சித்தாந்த சாத்திரம்

மூலமும் உரையும்

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்கண்ட சாத்திரம்

என வழங்கும்

சித்தாந்த சாத்திரம்

பதினான்கு

மூலமும் உரையும்

உந்தி[1] களிறு[2] உயர்போதம்[3] சித்தியார்[4]
பிந்திருபா[5] உண்மை[6] பிரகாசம்[7]—வந்தஅருட்[8]
பண்புவினா[9] போற்றி[10] கொடி[11] பாசமிலா நெஞ்சுவிடு[12]
உண்மைநெறி[13] சங்கற்ப[14] முற்று.

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்

திருவருளகம், 22-வ, கல்லுக்காரத் தெரு

மயிலாப்பூர், சென்னை.

1934

தனிப்பிரதி
நான்கு பிரதிகள்

சாது அச்சுக்கூடம்,
இராயப்பேட்டை,
சென்னை.

பதிப்புரை

“பண்டைமறை வண்டாற்றப் பசுந்தேன் ஞானம்
பரிந்தொழுகச் சிவகந்தம் பரந்து நாறக்
கண்டஇரு தயகமல முகைகளெல்லாங்
கண்திறப்பக் காசினிமேல் வந்தஅருட் கதிரோன்
விண்டமலர்ப் பொழில்புடைசூழ் வெண்ணெய் மேவு
மெய்கண்ட தேவன்மிகு சைவ நாதன்
புண்டரிக மலர்தாழச் சிரத்தே வாழும்
பொற்பாதம் எப்போதும் போற்றல் செய்வாம்”

திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார், சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார் (பரபக்கமும் சுபக்கமும்), இருபாவிருபஃது, உண்மை விளக்கம், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப் பஃறொடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடுதூது, உண்மைநெறி விளக்கம், சங்கற்பநிராகரணம் ஆகிய பதினான்கு நூல்களும் சித்தாந்தசாத்திரம் எனப்படும். மெய்கண்டசாத்திரம் என்ற பெயரும் இவைகட்கு வழங்கப்படுகிறது. இவற்றுள் திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார் ஆகிய இரண்டும் மெய்கண்டார்காலத்துக்கு முந்தியனவென்பது பல பேரறிஞர்கள் தங்கள் ஆராய்ச்சியிற் கண்ட முடிபு. சிவஞானபோதம் மெய்கண்ட தேவர் அருளிச்செய்தது. இது வடமொழி இரௌரவாகமத்திலுள்ள சிவஞானபோதச் சூத்திரங்களின் மொழி பெயர்ப்பென்று இதுவரை கருதப்பட்டுவந்தது. ஆனால் இப்போது திரு. கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்கள் முதலிய சிலர், கூர்த்த மதிகொண்டு ஆராய்ச்சி செய்ததில் சிவஞானபோதம் தமிழ்முதல் நூலேயொழிய மொழி பெயர்ப்பு நூலல்லவென்பது நன்கு புலனாகின்றது. இதன் விரிவை “மெய்கண்டாரும் சிவஞானபோதமும்” என்ற நமது சமாஜவெளியீட்டிற் காண்க. இச்சிவஞானபோதத்துள் பன்னிரண்டு சூத்திரங்களை மட்டுமே மெய்கண்டதேவர் அருளினர் என்பது சிலருடைய கொள்கை. ஆனால் பழைய வரலாறு கூறுவது சூத்திரங்கள், உதாரணச் செய்யுட்கள், வார்த்திகம் என்னும் பொழிப்புரை ஆகிய மூன்றையுமே மெய்கண்டதேவர் அருளிச்செய்தார் என்பதே.

சிவஞானசித்தியார் என்ற நூலே இப்பதினான்கு சாத்திரங்களுள் மிக விரிவானது. அவ்விரிவும் அதனாலுண்டாகும் தெளிவும் பற்றியே இது இப்பதினான்கனுள்ளும் சிறந்ததெனப் போற்றப்படுகிறது. சிவத்தின்மேல் தெய்வமில்லை சிவஞானசித்திக்குமேல் சாத்திரமில்லை யென்றும், பார்விரித்த நூலெல்லாம் பார்த்தறியச் சித்தியிலே ஓர் விருத்தப்பாதிபோதும் என்றும் இதன்பெருமை மிகுந்த ஆர்வத்தோடு கூறப்படுவதுண்டு. இந்நூல் பரபக்கம், சுபக்கமென இருகூறாக அமைந்துள்ளது. பரபக்கமென்பது ஏனைய சமயச்

கொள்கைகளை விளக்கி அவைகளைப் பூர்வபக்ஷம் செய்கிறது. சுபக்க மென்பது சைவசித்தாந்தத்தை விளக்கி அதற்குப் பிறர்கூறும் தடைகளைப் பூர்வபக்ஷம் செய்கிறது. பரபக்கத்துள் உலகாயதன்முதல் பாஞ்சராத்திரி ஈருகவுள்ள பதினுன்கு சமயிகள் மதங்களும் அவற்றின் மறுதலையும் உள்ளன. இவற்றுள் பாஞ்சராத்திரி நீங்கலாக ஏனைய சமயிகள் கூறும் தத்துவக் கொள்கைகளை ஆசிரியர் மறுத்து, பாஞ்சராத்திரி மதத்திலும் மறுதலையிலும் மட்டும் தத்துவ ஆராய்ச்சியை விடுத்துப் புராண வரலாறுகளைக் கொண்டே ஆராய்ச்சி செய்கின்றனர். இக்காரணம்பற்றிப் பாஞ்சராத்திரி மதமும் மத மறுதலையும் அருணந்தி சிவாசாரியர் வாக்கல்லவென்றும் பிற்காலத்தோரால் எழுதிச் சேர்க்கப்பட்டனவென்றும் சிலர் கூறுகின்றனர்.

இருபாவிருபஃது என்ற நூல் அருணந்தி சிவாசாரியர் இயற்றியது. உண்மை விளக்கம் என்பது திருவதிகை மனவாசகங்கடந்தார் இயற்றியது. இவரைப்பற்றிய வரலாற்று விவரங்கள் எவையும் கிடைத்தில. இவர் பெயரால் திருவதிகையில் தெற்குவீதியில் ஒரு மடம் இருக்கிறது. சென்னை அரசாங்கத்தாரால் பதிவுசெய்யப்பட்ட கல்வெட்டொன்றில் (1901ஆம் ஆண்டு 205-ஆம் கல்வெட்டு) மனவாசகங்கடந்தார் என்ற பெயர் வருகிறது. அக்கல்வெட்டின் முக்கிய பகுதி கீழ்வருமாறு:—ஸ்வஸ்திஸ்ரீ விக்கிரமசோழ தேவர்க்கு யாண்டு ஆறுவது [கி. பி. 1124] பிரம்மதேசம் காய்வான் தண்டலமாகிய சதுர்வேதி மங்கலத்து......பள்ளீசுரமுடையார்க்கு அர்ச்சனைக்கும் அமுதுபடிக்கும் நிமந்தமில்லாமையால் திருப்பணி செய்கிற ஆண்டார் **மனவாசகங்கடந்தார்** எங்களிடையில் விலையிட்டுக் கொண்ட பூமி யாவது......" இக்கல்வெட்டிற்கண்ட மனவாசகங்கடந்தார் இந்நூலாசிரியராயின் இவர் மெய்கண்டார் காலத்துக்கு முந்தியவராதல் வேண்டும். ஆனால் இவரது நூலில் முதற்பாட்டிலேயே மெய்கண்டாய் விண்ணப்பம் என்றும், திருவெண்ணெய் வித்தகா என்றும் கூறுதலாலும், இவர் மெய்கண்டாருடைய சகல மாணவர்களுள் ஒருவரெனப் பழைய வரலாறு கூறுவதாலும் இக்கல்வெட்டு இவர் காலத்தைக் குறிக்கப் பயன்படாது. அக்காலத்தில் மனவாசகங் கடந்தார் என்ற பெயர் மக்கட்கு இடப்பட்டிருந்த வழக்காறு இக்கல்வெட்டாற்றுலங்கும்.

சிவப்பிரகாசம் முதல் சங்கற்ப நிராகரணம் ஈருகவுள்ள எட்டு நூல்கட்கும் சித்தாந்த அஷ்டகம் என்றொரு தொகைப்பெயர் வழக்கிலுண்டு. இவ்வெட்டு நூல்களும் சித்தாந்த சாத்திரம் பதினுன்கனுள் சேர்ந்தன வென்றும் இவற்றை இயற்றியவர் உமாபதிசிவாசாரியார் என்றும் கூறுவது மரபு. ஆனல் இப்போது திரு. எஸ். அனவரத விநாயகம் பிள்ளை, எம். ஏ., எல். டி., அவர்கள் இந்நூல் கூஅ0-கூஅஉ

பக்கங்களுள் சுருக்கமாகவும், செந்தமிழ்ச் செல்வி சிலம்பு எ-ருசஙு-ருசஅ பக்கங்களில் விரிவாகவும் செய்துள்ள ஆராய்ச்சியால் இவ்வஷ்டகத்துள் 'உண்மைநெறி விளக்கம்' என்ற நூல் உமாபதிசிவாசாரியார் இயற்றியதல்ல வென்றும், அந்நூல் பதினான்கு சாத்திரங்களுட் சேர்க்கப்படுதற்குப் பதிலாகத் 'துகளறுபோதம்' சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்றும் புலனாகும். 'உந்திகளிறு' என்று (இந்நூல் தலைப்புத்தாளில்) வரும் வெண்பா எக்காலத்தில் எவரால் இயற்றப்பட்டதென்பது புலனாகவில்லை. திருமுறைகளைப் பன்னிரண்டாக வகுத்த செய்தி திருமுறைகண்ட புராணத்திற் கூறப்படுதல் போலச் சாத்திரங்களைப் பதினான்கென வகுத்த வரலாறு யாண்டும் கூறப்பட்டிலது. நமது வெளியீட்டில், பழைய மரபையொட்டி உண்மைநெறி விளக்கத்தைப் பதினான்கிற் சேர்த்து உரையோடும், புதிய ஆராய்ச்சியை யொட்டித் துகளறுபோத மூலத்தைமட்டும் அநுபந்தமாகவும் அச்சிட்டுள்ளோம்.

இனி இப்பதினான்கு சாத்திரங்களின் காலத்தை ஆராய்வாம். இவைகளின் வரலாறும் இவற்றின் ஆசிரியர்கள் உரையாசிரியர்கள் வரலாறும் ஒவ்வொரு நூலின் தொடக்கத்திலேனும் இறுதியிலேனும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. மெய்கண்டார் காலம் கி. பி. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டென்பது பலரும் ஒப்பமுடிந்த உண்மை. அவர் மாணாக்கராகிய அருணந்திசிவாசாரியரும் மனவாசகங் கடந்தாரும் அந்நூற்றாண்டினரே. உமாபதிசிவாசாரியர் 'சங்கற்ப நிராகரணம்' இயற்றியது சாலிவாகன சகாப்தம் கஉஙரு (கி. பி. 1313) என்பது ஷெ நூலின் பாயிரத்துள்,

"ஏழஞ் சிருநூறு எடுத்த ஆயிரம்
வாழுநற் சதனம் மருவா நிற்ப."

என்ற உசு, உஎ-ம் அடிகளால் (கூஅஎ-ம் பக்கம் பார்க்க) துலங்குகின்றது. எனவே, இவர் கி. பி. பதினான்காம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்தவ ரென்பது கிடைக்கிறது. திருவுந்தியார் திருக்களிற்றுப்படியார் ஆசிரியர்கள் மெய்கண்டார் காலத்துக்கு முந்தியவர்க ளென்பது பழைய மரபு.

இப்பதினான்கு சாத்திரங்களனைத்தையும் உரையுடன் கோன்றைமா நகரம், ஷண்முகசுந்தர முதலியாரவர்கள் ஏறக்குறைய 50 ஆண்டுகட்கு முன் அச்சிட்டனர். பிறகு காஞ்சி நாகலிங்கமுதலியாரவர்கள் 1897ம் ஆண்டில் உரையுடன் வெளியிட்டனர். அதன் பிறகு மூலமும் உரையுமடங்கிய பிரதி வெளிவரவில்லை. இது சித்தாந்த சாத்திரங்களைப் பயில விரும்பும் மாணவர்கட்கும் ஏனையோருக்கும் ஒரு பெருங் குறையாக விருந்தது. இக்

குறையை நீக்கித் திருமுறைகளை அடக்க விலைக்கு வெளியிட்ட நன்முறையைப் பின்பற்றிப் பதினான்கு சாத்திரங்களையும் மூலமும் உரையுமாக வெளியிட நமது சமாஜம் ஏற்பாடு செய்தது. இவ்வெளியீட்டில் சித்தாந்த அஷ்டகம் என்ற எட்டு நூல்களையும், இருபாவிருபஃது, துகளறுபோதம் என்ற இரண்டையும் பல ஏட்டுப் பிரதிகள், கையெழுத்துப் பிரதிகள், அச்சுப் பிரதிகளைக் கொண்டு பரிசோதித்து மிகத் திருத்தமாகவும் செம்மையாகவும் அவை வெளிவரத் துணைபுரிந்த பெரியார், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாராய்ச்சித் தலைமைப்புலமை நடாத்தும் சைவத் திருவாளர் - எஸ். அனவரத விநாயகம்பிள்ளை, எம். ஏ., எல். டி., அவர்களேயாவர். அவர்களுடைய நன்முயற்சியால் சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், உண்மைநெறி விளக்கம் ஆகிய மூன்று நூல்கட்கும் இதுவரை அச்சிடப்பெறாத சிந்தனையுரை இவ்வெளியீட்டில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது. அவர்கள் இதற்காக உழைத்த உழைப்பு அளவிடற்பாலதன்று. அவர்கட்குத் துணை செய்தவர் ஷை கழகத் தமிழ்ப்பேரகராதிப் பதிப்பாசிரியர், சைவத் திருவாளர் - எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை, பி. ஏ., பி. எல். அவர்களே. இவ்விரு பெரியார்கட்கும் நமது சமாஜத்தின் நன்றியை மிக மகிழ்ச்சியோடு செலுத்துகின்றோம்.

இந்நூலை மிகச் செம்மையாகவும் விரைவாகவும் வழக்கம்போல் சாது அச்சுக்கூடத்தினர் அச்சிட்டுதவினர். அவ்வச்சுக்கூட உரிமையாளர் திரு. வி. உலகநாத முதலியாரவர்கள் இந்நூல் வெளிவருதற்காகக் காட்டிய ஊக்கம் பாராட்டத்தக்கது. அவர்கட்கும் சமாஜத்தின் நன்றி பெரிதும் உரித்து.

சித்தாந்த சாத்திரங்களைப் பயில்வதன் பயன் மும்மலங்களை எரிப்பது. முக்கட்பரமன் முப்புரமெரித்தது இத்திருவதிகைவீரட்டானத்திலே நிகழ்ந்தது. 'முப்புரமாவது மும்மல காரியம்' என்பது திருமூலர் திருவாக்கு. திருவதிகையில் இப்பதினான்கு சாத்திரங்களுள் ஒன்றாகிய உண்மைவிளக்கத்தை மனவாசகங்கடந்தார் அருளிச் செய்தார். எனவே, இந்நூல் இத்திருப்பதியில் வெளியிடப்பெறுதல் மிகப் பொருத்தமேயாகும்.

இவ்வெளியீடு சைவ நன்மக்கட்கு எல்லா நன்மைகளையும் அளிக்குமாறு இறைவன் திருவருளை வழுத்துவோமாக.

இங்ஙனம்

ம. பாலசுப்பிரமணியன்
காரியதரிசி
சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்.

திருவதிகைவீரட்டானம்
பவ௵ மார்கழி௴ ௮௳
பூச நன்னாள்
23—12—1934

சிவமயம்

உள்ளுறை

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவியலூர் - உய்யவந்ததேவர்

அருளிச்செய்த

திருவுந்தியார் மூலமும் சிவப்பிரகாசர் உரையும்

இதில் முற்பட்ட கடவுளாகிய பரமாசாரியரை அருளிச் செய்கின்றார் :

அகளமாய் யாரும் அறிவரி தப்பொருள்
சகளமாய் வந்ததென் றுந்தீபற
தானாகத் தந்ததென் றுந்தீபற.

(உரை) அநாதியே நிர்மலமாய்த் தன்னைக் கூடினவர்களாலும் கூடாதவர்களாலும் அறிதற்கரிய பரிபூரணமான அந்தப் பெரும் பொருள், நம்பொருட்டால் ஒரு திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளி வந்தது ; இப்படி எழுந்தருளிவந்த அந்தப்பொருள் தீக்ஷையிலே சஞ்சிதத்தையும் ஒழித்து, பிராரத்தம் புசிக்கச்செய்து அதிலழுந்தாத படியுங் காட்டி, ஆகாமியம் ஏறாதபடி நிலையிலே நிறுத்தி, மாயாபடலத்தையும் உரித்து, மூலமாகிய நிகளத்தையும் விடுவித்து, அருளாகிய அமிர்தத்தைப் புசிப்பித்து, தன்னுடைய திருவடியிலேகூட்டி வேறற நிற்கத் தந்தது.

உந்தி யென்றது குழாங்கூடிய மகளிரது விளையாட்டு. பற - ஒருமைப் பன்மை மயக்கம். பறக்க என்னும் வியங்கோளைப் பறவென விகாரமாக்கி உம் தீ பற எனப் பிரித்து உமது அனாதி குற்றத்தை விளக்கும் மும்மலங்களையும் கருவி கரணாதிகளையும் தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களையும் விட்டுப் போம்படி இந்த ஞான சாத்திரத்தின் கருத்தே கருத்தாக நிற்பாரெனக் கொள்க. பறக்க வென்னும் எச்சத்

தைப் பறவென விகாரமாக்கி உம்முடைய தீமைகளெல்லாம் பறந்து போகும்படிக் கருதி நிற்பீர் எனினும் அமையும். க

இனி அநாதியே கூடிப் போந்த பிரபஞ்சவாதனையைக் கூடாத படி இந்தப் பொருளிலே அனவரதமும் வாதனைப்படு முறைமையை அருளிச் செய்கின்றார் :

பழக்கந் தவிரப் பழகுவ தன்றி
உழப்புவ தென்பெணே யுந்தீபற
ஒருபொரு ளாலேயேன் றுந்தீபற.

(உரை) (உபாய குருவாலே இரக்ஷிக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பிரா ரத்த காரணமாய தேகம் நிற்கையால் அநாதிகாலந் தொடங்கி இந் திரியாதிகளுடன் கூடிவருகிற வாதனையை விடுதற்கு அரிதாயிருக் கும்; அதென்போலவெனின்:—பிறவிக் குருடனாய்த் திரிந்தவனுக் குக் கடாக்ஷத்தாலே கண்விழித்தாலும், அநேககாலம் அந்தகாராதி வந்தனை பண்ணிப் போந்ததால் மருட்சியாய் வழியைக் குழியென்று சந்தேகித்தும் முன் வந்தாரை யாவரெனக் கேட்டும் நிற்பன். அது போலப்) பிராரத்தத்தாலே இந்திரியாதி விடயங்கள் வந்தடுத்தகாலத் தில், இவற்றின் ஐக்கியத்தாலே ஜநநங் கூடாநிற்கும் ; இது கூடாத படி, பிராரத்தமான கன்மம் அனுபவிக்கும்போதே, அவற்றினைத் துண்ணுமற் கூடுகிற உபாயத்தைத் திருவருள் கண்ணுகக் கண்டு, இப்படிக் காட்டுகிற கண்ணுனை திருவருளிலே வாதனை பண்ணுவ தொழிந்து, பேய்த்தேர்போல் நிலையில்லாத பிரபஞ்சத்தை மெய் யெனக் கருதிப் பெறும்பேறென் நெஞ்சமே! ஒப்பில்லாத பொருள் கண்ணுகை அந்தப் பொருளுடனே வாதனை பண்ணி நில்.

இதில் நெஞ்சத்தைப் பெண்ணென்றதேதெனில், தன்னிடத் தில் நாயகரான தம்பிரானுர் அநாதியாயிருக்க, அவருடைய திருவடி யைப் பேணுமல், ஐம்புல வேடர் வசத்திலொழுகி, நாயகரால் முனி யப்படு மிக்கத் துயரமாகிய நரக சுவர்க்கங்களிலே உழன்று, அழிவில் லாத சுகத்தை யனுபவிக்கப் பெருது போக்குவாருடனே திரிகை யால், தன்னுடைய நெஞ்சத்தைப் பார்த்து என் பெண்ணே தகாத வற்றிற் குட்படுகின்ருயென்ப் பேதைமை யதனுல் நெஞ்சத்தைப் பெண்ணெனக் கூறியது. உ

மேலிந்த வுபாயங் கூடினவர்களுக்கு ஜநநமரணங் கூடாதென்று அருளிச்செய்கின்றார் :

கண்டத்தைக் கொண்டு கரும முடித்தவர்
பிண்டத்தில் வாராரென் றுந்தீபற
பிறப்பிறப் பில்லையென் றுந்தீபற.

(உரை) தம்முடைய பாக்கியத்தாலே தமக்குப் பிராணனன் சிவன் கோசரமாக, இப்படி ஆசாரியராக எழுந்தருளியவரைக் கொண்டே தீக்ஷையாற் சஞ்சிதமான கன்மத்தையும் போக்கி, தேகத்துடனே பிராரத்த கன்மத்தையும் போக்கி, அவர் நிறுத்தின அருட்கண்ணாலே ஆகாமியத்தையும் போக்கி, இப்படி மூன்று கன்மத்தையு முடித்துத் தீர்த்த ஆசாரியர் கைப்பட்டு நின்றவர்கள், ஒருகாலுந் தேகவாதனையின் வழி நில்லார்கள் ; ஆகையாலே கன்மங் கூடாதபடி ஆசாரியர் கடாக்ஷத்தாலே சிவனது திருவடியிலே நின்றவர்கட்கு ஒருகாலத்திலும் ஜநநமரணமில்லை. ரு

இந்நிலையிலே நின்று சிவனை அனுபவித்தலா லுண்டான சுகம் வாக்கால் உரைக்க வாராதென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

எங்ஙனிருந்ததென் றெவ்வணஞ் சொல்லுகேன்
அங்ஙனிருந்ததென் றுந்தீபற
அறியு மறிவதன் றுந்தீபற.

(உரை) தன்னுடைய நிலையுஞ் சிவசொரூபத் தன்மையும் இந்தச் சிவரூபங் கண்ணுகவே அறிந்து, இந்தச் சிவரூபத் துடனே வேறற நின்றனுபவிக்கத் தக்க ஐக்கிய முண்டானபோது, அதனால் விளைந்த பரமசுகத்தை வாக்கால் உரைக்க எண்ணுமளவில் அனுபோகமானது உரைக்கப்படா தாகையாலும், மனவாக்குக் காயங்கள் மாயாவிகற்ப மாகையால் இவற்றுக்கு அதீதமா யிருக்கையாலும், இப்பொருட்கு ஒரொப்பில்லா தொழிகையாலும் இப்படி இருந்ததென்று எப்படி உவமித்துச் சொல்லுவேன் ; ஒருவனுக்குக் கன்மந் துலைபோலொத்து, மலபரிபாகமும் பிறந்து, தேசிகனுடைய திருவடியைப் பெற்றுச் சிவசொரூபத்தையு முணர்ந்து, இரண்டறக் கூடிப் பரமானந்தமும் விளைந்து, அந்தப் பரம சுகத்திலே அழுந்தின காலத்து, அவனுக்கு எப்படி யிருந்ததோ அப்படியே என்னும தொழிந்து,

இன்னபடியென்று அளவு படுத்தி உரைக்குமதன்று ; ஆதலால் அப்படியே யிருந்தது. அப்படி இருந்த பொருளை ஆன்ம ஞானத்தால் அறிந்து கூடத்தக்கதன்று. ௪

இப்படிப் படர்க்கையாய் நின்ற சொரூபந்தானே, அநாதியே நமக்குத் தன்மையுமாய், முன்னிலையுமாய், கன்மவொப்பும் மலபரிபாகமும் பிறந்த பின்பு, ஆசாரியனுமாய் வந்ததென்று அருளிச்செய்கின்றார் :

ஏகனு மாகி அனேகனு மானவன்
நாதனு மானனென் றுந்தீபற
நம்மையே ஆண்டானென் றுந்தீபற.

(உரை) இப்படிப்பட்ட பொருளா யுள்ளவனே, அநாதியே ஆன்மாவைக் கூடிப் பிரிதற்கரிய ஞைகயாலே, ஒன்றென்னும் படியுமாய், யாம் செய்த கன்மத்துக்கீடாக உபகரிக்க வேண்டி, அவன் அவள் அதுவென்று பலவாய் நிற்கத் தக்கவனுமாய், இப்படி நின்று கன்மத்தையுந் தொலைப்பித்து, மலத்தையும் பக்குவமாக்கின இந்த அவதாரத்திலே, நமக்கு ஆசாரியனுமாய் எழுந்தருளி வந்தான். இப்படி எழுந்தருளிவந்து, அநாதியே தொடங்கி இன்றளவுந் திருவருள் கிடையாமல் நரகத்திலே யுழைத்த நம்மையே, காருண்ணியத்தின் மிகுதியாலே பெறுதற்கரிய திருவடியைத் தந்து அடிமை கொண்டான்.

ஏகாரம் இழிவின்கண் வந்தது. ௫

இப்படி எழுந்தருளி வந்து அடிமை கொண்டபோதே, தன் பாரங்கெட்டுச் சர்வமுந் தம்பிரானார்க்கே பாரமாம் முறைமையை அருளிச்செய்கின்றார் :

நஞ்செய லற்றிந்த நாமற்ற பின்நாதன்
தன்செயல் தானேயென் றுந்தீபற
தன்னையே தந்தானென் றுந்தீபற.

(உரை) சர்வத்தையுந் தம்பிரானார் கூடிநின்று கூட்டுவிக்கச் செய்த இந்த முறைமையை அறியாமல், தன்னாலே செய்யப்பட்டதென்று கருதும் ஆன்ம சுபாவமும் அருளாலே விட்டு நீங்கி, இப்படி நீங்கினோமென்கிற தன்னையும் அருளிலே கொடுத்துத் தானும் அருளேயாய அப்பொழுதே, கர்த்தா இவனைக் கிருகித்துக்கொண்டு,

இவன் செயலெல்லாந் தன்செயலேயாக்கி, இவனுந் தானாகவே நிற்பன்; இப்படிக் கூடி, ஒருவன் கைம்மாறு செய்யத்தக்கதாகத் தன்னையொழிந்த பொருளிலே வேண்டுவது கொடுக்கையன்றி, தன்னையே தந்தான் ஒருவனுக்குச் சிவனும் ஒரு பதங்களைக் கொடாமற் கரையற்ற பலமாக அவனைப்போலத் தன்னையும் அவனுக்கே கொடுப்பான். ௬

இப்படிப் பெற்ற பொருளுடனே ஏகீபாவம் பிறந்து ஒரு நீர்மையாய் நிற்கும் உபாயம் எப்படியென்று கேட்ட மாணாக்கனை நோக்கி மேல் அருளிச்செய்கின்றார் :

உள்ளம் உருகில் உடனாவர் அல்லது
தெள்ள அரியரென் றுந்தீபற
சிற்பரச் செல்வரென் றுந்தீபற.

(உரை) ஸ்திரீகள் தங்களுக்கு உரிய புருஷர்களிடத் துண்டாகிய *தலையன்பு இடையன்பு கடையன்பென்னும் மூவகை ஆசை மிகுதிக்கொப்பாக, நம்பொருட்டுத் திருமேனி கொண்டு எழுந்தருளி வந்த தம்பிரானார் தமக்குத் திருநாமமாகிய பஞ்சாக்ஷரத்தின் உண்மையை ஒருகால் அருளிச்செய்யக் கேட்டும், உள்ளபடி காட்டக் கண்டும், அந்தச் சொரூபம் அநாதியே தம்மிடத்திலே கூடிநிற்கிற முறைமையை யுணர்த்தி அவர் கூட்டும்முறைகளிலே கூட்டக் கூடியும், இப்படி மூன்று வகையுங்கண்ட சீவர்கள் நிருவிகாரிகளாய் (அக்கினி கலந்த மெழுகுபோல்) உருகிப் பேரன்பு கூர்ந்து கரையழிந்திருந்த காலத்து (குளிகையாலே, காளிதமறப் பேதிக்கப்பட்ட செம்பிலே யுள்ள மாற்றெழுந்து செம்பென்னும் பெயர் கெட்டுப் பொன்னென்னும் பெயர் பெற்றாற்போல) ஆன்மசொரூபம் மறைந்து சிவசொரூபமேயாய்ச் சிவனென நிற்பர். இப்படிக் கூடுகை யொழிந்து தம்முடைய போதத்தால் ஆராய்ந்து கண்டு கூடுதற்கரியர். இப்படித் தஞ்செயல் கூடாதே கூடினவர்களே மேலான ஞானசுவரியத்தை யுடையவர்கள். ௭

*நாயகன்பேர் கேட்டகாலத்தில் வசமழிகை தலையன்பு, நாயகனைக் கண்டகாலத்தில் வசமழிகை இடையன்பு, நாயகனைக் கூடின காலத்தில் வசமழிகை கடையன்பு.

இந்த நிலை கூடாத அளவில் வேறேயும் ஒருபாயம் உண்டென்று அருளிச்செய்கின்றார் :

ஆதாரத் தாலே நிராதாரத் தேசென்று
மீதானத் தேசெல்க வுந்தீபற
விமலற் கிடமதென் றுந்தீபற.

(உரை) மூலாதாரஞ் சுவாதிட்டானம் மணிபூரகம் அநாகதம் விசுத்தி ஆக்கினை யென்று சொல்லப்படாநின்ற ஆதாரங்களிலே ஒவ்வொரு ஆதாரந்தோறும் பொருந்தின தேவதைகளைத் தியானித்துச் சமாதியடைந்து, இது கைவந்தபின், நிராதார யோகமென்று சொல்லப்பட்ட ஆன்ம சொரூபத்தை உணர்ந்து ஒரு பற்றுமின்றிச் சமாதிபரனாய் நிற்க; அந்த நிராதார யோகத்துக்கு உபாய யோகமாகிய மேலான யோகத்திலே சாதித்துத் தன்னுடைய செயலற நிற்குமதைச் சாத்திரங்களின் வழிகளிலே ஆராய்ச்சி செய்து, மீதானமாகிய சிவசொரூபத்திலே கூடும்படி சிரத்தை பண்ணுவாயாக. இப்படிப்பட்ட இடமே நின்மலனாகிய சிவனைக் கூடத்தக்க இடமாவது. அ

ஆதார யோகத்துக் கிட்டவுபாயம் ஒழிந்த சாயுச்சியத்துக் கிலக்கணமான யோகம் அன்றென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

ஆக்கில் அங்கேயுண் டாய் அல்லதங் கில்லையாய்ப்
பார்க்கில் பரமதன் றுந்தீபற
பாவனைக் கெய்தாதென் றுந்தீபற.

(உரை) தற்போதத்தாலே மூலாதார முதல் பிரமரந்திரம் ஈறாகவுள்ள ஆதாரங்களிலே ஒவ்வொரு தேவதைகளைத் தியானித்த காலத்தில் உண்டுபோலத் தோன்றியுந் தியானியாத காலத்து இல்லையாகியும், இப்படித் தியானிக்கப்பட்ட தேவதைகள் இந்தத் தேகத்தில் ஆதாரங்கள் போலப் போகத்துக்குத் தானமாகிய அண்டத்திற்குட்பட்ட பதங்களிலே அடைவிக்குமதொழிந்து, பரிபூரணமான சாயுச்சியத்தை அடைவிக்கமாட்டா; அஃதேனெனில், ஆன்மபோதமானது சீவிக்குமளவில் அதோ முகமாக வொழிந்து சீவியாதாகையால், அதனாற் கற்பிக்கப்படுமவையெல்லாந் தனக்கு அநாதியேவாதனை பண்ணிப் போந்த மாயாரூபமே யொழியத் தன்னை விட்

நீங்காத சிவசொரூபத்தை யுணர்த்தாது; ஆதலின் தன்னுடைய போதத்தாற் கற்பிக்கப்படுமவையெல்லாம் விசாரித்துப் பார்க்கில் சொரூபமல்ல. இவ்வித அவாங் மனோகோசரமாயுள்ள பொருள் இவனுடைய கற்பனையில் அகப்படாது. கூ

மேல் முன் சொல்லப்பட்ட நிராதார யோகத்தை விரித்தருளிச் செய்கின்றார் :

அஞ்சே அஞ்சாக அறிவே அறிவாகத்
துஞ்சா துணர்ந்திருந் துந்தீபற
துய்ய பொருளீதென் றுந்தீபற.

(உரை) பஞ்சபூத பரிணாமமாகிய தேகம் ஆன்மாவைக் கூடினு லொழிந்து சேட்டியாதாகையால் இந்தத் தேகத்துடனே கூடி நின்றால் உள்ள தோஷத்தை அறிந்து வேறாகக் கண்டு நீங்கி நிற்கவே இந்தத் தேகமும் பிரமாண்டமாகிய பஞ்சபூதங்கள் போல இவனுக்கு வேறாகியே நிற்கும். இவற்றை அருட் கண்ணாலே கண்டு நீங்கின ஆன்மாவுக்கு நீங்கின பொழுதே இவனுடைய இச்சாஞானக்கிரியை களுந் தொலைந்து, இவனுக்கு அநாதியே பிராணனாய் மறைந்து நின்று இரக்ஷித்த சிவனும் இவனைக் கவளீகரித்துக்கொண்டு, தானான் மாவாகியே நில்லா நிற்பன். இந்நிலை தவறாமல் நிற்கும்படி (ஒருவனோரூர்க்குப் போகுமளவில் மற்றொருவன் காட்டிவிட்ட குறிவழிச் செல்லாமற் பக்கமே செல்லத்தக்க கள்ளருடைய அடிப்பாட்டையை வழியெனக் கருதிச் சென்றாற் கள்ளராலே விதனப்படா நிற்பன். இந்த விதனங்கள் கூடாதபடி பக்கவழிகளிற் செல்லாமல் ஒருவன் காட்டிவிட்ட குறிவழிச் சென்றால் ஒரு வியாகூலமுமறப் போய்க் கருதின வூரிலே சென்று தன்னுடைய கோட்பாடு முடியா நிற்பன். அது போல) சொரூபத்திலே சென்று இரண்டறக் கூடுகிற வழிக்கு விரோத வழியாகிய மயக்க விகற்பங்களிலே விழுந்து ஜநநமரணங் களை அடையாதே, தன்னுடைய சொரூபத்திலே வந்து கூடும்படி வழி காட்டி நிற்கிற வுணர்வு கண்ணாகக் கேவல சகலத்திலே தாக்காம லிருக்கவேண்டும். இதுவே வேதாகமங்களில் தீர்வான பொருள். க0

இப்படிக் கூடும தொழிந்து தன்னுடைய போதத்தாலே கூடும் யடி விசாரிக்கில் இப்பொருள் கைகூடாதென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

தாக்கியே தாக்காது நின்றதோர் தற்பரன்
நோக்கிற் குழையுமென் றுந்தீபற
நோக்காமல் நோக்கவென் றுந்தீபற.

(உரை) ஆன்மாவுடனே கூடி ஆன்மாவாய் நின்றும், தன்னுடைய உண்மை குன்றுமற் பரமானந்த சொரூபமாய் நிற்கிற அந்தச் சொரூபத்தைக் கூட விசாரித்து, அது தனியே ஒரு பொருளுமாக உன்னிலிரண்டு பட்டு நின்று பொருந்த விசாரிக்கில், உனக்கு அப்பொருள் கைகூடாது. அநாதியே அந்தச் சொரூபந் தன்னைத் தோற்றுமல் நீயாகி நின்ற முறைமைபோல் நீயும் உன்னைத் தோற்றுமல் அந்தச் சொரூபந்தானுகியே நிற்கில் அப்பொழுதே பரிபூரண பரமானந்த சொரூபியாய் விடுவை.

தற்பரன் என்றதைத் தனக்குப் பரனென விரித்துத் தன் னென்றது ஆன்மாவை என உணர்க. கக

இனி, இந்த வுபாயத்தை அருளிச் செய்த குருவின் பெருமையை அருளிச் செய்கின்றார் :

மூலே யிருந்தாரை முற்றத்தே விட்டவர்
சாலப் பெரியரென் றுந்தீபற
தவத்தில் தலைவரென் றுந்தீபற.

(உரை) மாதாவினிடத்துண்டான சுரோணிதத்திலே பிதாவினிடத்துண்டாகிய சுக்கிலம் பவளப்பையில் முத்தை வைத்தாற் போலப்படுகிற நாளில், சீவனுனது பிராணவாயு வாகனமாகவும், மனம் வழியாகவும், சிவனுடைய ஆஞ்ஞையாலே சென்று, சுக்கில சுரோணிதத்தின் தலையிலே பதிந்து, கன்மத்துக் கீடாக மூன்றரை கோடி யுரோமத் துவாரமும் எழுபத்தீராயிர நாடியும் வாயுவிற் பிரதானமான தசவாயுவும் நவத்துவாரமும் எண்சாணுடம்பும் எழுதாதுவும் ஆறுதாரமும் ஐந்து பொறியும் நாலு கரணமும் மூன்று மண்டலமும் இரண்டு வினையும் எனப் பெயர் பெற்று, இவற்றை ஒன்றெனப் போர்த்த புறத்தோலுமாக ரூபீகரித்து, பிராரத்தமளவுந் தன்னுடைய தேகத்தில் உந்திச் சக்கரத்தின் மேலே கிடந்து, ஆறுமாத

முதல் உந்தி நாளத்தாலே மாதாவினிடத்திலே அன்னரசமுங் கொண்டு, அவ்வன்னரசத்தின் மிகுதியாலே சுழுமுனை நாடி அடைபட்டு இடையும் பிங்கலையுந் திறந்து, பிராணவாயு புகுந்து மேனோக்கி, நாசித் துவாரங்களாலே விட்டவெழுத் தாலே நாளொன்றுக்கு இருபத்தோராயிரத் தறுநூறு சுவாசவுச்சார ணந்தோன்றி, முப்பத்திரண்டு நூறுயிரத்து நாற்பதினுயிரம் உருச் சென்றவாறே உதர கன்மந் தொலைந்து, மாதாவினிடத் துண்டான பிராணவாயுவிலே, தம்பிரானுருடைய காருண்ணியத்தாலே சத்தி யதிஷ்டித்துக்கொண்டு, இந்தச் சத்தி பலத்துடனே வாயுவானது பிரஞ்ஞையைப் பூமியிலே பதிவிக்கவேண்டிப் பிரஞ்ஞாபத்தியமென் னும் பெயர் பெற்று, இவனுடைய போதம்போல இவனுடைய தேக முங் கீழ்நோக்கி விழும்படி தன்னுடைய பலத்தாலே தலைகீழாகத் தள்ளிப் பூமியில் வந்தபின்பு, தேகத்துக்கடுத்த கன்மங்களாலே புசிப்புகளைக் கருதி இந்திரியங்களாகிய மூலைகளிலே யிருந்து, விட யங்களைப் புசித்துப் புசிப்பொழிந்தால், இவனுடைய போதமானது கீழ்நோக்கிச் சாக்கிரமுதல் அதீதமளவாக அவத்தைகளுக் கடுத்த தானங்களாகிய மூலைகளிலே அடைந்தும், இப்படி இரவு பகல் இந்த மூலைகளிலுண்டான இருளினாலே மறைந்து விகற்பித்து மயங்கியும் இப்படிப் பொய்ப்பிரகாசமான சுக துக்கங்களில் அழுந்தாமற் கீழ் நோக்கின போதத்தை ஒழித்து, உண்மையை யுணர்த்தி மேலாகிய பிரகாசமான பரமாகாச ஒளியிலே விழித்துப் பரபோகத்தில் அழுந் தும்படி கூட்டுவித்த உபாயகுரு மிகவும் அளவிடப்படாத பெருமை யையுடைய தம்பிரானுவர். அரிய தவத்திலே நின்று வழிபட்ட வர்க்கு வேண்டும் வரங்களைக் கொடுக்கவல்ல கர்த்தாவுமாவர். கஉ

இப்படிச் சொல்லுக்கும் நினைவுக்கும் எட்டாத பொருள் கூடு கைக்கு ஓரிட முண்டென்று அருளிச்செய்கின்றார் :

ஓட்டற்று நின்ற உணர்வு பதிமுட்டித்
தேட்டற் றிடம்சிவம் உந்தீபற
தேடும் இடமதன் றுந்தீபற.

(உரை) தனக்கொரு போக்குவா வின்றியே ஒழிவற நிறைந்து சலிப்பற நிற்கிற ஞானத்தை ஆன்மாவின் கண்ணுகக் கூடி, அந்த ஞானமேயாய், அந்த ஞானத்தின் ஐக்கியத்தாலே கூடினே மென்கிற

விகாரமும் அந்த ஞானமுஞ் சேரக் கரைந்தவிடந்தானே சிவரூபமாம். இந்தவிடம், போதங்கரைந்த விடத்திலே பிரகாசிக்கும். தொழிந்து ஆன்ம போதத்தாலே ஆராய்ந் தறியத்தக்க விடமன்று. ௧௩

இந்தவிடத்தைத் தேசிகனாலே அறிந்தே அவனறிவித்த வுபாயத்திலே அவதி கூடாமற் கூடவே, சிவம் பிரகாசிக்கு முறைமையை மேல் அருளிச்செய்கின்றார் :

கிடந்த கிழவியைக் கிள்ளி எழுப்பி
உடந்தை யுடனேநின் றுந்தீபற
உன்னையே கண்டதென் றுந்தீபற.

(உரை) ஆன்மாவை அநாதியே பொருந்திப் போதுகிற அருளாகிய சிவசத்தியை ஆசாரியன் கடாக்ஷத்தாலே பிரகாசிப்பிக்க அந்த ஞானத்துடனே கூடி அந்தமயமேயாய் நிற்பாய். அப்படி நிற்கவே சிவமானது உன்னையே கண்டு கிரஹித்துக்கொள்ளா நிற்கும். ௧௪

மலமாயை கன்மங்களைப் போக்குகிற ஞானத்தை ஆசாரியன் கடாக்ஷத்தாலே, இவன் பற்றவே அப்பொழுதே சிவபிரான் இவனைப் பற்றினே மென்கிற நினைவையும் அறுத்துத் தானாக்குவா னென்னும் முறைமையை அருளிச்செய்கின்றார் :

பற்றை அறுப்பதோர் பற்றினைப் பற்றில்அப்
பற்றை அறுப்பரென் றுந்தீபற
பாவிக்க வாராரென் றுந்தீபற.

(உரை) தேகேந்திரியப் பிராணவாயு அந்தக்கரணங்கள் முதலாயுள்ள பற்றுகளை அறுக்கத்தக்க திருவருளை ஆன்மா பொருந்தி அந்த ஞானமேயாய் நிற்கில், அப்பொழுதே ஞானமாய் நிற்கின்றோ மென்கிற பற்றையும் அறுத்துச் சிவன் தானாக்கியேவிடுவன். அல்லது சிவனைத் தியானித்துக் கூடவேண்டுமென்று விசாரிக்கில், அவன் ஒருகாலமுங் கூடப்படான். ௧௫

இப்படிக் கூடி நின்றவர்கள் ஒன்றிலும் பற்றாமல் நிற்கும் முறைமையை அருளிச்செய்கின்றார் :

உழவா துணர்கின்ற யோகிகள் ஒன்றோடுந்
தழுவாமல் நிற்பரென் றுந்தீபற
தாழ்மணி நாவேபோ லுந்தீபற.

(உரை) உணர்த்து முறைமையினும் அவத்தையினும் அழுந்தாமற் சிவனது ஞானத்தாலே சிவனைத் தரிசிக்கிற சிவயோகிகளுக்குப் பிராரத்தத்தாலே கன்மங் கூடிற்றாயினுந் திருவடிஞானங் கண்ணுகை நிற்கையாலே ஒரு விடயங்களினும் இரார்கள். தாழ்ந்த நாவையுடைய மணிபோல அசையும் ஆரவாரமும் அற்றிருப்பார்கள். கசு

இப்படிக் கூடுங்காலத்து நடுவே ஒரு குறி நிகழுமென்றும் நிகழ்ந்தாற் செய்யும் பரிகாரமும் அருளிச்செய்கின்றார் :

திருச்சிலம் போசை ஒலிவழி யேசென்று
நிருத்தனைக் கும்பிடேன் றுந்தீபற
நேர்பட அங்கேநின் றுந்தீபற.

(உரை) தம்பிரானார் திருவுள்ளத்தடைத்த ஆன்மாக்கள் கருவி காரணாதிகளாலுள்ள ஆரவாரங்களைக் கடாக்ஷந் துணையாகவே ஓட்டி வெற்றியுடனே திருவடிசேரச் செல்லுங்காலத்து (இராசாவின் குமாரன் மறுதலையான மாற்றானையோட்டி வெற்றியுடனே தன்னுடைய பதியைச் சேரச் செல்லுமளவில் இராசாவின் அருகு நின்ற வாச்சியங்கள் எதிர்கொள்ளுந் தன்மைபோல) அனவரதமும் பரமானந்த நிருத்தம் பண்ணியருளாநின்ற தம்பிரானார் திருவடிக்குச் சிலம்பும் ஓசையுமான பரவிந்து பரநாதம் அடியார் பிறவித் துக்கங்கெடும்படி ஆரவாரியா நிற்கும் ; இந்தப் பரநாதவழியே சென்று பரமானந்த நிருத்தம் பண்ணி யருளா நின்ற தம்பிரானை உன்னுடைய போதங் களைவதற்குத் தொழுவாயாக. மயக்க விகற்பமென்று சொல்லப்பட்ட உட்பக்க வழிகளாகிய கள்ளரடிப் பாட்டையிற் சென்று தட்டுப் படாமல் நல்லடிக்குச் செல்லுகிற செவ்வை வழியே சென்று. கஎ

இப்படித் திருவடிக்குச் செல்லுகிற வழிக்கு விரோதமாகிய மயக்க விகற்பங்கள் ஒருகாலமும் பொருந்தாதபடி தம்பிரானார் திருவருளை மறவாதிருக்க வென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

மருளுந் தெருளும் மறக்கும் அவன்கண்
அருளை மறவாதே யுந்தீபற
அதுவேயிங் குள்ளதென் றுந்தீபற.

(உரை) உனதநுபூதிக்கு விரோதமாகிய மயக்க விகற்பங்கள் ஒரு காலமுங் கூடாது. அஃதெதனாலென்னில், உனக்குக் கண்ணாகிய சிவ

னருளை ஒருகாலமுங் கைவிடாமற்கூடி நிற்கில், இவ்விடத்திற் செய்ய வேண்டுங் காரியமும் அதுவே யொழிந்து வேறொன்றுமில்லை. கஅ

இப்படி அருளிலே இடைவிடாமல் நின்றாற் சிவம் பிரகாசிக்கும் விரைவை அருளிச் செய்கின்றார் :

கருது வதன்முன் கருத்தழி யப்பாயும்
ஒருமகள் கேள்வனென் றுந்தீபற
உன்ன அரியனென் றுந்தீபற.

(உரை) இப்படி அருளிலே இடைவிடாமல் நின்றவன் இந்த அருளினாலே சிவனைக் கூடவேண்டுமென்று விசாரிக்கு மளவில், இவன் கருத்துக்குக் கருத்தாய் நிற்பது திருவருளே யாகையாலும், இவனுக்குத் தனித்தொரு கருத்தில்லாதொழிகையாலும், (குகையில் உருக்கின செம்பிலே குளிகை பாய்ந்தவளவிற் செம்புங் காளிதமு மறப் பொன்னு மாற்றுமா யிருந்தாற்போல) இவன் கருதிய அப் பொழுதே இவனையுங் கிரஹித்துக்கொண்டு இவனுடைய கருத்தை யும் ஒழித்துத் தானுந் தன்னுடைய கருத்துமாய் நில்லா நிற்பன். ஒப்பில்லாத சத்தியஞான சத்தியினை அநவரதமும் பொருந்திக் கொண்டிருக்கத் தக்க நாயகன் ஆகையால் இப்படியன்றி ஆன்ம போதத்தால் எக்காலமும் நினைந்துகூட அரிதா யுள்ளவன். ககூ

இப்படிப்பட்ட உண்மைப் பொருளைப் பெற்றகாலத்து இடை விடாதே நின்றனுபவிக்க வேண்டுமென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

இரவு பகலில்லா இன்ப வெளியூடே
விரவி விரவிநின் றுந்தீபற
விரைய விரையநின் றுந்தீபற.

(உரை) உணர்ந்தகாலத்து மாயையும் ஒடுங்கினகாலத்து ஆணவ முங் கூடாமல் ஞானமும் ஆனந்தமுமே பிரகாசிக்கத்தக்க பரமாகாசத் திலே கூடிப் பொருந்தி நின்றனுபவிக்க, தேசிகனாலே அறிந்தோ மாகில், பின்பே சாதித்துக்கொள்ளுகிறோ மென்று முன்புள்ள வாசனையின் மிகுதியாலே, பேய்த்தேர் போன்ற விசுவத்தையும், விசுவாதீதமான தேகத்தையும், ஒரு நிலை நில்லாத மனாதிகளி னுடைய சிக்கென்றவைகளையும் மெய்யெனக் கருதி ஜநந மரணங்

களிலே அடையாமற் பரமானந்தத்திலே கூடி நின்று, இளைப்பாறும் படி மிக விரைந்து கூடுவாயாக. உ௦

இப்படிக் கூடத்தக்க சிவம் ஆன்ம போதத்தால் உளதென்னும் பொருளினும் இலதென்னும் பொருளினுமன்றியே உண்டான பொருளென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

சொல்லும் பொருள்களுஞ் சொல்லா தனவுமங்கு
அல்லனாய் ஆனானென் றுந்தீபற
அம்பிகை பாகனென் றுந்தீபற.

(உரை) வாக்கால் அளவுபடுத்தி உரைக்கத்தக்க சொரூபாதிக ளாய் உள்ள பொருள்களும் வாக்கால் உரைக்கப்படாத முயற்கோடு போன்று இல்லாத பொருள்களும், இவையிரண்டும் இல்லாதவனு மாய் வாக்குமனாதீதத்திலே நின்று உணரத்தக்க சுபாவ சொரூபியாய் உள்ளானொருவன். அவனே காருண்ணிய சத்திக்கு நாயகனாகிய கர்த்தா. உக

இப்பொருளைக் கூடுகைக்கு வேறுமோர் உபாயம் அருளிச் செய் கின்றார் :

காற்றினை மாற்றிக் கருத்தைக் கருத்தினுள்
ஆற்றுவ தாற்றலென் றுந்தீபற
அல்லாத தல்லலென் றுந்தீபற.

(உரை) இடைபிங்கலைகளாற் பிராணவாயு நின்று சலிக்குமளவும் மனமும் ஆன்மாவும் ஒக்க நின்று சீவிக்குமாகையால், இப்படிச் சலித்துப் புறப்படுகிற வாயு பன்னிரண்டங்குலமும் புறம்பே சலியா மல் உள்ளேதானே சுவறும்படி குருவசனத்திலே நின்று சாதிக்க மனச் சலிப்புள்ளது அற்றுவிடும். இப்படிச் சலிக்கத் தக்க விகாரம் அற்றபொழுதே இவன் கருத்தானது அவிகாரத்திலே செல்லுமாகை யால், இந்த விகாரத்தில் விழாமல், தன்னுடைய கருத்துக்குக் கருத்தாய் நிற்கிற தம்பிரானார் திருவடியிலே கூடியிருந்து இளைப்பாறுகிறதே பொருள். இப்படிக் கூடுகிறதொழிந்து வேறொரு பிரகாரங்களாற் கூடுகிறது என்றும் நிலைநில்லாது. உஉ

இந்த உபாயத்திலே பொருந்தி நிற்கவே, இவன் சுத்தனுமாய் வீடும் எளிதாகப் பெறலாமென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

கள்ளரோ டில்ல முடையார் கலந்திடில்
வெள்ள வெளியாமென் றுந்தீபற
வீடும் எளிதாமென் றுந்தீபற.

(உரை) களவு காண்பாரொருவன் தன்னுடைய சொரூபத்தை யும்பேதித்து, தன்னுடைய சாத்திரத்தின் வழியிலே, மிருந்த பதார்த் தங்களுடையா ரொருவனைப் பார்த்து, அவனை மந்திரத்தாலும் ஔட தத்தாலுந் தியானத்தாலும் பேதித்துத் தன்னுடைய வசத்திலே யாக்கி அவனகத்திலேயுள்ள பதார்த்தங்களை அவன் பொருந்திநின்று எடுப்பித்தாற்போல, தம்பிரானாரும் இவனுடைய அநாதிமலசம்பந்தத் தாலே இவனுக்குந் தெரியாதபடி கள்ளரைப்போல் மறைந்து நின்று உபகரித்துக் கன்மவொப்பும் மலபரிபாகமும் உண்டான அவசரத் திலே இவனுக்குப் பொருந்தினதொரு திருமேனியிலே பிரகாசித்துத் திருநீறென்கிற ஔடதத்தாலும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரமென்கிற திருமந் திரத்தாலுஞ் சொரூபமென்கிற தியானத்தாலும் இவனைப் பேதித்து, இவனைத் தம்முடைய வசத்திலே யாக்கி, இவன் சஞ்சிதமாக நெடுங் காலங்களிலே தேடிய அத்துவாக்களாகிய அறைகளைச் சோதித் தெடுப்பிக்கிற வளவிலே, தேகமாகிய இல்லத்தையுடைய ஆன்மாவும் இதற்குப் பொருந்தி ஒரு வழிப்பட்டால், இவனுக்கு ஒரு முதலும் இல்லையாய் இவனுடைய இருதயமும் வெளிக்கு வெளியாய்ப் பர மாகாசமாய் விடும். இப்படியான காலத்து ஐம்புல வேடராகிய கள் வர்க்கு ஈடுபடாத வீடும் இவனுக்கு வருத்தமறக் கிடைக்கும். உரு

இப்படி நின்றவர்கள் பிராரத்தத்தாலே தேகத்துடனே விசு வத்திலே இருந்தார்களாயினும் அவர்கள் விசுவ மயக்கத்திற் படார்க ளென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

எட்டுக்கொண் டார்தமைத் தொட்டுக்கொண் டேநின்
விட்டா ருலகமென் றுந்தீபற [றார்
வீடே வீடாகுமென் றுந்தீபற.

(உரை) பஞ்சபூதமுஞ் சந்திராதித்தரும் ஆன்மாக்களுமாக எட்டுவகையுந் திருமேனியாக எழுந்தருளி நின்ற தம்பிரானார்

அநாதியே தன்னை விட்டு நீங்காது நின்ற முறைமையை அவருடைய திருவருளாலே அறிந்து, தானும் அவரைப் போலே சிநேகிதம் புரிந்து கூடினவர்கள் பிராரத்தந் தொலையுமளவுந் தேக விசுவங் களிலே நின்றாரேயாயினுஞ் (சாக்காளி யென்னும் புழுப்போல) கருத்து வேறே பூண்டு கிடக்கையாலே விசுவத்திற்படார்கள். இப்படி விசுவத்தை அருட்கண்ணாலே பொய்யானபடி கண்டு நீங்கி நிற்கவே, ஒரு காலத்திலும் அழிவில்லாத திருப்பாதமே அவர்களுக்குப் புகலிடமாம். உச

இப்படி ஞானைசுவரியத்துடனே நிற்கப் பெற்றவர்களே புண்ணிய பாவந் துலை போலொத்த ஆன்மாக்களென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

சித்தமும் தீய கரணமும் சித்திலே
ஒத்ததே ஒத்ததென் றுந்தீபற
ஒவ்வாத தொவ்வாதென் றுந்தீபற.

(உரை) அருளாலே சீவனுனது பசுத்துவ நீங்கிச் சிவத்துவமாகவுங் குற்றத்தைக் குணம்போல விளைவிக்கிற அந்தக் கரணங்கள் பசு கரணபாவங் கெட்டுச் சிவகரணமாகவும், இப்படிக் கூடினவர்களே கன்மங்கள் பக்குவத்தை யடைந்து துலையொத்த ஆன்மாக்கள். இப்படி வினைகள் துலையொவ்வாத ஆன்மாக்களுக்குத் தம்பிரானார் திருவடி கூடக் கிடையாது. உரு

இந்நிலையிலே நின்று இரண்டறச் சாதித்தாற் பின்பு விளையுமாறு அருளிச் செய்கின்றார் :

உள்ளும் புறம்பும் நினைப்பறின் நின்னுள்ளே
மொள்ளா அமுதாமென் றுந்தீபற
முளையாது பந்தமென் றுந்தீபற.

(உரை) கன்ம யோகிகள் கருத்துப்போலத் தானிற்கிற தேகத்திலே ஒரு தானத்தில் அவிகாரமா யிருந்தும், கிரியா பாதத்தில் நிற்கிறவர்களைப்போலப் புறம்பே பாவித்திருந்தும் இப்படிச் செய்து அநுபூதி திரிந்து பிரபஞ்சமாய் நில்லாதே, தேசிகன் கடாக்ஷத்தாலே தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களை உணர்ந்து நீங்கின தன்னையும், தரிசிப்பித்த சொரூபத்தையும், அதன் கண்ணாகை வுணர்ந்து தேகாதிப் பிர

பஞ்சங்களையும் இல்லையாக்கித் தன்மையும் முன்னிலையும் ஒழிந்து ஒரு நீர்மையாகப் படர்க்கையாய் உள்ளென்றும் புறம்பென்றுந் தானென்றும் அவனென்றுங் கூடவேண்டு மென்றுங் கூடினே மென்றும் விசாரிக்கிற உணர்வு ஒழியில் உன்னிடத்திலே ஒருவராலு முகந்து கொள்ளப்படாத அநுபோக ரசமான ஆனந்தாமிர்தம் ஊறிப் பெருகி உன்னையே கிரஹித்துக்கொண்டு தானேயாய்விடும். இப்படியானபின் ஜநந மரணங்கள் அங்குரிக்கத்தக்க பாச விகற்பங்கள் உண்டாகா. உசு

இப்படிப் பொருந்தினவர்களுக்கே பாசவிகற்பங்களா லாகிய கிலேசந் தீர்வதென்றும், அல்லது தீராதென்றும் அருளிச் செய்கின்றார் :

அவிழ இருக்கும் அறிவுடன் நின்றவர்க்(கு)
அவிழும்இவ் வல்லல்என் றுந்தீபற
அன்றி அவிழாதென் றுந்தீபற.

(உரை) ஆன்மபோதம்போல ஒரு பொருளைப் பற்றிக்கொண்டு நின்று விசாரித்து மயங்காதே அநாதியே பற்றும் விகற்பமும் மயக்கமு மின்றித் தன்னுடைய ஆஞ்ஞையாலே சர்வமும் நடவா நிற்கத் தானொன்றையும் அறியாதே பரமானந்த மயமாய் எல்லாவற்றினு முளதாய் நின்றே அவற்றிற் படாமல் அநவாதமும் நின்று பிரகாசிக்கிற சொரூபத்தை ஆசாரியன் அநுக்கிரகத்தாலே பெற்று அதன் கண்ணாக அதிலே கூடி அதுவாய் நின்றவர்களுக்கு (ஆதித்தன் சந்நிதியில் ஆன்மாக்கள் கண்ணுக்கு அந்தகாரம் நினைவற அந்நியமாய் விடுந் தன்மைபோல) ஞானாதித்தனுதயந் தரிசன மானபோதே ஜநந மரணங்களுக்கு ஏதுவாய் வருகிற பாச விகற்பங்களாகிய பேராந்தகார மானது இன்ன விடத்திலே போனதென்றறியாதபடி தானே இவனைக் கைவிட்டுப்போம். இப்படி நீங்காதவளவில் வேறுருபாயங்களாலும் இந்தக் கிலேசங் கைவிடாது. உஎ

இப்படி ஜநந மரணங்களுக்கு ஏதுவாக அங்குரிக்கத்தக்க பாச விகற்பங்களைவிட்டு முத்திக்கு வித்தாகிய சத்தியஞானத்தை அபேட்

சித்தவர்கள் பெறும் பேற்றின் உறுதிப்பாட்டை அருளிச் செய்கின்றார் :

வித்தினைத் தேடி முளையைக்கை விட்டவர்
பித்தேறி னார்களென் றுந்தீபற
பெறுவதங் கென்பெணே யுந்தீபற.

(உரை) முத்திக்கு வித்தாகி அநாதியே தனக்குப் பிராணனாய் நின்று தோன்றாமல் உபகரித்துந் தொலைப்பித்தும் வருகிற அருளைத் தேசிகன் கடாக்ஷத்தாலே சந்தேகமறப் பெற்று ஜனன மரணங்களுக்கு ஏதுவாக அங்குரிக்கத்தக்க பாச விகற்பங்களை விட்ட பாக்கியவான்களே எக்காலமுந் தொலைத்தற்கரிதாகிய தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களையுஞ் சுகதுக்க வேதனைகளையுங் கைவிட்டு மேலாகிய ஞானம் பிரகாசிக்கத்தக்க பரமானந்த சொரூபத்திலே மீளாதவழி சென்று புகுந்தவர்கள். இவ்விடத்திலே இப்படி நின்று பெறத்தக்க பேறொழிந்து பாச விகற்பங்களே பொருளென நின்றால் அவ்விடத்துப் பெறும் பேறு ஏது நெஞ்சமே. உஅ

இப்படி அரியபேற்றைப் பெறுமளவில் பெறுகைக்கு ஓரவதரமுண்டென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

சொல்லும் இடமன்று சொல்லப் புகுமிடம்
எல்லை சிவனுக்கென் றுந்தீபற
என்றால் நாமென்செய்கோ முந்தீபற.

(உரை) இப்படிக்கூட அரிய சிவனை கூடத்தக்க இடம் ஆன்ம போதத்தால் உணர்ந்து வாக்குகளால் இன்னவிடமென்று உரைக்கத் தக்கதொரு இடமன்று; சொல்லுகைக்குக் கர்த்தாவாகிய ஆன்மா ஒரு பொருளைக் கருதி உரைப்பதாக உணருமளவில், ஒருவன் உணர்த்த உணருமதொழிந்து தானாக ஒன்றை உணரமாட்டாததலால், ஒருவன் உணர்த்த உணருவதானபடியை ஆசாரியனாலே பெற்று உணர்த்த உணருவதான எல்லையில் அவனுணர்த்துகிற தன்மையை அவனாலே யுணரின் அவ்விடமே சிவனைப் பெறுதற்கு எல்லையாயின இடம். இந்த இடத்தை அறிந்து கூடினால் யானென்றும் எனதென்றுஞ் சொல்லிநின்ற ஆன்மா அவ்விடத்து என் செய்ததோ அறிகின்றிலேன். உக

இந்த அவதாரத்திலே நின்று கூடுமுபாயத்தை மன்னிவிடாதே உணரப்பெறின் எல்லா நிலையிலும் நிற்கலாமென்று அருளிச்செய்கின்றார் :

வீட்டில் இருக்கில்என் நாட்டிலே போகில்என்
கூட்டில்வாள் சாத்திநின் றுந்தீபற
கூடப் படாததென் றுந்தீபற.

(உரை) எல்லாவற்றையுந் தன்னாலே விடப்பட்டுத் துறவறத்திலே இருந்தாற் பிரயோசனமென்ன; இதுவொழிந்து நாடத்தக்க அர்ச்சனாதிகளினும் தீர்த்த தரிசனங்களினும் உழன்றாலும் பிரயோசனமென்ன, (பொன்னுக்கு மாற்று நின்றாற்போல) ஆன்மாவே குகையாக அநாதியே தனக்குப் பிராணனாய் நிற்கிற திருவடி ஞானத்தைத் தேசிகன் கடாக்ஷத்தாலே உணர்ந்து தன்னுடைய சுதந்திரனத்தையுங் கர்த்தாவின் செயலென்றே கண்டு தனக்குப் பொருந்தினதொரு நிலையிலே நில்லானாகில், இப்படி உண்மையறிந்து நில்லாமல் தன்னாலே செய்யப்பட்டதாகக் கருதில் மோக்ஷங் கூடாது போதத்துக்கு விரோதமே விளையா நிற்கும்; (அஃதெப்படி எனில்:- கர்த்தாவை அறியாமல் சகலர்க்கும் இதமாக யாகம் பண்ணின தக்ஷப் பிரசாபதிக்கு விரோதமே விளைந்தும், சகலரையுங் கைவிட்டுத் தன்னுடைய செயலறக் கர்த்தாவின் வசத்திலே நின்று சண்டீச நாயனார் சிவனை அர்ச்சிக்கிறவளவில் சகலருக்கும் அகிதமான பிரமகத்தி விளைய, இதுவுஞ் சிவனுக்கு இதமாகவே பலித்துத் திருவருள் விளைந்தபடியுங் கண்டுகொள்க; ஆதலால் உண்மையறிந்து சருவமுங் கர்த்தாவின் செயலென்றே கொள்ளாமல் தன்னுடைய செயலென்றே ஒவ்வொரு தவத்திலே நின்றவர்க்கு வினை ஏறுதிராது) என்க.

இந்த உபாயத்தையுடைய சைவ சித்தாந்தத் திறமொழிந்து மற்றொரு சமயிகளின் பொருளைப் பொருளெனக் கருதவேண்டாமென்று அருளிச்செய்கின்றார் :

சாவிபோம் மற்றச் சமயங்கள் புக்குநின்(று)
ஆவிய றுதேயென் றுந்தீபற
அவ்வுரை கேளாதே உந்தீபற.

(உரை) ஆன்மாவுஞ் சிவமும் வேறற நிற்கும் அநுயோக ரசமாகிய சைவ சித்தாந்தத் திறம் ஒழிந்து, ஒருவன் பசிதீரச் செய்த

பயிரானது பயன்படுமளவும் பயிர்போல வந்து பலிக்கத்தக்க நாட்களிலே சாவிபோன தன்மைபோல, முடிவில் ஒன்றென்றுரைப்பார், இரண்டென் றுரைப்பார், இரண்டாய் நின்றே யொன்று மென்பார், உடலந்தானே உயிரென்பார், வாயுவை உயிரென்பார், கரண நாசமே பொருளென வுரைப்பார், மோகம் க்ஷயிக்க முத்தி யென்பார், இப்படிச் சொல்லப்பட்ட வெகுவிதமான சமயங்களிற் புகுந்து நின்று தனக்குப் பிராணனான சிவனைத் தரிசியாமல் நரகங்களி லடைவார். இப்படிப்பட்ட சமயிகள் வார்த்தை உன் சுரோத்திரத்துக்கு விடயமாகாதபடி நில். ௩க

இப்படிச் சைவசித்தாந்தத்தி னுண்மையிலே நின்றவர்கள் கருவிகரணாதிகளில் ஒரு காலங்களினுங் கூடாத துறவையுடையவர்களென்று அருளிச்செய்கின்றார் :

துரியங் கடந்தஇத் தொண்டர்க்குச் சாக்கிரந்
துரியமாய் நின்றதென் றுந்தீபற
துறந்தார் அவர்களென் றுந்தீபற.

(உரை) பிருதிவி முதலாக நாதமீறான தத்துவங்களையும் பஞ்சமலங்களையும் அருளாலே கண்டு நீக்கித் தன்னைத் தரிசித்துத் தன்னையும் பொருளன்றென்று கண்டு திருவடியிலே பொருந்தி நிற்கத்தக்க மெய்யடியார்க்குப் பிராரத்தத்தாலே சாக்கிரத்தானங் கூடிற்றாயினும், இவர்கள் திருஷ்டிக்குப் பரமதுரியமான ஞானமே பிரகாசிக்கும தொழிந்து ஒரு காலங்களினும் பிரபஞ்சத்துடன் கூடார்கள். அவர்களே துறவையுடைய கலியாணர்கள்.

இதில் முற்படுந் துரியமென்றது தற்போதத்தை, இரண்டாவது துரியமென்றது பரபோதத்தை யெனக்காண்க. ௩உ

இப்படித் துறவையுடைய கலியாணர்களுக்கும் பிராரத்தகன்மம் புசித்தே தொலைய வேண்டுகையாலும் புசிக்குமளவில் கருவிகரணாதிகள் கூடவேண்டுகையாலும் இவை கூடினாலும் இவற்றின் வசத்தில் அழுந்தாமற் புசிக்கு முபாயமும், ஆகாமிய மேறாமல் நிற்குமுபாயமும், இப்படி அருளிலே நின்றவர்க்குப் பெத்த தசையிற் சுகந்தானே முத்திதசையிற் சுகமாமுபாயமும் அருளிச் செய்கின்றார் :

பெற்றசிற் றின்பமே பேரின்ப மாம்அங்கே
முற்ற வரும்பரி சுந்தீபற
முளையாது மாயைஎன் றுந்தீபற.

(உரை) தேசிகன் கடாக்ஷத்தாலே சொரூபத்தை உணர்ந்த காலத்தும் பிராரத்தமானது எடுத்த உடலிலே நின்று புசித்தே தொலைய வேண்டுகையால், அந்தக் கன்மத்தாலே நிலைநில்லாத சுகங்கள் வந்து கூடும். இது கூடும்போதும் இதில் அழுந்தாமல் இந்தச் சுகத்தையுங் கன்மத்தையுங் கருவி கரணாதிகளையுந் தன்னையுங் கூட்டிப் புசிப்பிக்கிற திருவருளை அது கண்ணாக உணரவே ஜநநமுமேலுமற் கன்மமுந் தொலைந்து அவ்விடத்திற் கூடின அற்ப சுகமானது, இவன் ஞானதிருஷ்டியிலே நிற்கையாலே, பரம சுகமாம். இப்படி நிற்கவே மலமாயை கன்மங்கள் ஒரு காலத்தினும் மூளைய மாட்டா. ௫௫

இப்படி அளவிடுதற் கரிதான பரமசுகங் கைகூடின காலத்தே, இவனிடத்து வேறொன்றும் வந்து கூடாதபடி இந்தச் சுகந்தானே இவனை வேறற அடைவித்துக் கொள்ளுமென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

பேரின்ப மான பிரமக் கிழத்தியோ(டு)
ஓரின்பத் துள்ளானென் றுந்தீபற
உன்னையே ஆண்டதென் றுந்தீபற.

(உரை) ஒருவனை ஓரின்பம் வந்தடுத்த காலத்தே இதற்கு ஓரளவுமுண்டாய் இது நீங்கின காலத்துச் சுகமான அந்த இரதந் துக்கமாகவும் வந்து கூடாநிற்கும் ; ஆதலால், இந்தச் சுகதுக்கங்கள் இரண்டும் வந்து கூடாதபடி தம்பிரானார் திருவடியிலே அடைந்த காலத்தே இவனை விடுதற்கரிதாகி விளைந்த அனுபோக ரசமானது பரமாநந்தமாகிய பிரமசத்தியினைக் கூடினபொழுதே ஒரு தன்மையான சுகசொரூபமாய்விடும். இப்படியே அசத்தியத்தைச் சத்தியமாகக் கொண்டொழுகின உன்னையும் மேலாயுள்ள ஞானாநந்தத்திலே சேர்த்தடிமை கொண்டது. ௫௬

இந்தப் பேற்றைப் பெற்றவர்களுக்குத் தேகம் நிற்கின்றபோதும் ஆன்மாவின் செய்கை கிளையாமல் ஒடுங்கிச் சிவனுடைய செய்தியாய் நிற்கும் நிலைமையை அருளிச் செய்கின்றார் :

பெண்டிர் பிடிபோல ஆண்மக்கள் பேய்போலக்
கண்டாரே கண்டாரென் றுந்தீபற
காணாதார் காணாரென் றுந்தீபற.

(உரை) ஆன்மாவானது ஒருத்தியைப் பேய்பிடித்த காலத்துத் தன்னுடைய சொரூபம் வேறாகாதிருக்க மனமும் வாக்குஞ் செயலும் பேயின் வசத்தேயாய்த் தன்னை மறந்து பேயென நின்ற தன்மை போலவும், நாயகரான தம்பிரானார் தேகியை ஆவேசித்த பிசாசமானது தன்னுடைய சொரூபம் ஒருவர் காணநின்று தேகியினுடைய செயலை யழித்துத் தன்னுடைய செயலே பிரகாசிப்பித்துத் தானே தேகியாய் நின்ற தன்மைபோலவும், இப்படிப் பாவனையாற் பாவமாகக் கூடி நின்றவரே சிவனை உள்ளபடி கண்டு கூடினவர்கள்; இப்படிக் கண்டு கூடாதார் எக்காலமும் விழியாத கண்ணையுடையவர்கள். ௩௫

இந்நிலை கூடாதவர்களுக்கு வேறேயு மோருபாயம் உண்டென்று அருளிச் செய்கின்றார்:

நாலாய பூதமும் நாதமும் ஒன்றிடின்
நாலாம் நிலையாமென் றுந்தீபற
நாதற் கிடமதென் றுந்தீபற.

(உரை) சுக்கில சுரோணிதத்தின் தலையிலே சீவன் பதிகின்ற வளவில் சிவனுடைய கிரியாசத்தியாலே நாலாம் பூதமாகிய வாயுவுஞ் சத்தப் பிரமமான நாதமுங் கூடப் பதிந்து சரீரம் பரிணமிக்க வாயுவானது நாடிகடோறும் பூரணமாகப் பிரதான வாயுவான பிராண வாயுவும் பின்பு மரணமுண்டாக்குதற் பொருட்டு நாபிசக்கரத்தின் கீழே சென்று பதியாநிற்குஞ் சத்தப் பிரமமான நாதாந்தந் தானந் தோறு நிற்கு மெழுத்துக்களாகிச் சென்று பின்பு மரணமுண்டாக் குகை காரணமாக மூலாதாரத்திலே பிரணவமாகப் பதிந்து கிடவா நிற்கும். இவற்றைத் தேசிகனருளாலே அறிந்து சத்திபீசத்தையுஞ் சிவபீசத்தையுங் கொடுத்துத் திருமந்திரப் பிரசாதமாக்கி மனத்தை ஒருமைப்படுத்தி, இந்தத் திருமந்திரப் பிரசாதத்தைக் கொண்டே நாதத்தை எழுப்பி, இந்த நாதத்தையும் பிராண வாயுவையுங் கூட்டிச் சுழுமுனை வழியே செலுத்தி முன்பு தோன்றின பிரமாந் திரத்திலே கூடித் தான் பரமாகாசத்தில் அழுந்தில், நாலா நிலையாகிய சாயுச்சியம் அப்பொழுதே கைகூடும். கர்த்தா எழுந்தருளியிருக்கத்தக்க இடமும் அவனைக் கூடுகைக்கு இடமும் அதுவே. ௩௬

இப்படி யன்றி வேறு வழிகளிற் சென்று தற்போதத்தாற் கூடத்தக்கதென்று பாவித்து ஜநநமரணங்களிலே விழுந்து அழுந்தா திருக்கும்படி அருளிச்செய்கின்றார் :

சென்ற நெறியெல்லாம் செந்நெறி யாம்படி
நின்ற பரிசறிந் துந்தீபற
நீசெயல் செய்யாதே யுந்தீபற.

(உரை) கன்மங்களுக் கீடாகத் துணை செய்கிற மனுதிகளுடனே கூடி நச்சு வழியான விலக்கடி என்னும் ஐந்து பொறிவழியுஞ் சென்று விடயங்களிலே பொருந்தி இதாகிதங்கள் கூடி மறுமைக்கு வித்தாகிய குற்றங்களை விளைவிக்கின்ற வழிதானே, ஐயமற்ற சூதானப் பெருவழியாம்படி, தேகங் கூடினபடியுந் தேகத்திலே தானிற் கிற முறைமையுங் கன்மங்கள் வந்து கூடும்முறைமையுந் தன்னுடைய போதம் இந்தவகை தெரியாமல் இந்திரிய கரணங்களுடனே கூடி நின்று சலித்த முறைமையும் (காந்தமும் பசாசமும்போலத்) தம்பிரானுர் சந்நிதியிலே கூடிச் சீவிக்கு முறைமையும் அருட் கண்ணுற் கண்டு தன் செயலற நிற்க, பிராரத்தமுந் தொலைந்து ஆகாமியமு மேருமற் பின்பு தேகாந்தத்திலுந் திருவடியிலே கூடுகைக்குக் காரணமாம்; ஆதலாற் பக்கம் நோக்காமல் ஒரு நிலையிலே நில். இப்படி யொழிந்து உன்னுடைய செயலாலே கூடத்தக்கதென்று பாவித்து ஜநந மரணங்களிலே விழுந்து அழுந்தாதே. ௩எ

இப்படித் தேசிகன் கடாக்ஷத்தாலே பெற்ற திருவருளைக் கொண்டு ஜநந மரணங்களுக்கு உற்பத்தி தேடாமல் எந்த உபாயத்தினுலேயாயினுந் திருவடியை அடைகைக்கு விரும்புவதே பொருளென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

பொற்கொழுக் கொண்டு வரகுக் குழுவதென்
அக்கொழு நீயறிந் துந்தீபற
அறிந்தறி யாவண்ண முந்தீபற.

(உரை) பொன்னுலே சமைத்த கொழுவைக்கொண்டு வரகு விளைய உழுதகாலத்திற் பலமுங் குறைந்து மிகுந்த சேதமுமாய் உழவு பிழைத்த தன்மைபோல, தேசிகனுலே பெற்ற திருவருளைக் கொண்டு பிழையே பெருக்கி ஜநநமரணங்களிலே போக்குவரவு செய்ய உற்பத்தியான இந்திரிய விடயங்களில் நீ அழுந்தாதே. அந்தத்

திருவருள் முன்பு தோன்றாமல் நின்று உபகரித்த முறைமையறிந்து தோன்றின பின்பு அது கண்ணாகை அதிலே கூடியழுந்தின காலத்து ஜநநமரணங்களுஞ் சுகதுக்க வேதனைகளும் நீங்கி, ஒரு காலத்தினும் நீங்காப் பரமாநந்தமே விளையுமென்னும்படியும் அறிந்து, தன்னு டைய செயலற அதுவாய் நிற்கின்றதே நிலை. இப்பொருளை உண ராதே யுணர்ந்து நில். ௫௮

இப்படி உணர்த்தா நின்ற சிவனை உணராதே யுணரக்கூடா தாகிற் சிவனைப் பாவித்து நிற்கவே இந்த உண்மை கூடுமென்று அருளிச்செய்கின்றார் :

அதுவிது என்று அனைத்தறி வாகும்
அதுவிது என்றறிந் துந்தீபற
அவிழ்ந்த சடையாரென் றுந்தீபற.

(உரை) ஆன்மாவினுடைய கருத்துப்போல அநாதியே மறைத்த சகச மலத்தாலே மாயையுங் கன்மமும் பொருந்திய ஜநநத்தையே விளைவித்து இந்திரிய வியாத்தனாய் விடயங்களிலே பொருந்துங் காலத்து, இரண்டு பொருளைச் சேர வறியமாட்டாமல் ஒன்றொன்றாக அறிந்தும், அறியுங் காலத்திலே அதுவிதுவென்று சுட்டிப்பற்றி நின்று சலித்து மயக்க விகற்பங்களிலே யடைந்து பொய்யை மெய் யெனக் கருதித் தன்னுடைய உண்மை விளங்காமல் இரவுபகல் அகப் பட்ட ஆகாசம்போல இடைவிடாமல் நின்றழுந்தாதே, தம்பிரா னுடைய கருத்தானது அநாதியேயுள்ள காருண்ணியத்தின் மிகுதி யாலே ஆன்மாக்களுடைய மலமாயை கன்மங்களைத் தொலைப்பித்துத் திருவடியிலே கூட்டவேண்டுமென்கிற இச்சையாலே, ஆன்மாக் களுக்கு அநாதியே பிராணனாய் நின்றும் அவ்வக்கன்மங்களுக் கீடான வைகளைத் திருவுளத் தடைத்துச் சர்வத்தையும் ஒரு காலத்திலே சேர வுணர்ந்தும் உணர்த்துவித்தும் புசிப்பித்தும் பிரிப்பித்தும் ஒடுக்குவித்துஞ் செய்யா நிற்க, தானொன்றையும் அதுவிதுவென்று சுட்டிப் பற்றிநின்று சலியாதே தன்னுடைய அருளாலே நடக்கத் தானொழிவற நிறைந்து மயக்க விகற்பங்களுமின்றி அசைவற நில்லா நிற்கும் அந்தப் பொருள் அநாதியே இவன்றானாய் நிற்கிற முறை மையை அருளாலே யறிந்து ஆன்ம பாவனையைவிட்டுச் சிவபாவனை

யிலே நிற்க. இப்படிக் கூடி நிற்கின்ற பொருளே ஒருவராற் சுட்டப் படாத விரிந்த சடாபாரத்தையுடைய தம்பிரானுர். ௩௯

நின்மலரான தம்பிரானுர் ஆன்மாவுடனே கூடி ஆன்மாவாய் நிற்கைக்குக் காரணம் அவருடைய காருண்ணியத்தின் மிகுதியே என்று அருளிச் செய்கின்ருர் :

அவன்இவ னுன(து) அவனரு ளாலல்ல(து)
இவனவ ஞகானென் றுந்தீபற
என்று மிவனேயென் றுந்தீபற.

(உரை) வாக்குமன அதீதமாயிருக்கத்தக்க தம்பிரானுர் பிராணனு யிருக்கும்போதும் அநாதியே பசுத்துவமான ஆணவமலம் உண்டா கையால், இந்த ஆணவமலம் பக்குவப்பட்ட அவசரத்திலே (செம்பிற் கிடந்த மாற்றுப் பிரகாசித்து பொன்னென்னும் பெயர் பெற்ருற் போல) தம்பிரானுரும் பிரகாசித்து இவனைத் திருவடியிலே கூட்டிக் கொள்ளுதற் பொருட்டுத் தம்முடைய காருண்ணியத்தினுலே இவனுக எழுந்தருளி நின்ற தொழிந்து சிவபிரான் ஆன்மாவாகின்ருரல்லர். ஆன்மாவுந் தம்பிரானுர் திருவடியிலே கூடிப் பரமாநந்தத்தை அனுப விக்கிற தொழிந்து சிவனுலாய பஞ்ச கிருத்தியங்கள் நடத்துகை யில்லை. சிவன் தம்முடைய கருணையாலே ஆன்மாவாகியுஞ் சிவனு கியும் நிற்கவல்லர். ஆன்மாவானவன் என்றுந் தன்னுண்மை குன்ரு மற் கூடினதொன்றிலே அதுவாய் நிற்கவல்லன். ௪௦

இந்தப் பொருளைக் கூடாமல் அநாதியே யுண்டாக்கத்தக்க விக்கினமும் அது தீரும் உபாயமும் அருளிச்செய்கின்ருர் :

முத்தி முதலுக்கே மோகக் கொடிபடர்ந்(து)
அத்தி பழுத்ததென் றுந்தீபற
அப்பழ முண்ணுதே யுந்தீபற.

(உரை) முத்தியைப் பெறுகைக்கு முதன்மையான ஆன்மா விலே அநாதியே மறைக்கத்தக்க ஆணவ மலத்தின் காரியமான அஞ் ஞானமென்னுங் கொடி வெகு விதங்களாகப் படர்ந்து, இதாகிதங் களே விளைந்து இவை காரணமாக மயக்கத்தைச் செய்கிற மாயை யாலே பூதகாரியமான உடம்பு ஜநநந்தோறும் பலியா நிற்கும். இந் தப் பழத்தை அருந்தி நரகவேதுவாகாதே, ஆசாரியன் கடாக்ஷத்

தாலே பெற்ற அருளாகிய வாளாலே ஆணவமலமாகிய மூலத்தை வேரறுத்து முத்திப் பழமாகிய பரமாநந்தத்தை அனுபவித்துச் சிவனுடனே ஒரு தன்மையாய்விடுக. சக

இப்படி யொழியப் பரிபூரணத்துவமாக நிற்கத் தக்கதோர் உபாயம் அருளிச்செய்கின்றார் :

அண்ட முதலாம் அனைத்தும் உட்கொண்டு
கொண்டத்தைக் கொள்ளாதே உந்தீபற
குறைவற்ற செல்வமென் றுந்தீபற.

(உரை) அண்டமென்று சொல்லப்பட்ட சக்கரவாள கிரியும் மகாமேருவும் அண்டகோளகையும் அட்டகுல பார்வதங்களுந் திக்கயங்களும் அட்டநாகங்களுஞ் சத்த சமுத்திரங்களுஞ் சத்த மேகங்களும் பதினன்கு புவனங்களுந் தேவர் அசுரர் சித்தர் வித்தியாதரர் கின்னரர் கிம்புருடர் மற்றுமுண்டான அண்டர் முதலாக உள்ளிட்ட பேதங்களுஞ் சந்திராதித்தரும் பஞ்சபூத பரிணமங்களும் பேய்த்தேர் போன்ற வியாபாரங்களும் பொதிந்த திரட்சி ஓரண்டமாக வளர்ந்த கோடியண்டங்களும், இப்படி ஒவ்வோர் அண்டங்களைத் தசமடங்கு பொதிந்த சலமும், அந்தச் சலத்தைத் தசமடங்கு பொதிந்த அக்கினியும், இந்த அக்கினியைத் தசமடங்கு பொதிந்த வாயுவும், இந்த வாயுவைத் தசமடங்கு பொதிந்த ஆகாசமும், இவை எல்லாவற்றையுஞ் சேரப்பொதிந்த பேரண்டத்தையும், இவை எல்லாவற்றிற்கு மேற்பட்டு நின்மலமாய் நிற்கிற நாத சொரூபத்தையும், இதற்கும் அப்பாற்பட்ட நின்மலமாய் எல்லைப்படாத பரமாகாசமான பெருவெளியையும், உனக் குடம்பாகி நின்று உனக்கு நிலை நின்றவாறே உன்னை யுணர்த்தின சொரூபம் உடம்பாகி நின்று, ஆன்ம போதத்தையும் இந்தப் பரிணமங்களையுஞ் சேர நினைவற விடுவாயாக. அப்பொழுதே நீ அகண்ட பரிபூரணனாய்விடுவை. சஉ

இப்படிப் பெற்றும் இந்த வுண்மையில் நில்லாமல் தேகத்தையும் விசுவத்தையும் மெய்யென நின்றருடைய வுண்மையை அருளிச்செய்கின்றார் :

காயத்துள் மெய்ஞ்ஞானக் கள்ளுண்ண மாட்டாதே
மாயக்கள் ளுண்டாரென் றுந்தீபற
வரட்டுப் பசுக்களென் றுந்தீபற.

(உரை) தேகத்து நிற்கிற தேகியான சிவனுடைய சத்தியஞான மான திருவடித்தாமரையி லுண்டான பரமாநந்தத் தேனுகிய மதுவையுண்டு தேக விசுவங்களுந் தெரியாமல் தன்னையுஞ் சிவனை யும் அறியாதபடி ஜீவேசுவரத்துவத்திலே அடையாமல் (மிகவும் பசித்தாெனருவன் தன் கையில் வந்திருந்த பாற்றிரளைப் போட்டு நாவுக்கெட்டாத முழங்கையை நக்கிப் பசிதீர விசாரித்த தன்மை போல) பேய்த்தேர்போன்ற விசுவத்தையும் இந்திரசாலம் போன்ற வாழ்வையும் மெய்யெனக் கருதி நாகவேதுவான விடய சமூகங்களி னுண்டாகும் இதாகிதங்களாகிய மதுவை யுண்டார்கள். அவர்களே ஒரு காலங்களினும் பயன்படாத ஆன்மாக்கள். சங

இப்படி யாவராலும் பெறுதற்கரிய பேற்றைக் காருண்ணியத் தின் மிகுதியாலே தந்தகுருவைத் தம்முடைய சிநேகத்தின் மிகு திப்பாட்டாலே துதிக்கின்றார் :

சிந்தையி னுள்ளும்என் சென்னியி னும்சேர
வந்தவர் வாழ்கவென் றுந்தீபற
மடவா ளுடனேயென் றுந்தீபற.

(உரை) ஒழிவற நிறைந்த தம்பிரானுர் அநாதியே அடியேனுக் குப் பிராணனுயிருக்க, அநாதியே உண்டான மலத்தின் மிகுதிப்பாட் டாலே ஜநந மரணங்களிலே யுழன்று போக்குவரவே பொருளாகத் திரிந்த அடியேனைத் தம்முடைய காருண்ணியத்தின் மிகுதியாலே பொருந்தின திருமேனியுடனே எழுந்தருளிவந்து, மலமாயை கன் மங்களும் ஜநந மரணங்களுங் கூடாதபடி, என்னுடைய பொல்லாப் புலாற்றலையிலே யாவராலுங் குறித்தற்கரிய சிவகந்தத்தை யுடைத் தாகிய திருவடித்தாமரையைச் சேர்த்தும், அந்தத் திருவடி அடி யேனுக்கு அநாதியே பிராணனுய் நின்ற முறைமையை யுணர்த்தி யும், என்னுடைய சித்தமானது சலியாமல் அந்தத் திருவடியுடனே விட்டு நீங்காமல் ஒருவழிப்படக் கூடி வேறற நிற்கு முபாயத்தைத் தந்தும், இப்படித் துக்கசாகரத்தினின்றுங் கரையேற்றின தம்பிரா னுர் காலங்காட்டாத சுக சொரூபத்துடனே மேன்மேலும் வாழ்வார். சருவான்மாக்களும் ஈடேறுகைப் பொருட்டால் அநாதியேயுண்டான காருண்ணிய சத்தியுடனேயும் அனவரதமுங் கூடி வாழ்வார். சச

இந்தத் திருவுந்தியார் அருளிச்செய்த தம்பிரானார் இந்தச் சாத்திரத்தின் மகிமையுந் தம்முடைய திருநாமமுந் தோன்ற அருளிச்செய்கின்றார்:

ஸவைய முழுதும் மலக்கயங் கண்டிடும்
உய்யவந் தானுரை உந்தீபற
உண்மை உணர்ந்தாரென் றுந்தீபற.

(உரை) உய்யவந்த தேவரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட இந்தத் திருவுந்தியா ரென்கிற சாத்திரத்தைக் குருமுகத்தாலே கேட்டு, இதனுடைய சம்பிரதாயத்தை அறிந்தவர்கள் அநாதியே தொடங்கியுழன்று போந்த தேகவிசுவங்களி னுண்மை அஞ்ஞான சாகரமென்றே விட்டேறி, உண்மை யென்னுந் திருவடியாகிய நெடுங்கரையிலே சேர்ந்து பரமாநந்தமே அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். சரு

திருவுந்தியார் திருக்களிற்றுப்படியார் வரலாறு

திருவுந்தியார் சாலிவாகன சகாப்தம் 1070-ல் (கி. பி - 1147 - 1148) திருவியலூர் உய்யவந்ததேவ நாயனாரால் இயற்றப்பட்டது. இவர் வடநாட்டிலிருந்து சேதுஸ்நானம் செய்யவந்ததாகவும் செய்து திரும்புங்கால் சோழநாட்டிலே திருவியலூரிலே ஆளுடையதேவ நாயனார் என்பவர் இவரையணுகி உபதேசம் பெற்றதாகவும் அவருக்காகவே திருவுந்தியார் என்ற சாத்திரத்தை இவர் அருளிச்செய்ததாகவும் பின்னர் வடநாட்டுக்கே சென்றுவிட்டதாகவும் பழைய வரலாறு ஒன்று கூறுகின்றது. இதற்கு என்ன ஆதரவு உளதென்பது விளங்கவில்லை. இந்நூலின்கண் உள்ள பொருள்கள் பழைய தமிழ் முறையில் இருத்தலாலும், இந்நூலின் நடையும் திருமந்திரத்தின் நடையை நினைவூட்டுவதாலும் இந்நூலும் இவ்வாசிரியரும் தமிழ்நாட்டில் தோன்றியவர்களே யென்று ஊகிக்க இடமுண்டு.

இவ்வாசிரியரது மாணவராகிய மேற்கூறிய ஆளுடையதேவ நாயனார் தமது மாணவர் ஒருவருக்குத் தமது ஆசிரியர் பெயரைச் சூட்டி இந்நூலின் அநுபவப் பொருளை உபதேசித்தருளினார். அவரே திருக்களிற்றுப்படியார் என்னும் நூலை இயற்றிய திருக்கடவூர் உய்யவந்ததேவ நாயனார் ஆவர். அவரது நூலைத் தில்லைவாழந்த

ணர்கள் ஆங்கீகரிக்கவில்லை என்றும் அந்நூல் தில்லையம்பலத்திலுள்ள பஞ்சாக்கரப் படியின்கீழ் வைக்கப்பட்டதென்றும் உடனே அப்படியில் செதுக்கப்பட்டிருந்த யானை தனது துதிக்கையை நீட்டி அந்நூலை யெடுத்துத் தில்லைத் திருக்கூத்தன் திருவடியில் வைத்ததென்றும் இதனால் அந்நூல் திருக்களிற்றுப்படியார் என்ற காரணப் பெயர் பெற்றதென்றும் ஒரு பழைய வரலாறு கூறுகின்றது. இவ்வரலாற்றுக்கும் என்ன ஆதாரவுள்ளதென்பது விளங்கவில்லை. திருக்களிற்றுப் படியார் இயற்றிய காலம் சாலி 1100 (கி. பி. 1177 - 1178) எனப் படுகிறது. திருக்களிற்றுப்படியாரில் நால்வர் அற்புதங்கள், பல நாயன் மார் செய்திகள் சேந்தனார் களிகிவேதனம் செய்தமை முதலிய குறிப்புகள் வருவதால் இந்நூல் சேந்தனார் காலம் பெரியபுராண காலம் ஆகிய இரண்டற்கும் பிற்பட்டதென ஊகிக்கலாம். இந்நூலின் கூகூ-வது பாட்டில், "ஆளுடையான் எந்தரமும் ஆளுடையானே அறியும் - தாளுடையான் தொண்டர் தலைக்காவல்—நாளும் - திருவிய லூர் ஆளுஞ் சிவயோகி இன்றென் - வருவினையை மாற்றினான் வந்து" என்று இவ்வாசிரியர் கூறுவதால் இவ்வாசிரியர் ஆளுடையார் என்பவர் மாணாக்கர் என்பதும் அவ்வாளுடையார் திருவியலூரில் வதிந்தா ரென்பதும் விளங்கும். மேலும் திருவுந்தியாரிலுள்ள பல சொற்றொடர்களை அப்படியே எடுத்துவைத்துப் பல பாடல்களில் விளக்குவதால் இவ்வாசிரியர் கருத்து திருவுந்தியாரை விளக்கவேண்டு மென்பதும் அவ்வாசிரியரையே இவர் பரமகுருவாகக் கொண்டவ ரென்பதும் வெளிப்படை. இவ்விரு நூல்களும் மெய்கண்டார் காலத்துக்கு முந்தியன வென்பதில் ஒரு சிறிதும் ஐயமில்லை. இவ்விரு நூலுக்கும் உரை கண்டவர் திருவாவடுதுறை யாதீனத்து தில்லைச்சிற்றம்பலவர் எனப் பெயரிய சிவப்பிரகாசர். இவரது காலம் இன்னதென்று விளங்கவில்லை. இவர் வேறு; சிவப்பிரகாசத்துக்கு உரைகண்ட சிவப்பிரகாசர் வேறு. இவரது உரை சிலவிடங்களில் மூலத்துக்கு சம்பந்தமில்லாமலே யிருக்கிறதென்று சில பேரறிஞர்கள் கூறுகின்றார்கள். இதுவரை வெளிவாராத உரைகள் சில அரசாங்கக் கையேட்டுச்சாலையி லுள்ளன (Government Oriental Manuscripts Library). அவற்றைப் பரிசோதித்ததில் இவரது உரையைத் தழுவியே அவை எழுதப்பட்டனவாகத் தோன்றின. எனவே, இவரது உரையே இவ்விரு நூலுக்கும் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கடவூர் - உய்யவந்த தேவர்

அருளிச்செய்த

திருக்களிற்றுப்படியார் மூலமும் சிவப்பிரகாசர் உரையும்

அம்மையப்ப ரேஉலகுக் கம்மையப்பர் என்றறிக
அம்மையப்பர் அப்பரிசே வந்தளிப்பர்—அம்மையப்பர்
எல்லா உலகுக்கும் அப்புறத்தார் இப்புறத்தும்
அல்லார்போல் நிற்பார் அவர்.

(உரை) அம்மை...அறிக-மாணவகனே! சங்காரமான காலத்து மலசகிதரான மூன்று வகைப்பட்ட ஆன்மாக்களையும் மாயைகளிலே ஒடுக்கி, இந்த மலமாயை கன்மங்களுடனே ஆன்மாக்களையுஞ் சிவ சத்தியிடத்திலே ஒடுக்கி, இந்தச் சத்தியையுந் தம்மிடத்திலே காந்து கொண்டு சிவமொன்றுமேயாய் நிற்கையில், பின்பும் இந்தக் கால மானது சென்று சிருஷ்டி காலமான அவசரத்திலே, தம்முடைய காருண்ணியத்தின் மிகுதியாலே, இருந்த ஆன்மாக்களைப் பக்குவப் பட்ட கன்மமலத்தைக் கூட்டிப் புசிப்பிக்கவும், ஆணவமலத்தைப் பக்குவமாக்கும் பொருட்டும் அந்தச் சத்தியை மீண்டும் பிரகாசிப் பித்து, அந்தச் சத்தியிடத்திலே தாமும் பொருந்தி அந்தச் சத்தியில் ஒடுங்கிக் கிடந்த மலசகிதரான ஆன்மாக்களையுந் தோற்றுவித்து, இவர்களுக்கு முன்புவிட்ட குறைக்கீடான தனுகரண புவனபோகங் களையுங் கொடுத்துத் தாமும் முதல் கெடாமல் நின்றும், அவர்களைக் கன்மமலங்களுக் கீடாக நின்று புசிப்பித்து, இப்படிச் செய்கிற தம் மையும் இந்த வுபகாரங்களையுந் தெரியாமல் விஷயங்களிலே இரே

சிக்கும்படி திரோபவித்து, இந்த நான்கு கிருத்தியங்களினாலுங் கன்ம மூன் றுலே யொத்து மலபாகமுமுண்டாய் இவர்கள் முத்திக்குப் பிராப்தராவது எப்போதென்று அநவரதமுந் திருவுள்ளத்தினால் அநுக்கிரகமே பண்ணி, இப்படியுள்ள பஞ்ச கிருத்தியங்களைத் தம் முடைய அருளாலே நடத்திப் போதாநின்ற காலங்களிலே பக்குவப் பட்ட ஆன்மாக்களை அறிந்து அவர்கள் அளவுக்களவான தீக்கை களாலே இரக்ஷித்து முறைமையிலே கூட்டிக் கொள்ளுகையால், இந்தச் சத்தியையுடைய சிவனே சர்வலோகங்களுக்குந் தாயுந் தந்தையுமென்று அறிவாயாக. பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களைத் தம் முடைய அருளாலே நடத்திப் போதரா நின்ற காலங்களிலே இர க்ஷிக்கு முறைமை எப்படியெனில்?—அம்மை...அளிப்பர் - அந்தச் சத்தியையுடைய சிவன் பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களை அறிந்து ஒரு மலத்துடனே நின்ற விஞ்ஞானகலரிற் பக்குவர்க்குப் பிராணனாய் நின்று அம்முறைமையிலே பிரகாசித்தும், இரண்டு மலத்துடனே நின்ற பிரளயாகலரிற் பக்குவர்க்குத் திவ்வியமான திருமேனியுடனே தோன்றி அந்தத் தரிசனத்தால் இரக்ஷித்தும், மூன்று மலத்துடனே நின்ற சகலரிற் பக்குவர்க்கு அவர்களைப் போன்ற திருமேனியுடனே எழுந்தருளிவந்து சத்திநிபாதத்துக் கீடாக நான்கு வகைப்பட்ட தீக் கைகளாலுங் "திருநோக்கால் பரிசத்தால் திகழும் வாக்கால் பாவனை யால் மிகு நூலால் யோகப்பண்பால்" என்கிற பிரமாணப்படியே ஆறு வகைப்பட்ட காருண்ணியத்தாலும் இரக்ஷித்தும், இப்படி இந்த முறைமைகளிலே அநுக்கிரகியா நிற்பார்; இப்படித் திருமேனி கொள்வாராயின் அவரும் இந்த வுலகங்களிலுள்ளாரிலே ஒருவராகா ரோவெனில்?—அம்மை...அப்புறத்தார் - அருளாலே திருமேனி கொண்டு இரக்ஷித்த தொழிந்து அவருண்மையை ஒருவரும் அறியார். அறியுமிடத்துப் பிருதிவிமுதல் நாதமீறான தத்துவங்களுக்கு அப் பாற்பட்டு நின்றே அறியவேண்டுகையால் அறியப்பட்ட சத்தியை யுடைய சிவனும், இந்தச் சர்வலோகங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டே யிராநிற்பர். சிவன் பிரபஞ்சத்துக்கு அப்பாற்பட்டே யிருப்பாராகில் பிரபஞ்சமானது தானே நடந்ததோவென்னில்?—அவர் இப்புறத் தும் அல்லார்போல் நிற்பார் - அவர் தம்முடைய அருளாலே சர்வ லோகங்களையும் நடத்தும் பொருட்டுத் தம்முடைய சொரூபந் தோன்றாதபடி, அறுவகைப்பட்ட அத்துவாக்களே திருமேனியாகக்

கொண்டு தத்தம் பிரக்கினையாலே பிரபஞ்சம் நடவாநிற்கத்தாம் அவை அவராய் அசைவின்றியே ஒரு பணியற நில்லா நிற்பர்.

இதனாலே கர்த்தாவுஞ், சத்தியும், மூன்று வகைப்பட்ட ஆன்மாக்களும், மலங்களும், பஞ்சகிருத்தியங்களும், மூன்று வகைப்பட்ட ஆசாரியமூர்த்திகளும், தீக்ஷாக்கிரமங்களும், பதமுத்திகளும் சாயுச்சியமும், கருத்தா ஏகதேசியுமல்லர் பரிபூரணருமல்லர் பூவிற்கந்தம் போலப் பக்குவங்களிலே பிரகாசிப்பரென்னு முறைமையும், அவர் கிருபாமூர்த்தியென்னு முறைமையும், சர்வத்தையுங் கூடி நிற்பினும் ஒன்றோடுந் தோய்விலரென்னு முறைமையும் அறிவிக்கப்பட்டன. க

இப்படிச் சிவரூபத்தைத் தரிசித்துக் கூடும்முறைமை எப்படி என்ற மாணவகனை நோக்கி அருளிச் செய்கின்றார் :

தம்மில் தலைப்பட்டார் பாலே தலைப்பட்டுத்
தம்மில் தலைப்படுதல் தாமுணரில்—தம்மில்
நிலைப்படுவர் ஓரிருவர் நீக்கிநிலை யாக்கித்
தலைப்படுவர் தாமத் தலை.

(உரை) தம்மில்...தலைப்பட்டு - தத்தம் இடங்களிற் பக்குவமறிந்து எழுந்தருளிவந்த ஆசாரியரிடத்திலே தாமுங்கூடி வழிபட்டு,—தம்மில்...உணரில் - ஆசாரியரதநுக்கிரகத்தாலே முன்பு தாமாக அபிமானம் பண்ணியிருந்த தேகாதிகளைத் தமக்கு வேறென்றறிந்து நீக்கித், தம்மையுந் தரிசித்துத் திருமேனி கொண்டெழுந்தருளி வந்துணர்த்தின தம்பிரானார் தம்மிடத்திலே நின்று பிரகாசிக்கிற முறைமையும் தாம் அறிந்து,—தம்மின்...ஓரிருவர்-தம்மிடத்திலே, அநாதியேதோன்றாமல் நின்று நடத்திப் பக்குவமாக்கி, அந்தப் பக்குவத்திலே இப்படித் தரிசிப்பித்த இந்த ஞான ஞேயங்களாகிய சத்தி சிவமான இரண்டு முதலுந் தோன்றா நிற்கும்,—நீக்கி அத்தலைதாம் நிலையாகத் தலைப்படுவர் - இப்படித் தரிசிக்கின்றோ மென்கிற தம்முடைய சுட்டான போதத்தை விட்டு, அந்த ஞானத்திலே பொருந்தி நிற்கில், அப்பொழுதே அந்த ஞேய சொரூபமாகிய சிவமுங் கூடி அந்தச் சிவமாகியே பிரகாசியா நிற்பர். உ

இந்த அவசரத்தை அடியேனுக்குக் கடாக்ஷித்தருள வேண்டுமென்ற மாணவகனை நோக்கி அருளிச்செய்கின்றார் :

என்னறிவு சென்றளவில் யானின்(று) அறிந்தபடி
என்னறிவில் ஆரறிக என்றொருவன்—சொன்னபடி

சொல்லக்கேள் என்றொருவன் சொன்னான் எனக்கதனைச்
சொல்லக்கேள் நானுனக்(கு)அச் சொல்.

(உரை) என்னறிவு......சொல் - ஆசாரியர(து) அநுக்கிரகத்தாலே என்னுடைய பசுஞானம் போனவளவில், நான் அந்த அவசரத்திலே நின்று அநுபவிக்கிறபடி எப்படி யெனில்? பசுஞானம் போய்ச் சிவ ஞானத்திலே அபேக்ஷை யுண்டானவர்கள் அறியுங்களென்று, ஒரு பரமாசாரியர் அருளிச்செய்தபடியே சொல்லக் கேளென்ற, எனக்கு ஒரு பரமாசாரியர் என்னுடைய பக்குவத்துக்கீடாகப் பாரம்பரியம் போல ஒருபாயமாக அருளிச்செய்தார்; அந்த அவசரத்தை அந்த முறைமையிலேயே, நான் உனக்குச் சொல்ல, மாணவகனே! நீ புத்தி பண்ணிக் கேட்பாயாக. ௩

பசுஞானம் போய்ச் சிவஞானத்திலே நின்று அநுபவித்த படியே கேளென்று ஆசாரியன் அருளிச்செய்கையால், ஆசாரியனும் ஆன்மாக்களில் ஒருவனே என்ற மாணவகனை நோக்கி அருளிச் செய்கின்றார்:

அகளமய மாய்நின்ற அம்பலத்தெங் கூத்தன்
சகளமயம் போல்உலகில் தங்கி—நிகளமாம்
ஆணவ மூல மலம்அகல ஆண்டனன்காண்
மாணவக என்னுடனாய் வந்து.

(உரை) அகளமாய்........தங்கி - திருவம்பலத்தே, ஞான மயனாய் ஆநந்த நிருத்தஞ் செய்தருளுகின்ற எம்முடைய சுவாமி, (தன்னுடைய காருண்ணியத்தின் மிகுதியாலே, என்னுடைய பிறவித் துன்பத்தைப் போக்கும் பொருட்டாக, எனக்கு ஞானக் கண்ணில்லாமையினாலே, ஊனக்கண்ணுக்குத் தோன்ற, விலங்கு சாதிகளை உபாயமாகப் பார்வையிட்டுப் பிடிப்பாரைப்போல, சர்வமுந் தனக்குத் திருமேனியாகையால், என்னைப்போலச் சகளீகரித்து) விசுவத்தில் ஒரு தேகிபோலத் தோன்றி,—மாணவக நிகளமாம் ஆணவ மூல மலம் அகல என்னுடனாய் வந்து ஆண்டனன்காண் - மாணவகனே! (ஆன்மாவையும் மாயா தேகத்தையுங் கூட்டிப்) பிணிக்குக் காரணமான விலங்காகிய கன்ம முண்டாம்படி நிற்கின்ற ஆணவ மலமாகிய மூலமலம் விட்டுப் போம்படி, அநாதியே என்னைவிட்டு நீங்காமல் நின்றும், இப்பொழுது பக்குவப்பட்ட அவசரத்திலே இப்படித் திரு

மேனிகொண் டெழுந்தருளிவந்து (என்னுடைய பிறவி நோய்க் கீடாக உபாயமாகவே அவனே சங்காரங்களினாலே பேதித்து) அடிமைகொள்ளும் பொருட்டாக இப்படி அருளிச்செய்ததொழிந்து, வாக்குமனாதீத கோசரமாயுள்ள சிவன் ஆன்மா வாவனோ? ௪

இப்படிப்பட்ட இவன் திருமேனிகொண்டு இரக்ஷிக்க வேண் டுமோ தானே இரக்ஷிக்கமாட்டானோ வென்ற மாணவகனை நோக்கி அருளிச்செய்கின்றார்:

ஆகமங்கள் எங்கே அறுசமயம் தானெங்கே
யோகங்க ளெங்கே உணர்வெங்கே—பாகத்து
அருள்வடிவுந் தானுமாய் ஆண்டிலனேல் அந்தப்
பெருவடிவை யாரறிவார் பேசு.

(உரை) ஆகமங்கள்........பேசு - எனக்கு அநாதியே தொடங்கி விடியாமல் நின்ற பேரந்தகாரமான ஆணவமலம் பக்குவப்பட்டபடி யறிந்து, பரமேச்சுரன் தன்னுடைய அருளாலே திருமேனிகொண் டெழுந்தருளிவந்து, என்னுடைய மலமாயை கன்மங்களையும் விடுத்து, என்னையும் என்னுடைய சுதந்திரஹீனத்தையும் அறி வித்து, தன்னுடைய அடிமையாகக் கொண்டு ரூப சொரூபங்களையும் எனக்கேற்பத் தெளிவித்து, தன்னுடைய பரமாநந்த போகத்திலே என்னைத் திருத்தியடைவித்து ஆண்டிலனாகில், அவனுடைய எல் லைப்படாத சொரூபத்தை அறியவல்லார் யார்? அதனை அநாதியே சொல்லப்பட்ட ஆகமங்களும், அவற்றிலே வகுப்புண்ட ஆறு சமயங் களும் அந்தச் சமயங்களில் முடிந்த பொருளின் யோகங்களும், இவற்றை அறியத்தக்க விவேக ஞானங்களும் என் செய்யவற்று? இதனை விசாரித்துச் சொல்லாய். ௫

ஆனால், சாத்திரத்தாற் பிரயோசனம் ஒன்றுமில்லையோ வென்ற மாணவகனை நோக்கி அருளிச்செய்கின்றார்:

சாத்திரத்தை ஓதினர்க்குச் சற்குருவின் தன்வசன
மாத்திரத்தே வாய்த்தவளம் வந்துறுமே—ஆர்த்தகடல்
தண்ணீர் குடித்தவர்க்குத் தாகந் தணிந்திடுமோ
தெண்ணீர்மை யாய்இதனைச் செப்பு.

(உரை) சாத்திரத்தை........வந்துறுமே - உபதேச மின்றியே சாத்திரமாத்திரமே ஓதினால், திருமேனிகொண் டெழுந்தருளி வந்த

ஞானசாரியன் கருணையாலே உபதேசிக்கத்தக்க சத்தான வார்த்தை யிலே உண்டாகும் பெரிய பிரயோசனம் உண்டாகமாட்டாது. அதென்போல வெனில்?—ஆர்த்த..........செப்பு - ஆரவாரத்தை யுடைய கடலினீர் பெரிதென்று மிகக் குடித்தாலும் சற்றுந் தாகந் தணியாது. (அக்கடலில் நீர் மேகத்தின் கைப்பட்டு வந்தபொழுதே குறைந்த சலத்திலே மிகுந்த தாகந் தணியாநிற்கும்; அதுபோலச் சாத்திரமுங் குருமுகத்தாலே பெற்று லொழிந்து பிரயோசன மாகாது.)—தெளிந்த நீர்மையினை யுடையாய்! இதிலே சந்தேகமுண் டாயிற் சொல். ௬

ஆசாரியனும் எம்மைப்போல ஒருடம்பிலே நின்றதற்குத் தக்க கிருத்தியங்கள் செய்து நிற்கும்போதும், ஆன்மாக்களுடைய மலங் களைப் போக்கிச் சுத்த ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கவல்ல சாமர்த்தி யத்தையுடையனோவென்று ஐயப்பட்ட மாணவகனை நோக்கி, இதனை இன்னமும் விளங்க அருளிச் செய்கின்றார்:

இன்று பசுவின் மலமன்றே இவ்வுலகில்
நின்ற மலமனைத்தும் நீக்குவதிங்—கென்றால்
உருவுடையான் அன்றே உருவழியப் பாயும்
உருவருள வல்லான் உரை.

(உரை) இவ்வுலகில் நின்றமலம் அனைத்தும் இன்று பசுவின் மலமன்றே நீக்குவது இங்கு - இந்த உலகத்தில் எல்லா மலங்களும் இப்பொழுது பசுவின் மலத்தாலன்றோ போக்கப்பட்டன—என்றால் உரு அழியப் பாயும் உரு அருள வல்லான் உருவுடையானன்றே உரை - ஆனால் அநாதியே கூடிப் போகின்ற தேகாதிகளானவை பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்கு இல்லையாய் விடும்படி, பொருந்தப் பட்ட சுத்த ரூபமான ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கவல்ல சாமர்த்தி யன், திருமேனி கொண்டெழுந்தருளி வந்த ஆசாரியனன்றி வேறொருவர் உண்டோ சொல். ௭

இப்படிப்பட்ட ஞானசாரியன் பிரசாதத்தைப் பெற்றவர்கள் பெருமை அருளிச் செய்கின்றார்:

கண்டத்தைக் கொண்டு கருமம் முடித்தவரே
அண்டத்தின் அப்புறத்த தென்றே—அண்டத்தின்

அப்புறமும் இப்புறமும் ஆறறிவுஞ் சென்றறியும்
எப்புறமும் கண்டவர்கள் இன்று.

(உரை) கண்டத்தைக்கொண்டு கருமம் முடித்தவரே-அநாதியே பூரணனாய்த் தோன்றாமல் நின்ற சிவன், காருண்ணியத்தினாலே நம்மைப் போலே எழுந்தருளி வந்த ஆசாரிய மூர்த்தியையும், அவனாலே இது நான் அன்று யிருந்ததென்று கண்ட தன்னுடைய உடம்பையும், இந்த உடம்பை வேறென்றறிவிக்க அறிந்த தன்னையும் ஆகப் பதி - பாச - பசுவென்று சொல்லப்பட்ட இந்த மூன்று பொருள்களையுங் கண்டு உட்கொண்டு, இதனாலே கன்மத்தை முடித்தவர்களே. (இதனாற் கன்மத்தை முடித்தபடி எங்ஙனமெனின், கன்மமானது சஞ்சிதமென்றும், பிராரத்தமென்றும், ஆகாமியமென்றும் மூன்று வகைப்பட்டிருக்கையால், இவற்றை ஆசாரியன் செய்யுந் தீக்ஷையிலே அத்துவ சோதனை பண்ணுகையினாலே சஞ்சிதமான கன்மத்தையும், தேக முள்ள வளவும் பிராரத்த முண்டாகையால் இந்தத் தேகத்துடனே கூடப் பிராரத்தமான கன்மத்தையும், அவனருளிச் செய்த உபாயத்திலேதான் நின்று ஆகாமியகன்ம மேறாமலும் போக்கினபடியா மெண்க.)—அண்டத்தின் அப்புறத்தது என்னாதே - அந்த ஞான சொரூபத்தை அண்டத்துக்குள்ளே யென்றும் புறம்பே யென்றுங் கொள்ளாமல்,—அண்டத்தின் அப்புறமும் இப்புறமும் ஆறறிவும் சென்று அறியும் - அந்த ஞானம் தத்துவாதீதமா யிருக்கின்ற முறைமையும், அந்தத் தத்துவங்களுக்குத் தத்துவமாய் நிற்கு முறைமையும், ஆன்மாக்களுக்கான்மாவாய் நிற்கு முறைமையும் உணர்ந்து, தாமும் இந்தப் பரிபூரணமான ஞானமேயாய் நிற்கவே, அவர்களுக்கு இந்த ஞானத்தின் ஐக்கியத்தாலே இப்படி யானேனென்கிற கருத்துமழியாமல் நிற்கும் அப்பொழுதே அவர்கள் சிவமாயே நிற்பர்கள்.—இன்று எப்புறமும் கண்டவர்கள் - அவர்களே இப்பொழுது எல்லாப் பொருள்களையும் உணர்ந்து பரிபூரணமாய் நிற்கின்ற கலியாணர்கள்.

அ

அந்தச் சிவசொரூபந்தான் எப்படி யிருக்குமென்ற மாணவகனை நோக்கி அருளிச் செய்கின்றார்:

அன்றுமுதல் ஆரேனும் ஆளாய் உடனாகிச்
சென்றவர்க்கும் இன்னதெனச் சென்றதிலை—இன்றிதனை

எவ்வா றிருந்ததென் றெவ்வண்ணஞ் சொல்லுகேன்
அவ்வா றிருந்த தது.

(உரை) அன்று முதல்...இலை - அநாதியே தொடங்கி ஈசுவர னுடைய ஏவலினாலே சிருஷ்டி திதிகளுக்குக் கர்த்தாக்களாய்ப் பின்பு சங்கார காலத்திலே ஈசுவரனிடத்திலே கூடத்தக்க பிரம விஷ்ணுக்களும் அவனுடைய உண்மையான சுக ரூபம் இப்படி யிருக்குமென்று இன்றளவுந் தெரிந்ததில்லை,—இதனை இன்று எவ் வாறு இருந்ததென்று எவ்வண்ணம் சொல்லுகேன் அது அவ்வாறு இருந்தது - அவர்களாலும் அறிதற்கரிய இந்தப் பொருளை இப் பொழுது எப்படி யிருக்குமென்று எதனை உவமித்துச் சொல்லு வேன். அந்தப் பொருள் யாவர் சிலர் கூடி அநுபவித்தவர்களுக்கு எப்படி யிருந்ததோ அப்படியே யிருக்கும். ௬

இன்னமும் இதனை விளங்க அருளிச் செய்கின்றார்:

ஒன்றும் குறியே குறியாத லால்அதனுக்
கொன்றுங் குறியொன்றி லாமையினால்—ஒன்றோடு
உவமிக்க லாவதுவுந் தானில்லை ஒவ்வாத்
தவமிக்கா ரேயிதற்குச் சான்று.

(உரை) ஒன்றும் - சான்று. இந்தப் பொருளுக்கு அநாதியே தொடங்கித் தான் பிரிந்து நில்லாமல் அதுவதுவாய் நிற்கின்றதே அடையாளமாதலால், இது வொழிந்து, அந்தப் பொருளுக்கு வேறோரடையாளமும் இல்லை. ஆகையாலே, ஒரு பொருளுடன் உவமித்துச் சொல்வதற்கு இதற் கொப்பானது ஒரு பொருளு மில்லை; ஆதலால், இப்பொருள் அநாதியே இரண்டற நிற்கு முறை மைபோல, இடையறாதே இரண்டற நிற்குஞ் சிவாநுபவத்தை யுடைய சிவயோகிகளே இதற்குச் சாக்ஷி. ௧0

இப்படிப்பட்ட ஞாதாக்களுக்குப் பிராரத்தத்தாலே தேகமுள்ள வளவும் இந்திரியாதிகள் சீவியாவோ? இவர்கள் இடைவிடாமற் சிவனை அநுபவிக்கின்றபடி எப்படி என்ற மாணவகனை நோக்கி அருளிச் செய்கின்றார்:

ஆற்றால் அலைகடற்கே பாய்ந்தநீர் அந்நீர்மை
மாற்றிஅவ் வாற்றான் மறித்தாற்போல்—தோற்றிப்

புலன்களெனப் போதம் புறம்பொழியும் நந்தம்
மலங்களற மாற்றுவிக்கும் வந்து.

(உரை) ஆற்றால்...மறித்தாற்போல் - ஆற்றாலே சென்று அலையையுடைய கடலிலே கூடிய நன்னீர், கடல் நீருடனே ஒன்றாய்த் தன்றன்மை கெட்டு மீண்டும் அந்த ஆற்றாலே நெடுந்தூரம் எதிர்த்தாலும், முன்புபோல நன்னீராகாமல் அந்த உப்பு நீரே யானாற்போல,—தோற்றிப் புலன்களெனப் போதம் புறம்பு ஒழியும் - ஞானத்தாலே சிவனைக்கூடிச் சிவமாயிருக்கிற சிவயோகிகளுக்குப் பிராரத்தத்தாலே அநுபூதி திரிந்தாலும், கண்டவர்களுக்கு இந்திரியங்கள் சீவிப்பதுபோலத் தோன்றி, அவர்களுக்குச் சுகரூபத்தின் ஐக்கியத்தாலே பசுகரணங் கூடாமல் சிவகரணமே பிரகாசியா நிற்கும்.—வந்து நந்தம் மலங்கள் அறமாற்று விக்கும் - இவ்வளவேயன்றியும், தரிசனமாத்திரத்தாலே அவர்கள் கருணையானது போந்து நம்முடைய மலங்கள் நில்லாதபடியும் போக்கி நம்மையும் இரக்ஷியா நிற்கும். ௧௧

இதற்குப் பிரமாணமுண்டோவென்னில்? சிவகரணம் பிரகாசித்த சிவஞானிகளிடத்திலே விளைந்த விசேஷங்களை ஒரு செய்யுளிலே பல பிரமாணங்களால் அருளிச் செய்கின்றார் :

பாலைநெய் தல் பாடியதும் பாம்பொழியப் பாடியதுங்
காலனைஅன் றேவிக் கராங்கொண்ட—பாலன்
மரணந் தவிர்த்ததுவும் மற்றவர்க்கு நந்தங்
கரணம்போல் அல்லாமை காண்.

(உரை) பாலை...காண் - சிவனுடையருளாலே சிவனைப்பெற்ற நாயன்மார் பாலை நிலம் நெய்தல் நிலமாகப் பாடியதும், பாம்பு கடித்திறந்தவன் பிராணன் பெற்றெழுந்திருக்கும்படி பாடியதும், பக்குவத்திலே காலனையேவி முதலை பிடித்து மரித்த புதல்வனைக் காலத்தைப் போக்கி அழைப்பித்ததுவும் மாணவகனே? அவர்களுக்கு நம்மைப்போலப் பசு கரணமாகச் சீவியாமல் சிவகரணமாகவே இருத்தலால் காண். ௧௨

இந்த வர்த்தம் பெற்றவர்களெல்லார்க்கும் இப்படி விசேஷஞ் செய்யுமோ என்ற மாணவகனை நோக்கி, மிகுத்த சத்திநிபாத முடையவர்க்கே இவையுண்டாமென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

தூங்கினரைத் தூய சயனத்தே விட்டதற்பின்
தாங்களே சட்ட உறங்குவார்கள்—ஆங்கதுபோல்
ஐயன் அருட்கடைக்கண் ஆண்டதற்பின் அப்பொருளாய்ப்
பைய விளையுமெனப் பார்.

(உரை) தூங்கினரை...பார் - சுகதுக்க வேதனைகளிலே மிகவு மொத்துண்டாருக்கு அறி கருவிகள் நீங்கி மயக்கம் வந்தடுத்த காலத்தில், அளவிலன்புடையவர்கள் நன்றாகப் படுத்த சயனத்திலே, அவர்கள் கூட்டியபின், தம்மையும் பிரபஞ்சத்தையும் மறக்கத்தக்க பேருறக்கம் அவர்கள் கூட்டவேண்டுவதின்றியே தம்மிடத்திலே அதுதானே உண்டாகா நிற்கும். அந்த முறைமைபோலச், சரியை கிரியாயோகங்களின் முற்றுதலாலே மிகுந்த சத்திநிபாதமுண்டாய வர்கள் அந்த மூன்று பாதங்களையும் நிகழ்த்திப் பிரபஞ்சத்தையும் விட்டு ஞானத்திலே அபேக்ஷை யுடையராய், எம்மை இரக்ஷிக்கைக்கு ஞானசாரியனை எங்கே பெறுவேமென்று மிக்க தேட்டத்துடனே சென்றடைய, அவர் மீது ஆசாரியனும் மிகுந்த அன்பை வைத்து, ஞானதீக்ஷாக் கிரமங்களிலே மலமாயை கன்மங்களைப்போக்கி, ஆன் மாவினுண்மையை உணர்த்தி, இவருடைய சுதந்திரஹீனத்தையுங் காட்டி, ஞானத்தையுந் தரிசிப்பித்து, இதிலே ஒரு தன்மையாக்கிய பின், அந்த ஞானத்தின் ஐக்கியத்தாலே தம்மையும் பிரபஞ்சத்தையு மறப்பிப்பதான அந்தச் சிவ சொரூபந்தானே பிரகாசித்து ஒருநீர் மையராகவே அவருக்கு எல்லா விசேஷங்களும் விளையா நிற்கும்.— (ஆதலால் மாணவகனே!) நீயும் இப்படி இந்தத் திருஷ்டியிலே நிற் பாயாக. கந

இனி இந்த அவசரத்திலே இவன் நிலைநிற்கும்படியை இன்னமும் விளங்க அருளிச் செய்கின்றார் :

உள்ள முதலனைத்தும் ஒன்ற உருகவரில்
உள்ளம் உருகவந் துன்னுடனும்—தெள்ளி
உணருமவர் தாங்கள் உளராக என்றும்
புணரவர நில்லா பொருள்

(உரை) உள்ள...உன்னுடனும்-(மாணவகனே !) ஆன்மாவுக்குப் பிரபஞ்ச ஏதுவாயுள்ள தத்துவங்களும் மலங்களுமாயுள்ளவை கடாக்ஷத்தாலே ஒரு வழிப்பட இல்லையாய் விடும்படி ஞானம் பிரகாசிக்கில், அந்த ஞானத்தின் ஐக்கியத்தாலே இப்படிப் பெற்றேமென்கிற உன்னுடைய கருத்தானது அழியும்படி அப்பொழுதே சிவம் பிரகாசித்து, உன்னை ஒரு நீர்மையாக்கிக் கொள்ளா நிற்கும்.—தெள்ளி... பொருள் - இப்படி யொழிந்து, சிவனைத் தெளிந்தறிய விசாரிக்குமவர்கள், தங்கள் பாவனை குலையாது நிற்கச் சிறிதே அறிந்துகூட விசாரிக்கில், அவர்களுக்கு எப்பொழுதும் பொருந்துகைக்கு முன்னில்லாது அந்தப் பொருள். கச

இந்தப் பதினன்கு திருவெண்பாக்களும் உபதேசத்தின் முறைமையாகையால், இதற்குப் பிரமாணமாகத் திவ்வியாகமங்களைத் தம்பிரானர் அருளிச்செய்த அடைவே ஆன்மாக்களுக்கு அநாதியாக வருகிற ஜநநமரணங்களுஞ் சுகதுக்கங்களும் ஞானத்தாலல்லது போகாதாகையால், இந்த ஞானமுண்டாகும் பொருட்டுப் பக்குவங்களுக்கீடாக ஆசாரியர் கடாக்ஷத்தாலே சரியைகிரியாயோகங்களைச்செய்து, இவற்றின் முற்றுதலாலே ஞானசாரியனை வழிபட்டு, ஞானோபதேசத்தைப் பெற்று, ஞானத்தின் ஐக்கியத்தாலே சிவனைப்பெற்று முத்தராம்படியும், இந்த ஞானங் கூடாமல் முற்பட்ட வழிகளிலே நின்றவர்கள் பதமுத்தி பெறும்படியுமாம். இவற்றைச் சுருங்கக் கொண்டு சரியையுங் கிரியையும் ஒன்ருக்கிச் சிவதன்மமென்றும், யோகத்தைச் சிவயோகமென்றும, ஞானத்தைச் சிவஞானமென்றும், நான்கு பாதங்களை மூன்ருக்கி இவற்றிலே சாதிக்கும் உபாயங்களையும் பேறுகளையும் மேல் அருளிச்செய்கின்ருர் :

நல்லசிவ தன்மத்தால் நல்லசிவ யோகத்தால்
நல்லசிவ ஞானத்தால் நானழிய—வல்லதனல்
ஆரேனும் அன்புசெயின் அங்கே தலைப்படுங்காண்
ஆரேனுங் காணு அரன்.

(உரை) சிவனைக் கர்த்தாவாகக் கொள்ளாத சமயங்களிலே நின்று சாதித்துக் கெடாத குற்றமற்ற சிவனை நோக்கின சைவசித்தாந்தத்திலே, சிவதன்மத்தாலேயாதல், சிவயோகத்தாலே யாதல், சிவஞானத்தாலே யாதல், சிவனைக் கூடும்படி சாதிக்குமவர், தங்களாலே செய்யப்பட்டதாகக் கருதாதே, கர்த்தாவின் ஏவலென்றே யறிந்து, தம்முடைய சுதந்திரத்தை விட்டு, அவன் கைப்பட்டு வரவல்லார்

ஆவர் ; அவர்களே அந்தக் கர்த்தாவின்மேலே மிக்க அன்பை வைக்கில், அவரிடங்களிலே சென்று தலைப்படா நிற்பன் ; மாணவகனே! பிரம விஷ்ணுக்கள் இன்றளவுங் காணப்படாத சிவன். ௧௫

இத் திருவெண்பா மூன்று வகைக்குங் காட்டும். இந்த மூன்று வகையிலு முற்பட்ட சிவதன்மத்தை யறிந்து வழிபடுவார் வழிபடும் படியே நின்ற மாணவகனை நோக்கி, சிவதன்மத்தை மெல்வினை யென்றும், வல்வினை யென்றும் இரண்டாக்கி இந்த முறைமையை அருளிச்செய்கின்றார் :

மெல்வினையே யென்ன வியனுலகில் ஆற்றரிய
வல்வினையே யென்ன வருமிரண்டும்—சொல்விற்
சிவதன்மம் ஆமவற்றிற் சென்றதிலே செல்வாய்
பவகன்மம் நீங்கும் படி.

(உரை) மெல்வினை யென்றும் உலகத்தாராலே செய்தற்கரிய வல்வினை யென்றுஞ் சிவனை வழிபடத்தக்க இந்த இரண்டு வகையுஞ் சொல்லுமிடத்து, சிவதன்மமென்றே சொல்லப்படு மாதலால், இவை யிரண்டினுள், உன்னுடைய கருத்துக்குப் பொருந்தின தொன்றை வேறொரு பலன்களையுங் கருதாதே செய்வாயாக.—மாணவகனே ! உன்னுடைய பிறப்புக்கு ஏதுவாகிய வினை விட்டு நீங்கும்படி. பலன்களைக் கருதிப் பதங்களை யடையாமல், சாயுச்சியமே பெறுகைப் பொருட்டாக உண்மையான சிவஞானத்தைப் பெறவேண்டும். ௧௬

இந்த இரண்டு வகையில் முற்பட்ட மெல்வினையின் முறைமையை அருளிச்செய்கின்றார் :

ஆதியை அர்ச்சித்தற் கங்கமும் அங்கங்கே
தீதில் திறம்பலவும் செய்வனவும்—வேதியனே
நல்வினையாம் என்றே நமக்குமெளி தானவற்றை
மெல்வினையே யென்றதுநாம் வேறு.

(உரை) வேதியனே ஆகமங்களில் அருளிச்செய்த படியே, சிவனை உள்ளபடி அர்ச்சித்து வழிபடத்தக்க கிரியா விதிக்குப் பக்குவனும்படி, இவனுடைய அவயவங்களினாலே அந்தந்த அவசரங்களிலே செய்யத்தக்க திருவலகு, திருமெழுக்கு, திருவிளக்கு, திருநந்தவனம், திருப்பள்ளித் தாமம், திருமஞ்சனம், திருமாலை, கூத்து, பாட்டு

முதலாயுள்ள தொழில்களும், திருவேடத்தாரை வழிபடுகையும், சிவ பத்தருக்கு வேண்டுவன செய்கையும், திருமந்திரம் ஜபிக்கையுமாக இப்படியே செய்யப்பட்ட குற்றமற்ற வழிபாடான சரியையும், இந் தச் சரியையின் முதிர்ச்சியாலே திருவுள்ளத் தடைத்துச் சிவனை அர்ச்சித்து வழிபடுகிற கிரியா விதியும், நல்ல செயற்பா டென்று நமக்கெளிதாகச் செய்யலாகையாலே, இவை இரண்டையும் மெல் வினையென்று திவ்வியாகமங்களிலே சொல்லப்பட்ட படியாலே, நாமும் இதனை உனக்குச் சொன்னோம்.

சரியை கிரியைகளிலே நின்று வழிபடுகின்றவளவில், கொலை களவு கள் காமம் பொய் என்கிற ஐந்தையும் விட்டு நிற்கையாலும், மனவாக்குக் காயங்களால் நினைப்பன, சொல்வன, செய்வன வெல் லாந் தெய்வ கிருத்தியத்தினாலே யாகையாலும், அசுத்தத்திலே நின் றும் நீங்கிச் சுத்தனாய் நிற்கையாலும், சர்வான்மாக்களையுந் தன்னைப் போலே காண்கையாலும், வேதாகமங்களின் முறைமைகளிலே வழு வாமல் நிற்கையாலும் ஆசாரியனாலே வேதியனே யென்று அழைக் கப்பட்டது. கஎ

இந்தச் சரியையினையுங் கிரியையினையும் மெல்வினையாக்கி இந்த நிலைகளின் முதிர்ச்சியாலே பின்புண்டான ஜநநத்திலே சிவ னளவிலே மிகுந்த சிநேகமாகி, இவனுக்கு விளைந்த வல்வினை யிருக்கும் முறையை அருளிச்செய்கின்றார் :

வரங்கள் தரும்செய்ய வயிரவர்க்குத் தங்கள்
கரங்களினால் அன்றுகறி யாக்க—இரங்காதே
கொல்வினையே செய்யுங் கொடுவினையே யானவற்றை
வல்வினையே யென்றதுநா மற்று.

(உரை) நல்ல வரங்களைத் தருகின்ற வயிரவ வேடங்கொண் டெழுந்தருளிய கடவுளுக்குக் கறியமுது செய்யும்பொருட்டு முன்னே இரக்கமின்றித் தமது திருக்கரங்களாலே பிள்ளையைக் கொலைசெய்த சிறுத்தொண்ட நாயனாது கொடுவினை போன்ற வற்றை நாம் வல்வினை யென்று கூறினோம். கஅ

பாதக மென்றும் பழியென்றும் பாராதே
தாதையை வேதியனைத் தாளிரண்டும்—சேதிப்பக்

கண்டீசர் தாமாம் பரிசளித்தார் கண்டாயே
சண்டீசர் தன்செயலால் தான்.

(உரை) பாவம் பழிகளை நோக்காமல், பிதாவும் பிராமணனுமாகி யோனது பாதங்களை (திருமஞ்சனப் பாற்குடத்தை உடைத்தமைக் காகச்) சேதித்த சண்டேசுர நாயனாரது வல்வினையை நோக்கி, சிவ பிரான் தாமாந் தன்மையை அருளினார் இதனைக் காண். ககூ

செய்யில் உகுத்த திருப்படி மாற்றதனை
ஐய இதுவமுது செய்கென்று—பையவிருந்(து)
ஊட்டி யறுத்தவர்க்கே ஊட்டி அறுத்தவரை
நாட்டியுரை செய்வதென்றோ நாம்.

(உரை) ஐய! கழனியிலே சிந்திய செந்நெலரிசி செங்கீரை மா வடு என்னுங் கட்டளைப் பொருளாகிய இதனைத் திருவமுது செய் தருளுகவென்று மெல்லவிருந்து கண்டத்தோடு தண்டினை அரிந்து, அச்சிவபிரானுக்கு நிவேதித்துப் பிறவிவே ரரிதலாகிய வல்வினை செய்த அரிவாட்டாய நாயனாரை இவ்வியல்பினரெனா நாட்டி நாம் புகழ்வது முடியுமோ.

இந்த மூன்று திருவெண்பாவாலும், சாத்திரங்களிற் சொன்ன வழியன்றியே அளவற்ற அன்பின் பெருமையாலே, உலகத்தியற்கை விட்டு யாவராலுஞ் செய்யவொண்ணாத செயல்களைச் செய்தமை யாலும், இவற்றை ஒரு பிரமாண நூல்களாலுஞ் சொல்ல அரிதாகை யாலும், இவை வல்வினைகளென்று சொல்லப்பட்டன. உ0

இப்படிக் கொடிதான வல்வினைகளைச் செய்யுமவர்களும் முத்தி யைப் பெறுவார்களோ என்று ஐயப்பட்ட மாணவகனை நோக்கி அருளிச் செய்கின்றார்:

செய்யும் செயலே செயலாகச் சென்றுதமைப்
பையக் கொடுத்தார் பரங்கெட்டார்—ஐயா
உழவும் தறுகும் ஒருமுகமே யானல்
இழவுண்டோ சொல்லாய் இது.

(உரை) செய்யும்...பரங்கெட்டார் - இப்படிக் கொடிதான வல் வினைகளைச் செய்யும்போதே இந்தக் கொடிய செய்திகளால் அகிதம் வாராமற் சிவனை நோக்கியே நின்று சிவனளவில் வைத்த அன்பின்

பெருமையாலே இந்தச் செயல்களையும் முறைமையான செய லென்றே கொண்டு தம்மையும் மெள்ளச் சிவன் கையிலே கொடுத்துப் பரங்கெட்டு விடுகையாலே, அவர்கள் கர்த்தாவின் கைப்பட்டு முத்தியே பெறு நிற்பர்கள்,—ஐயா...இது - ஐயனே! ஒருவனுக்கு உழவோரிடத்திலுந் தநுசோரிடத்திலுமானல் ஒன்றுக்கொன்று உதவி கூடாது, அவை யிரண்டும் ஒரிடத்திலே யானல் இவன் சூரனாய் விடுகை சந்தேகமில்லை; அதுபோலச் செய்கின்ற செயல்களில் அகிதம் வாராமற் சிவனை நோக்கியே செய்தும் இந்தச் செயல்களுஞ் சிவன் செயலென்றே கொண்டு தம்மையும் அவன் கையிலே கொடுத்துப் பரங்கெட்டு விடுகையாலே இவன் பெறுகின்ற முத்திக்கும் இழவுண்டாகுமோ இதனை விசாரித்துச் சொல்லாய். உக

இனிச் சரியை கிரியைகளிலே நின்று சாதித்தவர்க்கும் பிற்பட்ட ஜநநத்தில் இப்படி முதிர்ந்த வல்வினை கூடாமல் யோகத்துக்கு அதிகாரியானவனுக்கு யோகம் வெகு விதமாகையினலே இதனைச் சுருங்கக்கொண்டு ஆதார யோகமென்றும் நிராதார யோகமென்றும் உத்தமமான யோகங்களை எடுத்தருளிச் செய்கின்றார்:

ஆதார யோக நிராதார யோகமென
மீதானத் தெய்தும் விதியிரண்டே—ஆதாரத்(து)
ஆக்கும் பொருளாலே ஆக்கும் பொருளாமொன்(று)
ஆக்காப் பொருளேயொன் றும்.

(உரை) ஆதார...இரண்டே - ஆதார யோகமென்றும் நிராதார யோகமென்றும் எல்லாவற்றிற்கு மேலான இடமாகிய திருவடியிலே பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்கள் பொருந்தும்படி சாதித்துக் கூட்டுகைக்கு வேதாகமங்களிலே விதிக்கப்பட்டன இரண்டு பிரகாரமாயிருக்கும்.—ஆதாரத்து ஆக்கும் பொருளாலே ஆக்கும் பொருள் ஒன்றும் - ஆதாரங்களிலே ஒவ்வொரு திவ்யரூபங்களை ஆசிரியனிடத்திலே பெற்று அந்தத் தானங்களிலே தியானித்திருக்கத் தக்க ஆதார யோகம் ஒன்றும்.—ஆக்காப் பொருள் ஒன்றேயாம் - இந்த ஆதார யோகம் கைவந்தவாறே ஆதாரங்களில் பார்த்திருக்கும்படி கற்பித்துக் கொண்டு நிற்பது போலாது சைதன்னிய சொரூபத்தைப் பாராதே பார்த்து நிற்கின்ற நிராதார யோகம் ஒன்றும். உஉ

இந்தத் திருவெண்பா ஆதார யோகத்துக்கும் நிராதார யோகத்துக்கும் காட்டாகையால் இவற்றில் முன்னே சொல்லப்பட்ட ஆதார யோகத்தை மேல் விளங்க அருளிச் செய்கின்றார் :

ஆக்கி ஒருபொருளை ஆதாரத் தப்பொருளை
நோக்கி அணுவில் அணுநெகிழப்—பார்க்கில்
இவனுகை தாமொழிந் திட் டேகமாம் ஏகத்(து)
அவனுகை ஆதார மாம்.

(உரை) ஆதாரத்து ஒரு பொருளை ஆக்கி - தேகத்திலே கற்பிக்கப்பட்ட ஆறு தாரங்களிலே ஆசாரியன் அருளிச்செய்ததொரு திவ்விய ரூபத்தை இதற்குப் பொருந்தினதோர் ஆதாரத்திலே தன்னுடைய மனமானது விஷயங்களிற் பற்றாமல் இதிலே பற்றும்படி கற்பித்துக்கொண்டு,—அப்பொருளை நோக்கி - அப்படிக் கற்பித்துக் கொண்ட உருவங் கைவரும்படி நெடுநாள் தியானித்து,—அணுவில் அணு நெகிழப் பார்க்கில் இவனுகைதான் ஒழிந்திட்டு ஏகமாம் - அந்தத் தியானங் கைவந்தவாறே அந்த ஆதாரங்களை விட்டுத் தன்னிலே அந்தப் பொருளைத் தியானிக்கின், அந்தத் தியானத்தின் முறுகுதலாலே தியானிக்கின்றோ மென்கிற நினைவு கெட்டு, அந்தப் பொருளொன்றுமேயாம்,—ஏகத்தவனுகை ஆதாரமாம் - இப்படித் தியானிப்பானுந் தியானிக்கப்படும் பொருளு மன்றியே தன்னைமறந் தந்தத் திவ்விய ரூபந் தானுக நிற்பதுதானே ஆதார யோகமாம். உரு

இனி இந்த ஆதார யோகத்தை நுண்ணிதாகச் சாதிக்கு முறைமை அருளிச்செய்கின்றார் :

கோண்ட தொருபொருளைக் கோடிபடக் கூறுசெயிற்
கொண்டவனும் அப்பரிசே கூறுபடும்—கொண்ட
இருபொருளும் அன்றியே இன்னதிது வென்ற
ஒருபொருளே யாயிருக்கும் உற்று.

(உரை) கொண்டது...கூறுபடும் - தான் கைவரத் தியானித்ததொரு பொருளை நுண்ணிதாக நுணுக்கிப் பரமாணுவினும் நுண்ணிதாகத் தியானிக்கின் இப்படித் தியானிக்கின்றவனுந் தியானித்த பொருள்போலப் பரமாணுவினும் நுண்ணிதாக நிற்பன்.—கொண்ட இருபொருளும்...உற்று - இப்படி நிற்கவே தியானிப்பானுந் தியா

ணிக்கப்படு பொருளும் அன்றியே ஒரு கற்பனையற அப்பொழுதே அந்த ஒப்பில்லாத பொருள் தானேயாயிருக்கும். உச

இனி இந்த நுண்ணிதான தியானமுங் கரைய ஆதார யோகத்துக்கு முடிந்த யோகமுமாய் உபாய யோகமுமா யிருக்கின்ற மந்திர யோகத்தை அருளிச் செய்கின்றார் :

அஞ்செழுத்து மேஅம்மை அப்பர்தமைக் காட்டுதலால்
அஞ்செழுத்தை ஆருகப் பெற்றறிந்து—அஞ்செழுத்தை
ஓதப்புக் குள்ள மதியுங் கெடிலுமைகோன்
கேதமற வந்தளிக்குங் கேள்.

(உரை) அஞ்செழுத்துமே...காட்டுதலால் - அகாரம் உகாரம் மகாரம் விந்து நாதம் என்கின்ற பஞ்சாக்கரமான பிரணவத்துக்குப் பிரமா விஷ்ணு உருத்திரர் மகேசுரர் சதாசிவர் இவர்கள் ஐவரும் அதிதேவதைகளுமாய், மந்திரமூர்த்திகளுமாய், ஓங்காரமாயே நின்று நடத்துகின்ற இந்த ஐந்தெழுத்தே சத்தியையுடைய சிவன் திருமேனி கொண்டு நடத்துகின்ற முறைமையைக் காட்டுதலால்,— அஞ்செழுத்தை ஆருகப் பெற்று அறிந்து - இந்த ஐந்தெழுத்தும் மூலாதாரத்திலே அகாரமும் பிரமாவும், நாபிகமலத்திலே உகாரமும் விஷ்ணுவும், இருதய கமலத்திலே மகாரமும் உருத்திரனும், கண்டத்திலே விந்துவும் மகேசுவரனும், புருவமத்தியிலே நாதமும் சதாசிவமும் இப்படிச் சுழுமுனை வழியாக நிற்கின்ற முறைமையைக் குருவுபதேசத்தாலே பெற்று, இந்த ஐந்தெழுத்தையும் மூலாதாரத்திலே, பிரமரந்திரத்திலே செல்ல உச்சரித்தலால், இந்தப் பிரணவ சொரூபமுங் கரைந்து விக்கிரகங்களும் ஒரு நீர்மையாய் உனக்கு நாதரூபமாய் நாதாந்தத்திலே அருளைப் பெறுவையென்று ஆசாரியன் அருளிச் செய்ய அறிந்து,—அஞ்செழுத்தை ஓதப்புக்கு உள்ளமதியும் கெடில்- இந்த ஓங்காரமான ஐந்தெழுத்தும் உச்சாரணபேதத்திலே, நாற்பத்தொன்பதா மெழுத்தும் பதினைா மெழுத்தும் ஆறுமெழுத்தும் இவை கூடின விடத்திலே விந்துவும் நாதமுமாக இந்த முறைமையிலே ஐந்தெழுத்தாமென்றும் வேதாகமங்களிலே விதிக்கையால், இந்த ஐந்தெழுத்தையும் உன் தத்துவமான உச்சரிப்புக்கு விந்து நாத முடிந்த விடத்திலே கிஞ்சிஞ்ஞமான ஆன்மபோதமுங் கெடில்,- உமைகோன் கேதம் அற வந்து அளிக்கும் கேள் - அப்பொழுதே

சத்திக்குக் கர்த்தாவாகிய சிவன் குற்றமறத் தோன்றி உண்மையான சொரூபத்திலே கூடி இரக்ஷிப்பன். (மாணுக்கனே!) கேட்பாயாக.

இந்த ஆதாரயோகத்தைத் தூலசூக்கும பரமென மூன்றுபடியாகக் கரைத்தவிது, பின்பு நிராதார யோகத்துக்குப் பிராப்தனும்படியென அறிக. உரு

இந்த ஆதாரயோகங் கைவரச் சாதித்தவர்களுக்கு மேல் நிராதாரயோக மிருக்கும்படி அருளிச் செய்கின்றூர் :

ஆக்கப் படாத பொருளாய் அனைத்தினிலும்
தாக்கித்தான் ஒன்ரூடும் தாக்காதே—நீக்கியுடன்
நிற்கும் பொருளுடனே நிற்கும் பொருளுடனுய்
நிற்கை நிராதார மாம்.

(உரை) ஆன்ம போதத்தாற் கற்பிக்கக்கூடாத அர்த்தமாய், எல்லாப் பொருள்களிலுந் தான் கூடி நிற்கும்போதே அவை ஒன்ரூடுந் தான் தோயாமல், ஆன்மாவுக்கு முத்திக்கு விரோதமாய் நீக்கத்தக்க பொருள்களையுந்தானே அறிந்து நீக்கி, அநாதியே இப்படி நீங்கப்படாத அந்த ஞானசொரூபத்துடனே தன்னுடைய போதம் ஒழிந்து இதனைக் கூடித்தானும் அந்த ஞானசொரூபமாய்ப் பற்றற நிற்பது நிராதாரயோகமாம். உசு

இந்த ஞானத்திலே இப்படி இரண்டற நிற்கில் சிவனை உள்ளபடியே காணலாமென்று அருளிச் செய்கின்றூர் :

காண்கின்ற தோர்பொருளைக் காண்கின்ற யோகிகளே
காண்கின்றூர் காட்சியறக் கண்ணுதலைக்—காண்கின்றூர்
காண்பானுங் காணப் படும்பொருளும் அன்றியே
காண்கையினுற் கண்டனரே காண்.

(உரை) காண்கின்றது...கண்ணுதலை-எல்லாவற்றையும் அறிந்து அறிவித்து நிற்கிறதாகிய ஞானத்தை அது கண்ணுகக் காண்கின்ற சிவயோகிகளே சிவனை இரண்டறக் காண்கின்ற கலியாணர்கள்,— காண்கின்றூர்...காண்-மாணவகனே! இப்படிக் காண்கின்றவர்கள் தன்னுலே காணப்படாததாகவும் காணப்பட்ட பொருள் தனக்கு வேருகவுங் காணுமல் அந்த ஞானமாகவே நின்று காண்கையாலே, இந்த

ஞானமே சொரூபமாகவுடைய சிவனை அப்பொழுதே பெற்று வேறற்றிருப்பார்கள் இதனைக் காண்பாயாக. உஎ

இனி இந்த நிராதாரயோகம் நிலை பெறும்படி, இதற்குபாயமான மௌன யோகத்தை அருளிச் செய்கின்றார் :

பேசாமை பெற்றதனிற் பேசாமை கண்டனரைப்
பேசாமை செய்யும் பெரும்பெருமான்—பேசாதே
எண்ணொன்றும் வண்ணம் இருக்கின்ற யோகிகள்பால்
உண்ணின்றும் போகான் உளன்.

(உரை) பேசாமை...பெருமான் - வாக்குமனங்காயங்கள் மூன்றினுள் மட்டுப்படாதது வாக்காகையாலும், மாற்றமுண்டேல் வஞ்சமுடென்கையாலும், பேசாமையாகின்ற பரமோபாயத்தை ஆசாரியன் பக்கலிலே பெற்று, அந்தப் பேசாமை தன்னுடன் வாசனையிற்போகாமல், வாக்குமனங் கிட்டாத சிவனைத் தங்களிடத்திலே ஞான திருஷ்டியாலே கண்டு கூடி, செயலற்றிருக்கின்ற சிவயோகிகளை, பின்பு ஒரு சரீரங்கூடி வாக்குண்டாகாதபடி ஜநநத்தை வேரறுத்து விடாநிற்பன்சிவன்,—பேசாதே...உளன்-இப்படிஉரையிறந்துசிவனுடனே இரண்டற்றிருக்கின்ற சிவயோகிகளிடத்துப் பரமேசுவரன் எவ்விடத்தினும் வியாத்தமாயினும், அவ்விடங்களிலே மறைந்தே நின்று, இவர்களிடத்தே பிரகாசித்து இவர்க்கே உடனாயிருப்பன்.

பேசாமையாகின்ற பரமோபாயத்தை ஆசாரியன் பக்கலிலே பெற்றபடி எங்ஙனமெனின், தேக முதலாயுள்ளவை உனக்கு வேறென்றும், இவற்றுடன் கூடினால் பிறப்புக்குக் காரணமான கன்மமுண்டாமென்றும், உனக்கு ஞானமே வடிவென்றும், தீக்கையிலே நாம் இசைவிக்க நீயும் இசைந்தாயென்றும், அல்லதூஉம் சரீரம் அர்த்தம் பிராணன் இவை தத்தம் பண்ணினையே யென்றும், நமக்குத் தத்தம் பண்ணின பொருளை நீ விரும்பக்கடவை யல்லையே யென்றும், ஆசாரியன் அருளிச்செய்ய, இவனும் நமக்கில்லாத பொருள்களை விரும்பக்கடவோ மல்லோமென்று அறுதியிட்டதேயாம். உஅ

நிராதார யோகத்துக்குத் தூலசூக்கும பரமாக மூன்று திருவெண்பா அருளிச் செய்து, மேல் இந்தப் பரமாகிய சிவனை ஆன்ம

போதம் இறந்தாலொழிந்து கூடவொண்ணுதென்னு முறைமையைப் பல செய்யுட்களாலும் விளங்க அருளிச் செய்கின்ருர் :

ஒட்டற்று நின்ற உணர்வு பதிமுட்டித்
தேட்டற்று நின்ற இடஞ்சிவமாம்—நாட்டுற்று
நாடும் பொருளனைத்தும் நாஞ விதமாகத்
தேடுமிடம் அன்று சிவம்.

(உரை) ஒட்டற்று நின்ற உணர்வு முட்டிப்பதி தேட்டற்று நின்ற இடம் சிவமாம் - ஓர் அசைவின்றியே நின்ற பரமஞானத்தை அது கண்ணுகக் கண்டு கூடின ஆன்மா, அந்த ஞானமேயாய்த் தானும் அசைவின்றியே நிற்கில், அந்த ஞானத்தில் நிலையாகத் தன்னுடைய ஆன்மபோதம் ஒழிந்து அந்த ஞானமாயே நின்ற இடந்தன்னிலே, சிவமே பிரகாசித்து அவனையும் ஒரு நீர்மையாக்கிக் கொள்ளா நிற்கும்,—நாட்டுற்று நாடும் பொருள் நாஞவிதமாகத் தேடும் இடம் அனைத்தும் சிவம் அன்று - இப்படி யொழிந்து, சுட்டியறியத்தக்க ஆன்மபோதத்தாலே வெகு விதமாக ஆராய்ந்தறியத்தக்க இடம், பிரபஞ்ச வியாபாரமாகையால், அவ்விடஞ் சிவரூபமாகாது. உகூ

இன்னமும் இதனை விளங்க அறியும் உபாயம் அருளிச் செய்கின்ருர் :

பற்றி னுட்பற்றைத் துடைப்பதொரு பற்றறிந்து
பற்றிப் பரிந்திருந்து பார்க்கின்ற—பற்றதனைப்
பற்றுவிடில் அங்நிலையே தானே பரமாகும்
மற்றமிது சொன்னேன் மதி.

(உரை) ஆன்மாவுக்குக் கன்ம பலத்தை விளைவிக்கின்றவைகளாகிய தனுகரண புவன போகங்களினுள்ளே, பற்றிக்கொண்டு நிற்கின்ற இச்சா ஞானக்கிரியைகளை ஒழிப்பதான, சிவ போகத்தை விளைக்கத்தக்க சிவஞானத்தை அது கண்ணுகக் கண்டு கூடி, அத்தனைக் கூடினேமென்று பிரியப்பட்டிருக்கின்ற கருத்தையுங் கைவிடின், அந்த நிலைதன்னிலே அந்த ஞானத்துக்கு மேலான சிவந் தானே பிரகாசியா நிற்கும். அறுதியாகச் சொன்னேன் இதனைப் புத்தி பண்ணிக்கொள்வாய். ௩0

இன்னமும் இந்த நிலைக்குக் குற்றம் வாராதபடி வேறுமோர் உபாயம் அருளிச் செய்கின்றார் :

உணராதே யாதும் உறங்காதே உன்னிப்
புணராதே நீபொதுவே நிற்கில்—உணர்வரிய
காலங்கள் செல்லாத காலத் துடனிருத்தி
காலங்கள் மூன்றினையும் கண்டு.

(உரை) நீ யாதும் உணராதே உறங்காதே உன்னிப்புணராதே பொதுவே நிற்கில் - நீ பொருளல்லவென்று அறிந்து நீங்கின தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களிலே, வாசனை மிகுதியினாலே கூடி நின்று விகற்பியாதை! இந்த விகற்பங்கள் நீங்கின அவசாங்களிலுண்டான மயக்கங்களில் அழுந்தாதை! சுகசொரூபத்தை உன் போதத்தால் அறிந்து கூட விசாரியாதை! இந்தக் குற்றங்கள் நீங்கும்படி உனக்குக் கண்ணுமாய் உலக்கு நடுவே நிற்கின்ற ஞானத்திற் கூடி அந்த ஞானந் தானாகவே நிற்கின்,—உணர்வரிய காலங்கள் செல்லாத காலத்துடன் காலங்கள் மூன்றினையும் கண்டு இருத்தி - யாவராலுங் குறித்தற்கரிய செல்காலம் வருங்காலம் நிகழ்காலமென்று சொல்லப்பட்ட மூன்று காலங்களினும் படாமல் இந்தக் காலங்களாலே விசுவத்தை நடாத்திக் கால சொரூபமாயிருக்கின்ற சிவத்துடனே, நீயும் அக்காலங்கள் மூன்றையும் வேறாகக் கண்டு, அச் சிவமேயாய் அழிவின்றியே இருப்பாய். ௩௧

இந்த அர்த்தத்தி னுண்மையும் இந்த அர்த்தத்தைப் பெறத் தக்கவர்க ளுண்மையும் விளங்க அருளிச்செய்கின்றார் :

அறிவுறிவாய் நிற்கில் அறிவுபல வாமென்(று)
அறிவின் அறிவவிழ்த்துக் கொண்டவ்—அறிவினராய்
வாழ்ந்திருப்பர் நீத்தவர்கண் மாணுடரின் மாணவகா
தாழ்ந்தமணி நாவேபோல் தான்.

(உரை) மாணவகனே! ஆன்மா தன்னுடைய போதத்தையே பொருளாகக்கொண்டு நிற்கின், விகற்பிக்கிறதே சுபாவமாய போதமும் பலவாய்ச் சிந்திவிடுமென்று இதனை ஆசாரியன் அநுக்கிரகத்தாலே அறிந்து, தனக்கு அநாதியே பிராணனாய் நிற்கின்ற ஞானத்தைக்கூடி, தன்னுடைய ஆன்ம சுபாவத்தையு மொழிந்து, அந்த

ஞானமேயாய்,அந்த ஞானத்தின் ஐக்கியத்தாலே தனக்கு இன்றளவுங் கிடையாத பெரு வாழ்வாகிய பரமானந்த சொரூப சிவனைப் பெற்றுத், தானும் அந்தப் பரமானந்தமேயா யிராநிற்பன். இவ்வாழ்வைப் பெறவுரியார் யாரென்னில் ? மானுடப் பிறப்பினுள்ளாரில் தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களிலுள்ள ஆரவாரங்களைக் கைவிட்டு, நிலத்திலே வைத்த மணியினது நாவேபோலச் சலிப்பற்றிருக்கின்ற சீமான்கள். ௩௨

இந்த நிராதார யோகத்திலே நிகழ்வதொரு குறியுண்டென்றும் இது நிகழ்ந்தாற் செய்யுமுபாயமும் அருளிச்செய்கின்றார் :

ஓசையெலாம் அற்றால் ஒலிக்குந் திருச்சிலம்பின்
ஓசை வழியேசென் றுற்றொடுங்கில்—ஓசையினின்
அந்தத்தான் அத்தான் அரிவையுடன் அம்பலத்தே
வந்தொத்தான் அத்தான் மகிழ்ந்து.

(உரை) இந்த நிராதார யோகத்தைச் செய்கின்ற சிவயோகிகள், சிவனைப் பெறுகைப் பொருட்டுத் தேகேந்திரிய அந்தக்கரணங்களாயுள்ள ஆரவாரங்கள் ஒடுங்கும்படி, ஞானத்தினாலே தம்முடைய இச்சாஞானக்கிரியைகளை ஒழித்த அவசரத்திலே, ஆனந்த நிருத்தம் பண்ணி யருளாநின்ற தம்பிரானார் ஸ்ரீபாதத்தில், பரவிந்து வென்கின்ற திருச்சிலம்பிற் பரநாத மென்கின்ற ஓசை தோன்றா நிற்கும். அந்த ஓசை வழியே நாடிச் சென்று கூடி, அந்த ஓசை முடிந்தவிடத்தே, தன்னுடைய போதமும் ஒக்கமுடியில், அப்பொழுதே அந்த ஓசை முடிந்த விடமே இடமாகவுடைய தம்பிரானார் காருண்ணிய சத்தியுடனே அம்பலமாகிய ஞானப் பிரகாசத்திலே வந்து இவனைப் பிரியத்துடனே கூடுவார். ௩௩

இனித் தாம் அருளிச்செய்த நிராதார யோகத்தின் உண்மையைத் தம்மை யொழியப் பிறரும் விளங்க அருளிச்செய்தபடி விளங்க அருளிச் செய்கின்றார் :

சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் என்றமையால்
சார்புணர்தல் தானே தியானமுமாம்—சார்பு
கெடவொழுகில் நல்ல சமாதியுமாம் கேதப்
படவருவ தில்லைவினைப் பற்று.

(உரை) தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவதேவ நாயனாரும் “சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின்” என்றமையால், தனக்கு

அநாதியே தாரகமாய் நிற்கின்ற திருவடி ஞானத்தை அது கண்ணாக அறிந்து அதனுடனே இரண்டறக்கூடி நிற்கில், மீண்டும் ஒரு ஜநநமுண்டாகைக்குக் கன்மம் உண்டாகாதென்று அருளிச்செய்த பிரமாணப்படியே, தனக்குத் தரிசனமான ஞானத்தைக்கூடி அசைவற நிற்கின், அதுவே சிவத் தியானமாம். அந்த நிலையில் தியானிக்கின்றோமென்கிற பாவனை குலையின், அப்பொழுதே சுக சொரூபமான சிவனைக்கூடி நன்றான சமாதிபரனாகா நிற்பன், இப்படிக் கூடின சிவயோகிகளுக்குப் பின்பு ஜநநத்தை உண்டாக்குகின்ற ஆகாமிய கன்மம் உண்டாகாது. ௫௦

ஞானத்தினாலே சிவனைக் கூடவேண்டுமென்று சிரத்தை பண்ணுவாரை அந்தச் சிவமானதும் அவதி கூடாமல் வந்து கூடு முறைமையை அருளிச் செய்கின்றார் :

அன்றிவரும் ஐம்புலனும் நீயும் அசையாதே
நின்றபடியே நிற்க முன்னிற்கும்—சென்று
கருதுவதன் முன்னம் கருத்தழியப் பாயும்
ஒருமகள் தன் கேள்வன் உனக்கு.

(உரை) அநாதியே உன்னை மாறுபடுத்தி வருகின்ற விஷயங்களிலே கூடிநின்று நீ சலியாதே, அவற்றை வேறாகக் கண்டு நீங்கின உனக்குப் பிராணனாய் நிற்கின்ற ஞானமானது உன்னுடனே இரண்டற நிற்கும் முறைமைபோல, நீயும் அதனைத் தரிசித்து அந்த ஞானமாகவே இரண்டற நிற்கில், அப்பொழுதே இந்த ஞானத்துக்கு முதலாகிய ஞேய சொரூபமாகிய சிவம் தோன்றா நிற்கும். இப்படித் தரிசனமான சிவனைக் கூடவேண்டுமென்று சிரத்தை பண்ணுமளவில், அதற்கு முன்னே உன்னுடைய கருத்தையும் அழித்துத் தன்னுடனே ஒரு நீர்மையாக்கிக்கொள்ளா நிற்பன் ; ஒப்பில்லாத சத்திக்கு நாயகனான சிவன். ௫௧

ஆனால், ஆன்மாவாலே சிவனை நினைத்துக் கூடலாமோ என்னின், சிவன் ஆன்மாவால் அறியப்பட்ட பொருளன்றென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

உண்டெனில் உண்டாகும் இல்லாமை இல்லையெனில்
உண்டாகும் ஆனமையின் ஓரிரண்டாம்—உண்டில்லை

என்னு மிவை தவிர்ந்த இன்பத்தை எய்தும்வகை
உன்னில்அவன் உன்னுடனே யாம்.

(உரை) உண்டெனில் இல்லாமை உண்டாகும் (இல்லாமை) உண்டாகும் உண்டென்னில் உண்டாவதில்லை யென்றும். இல்லை யென்னில் உண்டாவதில்லை யென்றும். எங்ஙனமென்னில், சிவனை ஆன்மபோதத்தால் அறிந்து கூடலாமென்னின், ஆன்மபோதத்தால் அறிந்து கூடத்தக்க பொருளாவது, இந்திரசாலம் போன்ற பிரபஞ்ச மாகையாலுஞ், சிவன் வாக்குமனாதீதன் ஆகையாலும், இப்படிச் சொல்லுமவனிடத்தில் உண்டாம் பொருளாவது சிவனைத் தெரி யாததொன்றுமே. சிவன் ஆன்மாவால் அறியப்படாத பொருளென் னின், அவனிடத்திலும் உண்டானது சிவனைத் தெரியாததொன் றுமே,—ஆனமையின் ஓர் இரண்டாம் - ஆனபடியினாலே இப்படிச் சிவனைத் தெரியாதிருப்ப தொருமுறைமை இரண்டு பிரகாரமாயிருக் கும்,—உண்டு இல்லையென்னும் இவை தவிர்ந்த இன்பத்தை எய்தும் வகை உன்னில் அவன் உன்னுடனே ஆம் - இந்தப் பாவ அபாவ மென்கின்ற இரண்டு வழியாலுஞ் சிவனைக் கூடவொண்ணாதென்று அறிந்து, இவற்றைவிட்டுத் தானாகவே நிற்கின்ற ஞான மாயே நின்று, அளவிலாத பேரின்பத்தைப் பெறும்படி சிவனிடத்திலே அன்பை வைக்கில், அப்பொழுதே ஒன்றாலும் பாவிக்கப்படாத சிவன் தன் னுடைய காருண்ணியத்தினாலே உன்னை இரண்டறக் கூடி நிற்பன். நிராதாரயோகம் முற்றியது. ௩௬

இந்த நிராதார யோகத்திலே மிகவும் வாசனை யுண்டவர்களுக்கு ஒவ்வொரு பக்குவங்களிலே கூடாமை கூடினால் என் செய்யலா மென்ற மாணாக்கனை நோக்கி, சிவ ஞானமாகிய தத்துவ ஞானம் இருக்கும்படியை அருளிச் செய்கின்றார் :

தூல உடம்பாய முப்பத்தோர் தத்துவமும்
மூல உடம்பாம் முதல்நான்கும்—மேலைச்
சிவமாம் பரிசினையுந் தேர்ந்துணர்ந்தார் சேர்ந்த
பவமாம் பரிசறுப்பார் பார்.

(உரை) தூல வுடம்பாய முப்பத்தோர் தத்துவமும் - ஆன்மா கன்ம பலத்தைப் புசிக்கும் பொருட்டாக, அன்னமயத்தாற் பரிண

மித்த சரீரத்திலே நின்று, இது பரிணமமாம்படி இந்த சரீரத்துக் த்துக் காரணமுமாய், ஆன்மாவிற்குத் தனுகரண புவன போகங்களுமாய் நிற்கின்ற ஆன்ம தத்துவம் இருபத்துநாலும், புசிக்கைக்குக் கால நியதிகளுமாய், இச்சா ஞானக் கிரியைகளைச் சீவிப்பிக்கைக்குக் கலை வித்தை அராகங்களுமாய், போகங்களிலே அழுத்துகைக்குப் பிரகிருதியுமாய், மயக்குகைக்கு மாயையுமாய் நிற்கின்ற வித்தியா தத்துவம் ஏழுமாகத் தூலவுடம்பிலே பொருந்தி நிற்கின்ற தத்துவம் முப்பத்தொன்றும்,—மூலவுடம்பாம் முதல் நான்கும் - இம்மாயா தத்துவங்களைப் பிரேரிக்கவுங், கன்மங்களுக்கீடாக ஞானக் கிரியைகளை நூனாதிகமாகப் பிறப்பிக்கவும், வாக்குகளை எழுப்பவுங், காரணத்துக்குத் திருமேனியாகவும், பதப் பிராப்தங்கட்குப் பதங்களாகவுந் தோன்றி, உள்ளே மூலவுடம்பாய் நின்று நடத்துகின்ற விந்து சத்தி முதலான தத்துவம் நாலும்,—மேலைச் சிவம் - இத் தத்துவங்களுக்குக் காரணமுமாய் ஆன்மாவுக்குப் பிராணனுமாய் நிற்கின்ற சிவ தத்துவம் ஒன்றும்—,ஆம்பரிசினையும் தேர்ந்து உணர்ந்தார் சேர்ந்த பவமாம் பரிசு அறுப்பார் பார்-ஆகிய இந்தத் தத்துவ முப்பத்தாறும் ஆன்மா புசிக்கைக்குத் துணைக் காரணமாய்த் தூல சூக்குமபரமாய் நிற்கையால், இந்த முறைமையை ஆசாரியன் அருளாலே, உருவ தரிசன சுத்திகளுடனே பார்த்து நீங்கி, தன்னையும் ஞானத்தையும் சிவனையும் உணர்ந்த சிவஞானிகளே, அநாதியே பொருந்திப் போதுகின்ற ஜநந மரணங்களாகின்ற முறைமையைப் போக்கா நிற்கின்றவர்கள். ஆதலால், உனக்குத் திருசியமாகவும் விரோதமாகவும் பிராரத்தத்தாலே பிரபஞ்சந் தோன்றினதாயினும் இப்படிப் பார்த்துக் கூடுவாயாக. ௩எ

இப்படிப் பார்க்க அரிதானவர்களுக்கு வேறேயும் ஓர் உபாயம் அருளிச் செய்கின்றார் :

எத்தனையோ தத்துவங்கள் எவ்வெவர்கோட் பாடுடைய
அத்தனையும் சென்றங்கு அளவாதே—சித்தமெனும்
தூதுவனைப் போக்கிப்போய்த் தூக்கற்ற சோதிதனில்
பாதிதனைக் கும்பிடலாம் பார்.

(உரை) எத்தனையோ...அளவாதே - அநேகவிதமான தத்துவங்களையும் பல சமயிகள் கொண்டிருக்கத்தக்க கோட்பாடுகள் அடங்கலை

யுஞ் சென்றறியப்புக்கு, அவற்றிலே மொத்துண்டு அழியாதே,—சித்தமெனும்...பார் - உன்னை ஜநந மரணங்களிலே தள்ளுகைக்கு அநாதியே தூதனாகி விசுவத்திலே வாசனைப் படுத்திப் போதுகின்ற சித்த விகாரத்தை ஞானத்தாலே ஒழித்துச் சென்று, ஒப்பில்லாத அந்த ஞானத்தைக் கூடி, இந்த ஞான சத்தியை ஒரு பாதியாக வுடைய சிவனை மனவாக்குக் காயங்கள் கூடாதபடி, அவன் திருவடியிலே அழுந்தி நிற்கலாம். இதனை விசாரித்துப்பார். ௩அ

இந்த உண்மையிலே கூடுமளவில், உயிர்ச் சார்பு பொருட் சார்பிற் பற்றுவிட வேண்டுமென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

சாம்பொழுதும் ஏதும் சலமில்லை செத்தாற்போல்
ஆம்பொழுதி லேஅடைய ஆசையறில்—சோம்புதற்குச்
சொல்லும் துணையாகும் சொல்லாத தூய்நெறிக்கட்
செல்லும் துணையாகும் சென்று.

(உரை) சாம்பொழுதும்...அறில் - இப்படிப்பட்ட சிவஞானிகளுக்குச் சரீரம் விடுவதாகிய சாக்காடு வந்தடுத்த காலத்தும், அந்தச் சிவரூபமாயே விடுவதொழிந்து சற்றுந் தத்துவங்களாலுள்ள அசைவு கூடாது. இதற்குக் காரணம் ஏதென்னில், தேக நிற்கின்ற பொழுதே தேக மில்லாதவர்களைப்போல் அநாதியே வாசனைப் பட்டுப் போதுகின்ற உயிர்ச் சார்பு பொருட் சார்புகளிற் பற்று அடங்கலும் விடுகையால்.—சோம்புதற்கு...சென்று - இப்படிச் சரீர நிற்கும்போதே உயிர்ச் சார்பு பொருட் சார்பில் பற்று அடங்கலும் விடுமாகில், இது தானே, பணியறுத்தலென்கின்ற நிலைக்குச் சொல்லப்பட்டதொரு துணையாக நிற்கும்; இது வொழிந்து, வாக்கால் உரைக்கப்படாத சுத்த நெறியால் வீட்டின்பத்திலே பொருந்துகின்ற அவசரத்துக்குந் துணையாகா நிற்கும். ௩௯

இந்த அவாவறுத்தலும் அவனருளாலே வேண்டுமென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை என்றமையால்
வேண்டின்அஃ தொன்றுமே வேண்டுவது—வேண்டினது
வேண்டாமை வேண்டவரும் என்றமையால் வேண்டிடுக
வேண்டாமை வேண்டுமவன் பால்.

(உரை) வேண்டுங்கால்...வேண்டுவது-தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவதேவ நாயனுரும் "வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை' என்று அருளிச் செய்தமையாலே, தேகம் உள்ள அளவும் இவன் ஒன்றை விரும்பாதொழியினும் பிராரத்தத்தாலே யுள்ளது கூடுமாகையால், ஒன்றை விரும்ப வேண்டு மிடத்துப் பிறவாமை ஒன்றுமே விரும்ப வேண்டுவது,—அது வேண்டின் வேண்டாமை வேண்டவரும் என்றமையால் வேண்டும் அவன் பால் வேண்டாமை வேண்டிடுக - அந்தப் பிறவாமையை வேண்டின் தான் வேண்டாமை வேண்டவருமென்று பிரமாண முண்டாகையாலே, நாம் விரும்பத் தக்க கர்த்தாவின் பக்கலிலே, பிறவாமைக்கு உற்பத்தியான அவா வறுத்தல் ஒன்றுமே வேண்டிக் கொள்ளவேண்டுவது. இந்த அவா வறுத்தல் உண்டாகவே அந்தப் பிறவாமை தானே உண்டாம். ௪௦

இப்படி உயிர்ச் சார்பு பொருட் சார்பிற் பற்றற்றபோதே சமாதிபரனுகவும் அங்ஙனம் நிற்கும்போதே, சமாதி விசாரித்தவர்களுக்குச் சமாதி கூடாமல் நினைவு கூடி, இதனுலே ஜநநங்கள் கூடும் முறைமையை அருளிச் செய்கின்றுர் :

அரண உணர்வுதனில் அவ்வுணர்வை மாற்றில்
கரணமும் காலும்கை கூடும்—புரணமது
கூடாமை யுங்கூடுங் கூடுதலுங் கூட்டினுக்கு
வாடாமை யுங்கூடும் வந்து.

(உரை) அரண...கைகூடும் - இந்திரிய வேடர் சென்று ஈடுகொள்ளப்படாத புகலிடமான திருவடி ஞானத்தினுலே தன்னுடைய போதத்தை ஒழிக்க விசாரிப்பானுகில், அந்த அவசரத்திலே, முன்பு தான் பற்றிப் போந்த உயிர்ச் சார்பு பொருட் சார்பின் வாசனையாலே, சொரூபமானது கைகூடாமல், மனுதிகளும் பிரணவாயுவுங் கூடி, மீண்டு விடயங்களிலே சலிப்பினுஞ் சலிக்கும்.—கூடாமை புரணமதும் கூடும் - இது கூடாமற் புரிந்து மயக்கம் வந்து கூடினும் கூடும். கூடுதலும் கூட்டினுக்கு வாடாமையும் வந்து கூடும் - இப்படி மயக்க விகற்பங்கள் கூடிப்போதரவே, எடுத்த தேகம் போனுலும், இந்தப் பற்றுக்களாலே மீண்டும் ஒரு தேகம் வந்து கூடாநிற்கும்; ஆதலால், இது கூடாதபடி உயிர்ச் சார்பு பொருட் சார்புகளில் பற்றுக் களை அற்றே சுக ரூபத்திலே பொருந்தி நிற்பாயாக. ௪௧

சமாதிபரானவனுக்கும் பற்றுக்களாலே சமாதி கூடாமல் ஜநநங்கள் கூடுமாகில், சிவ தீக்ஷையும் தரிசனமு மில்லாத ஆன்மாக்கள், மரியாதையோ பெற்றுள்ள வென்று கேட்ட மாணாக்கனை நோக்கி அருளிச் செய்கின்றார் :

இன்றிங் கசேதனமாம் இவ்வினைக ளோரிரண்டும்
சென்று தொடருமவன் சென்றிடத்தே—என்றுந்தான்
தீதுறுவன் ஆனால் சிவபதிதான் கைவிடுமோ
மாதொருகூ றல்லனோ மற்று.

(உரை) இன்று...சென்றிடத்தே-இப்பொழுது இந்தத் தேகத்திலே நிற்கும்போதே கூடின அசேதனமான புண்ணிய பாவங்கள் இரண்டும் இவன் பின்னொரு தேகத்தை எடுத்த பொழுதே ஒக்கச் சென்று கூடாநிற்கும்,—தீது உறுவனானால் பதி சிவந்தான் கை விடுமோ என்றுந்தான் மாது ஒரு கூறு அல்லனோ மற்று - ஒருவன் சிவதீக்ஷையும் சிவஞானமும் பெற்றுத் தெளிந்திருக்கும் போதேயும் முன்புபோல உயிர்ச் சார்பு பொருட் சார்புகளின் பற்றுவிடாமல் ஜநநங் கூடிற்றேனும், கர்த்தாவாகிய சிவனும் இவனைக் கைவிடாமல், முன்புண்டான மனம் பற்றுகைக்குத் தக்கவற்றைக் கூட்டித் தொலைப்பித்து, முன் ஜநநத்திலே சாதித்த குறையிலே வந்து எடுத்துக்கொண்டு நிட்டையிலே கூட்டிச் சாயுச்சியத்தைக் கொடா நிற்பன்; இவன் காருண்ணிய சத்தியினை எப்பொழுதுங் தன்னிடத்திலே உடையவனாதலால். ௬௨

இன்னமும், பெத்தமுத்திகள் இரண்டினும் ஆன்மாக்களைப் பாதுகாத்து ஈடேற்றுகை அநாதியே கர்த்தாவுக்குக் காரணமான முறைமை என்பது தோன்ற அருளிச் செய்கின்றார் :

அநாதி சிவனுடைமை யால்எவையும் ஆங்கே
அநாதியெனப் பெற்ற அணுவை—அநாதியே
ஆர்த்த துயரகல அம்பிகையோ(டு) எவ்விடத்தும்
காத்தல் அவன்கடனே காண்.

(உரை) அநாதி சிவன் எவையும் உடைமையால் - அநாதியான சிவனுக்கு எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களும் அடிமையாகையாலே,—ஆங்கே அநாதி யெனப்பெற்ற அணுவை அநாதியே ஆர்த்த துயர்

அகல - இப்படி அநாதியான ஆன்மாக்களை அநாதியே பேதித்துக் கொண்டு நிற்கின்ற பாசமானது விட்டு நீங்கும்படி,—அம்பிகையோடு எவ்விடத்தும் காத்தல் அவன் கடனே காண் - விட்டு நீங்காத சத்தி யுடனே பெத்தத்திலுங் கூடி நின்று தொலைப்பித்து, முத்தியினும் மீண்டும் ஒருடம்பு கூடாதபடி திருவடியிலே கூட்டிக் கொள்ளுகின்ற இது மாணவகனே! அவனுக்கு அநாதி முறைமையே காண். சஙு

தேகாதிபாசம் அநாதியாகில், முத்தியிலும் போகாதேயென்று சந்தேகித்த மாணாக்கனை நோக்கி அருளிச் செய்கின்றார் :

> தம்மிற் சிவலிங்கம் கண்டதனைத் தாம்வணங்கித்
> தம்மன்பால் மஞ்சனநீர் தாமாட்டித்—தம்மையொரு
> பூவாகப் பூவழியா மற்கொடுத்துப் பூசித்தால்
> ஓவாமை யன்றே யுடல்.

(உரை) தம்மில் சிவலிங்கம் கண்டு - ஆசாரியனாலே, தனுகரண புவன போகங்களை விட்டு நீங்கி, தன்னைத் தரிசித்து, தன்னிடத் திலே தனக்குப் பிராணனுமாய்ச் சிவனுக்கு அடையாளமுமாய் நிற் கின்ற ஞானமாகிய சிவலிங்கத்தைத் தரிசித்து,—அதனைத் தாம் வணங்கி - அந்தச் சிவலிங்கத்தைத் தம்முடைய போதம் விட்டுப் போம்படி, சாந்தமாகிய வணக்கஞ் செய்து,—தம் அன்பான் மஞ்சன நீர்தாம் ஆட்டி - இப்படிப் பெறுதற்கரிய பேற்றைப் பெற்றோமென் கின்ற சிரத்தையாகிய சலத்தாலே, திருமஞ்சனம் பண்ணி,—தம்மை ஒரு பூவாக அழியாமல் பூக்கொடுத்து - இப்படிச் செய்கின்ற ஆன்ம சொரூபத்தை ஒப்பில்லாத் திருப்பள்ளித் தாமமாக மயங்காமல் அத னைச் சாத்தி,—பூசித்தால் - இப்படி ஞானத்திற் சரியை கிரியா யோகங்களினாலே உள்ளே சிவனைக்கண்டு ஐக்கியஞ் செய்கின்ற இது,—ஓவாமை அன்றே உடல் - செம்புருகின பதத்திலே கூடின குளிகையினது ஐக்கியத்தாலே அநாதியான காளிதமும் செம்பென் னும் உருவமும் நீங்க மாற்றுப் பிரகாசித்து, பின்பு இவை என்றுங் கூடாதவாறுபோல, ஒருவன் தன்னுடைய சத்திநிபாதத்தாலே உண் டான அன்பின் மிகுதியாலே, தேகேந்திரியாதிகளை நீங்கின தன் னுடைய உண்மையான சொரூபத்தைத் தனக்கேற்பப் பெற்று, தன்னிடத்திலே சிவனைக் கண்டு ஐக்கியஞ் செய்து வாசனை விட் டால்,பிராரத்த நாசம் பிறந்து தேகம் விட்டபொழுதே, திருவடியிலே

இரண்டற்று விடும தொழிந்து, மீண்டுந் தேகம் எடுக்க மாட்டா தன்றே. ௪௪

அநாதியான பாசம் விட்டு நீங்குமாகில் அநாதியென்று ஆன்மாவுக்கு வழியுண்டாமோ வென்ற மாணுக்களை நோக்கி, பாசத்திலே விரிந்த போதத்தை விட்டுத் தன்னைத் தனக்கு அறுதியாகப் பெறுகின்ற தொழிந்து, இவனுக்கு அழிவில்லை யென்றும், பாசத்தை நீங்கினபொழுதே இவனும் வியாத்தனென்னு முறைமையும் அருளிச் செய்கின்றார் :

தன்னைப் பெறுவதின்மேற் பேறில்லை தானென்றும்
தன்னைத்தான் பெற்றவன் தானுரென்னில்—தன்னாலே
எல்லாந்த னுட்கொண்டு கொண்டதனைக் கொள்ளாதே
எல்லாமாய் நிற்கு மிவன்.

(உரை) தன்னைப் பெறுவதின்மேல் பேறு இல்லை - ஒருவன் பெறத்தக்க பேறுகளிலே தான் அழிந்துபோகாமல், அருளாலே தன்னை உறுதியாகப் பெறுகின்ற பேற்றின்மேல் வேறு பேறு இல்லை,—தானென்றும் தன்னைத்தான் பெற்றவன்றான் ஆர் என்னில்—தானென்றும் தன்னைத்தான் பெற்றவனென்றும் இரண்டாக இவ்விடத்திற் சொன்னது யாரையென்னில்?—தன்னாலே எல்லாம் தன் உட்கொண்டு கொண்டதனைக் கொள்ளாதே எல்லாமாய் நிற்கும் இவன் - ஆன்மா தன்னை அறியாமல் முன்பு பாசமேயாய் நின்ற முறைமை யொழிய, அருளாலே பாத்தையும் அறிந்து, பாசத்தையும் அறிந்து, இந்தப் பாசத்தை நீங்கின தன்னையுங் கண்டே, அண்டாண்ட பகிரண்டங்களையும் உணர்ந்து, தான் அறியாமற் கொண்டு நின்ற பாசத்தை ஒழிந்ததுபோல, இதையும் ஒழியவிட்டுத் தன்னுடைய போதஞ் சலியாமற் பூரணனாய் நிற்கவே, எல்லா வடிவுகளும் தன்னுடைய வடிவாய்த் தானே இந்த அண்டாண்ட பகிரண்டங்கட்கெல்லாங் கர்த்தாவாய் நிற்பன் இவன்றான். ௪௫

இந்த ஆன்ம யோகந்தானே பொருளாகில், ஞானயோகஞ் சிவயோக மென்று சொல்லவேண்டுமோ வென்ற மாணுக்களை நோக்கி, இந்த ஆன்ம யோகந்தானே ஞான யோகமாம்படி அருளிச் செய்து, இந்த ஞானயோகந்தானே சிவயோகமாம்படியும் அருளிச்செய்கின்றார் :

துன்பமாம் எல்லாம் பரவசனுய்த் தான்துவளில்
இன்பமாம் தன்வசனுய்த் தானிருக்கில்—என்பதனுல்
நின்வசனு யேயிருக்கில் நின்னுடனும் நேரிழையாள்
தன்வசனு யேயிருப்பன் தான்.

(உரை) தான் பரவசனுய் எல்லாம் துவளில் துன்பமாம் - ஆன்மா, தானே கர்த்தனுய் எல்லாவற்றையும் அறிகின்றவனுய் நின்று விகற்பிக்கில், இம்மை மறுமை இரண்டுக்கும் பிரயோசனமாகவுள்ளது கிலேசமொழிய வேறில்லை,—தன்வசனுய்த்தானிருக்கில் இன்பமாம்- ஆன்மா, திரிவு காட்சியான பிரபஞ்ச நீதியை விட்டு நீங்கித் தனக்கு உண்மையான சைதன்னிய சொரூபமாய் இதிலே நிருவிகாரமாயிருக்கில், இந்த ஆன்மயோகந்தானே ஞானயோகமாய் இந்த வழியிலே. சுகரூபம் வந்து பிரகாசியா நிற்கும்,—என்பதனுல் - என்பது வேதாகமங்களுக்கும் கருத்தாகையால்,— நின்வசனுயே இருக்கில், நேரிழையாள் தன்வசனுயே இருப்பன்ருன் நின்னுடனும் - மாணவகனே! இந்திரிய வசனுகாமல் நீ உன்னையொழிந்த பொருள்களெல்லாவற்றையும் உனக்கு வேறென்று அறிந்துவிட்டு நீங்கி, நிருவிகாரமான ஞானமேயா யிருக்கில், அப்பொழுதே அந்த ஞானசத்தியின் வசமா யிருக்கின்ற ஞேய சொரூபனுன சிவன் உன்னைக்கூடி வேறற நிற்பன். ௨௬

இந்தச் சிவயோகத்திலே இடைவிடாமல் அநுபவித்தலாவது இந்தக் கருவிகரணங்கள் ஒருகாலமும் கூடாதபடி அருளிலே நிற்க வல்லவர்களுக்கே யென்று தோன்ற அருளிச்செய்கின்ருர் :

சேத்தாரே கெட்டார் கரணங்கள் சேர்ந்ததனேடு(டு)
ஒத்தாரே யோகபர ரானவர்கள்—எத்தாலும்
ஆராத அக்கரணத் தார்ப்புண்டிங் கல்லாதார்
போரமற் செல்வர்அதன் பின்.

(உரை) கரணங்கள் செத்தாரே கெட்டார் - அந்தக்கரணங்கள் நேராக அங்குரியாதபடி ஞானத்திலே கூடி மரித்த ஆன்மாக்களே, ஜநநமரணங்கள் கெட்டவர்கள்;—சேர்ந்து அதனேடு ஒத்தாரே யோகபரரானவர்கள் - இந்த ஞானத்தின் அழுத்தத்தினுலே பிரகாசித்த சிவரூபத்திலே பொருந்தி அதுவாய் நின்றவர்களே, சிவயோகத்திலே தற்பரமானவர்கள்,—இங்கு அல்லாதார் எத்தாலும்

ஆராத அக்கரணத்து ஆர்ப்புண்டு அதன்பின் போமல் செல்வர் - இப்படிச் சிவயோகத்திற் பொருந்தப்பெறாத பாக்கிய ஹீனர், எத்தாலுந் திருப்தியடையப்பெறாத கருவி கரணங்களாலே கட்டுண்டு, இவற்றின் பின்னே தப்பாமல் ஏவற்செய்து, ஜநந மரணங்களிலே சென்று உழலா நிற்பர். சஎ

இந்தக் கருவிகரணங்கள் ஒருகாலமும் பொருந்தாதபடி நிற்கின்ற சிவயோகிகள் பெருமை இருக்கும்படி அருளிச்செய்கின்றார் :

கண்ணும் கருத்தும் கடந்ததொரு பேறேயும்
கண்ணும் கருத்தும் களிகூர—நண்ணி
வடம்அடக்கி நிற்கும் வடவித்தே போல
உடனடக்கி நிற்பர்கள்காண் உற்று.

(உரை) கண்ணும்...நண்ணி-யாவர்க்கும் கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் அளவுபடாததொரு பேறாயினும், சிவஞானிகள் சிவனுடனே இரண்டறக் கூடிப் பரமானந்தமே சொரூபமா யிருக்கையாலும், அவர்கள் கண்ணில் விசுவமில்லை யாகையாலும், ஒடுங்கினும் விழிப்பினும் பொருளேயாய், அவர்கள் கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் களிகூரப் பொருந்தி,—வடம்...உற்று-அநேகதூரம் படர்ந்ததோர் ஆலின் பரிணாமமெல்லாம் ஒரு கடுகையொத்த வித்திலே அடங்கின தன்மைபோல், அளவிடப்படாத வஸ்துவாயினும், தங்களுள்ளே அடக்கித் தங்களான்ம சுபாவத்தை விட்டு இந்தச் சிவமாகியே நில்லா நிற்பர்கள்.

அளவிடப்படாத பொருளை ஒருடம்பிலே நிற்பா னொருவன் அடக்கிக்கொண் டிருந்தபடி எப்படியென்ற மாணாக்கனை நோக்கி அருளிச்செய்கின்றார் :

வானகமும் மண்ணகமு மாய்நிறைந்த வான்பொருளை
ஊனகத்தே உன்னுமதேன் என்றனையேல்—ஏனகத்து
வாதனையை மாற்றும் வகையதுவே மண்முதலாம்
ஆதனமே அன்றோ அதற்கு.

(உரை) வானகமும் மண்ணகமும் ஆய்நிறைந்த வான்பொருளை ஊனகத்தே உன்னுமது என். என்றனையேல் - ஆகாசமுதல் பிருதிவியீறாகவுள்ள பஞ்சபூத பரிணாமமான பிண்டப் பிரமாண்டங்களும் இவற்றிற்குக் காரணமான தத்துவங்களும், இவற்றிற்குட்பட்ட ஆன்ம

கோடிகளும், தானேயாய்ப் பூரணமாய் நிற்கின்ற சொரூபத்தை ஒரு சரீரியானவன் தனக்குள்ளே அடக்க நினைத்தபடி எப்படியென்னில், —மண்முதலாம் அதற்கு ஆதனமே அன்றோ எனகத்து வாதனையை மாற்றும் வகை அதுவே,—மாணவகனே! பிருதிவி முதலாக முன் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாம் அந்தப் பொருளுக்கு ஆதனமாத்திர மன்றோ ஆகையாலும் அப்பொருளை ஆசாரியனாலே கூடப்பெற்ற வர்களிடத்தில் அந்தப் பொருளின் வியாத்தமெல்லா நின்று பிர காசிக்கையாலும், ஞானதிருஷ்டி இல்லாதவர்களுக்குச் சரீரிகள் போலத் தோற்றினும் அவன் அந்த உண்மையேயாய் நிற்பவனாகை யாலும், என்போல்வாரிடத்தும் அநாதியே கூடிப்போந்த வாசனை யைப் போக்குகைக்கு இந்த நிலையேகாண் முறைமையாக வுள்ளது.

இந்தப் பொருளை உள்ளே கண்டு வாசனை தீர்ந்திருப்பார்போல் புறம்புங்கண்டு வாசனை போக்கலாமோவென்ற மாணாக்கனை நோக்கி அருளிச்செய்கின்றார் :

கல்லில் கமரில் கதிர்வாளில் சாணையினில்
வல்லுப் பலகையினில் வாதனையைச்—சொல்லும்
அகமார்க்கத் தாலவர்கள் மாற்றினர்காண் ஐயா
சகமார்க்கத் தாலன்றே தான்.

(உரை) கல்லினும், கமரினும், ஒளியையுடைய வாளினும், சாணைக் கல்லினும், சூதாடு கருவிப் பலகையினும், திருக்குறிப்புத் தொண்டர், அரிவாட்டாயர், ஏயர்கோன் கலிக்காமர், மூர்த்தியார், மூர்க்கர் என்னும் நாயன்மார் ஒவ்வொரு தொழில்களைச் செய்யும் போதே சொல்லப்பெற்ற சிவனளவில் ஒருவழிப்பட்ட கருத்தினாலே யன்றோ புறம்பேயும் அவன் பிரகாசிப்பிக்கப் பிறப்புக்கு வித்தான வாசனையைப் போக்கினார்கள் ; ஐயனே ! இந்த முறைமை பொய் யான உலக நெறியாலன்றே. ௰

இந்த இரண்டு வகையில் எதிலே நின்று வாசனையைப் போக்க லாமென்ற மாணாக்கனை நோக்கி, இதனை இரண்டு வகையாக நீ கருத வேண்டாமென்றும், ஒரு படித்தாகக் காண வேண்டுமென்றும் அரு ளிச் செய்கின்றார் :

உள்ளும் புறம்பும் நினைப்பொழியில் உன்னிடையே
வள்ளல் எழுந்தருளும் மாதிநெடும்—தெள்ளி

அறிந்தொழிவா யன்றியே அன்புடையை யாயில்
செறிந்தொழிவாய் ஏதேனுஞ் செய்.

(உரை) உள்ளும்...மாதிஞெடும் - உள்ளே காண வேண்டுமென்றும் புறம்பேகாண வேண்டுமென்றும் நீ விசாரித்த விடத்து, உன்னுடைய போதத்தையுஞ் சரீரத்தையும், முன்போலே கைவிடாமை கொண்டு, இரண்டு பட்டுத் தோன்றின தொழிந்து, அந்தப் பொருளுக்குத் தனித்தனி ஓரிடமிராதாகையால், பிண்டப் பிரமாண்டங்களேயுந் தத்துவங்களேயும் ஆன்ம போதத்தையும் உருவ தரிசன சுத்திகளாலே, அருளாக்கி ஒரு நீர்மையான ஞானமேயாய் உன்னினைவு ஒழிய நிற்கில், அப்பொழுதே உன்னிடத்திலே பரமசிவன் தன்னுடைய காருண்ணிய சத்தியுடனே கைம்மாறு கருதாமல் வந்து தோன்றி, உன்னை ஒரு தன்மை யாக்கிக்கொண்டு தானே பிரகாசியா நிற்பன்.—தெள்ளி அறிந்து ஒழிவாய் - இதனைச் சிவயோகத்தின் கண்ணே நின்று ஆராய்ந்து அநுபவிக்கின்றோ மென்கின்ற தன்மையுங் கைவிட்டு நிற்பாய்,—அன்றியே அன்புடையையாயின் செறிந்து ஒழிவாய் - இந்த முறைமையன்றி, சிவனுடைய உண்மையைக் கேட்குதல் நினைக்குதல் காண்குதல் செய்தபொழுதே, உன்னுடைய கருத்தை உருக்குவதானதொரு பேரன்பு கூடுமாயின், அதனாலே உன்னுடைய கருத்தானது நேராக அழிந்து சிவனுடனே ஒரு நீர்மையாய் விடுவாய்,—ஏதேனும் செய் - இந்த ஞானயோக பத்தி யோகங்கள் இரண்டினுள்ளே கூடின தொன்றைச் செய்வாயாக. ௫௪

இனி இந்தப் பத்தியோகந்தான் எப்படி யென்ற மாணுக்கனை நோக்கிப் பத்தியிலே நின்று பெற்றவர்கள் பெருமை இப்படி என்று அருளிச் செய்கின்ருர் :

கண்ணப்ப ஞெப்பதோ ரன்பின்மை யென்றமையாற்
கண்ணப்ப ஞெப்பதோ ரன்பதனைக்—கண்ணப்பர்
தாமறிதல் காளத்தி யாரறிதல் அல்லதுமற்
ருறியும் அன்பன் றது.

(உரை) "கண்ணப்ப ஞெப்பதோ ரன்பின்மை" என்று மாணிக்கவாசக மூர்த்திகள் அருளிச் செய்தபடியால், அவ்வன்பினைக்

கண்ணப்பநாயனாரும் காளத்தியப்பரும் அறிவாரன்றி மற்ற யாரும் அதனை அறியார். ருஉ

அவிழ்ந்த துணியில் அவிழ்ந்த அவிழை
அவிழ்ந்த மனத்தால் அவிழ்க்க—அவிழ்ந்தசடை
வேந்தனார்க் கின்னமுத மாயிற்றே மெய்யன்பில்
சேந்தனார் செய்த செயல்.

(உரை) மெய்யன்பினையுடைய சேந்தநாயனார் அன்பால் விரிந்த மனத்தோடு விரிந்த வஸ்திரத்தினின்று பக்குவமாய் மலர்ந்த அன்னத்தை அவிழ்த்து நிவேதிக்க (அது) விரிந்த சடையையுடைய சிவபிரான் உண்டருளுதற்கு இனிய அமிர்தமாயிற்று. அந்நாயனார் செய்த செய்கை எத்துணைச் சிறப்புடையதென்று கூறலாம். ருங

சுரந்த திருமுலைக்கே தூயசிவ ஞானம்
சுரந்துண்டார் பிள்ளையெனச் சொல்லச்—சுரந்த
தனமுடையாள் தென்பாண்டி மாதேவி தாழ்ந்த
மனமுடையாள் அன்பிருந்த வாறு.

(உரை) பால் பொழிதற்கிடமாகிய உமாதேவியார் தனத்தினின்று தூய சிவஞானப் பாலைப் பொழிய (அதனைத்) திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் பருகியருளினாரென்று சொல்லக் கேட்டவளவிலே மங்கையர்க்கரசியார் பால் பொழிகின்ற தனமுடையராயினார். (ஆதலால்,) உருகும் உள்ளமுடைய அப்பாண்டிமாதேவியாரது அன்பிருந்த முறை (அளவிடற்பாற்றன்று). ருச

அன்பேயென் அன்பேயென் றன்பா லழுதரற்றி
அன்பேஅன் பாக அறிவழியும்—அன்பன்றித்
தீர்த்தந்தி யானஞ் சிவார்ச்சனைகள் செய்யுமவை
சாற்றும் பழமன்றே தான்.

(உரை) இப்படிப் பட்ட பக்தியோகத்திலே விட்ட குறைகளாலே சிவனுடைய உண்மையை நினைத்தல் கேட்டல் காண்டல் செய்தபொழுதே கரையழிந்த அன்பினாலே, ஒரு பலனையும் கருதாமல் அவ்வன்பு தங்கட்குச் சுகரூபமாய் நின்று தங்களை மறந்து பேறு பெற்ற கண்ணப்ப நாயனார் முதலாயுள்ள நாயன்மாரன்பை

யொழிந்து தீர்த்தங்களும் தியானங்களும் அர்ச்சனைகளும் இப்படி அவதி கொடாமல் பேறு கூட்ட மாட்டாதாகையால் அவையும் இந்த உத்தமமான பத்தி கூட்டுதற்கு வித்தாம் இதனைச் செய். ௫௫

இனி யாவர்க்கும் பத்தி கூடுதற்கு அரிதென்றும், முறைமையிலே கூடத்தக்க ஞான யோகமே வாசனையைத் தீர்த்து முத்தியைத் தருவதென்றும், முன்னே பல பிரகாரங்களாகச் சொல்லப்பட்ட உபாயங்களின் தாற்பரியம் இதுவே யென்றும், மற்றுள்ள சமயிகள் தாற்பரியங்கள் இந்த உண்மையைக் கூட்டமாட்டாதென்றும், எல்லாவற்றையுந் தொகுத்து வாசனை தீர்ந்திருக்கைக்கு ஞான யோகமே பொருளென்றும் துணிந்து அருளிச்செய்கின்றார்:

எல்லார் அறிவுகளின் தாற்பரிய மென்னறிவு
செல்லு மிடத்தளவும் சென்றறிந்தேன்—வல்லபடி
வாதனையை மாற்றும் வகையிதுவே மற்றவற்றுள்
ஏதமறக் கண்ட விதம்.

(உரை) மாணவகனே! இந்த நூலிற் சொல்லப்பட்ட உபாயம் ஒழிந்து வேறும் அறியவேண்டுவது உண்டோவென்று நீ சந்தேகிக்க வேண்டுவதில்லை. எல்லாச் சமயங்களினும் எல்லாச் சாத்திரங்களினும் உண்டான தாற்பரியார்த்தங்கள் என்னால் ஆராயத்தக்கவளவும் ஆராய்ந்தறிந்தேன். அவை எல்லாவற்றினும் வாசனையைப் போக்கி முத்தியைக் கூட்டுகைக்கு முறைமையாகக் கண்டது, சைவ சித்தாந்தத்திற் சொல்லப்பட்ட இந்த ஞான யோகம் ஒன்றுமேயாதலால், இந்த அநுபூதி எல்லாக் குற்றங்களும் அறுகைக்குக் கண்ட அர்த்தமாதலின், நீயும் இந்த முறைமையிலே சாதிப்பாயாக. ௫௬

இனி இந்த அர்த்தத்தைப் பெறுதற்கரிய முறைமையும், பெற்றால் நிற்கவரிதான முறைமையும் அருளிச் செய்கின்றார்.

வித்தும்அதன் அங்குரமும் போன்றிருக்கும் மெய்ஞ்ஞானம்
வித்தும்அத னங்குரமும் மெய்யுணரில்—வித்ததனிற்
காணாமை யால்அதனைக் கைவிடுவர் கண்டவர்கள்
பேணாமை யால்அற்றார் பேறு.

(உரை) வித்தும் அதன் அங்குரமும் போன்று மெய்ஞ்ஞானம் இருக்கும் - நெல்லு முதலான பல வித்துக்களும் அங்குரிக்கும் பொழுது அங்குரத்துடன் இரண்டுபட நில்லாமல் அந்த அங்குர

முள்ள அளவும் வியாத்தமாய் நின்று பரிணமித்து இந்த பரிணமத்தைப் பிரயோசனங் காரணமாக அங்குரித்த நாள்முதல் ஆசரித்துக் கொண்டிருந்த ஆன்மாக்களுக்குப் பரிணம முதிர்ந்த அந்தக் காலங்களிலே வித்தானது வெகு விதமாகப் பலித்து அவர்கள் தாகங்களை க்ஷமிப்பித்துச் சந்துஷ்டி பிறப்பிக்க இன்பத்தையே கொடா நிற்கும்; அதுபோல, வித்தான சிவமும் ஆன்மாக்களுக்குக் கன்ம வொப்பும் மலபாகமும் உண்டான அவசரத்திலே காருண்ணியமே திருமேனியாக எழுந்தருளி வந்து பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களைத் தம்முடைய அளவிலே சினேகிக்கும்படி திருவுள்ளத் தடைத்து இவர்களிடத்திலே அநாதியே எழுந்தருளி நின்ற உண்மையைப் பிரகாசிப்பித்து இந்த உண்மையான ஞான சுகரூபத்திலே ஆன்மாக்களைக் கூட்டி நிறுத்தி இந்த நிலையின் முதிர்ச்சியாலே தன்னுடைய பேரின்பத்திலே இவர்கள் அநுபவித்துச் சம்பூரணத்தை அடையும்படி வெகு பலமாகக் கொடா நிற்கும்,—வித்தும் அதன் அங்குரமும் மெய் உணரில் - இந்த வித்தாகிய சிவனுண்மையும் அங்குரமாகிய ஞானத்தினுண்மையும் உணர்வார் உணருமிடத்து,—வித்து அதனில் காணாமையால் அதனைக் கைவிடுவர் - நெல்லு முதலியவற்றின் அங்குரங்களை இந்த வித்தின் பரிணமமென்றும் இந்தப் பரிணமங்களிலே அந்த வித்துக் கலந்து நிற்குமென்றும் அங்குரத்தின் பரிணமம் முதிர்ந்தபொழுதே அந்த வித்தே வெகு பலமாகப் பலிக்குமென்றும் இதனை ஆசரித்துக்கொண்டிருந்து பலிப்பிக்குங் காலங்களிலே பலங்கொள்ள அறியாமல் அங்குரம் பரிணமிக்கின்ற காலத்திலே வித்துத் தோன்றாதது கொண்டு இந்தப் பரிணமத்தில் ஓர் வித்துங் கண்டிலோமென்று அந்தப் பரிணமத்தையுங் கைவிட்டு அதனுடைய பிரயோசனமும் இழந்து போகின்ற புத்தரைப்போல, தரிசித்து ஞானத்திலே நின்று சாதித்து இந்த ஞானமேயாய் இந்த ஞானத்துக்கு முதலாகிய சிவனைக் கூடிப் பேரின்பத்தையே பெறமாட்டாமல், அந்த ஞானத்தைத் தரிசித்தவளவிலே இவ்வளவே பிரயோசனமென்று சிவரூபத்தின் உண்மையை அறியாமல் அந்த ஞானத்தையுங் கைவிட்டுப்போன பாக்கியஹீனர் சிவபோகத்தை இழந்துபோகா நிற்பர்கள்,—கண்டவர்கள் பேணுமையால் பேறு அற்றார் - அந்த நெல்லு முதலியவற்றின் அங்குரங்களிலே வித்துக் கலந்து நிற்குமென்று அறிந்தவர்களும் பயன்படுமளவும் அந்தப் பரி

ஞமத்தைத் ஆசரித்துக் கொண்டிருந்து பிரயோசனப்படுங் காலங் களிலே பிரயோசனங் கொள்ளமாட்டாமல் பராமுகத்தாலே அதின் பிரயோசனத்தைப் பிறர்கொள்ளத் தாம் இழந்துபோகின்ற பாக்கிய ஹீனரைப்போல, சிவனைத் தாரகமாதலொழிந்து ஞானம் பிரகாசியா தென்று அறிந்தவர்களும் அந்த ஞானத்தைக் கைவிடாமல் நின்று விசுவத்தைக் கைவிட்டு அந்த ஞானமாகவே சாதித்து இந்த ஞானத் தின் ஐக்கியத்தாலே சிவனைப் பெற்றுப் பேரின்பமே அநுபவித்துத் திருப்தி யடையமாட்டாமல், வாதனையின் மிகுதியாலே பராமுக ராய்த் தாம் பெற்ற ஞானத்தினைப் பின்பு அநுபவிக்கலாமென்று நித் தத்துவம் பெற்றிருப்பாரைப்போல, நெகிழ்ந்திருந்தவர்கள் தமக்குப் பேருன சிவபோகத்தை இழந்துபோகா நிற்பார்கள். ஆதலால் நீயும் இந்தத் தவத்தைப் பெற்றேமென்று கர்வியாய்ப் போகாதை, இடை விடாமல் ஞானமாய் நின்றே சாதித்துப் பின்பு இந்த ஞானத்தில் உறுதலாலே ஞானமானதுந் தலைமறையப் பலிக்கத்தக்க சிவபோகத் திலே அழுந்தி அநுபவிப்பாயாக.

இதற்குப் பிரமாணம்—"வித்தினி லன்றி முளையில்லை யம் முளை - வித்தினி லன்றி வெளிப்படுமாறில்லை - வித்து முளையு முட னல்ல வேறல்ல - வத்தன்மைத் தாகு மறநெறி தானே" என்னும் திருமந்திர மாலையாற் காண்க. ௫௭

இந்தச் சிவரூபந் தன்னை எப்படி அறிவேனென்ற மாணுக்கனை நோக்கி அருளிச் செய்கின்றார் :

ஒன்றன்று இரண்டன்று உளதன்று இலதன்று
நன்றன்று தீதன்று நானன்று—நின்ற
நிலையன்று நீயன்று நின்னறிவு மன்று
தலையன்று அடியன்று தான்.

(உரை) ஒன்று அன்று - எல்லாப் பொருள்களுங் கரைந்த விடத் திலே உதிப்பது ஒன்றாகையாலே, எல்லாப் பொருளுந் தானாய் ஒன்றா யிருப்பதும் அன்று—,இரண்டு அன்று - தன்னிடத்திலே சுட்டற விளக்கின்ற அர்த்தமாகையினாலே, இரண்டாயிருப்பதும் அன்று—,உளது அன்று - வாக்கு மனாதீதமா யிருப்பது ஒன்றாகை யாலே, பிரத்தியக்ஷமா யிருப்பதும் அன்று,—இலது அன்று - ஞான

வான்களுக்கு ஞானயோகத்தின் முதிர்ச்சியிலே பரமானந்தத்தை அளித்து நிற்கையாலே, இல்லாத பொருளும் அன்று,—நன்று அன்று தீது அன்று - ஆன்மபோதம் இறந்தாற் கூடும் பொருளாகை யாலே, ஆன்மாக்களால் நன்று தீதென்று சுட்டப்படுவதும் அன்று,-- நான் அன்று - நானே பிரமமென்று அகங்கரிக்கின்ற பசுஞானமும் அன்று,—நின்ற நிலை அன்று - அநாதியே தொடங்கி இன்றளவும் நிலையான பாசஞானமும் அன்று,—நீ அன்று—பசுஞானத்தையும் பாசஞானத்தையுமுடைய ஆன்மாவும் அன்று, நின்னறிவும் அன்று- உனக்கறிவாய் நிற்கின்ற ஞானமும் அன்று,—தலை அன்று அடி அன்று தான் - ஆதியும் அன்று அந்தமும் அன்று இந்தச் சிவ சொரூபம். ௫௮

இப்படி நிச்சயார்த்தமா யிருப்பதொன்று கூடும்படி எப்படி யென்ற மாணக்கனை நோக்கி அருளிச்செய்கின்றார் :

செய்யாச் செயலைஅவன் செய்யாமை கண்டுதனைச்
செய்யாச் செயலிற் செலுத்தினல்—எய்யாதே
மாணவக அப்பொழுதே வாஞ்சைக் கொடிவளர்க்கும்
ஆணவமும் இத்தால் அறி.

(உரை) செய்யாச் செயலை அவன் செய்யாமை கண்டுதனைச் செய்யாச் செயலில் செலுத்தினல் - ஆன்மாவினிடத்திற் பக்குவத் திலே விளைந்த பரமானந்தத்தை ஆன்மா அறிந்து உண்டாக்கிக் கொண்டதும் அன்று. சிவன் விகாரியாய் நின்று கொடுத்ததும் அன்று. ஞானமானது கரைந்தவிடத்திலே பிரகாசிக்கின்றபடியை அறிந்து இந்தப் பரமானந்தம் பிரகாசிக்கின்றபொழுதே இதுவுந் தோன்றமல் அதுவே சுகரூபமாய் நிற்கும்படி அந்த நினைவானது அவிழத் தானும் அந்த நிராலம்பமே யாஞல்,—மாணவக வாஞ்சைக் கொடி வளர்க்கும் ஆணவமும் அப்பொழுதே எய்யாதே இத்தால் அறி - மாணவகனே! ஜநநத்துக்குக் காரணமாகக் குறிக்கப்படா நின்ற ஆசையாகின்ற கொடிகளை வளர்க்கப்படாநின்ற மூலமலமாகிய ஆணவமலமும் அப்பொழுதே வேரற்றுவிடா நிற்கும். நீ ஒன்றுக்கும் அஞ்சாதை, இப்படி அறிவாயாக. ௫௯

இந்தப் பொருளைச் சாதிப்பா ணொருவனுக்கு ஒரு செயலுங் கூடவொண்ணாத படியாலே, அவனுக்கு ஒரு நியமமும் வேண்டா மென்று அருளிச்செய்கின்றார் :

ஏதேனும் காலமுமாம் ஏதேனும் தேசமுமாம்
ஏதேனும் திக்கா சனமுமாம்—ஏதேனும்
செய்வா ணொருவனுமாம் செய்யாச் செயலதனைச்
செய்யாமை செய்யும் பொழுது.

(உரை) ஆன்மபோதம் உள்ள அளவும் இதற்கு அரிதாகிய அந்த நிராலம்பமான உண்மை ஒருவன் தன்செயலன்றியே கூடு மிடத்து, எல்லாக் காலமுமாய், எல்லாத் தேசமுமாய், எல்லாத் திக்கு களுமாய், எல்லா ஆதனங்களுமாய், எல்லாத் தொழில்களினு நிற்பா ணொருவனும். சுo

இனி இந்தச் சிவயோகத்தை எளிதாகச் செய்வதா யிருக்கும் போதே செய்யாதிருக்கின்ற படியும் இந்தச் சிவயோகத்தின் பெருமையும் அருளிச்செய்கின்றார் :

செய்தற் கரிய செயல்பலவுஞ் செய்துசிலர்
எய்தற் கரியதனை எய்தினர்கள்—ஐயோநாம்
செய்யாமை செய்து செயலறுக்க லாயிருக்கச்
செய்யாமை செய்யாத வாறு.

(உரை) சிலர் செய்தற்கு அரிய செயல்பலவும் செய்து எய்தற்கு அரியதனை எய்தினர்கள் - சிலர் கர்த்தாவை நோக்கித் தங்கள் சரீ ரத்தையும் மனத்தையும் வருத்தி யாவராலுஞ் செய்தற்கரிய செயல் கள் பலவற்றையுஞ் செய்து பெறுதற்கரிய பேற்றினைப் பெற்றார்கள், —ஐயோ செய்யாமை செய்து செயல் அறுக்கலாயிருக்கச் செய் யாமை நாம் செய்தவாறு. ஐயோ மாணவகனே! எல்லா விகற்பங் களும் ஒழிந்து நிர்விகாரமான சுபாவத்தைப் பொருந்திச் சுக துக்கங் களிலே மொத்துண்பதான ஜநந மரணங்களை வேரறுத்துவிடலா யிருக்க, இந்த நிர்விகாரமான உண்மையை நாஞ் செய்யாதிருப்பது என்னையோ ?

இப்படிப் பொதுப்படச் சொன்ன இந்த வுண்மையை இவன் நெகிழாமல் விரைந்து கூடுகைப் பொருட்டு உபாயமாகவே அருளிச் செய்ததெனக் கொள்க. சுக

இந்த உண்மைகளில் ஒன்றும் அறியாத விசுவத்தார் படுகின்ற கிலேசத்தைக் கண்டு மேல்நொந்து அருளிச்செய்கின்றார் :

இப்பொருள்கள் யாதேனும் ஏதெனினும் ஒன்றுசெய்தல்
எப்பொருளும் செய்யா தொழிந்திருத்தல்—மெய்ப்பொருளைக்
கண்டிருத்தல் செய்யாதே கண்ட மனிதரெலாம்
உண்டிருப்ப தென்னோ வுரை.

(உரை) மாணவகனே! எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களில், பெறுதற்கரிய மக்களாக்கையைப் பெற்ற ஆன்மாக்கள் சிவனை நோக்கி, மெல்வினையென்று சொல்லப்பட்ட சரியையாதல் கிரியையாதல் வல்வினையாதல் ஆதாரயோகமாதல் இவற்றில் ஒன்றைச் செய்தல், ஒன்றையுஞ் செய்யாது நிராதார யோகத்தைச் செய்தல், இந்த வுண்மையான பொருள் நிற்கின்ற முறைமை அறிந்து, தானும் அந்தவுண்மையிலே முறைமையாகப் பார்த்துக் கூடியிருத்தல், இந்த முறைமைகளிலே ஒன்றைச் செய்து பெறுதற்கரிய பேறுகளைப் பெறாதே, தாந்தாம் விரும்பப்பட்ட தேகங்களும் அர்த்தங்களும் நிலையில்லாதபடி கண்டு போதுகின்ற ஆன்மாக்கள் எல்லாரும் தேகங்களைப் போற்றி நின்று இதாகிதங்களின் பலன்களைப் புசித்து, அஞ்ஞான மெய்ஞ்ஞானமாய்ப் போதுகின்ற இது என்னகாரணம்? இதனை நீ சொல்வாயாக.

ஞானத்துக்குப் பக்குவரல்லாத ஆன்மாக்களை நோக்கி நொந்து அருளிச்செய்த இதுவும், சர்வான்மாக்களுக்குங் கிட்டாத பொருள் உன்னுடைய பாக்கியத்தினாலே கிட்ட இதனைக் கைவிட்டு, வாதனையைக் கைவிடாமல் நின்று, இந்திரிய வேடர்க்கு அடிமையாய்ப் பேறிழந்து போகாதே, இந்த வுண்மையிலே இடைவிடாமல் நின்று சாதித்தற் பொருட்டு, அந்நியோபதேசமாக அருளிச் செய்ததெனக் கொள்க. சுஉ

இனிச் சீடனைப் பார்த்து ஒன்று அருளிச்செய்கின்றார் :

வீட்டிலே சென்று வினையொழிந்து நின்றிடிலென்
நாட்டிலே நல்வினைகள் செய்திடிலென்—கூட்டில்வாள்
சாத்தியே நின்றிலையேல் தக்கனார் வேள்விசெய்த
மாத்திரமே யாங்கண்டாய் வந்து.

(உரை) வீட்டிலே சென்று வினையொழிந்து நின்றிடில் என் - முன்பு மருவிப்போந்த தொழில்களையும் புத்திர மித்திர களத்திராதிகளையுங் கைவிட்டுத் துறவறத்திலே போய் நின்றாலும் பிரயோசனம் என்,—நாட்டிலே நல்வினைகள் செய்திடில் என் - இல்லறத்திலே யிருந்து நன்றான யக்ஞாதி கன்மங்களைச் செய்தாலும் பிரயோசனம் என்,—கூட்டில் வாள் சாத்தியே நின்றிலையேல் - பொருந்தினதொரு நிலையிலே நின்றாயாயின் உனக்குப் பிராணனை சிவனைக்கூடி அவன் செயலாகவே கருதி உன்னுடைய செயலற நின்றிலையாகில்,—தக்கனார் வந்து வேள்வி செய்த மாத்திரமே ஆம் கண்டாய் - தக்ஷப்பிரஜாபதி தன்னுடைய அகங்காரத்தின் மிகுதியாலே கர்த்தாவை இகழ்ந்து தன்னாலே செய்யப்பட்டதாகவே நின்று யக்ஞத்தைச் செய்து ஒரு பிரயோசனமுங் கைகூடாமல் நீங்காத துன்பமே பெற்றாற் போல, நீயும் கர்த்தாவைக் கைவிட்டு உன்னுடைய செயலென்றே நின்று பெறுதற்கரியபேற்றை இழந்து போவை. ஆகையால், இப்படிச் செய்யாமல் அந்த வுண்மையிலே நிற்பாயாக. இது திருட்டாந்த பூர்வமாக அறிவித்தது. கூங

இன்னமும் இவன் செயலற நின்று சாதிக்கும் உபாயத்தை உறுதி பிறக்கும் வண்ணம் அருளிச் செய்கின்றார்:

சிவன்முதலே அன்றி முதலில்லை என்றும்
சிவனுடைய தென்னறிவ தென்றும்—சிவனவன(து)
என்செயல தாகின்ற தென்றும் இவையிற்றைத்
தன்செயலாக் கொள்ளாமை தான்.

(உரை) சிவன் முதலே அன்றி முதல் இல்லையென்றும் - நித்தனாய்ச் சுத்தனாய் எப்பொருட்குந் தாரகமாய்க் கிருத்திய காரணனுமாய்க் கைவல்லிய தியாகியுமாய் அசைவின்றியே நிற்கின்ற சிவனாகின்ற கர்த்தாவை யொழிய வேறு நானென ஒருமுதல் இல்லையென்றும்,—என் அறிவது சிவனுடைய தென்றும் - ஆன்மாக்கள் யானே அறிந்தேனென்கின்ற அறிவெல்லாம் அவனாலொழிந்து அறியப்படாதாகையால், நீயும் இதனை அவன் அறிவே யென்றும்,—என் செயலதாகின்றது சிவனவன தென்றும் - எக்காலமும் ஆன்மாக்கள் யான் செய்தேனென்று செய்யத்தக்க செயல்களெல்லாம் அந்தக் கர்த்தாவின் செயலாகையால், நீயும் இதனை அந்தக் கர்த்தாவின்

செயலே யென்றும்,—இவையிற்றைத் தன் செயலாக் கொள்ளாமை தான் இப்படி நினைப்பன சொல்வன செய்வனவான இவற்றை எப் பொழுதும் தன்னுடைய செயலாகக் கொள்ளாமல், சகலமுங் கர்த்தா வின் செயலேயென்று யாவர் தான் அறநின்றார்கள் அவர்கள் அந்தப் பொருள் தானாய் விடுவார்கள். சுசு

இனி இந்த அர்த்தஞ் சைவ சித்தாந்தத்திலொழிந்து வேறொரு சமயங்களினும் இல்லையென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

இன்றுஇச் சமயத்தின் அல்லதுமற் றேழையுடன்
ஒன்றுசொலி மன்றத்து நின்றவரார்—இன்றிங்கே
அங்கம் உயிர்பெறவே பாடும் அடியவரார்
எங்குமிலை கண்டாய் இது.

(உரை) இன்று இச்சமயத்தின் அல்லது ஒன்று சொலி ஏழை யுடன் மன்றத்து நின்றவர் மற்று ஆர் - இப்பொழுது இந்தச் சைவ சித்தாந்தத்தி லொழிந்து இப்படிப்பட்ட பரமஞானத்தையும் அரு ளிச்செய்து ஞானசத்தியுடனே கர்த்தா திருவம்பலத்திலே எழுந் தருளி நின்று ஆனந்த நிருத்தஞ் செய்தருளித் தன்னுடைய மெய் யடியார்க்கு எடுத்தருளிய ஸ்ரீபாதமே இரக்ஷை யென்று காட்டிய கையுடனே மோனத்தாலே மொழிந்து திருக்கண் சாத்தியருளி எல்லாருங் காணவே நின்றார் வேறொரு சமயங்களில் உண்டோ?— இன்று இங்கே அங்கம் உயிர்பெறவே பாடும் அடியவர் ஆர் - இன்று இந்த உலகத்திலே இந்தச் சமயத்திலே ஞானமுதமாகிய திருமுலைப் பாலை அமுது செய்து இந்தப் பெருமையாலே நெடுநாள் அஸ்தி யாகக் கிடந்த்து முன்பு போலே பிராணன் பெற்றுப் பிள்ளையுமாய் உள்ள வயதும் உற்று எழுந்திருக்கும்படி திருவாய் மலர்ந்தருளி இதனைப் பரசமயிகள் தங்கள் அஞ்ஞானத்தாலே சித்துக் காட்டினு ரென்னுமல் (சித்தர் சித்து காட்டுவது மீண்டும் அப்பொழுதே பொய் யாய்விடுமாகையால், இப்படி யன்றியே) இந்தப் பெண் நெடுங்கால மிருந்து சிவத்தை அடையும்படி நிறுத்தினவர் சம்பந்தப் பெரு மானு ரொழிந்து வேறு மொரு சமயங்களில் உண்டோ,—இது எங்கும் இலை கண்டாய் - இந்த முறைமைகள் இந்தச் சமயத்தி லொழிந்து மாணவகனே! வேறொரு சமயங்களினும் இல்லைகாண்.

இனி இந்தச் சைவ சித்தாந்தத்தி னுறுதிப்பாட்டிலே நின்ற சிவஞானிகள் பெருமையை அருளிச் செய்கின்றார் :

விரிந்தும் குவிந்தும் விழுங்குவர்கள் மீண்டும்
தெரிந்தும் தெரியாது நிற்பர்—தெரிந்தும்
தெரியாது நிற்கின்ற சேயிழைபால் என்றும்
பிரியாது நின்றவனைப் பெற்று.

(உரை) விரிந்தும் குவிந்தும் விழுங்குவர்கள் - இந்தச் சிவரூபம் தம்மிடத்தில் நிற்பதுபோல எவ்விடத்தும் நிற்கின்ற முறைமையைக் கண்டு பேரின்பத்தை எய்தியும் இதிலுறுதலாலே தம்மையும் பிரபஞ்சத்தையும் அந்தப் பொருளையும் மறந்து சுபாவத்திலே அழுந்தியும் அநுபவித்தல் செய்யா நிற்பர் அன்றி,—மீண்டும் தெரிந்தும் தெரியாது நிற்பர் - இந்த முறைமைகளிலே அநுபவியா நிற்கும்போதும் பிராரத்தத்தாலே பிரபஞ்சந்தோன்றினாலுஞ் சொரூபத்தின்ஐக்கியத்தாலே பிரபஞ்சநீதி அறியாமல் அந்த உண்மையைக் கண்டு நில்லா நிற்பர்கள் சிவஞானிகள்,—தெரிந்தும் தெரியாது நிற்கின்ற சேயிழைபால் என்றும் பிரியாது நின்றவனைப் பெற்று - அநாதியே சர்வத்தையும் அறிந்தும் அறிவித்தும் நடத்தா நிற்கும்போதுந் தான் ஒரு விகாரங்களினும் படாமல் நிற்கின்ற ஞானசத்தியுடனே எக்காலமும்விட்டு நீங்காத சிவனைத் தங்களிடத்தில் அறுதியாகப் பெற்று.

இது சிவஞானிகளுக்கு ஒடுக்கத்திலும் விரிவிலுந் திருவிலும் இந்த வுண்மையே யொழியப் பிரபஞ்சவாதனை கூடாதென்று அறிவித்தது. சுசு

இன்னமும் ஒரு திருவெண்பாவாலே இதனை விளங்க அருளிச் செய்கின்றார் :

ஆதனமும் ஆதனியு மாய்நிறைந்து நின்றவனைச்
சேதனனைக் கொண்டே தெளிவுற்றுச்—சேதனனைச்
சேதனனி லேசெலுத்திச் சிற்பரத்த ராய்இருப்பர்
ஏதமறக் கண்டவர்கள் இன்று.

(உரை) ஆன்மாக்களுக்கு இருப்பிடமான தத்துவங்களையும்இவையிடமாக நிற்கின்ற ஆன்மாக்களையும் அநாதியே பொருந்தி அவை அவராய் அல்லவுமாய் நின்கின்ற சைதன்னிய சொரூபனான சிவனை

அவன் காருண்ணியத்தினாலே ஞானமே திருமேனியாகக் கொண்டு எழுந்தருளிவந்த ஆசாரியனைக் கொண்டே தெளிந்து, தாமும் அந்தச் சைதன்னிய சொரூபராய், நிற்கின்ற தம்மையும் அந்தச் சைதன்னியத்தோடு கரையும்படி அந்தச் சிவன் கையிலே கொடுத்து, ஞானத்துக்கு மேலாகிய அந்தச் சிவமாகியே இன்றும் இராநிற்பார்கள், திரோதாயி நீங்கத் தரிசித்த கலியாணர்கள். கஎ

இப்படி நிற்கத்தக்க சிவஞானிகளிடத்தில் உண்டான விசேஷங்களை அருளிச் செய்கின்றார்:

தாமடங்க இந்தத் தலமடங்குந் தாபதர்கள்
தாமுணரில் இந்தத் தலமுணரும்—தாமுனியில்
பூமடந்தை தங்காள் புகழ்மடந்தை போயகலும்
நாமடந்தை நில்லாள் நயந்து.

(உரை) தாம் அடங்க இந்தத் தலம் அடங்கும் தாபதர்கள் தாம் உணரில் இந்தத் தலம் உணரும் - இப்படி ஞானத்திலே நின்று சாதித்தவர்கள் அந்தச் சிவனைப் பெற்றுச் சிவனிடத்திலே ஒடுங்கவே, ஞானமும் ஒக்க ஒடுங்கா நிற்கும். இப்படிப்பட்ட சிவஞானிகள் பிராரத்தத்தாலே நிலை திரிந்தாலும் முன்பு ஒடுங்கின ஞானமும் ஒக்க உணர்ந்து முன்பு மாயை சீவித்தாற்போல இப்பொழுதும் இந்த ஞானமே இவனுக்குத் தனுகரண புவன போகங்களுமாய் நிற்கும்;—தாம் முனியின் பூமடந்தை தங்காள் புகழ்மடந்தை போய் அகலும் நாமடந்தை நயந்து நில்லாள் - இப்படிப்பட்ட சிவஞானிகளுக்குக் கோபப் பிரியங்கள் இல்லையாயினும் மிக்க பாவிகளால் அவர்கள் திருவுளங் கருகின காலத்து அந்தப்பாவிகளுக்குண்டான ஐசுவரியமும்போய் அவர்கள் கீர்த்தியும் விட்டுப்போய் அவர்கள் வாக்குகளும் தம்பியா நிற்கும்

சிவனைக்கூடி நின்ற சிவஞானிகளுக்குப் பிராரத்தத்தாலே நிலை திரிந்தாலும் விசுவங் கூடாமல் ஞானங் கூடின காரணம் ஏதென்னில்? ஞானத்திலே நின்றவன் விழுந்தால் அதற்குக் கீழான பிரபஞ்சத்திலே விழா நிற்பன். ஞேயத்திலே அழுந்தினவனுக்கு நிலை திரிந்தால் அதற்குக் கீழான ஞானத்திலே விழுவன். இதனையொழிந்து விசுவங் கூடாதெனை அறிக. கஅ

இப்படிச் சிவனைப் பெற்றவர்கள் முத்தராய் விடுவதொழிந்து ஒன்றை ஆக்குதல் அழிக்குதல் செய்யின், அவை ஈசுவரன் கிருத்தியமாயிருக்க, இவர்களுக்குண்டானபடி எப்படி என்ற மாணுக்கனை நோக்கி அருளிச் செய்கின்றார் :

துரியம் கடந்தசுடர்த் தோகையுடன் என்றும்
பிரியாதே நிற்கின்ற பெம்மான்—துரியத்தைச்
சாக்கிரத்தே செய்தருளித் தான்செய்யும் தன்மைகளும்
ஆக்கிவிடும் அன்பர்க் கவன்.

(உரை) துரியங் கடந்த சுடர்த்தோகையுடன் என்றும் பிரியாதே நிற்கின்ற பெம்மான் - ஆன்மபோதத்தால் அறிதற்கரிய ஞான சத்தியுடனே எக்காலமும் விட்டு நீங்காமல் நிற்கின்ற பரமேசுரனானவன்,—துரியத்தைச் சாக்கிரத்தே செய்தருளித் தான்செய்யுந் தன்மைகளும் அவன் அன்பர்க்கு ஆக்கியிடும் - தன்னுடைய அளவிலே மிக்க அன்பை வைத்த ஆன்மாக்களை ஆன்மபோதங் கூடாமல் விழிப்பித்த ஞான சத்தியிலே கூட்டித் தன்னாலே செய்யப் பட்ட அநுக்கிரகங்களையும் அவர்களைக் கொண்டு தான் கூடிநின்று செய்வித்து அவர்கள் செய்தார்களாம்படியே நிறுத்தா நிற்பன். கூஅ

இப்படிப்பட்ட சிவஞானிகள் அருளாலே செய்த சாமர்த்தியங்களை நான்கு திருவெண்பாக்களாலே அருளிச் செய்கின்றார்:

ஓடம் சிவிகை உலவாக் கிழியடைக்கப்
பாடல் பனைதாளம் பாலைநெய்தல்—ஏடெதிர்வெப்(பு)
என்புக் குயிர்கொடுத்தல் ஈங்கிவைதாம் ஓங்குபுகழ்த்
தென்புகலி வேந்தன் செயல்.

(உரை) ஓடஞ் செலுத்தித் திருக்கொள்ளம்பூதூர் சேர்ந்ததும், திருப்பட்டீச்சுரத்திலே முத்துச் சிவிகை பெற்றதும் திருவாவடுதுறையிலே உலவாக்கிழி பெற்றதும், திருமறைக் காட்டிலே திருக்கதவு அடைக்கப் பாடியதும், திருவோத்தூரிலே ஆண்பனை பெண்பனையாகப் பாடியதும், திருக்கோலக்காவிலே பொற்றாளம் பெற்றதும், பாலையை நெய்தலாகப் பாடியதும், வைகை நதியிலே திருவேடு எதிரேறப் பாடியதும், கூன் பாண்டியர் சுரநோய் தீர்த்ததும், திருமயிலையிலே என்பைப் பெண்ணாக்கியதும் ஆகிய இவ்வற்புதச்

செயல்கள் உயர்ந்த புகழையுடைய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாய ஞர் சிவபிரான் திருவருளாலே செய்தவைகளாம். எo

கோல்கரியின் நீற்றறையின் நஞ்சிற் கொலைதவிர்த்தல்
கல்லே மிதப்பாய்க் கடல்நீந்தல்—நல்ல
மருவார் மறைக்காட்டில் வாசல்திறப் பித்தல்
திருவாமூ ராளி செயல்.

(உரை) யானையினின்றும், நீற்றறையினின்றும், விஷத்தினின் றும், கொலையைப் போக்கியதும், கல்லேயே தெப்பமாகக் கொண்டு கடலை நீந்திக் கரையேறியதும், திருமறைக் காட்டிலே திருக்கதவு திறக்கப் பாடியதும் ஆகிய அற்புதச் செயல்கள் திருவாமூர் திருநாவுக் கரசு நாயஞர் சிவபிரான் திருவருளாற் செய்தவைகளாம். எக

மோகம் அறுத்திடின்நாம் முத்தி கொடுப்பதென
ஆகமங்கள் சொன்ன அவர்தம்மைத்—தோகையர்பால்
தூதாகப் போகவிடும் வன்றொண்டன் தொண்டுகளை
ஏதாகச் சொல்வேன் யான்.

(உரை) மோகத்தை ஒழித்தால் வீடுபேற்றை யாம் அருளு வது முறையென்று, வேதாகமங்களிலே விதித்தருளிய மேம்பட்ட சிவபிரானையே, பரவையார் சங்கிலியார் இருவர் மாட்டும் தூதாகச் செலுத்துந் திருவருளை அப்பெருமான் மாட்டுப்பெற்ற வன்றொண்ட ராகிய சுந்தரமூர்த்தி நாயஞரது தொண்டுகளை யான் எத்துணைப் பெருமையுடையதென்று அளவிட்டுரைப்பேன். எஉ

பாய்பரியோன்(று) அந்தப் பரமானந் தப்பரனைத்
தூயதிரு வாய்மலராற் சொற்செய்து—மாயக்
கருவாதை யாமறியா வாறுசெய்தான் கண்டாய்
திருவாத வூராளுந் தேன்.

(உரை) குதிரைமேல் எழுந்தருளிய சிவபிரானைப் புகழ்ந்து திரு வாசகம் பாடி, யாங்கள் (அத்திருவாசகத்தை ஓதுதலால்) கருப்பத் தின் வருத்தம் அறியா வண்ணம் செய்தருளினர் திருவாதவூரார். எங

இப்படிப்பட்ட சிவயோகமே முத்தியைத் தருவதென்றும் நின்ற யோகங்களெல்லாம் ஜநநத்தை விளைக்குமென்றும் அருளிச் செய் கின்றார் :

அம்மையிலும் இம்மையிலும் அச்சந் தவிர்த்தடியார்
எம்மையுமாய் எங்கும் இயங்குதலான்—மெய்ம்மைச்
சிவயோக மேயோகம் அல்லாத யோகம்
அவயோக மென்றே அறி.

(உரை) தம்பிரானுர் திருவடியைப்பெற்ற சிவயோகிகள், பத முத்திகளாலுண்டான பயங்களையும், பிராரத்தத்தாலே இந்த உலகத்திலுண்டானபயங்களையுஞ் சொரூபத்தின் ஐக்கியத்தாலே கெடுத்து அந்தச் சொரூபத்துக்குள்ளளவும் வியாத்தராய் ஒரு சங்கற்ப விகற்பங்களுமின்றியே, எவ்விடத்துந் தங்கள் சுவேச்சையிலே திரிகையால், மாணவகனே ! இப்படிச் சற்காரியமான சிவயோகமே, சிவனை உள்ள படியறிந்து கூடின யோகமாம். மற்றுமுள்ள யோகங்களெல்லாம் சிவனை உள்ளபடியறியாத யோகங்களாகையால், அவையெல்லாம் ஜநநத்தை யுண்டாக்குமென்றே அறிவாயாக. எசஉ

ஆன்மாக்களெல்லார்க்குங் கர்த்தா ஒருவனுயிருக்க, சிலரைப் பதமுத்திகளிலே வைத்துஞ் சிலரைத் திருவடியிலே சேர்த்துக் கொண்டுஞ், சிலரை விசுவத்திலே நிறுத்தியுஞ் செய்தால், பக்ஷவாதியாகானே அவனுடைய கிருபைக்குப் போதுமோ வென்ற மாணுக்கனை நோக்கி அருளிச்செய்கின்றார் :

மன்னன்அருள் எவ்வண்ணம் மானுடர்பால் மாணவக
அன்ன வகைய தரனருளும்—என்னில்
அடியவரே எல்லாரும் ஆங்கவர்தாம் ஒப்பில்
அடியவரே எல்லாம் அறி.

(உரை) மாணவகனே! இராஜாவானவன் தன்னுடைய ஆஞ்ஞைவழி நடக்கும் இராச்சியங்களில், பிராணிகளெல்லாரையும் இரக்ஷிக்க வேண்டுமென்கின்ற கருத்து எப்பொழுதும் உண்டாயிருந்தும், புத்திமான்களாய்ச் சாந்தராய்த் தன்னளவிலே மிகுந்த சிநேகராயிருக்கத் தக்கவர்களைத் தானுகப் பார்த்தும், தன்னளவிலே சிநேகமின்றிக் காரியத்தைப் பெற்று ஆஞ்ஞைக்குப் பயந்திருக்கத் தக்கவர்களை ஒவ்வொரு முகங்களிலே வைத்தும், குணஹீனராயிருக்கத்தக்கவர்களை அவர்களுக்குத் தக்க தண்டங்களிலே வைத்துத் தண்டித்துக் குணவான்களாக்கியுஞ் செய்கின்ற இவை யெல்லாங் கிருபையே யானற்போல, பரமேசுவாருடைய திருவுள்ளம் எல்லாரை

விலும் ஒத்தவாருயிருப்பினும், மலபாக முண்டாமளவும் ஆன்மாக் களுக்குத் தனுகரண புவனபோகங்களையுங் கன்மபலங்களையுங் கூட்டிச் சுகதுக்க வாதனைகளிலே வைத்தும், சிலரைச் சத்திநிபாதக் குறைவுக் கீடாகப் பதமுத்திகளிலே வைத்தும், மிகுத்த சத்திநிபாத முடையவர்களைத் திருவடியிலே சேர்த்தும் இங்ஙனம் முறையாக நிறுத்துவன். ஆனுல், எல்லாரும் அவருக்கு அடிமையாயிருந்தாலும், திருவடியைப் பெற்ற அடியார் ஒப்பில்லாத அடியராகையால், நீயும் இவையெல்லாவற்றையும் அறிந்து, திருவடியிலே பொருந்தியிருக்கின்ற சிவயோகமே ஜநநத்தை அறுக்கின்ற யோகமென்று இதிலே நிலைநின்று அநுபவிப்பாயாக. எரு

இப்படி ஒப்பில்லாத அடியார்க்குத் தேகமுள்ள வளவும் பிராரத்தம் புசிக்க வேண்டுகையால், பிராரத்தம் புசிக்கும்போதும் ஆகாமியமேருமற் புசித்தபடி, எங்ஙனமென்ற மாணுக்கனை நோக்கி, அருளிச் செய்கின்றுர் :

உடம்புடைய யோகிகள்தாம் உற்றசிற் றின்பம்
அடங்கத்தம் பேரின்பத் தாக்கில்—தொடங்கி
முளைப்பதுமொன் றில்லை முடிவதுமொன் றில்லை
இளைப்பதுமொன் றில்லை இவர்.

(உரை) உடம்புடைய...ஆக்கில் - பிராரத்தநாசம் பிறக்குமளவும் உடம்பிருக்கத்தக்க சிவயோகிகள், தாம் சிற்றின்பத்தைப் பொருந்தினுர்களாயினும், அந்தச் சிற்றின்பமானது நிலையில் வேறுபாடும், பாவனையில் வேறுபாடு மொழியப், பேரின்பத்திலே வேறுபாடில்லையாகையால், இவர்களுக்கு இந்த இரண்டு வேறுபாடுமின்றிச் சொருபத்திலே நிலைதிரிந்தாலும், ஞானத்திலொழிந்து, மலமாயை கன்மங்களிற் படார்கள் ; ஆதலாலே, கூடின சிற்றின்பங்களெல்லாம் ஞானத்தினிலையாலே மீண்டும் அந்தப் பேரின்பத்திலே ஆக்கிக்கொள்ளாநிற்பார்கள். இப்படிச் செய்கையில் இவர்களுக்கு,—தொடங்கி...இவர் - பிராரத்தம் புசிக்கும்போதும் மறுமைக்கு வித்தான ஆகாமியம் அங்குரிப்பது சிறிதுமில்லை. பிராரத்தநாசம் பிறந்து தேகமானது நழுவுங் காலத்து இவ்வுடம்புடன்கூடி மரிப்பதுமில்லை ; ஆகையால், இவர்கள் ஒரு கன்மங்களாலும் ஒரு சற்றுஞ் சலியார்கள். எசு

ஞானத்தாலே சொரூபத்தைக் கூடவேண்டுமாகில், அந்த ஞானந்தானே அமையாதோ, சொரூபமென்னும் ஒரு பொருளைக் கூடவேண்டுமோ என்ற மாணாக்கனை நோக்கி அருளிச்செய்கின்றார் :

பேரின்ப மான பிரமக் கிழத்தியுடன்
ஓரின்பத் துள்ளானை உள்ளபடி—பேரின்பம்
கண்டவரே கண்டார் கடலுயிர்த்த இன்னமுதம்
உண்டவரே உண்டார் சுவை.

(உரை) பேரின்பமான...கண்டார்-அளவிடப்படாத பரமானந்தமான பிரமசத்தியுடனே இடைவிடாத சுக ரூபனாயிருக்கின்ற பரமேசுவரனை முறைமையிலே கூடி அந்தப் பரமாநந்தமே அநுபவிக்கின்ற சிவ யோகிகளே சிவனை உள்ளபடி அறிவார்கள்,—கடல் ...சுவை-கடலிற் பிறந்த இனிய அமுதத்தைப் புசித்து அதில் உண்டான இரசத்தில் அழுந்தினவர்களே, அமுதத்தைப் புசித்தவர்களும் அதிற் பிரயோசனமான நித்தியத்துவம் பெற்றவர்களுமல்லது, அந்த அமுதத்தைத் தரிசித்த மாத்திரத்தில் அதனுடைய இரசமுந் தெரியாது; பேறுங்கூடாது. அதுபோல, மலமாயை கன்மங்களை நீங்கி ஞானத்தைத் தரிசித்தாலுஞ், சிவனைக் கூடிப் பரமானந்தத்தை அநுபவித்தாலொழிந்து, ஞானம் அறிந்த மாத்திரத்தில் சாயுச்சியங் கூடாது. எஎ

இப்படிச் சுகரூபமாயிருக்கின்ற பரமேசுவரன் நானாவிதமாயிருக்கின்ற பிரபஞ்சத்துக்குக் கர்த்தாவாகில், அவனும் விகாரியாகானோ வென்ற மாணாக்கனை நோக்கி அருளிச் செய்கின்றார் :

நங்கையினான் நாமனைத்தும் செய்தாற்போல் நாடனைத்தும்
நங்கையினாற் செய்தளிக்கும் நாயகனும்—நங்கையினும்
நம்பியாய்த் தான்நடுவே நாட்டப் பெறுமிதுகாண்
எம்பெருமா னார்தம் இயல்பு.

(உரை) நம்முடைய நினைவின் வசத்திலே நின்று, கைகள் முதலான அங்கங்களெல்லாந் தொழில்களைச் செய்து முடியா நிற்க, அந்தச் செயற்பாடுகளெல்லாம் நம் மேலே ஏறுமாறுபோல, சுகரூபியாயிருக்கின்ற சிவன் சாக்ஷி மாத்திரமாயிருந்து தன்னுடைய சத்தியாலே பிரபஞ்சததை நடத்தி நிற்க, இந்தச் சத்தியினும் நிர்விகாரமா

யிருக்கின்ற சிவன்தான் ஒன்றைச் செய்யாதிருக்கும்போதும், இந்தச் சத்திக்குப் பிராணனும் நாயகனுமாகையாலே, இந்தச் சிவனையே கர்த்தாவாகச் சொல்லப்படுதலான் மாணவகனே! இவ்வளவே காண் எம்முடைய கர்த்தாவுக்குச் செயலாயுள்ளது. எஅ

இப்படி வெகுவிதமான சத்தியிலே, நிர்விகாரமான சிவன் பொருந்தி நின்றபடி எப்படியென்ற மாணக்கனை நோக்கி, அருளிச் செய்கின்றார்:

பொன்னிறம் கட்டியினும் பூணினும் நின்றாற்போல்
அந்நிறம் அண்ணலும் அம்பிகையும்—செந்நிறத்தள்
எந்நிறத்த ளாயிருப்பள் எங்கள் சிவபதியும்
அந்நிறத்த னாயிருப்பன் ஆங்கு.

(உரை) பொன்னினது நிறமான மாற்றானது கட்டியான போதும் ஆபரணங்களான போதும் மாற்றுக்கு வேறுபாடில்லாமை போல, சுகரூபனான சிவனும் ஞானசொரூபமான சத்தியும் இந்த முறைமையே யாதலால், பிரபஞ்ச நிமித்தமாகச் சத்தியானது யாதொரு ரூபமா யிருந்ததோ நம்முடைய கர்த்தாவாகிய சிவனும் அந்த விடங்கள் தோறும் அந்தந்த முறைமைகளாயே இரா நிற்பன்.

இன்னமுஞ் சிவனுடைய நிலைமையை விளங்க அருளிச் செய்கின்றார்:

தாரத்தோ டொன்றாவர் தாரத்தோர் கூறாவர்
தாரத்தோ டெங்குந் தலைநிற்பர்—தாரத்தின்
நாதாந்தத் தேயிருப்பர் நாற்றானத் தேயிருப்பர்
வேதாந்தத் தேயிருப்பர் வேறு.

(உரை) தாரத்தோடு ஒன்றாவர் - சிருட்டி காலத்திலே ஆன்மாக்கள் சூக்கும தேகத்துடனே இச்சாஞானக்கிரியைசீவிக்கைப் பொருட்டாகச் சிவனும் தம்முடைய சத்தியைத் தோற்றுவித்துத் தாமும் அந்தச் சத்தியுடனே கூடி இச்சாஞானக்கிரியா சொரூபமாவர்,—தாரத்து ஓர் கூறாவர் - அவர்களுக்குத் தூலதேகமாய் வகுப்புண்ண வேண்டித் தாமுஞ் சத்தியுமாக அர்த்தநாரீச்சுர விக்கிரகமாகா நிற்பர்,—தாரத்தோடு எங்கும் தலை நிற்பர்,—அந்த ஆன்மாக்களுக்கு மல பாக முண்டாகைப் பொருட்டு அவர்கள் கன்மங்களை அநுபவிக்கவும்

ஆர்ச்சிக்கவும் வேண்டி, சத்தியுருவமான பிரமா விஷ்ணு உருத்திரர் மகேசுவரர் சதாசிவர் என்று சொல்லப்பட்ட விக்கிரகங்களுடனே அந்தரமூர்த்தியான பிரணவ சொரூபமாய் ஆன்மாக்களிடங்களிலே மாயாதத்துவங்களுடனே கூடி நடத்தா நிற்பர்,—தாரத்தின் நாதாந் தத்தே இருப்பர் - மீண்டும் ஆன்மாக்களையுந் தத்துவங்களையும் பிரிக்கவேண்டி மகாமாயாசத்தியான நாதாந்த நிருவிகாரத்திலே இராநிற்பர்,—நாற்ருனத்தே இருப்பர் - இவை ஒன்றையும் அறியா மல் உபாதானங்களிலே மறைபடவேண்டி நாலாந்தானமான திரோ தான சத்தியிலே இராநிற்பர்,—வேதாந்தத்தே இருப்பர் - இவற் றுக்கு அநுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டி வேதத்திலே முடிந்த பொரு ளான பராசத்தியிலே இராநிற்பர்,—வேறு - இப்படி எல்லாமாய் நிற்கும்போதும் இவற்றுக்குத் தான் வேறுமாய்த் தன்னுடைய சுபாவமான சொரூபமாய் இராநிற்பர். அO

இப்படிப் பரமேசுவரன் எல்லாமாய் அல்லவுமாய் நிற்கின்ற முறையைப் பேதமென்னவோ அபேத மென்னவோ பேதாபேத மென்னவோ வென்ற மாணுக்கனை நோக்கி அருளிச் செய்கின்ருர் :

ஒன்றுரைத்த தொன்றுரையாச் சாத்திரங்கள் ஒன்ருக
நின்றுரைத்து நிச்சயிக்க மாட்டாவால்—இன்றுரைக்க
என்ணுல் இயன்றிடுமோ என்போல்வார் ஏதேனும்
சொன்ஞல்தான் ஏறுமோ சொல்.

(உரை) வெகு விதமாயுள்ள சாத்திரங்களெல்லாம் ஒரு சற்றுந் தரித்து நின்று அவனுடைய உண்மையை அறுதியிட்டுச் சொல்ல மாட்டா. இப்படிப்பட்ட தொன்றை இப்பொழுது அறுதியிட்டுச் சொல்ல என்ஞல்முடியுமோ? என்னை யொப்பார் சிலர் சொன்ஞலும் விசுவத்திலுள்ளார்க்கு ஏறிடுமோ சொல்லாய் ?

இன்னமும் இவனுக்கு இந்த முறைமை விளங்கிற்றில்லை யென்று நொந்து இப்படி அருளிச் செய்ததெனக் கொள்க. அக

இதனை இன்னமும் இவனறியும்படி அருளிச் செய்கின்ருர் :—

யாதேனும் காரணத்தால் எவ்வுலகில் எத்திறமும்
மாதேயும் பாகன் இலச்சினையே—ஆதலிஞல்

பேதமே செய்வாய் அபேதமே செய்திடுவாய்
பேதாபே தஞ்செய்வாய் பின்.

(உரை) யாதொரு காரணத்தினாற் சர்வ லோகங்களிலுமுள்ள எல்லாப் பொருள்களுஞ் சத்தியைப் பொருந்தின சிவனுடைய அடையாளமே யாகையால், நீயும் இதனைப் பேதமென்பாய் பேதாபேதமென்பாய் இவற்றிற் பொருந்தின தொன்றைச் சொல்லுவாயாக. பின் என்றது ஞாதாக்களுக்கு இந்த மூன்று காரியங்களுங் கருத்தல்ல வென்றது. அடையாளமென்றது சர்வமுஞ் சைதன்னியமாக நின்றவர்கட்கன்றி நின்றிரக்ஷிக்கையாலெனை அறிக. அஉ

இந்த முறைமை அர்த்தத்தில் அழுந்தினவனுக் கொழிந்து கேட்டவனுக்கு விளங்காதென்று, இன்னமும் இதனை விளங்க அருளிச்செய்கின்றார் :

நின்றபடி நின்றவர்கட் கன்றி நிறந்தெரியா
மன்றினுள்நின் றாடல் மகிழ்ந்தானும்—சென்றுடனே
எண்ணுறும்ஐம் பூதமுதல் எட்டுருவாய் நின்றானும்
பெண்ணுறநின் றாடும் பிரான்.

(உரை) நீ சொல்லுகின்ற பேதமும் அபேதமும் பேதாபேதமும் அன்று. சங்கார காலத்திலே, சத்தியையும் ஒடுக்கிக்கொண்டு சங்கார தாண்டவஞ் செய்தருளின தம்பிரானே, சிருஷ்டி காலத்திலே, தோற்றுவிக்கத்தக்க பொருள்களுடனே பொருந்திய பஞ்ச பூதங்களுஞ் சந்திராதித்தரும் ஆன்மாக்களுமாய் நின்றானும், திதி காலத்திலே, அடியார் பிறவித் துயரங்கெடத் திருவம்பலத்தில் ஆநந்த நிருத்தத்தை விரும்பினனுமாகையால், அநாதியே தன்னுடைய சொரூபந் தோன்றாமல் ஆன்மாவாய் நின்ற முறைமைபோல, ஆன்ம போதந் தோன்றாதபடி சிவனேயே நின்றவர்களுக் கொழிந்து, சிவனுடைய உண்மை தெரியாது. அங

இனிச் சொரூபத்திலே, ஒரு தன்மையாய் நிற்கும் முறைமையை அருளிச் செய்கின்றார் :

சிவமே சிவமாக யான்நினைந்தாற் போலச்
சிவமாகி யேயிருப்ப தன்றிச்—சிவமென்(று)

உணர்வாரும் அங்கே உணர்வழியச் சென்று
புணர்வாரு முண்டோ புவி.

(உரை) சிவமே சிவமாக யான் நினைந்தாற் போலச் சிவமாகியே இருப்பதன்றி-பேதமும் அபேதமும் பேதாபேதமும் அறப் பக்குவத்திற் பிரகாசித்த சிவசொரூபமே சொரூபமாக வேறொரு விகற்பமுங் கூடாமல் நான் அநுபவித்தபடியே உன்னையும் நிறுத்த நினைந்தாற் போல, மாணவகனே! நீயும் ஒரு விகற்பமுங்கூடாமல் அந்தச் சொரூபமே சொரூபமாக இருப்பதொழிந்து,—சிவமென்று உணர்வாரும் அங்கே உணர்வு அழியச்சென்று புணர்வாரும் உண்டோ புவி-தானும் தனியே ஒரு முதலென்றும், சிவனும் தனித்தொரு முதலென்றும் தன்னுடைய போதத்தாலே இந்தச் சிவனை அறிய விசாரிப்பாரும், அவ்விடத்தேதான் கெட்டுச்சிவத்துடனே பொருந்த விசாரிப்பாரும் உண்டோ உலகங்களில். அ௪

இன்னமும் இதனை விளங்க அருளிச் செய்கின்றார்:

அதுவிது வென்றும் அவனானே யென்றும்
1 அதுநீயே யாகின்றா யென்றும்—அதுவானேன்
என்றும் தமையுணர்ந்தார் எல்லாம் இரண்டாக
ஒன்றாகச் சொல்வரோ உற்று.

(உரை) ஆன்மாவும் சிவமும் எப்பொழுதும் இரண்டாயிருக்குமென்றும், சிவமென்று ஒரு முதலில்லை ஆன்மா தானே சிவமென்றும், சிவம் நீ யன்றி வேறில்லை உன்னுடைய உபாதிகள் நீங்கின பொழுதே நீதானே சிவமாகின்றா யென்றும், நான் சிவனுடனே கூடிச் சிவனாய் விட்டேனென்றும், தம்மையுள்ளபடி அறிந்திருக்கின்ற சிவயோகிகள் இப்படியே பேதமாகவும் அபேதமாகவும் பேதாபேதமாகவும் சொல்லுவார்களோ மாணவகனே! அ௫

இனிக்கர்த்தா எல்லாமாய் நிற்கின்ற சுபாவத்தை விளங்க அருளிச் செய்கின்றார்:

ஈறாகி அங்கே முதலொன்றாய் ஈங்கிரண்டாய்
மாறாத எண்வகையாய் மற்றிவற்றின்—வேறாய்

உடனாய் இருக்கும் உருவுடைமை யென்றுங்
கடனா யிருக்கின்றான் காண்.

(உரை) ஈறாகி அங்கே முதல் ஒன்றாய் - சர்வமுமுடிந்த விடத்தே, சிவம் ஒன்றுமேயாய்,—ஈங்கு இரண்டாய் - மீண்டுஞ் சிருஷ்டி காலத்திலே, சத்தியைத் தோற்றுவித்தும் அந்தச் சத்தியுந் தாமுமாய்,—மாறாத எண்வகையாய் - சர்வத்தையும் அந்தச் சத்தியிடமாய் நின்றுந் தோற்றுவித்து அந்தச் சத்தியும் இவையுங் கூடி நின்று நடக்கும்படி ஒழிவற்ற அட்டமூர்த்தியுமாய்,—மற்று இவற்றின் வேறாய் - இப்படி இவற்றிற் பொருந்தி நிற்கும்போதும் இவற்றுக்குத் தான் வேறுமாய்,—உடனாய் இருக்கும் உருவுடைமை - இப்படி வேறாய் நிற்கும்போதும் ஒருமுதல் போல இவைதானேயாய் நிற்கின்ற உண்மையை,—என்றும் கடனாய் இருக்கின்றான் காண் - மாணவகனே! எப்பொழுதும் அவன் உடையனா யிருக்கின்றான் காண்.

இது பேதமென்பார்க்கும் அபேத மென்பார்க்கும் பேதாபேத மென்பார்க்கும் இவை யல்லவென்பார்க்கும் பொருந்தி நிற்ப னென்னு முறைமை அறிவித்தது. அசு

சிவனுக்குச் சர்வமுந் திருமேனியாகில், உடல் உறுவதெல்லாம் உயிர் உறாதோ வென்ற மாணாக்கனை நோக்கி அருளிச்செய்கின்றார்:

உன்னுதரத் தேகிடந்த கீடம் உறுவதெல்லாம்
உன்னுடைய தென்றாய்நீ உற்றனையோ—மன்னுயிர்கள்
அவ்வகையே காண்இங் கழிவதுவும் ஆதுவும்
செய்வகையே நின்றசிவன் பால்.

(உரை) மாணவகனே! உன்னுடைய உதரத்திலே, நானாவிதமாய்க் கிடக்கின்ற ஜந்துக்கள் வினைக்கீடாகப் படுகின்ற சுகதுக்க வாதனைகளெல்லாம், உனக்குள்ள வினைபோல நீ கூடிநின்று அநுபவித்ததுண்டோ? ஆகையால், சர்வத்தையுங் கூடி நிற்கும்போதேயும் அவை ஒன்றுடனும் பற்றற நின்று பிரகாசிக்கின்ற சிவனிடத்திலே, அவனருளாலே நிலைபெற்று நிற்கின்ற ஆன்மாக்கள், ஆகையும் அழிகையுமாய் வருகின்ற உண்மை, அந்த முறைமைபோலக் காண்.

இது சுகதுக்க வாதனைகள் ஆன்மாவுக்கொழிந்து சிவனுக்கில்லை யென்னும் முறைமை அறிவித்தது. அஎ

சீவன் சுகதுக்க வாதனைகள் கூடாமல் நிற்கும்போதே சர்வமுந் தானாக நிற்கின்ற சாமர்த்தியம் அருளிச் செய்கின்றார்:

அவனே அவனி முதலாயி னானும்
அவனே அறிவாய்நின் றானும்—அவனேகாண்
ஆணாகிப் பெண்ணாய் அலியாகி நின்றானும்
காணாமை நின்றானுங் கண்டு.

(உரை) மாணவகனே! பிருதிவிமுதல் நாதமீறான தத்துவங்கள் சேட்டிக்கும்படி அந்தத் தத்துவங்களுக்குத் தத்துவனாய் நின்றானும் அந்தப் பரமேசுரனே, இந்தத் தத்துவங்களைப் பொருந்தி ஆன்மாக்கள் கன்ம மலத்தைப் புசிக்கும்படி அந்த ஆன்மாக்களுக்கு ஆன்மாவாய் நின்றானும் அந்தப் பரமேசுரனே. தோற்றப்பட்ட பூத காரியங்கள் ஆன்மாக்கள் செய்த வினைக்கீடாக ஆண் பெண் அலி என்று வகுப்புண்டு வடிவாம்படி அவற்றை வகுப்பித்து இந்த வகுப்புக்கு வகுப்பாய் நின்றானும் அந்தப் பரமேசுரனே. இவற்றை இப்படி அறிந்துகூடி இவை தானாய் நின்று நடத்தும்போதேயும் இந்த முறைமைகள் ஒன்றும் அறியாதபடி திரோபவித்து ஒரு பணியற நின்றானும் அந்தப் பரமேசுரனே. ௮௮

இப்படிப்பட்ட பரமேசுவரனை இந்தத் திருஷ்டியாலே காணவொண்ணாதோவென்று அன்பு மிகுதியாலே கேட்ட மாணாக்கனை நோக்கி அருளிச் செய்கின்றார்:

இன்றுதான் நீயென்னைக் கண்டிருந்துங் கண்டாயோ
அன்றுதான் நானுன்னைக் கண்டேனோ—என்றால்
அருமாயை ஈன்றவள்தன் பங்கனையார் காண்பார்
பெருமாயைச் சூழல் பிழைத்து.

(உரை) இப்பொழுது நீ என்னைக் கண்டும் இவையெல்லாம் அறியும்போதும் என்னுடைய சொரூபத்தை உன்னுடைய மாமிச திருஷ்டியாலே கண்டாயோ, அன்றி இவற்றை யெல்லாம் அறிந்தறிவிக்கின்ற நான்தான் உன்னுடைய சொரூபத்தை இந்தத் திருஷ்டியாலே கண்டேனோவென்றால், யாவர்க்குந் தெரியாத மாயையைப் பெற்ற சத்தியைப் பாதியிலே யுடைய பரமேசுரனை மாமிச திருஷ்டியாலே காணவல்லார் யாவர்; விடப்படாத மாயையாலே மறைக்கத் தக்க மறைப்பை யெல்லாந் தப்பி.

இது இந்தத் திருஷ்டிக்குக் கோசரமாகக் கண்டு வழிபட்டு வீடு பெறுதற்கு நம்மைப்போல் எழுந்தருளி வந்து அநுக்கிரகித்த ஆசாரிய மூர்த்தியை யொழிந்து, வேறொரு தெய்வம் இல்லையென்று அறிவித்தது. அசு

இப்படிக் கடாக்ஷித்த ஞானகுருவின் பெருமையை அருளிச் செய்கின்றார் :

கடல்அலைத்தே ஆடுதற்குக் கைவந்து நின்றுங்
கடலளக்க வாராதாற் போலப்——படியில்
அருத்திசெய்த அன்பரைவந் தாண்டதுவும் எல்லாம்
கருத்துக்குச் சேயனாய்க் காண்.

(உரை) மாணவகனே ! கடலின்கண்ணெய்தித் திரைகளை அலைத்து நின்றாடுதற்கு வல்ல சாமர்த்தியவான்களுக்கும், கடலினுடைய ஆழமும் அகலமும் நீளமும் அறியவாராததுபோல, பூமியின் கண்ணே சரியை கிரியை யோகங்களிலே தீரவநுட்டித்த பத்திமான்களுக்கும், சிவனுடைய ரூப சொரூப சுபாவங்களை அறிய விசாரிக்கில், அவர்கள் கருத்துக்கும் எட்டாதாகையாலே, நம்மைப்போலத் தம்பிரானார் திருமேனிகொண் டெழுந்தருளி வந்து ஞான தீக்ஷாக் கிரமங்களினாலே மலங்களைப் போக்கி அவர்களை அடிமைகொண்டது.

ஆகையால், நம் பொருட்டுத் திருமேனி கொண்டெழுந்தருளி வந்த ஆசாரியனே அருளுஞ் சிவமுமென்று அருளிச் செய்கின்றார் :

சிவனெனவே தேறினன்யான் என்றமையால் இன்றும்
சிவன்அவனி வந்தபடி செப்பில்——அவனிதனில்
உப்பெனவே கூர்மை உருச்செய்யக் கண்டமையால்
அப்படியே கண்டாய் அவன்.

(உரை) " சிவனெனயானுந் தேறினன் காண்க " என்று திருவாதவூரர் அருளிச்செய்த பிரமாணப்படி, நம்மை இரக்ஷிக்குங் காரணத்தால் இப்பொழுதும் பரமேசுவரன் நம்மைப்போல எழுந்தருளிவந்த முறைமை சொல்லில், உலகில் உவரிநீர் இரதமான கூர்மை உப்பாகவே வடிவங் கொண்டதைக் காண்கையால் அப்படியே காண் மாணவகனே! அருளாலே சிவன் திருமேனி கொண்ட முறைமை. கக

இன்னமும் இவன் சந்தேகந் தீராதது கண்டு, ஆசாரியன் ஆன்மாக்களில் ஒருவன் அல்லனுனபடியைத் திருட்டாந்த பூர்வமாக அருளிச்செய்கின்றார் :

அவனிவனாய் நின்ற(து) அவனருளால் அல்ல(து)
எவனவனாய் நிற்கின்ற தேழாய்—அவனிதனில்
தோன்றுமரப் புல்லூரி தொல்லுலகில் அம்மரமாய்
ஈன்றிடுமோ சொல்லாய் இது.

(உரை) வாக்குமனாதீத கோசரமாயுள்ள சர்வேசுவரன் ஆன்மாக்களைப்போலத் தேகியாய்த் தோன்றினது, சகலரிற் பக்குவரான ஆன்மாக்களுக்கு அவர்களுடைய சத்திநிபாதத்துக்கீடான சம்ஸ்காரங்களாலே அவர்களுடைய மல மாயை கன்மங்களைப் போக்கித் தனக்குடைமையான பரமாநந்தத்தை அளிக்கைக்குத் தன்னுடைய அருளாலே திருமேனிகொண் டெழுந்தருளிவந்த தொழிந்து, எப்படிப்பட்டவன் எப்படியாய் நிற்பானென்றுசொன்னாய் அறிவில்லாதவனே ; அஃதென்போல வென்னில், பூமியின்கண்ணே தோன்றின மரமானது, பயன்படுங் காலங்களிலே கைம்மாறு கருதாமல் சிரத்தையுள்ளவர்களுக்குப் பலன்களைக் கொடுத்துச் சந்துஷ்டி பிறப் பியாநிற்கும் ; இஃதொழிந்து, இந்த மரந்தாரகமாய் நிற்கின்ற புல்லூரி, மரத்தின் பலத்தைக் கொடுக்கவற்றோ மாணவகனே ! இதனைச் சொல்லாய்.

இது திருமேனி கொண்டெழுந்தருளி வந்த ஆசாரியனைச் சிவனானென்றே தெளிய அறிவித்தது. கூஉ

அருளென்ப தொன்று வேண்டுமோ சிவமொன்றுமே அமையாதோ வென்ற மாணாக்கனை நோக்கி, அந்தச் சிவமும் அருளாலொழிந்து மோக்ஷத்தைக் கொடுக்க மாட்டாதென்று அந்த அருளின் பெருமையை அருளிச் செய்கின்றார் :

முத்தி முதற்கொடிக்கே மோகக் கொடிபடர்ந்(து)
அத்தி பழுத்த தருளென்னுங்—கத்தியினால்
மோகக் கொடியறுக்க முத்திப் பழம்பழுக்கும்
ஏகக் கொடியெழுங்காண் இன்று.

(உரை) முத்தியைப் பெறுவதற்கு முதலான ஆன்மாவென்பதொரு கொடியிலே, அநாதியே மறைக்கத்தக்க ஆணவ மலத்தின்

காரியமான அஞ்ஞானமான கொடி வெகுவிதமாகப் படர்ந்து, இத ஞலே இதாகிதங்கள் விளைந்து, இது காரணமாக மயக்கத்தைச் செய்கின்ற மாயையாலே பூதகாரியமான உடம்பு ஜநநந்தோறும் பலியாநிற்கும். இவை பக்குவப்பட்ட எல்லைகளை யறிந்து, தம்பிரா னும் திருமேனி கொண்டெழுந்தருளி வந்து, அருளாலே சமைந்த அநேக தாரைப்பட்ட வாளாலே இந்த ஆணவமல மூலத்தின் வேரை றுக்க, அப்பொழுது எல்லா மலங்களின் முதலடங்கலுஞ் சோர்ந்து போய், முத்தியானது வெகு பலமாகப் பலியாநிற்கும். இந்தப் பழக் கத்தினுடைய இரசத்தினாலே சிவமென்றும் ஆன்மாவென்றும் இரண்டல்லாதபடி அப்பொழுதே ஒரு நீர்மையான சுபாவந் தோன்றா நிற்கும். கஎ

இனி இந்த வர்த்தத்தைத் தமக்கருளிச் செய்து தம்மை இர க்ஷித்த ஆசாரியனையுந், தீக்கை முதலாக அவன் செய்தருளிய முறை மையையும் நின்ற ஏழு திருவெண்பாவாலும் அருளிச் செய்கின்றார்:

அகளத்தில் ஆநந்தத் தாநந்தி யாயே
சகளத்தில் தையலுடன் தோன்றி—நிகளத்தைப்
போக்குவதுஞ் செய்தான் தன் பொன்னடியென் புன்தலைமேல்
ஆக்குவதும் செய்தான் அவன்.

(உரை) அடியேனை ஈடேற்றுகைப் பொருட்டுச் சகளீகரித்த திருமேனியிலே தன்னுடைய காருண்ணிய சத்தியுடனே தோன்றி, குற்றமற்ற நிலத்தினுண்டாகிய ஆநந்தத்தில் ஆநந்தியாய்ச் சமைந் தெழுந்தருளியிருந்து, அநாதியே பிணித்த விலங்காகிய மலமாயை கன்மங்களை அநேக சம்ஸ்காரங்களாலே போக்குவதுஞ் செய்து, தன்னுடைய பொலிவினையுடைத்தாகிய திருவடியை என்னுடைய பொல்லாத்தலையிலே வைப்பதுஞ் செய்தான் ஆசாரியன்.

இது தீக்கை முறைமையை அறிவித்தது. கஅ

குற்றமறுத் தென்னையாட் கொண்டருளித் தொண்டனேன்
உற்ற தியானத் துடனுறைவர்—முற்றவரின்
மாட்சியுமாய் நிற்பரியான் மற்றொன்றைக் கண்டிடின் அக்
காட்சியுமாய் நிற்பார் கலந்து.

(உரை) ஆசாரியர் இப்படித் தம்முடைய அருளால் என்னு னுடைய மலமாயை கன்மங்களைப்போக்கி, என்னுடைய சுதந்திரத் தையும் அறுத்து, அடிமைகொண்டு, எனக்கு அநாதியே பிராணனாய் நிற்கின்ற தம்முடைய திருவடி ஞானத்தையும் பிரகாசிப்பித்து, யானென்றும் அதுவென்றுஞ் சொல்லுகின்ற வேறு பாட்டையும் அறுத்து, தம்முடைய வசத்திலே ஆக்கிக்கொண்ட அவசரத்திலே, நான் தியானிப்பானாய் நிற்கைக்கு வந்து அத்தியானமும் தாமேயாய் நில்லா நிற்பர். இந்த நிலை முதிரவருகின்ற ஞேயத்தழுந்தலுந் தாமே யாகா நிற்பர். பிராரத்தத்தாலே நிலை திரிந்து விசுவந்தோன்றுங் காலத்தும் அந்த விசுவந் தோன்றாமல் காண்பானுங் காணப்படும் பொருளுந் தாமேயா யிராநிற்பர்.

இது தீக்கைக்குப் பின்பு உண்மையிலே நிறுத்தின நிலைமையை அறிவித்ததெனக் கொள்க. கூ௫

ஆளுடையான் எந்தரமும் ஆளுடையா னேஅறியும்
தாளுடையான் தொண்டர் தலைக்காவல்—நாளும்
திருவியலூர் ஆளுஞ் சிவயோகி இன்றென்
வருவிசையை மாற்றினான் வந்து.

(உரை) வந்து ஆளுடையான் - இப்படி எழுந்தருளி வந்து என்னை அரிதாக அடிமை கொள்ளுகையாலே ஆளுடைய தேவ னென்கின்ற திருநாமத்தையு முடையான்,—எம்தரமும் ஆளுடை யானே - என்னைப்போலுந் தளர்ந்த அடியாரையும் அடிமை கொள்ளுவானும் அவனே,—அறியும் தாளுடையான் - சர்வான்மாக் களின் பொருட்டும் பஞ்சகிருத்தியங்களையும் நடத்தி• இவற்றிலே பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களை அறிந்திரக்ஷிக்கவல்ல திருவடியுமுடை யான்;—தொண்டர் தலைக்காவல் - உரிய அடியாரை மாயப்படை மேலிட்டு வினை செய்யாது பாதுகாக்கைக்குத் தலைக்காவலாயுள்ள வன்,—நாளுந் திருவியலூர் ஆளுஞ் சிவயோகி - எக்காலமுந் திரு வியலூரே திருப்படை வீடாகவுடைய சிவயோகி,—இன்று என் வருவிசையை மாற்றினான் - இப்பொழுது என்னுடைய அஞ்ஞானத் தாலே கன்மபலங் காரணமாக மாயையாகின்ற ஊசலிலே உழலா நிற் கின்ற ஜநந மரணங்களாகிய விசையை யொழித்து, அசைவற்ற நில மாகிய திருவடியிலே வைத்தான்.

இது தம்முடைய ஆசாரியன் திருநாமமும் அவனது மகிமையும் அருளிச்செய்ததெனக் கொள்க. கூசு

தூலத் தடுத்த பளிங்கின் துளக்கமெனத்
தூலத்தே நின்று துளங்காமல்—காலத்தால்
தாளைத்தந் தென்பிறவித் தாளை அறவிழித்தார்க்
காளன்றி யென்மா றதற்கு.

(உரை) படிகக்கல், தன் பிரகாசத்தைத் தடுத்த வன்னங்களினுடைய ரூபங்களாலே தன்னுடைய சுத்தமான பிரகாசந் தோன்றாமல் அதுவதுவாய் நின்றாற்போல, நானுந் தேகத்திலே பொருந்தி நின்று ஜநந மரணங்களிலே மொத்துண்ணுமல், மலபாகமும் கன்ம வொப்புஞ் சத்திநிபாதமும் உண்டான அவசரத்தே, அவதி கூடாமல் எழுந்தருளிவந்து, தம்முடைய பொன்னுன திருவடியை என் தலையினும் இதயத்தினும் நிற்கும்படி தந்தருளி, எனக்கு எழுவகையாய் எண்பத்து நான்கு நூறாயிர யோனி பேதங்களில் உண்டான ஜநநங்கள் காலற்றுப் போம்படி திருக்கண்சாத்தியருளின தம்பிரானுர்க்குக் கைம்மாறுசெய்ய எண்ணுமளவில், அவன் வேறொன்றுக்குங் குறைவிலனுகையால் என்னை அடிமையாகக் கொடுத்து நான் பரங்கெட்டு விடுவதொழிந்து, வேறொரு கைம்மாறுங் கண்டிலேன்.

இது கைம்மாறு கருதாமல் எழுந்தருளி வந்து இரக்ஷித்த அதிசயம் அறிவித்ததெனக் கொள்க. கூஎ

இக்கணமே முத்தியினை எய்திடினும் தானினைந்த
அக்கணமே ஆனந்தந் தந்திடினும்—நற்கணத்தார்
நாயகற்கும் நாயகிக்கும் நானடிமை எப்பொழுதும்
ஆயிருத்த லன்றியிலே னியான்.

(உரை) பெறுதற்கரிய முத்தியினை இக்கணப்பொழுதிலே பெறினும், நான் கருதப்பட்ட பரமானந்தம் கருதின கருத்து மாறுவதன் முன்னே பெறினும், இவை ஒன்றையும் ஆசரிப்பதில்லை. இந்தப் பேற்றை அளிக்கைப் பொருட்டு அடியேனுக்காகத் திருமேனி கொண்டெழுந்தருளிவந்த சிவயோகிகளாகிய தம்பிரானுர்க்கும் அவருக்கு மனவாக்குக் காயங்களாய் நின்ற ஞானசத்திக்கும் நான் எப்

பொழுதும் மீளா அடிமையா யிருப்பதொழிந்து, வேறொன்று மில்லை.

இது பேற்றின் அதிசயத்தால் அடிமை சாதித்ததென அறிக.

என்னை உடையவன்வந் தென்னுடனாய் என்னளவில்
என்னையுந்தன் னுளாகக் கொள்ளுதலால்—என்னை
அறியப்பெற் றேன்அறிந்த அன்பருக்கே ஆளாய்ச்
செறியப்பெற் றேன்குழுவிற் சென்று.

(உரை) எனக்குக் கர்த்தாவாகிய பரமேசுவரன் என்னுடைய அநாதி மயக்கத்தை நீக்குதற்பொருட்டு என்னைப்போல் எழுந்தருளி வந்து, உனக்குள்ளே பொருந்தி நிற்போமென்று என்னைத் தெளிய அறிவித்தவளவில் அந்தக் கருணையாலே நானும் அப்பொழுதே தம் முடைய வசமாய் என்னையும் தாம் விரும்பின அடிமையாகக் கொள் ளுகையால், இப்படித் தம்பிரானுர்க்கு மீளா அடிமை யானேனென்று என்னுடைய உண்மை அறியப்பெற்றேன். இப்படி முன்னே, அறிந்திருக்கின்ற சிவயோகிகளுக்கு ஏவற் பணிசெய்து அவர்கள் திரட்சியிலே சென்றிருக்கவும் பெற்றேன். இனி என்ன பெற வேண்டும்?

இது பேற்றானுண்டான நிஷ்பல வேட்கையென அறிக. கக

சிந்தையிலும் என்றன் சிரத்தினிலும் சேரும்வகை
வந்தவனை மண்ணிடைநாம் வாராமல்—தந்தவனை
மாதினுடன் எத்திறமும் வாழ்ந்திருக்க என்புதலால்
ஏதுசொலி வாழ்த்துவேன் இன்று.

(உரை) தன்னுடைய திருவடியானது என்னுடைய தலையினும் இதயத்தினும் பொருந்தும்படி திருமேனிகொண் டெழுந்தருளி வந்த தம்பிரானை, பூமியின் கண்ணே நான் பிறந்திறந்து திரியாதபடி பரமானந்தத்தை அளித்தவனை, எப்பொழுதும் வாழ்த்துமளவில் எல் லைப்படாதாகையால், தன்னைவிட்டு நீங்காத ஞானசத்தியுடனே எவ் விடத்தும் வாழ்ந்திருக்கவென்று சொல்லுவதல்லால் அவனை எப்படி வாழ்த்துவேன்.

இது சிவனைக் கூடப் பெற்றவர்கள் உரையுணர்விறந்து நின்று அநுபவிக்குமதொழிந்து, அவனுடைய உண்மை யறிந்து துதிக்க வெண்ணுமளவில், அவன் உரை யுணர்வுக் கெட்டாதவனென்று அறிவித்தது. ௧00

*ஆதாரமாகி அருளொடு நிற்கின்ற
சூதான இன்பச் சுகவடிவை—ஓதாமல்
உள்ளவர்கள் கூடி யுணர்வொழிய நிற்பதலால்
தெள்ளவா ராதே சிவம்.

*சேடன் படிபுரக்கும் தென்கடலூர் உய்யவந்தான்
பாடுங் களிற்றுப் படிதனக்கு—நீடிமையோர்
தேடும் புகழ்ச்செஞ்சொற் சிவப்பிரகா சன்திருந்த
நாடியுரை நாடா நயந்து.

சிவஞானபோத வரலாறு

நடுநாட்டிலே திருப்பெண்ணாகடத்திலே அச்சுத களப்பாளர் என்ற வேளாளத் தலைவர் இருந்தார். அவர் பிள்ளைப்பே றில்லாமையால் தமது குலகுருவாகிய சகலாகம பண்டிதரிடம் சென்று குறையிரந்து வேண்ட குருவானவர் தேவாரத்தில் கயிறு சாத்திப் பார்த்த போது,

"பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோ டுள்ளநினை
வாயினவே வரம்பெறுவர் ஐயுறவேண் டாவொன்றும்
வேயனதோ ளுமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையார் அவர்தம்மைத் தோயாவாந் தீவினையே"

என்ற பாடல் கிடைத்தது. உடனே அவர் சீடருக்குத் திருவெண்காடு சென்று முக்குள நீராடிச் சிவபெருமானை வழிபடுமாறு கட்டளையிட்டார். அவ்வாறே அச்சுத களப்பாளர் தமது மனைவியோடு சென்று வழிபட்டுப் புத்திரப் பேற்றை யடைந்தார். அவ்வழிபாட்டின் தவப்பயனாய்த் தோன்றிய ஆண் பிள்ளைக்குத் திருவெண்காட்டு ஈசனார் பெயராகிய **சுவேதவனப் பெருமாள்** என்ற பெயரையே சூட்டினார். குழந்தையை நல்லம்மான் திருவெண்ணெய் நல்லூராகிய

---

*இவ்விரண்டு பாடல்களும் பிற்காலத் தான்றோர் வாக்கு.

தமது உறைவிடத்திலே அருமையாக வளர்த்து வந்தார். குழந்தைக்கு மூன்று வயது நடக்கும்போது ஒருநாள் ஆகாயத்தே செல்லும் பரஞ்சோதி முனிவர் தமது செலவு தடைபட்டதை யுணர்ந்து இழிந்து சுவேதவனப் பெருமாளின் பரிபக்குவத்தை யறிந்து குழந்தைக்கு மெய்ஞ்ஞானம் பாலித்து, தமது குருவின் பெயராகிய (சத்தியஞான தரிசனி) மெய்கண்டார் என்ற தீக்ஷா நாமத்தைச் சூட்டிச் சென்றார். மெய்கண்டார் தாம் உபதேச மூலம் அறிந்த பொருள்களைப் பொல்லாப் பிள்ளையாரிடம் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து, தமது குலகுருவாகிய சகலாகம பண்டிதரெனும் அருணந்தி சிவாசாரியார், திருவதிகை மனவாசகங் கடந்தார் முதலிய நாற்பத்தொன்பது மாணவர்கட்கு உபதேசம் செய்து **சிவஞான போதம்** என்ற சாத்திரத்தை அருளிச்செய்து, அதற்கு வார்த்திகம் என்னும் பொழிப்பும் உதாரண வெண்பாக்களும் வகுத்து, அருணந்தி சிவாசாரியருக்கு ஒரு விரிநூல் இயற்றுமாறு கட்டளையிட்டு நிட்டை கூடியிருந்து ஐப்பசிமாதம் சுவாதி நன்னாளில் இறைவன் திருவடியில் இரண்டறக் கலந்தனர். இவர் இற்றைக்கு எழுநூறு ஆண்டுகட்கு முற்பட்டவர் என்று கல்வெட்டு முதலிய சான்றுகளால் துலங்குகிறது. இவரது வரலாற்றின் விரிவையும் சிவஞானபோதம் தமிழ்முதல் நூலேயொழிய வடமொழியினின்றும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதல்ல வென்பதற்குக் காரணங்களையும் "மெய்கண்டாரும் சிவஞான போதமும்" என்ற சமாஜ வெளியீட்டிற் காண்க.

சிவஞான போதத்துக்கு உரைவரைந்தார் பலர். அவருட் காலத்தால் முற்பட்டவர், பாண்டிப் பெருமாள் என்பார். இந்நூலுக்குச் சிற்றுரை யொன்றும் பேருரை (திராவிட மாபாடியம்) ஒன்றும் கண்டவர் திருவாவடுதுறை யாதீனத்து சிவஞான சுவாமிகள். இவர் தென்பாண்டி நாட்டிலே விக்கிரமசிங்க புரத்திலே வேளாண் மரபிலே ஆநந்தக் கூத்தருக்கும் மயிலம்மைக்கும் அருந்தவப் புதல்வராய்த் தோன்றி இளமையிலேயே நல்ல புலமை கைவரப் பெற்று திருவாவடுதுறை சென்று துறவு பூண்டு வேலப்ப தேசிகரிடம் உபதேசம் பெற்று சிவஞானபோதச் சிற்றுரை, பேருரை, சித்தியார் பொழிப்புரை, காஞ்சிப் புராணம் முதலிய இருபத்தொன்பது நூல்களியற்றி, கச்சியப்ப முனிவர், தொட்டிக்கலை சுப்பிரமணிய முனிவர், இலக்கணம் சிதம்பரநாத முனிவர் முதலிய கஉ மாணவர்கட்கு உபதேசம் செய்து நிட்டைகூடி கி பி. 1785 - சித்திரைமீ ஆயிலியத்தில் திருவடி முத்தி யெய்தினர். இவரது வரலாற்றின் விரிவை திராவிட மாபாடியத்தின் முகவுரையிற் காண்க.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெண்ணெய்நல்லூர் - மெய்கண்டதேவர்

அருளிச்செய்த

சிவஞானபோதம் மூலமும் சிவஞான சுவாமிகள் சிற்றுரையும்

பாயிரம்

சைவாகமங்களின் உளவாகிய நாற்பாதங்களுள் வைத்து ஞான பாதத்தோதிய பொருள்களை ஆராயும் ஆராய்ச்சி இந்நூலின்கண் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. இது கேட்டலுறுவார்க்கு இதனாற் போந்த பயன் யாதோ எனவும், இது கேட்டற் குரியார் யாவரென வும், இதனால் நுதலப்படும் பொருள் யாதெனவும், இதனைப் பயப்பிக் குங் கருவியாய் இதற்குமுன் ஒருதலையா னுணர்தற்பாலது யாதென வும், இதனை வழங்குதற்கிட்ட பெயர் யாதெனவும், இஃது யாண்டு வழங்குவதெனவும், இதன் முதனூல் யாதெனவும், இந்நூல் செய் தார் யாவரெனவும் பலவாற்றான் ஆசங்கை நிகழுமன்றே; அவ் வாசங்கை நீங்கி மனவெழுச்சி சேறற்பொருட்டு இந்நூன்முகத் துரைக்கப்படுவதாகிய சிறப்புப் பாயிரம் :—

*மலர்தலை உலகின் மாயிருள் துமியப்
பலர்புகழ் ஞாயிறு படரின் அல்லதைக்
காண்டல் செல்லாக் கண்போல் ஈண்டிய

குறிப்பு:—இந்நூலிலும் உரையிலும் இந்த (Pica) எழுத்தில் உள்ளன வெல்லாம் ஆசிரியர் மெய்கண்டார் வாக்கு. ஏனையவெல்லாம் உரையாசிரியர் சிவஞான சுவாமிகள் வாக்கு.

*இப்பாவை யாத்தவர் பெயர் எப்பிரதியிலும் கிடைத்திலது. அருணந்தி சிவாசாரியாராதல் உமாபதி சிவாசாரியாராதல் இதை இயற்றியிருத்தல் கூடுமென்று ஊகிக்க இடமுண்டு.

பெரும்பெயர்க் கடவுளிற் கண்டுகண் இருள்தீர்ந்(து)
அருந்துயர்க் குரம்பையின் ஆன்மா நாடி
மயர்வற நந்தி முனிகணத் தளித்த
உயர்சிவ ஞான போதம் உரைத்தோன்
பெண்ணைப் புனல்சூழ் வெண்ணைச் சுவேதவனன்
பொய்கண் டகன்ற மெய்கண்ட தேவன்
பவநனி வன்பகை கடந்த
தவரடி புனைந்த தலைமை யோனே.—என வரும்.

(உரை) மலர்............கண்போல் - விரிந்த இடத்தையுடைய ஞாலத்தின்கண்ணே துன்னிய பெரிய புறவிருள் கெடும்படி பல சமயத்தாரானும் புகழப்படுகின்ற பரிதியங் கடவுள் உதயகிரியினின்றும் போந்தாலன்றிக் காட்சி எய்தமாட்டாத கண்ணொளிபோல,— அருந்துயர்க் குரம்பையின் ஆன்மா நாடி - பொறுத்தற்கரிய துயரங்களுக்கெல்லாம் ஒரு நிலைக்களமாய்ச் சத்த தாதுக்களாற் பொத்திய குரம்பையாகிய காணப்பட்ட உடம்பானே காணப்படாத ஆன்மாவையும் பரமான்மாவையும் அனுமான அளவையான் வைத்தாராய்ந்து அவற்றது தடத்த லக்கணமெனப்படும் பொதுவியல் புணர்ந்து,— கண் இருள் தீர்ந்து - அவ்வுணர்ச்சியானே கருதியுணரப்படும் அகவிருளாகிய ஆணவமலத்தினின்று நீங்கி,—ஈண்டிய பெரும்பெயர்க் கடவுளிற் கண்டு - அது நீங்கியவழி எல்லாநூல்களுந் தன்பொருளேயாகத் திரண்டு கூடிய பெரும்பெய ரெனப்படும் ஒரு வார்த்தையாகிய மகா வாக்கியத்தான் எடுத்தோதப்படும் முதற் கடவுளது திருவருளானே அப்பொருள்களது சொரூபலக்கண மெனப்படுஞ் சிறப்பியல்பை அநுபூதியிற் கண்டுணர்ந்து,—மயர்வு அற - இம்முறையானே மயக்கவாசனை யற்றுச் சிவாநுபவம் பெறுதற் பொருட்டு,— நந்தி முனிகணத்து அளித்த - சீகண்ட தேவர்பாற் கேட்டருளிய நந்தி பெருமான் சனற்குமார முனிவன் முதலிய முனிவர் கணங்கட்கு முறையானே அளித்தருளப்பட்ட,—உயர் சிவஞானபோதம் - சரியை முதலிய மூன்று பாதப் பொருள்களை ஆராயு நூல்களின் மேற்பட்ட சிவஞானபோத மென்னும் வடநூலை,—உரைத்தோன் - மொழிபெயர்த்துக் கூறி வார்த்திக மெனப்படும் பொழிப்புரை செய்தோன்,— பெண்ணைப் புனல்சூழ் வெண்ணைச் சுவேதவனன் - பெண்ணையாற்று நீராலே சூழப்பட்ட திருவெண்ணெய் நல்லூரில்

அவதரித்தருளிய சுவேதவனப் பெருமாளென்னும் பிள்ளைத் திரு நாமமுடையான்,—பொய்கண்டு அகன்ற மெய்கண்ட தேவன் - பொய்ச் சமயங்களின் பொருள் இதுவிது வென்று கண்டு கழிப்பித்த காரணத்தாற பெற்ற மெய்கண்ட தேவனென்னுஞ் சிறப்புத் திரு நாமமுடையான்,—பவம் நனி வன்பகை கடந்த தவர் அடி புனைந்த தலைமையோனே - பிறவியாகிய மிக்க வலிய பகையினை வென்ற தவத்தோர் தனது திருவடியைப் புனைந்து கோடற்கேதுவாகிய தலை மைப்பாட்டினை யுடையோன்.

படரிற் காண்டல் செல்லுங் கண்ணெனற்பாலதனை எதிர்மறை முகத்தாற் கூறினார், இன்றியமையாமை விளக்குதற்கு. இப்பொருள் பற்றிக் கண்மேல் வைத்துக் கூறினாரேனும், உவமேயப் பொருட் கேற்பக் காண்டல் சேறற்குப் படர்ந்த ஞாயிறுபோ லென்பது கருத் தாகக் கொள்க. இருட்கேட்டிற்கும் நிருவிகற்பஞ் சவிகற்ப மென் னும் இருவகைக் காட்சிக்கும் ஞாயிறு இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றாய வாறுபோல, மலத்தீர்விற்கும் ஆராய்ச்சி அநுபூதி யென்னும் இரு வகை யுணர்விற்கும் இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றாயது இந்நூலென் பார், துமியப் படரி னல்லதைக் காண்டல் செல்லாக் கண்போ னுடித் தீர்ந்து கண்டு மயர்வற வளித்த சிவஞானபோத மென்றார். தலைமை பற்றி அருந்துயர்க் குரம்பையி னென்றா ரேனும், இனம் பற்றிக் கர ணம் புவன முதலியனவும் உடன் கொள்ளப்படும். அருந்துயர்க் குரம்பையி னுடைப்படுவதாகிய பொதுவியல்பு முன்னாறு சூத்திரத்தா னும், பெரும்பெயர்ப் பொருளிற் காணப்படுவதாகிய சிறப்பியல்பு பின்னாறு சூத்திரத்தானு மோதுப. நாடி யெனவே அநுமான வள வையா னென்பதூஉம், கண்டெனவே அநுபூதியி னென்பதூஉம் தாமே போதரும். பொது வியல்பு அளவை முகத்தானும் இலக்கண முகத்தானுங் கூறப்பட்டுக் கேட்டல் சிந்தித்தல் என்னும் இரு திறத்தா னுணரப்படும்; சிறப்பியல்பு சாதன முகத்தானும், பயன் முகத்தானுங் கூறப்பட்டுக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டையென்னும் நான்கு திறத்தானுணரப்படும்.

இஃதென் சொல்லியவாறோ வெனின்:—இவ்விருவகை யியல் பும் வேறு வேறு கூறும் ஆகமங்களின் பொருளொருமை உணரமாட் டாது ஒரோவொன்றே பற்றி ஐக்யவாத முதற் பலதிறத்தான் வேறு பட்டுத் தம்முள் மாறுகொண்டு மயங்குவார்க்கு அங்ஙனம் மயங்காது

அவற்றின் பொருளொருமை யுணர்த்தற்கு எழுந்தது இந்நூலென்றவாறாயிற்று. சிவஞானபோத மென்பதூஉம் இக்காரணத்தாற்பெற்ற பெயரென்பது வடமொழிச் சிவஞானபோதத் திருதிச் சூத்திரத்தோதியவாறுபற்றி யுணர்க.

சரியை முதலிய மூன்று பாதப்பொருளை ஆராயு நூல்களாவன சோமசம்பு பத்ததி முதலாயின. அந்நூல்களின் மேற்பட்ட சிவஞானபோதமெனவே, அந்நூல்களுணர்ந்த பின்னர் இந்நூல் கேட்கற்பாற்றென்பது பெறப்பட்டது; படவே, முன்னர்த் தீக்கையுற்றுச் சிவாகமங்களை ஓதி அதன்பின்னர்ச் சரியாபாத முதலியவற்றை ஆராயும் நூல்களை முறையே கேட்டு அவ்வாறொழுகி மனந்தூயராய் நித்தியாநித்திய உணர்வு தோன்றிப் பிறவிக்கஞ்சி வீடுபேற்றின் அவாமிக்குடையராய் வந்த அதிகாரிகளுக்கு இந்நூலுணர்த்துக என்பது போந்ததெனக் கொள்க.

உயர் சிவஞானபோதமெனவே யாப்பும், கேட்போரும், நுதலிய பொருளும், நூற்பெயரும்; நாடித் தீர்ந்து கண்டு மயர்வறவெனவே நுதலிய பொருளின்வகையும், பயனும்; நந்தி முனிகணத்தளித்தவெனவே வழியும்; வெண்ணெய்ச் சுவேதவனன் மெய்கண்ட தேவன் எனவே ஆக்கியோன் பெயரும், தமிழ் வழங்குநிலமே இந்நூல் வழங்குநிலமென எல்லையும் போந்தவாறுணர்க. வடநூலார் யாப்பை ஆனந்தரியமென்றும், நுதலிய பொருளை விடயமென்றும், கேட்போரை அதிகாரிகளென்றும் பயனைப் பிரயோசனமென்றுங் கூறுப. யாப்புச் சம்பந்தமென்பாருமுளர்.

மங்கல வாழ்த்து

காமிக முதலிய சைவாகமங்களுள் ஞானபாதத்தி னுளதாகிய ஆசங்கை நீக்கி அவற்றின் பொருளுண்மை பொதுவியல்பு சிறப்பியல்பென்று இரு வேறுவகைப்படுத்துக் காட்டிப் போதித்தற்கு இரௌரவாகமத்தினெழுந்த சிவஞானபோத நூலினைத் தமிழுலகம் உய்தற்பொருட்டு மொழி பெயர்த்துச்செய்து பொழிப்புரைப்பானெடுத்துக் கொண்ட ஆசிரியர், சாக்கிரத்தே அதீதத்தைப் புரியுந் தமக்கு இடையூறு சிறிதுமணுகாமை அறிந்தாராயினும், ஆன்றோராசாரம் பாதுகாத்தற்பொருட்டும், மாணாக்கர்க் கறிவுறுத்தற்பொருட்டும், முதற்கண் இடையூறு நீக்குதற்குரிய விநாயகக் கடவுளை வாழ்த்துவதாகிய மங்கல வாழ்த்துக் கூறுகின்றார் :

கல்லால் நிழல்மலை - வில்லார் அருளிய
பொல்லார் இணைமலர் - நல்லார் புனைவரே.

(உரை) கல்லால் நிழல் - அருள் வடிவாகிய கல்லால் நிழலின் கண்ணே எழுந்தருளி யிருந்து,—மலைவு இல்லார் - நந்தி பெருமானுக்கு இந்நூலான் மலைவு தீர்த்தருளிய முதலாசிரியர்,—அருளிய - மேன்மேற் கருணை கூர்ந்தருளுதற்பொருட்டு,—பொல்லார் இணை மலர் - பொல்லாத (=பொள்ளாத) பிள்ளையாருடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்தி யென்னும் இரண்டு திருவடித் தாமரைகளை.—நல்லார் - கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்த மெய்யன்பர்,—புனைவரே-தம்முடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்திகட்கு வியாபகமாகக் கொண்டு தாடலைபோல் அடங்கி நிற்பர்.

நல்லார் புனைவரெனவே, ஏனையோர்க்கு அது கூடாதென்றவாறாயிற்று. மூவகை வாழ்த்துள் இது பொருளியல்புரைத்ததெனக் கொள்க.

அருளியவென்பது செய்யியவென்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம்; அது புனைவரென்னும் பிறவினை முதல்வினை கொண்டது. இல்லார் இல்லாகச் செய்தாரெனப் பண்படியிற் பிறந்த வினைப்பெயர். அருளிய பொல்லாரெனப் பெயரெச்ச முடிபாக வைத்துரைப்பினுமமையும். மலைவில்லாருளப் பொல்லார்தாள் புனைவரெனவே, அவ்விருவருந் தம்முள் வேற்றுமையின்மை பெற்றாம், உலகத்துப் புதல்வர்கள்மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடு தந்தையர்க்குக் கழிபேருவகை பயப்பிக்குமாகலின், அந்நயம் பற்றி அங்ஙனங் கூறியதூஉமாம்.

அவையடக்கம்

தம்மை உணர்ந்து தமையுடைய தன்னுணர்வார்
எம்மை உடைமை எமையிகழார்—தம்மை
உணரார் உணரார் உடங்கியைந்து தம்மிற்
புணராமை கேளாம் புறன்.

இஃது அவையடக்கங் கூறுமுகத்தானே ஈண்டெடுத்துக் கொண்ட சித்தாந்த சைவத்தினுயர்வும் ஏனைச் சமயத்தார்களது இழிபுங் கூறுகின்றது.

(உரை) தம்மை உணர்ந்து தமை உடைய தன் உணர்வார் - **உடைப்** பொருளாகிய தம்மியல்பினை உணர்ந்து தம்மை யுடையா

ளுகிய தலைவனை யுணருஞ் சித்தாந்த சைவர்,—எம்மை உடைமை எமை இகழார் - தமக்குடைப் பொருளாகிய எம்மை யுடையராகலின் எம்மைக் குற்றங்கள் நீக்கிக் குணங்கொண்டு கோதாட்டுவதன்றி இகழ்தல் செய்யார்; ஆகலான் எம்மாற் செய்யப்படும் நூலையும் அவ்வாறு கைக்கொள்வர்.—தம்மை உணரார் உணரார் - அங்ஙனந் தம்மை யுணராதார் தம்மையுடையானுகிய தலைவனையும் உணரார் ஆகலான்,— உடங்கு இயைந்து தம்மிற் புணராமை - அவர் ஒருங்கே குழீஇக் கொண்டு தம்மிற்ருமே சேராது முரணுதலால்,—புறன் கேளாம் - அவர் எம்மையும் எம்மாற் செய்யப்படும் நூலையும் இகழ்ந்துரைக்கும் புறமொழியை யாம் பொருளாகக் கொள்ளாம்.

தம்மை யுணராரெனப் பொதுப்படக் கூறுதலானே, தாம் ஒரு பொருளுண்டென்பதே உணராத உலகாயதரும், தம்மைக் குணிப் பொருளென்றுணராத புத்தர் சாங்கியர் மாயா வாதிகளும், தம்மை முதல்வனுக்கு உடைப்பொருளென்றுணராத ஏனைச் சமயத்தாரும் அடங்குவர். பாஞ்சராத்திரிகளும் சிவாத்துவித சைவரும், தம்மை உடைப்பொருளெனக் கொள்ளினும், அவருட் பாஞ்சராத்திரிகள் உடைப்பொருளாகிய தமக்கு அணுபரிமாணங் கோடலானும், உடையானுக்குப் பரிணாமங் கூறுதலானும், உடையானல்லாதானை உடையானென மயங்கிக் கோடலானும், சிவாத்துவித சைவர் உடையானது சிற்சத்திக்குப் பரிணாமங் கூறுதலானும், பிறவாற்ருனும், அவருந் தம்மை உணராரே யென்பது. புறன் - புறச்சமயம்பற்றி இகழ்ந்துரைக்கு மொழியும் புறங்கூற்று மொழியு மென்பது இரட்டுற மொழிதலென்னும் உத்தியாற் கொள்க. புறங்கூற்று மொழியாவது முக்கூற்றுப் புறச்சமயங்களின் வேருன பாடாணவாத சைவர் முதலியோர் முன்னன்றிப் புறத்தே இகழ்ந்து கூறுமொழி என்க.

க-வது பொது இயல்பு

பிரமாண இயல்

முதற் சூத்திரம்

ஈண்டு ஆசிரியர், முதனூலிற் கூறியவாறே சிவாகமங்களிலோதப் படும் ஞான பாதப்பொரு ளெல்லாவற்றையும் பொது உண்மை யென்று இரண்டாகத் தொகுத்துப் பிரமாணவியல் இலக்கண வியல் சாதனவியல், பயனியலென நால்வகைப்படுத்து, பிரமாணவியல் மூன்று பாதத்தாற் கூறுவான் தொடங்கி, முதற்கண் உலகிற்கு முதற் கடவுள் சிறப்பு வகையானுண்டென்னும் ஆகமப் பிரமாணத்தை வலியுறுத்துவதாய அநுமானப் பிரமாணங் கூறுகின்றார் :

அவன்அவள் அதுஎனும் அவைமூ வினைமையில்
தோற்றிய திதியே ஒடுங்கிமலத் துளதாம்
அந்தம் ஆதி என்மனார் புலவர்.

*சூ—சங்காரகாரணனா யுள்ள முதலையே முதலாக வுடைத்து இவ்வுலகம் என்பதுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இது சூத்திரக் கருத்துரைக்கின்றது. நிவிர்த்திகலை முதலிய பஞ்ச கலைகளுட்பட்ட ஐவகைச் சங்காரத்துள் இறுதிக்கண்ணதாகிய மாசங்காரத்தைச் செய்யும் வினை முதலாயுள்ள முதல் வனையே தனக்கு முதற் கடவுளாக உடைத்து அவனவளது வென்று இவ்வாறு சுட்டி யுணரப்படுவதாய உலகம் என வேதாகமங்களுட் கூறப்படுவதனை அநுமானவளவையானுணர்த்துதலைக் கருதிற்று இச் சூத்திரம்.

***குறிப்பு** :—சூ=என்பது சூத்திரம் என்னுதலிற்றேவெனின்.
மே=என்பது மேற்கோள் என்னுதலிற்றேவெனின்.
ஏ=என்பது ஏது என்னுதலிற்றேவெனின்.
உ=என்பது உதாரணம் என்னுதலிற்றேவெனின்.

இதன்பொழிப்பு உரைத்துக்கொள்க.

இஃது இவ்வுரைமுகத்துக் கேட்போரால் உரை வகைபற்றிச் செய்துகோடற்பால தொன்றனை அறிவுறுத்துகின்றது. இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப் பொழிப்பு முன்னர்க் கண்ணழித் துரைக்கும் பொழிப்புரைபற்றி உரைத்துக்கொள்க. எனவே, இங்ஙனம் இருவகைப்படும் பொழிப்புரையுட் கண்ணழித்துக் கடா விடைகளானுரைக்கும் வார்த்திகமாய பொழிப்புரை மாத்திரையே யாமீண்டுரைக்கின்றாம்; பிண்டமாகக் கொண்டுரைப்பதாய பொழிப்புரை இதுபற்றி யுணர்ந்து கோடல் எளிதாகலின், அஃதியாமுரைக் கின்றிலம் என உரைமுகத்து மாணாக்கர்க்கு அறிவுறுத்தவாறாயிற்று. இஃது, ஏனைச் சூத்திரங்களினும் உய்த்துக்கொண் டுணர்தற் பொருட்டு, முதற்கண் வைக்கப்பட்டது. இவ்வாறு ஆசிரியர் ஆணை தந்தமையின், கண்ணழித்துரைபற்றிச் சூத்திரத்திற்குப் பதப் பொருள் கூறுதும்.

(அவன் அவள் அது எனும் அவை...புலவர்.) - அவனென்றும் அவளென்றும் அதுவென்றும் இவ்வாறு பகுத்துப் பலவாய்ச் சுட்டி யுணரப்படுஞ் சொல்லும் பொருளுமாய இருகூற்றுப் பிரபஞ்சத் தொகுதி, தோற்றம் நிலை இறுதியென்னும் முத்தொழிலுடைமை யால், ஒருவனாற்றோற்றப்பட்டதாய உள்பொருளேயாம். அது, தோன் றுங்கால், தானொடுங்குதற்கு ஏதுவாய் நின்ற கடவுளினின்றும், சகச மல நீங்காமையால், அது நீங்குதற்பொருட்டு மீளத் தோன்றுவதாம். இவ்வாறாகலின், சங்காரத் தொழிலைச் செய்யுங் கடவுளே உலகிற்கு முதற் கடவுள்; ஏனையோர் அன்னரல்லர் எனக் கூறுவர் அளவை நூலுணர்ந்தோர்.

காணப்பட்ட உலகாற் காணப்படாத கடவுட்குண்மை கூற வேண்டுதலின், தோற்றிய திதியே யெனவும், ஒடுங்கி யுளதாமென வும், உலகின்மேல் வைத்துக் கூறினார்; கருத்துரையுட் கூறியதும் அது நோக்கி. இச்சூத்திரத்துள் அவனவளதுவெனும் அவைமூவினை மையின் என்பது ஓரதிகரணம்; தோற்றிய திதியே யொடுங்கியுள தாம் என்பது மூன்றதிகரணத்தை யுள்ளடக்கி நிற்பதோரதிகரணம்; அந்தமாதி யென்மனார் புலவர் என்பது ஓரதிகரணம்; ஆக முக் கூற்றது இச்சூத்திர மென்றுணர்க. இம்மூன்றும் முறையே ஒன்றற்

கொன்றேதுவும் பயனுமாய் ஒரு பொருண்மேல் வருதலின், ஒரு சூத்திரத்தாற் கூறினார். தன்னாற் கூறப்படும் பொருளும், அதன் கண் ஐயப்பாடும், அதற்குப் பிறர் கூறும் பக்கமும், அதனை மறுத் துரைக்குஞ் சித்தாந்தத் துணிவும், இவையுமென்னும் இவற்றது நிலைக்களம் ஈண்டு அதிகரண மெனப்படும்.

முதலதிகரணம்

ஈண்டு உளதாய் ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சம் உற்பத்தி திதி நாசமுடைத்து என்றது.

மே—மூவினையுடைத்தோ அன்றோ என்னும் ஐயப்பாட்டின் கண் நித்தமாய்க் காணப்படும் பிரபஞ்சத்தை மூவினையுடைத் தென்றல் பொருந்தாது என மீமாஞ்சகரும் உலகாயதருங் கூறுங்கடாவை ஆசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடல் நுதலிற்று. ஒருவனென்றும் ஒருத்தி யென்றும் ஒன் றென்றும் இவ்வாறு அவயவப்பகுப்புடைத்தாயும் பல வேறு வகைத் தாய்ச் சடமாயுஞ் சுட்டி யறியப்படுவதாயு மிருத்தலின் இம்மூன் றேதுவானும் பிரபஞ்சந் தோன்றி நின்றழியுமென்பது துணியப்படு மென்பார், உளதா யொருவனொருத்தி யொன்றென்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சமென உடம்பொடு புணர்த்தோதினார். உளதாய்ச் சுட்டப் பட்ட எனவியையும். உளதாகச் சுட்டப்படுதல் முயற்கோடு முதலி யன போலத் திரிவையங்களானன்றி மெய்யாகச் சுட்டப்படுதல்.

தோற்றமும் ஈறும் உள்ள தன்பாலே கிடத்தலின்.

ஏ—காட்சியளவைக்கு எய்தாதுரைப்பனவெல்லாம் பிரமாண மாகாவென உலகாயதர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துக் காட்சியளவை பற்றியும் மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. உற்பத்தியும் நாசமுங் காணப்பட்ட திதியின் பக்கத்தே காணக்கிடத்தலின் உளதாயொருவ னொருத்தி யொன்றென்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சம் உற்பத்தி திதி நாசமுடைத்து என மேற்கொண்டது.

பூதாதி ஈறும் முதலும் துணையாகப்
பேதாய் திதியாகும் பெற்றிமையின்—ஓதாரோ

ஒன்றொன்றில் தோன்றி உளதாய் இறக்கண்டும்
அன்றென்றும் உண்டென்ன ஆய்ந்து.

உ—உள்ளதன்பால் அவ்விரண்டும் கிடத்தல் யாங்ஙனம் என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து ஏதுவை வலியுறுத்துதல் நுதலிற்று. பேதாய் - காட்சியளவைகளானும் அறியப்படாத மடவோனே,—பூதாதி - பூத முதற்காரணமாகவுடைய பிரபஞ்சத்திற்கு,—திதி ஈறும் முதலும் துணை ஆக ஆகும் - திதி, நிகழ்வழி, நாசமும் உற்பத்தியுந் தனக்குத் துணைக் காரணமாகக்கொண்டே நிகழா நிற்கும். அற்றாயினும் ஒன்று தோன்ற ஒன்று நிற்ப ஒன்றழிவதன்றி ஒருங்கே தோன்றி ஒருங்கே நின்று ஒருங்கேயழியக் கண்டிலமா லெனின்,—ஒன்று ஒன்றின் பெற்றிமையின் தோன்றி உளதாய் இறக்கண்டும் - ஒவ்வொரு காலவிசேடத்திற் சாதிபற்றி ஒருங்கே தோன்றி ஒருங்கே நின்று ஒருங்கேயழிவதனைக் கண்டு வைத்தும்,—என்றும் அன்று உண்டு என்ன ஆய்ந்து ஓதாரோ - என்றாயினும் அதற்குரிய காலம் வருமென்று உலகத்திற்கும் அங்ஙனமாதலுண்டென்று அக்காட்சி பற்றி ஆராய்ந்து சொல்லார்களோ உன்னைப் போலும் மடமையில்லாதோர்.

ஒன்றொன்றிற்றோன்றி யுளதாயிறுதலாவது *“ பயில்வித்தெல்லாங் - காரிட மதனிற் காட்டுமங்குரங் கழியும் வேனில்” என்பதனு னறிக.

இரண்டாமதிகரணம்

இனி இல்லதற்குத் தோற்றமின்மையின் உள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செய்வினையின்மையின் ஒடுங்கின சங்காரத்தி னல்லது உற்பத்தியில்லை யென்றது.

என இங்ஙனஞ் சொற்பல்காமைப் பொருட்டுத் துணிந்ததாக வைத்துரைத்தாராயினும், பொருளியைபிற்கேற்ப இதனை மூன்றதிகரணமாக வைத்துரைப்பது ஆசிரியர் கருத்தெனக் கொள்க ; அஃதாமாறு காட்டுதும் :—

இனி உலகமுள்ளது என்றது.

மே—உலகம் இல்பொருளாய்த் தத்தஞ் சார்பிலே தோன்றி யழிதல் இயல்பென்றலே அமைவுடைமையின். அது மூவினையுடைத்

* சிவஞான சித்தியார், முதற் சூத்திரம். செ - கூ. ஓரிடமழிய,

தாயினும் தோற்றுவானொருவனை யுடைத்தாதல் செல்லாது எனப் புத்தநூலார் சொல்லுங் கடாவையாசங்கித்துத் திதியென்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

இல்லதற்குத் தோற்றமின்மையின்.

ஏ—உள்ளதாதல் யாங்ஙனம் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இல்பொருளாகிய முயற்கோட்டிற்கு முக்காலத்து முற்பத்தி யின்மையின் ஈண்டுற்பத்தி காணப்படுதலான் உலகமுள்ளது என மேற்கொண்டது.

(இனி உலகஞ் செய்வோனையுடைத்து என்றது.)

மே—உள்பொருளெனப்பட்ட பிரபஞ்சம் தத்தமுதற் காரணத்தினின்றுந்தானே தோன்றியழியும் இதற்கொரு நிமித்த காரணமாய் ஒரு கருத்தா வேண்டாம் எனச் சாங்கியர் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்துத் தோற்றிய வென்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

உள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செய்வினையின்மையின்.

ஏ—அதற்குப் பிரமாண மென்னை என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. மண்முதலியவற்றினுள்ளதாகிய கடமுதலிய பொருட்குக் குயவன் முதலிய செய்வோரையின்றி வனைதல் முதலிய செய்தொழில் நிகழாமையின், உலகம் இவ்வியல்பிற்றாகலான் இனி இவ்வுலகஞ் செய்வோனை யுடைத்து என மேற்கொண்டது.

(இனி) ஒடுங்கின சங்காரத்தினல்லது உற்பத்தியில்லையென்றது.

மே—இத்துணையுங் கூறியவாற்றான் உலகத்தைத் தோற்றுவிப்பான் உண்டெனப்பட்ட கருத்தாத் திதிகருத்தா சிருட்டி கருத்தா முதலியோரில் ஒருவனே யாதலமையும் எனப் பாஞ்சராத்திரி முதலியோர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து ஒடுங்கியுளதா மென்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. உலகம் தாமொடுங்குதற்கு நிலைக்களமான சங்காரகருத்தாவினின்றன்றி உளதாகாது.

(ஆண்டு ஒடுங்குதலின்).

ஏ—அதற்குப் பிரமாணமென்னை என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. யாது யாண்டொடுங்கும் அஃததனி லுற்பத்தியாம் மண்ணிற் குடம்போலும் என்னும் அவினாபாவத்தாற் பிரபஞ்சம் சங்காரகாரணன் மாட்டொடுங்குதலின், மீளத் தோன்றுங்கால் ஆண்டு நின்றுந் தோன்றுதலே பொருத்தமுடைமையின் அவ்வாறு மேற்கொண்டது.

இவ்வாறு மூன்றதிகரணப் பொருளும் இதன்கட்போந்தவாறும் இவ்வாறுரையாக்காற் பொருளியைபு படாமையும் நுண்ணுணர்வாற் கண்டுகொள்க.

இலயித்த தன்னில்இல யித்ததாம் மலத்தால்
இலயித்த வாறுள தா வேண்டும்

உ—உலகம் உள்ளதாயின் உள்ளதற்கு உண்டாக வேண்டுவதில்லையாகலாற் சற்காரியவாதம் அடாதெனப் புத்தர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து இல்லதற்குத் தோற்றமின்மையி னென்றவேதுவை வலியுறுத்துதல் நுதலிற்று. இலயித்தது இலயித்ததன்னில் ஆம் - உள்ளதாயினுஞ் சங்கார காலத்தினொடுங்கிய தாகலான் அவ்வொடுங்கிய வுலகம் தானொடுங்குதற்கு நிலைக்களமான சங்கார கருத்தாவினின்றும் படைப்புக்காலத்தின் மீளவுளதாம் (அற்றேல் ஒடுங்கியது ஒடுங்கிய வாறே யொழியாது, மீளவுண்டாக வேண்டாம். வேண்டுமாயின், முன்னொடுங்காது நிலைபெறவே யமையும்:) அவ்வாறன்றி ஒடுங்கி மீளவுளதாவது எற்றுக்கெனின்,—மலத்தால் - உள்ளதாகிய உலகம் கரும மலம் பரிபாகமாதற் பொருட்டு ஒடுங்கி, ஆணவமலம் பரிபாகமாதற் பொருட்டு மீளவுமுண்டாம். அற்றேல் முன்னின்ற பிரபஞ்சம் நாசமாக வேறு தோன்றுமென்னுமல் அதுவே ஒடுங்கி நின்று மீளவுளதாமென்றற்குப் பிரமாணம் என்னையெனில்,—இலயித்தவாறு உளது ஆவேண்டும் - எஃதெவ்வாறு நின்றொடுங்கிற்று அஃதவ்வொடுங்கியவாறே உளதாதல் எல்லாரானும் விரும்பப்படும்.

எனவே அந்நியமில்லையாயின் நெற்கமுகாய் நீளாது நெல்லாய் நீளுதற்கு ஏதுவென்னை யென்னுந் தருக்கமே அதனை யறிவுறுத்து

மென்றவாறுயிற்று. சற்காரிய வாதத்தினியல்பு *"தந்து முதல் காரகம்" என்னும் ஞானமிர்தத்தினுங் காண்க.

இதனுனே, இல்லது முள்ளதுமல்லாத பொருள் தோன்று மென்னுஞ் சூனிய வாதிகளும், இல்லதுமுள்ளதுமாய பொருள் தோன்றுமென்னும் அநேகாந்த வாதிகளும் மறுக்கப்பட்டவாறறிக.

—இலயித்தது
அத்திதியில் என்னின் அழியா தவையழிவ(து)
அத்திதியும் ஆதியுமாம் அங்கு.

உ—இனிச் சற்காரிய வாதத்தின் அவ்வக்காரியங்கள் தத்தம் முதற் காரணத்தொடுங்கு மெனவே கோடலின் உலகிற்கு முதற் காரணமாகிய மூலப்பகுதி வாசுதேவனுருவாகலான், உலகம் அவன் மாட்டொடுங்குமென்றலே அமைவுடைத்தன்றி முதற்காரணத்தின் வேருய நிமித்த காரணமெனக் கொண்ட சங்கார கருத்தாவின் மாட்டொடுங்குமென்றல் பொருந்தாதெனப் பாஞ்சராத்திரிகள் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்து ஒடுங்கின சங்காரத்தின் எனவும் இலயித்ததன்னில் எனவுங்கூறிப் போந்தகுறிப்பேதுவை வலியுறுத்துதல் நுதலிற்று.இலயித்தது அத்திதியில் என்னின் - உலகமொடுங்கியது அந்த மூலப்பகுதி வடிவாய திதிகருத்தாவின்கண் என்பையாயின்,—அவை அழியாது - நீ அங்ஙனங் கொள்ளினும் மூலப்பகுதிக்கு மேலுள்ள புவனங்கள் அதனுல் வியாபிக்கப்படாமையிற் கீழுள்ள ஏகதேச மாத்திரையே ஆண்டொடுங்குவதன்றி மாயா காரியத் தொகுதி முழுவதும் ஆண்டொடுங்காது. அற்றேல், மாயாகாரியத் தொகுதி முழுவதும் ஆண்டொடுங்குவதெனின்,—அத்திதியும் ஆதியும் ஆம் அங்கு அழிவது - அந்தத் திதிகடவுளும் படைப்புக்கடவுளும் தோன்றுதற்குக் காரணமாகிய அச்சங்காரக் கடவுளிடத்தே அவ்விருவரோடுங்கூட அழிவதாம் அத்தொகுதி.

இவ்வெண்பாவினை இரண்டதிகாரணப் பொருள்படுமாறு இருதொடராக வைத்துரையாக்காற் பொருளியைபு படாமையறிக. இரணிய கருப்ப மதத்தையும் மறுத்தற்பொருட்டுப் படைப்புக் கடவுளையும் உடன் கூறினர். நிமித்த காரணனுகிய முதல்வன் உலகிற்கு

* அகவல் - உஉ.

முதற் காரணன் அல்லனுயினும் முதற்காரணமாகிய மாயைக்கு ஆதாரமாய் நிற்றலின், உலகம் ஆண்டொடுங்கி ஆண்டு நின்று தோன்றுதல் அமையுமென்பது வருகின்ற வெண்பாவிற் பெறப்படும்.

வித்துண்டாம் மூல முளைத்தவா தாரகமாம்
அத்தன்தாள் நிற்றல் அவர்வினையால்—வித்தகமாம் [த்து
வேட்டுவனும் அப்புழுப்போல் வேண்டுருவைத் தான்கொடு
கூட்டானே மண்போற் குளிர்ந்து.

உ—உலகந்தனக்கு முதற் காரணமாகிய மாயையினொடுங்குவதன்றி, நிமித்த காரணன் ஒருவனுண்டெனக் கொள்ளினும், அவன் மாட்டொடுங்குமென்றல் பொருந்தாமையின், யாது யாண்டொடுங்கும் அஃததனிலுற்பத்தியாம் என்னும் அவிநாபாவததான், "மாயையின் ஒடுங்கிய உலகத்தை மாயையே தோற்றுவிக்கும் இதற்கோரிறைவன் வேண்டா" எனச் சாங்கிய நூலார் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவையாசங்கித்து உள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செய்வினையின்மையின் என்னும் ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

மண்போல் குளிர்ந்து வித்து உண்டாம் மூலம் முளைத்தவாதாரகம் ஆம் அத்தன் தாள் நிற்றல் அவர் வினையால் வித்தகம் ஆம்-மாயையும் உலகமும் வித்தும் அங்குரமும் போலுமாகலின், வித்துக்கு ஆதாரமாகிய நிலங் குளிர்ந்தவழி, அதன்கண் வித்துள்ளதாக அதனினின்றும் அங்குரந் தோன்றியவாறுபோல மேலை வெண்பாவின் இலயித்தது என்றதனுற் பெறப்பட்ட மாயை தனக்காதாரமாய் நின்று தோற்றுவிக்கும் இறைவனது சத்தியின்கணுள்ளதாய் நிற்றலால் அச்சத்தி சங்கற்பித்த வழி அவரவர் வினைக்கீடாக அவ்வக்காரியங்களை அவ்வவ்வியல்பிற் பிறழாமற் பயக்குஞ் சதுர்ப்பாடுடைத்தாம்: அல்லுழி உடைத்தன்று.நிலங் குளிர்ந்தவழி அதன்கட்கிடந்தன்றி வித்து முளையைத் தோற்றுதவாறுபோலும்; ஆகலான் மாயையினொடுங்கித் தோன்றிய உலகம் அதற்காதாரமாய்நின்ற இறைவன் சத்தியினொடுங்கித் தோன்றியதே யாம். இது கிழங்கினின்றுந்தோன்றிய தாமரையைப் பங்கய மென்பதனுனுமறிக. வழி நூலாசிரியர் *" உயிரவை

* சிவஞான சித்தியார், முதற் சூத்திரம். ௩உ. உயிரவையொடுங்கிப். ௪அ. உலகினையிறந்து.

யொடுங்கிப் பின்னு முதிப்பதெ னரன்பால்." "உலகவ னுருவிற் றோன்றி யொடுங்கிடும்." என ஓதியதூஉம், உலகவனுருவிற் றோன்றி யொடுங்குமாறு வாதுளாகமத்தில் வகுத்தோதியதூஉம் இவ்வியல்பு நோக்கியென்க. இஃதறியாதார் இன்னோரன்னவற்றைத் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்ப. உவமவினை பொருளினும், பொருளடை உவமையினுஞ் சென்றியையும். உண்டாகவெனச் சற்காரியத்தை வலியுறுத்துதல், வித்தில்வழி நிலத்தினின்றும் அங்குரந் தோன்றாத வாறுபோல மாயையில்வழிப் பிரமத்தினின்றும் உலகந் தோன்றா தெனப் பரிணாம வாதிகளையும், மாயை அநிர்வசனமென்னும் மாயா வாதிகளையும், வித்து நிலனும்போலென்றதனான் மாயை முதல்வ னின் வேறு பொருளன்றென்னுஞ் சிவாத்துவித சைவர் பாஞ்ச ராத்திரிகளையும் மறுத்தவாறாயிற்று. முதல்வன் பல வேறுவகைப் படச் சங்கற்பித்தவாறென்னை என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து, அவர் வினையாலென்றார். வித்தகம் விசித்திரமென்றுரைப்பினுமமையும்.

அற்றேல், தன்வயத்தானன்றி வினைவயத்தாற்றோற்றுவிப்பான் இறைவனாகானெனின், வேட்டுவன் ஆம் அப்புழுப்போல் வேண்டு உருவைத்தான் கொடுத்துக் கூட்டானே - வேட்டுவனாதலை விரும்பும் புழுவிற்கு வேட்டுவன் விரும்பிய வடிவினைக் கொடுக்குமாறுபோல இறைவனும் அவரவர் வேண்டு முருவினைக் கொடுத்து, அவ்வினைக் குத் தக்க பயன்களையுங் கூட்டுவனாகலான், அது கொண்டு சுதந்திரத் திற் கிழுக்கென்னை.

> நோக்காது நோக்கி நொடித்தன்றே காலத்தில்
> தாக்காது நின்றுளத்தில் கண்டிறைவன்—ஆக்காதே
> கண்ட நனவுணர்வில் கண்ட கனவுணரக்
> கண்டவனில் இற்றின்றாம் கட்டு.

உ—மேலையுதாரணத்திற் கூறியவாற்றான் உலகிற்கு முதற் கடவுள் உண்டெனக் கொள்ளினும் அவன் படைப்பு முதலிய தொழில் செய்வானாயின் விகாரமெய்தி அதனிற் பந்தமுறுவா னென்னுமவர் மதம் பற்றி நிகழுங் கடாவையாசங்கித்து ஏதுவை வலியுறுத்துதல் நுதலிற்று. இறைவன் - முதல்வன்,—காலத்தில் தாக்காது நின்று - இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு முதலியனவாய் வேறு பட்டு எல்லாத் தொழிலுஞ் செய்துந் தனக்கு விகாரமின்றி நிற்குங்

காலம்போல விகாரப்படாது நின்று,—ஆக்காதே கண்டு - பிரபஞ்சத்தைக் கரணத்தாற் படையாது சங்கற்பமாத்திரத்தானே படைத்து, நோக்காது நோக்கி நொடித்து - அவ்வாறே காவாது காத்து அழியாதழித்தலால்,—இன்று ஆம் கட்டு - இவ்வமலனுக்குப் பந்தமின்றாதல்,—உளத்தில் கனவு கண்ட கண்ட நனவு உணர்வில் உணரக் கண்டவனில் இற்று - கற்றநூற் சொல்லும் பொருளும் உள்ளத்திற் றோன்றுங்கால் உள்ளம் அவற்றிற்றோடக் குண்ணுதவாறுபோலும் கனவின்கட் கண்டவற்றைப் புறத்து விடயங்களை யறிந்து வந்த நனவுணர்வின் கண்ணே விளங்கவறிந்தவன் அப்பொழுது அவற்றிற் றொடக்குண்ணுதவாறுபோலு மித்தன்மைத்து.

எனவே, இஃதிவ்வாருக வென்றெண்ணுதலாகிய சங்கற்பமாத்திரையாற் செய்வதூஉம், கரணத்தாற் செய்வதூஉமென வினைமுதல் இருவகைப்படு மென்பதூஉம், கரணத்தானன்றிச் செய்யமாட்டாத குயவன் முதலியோர் சங்கற்ப மாத்திரையாற் செய்யும் முதல்வனுக்கு வினை முதலாதற் பொதுமை பற்றி ஒரு புடையுவமையாதலன்றி முற்றுவமையாதல் செல்லாமையானும், சங்கற்ப மாத்திரையாற் செய்யுஞ் செய்திக்குக் கட்டுண்டன் முதலிய குற்றங்கள் பகைப் பொருளாகலானும், அவை யாண்டுளவாதற் கோரியை பின்றென்பதூஉம் கூறி ஏதுவை வலியுறுத்தவாறு காண்க. ஆக்குதல் படைத்தல். காண்டலும் அது. நோக்குதல் காத்தல். நொடித்தல் அழித்தல். அது *"நொடித்தான்மலை" என்பதனுனுமறிக.

ஆக்காது நோக்காது என்றமையால் நொடியாதென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. நொடித்தலானென்பது நொடித்தெனத் திரிந்தது.

மூன்றுமதிகரணம்

இனிச் சங்காரமே முதலென்றது.

மே—'ஒடுங்கின சங்காரத்தினல்லது உற்பத்தியில்லை' எனவே சங்கார கருத்தா உலகிற்கு முதற் கடவுளென்பது போந்ததாயினும் தேர் முதலாயின பலர் கூடிச் செய்யக் காண்டலின் அவற்றினும் அதிவிசித்திரமான உலகத்திற்கு மற்றுமத் தன்மையராய முதற்

---

* சுந்தரமூர்த்தி நாயனுர் தேவாரம் - திருநொடித்தான் மலைப் பதிகம்.

கடவுளர் உண்டெனக்கோடும் என்னும் அநேகேசுர வாதிகள் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்து 'அந்தமாதி' என்னுஞ் சூத்திரக் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுத லிற்று. சங்கார கருத்தா ஒருவனே உலகிற்கு முதற் கடவுளென்றது.

சுட்டுணர்வாகிய பிரபஞ்சஞ் சுட்டுணர்வின்றி நின்ற சங் காரத்தின வழி யல்லது சுதந்திரமின்றி நிற்றலான்.

ஏ—அதற்குப் பிரமாண மென்னை யென்னுங் கடாவை யாசங் கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. ஒன்றொன்றாய்ச் சுட்டி யறிவதாகிய உருவும் அருவுமென்றிருவேறு வகைப்பட்ட பிரபஞ்சம் அவ்வாறு சுட்டியறிதலின்றி எவ்வுலகும் ஒன்றாயறிந்து நின்ற சங் கார கருத்தாவின் வழிப் பாதந்திரமாய் நிற்பதல்லது தனக்கெனச் சுதந்திரமுடைத்தாய் நிற்பதன்றாகலாற் சங்கார காரணனொருவனே உலகிற்கு முதற் கடவுளன்றி ஏனையோர் முதற் கடவுளரல்லரென மேற்கொண்டது.

பிரபஞ்சத்திற்குச் சுதந்திர மின்மையுஞ் சங்காரகாரணனுக்குச் சுதந்திர முண்மையும் ஏது முகத்தாற் காட்டுவார் சுட்டுணர்வாகிய பிரபஞ்சமெனவும், சுட்டுணர்வின்றி நின்ற சங்காரமெனவும், ஈரி டத்தும் உடம்பொடு புணர்த்தோதினர். சுட்டுணர்வுடையதனைச் சுட்டுணர்வென்றது உபசாரம். ஈண்டுப் பிரபஞ்சமென்றது சேதனப் பிரபஞ்சத்தை ; பிரிநிலை யேகாரத்தான் விலக்குதற்குரியது அதுவே யாதலின். தேர் முதலாயின பலராற் செய்யப்படினும் அப்பலரும் ஒருவனேவல் வழி நின்றே செய்பவாகலானும், வேதத்துட் காரண வாக்கியங்களிற் சுட்டுணர்வினராகிய நாராயணன் இரணிய கருப்பன் இந்திரன் அங்கி சூரியன் முதலியோரைக் காரணமென்றது குயவன் போல் அவாந்தர காரணமாதல் பற்றியே யாகலின், அவை யெல்லாம் ஆகுபெயராற் சங்காரகாரணனாகிய முதற் கடவுளையே யுணர்த்தி நிற்கு மாகலானும், செய்துஞ் செய்வித்தும் எல்லாத் தொழிற்கும் வினை முதலாய் நிற்கும் முதற் கடவுள் சங்காரகருத்தா வொருவனே யென்பது கருத்து.

ஒன்றலா ஒன்றால் உளதாகி நின்றவா(று)
ஒன்றலா வொன்றிலவை யீறுதல்—ஒன்றலா

ஈறே முதலதனின் ஈறலா வொன்றுபல
வாறே தொழும்பாகும் அங்கு.

உ—*அங்ஙனமாயினும் சுட்டுணர்வாகிய பிரபஞ்சம் பலவாயினாற் போலச் சுட்டுணர்வின்றி நின்ற சங்காரமும் பலவுளவெனக் கோடும், ஒன்றே யென்றற்குப் பிரமாணமென்னை யென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. அவை - சேதனப் பிரபஞ்சத்தொகுதி,—ஒன்று அலா ஒன்றால் உருவும் அருவுமென்னும் அவ்விருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்துள் ஒன்றல்லாத ஒப்பற்ற பரம்பொருளாலே,—உளது ஆகி நின்றவாறு - சிருட்டிப்பட்டுத் திதிப்பட்டவாறே,—ஒன்று அலா ஒன்றில் ஈறுதல் - அந்தப் பரம்பொருளின் கண்ணே சங்காரப்படுதலால்,—ஒன்று அலா ஈறே முதல் - அச்சங்காரக் கடவுளொருவனே உலகிற்கு முதற் கடவுள், அற்றேல், இவ்வாறு முத்தொழிற்படுஞ் சேதனப் பிரபஞ்சம் வீடுபெற்றவழிச் சுட்டுணர்வின்றிச் சிவசமமாமென வேதத்தும் ஆகமத்தும் ஓதுதலின் அவ்வழி அவையும் முதற்கடவுளா மென்றற்கு இழுக்கென்னை யெனின்;— அதனில் ஈறு அலா ஒன்று - அப்பரம்பொருள் போல் அழிவின்றி நித்தமாய சேதனப் பிரபஞ்சம்,—அங்கு - வீடுபேற்றின் கண்ணும்,— பலவாறே தொழும்பு ஆகும் - பலவாற்றானும் பரம்பொருளுக்கு அடிமையாம்.*

காரியப் பிரபஞ்சஞ் சடமாகலானும், சேதனப் பிரபஞ்சம் *அவிச்சையாற் கட்டுற்றுச் சுட்டுணர்விற்றாய் நிற்றலானும், இவற்றைத் தொழிற்படுத்தற்கு இவற்றின் வேறாய் ஒரு முதற்கடவுளுண்டென்பது பெற்றாம். பெறவே, பிரபஞ்சம் விசித்திர காரியமாய்க் காணப்படுதலின் இவ்வாறு நடாத்தும் முதற்கடவுள் முற்றுணர்வும் அளவிலாற்றலும் பேரருளும் சுதந்திரமும் முதலிய நிரதிசயகுணங்களுடைய னென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. படவே, இத்தன்மையனாகிய முதற்கடவு ளொருவனே அமையுமாகலின் வேறுமத்தன்மையருண்டெனக் கொள்ளின் மிகையென்னுங் குற்றமாம். அல்லதூஉம், இலக்கணத்துள் ஒருவாற்றானும் வேற்றுமையில்வழி இலக்கியம் பலவாதல் செல்லாதென்னுங் கருத்தால், ஒன்றலாவொன்று என வரையறுத்தோதினர். பலவாறவன, இருணீங்கிய வழியுங் கண்ணுக்குக் காட்சி ஞாயிற்றையின்றி யமையாதவாறுபோல, மலநீங்கிய முத்தி*

நிலையினும் ஆன்மாவுக்கு அறிவு வியஞ்சகமாய் உடனின்றறிவிக்கு முதல்வனையின்றியமையாதவாறும், கண் படிகம் ஆகாயம் போலச் சார்ந்ததன் வண்ணமாயன்றி முதல்வன்போலத் தனித்து நிற்கு மியல்பில்லாதவாறும், முதல்வன்போல் ஐந்தொழிற்கும் வினைமுதலா முரிமையின்றிச் சிவாநுபவ மொன்றினுக்கே யுரித்தாயவாறும், சம வியாபகமாயினும் முதல்வனை நோக்கத் தூலவறிவாகலான் விளக் கொளியுட் கண்ணொளிபோல முதல்வனின் வியாப்பியமாயன்றி நில் லாதவாறும் முதலாயின. அற்றேல், முத்திநிலையின் ஆன்மாச் சிவ சமமாமென்னுஞ் சுருதிக்குப் பொருளென்னை யெனின்; அஃது உண்மையதிகாரத்துட் பெறப்படும். இதனானே சிவசமவாதி சங் கிராந்தவாதி உற்பத்திவாதி ஆவேசவாதி மதங்களும் மறுக்கப் பட்டன.

பதியுண்மைக்குப் பிரமாணங் கூறுவார் மலத்துளதாம் எனப் புனருற்பத்திக் கேதுக் கூறுமுகத்தான் மலத்துண்மைக்குப் பிரமாண மும் உடன் கூறினர். அதனை ஈண்டு வேறோரதிகரணமாக வைத் துரையாராயினர்; அதிகரணத்திற்குரிய ஐயப்பாடு முதலியன வெல் லாஞ் சகசமலத்துணராதென அதனிலக்கணங் கூறும் வழிப் பெறப் படுதலால், ஈண்டு மிகைபட வேறோதல் வேண்டாமையின்.

இச்சூத்திரத்ததிகரணங்களாற் போந்த தொகைப் பொருளா வது:—தோற்றக் கேடுகளதுண்மை காட்சி முதலிய அளவைகளான் அறிய வாராமையிற் பிரபஞ்சம் நித்தப்பொருளேயாம். அன்றித் தோன்றியழியுமெனக் கொள்ளினும், இல்பொருள் தத்தஞ் சார்பிற் றோன்றி நின்றழிதல் இயற்கை யெனவமையும்; செயற்கை யென் றற்கு ஓரேதுவின்மையின். மற்றுள்பொருளாயின், அதுவே யமை யும் இறைவன் வேண்டா; இரண்டுள் பொருள் கோடல் மிகையாக லின். வேண்டுமாயினும், மாயோன் முதலிய கடவுளரில் ஒருவனே யமையும், அவரை யொழித்துச் சங்காரகருத்தா முதற் கடவுளென் றற்குப் பிரமாணமென்னை? பிரமாண முண்டாயினும், அதிவிசித்திர மாய பிரபஞ்சம் ஒருவனாற் செய்தல் கூடாமையின், மற்றும் அவ் வியல்பினராய முதற்கடவுளர் உளராதல் வேண்டும் என உலகாயதர் மீமாஞ்சகர் புத்தர் சமணர் சாங்கியர் பாஞ்சராத்திரிகள் அநேகேசுர வாதிகள் மதம்பற்றிப் பூருவபக்கம் நிகழ்ந்தவழி அவரை மறுத்துச்

சித்தாந்தஞ் செய்து முதற் கடவுளதுண்மை பொது வகையானுஞ் சிறப்புவகையானுங் கருதலளவையின் வைத்துணர்த்தியவாறெண உணர்க. இவ்வாறு சூத்திரந்தோறும் உணர்ந்துரைத்துக் கொள்க.

இரண்டாஞ் சூத்திரம்

அவையே தானே யாய்இரு வினையில்
போக்கு வரவு புரிய ஆணையின்
நீக்கம் இன்றி நிற்கும் அன்றே.

சூ—புனருற்பவம் வருமாறுணர்த்துதனுதலிற்று. சூத்திரக் கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

உலகம் ஒடுங்கியினின்றும் மீளவுளதாமாற்றை வகுத்துணர்த்து முகத்தானே துணைக்காரணம் முதலியன இல்வழி இறைவன் உலகிற்கு நிமித்த காரணனாதல் சாலுமாறு யாங்ஙனம் என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அவற்றதுண்மைக்குப் பிரமாண முணர்த்துதனுதலிற்று இச்சூத்திரம்.

சூத்திரவியைபும் இதனானே விளங்கும்.

ஒடுங்கியுளதா மென்றவழி ஒடுங்கியினின்றும் மீளவுளதாவது எவ்வாறென்று அவாய் நிற்றலின், அவ்வவாய் நிலைபற்றிப் புனருற்பவமே ஈண்டுக் கூறப்பட்டது.

இச் சூத்திரத்தின் பிண்டப் பொழிப்பு:—

மேலைச் சூத்திரத்து எடுத்துக்கொண்ட சங்கார காரணனாகிய முதல்வன் கலப்பினால் உடலின் உயிர்போல் அவ்வுயிர்களேயாய் பொருட்டன்மையாற் கண்ணின் அருக்கன்போல் அவற்றின் வேறுமாய், உயிர்க்கு உயிராதற் றன்மையாற் கண்ணொளியின் ஆன்ம போதம்போல் உடனுமாய் நின்று ஆணை யென்னும் பரியாயப் பெயருடைய தனது சிற்சத்தியான் வரும் இருவினைகளான் அவை இறத்தல் பிறத்தல்களைப் புரியும் வண்ணம் அவ்வாணையிற் பிரிப்பின்றிச் சமவேதமாய் நிற்பன் என்க.

அவையே தானேயா யென்பதனை *இரட்டுற மொழிந்துகொண்டுரைக்க. இக் கருத்தே பற்றி †"உலகெலாமாகி வேறாய் உடனுமாய்" என்றார் வழிநூ லாசிரியரும். ஆணையினென்பது ‡சிங்க நோக்காய் இருவினை என்பதனோடும், நீக்கமின்றி என்பதனோடும் இயைந்து பொருள்தந்து நின்றது. ஆண்டு இன்னுருபு, முன்னர் ஏதுப்பொருட் கண்ணும், பின்னர் நீக்கப்பொருட் கண்ணுமாய் நின்றது. இன்னென்பது சாரியை யெனக்கொண்டு ஈரிடத்தும் ஏற்கும் உருபுகள் விரித்துரைத்தலு மொன்று. அன்றே அசை; அநாதியே இவ்வாறு நிற்குமெனினு மமையும். ஆய்ப் புரிய நிற்குமெனவே, அச்செயல்களெல்லாம் முதல்வன் காரணத்தானன்றிச் சங்கற்ப மாத்திரத்தாற் செய்வனென்பது பெறப்பட்டது. இதனானே மேல் 'அந்தம்' என்று உத்தேசமா யெடுத்துக்கொண்ட முதல்வனுக்கு இலக்கணங் கூறியவாறு மாயிற்று. இது தடத்தலக்கண மெனப்படும் பொதுவியல்பு. ஆணையினிருவினையினெனவே, தனது சிற்சத்தி துணைக் காரணம், இருவினையும் அதன் வழித்தாய துணைக்காரணம், இருவினையினெனவே அதற்குப் பற்றுக்கோ டுண்டென்பதூஉம் பெற்றாமாகலின், அது முதற்காரணமென்பதூஉம் இருவினையிற் போக்கு வரவு புரியவெனவே ஒடுங்கியின் மீளவுளதாங்கால் இருவினைகட் கேற்பப் பலவேறு வகைப்பட்டு விரியு மென்பதூஉம் போந்தவாறு காண்க. இதனுள் அவையே தானேயாய் என்பதோர் அதிகாணம்; ஆணையினிருவினையின் என்பதோரதி கரணம்; போக்கு வரவு புரிய என்பதோதி காணம்; ஆணையினீக்க மின்றி நிற்குமன்றே என்பதோரதி காணம்; ஆக நாற் கூற்றது இச்சூத்திர மெனக்கொள்க.

முதலதிகரணம்

ஈண்டு இவ்வான்மாக்கள் பலவும் முதல்வன் றானேயாய் நிற்கும் என்றது.

---

* இரட்டுற மொழிதல் ஒரு வாக்கியத்தில் இரண்டு பொருள் படச் சொல்லுதல்.

† சிவஞான சித்தியார், இரண்டாஞ் சூத்திரம். செ - க.

‡ சிங்க நோக்கு முன்னும் பின்னும் பார்க்கும் சிங்கத்தின் பார்வையை ஒப்பது.

மே—மேன் முதற் கடவுளல்லவென விலக்கப்பட்டு நின்ற சேதனப் பிரபஞ்சமும் முதல்வனும் பொன்னும் பணியும்போல் அபேதமோ? இருளும் வெளியும்போற் பேதமோ? சொல்லும் பொருளும்போற் பேதாபேதமோ? என்னும் ஐயப்பாட்டின்கண் அம்மூன்றனுள் ஒரோ ஒன்றேபற்றி அவ்வம்மதத்தார்கூறும் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

ஈண்டும் இரட்டுற மொழிந்துகொள்க. இதனானே, ஒரு விடயத்தைக் காணுங்கால் ஆன்மபோதம் கண்ணொளியெனத்தானெனவேறின்றி உடனாய் நின்று காணுமாறுபோல, முதல்வன் புனருற்பவஞ் செய்யுங்கால் உயிர்களோடு உடனாய் நின்று செய்வனென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

அத்துவிதமென்ற சொல்லானே ஏகமென்னில் ஏகமென்று சுட்டுவதுண்மையின் அத்துவிதமென்ற சொல்லே அந்நியநாத்தியை யுணர்த்துமாயிட்டு.

ஏ—முதல்வன் அவ்வாறு மூவகையுமாய் நிற்பனென்றற்குப் பிரமாண மென்னை என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. அத்துவிதமென்ற சொல்லின் நகரம் இன்மை அன்மை மறுதலை என்னு முப்பொருளுணர்த்துமன்றே. அவற்றுள் இன்மைப் பொருள்பற்றி அத்துவிதமென்ற மொழிமாத்திரையானே ஒரு பொருளென்றல் பொருத்தமுடைத்தெனின்,—தானே தன்னை யொன்றெனக் கருதல் வேண்டாமையின் அவ்வாறு கருதும் பொருள் வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலானும், எண்ணுப் பெயர் மேல் வந்த நகரம் அன்மைப்பொருண் மாத்திரையே யுணர்த்திப் பொதுமையின் நிற்பதன்றி ஏனைச் சொற்களின்மேல் வந்த நகரம் போல இன்மை மறுதலைப் பொருள்களை யுணர்த்துதல் வழக்கின்கண் இன்மையின் அத்துவிதமென்கின்ற மொழி தானே பிறிது காரணம் வேண்டாது வேறின்மையை யுணர்த்தி நிற்குமாகலானும், ஈண்டிவ்வான்மாக்கள் பலவும் முதல்வன்றானேயாய் நிற்குமென மேற்கொண்டது.

ஆகலானென்பதற்கு ஆயிட்டென்பது அக்கால வழக்குப் போலும்; அற்றாகலினன்றே * "நீயோ செய்யாய் நின்மல னாயிட்டு" என்றார் வழிநூலாசிரியரும்; இனி "மழைபெய்து குளநிறைந்தது" என்புழிப்போல ஆயிடலானென்பது ஆயிட்டெனத் திரிந்து நின்ற தென்றலுமொன்று. எண்ணும்மை விரித்துரைக்க. வேறின்றி உட னாதல் பெறப்படவே, பொருண்மையாற் பேதமென்பதூஉம் கலப்பி னால் அபேதமென்பதூஉந் தாமே போதருமென்பது கருத்து.

கட்டு முறுப்புங் கரணமுங் கொண்டுள்ளம்
இட்டதொரு பேரழைக்க என்னென்றாங்—கொட்டி
அவனுளமா கில்லான் உளமவனா மாட்டா
தவனுளமா யல்லனுமா மங்கு.

உ—ஒருபொருள் மூவகையியல்பை யுடைத்தாதல் யாங்ஙனம் என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அவற்றுள் அவையேயாதலை உவமை முகத்தான் வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

உள்ளம் கட்டும் உறுப்பும் கரணமுங்கொண்டு - உயிர் நரம்பு முதலியவற்றாற் பிணிக்கப்படும் உடம்பினையும் ஐம்பொறி முதலிய கருவிகளையுங் கைக்கொண்டு நின்று,—இட்டது ஒரு பேர் அழைக்க என் என்றாங்கு - சாத்தா கொற்றா என உடம்பிற் கிட்ட பெயராற் பிறரழைத்த வழித் தான் என்னையென வந்து நிற்றல் காண்டு மன்றே, இருவர் கைகோத்து நின்றுழியும் அவருள் அழைக்கப்பட் டோனேயன்றி ஏனோன் என்னை யென்றல் உலகத்தின்மையின் அவ்வாறன்றி உடம்பின் பெயரான் அழைத்த வழி உயிர் என்னென் றற்குக் காரணம் பிறிதோராற்றாற் பெறப்படாமையின் அருத்தா பத்தியளவையானே அவ்வுயிர் உடம்பெனத் தானென வேற்றுமை யின்றி அபேதமாய் நிற்றல் பெற்றாம். அதுபோல,—ஒட்டி - முதல் வன் உயிர்களின் அபேதமாய் ஒட்டி நிற்போனும்,—அங்கு அவன் உளம் ஆகில்லான் உளம் அவனாமாட்டாது அவன் உளம் ஆய் அல்ல னும் ஆம் - அவ்வாறொட்டிய வழியும் உயிர் உயிரே, உடம்பு உடம்பே, உயிர் உடம்பாயொழியாது உடம்பு உயிராகமாட்டாது. அவ்வாறாயினும் உயிர் உடம்பாயும் அதனின் வேறாயு நிற்கும்,

* இருபாவிருபது. செ - ௪. கூறிய மூன்று.

உடம்பு அங்ஙனம் நில்லாது, அதுபோல முதல்வன் முதல்வனே, உயிர் உயிரே, முதல்வன் உயிராயொழியான், உயிர் முதல்வனுக மாட்டாது. அவ்வாருயினும் முதல்வன் உயிராயும் அதனின் வேருயு நிற்பன். உயிர் அங்ஙனம் நில்லாது.

ஒன்றென்ற தொன்றேகாண் ஒன்றே பதிபசுவாம்
ஒன்றென்றநீ பாசத்தோ டுளேகாண்—ஒன்றின்ருல்
அக்கரங்கள் இன்ரும் அகர உயிரின்றேல்
இக்கிரமத் தென்னும் இருக்கு.

உ—வேதத்துள் அத்துவித மென்றதூஉமன்றி ஏகமெனவு மோதுதலின் அதற்கு மறுதலையாய் உயிர்களோடொட்டி நிற்பனெனப் பேதப்படக் கூறுவதென்னை என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அச்சொற்குத் தாற்பரியங் கூறு முகத்தால் தானே யாதலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இருக்கு ஒன்று என்றது ஒன்றே காண் - வேதம் ஒன்றென்றதற்குப் பொருள் ஒன்றென்பதேயாம்; வேறு பொருள்படாது.—ஒன்றே பதி - அதற்குத் தாற்பரியம் பதிப்பொருளொன்றே; இரண்டில்லை யென்பதாம்,—ஒன்று என்ற நீ பசுவாம் காண் - இஃதறியாது ஒன்றென்று சொல்லுகின்ற நீ அப்பதிப் பொருளின் வேருய பசுவென்றறிவாயாக. பதியுஞ் சேதனமாக யானுஞ் சேதனமாக என்னைப் பசுவென்ற தென்னை யெனின்,— பாசத்தோடு உளை - நீ மலத்தோடு கட்டுற்று நின்ருயாகலிற் பசுவெனப்பட்டனை. அற்றேல் இவ்வாறு வேற்றுமை கூறிற் பிரமமில்லையாயின் ஒரு பொருளுமில்லை யென்னும் வேதத்திற்குத் தாற்பரியமென்னையெனின்,—அகரவுயிர் இன்றேல் அக்கரங்கள் இன்றாம் இக்கிரமத்து ஒன்று இன்ருல் என்னும் - அகரவுயிரில்லையாயின் அக்கரங்களில்லையாமென்னும் இம் முறைபற்றி வேதம் பிரமப் பொருள் இல்லையாயின் ஒரு பொருளுமில்லை யென்ருேதும் அத்துணை. ஒன்றின்ரு லக்கரங்களின்ரும் அகர வுயிரின்றே லிக்கிரமத் தென்னும் என்றது வேருகியும் வேறன்மைக்கு அநுபவங் காட்டியவாறு.

பண்ணையும் ஓசையும் போலப் பழமதுவும்
எண்ணுஞ் சுவையும்போல் எங்குமாம்—அண்ணல்தாள்

அத்துவித மாதல் அருமறைகள் ஒன்றென்று(து)
அத்துவிதம் என்றறையும் ஆங்கு.

உ—வேதம் ஏகமாய பிரமத்தை ஏகமென்றொழியாது பிரமம் அத்துவிதமெனவும் ஓரோரிடங்களின் ஓதுதலின், அத்துவிதம் இரு பொருட் கண்ணதென்பார்க்கு ஏகமாய பிரமத்தை அத்துவித மென்றல் பொருந்தாதாய் முடியும் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனை நீக்கு முகத்தானே அவையே தானே யாதலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. பண்ணையும் ஓசையும் போலப் பழமதுவும் எண்ணும் சுவையும்போல் எங்கும் ஆம் அண்ணல் தாள் அத்துவிதம் ஆதல் - பண்ணும் அதனின் வேறன்றா யெண்ணப்படும் இசையும் போலவும் பழமும் அதனின் வேறன்றா யெண்ணப்படுஞ் சுவையும் போலவும் யாங்கணும் வியாபகமாய முதல்வன் றிருவருள் உயிர்களின் வேற்றுமையின்றி நிற்பதாகலான்,—அரு மறைகள் ஒன்று என்றோது அத்துவிதம் என்று ஆங்கு அறையும் - வேதங்கள் ஏகமென்றோது பிரமம் அத்துவிதம் என்று அவ்விடங்களிற் கூறும். ஆண்டுப் பிரமம் அத்துவிதமென்றது பிரமம் உயிர்களின் வேற்றுமையின்றி நிற்குமென்னும் பொருட்டாகலான், அஃது ஏகமென்பதோடு முரணுமாறில்லை யென்பதாம். எங்குமாமண்ணல்தாளென விசேடித்தது. குண குணிகள் போல் உடனாயும், அவ்வாறுடனாகாமைக்கு அநுபவங் காட்டியவாறு. வியாப்பிய வியாபகமாத லொப்புமை மாத்திரையே பற்றிக் குண குணிகளை உவமை கூறினாரென்பது.

அரக்கொடு சேர்த்தி அணைத்தஅக் கற்போல்
உருக்கி உடங்கியைந்து நின்று—பிரிப்பின்றித்
தானே உலகாந் தமியேன் உளம்புகுதல்
யானே உலகென்பன் இன்று.

உ—இங்ஙனம் வெவ்வேறுவமை யெடுத்துக் காட்டின் அநேகாந்தவாதமா மென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அஃதாகாமை உவமை முகத்தான் விளக்கி மூன்றனையும் ஒருங்கே வலியுறுத்துதனுதலிற்று

உருக்கி அரக்கொடு சேர்த்து அணைத்த அக்கற்போல் உடங்கு இயைந்து நின்று பிரிப்பு இன்றித் தானே உலகு ஆம் - அரக்கை யுருக்கி அதனோடு சேர்த்து அணைத்த கற்பொடி அவ்வரக்கினோடொன்றாய் ஒருங்கியைந்து நீக்கமின்றி நின்றாற்போல, முதல்வன்

உயிர்களின் ஒருங்குகூடி நின்று நீக்கமின்றி உடனுகலால், தானே யாம், உலகேயாம், தானே உலகேயாம். அற்றேல், வாமதேவ முனி வன் முதலியோர் யானே உலகெல்லாமாயினேன் எனக் கூறுதலா னும், சர்வஞ்ஞானோத்திரத்தில் யானே எல்லாமாய் அல்லனுமாய் உடனுமாய் நின்றேன் என்று உயிர்கண்மேல் வைத்தோதுதலா னும், உயிர்களும் இவ்விலக்கணத்தனவாவான் செல்லும்போலு மெனின்,—தமியேன் உளம் புகுதல் யானே உலகு என்பன் இன்று- அம்முதல்வன் பாசக்கூட்டத்தினீங்கித் தனியாய் நின்ற என்னகத் துச் சோகம் பாவனையாற் புகுந்து வேற்றுமையின்றித் தோன்ற லான் யானே யுலகெல்லா மென்பேனுயினேன் இம்முத்தி காலத்து. ஆகலின், அதுபற்றி உயிர்களும் அவ்வாருவான் சேறலின்று.

இவ்வொற்றுமைபற்றி யன்றே அருச்சுனற்குக் கீதைநூல் செவியறிவுறுத்த கண்ணன் யானே யுலகெல்லாமாயினே னென் றதூஉம், முதல்வனது விசுவ ரூபத்தைத் தான் காட்டியதூஉம், ஏனையவற்றைக் கைவிட்டு என்னையே வழிபடுக என்றதூஉம், அதனை உறுதியாகக் கொண்ட அருச்சுனன் அவன் கூறிய கருத்து நோக் கிச் சாங்காறுஞ் சிவபூசை செய்ததூஉம், கண்ணன்மேலிட்ட போது கள் முதல்வன் திருமுடிமேற் கண்டதூஉமென்க. கண்ணன் உப மன்னியு முனிபாற் சிவதீக்கை யுற்றுத் தன்னையுந் தலைவனையும் உணர்ந்தோனுகலிற் சிவோகம் பாவனையைத் தலைப்பட்டோனுதை லறிக.

கலப்பாய் நிற்றலான் உலகேயா மென்பார் உடங்கியைந்து என வும், பொருட்டன்மையால் வேறு நிற்றலால் தானேயாமென்பார் நின்று எனவும், உயிர்க்குயிராய் நிற்றலால் தானே யுலகாமென்பார் பிரிப்பின்றி எனவுங் கூறினுர். ஈண்டும் இரட்டுற மொழிந்து கொண் டுரைக்க. இவ்வதிகரணத்தானே பேதமென்றும் அபேதமென்றும் பேதா பேதமென்றும் பிணங்குஞ் சமயிகளையெல்லாம் மறுத்து அம் மூவகை இயல்புந் தன் கட்டோன்ற நிற்கும் அத்துவிதத்துண்மை ஏதுக்களானும் உவமைகளானும் உணர்த்தியவாறு. புடை நூலாசி ரியரும் இவ்வதிகரணப் பொருளேபற்றி *"புறச்சமயத்தவர்க்கிரு ளாய்—தெரிக்கலுற்ரும்." என வகுத்தோதினுர்.

---

* சிவப்பிரகாசம், பாயிரம் - எ.

இரண்டாம் அதிகரணம்

இனி இவ்வான்மாக்களுக்கு இருவினை முதல்வனாணையின் வரும் என்றது.

மே—*முதல்வன் அவ்வாறு உயிர்களோடியைந்து நின்று புனருற்பவஞ் செய்யுங்கால் உலகத்துக்குப்போல் அவனுக்குத் துணைக் காரண முதலியன வேண்டப்படுமோ படாவோ என்னும் ஐயப்பாட்டின்கண் முதல்வனது சுதந்திரத்திற்கும் அளவிலாற்றற்கும் இழுக்காய் முடியுமாகலின், அவனுக்கு அவை வேண்டப்படா எனப் பரிணாமவாதிகள் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட னுதலிற்று. ஈண்டு இருவினை யென்றது முற்பிறவிகளினீட்டப்பட்டு மாயையிற் கட்டுப்பட்டுக் கிடந்த புண்ணிய பாவங்களை என்க; எனவே, மாயையினுண்மையும் பெறப்பட்டது. இவை வேண்டப்படுதல்பற்றி முதல்வன் சுதந்திரத்திற்கு இழுக்கில்லை யென்பார் முதல்வனாணையின் வரும் என்றார்.*

ஒரு நகரியைக் காப்பான் பாடிகாவலிட்டாங்கு அவை அவனதாக்கினையாகலான்.

ஏ—*ஆணையே யமையும், இருவினை எற்றுக்கு என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. ஒரு பட்டணத்தைப் புரக்கும் வேந்தன் பாடிகாவற் றொழிலைக் களைகணுவா னொருவன்மாட்டு வைத்தாற்போல எல்லாவறிவு முதன்மை அநுக்கிரகங்களுடைய அம்முதல்வன் புனருற்பவத்தைச் செய்வதாகிய தனது ஆணையை அவ்விருவினைக்கண்மாட்டு வைத்து நடாத்துதலே முறையாகலான், இனி இவ்வான்மாக்களுக்கு இருவினை முதல்வனாணையின் வரும் என மேற்கொண்டது. முதல்வன் செய்யுஞ் செய்தியெல்லாம் உலகத்தோடொப்ப நிகழ்வனவாகலின் ஈண்டைக்கு அரசன் செய்தி உவமையாயிற்று. பாடிகாவலாவது களைகணுவானொருவனைக் கொண்டு வேந்தன் செய்விப்பதொருதண்டத் தொழில் விசேடம், அது *"கோடி காவனைக் கூறுத நாளெலாம்—பாடி காவலிற் பட்டுக்*

---

* திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம், திருக்கோடிகாத் திருக்குறுந்தொகை - ௬. நாடிநாரணன்.

கழியுமே" என்னுந் திருப்பாட்டானுமறிக. இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறெல்லாமுரைப்ப.

உள்ளதே தோற்ற உயிரணையும் அவ்வுடலின்
உள்ள தாம் முற்செய்வினை உள்ளடைவே—வள்ளலவன்
செய்பவர் செய்திப் பயன்விளைக்குஞ் செய்யேபோற்
செய்வன் செயலணையா சென்று.

உ—வினை உண்டென்பதற்கும் அதுவே உயிர்க்குப் பயனாய் வருமென்றற்கும் மேல் வினையேறுமாற்றிற்கும் அது முதல்வனை இன்றியமையாமைக்கும் பிராமாணமென்னை என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து ஏதுவை வலியுறுத்துத னுதலிற்று. உள்ளதே தோற்ற - இல்லது தோன்றாதென்பது மேற்கூறிப் போந்தமையான் முன் உள்ளதாய புண்ணிய பாவமென்னும் இருகூற்றுச் சஞ்சித வினையே தன் பயனாகிய இன்ப துன்பங்களையும் அவை நுகர்தற்குரிய நிலைக்களமாகிய உடம்பினையுந் தோற்றுவிப்ப,—உயிர் அவ்வுடலின் அணையும் - அவ்வின்ப துன்ப நுகர்ச்சி சடத்துக்குக் கூடாமையிற் சித்தாகிய உயிரே அவ்வுடம்பிற் பொருந்தி அவற்றை யநுபவிக்கும். முன் வினையை ஈண்டநுபவித்தொழிந்தால் மேலைக்கு வினையுண்டா மாறியாங்ஙனமெனின்,—முன் செய்வினை உள் அடைவே உள்ளதாம் - முன் செய்த வினை அநுபவித்தற்கேதுவான முறைமையிலே மேலைக்கு வினையுளதாம். அற்றேல், அவ்வினையே பயனாக வருமெனவமையும், முதல்வன் எற்றுக்கெனின்,—செய்பவர் செய்திப் பயன் விளைக்குஞ் செய்யேபோல் - உழவர் செய்யுந் தொழிற்குத் தக்கபயனை விளைநிலம் விளைவிப்பதன்றி அத்தொழில் தானே விளைவிக்கமாட்டாததுபோல,—வள்ளலவன் செய்வன் - உணவும் வித்துமாய்த் தொன்று தொட்டு வரும் அவ்வினைகளை வள்ளலாகிய முதல்வனே அவ்வுயிர்கட்குக் கூட்டுவன்,—செயல் சென்று அணையா - அவ்வாறன்றி வினை தானே உயிர்கட்குப் பயனாய் வந்து பொருந்தமாட்டாது.

வள்ளலென்றார், தற்பயன் குறியாது *"வேண்டுவார் வேண்டிய" வாறே நல்கும் அருளுடைமை நோக்கி. உள்ளடைவு உள்ளுதற்

---

* திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம், திருமறைக் காட்டுத் திருத்தாண்டகம். - க. தூண்டு சுடரனைய.

கேதுவாகிய அடைவென விரியும். ஏகாரம் ஏழாவதன் பொருட்கண் வந்தது. உள்ளுதல் ஈண்டநுபவித்தல்: அதற்கேதுவாகிய முறைமையாவன அநுபவித்தற்குத் துணைக்காரணமாகிய விருப்பு வெறுப்புக்கள். அவற்றின்க ணுண்டாமாறு முன்னர்க் காட்டுதும். மேல் முதல்வனுக்கு வினை வேண்டப்படுமென்பதற்கு அரசனை யுவமை கூறினர்; ஈண்டு வினை முதல்வனை யின்றியமையாதென்பது உணர்த்துதற்கு உழவுதொழிலை யுவமை கூறினரெனக் கொள்க.

அவ்வினையைச் செய்வதனில் அவ்வினைஞர் தாஞ்சென் றங்(கு)
அவ்வினையைக் காந்த பசாசம்போல்—அவ்வினையைப்
பேராமல் ஊட்டும் பிரானின் நுகராரேல்
ஆர்தாம் அறிந்தணைப்பார் ஆங்கு.

உ—இருவினை சடமாகலிற் சென்றணைய மாட்டாவாயினும் உயிர்கள் சேதனமாகலின் அவையே அவற்றது பயனை யறிந்து எடுத்துக்கொண்டு நுகரும், வள்ளல் எற்றுக்கு என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. காந்த பசாசம்போல் - ஒருவனெடுத்து நேரொக்கப் பிடித்த வழி இரும்பினை வலித்துக்கொள்ளுங் காந்தம்போல,—அவ்வினையைப் பேராமல் ஊட்டும் பிரானின் - அவ்வினைப் பயன்களைப் பிறழாமல் நுகர்விக்கும் முதல்வனால்,—அவ்வினைஞர் தாம் - அவ்வினைகளைச் செய்யும் ஆன்மாக்கடாம்,—அவ்வினையைச் செய்வதனில் சென்று அங்கு அவ்வினையை நுகராரேல் ஆர் தாம் அறிந்து அணைப்பார் - அவற்றைச் செய்தற்குரிய நிலைக்களமாகிய உடம்பின்கட் பொருந்தி அவற்றது பயனை அநுபவிப்பர்; அவ்வாறநுப வியாராயின், வேறே எவர்தாம் அவற்றை யறிந்து கூட்டுவார்,—ஆங்கு - அறிவுஞ் சுதந்திரமுமின்றி மலத்தின் மறைப்புண்டு கிடக்கும் அப்பெத்த காலத்து.

ஒருவருமில்லை யென்பதாம். ஆன்மாக்களுக்குத் தமக்கென அறிவின்மையானும் வினை சடமாகலானும், மாயை தாரகமாமத்தன் றுணிற்றல் எனப்போந்தமையானும், முதல்வனே அறிந்தணைப்பனெனப் பாரிசேடவளவை கூறுவார், பிரானின் நுகராரேலார்தாமறிந்தணைப் பாரென்றார். இது சொற்பொருட்பின் வருநிலை.

நெல்விற் குமியும் நிகழ்செம்பி னிற்களிம்பும்
சொல்விற் புதிதன்று தொன்மையே—வல்லி

மலகன்மம் அன்றுளவாம் வள்ளலாற் பொன்வாள்
அலர்சோகஞ் செய்கமலத் தாம்.

உ—அவ்வினை ஆதியோ? அநாதியோ? ஆதியெனின் முன்பில்லது இடையே தோன்றுமென்பது சற்காரிய வாதத்துக்கேலாது, அநாதியெனின் ஒருவர் கூட்ட வேண்டுவதில்லை யென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. நெல்லிற்கு உமியும் நிகழ் செம்பினில் களிம்பும் சொல்லின்புதிது அன்று தொன்மையே-நெல்லின்கண் உமியும் செம்பின்கட்களிம்பும் எக்காலத்துளவாயின வென்று ஆராய்ந்து சொல்லுங்கால் அந்நெல்லுஞ் செம்பும் உளவாயினவன்றே உள்ளனவன்றி இடையே வந்தனவல்ல; அதுபோல,—வல்லி மலகன்மம் அன்று உளவாம் - மாயை மலம் கன்மமென்னு மும்மலங்களும் அநாதியே யுள்ளனவாம்,—கமலத்து அலர் சோகம் பொன் வாள் செய் வள்ளலால் ஆம்-முன்னேயுள்ளதாய தாமரைப்பூ அலர்தலும் கூம்புதலும் ஞாயிற்றினுற் செய்யப்படுமாறுபோல அவை தத்தங் காரியங்களைச் செய்தல் முதல்வனுலேயாம்.

மாயை இறைவனுக்குப் பரிக்கிரக சத்தியாகலின், வல்லியென்றூர். வினைக்குத் தொன்மை கூறுவார் இனம்பற்றி மாயை மலங்களுக்குந் தொன்மை கூறினர். மூல மலத்தின் காரியம் மோகம் மத முதலாயின. இருவினையின் காரியம் இன்பத்துன்பம் முதலாயின. மாயையின் காரியம் தநுகரண முதலாயின. வள்ளலாலாமெனவே திரோதான சத்தியது உண்மையும் பெற்ரும். அது பாகம் வருவித்தற் பொருட்டு மலத்தின் வழி நின்று மோக முதலியவற்றைத் தொழிற்படுத்துவதாகிய சிவசங்கற்பத்திற் கேதுவாதல் பற்றி மலமென்றுபசரித்துக் கூறப்படும். இவ்வாறு மலகன்ம மாயை திரோதனம் மாயாகாரிய மென்னும் ஐவகைப்பாசமுங் கண்டுகொள்க. இவற்றுள் மாயை சுத்தமாயை அசுத்தமாயை என்றிருவகைப்படும். இவ்விரண்டனுட் சுத்தமாயையின் காரியமே அசுத்தமாயை யென்பாரும், சுத்தமாயைபோல அசுத்தமாயையும் அநாதியேயா மென்பாரும், ஒன்றுதானே ஊர்த்துவமாயை அதோமாயை யென்றிரு வகைப்படு மென்பாரும் எனப் பலதிறத்தர் ஆசிரியர். இனி முதல்வனது கிரியாசத்தியே சுத்த மாயை எனப்படுமென்பாருமுளர். அது முதலவனுக்குத் தாதான்

மியசத்தியாகலிற் பரிக்கிரக சத்தியாகிய சுத்தமாயையாதல் யாண்டைய தென்றொழிக. சுத்தமாயையினின்றும் பஞ்ச கலைகளும் நால்வகைவாக்குஞ் சிவதத்துவமைந்துஞ் சுத்தகாலமுதற் சுத்தநில மீறாகிய முப்பத்தொன்றுந் தோன்றும். அசுத்தமாயையினின்றும் அசுத்த காலமுதல் அசுத்த நில மீறாகிய முப்பத்தொரு தத்துவங்களுந் தோன்றும். இந்தத் தத்துவங்களெல்லாம் பொதுவுஞ் சிறப்பும் பொதுச் சிறப்புமெனத் தனித்தனி மூவகைப்பட்டு உயிர்கடோறும் வெவ்வேறுளவாம்.

கன்மமும் *"நாசோற்பத்தி பண்ணிவருமாதலா லநாதி" என்பதுபற்றிப் பிரபஞ்சம்போலப் பிரவாகாநாதி யென்பாருந், †"ஏகனேக னிருள்கரும மாயை யிரண்—டாகவிவை யாறு தியில்." எ-ம். ‡"ஆணவ முதலன் றதுபோற் கருமமும்" எ-ம். ஒப்ப வோதுதல்பற்றி மூவகை வினைக்கும் முதற்காரணமாய மூலகன்ம மொன்று அநாதி நித்தமாயுண்டென்பாரு மென்று இருதிறத்தராசிரியரென்க. இவ்வினையீட்டப் படுங்கால், மந்திரமுதலிய அத்துவாக்களிடமாக மனம் வாக்குக் காயமென்னும் மூன்றானீட்டப்பட்டு, தூலகன்மமாய் ஆகாமியமெனப் பெயர்பெற்று, பின்னர்ப்பக்குவமாங்காறுஞ் சூக்குமகன்மமாய்ப் புத்தி தத்துவம் பற்றுக்கோடாக மாயையிற் கிடந்து, சாதி ஆயுப் போகமென்னும் மூன்றற்கு மேதுவாய் முறையே சனகந் தாரகம் போக்கியம் என்னும் மூவகைத்தாய், அபூருவம் சஞ்சிதம் புண்ணிய பாவமென்னும் பரியாயப் பெயர் பெற்று, பின்னர்ப் பயன் படுங்கால் ஆதிதைவிகம் ஆத்தியான்மிகம் ஆதிபௌதிகம் என்னு முத்திறத்தாற் பலதிறப்பட்டு, பிராரத்தமெனப் பெயர்பெறும். ஆதிபௌதிகமாவது சடம் வாயிலாக வருவது. ஆத்தியான்மிகமாவது சடத்தோடு கூடிய சேதனம் வாயிலாக வருவது. ஆதிதைவிகமாவது ஒரு வாயிலானன்றித் தெய்வந்தானே காரணமாக வருவது. இன்னும் இவ்வினைகள் உலகம் வைதிகம் அத்தியான்மிகம் அதிமார்க்கம் மாந்திரம் என்று ஐவகைப்பட்டு ஒன்றற்கொன்று ஏற்றமுடைத்தாய் முறையே நிவிர்த்தி முதலிய பஞ்சகலைகளினடங்கி, அசுத்தம் மிச்சிரம் சுத்தமெனப்படும் போகங்களைப் பயப்பிக்கு மென்றறிக.

---

* சிவப்பிரகாசம், பொது. கசு. நண்ணியிடு.

† திருவருட் பயன், அறியுநெறி - உ. ‡ ஞானமிர்தம் - உஉ - ரு.

மூன்றும் அதிகரணம்

இனி இவ்வான்மாக்கள் மாறிப் பிறந்து வருமென்றது.

மே—புனருற்பவம் சடத்துக்கன்றிச் சித்துக்கு முளதாயி னன்றே முற்செய்வினையே ஈண்டைக்கு வருமென மேற்கூறிய தமையும், அஃதுண்டோ? இல்லையோ? என்னுமையப்பாட்டின்கட் குடமுடைந்த வழிக்குடாகாயம் ஆகாயத்தோடு கூடுமாறுபோல உடம்பு நீங்கியவழி உயிர் பிரமத்தோடு கூடுமென்னுஞ் சுருதிபற்றி இறந்தவுயிர் மீளப்பிறப்பதில்லையெனக் கிரீடாப்பிரமவாதிகள் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் மூன்றுங்கூற்றைக் கண்ணழித் துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

வருதல் தொன்று தொட்டவ்வாறுதல். மாறுதல் ஈண்டிறத்த லென்பது 'போக்குவரவு புரிய' என்னு மூலத்தானும், ஏதுவுதார ணங்களோடு உளதாகிய இயைபானுமுணர்க. இஃதுணராது அச்சு வேறு படுதலென்றுரைப்பாருமுளர். அஃதீண்டைக்கியாது மியை யாமை யுணர்க.

தோற்றமுமீறும் உள்ளதற்கல்லது உளதாதலின்மை யான்.

ஏ—அதற்குப் பிரமாணமென்னை யென்னுங் கடாவையாசங் கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. உற்பத்தியும் நாசமுந் தொடர்ச்சியாயுள்ள பொருட்கன்றி ஏனைப்பொருட்கு உற்பத்தி கூடாமையான் இனி இவ்வானமாக்களே மாறிப் பிறந்து வருமென மேற்கொண்டது.

தோற்றமும் ஈறுமென்னும் உம்மைகளை எதிரது தழீஇயினவாகக் கோடலிற் றொடர்ச்சியாயென்பது போந்தவாறறிக. உளதாதல் ஈண்டுத் தோன்றுதல். இனி இவ்வாறன்றிக் குடாகாயவுவமையே பற்றி இருவினையான் வரும்புனருற்பவம் உயிரின் பொருட்டுச் சிவத் துக்கேயாமெனச் சிவாத்துவிதிகள் கூறுங் கடாவையாசங்கித்தும் மூலப்பகுதியிற் றோன்றும் புத்தி தத்துவத்திற்கே அதுவெனச் சாங்கியர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்தும் மேற்கோடனுதலிற்று இவ் வதிகரணமெனக் கொண்டு தோற்றமும் ஈறும் அவ்வுரிமை யுள்ள தற்கேயன்றி ஏனையவற்றிற்கு உளதாதலின்மையான் இவ்வான்

மாக்களே மாறிப் பிறந்துவருமென மேற்கொண்ட தென்றுரைப்பினுமாம். இப்பொருட்கு உரிமையென்பது அவாய் நிலையான் வந்தது. இனி மாயாவதி முதலியோர் மதத்தை மறுத்தற்பொருட்டு மேற்கொண்ட தென்பாருமுளர். அத்துவிதமென்ற சொல்லானே அவரை மறுத்து ஆன்மாக்களைப் பெறுவித்தமையின் ஈண்டவர் மதம் பற்றிக் கடா நிகழ்தற்கோ ரியைபின்மை யுணர்க.

> **க**ண்ட நனவைக் கனவுணர்வில் தான்மறந்து
> விண்படார்ந்தத் தூடு வினையினால்—கண்செவிகெட்(டு)
> உள்ளதே தோற்ற உளமணுவாய்ச் சென்றுமனந்
> தள்ள விழுங்கருவில் தான்.

உ—புனருற்பவமாங்காற்படும் இயல்புகளுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

கண் செவிகெட்டு உள்ளதே தோற்ற உளம் அத்தூடு விண் படார்ந்து கண்ட நனவைக் கனவு உணர்வில் தான் மறந்து மனம் தள்ள வினையினால் அணுவாய்ச் சென்று கருவில் விழுந்தான் எனக் கொண்டு கூட்டுக. கண் செவி கெட்டு உள்ளதே தோற்ற - கண் செவி முதலிய உறுப்புகளை யுடைய இவ்வுடம்பு கெட்டவழித் தனக்குக் கேடின்றிப் படைப்புகாலந் தொடங்கிச் சங்காரகாலமளவும் நிலைபெற்றுள்ளதாகிய சூக்குமதேகம் பூதசார உடம்பு முதலியன வாய்க் காரியப்பட,—உளம் அத்தூடு விண்படார்ந்து - உயிரானது அப்பூதசார முதலிய உடம்பின்கட் பொருந்தித் துறக்க நிரயங்களிற் சென்றனுபவித்து, பின்னர்,—கண்டநனவைக் கனவு உணர்வின் தான் மறந்து - நனவின்கட் கண்டவற்றை கனுக் காணுங்காலத்து மறந்து அறிவு வேறுபட்டாற்போல, முன்னைக் கண் செவி கெட்டவாறும் உள்ளதே தோற்ற அத்தூடு விண் படார்ந்தவாறும் ஆண்டநுபவித்தவாறுமாகிய இன்னோரன்னவற்றை மறந்து அறிவு வேறுபட்டு,—மனந் தள்ள வினையினால் அணுவாய்ச் சென்று கருவில் விழும் தான் - முன்னுடம்பு இறக்குங்கால் அடுத்த வினை காட்டுங் கதி நிமித்தம்பற்றி உயிர் அவாவுமாறு மனஞ் செலுத்துதலான் அக்கதிக்கட் சேறற்கேதுவாய் எஞ்சி நின்ற புண்ணிய பாவசேடத்தாற் சூக்கும தேகமாத்திரையாய்ச் சென்று அம்மனந்தள்ளிய கதிக்கு அமைந்த அக்கருவின்கட்படும்.

உடம்பு நீங்கிப் போங்கால் முதற்கட் கெடுவன கண்ணுஞ் செவியுமாகலின், அச்சிறப்பு நோக்கிக் கண் செவி கெட்டென்றுப சரித்தார். கெட்டவழி என்பது, கெட்டெனத் திரிந்து நின்றது. ஐம்பெரும் பூதத்தின் காரியமெனப்பட்ட தூலவுடம்பு சூக்கும வுடம்பின் காரியமாமாறென்னை யென்னும் ஐயநீக்குதற்கு உள்ளதே தோற்றவென்றார். ஆகாய முதலிய தூல பூதங்கள் சத்த முதலிய சூக்கும பூதங்களின காரியமாதலின், அதுபற்றியே தன் மாத்திரை மயமாகிய சூக்கும உடம்பிற் றோன்றுவதாய தூலவுடம்பு ஐம்பெரும் பூத மயமெனப்பட்டதன்றிப் பிறிதில்லை யென்பது *"பூதனு சரீரம் போனாற் புரியட்ட ரூபந்தானே-யாதனு சரீரமாகி" †" சூக்கும வடிவதென்னிற் றூலகாரணமதாகும்." ‡" தூலமா முருவி னுக்குச் சூக்கும முதல்." ¶" மாறியிவ் உருவமெல்லாம் வருவ தெங்கே நின்றென்னிற் கூறிய சூக்குமத்தாம்" ||"விதிப்படி சூக்குமத்தே யுருவரும்." §" மனுதிதருமுடல்." என வழிநூலாசிரியரும் இவ்வாறே கூறியவாறு காண்க. இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்ப. அது தோன்றுங்கால் ♆" காலமுற்று - நீக்கிட மரம்பின் வேரோர் நீண்மர நிகழ்த்து" மாறுபோலச் சூக்குமவுடம்பு கெடாது நிற்பத் தூலவுடம்பு @"வேறொரு குறியாமாரம் வீரசங்கிலியுமா" தல்போல வினைக்கீடாக அச்சுவேறுபட்டு $" மதிக்கெழு கலைகள்போல வருவது போவதாம்." என்பதூஉம் வழி நூலாசிரியர் கூறியவாற்றானறிக. உள்ளதே தோற்ற வென்றதனால் உடற்றிரிவும், விண்படர்ந்தென்றதனால் இடத்திரிவும், கண்ட நனவைக் கனவுணர்விற் றுன்மறந்தென்றதனால் அறிவுத்திரிவும் பெறப்பட்டன. உள்ளதே தோற்றவென்றதனால் புதிது புதிதாய்த் தோற்றுதல்பற்றிச் சற்காரிய வாதத்திற்கு இழுக்கின்மையும், அத்தூடு விண்படர்ந்

---

* சிவஞான சித்தியார், இரண்டாஞ் சூத்திரம் - ரு௬.

† ஷை நான்காஞ் சூத்திரம்-௧௦. ‡ஷை இரண்டாஞ் சூத்திரம்-௫௦.

¶ ஷை உ-ம் சூத்திரம் - ௪௭. || ஷை உ-ம் சூத்திரம் - ௪௯.

§ பதினொன்றாஞ் சூத்திரம் - ரு. அநாதி.

♆ சிவஞான சித்தியார், இரண்டாஞ் சூத்திரம். ௪அ. சூக்கு.

@ ஷை சூத்திரம். ௪௭. மாறியிவ்வுருவ.

$ ஷை சூத்திரம். ௪௯. விதிப்படி.

தெனவும், அணுவாய்ச் சென்று கருவில் விழுமெனவுங் கூறியதனுல் போக்குவரவுபற்றி வியாபகத்துக்கு இழுக்கின்மையும், வினைச்சேடத் தாலென்றதனுல் துறக்க நிரயங்களின் அநுபவித்தொழிந்தமைபற் றிப்புனருற்பவகாரணத்திற்கு இழுக்கின்மையும், மனந் தள்ளவென் றதனுல் அஃதெஞ்சுதற்கேதுவுங் காட்டியவாறு. வேதத்துட் கூறப் படும் பஞ்சாக்கினி வித்தையின் இயல்புணர்த்துவார் கண்செவி கெட்ட வழி விண் படர்ந்து மறந்தணுவாய்ச் சென்று கருவில் விழு மென்ருர். பஞ்சாக்கினி வித்தையினியல்பு நீலகண்டபாடியத்துட் காண்க. மறந்து விண்படர்ந்தெனக் கூட்டியுரைப்பாருமுளர். துறக்க நிரயங்களிற் படர்ந்து அநுபவிப்புழி அறிவுதிரியாமை புராணங் களுட் காண்க.

அரவுதன் தோலுரிவும் அக்கனவும் வேறு
பரகாயம் போய்வரும்அப் பண்பும்—பாவிற்
குடாகாய ஆகாயக் கூத்தாட்டாம் என்ப(து)
அடாதுள்ளம் போமா றது.

உ—உயிர்க்குப் புனருற்பவமாகாமைக்கு வாதிகளான் எடுத்துக் காட்டப்படுங் குடாகாய ஆகாயவுவமைக்குப் பொருள் கூறி மேலதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. அரவு தன் தோல் உரிவும் அக்கனவும் பர காயம் போய் வரும் அப் பண்பும் பாவில் வேறு - கண் செவி கெட்ட வழி உள்ளதே தோற்ற அத்தூடு விண் படர்தற்குப் பாம்பு தோலு ரித்துப் புதிதொரு தோல் போர்த்துச் சேறலும், புருடன் நனவுடம் பினீங்கிக் கனவுடம்பிற் சேறலும், யோகிகள் தம்முடம்பு நீங்கிப் பரகாயத்திற் சென்று மீடலுமாகிய இவ்வுவமைகள் மிக்கு வழங்குதற்கண் இவற்றிற்கு மாருக,—குடாகாய ஆகாயக் கூத்தாட்டு ஆம் என்பது அடாது - குடவாகாயங் குடமுடைந்தவழி ஆகாயத் தோடு கூடுமாறு போல்வதோர் கூத்தாட்டாமென்று நீ கூறு தல் பொருந்தாது.—உள்ளம் போம் ஆறு அது - சூக்குமவுடம்பு விட்டுப் போமாற்றிற்கே அவ்வுவமையாகலான்.

எனவே, உடல் விட்டுப் போமாற்றிற்கு இவ்விருவகையுவமை களும் ஆகமங்களிற் கூறுதலின், அவை தம்முண் முரணுதவாறு, அரவுதன்ருேலுரிவு முதலியன தூலவுடல் விட்டுப் போமாற்றிற்கும், குடாகாயவுவமை சூக்கும வுடம்பு விட்டுப்போ மாற்றிற்குமெனக்

கோடல் பொருத்த முடைமையின் அவ்வேறுபாடுணராது குடாகாய வுவமையுந் தூலவுடம்பு விட்டுப் போமாற்றிற்கே போலுமென மலை யற்கவென மேலதனை வலியுறுத்தவாறு காண்க. மேலைவெண் பாவில் 'கண்ட நனவைக் கனவுணர்விற்றான் மறந்து' என்றது அறிவு வேறுபடு முறைமைக்கு எடுத்துக் காட்டியதெனவும், ஈண்டு அக் கனவுமென்றது அதனையே உடல் வேறுபடு முறைமைக்கு எடுத்துக் காட்டியதெனவுந் தெரிந்து கொள்க.

நான்காமதிகரணம்

இனி நீக்கமின்றி நிற்குமன்றே யென்றது.

மே—அங்ஙனம் புனருற்பவமாதற் கேதுவாய் இருவினைகளைச் செலுத்தி நிற்பதெனப் போந்த ஆணையெனப்படுஞ் சத்தியாவது முதல்வனின் வேறோ அன்றோ வென்னும் ஐயப்பாட்டின்கட் பொருட்குச் சத்தி வேறென்னு மீமாஞ்சகர் முதலியோர் மதமும், அன்றென்னும் நையாயிகர் முதலியோர் மதமும் பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இறுதிக் கூற்றைக் கண்ணழித் துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. முதல்வன் தனதாணையாகிய சிற் சத்தியோடு சமவேதமாய் நிற்பன்.

அந்நியயோக வியவச்சேதம் அயோக வியவச்சேதம் என்றற் றொடக்கத்து வடசொற்கள் பிறிதினியைபு நீக்குதல் இயைபின்மை நீக்குதல் என்றற்றொடக்கத்தனவாக மொழி பெயர்த்து வழங்கப்படு மாறுபோலச் சமவாயமென்னும் வடமொழி தமிழின்கண் நீகக மின்றி நிற்றலென மொழி பெயர்த்து வழங்கப்படுமென்றுணர்க. வடமொழி இரண்டாஞ் சூத்திரத்திறுதியின் ஆணை முதல்வனோடு சமவேதமாய் நிற்குமென ஆணை மேல் வைத்தோதியதனை ஈண்டு முதல்வன் மேல் வைத்தோதினர். கண்ணழிப்புழி இருவினை முதல் வனாணையின் வருமெனக் கூறிப்போந்த ஆணை, ஈண்டுக் கூறாமையே இனிது விளங்குமென்னுங் கருத்தாற் சொற்பல்காமைப் பொருட்டு அதனை யொழித்தெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. இப்பொருள் காண மாட்டாதார் சருவவியாபியாய் நிற்றலாலென்னும் ஏதுவின்பொருளே மேற்கோளுக்கும் பொருளாகக் கொண்டுரைப்ப. அது கூறியது கூற லாதலுமன்றி மொழி பெயர்த்தல் யாப்பிற் கேலாமையுமறிக.

ஈண்டுச் சமவாயமென்றது தாதான்மிய சம்பந்தத்தை. அஃதாவது பொருளான் ஒன்றேயாயும் ஒருவாற்றாற் பேதமாதற்கு உரிமையுடைமை.

அவன் ஏகாநேகமிரண்டு மின்றிச்
சருவவியாபியாய் நிற்றலான்.

ஏ—அதற்குப் பிரமாண மென்னை யென்னுங் கடாவையாசங்கித்து மேற்கோளை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. அம்முதல்வன் ஒன்றே வேறே யென்னும் இருதன்மையுமின்றி அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் எங்கணும் வியாபியாய் நிற்றலான் இனி ஆணையினீக்கமின்றி நிற்குமன்றேயென மேற்கொண்டது. அவிநாபாவமுணர்த்துவார் ஏகாநேக மிரண்டு மின்றியென மேற்கோளிற் போந்த பொருளை அநுவதித்துச் சருவவியாபியாய் நிற்றலானென ஏதுக் கூறினார். சருவவியாபியாய் நிற்றல் அவையேதானேயா யென்னும் அதிகரணத்தாற் சாதிக்கப்பட்டமையின் அதனை ஈண்டேதுவாக வைத்து ஆணையினீக்கமின்றி நிற்குமென்னு மேற்கோளைச் சாதித்தவாறு.

எங்குமுள னென்றளவை யொன்றன் றிரண்டென்னில்
எங்கு முளன்அன் றெவற்றெவனும்—அங்கண்
அவையவன் அன்றில்லைப் பொன்ஞெளிபோல் ஈசன்
அவையுடைமை யாளாநாம் அங்கு.

உ—ஏதுவும் மேற்கோளுந் தம்முள் அவிநாபாவமாமாறு யாங்ஙனமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

எங்கும் உளன் என்ற அளவை ஒன்று அன்று - யாங்கணும் அவையே தானேயென மேற்கூறிய அளவையானே முதல்வன் ஒருபொருளாதல் கூடாது. ஒன்றாயிற் கங்கைக்கரையில் நின்ற ஒருமானுடனே காவிரிக்கரையினும் ஒருங்கு நிற்கமாட்டான் அதுபோல ஒருபொருள் ஓரிடத்துளதாதலன்றி யாங்கணும் வியாபித்து நிற்கமாட்டாதென்பதாம்,—இரண்டு என்னில் எங்கும் உளன் அன்று - அற்றேல் முதல்வன் இருபொருளாய் நிற்குமெனக் கோடுமெனின் யாங்கணும் அவையேதானேயா யுளனாதல் கூடாது. தன்மாட்டே

வேற்றுமை யுடையானுக்குப் பிறபொருள்களின்கண் வேற்றுமையின்றி வியாபித்து நிற்றல் சாலாதென்பதாம். அற்றேல் இவ்விரண்டோடு முரணுதலின் எங்கு முளனல்லனெனக் கோடுமெனின்,—எவற்று எவனும் அங்கண் அவை அவன் அன்று இல்லை - எவ்விடங்களினுள்ள எத்திறப் பொருளுமாகிய அவ்விடத்து அவைகளெல்லாம் அகரவுயிரின்றேல் அக்கரங்க ளில்லையாமாறுபோல அம்முதல்வனை யின்றி யமையாவாகலான் எங்குமுளனல்லனென்றல் பொருந்தாது. ஆதலான் எங்குமுளனல்லனென்றல் பொருந்தாதென்பது குறிப்பெச்சம். அற்றேல் வேறு விடுக்குமாறென்னையெனின்,—ஈசன் பொன் ஒளிபோல் - எங்குமுளனாகிய முதல்வன் ஞாயிறும் ஒளியும்போல ஒன்றாதற்கும் இரண்டாதற்கும் பொதுவாய்த் தாதான்மியத்தாற் சிவமுஞ் சத்தியுமென்றியைந்து நிற்கும். அற்றேல் பசு பாசங்களும் வியாபகமெனக் கோடலின் அவையும் இம்முறைமை யற்றி ஏகாநேக மிரண்டுமின்றி முதல்வன்போலத் தத்தஞ் சத்திகளோடு தாதான்மியமாய் நிற்குமென்பது பெறப்படுதலான் முதல்வனொடு சமமாவான் செல்லுமெனின்,—அவை உடைமை (ஆம்) நாம் ஆள் ஆம் அங்கு - அவ்வாறாயினும் முதல்வனது வியாபகத்தை நோக்கி வியாப்பியமாகலின் அப்பாசங்கள் உடைமையாம்; பசுக்களாகிய நாம், அடிமையாவேம் அம்முதல்வன்மாட்டு.

இவ்வதிகரணத்தாற் போந்த தொகைப்பொருள், முதல்வன் வியாபகனாதலின் வியாபகப்பொருட்கு ஒன்றாய் நிற்றல்கூடாது; அது கூடாமைபற்றி இரண்டாய் நிற்பனெனின் வியாபகனாதல் கூடாது; வியாபியல்லனெனின் பசு பாசங்கள் அவனை யின்றியமைதல் கூடாது; ஆதலான், முதல்வனொருவனே ஞாயிறுமொளியும் போலச் சிவமுஞ்சத்தியுமெனத் தாதான்மியத்தால் இருதிறப்பட்டுச் சருவவியாபியாய்ப் பொதுமையினிற்பனெனச் சமவேதமாய் நிற்குமாறு தெளிவிக்கு முகத்தானே தாதான்மியசத்தி யுண்மைக்குப் பிரமாணங் கூறியவாறுமென்றுணர்க. அஃதாமாறு,—தன்னை விளக்குவதூஉம் விடயங்களை விளக்குவதூஉந் தானேயாகிய ஞாயிறொன்று தானே விடயங்களை விளக்குழிக் கதிரெனவுந் தன்னை விளக்குழிக் கதிரோனெனவுந் தாதான்மியத்தால் இருதிறப்பட்டியைந்து நிற்றல் போல, புறப்பொருளை நோக்காது அறிவுமாத்திரையாய்த் தன்னியல்

பினிற்பதூஉம் புறப்பொருளை நோக்கி நின்றுணர்த்துவதூஉமாகிய இரு தன்மையுடைய பேரறிவாய சைதன்னியமொன்றே அங்ஙனம் புறப்பொருளை நோக்கி நிற்குநிலையிற் சத்தியெனவும் புறப்பொருளை நோக்காது அறிவுமாத்திரையாய் நிற்குநிலையிற் சிவமெனவுந் தாதான்மியத்தால் இருதிறப்பட்டியைந்து நிற்குமென வுணர்க.

இனித் தீயின் சத்தியொன்றுதானே சுடுதல் அடுதல் முதலிய தொழில்வேறுபாட்டால்சுடுஞ்சத்தி அடுஞ்சத்தி யென்றற்றொடக்கத்துப் பலவேறுவகைப்படுமாறுபோல, சிவசத்தியொன்றே காரியவேறுபாட்டால் பரை ஆதி இச்சை ஞானம் கிரியையென்று ஐவகைச்சத்திகளாயும், முறையே ஐந்தும் நான்கும் எட்டும் பதின்மூன்றும் எட்டுமாகிய கூறுபாடுடைய ஈசானிமுதலிய ஐவகைச் சத்திகளாயும், ஆரணி செனனி முதலிய மூவகைச் சத்திகளாயும், நிவிர்த்தி பிரதிட்டை முதலிய ஐவகைச் சத்திகளாயும், வாமை சேட்டைமுதலிய அட்டசத்திகளாயும், பரவாகீசுவரி அபரவாகீசுவரி மனோன்மனி மகேசை உமை திருவாணியென எழுவகைச் சிவபேதங்கட்கும் முறையே எழுவகைச் சத்திகளாயும், அத்தியான்மிக மெனப்படும் உன்மனை சமனை முதலிய கலைகளாயும், இன்னும் பலவேறு வகைப்பட்டும் நிற்கும். அவ்வச்சத்திகளோடு புணர்ந்த சிவமும் அவ்வாறே பலவகைப் பெயர்பெற்று நிற்கும். அவ்வச்சத்திகட்கு இடமாய விந்துவும் அங்ஙனம் பலவேறு வகையான விருத்திப்பட்டு அப்பெயர் பெறும். இவற்றினியல்பெல்லாம் ஆகமங்களுட்காண்க.

மூன்றாஞ் சூத்திரம்

உளதில தென்றலின் எனதுடல் என்றலின்
ஐம்புலன் ஒடுக்கம் அறிதலில் கண்படில்
உண்டிவினை யின்மையின் உணர்த்த உணர்தலின்
மாயா இயந்திர தனுவினுள் ஆன்மா.

சூ—ஆன்மப்பிரகாச முணர்த்துதனுதலிற்று.

சூத்திரக்கருத் துணர்த்துத னுதலிற்று. மேல் அவையேதானே யென்றெடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட உயிர் சூனிய முதலியவற்றுள் ஒன்றாகற்பாற்றென அவ்வம் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து உயிர் அவற்றிற்கு வேறாயுண்டென்பது கருதலளவையான் விளக்கி

மேலைச் சூத்திரத்தின் உயிர்கண்மேல் வைத்தோதிய முதல்வன திலக்கணத்தை வலியுறுத்துதல் மூன்றாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து.

முதன்மையுடைமை பற்றி உலகிற்கு நிமித்த காரணமாகிய பதிப்பொரு ளுண்டென்பது முதற்சூத்திரத்துட் கூறி, காரணமாதற் பொதுமையான் இயைபுடைமை நோக்கித் துணைக்காரண முதற் காரணங்களது உண்மையும் அவற்றான் உலகங் காரியப்படுமாறும் இரண்டாஞ் சூத்திரத்துட் கூறி அவற்றானாய பயன் கோடற்குரிய பசுக்க ளதுண்மைக்குப் பிரமாணம் ஈண்டுக் கூறுகின்றாரென் றுணர்க. இதனானே சூத்திரவியைபும் இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப் பொழிப்பு:—இலதென்றன் முதலிய அறுவகை ஏதுக்களானும் மாயாவியந்திர தனுவென்னும் பெயரடையாற் பெறப்படும் குறிப்பேதுவானும் இவற்றின் வேறாய் இவ் வுடம்பினுள் உயிரெனப்படுவ தொன்றுண்டு. இது பூட்டுவிற் பொருள்கோள்.

தனுவினு ளான்மா வுளதென்றாரேனும், காணப்பட்ட உடம் பாற் காணப்படாத உயிருக்குண்மை கூறவேண்டுதலின் இவ்வுடம்பு சூனியமுதலியவற்றின் வேறாய ஆன்மாவையுடைத்தென உடம்பின் மேல் வைத்தோதுதல் ஆசிரியர் கருத்து. அற்றாகலினன்றே பதி யுண்மை உலகின்மேல் வைத்தோதியதூஉ மென்பது. ஈண்டு மேற் கோள் ஒன்றாயினும் எழுவகை மதங்களை வேறு வேறு மறுக்கு மேதுக்கள் ஏழாகலான் ஆன்மாவுளதென்னு மேற்கோள் அவற்றொடு தனித்தனி சென்றியைதலின் ஏழதிகரணத்தாயிற்று இச்சூத்திர மென்றுணர்க. இதனுட் கூறிய வேதுவே யேதுவும் மேற்கோளும் ஆகலான் ஏனைச் சூத்திரங்களுட்போல வேறேதுக் கூறவேண்டாமை யின், இவை யேதுவாமாறும் இவற்றான் மேற்கோளைச் சாதிக்கு மாறும் இனிது விளக்கி வலியுறுத்துதன் மாத்திரையே ஈண்டுரைக் கப்படுவதெனக் கொள்க.

முதல் அதிகரணம்

ஈண்டு இலதென்றலின் ஆன்மா உளதென்றது.

மே—சூனியான்மவாதி, தேகான்மவாதி, இந்திரியான்மவாதி, அந்தக்கரணான்மவாதி, சூக்குமதேகான்மவாதி, பிராணான்மவாதி,

விஞ்ஞானான்மவாதி, சமுகான்மவாதி என்னும் எண்மருள் அந்தக்கரணான்மவாதிகள் ஆன்மாவின திலக்கணங் கூறும்வழி, அநுவாதமுகத்தான் மறுக்கப்படுதலின் அவரை யொழித்து, ஒழிந்த எழுவர் மதங்களையும் முறையே மறுத்து உயிருண்மை சாதிப்பான் றொடங்கி, அவற்றுள் இது சூனியமேயான்மாவென மாத்துமிகர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

எவற்றினையும் அன்றன்றெனன விட்டு ஆன்மா இலதென்று நிற்பது உளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

ஆன்மா இலதென்றலே பற்றி அஃதுண்டெனக் கோடல் முயற்கோடில்லை யென்னு மேதுவால் அஃதுண்டெனச் சாதித்தலோடொக்கும் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்குற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று: ஆன்மா இலதென்னுஞ் சூனியான்மவாதிகளும் இல்லையென வாளா கூறுதலமையாமையின் உடல் பொறி விடய மனத்தினையும் முறையானே இஃதான்மாவன்று இஃதான்மா வன்றென ஒரோவொன்ருகக் கழித்து இவ்வாருகலின் ஆன்மாவென்பது சூனியமென்று அங்ஙனங் கூறுபவாகலான் அவற்றை ஒரோவொன்ருக விட்டு அங்ஙனங் கூறிக்கொண்டு நிற்பதோ றறிவுண்மையின் அவ்வறிவே மேல் அவையேதானேயா யென்பதனுள் ஆகமவளவையாற் சாதித்துப்போந்த ஆன்மாவென்றவாரும். ஈண்டிலதென்றலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது. அங்ஙனமறியுமறிவுஞ் சூனியமே யெனின், அஃது என்னை ஈன்ருள் மலடியென்பதனே டொக்குமென்றெழிக வென்பது கருத்து. இன்மை ஈண்டுச் சூனியப் பொருட்டு, சூனியமாவது உள்ளதுமன்று இல்லதுமன்று இரண்டுமாவதுமன்று வேறு மன்றெனப்படும் பாழ்.

அன்றன் றெனநின் றனைத்தும்விட் டஞ்செழுத்தாய்
நின்ருன் றுளததுவே நீயனைத்து—நின்றின்று
தர்ப்பணம்போற் காட்டலாற் சார்மாயை நீயல்லை
தற்பரமு மல்லை தனி.

உ—அவ்வறிவை உடல் பொறி விடய முதலியவற்றின் வேறு கப் பிரித்துக் காணுமாறும் அதுவே உயிராமாறுந் தெரித்துணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துத னுதலிற்று. அனைத்தும் நின்று - உடல் பொறி விடய முதலிய அனைத்தினும் அதுவது தானாக நின்று,— அன்று அன்று என விட்டு - முறையானே இது நானன்று இது நானன்றென ஒரோவொன்றாகக் கண்டு நீக்கியவழி,—அஞ்செழுத் தாய் ஒன்று நின்றுளது - அவ்விடத்து அகாமுதலிய சூக்கும பஞ் சாக்கரரூபமா யறிந்து வந்ததோரறிவு நிலைபெற்றுளதன்றே,— அதுவே நீ - அதுவு நானன்றெனக் கழிப்பின் அங்ஙனங் கழித்த உணர்வு வேறுண்டெனப்பட்டு மேலும் வரம்பின்றி யோடுமாக லிற் சூக்கும பஞ்சாக்கர ரூபமாய் நின்றறிந்து வந்த அவ்வறிவு தானே நீ யென்பதறிவாயாக. அற்றேல், மாயையமுஞ் சிவமு முளவென்பது மேலைச் சூத்திரங்களாற் சாதிக்கப் பட்டமை யின் அவையே அவ்வறிவினையுமறிந்து நீக்குமென வமையுமாக லான் வரம்பின்றியோடு மாறில்லையாலெனின்,—சார்மாயை - நின் னாற் சாரப்பட்ட மாயை,—அனைத்தும் நின்று இன்று தர்ப்பணம் போல் காட்டலான் நீ அல்லை - நிலமுதலிய காரியமனைத்துமாய் நின் னொடு விரவி நின்று இப்பெத்தகாலத்துக் கண்ணுக்குக் கண்ணாடி போல் உனக்கறிவை விளக்கி நிற்றன்மாத்திரையேயன்றி அறிவதன் றாகலான் நீ அம்மாயையல்லை.—தற்பரமும் அல்லை - மாயையான் விளங்கி யறியும் நீ அதற்கு அதீதமாகிய சிவமுமல்லை,—தனி - அவற்றின் வேறு.

விட்டவழியென்பது விட்டெனத் திரிந்து நின்றது. அவ் வறிவாவது இதுவென்றுணர்த்துவார் அன்றன்றென நின்றனைத் தும் விட்ட வழியென எதுப்பொருளை அநுவதித்து அஞ் செழுத்தாயொன்று நின்றுளதென அடையாளங் கூறினார். அஞ் செழுத்தாய் நின்றறியுமாறு வருகின்ற சூத்திரத்துட் பெறப்படும். இதற்குப் பிறரெல்லாங் கூறியது கூறலென்னும் வழுப்பட மேலு மோரியையின்றி யுரைத்தார். அனைத்து நின்றின்று தர்ப்பணம் போற்காட்டலால் சார்மாயை நீயல்லைதற்பரமுமல்லை தனியென்ற தனானே வருகின்ற அதிகரணங்களுக்கெல்லாந் தோற்றுவாய் செய்த வாறுமாயிற்று.

இரண்டாமதிரணம்

இனி எனதுடலென்றலின் ஆன்மா உளதென்றது.

மே—அவ்வறிவு உடம்பின்கணன்றி நிகழக் காணுமையானும் நானுணுகினேன் பருத்தேனென உடம்பினையே நானென்று வழங்கக் காண்டலானும் உடம்பேயான்மாவெனத் தேகான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவையாசங்கித்துச் சூத்திரத்தினிரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

நான் பருத்தேன் சிறுத்தேன் கரியேன் மனிதன் பார்ப்பானென உடம்பின் குணவிசேடங்களை உபசாரத்தால் உயிருக்கேற்றி வழங்கினும், யானுடம்பு யான்கை யான்கால் என வுடம்பை அவ்வாறு வழங்குவாரின்றி எனதென வேற்றுமைப்படவே யாவரும் வழங்கக் காண்டலின் அதுவே உயிர் வேறுண்டென்பதனை அறிவுறுக்குமெனஃ அவன் வழங்குமுறையேபற்றி அவனை மறுத்தவாறு.

என்பதி என்மனையென்ருற்போல என்கை என்காலெனஃ நிற்பதுளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாமென்றது.

எனதுடலென்பது பிறிதின் கிழமைப்பொருள்படாது தலைமாத்திரையாய் நிற்குமிராகுவை இராகுவினது தலையென்று வழங்குமாறுபோல அபேதம்பற்றியே வழங்கப்படுமென அமையுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதன்ருற்பரிய முணர்த்துத னுதலிற்று. இராகுவினது தலையென்ருற்போல்வன சிறுபான்மைவழக்கமாகலின் ஆண்டொற்றுமைப்பொருள் கோடலமையும், ஈண்டவ்வாறன்றி என்பதி என்மனைவி என்பொருள் என்று வழங்குமாறுபோல என்கை என்கால் என்கண் என்செவி என்பொறி என்பிராணன் என்னறிவெனப் பலவாற்ருனும் பெரும்பாலும் உலகத்து வழங்கக் காண்டலின் இவ்வழக்க மிகுதிப்பாடு பிறிதின் கிழமைப் பொருட்கணன்றி வாராமையான் அங்ஙனங் கூறிக்கொண்டு நிற்கும்பொருள் வேருென்றுண்டென்பது பெறப்படுதலின் அதுவே மேலுரையளவைபற்றிச் சாதித்த ஆன்மாவென்றவாருும். எனதுடலென்றலின் ஆன்மாவுளஃதென மேற்கொண்டது.

எனதென்ற மாட்டின் எனதலா தென்னு(து)
உனதலா துன்கைகால் யாக்கை—எனதென்றும்
என்னறிவ தென்றும் உரைத்துநீ நிற்றிகாண்
உன்னிலவை வேறும் உணர்.

உ—பதி மனைவிமுதலிய பொருள்கள் தம்மின் வேறுதல் கண்டு பிறிதின்கிழமைப்பொருள்பட எனதென்றாற்போலன்றிக் கைகான் முதலியவற்றைத் தற்கிழமைப்பொருள்பட எனதென்று கூறிநிற்ற லின், அவ்விருவேறு மொழியுந் தம்முளொக்குமாறென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துத னுதலிற்று. எனது அலாது என்னுது எனது என்றமாட்டின் - நீ உலகாயதநூல் கேட்கு முன்னெல்லாம் பதி மனைவிமுதலிய புறப் பொருளையே உயிரெனக் கொண்டு மயங்கிநின்றாயன்றே, அக்காலத்து அவற்றை என தன் றென வேறுகாணுது தனித்தனி எனதென்றே தற்கிழமைப்பொரு ளாகக் கூறிக்கொண்டு நின்றாற்போல,—உனது அலாது உன்கை கால் யாக்கை எனது என்றும் என் அறிவது என்றும் உரைத்து நீ நிற்றிகாண் - உனதன்றாகிய உன் கைகால் யாக்கைகளைத் தனித்தனி எனதென்றும் அங்ஙனமறிந்த பாசவறிவை என்னறிவதென்றுந் தற்கிழமைப்பொருளாகக் கூறிக்கொண்டு நீ யொருபொருள் வேறு நிற்கின்றாய் காண்,—உன்னில் - உலகாயதநூல் ஆராய்ந்த பின்னர்ப் பதி மனைவி முதலிய பொருள்கள் உனக்கு வேறுதல் கண்டாற் போலக் கைகால் முதலியவற்றினியல்புகளையும் ஏதுக்கண் முதலிய வற்றான் ஆராய்ந்து பார்த்தியாயின்,—அவை வேறும் உணர் அக் கைகால் முதலியன உனக்கு அன்னியமாம் அதனை யறிவாயாக.

மூன்றாமதிகரணம்

இனி ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

மே—ஐம்பொறிகள் ஐம்புலன்களையறியுமென்றல் எல்லார்க்கு மொப்ப முடிந்தமையின் அவை உடல்போற் சடமன்மை பெறப்படு தலானும், அவற்றை எனதென்னும் வழக்கம் பெரும்பான்மையன்றாக லானும், அவையே உயிராதலமையுமென இந்திரியான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவையாசங்கித்து மூன்றாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

ஐம்புலனாகிய சத்தப்பரிசரூபரசகந்தங்களை இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்த தொன்றறியாமையின் இவ்வைந்தினையும் ஐம்பயனுமறிவ துளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

ஐம்புலன்றிதலின் ஆன்மா ஐம்பொறியின் வேறெனச் சாதித்தற்கேதுவாமாறு யாங்ஙனமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதன் கூற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று.

ஒன்றறிந்த தொன்றறியா தாகி உடன்மன்னி
அன்றும் புலனாய்அவ் அஞ்செழுத்தை—ஒன்றறிதல்
உள்ளதே யாகில் அதுநீ தனித்தனிகண்(டு)
உள்ளலவை ஒன்றல்லை ஓர்.

உ—இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்த தொன்றறியாதென்ற தொக்கும் ஐந்துமைந்துயிரெனக் கோடலின் அதனுனெமக்காவதோரிழுக்கில்லை. இனி இவ்வைந்தையுங் கொண்டு ஐம்புலனையும் ஒரு பொருளே யறியுமெனின் அதற்குப் பிரமாணங் கண்டிலம். குடத்தைக் கண்ட யானே அதனைத் தீண்டினேனென மறித்துணர்வு நிகழ்தல் ஐந்துமோருடம்பின்கண்ணே நிலைபெறு மொற்றுமை பற்றியமையுமெனக் கோடுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

உடல் மன்னி ஒன்று அறிந்தது ஒன்று அறியாதாகி - உடம்பின்கண்ணே நிலைபெற்று ஒருவிடயத்தை யறிந்த இந்திரியம் மற்றொரு விடயத்தை அறியாதாய்,—அன்றும் புலன் ஆய் அவ்வஞ்செழுத்தை - அங்ஙனந் தம்முண் மாறுபடுஞ் சத்த முதலிய புலன்களைச் சூக்கும பஞ்சாக்கரத்தாற் செலுத்தப்பட்டு ஆராய்ந் தறிகின்ற அவ்வைம் பொறிகளின் றொழிற்பாட்டை,—அறிதல் ஒன்று உள்ளதேயாகில் - கண் உருவத்தை யறிவது செவி ஓசையை யறிவதென்று இவ்வாறுணர்தலையுடையதோர் பொருள் இல்லதோ உள்ளதோ வென வினயினார்க்கு இல்லதெனின் அவ்வறிவு நிகழாதாதல் வேண்டுமாகலின் உள்ளதேயாமெனின்,—அதுநீ - அவ்வாறுணர்வதியாது அதுவே நீயாகிய வான்மா அவ்வாறுணர்வனவும் அவ்விந்திரியங்களே யென்றூற் படுமிழுக்கென்னை யெனின்,—அவை தனித்தனி கண்டு உள்ளல் - அவ்விந்திரியங்கள் தத்தம் விடயங்களை வேறு

வேறு கண்டறிதன் மாத்திரையேயன்றி இத்தொழிற்பாட்டை யுடையேம் யாமெனவும் அறியமாட்டாவாகலான்,—ஒன்று அல்லோர்-அவ்வைந்தின் றொழிற்பாட்டையு மறிந்து அவற்றின் வரும்பயன் கொள்வதாய நீ யவற்றின் வேறாவை அதனை யாராய்ந்தறிவாயாக.

இம்மூன்றதிகரணங்களாலுஞ் சாக்கிரத்தில் நிகழுமியல்புபற்றி ஆன்மாவினுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

நான்காமதிகரணம்

இனி ஒடுக்கமறிதலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

மே—*"நேசவிந் திரியங் கட்கு நிகழறி விதனாற் காண்டும்" என நீவிருங் கோடலின் அவ்விந்திரியங்களின் வேறாய் அங்ஙனமறிவது புரியட்டக வுடம்பேயாமெனவமையும், அது புறத்து நிகழாதாயினும் அகத்தே நின்று இந்திரியங்களைப் புறத்திற் செலுத்தி யறியுமெனக் கோடுமெனச் சூக்குமதேகான்ம வாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித் தச் சூத்திரத்தினாலாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட னுதலிற்று. ஐம்பொறிகளுமொடுங்கின சொப்பனத்தானத்தின் நிகழ்ந்தவற்றையறிதலின் ஆன்மா வேறுண்டு.

நனவின்கட் கனவுகண்டாமென்றுங் கண்டிலமென்றும் நிற்பதுளதாகலின் அதுவே யவ்வான்மாவாமென்றது.

சொப்பனத்தில் நிகழ்ந்தவற்றையறிவதுஞ் சூக்குமதேகமேயாக லின் இது சித்தசாதனமாமாலென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன் தாற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று. இஃதென்சொல்லிய வாறோ வெனின் ஒடுக்கமறிதலின் என்றது ஒடுக்கத்தில்நிகழ்ந்தவற்றை நன வின்கண் மயங்கியறிதலென்னும் பொருட்டாதலாற் சித்தசாதன மாதல் யாண்டையதென விடுத்தவாறென்பது. கனவுகண்ட சூக்கும வுடம்பே நனவின்கண் அதனையறியுமாயிற் கண்டபடி யறியாது மயங்கி யறிதல் கூடாமையின் உயிர்க்காயின் அதுபோல் ஒருதன் மைத்தாகலின்றி அகத்துச் சேறலும் புறத்துச்சேறலும் வேறு பாடுடைமையான் அதுபற்றி மயங்கியறிதல் கூடுமாகலின் அங்ஙன மறியுமுயிர் வேறுண்டென்பது கண்டுகொள்க.

---

* சிவஞானசித்தியார், இரண்டாஞ்சூத்திரம் கூ௪. ஓசைநற்பரிச.

அவ்வுடலின் நின்றுயிர்ப்ப ஐம்பொறிகள் தாம்கிடப்பச்
செவ்விதின் அவ்வுடலிற் சென்றடங்கி—அவ்வுடலின்
வேறொன்று கொண்டு விளையாடி மீண்டதனை
மாறல்உடல் நீஅல்லை மற்று.

உ—கனவின்கட் செல்லுமாறும் ஆண்டு நிகழுமாறும் மீள வருமாறு முணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. அவ்வுடலின் நின்று உயிர்ப்ப ஐம்பொறிகள் தாம் கிடப்ப - மேல் உயிரன்றெனக் கூறிப்போந்த தூலவுடம்பினின்று உயிர்ப்பனவாய ஐம்பொறிகள் ஆண்டே உயிர்ப்பொழிந்து கிடப்ப,—அடங்கி அவ்வுடலில் செவ்விதின் சென்று - அவை யங்ஙனங் கிடந்தவழிப் புறத்து நிகழுந் தொழிற்பாடெல்லா மடங்கி அவ்வுடம்பினுள்ளால் வருத்தமின்றிச் சென்று,—அவ்வுடலின் வேறு ஒன்று கொண்டு விளையாடி - அத் தூலவுடம்புபோல அதனின் வேறாயதோருடம்பை யெடுத்துக் கொண்டு வேறோராற்றாற் கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று விளையாடி,—மீண்டு அதனை மாறல் - மீளவதனை மாறி மேற்சேறலான்,—நீ உடல் அல்லை மற்று - நீ அச்சூக்கும தேகமல்லை அதனின் வேறாவை.

இவ் வதிகரணத்தாற் சொப்பனத்தில் நிகழு மியல்புபற்றி உயிருண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

ஐந்தாமதிகரணம்

இனிக் கண்படில் உண்டி வினையின்மையின் ஆன்மா வுளதென்றது.

மே—சொப்பனத் தானமாத்திரையினன்றித் தொழிற்படாத சூக்கும தேகம்போலன்றிச் சுழுத்தி துரியங்களினுந் தொழிற்படுவதாய பிராணவாயுவே அடங்குதல் விடுதல் செய்தறிவதாகிய ஆன்மாவாதலமையுமெனப் பிராணான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தி னைந்தாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

ஒடுங்கினவிடத்து இன்பத்துன்பஞ் சீவனம் பிரகிருதிக்கின்மையின் ஒடுங்காதவிடத்து இன்பத்துன்பஞ் சீவியாநிற்பதுளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

கண்படைகொண்டவழி உண்டிவினையில்லையென்றது உடற்கோ பிராணவாயுவுக்கோவென வினுயினுர்க்கு உடம்பு உயிரன்மையான் அதற்கவையில்லாமைபற்றி ஈண்டைக்காவதோரிழுக்கில்லை. இனிப் பிராணவாயுவுக்கென்னின் அது துயின்றெழுந்தபின்னர்ச் சுகமாகத் துயின்றேனென்றறிதல் பிறிதோராற்ருற் பெறப்படாதென்னும் அருத்தாபத்தியான் ஆண்டும் இன்பநுகர்ச்சி யுண்டென்பது பெறற்ரும். விழித்துழிப்போல உறங்குழியும் பிராணவாயு இயங்குதலான் வினையுண்மையுங் கண்டாமாகலின் அதற்கு அவையாண்டில்லையென்றல் மாறுகோள்போலுமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்ருற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று.

ஈண்டு உண்டியென்றது விடயங்களிடமாக வரும் இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சியை; வினையென்றது உடம்பு சேட்டித்தலையாகலின். இவ்விரண்டும் பிராணவாயுவை யொழித்தொழிந்த கருவிகளெல்லா மொடுங்கிய துயிலிடத்து அஃதியங்காநிற்பவும் உடம்பின்கண்ணே நிகழ்தலின்மையின் அவையொடுங்காத நனவினிடத்து அவையிரண்டும் அதன்கணிகழ்தலுண்மையின் அவ்வின்மையுண்மைகட் கேதுவாகக் கருவிகளை யொடுக்கியும் ஒடுக்காது நிற்பது யாது அதுவே அவ்வான்மாவென்றவாரும். கண்படில் உண்டிவினையின்மையின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது.

பிராணவாயுவை யொழித்தொழிந்த கருவிகளென்பது ஆற்றலான் வந்தது. இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சியை இன்பத்துன்பமென்றுபசரித்தார். சீவனம் சீவித்தல். சேட்டித்தலென்றதாம். உளதென்றது தனித்தனி சென்றியையும். துயின்றுழியும் விழித்துழியுந் திரிபின்றி ஒருதன்மைத்தாதல்பற்றி உடம்பு பிரகிருதியெனப்பட்டது. இரண்டுகாலத்துமொப்ப வியங்குதல்பற்றிப் பிராணவாயுவைப் பிரகிருதியெனக்கொண்டு அதற்கவையின்மையி னென்றுரைப்பாரும், பிரகிருதிவிகாரமாகிய சித்தத்திற்கு அவையின்மையினெனவுரைத்துச் சுழுத்தியின்கண்ணுந் தொழிற்படுவதாய சித்தமேயுயிரென்னுஞ் சித்தான்மவாதிகளை மறுத்தற்கெழுந்தது இவ்வதிகரணமென்றுரைப்பாருமுளர்.

கண்டறியும் இவ்வுடலே காட்டொடுங்கக் காணுதே
உண்டி வினையின்றி உயிர்த்தலால்—கண்டறியும்

உள்ளம்வே றுண்டாய் ஒடுங்கா துடல்நண்ணில்
உள்ள தாம் உண்டிவினை ஊன்.

உ—துயிலிடத்துக் கருவிகளெல்லா மொடுங்குதலின் இன்பத் துன்பநுகர்ச்சியுஞ் சேட்டையும் பிரகிருதிக்கில்லையாயினவாகலான் அதுபற்றிப் பிராணவாயுவை யான்மாவென்றற் கிழுக்கென்னை யென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனைவலியுறுத்துதனுதலிற்று.

கண்டு அறியும் இவ்வுடலே - கண்டறிதற்கு நிலைக்களமான இவ்வுடம்பின்கண்ணே,—காட்டுக் காணாதே ஒடுங்க - காட்டாய கருவிகள் தொழிற்படாதேயொடுங்கவும்,—உண்டி வினை இன்றி - அவையொடுங்கிய வழி உண்டியும் வினையும் பிரகிருதிக்கில்லையாக வும்,—உயிர்த்தலான் - பிராணவாயு நிலைபெற்று இயங்குதலான்,— கண்டு அறியும் உள்ளம் வேறு உண்டு - கண்டறியு முரிமையை யுடைய உயிர் பிராணவாயுவின் வேறாயுண்டு,—ஒடுங்காது உடல் நண்ணில் ஊன் உண்டி வினை உள்ளதாம் - அவ்வுயிரொடுங்காது அவ் வுடலின்கணெய்திற்றாயின் அவ்வுடம்பு கருவிகளின் றொழிற்பாட் டானாய உண்டியம் வினையுமுடைத்தாம்,—ஆய் - அதனையாராய்ந் தறிவாயாக.

இது அருத்தாபத்தியளவை. உயிர் வேறுண்டென்றதனை வலி யுறுத்துவார் உடம்பாட்டு முகத்தானுமோதினார். இவ்வதிகரணத் தானே சுழுத்தி துரியங்களினிகழு மியல்புபற்றி உயிருண்மை சாதிக் கப்பட்டது. இதுகாறுஞ் சார்மாயை நீயல்லையென்றதனை வலியுறுத் தியவாறு.

ஆறுமதிகரணம்

இனி உணர்த்தவுணர்தலின் ஆன்மாவுளது என்றது.

மே—பிரமப்பொருள் மேற்கூறிப்போந்த சடப்பொருள்கள் போலன்றிச் சித்தாகலான் அதுவே உயிராதலமையுமென விஞ் ஞானான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்திறுதிக் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட னுதலிற்று.

தொழிற்படுங்கருவிக ளொன்றுமின்றிக் கேவலமாய் அதீதாவத் தையினின்றுழி அறியுமாறின்றிப் பின்னர்க் கலைமுதலிய கருவி களால் அறிவிக்கவறிந்து வருதலுண்மையின் எக்காலத்துந் திரி

பின்றி யறிந்தாங்கறிந்து நிற்குஞ் சித்தாகிய பிரமத்திற்கு இது தகாமையான் அங்ஙனமுணருமான்மாவேறுண்டு. உணர்த்தவுணர்த லெனவே முன்னுணராது கிடத்தல் பெற்றும்.

அவனறிந்தாங்கறிவனென் றறிவிக்கவறிந்து உபதேசியாய் நிற்பதுளதாகலின் அதுவேயவ்வான்மாவாமென்றது.

அறிந்தாங்கறிவதாகிய பிரமப்பொருள் அவிச்சைக்காலத்துக் கருவிகளோடுங்கூடியன்றி யறியாதெனக் கோடுமாகலின் அதுபற்றி உயிர் வேறுண்டென்றல் பொருந்தாதென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து 'அவ்வளவினவன்மகிழுக' வென்னுநியாயத்தால் வேறு மதன்றாற் பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று. கருவிகளோடு கூடியவழியுந் தன்னியல்புணருமாறில்லாத ஆன்மாவைப்போல அம்முதல்வன் மறந்து மறந்தறிதலின்றி அறிந்தவாறே யறிந்து நிற்கும் பேரறிவுடையனென வேதாகமங்களானறிவிக்கவறிந்து குரவனறிவுறுக்கு முபதேச மொழியைப் பெற்றுடையதாய் நிற்பதொன்றுளதாகலின் அதுவே மேலுரையளவையாற் சாதித்துப்போந்த ஆன்மா வென்றவாறும். உணர்த்தவுணர்தலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது. அறிந்தாங்கென்பது அப்பொருட்டாதல் *"எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப" என்பதனுனுமறிக. இதற்குப் பிறவாறுமுரைப்ப. அவை யெல்லாம் பொருந்தாமை யோர்ந்துணர்க.

அறிந்தும் அறிவதே ஆயும் அறியா(து)
அறிந்ததையும் விட்டங் கடங்கி—அறிந்த(து)
எதுஅறிவும் அன்றாகும் மெய்கண்டான் ஒன்றின்
அதுவதுதான் என்னும் அகம்.

உ—கருவிகளோடு கூடியவழியும் அவிச்சை நீங்காமையின் விடயங்கண் மாத்திரையே யறியுமன்றித் தன்னியல்பறியுமாறில்லை அஃதுபதேசத்தா லறியற்பாலதேயாமாகலான் அதுபற்றி இழுக்கென்னை யென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனையும் மேற்கூறிய நியாயத்தானுடம்பட்டு இன்னுமொருதாற்பரிய முரைக்கு முகத்தானே விடயங்களை யறிவுழியும் படும் வேறுபாடு கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. அவனறிந்தாங் கறியுமாறும் உயிர் மறந்து

* திருக்குறள், வினைத்திட்பம். சு.

மறந்தறியுமாறும் தெரித்துணர்த்தி வலியுறுத்துதனுதலிற்று எனினுமமையும்.

அறிந்தும் அறிவதே ஆயும் அறியாது - கருவிகளெல்லாவற்றோடுங் கூடிச் சாக்கிரத்தானத்தினின்று விடயங்களையறியுமிடத்தும் ஒருங்கேயறியமாட்டாது ஒன்றனையேயறிந்தும் ஒன்றனையறியப் புகுவதாயும் முன்னறிந்த தொன்றனை அறியாதொழிந்தும்,—அறிந்ததையும் விட்டு அங்கு அடங்கி - இங்ஙனமொரோவொன்றாக அறியப்பட்ட விடயத்தையும் இடையீடின்றி அறியமாட்டாது விட்டு விட்டாங்கே ஐந்தவத்தைப் பட்டடங்கி,—அறிந்தது எது - மீளவறிந்து வருதல் கண்கூடாகக் காணப்படுதலான் அங்ஙனமறிந்து வந்த பொருள் யாது அது சடமன்றென்பது மேற்காட்டப்பட்டது முன்னருங் காட்டப்படும்,—அறிவும் அன்று - ஒன்றாக இயல்பாக வுணர்தலே பேரறிவாகலின் அதுவுமன்றாம்.—மெய்கண்டான் ஒன்றின் - இனி மெய்யாகிய சித்தாந்தநெறியினை யுணர்ந்தோன் வேறென்னையோவென மனமொருங்கியாராயுமாயின்,—அது அது தான் என்னும் அகம் ஆகும்-காட்டுமொளிக்கு வேறாய கண்ணொளி போல அவ்வறிவிற்கு வேறாய் அதுவதுவே தானெனச் சார்ந்ததன் வண்ணமாய் நின்றறியு மியல்பையுடைய உயிராம்.

அங்கு உணர்த்துமுறைமைத் தானமாகிய இலாடத்தினென்றவாறு. அறிந்ததையும் விட்டங்கடங்கி யறியுமாறு வருகின்ற சூத்திரத் திறுதியினும், அதுவதுதானெனச் சார்ந்ததன் வண்ணமாமாறு உண்மையதிகாரத்தும் பெறப்படும். அறிந்து மறிவதேயாயு மறியாதறிந்ததையும் விட்டங்கடங்கி யறிந்ததெது என்பதற்கு ஓதியதனை ஓதியபொழுதே யுணர்ந்தும் பலகாலோதி யுணர்வதாயும் பலகாலோதியு முணர்தலின்றியும் உணர்ந்ததனையும் பின்னர் மறந்தொழிந்தும் இவ்வாறோதி யுணர்ந்தியாதென் றுரைத்தலு மொன்று. இப்பொருட்கு அடங்கி யென்புழியும் எண்ணும்மை விரித்துரைக்க. இங்ஙனம் மூவகைப்படுத் துரைப்பவே, உணர்த்த வுணர்தலென்னு மேதுவான் முறையே ஆதீதத்தின்கணிகழு மியல்புபற்றியும் சுத்தத்தின்கண் நிகழு மியல்புபற்றியும் உணர்த்தும் முறைமைக்கண் நிகழு மியல்புபற்றியும் உயிருண்மை சாதிக்கப்பட்டது. இது தற்பரமுமல்லையென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு காண்க. விஞ்ஞானமே ஆன்மா

வென்னும் புத்தரின் யோகாசாரன் மதத்தை மறுத்தற்கெழுந்தது இவ்வதிகரணமெனக்கொண்டு அதற்கியைய வுரைப்பாருமுளர்.

ஏழாமதிகரணம்

இனி மாயாவியந்திர தனுவினுள் ஆன்மாவுளதென்றது.

மே—உடம்பு முதலியவற்றுள் ஒரோவொன்றே ஆன்மாவாதலின்றென்றதொக்கும், அவற்றுள் ஒன்று குறைந்தவழியும் அறிவு நிகழாமையானும் எல்லாங் கூடியவழி அது நிகழ்தலானும் அனைத்துங் கூடிய சமுதாயமே உயிராதலமையுமெனச் சமுகான்மவாதிகளாகிய சௌத்திராந்திகர் வைபாடிகர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தி னிறுதிக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. மாயாகாரியங்களான் யாக்கப்பட்டியன்ற சூத்திரப்பாவைபோலு முடம்பின்கண்ணே அவற்றிற்கு வேறாய் ஆன்மாவுண்டு. எனவே அவையெல்லாம் மாயையின் காரியங்களாய் நிலைபெறாதனவாகலின் நிலைபேறுடைய உயிராகா வென்றவாறாயிற்று.

அவைதாம் வெவ்வேறு பெயர்பெற்று நிற்றலான்.

ஏ—சித்தமுஞ் சித்தப்பகுதியுமாகிய அகச்சமுதாய மைந்தும் மாயாகாரிய மென்பது எம்மனோர்க்கு உடம்பாடன்மையின் அது பற்றி ஆன்மா வேறுண்டெனச் சாதித்தலமையுமா றென்னையென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து 'அவ்வளவி னவன்மகிழுக' வென்னு நியாயம்பற்றி வேறுமோராற்றாற் சாதித்தனுதலிற்று.

நீ ஐந்துகந்தமெனக்கொண்ட மாயாகாரியங்கள் ஆன்மாவெனப் பெயர்பெறுமாறின்றி வேறுவேறு பெயர்பெற்று நிற்பனவாகலான் மாயாவியந்திர தனுவினுள் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது.

கலையாதி மண்ணந்தம் காணில்அவை மாயை
நிலையாவாந் தீபமே போல—அலையாமல்
ஞானத்தை முன்னுணர்ந்து நாடில் அதுதனுவாம்
தான்அத்தின் வேறாகுந் தான்.

உ—அவை தனித்தனி வெவ்வேறு பெயர்பெறினுந் தொக்க சமுதாயத்தின்கண் ஆன்மாவெனப் பெயர்பெறுமெனக் கோடுமாக

லின் அதுபற்றி யிழுக்கென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அவை வெவ்வேறு பெயர்பெறும் வழியும் அவர் கூறியவாறு பெயர் பெறாது வேறு பெயர் பெறுமாறும், அவை மாயாகாரியங்களேயா மாறும், அவை தொக்க சமுதாயத்தினும் ஆன்மாவெனப் பெயர் பெறாது வேறுபெயர் பெறுமாறு முணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துத னுதலிற்று.

காணில் கலை ஆதி மண் அந்தம் (ஆம்) - அங்ஙனஞ் சமுதாய மாதற்குரியவை யாவையென்று அளவைகளா னறியப்புகிற் கலைமுத னிலமீறாகிய தத்துவங்களேயாம்,—அவை மாயை நிலையாவாம் - அவையனைத்தும் மாயையின் காரியங்களாகலின் நிலையுதலின்றிச் சிலகால நின்றழிவனவாம்,—ஞானத்தை அலையாமல் முன் உணர்ந்து நாடில் - அவை தொக்க சமுதாயத்தின் விளங்கித் தோன்றுவதாய ஞானத்தினியல்பை அசையாமற் கருத்தை யொருக்கி முன்னுணர்ந்து பின் அச்சமுதாயத்தை யாதென்றாராயின்,—அது தீபமேபோலத் தனுவாம் - அச்சமுதாயங் கண்ணுக்கு விளக்குப்போல உயிர்க்குத் தூலசூக்கும பாங்களாகிய உடம்பாம்,—தான் அதின் வேறு ஆகும் தான் - ஆதலாற் கண் விளக்கின் வேறாயினாற்போல உயிர் அவ்வுடம் பின் வேறாம்.

இவ்வாறு மூன்று சூத்திரத்தானும் சைவாகமங்களுட் கூறப் படும் பதிமுதலிய பொருள்களதுண்மை அனுமானவளவையான் வலி யுறுத்தப்பட்டது. ஆகமவளவையே யமையுமாகலின் அனுமான வளவை மிகையாம்போலுமெனின்,—ஆகாது : மந்தவுணர்வுடைய மாணாக்கர்க்கு வேற்றுச்சமய நூல்களை நோக்கியவழிச் சைவாகமப் பொருளின் மலைவு நிகழாமைப்பொருட்டும், கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டையென்னும் நான்குவகையானன்றி ஆகமங்களைக் கேட்ட துணையானே அநுபவங் கூடாமையிற் சிந்தனை செய்து வன்மை மென்மைகளை யுணர்ந்து தெளிந்து கோடற்பொருட்டும் கருதலளவையும் வேண்டப்படுமாகலானென்க.

இலக்கணவியல்

நான்காஞ் சூத்திரம்

அந்தக் கரணம் அவற்றினொன் றன்றவை
சந்தித்த தான்மாச் சகசமலத் துணரா(து)
அமைச்சர சேய்ப்பநின் றஞ்சவத் தைத்தே.

சூ—இதுவுமது.

சூத்திரக்கருத் துணர்த்துதனுதலிற்று. பிரமாணம் இலக்கணமிரண்டானும் பொருளுண்மை பெறற்பாற்றென்னு முறைமைபற்றி மேற்பிரமாணத்தாற் பெறுவிக்கப்பட்ட பதி பாச பசுக்களுக் கிலக்கணம் எதிர் நிரனிறையாக வைத்துக் கூறுவான்றொடங்கி அவற்றுள் இது மேலடுக்க நின்ற ஆன்மாவினிலக்கணங் கூறுதனுதலிற்று. சொற்பல்காமைப்பொருட்டும் ஒத்து வேறுயவழியும் இயைபுடைமை யுணர்ந்து கோடற்பொருட்டும் ஈண்டு இதுவுமதுவென மாட்டெறிந் துரைத்த ஆசிரியர், இங்ஙன முறைத்துக்கோடற் கேற்பவன்றே ஆண்டு ஆன்மாவினதுண்மை யுணர்த்துதனுதலிற்றெனச் சிறந்தெடுத் தோதாது பொதுப்பட ஆன்மப்பிரகாச முணர்த்துதனுதலிற்றென்ற தூஉமென்க. இவ்வாறன்றி மேலைச்சூத்திரத்தின் ஆன்மாவின துண்மை கூறுமுகத்தாற் றொகுத்தோதிய அஞ்சவத்தை ஈண்டிலக் கணங் கூறுமுகத்தான் விரித்தோதப்படுதலின், இதுவுமதுவென்றது மேலைச்சூத்திரப் பொருளோடு மாட்டெறிந்ததென் றுரைப்பினுமாம். இதனானுஞ் சூத்திரவியைபு இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப் பொழிப்பு.

ஆன்மா அந்தக்கரணங்களாகிய மனம் புத்தி அகங்காரஞ் சித்த மென்னு நான்கனுள் ஒன்றன்றாயினும் நுண்ணுணர்வின்மையிற் சூழ்ச்சித் துணைவராகிய அமைச்சரோடு கூடிநின்று தன்றொழி னடாத்தும் அரசன்போல, சகசமலத்தினான் உணர்வின்றிக் கஞ்சுகம் போலுங் கலாதிகளாற் பொதுவகையான் உணர்வு நிகழினுஞ் சிறப்பு வகையான் நிகழுமாறு அவற்றாற் பெறப்படாமையிற் சிறப்புவகையா னுணருமாறு தனக்குச் சூழ்ச்சித்துணையாகிய அவ்வந்தக்கரணங்க ளோடு கூடி நின்று சாக்கிரமுதலிய ஐந்தவத்தை யுடைத்தாம்.

எனவே, அங்ஙனநின்று அஞ்சவத்தைப்படுதல் ஆன்மாவுக் கிலக்கணமென்றவாறாயிற்று. இஃது உயிர்க்குத் தடத்தலக்கணமெனப் படும் பொதுவியல்பு. ஒன்றன்றாயினும் சகசமலத்து உணராது அமைச்சரசேய்ப்ப அவற்றோடு சந்தித்து நின்று அஞ்சவத்தைத்தாமென வியையும். உணராது சந்தித்ததென்பது காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது: சந்தித்தது வினையெச்சமுற்று.

இவ்வாறன்றி ஆன்மா அவற்றினொன்றாயினும் சகசமலத்துணராமையால் அவற்றோடு சந்தித்தது சந்தித்தவழி அவையுந்தானும் அமைச்சரசேய்ப்ப நிற்றலான் அஞ்சவத்தைத்தாயிற்று என அதிகாணம் பகுத்துக்கோடற்கேற்ப வேறு வேறு வினைமுடிபு செய்துரைத்தலுமொன்று. வடமொழிச் சூத்திரத்தோதுதலின் ஈண்டும் ஆயினுமென வருவித்து ஒருதொடராக வைத்துரைக்க. அந்தக்கரணமவற்றினொன்றன்றாயினுமெனவே, அவற்றினொன்றன்றாதலும் அநுவாதமுகத்தால் ஈண்டேபெற்றாம். இஃதுணராதார் அந்தக்கரணமவற்றினொன்றன்றென்றதனை வேறு தொடராக வைத்துரைப்ப. அங்ஙனமுரைப்பின், முன் வருவனவற்றை அவாய்நின்று ஒரு பொருண்மேல் வாராமையின் ஒரு சூத்திரமாதற்கேலாமையறிக. ஆன்மாவென்பது மேலைச் சூத்திரத்தினின்றும் வருவித்துரைக்கற்பாலதாகவும், ஈண்டு வேறோதியது ஒத்து வேறாதல்பற்றி என்றுணர்க. ஆன்மாவென்னுஞ் சொற்குப் பொருள் வியாபகமென்பதூஉம் சித்தசித்தென்பதூஉமாம். மலத்து மலத்தாலென விரிக்க. அமைச்சரசு அமைச்சரொடு கூடிய அரசென உருபும் பொருளும் உடன்றொக்கன. காரணப்பொருட்டாய நின்றென்னும் வினையெச்சம் அஞ்சவத்தைத்தென்னும் வினைக்குறிப்பு முற்றோடு முடிந்தது. இதனுள் அந்தக் கரணமவற்றினொன்றன்றென்பது ஓர் அதிகரணம்; ஒன்றன்றாயினுஞ் சகசமலத்துணரா அமைச்சரசேய்ப்ப வவைசந்தித்ததென்றது ஓரதிகரணம்; அமைச்சரசேய்ப்பநின் றஞ்சவத்தைத்தேயென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக மூன்றதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதல் அதிகரணம்

ஈண்டு இவ்வான்மாவாவது அந்தக்கரணங்களாயுள்ள மனோபுத்தியகங்கார சித்தங்களில் ஒன்றன்று என்றது.

மே—ஏனையவெல்லாம் வெவ்வேறு பெயர்பெற்று நிற்பனவாக லான் உயிராகா ; "ஆயினும் மனமுதலிய அந்தக்கரணங்கள் *சிந்தையைச் சீவனென்றுஞ் சீவனைச் சிந்தையென்றும்" இங்ஙன மூயிரென்னும் பெயரானும் வழங்கப்படுதல் உண்மையானும் இந்திரிய முதலியவற்றை அவ்வாறு கூறுமையின் அஃதாகுபெயரென்றற் கேலாமையானும் அவையே தனித்தனி ஆன்மாவாமென்றல் அமைவுடைத்தெனை அந்தக்கரணான்மவாதிகள் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இது மேலைச் சூத்திரத்துள் ஓதற்பாலதேயாயினும் ஈண்டிலக்கணங் கூறும் வழியும் அவற்றோடு சந்தித்து அமைச்சரசேய்ப்ப நிற்பதெனை அவத்தைக்கேதுவாக எடுத்தோதவேண்டுதலின் ஈரிடத்துமெடுத்தோதுதல் "சில்வகை யெழுத்தின் செய்யுட்டாகிச்—சொல்லுங் காலைப் பெரும்பொரு ளடக்கி—நுண்மையொடு புணர்ந்த வொண்மைத் தாகி" என்னு மிலக்கணத்ததாய சூத்திரத்துக் கேலாமையான் அதுபற்றி விதிமுகத்தானன்றி அநுவாத முகத்தான் ஈண்டுணர்த்தப்பட்டது. ஈண்டு அந்தக்கரணமென்றது உள்ளந்தக்கரணமாகிய கலாதிகளினுஞ் செல்லாமைப்பொருட்டு மனோ புத்தியகங்கார சித்தங்களிலெனக் கிளந்தெடுத்துரைத்தார். கலாதிகளுண்டெனக்கொண்டோரின் உயிர் வேறுண்டெனக்கொள்ளாதார் இன்மையின் ஆண்டாசங்கை நிகழாமையானும் அமைச்சரோடு உவமிக்கப்பட்டு அதீதத்தினு நீங்காது உடனிற்பனவாய கலாதிகளன்மையானும் அவற்றை ஈண்டெடுத்தோத வேண்டாமையின் மன முதலிய புறஅந்தக்கரணங்களே ஈண்டுக் கூற நின்றன வென்பது கருத்து.

அவைதாம் பிரகாசமாய்நின்றே அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான்.

ஏ—†"மனமும் புத்தி யகங்காரஞ் சித்த நான்கு—மருவியான் மாவே யென்ன வரும்" என நீயிருங்கோடலின் உயிர் அவற்றுளொன்று தலைமையுமென்றுற்படு மிழுக்கென்னையென்னுங்கடாவை

* சிவஞானசித்தியார், நான்காஞ் சூத்திரம் உஅ. - புந்தியை.

† சிவஞானசித்தியார், நான்காஞ்சூத்திரம். உ. கருவியா.

யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. அவ்வந்தக்கரணங்கடாம் தம்மிற் கீழுள்ளவற்றை நோக்கிச் சித்தாய் நின்றே தம்மை நோக்கி அசித்தாய் நிற்றலால் தன்னை நோக்கியுஞ் சித்தாய் நிற்கும் இவ்வான்மாவாவது அந்தக்கரணங்களாயுள்ள மனோபுத்தி யகங்கார சித்தங்களில் ஒன்றன்றெனை மேற்கொண்டது.

எனவே, உயிரான் அதிட்டிக்கப்பட்டு ஐம்பொறிகளறிந்த விடயங்களுள் ஒன்றனை இஃதியாதாகற்பாற்றெனச் சித்தஞ்சிந்தித்தறியும்; யான் சிந்தித்தேனென்றறியமாட்டாது. மனம் அதனை இஃதின்னதாகற்பாற்றெனவும் அஃதாமோ அன்றோவெனவும் இவ்வாறு சங்கற்பவிகற்பஞ்செய்தறியும்; யான் சங்கற்ப விகற்பஞ்செய்தேனென்றறியமாட்டாது. அகங்காரம் அதனை இன்னதெனத் துணிவேன் யானென்று ஒருப்பட்டெழுந்தறியும்; யானொருப்பட்டெழுந்தேனென்றறிய மாட்டாது. புத்தி அதனை இன்னதிதுவென நிச்சயித்தறியும்; யானிச்சயித்தேனென்றறிய மாட்டாது. ஆகலான் அவ்வாறின்றி அவற்றொடு கூடி யான் சிந்தித்தேன் பற்றினேன் எழுந்திருந்தேன் நிச்சயித்தேனென்றும் அதன்பின் அதுவதுவாய்ப் பரிணமித்துச் சுகதுக்கமோகரூபமாய்த் தன்மாட்டு வந்த புத்திதத்துவத்தின் பரிணாமங்களைக் கலாதிகளோடு கூடிநின்று இது சுகம் இது துக்கம் இது மோகமென்றறிந்தும் யான் சுகித்தேன் யான்துக்கித்தேன் யான் மோகித்தேன் என்றறிந்தும் இங்ஙனம் பிறவற்றை நோக்கியுந் தன்னை நோக்கியுஞ் சித்தாகிய ஆன்மாத் தம்மை நோக்கிச் சித்தாகாத அந்தக்கரணங்களின் ஒன்றாமாறி யாண்டையதென மறுத்தவாறாயிற்று.

*"இவன்றானும் புத்தியுஞ்சித் திவனுமோ புத்தி" என வழிநூலாசிரியர் கூறியதும் இவ்வியல்புநோக்கி. ஈண்டுப் பிரகாசம் அப்பிரகாசம் என்பன சித்து அசித்தென்னும் பொருளவாம். ஏனையோரை நோக்கி அரசனுக்கு அணுக்காதற் சிறப்புப்பற்றி அமைச்சரை அரசரென்று உபசரித்துக் கூறப்படுமாறுபோலப் புறக்கருவிகளை நோக்கி ஆன்மாவுக்கு அணுக்கமாய் நிற்றற்சிறப்புப்பற்றி மனம் புத்தியகங்காரஞ்சித்தம் நான்கும் மருவி யான்மாவேயென்ன உபசரித்துக் கூறப்படுமத்தனை யென்றொழிக. சூழ்ச்சித் துணையாதல்பற்றி

* சிவஞானசித்தியார், பதினொன்றாஞ்சூத்திரம். ௧௧. சிவன்சீவ.

அந்தக்கரணங்கள் அமைச்சரை யொக்குமெனவே, ஏனைக்கருவிகள் ஏனைப்பரிசனங்களை ஒக்குமென்பது பெற்றாம். அது ஞானமிர்தத் திற்காண்க. மேலைச் சூத்திரத்தினோதிய ஏதுக்களே ஈண்டைக்கும மையுமாயினும், சிறந்தமைபற்றி வேறேதுக்கூறினார்.

மனமாதி யால்உணர்தல் மன்னு புலன்கள்
மனமாதி மன்புலனின் அல்லன்—மனமேல்
உதித்தொன்றை உள்ளம் உணர்தல் அதனின்
உதிக்கும் கடல்திரையை ஒத்து.

உ—அவ்வந்தக்கரணங்கள் தம்மிற் கீழுள்ளவற்றை நோக்கிச் சித்தாமாறும் தம்மின் மேலுள்ளவற்றை நோக்கியுந் தம்மைநோக்கி யும் அசித்தாமாறுந் தெரித்துணர்த்தி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுத லிற்று. மனம் ஆதியால் உணர்தல் மன்னு புலன்கள் - மனமுதலிய அந்தக்கரணங்களாலுணரப்படுவன ஐம்பொறிகளாற் றரப்பட்டுப் புறத்தே நிலைபெற்ற விடயங்களாம்:—உள்ளம் உணர்தல் மனம் மேல் உதித்த ஒன்றை - ஆன்மாவுணர்வது மனத்துக்கு மேலெனப்படும் புத்தியிற்றோன்றிய தொன்றனையாம்:—கடற்றிரையை ஒத்து உதிக் கும் - அவ்விருவேறுணர்வுங் கடலிடையெழுந்து கரைசாருந்திரை போலப் பரம்பரையின் ஆன்மாவின்மாட்டு வந்து தோன்றும்:— அதனின் மனம் ஆதி மன் புலனின் அல்லன் - அதனானே மன முதலியன அவ்விடயங்களின் வேறாயினாற்போல ஆன்மாவும் அம் மனமுதலியவற்றின் வேறாம்.

புத்தியிற்றோன்றியதொன்றாவது சுகதுக்கமோகரூப விடயம். பரம்பரையிற் றோன்றுதலாவது முன்னர் வாயிற் காட்சியுணர்வு தோன்றி அதன்பின் மானதக்காட்சியுணர்வு தோன்றி அதன்பின் னர்த் தன்வேதனைக்காட்சியுணர்வு உயிரின்கண் வந்து தோன்றுதல். இதனானே அந்தக்கரணங் கீழுள்ளவற்றை நோக்கிச் சித்தாமாறும் மேலுள்ளவற்றை நோக்கி அசித்தாமாறும் உயிர் அவ்வாறன்றி யாண் டுஞ் சித்தாமாறுங் கண்டு கொள்க.

சிந்தித்தாய்ச் சித்தந் தெளியாதாய் ஆங்காரம்
புந்தியாய் ஆய்ந்து மனமாகிப்—பந்தித்து
வெவ்வேறு தானே துணிந்துள்ளம் இவ்வேறாம்
அவ்வேறாம் போதுபோல் ஆங்கு.

உ—மேற்பொதுவகையாற் கூறிப்போந்த அந்தக்கரணங்களின் இயல்பு சிறப்புவகையாற் கூறுமுகத்தான் மானதக் காட்சியுள்ளுங் கடற்றிரைபோலப் பரம்பரையின் வெவ்வேறு யுணர்வு நிகழுமாறுணர்த்தி உயிர்வேறுதலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

உள்ளம் - புருடதத்துவமென நின்றவுயிர்,—ஆங்கு - வாயிற் காட்சியாற் கண்ட விடயங்களிலொன்றனை மனமாதியானுணரும் மானதக் காட்சியின்கண்ணும் ஒரு பெற்றித்தாதலின்றி,—சித்தம் ஆய்ச் சிந்தித்து - சித்தமாய் நின்று இஃதியாதாகற்பாற்றெனச் சிந்தித்தும்,—மனம் ஆகிப்பந்தித்து - அதன்பின் மனமாய் நின்று இஃதின்னதாகற்பாற்றெனப் பற்றியும்,—ஆங்காரம் ஆய்த் தெளியாது - அதன்பின் அகங்காரமாய் நின்று இஃதாமோ அன்றோ இதனை இன்னதெனத் தெளிவேன் யானெனத் தெளிவு பிறவாதெழுந்தும்,—புந்தி ஆய் ஆய்ந்து - அதன்பின்னர்ப் புத்தியாய் நின்று இஃதின்னதெனத் தெளிந்தும்,—வெவ்வேறு தானே துணிந்து இவ் வேறும் - இங்ஙனம் வெவ்வேறாகவே யுணர்தலான் அவ்வாறுணரும் புருடன் இவ்வந்தக்கரணங்களின் வேறும்,—போது அவ்வேறும் போல் - ஞாயிறு முதலியவற்றோடு கூடிநின்று நாழிகை நாள் பக்கந் திங்கள் ஆண்டு முதலியனவாய்ப்படும் பாகுபாடு செய்யுங் காலதத்துவம் அஞ்ஞாயிறு முதலியவற்றின் வேறாயினாற்போல்.

அகார உகாரம் அகங்காரம் புத்தி
மகாரம் மனம்சித்தம் விந்துப்—பகாதிவற்றை
நாதம் உளவடிவா நாடிற் பிரணவமாம்
போதங் கடற்றிரையே போன்று.

உ—அம்மானதக் காட்சியினிகழுஞ் சவிகற்ப உணர்விற்கேதுவாய் அவற்றையுடனின்று செலுத்தும் அக்கரங்கள் இவையென்பதும் அவற்றுணர்வு மாறிமாறித் தோன்றுமாறு முணர்த்துதனுதலிற்று.

அகாரம் அகங்காரம் - அகரம் அகங்காரத்தினையும்,—உகாரம் புத்தி - உகரம் புத்தியினையும்,—மகாரம் மனம் - மகரம் மனத்தினையும்,—விந்து சித்தம் - விந்து சித்தத்தினையும்,—நாதம் உளவடிவு - நாதம் உயிரினையும் செலுத்துதல்பற்றி,—கடற்றிரையே போன்று - சமுத்திரத்தின்கட் புதிது புதிதாய்த் திரைதோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருமாறுபோல, — போதம் — மாசகலத்தின்கட் கணந்தோறும்

உணர்வு,—ஆம் - உதித்தும் ஒடுங்கியும் வரும்,—பகாது இவற்றை நாடில் - பகுக்காது இவ்வக்கரங்களை ஆராயின்,—பிரணவமாம்-பிரணவமாகும்.

*"மன்னு மகார மனஞ்செலுத்தும் புத்தியினை - புன்னுமுகார முபசரிக்கு—முன்னுகு - மாங்காரந் தன்னை அகாரஞ் செலுத்தியிடு - நீங்காத சித்தம் விந்துநேர்" என்பவாகலானும் ஈண்டோதிய துறையே முறையெனவும் †"அவ்வுடனுவ்வு மவ்வு மனம்புத்தி அகங்காரங்கள்" என வழி நூலாசிரியரே ஓதியது எதிர் நிரனிறைப் பொருளெனவுங் கொள்க. "அவ்வுடனுவ்வு மவ்வு மனம்புத்தி அகங்காரங்கள்" என்றதே முறையெனக் கொண்டு அதற்கியையக்கொண்டு கூட்டி யுரைப்பாருமுளர்.

பகாதிவற்றை நாடிற் பிரணவமாமெனவும் போன்றுமெனவுங் கூட்டுக.

அந்தக்கரணங்களைச் செலுத்தும் அக்கரங்களைக் கூறுவார் ஒப்புமைபற்றிப் புருடனைச் செலுத்தும் அக்கரமும் உடன்கூறினர்.

உடனின்று செலுத்துதல்பற்றி அபேதமாக வைத்தோதப் பட்டன.

‡"நிகழ்ந்திடும் வாக்கு நான்கு நிவிர்த்தாதி கலையைப்பற்றி" அகாமுதலிய பஞ்சகலை வடிவாய் நின்று இவற்றை வேறு வேறு செலுத்துதல்பற்றிக் கணந்தோறும் நினைப்பு மறப்புமாகிய சகல கேவலங்கள் அதிநுட்பமாய்க் கறங்கோலைபோல மாறி மாறி நிகழுமெனவும் மாசகலத்தின்கட் கணந்தோறும் அங்ஙனமுணர்வுதித்தும் ஒடுங்கியும் வருதல் சமுத்திரத்தின்கட் புதிது புதிதாய்த் திரை தோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருமாறுபோலு மெனவுமுணர்க. கடற்றிரையுவமை மேற் பரம்பரையாய் உணர்வு வருதற் கெடுத்துக் காட்டினர்; ஈண்டுப் புதிது புதிதாய் வருதற்கெடுத்துக் காட்டினர்; ஆதலாற் புனருத்தியன்மை யுணர்க.

எண்ணில ஓங்காரத் தீசர் சதாசிவமா
நண்ணிய விந்துவொடு நாதத்துக்—கண்ணிற்

* துகளறுபோதம் - கச.

† சிவஞானசித்தியார், நான்காஞ்சூத்திரம் - ௩.

‡ ஷை, முதற்சூத்திரம் - உச.

பகரயன்மா லோடு பரமனதி தெய்வ
மகரவுக ரம்மகரத் தாம்.

உ—அவ்வக்கரங்களுஞ் சடமாகலின் அவற்றை அதிட்டிக்கும் அதிதெய்வங்கள் இவையென்பதுணர்த்துதனுதலிற்று.

எண்ணில வோங்காரத்து நண்ணிய விந்துவொடு நாதத்ததி தெய்வங் கண்ணில் ஈசரொடு கூடிய சதாசிவமாம். அகரவுகரமகரத்ததி தெய்வங்கண்ணிற் பகரயன்மாலோடு பரமனும்.

எண்ணிலவு - மானதக்காட்சியின்கண் நிலவிய,—ஓங்காரத்து - பிரணவத்தின் கண்ணே,—நண்ணிய - பொருந்திய,—நாதத்து - நாதத்திற்கும்,—விந்துவொடு - விந்துவிற்கும்,—அதிதெய்வம் - அதிதேவதையை,—கண்ணில் - கருதுமிடத்து,—சதாசிவம் - சதாசிவமும்,—ஈசராம் - மகேசனுமாம்,—மகர உகர அகரத்து - மகர உகர அகரங்கட்கு,—(அதிதெய்வம் கண்ணில்) - அதிதேவதையைக் கருதுமிடத்து,-பரமன் மாலோடு பகர்அயனும்-முறையே சுத்தவித்தையின் வைகுவோராகிய உருத்திரனும்மாலும் சொல்லப்படும் அயனுமாம்.

ஈண்டு அயன் மால் பரமனென்றது சுத்தவித்தையின் வைகுவோரை. பரமன் உருத்திரன்.

இரண்டாம் அதிகரணம்

இனி இவ்வான்மாச் சகசமலத்தினல் உணர்வின்றென்றது.

மே—ஆன்மா அந்தக்கரணங்களினொன்றன்றாயின் அவற்றொடு சந்தித்து நிற்றற் கேதுவென்னையென அவர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

ஆகந்துகமலங்களி னீக்குதற்குச் சகசமலமென விசேடிக்கப்பட்டது: படவே உயிர் முதல்வனைப்போல் அந்தக்கரண முதலியவற்றின் வேறாய சேதனப்பொருளாயினுஞ் செம்பிற் களிம்புபோல வேறுகாரணமின்றி மூலமலந் தன்னேடு உடனாய் நிற்றலிற் றன்னியல்பானுணருமாறின்றிக் கருவிகளைக் கூடி நின்றுணர்வதாயிற்றெனவிடுவித்தவாறாயிற்று. இதனானே மலத்துளதாமென மேற்பிரமாணத்தாற் பெறுவிக்கப்பட்ட மூலமலத்திற்கு ஈண்டிலக்கணங் கூறினு

ரென்பது பெறுதும். அறியாமையைச் செய்தலாகிய கேவலத்தி னிகழும் இயல்பே மலத்திற்குத் தன்னியல்பு கருவிகளோடு கூடி அவத்தையுறுவதாகிய விபரீதவுணர்வைச் செய்யுஞ் சகலத்தினிகழும் இயல்பே பொது இயல்பாகலான், மலத்திற்கு இருவகை இலக்கண மும் ஈண்டே பெறப்பட்டன.

அதுதான் ஞானதிரோதகமாய் மறைத்துக்கொடு நிற்ற லான்.

ஏ—சகசமலத்தினல் உணர்வின்றி யொழியிற் பின் கருவிக ளோடு கூடியவழி அறிவுண்டாமாறியாங்ஙனமெனச் சற்காரிய வாதம் பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுத லிற்று.

அச்சகசமலமாவது ஞானத்திற்குத் திரோதகமாய் அதனை இல்லையென்னும்படி மறைத்துக்கொண்டு நிற்றலான் இனி இவ்வான் மாச் சகசமலத்தினல் உணர்வின்றென மேற்கொண்டது.

மலத்தினதிலக்கணம் வடமொழி வழக்குப்பற்றிக் கூறுவார் ஞானதிரோதகமாயெனவும் அதனைத் தமிழ்மொழியான் விளக்குவார் மறைத்துக்கொடு நிற்றலானெனவுங் கூறினராகலான், அது கூறியது கூறலன்மையுணர்க. திரோதகமென்னும் வடமொழி மறைத்தலைச் செய்வதென்னும் பொருட்டாய் வினைமுதன்மேனின்ற வினைப் பெயர்.

இதனனே ஞானபாவமே அஞ்ஞானமென்பார் மதமும் மறுக் கப்பட்டது; அபாவம் ஒரு காரியத்தைச் செய்யமாட்டாமையின்.

மாயா தனுவிளக்காம் மற்றுள்ளம் காணுதேல்
ஆயா தாம் ஒன்றை அதுஅதுவாய்—வீயாத
வன்னிதனைத் தன்னுள் மறைத்தொன்றும் காட்டம்போல்
தன்னைமலம் அன்றணைதல் தான்.

உ—ஆகந்துகமலமே ஞானதிரோதகமாதலமையும் வேறு மோர் மலமுண்டென்றல் மிகைபோலுமென ஐக்கவாதசைவர் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்து ஆகந்துகமலத்தானுஞ் சகச மலத்தானுஞ் செயப்படுங் காரியங்கட்குத் தம்முள் வேற்றுமை பெரி தாமாறுணர்த்துமுகத்தான் ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

உள்ளம் மாயா தனு விளக்கு ஆக் காணுதேல் ஒன்றை ஆயாது ஆம் - உயிர் ஆகந்துகமலமெனப்படும் மாயா காரியமாகிய உடம்பு தனக்குக் காட்டாகக்கொண்டு காணுதாயின் ஒரு விடயத்தையும் அறிவதில்லையாம்,—மற்று மலம் தன்னை அன்று அணைதல் தான் - சகச மலம் உயிரை அநாதியே பற்றிநிற்றல்,—அது அது ஆய் வீயாத வன்னிதனைத் தன்னுள் மறைத்து ஒன்று ஆம் காட்டம்போல் - காட்ட முதலியவற்றுள் அதுவதுவேயாய் நின்றுந் தனக்குக் கேடில்லாத வன்னியைத் தனக்குண் மறைத்து வைத்து ஒன்றேயாய் நிற்குங் காட்டம்போலும்.

எனவே, காட்டாய் நின்று விடயங்களையறியும் வண்ணம் உயிர்க் கறிவை விளக்குதல் மாயையின் செய்தி; அவ்வறிவைத் தடைசெய்து கொண்டு நிற்றல் மலத்தின் செய்தி ; இவ்விரண்டும் இங்ஙனம் ஒளியு மிருளும்போல் இகலி நிற்பனவாகலான் அத்தன்மைத்தாய மாயை இத்தன்மைத்தாய மலமாதல் யாண்டையதென மறுத்தவாருயிற்று. வன்னி அது அதுவாதல் காட்டத்துண் மறைந்துழிக் காட்டமேயாயும் சூரியகாந்தத்துண் மறைந்துழி அதுவேயாயும், இவ்வாறே அவ்வவற்றின் மறைந்துழித் தானென்ப தொன்றில்லை யென்னும்படி நிற்றல். அங்ஙனமாகியும் வீயாமை, கடைதன் முதலிய தொழிற்பாடு நிகழ்ந்தவழித் தோன்றுதலாற் பெற்றும். தன்னுண் மறைத்தல் - வன்னியென்பதொன்றில்லை யென்னும்படி பொதிந்து கொண்டு தானே யாதல். ஒன்ருங்காட்டம் ஒன்றேபோல் அத்துவிதமாங் காட்டமென்றவாறு. இவ்வாறு உவமைக்கோதிய அடையுந் தொழிலும் இயைபும் பொருட்கண்ணுங் கூறிக்கொள்க. மாயை கன்மங்கள்போல ஆதியன்றெனக் காலத்தானும் வேற்றுமை கூறுவார் அன்றணைதலென்ருர்.

இங்ஙனங் கூறிப்போந்த மலமாவது - ஞானபாவமென்பாரும், பிராந்திஞான மென்பாரும், தமோகுண மென்பாரும், பஞ்சக்கிலேசத்துள் ஒன்ருகிய அவிச்சை யென்பாரும், மாயை கன்மங்களென்பாரும், சிவசத்தி யென்பாரும், உயிர்க்குண மென்பாருமாய், அவ்வச் சமயநூல்பற்றி மயங்குவாருமுளர். அம்மலத்திற்குப் பற்றுக்கோடாகிய சூனிய முதலியவற்றின் வேறெனப்பட்ட ஆன்மாவும் இயற்கையாற் சடமென்பாரும், அறிவுமாத்திரையேயெனக் குணிப்

பொருளன் றென்பாரும், சுதந்திரவறிவுடைத் தென்பாரும், அவ்வவ் வுடம்பளவிற் றென்பாரும், அணுவளவிற் றென்பாரும், உருவென் பாரும், அருவென்பாரும், உருவருவென்பாருமாய், இன்னும் பல திறப்படக் கூறி மயங்குவாருமுளர். அவையெல்லாம் பொருந்தாமை ஆகமங்களுட் காண்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும்.

இச்சகசமலம் - ஞானதிரோதகமாய்த், திரவியமாய், அறியா மைக் குணத்ததாய்ச், செம்பிற் களிம்புபோல உயிரின் குற்றமாய், அநாதிபந்தமாய்ச், சடமுமாய்ப், பலவுமாயின் அழிவெய்துமாகலின், அநாதிபந்தமாதல் பெறப்படாமையின், ஒன்றேயாய், விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலரென்னும் உயிர்ப்பாகுபாட்டிற் கேதுவாய், உயிர்க டோறுந் தனித்தனி வெவ்வேறாய் மறைத்து நின்று தத்தங் கால வெல்லையி னீங்குவனவாகிய சத்திகள் பலவுடைத்தாய், உயிர்கண் மூன்றவைத்தைகளும் படுதற்கு மூலகாரணமாய், நித்தமாய், வியாபக மாய், வியாபகவுயிர் அணுத்தன்மைபடுமாறு செய்தலின் ஆணவ மென்னும்பெயர்த்தாய்ப், பசுத்துவம் பசுநீகாரம் மிருத்தியு மூர்ச்சை மலம் அஞ்சனம் அவித்தை ஆவிருதியென்றற் றொடக்கத்துக் கார ணக் குறிகளுமுடைத்தாய் நிற்பதெனவும், படலம் படர்ந்த கண் ஞாயிற்றின் சந்நிதியினிற்பினும் படலத்தான் அவ்வொளியை யிழந்து இருளினழுந்துமாறுபோல, முதல்வன் சந்நிதியி னிற்பினுஞ் சோபானமுறையின் அறிவிக்க அறியுந்தன்மைத்தாய உயிர் அநா தியே யறிவித்தால் அறியமாட்டாமையின், அம்மாட்டாமையான் அவ்வறிவை இழந்து அறியாமையாய் அழுந்துதலின் அஃதவ்வுயிர்க் குப் பந்தமாயிற்றெனவு முணர்க. அநாதியே மலத்தினீங்குதல் முதல்வன்வினையாய் அநாதிமுத்தத்தன்மையென, *எண்குணங் களுள் வைத்தெண்ணப்படுவதென்பது சிவாகமங்களுக்கெல்லாம் ஒப்ப முடிந்தாற்போல அநாதியே மலத்தைப்பற்றுதல் உயிரின் வினையாய்

---

* எண்குணங்களாவன :—தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனா தல், இயற்கை யுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை என்பனவாம். இவைமுறையே - சுவதந் திரத்துவம், விசுத்ததேகம், நிராமயான்மா, சருவஞ்ஞத்துவம், அநாதி போதம், அலுப்தசத்தி, அநந்தசத்தி, திருப்தி எனப்படும்.

உயிர்க்குற்றங்களுள் வைத்தெண்ணப்படுவதென்பதூஉம் அவற்றிற் கெல்லாம் ஒப்பமுடிந்தது. ஈண்டுப்படுங் கடாவிடைகளெல்லாம் ஈரிடத்துமொக்கும்.

மூன்றும் அதிகரணம்

இனி இவ்வான்மாச் சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரியம் துரியா தீதமாயுள்ள பஞ்சாவத்திதனாய் நிற்கு மென்றது.

மே—இருளினகப்பட்ட கண் விளக்கோடு கூடியவழி விடயங் களைக் காண்டலேயன்றி வெவ்வேறவத்தைப்படுமாறில்லை. அதுபோல மலத்திலகப்பட்ட உயிர் கருவிகளோடு சந்தித்தவழி ஒருதன்மைத் தாயறிதலே அமைவுடைத்து. அவ்வாறன்றி மேலைச்சூத்திரத்தோதிய முறையான் ஐம்புலனறிந்தும் ஒடுக்கமறிந்தும் உண்டி வினையின்றிக் கிடந்தும் உணர்த்தவுணர்ந்தும் இங்ஙனம் வெவ்வேறு அவத்தைப் படுமாறியாங்ஙனமென அவர்கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத் தின் இறுதிக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. அவத்தையெனப்படுவன பலவுளவாகலின் அவற்றுள் ஈண்டு ஐந்த வத்தையெனப்பட்டவை யாவையென்னும் ஐய நீக்குதற்குக் கிளந் தெடுத்துரைத்தார். அவத்திதன் என்னும் வடமொழி ஆடூஉவறி சொல்லாற் கூறியது அம்மதம்பற்றி. அமைச்சரசேய்ப்ப நிற்றலா னென்பதூஉம் ஈண்டு வருவித்துரைத்துக்கொள்க. கொள்ளவே, *"படைகொடு பவனிபோதும்" வேந்தன் "கடைதொறும் விட்டு விட்டுக் காவலுமிட்டு" அந்தப்புரத்திற் செல்லுமாறுபோல ஆன்மா அங்ஙனம் அஞ்சவத்தைப்படுதல் அமைவுடைத்தென விடுத்தவாறா யிற்று.

அதுதான் மலசொரூபத்தின் மறைந்து அரூப சொரூபி யாய் நிற்றலான்.

ஏ—அரசன்போல் உயிர் அங்ஙனமஞ்சவத்தைப்படுமாயின் வியாபகத்திற்கிழுக்காய் முடியும்போலுமென்னுங் கடாவை யாசங் கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. அவ்வுயிர்தான் மலவடிவின்

---

* சிவஞானசித்தியார், நான்காஞ்சூத்திரம். ௩௨.

மறைப்புண்டவழி அருவுடம்பாகிய தத்துவசொரூபியாய் நிற்றலான் அத்தத்துவங்கள் தொழிற்படுமவத்தை வேறுபாடுபற்றி இனி இவ் வான்மாச் சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியந் துரியாதீத மாயுள்ள பஞ்சாவத்திதனும் நிற்குமென மேற்கொண்டது *"சீவனே வியாபி யவத்தையி லிழிந்து திரும்புதல் குற்றமாங் கருவி சேருதல் பிரித லில்லையா முறையிற் செயப்படுங் கருவியே தெரியுந்—தாவிலா வறிவு தங்கின விடமே தகுமுயிர்க் கிருப்பிடம்" என்றதூஉம் இப் பொருள்பற்றியென்க. தத்துவவன்னரூபனுதல் வீடுபெற்றுழியும் உண்டுபோலுமென்று ஆசங்கை நிகழாமைப்பொருட்டு, மலசொரூபத் தின் மறைந்தென மேற்கூறிப்போந்ததனை வழி மொழிந்துகொண்டு அரூபசொரூபியாய் நிற்றலானென்று எதுக்கூறினர். மறைந்தவழி யென்றது மறைந்தெனத் திரிந்துநின்றது.

ஒன்றணையா மூலத்(து) உயிரணையும் நாபியினில்
சென்றணையும் சித்தம் இதயத்தின்—மன்றவே
ஐயைந்தாம் நன்னுதலில் கண்டத்தின் வாக்காதி
மெய்யாதி விட்டகன்று வேறு.

உ—தத்துவங்கள் தொழிற்படுதற்கண் நிகழும் அவத்தை வேறு பாடு தெரித்துணர்த்தி அஃதேதுவாதலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

நல்நுதலில் வாக்காதி மெய்யாதி மன்ற ஏய் ஐயைந்தாம் கண்டத் தின் (வாக்காதி மெய்யாதி) விட்டு அகன்று வேறு (ஐயைந்தாம்) இதயத்திற் சித்தஞ் சென்றணையும் நாபியினில் உயிர் அணையும் அணையா மூலத்து ஒன்று என வியையும்.

சாக்கிரத்தான மெனப்படும் இலாடத்திற் புறவிந்திரியம் பத் தினையுந் தேற்றமாகப் பொருந்திய இருபத்தைந்து கருவி தொழிற் படும்; சொப்பனத்தான மெனப்படுங் கண்டத்தின் அப்பத்தினையும் விட்டு நீங்கி வேருய இருபத்தைந்து கருவி தொழிற்படும்; சுழுத் தித்தான மெனப்படும் இதயத்தின் அவற்றுள் இருபத்திரண்டு கருவி களை விட்டு நீங்கி முன்னர்க்கூறப்படும் இரண்டுகருவிகளோடுகூடிய சித்தந் தொழிற்படும்; துரியத்தானமெனப்படும் உந்தியிற் சித்தத் தையும்விட்டு நீங்கி முன்னர்க் கூறப்படும் புருடதத்துவத்தோடு பிராணவாயுக்கூடித்தொழிற்படும்; இக்கருவியொன்றும் அணையாத

* உலகுடையநாயனுர் கழிநெடில். ரு.

அதீதத்தான மெனப்படும் மூலாதாரத்தில் புருடனென்றே நிலை பெறும். எனவே, இலாடத்தானமுதலிய ஐந்தினும் நிற்குங் கருவிகள் முறையே முப்பத்தைந்தும் இருபத்தைந்தும் மூன்றும் இரண்டும் ஒன்றுமென்பது போந்தவாறுணர்க. வருகின்ற சூத்திரத்தின் மெய் வாய் கண் மூக்கு எனச்செய்யுட்கேற்ப மெய்யை முற்கூறுதலின் அம்முறைபற்றி ஈண்டுச் செவியாதியென்றது மெய்யாதியென்றார். அவற்றொடு கூடிய இருபத்தைந்தாவன : அவ்விந்திரியம் பத்துக் கும் விடயமாகிய வசனாதி சத்தாதி பத்தும் அவற்றினுக்கு உட்கருவி யாகிய அந்தக்கரணங்களொன்கும் அவற்றோடு கூடி அவத்தையுறுவ தாகிய புருடனொன்றும், அஃதவத்தையுறுதற்குரிய மதுகைக்கேது வாய் அகங்காரத்தாற் செலுத்தப்படும் பிராணாதி வாயுக்கள் பத்து மென இவை. ஈண்டுச் சத்தாதியென்றது வசனாதிபோலும் விடயங் களையெனக்கொள்க. எனவே, பூதங்களின் கூறாய் அவற்றுடனின்று தோழிக்குத் தேருறுப்புப்போல இந்திரியங்களின் றொழிற்பாட் டுக்கு மதுகையை விளைத்து நிற்பனவாய புறக்கருவியறுபதில் ஈண் டுக் கூறிப்போந்த விடயங்கள் பத்தும் வாயுக்கள் பத்தும் ஒழித் தொழிந்த புறக்கருவிகள் நாற்பதும் அவற்றையுடைய பூதங்களைந்தும் அவற்றிற்கு வலியாயுடனிற்பனவாய சூக்குமபூதமெனப்படுந் தன் மாத்திரைகளைந்துமென்னும் ஐம்பதுகருவிகளுங் கீழ்நோக்கியசாக் கிரத்தானத்தில் தமது சத்தி மடங்கி வினைக்கீடாகத் தொழிற்படா தொழியுமெனவும், அவை யொழிந்தவழி அவத்தைக் கேதுவாய் நின்ற ஏனைப் பொறிமுதலிய முப்பத்துநான்கும் அவற்றோடு கூடிய புருடதத்துவமும் இருவகைப்பூதங்களானும் புறக்கருவிகளானுந் தரப் படும் மதுகையின்மையின் ஆண்டுப் பொறிகளின் றொழிற்பாடு மெத் தென நிகழுமெனவுங் கொள்க. கலாதிகளுஞ் சுத்ததத்துவமும் அவத் தைக்கேதுவாகாமையான் உடனெண்ணாராயினர். ஏனையவும்விரிந்த நூல்களுட் கூறியவாறுபற்றி உணர்ந்துகொள்க.

இலாடத்தே சாக்கிரத்தை எய்திய உள்ளம்
இலாடத்தே ஐந்தவத்தை எய்தும்—இலாடத்தே
அவ்வவ் இந்திரியத் தத்துறைகள் கண்டதுவே
அவ்வவற்றின் நீங்கலது வாங்கு.

உ—அங்ஙனம் அதீதத்தையெய்திய புருடன் மீளப் பிரோக அவத்தையாகிய உணர்த்துமுறைமைச் சாக்கிரத்தைத் தலைப்படு மாறு அநுவாதமுகத்தான் விளக்கி அவ்விடத்தினும் முறையிற் செலுத்தும் பிரேரகக் கருவிகளைந்தின் தொழிற்பாடுபற்றி ஐந்த வத்தை நிகழுமென்பதூஉம் அவை இவையென்பதூஉஞ் சுத்தாவத் தையும் இவைபோலுண்டென்பதூஉங் கூறி அதனை வலியுறுத்துத லுதலிற்று.

இலாடத்தே சாக்கிரத்தை எய்திய உள்ளம் - இலாடத்தானத் தினீங்கி ஆண்டாண்டவத்தைப்பட்டுக் கீழ்ப்போந்து மூலாதாரத்தி னெய்தியபின் மறித்தும் அவ்வாறே ஆண்டாண்டவத்தைப்பட்டு மேற்சென்று இலாடத்தானத்தின் உணர்த்துமுறைமைச் சாக்கிரத் தைத் தலைப்பட்ட புருடன்,—இலாடத்தே ஐந்து அவத்தை எய்தும் ஆண்டுஞ் சாக்கிரச் சாக்கிரமுதலிய ஐந்தவத்தையுறும்:—இலாடத்தே அவ்வவ்விந்திரியத்து அத்துறைகள் கண்டு - அவையாவன அவ் விலாடத் தானத்தின்கண்ணே அவ்வப்பொறிகளான் அவ்வவ்விடயங் களை யுணர்ந்து,—அதுவே - அப்போ தப்போதே,—அவ்வவற்றின் நீங்கல் - அவ்வவ்விடயங்களினீங்குதலாம்.—அது ஆங்கு - இனி முன்னர்க்கூறப்படுஞ் சுத்தாவத்தையும் இவைபோல ஐவகைப்படும்.

மேற்செல்வுழி ஆண்டாண்டுப்படுமவத்தைகளுங் கீழ்ச்செல்வுழிப் போலன்றி விசேடமின்மையின் வகுத்தோதாது இலாடத்தே சாக் கிரத்தையெய்திய வுள்ளமென அநுவாதமுகத்தாற் கூறியொழிந் தார்.

இழியுங்காலும் ஏறுங்காலுங் கண்டத்தானத்திற் கனாக்காண்ட லுண்டென்பது முறையே ஞானாமிர்தத்தினும் போற்றிப்பஃறொடை யினுங் காண்க.

அவ்வவ்விந்திரியம் ஆண்டாண்டு விடயித்தற்குரிய இந்திரியம்.

அவ்வவ்விடயம் ஆண்டாண்டுப் புலனாதற்குரிய விடயம். அப் போதப்போதே நீங்கலாவது விடயங்களைக் கண்டகண்டபொழுதே அயர்த்துவிடுதல். *"ஒன்றன்பாலும் வருபயன் மாறி மாறி வந்திடும்" என வழிநூலாசிரியர் கூறியதும் இவ்வியல்பு நோக்கியென்க.

---

*சிவஞானசித்தியார், இரண்டாஞ் சூத்திரம். கச. ஒரு. புலனுகரு.

*"கரணந்தன்னிற் செயல்தொறுங் கண்டுகொள்நீ" †"உந்திடுங் கரணந்தன்னிற் செயல்தொறு முணர்ந்துகொள்ளே" என்பனவுமது. இந்நுட்ப முணர்ந்துகோடற்குத் தூலாருந்ததிநியாயம் பற்றிக் கைப் பொருளை வீழ்த்தித் தெளிதன் முதலிய தூலத்துள் வைத்துக்காட்டுப. இனி அருபசொரூபியாய் நிற்புழிப்படும் ஐந்தவத்தையினியல்பு கூறு தற்கெடுத்துக்கொண்ட இவ்வதிகரணத்தின் அதனோடியைபில்லாத சுத்தத்தின்கட்படும் ஐந்தவத்தை கூறுதற்கு ஓரியைபில்லையாயினும் அவத்தையெனப்படுவன ஈண்டோதியன மாத்திரையே போலுமென மயங்காமைப்பொருட்டு வேறுமைந்தவத்தையுள அவை முன்னர்க் கூறப்படுமென்னுந் துணையே கூறுவார் அதுவாங்கு என்றொழிந் தார். இக்கருத்தேபற்றி ‡"பிறிவிலா ஞானத் தோரும் பிறப்பற வருளா லாங்கே—குறியொடு மைந்தவத்தை கூடுவர் வீடுகூட" என் றொழிந்தார் வழிநூலாசிரியரும். இவ்விரண்டு வெண்பாக்களானுங் கூறிப்போந்த முத்திறத்தைந்தவத்தைகட்கு முறையே மூலமாய கேவலஞ் சகலஞ் சுத்தமென்ற மூன்றனுள் வைத்துத் தன்னுண்மை யெனப்படுங் கேவலத்தினியல்பு சகசமலத்துணராதென்பதனானே பெற்றாம். எனைச் சகலத்தினியல்பு வருகின்ற சூத்திரத்தினுஞ் சுத் தத்தினியல்பு அப்பாலைச் சூத்திரத்தினும் பெறுதும்.

ஐந்தாஞ் சூத்திரம்

விளம்பிய உள்ளத்து மெய்வாய் கண்மூக்கு
அளந்தறிந் தறியா ஆங்கவை போலத்
தாந்தம் உணர்வின் தமியருள்
காந்தங் கண்ட பசாசத் தவையே.

இவ்வான்மாக்களிடத்துத் தமது முதலுபகார முணர்த் துத னுதலிற்று.

சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

---

* சிவஞானசித்தியார், நான்காஞ்சூத்திரம். ௩௫. அறிதரு முதல்வ.

† ஷை, ஷை. ௩௬. உந்திடுங்கரணந்.

‡ ஷை, ஷை. ௩௫. அறிதருமுதல்வ.

ஐந்தவத்தைப்படும்வழிக் கருவியும் உயிரும் அமைச்சும் அரசு மேய்ப்பநிற்பின் அவையே யமையுமாகலான் முதல்வனால் ஆண்டைக் காகற்பாலதொரு பயனில்லைபோலு மென்னுங் கடாவையாசங்கித்து ஆண்டும் இன்றியமையாது வேண்டப்படுவதாய முதல்வனுடைய உதவியை அறிவிக்குமுகத்தானே இரண்டாஞ் சூத்திரத்திேனுதிய துணைக்காரண முதற்காரணங்களதிலக்கண முணர்த்துதல் இவ்வஞ் சாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து. இதனானே சூத்திரவியைபும் இனிது விளங்கும். மாயை கன்மங்கள் திரோதானசத்திக்குக் கருவியாய் அதனுளடங்குதலிற் றமது முதலுபகாரமெனப்படுந் திரோதான சத்தியதிலக்கணங் கூறவே அவற்றதிலக்கணமுங் கூறியவாறுத லறிக.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு:—

மேலைச்சூத்திரங்களில் அங்ஙனங் கூறிப்போந்த உயிரானே மெய்வாய் கண் மூக்குச் செவியென்பன தத்தம்விடயங்களை இஃதின்னதென்று அளவிட்டறிந்தும் அங்ஙனமறியுந் தம்மையுந் தம்மையதிட்டித்து நின்று செலுத்தும் அவ்வுயிரையும் அறிய மாட்டா: அவ்விந்திரியங்கள்போல் உயிர்களுந் தமதறிவிற்கு வியஞ் சகமாகிய முதல்வனது சிற்சத்தியான் மேற்கூறிப்போந்த இருவகை யஞ்சவத்தையினின்று வினைப்பயன்களை யறிந்து அநுபவிக்குந் தம்மையுந் தம்மைச் செலுத்திநிற்குந் திருவருளையும் அறியமாட்டா; உயிர்கள் அவ்வாறுணர்தல் காந்தத்தைக் கண்ட இரும்பு அதன் சந் நிதிமாத்திரையின் வலித்துக்கொள்ளப்படுமாறுபோலக் கரணத் தானன்றிச் சங்கற்பத்தான் அதிட்டிக்கு முதல்வன் சந்நிதிமாத்திரை யினும் ஆகலான் அதுபற்றி முதல்வன் விகாரியாதலின்று.

ஐம்பொறிகளைக் கூறியது உபலக்கணமாகலின் ஏனைக்கருவி களும் அவ்வாறுதல் கொள்ளப்படும். அற்றாகலினன்றே *"பொறி புலன் கரண மெல்லாம் புருடனாலறிந்து" என்றார் வழிநூலாசிரி யரும். விடயங்களை யறிவுழி முதல்வன் உடனின்று செலுத்துவனு யின் அவ்விடயங்களோடொப்ப முதல்வனையும் அறிதல் வேண்டு மென்பாரை நோக்கி, அளந்தறிந்தென்றொழியாது அறியாவென் றார். ஈண்டு அருளென்றது ஏற்புழிக்கோடலால் திரோதான சத்தி

---

* சிவஞானசித்தியார், ஐந்தாஞ்சூத்திரம். க.

யின்மேனின்றது. இதனுள் விளம்பியவுள்ளத்து மெய் வாய் கண் மூக்களந்தறிந்தறியாவென்றது ஓரதிகரணம்; ஆங்கவைபோலத் தாந்தமுணர்வின் தமியருள் காந்தங்கண்ட பசாசத்தவையே யென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக இரண்டதிகாணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்

ஈண்டு ஐயுணர்வுகள் ஆன்மாவா லுணருமென்றது.

மே—தாமரையிலையி னீர்போற் புருடன் பற்றற்று நிற்பப் புருடன் சந்நிதியிற் புத்திதத்துவமே ஐம்பொறிவழியான் விடயங்களை அறியுமெனவமையும் அவ்வாறன்றிக் கருவிகளோடு கூடிப் புருடனே அவத்தைப்படுமென மேற்கூறியதமையுமாறென்னை யெனச் சாங்கியநூலார் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

உணர்விற்கேதுவாகிய பொறிகளை உணர்வென் றுபசரித்தார்.

அவற்றினுன் ஆன்மா ஒற்றித்துக் காணினல்லது அவை யொன்றையும் விடயியாவாகலான்.

ஏ—அதற்குப் பிரமாணமென்னை யென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. அவ்வைம்பொறிகளோடும் உயிர் ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றறிந்தாலன்றி அவை ஒரு விடயத்தையும் விடயிக்கமாட்டா வாகலான் ஈண்டு ஐயுணர்வுகள் ஆன்மாவாலுணருமென மேற்கொண்டது.

ஐம்பொறியை ஆண்டங் கரசாய் உளநிற்ப
ஐம்பொறிகள் உள்ள மறியாவாம்—ஐம்பொறியிற்
காணுதேற் காணுது காணுமுளங் காணுதேல்
காணுகண் கேளா செவி.

உ—உயிர் அங்ஙனம் ஒற்றுமைப்பட்டு நின்று செலுத்துதலும் அவை உயிரையின்றி அமையாமையும் எற்ருற்பெறுது மென்பாரை நோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

அரசு ஆய் - அரசன் அத்தாணி மண்டபத்தின் வைகித் தன் கீழ்க் கருமஞ்செய்வாரை அவரவர்க்குரிய காரியங்களிற் செலுத்தி

ஆளுமாறுபோல,—உளம் ஐம்பொறியை ஆண்டு அங்கு நிற்ப - உயிர் ஐம்பொறிகளை அவ்வவற்றிற்குரிய விடயங்களிற் செலுத்தி யாண்டு இலாடத்தானத்தின் நிற்றலான்,—ஐம்பொறிகள் உள்ளம் அறியா வாம் - அரசனுலேவப்பட்டோர் ஏவிய கருமமாத்திரையினன்றி அதிகத்திற் செல்லமாட்டாமைபோல அவ்வைம்பொறிகள் உயிரை அறியமாட்டாவாயின. அற்றேல், ஐம்பொறிகள் உயிரானன்றியறி தல் அமையாதாயினும் உயிர் ஐம்பொறிகளானன்றியும் அறிதல் அமையும்போலுமெனின் ;—ஐம்பொறியில் காணுதேல் காணுது காணும் உளம் காணுதேல் காணு கண் கேளா செவி - ஒரு கருமஞ் செய்தற்கண் அரசரும் அமைச்சர் முதலாயினுருந் தம்முள் இன்றி யமையாதவாறுபோல ஒன்றனை விடயித்தற்கண் உயிரும் ஐம்பொறி களுந தம்முள் இன்றியமையா. அன்னவாதல் உயிர் ஐம்பொறியி னீங்கிச் சொப்பனத்தானத்தின் எய்திய வழிக் கண்டுகொள்க. நிற்ப வென்னுஞ் செயவெனெச்சம் ‘மழைபெய்யக் குளநிறைந்தது’ என் புழிப்போல நிற்றலாலெனக் காரணப்பொருட்டாய் நின்றது. இவ் வாறுரையாக்கால் இஃதேதுவின் பொருள் வலியுறுப்பதாய உதா ரணமாதற் கேலாமை அறிக.

இரண்டாம் அதிகரணம்

இனி இதுவுந் தமது முதலாலே உணருமென்றது.

மே—கருவி சடமாகலிற் சித்தாகிய உயிரானன்றி அமையா வாயினுஞ் சித்தாகிய உயிர் முதல்வனது உபகாரத்தை அவாய்நிற்ப தன்று. அவாவுமாயின் முதல்வனும் அவ்வாறே பிறிதொன்றனுப காரத்தை அவாவுமெனப்பட்டு மேலும் வரம்பின்றியோடும் என ஈசுவரவிகாரவாதி முதலியோர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்தி ரத்தின் பிற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று. இம்முறைமை தமக்கொரு முதலுடையவற்றிற்கேயன்றி ஏனைப் பொருட்கின்மையின் வரம்பின்றியோடுமாறில்லையென்பார், தமது முதலென்று உடம்பொடு புணர்த்தோதினர். தம்முணர்வின்றமி யென்றதுமது. தத்துவங்களும் உயிருந் தமக்கொரு முதலுடையன வாதலும் முதல்வனுக்கு அஃதின்மையும் மேற்கூறிப்போந்த சூத்தி ரங்களாற் பெறப்பட்டன என்பது கருத்து.

இவவான்மாத் தன்னுலே புணரு மிந்திரியங்களைப் போலத் தானுந் தன்னை உணராது நிற்றலான்.

ஏ—உயிர் ஐம்பொறியிற் சடமன்மையான் அவற்றை யெடுத்துக்காட்டி மேற்கோடல் ஈண்டைக் கமையாதென்பாரை நோக்கி அதனைச் சாதித்தனுதலிற்று. சடமுஞ் சேதனமுமாய வேறுபாடு பற்றித் தம்முள் ஒவ்வாவாயினுந் தம்மையுந் தமது முதலையும் அறிய மாட்டாமைக்கண் ஐம்பொறியும் உயிருந் தம்முள் ஒக்குமாகலின், அதுபற்றி அங்ஙனமேற்கோடல் அமையுமென்பது கருத்து.

மன்னுசிவன் சந்நிதியில் மற்றுலகம் சேட்டித்த(து)
என்னும் மறையின் இயல்மறந்தாய்—சொன்னசிவன்
கண்ணு உளம்வினையால் கண்டறிந்து நிற்குங்காண்
எண்ணுன் சிவன்அசத்தை இன்று.

உ—தன்னுலுணரும் இந்திரியங்களை ஈண்டைக்கு உவமை கூறின் அவ்விந்திரியங்கட்கு வரும் பயன் அவற்றினுலொற்றித்துக் காணும் உயிர்க்காயவாறுபோல உயிர்க்குவரும் இன்பத்துன்பப் பயனும் உயிராலொற்றித்துக்காணும் முதல்வனுக் காதல்வேண்டுமென்பாரைநோக்கி அங்ஙனமாகாமை கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

மன்னு சிவன் சந்நிதியின் மற்று உலகம் சேட்டித்தது என்னும் மறையின் இயல் மறந்தாய் - ஈண்டுக் கூறிய கருத லளவையேயன்றி நிலைபெற்ற முதல்வனது சந்நிதியிற் பிரபஞ்சஞ் செயற்படுகின்றதென்றோதும் வேதப்பொருளையும் அறியாது பிணங்குகின்ற பேதாய்,—உளம் சொன்ன சிவன் கண்ணு வினையால் கண்டு அறிந்து நிற்கும் காண் - உயிராவது தமக்கெனவோர் காரணமின்றித் தன்பொருட்டே அறிவனவாய அவ்விந்திரியங்கள்போலன்றி அவ் வேதத்துள் எடுத்தோதப்படும் முதல்வன் தனக்குக் காட்டாகி நிற்பத் தான்செய்த வினைக்கீடாக ஒன்றனையறிந்து நிற்கும்; அவ்வேறுபாடு அறிவாயாக.—இன்று (ஆகலாற்)சிவன் அசத்தை எண்ணுன் - அங்ஙனங் காட்டாகி நிற்பினுந் தனது சந்நிதியின் அசத்தெல்லாஞ் சூனியமாகலான் மங்கலவடிவினனாய முதல்வன் அவ்வுயிர்போல் அவற்றை அநுபவியான்.

இதனுட் சிவனென்றது மன்னுசிவனென்புழிப் பேரின்பத்திற்குக் காரணமென்னும் பொருட்டாய்த் தனது சந்நிதிக்கண் உலகத்

தைச் சேட்டிப்பித்தற்குரிய இயைபுணா நின்றது; சொன்னசிவ னென்புழி முற்றுணர்வினனென்னும் பொருட்டாய்க் காட்டாதற் குரிய இயைபுணா நின்றது; எண்ணன் சிவனென்புழித் தூயதன் மையனென்னும்பொருட்டாய் அசத்தையெண்ணுமைக்குரிய இயை புணா நின்றது. ஆகலாற் கூறியது கூறலன்மையுணர்க. அஃது அம்முப்பொருளுடைத்தென்பது சோம சம்புபத்ததி வியாக்கியான முதலியவற்றுட் காண்க. சிவதத்துவவிவேகத்துள் மூவகைப்படுத் தோதிய பொருளும் இவையேயாமாறு கண்டுகொள்க. ஈண்டு உலக மென்றது உயிர்களை. மறையினியலும் பொருளை மறையினிய லென்றுபசரித்தார்.

ஈண்டுச் சந்நிதியென்றது அவிகாரவாதிகள் கூறும் அபிமுக மாத்திரையன்றென்பார் சொன்னசிவன் கண்ணுவென்றார். சிவ சத்தி அவ்வக்காரியங்களின் உன்முகமாதலாகிய சங்கற்பமே ஈண்டுச் சந்நிதியெனப்படு மென்பதாம். ஆகலாவென்பது சொல்லெச்சம். இன்றுதல் யாவையுஞ் சூனியஞ் சத்தெதிர் என்புழிப் பெறப்படும். இக்கருத்தேபற்றி *"மாயை மருவிடான் சிவனவன்க—ணுறைதரா தசேதனத்தால்" என்றார் வழிநூலாசிரியரும். †"உன்னுதாத் தேகிடந்த கீடமுறுவதெல்லா—முன்னுடைய தென்னுய்நீ யுற் றனையோ—மன்னுயிர்க—ளவ்வகையே காணிங் கழிவதுவு மாவதுவுஞ்—செவ்வகையே நின்றசிவன் பால்" என்றதும் இவ்வியல்பு நோக்கி.

வெய்யோன் ஒளியில் ஒடுங்கி விளங்காது
வெய்யோனை ஆகாத மீன்போல—மெய்யவனில்
கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனைக்
கண்டுனய் மன்னுதலைக் காண்.

உ.—உயிர் அங்ஙனமுணர்த்த வுணருங்கால் முதல்வனின் வேறு நின்றுணருமோ ஒன்றாய் நின்றுணருமோவென்பாரை நோக்கி அவ் விரண்டியல்புமின்றி நின்றுணருமாறுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துத னுதலிற்று.

---

* சிவஞானசித்தியார், ஐந்தாஞ்சூத்திரம். கூ. இறைவன்றன்.

† திருக்களிற்றுப்படியார். அஎ.

வெய்யோன் ஒளியில் ஒடுங்கி - ஞாயிற்றினொளியினடங்கி,— விளங்காது - அதனின் வேறாய் விளங்கித் தோன்றுதலின்றி,— வெய்யோனை ஆகாத மீன்போல - அதுவாயொழிதலுமில்லாத நாண் மீன்கள் அஞ்ஞாயிற்றானே ஒளியுடையவாமாறுபோல,—கண்டு கேட்டு உண்டுஉயிர்த்து உற்று அறியும் ஐம்புலனை மெய் அவனில் கண்டு - கண்டுங் கேட்டும் உண்டும் உயிர்த்துந் தீண்டியும் அறியப் படும் ஐவகை விடயங்களையும் உயிர் மெய்ப்பொருளாகிய முதல் வனால் உணர்ந்து,—உடனாய் மன்னுதலைக்காண் - வேறாதலும் ஒன் றாதலுமின்றி அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் அடங்கி உடனாய் நிலை பெறுதலை அறிவாயாக.

நாண்மீன் முதலியவற்றின் ஒளியெல்லாம் ஞாயிற்றானுய ஒளி யேயென்பது வேதநூற்றுணிபாகலான் அஃதீண்டைக்குவமை யாயிற்று. உயிரென்னும் எழுவாய் மேலைவெண்பாவினின்றும் வரு வித்துரைக்கப்பட்டது.

அருளுண்டாம் ஈசற் கதுசத்தி யன்றே
அருளும் அவனன்றி இல்லை—அருளின்(று)
அவனன்றே இல்லை அருட்கண்ணார் கண்ணுக்(கு)
இரவிபோல் நிற்குமரன் ஏய்ந்து.

உ—அங்ஙனமாயினும் உயிர்கட்குப் பலவேறு வகைப்பட உணர்வுநிகழ்தலின் அஃதுணர்த்துதல் வேறுபாட்டானுயதெனல் வேண்டும். வேண்டவே, நிருவிகாரியென்னுஞ் சுருதியோடு முரணி முதல்வன் விகாரியாவான் செல்லுமென்பாரை நோக்கி விகாரி யாகாமை புணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

அருள் ஈசற்கு அன்றே உண்டாம் - உயிர்கட்குப் பசுத்துவத்தை நீக்கிச் சிவத்துவத்தை விளக்குதற்கணுளதாகிய இரக்கம் முதல் வனுக்கு அநாதியேயுள்ளது.—அது சத்தி-அவ்விரக்கம்வேறு பொரு ளன்று முதல்வனுக்குளதாகிய சத்தியேயாம்;—அருளும் அவனன்றி இல்லை அவன் அருளின்று அன்றே இல்லை - இரக்கமும் அவனுங் குணமுங் குணியுமாகலின் அவ்வருளும் முதல்வனையின்றி யமையாது முதல்வனும்அதனையின்றி யமையானாய், - அருட்கண்ணார் கண்ணுக்கு இரவிபோல் ஏய்ந்து நிற்கும் அரன்-ஞானக்கண்ணுடையாருணர்விற்கு ஞாயிறு தன்னொளியோடு தாதான்மியமாயியைந்து நிற்குமாறுபோல்

அவ்வருளோடு தாதான்மியமாயியைந்து நிற்பன் முதல்வன்;ஆகலாற் றன்வயத்தனாகிய அம்முதல்வன் விகாரமின்றி நின்றே தனது சத்தி சங்கற்பமாத்திரையான் அனைத்துஞ் செய்தல் கூடும். ஆகலாற் றன் வயத்தனாகிய அம்முதல்வன் விகாரமின்றி நின்றே தனது சத்தி சங் கற்பமாத்திரையான் அனைத்துஞ் செய்தல் கூடுமென்பது குறிப் பெச்சம். இவ்வியல்பு சித்தாந்த நெறியுணர்ந்தார்க்கன்றி விளங்கா தென்பார் அருட்கண்ணார் கண்ணுக்கென்றார். சத்திய துண்மையும் அதனியல்பும் நீக்கமின்றி நிற்குமன்றே என்பதனுள் வகுத்துரைத் தமையின் ஆண்டுக் காண்க.

ஆறஞ் சூத்திரம்

உணருரு அசத்தெனின் உணரா தின்மையின்
இருதிற னல்லது சிவசத் தாமென
இரண்டு வகையின் இசைக்குமன் னுலகே.

சூ—சத்தும் அசத்தும் வரைசெய் துணர்த்துதனுத லிற்று.

சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

மேலைந்து சூத்திரத்தானுங் கூறிப்போந்த பொருள்களுள், யாது சத்து யாது அசத்தென்னும் ஐயநீக்குதற்குச் சத்தினியல்பும் அசத்தினியல்பும் இவையெனை அவ்விரண்டும் இலக்கணத்தாற் றம் முண் மயங்காதவாறு வரைந்து வைத்துணர்த்தி உண்மை அதிகாரத் திற்குத் தோற்றுவாய் செய்யுமுகத்தானே இலக்கண ஓத்துட் கூறு தற்கு எஞ்சிநின்ற பதிப்பொருள திலக்கணங் கூறுதல் இவ்வாறுஞ் சூத்திரன் கருத்து.

இதனானே சூத்திரவியைபும் இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு :—

தம்முணர்வின் தமியாகிய முதற்பொருள் அளவைகளானறி யப்படும் இயல்பிற்றெனின், அங்ஙனமறியப்படும் பிரபஞ்சம்போல் அழிபொருளாகிய அசத்தாம்: எவ்வாற்றானும் அறியப்படாத இயல் பிற்றெனின், அங்ஙனமறியப்படாத முயற்கோடுபோலச் சூனியப் பொருளாம்: ஆகலான் இவ்விரு பகுதியுமன்றி ஒருவாற்றான் அறி

யப்படாமையும் ஒருவாற்றானறியப்படுதலுமாகிய இரண்டு வகையானுஞ் சிவசத்தாமெனக் கூறுவர் மெய்யுணர்வினிலை பெற்றுயர்ந்தோர்.

உணருருவெனி னசத்தென மாறுக. எனினென்பது முன்னருஞ் சென்றியைந்தது. ஒருவாற்றான் அறியப்படாமை - பாசஞான பசுஞானங்களான் அறியப்படாமை. ஒருவாற்றானறியப்படுதல் - சிவஞானமொன்றானே அறியப்படுதல். பாசஞான பசுஞானங்களான் அறியப்படாமையிற் சிவமாதலும், பதிஞானத்தாலறியப்படுதலிற் சத்தாதலும் பெறப்படுமென்பார் 'இரண்டுவகையிற் சிவசத்தாமென விசைக்கு' மென்றார். சிவசத்தென்னும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வடநூன் முடிபு. சடமாகிய சத்தினீக்குதற்குச் சிவசத்தென்றார். சிவசத்தென்பது சித்துச்சத்தென்னும் பொருட்டு. எழுவாய் மேலைச் சூத்திரத்தினின்றும் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இருதிறனுமன்றி இரண்டுவகையானுஞ் சித்தாதலுஞ் சத்தாதலுமுடையனாய் நிற்றல் முதல்வனுக் கிலக்கணமென இலக்கணமும் இதனுட் போந்தவாறுணர்க.

முதல்வனுக்குப் பொதுவியல்பு மேற் புனருற்பவமுணர்த்து முகத்தாற்கூறிப் போந்தமையின் இது சொரூபலக்கணமெனப்படுஞ் சிறப்பிலக்கணமெனக் கொள்க. அற்றாகலினன்றே இதனை இலக்கண ஒத்துண் முதற்கட்கூறாது உண்மையைச் சாரவைத்து இறுதிக்கட் கூறியதூஉமென்க. இன்னும் முதல்வனுக்குளவாகிய சிறப்பியல்புக் குணங்களெல்லாம் இவ்விரண்டனுளடங்கும். அஃதறிந்தடக்கிக் கொள்க. * "தன்னாலே தனையறிந்தால் தன்னையுந் தானே தானே காணும்" எ-ம். †"உன்னரிய திருவருளை யொழியமல முளதென்றுணர்வரிதா மதனுண்மை தெரிவரிதா முனக்கே" எ-ம் ‡ "மாயை மாமாயை மாயா வருமிரு வினையின் வாய்மை—யாயவா றுயிரின் மேவு மருளெனி லொளியாய் நிற்கும்" எ-ம். ஓதியவாற்றால் ஏனைப் பசுபாசங்களுஞ் சிறப்பியல்புபற்றி யுணர்தல் சிவஞானத்தானன்றி

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை - ௨௨. தன்னறிவதனு.

† ஷை, பொது - ௨௪. அன்னியமானவை.

‡ ஷை, உண்மை - ௨௦. மாயைமாமாயை.

அமையாதாயினும் *“தீபமெனத் தெரிந்தாங்—கொருவியான் மாவி னுண்மையுணர்ந்தவர் தமையுணர்ந்தோர்—தருமிது பசுஞானம்” எ-ம் †“இவைகீழ் நாடலாலே—காதலினு ஞன்பிரம மென்னு ஞானங் கருதுபசு ஞானம்” எ-ம். பொதுவியல்புபற்றி ஓதுதலானும் யானிதனை யறிந்தேன் அறிகின்றிலேன் என்றறியும் பாசவுணர்விற்கு அவற்றது பொதுவியல்பு விடயமாதல் கண்கூடாகப் பெறப்படுதலா னும், அவை ஒருவாற்றானுணருருவாதலு முடைமையிற் சிவசத் தாவான் செல்லாமை யறிக. சற்காரிய வாதங் கூறுஞ் சைவசித்தாந் தத்தில் அசத்தென்பது சத்துக்கு மறுதலையன்மையான் அப்பசு பாசங்கள் அங்ஙன மறியப்படும் பொதுவியல்புபற்றி அசத்தெனப் படுமாயினுஞ் சிறப்பியல்புபற்றி அசத்தாதல் செல்லாமையிற் சிறப் பியல்பு நோக்கும்வழி அவை சத்தாதற் கிழுக்கின்மையுமறிக. இங் ஙனஞ் செவ்வனே இறுக்க அறியாதார் அபாவத்தினியல்பாவது பாவத்திற்கு மறுதலைப்பொருள் போலுமென நையாயிகர் முதலி யோர் மதம்பற்றிமயங்கி எல்லாப் பொருளுஞ் சத்தென்னுஞ் சித்தாந் தத்தோடு முரணுமைப்பொருட்டு ஈண்டுச் சத்து அசத்தெனப்பட் டன சித்து அசித்தென்னும் பொருளவாமெனவும், சுத்தம் அசுத்த மென்னும் பொருளவாமெனவும், உரைத்திடர்ப்படுவர். காரியப்பிர பஞ்சம் ஏனைப்பசுபாசங்கள்போலன்றி இருவகை இயல்பானுங் காட் சிப்புலனாய் இத்துணைப்பொழுது நிற்குமென நம்மனோரால் அறியவா ராது நிலைபெறுவதுபோலத் தோன்றிவிரையக் கெட்டு மறைந்து போதற் சிறப்புடைமைபற்றி அதுவே ஈண்டு உணருருவசத்தென் றெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. அசத்தெனவே அசித்தென்பதுந் தானே போதரும்.

இதனுள் உணருருவசத்தெனி னுணராதின்மையினென்றது ஓரதிகரணம்; இருதிறனல்லது சிவசத்தாமென இரண்டு வகையி னிசைக்குமன்னுலகே யென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக இரண்டதி கரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

---

* சிவஞானசித்தியார், நான்காஞ் சூத்திரம் - உ. கருவியா மனமும்.

† ஷை, ஒன்பதாஞ்சூத்திரம் - உ. வேதசாத்திர.

முதலதிகரணம்

ஈண்டு அறிவினலறியப்பட்ட சுட்டு அசத்தென்றது.

மே—*மேலைச்சூத்திரத்தின் அளந்தறிந்தறியா வென்றதனை உடம்படாது பிரபஞ்சம்போல முதல்வனும் அளவைகளான் அளந்தறிபொருளேயாமெனை நையாயிகர் முதலியோர் கூறுங்கடாவையும், எல்லாப்பொருளுஞ் சத்தாகலின் அளந்தறிபொருளுஞ் சத்தேயாமெனச் சாங்கியர் கூறுங்கடாவையு மாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.*

சுட்டறிவினல் அறியப்பட்ட சுட்டுப்பொருளெல்லாம் அசத்து.

*சிவஞானத்தாலறியப்படுதலை நீக்குதற்கு அறிவினலென விசேடித்தார். ஈண்டு அறிவென்றது ஒன்றை முந்தி அதுவதுவாகச் சுட்டிக்காணும் அளவை யறிவினையென்பது *"அறிவின லறிந்த யாவு மசத்தாத லறிதி" என்ற புடைநூலாசிரியர் மீள அங்ஙனந் தெரித்தோதியவாறுபற்றி யுணர்ந்துகொள்க.*

அவைதாம் பிரகாசமாய் நின்றே அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான்.

ஏ—*உள்ளதென்னு முணர்விற்கு விடயமாய் உபலத்தியைப் பயப்பிக்கும் பிரபஞ்சத்தை இல்லையென்னுமுணர்விற்கு விடயமாய் அநுபலத்தியைப் பயப்பிக்கும் இல்பொருளோடொப்ப அசத்தென்றல் அமையுமாறியாங்ஙனமெனவும், சத்தாகிய பிரபஞ்சத்தைச் சுட்டப்படுதன்மாத்திரையான் அசத்தென்றல் சற்காரியவாதத்திற் கிழுக்காம்போலுமெனவும், முறையே அவ்விருவர்மதம்பற்றிக் கூறுவாரைநோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.*

அச்சுட்டுப்பொருள்கடாம் இராசதகுண மிகுதிப்பாட்டான் உள்ளதென்னும் உணர்விற்கு விடயமாய் உபலத்தியைப் பயப்பித்து நின்று தானே தாமதகுணமிகுதிப்பாட்டான் இல்லையென்னுமுணர்விற்கு விடயமாய் அநுபலத்தியைப் பயப்பித்து நிற்றலான் ஈண்டறிவினலறியப்பட்டசுட்டு அசத்தென மேற்கொண்டது.

---

* *சிவப்பிரகாசம், உண்மை. ரு.*

ஈண்டுப் பிரகாசம் அப்பிரகாசமென்பன உபலத்தி அநுபலத்தியென்னும் பொருளவாய் அவை நிகழ்தற்கிடனாகிய பொருண்மேனின்றன. இது நையாயிகரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தவாறு. இனி இதனை இரட்டுற மொழிந்துகொண்டு அவைதாங் காரியவவத்தையிற்றூலமாய் விளங்கிநின்றே காட்சிப்புலனாய்ச் சடிதியின் மறைந்து சூக்குமமாய்க் காரணவவத்தையின்விளங்காது நிற்கும் இவ்வேற்றுமையுடைமையான் அங்ஙனம் புலனாகாத காரணப் பொருள்களை நோக்கிக் காரியப்பிரபஞ்சம் அசத்தாதல் சாலுமாகலின் ஈண்டறிவினா லறியப்பட்ட சுட்டு அசத்தென மேற்கொண்டதென்றவாறு எனவும் உரைத்துக்கொள்க.

அசத்தறியாய் கேள்நீ அறிவறிந்த எல்லாம்
அசத்தாகும் மெய்கண்டா னாயின்—

உ—ஒருசாரன அங்ஙனமாயினும் உபலத்திப்பட்டன வெல்லாம் அவ்வாறு அசத்தாமென்றற்குப் பிரமாணமென்னையென்று நையாயிகரை நோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

அசத்து அறியாய் நீ கேள் - அசத்தினியல்பை அறியாத மடவோனே யாமிறுக்கு மிறையை நீ மனம்பற்றிக் கேட்பாயாக,—மெய் கண்டான் ஆயின் அறிவு அறிந்த எல்லாம் அசத்து ஆகும் - சத்தினியல்பை யறிந்தோன் ஆராய்ந்தானாயின் அறிவினாலறியப்பட்டன வெல்லாம் அசத்தேயாம். அசத்தினியல்பை யறிந்தாயாயின் இவ்வாறு பிணங்குவாயல்லையென்பார் அசத்தறியாயென்றும், *"எந்தை தாட்பால் வணங்கித் தலைநின்று கேட்க" என்பார் கேணீயென்றும், உபலத்திக்கு விடயமானவையெல்லாம் அநுபலத்திக்கு விடயமாதல் ஒருதலையென்பார் அறிவறிந்தவெல்லா மசத்தாகுமென்றும், சத்தினியல்புணர்ந்தார்க்கன்றி அசத்தினியல்புணர வாராதென்பார் மெய்கண்டானென்றும், ஆய்தற்கருமை நோக்கி ஆயினென்றுங் கூறினார்.

அசத்தலாய்
நீரில் எழுத்து நிகழ்கனவும் பேய்த்தேரும்
ஓரின் அவை இன்றாமா றுப்பு.

---

* திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம், திருப்பாசுரம். ௪. ஆட்பாலவர்.

உ—இரட்டுறமொழிந்துகொண்டு சாங்கியரை நோக்கியுரைத்த பொருளை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

அசத்து அலாய் - அசற்காரிய வாதி யல்லாத அறிவுடையோனே.—அவை இன்று ஆம் ஆறு ஒப்பு ஓரின் - அங்ஙனந் தோன்றி மறைவனவாய பிரபஞ்சம் அசத்தாமாற்றிற்கு உவமை யாதாயின,—நிகழ்நீரில் எழுத்தும் கனவும் பேய்த்தேரும் - நிகழா நின்ற நீர்மேலெழுத்துங் கனவிற்காட்சியும் பேய்த்தேருமாம்.

எனவே அப்போதுள்ளனவாய நீர்மேலெழுத்து முதலியன வற்றை அங்ஙனே சடிதியின் மறைந்துபோதற் சிறப்புப்பற்றி அசத்தென்றல் எல்லார்க்கு மொப்பமுடிந்தமையின், அவ்வியல்புடைய பிரபஞ்சத்தையும் அவைபோல் அசத்தென்றல் அமையுமென்ற வாறாயிற்று.

அசற்காரியவாதியை அசத்தென்றுபசரித்தார். நீரிலெழுத்து முதலியன பொய்யென்பாரை மறுத்தற்கு நிகழென்றடைகொடுத்தார்: அஃதியாண்டுஞ் சென்றியையும். நீரிலெழுத்துத் தோன்றிய பொழுதே மறைந்துபோதற்கும், கனுப்பொருள் முடிவுபெறுதலின்றி இடையே மறைந்துபோதற்கும், அருஞ்சுரத்தின் முதுவேனிலின் நண்பகற் கடுமைபற்றித் தோற்றி ஞாயிற்றின் கிரணம் முகிற்படலத்தின் மறைந்தவழித் தானு மறைந்துபோவதாகிய பேய்த்தேர் ஒரு காரணங்காட்டி மறைந்து போதற்கும் உவமையாயின. இவ்வெண்பாவை "இலயித்ததன்னில்" என்பதுபோல இங்ஙனம் இருதொடராக வைத்துரைத்து மேற்கோளேதுக்களையும் இரட்டுறமொழிந்து கொண்டு இரண்டதிகரணப்பொருள் கோடல் ஆசிரியர் கருத்தென்பது வழி நூலாசிரியர் *"அசத்தாஞ் சுட்டி யுணர்பொருளான வெல்லாம்" எ-ம். †"உலகினை யசத்து மென்பர்" எ-ம். வேறு கூறிய வாற்றானு முணர்க. இஃதறியாது இவ்வெண்பாவை ஒருதொடராக வைத்துரைப்பார்க்கு அசத்தறியாய், அசத்தலாய் என்றதனால் ஒரு பயன்படாமையும், ஆயின் ஓரினென்று இருகாற்கூறுதலும், அசத்தாகும் இன்றுமென்று இருகாற்கூறுதலுங் கூறியது கூறலென்னும் வழுவாதலுமறிக. இனி ஒருவாற்றானு முணரப்படாதபொருள்

* சிவஞானசித்தியார், ஆறுஞ்சூத்திரம் - உ. ஆவதாயழிவ.

† ஷை, ஷை - ௩. மண்டணில்.

சூனியமென்பது எல்லாச்சமயத்தார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தமையின் ஆண்டதிகரணத்திற்குரிய ஐயப்பாடுமுதலியன நிகழாமையான் அதனை வேறெடுத்துரைத்து மேற்கொள்ள வேண்டாவாயினும், மந்தவுணர்வுடையார்க்கு அதன்கண் ஐயநிகழாமைப்பொருட்டு வழிநூலாசிரியர் *"உணராதபொருள் சத்தென்னி லொருபய னில்லை போலும்" என விடுத்தொழிந்தாரென்றுணர்க.

இரண்டாமதிகரணம்

இனி இவ்விரண்டு தன்மையுமின்றி வாக்கு மனாதீத கோசரமாய் நின்ற வதுவே சத்தாயுள்ள சிவமென்றுணரற்பாற்று.

மே—மேல் உணர்பொருளியல்பும் உணராதபொருளியல்புங் கூறுமுகத்தான் அசத்தினியல்பை வரைசெய்துணர்த்தியவழி இரண்டும் இவ்வாறாகலான் இவற்றின் வேறாய முதல்வனதியல்பாவது மாயாவாதி கூறும் அநிருவசனம் போலுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் பிற்கூற்றைக் கண்ணழித் துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

வாக்கெனப்படு நாதமுடிவான பாசஞானத்தை வாக்கென்றும், அவற்றின் வேறாய பசுஞானத்தை மனமென்றும் உபசாரவழக்காற் கூறினார். வாக்குமனாதீத கோசரமாய் நின்றவென்றது. அவ்விரண்டின் விருத்திகளைக் கடந்து அதீதமாயும், ஒற்றுமைப்பட்டுநின்றுணரும் அநுபவஞானமாத்திரைக்கே விளங்கிக் கோசரிப்பதாயும் நின்றவென்றவாறு. அவ்வாறு நின்றபொருள் இதுவென அளவைகளான் அறியவாராமைபற்றி அதுவேயென மகாவாக்கியத்திற் கூறியதனை அநுவதித்துச் சத்தாகிய சிவமாதலைச் செவியறிவுறுத்தார். வாக்குமனாதீதப் பொருளாகலின் உணருருவாந்தன்மையும், கோசரப் பொருளாகலின் உணராதாந்தன்மையும் இல்லையென்பது பெறப்படுதலின் இவ்விரண்டு வகையு மின்றி யென்றார்.

பிரகாசத்தினுக்குப் பிரகாசிக்கவேண்டுவ தின்மையானும் அப்பிரகாசத்தினுக்குப் பிரகாசமின்மையானும்.

---

* சிவஞான சித்தியார், ஆறாஞ் சூத்திரம் - ௪. உணராத.

ஏ—இவ்விரண்டு வகையுமில்லாத பொருள் அநிருவசனமாய் நிற்பதென்னுது வாக்குமனுதீதகோசரமாய் நிற்பதென்றற்குப் பிரமாணமென்னை யென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

வாக்குமனங்களாலோதியுணரப்படுவதாய நிருவசனப்பொருட்கு முன்னர்க் கூறப்படுஞ்சாதனங்களினின்று அறியற்பாலதாக வேண்டாமையானும் ஒருவாற்றானும் அறியப்படாத அநிருவசனப்பொருட்குச் சாதனத்தினின்றும் அறியப்படுமாறின்மையானும் இனி இவ்விரண்டு தன்மையுமின்றி வாக்குமனுதீதகோசரமாய் நின்ற அதுவே சத்தாயுள்ள சிவமென் றுணரற்பாற்றெனை மேற்கொண்டது. உணர்தற்பாற்றென்றார் உணர்தலருமை நோக்கி. பிரகாசம் அப்பிரகாசமென்பன உபசாரவழக்கு.

எண்ணிய சத்தன் றசத்தன்றாம் என்றால்என்
கண்ணி உளதென்றன் மெய்கண்டான்—எண்ணி
அறிய இரண்டாம் அசத்தாதல் சத்தாம்
அறிவறியா மெய்சிவன் தாளாம்.

உ—பரமார்த்தமாகிய பரப்பிரமப்பொருள் அவிச்சைவயத்தான் ஞாதாவெனவும் ஞேயமெனவும் பகுக்கப்பட்டு முன்னர்க் கூறப்படுஞ் சாதநங்களினின்றறியவும் படும். அவிச்சை நீங்கியவழி அப்பகுப்பின்மையாற் சத்தென்றுதல் அசத்தென்றுதல் ஒருவாற்றானும் ஞேயமாமாறின்றிக் கேவலஞான மாத்திரையேயாய் நிற்பதொன்றுகலான் அது கோசரமாமென்றல் பொருந்தாதென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

எண்ணிய சத்து அன்று அசத்து அன்று ஆம் என்றால் உளது என்றல் என்கண்ணி-பரமார்த்தமாகிய பரப்பிரமப்பொருள் விவகாரத்திற் கருதப்பட்ட சத்துமன்று அசத்துமன்றெனின் அங்ஙனமொரு பொருளுண்டென்றல் யாது பிரமாணங் கருதியோ அதனைக் கூறுவாயாக. பிரமாணமுண்டெனில் அதற்கு அது பிரமேயமெனப்பட்டு ஞேயமாவான் செல்லுமென்றஞ்சிப் பிரமாணமில்லை யென்பையாயின்,—மெய்கண்டான் எண்ணி அறிய இரண்டு அசத்து ஆம்-சத்தினியல்பையுணர்ந்தோன் ஆராய்ந்தறியிற் காட்சி முதலிய பிரமாணங்கட்கு விடயமாவதூஉம் ஒருவாற்றானும் பிராமாணமல்லாத

சூனியமுமாகிய இரண்டும் மேற்கூறியவாற்ரான் அசத்தேயாம்.— ஆதல் சத்து ஆம் அறிவு அறியா மெய் சிவன் தாள் ஆம் - ஆதலாற் சாந்தோக்கிய முதலியவற்றுட் சத்தென்ரோதப்படுஞ் சுட்டறிவி னால் அறியப்படாத மெய்ப்பொருள் சைவவுபநிடதங்களினுஞ் சைவாகமங்களினும் அன்னியமின்றி நின்றுணரும் அநுபவமாத் திரையிற் கோசரிப்பதென்ரோதப்படுஞ் சிவனருளாவதன்றி நீ கூறுஞ் சூனியமன்று.

சிவன்ரளெனச் சிவசத்தியின்மேல் வைத்து உயர்த்துக் கூறி யது உபசார வழக்கு. *"இறைவனார் கமலபாதம்" என்பதுமது.

இதனாற் போந்த பொருள் சத்துமன்றி அசத்துமன்றி ஒரு பொருளுண்டெனின் அதற்குப் பிரமாணமென்னை? பிரமாணாதீத மாகிய சூனியமெனிற் சூனியமும் அழிபொருளுமாகிய இரண்டும் அசத்தேயென்பது மேற்காட்டினமையாற் பிரமப்பொருள் அசத் தெனப்பட்டுச் சத்தென்னுஞ் சுருதிகளோடு முரணுமாகலின் அவற் றுட் சத்தென்ரோதப்படும் பரப்பிரமப் பொருளாவது உண்மை ஞானத்திற் கோசரிப்பதென யாங்கூறுஞ் சிவமேயன்றி நீ கூறுஞ் சூனியமன்றென மாயாவாதியை மறுத்துக் கோசரமென்றதனை வலி யுறுத்தியவாருமென்க. எண்ணியறிய இரண்டாமசத்தென்பதற்குப் பிறரெல்லாம் வருகின்ற வெண்பாவிற்கூறும் பொருள்படக் கூறியது கூறலாதன்மேலும் ஓரியையின்றியுரைப்ப.

உணர்ப அசத்தாதல் ஒன்றுணரா தொன்றை
உணருநீ தான்உணரா யாயின்—உணரும்உனின்
தானிரண்டாம் மெய்கண்டான் தன்னால் உணர்தலாற்
தானிரண்டாய்க் காணான் தமி.

உ—பிரகாசித்த பொருளையும் வேரோராற்ரான அறிதுமென வேட்கை சென்றுழி அவ்வாற்ருற் புதுவதாய்ப் பிரகாசிக்க வேண்டுத லிற் பிரகாசத்தினுக்குப் பிரகாசிக்கவேண்டுவதில்லையென்றல் யாண் டுஞ் செல்லாமையின் வாக்கு மனாதீதமென்றல் பொருந்தாதென் பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுலிற்று.

---

* சிவஞானசித்தியார், பாயிரம். மறையினால்.

உணர்ப அசத்து - நின்னாலறிவனவாய கருவிகளெல்லாம் மேற் கூறியவாற்றான் அசத்தாம், அசத்தெனவே அசித்தாதலும் பெறப் படும்.—ஆதல் ஒன்று ஒன்றை உணராது - ஆகலான் அவற்றுள் ஒரு கருவியும் ஒன்றாகிய முதற்பொருளை அறியமாட்டாது.—உணரும் நீ தான் உணராய் - அவற்றானறிந்து வருகின்ற நீதானும் அதனை அறியமாட்டாய்.—ஆயின் - நீயே ஆய்ந்தறிவாயாயின் —உணரும் உனின் தான் இரண்டு ஆம் - அவ்வாறுணரப்படும் பொருள்கள்போல உணர்கின்ற நின்னின் வேறாம்.—மெய்கண்டான் தன்னால் உணர்த லால் தான் இரண்டாய்க் காணான் தமி - உயிர்க்கு அறிவு விளங்கு முண்மை அறிந்தோன் தன்னறிவு அச்சிவனருளினடங்கி அதுவாய் நின்று அதனானே அதனை அறியுமாகலான் ஏனைப்பொருள்களை அறியுமாறுபோல வேறாய் நின்றறிவானல்லன் அத்தனி முதற் பொருளை.

இதனாற் போந்தது சத்தாகிய சிவம் பாசஞானத்தானாதல் பசு ஞானத்தானாதல் அறியப்படாது, அறியப்படிற் குடமுதலாயின போல உயிரின்வேறாய் அவிச்சையான் வருஞ் சுகதுக்கங்களைப் பயப்பதன்றி அவிச்சையின் நீங்கிய நிரதிசயவின்பத்தினைப் பயவா தாகலான் அவ்வுண்மையுணர்ந்தோன் ஏனையபோல அசத்தாதலின் றித் தனியாய்நின்ற அம்முதற்பொருளை அதனானொற்றித்து நின்றே காண்பனென நையாயிகர் முதலியோரை மறுத்து வாக்குமனாதீத மாய் நின்றே கோசரமாமென வலியுறுத்தியவாறுமென்க.

பாவகமேல் தான்அசத்தாம் பாவனா தீதமெனில்
பாவகமாம் அன்றென்னில் பாழதுவாம்—பாவகத்தைப்
பாவித்தல் நானென்னிற் பாவகமாம் தன்னருளால்
பாவிப் பதுபரமில் பாழ்.

உ—தானே கோசரமாதலன்றித் தன்னாலறிதல் கூடாமையிற் றன்னாலே தனையுணருமென்பது தன்னைப் பற்றுதலென்னும் வழுவா மாகலின் அவ்வாறன்றி வாக்குமனாதீதப்பொருள் யோகநூலிற் கூறுந் தியானபாவனைகளிற் கோசரமாமென்றலே அமைவுடைத்தெனை யோக மதம்பற்றிக் கூறுவாரை நோக்கித் தன்னாலன்றிக் கோசரமாகா மையை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

பாவகமேல் தான் அசத்து ஆம் - நீ கூறும் பாவனை எனைப் பாவகங்கள்போல மனமுதலியவற்றோடு கூடி நின்று பாவிக்கும் பாவகமெனின், அறிவினாலறியப்பட்ட சுட்டாகலான் அப்பொருள் அசத்தாம்:— பாவகாதீதம் எனின் பாவகம் ஆம் - கருவிகளை நீங்கி நின்று பாவிப்பதாகலின் அப்பாவனையைக் கடந்ததெனிற் கருவிகள் நீங்கிய வழி ஒன்றும் அறியுமாறின்றிக் கேவலமாமாகலான் அது பாவகமாத்திரையேயன்றிப் பயன்படுமாறில்லை:—அன்று என்னின் பாழது ஆம்.இவ்விருதிறனுமன்றி அநிருவசனமாகப் பாவிக்கப்படுவதெனின் அது சூனியப்பொருளாம்:—பாவகத்தைப் பாவித்தல் தான் என்னின் பாவகம் ஆம் - அவ்வாறன்றிப் பாவனைக் கெய்தாதபொருளை எய்தியதாகவைத்துப் பாவகஞ் செய்தலெனின் அது போலிப்பாவனையாதலாற் பாவனாதீதம்போலப் பாவனை மாத்திரையேயன்றிப் பயன்படுமாறில்லை. அற்றேல் ஒருவாற்றானும் பாவனைக்கெய்தாத பொருள் பாழாமெனின்;—தன் அருளால் பாவிப்பது பரம் - அப்பாவகங்களையொழித்துத் தனது திருவருளாற் பாவிக்கப்படுவதாம் பரம்பொருள்,- பாழ் இல் - ஆகலான் நீ கூறும் பாவனைக்கெய்தாமைபற்றிப் பாழாதலில்லை. மேலைவெண்பாவில் தன்னென்றது தனது சத்தியே ஆகலால் தன்னைப் பற்றுதலென்னுங் குற்றமாதல் யாண்டையதெனவிடுப்பார், தன்னருளாற் பாவிப்பதென்றார். தன்னருளை அறியுமாறும் அதனாற் பாவிக்குமாறும் ஒன்பதாஞ் சூத்திரத்துட் கூறப்படும். யோகநூலார் கூறும் பாவனையாவது இந்நான்கனுள் ஒன்றாகற்பாலதன்றி வேறின்மையின் நான்கினையுங்கூறி மறுத்தார்.

அறிய இரண்டல்லன் ஆங்கறிவு தன்னால்
அறியப் படான்அறிவி னுள்ளான்—அறிவுக்குக்
காட்டாகி நின்றானைக் கண்ணறியா மெய்யென்னக்
காட்டா தறிவறிந்து கண்டு.

உ.—மேற்கூறிப் போந்த பாவனைகட்கெய்தாத பொருளைத் தன்னருளாற் பாவித்தல் வேண்டாம் உயிர் பசுத்துவ நீங்கியகாலத்துச் சிவனைப்போல முற்றுமுணர்தன் முதலிய எண்குணங்களுமுடையதென்று ஆகமங்களுட் கூறுதலின் ஆண்டான்ம ஞானஞ் சிவஞானத்தோடொப்பதன்றிப் பசுஞானமெனப் படாமையான் அவ்வறிவான் அறியப்படுங் கோசரப் பொருளென்றலே அமைவுடைத்தென்னுஞ்

சிவசமவாதிகளை நோக்கித் தன்னருளாலன்றிக் கோசரமாகாமையை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

அறிய இரண்டு அல்லன் - சிவாகமங்களின் அத்துவிதங் கூறுதலின் உயிர் தன்னறிவானதற்குத் தன்னின் வேறல்லனாகலானும்,—அறிவின் உள்ளான் ஆங்கு அறிவு தன்னால் அறியப்படான் - சமமாதலின்றித் தூலசூக்கும முறையால் தன்னறிவுக்குள்ளுமாய் நிற்றலின் அவ்விடத்துத் தன்னறிவினால் அறியவாரானாகலானும்,—அறிவுக்குக் காட்டு ஆகி நின்றானை - தன்னறிவுக்கு வியஞ்சகமாய் நின்றறிவிக்கும் உயிர்க்குயிராய முதல்வனை,—அறிவு கண்டு அறிந்து காட்டாது - ஆன்மஞானமானது தான் கண்டறிந்து தன் குணியாகிய உயிர்க்குக் கோசரமாமாறு காட்டமாட்டாது,—மெய் அறியாக் கண் என்ன-தன்னின் வேறின்றித் தனக்குள் நிற்றலில் தன்னாற் காணப்படாது தனக்குக் காட்டாகிநின்ற உயிரை அறியமாட்டாத கண்ணொளிபோல்.

மெய்யறியாக் கண்போலென இயைத்துரைக்க. கண்முதலியவற்றை நோக்கி உயிர் சத்துச்சித்தாமென்றவதனை மெய்யென்றார். கண் ஆகுபெயர். கண்ணறியா மெய்யென்பதற்குக் கண்ணை அறியாத உடம்புபோலென்றுரைப்பாருமுளர். உடம்பிற்கு அறியுந்தன்மை இன்மையானும், உடம்பிற்குக் கண் காட்டாதலுமின்மையானும், அஃதீண்டு உவமையாதற்கேலாமையின் அது போலியுரை என்றொழிக.

அதுவென்னும் ஒன்றன் றதுவன்றி வேறே
அதுவென் றறியறிவும் உண்டே—அதுவென்(று)
அறிய இரண்டல்லன் ஆங்கறிவுள் நிற்றல்
அறியுமறி வேசிவமு மாம்.

உ—அத்தன்மையனாகிய முதல்வனைத் தலைப்பட்ட உயிர் அம்முதல்வனோடு ஒன்றாய்ப் போவதேயாகலின் ஆண்டங்ஙனம் அறிவதூஉம் அறியப்படுவதூஉமாதல் யாங்ஙனமென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவர் சுத்தசைவரை நோக்கி ஒன்றாயவழியும் அறிவதும் அறியப்படுவதுமுண்டென்பதுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

அது என்னும் ஒன்று அன்று - சத்தாகிய சிவம் ஞேயப்பொருளாய் விசிட்டமாய் நிற்பதென்பது உமக்கும் ஒக்குமாகலான், அச்சிவம்

இன்னதென்றறிய வாராது அநிருவசனமாய் நிற்பதொரு நிருவிசேடப் பொருளெனக் கொண்ட மாயாவாதத்தைப்போல அதுவென்று அநிருவசனமாய்க் கூறப்படுவதொரு சூனியமன்று, ஆகலான்,—அது அன்றி வேறே அது என்று அறி அறிவும் ஆங்கு உண்டே - அந்த ஞேயமாத்திரையே யன்றி அதனின் வேறாக வாக்கு மனாதீதமாய் நிற்பதொரு பொருளென்றறிகின்ற ஞாதாவும் ஆண்டுள்ளதேயாம்; அற்றேல், ஒன்றாதல் பெறப்படாதாலெனின்—அது என்று அறிய இரண்டு அல்லன் அறிவுள் நிற்றல் அறியும் அறிவே சிவமும் ஆம் - உலகத்துப் பொருள்போல் அதுவென்று சுட்டி அறியுமாறு முதல்வன் தன்னின் வேறல்லனாய் அப்பணைந்த உப்புப்போலத் தன்னறிவின்கண் விரவிவேற்றுமை தோற்றாது நிற்றலான் அறிவிறந்தறிகின்ற அவ்வுயிர் சிவமேயாம். உம்மை சிவமாயுஞ் சிவமாகாமை விளக்கிநின்றது. அதுவென்னு மொன்றன்றாகலானென ஏதுப் பொருள்படக் கொண்டுரைக்க. இவ்வெண்பாக்கள் ஐந்தும் முறையே வாக்குமனாதீதமென்றல் பொருந்தும் கோசரமாமென்றல் பொருந்தாதென்னும் மாயாவாதிகளையும், கோசரமாமென்றல் பொருந்தும் வாக்குமனாதீதமென்றல் பொருந்தாதென்னும் நையாயிகர் முதலியோரையும், பாவனைக்குக் கோசரமாமென்னும் பாதஞ்சலரையும், ஆன்மஞானத்திற்கே கோசரமாமென்னுஞ் சமவாத சைவரையும், முத்தியிற் சிவமே யன்றி உயிரெனவேறின்மையின் உயிர்க்குக் கோசரமாமாறியாண்டைய தென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவர் முதலியோரையும் மறுத்து, வாக்குமனாதீதகோசரமாய் நிற்குமியல்பு வலியுறுத்தி ஒரு பொருண்மேல் வந்தவாறுகாண்க.

இவ்வாறு நாலாஞ்சூத்திரமுதலிய மூன்றினும் மேற்பிரமாணத்தாற் கூறிப்போந்த பசுபாசபதிகட்கு இலக்கணங் கூறுமுகத்தான் முறையே கேவலஞ் சகலஞ் சுத்தமென்னும் மூன்றவத்தையுங் காட்டப்பட்டன. இம்மூன்றனுட் கேவலம் மருட்கேவலமும், சகலகேவலமும், பிரளயகேவலமும், விஞ்ஞானகேவலமும், அருட்கேவலமுமென ஐவகைப்படும். அவற்றுள், மருட்கேவலமாவது அநாதிகேவலம். சகலகேவலமாவது சங்கரித்தபின்னர்ப் புனருற்பவத்திற் கேதுவாய்ப்படுங்கேவலம்: ஆண்டுச் சூக்குமவைந்தொழிலுண்டென மிருகேந்திரத்துட்கூறுதலின் அநாதிகேவலத்தோடு

இதனிடை வேற்றுமையாமாறு கண்டுகொள்க. பிரளயகேவலமாவது *மாயையோடு இயைபின்றி ஆண்டுப்படுங் கேவலம். விஞ்ஞான கேவலமாவது மாயை கன்மங்களென்னும் இரண்டனோடும் இயை பின்றி ஆண்டுப்படுங் கேவலம். அருட்கேவலமாவது தத்துவசுத்திப் பின்னர்ப்படுங் கேவலம். அது துகளறுபோதத்திற் காண்க. இனிச் சகலமுஞ் சகலத்திற் கேவலம், சகலத்திற் சகலம், சகலத்திற் சுத்த மென மூவகைப்பட்டு ஒரோவொன்று ஐந்துவகைப்படும். அவற்றுட் சகலத்திற்கேவலமைந்தும் "ஒன்றணையாமூலத்து" என்றதனுட் காண்க. சகலத்திற் சகலமைந்தும் "இலாடத்தே சாக்கிரத்தை" என்றதனுட்காண்க. சகலத்திற் சுத்தமைந்தும் *"யோகிற் றருவ தோர் சமாதி" என வழி நூலாசிரியர் தொகுத்தோதியது சித்தாந்த சாராவலி யோகபாதத்தின் வகுத்துக்கூறுதலான் ஆண்டுக் காண்க. இனிச்சுத்தமுஞ் சீவன்முத்தி அதிகாரமுத்தி போகமுத்தி இலய முத்தி பரமுத்தியென் றைவகைப்பட்டுச் சாக்கிரமுதலியபெயர் பெறும்; அவற்றை முன்னர் வகுத்தோதுப.

போதுவதிகாரம் முடிந்தது

உ-வது உண்மையதிகாரம்

சாதனவியல்

ஏழாஞ் சூத்திரம்

யாவையும் சூனியம் சத்தெதிர் ஆகலின்
சத்தே அறியா தசத்தில தறியா(து)
இருதிறன் அறிவுள(து) இரண்டலா ஆன்மா.

சூ—மேலதற்கோர் புறனடையுணர்த்துதனுதலிற்று.

சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

தூலாருந்ததி நியாயம்பற்றி மேலே ஆறுசூத்திரங்களினுஞ் சிவாகமங்களிற் கூறப்படும் முப்பொருள்களது பொதுவியல்பு பிரமாண

* சிவஞானசித்தியார், நான்காஞ்சூத்திரம். ௩௬. இருவகை.

முகத்தானும் இலக்கணமுகத்தானும் ஆராய்ச்சி செய்துணர்த்திய ஆசிரியர், அம்முப்பொருள்களது சிறப்பியல்பெனப்படும் உண்மை சாதனமுகத்தானும் பயன்முகத்தானும் ஆராய்ச்சி செய்துணர்த்துவான் புகுந்து முதற்கண் மூன்று சூத்திரங்களான் அவற்றை யறிந்து அதனுடைய பயன் பெறுதற் கேதுவாகிய சாதனங் கூறிய தொடங்கினார். அவற்றுள் இச்சூத்திரம் உணருரு வசத்தெனவும், இருதிறனல்லது சிவசத்தெனவும் மேலைச்சூத்திரத்தான் வரைசெய் துணர்த்தியவழி அங்ஙனமறியும் பொருள் அவ்விரண்டனுள் ஒன்றோ வேறோவென்னும் ஐயப்பாட்டின்கண் அவ்விரண்டினுள் ஒன்றாகற் பாலதென்பார் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்துக்குப் புறனாகவெடுத்து ஒமொழிபாகிய சதசத்தினியல்பு வரைசெய் துணர்த்து முகத்தானே சாதித்துப் பயன்பெறுதற்குரிய அதிகாரியினியல்பாவது இதுவென்பதுணர்த்துத னுதலிற்று.

அதிகாரமும் ஓத்தும் வேறாயவழியும் இயைபுணர்ந்து கோடற் பொருட்டுக் கருத்துரை அவ்வாறு செய்தாரென்பது. இப்புறனடையை வடநூலார் வாக்கியபசேடமென்ப. இதனுட் கூறப்படு மூன்றதிகரணமும் மூன்றுபுறனடை போலுமென மலையாமைப்பொருட்டு ஓர் புறனடையென்றார். முன்னையவிரண்டும் இறுதியதிகரணத்தைச் சாதித்தற்கேதுவாய் ஒருபொருண்மேல் வந்தனவேயாம் என்பது கருத்து. ஒன்றனை யறிந்தவழி அதனுடைய பயன் பெறுதற்குரிய முயற்சி செய்யலுறுவார்க்கு அதனைச் சாதிக்குமாற்றல் தமக்குண்டென்பதூஉம், சாதித்ததனால் வரும் பயன் இதுவென்பதூஉம் அதனைப் பயப்பித்தற்குரிய சாதனமாவது இதுவென்பதூஉம் அதுவருவாயும் உணர்ந்தாலன்றி அதன்கண் மனவெழுச்சி செல்லாமையின் ஈண்டோதப்படுஞ் சாதனஞ்செய்து பயன் பெறுதற் குரிமையுடைய அதிகாரியினியல்புணர்த்துவதாய இச்சூத்திரம் முதற்கண் வைக்கப் பட்டது.

இதன் பிண்டப்பொழிப்பு :—

மேலைச்சூத்திரத்துட் கூறிப்போந்த இரண்டனுள் வாக்குமனாதீதமாகிய சிவசத்தின் சந்நிதியின் உணருருவாகிய அசத்தெல்லாம் பாழாகலிற் சத்தாகிய சிவம் அசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை அறிதல் செய்யாது: அசத்தாகிய பிரபஞ்சம் அறிவில்லாத சடமாகலிற் சத்

தாகிய சிவத்தை அறிதல் செய்யாது: ஆதலாற் பாரிசேடவளவை யான் இருதிற னறிவுளதொன்றுண் டென்பது பெறப்படுதலின் அதுவே சத்தாதற்றன்மையு மசத்தாதற்றன்மையுமாகிய இரண்டு மன்றிச் சதசத்தாயுள்ள உயிராம்.

இரண்டனுள் ஒன்றனைப் பிரிக்கின்றமையிற் சத்தேயென்னு மேகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது. அசத்திலதாகலி னென்றுரைக்க, அசத்துச் சத்தையறியாமைக்கும் சத்தெதிர் சூனியமாதலே ஏதுவாத லமையுமாயினும், அசத்தெனப்பட்ட கருவிகண் முத்திநிலையிற் சிவ கரணமாய் ஆன்மசந்நிதியையொட்டி முதல்வன் சந்நிதியில் நிற்கப் பெறுமென்பாரை நோக்கி வேறுமோ ரேதுக்கூறினார். இக்கருத்தே பற்றி *"சத்தின்மு னிலாமை யானுந் தனைக்கொடொன் றுணர்த லானும்" என விரண்டேதுவும் உடன்கூறினார் வழிநூலாசிரியரும். ஏற்புழிக்கோடலான் அறிதலென்றது ஈண்டநுபவ வறிவின் மேற்று. இனைத்தெனவறிந்தபொருட்கு வினைப்படுதொகுதிக்கண் வேண்டப்படு முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. இதனுள் யாவை யுஞ் சூனியஞ் சத்தெதிராகலிற் சத்தேயறியாதென்றது ஓரதி கரணம்; அசத்திலதறியாதென்றது ஓரதிகரணம்; இருதிறனறிவுள திரண்டலாவான்மாவென்றது ஓரதிகரணம்; ஆகமூன்றதிகரணத் தது இச் சூத்திர மென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்

ஈண்டுச் சத்தினிடத்து அசத்துப் பிரகாசியாதென் றது.

மே—†"தந்திடுஞ் சிவனவன்றன் சந்நிதி தன்னி னின்றே." ‡"கூடுமொளி வளர்குடிலை மாயை மேவி," "தாரகமா மத்தன்மூணிற் றல்" §"விமலனுக்கோர் சத்தியாய்" $"உலகமேயுருவமாக" ||"அத்

* சிவஞானசித்தியார், ஏழாஞ்சூத்திரம். க. அனைத்துஞ்.
† ஷை, முதற்சூத்திரம். கக. விந்துவின்.
‡ சிவப்பிரகாசம், பொது. உ. நீடுபரா.
§ சிவஞானசித்தியார், இரண்டாஞ்சூத்திரம். ருஙு. நித்தமா.
$ ஷை, ஐந்தாஞ்சூத்திரம். எ. ||ஷை முதற்சூத்திரம். ருக

துவா மூர்த்தியாகி'' *''இருநிலனாய்த் தீயாகி நீருமாகி-நின்ற வாறே'' எனக் கூறப்படுமியல்புடைய பிரபஞ்சத்தைச் சத்தெதிர் சூனியமென்றல் அவசித்தாந்தமாய் முடியும்போலும் எனவும், †''மண் டிய வுணர்வுயிர்க்காய் மன்னி நின்றறறியும்'' எனவுங் கூறுஞ் சிவாத்து விதசைவர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றிற்போந்த ஏதுவைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட னுதலிற்று.

சுட்டுணர்வின்றி நின்றறியுஞ் சிவசத்தின் முன்னர்ச் சுட்டி அறியப்படும் அசத்தாய பிரபஞ்சம் விளங்கித் தோன்றாது ஈண்டுச் சூனியமென்றது விளங்காமைப்பொருட்டென்பார், பிரகாசியாதென் றார். இக்கருத்தே பற்றி ‡''முனைத்திடாதசத்துச் சத்தின் முன் னிருள்'' என்றார் வழி நூலாசிரியரும், ''முனைத்திடாமையாவது இது குடம் இஃதாடையென நம்மனோராற் சுட்டியறியப்படுமாறு போல முதல்வனாற் சுட்டியறியப்படுவதாய் வேறு நில்லாமையாம். ஆகவே, ஈண்டுச் சத்தெதிர் யாவையுஞ் சூனியமென்றது கொண்டு அவசித்தாந்தமாதல் யாண்டையதென மறுத்துச் சத்தறியாதென்ற தனை வலியுறுத்தியவாறு காண்க.

மெய்யினிடத்துப் பொய் அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான்.

ஏ—முற்றுணர்வுடைய சிவத்திற்கு அசத்தை விடயிப்பதாய சுட்டுணர்வும் உண்டென்றுற்படும் இழுக்கென்னை யென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

தன்னியல்பாகிய இயற்கையுணர்வின் முன்னர்ப் பொதுவியல் பாகிய செயற்கைச் சுட்டுணர்வு பிரகாசித்து நில்லாமையான் ஈண்டுச் சத்தினிடத்து அசத்துப் பிரகாசியாதென மேற்கொண்டது.

பிரகாசித்துநிற்றலின்மையாவது இயற்கையுணர்வோடொப்ப ஒருங்குநில்லாமை. எக்காலத்து நிலைபெறுவதாய தன்னியல்பே மெய்யனவும் இடையே தோன்றி மறைவதாய பொதுவியல்பே பொய்யெனவுங் கூறப்படுவனவாகலான் அவை ஈண்டைக் கேற்

* திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம், நின்றதிருத்தாண்டகம். க.

† சிவப்பிரகாசம், உண்மை. ருங. கண்டறி.

‡ சிவஞானசித்தியார், ஏழாஞ்சூத்திரம், க. அனைத்தும்.

புடைய அறிவின்மேனின்றன. இஃதறியாதாருரைப்பன வெல்லாம் மேற்கோளைச் சாதித்தற்குரிய ஏதுவாதல் செல்லாது கூறியது கூறலாய் முடியுமென் றொழிக.

அன்னியமில் லாமை அரற்கொன் றுணர்வின்றாம்
அன்னியமில் லான்அசத்தைக் காண்குவனேல்—அன்னியமாக்
காணுன் அவன்முன் கதிர்முன் னிருள்போல
மாணு வசத்தின்மை மற்று.

உ—சுட்டுணர்வின்மையான் முதல்வன் அசத்தையறியானெ னின் முற்றுணர்வுடைமைக் கிழுக்கா மென்பாரை நோக்கி இழுக் கின்மை கூறி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

அன்னியம் இல்லாமை அரற்கு ஒன்று உணர்வு இன்று ஆம் - தன்னுள் வியாப்பியமான பசு பாசங்களோடு வேற்றுமையின்றி உட ஞய் நிற்றலையுடைய முதல்வனுக்குச் சுட்டியறியக் கிடப்பதொன் றில்லை ஆகலான்—அன்னியம் இல்லான் அசத்தைக் காண்குவனேல் அன்னியமாக்காணுன் - அத்தன்மையனுகிய முதல்வன் அசத்தை யறியலுறுவனுயின் அறிந்தாங்கறிவனன்றி நம்மனோர்போல வேறு கச் சுட்டியறிவானல்லன்,—கதிர் முன் இருள்போல அவன் முன் மாணு அசத்து இன்மை மற்று-ஞாயிற்றின் முன் இருட்டுப்போல அம்முதல்வனெதிர் நன்மையில்லாத பிரபஞ்சம் விளங்கி நில்லாதாக லான்.

எனவே, அசத்தை விடயிப்பதாகிய ஏகதேசவுணர்வு முற்றுணர் வைத் தடுப்பதாகலான் அஃதில்லாமை முற்றுணர்விற்கு மேம்பாடா வதன்றி இழுக்காகாதென ஐயமகற்றி ஏதுவை வலியுறுத்தவாறு காண்க. மாணுமை வியாபகவுணர்விற்கு விடயமாகாமை. இன்மை ஈண்டு விளங்காமை குறித்து நின்றது. மற்றுக் காண்குவனேலென மேலேகூட்டி வினைமாற்றின்கண் வந்ததெனினுமமையும். கதிர் முன்னிருள் ஈண்டுமுனையாமை மாத்திரைக்கு ஒரு புடையுவமையா யிற்றென்பது வழிநூலாசிரியர் *"முனைத்திடா தசத்துச் சத்தின் முன்னிரு ளிரவி முன்போல்" என்றவாற்றானறிக.

---

* சிவஞானசித்தியார், ஏழாஞ்சூத்திரம். க. அனைத்துஞ்.

இரண்டாமதிகரணம்

இனி அசத்தினுக்கு உணர்வின் றென்றது.

மே—சத்து அசத்தையறியாதாயினும் அசத்தெனப்பட்ட தனுகரணபுவனபோகங்களுள் ஒன்றாய கரணம் விளக்குப்போல் விகாரமின்றி நிற்கும் ஆன்மசந்நிதியிற் பெத்தநிலைக்கண் அசத்தாய விடயங்களை யறிந்தாற்போல முத்திநிலையிற் சிவகரணமாய் நின்று சிவத்தை யறியுமென்றலும் கண்ணாடியினிழல் போல ஆன்மசந்நிதியின் அதன்க ணறிவுண்டாமென்றலும் அமைவுடைத்துப் போலுமெனச் சிவசங்கிராந்தவாதி மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றிற் போந்த வேதுவைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. சூத்திரத்தின் இலதென்றது அறிவிலதென்னும் பொருட்டென்பார் உணர்வின்றென வுரைத்தார். ஈண்டு அசத்தென்றது தத்துவப் பிரபஞ்சத்தை; ஏனைப்பிரபஞ்சத்திற்கு அறிவின்மை சாதிக்கவேண்டாமையின்.

அதுதானிரூபிக்கில் இன்றாகலான்.

ஏ—பதிஞான பசுஞானங்களோடொப்பப் பாசஞானமொன்றென வைத்தெண்ணப்படு முரிமையுடையவதனை அறிவுடைத்தன்றென்றல் பொருந்தாதென்பாரைநோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. அவ்வறிவாவது தூலமாய் நோக்கும் வழி அவ்வசத்திற்கு உள்ளதுபோலத் தோன்றினும் ஐயந்திரிபின்றி மாசறுகாட்சியான் ஆராயும்வழி அதன்கண் இல்லாதாகலான் இனி அசத்தினுக் குணர்வின்றென மேற்கொண்டது. எனவே, பாசம் வாயிலாக உயிரின்கண் நிகழு ஞானமே பாசஞானமென்று உபசரித்துக் கூறப்படுமதனைப் பாசத்திற் குளதாகிய ஞானமெனக் காண்டல் நிரூபியாத வழிப்படும் மடமையே பிறிதில்லையென்றவாறாயிற்று.

பேய்த்தேர்நீர் என்றுவரும் பேதைக்கு மற்றணைந்த
பேய்த்தேர் அசத்தாகும் பெற்றிமையின்—வாய்த்ததனைக்
கண்டுணர்வார் இல்வழியிற் காணும் அசத்தின்மை
கண்டுணர்வார் இல்லதெனக் காண்.

உ—அதனை உவமைமுகத்தான் வலியுறுத்துகனுதலிற்று. பேய்த்தேர் நீர் என்று வரும் பேதைக்கு மற்று அணைந்த பேய்த் தேர் அசத்து ஆகும் பெற்றிமையின்-பாலைநிலத்தின்கட் காணப்படுவ தாய பேய்த்தேரை நீரென்றுகருதி அதனையுண்ண வருகின்ற நீர் வேட்கையுடைய மடவோனுக்கு அதனையடுத்தவழித் தன்னாலணை யப்பட்ட அப்பேய்த்தேர் நீராதலின்றிப் பொய்யாந்தன்மைபோல, —வாய்த்து-குரவன் அறிவுறுக்கும் உபதேசமொழி கிடைத்து,— அதனைக் கண்டு உணர்வார் இவ்வழியின் அசத்து இன்மை காணும் - அவ்வசத்தி னியல்பை ஆராய்ந்தறிவாரின்றி அறியமாட்டாதார் உள் வழி அவர்க்கு அதன்கணறிவுள்ளதாய் மதிக்கப்படுஞ் சத்தாந்தன் மையே காணப்படும்,—கண்டு உணர்வார் இல்லது எனக்காண் - அவ் வுபதேசமொழி கிடைத்து அதனியல்பை யாராய்ந்தறிய வல்லார்க்கு அவ்வசத்து அறிவில்லதேயாமென்று அறிவாயாக.

அசத்தின்மையாவது சத்தாந்தன்மை. அறிவென்பது அதிகா ரத்தான் வந்தது.

மூன்றாமதிகரணம்

இனி இருதிறனறிவுள திரண்டலா வான்மாவென்றது.

மே—சிவசத்தின்றன்மையே உயிர்க்குத் தன்மையாவதன்றி வேறில்லையாகலிற் சத்தே அசத்தை அறியுமென்னுஞ் சிவாத்துவித சைவரையும், உயிர்க்குத் தன்மையென்ப தொன்றின்மையின் அசத்தே சத்தை அறியுமென்னுஞ் சிவசங்கிராந்தவாத சைவரையும் மறுத்துச் சத்து மசத்துந் தம்முளறியுமாறில்லையென மேற்சாதித்த வழி இவ்விரண்டும் இவ்வாறாயின் இவற்றையறியும் பொருள் வேறென்னை யென்பாரைநோக்கிப்பாரிசேடவளவையான் அவ்விரண் டின் வேறாய் உயிர்க்குத் தன்மையுண்டென்பது விளக்கிச் சதசத்தி னியல்பை வரைசெய்துணர்த்துதனுதலிற்று.

ஈண்டு இரண்டலாவான்மா இருதிறனறிவுளதென்றது சத்தெ திர் நில்லாத அசத்துஞ் சத்துந் தம்முள் ஒன்றாென்றறியப்படா மையான் இருதிறனறிவுளது இரண்டலாவான்மாவேயாம். தம்முள் ஒன்றாென்று அநுபவிக்கப்படாத ஞாயிற்றையும் விடயத்தையும் அநுபவிக்குங் கண்போலுமென அனுமானங் கூறிக்காண்க. அவை

உயிரானும் அறியப்படாத வழிப் பயப்பாடின்றிச் சூனியமாய் முடியுமாகலான் உயிர் அறிதற்றன்மைத்து என்பது தெற்றெனவுணர்க.

இவ்விரண்டினையு மறிவதாய் உபதேசியாய் நின்ற அவ்வறிவு இரண்டன் பாலுமுளதாய் உள்ளவதுவே அவ்வான்மாவா மென்றது.

இருதிறனறிவென்னுந் தொகைச்சொல் விரியுங்காற் படும் பொருள்வேறுபாடு விளக்குமுகத்தான் உயிர்க்குத் தன்னியல்பு வேறு வேறு கூறுஞ் சமயங்களெல்லாம் மறுக்கப்படுமாறுணர்த்துதனுதலிற்று.

இவ்விரண்டினையும் அறிவதாய் மேற் கூறிப்போந்த சத்தையும் அசத்தையும் அறியுந்தன்மைத்தாய் —உபதேசியாய்-அறிவிக்க அறியுந் தன்மைத்தாய்,—அவ்விரண்டன்பாலும் நின்ற அறிவு உளதாய்-அவ்விரண்டின் கண்ணும் நிலைபெற்ற அநுபவவறிவுள்ளதாய்,—உள்ள அதுவே அவ்வான்மாவாமென்றது - இவ்வாறுள்ள பொருள் யாது அதுவே சத்தும் அசத்துமல்லாத சதசத்தாகிய உயிராமென்றவாறும். இருதிறனறிவுள திரண்டலா வான்மாவென மேற் கொண்டது.

இருதிறனறிவென்னும் தொகைச்சொல் ஈண்டு மூன்று பொருளின்மயங்கிற்றென்னுங் கருத்தான் இவ்வாறுமொழிந்தார். அவற்றுள் இருதிறனையுமறியு மறிவென்னும் இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகைப் பொருள்பற்றி இவ்விரண்டினையு மறிவதாயெனவும், இருதிறனால் விளங்கிய வறிவென்னும் மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகைப்பொருள் பற்றி உபதேசியாயெனவும், இருதிறனிலுமுள்ள வறிவென்னும் ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகைப்பொருள்பற்றி நின்றவறிவு இரண்டன் பாலுமுளதாயெனவும் உரைக்கப்பட்டன. இவ்விரண்டினையு மறிவதாயுள்ள அதுவென்பதனால் இரண்டும் இவ்வாறாயின் இவற்றையறியும் பொருள் வேறென்னையென்னுங் கடாவுக்கு விடைகூறி அவ்விருவர் மதங்களையும் அவற்றோடொருதன்மையவான சமயங்களையும் மறுத்தவாறு.

உபதேசியாயுள்ள அதுவென்றதனால் உயிர் அறிவிக்க வேண்டாதுதானேயறியும் இயல்பிற்றென்னுஞ் சமவாதசைவர் ஈசுவரவிகாரவாத சைவர் ஐக்கவாதசைவர் மதங்களையும் அவற்றோடொருதன்

மையவான சமயங்களையும் மறுத்தவாறு. இரண்டன்பாலுமுளதா யுள்ள அதுவென்பதனால் ஆன்மாவினறிவு சத்தோடு கூடுமாறில்லை யென்னும் பாடாணவாத சைவர் பேதவாத சைவர் மதங்களையும், சத்தோடுகூடியவழிஒன்றாய்ப்போதலேயன்றி அதன்பாலுளதாமாறில்லை யென்னுஞ் சுத்தசைவர் மதத்தையும், அவற்றோடொரு தன்மையவான சமயங்களையும் மறுத்தவாறு. இவ்விரண்டினையும் அறிவதா யெனவே அவ்வறியுந்தன்மை இவ்விரண்டின் தன்மைபோலன்றி இருளொளியலாக் கண்டன்மைபோல வேறாயதோர் தன்மையென்பதூஉம், உபதேசியாயெனவே அஃதாகாயத்தின் குணமாய ஓசையின் இயல்புபோலத் தன்னைவிளக்குவதாகிய வியஞ்சகமுள்வழி விளங்குவதோர் தன்மையென்பதூஉம், இரண்டன்பாலு முளதாயெனவே அத்தன்மை படிகம்போலச் சார்ந்ததன் வண்ணமாய் அழுந்துந்தன்மை யென்பதூஉம் பெறப்பட்டன.

அருவுருவம் தானறிதல் ஆயிழையாய் ஆன்மா
வருவுருவம் அன்றாகும் உண்மை—அருவுருவாய்த்
தோன்றியுடன் நில்லாது தோன்றாது நில்லாது
தோன்றல் மலர்மணம்போல் தொக்கு.

உ—அம்மூன்றனுள் முன்னையதனை வலியுறுத்தி இரண்டலாமையை விளக்குதனுதலிற்று.

ஆய் இழை ஆய் ஆன்மா அரு உருவந்தான் அறிதல் அருஉருவம் அன்று ஆகும்-நுணுகிய நூல்களை ஆராய்வதாகிய உயிரே சத்து அசத்தென்னும் இரண்டினையும் அறிவதாகலான் அஃதவ்விரண்டு மன்று அவற்றின் வேறாம். அற்றேல் அவ்விரண்டினையும் அறியும் உயிர்க்குத் தன்னுண்மை அறியப்படுமோ படாதோவெனக் கடாயினார்க்குப் படுமெனிற் றன்னோடுளப்பட மூன்றனையு மறிவதென்றது அவ்விரண்டனையு மறிவதா யென்றல் பொருந்தாது; படாதெனின் அறியப்படாத பொருள் சூனியமெனப்பட்டு வழுவாமாலெனின்,—உண்மை அரு உருவாய்த் தோன்றி உடன் நில்லாது தோன்றாது நில்லாது மலர் மணம்போல் தொக்குத் தோன்றல் - அவ்வான்மாவினுண்மைத் தன்மை அவ்விரண்டும்போல விளங்கித் தோன்றி அவற்றோடொப்ப நிற்பதுமன்றாய் விளங்காது சூனியமாய் நிற்பதுமன்றாய் மலரின்கண் வாசம் அவ்விருவகையுமன்றி அதன்கண் அடங்கித்

தோன்றுமாறுபோலச் சத்திலும் அசத்திலுஞ் சார்ந்ததன் வண்ண மாய் அடங்கித் தோன்றுவதோர் இயல்பாம்; ஆகலான், அஃதவை போலத் தனித்தறியப்படுவதொன்றன்றி அவ்விரண்டினையு மறியு முகத்தான் அறியப்படுவதாம்.

ஆகலான் அஃதவைபோலத் தனித்தறியப்படுவதொன்றன்றி அவ்விரண்டினையுமறியுமுகத்தான் அறியப்படுவதாமென்பது குறிப் பெச்சம். சுட்டுணர்விற்கு விடயமாகாமைபற்றிச் சத்தை அருவென் றும் அதற்கு விடயமாதல்பற்றி அசத்தை உருவென்றுங் கூறினர். உணருருவசத்தென்புழி உருவென்றதும் அதுநோக்கி.

இழை நூலாகலான் ஈண்டுச் சாத்திரத்தை யுணர்த்திற்று. ஆய் தல் நுணுகுதல். *"ஒய்த லாய்த நிழத்தல் சாஅ - யாவயி னான்கு முள்ளதனுணுக்கம்" என்றார் தொல்காப்பியனாரும். ஆயிழையா யெனப் பொருளினுணுக்கம் நூன்மேலேற்றப்பட்டது. உயிர்க்கு அறியுந்தன்மை யுண்டாகலானன்றே வேதாகமமுதலிய நூல்களுள வாயினவென அதனை வலியுறுத்துவார் ஆயிழையா யான்மாவென அதனையுடம்பொடு புணர்த்தோதினர். இக்கருத்தேபற்றி "பலகலை யுலகி னிலவுதலாலும்" என்றார் புடைநூலாசிரியரும். இவ்வாறன்றி ஆயிழையாயென மகடூஉமுன்னிலை யாக்குவார்க்கு இவ்வதாரணம் மேலதனை வலியுறுத்துதற்கெழுந்ததன்றாய்க் கூறியது கூறலென் னும் வழுவாய் முடியுமென்றொழிக.

மயக்கம துற்று மருந்தில் தெளிந்தும்
பெயர்த்துணர்நீ சத்தாகாய் பேசில்—அசத்துமலை
நீஅறிந்து செய்வினைகள் நீயன்றி வேறசத்துத்
தானறிந்து துய்யாமை தான்.

உ—அங்ஙனமறியுமுயிர் சிவசத்தோடொப்பச் சித்தாகுமென் பாரை நோக்கி உபதேசியா யென்றதனைவலியுறுத்துதனுதலிற்று.

மயக்கமது உற்றும் மருந்தின் தெளிந்தும் - நின்னறிவை விளக்குதற்குரிய வியஞ்சகமில்வழி ஒரு விடயத்தை இன்னதென் றறியமாட்டாது மயக்கத்தையுற்றும் பசிநோய்க்கு அன்னம்போல அம்மயக்க நோய்க்கு மருந்தாய வியஞ்சகமுள்வழி அம்மயக்க நீங்கி

* சொல்லதிகாரம், உரிச்சொல்லியல். -௩உ.

அதனையின்னதென்று நிச்சயித்தும்,—பெயர்த்து உணர் நீ பேசில் சத்து ஆகாய் - இங்ஙனம் மாறி மாறியுணர்ந்து வருகின்ற நீ சொல்லுமிடத்துச் சிவசத்தோடொப்ப அறியுஞ் சத்தியுடையாயல்லை. அற்றேல் அசத்தனேவேன் போலுமெனின்,—நீ அறிந்து செய் வினைகள் நீ அன்றி வேறு அசத்துத் தான் அறிந்து துய்யாமை தான் அசத்தும் அலை - வியஞ்சகம் உள்வழியும் நீ முன்னறிந்து செய்த வினைகளை இப்பொழுது நீயேயறிந் தநுபவிக்கவல்லை யன்றி நின்னின் வேறாய் அசத்தாகிய பாசம் அறிந்தநுபவிக்கமாட்டாமையான் அதனோடொப்ப அசத்தனுவாயுமல்லை:—வேறு - சத்தகுணமுடைய ஆகாயம்போல வியஞ்சகமுள்வழி அறியுமாற்றலுடைமையும் அஃதில்வழி அவ்வாற்றலின்மையுமாகிய இரண்டுமுடைய நீ அவ்விரண்டற்கும் வேறாய்ச் சிதசித்தாந்தன்மையுடையை.

மருந்திற்றெளிந்தெனவே மயங்குதல் அஃதில் வழியென்பது பெற்றும். வியஞ்சகமில்வழித் தலைப்படுவதூஉம் அஃதுள்வழி நீங்கி நிற்பதூஉமாகிய மயக்கம் உண்டி யில்வழித் தலைப்படுவதூஉம் அஃதுள்வழி நீங்கி நிற்பதூஉமாகிய இயல்புடைய பசியோடொத்தலின் அதனைப் பசிநோயாகவும், தீர்த்த லொப்புமை பற்றி வியஞ்சகத்தைப் பசிதீர்க்குமருந்தாகவும் உருவகஞ் செய்தார்; இஃதேகதேசவுருவகம். மருந்தெனப் பொதுப்பட உருவகஞ் செய்தாராயினும் மறித்து மறித்து வேண்டப்படுமாறு ஈண்டைக்கேற்புடையது பசிநோய் தீர்க்கு மருந்தேயாகலின் அவ்வாறுரைக்கப்பட்டது. சத்தியுடைய பொருள் சத்தம், அஃதில்பொருள் அசத்தமாகலின், அவ்வடமொழிகள் ஈண்டம்முக் கெட்டுக் குற்றியலுகரவீறாய் நின்றன; "நாகணையான்;" "பெற்றொன்றுயர்த்த பெருமான்;" "பேது செய்து;" "வாது செயத் திருவுள்ளமே" என்புழிப்போல. அசித்துமலையென்பது பாடமாயின், மேற்சத்தாகாயென்றதனை இசையெச்சமாகக் கொண்டு சத்தாந்தன்மையே யுடையாயல்லை; அதன் மேலுஞ் சித்தாமாறியாங்ஙன மென்றுரைத்து இயைத்துக்கொள்க. இவ்வாறன்றி ஈண்டுச் சத்தாகாய் அசத்துமலை யென்பவற்றை மேலருவுருவ மன்றாகுமென்றதன் பொருள்படக் கொண்டுரைப்பாருமுளர். அவர் ஆண்டேயமைந்து கிடந்தபொருளை மறித்துங் கூற வேண்டாமையும் பெயர்த்துணர் நீயெனவும் அறிந்து துய்யாமை

யெனவும் அறிவுடைமை அறிவின்மைபற்றிக் கூறும் பொருள் அவை யாதல் செல்லாமையும் நோக்கிலர்.

மெய்ஞ்ஞானம் தன்னில் விளையா தசத்தாதல்
அஞ்ஞானம் உள்ளம் அணைதல்காண்—மெய்ஞ்ஞானம்
தானே உளவன்றே தண்கடல்நீ ருப்புப்போல்
தானே உளமுளவாத் தான்.

உ—அம்மயக்கம் அவ்வுயிரோடியைபுடைய முதல்வனுக்குமுண்டு போலுமெனவும் அதுதான் உயிர்க்கு எக்காலத்து வந்ததெனவு மிக மூங்கடாவை விடுக்குமுகத்தான் இரண்டன்பாலு முளதாமாறு வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

அஞ்ஞானம் - மேற்கூறிப்போந்த மயக்கமாவது,— மெய்ஞ் ஞானந் தன்னில் அசத்து ஆதல் விளையாது - ஒரு பெற்றித்தாய அறிவெனப்படுஞ் சிவத்தினெதிர் கதிர்முன் னிருள்போல நிலையுத லிலதாகலின் ஆண்டுளதாதலின்றி,—மெய்ஞ்ஞானந் தானே உள அன்றே - அச்சிவம் என்றுள்ளது அன்றே,—தான் ஏய் உளம் உள வாத்தான் - தான் பொருந்துதற்குரிமையுடைய உயிர்களுள்ளன வாக,—உள்ளம் அணைதல் - அவ்வுயிர்களைப்பற்றி நிற்றல்,—தண் கடல் நீர் உப்புப்போல் காண் - தண்ணிய கடலின்கணுளதாதலின்றி அக்கடலிடத்துளதாகிய நீரைப்பற்றி நிற்கு முப்புப்போலென்றறி வாயாக.

இரண்டன்கண்ணும் உயிர்க்கியைபுடைமை கூறவே, இரண்டன் பாலு முளதாதலை வலியுறுத்தவாறு காண்க.

ஈண்டிருதிறனையுமறியுமறிவுளதெனவே இருதிறனாகிய சத்து அசத்து எனப்பட்டனவெல்லாம் *பிரமேயம் அவற்றை யறியுஞ் சதசத்தாகிய உயிர் பிரமாதா அவ்வுயிரினறிவாகிய சிற்சத்தி பிரமா ணம் அவ்வறிவு நிகழ்ச்சி பிரமிதியென்பதூஉம், இருதிறனால் விளங்கு மறிவுளதெனவே அவ்விரண்டனுள் அசத்தானறிவு விளங்கும் வழித் தனக்கு வேறாய் நின்று விளக்குவனவாய காட்சியனுமான முறை யெனப்படும் அசத்தாகிய பாசஞானமூன்றுஞ் சத்தானறிவு விளங்

* பிரமேயம் - அறியப்படுபொருள்,—பிரமாதா - அறிபவன்,— பிரமாணம் - கருவி,—பிரமிதி - அறிதல். இது திராவிடமாபாடியத் திற் கண்டது.

கும்வழி அன்னியமின்றித் தனக்காதாரமாய் உடனின்று விளக்குஞ் சிவஞானமுந் தனக்கு வியஞ்சகங்களாகலான் அதுபற்றி அவையும் பிரமாணமென்று உபசரித்துக் கூறப்படுமென்பதூஉம், இருதிற னினு மறிவுளதெனவே ஈரிடத்துங் கேடின்றி அசத்தான் விளங்கி அசத்தையறிவுழி அசத்தின்பாலும், சத்தான் விளங்கிச் சத்தை யறிவுழிச் சத்தின்பாலும் அதுவதுவாய் அழுந்துமென்பதூஉம் பெறு தும். இவ்வாறன்றி வியஞ்சகங்களையே பிரமாணமென்னுந் தார்க்கி கர் முதலியோர் மதங்கள் பொருந்தாமையும், அவ்வியஞ்சகங்களானி கழும் பிரமிதி வேறுபாடும் அவற்றதியல்புகளும் ஈண்டுவிரிப்பிற் பெருகும் ; பௌட்கர முதலிய சிவாகமங்களுட் கண்டுகொள்க.

எட்டாஞ் சூத்திரம்

ஐம்புல வேடரின் அயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத்
தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினில் உணர்த்தவிட்(டு)
அன்னியம் இன்மையின் அரன்கழல் செலுமே.

சூ—ஞானத்தினை யுணருமுறைமையினை யுணர்த்துத னுதலிற்று.

சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

அவ்வான்மாவின் அறிவாவது மேலிருதிற னென்றதனுள் அசத்தான் விளங்கி அசத்தின்பாலுளதாய் அசத்தினை யறிந்து நின்றவாறுஞ் சத்தான் விளங்கிச் சத்தின்பாலுளதாய்ச் சத்தினை யறிந்து நிற்குமாறுந் தரிசிக்குமுறைமையினை யுணர்த்துமுகத்தாற் சாதித்தற்குரிய அதிகாரந் தனக்குண்டென மேலைச்சூத்திரத்தா னறிந்த ஆன்மாவிற்குச் சாதித்ததனாற் பெறப்படும் பயனும் அதற் குச் சிறந்த சாதனமாவதும் அது வருவாயும் இவையென்பதுணர்த்து தல் இவ்வெட்டாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து.

இதனானே சூத்திரவியைபும் இனிதுவிளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு :—

உயிர் தான் முன்னேசெய்து கொள்ளப்பட்ட புண்ணிய விசே டத்தாற் றனக்கு அந்தரியாமியாய் இதுகாறு முன்னின்றுணர்த்தி வந்த பரம்பொருளே இப்பொழுது குருவடிவமுங் கொண்டெழுந் தருளி வந்து சிவதீக்கை செய்து, மன்னவகுமாரனாகிய நீ ஐம்பொறி

களாகிய வேடருட்பட்டு வளர்ந்து நின்பெருந் தகைமை அறியாது மயங்கி யிடர்ப்பட்டாய் ; நின்பெருந் தகைமையாவது இவ்வியல்பிற் றென்றறிவுறப்ப அறிந்தமாத்திரையே அவ்வேடரை விட்டு நீங்கி அன்னியமின்றி அநன்னியமாந்தன்மையின் நிலைபெற்று அம்முதல் வன் திருவடிகளையணையும்.

உயிரென்பது மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவித்துரைக்கப் பட்டது. தவத்தினிற் குருவுமாய் வளர்ந்தயர்ந்தனையென வுணர்த்த விட்டுச் செல்லுமென இயையும். குருவுமென்ற உம்மை உயிர்க்குயி ராய் உண்ணின்றுணர்த்தியதூஉமன்றியென இறந்தது தழீஇயிற்று ; சிறப்புமாம். அன்னியமின்மை அத்துவிதம். அஃதாவது சேறலைப் பயப்பித்ததாய் ஆண்டுளதாகியவினைபு. அரனென்றது சுட்டுப் பெயர்படநின்றது.

வெண்கொற்றக்குடையும் நவமணிமுடியுஞ் சிங்காதனமும் மன்னவர்க்கேயுரிய சிறப்படையாளமாம் ; அதுபோலப் பிரபஞ்ச மெல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணமாமியல்பாகிய ஒருபெரு வெண் கொற்றக்குடையும், எவற்றையும் ஒருங்கே ஓரியல்பானறியும் பேரறி வாகிய ஒரு பெருஞ் சுடர்முடியும், அங்கங்கே உயிர்க்குயிராய் நின்று எவற்றினையுஞ் செலுத்துமியல்பாகிய ஒருபெருஞ் சிங்காதனமும், பிறரொருவர்க்கின்றித் தனக்கேயுரிமையாகச் சிறந்தமைபற்றிப் பசுக் களுக்குப் பாசங்களையரித்தலான் அரனென்னுந் திருப்பெயருடைய முதல்வனை மன்னவனாகவும், அம்முதல்வனது பேரானந்தப் பெருஞ் செல்வமுழுதுந் தனதேயாகக் கொண்டநுபவிக்குஞ் சுதந்திரமுடை மையுஞ் சித்தெனப்படுஞ் சாதியொருமையும்பற்றி ஆன்மாவை மன்னவகுமாரனாகவும், அவ்வான்மாவை அறிவுப்பெருஞ்செல்வமுழு தையும் ஆறலைத்துக்கொண்டு சிறுமையுறுத்துதலும் விதிவிலக்கை யிழப்பித்து இழிதொழிலி னிற்பித்தலுமாகிய இயல்புபற்றி ஐம்பொறி களை வேடராகவும் உருவகஞ்செய்தார். ஐம்புலவேடரினயர்ந்தனை வளர்ந்தெனவெனவே ஐம்புலவேடரின் வளர்ந்தயர்தலும் அநுவாத முகத்தாற் பெற்றாம். இதனுள், தவத்தினிலுணர்த்தவென்றது ஓரதி காரணம் ; தம்முதல் குருவுமாயென்றது ஓரதிகாரணம் ; ஐம்புலவேட ரினயர்ந்தனை வளர்ந்தெனவென்றது ஓரதிகாரணம் ; விட்டன்னிய மின்மையி னரல்கழல் செலுமேயென்றது ஓரதிகாரணம் ; ஆக நான் கதிகாரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்

ஈண்டு இவ்வான்மாக்களுக்கு முற்செய் தவத்தான் ஞான நிகழுமென்றது.

மே—மேற்கூறிப் போந்த சாதகராற் செய்யப்படுஞ் சாதனமும் அது வருவாயும் வேறு வேருகக்கூறுஞ் சமயத்தாரை நோக்கிச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக்கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுத லிற்று. மேற்கூறிப் போந்த இயல்புடைய ஆன்மாக்களுக்கென்பார் இவ்வான்மாக்களுக்கென்ருர். படிமுறையானன்றி இவ்வொருபிறவி யிற் செய்த தவந்தானே அமையாதென்ப துணர்த்துதற்கு முற்செய் தவமென விசேடித்தார் ஈண்டு ஞானமென்றது குரவனுணர்த்திய வாறு சிவஞானங் கண்ணுகக்கொண்டு அறிவதாகிய சாதனவறிவின் மேற்று. நிகழ்தல் ஐயந்திரிபின்றி விளங்குதல்.

மேற் சரியை கிரியாயோகங்களைச் செய்துழி நன்னெறி யாகிய ஞானத்தைக்காட்டியல்லது மோக்ஷத்தைக்கொடா வாகலான்.

ஏ—தவங்களை சாதனமாதலமையும் ஞானமெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. ஈண்டுத் தவமெனப்பட் டன பிறவல்லவென்பார் சரியைகிரியாயோகங்களையெனக் கிளந் துரைத்தார். கிரியாயோகங்களென்னும் உம்மைத்தொகை வடநூன் முடிபு. கிரியாயோகமிரண்டற்குந் தீக்கையொன்றென்பதுதோன்ற அவ்விரண்டனையுந் தொகுத்தோதிச் சரியையைத் தமிழுக்குரிய வீற்றுன் வேறு வைத்தார். ஆளுடையபிள்ளையார் முதலாயினுர்க்குத் தவமின்றியும் ஞானநிகழ்ந்தவாறென்னையென்னுங் கடாவை விடுத் தற்கு மேற்செய்துழியென ஈண்டும் வலியுறுத்தார். மேலாகிய உண் மைச்சரியை கிரியாயோகங்களை யெனினுமமையும். சாட்டிக் கொடுக்குமெனற்பாலதனை எதிர்மறைமுகத்தாற்கூறினுர். ஞானத்தை யின்றியமையாமை யுணர்த்துதற்கு, சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்துழியென்றது உபலக்கணமாகலின் தீக்கை பெற்றுழி அதுவும் ஞானத்தைக் காட்டியல்லது மோட்சத்தைக் கொடாதெனக்கொள்க. அவையெல்லாம் ஞானத்தைக் காட்டியல்லது மோட்சத்தைக் கொடாமையை வலியுறுத்துவார் நன்னெறியாகியவென ஞானத்தை

விசேடித்தார். நன்மையெனப்படுவன வெல்லாவற்றினுஞ் சிறந்த நன்மையாவது வீடுபேறென்பது. அதனைத் தலைப்படுதற் கேதுவாய்ச் சிறந்த நெறியாகலின் ஞானம் நன்னெறி யெனப்பட்டது. வீட்டிற்கு நெறியென அவ்வச் சமயத்தாரால் கூறப்படுவன அனைத்துந் தன்கண்ணே வந்து கூடநின்ற பெருநெறியாகலானும் அது நன்னெறி யெனப்பட்டது. நன்னெறி சன்மார்க்கமென்பன ஒரு பொருட்கிளவி.

தவஞ்செய்தார் என்றும் தவலோகம் சார்ந்து
பவஞ்செய்து பற்றறுப்பா ராகத்—தவஞ்செய்த
நற்சார்பில் வந்துதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலைக்
கற்றார்சூழ் சொல்லுமாங் கண்டு.

உ—மேற் சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்தார் அவற்றான் ஞானத்தைக் காணுமுறைமை எவ்வாறென்பாரை நோக்கி அஃதாமாறுணர்த்தி எதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

தவம் செய்தார் - சரியை முதலியவற்றைச் செய்தோர்கள்,—என்றும் தவலோகம் சார்ந்து-அவ்வத் தவப்பயன்களைப் பயப்பிக்குஞ் சாலோகாதி பதங்களை ஒருதலையாக நண்ணி, ஆண்டுளவாகிய இன்பங்களை அநுபவித்து,—பற்றுப் பவம் செய்து அறுப்பார் ஆக - முன்னுடம்பு இறக்குநாள் அடுத்த வினை காட்டுங் கதிநிமித்தம்பற்றி யெழுந்த அவாவினை மீள நிலத்தின்கட் பிறந்தனுபவித்து நீக்கிக் கோடற் பொருட்டு,—தவம் செய்த நற்சார்பில் வந்து உதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலை-மீளத் தவஞ் செய்தற்குரிய உயர்ந்த குலத்தின்கண் வந்து தோன்றித் தவக்குறையான அவ்விடயப்பற்று முறு காவண்ணம் அறுத்துத் தத்துவ ஞானத்தைத் தலைப்படுவாராதலை,—கற்றார்சூழ் கண்டு சொல்லுமாம் - வீட்டு நூல்களைக் கற்றாது சூழ்ச்சி அந்நூற் கருத்துணர்ந்து சொல்லும்.

தவந் தானுகப் பிறிதொன்று தானுக இவ்வுலகத்து உடம்பொடு நின்றீட்டிய வினையெல்லாம் அவ்வுலகத்திற் செலுத்தித் தத்தம் போகங்களைப் பயந்தேவிடுமாகலான் அவற்றை ஒருஞான்றும் பிறழ மாட்டாரென்பார் என்றுந் தவலோகஞ் சார்ந்தென்றார். பற்றறுதற் பொருட்டு வந்துதித்தெனவே ஆண்டுப் பற்றுச் செல்லாதவழி அவ்வுலகத்து நின்றாங்கே ஞானத்தை நண்ணுவ ரென்பதூஉம் பெறுதும்

கற்றாது சொல்லுதற்கெழுறில் சூழ்ச்சிமேமேலேற்றப்பட்டது. நற்சார்பில் வந்துதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலென்ற அருத்தாபத்தியான் இழிகுலத்தோர் தத்துவ ஞானத்திற் குரியரல்லரென்பது பெறப்பட்டது.

பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பானை ஒக்கும்
இசைத்து வருவினையின் இன்பம்—இசைத்த
இருவினை யொப்பில் இறப்பில் தவத்தான்
மருவுவனும் ஞானத்தை வந்து.

உ—சரியை முதலிய தவங்களே தத்துவஞானத்தைக் காட்டுமென யாப்புறுத்தோதியதென்னை வேதத்துட் கூறிய வேள்வி முதலாயினவுந் தத்துவஞானத்தைக் காட்டுமென்றல் அமையுமெனப் பட்டாசாரியன்மதம்பற்றிக் கூறுவாரை நோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

இசைத்து வருவினையின் இன்பம் - ஒரு நல்வினை செய்வானெருடங்கி அறநூலையாய்வாரது உணர்வின்கண் விடயமாய் வரும்பொழுதே தம்மாற் பெறப்படுங் காமியப்பயன்களை உடன் கூறிக்கொண்டே வருகின்றனவாய வேள்வி முதலிய அறங்களின் பயனாகிய இன்பம்,—பசித்து உண்டு பின்னும் பசிப்பானை ஒக்கும் - முன்னர்ப் பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பானுக்கு அவ்வுண்டியான் வருமின்பத்தை யொக்கும் ஆகலான்,—இசைத்த இருவினை இறப்பு இல் தவத்தான் ஒப்பில் - ஒருவனுக்கு ஞானத்தைத் தடுத்துப் பந்தமுறுத்துதற்கட் பொன் விலங்கும் இருப்புவிலங்கும்போலத் தம்முட் சமப்படுத்துணரப்படுவனவாகிய அறம்பாவமிரண்டுந் தம்மைப்போல் அநுபவமாத்திரையாற் கெடுதலின்றி மேன்மேன்முறுகி வளர்வனவாய சரியைமுதலிய தவங்களானே நேராகவொத்தால்,—வந்து ஞானத்தை மருவுவன் ஆம் - அத்தவமுதிர்ச்சி யுடைமையான் முன்னர்க் கூறப்படு ஞானகுருவைத் தேடிவந்து ஞானத்தைத் தலைப்படுவன்.

வேள்விமுதலாயினவெல்லாம் அழிதன்மாலையவாய காமியங்களைப் பயப்பனவன்றித் தத்துவஞானத்தைப் பயவாவென்றற்கு அவற்றை விதித்தநூல்களே சான்றென்பார், இசைத்து வருவினையென்றும், அவை ஞானத்தைப் பயவாமைமாத்திரையேயன்றித் தீவினைபோல அது நிகழவொட்டாது தடைசெய்து நிற்றலுமுடை

மையின் அவற்றது கழிவே ஈண்டைக்குக் காரணமாவதென்பார் இசைத்தவிருவினை யொப்பிலென் றுங் கூறினர். இசைத்துவருவினை யென நூலின்கணுழில் வினைமேலேற்றப்பட்டது. மிசைத்தவிரு வினையெனப்பாடமோதி, இருவினைகளுண் மிக்க விருவினையாகிய பிரமக்கொலை பரிமேதவேள்வி போல்வன தம்முள் ஒருங்கே பயன் றருவனவாய் ஒத்தகாலத்தென் றுரைப்பாருமுளர். அஃது ஈண்டைக் குப் பயன்பாடாமையுஞ் சித்தாந்தத்துக் கேலாமையு மறிக. இசைத்து வருவினையினின்பம் பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பானை யொக்குமெனவே இறப்பிறவத்தான் மருவப்படு ஞானம் பசித்துண்டு பின்னும் பசித்தலில்லாத கடவுளர்க்கு அமிழ்தவுண்டியாணுய பயனை யொக்குமென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. படவே, அவ்வமிழ்தவுண்டி நரை திரை மூப்பின்றி நிலைபெறுதலாகிய பெரும்பயனைத் தருதன் மாத்திரையேயன்றிப் பசி தீர்தலாகிய அவாந்தரப்பயனையுந் தரு மாறு போல இறப்பிறவமுந் தத்துவஞானத்தைப் பயத்தன்மாத் திரையே யன்றித்தத்தம் பதமுத்தியாகிய அவாந்தரப் பயனைப்பயத்த லும் அமைவுடைத்தாமாறு கண்டுகொள்க.

இரண்டாமதிகரணம்

இனி இவ்வான்மாக்களுக்குத் தமது முதல்வனே குருவு மாயுணர்த்து மென்றது.

மே—மேற்கூறியவாற்றான் நிகழு ஞானத்தையுணர்த்துவார் கலைஞானங்களை யுணர்த்துவார்போல நம்மனோரில் ஒருவராதலமையு மெனச் சாங்கியர் நையாயிகர் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங் கூற்றைக் கண்ண ழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று.

மேற்கூறியவாற்றான் சரியை முதலிய மூன்றும் முற்றியபின் னர் இம்முற்றுதலானே மலபரிபாகஞ் சத்திநிபாதம் நிகழ்ந்து தத்துவ ஞானத்தின் அவாவுதலையுடைய உயிர்கட்கு இதுகாறுந் தமக்கு முதலாய் உண்ணின் றுணர்த்திவந்த பரம்பொருளே அப்பருவமறிந்து குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளி வந்து அதனை யறிவுறுக்கும். எனவே, ஏனையோர்க்கு அது கூடாதென்றவாறாயிற்று. இக்கருத்தேபற்றி *"அகத்துறுநோய்க் குள்ளின ரன்றி யதனைச் - சகத்தவருங் காண் பரோ தான்" என்றார் புடைநூலாசிரியரும்.

---

* திருவருட்பயன், அருளுருநிலை - அ.

அவன் அன்னியமின்றிச் சைதன்னியசொரூபியாய் நிற்றலான்.

ஏ—மாயாவொருவன் மாயாவுருவினை யேயான், எயுமெனின் எம்மனோரிலொருவனுய் முடியும்; ஆகலின் தமது முதல் குரு மூர்த்தி ஆதாரமாகத் தரித்துநின்றுணர்த்துமென்றலே அமைவுடைத்தெனப் பொதுவகையான் அதிட்டான பக்கங் கூறுவாரை நோக்கிச் சிறப்புவகையான் ஆவேசபக்கமாமாறுணர்த்திமேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

அம்முதல்வன் பாலினெய்போல மறைந்து வேறாய் நிற்றலின்றிச் சுத்தான்ம சைதன்னியமே தனக்குச் சொரூபமாகக்கொண்டு தயிரினெய்போல ஆண்டு விளங்கி நிற்றலான் இவ்வான்மாக்களுக்குத் தமது முதற்றனே குருவமா யுணர்த்துமென மேற்கொண்டது பாலினெய்போல வேறாய் மறைந்து நின்று செலுத்தப்படுவனவற்றினும் பொதுவாய்ச் செல்வதாகிய அதிட்டானபக்கங் கொள்வார்க்கு ஏனைச் சமயகுரவருங் குரவராவான்சேறலின் அஃது ஈண்டைக்கமைவுடைத்தன்றென்பதாம். சைதன்னியமென்றார் மாசுதீர்ந்ததென்பதுணர்த்துதற்கு.

மெய்ஞ்ஞானந் தானே விளையும்விஞ் ஞானகலர்க்(கு)
அஞ்ஞான அச்சகலர்க் கக்குருவாய்—மெய்ஞ்ஞானம்
பின்னுணர்த்து மன்றிப் பிரளயா கலருக்கு
முன்னுணர்த்துந் தான்குருவாய் முன்.

உ—ஒரோரிடங்களிற் குருவாய்வந் துணர்த்துதலின்றியுஞ்ஞான நிகழுமாறென்னையென்பாரை நோக்கி அதனை வரைசெய்துணர்த்தி வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

*விஞ்ஞானகலர்க்குத் தானே மெய்ஞ்ஞானம் விளையும் - அம்முதல்வன் மூவகையான்மாக்களுள் விஞ்ஞானகலாயினோர்க்குத் தன்

---

* விஞ்ஞானகலர் - விஞ்ஞானத்தாற் கலையற்றவர். பிரளயாகலர் - பிரளயத்திற்கலையற்றவர். சகலர் - கலையோடு கூடினவர். இவை காரணப்பெயர். விஞ்ஞானகலர் ஆணவபந்தம் ஒன்றுமேயுடையர். பிரளயாகலர் ஆணவம் கன்மமென்னும் இரண்டுபந்தமுமுடையர். சகலர் ஆணவம் கன்மம் மாயையென்னும் மூன்றுபந்தமுமுடையர்.

மையினின்றவாறே தத்துவஞானத்தை விளவிப்பன் :—அன்றிப் பிரளயாகலருக்குத் தான் குருவாய் முன் உணர்த்தும் - அவ்வாறன் றிப் பிரளயாகலராயினர்க்கு நாற்றோளும் முக்கண்ணுங் கறைமிடறு முதலிய உறுப்பிற்றாய் முத்தொழினடாத்தி நின்ற தன்னியற்கை வடிவே குருவடிவாகக் காட்டி முன்னாக நின்று தத்துவஞானத்தை யுபதேசித்துணர்த்துவன் :—அஞ்ஞான அச்சகலர்க்கு அக்குருவாய்ப் பின் மெய்ஞ்ஞானம் உணர்த்தும் - அவிச்சையையுடைய சகலராயி னர்க்கு அவர் வடிவுபோலும் வடிவுடைய குருவாகி அவ்வடிவின் பின்னாக மறைந்து நின்று தத்துவஞானத்தை யுணர்த்துவன்,— முன் - அவ்வேறுபாட்டை யறிவாயாக.

விளையுமென்பது 'அரசனெடுத்தவாலயம்' என்புழிப்போல விவ்விகுதி தொக்குநின்றது. இவ்வாறன்றி எளிதினடப்படுதனோக்கி 'அரிசி தானே அட்டது' என்றாற்போல எளிதின் விளவிக்கப்படுத னோக்கி மெய்ஞ்ஞானந்தானே விளையுமென்றா ரெனினுமமையும். *"உண்ணின் றறுத்தருளி' என்றார் புடைநூலாசிரியரும்.

ஈண்டு அஞ்ஞானமென்றது அவிச்சையை யென்பது சகலர்க்கே அடையா யோதியவாற்றானறிக. அச்சகலரென்றது தவஞ்செய்தா ரென மேலெடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட சகலரென்றவாறு. அக்குரு வென்றது மேற்கோளிற் கூறிப்போந்த குருவென்றவாறு. தானே விளையும் முன்னுணர்த்தும் பின்னுணர்த்தும் எனவே, விஞ்ஞான கலர்க்குத் தன்மையினும் பிரளயாகலர்க்கு முன்னிலையினும் சகலர்க் குப் படர்க்கையினும் நின்றுணர்த்துமென வரைசெய்தவாறு காண்க. இவற்றுள் முன்னையவிரண்டும் நிராதாரமெனவும் பின்னையது சாதாரமெனவுங் கூறப்படும்.

அறிவிக்க அன்றி அறியா உளங்கள்
செறியுமாம் முன்பின் குறைகள்—நெறியில்
குறையுடைய சொற்கொள்ளார் கொள்பவத்தின் வீடென்
குறைவில்சகன் சூழ்கொள் பவர்க்கு.

உ—விஞ்ஞானகலர் முதலிய மூவர்க்கும் ஓரியல்பா னுணர்த் தாது அவ்வாறு தன்மையினும் முன்னிலையினும் பின்னிலையினுமா

* போற்றிப்பஃறொடை.

யுணர்த்துதல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கிக் காரணங் கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

உளங்கள் நெறியின் அறிவிக்க அன்றி அறியா - உயிர்களெல்லாந் தமக்குரிய படிவழியின் வைத்து முதல்வனறிவிக்க அறியுமியல்பினவன்றி ஒன்றுபோல் அறிவிக்கவறியு மியல்பினவல்ல ஆகலான்,—குறைவு இல் சகன் சூழ்கொள்பவர்க்கு - அவ்வறிவாற் குறைபாடில்லாத சகக்கடவுளது உபதேசமொழியைக் கொண்டுணரு மியல்பினாகிய பிரளயாகலர் சகலர்க்கு,—குறைகள் முன்பின் செறியுமாம் - அவ்வறிவித்தா லறிதலாகிய குறைகள் முன்னிலையினும் பின்னிலையினு நிகழ்வனவாம்.—குறை உடைய சொல் கொள்ளார் கொள்பவத்தின் வீடு என் - குறைவில் சகனுலாகிய குறையினையுடைய உபதேசமொழி கொண்டுணரவேண்டாத விஞ்ஞானகலர்க்கு முதல்வனாற் கொள்ளப்பட்ட தன்னுண்மைமாத்திரையின் வீடுபயக்கு முணர்வுண்டென் றறிவாயாக.

குறை இன்றியமையாப் பொருள்; அது *"வினைக்குறை தீர்ந்தாரிற் றீர்ந்தன் றுலகு" என்பதனுட் பரிமேலழக ருரையானு முணர்க. பவம், சம்பவம், உண்மை என்பன ஒரு பொருட்கிளவி. வீடுபயக்கு முணர்வு வீடென்றும், சூழ்ச்சிபயக்கு முபதேசமொழி சூழென்றுங் காரணகாரியமாக உபசரிக்கப்பட்டன. கொள்பவர் கொள்ளாரென்பனவும் அவை. ஆம்வீடெனவு மியையும். வீடாமெனப் பாடமோதுவாருமுளர். மேலை வெண்பாவின் முன்னுணர்தும் பின்னுணர்தும் தானே விளையுமெனக் கூறியவற்றை ஈண்டு நெறியினறிவிக்கவன்றி யறியாவாகலான் அது முன் செறியும் பின் செறியும் பவத்தினுமெனக் காரணங் காட்டி வலியுறுத்தினர். இதற்குப் பிறரெல்லாந் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே மேலை வெண்பாவோடு இயைபற வுரைத்தார். அல்லதூஉம் அறிவிக்கவன்றி யறியாமை உபதேசியாய் என ஆன்மாவின்றன் னியல்பு கூறும் வழிப் பெறப்பட்டதாகலின், அதனை ஈண்டும் புனருத்தியாகக் கூறவேண்டாமையின் மேலது வலியுறுத்துதற் கேற்புடைய அறிவிக்க அறிதற்கட்படும் விசேடமாத்திரையே ஈண்டெடுத்தோதினு ரென்றுணர்க.

---

* திருக்குறள் - ஆள்வினையுடைமை - உ.

படிவழியின் வைத்தறிவிக்கவன்றி யறியாமை *"பந்தமும் வீடுந் தெரிபொருட் பனுவற் படிவழி சென்று சென்றேறி" என்பதனானு மறிக.

இல்லா முலைப்பாலும் கண்ணீரும் ஏந்திழைபால்
நல்லாய் உளவாமால் நீர்நிழல்போல்—இல்லா
அருவாகி நின்றானை யாரறிவார் தானே
உருவாகித் தோன்றானேல் உற்று.

உ—அம்முத்திறத்துள் ஈண்டைக் கெடுத்துக்கொண்ட அஞ் ஞான அச்சகலர்க்கக்குருவாதல் உபசாரமேயன்றி ஏனையபோ லுண்மையாதல் செல்லாதென்பாரை நோக்கி உண்மையாதலை உவமைமுகத்தான் வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

நல்லாய் - அறிவால் நன்மையுடைய மாணாக்கனே,—ஏந்து இழை பால் முலைப்பாலும் கண்ணீரும் இல்லா உளவாம் ஆல் - ஏந்திய விழைகளையுடையாட்குக் குழவிமாட்டுளதாகிய அருவாகிய அன்பினைப் பிறரறியுமாறு வெளிப்படுத்தும் அவ்வன்பி னுருவாகிய முலைப்பாலுங் கண்ணீரும் அவண்மாட்டுக் குழவியைக் காணுமுன் இல்லாவாய்ப் பின்னுளவாம் அதுபோல,—நீர் நிழல்போல் இல்லா அரு ஆகி நின்றானை ஆர் அறிவார் தானே உரு ஆகி உற்றுத்தோன் றானேல் - நீரின்கணிழல்போல் உயிர்கண்மாட்டுப் புலப்படுதலில்லாது அருவமாய் நின்ற முதல்வனை யார்தாமறிவார் அவனே குருவடிவாய் வந்து தோன்றிநின்று உணர்த்தானாயின்.

ஒருவருமில்லையென்பதாம். இன்றியமையாமையுணர்த்துவார் தோன்றானே லாரறிவாரென எதிர்மறை முகத்தாற் கூறினார். பொருளுக்கோதியதனை உவமையினுங் கூட்டி ஏற்குமாறுரைக்க. முலைப்பாலுங் கண்ணீரும் அன்பை விளக்குமென்பது †"சுரந்த திரு முலைக்கே துய்யதிரு ஞானஞ்—சுரந்துண்டார் பிள்ளையெனச்சொல் லச்—சுரந்த—தனமுடையாள் தென்பாண்டி மாதேவி தாழ்ந்த— மனமுடையா ளன்பிருந்த வாறு." என்பதனானும், ‡"அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்—புன்கணீர் பூசல் தரும்." என்பத

* கருவூர்த்தேவர் திருவிசைப்பா, திருவிடைமருதூர். ரு.

† திருக்களிற்றுப்படியார். ருச.

‡ திருக்குறள், அன்புடைமை. க.

ஞானுமறிக. அவ்விரண்டும் அன்பின் வடிவே பிறவல்ல வென்பது அன்பு நிகழ்தற்குரிய காரணமுள்வழி வெளிப்பட்டு அஃதில்வழி வெளிப்படாத ஒற்றுமை நோக்கிக் கண்டுகொள்க. இவ்வொற்றுமை யுணர்த்துவார் இல்லாவாயுளவா மென்றார்.

நீர் அகத்தியங்கு முயிர்கட்கு இடங்கொடுத்தலுண்மையான் நீரின்கண் வெளியுண்டென்பதூஉம், உண்டாகவே, ஆண்டு நீருக்கு நிழலுண்டென்பதூஉம், பெறப்பட்டன. அந்நிழல், வேறுநில்லாது நீரோடு விரவி நிற்றலின் நீர்போற் புலப்படாதாயிற்று. அதுபோலச் சிவசைதன்னியமும் யானென்னுமுணர்விற்கு விடயமாய்ப் புலப் படும் ஆன்ம சைதன்னியத்தோடு விரவிப் புலப்படாது நிற்பதொன் றென்பார் நீர் நிழல்போலில்லா வருவாகி நின்றனை யென்றார்.

மூன்றமதிகரணம்

இனி இவ்வான்மாக்கள் ஐயுணர்வுகளான் மயங்கித் தம்மை யுணராவென்றது.

மே—விடயஞானத்தை விளக்கும் ஐம்பொறிகளே தத்துவ ஞானத்தை விளக்குதற்குமமையும் தம்முதல் குருவுமாதல் வேண்டா வெனச் சிவசங்கிராந்தவாத சைவர் மதம் பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் மூன்றாங் கூற்றைக்கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இவ்வாருரையாக்கால் இனியென்பதனு லுணர்த்தப்படு மேலையதிகரணத்தோடுளதாகிய இயைபு பெறப் படாமையறிக.

அவைதாம் பளிங்கிவிட்ட வன்னம்போற் காட்டிற்றைக் காட்டி நிற்றலின்.

ஏ—அறிவை விளக்குங் கருவியான் மயக்க நிகழுமாறியாங்ஙன மென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

படிகத்தின் வைத்த பலவேறுவகைப்பட்ட நிறங்கள் அப்படிக வொளியைக் கீழ்ப்படுத்துத் தத்தமியல்பினையே விளக்கி நிற்குமாறு போல், அவ்வைம்பொறிகடாம் ஆன்ம சொரூபத்தைக் கீழ்ப்படுத்துத் தம்மாற் காட்டப்பட்ட தத்தம் விடயமாத்திரையே அவ்வான்மாவுக் குக் காட்டி நிற்பனவாகலான் இனி இவ்வான்மாக்கள் ஐயுணர்வு களான் மயங்கித் தம்மை யுணராவென மேற்கொண்டது.

விடயங்களுள்ளும் அவ்வவ்விடயமாத்திரையே அவ்வவ்விந்தி ரியங் காட்ட வல்லு மென்பார் காட்டிற்றையென ஒன்றறிசொல் லாற் கூறினர்.

பன்னிறம் காட்டும் படிகம்போல் இந்திரியம்
தன்னிறமே காட்டுந் தகைநினைந்து—பன்னிறத்துப்
பொய்ப்புலனை வேறுணர்ந்து பொய்பொய்யா மெய்கண்டான்
மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாம் வேறு.

உ—அங்ஙனங் காட்டிற்றையே காட்டிநிற்குமாயின், அவ்விந்தி ரியங்கள் உள்வழித் தம்முதல் குருவமாபுணர்த்தினும் உணர்தல் செல்லாதுபோலு மென்பாரைநோக்கி உணர்தற்குபாயங் கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

பல் நிறம் காட்டும் படிகம்போல் இந்திரியம் தன் நிறமே காட் டும் தகை நினைந்து - தன்னற் சாரப்பட்ட பன்னிறங்களினியல்பே தன்மாட்டுக் காட்டிநிற்கும் பொதுவியல்புடைய படிகம்போலத் தன் னற் சாரப்பட்ட இந்திரியங்களினியல்பையே சார்ந்ததன்வண்ண மாய்த் தன்மாட்டு விளக்கிநிற்குந் தனது பொதுவியல்பை முன்னர்ச் சிந்தித்தறிந்து கொண்டு பின்பு,—பல் நிறத்துப் பொய்ப்புலனை வேறு உணர்ந்து - அந்நிறங்கள் படிகத்துக்கு வேறென்றறியுமாறு போலப் பலவகையியல்புடைய பொதுவியல்பைச் செய்யும் பொறி களைத் தன்னின் வேறெனத் தெளிந்து,—பொய் பொய்யா மெய் கண்டான் - அவற்றுனுய அப்பொதுவியல்பு பொய்யாயொழியுமாறு தனது சிறப்பியல்பை யுணர்ந்தானுபின்,—வேறு மெய்ப்பொருட்குத் தைவம் ஆம் - அவ்வசத்தாகிய பொறிகளுக்கு வேருகிய சிவசத்தின தியல்பு தன்மாட்டு விளங்கச் செய்யுமாகலின் அச்சிவசத்துக் கடிமை யாம்.

ஈண்டுப் பொய் மெய்யெனப்பட்டன அப்பொருளவாதல் மேலே காட்டினும். தைவமென்பது தேவனதுடைமை யென்னும் பொருட் டாய வடமொழிப்பகுபதம். இதனனே கருவிகளுள்வழிக் காட்டிற் றைக் காட்டி நிற்றலின் அறிதல் செல்லாது, அவை நீங்கியவழிக் கேவலமாய் முடியுமாகலிற் றன்னுண்மை யறியுமாறியாங்ஙன மென் னுங் கடாவை யாசங்கித்து அவையுள்வழியே தன்னுண்மை யறி தற்குபாயங்கூறி இதுபற்றி அவை காட்டிற்றைக் காட்டி நிற்றற்

கிழுக்கில்லையென வலியுறுத்த வாறுமெண்க. மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாமென்றதனுல் வருகின்ற அதிகரணத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்தவாறு.

நான்காமதிகரணம்

இனி இவ்வான்மாத் தன்னை இந்திரியத்தின் வேறு வான் காணவே தமது முதல் சீபாதத்தை யணையுமென்றது.

மே—பொய்ப்புலனை வேறுணர்ந்து பொய் பொய்யா மெய் கண்டார்க்கு அதுவேயமையும், கருவிகள் நீங்கியவழிச் செய்யக் கடவ தொரு முயற்சி கூடாமையின் ஆண்டு மெய்ப்பொருட்குத் தைவ மாதல் பெறப்படாதெனப் பேதவாதசைவர் முதலியோர் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் நான்காம் கூற்றைக் கண்ண ழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

இந்திரியத்தின் வேறுயவழிக் கேவலத்தை யணைதலு முண்மை யின் அதனை நீக்குதற்பொருட்டு வேறுகவென்றொழியாது வேறு வான் காணவென்ருர் ; காண்டலே அதற்கமையுமென்றலின்.

ஊசல் கயிறற்றாற் றாய்தரையே யாந்துணையான்.

ஏ—அவ்வாறு காண்டலே சீபாததை யணைதற்குச் சாலுமென் பது யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி உவமையின் வைத்துக்காட்டி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

ஒருவன் ஏறியிருந் தாடுதற்கு ஆதாரமான ஊசல் கயிறற்ற தாயின் அவனுக்கு உற்றுழியுதவுந் தாய்போல ஆண்டுத்தாரகமாவது நிலனேயன்றிப் பிறிதில்லையென்னும் ஒப்புமையான், இனி யிவ்வான் மாத் தன்னை யிந்திரியத்தின் வேறுவான் காணவே, தமது முதல் சீபாதத்தையணையுமென மேற்கொண்டது. வியாபகப்பொருட்குக் காட்சிவிசேடமே நீக்கமாகலின் அறுதல் அதற்கு உவமையாயிற்று.

> **சிறைசெய்ய நின்ற செழும்புனலின் உள்ளம்**
> **சிறைசெய் புலனுணர்வில் தீர்ந்து—சிறையிட்(டு)**
> **அலைகடலிற் சென்றடங்கு மாறுபோல் மீளா(து)**
> **உலைவில்அரன் பாதத்தை உற்று.**

உ—கருவிகணீங்கினவழி வேறு நில்லாது சிவத்தைத் தலைப் படுமாயின் அவ்வுயிர்க்குங் கருவிகணீங்கிக் கேவலத்தைத் தலைப்பட்ட

உயிர்க்குப்போல மீட்சியுண்டுபோலுமென்பாரை நோக்கி அஃதின்று மாறுகூறி மேலதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

சிறைசெய்ய நின்ற செழும்புனலின் உள்ளம் - ஒருவன் அணையையுயர்த்துக் கட்டித் தடைசெய்ய ஆண்டுத் தடையுண்டு தேங்கி நின்ற ஆற்றுநீர்போலக் கருவிகளாகிய பாசஞானந் தனது வியாபகத்தைத் தடைசெய்ய அதன்கண் ஏகதேசமாயடங்கித் தடையுண்டு நின்றவுயிர்,—சிறைவிட்டு அலைகடலில் சென்று அடங்கும் ஆறு போல் - அவ்வணைமுறிந்து தடை தீர்ந்தவழி இடையீடின்றிச் கடலின்கண் முடுகிச் சென்று அந்நீரேயாய் அதனுளடங்கி மறித்து வாராத ஆற்றுநீர்போல,—சிறைசெய் புலன் உணர்வில் தீர்ந்து - கருவிகளாகிய பாசஞானத் தடையினின்று நீங்கிய வழி,—உலைவுஇல் அரன் பாதத்தைஉற்று மீளாது - தனக்குக் கேடில்லாத சிவபிரானது திருவடியைத் தலைக்கூடி அத்திருவடி நிறைவேயாய் அதன்கணடங்கிப் பின்பு மீளுதல் செய்யாது.

சிறைசெய்யநின்ற செழும்புனலின் உள்ளம் என்றது தொகையுவமம். இன்உவமவுருபு. தேக்கத்தின் மிகுதி யுணர்த்துவார் செழும் புனலென்றார். மலசத்திக்குக் கேடுண்மையின் அதனைத் தலைப்பட்ட உயிர்க்குக் கருவிகளின் மீட்சி கூடும்; சிவசத்திக்கு அஃதின்மையின் அதனைத் தலைப்பட்டவுயிர் அவ்வாறு மீளுதற்கோ ரியையபில்லையென்பார் உலைவிலரன்பாதமென விசேடித்தார்.

அடங்குமென்னும் உவமவினை பொருளினும், மீளாதென்னும் பொருள்வினை உவமையினுஞ் சென்றியைந்தன.

எவ்வுருவும் தானென்னின் எய்துவா ரில்லைதாள்
இவ்வுருவின் வேறேல் இறையல்லன்—எவ்வுருவும்
கண்போல் அவயவங்கள் காணுஅக் கண்ணில்லார்
கண்பேறே காணக் கழல்.

உ—மீளாதென்று விடுத்தல்வேண்டாம் எல்லாஞ் சிவமாகக் கண்டார்க்கு மீண்டாலென் மீளாக்கா லென்னென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவரை நோக்கி அது விடையாதற்கேலாமை கூறி மறித்தும் மீளாமையை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

எவ்வுருவும் தான் என்னின் தாள் எய்துவார் இல்லை - உயிருணர்வேயன்றிப் புலனுணர்வுஞ் சிவமேயாமாயின் விசேடமின்மை

யாற் புலன்வழி ஒழுகுஞ் சகலநிலையைக் கைவிட்டுத் திருவடியைத் தலைக்கூட வேண்டாமையின் ஒருவரும் அதனை எய்துவாரில்லையாய் முடிந்து *"பாசத்தைப் பசுக்கள் விட்டுப் பதியினையடைய முத்தி" என்னும் வேதாகமங்கள் போலியாய் முடியும்,—இவ்வுருவின் வேறேல் இறையல்லன் - அதுபற்றி முதல்வன் புலனுணர்வோடியை பின்றி அதனின் வேறாய் நிற்பனென்னின், அப்புலனுணர்விற்கு அவனுலாகற்பால தொன்றின்மையின் அவன் ஆண்டைக்கிறைவ னல்லனெனப்பட்டு முதன்மைக்கிழுக்காய் முடியும் மற்றென்னையோ அதனியல்பென்னின்,—எவ்வுருவும் - உயிருணர்வுபோலப் புலனுணர் வுங் கலப்பினாற் சிவமேயாமாயினும் இரண்டுந் தம்முளொப்பனவல்ல, அவயவங்கள் கண்போலக் காண - உயிர் ஐம்பொறிகளினும் ஒப்ப நிற்பினும் அவற்றுண் மெய் வாய் மூக்குச் செவி நான்குங் கண்ணிந் திரியம் ஒளியான் அவ்வான்மபோதத்தோடு விரவிச் சேய்மைக் கண்ணதாகிய விடயத்தையும் வியாபித்தறியுமாறுபோல வியாபித் தறிய மாட்டாவாய்த் தம்மாட்டு வந்த விடயங்களை நின்றுங்குநின்றி யைந் தறிதற்றன்மையவேயாம்.—அக்கழல் அக்கண் இல்லார் கண் பேறேகாண் - அக்கண்ணினது வெற்றிப்பாட்டைக் கண்ணொளி யிழந் தாரது கண்பேற்றின்கட் கண்டறிவாயாக.

கழலணிவார்க்கு உளதாகிய வெற்றிப்பாட்டைக் கழலென்றுப சரித்தார். கழல் காலணிமணிவடம். ஈண்டு வெற்றியாவது ஏனை நான் கிந்திரியங்களையு நோக்கி மேம்படுதல். கண்போலவயவங்கள் காண வக்கண்ணில்லார் கண்பேறே காணக் கழலென்பது முதல்வன் இரண் டினுமொப்ப விரவிநிற்பினும் உயிருணர்வுபோலப் புலனுணர்வு வியா பகவிளக்கமாதலின்றி ஏகதேசவிளக்கமாம். உயிருணர்விற்கு உள தாகிய அம்மேம்பாடு அவ்வியாபகவுணர்வை யிழந்த பசுத்துவமுடை யார் மாட்டறியப்படாதாயினும் அவரது பசுத்துவநீங்கிய சிவப்பேற் றின்கணறியப்படுமென்பது தோன்ற நின்றமையின் இஃதொட் டென்னு மலங்காரம்.

சிவமாய வழியும் புலனுணர்வு ஏகதேச விளக்கமாவதன்றி உயி ருணர்வுபோல வியாபக விளக்கமாத லில்லையெனவே, அதன்கண் மீளுதலிழுக்கென்பது பெறப்பட்டது. இதற்குப் பிறரெல்லாம் இயை பின்றி யுரைத்தார்.

---

* சிவஞானசித்தியார், பாஞ்சராத்திரி மதமறுதலை. உ௫.

ஐம்பொறியின் அல்லையெனும் அந்த தாசிவனை
ஐம்பொறியை விட்டணங் கணை சகலன்—ஐம்பொறியின்
நீங்கான்நீர்ப் பாசிபோல் நீங்குமல கன்மம்வரின்
நீங்கானை நீங்கு நினைந்து.

உ—சிறைவிட்டவழி அலைகடலிற்சென் றடங்குதலே யன்றி *“ஆற்ரு லலைகடற்கே பாய்ந்த நீர் அவ்வாற்ருன் மறித்”தலு முண்மையின் அதுபோல அரன் பாதத்தை யுற்றவுயிர்க்கு ஒரோ வழி மீட்சியுமுண் டென்பது பெறப்படுதலான் அவ்வழி மீளாமை செல்லாதென்பாரை நோக்கி அம்மீட்சிக்குக் காரணமிது வென்பதூ உம், அதனை நீக்குதற்குபாயமுங் கூறி வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

ஐம்பொறியின் அல்லை எனும் அந்த தர - ஐம்பொறிகள்போல ஏகதேச விளக்கமுடையா யல்லை யென்றறிவுறுக்கப்படுஞ் சித்தாந்த மகா வாக்கியத்தைப் பெற்றுடைய மாணவகனே!—அங்கு ஐம் பொறியை விட்டுச் சிவனை அணை சகலன் ஐம்பொறியின் நீங்கான் - சிறைவிட் டலைகடலிற் சென்றடங்கு மாறுபோலென மேற் கூறிய வாறே ஐம்பொறிகளானுய புலனுணர்விற் றீர்ந்து சிவன் திருவடியை யுற்ற சகலன் அவ்வைம்பொறிகளான் மீளவதனை நீங்குவானல்லன்,-- நீர்ப்பாசிபோல் நீங்கு மல கன்மம் வரின் நீங்கானை நினைந்து நீங்கும் - கல்லெறியும் வழி நீங்கிய நீர்ப்பாசி அது விடும் வழிப் பாக்குமாறு போல அவ்வணையின்க ணீங்கிய மலகன்ம மாயைகள் வாதனைவயத்தா னிகழுமயர்ச்சி பற்றி வந்து கூடுமாயின் அதுபற்றிப் பொறி வழி மீளாமல் அவ்வழியுந் தன்னைவிட்டு நீங்காத முதல்வனை முன்னர்க் கூறப்படு முபாயங்களினின்று சிந்தித்து அவற்றை நீக்கிக்கொள் ளும்.

வரினென்றதனுல், வருதல் ஒருதலையன்று வாசனையுள் வழியே யென்பது பெற்ரும். நீங்கியென்பது பாடமாயின், நீங்கினவாகிய மலகன்மமெனப் பெயராகவைத் துரைக்க. சித்தாந்தத்தை அந்த மென்றது தலைக்குறை. தாம் அதன்கண்ணதாய்ச் சிறந்த ஒரு வார்த்தை. அங்கு மேற்கூறியபடி. ஐம்பொறியைவிட் டணைதற்குரி யான் இவனென்ப துணர்த்துவார் சகலனென்ருர். மேற்கூறிய மீளாமையை வலியுறுத்துவார் ஐம்பொறியி னல்லையெனு மந்தர

* திருக்களிற்றுப்படியார். கக.

சிவனை ஐம்பொறியைவிட் டங்கணை சகல னைம்பொறியி னீங்கா னென்றும் ஒரோவழி யுளதாமாயின், அதற்குக் காரணம் இஃதென் பார் நீர்ப்பாசிபோ னீங்கி மலகன்மம் வரினென்றும், அது நீக்குதற் குபாயங் கூறுவார் நீங்கானை நினைந்து நீங்குமென்றுங் கூறினர். மல கன்மமெனவே, இனம்பற்றி மாயையுங் கொள்ளப்பட்டது.

*"மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றத—னன்கல னன்மக்கட் பேறு" என்றாற்போல நீங்கானை நீங்கு நினைந்தென்றதனால் வரு கின்ற சூத்திரத்துக்குத் தோற்றுவாய் செய்ததூஉ மாயிற்று. இம் மூன்றுதாரணங்களும் முறையே திருவடி ஞானத்தைப் பெற்றவுயிர் புலனுணர்வின் மீடலில்லை யெனவும் மீடலிழுக்கா மெனவும் ஒரோ வழிப் பயிற்சிவயத்தான் மீளவருமாயின் மீளாதவாறு செய்துகொள் ளற்பாற்றெனவுங் கூறித் தாய்தரையேயாமென்னும் ஏகாரப்பொருளை வலியுறுத்தி ஒரு பொருண்மேல் வந்தவாறு காண்க.

ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்

ஊனக்கண் பாசம் உணராப் பதியை
ஞானக் கண்ணினிற் சிந்தை நாடி
உராத்துனைத் தேர்த்தெனப் பாசம் ஒருவத்
தண்ணிழ லாம்பதிவிதி எண்ணும்அஞ் செழுத்தே.

சூ—ஆன்மசுத்தி பண்ணுமா றுணர்த்துத னுதலிற்று.

சூத்திரக்கருத் துணர்த்துத னுதலிற்று.

தம்முதல் குருவுமா யுணர்த்தக் கேட்டு அதனைச் சிந்தனை செய் துணருமா றுணர்த்துமுகத்தான் ஐம்புலவேடரின் வளர்ந்த வாலாமை நீக்கி உயிர் தன்னைத் தூய்மைப்படுத்துமா றுணர்த்துதல் இவ்வொன் பதாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து.

சூத்திரவியைபும் இதனானே இனிது விளங்கும்.

சிவப்பிரகாசத்துத் தான் பணியை நீத்தலென் றோதப்படும் ஆன்மசுத்தியாவது இறைபணி நிற்கவென வருகின்ற சூத்திரத்திற் பெறற்பால தாகலானும், அழுக்கு நீக்கமே அறுவைக்குச் சுத்தியா

* திருக்குறள், வாழ்க்கைத் துணை நலம். ௧0.

மாறுபோலப் பாசக்ஷயமே உயிர்க்குச் சுத்தியாவதன்றி வேறன்மையானும், பாசக்ஷயம் பண்ணுமுன்னர்ச் சுத்தியாதல் கூடாமையானும், வருகின்ற சூத்திரத்தின் கருத்தாய் நின்ற ஆன்மசுத்தி பண்ணுமாற்றைப் பதியை நாடியெனவுந் தண்ணிழலாம்பதி யெனவுஞ் சிவதரிசனம் பண்ணுமாறே யுணர்த்துதற் கெழுந்த இச்சூத்திரத்தின் கருத்தாகவைத் துரைத்த தென்னையோவென மலையற்க; சிவதரிசனத்தினிகழ்வது ஆன்மசுத்தி யென்னும் உடனிகழ்ச்சி யுணர்த்துதற்கும் தம்முள் வேறுபாடு சிறுபான்மை யுடையனவாய இவ்விரு சூத்திரமும் ஒரு பொருண்மேலனவென்ப துணர்த்துதற்கும் இவ்வாறுரைத்தாராகலின். அஃதங்ஙனமாக, ஆன்மாத் தன்னை இந்திரியத்தின் வேறுவான் காணவே தமது முதல் சீபாதத்தை யணையுமென்றலின், அக்காட்சியே அதற்கமையுஞ் சுத்தி யெற்றுக்கெனின், அஃதொக்கும். நிருவிகற்பமாய்க் காண்டலும், இரட்டுறக் காண்டலும், தெளியக்காண்டலு மெனக் காட்சி மூவகைப்படும். இம்மூன்றும் அதிபரிபக்குவமுடையார்க்குக் கேட்டமாத்திரையே ஒருங்கு நிகழுமாயினும் ஏனையோர்க்குக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலென்னுஞ் சோபான முறையினன்றி நிகழாமையின் அவரைநோக்கிச் சிவரூபத்தி னிகழும் ஆன்மதரிசனத்தின் பின்னுகச் சிவதரிசனத்தினிகழும் ஆன்மசுத்தியும் ஒருதலையான் வேண்டப்படுமென்றுணர்ந்து கொள்க. *"நேசமொடுந் திருவடிக்கீழ் நீங்காதே தூங்கு நினைவுடையோர் நின்றிடுவர் நிலையதுவே யாகி—யாசையொடு மங்கு மிங்குமாகியல மருவோ ரரும்பாச மறுக்கும்வகை யருளின்வழி யுரைப்பாம்." என வழிநூலாசிரியரும் இக்கருத்தேபற்றி யோதினர்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு:—

குறையுணர்வாகிய பசுவறிவானும் பாசவறிவானும் உணரப்படாத முதல்வனை அவனது திருவடிஞானத்தாற் றன்னறிவின் கண்ணே யாராய்ந்தறிக. அத்திருவடிஞானத்தான் நிலமுதனுதமீறாகிய பாசக்கூட்டம் நின்றுழி நில்லாது பரந்து திரிதற்கண் அதிவேகமுடைய பேய்த்தேரினியல்பிற்றாய்க் கழிவதென்றறிந்து நீங்கவே, அப்பதிஞானம் பிறவித்துயராகிய வெப்பத்துக்குக் குளிர்ந்த நிழலாய் வெளிப்பட்டு விளங்கும்: அவ்வாறு பாசத்தை யொருவி ஞானத்

---

* சிவஞானசித்தியார், எட்டாஞ்சூத்திரம் - ௩௧. பாசிபடு.

தைப் பெற்று ஞேயத்தைக் கண்ட காட்சி சலியாமைப்பொருட்டு அப்பொருள் பயக்கும் திருவஞ்செழுத்து அவ்விதிப்படியறிந்து கணிக்கப்படும்.

ஊனமென்பது அப்பொருட்டாதல் *"ஊனமேற் கிரியை வித்தை" என்பதனானறிக. இதனுள், ஊனக்கண்பாச முணராப் பதியை ஞானக்கண்ணினிற் சிந்தைநாடி யென்றது ஓரதிகரணம்; உராத்துனைத் தேர்த்தெனப் பாசமொருவத்தண்ணிழலாம் பதியென்றது ஓரதிகரணம்; விதியெண்ணுமஞ்செழுத்தேயென்றது ஓரதிகரணம் ஆக மூன்றதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதல் அதிகரணம்

ஈண்டு அம்முதலை ஞானக்கண்ணாலே காண்கவென்றது.

மே—மேலைச்சூத்திரத்தோதியவாற்றான் முதல்வன் பாசவறிவால் நாடப்படுவ னல்லனாயினும் பசுவறிவால் நாடப்படுபவனென்றற்கு இழுக்கென்னை யெனச் சிவசமவாத சைவர் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

அவன் வாக்கு மனாதீதகோசரமாய் நிற்றலான்.

ஏ—ஏனைஞானங்களா னறியப்படாது சிவஞானத்தானறியப்படுமென்றற்குப் பிரமாணமென்னையென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

ஆண்டுப்பொதுவகையாற் பெறப்பட்டதனை ஈண்டேதுவாக வைத்து வாக்குமனாதீதமாயுங் கோசரமாதல் பிறிதொன்றாற் பெறப்படாதென்னும் அருத்தாபத்தியான் ஞானக்கண்ணாலே காணப்படுமென்பது தாமேபோதருமென மேற்கோளைச் சாதித்தார்.

நாடியோ என்போ நரம்புசீக் கோழையோ
தேடி எனையறியேன் தேர்ந்தவகை—நாடிஅரன்
தன்னாலே தன்னையுங் கண்டு தமைக்காணார்
என்னும் எனஅறிவார் இன்று.

---

* சிவஞானசித்தியார், முதற்சூத்திரம் - கரு. ஞானமேயான.

உ—கோசரமாதல் பிறிதொன்றாற் பெறப்படாதென்றதென்னை பசுத்துவநீங்கியவழிச் சுட்டிறந்தறிவதாகிய உயிருணர்வு திருவடிஞானத்தோடொப்பதாகலின், அதன்கட் கோசரமாதல் அமைவுடைத்துப்போலு மென்பாரை நோக்கி அவ்வுணர்வு விளங்குமாறுணர்த்துமுகத்தான் அவரை மறுத்து எதுப்பொருளை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

நாடியோ என்போ நரம்பு சீக் கோழையோ தேடி எனை அறியேன் தேர்ந்த வகை நாடி - நாடி முதலியவற்றுள் யான் யார் என்னைத் தேடியுமறிகின்றிலேனென்று இவ்வாறு தேர்கின்ற தேர்ச்சியறிவின்கண்ணே இதனைத் தெளிவிப்பதோரறிவு வேறுண்டென ஆராய்ந்துநோக்கி,— அரன் றன்னாலே தன்னையும் கண்டு தமைக் காணார் - அவ்வாறு நாடுங்கால் விளங்கித் தோன்றுவதாய முதல்வனது திருவடிஞானத்தால் முதல்வனையு முணர்ந்து முதல்வனின் வியாப்பியமாய் நின்று அங்ஙனமறியும் பொருளாகிய தம்மையு முணர்தலைச் செய்யாதார்,—என்னும் என அறிவார் இன்று - மற்றெவ்வியல்பினரென்று தம்மையறிய வல்லுநர் இம்முத்திகாலத்து.

நாடியென்றது இடை பிங்கலை முதலியவற்றை. நரம்பெனவேயடங்குமேனும் தலைமைபற்றி வேறுகூறினார். சீ புண்ணீர். கோழை ஐ. ஒற்றுமைபற்றி அரனதுஞானத்தை அரனென்றுபசரித்தார்.

நாடியோ என்போ நரம்புசீக் கோழையோவென்ற உபலக்கணத்தால் ஏனைத் தத்துவ தாத்துவிகங்களினும் அவ்வாறு தெரிதல் கொள்ளப்படும். இது தம்மையறியுமா றுணர்த்துமுகத்தானே தலைவனையறிந்தபின் அறியப்படுவதாகிய தம்மறிவுகொண்டு தலைவனையறியுமாறு யாண்டையதென மறுத்து வலியுறுத்தவாறு காண்க.

காட்டிய கண்ணே தனைக்காணா கண்ணுக்குக்
காட்டாய உள்ளத்தைக் கண்காணா—காட்டிய
உள்ளந் தனைக்காணா உள்ளத்தின் கண்ணாய
கள்வன் தான் உள்ளத்திற் காண்.

உ—எதிர்முகத்து ஒரு பொருளைக் கண்ட கண்ணே மறித்து நோக்கியவழி *வெரிந் புறத்துப் பொருளையுங் காண வல்லும், அதுபோல அங்ஙனந் தேர்ந்தறிதலைச் செய்த உயிரே தெளிந்தறிதலை

* வெரிந் = முதுகு.

புஞ் செய்யவல்லுமெனை அமையுமென்பாரை நோக்கி அதனது மாட்டாமையை விளக்கி அரன்றன்னாலே காண்டலை வலியுறுத்துத லுதலிற்று.

காட்டிய கண்ணே தனைக் காணா - உயிராற் காட்டப்பட்டு ஒரு விடயத்தைக் காண்கின்ற கண்ணானது தன்னியல்பைக் காணமாட்டாது,—கண்ணுக்குக் காட்டாய உள்ளத்தைக் கண் காணா - தனக்கு அவ்விடயத்தைக் காண்பித்து முதலாய் நிற்கு முயிரையும் அதுகாண மாட்டாது,—காட்டிய உள்ளம் தனைக் காணா - அதுபோல முதல்வ னால் மறைந்து நின்றுணர்த்தப்பட்டு ஒன்றனைத் தேர்ந்துணர்கின்ற உயிர் அவ்வாறே தன்னியல்பையு மறியமாட்டாது, தன்னையுணர்த்தி நிற்கும் முதல்வனையு மறியமாட்டாது—உள்ளத்தின்கண் ஆய கள் வன் தான் - அத்தேர்ச்சி யறிவின்கண்ணும் உடனாய் நிற்குங் கள்வன் அம்முதல்வ னாகலானே,—உள்ளத்தில் - காண் அவனை அவ்வறிவின் கண் வைத்து நாடித் தெளிவாயாக.

பின்வந்த வுள்ளம் ஈண்டுத் தேர்ச்சியறிவின் மேற்று. தோன் றாது நிற்றல் பற்றிக் கள்வனென்றார். கள்வனென்றது கண்ணுக்கு உயிர் மறைந்து நின்றே காட்டுவதாகலான் அது தன்னையும் உயிரை யும் அறியமாட்டாவாயிற்று; அதுபோல் முதல்வன் இதுகாறு மறைந்து நின்றே யுணர்த்துதலின் உயிர் தன்னையு முதல்வனையும் அறியமாட்டாதாயிற் றென்பதுபட நின்ற குறிப்பு மொழி. உள்ளத் திற் காணவல்லார்க்கு அக்கள்ளந் தீர்தலின் தம்மையும் முதல்வனை யுங் காண்டல் கூடு மென்பதாம். *"கள்ளமொ டில்ல முடையார் கலந்திடின்—வெள்ள வெளியாமென் றுந்தீபற" என்றதும் இக் கருத்து நோக்கி.

கண்ணுக்குக் காட்டாய வுள்ளத்தைக் கண் காணாவென உவ மைக் கோதியவாறு பொருளினும் வருவித் துரைத்துக்கொள்க இஃதெடுத்துக்காட் டுவமை.

இரண்டாமதிகரணம்

இனி அசத்தாயுள்ள வன்னபேதங்களை அசத்தென்று காண உளதாய் நிற்பது ஞானசொரூபமென் றுணரற் பாற்று.

---

* திருவுந்தியார். உரு.

மே—அம்முதலே ஞானக்கண்ணுலே காண்கவென் றுணர்த்திய வழி அந்த ஞானக்கண்ணைப் பெறுமாறு யாங்ஙனமென நிகழும் அவாய்நிலையை நீக்குதற்பொருட்டு மேலதற்கோர் புறனடையா யெழுந்த இச்சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித் துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

பாசமொருவத் தண்ணிழலாம் பதியென்புழிப் பாசமென்றது காரியப் பிரபஞ்சத்தை யென்பார் அசத்தாயுளவென்றும் சொற்பல் காமைப்பொருட்டு ஏதுப்பொருளை உருவகமுகத்தான் உடம்பொடு புணர்த்துக் காட்டுவார் பிரபஞ்சத்தை யென்னுது வன்னபேதங்களை யென்றும், வியாபகப்பொருளுக்கு ஒருவுதலாவது உணர்ச்சி விசேடமேயாமென்பார் அசத்தென்றொழிய வென்னுது காணவென்றும், தண்ணிழலாய் நிற்றல் புதிதன்றென்பார் உளதாய் நிற்பதென்றும், பதியென்றது ஆகுபெயராற் பதிஞானத்தின்மேனின்ற தென்பார் ஞானசொரூபமென்றும், இஃதநுபவத்தி னன்றிச் சொல்லளவை யின் அறிய வாராதென்பார் உணாற்பாற்றென்று முரைத்தார். இத னுட் பெறப்படு மேதுப்பொருளை ஏனையவற்றுட்போல மேற்கோ ளின் வேறுவைத்துக் காணுமாறு:

இனி அசத்தாயுள்ள பிரபஞ்சத்தை அசத்தென்று காணவுள தாய் நிற்பது ஞானசொரூப மென்றது வேற்றியல்பாகிய வன்ன பேதங்களை வேற்றியல்பென்று கண்டு கழிப்பின் உளதாய் நிற்பது படிகசொரூபமாந் துணையான் எனவரும்.

படிகசொரூபத்தைக் காட்டாது மறைத்து நின்ற வேற்று நிறங் களை இவை நிலையுதலிலவாகிய வேற்றுநிறங்களெனக் கண்டுநிற்பின் அவ்வழி நிலையுதலுடைத்தாய் விளங்கி நிற்பது பளிங்கினது சொரு பமாமென்னு மொப்புமையான் நிலையுதலுடைய தற்சொரூபத்தைக் காட்டாது மறைத்து நிற்கும் நிலையுதலிலவாயுள்ள பிரபஞ்சத்தை இவை நிலையுதலுடையன வல்லவென்று விவேகித்தறியின் அங்ஙனம் நிராலம்பமயமாய் விளங்கித் தோன்றுவது ஞானசொரூபமென மேற் கொண்டது.

வன்னபேதமாவது சித்திரமெனக் கொண்டு சுவர்மேல்வைத் துரைத்தலுமொன்று.

அசத்தாயுள்ள பிரபஞ்சத்தை அசத்தென்று காண்டலாவது ஆசிரியனறிவுறுத்த உபதேசப்பொருளினுறைத்து நின்று *“அட்ட குணமெட்டுச் சித்தி கோகனதன் முதல்வாழ்வு குலவுபத மெல்லாம்—வெறுத்துநெறி யறுவகையுமே லொடுகீழடங்க”க் காரணரூபத்தினில்லாமையால் “வெறும்பொயென நினைந்திரு”த்தல்.

நிர்க்குணனாய் நின்மலனாய் நித்தியா னந்தனாய்த்
தற்பரமாய் நின்ற தனிமுதல்வன்—அற்புதம்போ
லானா வறிவா யளவிறந்து தோன்றானே
வானே முதல்களையின் வந்து.

உ—அசத்தை அசத்தென்று கண்டொருவியவழித் தோன்றுவது சூனியமேயன்றிப் பிறிதில்லை போலுமென்பாரைநோக்கி ஞான சொரூபத்தினியல்பு கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

நிர்க்குணன் ஆய் - அசுத்தப்பிரபஞ்சம்போல முக்குணரூபமா யளவிட்டறியப் படுவானுமல்லனாய்,—நின்மலன் ஆய் - முக்குணங்களைக் கடந்த மிச்சிரப்பிரபஞ்சம்போல மலகன்ம காரியரூபமா யறியப்படுவானு மல்லனாய்,—நித்தியானந்தன் ஆய் - மலகன்மங்களையுங் கடந்த சுத்தப்பிரபஞ்சம்போல அநித்தியானந்தரூபனாயறியப் படுவானுமல்லனாய்,—தற்பரம் ஆய் - இம்மூன்றனோடுங் கூடிப் பொதுவியல்புபற்றி அவ்வாறுணரப்படும் உயிர்போலன்றி அதற்குமேலாய்,—நின்ற தனி முதல்வன் - இவ்வாறு நிற்றலான் ஒன்றனியல்புபற்றி யறியப்படாத தனிமுதலாகிய இறைவன்,—வானே முதல் களையின்-ஆகாசமுதலிய அசத்தை அசத்தென்றுகண்டொருவியவழி,—அளவு இறந்து அற்புதம்போல் வந்து - பயின்றறிந்து வரூந் தனது சுட்டறிவினளவினைக் கடத்தலான் இன்னதென்றறிய வாராத சூனியப் பொருள்போலத் தோன்றி,—ஆனா அறிவு ஆய்த் தோன்றானோ-பின்னர்ச் சுட்டிறந்தறியுந் தன்னறிவின்க ணீங்காது நிலைபெறுவதாய்ச் †“சோதிக்குட் சோதியாய்” விளங்கித் தோன்றான்கொல்லோ. தற்பரம் தனக்குப் பரமெனவிரியும். தன்னென்றது உயிரை. அற்புதம் ஈண்டுச் சூனியத்தின்மேற்று. முதற்கட் சூனியமாய்த் தோன்

---

* சிவஞானசித்தியார், ஒன்பதாஞ்சூத்திரம், கூ. குறித்தடி.

† ஷை, எட்டாஞ்சூத்திரம். ௩அ. எங்குந்தா.

றினுஞ் சூனியமன்றென்பார் அற்புதம்போல் வந்தென்றார். ஆனுமை-நீங்காமை. வானே முதலெனவே தோற்றமுறைபற்றி வான் முதலாகிய பூதங்களும், ஒடுக்க முறைபற்றி வான்முதலாகிய எனைத்தத்துவங்களு மடங்கும். நிர்க்குணனாய் நின்மலனாய் நித்தியானந்தனாய்த் தற்பரமாயென்புழி ஆக்கச்சொல் உண்மைகுறித்து நின்றது வடமொழிமதம். அறிவாயென்புழி ஆக்கம் வேறுபாடு குறித்துநின்றது. ஒற்றுமைபற்றி முதல்வனது ஞானத்தை முதல்வனென்றுபசரித்தார்.

சுட்டி உணர்வதனைச் சுட்டி அசத்தென்னச்
சட்ட இனியுளது சத்தேகாண்—சுட்டி
உணர்ந்தநீ சத்தல்லை உண்மையைத் தைவம்
புணர்ந்ததனாற் பொய்விட்டுப் போம்.

உ—வானே முதல் களைந்தவழி அங்ஙனந் தோன்றுவதும் வேறொன்றெனக் கோடும் ஞானசொரூபமென்றற்குப் பிரமாண மென்னையென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

சுட்டி உணர்வதனைச் சுட்டி அசத்துஎன்ன - ஏகதேசவுணர்வாற் சுட்டியுணரப்படுவதாய பிரபஞ்சத்தை மேற்கூறியவாறே ஓரோவொன்றாகச் சுட்டி அசத்தென்று கண்டு கழித்துக்கொண்டு சென்றவழி,—இனிச் சட்ட உளது சத்தே காண் - முடிவின்கட் செம்மையே கோசரமாவது யாது அஃது அவ்வசத்தின் வேறாகிய சத்தேயாம் அதனையறிவாயாக. அற்றேல் அசத்தின் வேறாய் அங்ஙனந்தோன்றுஞ் சத்தாவது உயிரேயாமென அமையுமெனின்,—சுட்டி உணர்ந்த நீ சத்து அல்லை - இதுகாறும் அசத்தோடு கூடிச் சுட்டியறிந்து வந்த நீ அசத்தின் வேறாய் அங்ஙனந்தோன்றுஞ் சத்தாவாயல்லை, அற்றேல் இச்சுட்டுணர்வு எனக்கு நீங்குவதின்று போலுமெனின்,—உண்மையைத் தைவம் புணர்ந்து - அசத்தின் வயப்பட்டு நின்று சுட்டியறிந்து வந்த நீ அதனையொழிந்து அங்ஙனந் தோன்றிய சத்தின் வயத்தினையாய் அதனைப் புணர்ந்தால்,—அதனால் பொய்விட்டுப் போம் - அப்புணர்ச்சியானே சுட்டுணர்வாகிய அப்பொது வியல்பு நின்னைவிட்டு நீங்கும். என்னவென்றது உபசார வழக்கு. சட்டவென்பது செப்பமுணர்த்தி நிற்பதோராகாவீற்றிடைச் சொல்; அது சட்டமென இழிவழக்கின் மகரவீறாய் மரீஇயிற்று.

தைவமாயென ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க. புணர்ந்தாலென்பது புணர்ந்தெனத் திரிந்தது. உண்மைக்குத் தைவமாதல் புணரினென உருபுமயக்கமாகக் கொண்டுரைப்பினுமமையும். பற்றறக் கழிந்தொழியுமென்பார் விடுமென்னுது விட்டுப்போமென்ருர்.

கண்டதை அன்றன் றெனவிட்டுக் கண்டசத்தாய்
அண்டனை ஆன்மாவில் ஆய்ந்துணரப்—பண்டணைந்த
ஊனத்தைத் தான்விடுமா றுத்தமனின் ஒண்கருட
சானத்தில் தீர்விடம்போல் தான்.

உ—அசத்தை அசத்தென்று கண்டொழியுமாறும் ஒழிந்தவழி உண்மையைத் தைவம் புணருமாறும் புணர்ந்தவழி அதனுற் பொய் விட்டுப் போமாறும் யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி அவற்றைத் தெரிதுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

கண்டதை அன்று அன்று எனக்கண்டு அசத்து ஆய்விட்டு - சுட்டியுணரப்பட்ட பிரபஞ்சத்தை இது சத்தன்று இது சத்தன்றென ஒரோவொன்ருக வைத்து நோக்கி அசத்தென்றொழித்து,—ஆன்மாவில் அண்டனை ஆய்ந்து - அவ்வாறு கண்டொழிந்த தன்னறிவின் கண்ணே சுட்டுணர்வின்றி நின்ற கடவுளை ஆராய்ந்து,—உணர - சோகமெனப் பாவிப்பனுயின்,—உத்தமனின் பண்டு அணைந்த ஊனத்தைத் தான் விடுமாறு - அப்பாவகத்தான் அத்துவிதமாய் விளங்கித் தோன்று முதல்வனுல் அநாதியாய்க் கூடிநின்ற பொதுவியல்பைத் தான் விட்டு நீங்குமாறு,—ஒண்கருட சானத்தின் தீர் விடம்போல் தான் - ஒள்ளிய கருடதியானத்தில் விளங்கித் தோன்றுங் கருடனுல் அப்பாவகன் விடத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளுமாறு போலாம்.

கருடதியானமாவது யாதெனிற் கூறுதும்; ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம், ஆத்தியான்மிகம் எனக் கருடன் மூவகைப்படும். பொருடோறும் இவ்வாறு கண்டுகொள்க. அவற்றுள், உலகத்திற் காணப்படுங் கருடன் ஆதிபௌதிக கருடன், அதற்கதிதெய்வமாகிய மந்திரம் ஆதி தைவிக கருடன், அம்மந்திரம் இடமாக நின்று மாந்திரிகனுக்குப் பயன்கொடுப்பதாகிய சிவசத்தி ஆத்தியான்மிக கருடன் எனப்படும். அம்மூன்றனுள் ஈண்டுக் கருடனென்றது கருடனுக்கு அதிதெய்வமாய மாந்திரிகனுள்ளத்தின் அதுபோல் வைத்துத் தியா

னஞ்செய்து கணிக்கப்படும் மந்திரரூபமாகிய ஆதிதைவிக கருடனை. அதனைப்பாவித்தலாவது நாடோறும் பயின்று வந்த பயிற்சி விசேடத்தால் அம்மந்திரரூபமே தானாக அநன்னியபாவனை செய்து தன்னறிவு அதன்வயத்ததாம்படி உறைத்து நிற்றல். அவ்வாறு நின்று அம்மந்திரக்கண்கொண்டு பார்ப்பவே அஃதவ் விடவேகத்தை மாற்றுதல் ஒருதலையாகலின் அப்பாவனை ஈண்டைக் குவமையாயிற்று. புள்ளுவிலங்கு மாமுதலியவற்றுக்கெல்லாம் அதிதெய்வமந்திரமுள வென்பதூஉம், மந்திரங்களைக் கணிப்போன் படிகம்போல மந்திர சொரூபியாவனென்பதூஉம், சர்வஞ்ஞானோத்தர முதலியவற்றுட் காண்க. இதனானே கருடபாவனை அசத்தியமென்பார் மதம் போலியாயவாறு முணர்க. அல்லதூஉம், பாவனை போலியாயவழி அது பயன் தருமாறியாண்டையதென்றொழிக.

மூன்றுமதிகரணம்

இனி இவ்விடத்து ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க வென்றது.

மே—ஆன்மாவைச் சுத்திபண்ணுதற்குப் பாசமொருவிய வழித் தண்ணிழலாய்ப் பிரகாசித்த ஞானசொரூபமொன்றே அமையுமாகலின் இவ்விடத்தில் இனிச்செய்யக்கடவதொன்றில்லையென்பாரை நோக்கிச் சூத்திரத்தின் மூன்றாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

மேற் பாசமொருவிஆண்டுத் தண்ணிழலாய்ப்பிரகாசித்த ஞானக் கண்ணாற் பதியைச் சிந்தை நாடியபின்னர் அவ்விடத்துத் திருவஞ்செழுத்தையும் விதிப்படி கணிக்கவென மேற்கொண்டது.

இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அற்றாகலினன்றே *“பின்னுமோசைதரு மஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க” என்றார் வழிநூலாசிரியருமென்க.

ஈண்டு ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தையென்றது முத்திபஞ்சாக்கரத்தை. திருவஞ்செழுத்தாற் சாதிக்கப்படும்பொருளும் அதுவே யாகலான் வேறு வகுத்துக் கூறவேண்டாமையின், விதிப்படியென மாட்டெறிந்

---

* சிவஞானசித்தியார், ஒன்பதாஞ்சூத்திரம். க. பாசஞானத் தாலும்.

தொழிந்தார். இவ்வாசிரியர் மாட்டெறிந்ததூஉமுணராதார் சாதித்துநிற்குமுறை வேறே, ஓதும்முறை வேறேயெனச் சித்தாந்தவழக்கொடு முரணிக் கூறுவர். நிற்குமுறைமையும் ஓதுமுறைமையுந் தம்முளியைபில்வழி அஃது அதற்குச் சாதனமாமாறு யாண்டையதென்றொழிக. *மானதம் மந்தம் உரையெனக் கணிக்குமாறு மூவகைப்படும். அவற்றுட் சுத்தமானதமெனப்படும் அறிவாற்கணித்தலே ஈண்டு உச்சரித்தலென்பார் சூத்திரத்துள் உச்சரிக்கவென்றது எண்ணுகவென்றார். வடமொழிச் சூத்திரத்துத் தியானிக்கவென்றதும் அது. இன்னும் இதன்கட்படும் இயல்பெல்லாம், உண்மைவிளக்கம், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், கொடிப்பாட்டு, நெஞ்சுவிடுதூது முதலியவற்றுட் காண்க. ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.

இவ்வான்மாக்களுக்கு ஞானம் பிரகாசித்தும் அஞ்ஞானத்தை வேம்புதின்ற புழுப்போல நோக்கிற்றை நோக்கி நிற்குமாகலின் அது நீக்குதற்கெனக் கொள்க.

ஏ—அந்தரங்க வழிபாடாகலின் அசிந்திதனாய் நின்ற பதியைச் சிந்திதனாகக்கண்டு வழிபடுமாற்றைச் சாரவைத் தோதற்பாலதாகிய இதனைச் சித்தசாதனமாய் ஈண்டு விதித்தல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

வேம்புதின்ற புழு அதனையொருவிக் கரும்பைத் தலைப்பட்டு அதன்சுவை தெரிந்துழியும் பயிற்சிவயத்தான் நோக்கிற்றை நோக்கி நிற்குமாறுபோல அசத்தாயுள்ள வன்னபேதங்களை அசத்தென்று கண்ட உயிர்களுக்கு அதனான் ஞானசொரூபம் விளங்கி ஞேயங்காட்சிப்பட்ட விடத்தும் அவை பயிற்சிவயத்தாற் பண்டைச்சிற்றுணர்வை நோக்கி நிற்குமாகலின் அவ்வாதனை நீக்குதற்பொருட்டு ஈண்டைக்கு வேண்டப்படுதலான் இனி ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி யிவ்விடத்துச்சரிக்கவென மேற்கொண்டதெனக்கொள்க. இவ்விடத்தென்றதனால் அணைந்தோர் தன்மையைச் சாரவைத்து மேற்சோடற்குரிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தையென வருவித்துரைத்துக்கொள்க. எனக்கொள்கவென்று உடம்படுப்பித்ததும் அதுபற்றி. இக்கருத்து

---

* உரை, மந்தம், மானதங்களை முறையே ஹாஷ்யோம்வாம்ஶுமாநஸம் என வடநூலார் கூறுவர்.

நோக்கியன்றே புடைநூலாசிரியர் அஞ்செழுத்தருணிலையை ஆன்ம லாபத்தின் பின்னாக அணைந்தோர் தன்மையைச் சாரவைத்தோதி யதூஉமென்க. *“வானோக்கி வாழும்” “கோனோக்கி வாழும்” என்றாற்போல ஈண்டு நோக்கென்றது மனவெழுச்சி விசேடத்தை. பிரகாசித்தவழியென்பது பிரகாசித்தெனத் திரிந்தது.

ஈண்டு ஞானமென்றது அசத்தை அசத்தென்று கண்டவழி விளங்குவதெனப்பட்ட ஞானசொரூபத்தை; அஞ்ஞானமென்றது அதற்கு மறுதலையாகிய சுட்டுணர்வையென வுணர்க. அது நீக்குதற் கெனக் கொள்கவெனவே, சித்தசாதனமன்றென்பதும் பெறப்பட் டது.

அஞ்செழுத்தால் உள்ளம் அரனுடைமை கண்டரனை
அஞ்செழுத்தால் அர்ச்சித் திதயத்தில்—அஞ்செழுத்தால்
குண்டலியிற் செய்தோமங் கோதண்டம் சானிக்கில்
அண்டனும் சேடனும் அங்கு.

உ—இஃதவ்வாசனையை நீக்குதற்குச் சாதனமாமா றியாங்ஙன மென்பாரை நோக்கி அஃதாமாறு கூறி எதுவை வலியுறுத்துதனுத லிற்று.

உள்ளம் அரன் உடைமை அஞ்செழுத்தால் கண்டு - உயிர் சிவ னுக்குடைமையாதலை அஞ்செழுத்தை உச்சரிக்கு முறையில் வைத்து நோக்கி,—இதயத்தில் அரனை அஞ்செழுத்தால் அர்ச்சித்து - தன் னுடம்பகத்தே இதயம் உந்தி புருவநடுவென்னு மூன்றனையும் முறை யே பூசைத்தானம் ஓமத்தானம் தியானத்தானமாகக் கருதிக்கொண்டு புறம்பே ஞானபூசை செய்யுமுறைப்படி இதயபங்கயத்தில் அவ்வஞ் செழுத்தாலமைந்த திருமேனியில் அம்முதல்வனைக் கொல்லாமை ஐம்பொறியடக்கல் பொறை அருள் அறிவு வாய்மை தவம் அன்பு என்னும் அட்டபுட்பங்கொண்டு அம்மனுவாலர்ச்சனைசெய்து,—அஞ் செழுத்தால் குண்டலியின் ஓமம்செய்து - அத்திருமந்திரத்தானே குண்டலித்தானமான உந்தியில் ஞானவனலையெழுப்பி அதன்கண் விந்துத்தானத் தமிழ்தமாகிய நெய்யைச்சுழுமுனைநாடி இடைநாடி யாகிய சுருக்குச் சுருவங்களாலோமித்து,—கோதண்டம் சானிக்கில் -

* திருக்குறள், செங்கோன்மை. உ.

விந்துத்தானமாகிய புருவநடுவிற் சிகர யகர வகாரங்கண் மூன்றும் முறையே தற்பதப்பொருளும் துவம்பதப்பொருளும் அசிபதப்பொரு ளுமாம் முறைமைநோக்கி அதனாற் சிவோகம்பாவனை செய்வனாயின்,—அங்கு அண்டன் ஆம் சேடன் ஆம் - அப்பாவனைக்கண் விளங்கித் தோன்றுவன் அப்பாவகன் அவனுக்குச் சேடசேடிய பாவகத்தால் அடிமையாவன்.

ஓமித்தலுந் தியானித்தலும் பூசைக்கங்கமெனவறிக. ஞான சொரூபம் விளங்கிய வழியும் பயிற்சிவயத்தான் ஏகத்தேகப்பட்டுப் புறத்திற் செல்ல நோக்குவதாய தன்னறிவை அங்ஙனமாகாதவாறு மடக்கி அகத்தே ஒருகுறியின்கணிறுத்தி நிட்டை கூடும்படி அஞ்செழுத்தோதுமுறையில் வைத்துக் கண்டு சிந்திக்கச் சிந்திக்க அஃது அந்நோக்கத்தைப் பற்றறக்கெடுத்து ஞானசொரூபத்தை இனிது விளக்கிப் பூரண நிலையிற் கொண்டு செலுத்துமாகலின் இஃது ஈண்டைக்குச் சிறந்தசாதனமாயிற் றென்பது.

இந்துவில் பானுவில் இராகுவைக் கண்டாங்குச்
சிந்தையில் காணில் சிவன்கண்ணும்—உந்தவே
காட்டாக்கில் தோன்றிக் கனல்சேர் இரும்பென்ன
ஆள்தானும் ஓதஞ் செழுத்து.

உ.—அங்ஙனம் ஒருகுறியின்கண் வைத்தன்றி முதல்வனைக் காண்டல் செல்லாதவாறும், அவ்வாறு கண்டவழி முதல்வன் தன் மாட்டு விளங்கித் தோன்றுமாறும், தோன்றியவழித் தான் அம்முதல்வனுக் கடிமையாமாறும் உவமையில் வைத்துணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

இராகுவை இந்துவில் பானுவில் கண்டாங்கு - அந்தரத்தியங்கு நவக்கோள்களுள் ஏனையபோலக் காணப்படாத இராகு கேதுக்களை உபராகத்திற் சந்திராதித்தர்மாட்டுக் கண்டாற்போல,—சிந்தையில் காணில் - முப்பொருள்களுள் யானிதனை யறிந்தேன் அறிகின்றிலேன் என்னு முணர்விற்கு விடயமாகிய பசுபாசங்களோடொப்ப வேறுணரப்படாத முதல்வனைத் தன் னிதயபங்கயத்தின் அஞ்செழுத்தின் முறையின் வைத்துக் காணுமாயின்,—உந்தவே காட்டாக்கில் சிவன் தோன்றிக்கண் ஆம் - கோலைநட்டுக் கயிற்றினாற் சுற்றிக் கடையவே காட்டத்தினின்று அங்கி தோன்றுமாறுபோல

அம்முதல்வன் ஆண்டுத்தோன்றி அறிவுக்கறிவாய் விளங்கி நிற்பன்,—தான்கனல் சேர் இரும்பு என்ன ஆள் ஆம் - அப்பொழுது தானும் எரிசேர்ந்த இரும்புபோலத் தனது சுதந்திரத்தை விட்டு அம்முதல்வனுக்கு அடிமையாம்,—அஞ்செழுத்து ஓது - ஆகலான் அத்திருவஞ்செழுத்தை விதிப்படியோதுவாயாக.

கேது சாயாக்கிரகமாகலின், வேறுகூறாராயினர். கண் அறிவு. தோன்றியாமெனவியையும். உந்துதல் ஈண்டுக் கடைதன்மேற்று. காட்டாக்கி வடமொழிச்சிதைவு. இகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. ஈண்டும் ஓதஞ்செழுத்து என்றது வலியுறுத்தவாறு.

மண்முதல் நாளம்மலர் வித்தை கலாரூபம்
எண்ணிய ஈசர் சதாசிவமும்—நண்ணில்
கலைஉருவாம் நாதமாம் சத்தியதன் கண்ணும்
நிலைஅதிலாம் அச்சிவன்தாள் நேர்.

உ—தத்துவ முப்பத்தாறுக்கும் மேற்பட்ட முதல்வனை இதயபங்கயத்திற் கண்டர்ச்சிக்குமாறு யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி அவ்விதயபங்கயத்தி னியல்புணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

நண்ணில் - அவ்விதயபங்கயத்தினியல்பை அறியப்புகின்—மண் முதல் நாளம் - நிலமுதலிய இருபத்துநான்கு தத்துவமும் உந்தியினின்றுந்தோன்றி எண்விரலளவைத்தாயுள்ள நாளவடிவாம்,—வித்தை மலர் - வித்தியாதத்துவங்களேழுஞ் சுத்தவித்தையுமென்னும் எட்டுத்தத்துவமும் எட்டிதழ்வடிவாம், எண்ணிய ஈசர் சதாசிவமும் கலாரூபம் - அத்தத்துவங்களுக்கு மேலாகக் கருதப்பட்ட ஈசுரஞ் சதாசிவமென்னும் இரண்டு தத்துவமும் அறுபத்துநான்கெனப்படுங் கேசரவடிவாம்,—சத்தி கலை உருவாம் - சத்திதத்துவம் அக்கேசரங்களுக்குள்ளாகிய பொகுட்டுவடிவாம்,—நாதம் அதன் கண்ணும் - சிவ தத்துவம் அப்பொகுட்டிற் காணப்படும் ஐம்பத்தொரு வீசவடிவாம்,—அதில் அச்சிவன் தாள் நிலையாம் - ஆகலான் அவ்வியல்பிற்றாகிய இதயபங்கயத்தின் முப்பத்தாறு தத்துவமும் ஆசனமாகவுடைய அச்சிவனது சத்தி நிலைபெறும்,—நேர் - அதனையறிந்து திருவஞ்செழுத்தால் அர்ச்சிப்பாயாக.

இதனானே *"அண்டபிண்டமவை சமமாதலால்." புறத்துக் காணப்படும் முப்பத்தாறு தத்துவமும் அகத்தினிற் சூக்குமமாயுண் டென்பது காட்டி முதல்வனுக்கு இங்நிலையே அங்நிலையெனத் தெளி வித்தவாறு. வித்தையென்பது இரட்டுற மொழிதலான் அவ்வா றுரைக்கப்பட்டது. சிவஞானசித்தியில் †"மூட்டு மோகினி சுத்த வித்தை மலரெட்டாய்" என்புழி மோகினி யென்றதூஉம் ஆகு பெயரான் அதன் காரியமாய கலாதிகளின்மேனின்றது. இவ்வா றன்றி, நிலமுதலிய முப்பத்தொரு தத்துவமெனப்படும் எட்டுக் கொத்தும் எண்விரனுளவடிவும், அசுத்தமாயாதத்துவம் நாளத்துக் கும் மலருக்கும் நடுக்கண்டமாகிய கிரந்திவடிவும், அதற்குமேற் சுத்த வித்தையின் வாமைமுதலிய வெட்டும் எட்டிதழ்வடிவுமா மென் றுரைப்பாரும், முப்பத்தொன்றுக்குமேல் அசுத்தமாயை கிரந்தி யின் அதச்சதனம், சுத்தமாயை ஊர்த்துவச்சதனம், அதற்குமேல் ஈசுரதத்துவத்தில் அனந்தன் முதலியவெட்டும் எட்டிதழ்வடிவம், சதாசிவதத்துவமொன்றுங் கேசரவடிவ மெனக்கொண்டு, அதற்கியை யக் கொண்டுகூட்டி யுரைப்பாரும், கலாரூபமென்றது பஞ்சகலைகளை யெனவும், அஃதியாண்டுங் கூட்டி யுரைக்கப்படுமெனவுங் கொண்டு, மண்முதனுள மலரென்பதற்கு மண்ணாகிய நிவிர்த்திகலாரூபம் நாள மும், மண்ணை முதலாகவுடைய ஏனை யிருபத்துமூன்று தத்துவ மாகிய பிரதிட்டாகலாரூபம் மலருமாமெனவும், வித்தை யெண்ணிய வீசர் சதாசிவமுங் கலையுருவமா மென்பதற்கு வித்தியாதத்துவ மாகிய வித்தியாகலாரூபங் கலையெனப்படுங் கேசரமுஞ், சுத்த வித்தையோடு கூடி யெண்ணப்பட்ட ஈசுரதத்துவஞ் சதாசிவதத்துவ மாகிய சாந்திகலாரூபங் கலைக்குளுருவெனப்படும் பொகுட்டுமாமென வும், நாதமாஞ்சத்தி யதன்கண்ணா மென்பதற்குச் சிவதத்துவஞ் சத்திதத்துவமாகிய சாந்தியதீதகலாரூபம் பொகுட்டின்கண்ணாகிய வீசமாமெனவும் உரைப்பாருமுளர். இவையெல்லாம் அவ்வவ்வாகம பேதம்பற்றிக் கொள்ளப்படும்.

---

* கோயிற்புராணம், பதஞ்சலிச்சருக்கம். ௭௦. வலங்கைமான்.

† ஒன்பதாஞ்சூத்திரம். ௯. நாட்டுமிதய.

கலை அறுபத்துநான்காகலான், அறுபத்துநான்காகிய கேசரங் களுக்குத் தொகைபற்றிக் கூறப்படும் ஆகுபெயராயிற்று. இது நாள முதலாக மேனோக்கித் தோன்றும் உலகத்துக் கமலம்போலாது கண் முதலாகக் கீழ்நோக்கித் தோன்றியதோர் திப்பிய கமலமெனக் கொள்க. சிவன்றுளதினிலையாமெனவே சிவன் சத்திக்கு மேலாய் நிற்பன் என்பதூஉம் பெறப்படும்.

பயனியல்

பத்தாஞ் சூத்திரம்

அவனே தானே ஆகிய அந்நெறி
ஏக னாகி இறைபணி நிற்க
மலமாயை தன்னொடு வல்வினை யின்றே.

சூ—பாசக்ஷயம் பண்ணுமா றுணர்த்துதனுதலிற்று.

சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

மேல் ஏழாஞ்சூத்திரமுதலிய மூன்றுனும் முறையே சாதிக்கும் பொருளதியல்புஞ் சாதித்துப்பெறப்படும் பொருளதியல்புஞ் சாதிக்கு மாறுமுணர்த்தி, இனி அச்சாதனத்தானாய பயனியல்பு வகுத்துக் கூறுவானெடுத்துக் கொண்டார். அப்பயனாவது பாசவீடுஞ் சிவப் பேறுமென இருவகைப்படும். அவ்விரண்டனுட் சுட்டுணர்வினு லாகிய ஏகதேச நோக்கத்தைத் திருவஞ்செழுத்தினதுச்சரிப்பாற் பற்றறத்துடைத்தவழிப் பெறப்படுவதாகிய மேலைச்சூத்திரத்தினெ டுத்துக்கொண்ட ஆன்மசுத்திப் பயனாகிய பாசவிடுதியைச் செய்து கொள்ளுமாறு மேற்சிந்தனை செய்தபொருளைத் தெளியுமாறுணர்த்து முகத்தானுணர்த்துதல் இப்பத்தாஞ்சூத்திரத்தின் கருத்து.

இதனானே சூத்திரவியைபும் இனிது விளங்கும். இச்சூத்திரத் தின் பிண்டப்பொழிப்பு :—

ஞானக்கண்ணாற் காணப்பட்ட அம்முதல்வன் தானுடனாய் நின் றறியவும் வேறு காணப்படுமாறின்றி யானே அறிந்தேனெனும்படி உயிர் தானேயாய் ஒற்றுமைப்பட்டு உயிரின் வழிநின்ற அப்பெத்த நிலைபோல் ஈண்டு உயிர் அம்முதல்வனேடுடனாய்நின் றறியினும்

தானென வேறு காணப்படுமாறின்றி அவனோ டொற்றுமைப்பட்டு அவ்விறைபணியின் வழுவாது நிற்பின், மலமாயையென்னும் இரண்ட னோடு வலிய கன்ம மலமும் இல்லையா யொழியும்.

அவனே தானேயென்னும் ஏகாரமிரண்டனுள் முன்னையது பிரிநிலைக்கண்ணும் பின்னையது தேற்றத்தின்கண்ணும் வந்தன. நெறி உவமவுருபு. மலமாயையொடு கூடிய வினையென்றாராகலின் இன்றேயென்றார். உவமைக்கோதியது பொருளினும், பொருளுக் கோதியது உவமையினுஞ் சென்றியைந்தன. ஈண்டொற்றுமைப் படுதலாவது, குடமுடைந்தவழிக் குடாகாயமும் ஆகாயமும்போல ஒருபொருளா யொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிக் குற்றியை மக னென்பதுபோலத் திரிவுகாட்சியா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி மண்ணே குடமென்பதுபோல ஒன்றுதிரிந்தொன்றா யொற்றுமைப் படுதலோ, அன்றி வெள்ளையுந் தாமரையும்போலக் குணகுணித்தன் மையா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றித் தீயுமிரும்பும்போல ஒன்றி னொன்று விரவுதலா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிப் பாலுநீரும் போலப் பிரிக்கப்படாத சையோகத்தா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன் றிக் கருடனு மாந்திரிகனும்போலப் பாவனைமாத்திரையா னொற்று மைப்படுதலோ, அன்றிக் காய்ந்தவிரும்பினீர்போல ஒன்றினொன் றிலயமா யொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிப் பேயும் பேய்பிடியுண் டவனும்போல ஆவேசத்தா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி இந்த னத்தினெரிபோல விளங்காமையா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி ஞாயிற்றினொளியில் விளக்கொளிபோலச் சத்தி கெட்டுநிற்றலா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றித் தலைவனுந் தலைவியும்போல இன்பநுகர்ச்சிமாத்திரையா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி நட்டா ரிருவர்போல நட்புமிகுதியா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி ஆவும் ஆமாவும்போல ஒப்புமைமாத்திரையா னொற்றுமைப்படுதலோ என்று அவ்வச்சமயவாதிகள் மதம்பற்றி நிகழும் இன்னோரன்ன ஐயப்பாடு களையெல்லாம் நீக்குதற்பொருட்டு, அவனேதானே யாகியஅந்நெறி யென உவமையெடுத்துக்காட்டி யோதினார். ஈண்டுக் கூறிய ஒற்று மைக்கட்படும் இயைபாவதென்னையெனின் அது வருகின்ற சூத்திரத் திற் பெறப்படும்.

இதனுள், அவனேதானே யாகியஅந்நெறி யேகனுகியென்றது ஓரதிகரணம்; இறைபணிநிற்க மலமாயை தன்னொடு வல்வினை யின்றேயென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக இரண்டதிகரணத்தது இச்சூத் திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்

ஈண்டுப் பரமேசுரன் இவ்வான்மாவாய் நின்ற முறை மையான் அவனிடத்தேகனுகி நிற்கவென்றது.

மே—ஞானம் பிரகாசித்து முதற்பொருளைக் காண்டன்மாத் திரையே வீடுபேற்றிற்கமையுமெனச் சிவசமவாதசைவர் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற் றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

அவ்வாறு நிற்கவே யானெனதென்னுஞ் செருக்கற்று அவனது சீபாதத்தை யணையுமாகலான்.

ஏ—அஃதெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்த னுதலிற்று.

அங்ஙன மொற்றுமைப்பட்டு நின்றுலே யானும் எனதும் எனப் பகுத்து நிற்கும் மயக்கவுணர்விற் கேதுவாய மலம்நீங்கி அம்முதல்வ னது திருவடியாகிய சிவானந்தத்தைப் பெறுமாகலான் அச்செருக் கறுதிக்குக் காரணமாதல்பற்றி ஈண்டுப்பரமேசுரன் இவ்வான்மா வாய் நின்ற முறைமையான் அவனிடத்து எகனுகி நிற்கவென மேற்கொண் டது.

அவ்வாறு நில்லாதவழி மலமறுது, அஃதறுதவழிச் சீபாதத்தை யணைதல் பெறப்படாதென்பார் நிற்கவே எனத் தேற்றேகாரத்தாற் கூறினர். யானெனப்படுவது ஞாதிரு. எனதெனப்படுவன ஞான ஞேயங்கள்.

நானவன்என் றெண்ணினர்க்கு நாடுமுளம் உண்டாதல்
தானெனஒன் றின்றியே தானதுவாய்—நானெனவொன்(று)
இல்லென்று தானே எனுமவரைத் தன்னடிவைத்(து)
இல்லென்று தானும் இறை.

உ—அங்ஙனம் பகுத்து நின்றுணருமுணர்வை மயக்கவுணர் வென்றதென்னை யென்பாரைநோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுத லிற்று.

நான் அவன் என்று எண்ணினர்க்கும் நாடும் உளம் உண்டாதல் தான் என ஒன்று இன்றியே தான் அது ஆய் - யானென்றும் அவ னென்றும் ஞாதிரு ஞேயங்களைப் பகுத்துணர்ந்து நிற்பாற்கும் யானே யென நிற்பார்க்குப்போல அவ்வாறெண்ணுகின்ற உயிருணர்வு முனைத்துத் தோன்றுமாகலான், அவ்வழித்தானென்றொரு முதல் காணப்படுமாறின்றித் தான் அவ்வுணர்வேயாய்,—நான் என ஒன்று இல் என்று தானே எனுமவரைத் தன் அடி இல் என்று வைத்து தான் ஆம் இறை - இனி யானென்றொருமுதல் காணப்படுமாறில்லை யென்றுணர்ந்து முழுவதுந் தானேயெனக் காணுந் தெளிவுடையா ரைத் தனது திருவடிவியாபகத்துள் அடங்கி நிற்கச் செய்து அவ் வாறேயாவன் முதல்வன்.

நாடுமுளம் உண்டாயவழித் தானிலனாதலும் அஃதில்வழித் தானுளனாதலும் யாங்ஙனம் பெறுதுமெனிற் காட்டுதும்:—தூல வொளியாகிய கண்ணொளியும் சூக்கும ஒளியாகிய விளக்கொளியும் அத்துவிதமாய்க் கலந்து நிற்குநிலை உற்று நோக்க வல்லார்க்குப் பிரித்தறிய வாராமையிற் கண்ணொளியாக்காணுங்காற் காணுந்தன் மையே முனைத்துத் தோன்றுமாகலின் அவ்வழி விளக்கொளி இருந் தும் இல்லைத்தானே, அன்றி விளக்கொளியாக் காணுங்காற் காட்டுந் தன்மையே முனைத்துத் தோன்றுமாகலின் அவ்வழிக் கண்ணொளி இருந்தும் இல்லைத்தானே; இனிக் கண்ணொளியும் விளக்கொளியு மெனப் பகுத்துக காணப்புகினும் காணுந்தன்மையே முற்பட்டுத் தோன்றுதலின் அவ்வழி விளக்கொளியைத் திரிவு புலனாக் காட்சிப் படுவதல்லது தெளிவு புலனாக் காட்சிப்படுமாறில்லை; அதுபோலத் தூலவறிவாகிய உயிருஞ் சூக்குமவறிவாகிய சிவமும் அத்துவிதமாய்க் கலந்து நிற்கு நிலையும் பிரித்தறிய வாராமையின் ஆண்டும் இவ்வாறே கண்டுகொள்க.

இக்கருத்துப்பற்றியன்றே *"கண்ணொளி விளக்கின் சோதி கலந்திடும் கருத்தொன் றன்றே" †" காண்பானுங் காட்டுவதுங் காண்

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை. அ. கண்ணொளிவிளக்களித்து.

† வினாவெண்பா. ௧௧.

பசுவு நீத்துண்மை—காண்பார்க ணன்முத்தி காணார்கள்—காண் பானுங்—காட்டுவதுங் காண்பதுவுந் தண்கடந்தைச் சம்பந்தன்—வாட்டுநெறி வாராத வர்" எனக் கூறினார் புடைநூலாசிரியரும். அற்றேல், இவ்விரண்டனுள் யாது திரிவுகாட்சி யாது தெளிவுகாட்சி யெனின்—கண்ணொளியோடு கூடியவழியும் இது விளக்கொளி இது ஞாயிற்றொளி இது திங்களொளியென அவ்வப்பெற்றியவேயாய்க் காணப்படும்; விளக்கொளி முதலியவற்றின் காட்சி தெளிவு காட்சி யெனவும், அவ்வொளிகளோடு கூடியவழி அவ்வாறொருரு பெற்றித் தாய்க் காணப்படாத கண்ணொளியை வேறு காண்டல் திரிவுகாட்சி யெனவும், கண்கூடாக விளங்கிக் கிடத்தலின் இவ்வாறே பொருளினும் வைத்துணர்ந்துகொள்க. இவ்வாறன்றி, விளக்கொளிமுன்னர்க் கண்ணொளி சத்தி மடங்கிப்போதலின் அது விளக்கொளியைப் போலக் காட்சிப்புலனாகாதாயிற் றென்னுமோவெனின்; என்னும்: என்னை? கண்ணொளி சத்திமடங்கிற்றாயின் விளக்கொளி காட்சிப் புலனாதல் பிறிதொன்றாற் பெறப்படாமையின். அற்றேல், மின்மினித் துணையாயினுந் தானே விளங்கும் இயல்பில்லாத கண்ணுக்கு ஒளிக் குணமுண்டென்பதற்குப் பிரமாணமென்னையெனின்:—அறியாது கடாயினாய்: ஆகாயத்தின் கண்ணதாகிய சத்த குணம் வியஞ்சகத்தானன்றித் தினைத்துணையானுந் தானென விளங்குமாறின்மையின் அது பற்றி எதிரொலிவடிவாய அவ்வோசையை ஆகாயத்தின் குணமன்று வியஞ்சகப்பொருளின் குணமென்பார் யாருமில்லை. அதுபோலக் கண்ணின்கண்ணதாகிய ஒளியும் வியஞ்சகமுள்வழி விளங்கி அல்லுழி விளங்காமைமாத்திரையே பிறிதில்லையாகலான் அதனைக் கண்ணின் குணமன்றென்றல் அறிவிலாதார் கூற்றேயாமெனவும்,அக்கண்ணொளி யாவது தன்னை விளக்குதற்குரிய வியஞ்சகப்பொருள் ஏகதேச மாயின் ஏகதேசமாய் விளங்கியும், அது வியாபகமாயின் வியாபகமாய் விளங்கியும் நிற்பதோரியல்பிற்றெனவும் உணர்க. அஃதங்ஙனமாக, "கண்ணொளி விளக்கின் சோதி கலந்திடும் என்றற்குப் பிரமாண மென்னை: ஒருவிடயத்தின் வீழ்ந்த பலகண்ணொளிகட்குத் தம்முள் இயைபில்லாதவாறுபோல ஒருவயிற்பட்ட கண்ணொளி விளக்கொளி கட்குத் தம்முள் இயைபில்லையென்றலே பொருத்தமுடைத்துப் போலுமெனின்,—அஃதறியாதார் கூற்றேயாமென்றொழிக. என்னை ஒருவிடயத்தின் வீழ்ந்த கண்ணொளிகள் தம்முள் ஒன்றனையொன்று

காணுமாறுமில்லை காட்டுமாறுமில்லை யாகலான் அவை தம்முட் கலத்தற்கு ஒரியையின்றென்பது ஒக்கும். அவ்வாறன்றிக் கண் விளக்கினைக் காண்டலும் விளக்குக் கண்ணுக்குக் காட்டலுமாகிய இயைபுண்மையானும், இவ்வியைபு தம்முட் பெறப்படாத கண்ணொளி முதலாயின ஈண்டைக்கு உவமையாதல் செல்லாமையானும், இந்திரியங்கள் தத்தம் விடயத்தோடியைந் தன்றிச் சந்நிதிமாத்திரையான் அவற்றையறிதல் செல்லாதென்பது ஆகமங்களுக்கெல்லாந் துணிபாகலானும் அத்தன்மையவாய கண்ணொளி விளக்கொளிகட்குத் தம்முட் கலப்பில்லையென்றல் காண்டல்விரோதமாகலின் இவ்வாறு உவமைக்கோதியனவெல்லாம் பொருட்கண்ணுமாமாறுணர்ந்து உய்த்துரைத்துக்கொள்க. அற்றேல், ஈண்டெடுத்துக் காட்டிய கண்கள் தம்முள் ஒன்றனையொன்று காணுமாறின்மைபோல உயிர்களுந் தம்முள் ஒன்றனையொன் றறியுமாறில்லை போலுமெனின்; அறியாது கூறினாய்: கண்கள் தம்முள் ஒன்றுனொன்று காணப்படுமாறில்லையென்றது விளக்கும் விடயமுங் காணப்படுமாறுபோல வேறியைந்து தனிப்பொருளாய்க் காணப்படுமாறில்லையென்ற துணையேயன்றிப் பிறிதின்மையின், விளக்கொளியைக் கண்காணுங் கால் அதுவதுவாய் நின்று காணும் பெற்றித்தாய்த் தன்னையும் அவ்விளக்கொளிவண்ணமாய்க் காண்டலுண்டென்பது கண்கூடாக அறியக்கிடத்தலின், ஏனைக்கண்களையும் அவ்வாறு காண்டலமையுமாகலான் அதுபோலத் தம்முட்டனித்தியையில்லாத உயிர்களும் சிவத்தோடியைந்து நின்று தம்மையும் பிறவுயிர்களையும் இவ்வாறுணர்தல் அமைவுடைமையானென்பது *"நாடியரன்—தன்னாலே தன்னையுங்கண்டு தமைக்காணாரென்னு மெனவறிவார்." †"தன்னாலே தனையறிந்தாற்—றன்னையுந் தானே காணுந் தனதுவாகி நின்றே." ‡அதிலறி வடங்கி—மன்னிட வியாபியாய வான்பயன்றோன்றும்" §"என்னையுங் கண்டேன் பிறரையுங் கண்டேன்நின்னில் அனைத்தையுங் கண்டேனென்னே—

* சிவஞானபோதம். கூ. சூ. க-ம் அதி - "நாடியோர்"

† சிவப்பிரகாசம், உண்மை, உஉ. தன்னறிவதனு.

‡ சிவப்பிரகாசம். உஅ. இங்கிலை.

§ பட்டினத்தடிகள், திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை கந. மேவிய.

நின்னைக் காணு மாந்தர் தம்மையுங் காணுத் தன்மை யோரே" எனப்பிறாண்டும் இவ்வாறோதும் அநுபவமுடைய தேசிகர்திருவாக்கு களானும் இவ்வுண்மை யுணர்ந்துகொள்க.

இரண்டாமதிகரணம்

இனி இறைபணி வழுவாது நிற்கவென்றது.

மே—உடம்பு நிற்குங்காறும் அதுகொண்ட வினைப்பயனும், அதனையநுபவித்தற்குத் துணைக்காரணமாய் உடனிற்கும் முயற்சியும் ஒருவாற்றானும் நீக்கலாகாமையின் அவை அவ்வழியேகனாகி நிற்றற்குத் தடையாதலைக் கடக்குமா றில்லைபோலுமெனச் சுத்த சைவரீறாயினார் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. நிற்றலாவது சலியாது நிலைபெறுதலென்பார் வழுவாது நிற்க என்றார். ஈண்டிறைபணியென்றது யாதெனின்,—அஃது ஆசிரியர் தாமே முன்னர்த் தெரித்துரைக்கின்றமையின் இனிது விளங்கும்.

அவனருளாலல்லது ஒன்றையுஞ் செய்யானாகவே அஞ்ஞானகன்மம் பிரவேசியா வாகலான்.

ஏ—ஏகனாகிநிற்றலேயமையும், இறைபணி நிற்றலெற்றுக் கென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

தன்செய்திக்கு முதல்வன் செய்தியை இன்றியமையாத ஆன்மாச் செய்வனவெல்லாம் அவனருளின்வழி நின்று செய்யுமாயின் மாயேயமுங் கன்மமும் ஏகனாகி நிற்றற்குத் தடையாய்வந்து தாக்கா ஆகலான், அவை தாக்காமைப் பொருட்டுச் செய்யப்படு முபாயமாதல்பற்றி இனி இறைபணி வழுவாது நிற்கவென மேற்கொண்டது. மலமின்றாதல் மேற்பெறப்பட்டமையின் ஈண்டஞ்ஞானமென்றது மாயையின் காரியமாகிய மயக்கத்தையென்பது பெற்றாம். உடம்பு நசிக்குமளவும் அவை மாய்வனவன்மையின் அறுமென்னாது பிரவேசியாவென்றார்.

நாமல்ல இந்திரியம் நம்வழியின் அல்லவழி
நாமல்ல நாமும் அரனுடைமை—ஆமென்னில்

எத்தனுவில் நின்றும் இறைபணியார்க் கில்லைவினை
முற்செய்வினை யுந்தருவான் முன்.

உ—உடம்பொடு நிற்பார் நுகர்தற்கு வேண்டப்படும் பிராரத்த வினையும் அதுபற்றியேறும் ஆகாமியவினையும் ஒருதலையானுண்மை யின் இறைபணி நிற்றல்பற்றி அவை பிரவேசியாவென்றல் அமை வுடைத்தன்றுபோலு மென்பாரை நோக்கி ஏதுவை வலியுறுததுத னுதலிற்று.

இந்திரியம் நாம் அல்ல - வினைகளை நுகர்தற்கும் ஈட்டுதற்குங் கருவியாகிய இந்திரியங்கள் மாயேயமாவனவன்றி யாமாவனவல்ல,—நம் வழியின் அல்ல - அவை தொழிற்படுதலும் முதல்வன்வயத்தன வன்றி நம் வயத்தனவல்ல,—வழிநாம் அல்ல (நம்வழியின் அல்ல) - வினைநிகழ்ச்சிக்கு வாயிலாகிய விடயாதிகளும் அவ்வியந்திரியங்கள் போல மாயேயமாவனவன்றி யாமாவனவல்ல. அவை சேட்டித்தலும் முதல்வன்வயத்தனவன்றி நம் வயத்தனவல்ல,—நாமும் அரன் உடைமை - அவற்றோடியைந்துநின்று வினைகளை யீட்டுதற்கும் நுகர்தற்கும் வினைமுதலாகிய யாமும் ஞானச்செய்திகளை முதல்வன் விளக்கியவழி விளங்கி அல்லுழி விளங்குமாறின்மையான் அம்முதல்வன் வயத்தராவேமல்லது சுதந்திராவேமல்லேம்,—ஆம் என்னில் - என்றிங்ஙனம் பசுபாசங்களதியல்பை உள்ளவாறுணர்ந்து செய்வனவெல்லாம் அவனருளின்வழி நின்று செய்யுஞ் செயலாகக் கண்டுகொண்டிருப்பாராயின்,—இறைபணியார்க்கு எத்தனுவின் நின்றும் வினை இல்லை - இவ்வடிமைத் திறமுடையார் எவ்வுடம்பினின்று எவ்வினைகளைச் செய்யினும் அவர்க்கு அவை பந்தமாதலில்லை,—முன்செய் வினையும் தருவான் முன் - அவ்வாகாமியவினையை அவினுபாவமாய் உடன்கொண்டு வருவதாகிய பிராரத்தவினையுந் தன்னைக் கூட்டுவிக்கு முதல்வன் சந்நிதியின் உடலூழாய்க்கழியும். சஞ்சிதவினை தீக்கை செய்தமாத்திரையே எரிசேர்ந்த வித்துப்போலக் கெட்டொழிதலின் ஈண்டு முற்செய்வினை யென்றது எற்புழிக்கோடலாற் பிராரத்தவினை மேற்றாயிற்று.

சார்ந்தாரைக் காத்தல் தலைவர் கடனாதல்
சார்ந்தாரைக் காத்தும் சலமிலனாய்ச்—சார்ந்தடியார்

தாந்தாஞச் செய்துபிறர் தங்கள்வினை தான்கொடுத்தல்
ஆய்ந்தார்முன் செய்வினையும் ஆங்கு.

உ—இறைபணியார்க்கு உளவாகிய முற்செய்வினை ஏனையோர்க்குப்போலன்றித் தருவான்முன்னை யொழியுமாயின் அங்ஙனம் இருவேறு வகைப்படச் செய்யுமுதல்வன் நடுநிலைமையன்றிக் கோட்டமுடையனெனப்பட்டு வழுவாம்போலுமென்பாரை நோக்கி வழுவன்மைகூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

சார்ந்தாரைக் காத்தல் தலைவர் கடன் ஆதல் சார்ந்தாரைக் காத்தும் - தம்மாட்டு அடைக்கலமெனச் சார்ந்தாரை அவர்க்கு வருமேதத்தை நீக்கிக் களைகணாய்நின்று காப்பது தலைமைக்குணமுடையராயினுர்க்குக் கடமையாகலான் முதல்வன் ஏனையோரையொழித்துத் தன்னைச் சார்ந்தாரை அங்ஙனம் பாதுகாப்பானுகியும்,—சலம் இலன் ஆய் - அதுபற்றிக் கோட்டமுடையனல்லனுய்,—சார்ந்து அடியார் தாம் தாஞச்செய்து பிறர் தங்கள் வினை தான் கொடுத்தல் - தன்னைச்சார்ந்து தன்னடித்தொழில் செய்வார் தன்போல் ஆகாமிய வினைத் தொடக்கிலராகச் செய்து பிறர்க்கு வருமாகாமியவினையை அவர்க்குக் கொடுப்பானுகலான்,—ஆய்ந்து ஆர் முன்செய்வினையும் ஆங்கு - அவ்விருதிறத்தோர் மாட்டும் நுணுகிவந்து கூடுவதாய பிராரத்தவினையும் அவ்வாறே செய்வோர் செய்திக்குத் தக்க பயனுய் இருவேறுவகைப்படச்செய்வன்.

இறைபணியார்க்கில்லை வினை முற்செய்வினையுந் தருவான் முன்னென்றதுபற்றி ஏனையோர்க்கு நியதி செய்தூட்டி இறைபணியார்க்கு வினையின்றுகச் செய்தல் இறைவனுக்கு நடுவுநிலைமையன்றென்பாரை நோக்கி, அதனை உடன்பட்டே அமைதி கூறுவாராய்ச் சார்ந்தாரைக்காத்தல் தலைவர் கடனெனப் பழமொழியெடுத்துக்காட்டி இஃதவ்வாறு நடுவன்மையு மன்றெனவலியுறுத்துவார் சார்ந்தடியார் தாந்தாஞச் செய்து பிறர் தங்கள் வினை தான் கொடுத்தலென வேறுவமை யெடுத்துக்காட்டிஞர். சார்ந்தடியார் தாந்தாஞச்செய்து பிறர் **தங்கள்** வினை தான் கொடுத்தலுண்டென்பதூஉம், அது கோட்ட**மின்று** நடுவு நிலைமையே யாமென்பதூஉம் ஏனைச் சமயத்தார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தமையின், அஃதீண்டைக்கு உவமையாயிற்று.

சலம் வஞ்சனை; அஃது ஈண்டுக் கோட்டத்தின்மேனின்றது. பிராரத்தவினை அதிசூக்குமமாய் வருவதாகலின் அதனியல்பறிதல் அரிதென்பார் ஆய்ந்தார் முன்செய்வினையுமென்றார்.

இங்குளி வாங்குங் கலம்போல ஞானிபால்
முன்செய் வினைமாயை மூண்டிடினும்—பின்செய்வினை
மாயைஉடன் நில்லாது மற்றவன்றான் மெய்ப்பொருளே
ஆயவத னாலுணரும் அச்சு.

உ—இறைபணி நிற்பார்க்குப் பிராரத்தவினை தாக்குதலுண்டென்பார்க்குத் *"தினைத்துணை யேனும் பொறேன் துயராக்கையின் திண்வலையே." என்றற்றொடக்கத்தான் அவர் கூறுந் திருவாக்குக்களே சான்றாகலின், அஃதவர்க்குச் செய்வோர் செய்திப் பயனையொழியுமென்றல் அமையாமையின் அஃதுண்டாகவே அதுபற்றி நிகழும் ஆகாமியமும் பிறவிக்கு வித்தாய் நிலைபெறுதலுண்டுபோலுமென்பாரை நோக்கி ஆண்டுப் பிராரத்தவினை தாக்குதற் கேதுக்கூறி அதுபற்றிச் செய்வோர் செய்திப்பயனை யொழிதற்கு இழுக்கில்லையென வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

இங்குளி வாங்குங் கலம்போல - தன்பால் வைத்தெடுக்கப்பட்டொழிந்த பெருங்காயத்தினின்றும் அதன் வாசத்தை வாங்கிக்கொள்ளும் பாசனத்தின்கண் அவ்வாசம் மங்கிப்போய் மெலிதாய்க் கந்திக்குமாறுபோல,—ஞானிபால் முன் செய் வினை மாயை மூண்டிடினும் - இறைபணி நிற்குந் தத்துவ ஞானிக்குப் பயிற்சிவயத்தான் ஒரோவழி நாடுமுள முண்டாதலும் உண்மையின் அதுபற்றிப் பிராரத்தவினையும் அதற்கு வாயிலாகிய உடம்பு முதலிய மாயேயமும் மங்கிப்போய் வாசனைமாத்திரையாய் மெலிதாய் வந்து மூளுமாயினும்,—பின்செய்வினை மாயையுடன் நில்லாது - அம்மூட்சிபற்றி ஒருதலையானிகழ்வதாகிய ஆகாமியவினை மேலைக்கு வித்தாய் நிலைபெற்று முறுகுதலின்றித் தனக்கு வாயிலாகிய மாயேயத்தோடு கெட்டொழியும்,—அவன்தான் மெய்ப்பொருளே ஆயவதனால் மற்று அச்சு உணரும் - இறைபணி நிற்கும் அவன் சத்தாயுள்ள சிவமேயாயவாற்றால் ஒரோவழி

---

* திருவாசகம், நீத்தல் விண்ணப்பம். ருக. தனித்துணை.

அவ்வாசனைபற்றிப் பிறழவரினும் பிறழவொட்டாத அவ்வச்சினையே நோக்கி நிற்பனாகலான்.

ஒளி இருளைத் தாக்குமாறுபோல அவ்வுணர்வு அவ்வாகாமியத்தைத் தாக்குமென்பதாம். "தொல்லையில் வருதல்போலத் தோன்றிரு வினையதுண்டே—லல்லொளி புரையுஞானத் தழலுற வழிந்து போமே" எனப் புடைநூலாசிரிய ரோதியதூஉம் அது. பிறழவிடாமைபற்றி மெய்ப்பொருளை அச்சாக உருவகஞ் செய்தார்.

நண்அனல் வேவாத நற்றவர் தம்மினும்
பண்அமர மாச்செலுத்தும் பாகரினும்—எண்ணி
அரனடி ஓர்பவர் ஐம்புலனிற் சென்றும்
அவர்திறன் நீங்கார் அதற்கு.

உ—முன் செய்வினை மாயை மூண்டவழியும் அந்நிலையிற் பிறழாத அவ்வச்சினையே யுணர்ந்து நிற்றல் யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி உவமை முகத்தான் அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

நண் அனல் வேவாத நற்றவர் தம்மினும் பண் அமர மாச் செலுத்தும் பாகரினும் - அங்கித்தம்பனத்தால் நண்ணனல் வேவாமைக் கேதுவாகிய நற்றவமுடையார் அவ்வனலுட்கிடப்பினுந் தந்திறலினீங்காத வாறுபோலவும் பண்ணுதலமரப் பரிமாவூர்தற்குரிய பாகநூல் கற்றுவல்லார் அப்பரிமாவின் வேகத்துட்படினுந் தந்திறலினீங்காத வாறுபோலவும்,—எண்ணி அரன் அடிஓர்பவர் - ஐம்புலன்களில் அகப்படாமைக்கு உபாயம் யாதென்றெண்ணி முதல்வன் திருவடியாகிய அச்சையுணரவல்லார்,—ஐம்புலனில் சென்றும் அதற்கு அவர் திறல் நீங்கார் - முன் செய்வினை மாயை மூட்சிபற்றி ஐவகைப்பட்ட விடயங்களிற் சென்றாராயினும் அதனால் அவர் தந்திறலிற்றீர்ந்து பந்தத்தொடக்குறுவாரல்லர். பொருள்வினை உவமையினுஞ் சென்றியைந்தது. நண்ணனல் கீழ்நீர்போல முன்பின்னாகத் தொக்க ஆறும் வேற்றுமைத்தொகை. நள்ளனல் நண்ணனலென மரீஇயிற்று; †"நீணுலகெலாம்" என்றாற்போல. தம்மால் நண்ணப்படும் அனலென்றுரைப்பினுமமையும். பண்ணுதல் - கதிப்பித்தல்.

---

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை. ருக. எல்லையில் பிறவி.

† திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம், கோயிற்றிருக்குறுந்தொகை. ச.

சதசத்தாம் மெய்கண்டான் சத்தருளிற் காணின்
இதமித்தல் பாசத்தி லின்றிக்—கதமிக்(கு)
எரிகதிரின் முன்னிருள்போல் ஏலா அசத்தின்
அருகணையார் சத்தணைவார் ஆங்கு.

உ—சார்ந்ததன் வண்ணமாய்ச் சதசத்தெனப்படுமியல்புடையார் அரனடியோரினும் ஐம்புலனிற் சென்றுழி அவற்றிற் றொடக்குண்ணுது திறலுடையராதல் யாங்ஙனமென்பாரைநோக்கிச் சார்ச்சிக்கட்படும் விசேடங்கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

சதசத்து ஆம் மெய்கண்டான் சத்து அருளின்காணின் - தன்ஞற் சாரப்படுவனவாகிய சத்தினும் அசத்தினும் அதுவதுவாதல் பற்றிச் சதசத்தென்னும் தன்னுண்மையையுணர்ந்தோன் சத்தாகிய முதல்வன் திருவருளாலல்லது ஒன்றையுங் காணுனுய் அவ்வருளின் வழி நின்று காணுமாயின்,—பாசத்தில் இதமித்தல் இன்றி - அவ்வழிப்பாசமாகிய அசத்தின் இதஞ்செய்தலின்மையால்,—சத்து அணைவார் கதம் மிக்கு எரி கதிரின்முன் இருள்போல் ஆங்கு ஏலா அசத்தின் அருகு அணையார் - சத்தாகிய முதல்வனைத் தலைப்பட்டு நிற்பார் சீற்றமிக்கெரியாநின்ற சுடரின்முன்னர் அந்தகாரம்போலச் சத்தெதிர் தனது சத்தி யேற்கமாட்டாத அசத்தாய ஐம்புலனின் மாட்டெய்தி நிற்பாரல்லர்.

இதஞ்செய்தல் பற்றுச்செய்தல். இன்மைக்கேதுக்கூறுவார் கதமிக்கெரிகதிரின் முன்னிருள்போ லேலா வசத்தென்றூர். கதமிக்கெரி கதிரென்றது ஒப்புமைபற்றிய உபசாரவழக்கு. *"எல்லையில்லவ னெரிதுள்ளி னுலென வெகுண்டான்" என்பதனுனும் ஒப்புமையாத லுணர்க. இதனுற் போந்தது, சத்தும் அசத்துந் தம்முட் சமமல்ல வாகலான் அரனடியோர்பவர் ஐம்புலனிற் சென்றுலும் அதுபற்றி "அவர் திறனீங்கா" ரென மேலது வலியுறுத்தவாறுமென்க. ஏகனுகி நிற்றலான் மலமின்றுதலும் இறைபணிநிற்றலான் மாயை வினைகளில வாதலும் பெறப்பட்டமையின், மலமாயை தன்னுேடு வல்வினை யின்றே யென்பதனை வேறேராதிகரணமாக வைத்தோதாராயினர்.

---

* அமர்நீதிநாயனுர் புராணம். உகூ.

பதினொராஞ் சூத்திரம்

காணும் கண்ணுக்குக் காட்டும் உளம்போல்
காணஉள் ளத்தைக் கண்டு காட்டலின்
அயரா அன்பின் அரன்கழல் செலுமே.

சூ—பரமேசுரனது சீபாதங்களை யணையுமா றுணர்த்துதனுதலிற்று.

சூத்திரக்கருத்துணர்த்துத னுதலிற்று.

அங்ஙனம் ஏகனாகியிறைபணி நிற்பார்க்கு அறிவிச்சை செயல்கள் விடயித்தற்குரிய தோரியையு ஆண்டுப்பெறப்படாமையின் விடயமாவ தொன்றில்லைபோலும் என்னும் வாதிகளை நோக்கி விடயித்தலில்வழி ஆண்டுப் புத்தர் கூறுமாலய விஞ்ஞானம்போலச் சூனியமாமெனப்பட்டுக் குணஞ்சூனியமாகவே குணியுஞ் சூனியமாய் முடியுமாகலான் அஃதேலாமையின் ஆண்டவை யியைபுபற்றி விடயிக்குமா றுணர்த்து முகத்தானே பயனிரண்டனுள் முடிவா யெஞ்சி நின்ற சிவப்பேறு கூடுதலாய நிட்டையினியல்புணர்த்துதல் இப்பதினொன்றாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து.

இதனானே, சூத்திரவியைபும் இனிது விளங்கும்.

அற்றேல், ஏகனாகியிறைபணிநின்றார்க்கு இனிச் செய்யக்கடவ தொன்றின்மையானும், இருணீக்கமும் ஒளிவிளக்கமும் உடனிகழ்ச்சியாயவாறுபோலப் பசுத்துவ நீக்கமுஞ் சிவத்துவவிளக்கமும் இடையீடின்றி உடனிகழ்வனவாகலின் வேறோத வேண்டாமையானும், முதனூலுட் சுவாநுபூதியாகிய சிவப்பேற்றைப் பத்தாஞ்சூத்திரத்துட் பாசநீக்கத்தோடு ஒருங்குவைத்தே யோதலானும் அதனையீண்டு வேறு வைத்தோதல் அமையாது போலுமெனின்;—அறியாது கடாயினாய் : ஏகனாகியிறைபணி நிற்பது துரியநிலைக் கண்ணதாகிய அருணிலையேயாகலின் ஆண்டு மலநீங்கிய துணையானே சுகப்பிரபை மாத்திரையே விளங்குவதன்றி அதீதநிலைக் கண்ணதாகிய சிவத்துவ விளக்கமெனப்படும் பரமசுகம் விளங்காமையின் அது விளங்குதல் அவனருளாலல்லதொன்றையுஞ் செய்யாமை மாத்திரையால் அமையாமையின் அதற்கு வேறுமாண்டுச் செய்யக்கடவதுண்டென்பது தானே போதருதலானும், இருணீக்கத்தின் ஒளிவிளக்கம்போலப்

பசுத்துவநீக்கத்தின் அருள்விளக்கம் மாத்திரையேயன்றி ஆனந்த விளக்கமும் உடனிகழாமையானும், அவ்விரண்டற்கும் வேறுபாடு முன்னர்க் காட்டப்படுமாகலானும், முதனூலிற் பாசக்ஷயம் பண்ணுமா றுணர்த்தியவழிப் பாசநீக்கமாத்திரையே முத்தியெனக்கொண்ட வாதிகளை மறுத்தற்பொருட்டுப் பாசநீக்கம்பெற்றோன் சுவாநுபூதி யுடையவனாவனெனப் பதினொராஞ் சூத்திரஞ் செய்தற்குத் தோற் றுவாயாந்துணையே பத்தாஞ்சூத்திரத்திற்செய்துவைத்துச் சுவாநுபூதி நிகழ்ச்சிக்கண் ஓதற்பாலனவெல்லாம் பதினொராஞ் சூத்திரத்துட் கூறுதலின் ஒன்பதாஞ் சூத்திரத்தின்கண் எடுத்துக்கொண்ட ஆன்ம சுத்தி பண்ணுமாறு பத்தாஞ்சூத்திரத்திற் சென்றியைந்து முற்றுப் பெற்றாற்போலப் பத்தாஞ்சூத்திரத்தின் எடுத்துக்கொண்ட சுவாநு பூதிநிலை பதினொராஞ் சூத்திரத்திற் சென்றியைந்து முற்றுப் பெறுதலான் அதன்கண் மலையாமைப்பொருட்டு ஆசிரியர் சுவாநுபூதி மானவனென்பதனையும் அரன்கழல் செலுமெனப் பதினொராஞ் சூத்திரத்தானே ஒருங்குவைத்தோதினாராகலின் அது மாறன்மை யானும், அவ்வாறன்றி மொழிபெயர்த்தல் யாப்பால்நூல் செய்துரைப் பான் புகுந்த ஆசிரியர் வேறுபடச் செய்துரையாராகலானுமென் பது. இதனானே, முதனூலிற் சுவாநுபூதிமானென வாளாகூறியத னைப் பதினொராஞ் சூத்திரத்துப் பத்திசெய்கவென்றதன் பின்னா கக் கொண்டுகூட்டி வைத்துரைத்தலே அதன் கருத்தென்பதூஉம், பெறப்பட்டது. அற்றாகலினன்றே, பத்தாஞ்சூத்திரம் பாசக்ஷயம் பண்ணுமாறுணர்த்திற்றெனவும், பதினொராஞ்சூத்திரம் பரமசிவ னது சீபாதங்களையணையுமாறுணர்த்திற்றெனவுங் கருத்துரை செய் ததூஉமென்க. இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறேயுரைப்ப.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு :—

காட்டக் காணுந் தன்மையுடைய கண் உருவத்தைத் காணும் படி அதனோடொருங்கியைந்து நின்று காட்டி அவ்வுருவத்தைக் காண்கின்ற ஆன்மாப்போல அறிவிக்க அறியுமியல்புடைய அவ் வான்மா விடயத்தை யறியும்படி முதல்வன் அதனோடொருங் கியைந்து நின்று அறிவித்து அறிந்து வருதலான் அவ்வத்துவித நிலையை மறவாது கடைப்பிடித்துச் செய்யும் அன்பானே அம்முதல் வன் திருவடியாகிய சிவானந்தாநுபூதியைத் தலைப்படும்.

காணுமென்னும் உவமையடை பொருளினும், கண்டென்னும் பொருள்வினை உவமையினும் சென்றியைந்தன. காணவென்பதனை ஈரிடத்துங்கூட்டுக. *" வியர்த்து வெகுளார் விழுமியோர் " என்பது போலக் கண்டுகாட்டவென்பது மாறிவைத்துரைக்கப்பட்டது. இக் கருத்துநோக்கியன்றே, இதனைவிரித்துக் கூறுவான் புகுந்த வழி நூலாசிரியர் †" காட்டிக்கண் டிடுமாபோலக் காட்டிக்கண்டிடுவன் " என்றதூஉமென்க.

அயராமைக்குச் செயப்படுபொருள் அதனையென்றெடுத்துக் கொள்க. அயராவன்பென்றது அயராமையானாகிய அன்பென "ஆறுசென்ற வியர்" போலநின்றது. அது ‡"இத்தையாயு மறிவுடைய னயன்புசெய்ய" என வழி நூலாசிரியர் கூறியதனானு முணர்க. அறிவிச்சை செயல்களினிகழ்ச்சியாகிய அயராமையும் அன்பும் செலவும் முறையே காரணகாரியங்களாய் அவ்வொரு பொருண்மேல் ஒருங்கு நிகழுமென்பார் அயராவன்பினரன்கழல் செலுமேயென்றார்.

இஃதென் சொல்லியவாறோவெனின்;—உயிரையின்றி யமையாதகண் உருவத்தைக் காணுங்கால் உயிரினதுணர்வு கண்ணொளியெனத் தானெனன வேற்றுமையின்றி உடனாய் விரவிநின்று கண்ணுக்குக்காட்டியவதனைக் கண்கண்டதென்றுங் கண்ணையதிட்டித்து நின்ற உயிர் கண்டதென்றும் பகுத்தறிய வாராது இரண்டன் காட்சியும் ஒன்றனையொன்று விடாது அத்துவிதமாகி ஒருங்கே நிகழுமாறு போல, முதல்வனை யின்றியமையாத உயிர் ஒருவிடயத்தை அறியுங்கால் அம்முதல்வனது சிற்சத்தி ஆன்மசிற்சத்தியெனத் தானெனன வேறின்றி உடனாய் விரவி நிற்ப முதல்வனும் அவ்வாறு விரவிநின்று ஆன்மாவிற்கு அறிவித்ததொன்றனை அவ்வான்மா அறிந்ததென்றும், அதனையதிட்டித்து நின்ற தானறிந்தானென்றும் பகுத்தறிய வாராது இருவகையறிவும் ஒன்றனையொன்று விடாது அத்துவிதமாய் ஒருங்கே நிகழுமாறு செய்துவரும் இவ்வுபகாரம் பெத்தமுத்தியிரண்டினும் ஒருபெற்றித்தாய் உண்மையின், ஏகனாகியிறைபணி நிற்கு

* நாலடியார், சினமின்மை. ௪. செய்யுள் 8.

† சிவஞானசித்தியார், பதினொன்றாஞ்சூத்திரம். க. காயமொழி.

‡ சிவஞானசித்தியார், பதினொன்றாஞ்சூத்திரம். க.

முயிர் முதல்வன் அங்ஙனம் அத்துவிதமாய் உபகரித்துநிற்கு முரிமையை நோக்குமாயின் நோக்குந்தோறும் நோக்குந்தோறும் அப்பொருட்கட் செல்லுமிச்சை அடங்காது மீதூருமாகலின் அவ்வழி அவ்விச்சையே தானாகவிளங்கித்தோன்றும் பேரானந்தத்தை அநுபவிக்கப்படுமென அறிவிச்சைசெயல்கள் மூன்றுங்கண்டு விடயிக்குமாறுணர்த்தி அதீதநிலையியல்பு கூறியவாறுமென்க. அத்துவிதமாவது பேதப்பொருளிரண்டுந் தம்முள் அபேதமாதற்குரிய சம்பந்தவிசேடம். இக்கருத்தேபற்றி *"அறிவொளிபோற் பிறிவருமத்துவிதம்" என்றார் புடைநூலாசிரியரும். அங்கியும் ஒன்றிற் றங்கினின்றல்லது தன்றொழினடத்தாதாகலின். அதுபோல முதல்வனும் உயிரையதிட்டித்து நின்று எத்தொழிலுஞ் செய்வனென்றுணர்க. உயிர் ஒன்றனையறிதல் முதல்வன் உடனின்றறிதலையின்றி அறிவித்தன் மாத்திரையான் அமையாதென்பது †"தொண்டனேனினையுமா நினையே" "விரும்புமாவிரும்பே" "தொடருமாதொடரே" "நுகருமா நுகரே" என்றிவ்வாறு முத்திநிலைபற்றியோதிய திருவாக்குக்களானுமறிக. இவ்வியல்புநோக்கியன்றே "அறிவானுந்தானே யறிவிப்பான்றானே" என்றோதிய அம்மை ‡"அறிவாயறிகின்றான்றானே" எனவுமோதியதூஉமென்க. முன்னறிதல் அறிவித்தற்பொருட்டெனவும் பின்னறிவாயறிதல் விடயத்தில் அழுத்துவித்தற் பொருட்டெனவுங் கொள்க. இதனையீண்டு வைத்தார் அத்துவிதநிலை இனிது விளங்குதற்கு.

இவ்வாறன்றிக் காணுங் கண்ணுக்குக் காட்டுமுளம்போற் காணவுள்ளத்தைக்கண்டு காட்டலென்பதற்குக் காட்டுமுபகாரமுணர்த்தன் மாத்திரையே கருத்தென்றுரைப்பாருமுளர். இதனைக் கண்ணழித்துரைப்புழி அவனும் அவற்றது விடயத்தை யுணருமெனக் காணுமுபகாரமாத்திரையே எடுத்துக்கொண்டுரைத்த ஆசிரியர்கருத்தன்றாகலானும், காணுமுபகாரங் காட்டுமுபகாரத்தின் பின்னர்த்தாய் நிகழுமென்பது உணர்ந்துகோடற்பொருட்டு அதுவும் உடன்கூறப்பட்டதன்றி வேறின்மையானும், அவ்வாறன்றென்பார்க்கு ஐந்தாஞ்

---

* சிவப்பிரகாசம், பாயிரம். எ. புறச்சமயத்தவர்.

† திருமாளிகைத்தேவர், திருவிசைப்பா, கோயில். கக. ௧௦. ௯. எ.

‡ காரைக்காலம்மையார், அற்புதத்திருவந்தாதி. உ௦.

சூத்திரத்துட் பெறப்பட்டதனை ஈண்டுக் கூறுதல் புநருத்தியாய் முடியுமாகலானும், அவருரைப்பனவெல்லாம் போலியென்றொழிக. அற்றேல், முதனூலிற் பதினொராஞ்சூத்திரத்துட் காட்டுவனென் பது மாத்திரையேயன்றிக் காண்பனென்பது கூறிற்றில்லையா லெனின்;—அறியாது வினாயினாய்: ஆண்டுக் காட்டுவானுமென்ற வும்மை காண்பானுமாமென எதிரது தழீஇ நிற்றலின், கூறுமை யாண்டையதென்றொழிக. அவ்வும்மைக்குப் பொருள் காணமாட் டாதார் பாடம்வேறாக ஓதுப.

இதனுள், காணுங்கண்ணுக்குக் காட்டுமுளம்போற் காணவுள்ளத் தைக் காட்டிக் காண்டலென்றது ஓரதிகரணம்; அதனை அயராவன்பி னரன்கழல் செலுமேயென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக இரண்டதிகரணத் தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்

ஈண்டு அவனும் அவற்றது விடயத்தை யுணருமென்றது.

மே—முதல்வன் உயிர்க்குக் காட்டுமுபகார மாத்திரையே யுள்ளதென்னும் வாதிகளை நோக்கி அத்துவித நிலையுணர்த்துதற் கெடுத்துக்கொண்ட சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித் துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

முதல்வனும் உயிர்களாலுணரப்படும் விடயத்தை உடனின் றுணருவன் அவையே தானேயாயெனவும் தாந்தமுணர்வின்றமியரு ளெனவும் மேற்பொது வகையாற் கூறிப் போந்த அத்துவிதத்தை ஈண்டுக் காணுமுபகாரத்தின் வைத்துணர்த்தி இனிது விளக்கிய வாறு.

இவ்வான்மாக்கள் அவனையின்றியமைந்து ஒன்றையும் விடயியாவாகலான்.

ஏ—கண் சடமாகலானும் காண்டற்பயன் உயிர்க்கேயாகலானும் கண் காண்புழி உயிரும் உடனின்று காண்டல் பெறப்படும் கண் போல் உயிர் சடமன்மையானும் உணர்தற்பயன் உயிர்க்கேயாக லானும் அதனையெடுத்துக்காட்டி அவனும் அவற்றது விடயத்தை யுணருமென்றல் அமையாதென்பாரைநோக்கி மேற்கோளைச் சாதித் தனுதலிற்று.

விளக்கொளி கண்ணொளியோடு கலந்து கண்ணொளியோடு கூட உருவத்தினுங் கலந்தாலன்றி அஃதவ்வுருவத்தைக் காண்டலின்றாய வாறுபோல அறிவிக்கவறியும் இயல்பினவாய உயிர்களும் முதல்வனதுணர்வு தம்மோடு விரவிநின்று தம்மோடு கூடச்சென்று விடயத்தினும் விரவிநின்றால் அறிவு விளங்கி அதனையறியும் இயல்பினவன்றித் தனித்தமையவுமாட்டா, தனித்தொன்றனை விடயிக்கவுமாட்டாவாகலான் அறிவு விளங்குதன்மாத்திரைக்கேயன்றி விடயத்தைப் பற்றுதற்கண்ணும் முதல்வன் உடனின்றறிதல் ஒருதலையான் வேண்டப்படுதலான் ஈண்டு அவனும் அவற்றது விடயத்தை யுணருமென மேற்கொண்டது.

அவனையின்றி யமையாமையிற் காட்டுமுபகாரம் விளங்கினாற் போல அவனையின்றி யொன்றையும் விடயியாமையிற் காணுமுபகாரம் இனிது விளங்குமென்பார் அவனை யின்றி யமைந்தொன்றையும் விடயியாவாகலானென்றார். அமைந்து விடயியாவென்றதனைக் *" கந்தித்துச் சுழலும் " என்றாற்போலக் கொள்க.

விடயியா என்றது பெயரடியிற் பிறந்த எதிர்மறைவினை. †" எவ்விடத்து மிறையடியை யின்றியமைந் தொன்றையறிந் தியற்றிடா வுயிர்க ளீசன் றானுஞ்—செவ்விதினி னுளம்புகுந்து செய்தியெலா முணர்ந்து சேட்டிப்பித் தெங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்பன்—இவ்வுயிர்க டோற்றும்போ தவனையின்றித் தோற்றா விவற்றினுக்கம் முதலெழுத்துக் கெல்லாமாய் நிற்கு—மவ்வுயிர்போ னின்றிடுவ னாதலானு மரனடியை யகன்றுநிற்ப தெங்கே யாமே " என வழிநூலாசிரியர் இதனை விரித்தோதியவாறு முணர்க. எவ்விடத்து மென்றது பெத்தமுத்தியிரண்டினு மென்பதாம். இதனுள், 'இறையடியையின்றி யமைந் தொன்றையறிந் தியற்றிடாவுயிர்கள்' எனவும், 'ஈசன்றானெங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்பன்' எனவுங் கூறியது விடயத்தின்கட்படு நிகழ்ச்சிக்கெனவும், 'இவ்வுயிர்கடோற்றும்போ தவனையின்றித் தோற்றா' எனவும், அவ்வுயிர்போனின்றிடுவன்' எனவுங்கூறியது உயிரின்கட்படு நிகழ்ச்சிக்கெனவுங் கொள்க. அவ்வாறு கொள்ளாக்கால் இருகாற்கூறுதல் புனருத்தியாய் முடியுமென்றொழிக. இனி விளக்

---

* சிவஞானசித்தியார்; பத்தாஞ்சூத்திரம் ௬. அங்கித்.

† ஷை, பதினொராஞ்சூத்திரம் எ.

கொளி கலத்தல் ஈரிடத்தும் வேண்டப்படுமென்பதூஉம், "விளக்கொளி கலந்தவற்றை", *"விளக்கின் சோதி கலந்திடும்" எனப் புடைநூலாசிரியர்வகுத்தோதியவாற்றானுணர்க. அஃதங்ஙனமாக,பரமுத்தியில் உயிர்க்கு விடயமாவது ஒன்றின்மையின் வழிநூலாசிரியர் எவ்விடத்துமென்றது அமையுமாறென்னையெனின்;—அறியாது கூறினாய்: †"சுத்தவநு போகத்தைத் துய்த்தலனு" ‡"ஒன்றிநின்றுணரு முண்மை." எனப் பிறாண்டும் இவ்வாறே யோதுபவாகலின், பரமுத்தியில் உயிர் சிவானந்தாநுபூதியை விடயித்தலுண்டெனவும், அது முதல்வனை இன்றி யாகாமையின் அவனும் ஆண்டவ்வநுபூதியை உடனின்றறிவனெனவுமுணர்க.

ஐந்தையும் ஒக்க உணரா(து) அவற்றுணர்வ(து)
ஐந்தும்போல் நின்றுணரும் ஆகலான்—ஐந்தினையும்
ஒன்றொன்றாப் பார்த்துணர்வ துள்ளமே எவ்வுலகும்
ஒன்றொன்றாப் பார்க்கும் உணர்ந்து.

உ—அவனும் அவற்றது விடயத்தை யுடனின்றுணருமாயின் அவற்றோடு அவனிடையறிதற்கட்படும் வேற்றுமை இல்லைபோலுமென்பாரை நோக்கி வேற்றுமையுங்காட்டி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

உள்ளமே - ஆன்மாவானது,—அவற்று ஐந்தும்போல் நின்று உணர்வது உணரும் ஆகலான் - சுவையொளியூறோசைநாற்றமென்னுமைந்தினும் ஐம்பொறிபோல் அதுவதுவாய்ச் செறிந்து நின்று உணர்தற்பாலதனை உணருந்தன்மைத்தாகலான்,—ஐந்தையும் ஒக்க உணராது ஐந்தினையும் ஒன்று ஒன்று ஆப் பார்த்து உணர்வது - அவ்வைம்புலன்களையும் ஒருங்கே யுணரமாட்டாது அவ்வைந்தினையும் ஒரோவொன்றாயறிந்தநுபவிப்பதாம்,—ஒன்றுஎவ்வுலகும்ஒன்றா உணர்ந்துபார்க்கும் - அதுபோலச் சார்ந்ததன்வண்ணமாய்ப் பலதிறப்படுதலின்றி என்றுமொருபெற்றித்தாகியசிவம் எல்லாவுயிர்களுடைய எல்லா விடயங்களையும் பொதுவகையான் ஒருங்கேயுணர்ந்து அவ்வுயிர்களுடனின்று சிறப்புவகையானு மறியும்.

---

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை அ. கண்ணொளி.

† உண்மைவிளக்கம். ருக; முத்திதனில்.

‡ சிவப்பிரகாசம், உண்மை. ௩எ. ஒன்றிரண்டாகி.

ஏகமாய் நின்றே இணையடிக ளொன்றுணரப்
போகமாய்த் தான்விளைந்த பொற்பினன்—ஏகமாய்
உள்ளத்தின் கண்ணானன் உள்குவார் உள்கிற்றை
உள்ளத்தாற் காணுனே உற்று.

உ—ஆன்மா ஐம்பொறியை விடயிப்புழிப்போல முதல்வனை விடயிப்புழியும் முதல்வன் அவ்வாறுடனின்று தன்னைத்தான் விடயிப்பனெனின் ஆன்மாச்சிரயமென்னுங் குற்றமாமாகலின் அது பெறப்படாமையான் அவனும் அவற்றது விடயத்தையுணருமென்றல் யாண்டுஞ்செல்லாதென்பாரை நோக்கி ஆண்டும் அவ்வாறுணர்தலுண்டென்பதுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

ஒன்று ஏகம் ஆய் நின்று இணை அடிகள் உணரவே தான் போகம் ஆய் விளைந்த பொற்பினன் - முதல்வனைச் சார்ந்தவழி அவவண்ணமேயாய் ஒருபெற்றிப்பட்ட ஆன்மா அவனோடொற்றுமைப் பட்டுநின்று அவனதடியிணைகளை யுணரவே தான் அவ்வான்மாவுக்குப் பரபோகமாய் மேன்மேல் விளைகின்ற பொலிவினையுடையனுகலானும்,—உள்ளத்தின்கண் ஏகம் ஆய் ஆனன் - அங்ஙனமுணருங்கால் அவ்வான்மஞானத்தினிடத்து ஏகமாய்விட்டு நீங்காதவனுகலானும்,—உள்குவார் உள்கிற்றை உள்ளத்தான் உற்றுக் காணுனே - கருதுவார் கருதிய பொருளாகிய தன்னை அவரறிவோடு கூடி நின்றறியான் கொல்லோ.

போகமாய்த் தான் விளைந்த பொற்பினன், ஏகமாயுள்ளத்தின் கண்ணானன் என்னும் பெயரடைகள் ஏதுப்பொருளவாய் நின்றன.

யாண்டுஞ்சேற லுணர்த்துதற்கு உள்குவாருள்கிற்றையென்றார். * "வேண்டுவார் வேண்டியதே யீவான்" என்றாற்போல. ஆன்மாக்கள் முதல்வனை விடயிக்குங்கால் அவற்றது விடயமாகிய அவன் தன்னாலும் உடனின்றுணரப்படுவன், உள்குவாருள்கிய பொருளாகலின்.

மேலவெண்பாவிற் கூறிப்போந்த ஐம்புலன்போலவென்று அனுமானவளவை காட்டுவார் உள்குவாருள்கிற்றை யுள்ளத்தானுற்றுக் காணுனேவென்றும், உள்குவாருள்கிற்றுதல் ஈரிடத்துமொக்கு

---

* திருநாவுக்கரசுநாயனார்தேவாரம், திருமறைக்காட்டுத் திருத்தாண்டகம். க.

மென்பார் 'ஏகமாய்நின்றே யிணையடிக ளொன்றுணரப் போகமாய் தான்விளைந்த பொற்பினன்' என விடயித்தற்கட்படுமியல்பும் ஏகமா யுள்ளத்தின்கண்ணனெனை அறிவு விளங்குதற்கட்படுமியல்பும் எடுத்தோதினர். பரபோகமாயென்னது போகமாயென்றதும் ஒப்புமையிணங்குதற்பொருட்டு சேற்றுநிலம்மிதித்துச் சென்றானுக்கு வன்னிலம்போலப் பரபோகவிளைவுசெயற்கைப் பொருளாய் நிற்றலின், ஆக்கமுங் காரணமும் அடுத்து வந்தது. இணையடிகளுணருந் தோறும் போகம் மேன்மேல் விளைதல் *"புணர்ந்தாற் புணருந் தொறும் பெரும்போகம் பின்னும் புதிதாய்—மணந்தாழ் புரிகுழலாளல்குல் போல வளர்கின்றதே" எனவும் அப்பொருண்மேல் வைத்தோதிய திருவாக்கானுமறிக. தெளிவுபற்றி விளைந்தவென இறந்தகாலத்தாற் கூறினர். கண் கண்ணடியினின்றுந் தன்னை விடயித்தாற்போல முதல்வன் ஆன்மாவுடனின்று தன்னை விடயித்தல் பொருத்தமுடைமையின், ஆன்மாச்சிரயமென்னுங் குற்றம் இன்னோரன்னவற்றிற் கெய்தாதென்றுணர்க. கண்ணடிக்குள்ளாகத் தோன்றுவதுபோலும் எதிர்விம்பமாவது விம்பமேயன்றி வேறன்றென்பது சிவாகம நூற்றுணிபென்க.

இதனுள் அவனும் அவற்றதுவிடயத்தையுணருமென உணர்வே பற்றியோதினரேனும் †"எத்திற ஞானமுள்ள தத்திற மிச்சை செய்தி" என்பவாகலின் அவற்றிற்கும் இஃதொக்கும்: ஒக்கவே, பெத்தமுத்தியிரண்டினும் ஆன்மா விடயிக்கப்படும் விடயங்களை முதல்வன் உடனின்று விடயிப்பனென்பதூஉம், பெத்தத்தின் அவனிவனாய் நின்று விடயித்தலின் விடயங்கள் அவனுக்கன்றி இவனுக்காயின முத்தியின் இவனவனாய் நின்று விடயித்தலின் அவனொழிந்த விடயங்களெல்லாம் இவனுக்கின்றி அவனுக்காயினவென்பதூஉம் இனிது விளங்கும். இம்முறைமை நோக்கியன்றே உலகத்துள் ஒன்றனை ஈவாரும் ஏற்பாருஞ் சிவார்ப்பணமெனக் கருதாதவழிக்குற்றமென்று ஆகமங்களோதியதூஉம், ‡"யாதொரு தெய்வங்கொண்டீ ரத்தெய்வ மாகி யாங்கே—மாதொரு பாகனார்தாம் வருவர்" என்றதூஉம், அவ்

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார். கூ. உணர்ந்தார்க்

† சிவஞானசித்தியார், முதற்சூத்திரம். கூஉ. சத்திதன்வடி.

‡ ஷை, இரண்டாஞ்சூத்திரம். உ௫.

வுண்மையறிந்தவழி 'எத்தனுவி னின்று மிலறபணியார்க் கில்லை வினை—முற்செய்வினையுந்தருவான் முன்.'' *"பெற்றசிற் றின்பமே பேரின்பமாய்'' †"உடம்புடைய யோகிகடா முற்றசிற்றின்ப—மடங் கத்தம் பேரின்பத்தாக்கி'' ‡"காணுங் கரணங்களெல்லாம் பேரின்ப மெனப்—பேணு மடியார்'' "எல்லாஞ் சிவமாயிருந்ததே.'' என இவ்வாறோதியதூஉமென்க.

இரண்டாமதிகரணம்

இனிப் பத்தியினான் மறவாதேத்த அவனது சீபாதத் தை யணையுமென்றது.

மே—ஏகனாகி நின்றார்க்கு அவ்வியைபுபற்றி அறிவிச்சை செயல்கள்மூன்றும் ஆண்டு விடயிக்குமாறு யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி நிட்டையி னியல்புணர்த்துதற்கெடுத்துக்கொண்ட இரண் டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

சூத்திரத்துரைத்தவாறுபற்றி யுரைத்துக்கொள்க.

§"இத்தை யாயுமறி வுடையனா யன்புசெய்ய'' என வழிநூலா சிரியரு மோதுதலின் ஈண்டுமறவாது பத்தியினாலேத்தவெனச் சூத்தி ரப்பொருட்கேற்ப மாறிவைத்துரைத்துக்கொள்க. ஏத்தவென்றது உபசாரவழக்கு. அன்பு பத்தி காதலென்றாற்போல்வன இச்சை மீதூர்தற் பொருளவாகலான், அது பரமுத்தியினுமுண்டென்பதுண ராதார் பத்தியாவது சீவன் முத்தி நிலைக்கே செய்யப்படுவதொரு சாதனம்போலுமென மயங்கித் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்ப. பரமுத்தியின்கண் இச்சை நிகழாதவழிச் சிவபோகம் அநுபவமாதல் செல்லாமையானும், சீவன்முத்திநிலைக்கே கூறுவதொன்றாயிற் "செம் மலர் நோன்றாள்'' என்னுஞ் சூத்திரத்து ஒருங்குவைத்தோதவமை யும், சூத்திரம் வேறுசெய்ய வேண்டாமையானும், அவ்வுரை போலி யென்றொழிக.

---

* திருவுந்தியார். ருரு.

† திருக்களிற்றுப்படியார். எசு.

‡ திருவாசகம், பண்டாயநான்மறை. சு.

§ சிவஞானசித்தியார், பதினொராஞ்சூத்திரம். க. காய.

அவன் அன்னியமின்றிச் செய்வோர் செய்திப்பயன் விளைத்துநிற்றலான்.

ஏ—பத்தியினுன் மறவாதேத்தினும் அவனது சீபாதத்தை யணைதல் பரமுத்தியினன்றி முடியாதென்பாரை நோக்கி மேற் கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

அம்முதல்வன் வேறு நில்லாது செய்வோர் செய்வனவற்றை யறிந்து அவ்வச்செய்திக்குத் தக்க பயனை மிகச் செய்யலாயின் அவ் வப்பொழுதே விளைவித்தும் அல்லுழிக் காலாந்தரத்தின் விளைவித் தும் உடனாய் நிற்பனுகலான் இனிப் பத்தியினுன் மறவாதேத்தவே அம்முதல்வனது சீபாதத்தை யணையுமென மேற்கொண்டது.

அருக்கன்நேர் நிற்பினும் அல்லிருளே காணுர்க்(கு)
இருட்கண்ணே பாசத்தார்க் கீசன்—அருட்கண்ணுல்
பாசத்தை நீக்கும் பகல்அலர்த்தும் தாமரைபோல்
நேசத்தில் தன்னுணர்ந்தார் நேர்.

உ—அரன் கழல் சேறல் உடம்பினீங்கிய பின்னன்றி உடம் புடையவழியுங் கூடுமாயின் அது ஞாயிற்றிெளிபோல மருங்குள் ளார்க்குப் புலனுதல் வேண்டுமென்பாரை நோக்கி அது கூடாமை யுங் கூடுமாறும் உவமை முகத்தானுணர்த்தி ஏதுவை வலியுறுத்துத னுதலிற்று-

அருக்கன் நேர் நிற்பினும் காணுர்க்கு அல் இருளே - ஞாயிறு எல்லார்க்கும் ஒப்பநிற்பினும் அது காட்சியுடையார் கண்ணுக்கன்றி அஃதில்லாதார்கண்ணுக்கு இரவின்கண்ணதாகிய இருளேயாம். அது போல,—ஈசன் பாசத்தார்க்கு இருட்கண்ணே-முதல்வன் எங்கணும ஒப்ப நிற்பினும் மலநீங்கிய முத்தர்க்கன்றி அஃதுடையார்க்கு அவன் அம்மலத்தின் கண்ணே யாவன். சீவன்முத்தரும் ஏனையோர்போல உடலுடைமையிற் பாசத்தாராகலின் வேற்றுமையின்றுலெனின்,— பகல் அலர்த்துந் தாமரைபோல் - ஏனைத் தாமரைகளோடொப்ப ஒருங்குநிற்பினும் பக்குவமுடைய தாமரையைக் கூம்புதலை நீக்கி அலர்த்து ஞாயிறுபோல,—நேசத்தில் தன் உணர்ந்தார் நேர் அருட் கண்ணுல் பாசத்தை நீக்கும் - ஏனையோர்போல் உடம்போடு நிற்பி னும் பருவமுடையராய்ப் பத்தியினுற்றன்னை மறவா துணர்வார்க்கு

முதல்வன் தனது திருவருட்பார்வையாற் பாசத்தை நீக்கி அறிவை யலர்த்தும் ஆகலான் உடம்புள்வழியும் அவர்பாசத்தாரல்லர்.

திணிந்தவிருளை யென்பார் அல்இருளென்றார். மலத்திற்குக் கண்ணாவது அறியாமை. நீக்குதலும் அலர்த்துதலும் ஏனையிடத்துஞ் சென்றியைதலின், ஈரிடத்துஞ் செயப்படுபொரு ளோற்பன வருவிக்கப்பட்டன.

மன்னும் இருளை மதிதுரந்த வாறன்பின்
மன்னும் அரனே மலந்துரந்து—தன்னின்
வலித்திரும்பைக் காந்தம் வசஞ்செய்வான் செய்தல்
சலிப்பில் விகாரியலன் தான்.

உ—நேசத்திற் றன்னுணருஞ் சீவன்முத்தர்க்குப் பாசத்தை நீக்கி அறிவை யலர்த்துதல் பரமுத்தியினன்றி இல்லையென முரணிக்கூறும் வாதிகளைநோக்கிப் பாசத்தை நீக்கி அறிவையலர்த்து முறைமை இவ்வாறென்றுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

அன்பின் மன்னும் அரனே மன்னும் இருளை மதிதுரந்தவாறு மலம் துரந்து - உயிரைத் தானுக்கிக்கோடற்கணுளதாகிய இச்சை மிகுதியான் அவ்வுயிரோடும் அநாதியே நிலைபெறுமுதல்வன் கண்ணின்கணிலை பெறும் இருளைப்பிறைமதி நாடோறுஞ் சிறிது சிறிதாக நீக்கியோட்டுமாறுபோல் அவ்வுயிரின் கண்ணதாகிய மலசத்தியை அவ்வப்பருவந்தோறுஞ் சிறிது சிறிதாகச் சோபானமுறையினீக்கிப் பற்றறத் துரந்து,—காந்தம் இரும்பைத் தன்னின் வலித்து வசம் செய்வான் செய்தல் சலிப்பு இல்-காந்தக்கல் இரும்பைத் தன் கணீர்த்துத் தன்வசமாகச்செய்தல்போல மலம் அங்ஙனந் துரக்கப் படுந்தோறும் அம்முறையே அச்சத்தி பதிவித்து உயிரைத்தன்கண் வலித்துக்கொண்டு தன்வசமாகச்செய்து வருஞ்செய்கையின் அவனுக்கு ஒருஞான்றுஞ் சலிப்பில்லை,—விகாரி அலன்தான் - அங்ஙனஞ் சலியாது செய்து வருதல்பற்றி விகாரியாவானுமல்லன் காந்தம் போலத் தனது சந்நிதிமாத்திரையிற்செய்யும் அம்முதல்வன்.

மதியென்றது ஏற்புழிக்கோடலான் ஈண்டு வளர்ப்பக்கத்திற் றிங்களின்மேற்றாயிற்று. *"அந்த வருளுனக்கிங் காதாரமாயல்லி—னிந்துவெனவெறித் திட்டு" என்றதும் அது. மலந் துரத்தல் உயிரின்

* துகளறு போதம் - ருரு.

செயலாவதன்றென்பதுபட நின்றமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது. வான் பான் பாக்குக்கள் தொழிற்பெயர் விகுதியுமாமென்பது *"காப்பாக்கறிந்து" என்பதனானுணர்க. சலித்தல் வேசறுதல். மதிதூரந்தவாறு மலந்தூரந்தென்றவிதனானே மலம்நீங்குவது பின்னென்பார் மதம் மறுக்கப்பட்டவாறு காண்க. சோபானமுறையினீக்குதலானன்றே, †சத்திநிபாதஞ் ‡சிவபுண்ணிய முதலாயின நால்வேறுவகைப்பட்டதூஉம், அவற்றுள்ளும் ஒரோவொன்று நந்நான்காய்ப் பதினறுவகைப்பட்டதூஉம், அவற்றுள்ளும் ஒரோவொன்று பலவேறுவகைப்பட்டு விரிந்ததூஉமென்க.

> நசித்தொன்றின் உள்ள நசித்தலால் ஒன்று
> நசித்திலதேல் ஒன்றுவ தில்லை—நசித்துமலம்
> அப்பணைந்த உப்பின் உளமணைந்து சேடமாம்
> கப்பின்றும் ஈசன் கழல்.

உ—உயிருக்குக் குணம்போல அநாதியாயுள்ள சகசமலம் அவ்வுயிரின் வேறாய்த் தூரக்கற்பாலதன்றாகலின் மலந் தூரந்தென்றது அமையாதென்னும் பாடாணவாதசைவரை நோக்கி அருத்தாபத்தியளவையான் அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

---

* திருக்குறள், காதற்சிறப்புரைத்தல் சு.

† சத்திநிபாதம்—மந்ததரம், மந்தம், தீவிரம், தீவிரதரமென நால்வகைப்படும்; அவற்றிற்கு முறையே தீக்ஷைபெற்றவுடனே மயிர்க்கூச்சுண்டாதலும், சரீரநடுங்குதலும், மூர்ச்சித்தலும, சரீரம் விழுதலும் குறிகளாம். இது சித்தாந்தசாராவலி வியாக்கியானத்திற் கண்டது.

‡ சிவபுண்ணியம் பத்திகாரணமாக உண்மையாகச்செய்வதும் புகழ்முதலிய உலகப்பயனை நோக்கிச்செய்வதுமென இருவகைப்படும். இவ்விரண்டும் சரியையும் கிரியையும் யோகமும் அவற்றான் நிகழும் ஞானமுமென ஒரோவொன்று நந்நான்காய் அந்நான்கினுள்ளும் சரியையிற் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம், கிரியையிற் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம், யோகத்திற்சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம், ஞானத்திற்சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானமென ஒரோவொன்று நந்நான்காய் முப்பத்திரண்டு வகைப்பட்டு விரியால் இன்னும் பலதிறப்படுமென்று உணர்க.

நசித்து ஒன்றின் உள்ளம் நசித்தலால் ஒன்ரு நசித்திலதேல் ஒன்று ஆவது இல்லை - அரன்கழல் செல்லுங்கால் அதனை ஆன்மாக் கெட்டொன்றுமோ கெடாதொன்றுமோவெனக் கடாயினர்க்குக் கெட்டொன்று மெனின், ஆன்மாக்கெட்டுப்போகலான் ஒன்ற மாட்டாது கெடாதொன்றுமெனிற் கெடாதவழி இருபொருளாய் நிற்றலின் ஒன்ருமாறில்லை. ஆகலான் அருத்தாபத்தியளவையானே,— அப்பு அணைந்த உப்பின் மலம் நசித்து உளம் ஈசன் கழல் அணைந்து சேடம் ஆம் - உப்புத் தனது கண்டிப்பு நீங்கி நீரின் ஒன்ருமாறு போலத் தனது சகசமலங்கெட்டொழிய ஆன்மா அரன் கழலை யொன்றி அவ்வரன்கழற்குச் சேடமாம்,—கப்பு இன்று ஆம் - அங்ஙனஞ் சேடமாகிய ஆன்மாவுக்கு மீளக் கவர்ச்சியில்லை.

யாதொன்று யாதொன்றன்பொருட்டேயாய்த் தனக்கெனச் சுதந்திரமின்றிநிற்கும் அஃததற்குச் சேடமென்பதறிக. "அவை யுடைமை யாளாநா மங்கு" எனவோதுதலின், ஏனைப்பசுபாசங்கள் முதல்வனுக்குப் பொதுவகையாற் சேடமாயினும் இதுபோலச் சிறப்பு வகையாற் சேடமாதலின்மையின் இதனை வேறெடுத்தோதினர். முத்திநிலைகூறி முடிந்தமையின் இறுதிக்கட் கப்பின்ருமென அவினை விருத்தியுங் கூறினர்.

பொன்வாள்முன் கொண்மூவில் புக்கொடுங்கிப்போய் அகலத்
தன்வாளே எங்குமாம் தன்மைபோல்—முன்வாள்
மலத்துள் மறைந்துள்ள மற்றுலகை உண்ணும்
மலத்திரித்துச் செல்லும் வரத்து.

உ—நான்காஞ்சூத்திரமுதல் இதுவரையிற் கூறிப்போந்த கேவலசகல சுத்தமென்னும் முத்திறத்தவத்தைகளினும் ஆன்மாத் தன்னியல்பிற்குக் கேடின்றியே நிற்குமென்பது உவமையின் வைத்துக்காட்டி மேலதனை வலியுறுத்துத லுதலிற்று.

பொன்வாள் முன் கொண்மூவில் புக்கு - ஞாயிறு காலைப்போதின் முகிற்படலத்துண் மறைந்து,—ஒடுங்கி - அம்முகிற்படலம் ஒருபுடை நீங்கியவழித் தன்னொளி ஏகதேசமாய் ஒடுங்கித்தோன்றி,— போய் அகல எங்கும் தன் வாளே ஆம் தன்மைபோல் - அம்முகிற்படலம் பெருங் காற்ருனடியுண்டு முழுவதும் விட்டொழிந்தவழி எங்கணுந் தன்னொளியேயாய்த் தோன்றும் பெற்றிபோல,—உள்ளம்

முன் வாள் மலத்துள் மறைந்து - ஆன்மா அநாதியே தன்னறிவு மலத்துண் மறைப்புண்டு கேவலப்பட்டு,—மற்று உலகை உண்ணும் - பின்பு கருவிகளோடு கூடி ஏகதேசமாய் அறிவு விளங்கி ஐம்புலன் களை விடயிக்கும்,—(மற்று) மலத்து இரித்து வாத்துச் செல்லும் - பின்பு அம்மலத்தை முதல்வனருளாற் பற்றறக்களைந்து வியாபகமாய் அறிவு விளங்கி அவனது சீபாதத்தையணைந்து சுத்தப்படும்.

தன்மையென்றார் கொண்மூவிற் புக்குழியுங் கேடின்மையின் அறிவு மறைந்தும் ஒடுங்கியும் மறைப்பு நீங்கியே எங்குமாய் நிகழ் தன் மாத்திரைக்கே பொன்வாளுவமையென்பார், உலகையுண்ணும் வாத்துச் செல்லுமென வேற்றுமையும் உடன் கூறினார். மலநசித் தலாவது தனது மறைத்தற் சத்தி மடங்கிக் கீழ்ப்படுதன் மாத்தி ரையே பிறிதன்றென்பதூஉம் உவமையாற் பெறுதும்.

பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்

செம்மலர் நோன்தாள் சேரல் ஒட்டா
அம்மலம்கழீஇ அன்பரொடு மரீஇ
மாலற நேயமும் மலிந்தவர் வேடமும்
ஆலயம் தானும் அரனெனத் தொழுமே.

சூ—அசிந்திதனாய் நின்ற பதியைச் சிந்திதனாகக் கண்டு வழிபடுமாறுணர்த்துதனுத லிற்று.

சூத்திரக்கருத் துணர்த்துதனுதலிற்று.

அயராவன்பினரன்கழல் சென்ற முத்தர்க்குச் சீவன்முத்தி நிலைக்கண் அவ்வறிவிச்சை செயல்கள் ஒரோவழிப் புறத்துச் செல் லுங்கால் அவை செல்லுமிடம் இவையென்பதுணர்த்து முகத்தான் வாக்குமனாதீதமாய்ப் பத்தியினான் மறவாதேத்த நின்ற முதல்வனை வாக்குமனக் கோசரமாம்படி தெளியக்கண்டு வழிபடுமா றுணர்த்துதல் இப்பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து.

சூத்திரவியைபும் இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு :—

அயராவன்பி னரன்கழலடைந்த சீவன்முத்தனாவான் செங் கமலமலர்போல விரிந்து விளங்கிய முதல்வனதுநோன்றாளை அணைய

லொட்டாது அயர்த்தலைச் செய்விக்கும் அவ்வியல்பினையுடைய மும் மலவழுக்கை ஞானநீராற் கழுவி அங்ஙனம் அயராவன்பு செய்யு மெய்ஞ்ஞானிகளோடு கலந்து கூடி மலமயக்க நீங்குதலான் அன்புமிக் குடைய அவரது திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும் முதல்வ னெனவே கண்டு வழிபட்டு வாழும்.

எழுவாய் மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவிக்கப்பட்டது. சீவன் முத்தனென்பது ஏற்புழிக்கோடலாற் பெறுதும். நோன்றாள் வினைத் தொகை. நோன்றல் பொறுத்தல். *"எடுத்துச் சுமப்பானை" என்றார் புடைநூலாசிரியரும். மாலறநேய மலிந்தவரென்றது அம்மலங்கழீஇ யன்பரோடு மரீஇயினரென்னும் பொருள்தந்து சுட்டுப்பெயர் மாத் திரையாய் நின்றது. நேயமலிதல் கூறவே, வழிபாடும் பெறப்படும். அம்மலங்கழீஇ யென்றதனால் அறிவு வியாபரிக்குமிடமும், அன்ப ரொடு மரீஇ என்றதனால் இச்சை வியாபரிக்கு மிடமும் தொழு மென்றதனாற் செயல் வியாபரிக்குமிடமும் பெறப்பட்டன. படவே, சீவன்முத்தர்க்கு அறிவிச்சைசெயல்கள் ஏனை விடயங்களிற் செல்லா வென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. இம்மூன்றும் பிரிப்பின்றி ஓரிடத் தொருங்கு நிகழ்வனவாகலின், விடயவேற்றுமை யின்மையு முணர்க.

தொழுகவென்னாது தொழுமென்றமையின், இஃதவணர்தோ ரது தன்மையென்பது பெற்றாம். அற்றாகலினன்றே இதனைச்சாதன வோத்தின் வையாது ஈண்டு வைத்தாரென்பது. இனித் தொழு மென்றதனை இரட்டுறமொழிந்து கொண்டு விகுதிப் பொருள்பட நின்ற முன்னிலையேவலாக்கியு முரைத்துக்கொள்க. என்னை? செல் வப்பெருக்கமுடையார்க்கு உணவாகிய ஆன்பால் உடம்பு நோயின்றி வளரச்செய்யும் மருந்துமாதல்போல, இவ்வழிபாடு மலவாசனை சிறி துந் தாக்குதலின்றிச் சிவானந்தம் மேன்மேல் வளரச்செய்யுஞ் சாதனமாதலு முடைமையின், கண்ணழித்துரைபற்றி விதியாகவைத் துரைத்தலும், அதுபற்றி.

இதனுள், செம்மலர் நோன்றாள் சேரலொட்டா அம்மலங் கழீஇயென்றது ஓரதிகரணம்; அன்பரொடு மரீஇயென்றது ஓரதிகர ணம்; மாலறநேய மலிந்தவர்வேடமும் ஆலயந்தானும் அரனெனத்

* திருவருட்பயன், உயிர் விளக்கம். ரு. கிடைக்க.

தொழுமேயென்றது ஓரதிகாரணம்; ஆக மூன்றதிகாரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்

ஈண்டு ஆணவ மாயை கான்மிய மென்னு மலங்களைக் களைகவென்றது.

மே—சீவன்முத்தர்க்கு ஒருதலையான் முன்னர்ச் செய்யக்கடவ திதுவெனச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. கன்மமலமே தன் மூலத்தை நோக்கிக் கான்மியமெனவும்படும். காமியமெனப் பாடமோதி, ஆகாமியங் காமியமெனத் தலைக்குறையென் றுரைப்பாருமுளர்.

அவை தாம் ஞானத்தை யுணர்த்தாது அஞ்ஞானத்தை யுணர்த்துமாகலான்.

ஏ—"மலமாயை தன்னொடு வல்வினை யின்றே" எனப் பாச நீக்கம் மேலே பெறப்பட்டமையின், மெய்யுணர்ந்து நிட்டை கூடியபின் அவை களையக்கிடத்தல் யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கிச் சூத்திரத்தின் உடம்பொடு புணர்த்தோதிய பொருளைத் தெரித்துணர்த்தி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. அம்மலங்கண் மூன்றும் மெய்யுணர்ந்து நிட்டைகூடினார் மாட்டும் யாதானுமோராற்றா னுழைந்து தம்மெய்யுணர்வைக் கீழ்ப்படுத்துப் பிறவிக்கு வித்தாகிய பண்டை விபரீதவுணர்வை மேற்படுத்துவனவாம் ஆகலான் அஃதவர்க்காகாமையின் ஈண்டு ஆணவமாயை கான்மியமென்னு மலங்களைக் களைகவென மேற்கொண்டது. உணர்த்துதல் உணர்விற்கேதுவாதல். ஈண்டு அஞ்ஞானயென்றது விபரீதவுணர்வை.

புண்ணிய பாவம் பொருந்தும்இக் கான்மியமும்
மண்முதல் மாயைகாண் மாயையும்—கண்ணிய
அஞ்ஞானம் காட்டும்இவ் வாணவமும் இம்மூன்றும்
மெய்ஞ்ஞானிக் காகா விடு.

உ—அவை அஞ்ஞானத்திற்கேதுவாய் வந்து நுழையுமாறும் அஃது அவர்க்காகாமையுந் தெரித்துணர்த்தி ஏதுவை வலியுறுத்துத னுதலிற்று.

புண்ணிய பாவம் பொருந்தும் இக்கான்மியமும் - புண்ணிய பாவப்பயனுயும் புண்ணியபாவகாரணமாயும் பொருந்துகின்ற இக் கன்மமலமும்,—மண் முதல் மாயை காண் மாயையும் - நிலமுதல் மோகினியீருகக் காணப்படுகின்ற இம்மாயாமலமும்,—கண்ணிய அஞ் ஞானங் காட்டும் இவ்வாணவமும் - சுட்டியறிவதாகிய விபரீதவுணர் வைப் பயக்கும் இவ்வாணவமலமும்,—இம்மூன்றும் மெய்ஞ்ஞானிக்கு ஆகா விடு - இம்மலங்கண் மூன்றும் மெய்யுணர்வுடைய உனக்காகா மையான் அவற்றை விடுத்தொழிவாயாக.

எல்லா மலங்களும் பற்றறத் துடைத்து மெய்யுணர்ந்து நிட்டை கூடினுர்க்கு உடம்பு நிற்குமளவும் பிராரத்தவினை அவ் வுடம்பைப் பற்றி நிற்றலான் அஃது அவர்க்கு ஒரோவழி வாசனை வயத்தான் இங்குளி வாங்குங் கலம்போல வந்து தாக்கும்; அவ் வழிப், *“பிற்செயா தநுபவிப்ப தின்று” ஆகலின் அது சார்வாக விருப்பு வெறுப்புக்கள் உளவாம்; அவை உளவாகவே, பரமே பார்த் திருப்பார்க்கு நிலமுதலிய ஏகதேசப்பொருள் காட்சிப்படும்; படவே, அவற்றைச் சுட்டியறிவதாகிய விபரீதவுணர்வு மேற்பட்டு மெய்யுணர் வைக் கீழ்ப்படுத்துப் பிறவிக்கு வித்தாம்: இவ்வாறிம்மூன்றும் அறி வற்றம் பார்த்து இம்முறையானே வந்து தலைப்படுமெனக் காட்டிக் கூறுவார் கன்மமாயை யாணவமென்றிம்முறையின் வைத்து அவ்வக் காரிய நிகழ்ச்சிகளை யெடுத்தோதிச் சுட்டிக் கூறினுர்.

புண்ணியபாவமென்றது உபசாரம். முன் வந்த மாயை முப்பத் தொராமெண்ணு முறைமைக்கணின்ற தத்துவத்தை யுணர்த்தி விடாதவாகுபெயராய்த் தன்னையீருகவுடைய ஏனைத் தத்துவங்களை யுந்தழீஇயிற்று. காண்மாயை செயப்படுபொருளோடு முடிந்த வினைத்தொகை.

இவை சிவபோகப் பெருவாழ்வை யிழப்பித்தலின் மெய்ஞ் ஞானிக்காகாவாயின. மேண்மேன் முறுகுவனவாய இவற்றைத் தோன்றும்பொழுதே துடையாக்கால் †“களைகுநர் கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து” என்னு முறைமைத்தாய் முடியுமென்பதுபற்றி

---

* சிவஞானசித்தியார், இரண்டாஞ்சூத்திரம். கக. முற்செயல் விதியை.

† திருக்குறள், பகைத்திறந்தெரிதல். கூ. இளைதாக.

விடுவன ஈண்டும் வலியுறுத்தப்பட்டது. விடுதலாவது, அவை அம் முறையானிகழ்ந்தவழி இவ்வஞ்ஞானம் ஏகதேசக்காட்சியானுய தெனவும், அக்காட்சி விருப்பு வெறுப்புக்களது தோற்றத்தானுய தெனவும், அத்தோற்றமும் பிராரத்த வினை நுகர்ச்சிக்கட்சென்ற தற்போதத்தாலாயதெனவும், அறிந்து அங்ஙனஞ் செல்வதாகிய தற்போதம்முளையாதவாறு பரிகரித்துச் சிவஞானத்துளடங்கிச் "சிவாநுபவம் சுவாநுபூதி"யாம்படி ஞான நிலையில் உறைத்துநிற்றல். மாயைகன்மங்கள் அஞ்ஞானங்காட்டுதல் ஆணவமலச்சார்வானுய செயற்கை யென்பதூணர்த்துதற்கு, மூன்றற்கும் பொதுவாக ஏதுவுட்கூறிப் போந்தவதனை ஈண்டாணவமாத் திரைக்கே சிறந்தெடுத் தோதினுர்.

இரண்டாமதிகரணம்

இனிச் சிவபத்தர்களோ டிணங்குக வென்றது.

மே—அம்மலங் கழீஇயினுர்க்கு அதனை நிலைபெறுத்துவதாய் அதன்பின்னர்ச் செய்யக்கடவது இதுவெனச் சூத்திரத்தின் இரண் டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. ஈண்டுச் சிவபத்தரென்றது பத்தியினுன் மறவாதேத்தி முதல்வனது சீபாதத் தையணைந்த சீவன்முத்தர்மேற்று. இணங்குதல் நட்புச்செய்தல். சிவபத்தர்களோடிணங்கவெனவே, எதிர்மறை முகத்தான் ஏனைய ரோடிணங்கற்க வென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

அல்லாதார் அஞ்ஞானத்தை யுணர்த்துவராகலான்.

ஏ—உறவும் பகையுமொழித்த மெய்ஞ்ஞானிகள் சிலர்மாட்டு நட்புஞ் சிலர்மாட்டு நட்பின்மையுமுடையராதல் சால்பன்றென் பாரைநோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. அல்லாதார் அஞ்ஞானத்தையுணர்த்துமாறு *"தெய்வ மென்பதோர் சித்தமுண் டாகி—முனிவி லாததோர் பொருளது கருதலு—மாறு கோடி மாயா சத்திகள்—வேறு வேறுதம் மாயைக டொடங்கின—வாத்த மானு ரயலவர் கூடி—நாத்திகம் பேசி நாத்தழும் பேறினர்—சுற்ற மென்னுந் தொல்பசுக் குழாங்கள்—பற்றி யழைத்துப் பதறினர் பெருகவும்

* திருவாசகம், போற்றித்திருவகவல். சஉ - ௫௩.

விரத மேபா மாகவே தியருஞ்—சாத மாகவே சாத்திரங் காட்டினர் - சமய வாதிக டத்த மதங்களே—யமைவ தாக வரற்றி மலைந்தனர்" என்றற் றொடக்கத்துத் திருவாக்குக்களானறிக. மும்மலங்கள் அஞ்ஞானத்தை யுணர்த்துதல் இலக்குவாய்த்துழி ஏதுவாதன்மாத்திரையே சிவபத்தரல்லாதார் அவ்வாறன்றி இலக்கு வாயாதவழியும் வாய்க்குமாறு செய்துகொண்டு பலவகை யுபாயங்களானுந் தம்மோடொப்ப விபரீதவுணர்வைச் செலுத்தியே விடுவராகலான் அம்மலங்களினுங் கொடியராகிய இவரை அவற்றினுமஞ்சிவிட்டொழிதலே அறிவுடைமைக்குச் சால்பென்பதாம்.

மறப்பித்துத் தம்மை மலங்களின் வீழ்க்கும்
சிறப்பில்லார் தந்திறத்துச் சேர்வை—அறப்பித்துப்
பத்தர் இனத்தாய்ப் பாறுணர்வி னுலுணரும்
மெய்த்தவரை மேவா வினை.

உ—அஞ்ஞானத்தை யுணர்த்துமவரோடு இணங்காமைமாத்திரையேயமையும் சிவபத்தர்களோடிணங்குதல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

தம்மை மறப்பித்து மலங்களின் வீழ்க்கும் சிறப்பு இல்லார்தம் திறத்துச் சேர்வை அற - முதல்வன் காட்டியுங்கண்டும் உபகரித்து நிற்கும் அத்துவிதநிலையை மறவாது கடைப்பிடிக்குந் தமது ஞானக் கண்ணை யிழப்பித்துத் தீய நெறிக்கட் கொண்டு சென்று மலங்களானய பிறவிக்குழியில் வீழ்வித்துத் துயருறுத்துவாராகிய அன்பில்லார் கூற்றிலே தொன்றுதொட்டுப் பயின்று வந்த சேர்ச்சியறும்படி,—பத்தர் இனத்துப் பித்து ஆய்ப் பரன் உணர்வினல் உணரும் மெய்த்தவரை - அம்மறவியை மாற்றி ஞானக் கண்ணையுதவிப் பிறவிக் குழியினின்றுமெடுத்து நன்னெறிக்கட் செலுத்தி வாழ்விக்குஞ் சிவபத்தராது கூற்றிலே பேரன்புடையராய் அவ்வன்பு சார்பாக விளங்குஞ் சிவஞானக் கண்ணல் அந்நிலை கடைப்பிடித்துணரப்பெற்ற மெய்த்தவராயினரை,—வினை மேவா - எல்லா வநத்தங்கட்கும் மூலமாய் வந்து சிறப்பில்லார் தந்திறத்துச் சேர்வையைப் பயப்பிக்கும் பிராரத்தவினைகள் வாதியா.

மறப்பித்துத் தம்மை மலங்களின் வீழ்க்குஞ் சிறப்பில்லாரென மேற்சொல்லிய பொருளையே அநுவதித்து விரித்தோதினர்; அத

னெதிர்மறை முகத்தாற் சிவபத்தரது பெருந்தகைமை யுணர்ந்து கோடற்பயனேக்கி. வீழ்க்குமென்றது உருவகங்குறித்து நிற்றலின், அவ்வாறுரைக்கப்பட்டது. எல்லாவற்றினும் அன்பு சிறந்தமையின் அதனைச் சிறப்பென்றூர். பித்துப்போறலின் அன்பு பித்தெனப்பட்டது ஏனைத்தவங்களெல்லாம் மெய்யாதலின்றி மலகடையாய்ப் போதலின், பரனுணர்விஞலுணருந் தவமொன்றே மெய்த்தவமெனப்பட்டது.

வினை பால்பகாவஃறிணைப்பெயர். சிவபத்தர்மாட் டன்புடையராய் மனஞ் சொற்செய்கைகளான் அவர்வழி நிற்பார்க்கு உலகியலுணர்வு மாறிச் சிவாநுபூதியுணர்வே மேம்பட்டு நிகழும்: அது நிகழவே பௌதிகவுடம்பைப்பற்றி வரும் பிராரத்தவினைகள் அவர்க்கு நுகர்ச்சியாதல் செல்லாமையின் வாதிக்கமாட்டா: மாட்டாதொழியவே, அவை பற்றுக்கோடாக நிகழுஞ் சிறப்பில்லார்தந் திறத்துச் சேர்வை பற்றறக் கெடுமென்பார் 'சேர்வை யறப்பித்துப் பத்தரினத் தாய்ப் பரனுணர்வி ஞலுணரு மெய்த்தவரை மேவா வினை'யென்றூர் எனவே, வீட்டுணர்வை நிலைபெறுத்துஞ் சிவபத்தர்களோ டிணங்கிஞலன்றி வினை பற்றுக்கோடாகத் தொன்றுதொட்டுப் பயின்று வந்த சிறப்பில்லாரதிணக்கம் அருமையின், அவ்விணக்கம் ஒருதலையான் வேண்டுமென வலியுறுத்தவாருயிற்று.

மூன்ருமதிகரணம்

இனிப் பத்தரது திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும் பரமேசுரனெனக்கண்டு வழிபடுக வென்றது.

மே—அன்பரொடு மரீஇயினூர்க்கு அம்மருவுதலை நிலைபெறுத்துவதாய் அதன்பின்னர்ச் செய்யக்கடவதிதுவெனச் சூத்திரத்தின் மூன்ருங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

காண்டல் ஐயுறவின்றித் தெளிதல். காமக்கிழத்தியர் வடிவிற் காணப்படும் ஆடைசாந்தணிகலன்முதலாயின காமுகரை வசீகரித்து இன்பஞ்செய்யுமாறு போல மெய்யுணர்வுடையாரைக் காட்சிமாத்திரையின் வசீகரித்து இன்பஞ்செய்தல்பற்றித் திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையு மென்றுபசரித்தார். அது *"சேலுங் கயலுந் திளைக்

* திருப்பல்லாண்டு - அ.

குங்கண் ணரிளங் கொங்கையிற் செங்குங்குமம்—போலும் பொடியணி மார்பிலங்குமென்று புண்ணியர் போற்றிசைப்ப" என்னுந் திருவாக்கானுமறிக. திருவேடத்தினியல்பு *"தூயவெண் ணீறு துதைந்த பொன் மேனியுந் தாழ்வடமு—நாயகன் சேவடி தைவரு சிந்தையுநைந்துருகிப்—பாய்வது போலன்பி னீர்பொழி கண்ணும் பதிகச் செஞ்சொன் — மேயசெவ் வாயு முடையார் புகுந்தனர் வீதியுள்ளே." †"சிந்தையிடை யறு வன்புந் திருமேனி தனிலசையுங்—கந்தமிகை யாங்கருத்துங் கையுழவா ரப்படையும்—வந்திழிகண் ணீர்மழையும் வடிவுபொலி திருநீறு—மந்தமிலாத் திருவேடத் தரசுமெதிர் வந்தணைய" "கண்டகவு ணியக்கன்றுங் கருத்திற்பாவு மெய்க்காதற்—றொண்டர்திரு வேடநேரே தோன்றிய தென்று தொழுதே" என்றற்றொடக்கத்துத் திருவாக்குக்களானுமறிக.

அவன் மற்றிவ்விடங்களிற் பிரகாசமாய் நின்றே அல்லாதவிடத்து அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான்.

ஏ—மெய்யுணர்வுடையார்க்குப் பகுப்பின்றி எங்கணும் பரமேசுரனெனக் காண்டலே பொருத்தமுடைமையானும், நின்றதிருத்தாண்டக முதலியவற்றுள் அவ்வாறோதுதலானும், திருவுருத்திரத்துட் பகுப்பின்றி உயிர்ப்பொருள் உயிரில்பொருளெல்லாவற்றையுந் தனித்தனியெடுத்தோதி வழிபாடு கூறுதலானும் ஈண்டிவற்றை மாத்திரையே விதந்துகொண்டோதிய தென்னையென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

அம்முதல்வன் யாங்கணும் வியாபகமாய் நிற்பினும் இவ்விரண்டிடத்துமாத்திரையே தயிரினெய்போல விளங்கி நிலைபெற்று அல்லுழியெல்லாம் பாலினெய்போல வெளிப்படாது நிற்றலான் இனிப் பத்தாது திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும் பரமேசுரனெனக் கண்டு வழிபடுகவென மேற்கொண்டது. எப்பொருட்கண்ணு மிறைவன் கலந்துளனென்பது தெளிந்துகோடற்பொருட்டுத் திருவுருத்திரத்தின் அவ்வாறோதப்பட்டதெனக் கொள்க.

---

* திருநாவுக்கரசுநாயனார் புராணம். கச O.

† திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் புராணம். உகூக - உஎO.

தன்னுணர வேண்டித் தனதுருவைத் தான்கொடுத்துத்
தன்னுணரத் தன்னுள் இருத்தலால்—தன்னுணரு
நேசத்தர் தம்பால் நிகழும் ததிநெய்போல்
பாசத்தார்க் கின்றாம் பதி.

உ—திருவேடத்தின் இறைவன் பிரகாசமாய் நிற்குமாறு யாங் ஙனமென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

பதி - அசிந்திதனாய்நின்ற பரம்பொருள்,—தன் உணரவேண்டி - உலகத்துள்ளார் தன்னை யறிதற்பொருட்டு,—தனது உருவைத்தான் கொடுத்து - திருநீறு கண்டிகை முதலிய திருவேடமாகிய தனது திருவடிவத்தைத் தன்னன்பர்க்குக் கொடுத்தலானும்,—தன் உணர - அவ்வன்பர் தன்னைச்சிவோகம்பாவனையால் அறியச்செய்தலானும்,— தன்னுள் இருத்தலால் - அங்ஙனம் ஒரு குறியின்கணின்றுணருமவ ரைத் தனது வியாபகத்துள்ளாக இருத்துதலானும்,—தன் உணரும் நேசத்தர் தம்பால் ததிநெய்போல் நிகழும் - குறியுமிறந்து நின்று தன்னையுள்ளவா றுணருமவர்மாட்டுத் தயிரின்கண்ணதாகிய நெய் போல விளங்கித் தோன்றும்,—பாசத்தார்க்கு இன்று ஆம் - அவ் வியல்பில்லாத பாசக்கட்டுடையார்மாட்டுப் பாலின்கண்ணதாகிய நெய்போல விளங்காது நிற்கும்.

கொடுத்துச் செய்திருத்தலானிகழுமென வியையும். உணர்தலை மூவிடத்தோதுதலின் இஃதங்ஙனம் வேறுவேறுரைக்கப்பட்டது.

கண்டதொரு மந்திரத்தால் காட்டத்தின் அங்கிவே(று)
உண்டல்போல் நின்றங் குளதாமால்—கண்டவுருத்
தானதுவாய் அன்றானன் தானதுவாய்த் தோன்றானே
தானதுவாய்க் காணும் தவர்க்கு.

உ—சங்கமவடிவிற்குக் கூறிப்போந்த இயல்பில்லாத தாவர வடிவின் மந்திரசாந்நித்திய முள்வழியன்றிப் பிரகாசமாய் நிற்றல் பெறப்படாதென்பாரை நோக்கிச் சிவாலயத்தினிடத்தும் இறைவன் பிரகாசமாய் நிற்றலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

காட்டத்தின் அங்கி வேறு உண்டல்போல் - விறகிற்றீ கடை கோலாற் கடைந்துழி வேறாய் விளங்கும் அல்லுழி விளங்குவதன்றா னாற்போல,—கண்ட உருத் தான் அது ஆய் அன்று ஆனன் - உயிர்

கட்குப்புத்தி முத்தி யளித்தற்பொருட்டுக் காணப்பட்ட தாவரவடிவின்கட் கலப்பினால் அதுவே தானாய் அதுவன்றி வேறு பொருளுமாமியல்புடைய முதல்வன்,—கண்டது ஒரு மந்திரத்தான் நின்று அங்கு உளது ஆம் ஆல் - அதுவே தானாகக் காணாதார்க்குத் தம்மாலறியப்பட்டதொரு மந்திரசாந்நித்தியமில்வழி அவ்வடிவின்கண் விளங்காது நின்று அஃதுள்வழி விளங்கித்தோன்றும் பொருளாம்.—அது தான் ஆய்க் காணும் தவர்க்கு அது தான் ஆய்த்தோன்றுமே - அவ்வாறன்றி அவ்வடிவே அவனாகக் காணப்பெறும் உண்மைத்தவமுடையார்க்கு அப்பெற்றியனேயாய் விளங்கித் தோன்றுன் கொல்லோ.

தானதுவாயன்றுனெனென்னும் பெயரடையான் அவரவர் பாவனைக்கேற்ப விளங்குதற்கேதுக்கூறியது. தானதுவாயன்று தல் சங்கமவடிவிற்குமொக்குமேனும், தாவரவடிவின்கண் நிகழுங்கடாவை இதனானன்றி நீக்கலாகாமையின் ஈண்டுக் கூறினார். இஃதீரிடத்து மொக்குமென்பது முன்னர்ப்பெறப்படும்.

புறனடை

இனி இவ்விடங்களின் வழிபடுகவென்றது.

மே—மேற்கூறிப் போந்த மூன்றுஞ் சீவன்முத்தர்க்குத் தாமேயுளவாமிலக்கணமாகலின் அநுவாதமாக வைத்துணர்த்தற்பாலனவாகிய இவற்றைக் களைக இணங்குக வழிபடுகவென விதியாக வைத்தோதிய தெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி அதனை அவற்றதொழுபாகக்கொண்டு சாதித்தற்கு மேற்கோடனுதலிற்று.

இவ்விடங்களென்றது மேற்கூறிய இரண்டனையும்

வழிபடுகவென்னும் எடுத்தலோசையான் அநுவதித் துணர்த்துவதே யமையு மென்பாரைநோக்கி விதித்தலை வலியுறுத்தவாறு. இனம்பற்றிக் களைதல் இணங்குதல்கட்கும் இஃதொக்கும்.

நரம்பு நாடி முதலானவற்றைத் தானதுவாய் வரும் புருடன் அவை யாகாவாறு அப்புருடனுமாகலான்.

ஏ—எய்தியதனை விதித்தல் பயனுடைத்தன்றுபோலுமென் பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

நரம்புமுதலிய தாதுக்களின்கண் வேற்றுமையின்றி அதுவது தானாய் வருகின்ற உயிர் நாடியோ என்போ நரம்புசீக்கோழையோ என்று இங்ஙனம் பைமறியாய்ப் பார்ப்பார்க்கு அந்நரம்பு நாடி முதலியவையாகாது அவற்றின் வேறுமாயினாற்போல உயிர்க்குயி ராகிய அம்முதல்வனும் உயிர்ப்பொருள் உயிரில்பொருளெல்லாவற்றி னுங் கலப்பான் அதுவது தானாகியும் பொருண்மையான் அல்லனாகி யும் நிற்பனாகலான் அதுவது தானாய்க் காணுங் காட்சிபற்றி யெய்திய வழிபாடு அல்லனாய் நிற்றலைக் காணுங்காலெய்தாதாகலின் அவ்வழியு மெய்துவிக்க வேண்டுதலான் இனி இவ்விடங்களின் வழிபடுகவென விதித்தோதியது.

அவையாகாவாறப்புருடனுமெனவே அவ்விடத்தெய்துவித்தல் ஒருதலையான் வேண்டுமென்பது தாற்பரியமாயிற்று. மேற்கோளின் இவ்விடங்களையென்னாது இவ்விடங்களினென வேற்றுமைப்படுத் தோதியதூஉம் இஃதுணர்ந்துகோடற்பொருட்டு. இதனானே, *எய் தாத தெய்துவிப்பதூஉம், எய்தியதிகந்துபடாமற காப்பதூஉம், எய் தியதனை யொருமருங்கு மறுப்பதூஉம் என்னும் விதிமூன்றனுள், இஃதெய்தியதிகந்துபடாமற் காத்ததென்பது போந்தவாறுணர்க.

அதுஇது என்ற தனுவல்லான் கண்டார்க்(கு)
அதுவிது வென்றதையும் அல்லான்—பொதுவதனில்
அத்துவித மாதல் அகண்டமுந் தைவமே
அத்துவிதி அன்பில் தொழு.

உ—முதல்வனுக்கு அவ்வியல்பு எல்லாப்பொருட்கண்ணு முண் மையின் அவற்றுள் இவ்விடயங்களின்மாத்திரையே வழிபாடு விதித்த தென்னை யென்பாரைநோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

கண்டார்க்கு - முதல்வன் உயிர்ப்பொருள் உயிரில்பொருளெல் லாவற்றினும் நிற்குநிலைமை யறியப்பெற்றோர்க்கு,—அது இது என் றது (அல்லான்) - கண் அருக்கன்போல் அதுவும் இதுவுமெனப் பக்கி சைத்தோதப்பட்ட பேத நிலைமையனுமல்லனாய்,—அது (என்றது) அல்லான் - உடலுயிர்போல் அதுவேயென்றோதப்பட்ட அபேத

* எய்தாததெய்துவிப்பது, அபூர்வவிதி. எய்தியதிகந்துபடாமற் காப்பது, நியமவிதி. எய்தியதனையொருமருங்கு மறுப்பது, பரிசங்கியா விதி. இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.

நிலைமையனு மல்லனாய்,—அது இது என்றதையும் அல்லான் - குண குணிபோல் அதுவாகிய இதுவென்று பக்கிசையாமலோதப்பட்ட பேதாபேத நிலைமையனு மல்லனாய்,—பொதுவதனில் அத்துவிதம் ஆதல் அகண்டமுந் தைவமே - அறிவொளிபோல் அம்மூன்றற்கும் பொதுமையான் அத்துவிதநிலைமையனாதலான் எல்லாப்பொருளும் அவன்வடிவேயாமாயினும்,—அத்துவிதி அன்பின்தொழு - அவற் றுள்ளும் அன்பு விளையுமிடத்தின் வழிபடுவாயாக அவ்வத்துவித சித்தாந்தத்தைப் பெற்றுடையோய்.

அது விதுவென்றது முன்னையது உம்மைத்தொகை; பின்னை யது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. அல்லானென்பதனை மேலுங் கூட்டி, என்றதென்பதனை அதுவென்றதனோடுங் கூட்டி யுரைக்க. அல்லானென்பது முற்றெச்சக் குறிப்பு.

*"திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமேனி" யினன்றி *"எங்கு முருக்காணவொண்ணாத பான் முலைப்பால் விம்மியொழுகுவதுபோல் வெளிப்பட்டருளுவ"தாகி அடிப்பட்டுவருமன்பு விளையாமையின் ஆண்டுச்செய்யும் வழிபாடே அத்துவித ஞானத்தை நிலைபெறுத்தற் பயத்ததென்பார் அத்துவிதமாதலகண்டமுந் தைவமேயென அநுவ தித்து அத்துவிதியன்பிற்றொழுவென்றார். அத்துவிதியென்னும் அண்மைவிளி பயனுணர நின்ற குறிப்புப்பெயர். இதனானே விதிக் குப் பயன்கூறியதூஉமாயிற்று. இனி அது இதுவென்பன அருவுரு வாகிய திருமேனியெனக்கொண்டு அதற்கியையவுரைப்பாருமுளர். அவர், அன்பினென்றதனை ஏதுப்பொருட்கண் வரும் ஐந்தனுருபு பேற்ற இயற்பெயராக வைத்துரைப்ப.

வினையால் அசத்து விளைதலால் ஞானம்
வினைதீரின் அன்றி விளையா—வினைதீர
ஞானத்தை நாடித் தொழுவே அதுநிகழும்
ஆனத்தால் அன்பிற் றொழு.

உ—அசத்தாயுள்ள வன்னபேதங்களை அசத்தென்று கண்டொரு வவே ஞானசொரூபம் உளதாய் அத்துவிதத்தையுணர்த்துமாகலான் அதன் பொருட்டு வழிபாடு வேறு விதித்தல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

---

* சிவஞானசித்தியார், பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம். ௬.

வினையால் அசத்து விளைதலான் வினைதீரின் அன்றி ஞானம் விளையா - உடம்பின் கண்ணதாகிய பிராரத்தவாசனை உயிர்க்குத் தாக்குவதாயுள்ள துணையும் அதனான் வரும் விருப்புவெறுப்புக்களும் அவைபற்றிக் காட்சிப்படும் மண்முதன் மாயைகளும் அவைபற்றி நிகழும் விபரீத வுணர்வுமாகிய அசத்துக்கள் ஒருவியவழியும் வந்து கூடி மேம்படுவனவாகலான் அவ்வளவிற்கெல்லாம் மூலமாகிய பிராரத்த வாசனை பற்றறக்கழிந்தாலன்றி அவ்வசத்தைக் கீழ்ப்படுத்து மெய்யுணர்வு மேம்படுதல் கூடாதாகலின்,—வினை தீர ஞானத்தை நாடித் தொழவே அது நிகழும்-அவ்வாசனை பற்றறக் கழிதற்பொருட்டு அம்மெய்யுணர்வுடையாரை நாடி வழிபடவே அவ்வினைநீங்கி மெய் யுணர்வு மேம்பட்டு நிகழும்,—ஆனத்தால் அன்பின்தொழு - ஆகலான் அன்பினால் அவரை வழிபடுவாயாக.

அசத்தையொருவியவழி உளதாகிய ஞானசொரூபம் நிலைபெறுதல் அவ்வசத்தினது விளைவிற்கு வேராகிய வினைத்தீர்வின் கண்ணதாகலான், அவ்வினை வேரறுத்து மெய்யுணர்வை நிலைபெறுத்துதற் பொருட்டு அதனை அங்ஙன நிலைபெறுத்தினார் மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடு ஒருதலையான் வேண்டப்படுமென்பதாம். அற்றேல், அதன் பொருட்டு ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்கவென்றவதுவே அதற்கமையுமெனின்,—அஃதொக்கும். அவ்வுச்சரிப்பும் இவ்வழிபாட்டை யின்றியமையாதென்க. அற்றாகலினன்றே, ஆண்டஞ்செழுத்தாலெனவும், மண்முதல் நாளமெனவும் அகத்து வழிபாட்டை உடன் கூறியதூஉமென்பது. ஆனதனாலென்பது ஆனத்தாலென மரீஇயிற்று.

> தன்னை அறிவித்துத் தான்றனைச் செய்தானைப்
> பின்னை மறத்தல் பிழையலது—முன்னவனே
> தானேதா னச்செய்தும் தைவமென் றுந் தைவமே
> மானே தொழுகை வலி.

உ—அங்ஙனம் பயன்பற்றி விதிக்கப்படும் வழிபாடு வேள்வி முதலியனபோலப் பயன் வேண்டாமையானுதல் பின்னர்ச் செய்து பெறுது மென்றாதல் ஒரோவழி யொழியவும் படுங்கொல்லோவென்பாரை நோக்கி அது செய்யாவழிப்படுங் குற்றமும் செய்தல் கடமையாமாறும் உணர்த்தி விதித்தலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

தன்னை அறிவித்துத் தான் தான் ஆச்செய்தானைப் பின்னை மறத்தல் பிழை அலது - தன்னுண்மையை அறியமாட்டாது குருடாய்க் கிடந்த உயிர்க்குப் பலவாற்றானும் அதனைத் தெரித்துணர்த்தி எத்தனையுமெளிய அவ்வுயிரை எத்தனையுமரிய தானும்வண்ணஞ் செய்தளித்த பெரியதோருதவியை அதன் பின்னர் மறக்குமாயின் அஃது இதற்குமுன் அறியாமையான் மறந்த குற்றம்போலத் தீர்திறனுடையதோர் குற்றமன்றாகலானும்,—முன்னவனே தானே தானச் செய்தும் தைவம் என்றும் தைவமே மானே தொழுகை வலி - முதல்வன் அங்ஙனந் தான்றானேயாகச் செய்தாலும் இதுகாறுந் தனக்குச் சுதந்திரமின்றி முதல்வனது உபகாரத்தை யின்றியமையாதாய் அடிமையாகிய உயிர் எக்காலத்தும் அவ்வாறடிமையே யாமாகலானும் தான்றானச் செய்தளித்த அப்பெரியோனை வழிபடுதலே அவ்வுயிர்க்கு வலியாவது.

தமதுமுதற்றே குருவாகலின் தான்றானச் செய்தானை யென்றும், முன்னை மறந்த குற்றம் அறியாது நிகழ்ந்ததாகலிற் கழுவப்படும் இஃததுபோற் கழுவப்படுவதன்றென்பார் பின்னை மறத்தல் பிழையலதென்றுங்கூறினார்.பின்னை மறத்தலென்றதனால்முன்னை மறத்தல் பெறப்பட்டது. *"எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டாம் உய்வில்லை - செய்ந்நன்றி கொன்றமகற்கு" என்னுங் கருத்துநோக்கிக் கூறியதூஉமாம். அலதுமெனப் பாடமோதி இது பிழையாதலன்றியுமென்றுரைப்பாருமுளர்.

தான்றானச்செய்தல் எதனை எதனைப் பற்றினும் அதுவதுவாமுயிர் தன்னை யறிந்தவழி எண்குணங்களானிறைந்து தன் வண்ணமாகச்செய்தல். அங்ஙனஞ்செய்தவழியும் †"உயிர்தானுஞ் சிவாநுபவமொன்றினுக்கே யுரித்து" என்பார் தைவமென்றுந் தைவமேஎன்றார். தைவமென்னுஞ் சொல்லியல்பு மேலே யுரைத்தாம். வலிதருவதனை வலியென் றுபசரித்தார். இவ்வுதாரணங்கள் மூன்றானும், வழிபாட்டிற்கும் இடத்து நிகழ்பொருண்மாத்திரையேயன்றி இடவிசேடமும் பெறல்வேண்டுமென அதனை வலியுறுத்துமுகத்தானே,

* திருக்குறள், செய்ந்நன்றியறிதல். கo

† சிவஞானசித்தியார், பதினொராஞ்சூத்திரம். கo, செம்பிரத.

முறையே சிவலிங்கத்தையுஞ் சிவபத்தர் வேடத்தையுஞ் சிவதேசிகர் களையும் அறிந்து வழிபடுமாறு கூறப்பட்டது.

சிவமென்னும் அந்ததர சிந்தைநேர் நோக்கப்
பவமென்றுங் கண்வா சகத்தில்—சிவமுண்டாம்
ஒன்று மிரண்டு மலத்தார்க்கிங் கொண்குருவால்
இன்றிந்நூன் மும்மை மலர்க்கு.

உரை—இங்ஙனஞ் சிவாகமத்துள் ஞானபாதப் பொருளெல்லாவற்றையும் பொது உண்மையென் றிருவகைப்படுத்துப் பிரமாணவியல் இலக்கணவியல் சாதனவியல் பயனியலெனா நான்கியலாக வைத்துப் போதிப்பதாகிய இச்சிவஞான போதநூலைக் கோடற்குரிய அதிகாரிகளாவார் இவரென்பதுணர்த்துதற் கெழுந்தது.

சிவம் என்னும் அந்த தர - தான்றானச் செய்தவாற்றாற் சீவனென்னு மியல்பினீங்கிச் சிவமென்றோதப்படும் வேதாந்தத் தெளிவாகிய சித்தாந்தத்தையுடைய மாணவகனே!—ஒன்றும் இரண்டும் மலர்த்தார்க்கு ஒன்றுமிரண்டுமாய மலங்களையுடைய விஞ்ஞானாகலர்க்கும் பிரளயாகலர்க்கும்,—சிந்தை நேர் நோக்கக் கண் வாசகத்தின் பவம் இன்று ஆம் சிவம் உண்டாம் - முறையே அறிவின்கணின்று அருட்பார்வையா னோக்குதலானும் தேவகுருவாய் முன்னின்று செய்யுந் திருநோக்கம் பரிசம் வாக்கெனப்படுந் தீக்கையானும் பிறவிக்கேதுவாய பசுத்துவநீங்கிச் சிவத்துவம் விளங்குமாகலான்,—மும்மை மலர்க்கு இங்கு ஒண்குருவால் இன்று இந்நூல் - அவரின் வேறாகிய மும்மலமுடையவர்க்கே உரித்து இவ்வுலகத்தனுபவமுடைய தேசிகராற் போதிக்கப்படும் இச்சிவஞானபோத நூல்.

அந்தம் வேதாந்தம், அந்ததரஞ் சித்தாந்தமாகலின், அதனைப் பெற்றாது பெருமை கூறுவார் சிவமென்னு மந்ததரவென்றார். என்னுமென்புழிப் படுசொற்றொக்கு நின்றது. சிந்தை அறிவு. நேர் நோக்குதல் முன்னை மருட்பார்வையை மாற்றி அருட்பார்வையா னோக்குதல். நோக்க நோக்குதலாலெனக. கண்வாசகங்களைக் கூறவே இனம் பற்றிப் பரிசமும் உடன் கொள்ளப்படும். இந்நூல் அநுபவமுடைய தேசிகனாலன்றி விளங்காதென்பார் ஒண்குருவாலென்றார். போதிக்கப்படுமென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. இன்றிந்நூ

லென்பது இந்நூலென்னும் பொருட்டு. இக்காலத்துரைக்கப்படு நூலெனினுமமையும். அது "தானுரைத்தானின்று" என வருகின்ற வெண்பாவாற் கூறியவாற்றானுமறிக.

மும்மையென்றது ஈண்டெண்ணின் மேனின்றது, "தெரிமாண் டமிழ்மும்மைத் தென்னம் பொருப்பன்" என்புழிப்போல.

உண்மையதிகார முடிந்தது.

---

*எந்தை சனற்குமரன் ஏத்தித் தொழவியல்பாய்
நந்தி யுரைத்தருளும் ஞானநூல்—சிந்தைசெய்து
தானுரைத்தான் மெய்கண்டான் தாரணியோர் தாமுணர
ஏதுதிருட் டாந்தத்தால் இன்று.

இந்நூலாசிரியன் திருவருட் சிறப்புணர்த்துதற் கெழுந்தது.

எந்தை சனற் குமரன் - எந்தையாகிய சனற்குமார முனிவன் முதலிய முனிவர்கணங்கள்,—ஏத்தித்தொழ - துதித்துவணங்க,— நந்தி - ஸ்ரீகண்டதேவர்பாற் கேட்டருளிய நந்திப்பெருமான்,—இயல் பாய் - தான் கேட்டமுறையே,—உரைத்தருளும் - உபதேசித்தரு ளிய, —ஞானநூல் - சிவஞானபோதமாகிய வடநூலை, —சிந்தை செய்து - பரஞ்சோதி முனிவன்பாற் கேட்டவாறே சிந்தித்து,— தாரணியோர் தாம் உணர - தமிழ்நாட்டார் அறிந்துய்தற்பொருட்டு,— ஏது திருட்டாந்தத்தால் - மேற்கோளோடு கூடிய ஏது திருட்டாந் தங்களுடன்,—இன்று - இக்காலத்தே,—மெய்கண்டான்தான் உரைத் தான் - மொழிபெயர்த்துக்கூறி வார்த்திகப்பொழிப்புரை செய்தரு ளினன் மெய்கண்டதேவன்.

---

* இது பிற்காலத் தான்றோராற் செய்யப்பட்டது.

சிவமயம்

சிவஞானபோதச் சூர்ணிக்கொத்து*

முதற்சூத்திரம்

க.—சகம் பிறப்பிருப்பிறப்பாகிய முத்தொழிலை யுடையது.

உ.—அது அரனாலே உடையது.

ந.—மற்றிருவரும் முத்தொழிற் படுவர்கள்.

இரண்டாஞ் சூத்திரம்

க.—அரன் உயிர்களின் இரண்டற நிற்பன்.

உ.—உயிர்களுக்குக் கன்மபலனை அரனே கொடுப்பன்.

ந.—உயிர்கள் அச்சு மாறியே பிறக்கும்.

ச.—அரன் சருவ வியாபகன்.

மூன்றாஞ் சூத்திரம்

க.—இல்லையென்கிற அறிவுடனே சொல்லுகையினாலே அறிவுயிர் உண்டு.

உ.—எனது உடல் என்று பொருட்பிறிதின் கிழமையாகச் சொல்லு கையினாலே, உடற்கு வேறாய் உயிருண்டு.

ந.—ஐந்தையும் ஒருவனே அறிதலின், ஒவ்வொன்றை மாத்திரம் அறிகிற ஐந்திற்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

ச.—கனவுடலை விட்டு நனவுடலிலே வருகையினாலே, அக்கன வுடற்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

ரு.—நித்திரையிலும் பிராணவாயுத் தொழில் பண்ணவுஞ் சரீரத்துக் குப் புசிப்புத் தொழிலும் இல்லாதபடியினாலே, பிராணவாயு வுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

சா.—மறந்து மறந்து நினைக்கிறபடியினாலே மறவாமல் இருக்கிற அர னுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

---

*இதன் ஆசிரியர் பொல்லாப் பிள்ளையார் என்று பழைய வரலாறும் திருவாவடுதுறை சுவாமிநாததேசிகர் என்று புதிய ஆராய்ச்சியும் கூறுகின்றன.

எ.—எல்லாத் தத்துவங்களுக்கும் வேறு வேறு பெயர் இருக்கையினாலே, அந்தந்தத் தத்துவங்களுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

நான்காஞ் சூத்திரம்

க.—அந்தக்கரணங்களுக்கு உயிர் உட் கூடினாலன்றித் தொழில் இல்லாதபடியினாலே, அந்தக்கரணங்களுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

உ.—மலமறைப்பால் உயிருக்கு அறிவு இல்லை.

ங.—உயிர் மூன்றவத்தைப்படும்.

ஐந்தாஞ் சூத்திரம்

க.—உயிராலே தத்துவங்களெல்லாந் தொழில் செய்யும்.

உ.—அரனாலே உயிர்களெல்லாம் அறியும்.

ஆறாஞ் சூத்திரம்

க.—உயிரறிவினாலே அறியப்பட்டவெல்லாம் அழியும்.

உ.—அப்பிரமேயமாக அறியப்பட்டவனே அரன்.

ஏழாஞ் சூத்திரம்

க.—அரன் பாசத்தை அநுபவியான்.

உ.—பாசம் அரனை அநுபவியாது.

ங.—உயிர் அவ்விரண்டனையும், அநுபவிக்கும்.

எட்டாஞ் சூத்திரம்

க.—உயிருக்கு நல்லறிவு தவத்தினாலேயே வரும்.

உ.—உயிருக்குச் சற்குருவாய் வருவது அரனே.

ங.—உயிர் பஞ்சேந்திரியங்களைப் பற்றுகையினாலே தன்னையும் அறியமாட்டாது.

ச.—உயிர் பஞ்சேந்திரியங்களிலே பற்றற்றால் தன்னையும் அறியும்.

ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்

க.—உயிர் அரன் ஞானத்தினாலேயே அரனைக் காணும்.

உ.—உயிர் பாசத்திலே பற்றற்றால், அரன் வெளிப்படுவன்.

ங.—பஞ்சாக்ஷரசெபம் பண்ணினால், வாசனாமலம் போம்.

பத்தாஞ் சூத்திரம்

க.—அரனுடன் ஒன்றாகி நில்.
உ.—உன்றொழிலெல்லாம் அரன் பணி என்றே கொள்.

பதினோராஞ் சூத்திரம்

க.—ஞானிக்கு வருகிற விடயங்களை அரனே அநுபவிப்பன்.
உ.—அரனை மறவாமல் அன்பு இருந்தால் அவனிடத்திலே ஐக்கமாய்ப் போவன்.

பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்

க.—மும்மலங்களையும் களைக.
உ.—சிவஞானிகளுடனே கூடுக.
ந.—சிவஞானிகளையுஞ் சிவலிங்கத்தையுஞ் சிவனெனவே தேறி வழிபடுக.
ச.—வழிபடாமையை ஒழிக.

சிவஞானபோதத்தைப் பற்றிப் பிற்காலத்தவரால் செய்யப்பட்ட செய்யுள்கள்

நூற்சிறப்பு

வேதம்பசு அதன்பால் மெய்யாகமம் நால்வர்
ஓதுந்தமிழ் அதனின் உள்ளூறுநெய்—போதமிகு
நெய்யின் உறுசுவையாம் நீள்வெண்ணெய் மெய்கண்டான்
செய்ததமிழ் நூலின் திறம்.

நூற்கருத்து

முதற்பதி அரனே ஐந்து முன்னத்து விதமி ரண்டே
இதற்பினே யனுமா னத்தால் எண்ணிலா உயிர்கள் மூன்றே
அதற்பினே யவத்தை நான்கே யகமறுத் திடலே யைந்தே
செகற்பதி பிரித்த லாறே தெரிவித்த லுயிரை யேழே.

மறைப்பினை நீக்கி ஞான வாரியை நினைத்த லெட்டே
சிறப்புடை யுபாயந் தம்மாற் றெளிவித்த லுயிரை யொன்பான்

அறுத்திடன் மலங்கள் பத்தே யழுந்தலே சிவத்தி லொன்றே
திறப்பணி கொளலி ரண்டே சிவஞான போதஞ் சித்தி.

மெய்கண்ட தேவர் துதி

சிறிய வாடியிற் பெரியமால் வரைப்பொருள் செறிந்தாங்
கறிவு நூல்களின் முடிபெலா மகத்தடக் கியதோர்
நெறியி னீடிய நிகழ்சிவ ஞானபோ தத்தைக்
குறிய தீந்தமி ழாலுரை குரவனைப் பணிவாம்.

மூன்று மலங்கெடுத்து மூலமா மப்பொருளுந்
தோன்ற வருளுந்தன் றொண்டர்க்கிங்—கான்றமைந்தோர்
கைகண்ட தன்றே கடன்ஞாலத் தெப்பொருட்கு
மெய்கண்ட தேவன்விரைத் தாள்.

உ

சிவமயம்

சிவஞானசித்தியார் வரலாறு

ஆறுாறு தத்துவமும், ஆணவமும், வல்வினையும்
நீறாக முத்திநிலை நிற்போற்குப்—பேறாகப்
பார்விரித்த நூலெல்லாம் பார்த்தறியச் சித்தியிலே
ஓர்விருத்தப் பாதி போதும்.—(**சிவபோகசாரம்**)

சிவஞானசித்தியார் என்பது சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள் பதினான்கனுள் மிக விரிவானது; பரபக்கம் சுபக்கம் என்ற இரு பெரும் பகுதிகளையுடையது. பரபக்கத்தில் ஏனைய மதவாதிகளின் கூற்றுக்களும் அவற்றின் மறுப்புக்களும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன; சுபக்கத்தில் சைவசித்தாந்த சமயத்தின் கோட்பாடுகள் விவரிக்கப் பட்டுள்ளன. இவ்விருபகுதிகளும் அடங்கிய இந்நூலை இயற்றியவர் அருணந்தி சிவாசாரியர். இவர் ஆதி சைவ மரபில் கி. பி. 13-ம் நூற்றாண்டில் திருத்துறையூரிலே தோன்றியவர். மெய்கண்டாரது முதல் மாணாக்கர். இவர் சகலாகம பண்டிதர் என்ற பெயரோடு மெய்கண்டார்க்குக் குலகுருவா யிருந்ததும் பின்னர் மெய்கண்டாரது

சீடரானதும் சிவஞானபோத வரலாற்றில் (மேலே கூகூ-வது பக்கம் பார்க்க) கூறப்பட்டன. மெய்கண்டாருடைய கட்டளையைச் சிரமேற் ருங்கி "சிவஞான போதம்" என்ற தமது ஆசிரியர் நூலை முதல் நூலாகக்கொண்டு "சிவஞான சித்தியார்" என்ற இவ்வழி நூலை இயற்றினர். இவரது மாணக்கர் மறைஞானசம்பந்தர்.

சிவஞான சித்தியார் பரபக்கத்துக்கு உரை கண்டவர் திருவொற்றியூர் ஞானப் பிரகாசர், அவர் மாணவர் தத்துவப் பிரகாசர், வேலப்ப பண்டாரம் ஆகிய மூவர். சுபக்கத்துக்கு உரை கண்டவர் மறைஞான தேசிகர், சிவாக்கிர யோகியர், நிரம்ப அழகிய தேசிகர், ஞானப்பிரகாசர், சிவஞான முனிவர், சுப்பிரமணிய தேசிகர் என்ற அறுவர். இவர்களது சரித்திரங்களை விரித்துக் கூறின் இவ்வரலாறு மிகப் பெருகுமென அஞ்சி சுருங்கக் கூறுவாம்:—மறைஞான தேசிகர் திருஞான சம்பந்தரின் அடியருள் ஒருவராகிய ஆநந்தவள்ளலின் பரம்பரையில் வந்தவர். வேறு நூல்கள், உரைகள், பரமததிமிரபானு என்பவற்றின் ஆசிரியர். சிவாக்கிரயோகியர் சூரியனர் கோயில் ஆதீனத் தாபகர். சிவஞானபோதத்துக்கு 12,000 சுலோகமுள்ள ஒரு வடமொழி உரை கண்டவர்; பல நூல்களியற்றியவர். நிரம்ப அழகியார், சேதுப்புராணம் பாடியவர், திருவருட்பயனுக்கும் உரை கண்டவர். ஞானப்பிரகாசர் ஈழநாட்டிலிருந்து வந்து திருவண்ணமலை ஆதீனத்திலிருந்து பௌஷ்கரவிருத்தி முதலிய பல வடமொழி நூல்களியற்றியவர். இவர் வேறு; திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசர் வேறு. சிவஞான சுவாமிகள் வரலாற்றை மேலே கூஉ-வது பக்கத்திற் காண்க. சுப்பிரமணிய தேசிகர் திருவாவடுதுறை யாதீன கர்த்தராக கி. பி. 19-வது நூற்றூண்டிலே விளங்கியவர். இவ்வறுவர் உரைகளையும் நன்ருய்க் கற்று திருவாளர் - கொழும்பு - மு. திருவிளங்கம் என்ற பேரறிஞர் ஒரு தெளிவான விளக்கவுரையை கி. பி. இருபதாம் நூற்றூண்டி லியற்றியுள்ளார்.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்துறையூர் - அருணந்தி தேவர்

அருளிச்செய்த

சிவஞானசித்தியார் பரபக்கம்

மூலமும்

தத்துவப்பிரகாசர் உரையும்

காப்பு

ஒருகோட்டன் இருசெவியன் மும்மதத்தன் நால்வாய் ஐங் கரத்தன் ஆறு, தருகோட்டம் பிறையிதழித் தாழ்சடையான் தரும்ஒரு வாரணத்தின் தாள்கள், உருகோட்டன் பொடும் வணங்கி ஓவாதே இரவுபகல் உணர்வோர் சிந்தைத், திருகோட்டும் அயன்திருமால் செல்வமும்ஒன் றேஎன்னச் செய்யும் தேவே. க

(உரை) கங்கையாறுங் கோணுதலைத் தரும் அழகிய பிறையுங் கொன்றை மாலையுமுடைத்தாய்த் தாழ்ந்த சடையினையுடைய சிவபெருமான் பிள்ளையாகத்தந்த தேவன், ஒரு கொம்பையும் இரண்டு செவியையும் மூன்று மதத்தையும் நான்றவாயையும் ஐந்து காத்தையுமுடையோனாகிய ஒப்பற்ற யானையினது தாள்கள் உள்ள முருகுதலைச் செய்வதாகிய அன்போடு கூடி வந்தித்து ஒழியாது இரவும் பகலு நினைப்போரது நெஞ்சிற்றிருக்கை ஈண்டணுகாவண்ணம் தூரக்கும். பிரம விஷ்ணுக்கள் பதங்களும் ஒன்றல்லவென்ன மிக்க வீட்டின்பத்தையும் உண்டாக்கும். க

மங்கல வாழ்த்து

சிவபெருமான்

ஆதிநடு அந்தமிலா அளவில் சோதி அருள்ஞான மூர்த்தியாய் அகிலம் ஈன்ற, மாதினையும் ஒருபாகத் தடக்கி வானோர் மகுடசூ ளாமணியாய் வையம் போற்றப், பாதிமதி யணிபவளச் சடைகள் தாழப் படரொளிஅம் பலத்தாடும் பரனார் பாதத், தாதுமலி தாமரைகள் சிரத்தே வைத்துத் தளராத பேரன்பு வளரா நிற்பாம். உ

(உரை) முதனடு விறுதியின்றி ஒருவராலு மறியப்படாத பர சொரூபப் பிரகாசத்தையுடைய அருளாகிய ஞானமே திருமேனி யாகக்கொண்டு தனது காருண்யத்தினாலே சகளீகரித்துப் பிரபஞ் சத்தை யுண்டாக்கிய அந்தப் பரமேசுவரியையுந் தன்னிடப்பாக முழுதினும் அடக்கிப் பிரமன் மால் முதலாகிய தேவர்களது மகுட ரத்திநம்போலு மிக்க சத்தி சிவமாகிய சகள நிஷ்கள சொரூபமாய் உலகத்துள்ளார் துதிப்ப ஒற்றைக்கலையை அலங்காரமாக வணிந்த பவளம்போன்ற சடைகளைத் தாழவிட்டு விரிந்த ஒளியையுடைய திருவம்பலத்தின்கண்ணே நிருத்தஞ் செய்தருளுகின்ற மேலான பரமனது சீபாதங்களாகிய தாதுக்கண் மிக்க தாமரைமலர்களைத் தலை யின்மீது வைத்துத் தளர்ச்சியில்லாத மிக்கவன்பு மிகவும் உண்டாம் படி நில்லா நின்றேம். க

சத்தி

ஈசனருள் இச்சைஅறி வியற்றல் இன்பம் இலயமொடு போகமதி கார மாகித், தேசருவம் அருவுருவம் உருவ மாகித் தேவியுமாய்த் தேசமொடு செல்வ மாகிப், பேசரிய உயிரையெலாம் பெற்று நோக்கிப் பெரும்போகம் அவைய ளித்துப் பிறப்பினையும் ஒழித்திட்(டு), ஆசகலும் அடிய ருளத் தப்பனுட னிருக்கும் அன்னையருட் பாதமலர் சென்னி வைப்பாம். ந

(உரை) ஈசன் அருள்........அதிகாரமாகி - கருத்தாவை விட்டு நீங்காத சத்தியானது அவனது கருணையினால் பராசத்தியும் இச்சா சத்தியும் ஞானசத்தியும் கிரியாசத்தியும் திரோதான சத்தியும் இவை

யன்றி இலயபோக அதிகார அவத்தைகளுமாய்,—தேசருவம்........ செல்வமாகி - அந்தப் பிரகாசமாகிய இறைவனுக்கு அரூபம் ரூபா ரூபம் ரூபமெனப்பட்ட மூன்றுமுறைமைக்கும் அம்முறைமைகளாகிய வடிவுந் தானும் இறைவன் அங்ஙனம் கொண்டருளுந் திருமேனிக்கு அந்தந்தச் சத்திகளும் தானுய்ப் பிரபஞ்சங்களும் பதார்த்தங்களுந் தானும்,—பேசரிய........நோக்கி - அவன் எடுத்துக்கொண்ட திரு மேனிக்கேற்ற சத்தியாய் நின்று எண்ணுதற்கரிதாகிய எல்லா ஆன் மாக்களையும் படைத்து அளித்து,—பெரும் போகம்.........ஒழித் திட்டு - ஆன்மாக்கள் செய்த புண்ணிய பாவங்கட்கீடாகச் சுவர்க்காதி பதங்களையுங் கொடுத்து நரகங்களையுங் கெடுத்து அவ்விறைவனோடுங் கூடிநிற்க முத்தியையுங் கொடுத்து,—ஆசு அகலும்.........அன்னை - அஞ்ஞான நீங்கின அடியார் இருதயத்திற் சிவபெருமானோடும் கூடி யிருக்கும் உலகமாதாவினுடைய,—அருட் பாதமலர் சென்னி வைப் பாம் - கிருபையாகிய திருவடித் தாமரைகளை எந்தலைமேல் வைத்துக் கொள்ளா நின்றேம். உ

விநாயகக்கடவுள்

இயம்புநூல் இருந்தமிழின் செய்யு ளாற்றால் இடை யூறு தீர்ந்தினிது முடிய வேண்டித், தயங்குபேர் ஒளியாகி எங்கு நின்ற தலைவனார் மலைமாது தன்னோ டாடிப், பயந்த ஐங் கரநாற்றோள் முக்கண்இரு பாதப் பரியதொரு நீள் கோட்டுப் பெரிய பண்டிக், கயந்தன்அடிக் கமலங்கள் நயந்து போற்றிக் கருத்திலுற விருத்திமிகக் காதல் செய்வாம். ௪

(உரை) இயம்புநூல் - இப்பொழுது சொல்லுநூல்,—இருந் தமிழின்...வேண்டி - பெரியதமிழினாற்செய்யுமிச் செய்யுள் பஞ் சாதிகாரங்கள் சொல்லும் வழியால் வருங்குற்றமொழிந்து இனிது முடிதலைவிரும்பி,—தயங்குபேரொளியாகி - விளங்கும் பெரிய ஒளி யேயாகி,—எங்கு நின்ற தலைவனார் - எவ்விடத்தும் பூரணமாய் நின்ற இறைவர்,—மலைமாது தன்னோடு ஆடிப்பயந்த - அசுரரைக்கொல்லு நிமித்தமாக இமையமாதோடுங்கூடி உண்டாக்கப்பட்ட,—ஐங்கரம்... தன் - ஐந்துகையினையும் நான்குதோளினையும் மூன்றுகண்ணினை யும் இரண்டு பாதத்தினையும் பரியதாகி நீண்டதொரு கொம்பினையும் பெரியவயிற்றினையுமுடைய யானைமுகத்து விநாயகனது,—அடிக்க

மலங்கள்...செய்வாம் - சீபாதகமலங்களை விரும்பித் துதித்துச் சித்தத்திலுமுறும்படி வைத்து மிக்கவிருப்பத்தைச் செய்யாநின்றேம். ௩

சுப்பிரமணியக்கடவுள்

அருமறைஆ கமம்அங்கம் அருங்கலைநூல் தெரிந்த
அகத்தியனுக் கோத்துரைக்கும் அருட்குருவாங் குருளை,
திருமறைமா முனிவர்முனி தேவர்கள்தந் தேவன் சிவனருள்
சேர் திருமதலை தவநிலையோர் தெய்வம், பொரும்அறையார்
கழல்வீரர் வீரன் கையிற் பூநீர்கொண் டோவாது போற்றும்
அடி யார்கள், கருமறையா வகையருளிக் கதிவழங்குங் கந்
தன் கழலிணைக ளெஞ்சிரத்திற் கருத்தில் வைப்பாம். ௫

(உரை) அருமறை...குருளை - தெரிதற்கரியவேதங்களும் ஆகமங்களும் ஆறங்கங்களும் அரிதாகிய கலைஞானங்களுமாகிய நூல்களை ஆராய்ந்த அகத்தியமாவிருடிக்கு வேதவியாக்கியாநத்தை அருளிச் செய்த ஞானசாரியனாகிய இளையபிள்ளை,—திருமறைமா...தெய்வம் - அழகிய வேதத்தைக்கற்றுவல்ல மிக்கவிருடிகட்குத் தலைவனாகிய விருடி,—தேவர்கட்குச்சுவாமி,—சிவனுக்குக் கிருபையாலுண்டாகிய புத்திரன் தவத்தின்மிக்கோர்க்கு வழிபடுந்தெய்வம்,—பொரும் அறையார்...கந்தன் - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையுடைய பொருகின்ற வீரர்க்கு வீரன், ஒழியாது கையின் மலருமஞ்சனமுங்கொண்டு துதிக்கும் அடியார்கள் கருப்பத்தில் அழுந்தாதவகை அருள்செய்து மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குங்கந்தசுவாமி,—கழலிணைகள்...வைப்பாம் - அவனது சீபாதங்களிரண்டையும் எந்தலைமீதும் இதயத்திலும் வைத்துக்கொள்ளாநின்றேம். ௪

மெய்கண்டதேவநாயனார்

பண்டைமறை வண்டரற்றப் பசுந்தேன் ஞானம் பரிந்
தொழுகச் சிவகந்தம் பரந்து நாறக், கண்டஇரு தயகமல
முகைக ளெல்லாங் கண்திறப்பக் காசினிமேல் வந்தஅருட்
கதிரோன், விண்டமலர்ப் பொழில்புடைசூழ் வெண்ணெய்
மேவு மெய்கண்ட தேவன்மிகு சைவ நாதன், புண்டரிக மலர்
தாழச் சிரத்தே வாழும் பொற்பாதம் எப்போதும் போற்றல்
செய்வாம். ௬

(உரை) பழையதாகிய வேதவண்டுகள் ஒலிப்பப் பரஞானமாகிய செவ்வியதேன் சிநேகத்தோடும் புறப்படச் சிவமாகிய மணம்விரிந்து மணக்கச் சகலரிற் சத்திநிபாதம் பதிந்து தரிசித்தோரது இதயகமலங் கள் விட்டு விரியப் பூமியிடத்தெழுந்தருளிய விரிந்தமலர்களை யுடைய பொழில்கள் பக்கங்களிலே சூழப்படாநின்ற திருவெண்ணெய் நல் லூரைத் திருப்பதியாகப்பொருந்தின சைவசித்தாந்தத்துக்கு ஆதி யாகிய மெய்கண்டதேவனென்னுந் திருநாமத்தையுடைய ஞான சூரியனது அழகிய சீபாதங்கள் தாமரைமலரும் ஒப்பழியும்படி எமது தலைமீதே எப்பொழுதும் வாழும் ஆதலால் அவற்றையே துதியா நின்றேம். ரு

அவையடக்கம்

மாலயன்மா மறைஅறியா ஆதி மார்க்கம் வையகத்தா கமம்வேத மற்று முள்ள, நூலையெலாம் உணர்ந்திறைவன் கழலை நோக்கு நோன்மைஅருந் தவர்முன்யான் நுவலு மாறு, வேலையுலா வுந்திரைகள் வீசி யேறி வேறெழு மொன் றாகி நின்ற போது, சாலவுமான் குளப்படியிற் றங்கி நின்ற சலமதுதா னேமரன்னுந் தன்மைத் தாலோ. ஏ

(உரை) மால்...மார்க்கம் - பிரமவிஷ்ணுக்களாலும் நான்கு வேதங்களாலும் அறிதற்கரிதாகிய பரமேசுவரனது வழியை,—வைய கத்து...நுவலுமாறு - பிரபஞ்சத்தின்கண்ணே ஆகமத்தையும் வேதத் தையும் அவற்றின்வழியுண்டாகிய சாத்திரங்களையும் கற்றறிந்து பர மேசுரனது சீபாதங்களையே பற்றுக்கோடாகவுடைய நோய்முதலிய வற்றைப் பொறுக்கும் அருந்தவத்தினர்முன்னே யாதும் அறியாத யான் சொல்லுநெறி,—வேலை...தன்மைத்தாலோ - உலாவுந் திரை கண் மிகுந்து வேற்றுமைப்பட்ட சமுத்திரமொன்றுபட நின்ற விடத்து மிகவும் ஆன்குளப்படியிற் றங்கிநிற்கும் சலத்தை அப்பிரளய சலத்துக்கொப்பென்னுமுறைமை யுடைத்து. சு

நீடுபுகழ் உலகுதனில் மைந்தர் மாதர் நேயமொடு தாம் பயந்த புதல்வர் வாயில், கூடுமொழி மழலையொடு குழறி ஒன்றும் குறிப்பரிதா யிடினுமிகக் குலவிப் போற்றி, மாடு

நமக் கிதுவென்று கொண்டு வாழ்வர் அதுபோல மன்னு
தமிழ்ப் புலமை யோரென், பாடுகவிக் குற்றங்கள் பாரார்
இந்நூல் பாராட்டா நிற்பர்அருட் பரிசி னாலே. அ

நீடுபுகழ்...வாழ்வர் - நிலைபெற்ற புகழினையுடைய உலகின்கண் மாதராடவர் சிநேகத்தோடும் தாம் பெற்ற மக்களிடத்துண்டாகிய மொழி இளமையோடுதடுமாறி ஒன்றுந் தெரிதற் கரிதாயிருந்த தேனும் அதனை மிகவுங் கொண்டாடிப்போற்றி யாம் பெறும் பெருஞ் செல்வ மென்று மகிழ்ந்து வாழாநிற்பர்கள் —அதுபோல...பரிசினாலே - அத்தன்மைபோல நிலைபெற்ற தமிழ்ப்புலவராயினோர் என்னிடத்துண்டாகிய கவியினது குற்றம்பாரார், யான்சொன்ன இந்நூலைப் பாராட்டாநிற்பர் ஞானத்தின் முறைமைப்பாட்டினால். எ

நூற்சிறப்பு

சுத்தவடி வியல்பாக வுடைய சோதி சொல்லியஆ கமங்
களெலாஞ் சூழப் போயும், ஒத்துமுடி யுங்கூட ஓரி டத்தே
ஒருபதிக்குப் பலநெறிக ளுளவா னாற்போற், பித்தர்குண
மதுபோல ஒருகா லுண்டாய்ப் பின்னொருகால் அறிவின்றிப்
பேதை யோராய்க், கத்திடுமான் மாக்களுரைக் கட்டிற் பட்
டோர் கனகவரை குறித்துப்போய்க் கடற்கே வீழ்வார். கூ

(உரை) சுத்த...சோதி - ஞானமே தனக்குச் சுதந்திரவடிவாக வுடைய இறைவன்,—சொல்லிய...ஓரிடத்தே - சமயபேதங்கடோறும் அவனருளிச்செய்த ஆகமங்களெல்லாம் பலபேதமாயினும் ஞான பாதம் எல்லா ஆகமங்களினும் தம்முளொத்துச் சென்று ஒரு பொருளையே நோக்கிமுடியும். அஃதென்போல வென்னில்,—ஒரு பதிக்குப்...போல் - ஒரூர்க்குண்டாகிய வழிகளெல்லாம் பலபேதப் பட்டதேனும் சேர அவ்வூரையே நோக்கிக்கிடந்தாற்போலும்,—பித்தர்...பட்டோர் - எல்லா ஆகமங்களிலும் ஞான பாதம் ஒக்குமென்று கண்டு முத்தியடைந்திருக்கும் ஆன்மாக்கள்போ லாகாமற் பித்தேறினோர் குணம்போல மருளுந்தெருளுமாய் முத்தியடையத்தக்க நெறியைக்காணமல் அந்நெறியைக் கண்டாற்போலக் கூப்பிட்டுத்திரியும் அறிவிலோரென்னும் பரசமயிகளது பசுநூற்கட்டுக்குட்பட்டோர்,—

கனகவரை...வீழ்வார் - மகாமேரு வைக்குறித்து போக ஒருப்பட்டவன் அவ்வழி சென்றெய்தாமல் மற்றொருதிசையே போய்க்கடற்கே வீழ்ந்தாழுந்தன்மைபோலும். அ

நூற்கதிகாரியும் நூல்வழியும் நூற்பெயரும்

போதமிகுத் தோர்தொகுத்த பேதைமைக்கே பொருந்
தினோ ரிவர்க்கன்றிக் கதிப்பாற் செல்ல, ஏதுநெறி யெனுமவர்கட் கறிய முன்னா ளிறைவனருணந்திதனக் கியம்ப நந்தி,
கோதிலருட் சனற்குமா ரற்குக் கூறக் குவலயத்தின் அவ்
வழியெங் குருநாதன் கொண்டு, தீதகல எமக்களித்த ஞான
நூலைத் தேர்ந்துரைப்பன் சிவஞான சித்தி யென்றே. க0

(உரை) போத மிகுத்தோர் - சாத்திரஞானத்தால் மிக்கவர்கள்,—தொகுத்த பேதைமைக்கே பொருந்தினோர் - தொகுத்துச் சொல்லப்பட்ட அறியாமையைக் கூடினோர்,—இவர்க்கன்றி - இந்த விருவர்க்குமன்றி,—கதிப்பாற்செல்ல...இறைவன் இயம்ப-முத்தியின் வழிச்செல்ல யாது வழியென்று ஆராயுஞ் சத்திநிபாதத்தோர்க்கு அறியவேண்டி ஆதியிலே பரமேசுரன் தன்னளவிற் பத்திசெய்யும் நந்திபெருமானுக்கு அருளிச்செய்ய,—நந்தி கோதில் அருட்சனற் குமாரற்குக்கூற - ஸ்ரீநந்திபெருமானுந் தம்மளவிற் குற்றமற்ற பத்தி செய்யுஞ்சனற்குமார பகவானுக்கு அருளிச்செய்ய,—குவலயத்தின்... சிவஞானசித்தியென்றே - அம்முறைமையாலே கேட்டருளிப் பிரபஞ்சத்திலெழுந்தருளிய எம்முடைய சுவாமியாகிய மெய்கண்டதேவநாயனர் குற்றமற்றதமிழாகச்செய்து சிவஞானபோதச் சிறப்புத் திருநாமந்தரித்து எமதஞ்ஞானநீங்க அருளிச்செய்த அந்நூலை ஓதியுணர்ந்து சொல்லாநின்றேன் இந்நூலை சிவஞானசித்தியென்னும் பெயரினால். கக

நூற்கருத்து

இறைவனையும் இறைவனால் இயம்பு நூலும் ஈண்டளவும் பொருளியல்பும் வேண்டுஞ் செய்தி, முறைமைகளும் பெத்தமொடு முத்தி யெல்லா மூதுலகில் எமக்கியன்ற முயற்சி யாலே, சிறையுலவும் புனல்நிலவித் தோன்றும்

பேய்த்தேர்ச் செய்கைபோ லுண்டாய பொய்கொள் மார்க்கத், துறைபலவுங் கடாவிடையாற் சொல்லிப் போக்கித் துகள் தீர இந்நூலிற் சொல்லகிற்பாம். கக

(உரை) இறைவனையும் இறைவனால் இயம்புநூலும் - பரமேசுரனையும் பரமேசுரனால் அருளிச்செய்யப்பட்ட வேதாகமபுராணப் பொருள்களையும்,—ஈண்டு அளவும் - இவ்விடத்துண்டாகிய அளவை யாகிய பிரமாணத்தையும்,—பொருளியல்பும் - அவ்வளவைகளால் அறியப்படும்பொருள்களின் இயல்பையும்,—வேண்டுஞ்செய்தி முறைமைகளும் - அப்பொருளியல்பின் வழிநின்றோர் செய்யவேண்டும் ஆசாரங்களையும்,—பெத்தமொடு முத்தியெல்லாம் - பெத்தலக்ஷணத் துடனே முத்திலக்ஷணங்களெல்லாவற்றையும்,—மூதுலகில் எமக்கு இயன்ற முயற்சியாலே - பழையதாய் வரும் பிரபஞ்சத்தில் எமக்குக் கூடின செயலாலே,—சிறை உலவும்...சொல்லிப்போக்கி - தடைப் பட்டு நிற்கும் நீரை யொப்பத் தோன்றுகின்ற பேய்த்தேரினை மெய் யென்று நிருமிக்குமிடத்துப் பொய்யான தன்மையேபோல நூல்க ளாகவும் வழிகளாகவும்கேட்டார்க்குப் பொருந்தத்தக்கதாகவுண்டாய்ப் பொய்யைக் கைக்கொண்ட வழிகளாகிய உலகாயதன்முதற் பாஞ் சராத்திரியீறாய சமயிகளுடைய பல துறைகளையுங் கடாவினானும் விடையினானுஞ் சொல்லிநீக்கி,—துகள்தீர இந்நூலிற் சொல்ல கிற் பாம் - குற்றந்தீர ஞானபாதத்தை அறிய இந்நூலிற் சொல்லக்கட வேம். கய

உலகாயதன் மதம்

இந்திர புரோகிதன் இயம்புமொரு நூலின்
தந்திர மெனுதறிவி னோடருளி லாமல்
சந்தனை புயத்துமணை மாலைகள் தயங்க
உந்தியுல கத்திலுல காயத னுரைப்பான். கஉ

(உரை) சந்தனமணிந்த தோளிடத்து நறுமலர் மாலைகள் விளங் கும்படி கர்ப்பாசயநீங்காத உலகாயதன் இந்திரபுரோகிதனாகிய பிரு கஸ்பதி பகவான் ஆன்மாக்கள் போகங்காரணமாக அருளியநூலை இப் பொழுது இடையூறென்று கொள்ளுதற்கு ஞானமுங் கிருபையுமில்

லாமல் அந்த நூலையே உலகத்து மெய்யென்று சொல்லாநிற்பன். இயம்புநூல் உலகாயதசித்தாந்தம். இந்திரன் தவத்தினைப்புரியப் பிருகஸ்பதி அவனை மயக்கி விடயத்தில் வீழ்வித்த சாத்திரமென்க. அஃதென்போலெனின் அருச்சுனன்தவத்தினைப்புரிய வாசுதேவன்தேரிலிருந்து கீதையென்னுஞ் சாத்திரத்தினான்மயக்கிக் கொல்லுவித்ததற்கொக்குமெனக் கொள்க. உலகாயதன் சார்வாகனென்றும் சொல்லப்படுவன். க

காண்டளவை காட்சிமன மாதிஇரு மூன்றாய்
வேண்டும்அனு மானமுத லானபல வேண்டா
பூண்டபொருள் பூதமவை புகழ்கடின சீதந்
தீண்டரிய வெம்மைசல னத்தினொடு சேர்வே. கஉ

(உரை) இவ்விடத்து அளவையென்று கொள்ளப்படுவது காட்சியே. அக்காட்சியினை விகற்பித்து ஐயக்காட்சிமுதல் ஆறுவகைக் காட்சியாய்க் கோடல்வேண்டும். இக்காட்சியில் விகற்பமொழிந்து அனுமானம் உரைமுதலிய பலவேண்டுவதில்லை. அக்காட்சியானும் அதன் விகற்பத்தானுங் கண்டு கைக்கொண்ட பொருள் பூதங்கள் நான்குமே சொல்லப்பட்ட கடினம் சீதம் தொடுதற்கரியவெப்பம் சலனமென்னுஞ் சொரூபங்களோடுங் கூடும்.

மனமென்றது ஐயக்காட்சி. பழுதையைப் பாம்பென்றையப்படுவது மனமாகலின் மனக்காட்சியென்றார். இனிக்காட்சியிருமூன்றாவன—ஐயக்காட்சி, வாயிற்காட்சி, விகற்பக்காட்சி, அந்வயக்காட்சி, வெதிரேகக்காட்சி, திரிவுகாட்சியென இவை. இனி நிர்விகற்பக் காட்சியாவது இவ்வாறினோடுங்கூடாது குற்றமறக்காண்பது. ஐயக் காட்சியாவது, இருளிற் பாம்போ பழுதையோவென் றையுறுதல், அதுவே மனக்காட்சி. வாயிற்காட்சியாவது, இந்திரியங்களாற் காண்பது. விகற்பக்காட்சியாவது, பெயர் சாதி குணம் கன்மம் பொருளென்னுமைந்தினாலுங் காண்பது. அந்வயக் காட்சியாவது, புகையினால் அனலறிதல். வெதிரேகக்காட்சியாவது, நாற்றத்தாற்பூவறிதல். திரிவுகாட்சியாவது, பழுதையைப்பாம்பென்று கொள்வது. உ

சாற்றுபெய ரானவை தலம்புனல் கனற்பின்
காற்றுமென லாம்இவை கலந்தகுண மோதின்

நாற்றம்இர தம்உருவம் நற்பரிச மாகும்
போற்றுமிவை நித்தஇயல் பாமிவை புணர்ப்பே. கச

(உரை) அப்பூதங்களைன்கும் அப்படிக்கூடின பின்பு அவை யிற்றுக்குச் சொல்லும் பெயர்களானவை பிருதிவியும் அப்புவுந்தேயுவும் பின்வாயுவுமென்று சொல்லலாம். இப்பூதங்கள் கூடிய குணங்களின் பெயரை முறையானே சொல்லின் கந்தம் இரதம் உருவம் பரிசம் இவையாகும். தெய்வமாகத்தொழும் இப்பூதங்களைன்கும் அழியாதவியல்புகளையுடையவாம். இவை கூடுமிடத்து மேலானவாயு பூதத்திலேநின்று மூன்றுபூதங்களில் ஒன்றிலொன்றாக அடைவே கூட்டப்படும். ௩

ஒத்துறு புணர்ச்சியின் உருக்கள்பல வாகும்
வைத்துறு கடாதிபல மண்ணின்வரு மாபோற்
புத்திகுண நற்பொறி புலன்களிவை யெல்லாம்
இத்தில்வரும் நீரினில் எழுங்குமிழி ஒத்தே. கரு

(உரை) அப்பூதங்களின் சொரூபங்களுங் குணங்களுந் தம்மிலொத்துக்கூடுகிற கூட்டத்திலே வடிவுகள் பலவுண்டாம் (அஃதென்போலெனின்) திரிகையிலேவைத்த மண்ணின்கண்ணே பல கடாதிகள் தோன்றுமாபோல நீரினிற் கிளம்பிய குமிழியையொத்து, புத்தியுங் குணமும் ஞானேந்திரியமாகிய பொறிபுலன்களும் இவையெல்லாம் இவ்வுருவின் கண்ணேயுண்டாம். ச

பூதமதின் ஒன்றுபிரி யப்புலன் இறக்கும்
நீதியினின் நிற்பன நடப்பனவும் முற்போல்
ஓதும்வகை யாகிஉறு காரியம் உலந்தால்
ஆதியவை யாம்இதனை யறிவதறி வாமே. கசு

(உரை) அப்பூதங்களில் வாயுப்பிரிய இந்திரியங்கள் கெடும். (புலனிறக்குமெனவே புலன் காரணமாகிய பொறி குணம் புத்திமுதலியவுமிறக்கும்) இம்முறைமையாலே தாபரசங்கமங்களு மிறக்கப்படும். சொன்ன முறைமையிற் கூடிப்போந்தகாரியமாகிய சொரூபகுணங்கள் இறந்தாற் காரணமாகிய பூதங்களேயாம். இவையிற்றை இம்முறைமைப் பாட்டாலே அறிவதே ஞானமாவது. ரு

இப்படி யன்றிக் கன்மம் உயிர்இறை வேறுண் டென்று
செப்பிடும் அவர்க்கு மண்ணோர் செய்திடுங் குற்ற மென்னோ
ஒப்பிலா மலடி பெற்ற மகனொரு முயற்கொம் பேறித்
தப்பில்ஆகாயப் பூவைப் பறித்தமை சாற்றி னானே. ௧௭

(உரை) இப்படிப் பூதக்கூட்டத்தினால் உருக்கடோன்றி வாயுக் கெடக்கெடுதலன்றி, முன்செய்தகன்மம் பின்றொடருமென்றும் இதனைப்புசிக்கத்தக்கதோர் ஆன்மாவுண்டென்றும் இவையிற்றைக் கூட்டுவான் ஒரு கர்த்தாவுண்டென்றுஞ் சமயிகள் உலகத்தாரை மயக்க உலகத்தார் சமயிகளுக்குச்செய்த குற்றம்யாது? உலகத்தாரைமயக்கச் சமயிகள் கூறுமது, மலடிபெற்ற ஒப்பில்லாதமகன் ஒருமுயலின் கொம்பிலேயேறி ஆகாயத்திற்பூத்த பூவைத் தவறின்றிப் பறித்தானென்னுந் தன்மையோடொக்கும்.

பூதமேதெய்வம், பூதக்கூட்டத்தின் மிகுதிகுறைவே கன்மம், பூதக்கூட்டத்தினிகழுமுணர்வே ஆன்மா; இங்ஙனமன்றி வேறு தெய்வமுங் கன்மமும் ஆன்மாவுமில்லை யென்பது கருத்து.

செய்திடும் கன்ம மெல்லாம் செய்தவர் தம்மைப் பற்றி
எய்திடு மென்னில் இங்கே மாய்ந்திடும் எய்வ தெங்ஙன்
மெய்தரு தூலங் கெட்டுச் சூக்கமாய் மேவு மென்னில்
ஐயனே தீபம் போனால் அதனொளி யாவ துண்டோ. ௧௮

(உரை) முற்பிறப்பில் ஆன்மாக்கள்செய்த கன்மமெல்லாங் கெடாமல் ஆன்மாக்களைப் பொருந்திநின்று இப்பிறப்பிலே யூட்டுமென்று கூறின், இப்பிறப்பிற்செய்த புண்ணியபாவங்கள் இக்காயத்தோடு கெடுமாதலாற் பிற்பிறப்பிற் புக்குக் கூடுமாறெங்ஙனே, பொருந்திய தூலவுடல்கெட்டுச் சூக்குமமாய்ப் பொருந்துமுறை எப்படியென்னில், திரியோடேகூடி நின்ற விளக்கொளி அத்திரியை நீங்கி வேறே நின்றொளிருமென்னுந் தன்மைத்து. ௭

மாய்ந்துபின் வயலி விட்ட வைதழை பலிக்கு மாபோல்
எய்ந்திடும் கன்ம மென்னில் இட்டிடத் திசையும் மேனி
ஓய்ந்துவந் தவரை உண்ணப் பண்ணுஞ்சோ றுதரத் தற்றால்
வாய்ந்திடும்மலம்வயிற்றிற்கொண்டிடும்வழக்குவைத்தாய். ௧௯

(உரை) வயலினிட்ட வைக்கோலுந்தழையுங் கெட்டுப் பின்பு பயிர்க்கு நன்மையைக் கொடுக்குமாறுபோலக் கன்மந்தோன்றுமற் றன்மைகெட்டுப் பொருந்துமென்று கூறின்,—நீ உவமைகூறிய வைக்கோலுந்தழையும் இட்டவிடத்திற் பயிர்க்கு நன்மையைக் கொடுக்கும் (அன்றிப் பிறவிடத்திற்கு நன்மையைக் கொடுக்கமாட்டா) காயந் தளர்ந்து பசித்து வந்தவரை உண்ணப்பண்ணுவித்த சோறு அவருதரத்து மாண்டாலுண்டாம் பிரயோசனம் அவர்வயிற்றின் மலங்கொள்வார் வழக்குக் கூறினாய். அ

உருவமும் உணர்வும் செய்தி ஒத்திரா கன்மம் என்னின்
மருவுகை விரல்கள் தம்மின் வளர்வுடன் குறைவுண் டாகி
வருவதிங் கென்ன கன்மம் செய்துமுன் மதியி லாதாய்
பெருகுபூ தங்கள் தம்மின் மிகுகுறைப் பெற்றி யாமே. உ௦

(உரை) ஒருகாயத்தின்செய்தியும் ஒருணர்வின்செய்தியும் ஒத்திராமற்பேதிக்கப்படுவது கன்மச்செய்தியென்று கூறின், அறிவிலாதாய் முன்பு எந்தக்கன்மஞ்செய்து பின்பு தொழிலே மருவின கைவிரல்கள் ஒன்றுக்கொன்று தம்மில் ஏறியுங் குறைந்துமிருப்பது? வளரும் பூதங்கள் தம்மின் மிக்குக் குறைதலாற் காயமுமுணர்வும் பேதிக்கப்பட்டதல்லது கன்மத்தினாலன்று. கூ

இன்பொடு துன்ப மெல்லாம் எய்துவ கன்ம மென்னில்
நன்புனல் சந்த னாதி நணுகவும் அணுக வொண்ணா
மின்பொலி அழலி னோடு மேவுவ நன்மை தீமை
என்செய்த தியம்பி டாய்நீ இவையெலாம் இயல்ப தாமே. உக

(உரை) ஒரு பொருட்கு இன்பத்துன்பங்களெல்லாங் கன்மத்தாற்பொருந்துமென்று கூறின், தெளிந்த புனலானது சந்தனமுதலாகிய நறுநாற்றத்தோடு கூடவுங் கூடுதற்கரிதாகிய வொளிமிகுதியையுடைய அனலோடு கூடவும் எந்த நன்மை தீமை செய்ததென்று நீ கூறாய், இவையெல்லாம் ஒரு பொருட்கு இயல்பாமாதலாற் பூதகுணமன்றிக் கன்மமில்லை.

தோல்முதலானவை நெருப்பைக் கண்டாற்சுருண்டும் நீர் கூடினால் நெகிழ்ந்தும் வருவது பதார்த்தவியல்பொழிந்து வேறுகன்மத்தாலன்று. யாவும் பதார்த்தவியல் பென்றறிவாயாக. க௦

காயத்தின் குணம தன்றிக் கண்டதான் மாவுண் டாயின்
மாயத்திற் சொல்லி டாதே மனமுதல் ஆறி னுக்கும்
நேயத்த தாக வேண்டும் அன்றியே நிகழ்த்து முண்மை
தேயத்தின்முயற்கொம்பெல்லைசெப்புவோர்செய்தியாமே. உஉ

(உரை) நூறுகாய் அடைகூடவே ஒரு சிவப்புண்டாமாறு போலப் பூதக்கூட்டத்தில் ஒருணர்வுண்டாம். அஃதன்றி, மற்றொ ரான்மாவென்று தனியேகாணப் பட்டது உண்டாயின், உன் மயக்க நூலிற் சொல்லாதே, மனக்காட்சி முதலாய ஆறுகாட்சிக்கும் பொருந் தச் சொல்லவேண்டும்; காட்சி விகற்பத்தாலொழிந்து கருதலானும் உரையானுங் கூறுமது, உலகத்திற் கோடில்லாத முயலுக்குக்கோடும் அதற்களவும் பெருமையுங் கூறுவோரது கூற்றும். மனமென்பது ஐயக்காட்சியை. நேயமென்பது பொருத்தத்தை. கக

அருவமே இறைவ னாகில் அறிவின்றா காய மாகும்
உருவமே யென்னிற் பூதக் கூட்டத்தில் ஒருவ னாகும்
மருவிய இரண்டுங் கூடி நிற்பவன் என்னின் மண்மேல்
இருவிசும் பொருகல் லேந்தி நிற்குமோ இயம்பி டாயே. உங

(உரை) கர்த்தா அரூபியென்றுகூறில் அறிவுமில்லையாய் ஆகா யம்போலவாம்; அந்தக்கர்த்தா உருவமுடையவனென்று கூறிற் பூதக்கூட்டத்திற்றொன்றுஞ் சரீரியாதல்வேண்டும்; பொருந்திய ரூபாரூபத்தோடுங் கூடிநிற்பவ னென்றுகூறில், மிக்க ஆகாயமாகிய அரூபத்திலே ரூபமாகிய கல்லைவிட்டாற் றம்மிற்கூடி நிற்குமோ பிரபஞ்சத்தினில்லாதாகையால் ரூபாரூபங் கூடிநில்லாது. கஉ

பூதத்தே அன்ன மாகி அன்னத்தால் உடம்பு புத்தி
பேதித்தே மனமு மாகிப் பிரிந்தமை திருந்த இன்று
வேதத்தே யுரைக்க என்னே மேதினி யோர்க ளெல்லாம்
கேதத்தே வீழ்ந்து வேறு நெறியலகேட்கு மாறே. உச

(உரை) பிருதிவி பூதத்தே உணவுதோன்றி அவ்வுணவால் உட லும் அவ்வுடலிலே புத்தியும் புத்தியிலே பேதிக்கப்பட்ட மனமு முண்டாய் வேறுபட்டவற்றை இப்பொழுது தெரியத்தங்கள் வேதஞ் சொல்லும் வழியும், தங்கள் வேதம் அப்படிச் சொல்லவும் பிரபஞ்

சத்திலுள்ளோ ரெல்லாம் வருத்தத்திலே வீழ்ந்து வேறுவழியல்லா வகையைக்கேட்டு அதனை மேற்கொள்ளுமாறென்னே. கரு

போகத்தைமண்ணிற்கண்டுவிட்டுப்போய்விண்ணிற்கொள்ள
மோகத்தராகி அல்லல் முயன்றுழல் மூடரெல்லாம்
தாகத்தில் தண்ணீர் கண்டு விட்டுப்போய்த் தண்ணீர் கேட்டுச்
சோகித்தே உண்ண வெண்ணித் துயருறு வார்களந்தோ. உடு

(உரை) பூமியிலே மெய்யாக மாதர்போகத்தைக் கண்டிருந்தும் அதனையநுபவியாது கைவிட்டுப்போய், சுவர்க்கத்திலே போகமுண்டென்று கேட்டு அதனைக் கைக்கொள்ளுதற்கு ஆசையுடையராய்த் தவமென்னுஞ் சிறையிலே முயன்று தடுமாறும் அறிவில்லாதவரெல்லாம், தாகித்தவிடத்தே தண்ணீரை மெய்யாகக்கண்டிருந்தும் அதனையுண்ணுமற் கைவிட்டுப்போய் மற்றொரு தண்ணீரை ஒருவன் தூரத்திலே உண்டென்ன அதனைக்கேட்டுச் சோகித்து அத்தண்ணீரை உண்டு தாகந் தீரவேண்டுமென்று போய் வழியிலே துயரமுறுவோர் தன்மைபோலும், ஐயோ. கசு

வாழுவே வல்லை வாமி வலக்கைதா வென்னு யிர்க்குத்
தோழனீ யுன்னை யொப்பார் சொல்லிடி னில்லை கண்டாய்
கோழைமா னுடர்தீ தென்னுங் கொலைகள வாதி கொண்டே
சூழும்வார்குழலார்மொய்ப்பச்சுடரெனத்தோன்றினுயே. உசு

(உரை) இவ்வுலகத்துள் எம்மைப்போல நீயும் வாழவல்லை; வாமதந்திரியே உன்வலக்கையைத் தருவாயாக, என்னுயிர்க்குத் தோழனீயேயன்றிச் சொல்லுமிடத்து உன்போல்வார் வேறில்லைகண்டாய், பயந்தமனுடர் பொல்லாங்கென்று சொல்லப்பட்ட கொலைகளவு முதலியவற்றை யாங்கைக்கொள்ளு முறைமைபோலக் கைக்கொண்டு சுற்றுமொழுங்கு நீண்ட குழலினையுடைய மடவார் சேவித்துப்போத விளக்குப்போலத் தோன்றினுயாதலாற் றோழனீயே.

வலக்கைதா என்றது பிரியவசனஞ் சொல்லியது. கொலைகளவாதியாவது—கொலை, களவு, கள், காமம், பொய் இவையும், காமம், குரோதம் உலோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம் முதலியபிறவுமாம்.

ஈசனூர் அயனுர் மாலோ டிந்திரன் றெரிவை மார்பாற்
பேசொணு வகைக ளெல்லாஞ் செய்தன்றே பெரியோரானூர்

ஆசையால் அவர்போல் நாமும் ஆகவே வேண்டு மாயின்
வாசமார் குழலா ரோடும் வல்லவா கூடி வாழ்மின். உஎ

(உரை) உருத்திரன் பிரமா விஷ்ணு இவருடன் இந்திரனும் மாதர்களிடத்துச் சொல்லவொண்ணுதபடி தலையிற்றரித்தும் நாவிற் றரித்தும் மார்பிற்றரித்துங் கௌதமர்சாபந்தரித்தும் மற்றுஞ் செய்து மன்றே பெரியோரென் றெல்லாராலுஞ் சொல்லப்பட்டார்கள்; ஆகையால் அப்படி அவர்களைப்போல எல்லாராலும் பெரியோ ரென்று கொண்டாடப்படுதற்கு நமக்கும் ஆசையுண்டாயின் மணந் தங்கிய குழலிணையுடைய மடவாரோடு வல்ல வண்ணம் வருந்தியும் பொருந்திவாழ்மின். கசு

தையலார் ஊட லாடத் தாமவ ரோடுங் கூடிச்
செய்யதா மரையை வென்ற சீறடி செம்பஞ் சூட்டி
மெய்யெலாம் பாதஞ் சூடும் வேடத்தார் மெய்யிற் கூடா
மையல்மா னுடர்பொய்மார்க்கவேடத்தேமாய்கின்றாரே. உஅ

(உரை) மகளிர் ஊடின காலத்து அவ்வூடலைநீக்கி அவரோடுங் கூடி, தாமரையினது சிவப்பை ஒப்பழித்தபாதத்தைச் செம்பஞ்சூட்டி அவரதடிகளாற் றயதுகாயமெங்கும் புனைந்துகொள்ளும் வேடத்தி னிற்பவராகிய உலகாயத ருண்மையிற் கூடாத மயக்கத்தை யுடைய மானுடர், பொய் வழியாகிய தவவேடத்திற் புகுந்து மாயாநின்றார் கள். கஎ

வாசமார் குழலி னார்கள் மணிஅல்குல் தடத்தே மூழ்கி
நேசமார் குமுதச் செவ்வாய் அமுதினை நிறைய உண்டு
தேசுலா மணிமென் தோள்மேற் சேர்ந்துவீற் றிருந்திடாதே
மாசுலாமனத்தோரெல்லாம்மறுமைகொண்டழிவர்மன்னே. உகூ

(உரை) மணம்தங்கிய குழலிணையுடைய மடவார்களது இரத்தி னத்தினால் அமைக்கப்பட்ட மேகலைபொருந்தின அல்குலென்னுந் துறையின் மூழ்கி சிநேகமிகுதியையுடைய அவரதாம்பல் மலர் போலுஞ் சிவந்த வாயினிலூறும் அமுதத்தை நிறையப் பருகி, ஒளி வீசியமணியிணையுடைய மெல்லிய தோண்மீதணைந்து வாழ்ந்திருந் திடாதே, குற்றஞ்சேர்ந்த மனத்தையுடைய பரசமயிகளெல்லாம் மறு மைப் பயனுண்டென்று அழிவர். கஅ

மதிநிலா நுதலா ரோடு மணிநிலா முன்றி லேறி
முதிர்நிலா வெறிப்பச்செவ்வாய் இளநிலாமுகிழ்ப்பமொய்த்த
கதிர்நிலா வடங்கொள் கொங்கைக் கண்கள்மார் பகலமூழ்கும்
புதுநிலா வியநன் போகம் விடுவர்புன் சமயத் தோரே. ௧௦

(உரை) மதிபோலும் விளங்கும் நுதலினையுடைய மாதரோடுங் கூடி ஒளியையுடைய முன்றிலிற்சென்றேறி, பூரணசந்திரன் ஒளி விட்டுவிளங்க அவரது சிவந்தவாயில் நகையொளிதோன்றச் செறிந்த ஒளிமிக்க முத்துவடத்தைத் தாங்கிய முலைக்கண்கள் தமது மார்பகலத்தே மூழ்கும்படி அழுந்தியநுபவித்து நாடோறும் புதுமைதங்கிய நல்லவநுபோகத்தைக் கைவிடுவர், இவ்வழிநில்லாத அவமாய சமயத்தவர். ௧௧

ஊடுவ துணர்வ துற்ற கலவிமங் கையரை புள்கி
வாடுவ தடியில் வீழ்ந்து வருந்துவ தருந்த வம்பின்
கூடுவ துணர்வு கெட்டுக் குணமெலாம் வேட்கை யேயாய்
நீடுவ தின்ப முத்தி யித்தில்நின் றூர்கள் முத்தர். ௧௧

(உரை) கல்விபொருந்தின (புதிதாகக்கூடிய) மாதரைநினைத்துத் தம்முடனூடுவதானால் அவரை ஊடல் தீர்ப்பது பொருட்டாகத் தளர்தலும் அவர்களடிகளில் வீழ்ந்து வருந்துதலுமே அரிதாகச் செய்யுந் தவமாம்,—அப்படித் தவத்தினின்றபின் அம்மகளிரோடுந் தன்னறிவு கெட்டுக் கூடுவது முத்தியாம், இந்திரியங்களெல்லாம் ஒருமைப்பட விருப்பம் நிலைபெறுவது முத்தியின்பமாம்: இவ்வழியில் நின்றவர்களே முத்தராவர். ௨௦

வீட்டினை உளதென் றூடி மெலிவதிங் கென்னை வீடு
காட்டினோர் கண்டோர்கேட்டோர் கரியவை உண்டேல்காட்டீர்
நாட்டினில் அரசனாணைக் கிசையவே நடந்து நாளும்
ஈட்டியபொருள்கொண் டிங்கேஇன்பத்துள் இசைந்திடீரே.௧௨

(உரை) காணப்பட்ட ஸ்திரீபோகத்தை அநுபவியாது வேறே வீட்டின்பமுளதென்று தடுமாறி மெலியுந்தவத்தைச்செய்வதியாது? அந்தவீட்டினைக் காட்டினவர்களையும் கண்டவர்களையும் அதனைக் கேட்டவர்களையும் உண்டாகிற்சான்று காட்டீர்? அதுகாட்டமாட்டீராயின், உலகத்தின்கண் அரசனுக்கினைவழியில் நடந்து நாடோறுந் தேடியபொருள்கொண்டு இப்பிரத்தியட்சமான இன்பத்தை இவ்விடத்திற் பொருந்துவீர். ௨௧

உலகாயதன்மதம் மறுதலை

உள்ள தாவது கண்ட தென்றுரை கொண்ட தென் னுலகத்துநீ, பிள்ளை யாய்வளர் கின்ற நாளுனைப் பெற்ற தாயொடு தந்தையைக், கள்ள மேபுரி கால னுருயி ருண்ண வின்றொரு காலையாய், மெள்ள வேயுள ரென்று கொண்டு விரும்பு மாறு விளம்பிடே. ௩௩

(உரை) உலகாயதா ! நீ உலகத்துக் காட்சியே மெய்யென்றும் அனுமான முதலிய பொய்யென்றுங் கொள்ளப்பட்டது என்னை? நீ பிறந்துவளர்கின்றநாளில் உன்மாதாவினுயிரையும் பிறப்பதன் முன் உன்பிதாவினுயிரையும் கட்புலனுற்காணுத தொழிலைப் புரியும் எமன் கொண்டுபோக நீ இளமை நீங்கியபின் மாதாபிதா நமக்கு உண்டென்று மெல்லக் கருதியநெறி நீ கூறிய காட்சியன்று, அனுமானமே. உண்ணல் - கோடல், விரும்பல - கருதல். ௧

இடித்து மின்னி இருண்டு மேக மெழுந்த போதிது பெய்யுமென்று, அடுத்த தும்அகில் சந்த முந்தி அலைத்து வார்புனல் ஆறுகொண், டெடுத்து வந்திட மால்வ ரைக்க ணிருந்து கொண்டல் சொரிந்த தென்று, முடித்த தும்இவை காட்சி யன்றனு மான மென்று மொழிந்திடே. ௩௪

(உரை) மேகம் முழங்கியும் மின்னியும் இருண்டும் பரநதெ ழுந்தவிடத்து இதனுல் மழைபெய்யுமென்று நினைப்புண்டானதும், ஆறு அகில் சந்தன முதலியவற்றைத்தள்ளி அலைத்தொழுகுநீரைக் கொண்டுவந்திட, அதனைக்கண்டு பெரியமலையின்கண் மேகமிருந்து பெய்ததென்று நினைந்து துணிந்ததும், இவையிரண்டும் நீகூறிய காட்சியன்று அனுமானமென்று கூறுவாயாக. ௨

காண்ட லோஅநு மான மாவதும் காட்சி முன்னதும் காட்சியேல், பூண்ட பூத உடம்பி னுள்எழு போத மென் கொடு கண்டனை, மாண்ட வாயின் மனங்கொள் ஞான முணர்ந்த தும்அநு மானமென்று, ஈண்டு பூத மியைந்த திவ் வுடல் என்ப தென்பிர மாணமே. ௩௫

(உரை) அநுமானமென்று கூறப்பட்டதுங் காட்சியே, அது பூர்வக்காட்சி யாகையால் பூர்வக்காட்சியுங் காட்சியென்று நீகூறில்,

பூதக்கூடத்தினுள் ஓரறிவெழுமென்று கூறியது அநுமானமன்றி யாதுகொண்டு கண்டனை ; அன்றியும், சத்தாதிகளை நல்லபொறியிட மாக நின்று அறியுமென்னு மறிவுங் காட்சியன்று அநுமானமென்று கொள்வாயாக ; இஃதன்றிப் பிரமாணமு மில்லையென்று கூறுவை ; அங்ஙனங்கூறிற், பூதக்கூட்டத்தின் உருத்தோன்றுமென்று கூறி யது யாது உன்காட்சியும் அநுமானப்பிரமாணமே யென்று அறிவா யாக.

இவ்விடத்துப் பூதங்களின்கூட்டத்து உடம்பாமென்று சொல் லியது அநுமானத்தாலென்க. இலிங்கத்தைக் கொண்டு இலிங்கியை யூகிக்கிறஞானம் அநுமான மெனப்படும். ௩

பழுதி லாமறை கண்ட நூல்பழு தின்றி யுண்டது பாரின் மேன், மொழிவர் சோதிட முன்னி யின்னது முடியு மென்பது முன்னமே, அழிவி லாதது கண்ட னம்அவை யன்றி யுஞ்சில ஆகமங்களின், எழுதி யோர்படி என்று கொண்டிரு நிதியெ டுப்பதும் எண்ணிடே. ௩௬

(உரை) குற்றமில்லாத வேதமுதலாகிய நூல்கள் குற்றமின்றிச் சொல்வனவுள; அவையெங்ஙன மென்னிற், பூமியின்கட் சோதிட நூலோர் கருதி நிகழ்காலத்தினின்றும் எதிர்காலத்துவினையை முன்பு கூறுநிற்பர்கள். பின்பு அதுவும் அழிவில்லாததாகக் கண்டனம், அவையொழிந்துஞ் சில நூற்பிரமாணத்தினுள்ளபடியை எடுத்துக் கொண்டு இறந்தகாலத்தில் வைக்கப்பட்டுப் பூமியின்கண் மறைந்து கிடக்கும் பொருள்களையுமெடுக்கப்படும். அவை நூற்பிரமாணமே யென்றறிவாயாக. ௪

பூத மானவை நித்த மென்று புகன்ற தென்னை உருக் களாய், ஆத லோடழி வாகு மாதலி னுக்கு வோரவர் வேண் டும், காத லோடு கடாதி மண்கொ டியற்று வோருளர் கண் டனம், சீத நீரி லெழுந்த கொப்பு ளிகழ்ந்த மாருதச் செய் கையே. ௩௭

(உரை) பூதம் நான்கும் அழியாத வியல்புடைத்தென்று கூறிய தென்னை ? பூதக்கூட்டத்தில் உருத்தோன்றுதலுங் கெடுதலு முண் டாதலால் இவை நித்தமன்றி இவை கூட்டுவோன் ஒரு கர்த்தாவேண்

டும்; அஃதென்போல வென்னில், நீ உவமை கூறிய கடாதிகளை யும் மண்ணைக்கொண்டு உண்டாக்குவானைக் காண்டலால், நீரிடமாகக் குமிழி தோன்றுமாபோல, மனமுதலாயின தோன்றுமென்று கூறி னாய்; குமிழியும் வாயுவாலுண்டாம். ஆகையால், உருவிடத்திலு மன முதலானவற்றைக் கூட்டுதற்கொரு கர்த்தா வேண்டுமென்றறி வாயாக. ரு

நீரின் வந்தெழு கொப்புள் நீரது வாயெ ழும்நிகழ் பூதமும்
ஓரின் வேறுணர் வாயெ மாஅவை பூத மாகி உதித்திடும்
தேரின் நூறடை காய்செ றிந்தவை சேர வேறு சிவப்பெழும்
பாரி னிற்பிரி யாது புந்தி பழிப்பு டம்பு கிடக்கவே. ந௨

(உரை) நீரின் கண்ணே தோன்றுங் குமிழியும் நீராமாறுபோல, விளங்கிய பூதங்களும் விசாரிக்குமிடத்து வேறாகவறியும் அறிவா காது, அவை காயபூதமேயாம். அன்றியும்ஆராயும்வழி நூறுங்காயும் அடையுங் கூடி அவை கலந்தவிடத்து ஒரு சிவப்புண்டாமாறு போலப் பூதக்கூட்டத்தின் ஓரறிவெழுமெனக் கூறியது, பூமியிடத் துச் சிவப்புச்சேர்வை நீங்காது, அச்சேர்வைபோலப் புத்தியும் அவ் வுடலைவிட்டு நீங்காதாகவேண்டும். அங்ஙனமன்றி உடல்கிடக்கப் புத்தி நீங்குகையால் நீ கூறியது பழிப்பாம். சு

கூறு சேர்வையின் வந்த போது சிவப்பெனும் குணம் ஒன்றுமே, வேறு வேறு புலன்கு ணங்கள் உடற்கண் வந்து விளைந்ததென், நூறு காயடை கூடும் வேறொரு வன்ற னுமெலன நோக்கிநீ, தேறு பூத செயற்கும் வேண்டும் ஒருத்த னென்று தெளிந்திடே. ந௩

(உரை) நூறுங் காயும் அடையுமென்று கூறப்பட்டசேர்வை யின்கண் வந்த விடத்துச் சிவப்பெனும் ஒருதன்மையே காணப் படும். அப்படி ஒரு தன்மையேயாகாது புலனென்றும் பொறியென் றும் குணங்களென்றும் தனித்தனி உடற்கண் வந்துண்டாகிய தென்னை? அஃதன்றியும், நூறுங்காயும் அடையுஞ் சிவப்பேறக் கூட்டுதற்கு ஒருவன் வேண்டுமென்பதனை நீ கருதியதுபோலப் பூதச்செயற்கும் ஒருத்தன் வேண்டுமென்று நிச்சயமாகத் தெளிந் திடுவாயாக. எ

ஆன ஐம்பொறி உண்டி நித்திரை அச்சம் மைதுனம் ஆதியாய், ஊனில் வந்திடு முன்பி லாதவை யென்று ரைக்கின் உலூதைபோல், வானின் வந்திடும் மாதர் ஆண்அலி யாகி மானுடர் ஆதியாய், யோனி பன்மையும் இன்று பூதம் உறும்பு ணர்ச்சியோர் தன்மையே. ச0

(உரை) சிலம்பியிடத்து நூல்தோன்றுமாபோல முன்பில்லாதவையான ஐம்பொறி உணவு துயில் பயம் மைதுனம் முதலியவை காயத்தின் குணமாக இப்போதுண்டாமென்று நீ சொல்லில், மாதர் ஆண் அலியாகியும் மானுடராதியாகியும் ஆகாயத்தினின்றுந் தோன்றல் வேண்டும்; பூதக்கூட்டம் ஒருதன்மையாகலான் மிருகபசு பட்சி தாபராதிகளாகிய யோனிபேதமும் இல்லையாம்; ஆகையால், நீ கூறியது பொருளன்று. அ

ஐந்து நான்கொரு மூன்றி ரண்டுடன் ஒன்ற தாய்உடலங்களின், வந்தி டாவுணர் விந்தி யங்களும் வன்ன பன்மையும் இன்மையாம், புந்தி யோடிய வன்ன போக குணங்கள் பூத புணர்ச்சிதான், தந்தி டாதிவை பேத மாயிட வந்த வாவினை தந்தவா. சக

(உரை) நீ முன்பில்லையென்று கூறிய கன்மம் இல்லையாயின் யோநிபேதமும் இல்லையாய் அவ்வியோநிபேதங்களின் உண்டாம் உடலங்களின் இந்திரியங்களும் ஐந்து நான்கு மூன்று இரண்டு ஒன்றென்னும் அறிவுகளும் இல்லையாம். அவை யன்றியும்,—புந்தியால் அறியும் அக்ஷரங்களும் புசிப்புகளும் குணபேதங்களும் பூதக்கூட்டந் தரமாட்டா. இந்திரியம் மிகவாகவும் குறைவாகவும் சாதிபேதமாகவும் குணபேதமாகவும் பேதித்திடவந்தவாறு கன்மந்தந்தவாறென்று அறிவாயாக. (முன்னர் வன்னம் ஜாதி, பின்னர் வன்னம் அக்ஷரம்.) கூ

அறிவு பூதம தென்னில் வேறு புறத்த றிந்தமை கண்டிலம்
செறிவு தான்உடலத்தெ னில்சவ மான போதுடல் தேருமோ
குறிகொ ளாதுடல் வாயு வானது கூடி டாமையின் என்னின்நீ
பிறித ராதுயிர் நிற்க ஞானம் உறக்க மென்பிற வாததே. சஉ

(உரை) பூதங்களே அறிவாமென்று நீ கூறில், புலப்படக்காணப்பட்ட மண்ணிலும் நீரிலும் நெருப்பிலும் காற்றிலும் அறிவு கண்டில

மன்றே, உடலிலே செறிந்தபோதுகாண் தோன்றுவதென்னிற், சவமாய்க்கிடந்தகாலத்தே அறிவுகண்டதில்லையே, அறிவு குறிக்கமாட்டாது காண். உடலின் வாயுப்பிரிந்தவாறே யென்று நீ கூறில், அந்த வாயுவானது உறக்கத்திலே பிரியாதுநிற்க அறியாமல் நிற்பானேன்? ஆகையாற் பூதக்கூட்டத்தே அறிவுதோன்றாது; வேறோரறிவுண்டென்றறிவாயாக. கo

அறிவு டற்குண மென்னில் ஆனைய தாதி அந்தம் எறும்பதா
உறுமு டற்பெரி தான வற்றில் உதித்தி டும்பெரி தாகவே
சிறுவு டற்செறி ஞான மும்சிறி தாயி டும்பரி ணாமமும்
பெறுமு டற்சிறி தாவ தென்பெரி தாவ தென்சில பேசிடே.

(உரை) அறிவென்று வேறொருமுதலில்லை உடற்குணமேகாண் அறிவென்று நீ கூறின், ஆனைமுதல் எறும்பீறாக எடுத்தவுடலிற் பெரிதானவற்றின் உதிக்குமறிவு பெரிதாயுஞ் சிறிதானவற்றின் உதிக்குமறிவு சிறிதாயுமிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமன்றி, பரிணாமத்தையுடைய யானையுடற்கு அறிவு சிறிதாயும் சிறியவுடலையுடைய மானுடற்கு அறிவுபெரிதாயுமிருப்பதென்? ஆகையால் அறிவு உடற்குணமன்று; வேறு நீ சொல்லத்தக்க துண்டாயிற்சொல்.

சரீரம் வளருந்தோறும் அறிவு வளரவும் அஃது கெடுந்தோறுங் கெடவுங் காண்டலானும் சரீரத்தைப்பிரிந்து சேதனநிற்கக்காணப்படாமையானும் சரீரகாரியமென்னிற் பிருதிவிசேடணமாகிய இந்தனம் பெருகுந்தோறும்பெருகிச் சுருங்குந்தோறுஞ்சுருங்கி அதனில் வேறுபடப்படாதாகி இந்தனமில்லாதவழி யில்லையாகின்ற அக்கினி இந்தனகாரியமாகி இந்தனத்துடனொன்றாகாவாறுபோல, அறிவு சரீரகாரியமாகிச் சரீரத்துடனொன்றாகாது. அன்றியும் அறிவு மகாசரீரவானில் அற்பசரீரியாயினுன் சகலசாத்திர ஞானமுடையனைக்காண்டலிற் சரீரவிருத்தியாற் சேதனத்துக்கு விருத்தியில்லையெனக் கொள்க. கக

போத மும்மெலி வாகி யும்மலி பூத மானவை கூடலிற்
பேதமோடுபெருத்து டற்கள் சிறுத்த பெற்றிமை என்றிடின்
ஓது டற்பெரி தான வுஞ்சிறி தாயி டாசிறி தானவும்
நீதி யிற்பெரி தாயி டாமுனம் உள்ள தன்மையின் நீடுமே. சச

(உரை) அற்றன்று, உடற்குணமேகாண் அறிவென்றது, பூத மானவை கூடுங்காலத்துப் போதமெலிவாகியும் பூதமலிவாகியுங் கூடலில் அறிவு சிறுத்துக் காயம் பெருத்ததென்றும், போதமலிவாகியும் பூதமெலிவாகியுங் கூடலில் அறிவு பெருத்துக் காயஞ் சிறுத்ததென்றும் நீ கூறின், பூதக்கூட்டத்தாற் றோன்றுமென்று நீ கூறியவுடல் பெரிதானவுடல் சிறிதாயிடாது, சிறிதானவுடல் பெரிதாயிடாது, முன்னமுள்ள முறைமைப்பாட்டில் நிற்கவேண்டும். அங்ஙனம் நில்லாது பெரியவுடல் காலஞ்சென்றாற் சிறிதாயுஞ் சிறியவுடல் காலஞ் சென்றாற் பெரிதாயும் இருத்தலாற் பூதக்கூட்டத்தில் அறிவு தோன்றுவதன்று; கன்மத்துக்கீடாக வடிவெடுத்துக் கோடலா மென்று கருதுவாயாக. (நீடுதல் - நிலைபெறுதல்.) கஉ

இயல்பு காண்இவை யென்னில் வேறிசை பெண்ணொ டாணிரு தன்மையாஞ், செயல்கொ ளாஇவர் செய்தி காரண மாக வந்து செனிப்பதென், இயல்ப தாமுடல் பூத காரிய மாவ தும்மில்லை யாகுமால், மயல தாம்வினை யாலொ ருத்தன் வகுத்த தன்மையின் வந்ததே. சரு

(உரை) கன்மம் உடலாக எடுத்துக் கோடற்கு அறிவில்லை; இவையெல்லாம் பூதஇயல்பென்று நீ கூறின், இயல்பு ஒருதன்மைப் பட்டிருத்தலன்றி வேற்றுமைப்படப்பொருந்தி இரண்டு தன்மை யாகிய பெண்ஆண் என்னும் முறைமையைக்கொள்ளாது. இஃதன்றியும், பூதகாரணமாகில் இரண்டு தன்மைப்பட பெண்ஆண் என்னும் முறைமை காரணமாகப் பிறப்பதென்னை? ஆகையால், இயல்பாமென்ற வுடல் பூதஇயல்புமன்றாய்ப் பூதகாரியமாவது மில்லையாம். அதனல், நீ கூறியது மயக்கத்தை யுடைத்தாம். கன்மத்துக்கீடாக ஒருத்தன் உண்டாக்கப்பட்ட தன்மையிலேவரும் உருக்களென் றறிவாயாக. கங

கார ணம்அவை யென்றதென்னை கடாதி போல்நிகழ் காரியம், நேர ணைந்து சமைந்து நின்றிடும் என்ப தும்அது நேர்கிலோம், போர ணைந்திடு மொன்றொ டொன்று பொருந்து மாகில் வருந்தியும், நீர ணங்கொரு தீயி னின்றது கண்ட தாயின் நிகழ்த்திடே. சகூ

(உரை) உருக்கட்குப் பெண் ஆண் செய்தி காரணமென்று நீர் கூறியதென்னை? மண்ணின்கட் கடாதிகள் தோன்றுமாறு போலப்

பூதகாரணத்திற் பெண் ஆண் காரியப்பட்டுத் தம்மிற்கூடியகூட்டத்தே உருச்சமைந்திடுமென்று நீ சொல்லுகிற இதனையாங் கொள்ளோம். அஃதெங்ஙன மென்னில், நீ கூறிய பூதங்கள்நான்குந் தம்மின் மாறுபடும் ஆதலால், அன்றி அவை மறுதலையாகாமற் கூடுமாயின் நீருந் தீயும் ஓரிடத்திற் கூடிநின்ற தன்மையை உன் காட்சியளவையிற் கண்டதுண்டாயின் வருந்தியுஞ் சொல்வாயாக. கச

பூத மேவு புணர்ச்சி யேபுரி காய காரண மாகுமேல்
காதல் ஆணொடு பெண்ணும் மேவு புணர்ச்சி காரண மாவதென்
ஆதி யேஉல கத்தில் ஆணொடு பெண்ணு மாயணை காரியம்
நாதன் நாயகி யோடு கூடி நயந்த காரணம் என்பரே. சஎ

(உரை) பூதக்கூட்டமே பொருந்தப்பட்ட காயத்துக்குக் காரணமாயின், பெண் ஆண்கள் காதலோடு புணரும் புணர்ச்சி காரணமாக உருக்கள் காரியப்படுவானேன்? அங்ஙனமானது, அநாதியே கர்த்தா நாயகியோடுகூடிப் போகத்தை விரும்ப அதுகாரணமாக ஆதியே உலகின்கண் ஆண் பெண் காரியப்பட்டு அதுகாரணமாக உருக்கள் காரியப்பட்டு வருதலின்றிப் பூதக்கூட்டங் காரணமெனப்படாது. கரு

தந்தம் வெம்மை கலந்தி டும்புனல் கன்மம் என்செய்த தென்றனை
சந்த னந்தழல் சார நீரிரு தன்மை யுற்றிடு மாறதோர்
தந்த கன்மம் இரண்ட ணைந்து தருஞ்சு கத்தொடு துக்கமும்
சிந்தி யாஎழு சீவ னுற்றிடும் வேறு டற்கிலை தேறிடே. சஅ

(உரை) புனலானது சந்தனதிகளைக்கூடிக் குளிர்ந்தும் நெருப்பைக்கூடி வெப்பங்கலந்துமிருத்தலால் அஃதென்ன கன்மஞ்செய்தது; ஆதலாற் கன்மமில்லையென்று கூறினாய், நீ உவமங்கூறிய நீர் சந்தனத்தையுந் தழலையுஞ்சார அவ்வொருபொருட்கு இரண்டுதன்மையுண்டானவாறு விசாரிப்பாயாக. கன்மம் இரண்டுவகைப்படப் பொருந்திச் சுகதுக்கங்களைக்கொடுக்கும். அந்தச்சுகதுக்கங்களை உற்றறிந்திடுவது சேதநமான உயிருக்கல்லது அசேதநமான உருக்கட்கில்லையென்றறிவாயாக. தந்த கன்மமாவது முன்ஜநநத்தில் அறிவுண்டாக்கிக் கொண்டதாய்ப் பின்ஜநநத்தில்வந்து கூடியகன்மம். சிந்தியாவெழுசீவனென்றது சுகதுக்கங்களுக்குப் பிரியாப்பிரியப்படுதலை. கசு

இன்பம் எய்தி இருந்து நீவினை இல்லை இங்கியல் பென்றிடில், துன்பம் எய்திடு வானென் மற்றிது சொல்லி டாய்சொல வல்லையேல், முன்பு செய்திடு கன்ம மென்றறி கன்ம மும்முதல் வன்ன றிந், தன்பி னூறு விக்கு மப்பயன் ஆங்க மைப்பொ டநாதியே. சசு

(உரை) நீ ஸ்திரீகளுடன்கூடிப் போகஇன்பத்தை அநுபவித் திருந்தும் அது இயல்பொழியக் கன்மமில்லையென்று கூறில், அந்த ஸ்திரீகள்நீங்கினவிடத்துத் துக்கப்படுவானேனென், இஃது எதனால்வந்த தென்று சொல்லவல்லையாகிற் சொல்லுவாயாக, ஸ்திரீகளுடன் கூடிப் போகத்தை அநுபவிப்பதும் அவரைநீங்கித் துன்பத்தை அநுபவிப்பதும் நீ முன்செய்த புண்ணியபாவங்களென்று அறிவா யாக. அந்தப் புண்ணியபாவங்களுந் தாமாக அணைவதல்ல, கர்த்தாவான வன் அறிவுகள்செய்த கன்மத்துக்கீடாக அறிந்து அநுக்கிரகத்தாலே யூட்டுவன். அறிவுங்கன்மமும் அவற்றைக்கூட்டுதலும் அநாதியே யுள்ளன. சஎ

அநாதி யேலமை வின்றெ னின்மல மாயை கன்மம் அணுச்சிவன்
அநாதி கன்மம் அணுக்கள் செய்ய அறிந்து கன்மம் உடற்செயா
அநாதி காரிய மாமு டற்கள் அசேத னம்மணு யாவறிந்(து)
அநாதி யாதி அமைக்க வேண்டும் அமைப்பி னேடும் அநாதியே.

(உரை) நீர் கூறியவை அநாதியேயாமாகில் ஒருவன் கூட்டுத லில்லையென்று கூறின், மலமும் மாயையுங் கன்மமும் ஆன்மாவுங் கர்த்தாவும் அநாதி, கன்மத்தை ஆன்மாக்கள்செய்ய அந்தக் கன்மந் தானுயறிந்து ஆன்மாக்களுக்கு உருவையெடுத்துக் கூட்டமாட்டாது, அநாதியே காரியப்பட்டு வரும்உடல்கள் அசேதனமாகையால் ஆன் மாவையறிந்து கூடமாட்டாது. ஆகையால் அநாதியாகிய கர்த்தா ஆன்மாவையும் கன்மத்தையும் அதற்குப்பொருந்தின வுருவையும் ஆதியாகக்கூட்டல்வேண்டும். அப்படி அவன் கூட்டினகூட்டரவும் அநாதியாகையால் இவையும் அநாதிதான். சஅ

காணொ ணுகர ணங்க ளுக்குயிர் கண்டி டாமையின் இன்றெனில்
காணு மோகடங் கண்ட கண்ணினைக் கண்டு நிற்பதுங் கண்ணதே

காணொ ணாதுயிர் தானு மிப்படி கண்டி டுங்கர ணங்களைக்
காணொ ணாகர ணங்க ளுக்குயி ருண்மை யாவதுங் கண்டிடே.

(உரை) புறக்கரணங்களுக்கு உயிர்காணவொண்ணாதாகையாற் காட்சிக்குப்புலப்படாமையின் ஆன்மாவென்றொன்றில்லையென்றுகூறின், சரீரமானது தன்னைக்கண்ட கண்ணைத்தான் காணவற்றோ? அச்சரீரத்தைக் கண்டுநிற்பதுங் கண்ணுக்குள்ள தொழிலேயாம். காட்சியளவையாகிய கண்ணுக்குக் காணவொண்ணாதென்ற உயிரும் இத்தன்மைத்து, உயிர் சேதனமாகையாற் கரணங்களைக் கண்டுநிற்கும், கண்களைச் சரீரம் அறியாதவாறுபோலக் கரணங்களும் அவ்வான்மாவைக் காணவொண்ணா, ஆகையால் ஆன்மாவை யுண்மையாக உண்டென வறிவாயாக. கக

அங்கி யானது தானு மொன்றை அணைந்து நின்று நிகழ்ந்திடும்
பங்கி யாதுயிர் தானு மிப்படி பற்றி யல்லது நின்றிடா(து)
எங்கு மார்தயி லத்தை யுண்டெழு தீப மான தெரிந்திடும்
அங்க தாம்உடல் நின்று கன்மம் அருந்தி யாருயி ராவதே. ருஉ

(உரை) நெருப்பானது ஓரிந்தனத்தைப்பற்றிநின்று தன்வடிவைக் காட்டுந் தன்மையன்றித் தனித்துநின்று தன்வடிவைக்காட்டுந் தன்மையை யுடைத்தன்று; அதுபோல், ஆன்மாவும் ஒருருவைக்கூடியன்றி நிற்கமாட்டாது, தகளியெங்கும் நிறைந்த எண்ணெயைப்பருகி ஓங்கிய தீபமானது எரியாநிற்கும், அப்படிக் கன்மத்தால் எடுத்துக் கொண்ட காயத்தினின்றுங் கன்மத்தைப்புசிப்பது ஆன்மாவாம். திரி காயத்திற்கும், எண்ணெய் கன்மத்திற்கும், தீபம் ஆன்மாவிற்கும் உவமை. பங்கியாது - அழியாது. உO

அறிவு தானுட லத்தின் வேறது வாயி றந்து பிறந்திடின்
அறிவு முன்புள திங்கு வந்தும் அறிந்தி டாமைய தின்றெனின்
அறிவை யோகன வத்து நீநன வத்தை அன்று தரத்திருந்
தறிவு மவ்வறி வோமய க்கறி வாத லாலறி யாதுகாண். ருஙு

(உரை) அறிவானது இவ்வுடலத்தின் வேறுபட்டு இறந்தும் பிறந்துந் திரியுமாயின் அவ்வறிவு முன்புள்ளதாயின் இப்பிறப்பினும் அறியாமையின்றி அறிவேயாயிருக்கவேண்டும். அஃதில்லையே யென்று நீகூறின், நீ கனவுகாணுமிடத்தே அக்கனவை நனவென்பு

தன்றிக் கனவென்பதறிதியோ? அஃதன்றியும், நீ மாதாவுதரத்தில் முன்னிருந்தறிந்த அறிவோ பூததேகமானபின்பு மயங்கினஅறிவு. ஆகையால் இறந்தும் பிறந்துந்திரிகையால் ஆன்மாவுக் கறியாமையே குணமாம். உக

இறந்தி டும்அறி வேபி றந்திடு மென்ப திங்கிசை
யாதெனின், உறங்கி டும்பொழு தின்றி நின்றுணர் விங்கு
தித்திடு மாறதோர், பிறந்த இவ்வுடல் போக வேறுடல
பின்பு வந்தமை பேசிடின், மறந்தி டுங்கன வத்தின் வேறு
டல் வந்த வாறு மதித்திடே. ருச

(உரை) இறந்த அறிவே பிறக்குமென்று இவ்விடத்துக் கூறியது பொருத்த முடைத்தன்றென்று நீகூறின், நீ துயில்செய்யுமிடத்து முகத்திற் பாம்பேறவும் அறிவின்றிக்கிடந்து விழித்தவிடத்து உணர் வினின்று பாம்பைக் காணவும் பயப்படுமாறு விசாரிப்பாயாக. இப் போதெடுத்துக்கொண்ட காயங் கெட்டாற் பின்பு மற்றொருகாயமுண் டாம்படி எப்படியென்று சொல்லின், நனவை மறந்திடுங் கனவில் உன்னையெடுத்துக்கொண்டு திரியும்உடல் உன்னைக் கூடியவாறு எத் தன்மை அத்தன்மையாக வென்றறிவாயாக. உஉ

கரணம் வாயு விடத்த டங்க அடங்கி வந்தெழு காரியம்
மரண மான விடத்து மற்றிவை மாய்ந்து பின்பு வருஞ்செயல்
கிரண மார்கலை கெட்டு திப்ப இறப்பி னோடு பிறப்பையும்
தரணி யோர்கள் மதிக்கு ரைப்ப ருயிர்க்கு மிப்படி சாற்றிடே.

(உரை) ஒருவன் மரணமானவிடத்தே இந்திரியங்கள்கெட்டுப் பின்பு அவைவரு முறைமைப்பாடு எத்தன்மைத்தென்னில்? ஒரு வன் மூர்ச்சித்தவிடத்துக் கரணங்கள் வாயுவிடத்தொடுங்க அவ்வாயு வுஞ் சேட்டைகெட்டுப் பின்பு அவன் மூர்ச்சை தீர்ந்தவிடத்து அக் கரணங்கள் சேட்டைப்பட்டாற்போலும். இஃதன்றியும், மதி யினது கிரணம்பொருந்தின கலைகள் கெட்டுந்தோன்றியும் வருதலை மதிக்கும் இறப்பும் பிறப்புமாகக் கூறுநிற்பர்கள் உலகத்தார்; அது **போல,** ஆன்மாவுக்கும் இப்படிக் கூறுவாயாக. உ௩

பூத மானவை காரி யங்கள் பொலிந்து மன்னி அழிந்திடும்
ஆத லால்ஒரு நாதன் இங்குளன் என்ற றிந்துகொள் ஐயனே

பேத மான கடாதி மண்ணினில் வந்த வாறு பிடித்திடில்
கோதி லாத குலால ஞல்வரு செய்கை யென்று குறிப்பரே.

(உரை) நீ கூறிய பூதங்கள் காரியப்பட்டுப் பொலிவினையுடைத்தாய்ப் புசிப்பளவு நிலைபெற்று மீளவும் அழியாநிற்கும்; ஆதலால், இவற்றை ஆக்கியும் அழித்துஞ் செய்வான் ஒரு கர்த்தாவுண்டென்று அறிவாயாக. மண்ணினிடத்துக் கடாதிபேதம் வந்தாற்போலப் பூதகாரியமே காயமென்னில், அம்மண்ணுங் குற்றமில்லாத குலாலனது செய்கையாற் காரியப்பட்டாற்போலக் கர்த்தாவினுடைய செய்கையாற் பூதமுங் காரியப்பட்டதென்று அறிவாயாக. ஐயனே என்றது இகழ்வின்கண் வந்தது. அசேதனமாகிய மண் சேதனனாகிய குலாலனாலே காரியப்படுமாபோலப் பிரபஞ்சம் ஈசுரனாலே காரியப்படுமென்று அறிவாயாக. உச

வேதன் நாரணன் ஆர ணம்மறி யாவி ழுப்பொருள்
பேதைபால், தூத னுயிரு கால் நடந்திடு தோழன் வன்மை
செய் தொண்ட னுக்(கு), ஆத லாலடி யார்க ளுக்கெளி யான
டிக்கம லங்கள்நீ, காத லாலணை ஈண்டன் வேண்டின
இம்மை யேதருங் கண்டிடே. ருஎ

(உரை) பிரமாவும் விஷ்ணுவும் இருக்கு யசு சாமம் அதர்வணமென்னு நாலுவேதமும் அறிதற்கரிதாகிய விழுமியபொருள், வலிந்தாட்கொண்ட சுந்தரமூர்த்திநாயனார்க்குத் தூதனாய்ப் பரவையாரிடத்தே இரவின்கண் இருகால் நடந்த துணைவன், அப்படிப் பிரமவிஷ்ணுக்களுக்கு அரியனாயினும் அடியார்களுக்கெளியனாய் எண்ணியவை யிம்மையிலே கொடுக்கத்தக்கவனாகையால், அவனது ஸ்ரீபாத கமலங்களை நீ விருப்பத்தோடும் வழிபடுவாயாக. விரும்பிய போகத்தையும் இம்மையிலே தருவனாதலால் அவனைமெய்யாகக் காண்பாயாக. வன்மைசெய் தொண்டனென்பதற்குக் கர்த்தாவை ஏவல்கொள்ளுந் தொண்டன் எனினும் அமையும். உரு

பொன்கு லாவு மணிக்க லன்கள் மலம்பு கில்கை
பொருந்திடா, மின்கு லாம்இடை யார்கள் தாமுல கத்தின்
வேட்கை விடும்பொருள், புன்பு லால்மல மூத்தி ராதி

பொசிந்து நாறு புலைக்கலம், என்கொ லாமிவர் மேல்வி ழுந்த
திவற்றின் என்பெற எண்ணியே. ருஅ

(உரை) பொன்னால் விளங்கப்படாநின்ற மணிகள் அழுத்திய அணிகள் மலத்திடை விழுந்தால் அம்மலத்தின் அசுத்தத்தாற் கையா லெடுத்தல் பொருந்தாது. அதுபோல, உலகத்து மின்போல நுடங்கின இடையையுடைய மகளிர்பால் மிக்க விருப்பமும் செயற்கை மண நீங்கினாலுண்டாகிய அசுத்தமிகுதிகண்டு ஆசையை விடத்தக்க பொருளாம். அஃதென்போலவென்னில், புல்லிதாய இரத்தமல மூத்திராதிகள் முதலானவை கசிந்து மிகவும் துர்க்கந்தத்தை யுடைத்தாகிய பொல்லாக்காயமாகையால், இம்மலமூத்திராதிகளில் என்ன பெறுதற்கு விசாரித்து இவர்களிடத்து விருப்பமுண்டாவது இதனால் யாதுண்டாம். உசு

தோலி ரத்தம் இறைச்சி மேதை யெலும்பு மச்சை சுவேதநீ
ராலெ டுத்த முடைக்கு ரம்பை அழுக்கி னோடு புழுக்குழாம்
நூலொ ழுக்கிடு கோழை ஈரல் நுரைக்கு மூத்திர பாத்திரம்
சேல டர்த்தகண் ணார்க ளென்பது தேர்ம லத்திரள் திண்ணமே.

(உரை) துவக்கு உதிரம் மாம்சம் மேதை அத்தி மச்சை சுக்கில ஜலம் இவையிற்றினாலே எடுத்துக்கொண்ட துர்க்கந்தமாகியகாயம், அன்றியும் ஊத்தையுடன் கிருமித்திரள் நூலொழுகுங் கோழை ஈரல் இவைகளாற்பொங்கி நுரைக்கும் மூத்திரபாண்டமாதலால் அப்படிப்பட்ட காயத்தையுடைய மகளிர், சேலிரண்டு அடுத்தாற்போலுங் கண்ணையுடையாரென்று சொல்லுவது எதனாலென்று விசாரிப்பாயாக; விசாரிக்குமிடத்துச் சர்வமுநிச்சயமாக மலத்தொகுதியாம். உஎ

ஆசை யுற்றுழல் சூக ரங்கள் அசுத்த மேவி அளைந்துதின்
றேசு கித்தன வாயி டுஞ்சுகம் ஏழை யோடுறும் இன்பம்நீ
மாச தற்றுளிர் நித்த சுத்த வளந்த ருஞ்சுக வாரிகாண்
ஈச னுக்கடி மைத்தி றத்தின் இசைந்து நாம்பெறும் இன்பமே.

(உரை) அறிவின் மகளிரோடு நீ சுகமுறுவது ஆசைமிகுத்துத் தடுமாறும் பன்றிகள் மலத்திற்புக்கு அதனைப்புசித்து அதனிற்புரண்டு மிகவுஞ் சுகத்தையடைந்தனவாய் நிற்பனபோலும். அங்ஙனமன்றியும், கர்த்தாவுக்கு அடிமைத்திறஞ்செய்து யாங்கள் பெறும் இன்ப

மாவது குற்றமற்று விளங்கும்படியாய் அழியாததாய் நின்மலமாயிருக்குஞ் சிறப்பினையுடைத்தாகிய இன்பசமுத்திரமாம். உ௮

குரோத மேகுண மாயி ருந்தவர் சாந்தி நன்மை குறிக்கொளார்
அராக மேயணை வார்க ளாசை அறுத்த இன்பம் அறிந்திடார்
பராவு தேவர் பராவு தூய பராப ரன்அடி பற்றிநீ
விராவு மெய்யில் விடாத இன்பம் விளைந்திடும்இது மெய்ம்மையே.

(உரை) கோபமிகுதியை இயல்பாகவுடையார் பொறையினுலுண்டாகிய நன்மையையறியமாட்டார், ஆசையேதமக்குக் குணமாகவுடையவர்கள் அவ்வாசையை அறுத்தவர்களுக்குண்டாகிய சுகத்தை அறியமாட்டார்கள்; அவர்களைப்போல நீயுஞ் சிற்றின்பமாகிய ஸ்திரீ போகத்தைக் கைக்கொண்டு பேரின்பமாகிய பிரமாநந்தத்தை அறியாய் அஃதறியவிரும்பின், இந்திராதிதேவர்களாற் பரவப்பட்ட பிரம விஷ்ணுக்களாற் போற்றிசெய்யப்படுஞ் சுத்தமான பரைக்கு மேலானவனது ஸ்ரீபாதங்களை நீ பற்றுக்கோடாகக் கொள்வாயாக; அதனுல் அப்பொழுதே உன்னுடைய சரீரந்தன்னிலே ஒருகாலும் நீங்காத சுகம் பிரகாசிக்கும். இது சத்தியம். உ௯

காம மாதி குணங்க ளைச்சுக மென்று கொண்டனை காதலால்
தூம மாரழல் அங்கி சீத மலிந்த போது சுகந்தரும்
நாம மார்தரு சீதம் வெம்மை நலிந்த போது தருஞ்சுகம்
சேம மாகிய இன்ப மாமிகு தெய்வ நன்னெறி சேரவே. ௩௦

(உரை) காமம் குரோதம் உலோபம் மோகம் மதம் மாற்சரியம் இடும்பை அகங்காரம் என்கின்ற இவையிற்றைச் சுகமென்று கொண்டாய் அஃதெத்தன்மை யென்னில், குளிர்மிக்ககாலத்து வெப்ப விருப்பத்தால் புகைபொருந்தின அழல்கின்ற அக்கினி சுகத்தைத் தருவதுபோலவும், வெப்பமிகுத்த விடத்துப் புனலென்று பெயரையுடைய நீரின் குளிர்ச்சியை யடைந்தபோது சுகத்தைத் தருவது போலவுமாம். கர்த்தாவினுடைய ஞானமார்க்கத்திலே கூடினுல் ஒருகாலும் விடாத இன்பமுண்டாம்; ஆதலால், அதனோடு கூடுவாயாக. காமமாதி யென்றதனுல், காமச்சுகம், சாங்கம் உபாங்கமென இருவகைத்து. சாங்கமாவது—ஆலிங்கனம், முத்தம், மிடற்றினுலுண்டாம் ஒலிபேதம், நகக்குறி, பல்லிடுகுறி, அங்கதாடனம், அங்குலிமர்த்த

நம், சும்பநம் முதலியவுமாம். உபாங்கமாவது—அன்னம், வஸ்திரம், ணம், சந்தனம், தாம்பூல முதலியவுமாம். ௩0

படிக்கு நூல்கள் சிவாகமம்பசு பாசமோடு பதித்திறம், எடுத்தி யம்புவ தீசன் வார்கழ லேத்திடுந்தொழி லென்றுமே, விடுத்தி டும்பொருள் காம மாதிகள் வேண்டிடும் பொரு ளீண்டருள், முடித்து மும்மலம் விட்டு நின்மல னோடு நின்றிடன் முத்தியே. ௬௩

(உரை) சிவநெறியாற் பேரின்பமெய்துவோர் படிக்கும் நூல்களாவன: வேதாகமங்கள், அவைகளெடுத்துச் சொல்லுஞ் சொல்லாவன: பதிபசுபாசத் திறங்கள், அவர்கள் கிரியையாவன: பரமேசுவரனுடைய ஸ்ரீபாதங்களை வணங்குகை, எப்போதும் அவர்கள் கைவிடும்பொருளாவன: காமக்குரோத முதலானவை ; அவர்கள் வேண்டும்பொருளாவது: மிக்கவருள். ஆகையால் இப்படி மூன்றுபதார்த்தத்தையு முற்றுப் பெறநிறுத்தி, மலத்திரயங்களையும்விட்டுக் கர்த்தாவோடு கூடுதல் முத்தியின்பம்; ஆதலால், நீயும் இச்செயலிலே நிற்பாயாக. இதனுள் நாலுபாதமும் அடங்கியவாறு கண்டுகொள்க. உலகாயதர் - மிச்சிரசார்வாகர், இரணியகர்ப்பசார்வாகர் என்றிருதிறத்தர். ௩௧

சௌத்திராந்திகன் மதம்

நீதியார் வேத நூலின் நெறியலா அறங்கள் நாளும்
ஓதியோர் ஐந்து சீலம் உடையராய் உடல மூடிப்
போதிநீள் மரத்தின் மேவும் புத்தர்நால் வரினும் வைத்துச்
சாதிதான் இலாத கொள்கைச் சௌத்திராந் திகன்முன் சாற்றும்.

(உரை) நீதி சாத்திரத்தைத் தனக்கங்கமாகப்பொருந்திய வேத நூல்நெறியல்லாத அறநெறியாகிய பிடகநூலை நாடோறுமோதி, உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமென்னும் ஐந்து கந்தங்களின் குணங்களையுடையராய், உடலைத் துவராடையாற் போர்த்து, அரசினைத் தெய்வம்போற்பேணி அதன்கீழ்ப் பொருந்தியிருக்கும் பௌத்தர் நால்வகையார்களையும் வைத்து அவர்களில், வருணபேதமறக்காணுஞ் சௌத்திராந்திகன் முன்னே சொல்லாநின்றான்.

புத்தர்நால்வரினும் வைத்தென்பது - பௌத்தர்நால்வரினு உட்கோளாகக் கொண்டென்க. நால்வராவார்—சௌத்திராந்திகன், யோகாசாரன், மாத்திமிகன், வைபாடிகன் என்போர். நீதியார் வேதமாவது—லௌகீகதன்மமாகிய சோதிடம், வியாகரணம், சிற்பம், பாதம், சிக்ஷை, சந்தசு என்க. நெறியலா அறங்களாவன—ஜாத்மவாதமும், அகத்திருவாதமும், ஆகாசம் காலம் திக்கு காரணத்பாவமுமில்லையென்றும், குணியும் அவயவியுமில்லையென்றும் கொள்ளுங் கொள்கை. ஐந்துசீலமாவன—அஹிம்சை, சத்தியம், அஸ்தேயம், பிரமசரியம், சங்கிரகம் என்க. அவ்வைந்து சீலமும் சாரதற்கும், சாரணற்கும் தேசசீலம், உபசம்பன்னற்கு நூறுசீலம், சுவவீரருக்குக் கோடிசீலம், இப்படி நிலைதோறுஞ் சீலம்பலவாம். க

முழுதுணர்ந் துலகிற் கோறல் முதற்செயல் முனிந்து மற்றும்
பழுதிலா அருளி னாலே பரதுக்க துக்க னாகித்
தொழுதுவா னவரும் போற்றத் தொல்பிட கங்க ளான
வழுவிலா கமங்கள் சொன்ன மாதவன் நாத னாவான். ௬௫

(உரை) சர்வத்தையுமறிந்து பிரபஞ்சத்திற் பொய் கொலை களவு கள் காமங்களை வெறுத்து, குற்றமில்லாத கிருபையாலே எவ்வுயிர்த்துன்பமுந் தன்னுயிர்த்துன்பம்போற் கொண்டு, தேவர்களுந் தொழுது துதிக்கப்பட்டுவரும் பழைய பிடகநூலாகிய இகழ்ச்சியில்லாத ஆகமங்களை யருளிய புத்தமுனியே கர்த்தாவாவான்.

பழுதிலா அருளென்பது - இராச்சியத்தைக் கொடுத்தும், பிள்ளைகளைக்கொடுத்தும், தன் கண்ணைக்கொடுத்தும், உதிரமாம்சமுதலாயின புறவுக்கரிந்து கொடுத்தும், வையங்காத்து வந்தவைமுதலியன. உ

மருவிய அளவை காட்சி மானமென் றிரண்டி வற்றால்
கருதிய பொருள்கள் ஞான ஞேயமாய்க் கணத்திற் பங்கம்
வருமுரு அருவம் வீடு வழக்கென நான்க தாகித்
தருமவை ஒன்றி ரண்டாய்த் தான்விரிந் தெட்டி னாமே. ௬௬

(உரை) பிடக நூலிற் பொருந்திக்கொள்ளப்படும் அளவையாவன : காட்சியும் அநுமானமும் எனவிரண்டாம். இக்காட்சியாலும் அநுமானத்தாலும் அறியப்படும் பொருள்கள் அறிவும் அறியப்படும் பொருளுமாய் ஒருமாத்திரையிற் கெட்டுவரும், ஞானஞேயங்களினல்

உருவும் அருவும் வீடும் வழக்குமென நான்காகி அந்நான்கும் ஒன்றிரண்டாக விரிந்து எட்டாகத்தரும்.

கணத்திற்கெடுகை நால்வகை, அவையாவன - கெட்டுவர்த்தித்தலும், கெட்டு க்ஷயித்தலும், கெட்டொத்துநிற்றலும், கெட்டுக்கெட்டேபோதலுமாம். கணம் - தாமரையிதழை அடுக்கி உளியிட்டடித்தால் எட்டிதழறு மெல்லை. ௩

உருஇயல் பூத மோடங் குபா தாய ரூப மாகும்
அருஇயல் சித்தம் கன்மம் என்றிரண் டாகும் வீட்டின்
மருவியல் குற்றம் கந்த மெனவழங் கிடும்வ ழக்கின்
இருஇயல் உள்ள தோடங் கில்லதாம் இயம்புங் காலே. ௬௭

(உரை) உருவினதியல்பு பூதவுருவத்துடனே உபாதாயரூபமென இரண்டாம், அருவியல்பு சித்த அருவென்றுங் கன்ம அருவென்றும் இரண்டாகும், வீட்டினது பொருந்தினவியல்பு குற்றவீடென்றும் கந்தவீடென்றும் இரண்டெனப்படும், வழக்கு இரண்டியல்புள்ளது அவை உள்வழக்கென்றும் இல்வழக்கென்றும் வழங்கப்படும் சொல்லுமிடத்து.

இயல் - இயல்பு உபாதாகம் - உபாதாயமென்றும்பேராம். உபாதாயம் - பற்றப்படுவது. உருவியல்பாவது - சைதன்னியரூபமென்றும் அசைதன்னியரூபமென்றும் இரண்டுவகைப்படும். சைதன்னியரூபம் பதினெட்டுக்கூடியது. அவை, பஞ்சேந்திரியங்களும் அவற்றின் விஷயங்களும் ஸ்திரீபும்ஸகமான பாவரூபமிரண்டும் இருதயமொன்றும் ஆகாரரூபமும் பூதநாலுமாம். அசைதன்னியரூபம் முன்சொன்ன எட்டாம். ௪

மண்புனல் அனல்கால் பூதம் வலிகந்தம் இரதம் வன்னம்
எண்டரும் உபாதா யம்தா னிவைஇரு நான்குங் கூடி
உண்டொரு பொருளு ரூபம் உறுபுலன் உபாங்க மோடக்
கண்டது சித்தம் கன்மம் நன்றுதீ தென்றல் காணே. ௬௮

(உரை) பூதவுருவாவது பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு என நான்காம், உபாதாயரூபமாவது கடினம் கந்தம் இரதம் வன்னம் என நான்காக எண்ணத்தகும். எட்டுங்கூடியவிடத்தில் யாதொருபொருளுண்டாயது அஃதுருவாம். இவை புலன்கள் பொறிவழியோடியறிய அத

னைக்கண்டது சித்த அருவாம், அப்படிக்கண்ட பொருளை நன்றென்றுந் தீதென்றுங் காண்டல் கன்ம அருவாம். ௫

குற்றவீ டராக மாதி குணங்களைக் குறைத்த லாகும்
மற்றவீ டுருவ மாதி ஐந்தையு மாய்த்த லாகும்
சொற்றருந் தொகைதொ டர்ச்சி மிகுத்துரை யென்று மூன்றாய்
உற்றிடும் வழக்கி ரண்டும் ஒன்றுமூன் றாகி ஆறும். ௬௬

(உரை) இராகாதி குணங்கள் பொன்றக்கெட்டு முத்தியின்பமடையாது சேட்டைகெட முத்தியின்பமடைவது குற்றவீடாம், உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞான மென்னும் ஐந்து கந்தங்களுஞ் சந்தானத்துப் பொன்றக்கெட்டடைவது கந்தவீடாம், உள்வழக்கு இல்வழக்கென்று கூறப்பட்ட வழக்கிரண்டும், தொகையுண்மைவழக்கும் தொகையின்மைவழக்கும், தொடர்ச்சியுண்மைவழக்கும் தொடர்ச்சியின்மை வழக்கும், மிகுத்துரையுண்மைவழக்கும் மிகுத்துரை யின்மைவழக்குமென ஆறாகி விரியும்.

அராகாதி குணங்களைக்குறைத்தல் குற்றவீடெனமாறுக. உருவமாதியைந்தையும் மாய்த்தல் மற்றவீடெனமாறுக. உருவமாதியைந்தாவது—உருவக்கந்தம், வேதனைக்கந்தம், சஞ்ஞானக்கந்தம், விஞ்ஞானக்கந்தம், வாசனைக்கந்தம் எனப்படும். தொகை-கூட்டம். தொடர்ச்சி சந்தானத்தொடர்ச்சி. மிகுத்துரை - தோற்றநாசம். ௬

ஒருவனென் றோதப் பட்டான் உருவாதி ஐந்தும் கூடி
வருபவ னென்று ரைத்தல் தொகையுண்மை வழக்க தாகும்
உருவமங் காதி யாய ஐந்தையும் ஒருவன் இன்று
தருவதுதொகையினின்மைவழக்கதாஞ்சாற்றுங்காலே. ௭0

(உரை) ஒரு கர்த்தாவென்றுரைக்கப்பட்டவன் உருவமுதலிய ஐந்தோடுங்கூடி வருபவனென்று கூறுதல் தொகையுண்மைவழக்காம்; உருவமுதலிய ஐந்தையும் ஒருகர்த்தா அவற்றோடுங் கூடாமல் நீங்கி நின்று உண்டாக்குவனென்பது தொகையின்மைவழக்காம்; சொல்லுங் காலத்து. ௭

காரண காரி யத்தின் தொடர்ச்சியாய்க் கால மூன்றின்
சேர்வறத் தோன்றும் கெட்டு வழியென்கை தொடர்ச்சியுண்மை

ஓர்தரின் ஒருவ னேஎக் காலத்தும் உள்ளா னென்று
தேர்வதுதொடர்ச்சியின்மைவழக்கதாம்செப்புங்காலே. எகூ

(உரை) காரணகாரிய மென்னுந் தொடர்ச்சியுடையவாய்க் கால மூன்றென்னும் மயக்கமறக் கெட்டுத்தோன்றும் என்னும் வழித் தொடர்ச்சியுண்மைவழக்காம்; ஒரு கர்த்தாவே காரணகாரியத்தின் தொடர்ச்சியாய் எக்காலத்து முள்ளானென்று சொல்லுவது தொடர்ச் சியின்மை வழக்காம்; உணர்விறற் சொல்லுமிடத்து. அ

தோற்றிய பொருள்க ளெல்லாம் நாசமாம் என்று சொல்லும்
மாற்றமுன் னுரைத்தல் மற்றை மிருத்துரை வழக்கி னுண்மை
போற்றிய பொருள்கண் கட்குப் போனது போல் முதிர்ந்து
வேற்றுமைப் பட்ட தென்கை மிருத்துரை இல்வழக்கே. எஉ

(உரை) தோன்றப்பட்ட பொருள்களெல்லாங் கெடுமென்னும் உத்தரத்தை முன்னர்ச் சொல்லுமது மிருத்துரையுண்மைவழக்கா கும், தோற்றியிரக்ஷைப்பட்ட பொருள்கள் காரியங்கெட்டுக் காரண மாய் நின்றதென்று கூறல் மிருத்துரை யின்மைவழக்காம்.

கண்கட்குப் போனதுபோன் முதிர்ந்து வேற்றுமைப்படுகை - காரியமழிந்து காரணங்கிடக்கை. மிருத்துரைமூன்றும் உள்வழக்கு இல்வழக்கு இரண்டினும் வழங்கும்வழியெனக்கொள்க. கூ

உள்வழக் கில்வ ழக்குள் ளதுசார்ந்த உள்வ ழக்கோ(டு)
உள்ளது சார்ந்த இன்மை வழக்குடன் இன்மை சார்ந்த
உள்வழக் கின்மை சார்ந்த இல்வழக் கென்றா றாகும்
உள்வழக்குளதுண்டென்கைமுயற்கோடின்றில்வழக்கே. எ௩

(உரை) முற்கூறிய உள்வழக்கும் இல்வழக்கும் உள்ளதுசார்ந்த உள்வழக்கும் உள்ளதுசார்ந்த இல்வழக்கும் இல்லதுசார்ந்த வுள்வழக் கும் இல்லது சார்ந்த இல்வழக்குமென்னும் நான்கோடுங்கூடி ஆறு வகையாம். அவற்றுள் உள்ளதையுண்டென்பது உள்வழக்காம்; அது யானைக்கோடுண்டென்கை. இல்லதனையில்லையென்கை இல்வழக்காம்; அது முயற்குக் கொம்பில்லை யென்கை. கய

உணர்வுசார்ந் துணர்வு திக்கை யுள்ளது சார்ந்த வுண்மை
உணர்வுபி னின்று மென்கை யுள்ளது சார்ந்த இன்மை

உணர்வுமுன் பின்றித் தோன்றல் இல்லது சார்ந்த வுண்மை
உணரினில் லதுசா ரின்மை உள்ளங்கை உரோம நாணே. எச

(உரை) அறிவைச்சார்ந் தறிவுண்டாமென்கை உள்ளதுசார்ந்த வுள்வழக்கு; அறிவுகெட்டாற் பின்பறிவுண்டாகாதென்பது உள்ளது சார்ந்த இன்மைவழக்கு; அறிவு முன்புள்ளதன்றாய்ப் பின்புண்டாமென்பது இல்லதுசார்ந்தவுள்வழக்கு; உள்ளங்கையின் மயிருண்டென்பதும் அம்மயிராற்செய்த கயிறுண்டென்பதும் இல்லதுசார்ந்த இல்வழக்கு ஆராயின்.

இவையன்றிச் சார்பு பன்னிரண்டுள. அவையாவன—பேதைமை, செய்கை, உணர்ச்சி, உருவருவவாயில், நுகர்ச்சி, வேட்கை, பற்று, கருமத்தொகுதி, முற்றோற்றம், பிணி, மூப்பு, சாக்காடு என இவை. கக

சொன்னநால் வகையு மின்றிச் சொல்லிடும் பொருள்க ளெல்லாம்
என்னையோ அறிகி லோம்பித் தேறியோ வானம் ஆன்மா
மன்னுகா லங்கடிக்கு மனமுடன் வாக்கி றந்திட்(டு)
உன்னுமோர் இறையும் உண்டென் றுரைப்பது நித்த மன்றே.

(உரை) முற்சொன்ன உரு அரு வீடு வழக்கு என்னும் நான்கும் அவற்றின் விரிவுமன்றி வானமென்றும் ஆன்மாவென்றும் நிலைபெற்ற காலங்களென்றும் திக்குகளென்றும் மனவாக்கிறந்தறியும் ஒருகர்த்தா வுண்டென்றுஞ் சொல்லுவது நிலையுடைத்தன்றாகையால், இப்படிச் சொல்லும் பொருள்கள் பித்தேறியோ சொல்லாநின்றார்கள், எப்படிச் சொல்லுகின்றார்களென்றறிகிலேம். அவை நிலைப்பட்டனவல்ல.

ஈங்குவான் செயற்கு வாரா இயம்பிய பொருள்க ளெல்லாம்
தாங்குவான் உளதே யென்னில் தரித்திடா தருவ மாதல்
ஓங்குவான் ஓசைக் காதி யெனிலதங் குருவின் கூட்டம்
நீங்குவா னின்றி எங்கும் நின்றதேல் எங்கு மின்றே. எசு

(உரை) இவ்விடத்துக் கூறப்பட்ட வானென்னும் பொருள் தொழிற்குவாராது, பூதநான்கு முதலாகச்சொல்லப்பட்ட பொருள்களெல்லாவற்றையும் தாங்குதற்பொருட்டு ஆகாசமுளதென்று கூறின் அஃதருவமாதலால் பொருள்களைத் தரிக்கற்பாற்றன்று, பெரிய வானானது சத்தத்துக்கு முதலென்று கூறின் அவ்வோசையும் உருக்கூட்

டத்தன்றித் தோன்றாது, அந்த ஆகாயம் நீங்குதலின்றி எங்கு நின்றதென்று கூறின் அஃதெங்குமில்லையாம்; ஆகையால், ஆகாய மென்றொரு பொருளில்லை. ௧௩

போதமுண் டுயிர்கட் கென்னில் வாயிலைம் புலனும் நூலும்
ஆய்தலின் றொட்டுத் தீட்டுக் கலப்பினில் அறியு மென்னில்
ஏதமுண் டிரவிற் பச்சை சிவப்புடன் ஏய்ந்த போது
கேதநின் றென்னோ என்னும் ஐயமுன் கிடத்த லாலே. ௭௭

(உரை) உயிர்கட்கு அறிவுண்டென்று சொல்லின், இந்திரியங் களும் விடயங்களுஞ் சாத்திரங்களுங் கொண்டு அறிவானேன்; அப் படியன்று இந்திரியங்களைக் கலந்தும் புலன்களைப் பரிசித்துஞ் சாத் திரங்களைப் பொருநதிநின்றும் அறிவனென்பையாகில், இருளி னிடத்துப் பச்சை சிவப்பென்னும் வன்னங்கிடக்க அவற்றைத் தொட்டுந் தீண்டியும் கலந்தும் அறியாமற் கிலேசமுற்று என்னோ என்னும் ஐயங்கிடத்தலாற் கூறியது குற்றமுண்டு. ௧௪

அறிந்திடா வாயி லின்றேல் அறிவின்றாம் ஐந்தும் பற்றி
அறிந்திடும் அறிவுண் டென்னில் ஐந்தினும் அறிவொன் றாக
அறிந்திட வேண்டும் சார்பின் அறிந்திடு மென்னில் உன்னை
அறிந்திலோம் புத்த னென்றிங் கழகிது சொன்ன வாறே.

(உரை) இந்திரியங்களில்லையாயின் உயிர் ஒன்றையும் அறியமாட் டாது, இந்திரியங்கட் கறிவில்லையாதலால் அவ்விந்திரியங்கள்ஐந்தை யும் பற்றிநின்று அறிந்திடுமறிவு உயிர்க்குண்டென்று கூறில், உயி ரறியுமாயிற் புலன்களைந்தாலும் அறியும் அறிவை ஒருபுலனாலறிய வேண்டும். அற்றன்று, உயிரறியுமிடத்துப் பொறிகளின் வழிகளிலே நின்றும் அவ்வவற்றின் புலன்களாகிய குணங்களை அறியுமெனக் கூறின், உன்னை ஆன்மவாதி யென்றறிந்தோம்; நீ சார்பிற்றோன்று மென்கையாற் புத்தனாய்; இஃதறிந்திலோம்; நீ உயிரறியுமென்று சொன்ன தழகிது. ௧௫

ஞானஞே யங்க ளன்றி ஞாதிரு என்று சொல்ல
ஆனதிங் கறிவோ அன்றோ அன்றெனில் அவனி போலும்
தானதிங் கறிவே என்னில் சமைந்திடு நன்ப ருப்புப்
போனக மதற்குத் தானே கறியெனப் புகன்ற தாமே. ௭௯

(உரை) அறிவும் அறியப்படும்பொருளும் அன்றி அறியும் பொருளுண்டென்று இவ்விடத்திற் கூறில் அதற்குண்டாயதறிவோ அறியாததோ, அறிவில்லாததென்று சொல்லின் மண்போலும் அசேதநமாம். அறியும் பொருள்தான் அறிவென்று கூறின், பருப்பாற் கூட்டிச் சமைத்த சோற்றுக்கு அப்பருப்புச் சோறுதானே கறியென்று கூறிய தன்மைத்தாகும்.

இதனுட் பருப்புச்சோறென்று அதற்குப் பெயராயிருக்கக் கறியும் பருப்புச் சோறென்பது புனருத்தியாய தோடமாம். அதுபோல ஞானம்அறிவாயிருக்க ஞாதிருவும் அறிவாகலில் தனித்து வேண்டா என்பது கருத்து. ௧௬

உயிரினை அருவ தென்னில் உருவுடன் உற்று நில்லா(து)
உயிரினை உருவ தென்னில் உடலினில் உடல டங்கா(து)
உயிரினை அணுவ தென்னில் உடல்பல துவார மோடும்
உயிரினை நித்த மென்னில் உணர்வுத யாந்த மின்றே. ௮௦

(உரை) நீ யுண்டென்று கூறியவான்மாவை அருவமென்று சொல்லின் உருவமாகிய வுடலோடு அருவமாகிய ஆன்மாப்பொருந்தில்லாது; ஆதலால் அருவமன்று, அந்த ஆன்மாவுருவமென்று கூறின் ஒருருவிலோருரு அடங்காது; ஆதலால் ஆன்மா உருவமன்று, அந்த ஆன்மாவை அணுவென்று கூறின் உடலினில்லாது பலதுவாரத்தாற் போகவேண்டும்; ஆதலால், ஆன்மா அணுவன்று, அந்த ஆன்மாவை நித்தமென்று கூறில் அறிவு தோற்றமும் கேடும் இல்லையாக வேண்டும்; இவையிற்றையுடைத் தாகையால், ஆன்மா நித்தமன்று. ௧௭

எங்குமாய் நின்ற தான்மா என்றிடின் எங்கும் இன்றாம்
தங்கிடு நிறைவு தத்தம் சரீரங்கள் தோறு மென்னின்
மங்கிடும் உடலத் தோடே வடிவினில் ஓரிடத்தே
அங்கது நின்ற தென்னில் அடிமுடி அறிவின் றாமே. ௮௧

(உரை) ஓரான்மா எங்குநிறைந்து நின்றதென்று கூறின் உடல்தோறும் பல பேதப்படுமாகையால் ஓரான்மா எவ்விடத்தும் உண்டாகாது; அந்த ஆன்மா தத்தம் உடல்கள்தோறும் நிறைந்துநிற்குமென்று கூறின் உடல்கெடுமிடத்துத் தானுங் கூடக்கெட வேண்டும். அந்த ஆன்மா உறுப்பிலோரிடத்தைத் தனக்கிடமாகக்கொண்டு நின்றறியு

மென்று கூறின் தானின்றவிடமன்றிப் பாதாதிகேசமளவாக அறிய மாட்டாது ; ஆதலால், அறியும்பொருளாகிய ஆன்மாவில்லை. கஅ

சாற்றிய காலம் இங்குத் தங்கிய வாறி தென்னை, தோற் றுவித் தளித்துப் போக்கும் தொழிலவை கால மென்னில், போற்றிய பொருளில் புக்குப் பிணங்கிடும் பொருட்பின் இன் றும், தேற்றிய இல்வ ழக்குத் திரவியத் தியல்பி னுமே. அஉ

(உரை) முற்கூறியகாலம் இங்கு நின்றபடியெப்படி, பதார்த்தங் களைத் தோற்றுவித்தும் நிறுத்தியும் போக்கியும் நிற்பது காலமென் னில், அந்த மூன்றுவிதப் பொருளுடன் காலங்கூடி மயங்கிடும், அப் பொருட்குக் கேடுவந்தாற் காலமுமின்றாம், பொருள் மூன்றுவிதப் பட்டதன்றிக் காலம் மூன்றுண்டென்று கூறப்பட்டது தெளிவை' யுடைய இல்வழக்காம். கக

எனக்குநீ கிழக்கி ருந்தா யாகின்மேற் கென்று மென்பால்
எனக்குமேற் கிருந்தான் என்பாற் கிழக்கென இயம்புந் திக்குத்
தனக்குநாம் கொள்வ தெப்பால் சாற்றிடாய் இல்வ ழக்குத்
தனக்குள தாகும் உண்மை தானில தாகு மன்றே. அஙு

(உரை) நீ எனக்குக் கிழக்கிருந்தாயாகில் என்னை மேற்கிருந்தா னென்று சொல்லுவை, என்மாட்டு எனக்கு மேற்கிருந்தானொருவன் என்னிடத்து யானிருந்தவிடத்தைக் கிழக்கென்று கூறுவன், ஆத லால் திக்கிற்கு நாங்கொள்வதெப்பகுதி? நீ கூறிய கிழக்கையோ அவன் கூறிய மேற்கையோ சொல்லாய், நீ கூறிய இல்வழக்கிற்கு உளதாம் உள்வழக்கு இல்லையாம். உ

உலகினைப் படைத்தான் என்றாய் ஒருவனிங் குள்ள தாயின், உலகினைப் படைக்க வேண்டா இல்லையேல் படைக்க வொண்ணா(து), உலகினுக் குபாதா நந்தான் உள்ள தாய்க் காரி யத்தாம், உலகினைப் படைக்கில் அங்கும் உளதில தாவ துண்டே. அச

(உரை) உலகத்தைப் படைத்தவன் ஒரு கர்த்தாவென்று நீ கூறி னாய், இவ்வுலகம் முன்புள்ளதாய்ப் பின்பு படைத்தானாயின் முன் புள்ளதை ஒருவன் படைக்கவேண்டுவதில்லை, இவ்வுலகம் முன்பில்லை யாயின் ஒருவன் படைக்கவுள்ள தாகாது, அவ்வலகினுக்குக் காரண

மூள்ளதாய்க் காரியங்கெடுமாதலாற் காரியப்படும் உலகினைப் படைத்தானென்றுகூறின், யாதொருபொருள் உள்ளதும் இல்லதுமாக வுண்டோ. ௨௧

உள்ளது கடாதி போல உதிப்பித்தான் என்று ரைக்கின்
மெள்ளவே யெங்கு நின்று விதித்தனன் உலகின் மீது
வள்ளல் தான்நின்று னென்னில் வந்ததாம் உலக முன்னே
தள்ளிடா தெங்கு நிற்கின் எங்குமுன் தந்த தாமே. அ௫

(உரை) மண்போல உலகிற்கு மூலமுள்ளதாய்க் கடாதிகளைக் குலாலன் தோற்றுவிக்குமாபோல இவ்வுலகங்களை ஒருவனுண்டாக்கினனென்று நீ கூறின், இவ்வுலகத்தை யுண்டாக்குமிடத்து மெல்ல எவ்விடத்து நின்றுண்டாக்கினன், பிரபஞ்சத்திலே நின்று கர்த்தா வுண்டாக்கினனென்று கூறிற் பிரபஞ்சம் முன்னே உண்டானதாம், நீங்கப்படாமல் எங்கு நிறைந்து நின்று உண்டாக்கினனென்று நீ கூறின் எங்குமென்பதொரு முதலாய்க் கர்த்தாவைப் பின்பு தந்ததாம். ௨௨

இல்லது கருணை யாலே இயற்றினன் இறைவன் என்னில்
கொல்லரி உழுவை நாகங் கூற்றமுங் கொண்டு தோற்ற
வல்லவன் கருணை யென்னோ வலியினல் வேண்டிற் றெல்லாம்
பல்கவே படைத்தா னுயிற் பித்தரைப் பணிந்தி டாயே. அ௬

(உரை) எல்லாவற்றிற்குங் கர்த்தாவானவன் இருக்குமிடம் நியமிக்கப்படாமையின் அப்படி யந்நியமான கர்த்தா காருண்ணியத்தினலே இல்லாததொன்றைப் படைத்தானென்று கூறின், கொலைத்தொழிலைப் பொருந்தின சிங்கத்தையும் புலியையும் யானையையுங் கூற்றத்தையும் உண்டாக்கிக்கொண்டு தோற்றவல்லவனுக்குக் காருண்ணியமென்னோ, கர்த்தா வல்லவனுகையாலே எல்லா ஆன்மாக்களும் வர்த்திக்கும்படி படைத்தானென்று கூறின், அஃதோர் காரணகாரியப்படாமற் பித்தர்செய்யுங் குணமாதலாற் பித்தரையே கர்த்தாவாக வணங்குவாயாக. ௨௩

பெறுவதிங் கென்ப டைத்துப் பெற்றது விளையாட் டென்னில்
சிறுமழ விறைய தாகும் செய்திடும் கன்மத் தென்னின்

உறுபெருங் கன்மஞ் செய்வோர் முன்புள ராவ ருண்மை
அறிவுறின் ஞால மெல்லாம் அநாதியென் றறிந்தி டாயே.

(உரை) சர்வான்மாக்களையும் இவ்விடத்துப் படைத்துப் பெறும் பேறென்னென்று கேட்டவிடத்துப் பெறும்பேறு விளையாட்டென்று கூறின், உன்கர்த்தா இளவறிவினனாய்ச் சிறுபிள்ளையாக வேண்டும், கன்மத்துக்கீடாகப் படைத்தானென்று கூறின், கன்மஞ்செய்வோர் அநாதியாவர், இதனை மெய்யாக அறியின், பிரபஞ்சமெல்லாம் அநாதியே யுள்ளதென் றறிவாயாக. ௨௪

உருவொடு நின்று னென்னின் உருவமுன் படைத்தார் வேண்டும்
உருவவன் இச்சை யென்னில் உலகெலாம் இச்சை யாகும்
உருவுல கத்து ளோர்கட் குறுவது கன்மா லென்னின்
உருவுடை யோர்கட் கெல்லாம் உற்றது கன்மத் தாமே. ௮௮

(உரை) உன்கர்த்தா உருபியென்று சொல்லின் அவ்வுருவத்தை முன்புண்டாக்கினோர் வேண்டும்; அவனதிச்சையாலே உருவத்தை யெடுத்துக்கொண்டானென்னின் உலகத்துள்ளோருந் தமதிச்சை யாலே உருவெடுத்துக்கொண்டாராவார்; உருவம் உலகத்திலுள்ள வர்க்கு வருவது அவரவர் கன்மத்தாலென்று நீ சொல்லின் உருவ முடையவர்களெல்லார்க்கும் உருவமுறுவது கன்மத்தாலேயே யாக வேண்டும். ௨௫

அருவெனில் பவத்தி னின்றும் எடுத்திடான் ஆகா சம்போல்
மருவினன் நிழல்போ லென்னின் மருவினோர்க் காகும் மாட்சி
பெருகிய அறிவுண் டென்று பேசிடின் நேசத் தோடும்
கருதிட உருவம் வேண்டும் இல்லையேற் கருத வின்றே. ௮௯

(உரை) உன் கர்த்தா அருபியென்று கூறில் ஆகாசம்போலச் சேட்டையிலனாகையால் ஆன்மாக்களைப் பிறவிக்கடலினின்றும் எடுத்திடமாட்டாதவனாவன்; யாவருஞ்சென்றடையத்தக்க நிழல்போல்வ னென்னின், அநநிழல் தன்னிடத்துவந்து மருவினோர்க்கே நன்மை யைக்கொடுததலால் அவனும் வியாபியல்லன்; ஏகதேசியாயினும் நிறைந்த அறிவினை யுடையனென்றுகூறின் விருப்போடுஞ் சிந்தித் தறியத்தக்கதோர் உருவுண்டாதல் வேண்டும்; அப்படியறியத்தக்க உருவில்லையாயின் அறிவுமில்லையாம். ௨௬

எங்கள்நூல் அநாதி யாக இறைவனுண் டென்னு மென்னின்
உங்கள்நூல் உரைப்பா ரின்றி ஓதுவ தழகி தாகும்
அங்கவன் தன்னை நூல்கொண் டறிந்தனம் அவனைக் கொண்டே
இங்குநூல் அறிந்தோ மென்னில் ஈதோராச் சரிய மாமே.

(உரை) எங்கள்நூலாகிய வேதாகமங்கள் அநாதியுமாகிக் கர்த்தா வுண்டென்று சொல்லுமென்று கூறின் உங்கள் நூலாகிய வேதாகமங்கள் சொல்லுவாருமின்றித் தோன்றுமென்பது அழகிதாயிருக்கும்; அவ்விடத்துக் கர்த்தா வுண்டென்று வேதங்கொண்டு அறிந்தன மென்றும் அந்தக்கர்த்தாவைக்கொண்டே வேதங்கேட்கப்பட்டதென் றுங் கூறின், ஈதிங்ஙனமே மயங்கினது இதனை முன் கேட்டுங்கண் டும் அறிந்தனவல்லவாம். ௨௭

உற்றெழு மரங்க ளாதி உயிரின்றிப் பூத ரூபம்
பற்றியிப் பாரின் மீது பாங்கினாற் பலவு மாகிப்
புற்றொடு மயிர்கொம் பாதி போலவே தோன்றி மாயும்
மற்றுள யோனி கட்குப் பயனென வழங்கு மன்றே. ௬௬

(உரை) பூமியினிடமாக நின்று வளரும்மரங்கள் முதற் புல்லீறாக வுள்ளன தாவரங்களாம்: அவை உயிர்வர்க்க மல்லவாய்ப் பிருதிவி யப்புத் தேயு வாயுவென்னும் பூதரூபத்தைப் பொருந்திய பகுதிகளா கப் பலபேதப்பட்டுப் புற்றுப்போலவும் மயிர்போலவுங் கொம்பு போலவும் உண்டாய் வளர்ந்து மீளவுந் தோன்றின முறைமைப்பாட் டிலேகெடும். இஃதியாது காரணமாயுண்டாயதென்னின், அண்ட சஞ் சுவேதசஞ் சராயுசமென்னும் மூன்று பேதத்திலுண்டாகிய ஆன்மாக்களுக்குப் பிரயோசன காரணத்தால் அநாதியேயுண்டாய் வழங்கும். ௨௮

கொன்றிட லாகா தென்றுங் கொன்றவை கொண்டு நாளும்
தின்றிட லாகு மண்ணோ டொத்திடும் செத்த வெல்லாம்
ஒன்றிய வாச மூட்டி உண்ணுநீர் வைத்த வர்க்கோ
சென்றுநின் றுண்ட வர்க்கோ புண்ணியம் செப்பி டாயே. ௬௨

(உரை) தானோர் ஆன்மாவைக்கோறல் ஒருகாலும் நியாயமன்று, மாண்டவெல்லாம் மண்ணோடொக்குமாதலால் ஒருவர் கொல்லப் பட்டவற்றைக் கைக்கொண்டு எப்பொழுதும் புசிக்கலாம், அதனல்

தோடமுண்டாகாது, மணங்களாற் கட்டுப்பட்ட நீர் அருமையான வழிகளிலே உண்டாக்கிவைத்தவர்க்குப் புண்ணியமுண்டாயதோ? வழிநடந்து தாகித்துக் குடித்தவர்க்குப் புண்ணியமுண்டாயதோ? சொல்லாய் வைத்தவர்க்கே புண்ணியம் உண்டாமாதலாற் கொன்றவர்க்கே பாவமுண்டாவது, தின்றவர்க்குப் பாவமில்லையாம். உக

ஓங்கிய உருவ மோடும் வேதனை குறிப்பி னோடும்
தாங்குபா வனைவிஞ் ஞானம் தாம்வை ஐந்துங் கூடிப்
பாங்கினுற் சந்தா னத்திற் கெடுவது பந்த துக்கம்
ஆங்கவை பொன்றக் கேடாய் அழிவது முத்தி யின்பம். கூரு

(உரை) மிக்க உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமென்னும் ஐந்துகந்தமும் ஒருமைப்பட்டு ஒழுங்கிலே காரியங்கெடக் காரணங் கிடக்குமென்பது மிகுத்துரையில் வழக்குமாய்ப் பந்ததுக்கமுமாம். அவ்விடத்துச் சொல்லப்பட்ட கந்தங்கள்ஐந்தும் நேராகக்கெட்டு வீட்டையடையுமென்பது முத்தியின்பமாம்.

இனி உருவமாவதெட்டு. அவை பூதவுருநாலு, உபாதானவுருநாலு. அவை வருமாறு—பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயுவெனுநாலும் பூதவுரு. வலி, கந்தம், இரதம், வன்னமெனு நாலும் உபாதானவுரு. ஆக - அ. வேதனையாவது மூன்று. அவை வருமாறு—குசலாவேதனை அகுசலாவேதனை, குசலாகுசலாவேதனை. ஆக - ௩. குறிப்பாவது ஆறு—சோத்திரம், துவக்கு, சக்ஷு, சிகுவை, ஆக்கிராணம், மனம் ஆக - ௬. பாவனை இருபது—தீக்குணம் - ௧௦. நற்குணம் - ௧௦. தீக்குணங்களாவன—பொய்சொல்லல், கோட்சொல்லல், கோபித்துச் சொல்லல், பயனிலசொல்லல் எனவாக்கின்குணம் ௪. களவிற்குப் போகுதல், வறிதே தொழில்செய்தல், கொலைசெய்தல் எனக் காயத்தின்குணம் ௩. கொலைநினைக்கை, காமப்பற்று, ஆசை எனமனத்தின் குணம் ௩. ஆக - ௧௦. நற்குணங்களாவன—மெய்யுரை, நல்வார்த்தை, இனியனகூறல், பயன்படுசொல் எனவாக்கின் குணம் ௪. பள்ளிவலம் வரல், தவம்புரிதல், தானஞ் செய்தல் எனக் காயத்தின்குணம் ௩. அருள்நினைவு, ஆசையறுத்தல், தவப்பற்று என மனத்தின்குணம் ௩. ஆக - ௧௦. ஆகப்பாவனை-௨௦. இவை, மானச வாசிக காயங்களான் வருவனவாம். விஞ்ஞானம் ஆறு. அவையாவன—சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம், சித்தம். ஆக - ௬. ஆகப் பஞ்சகந்தபேதம்-௪௩. இதற்கு

அவன் வசநம்—"எட்டிவை யுருவ மூன்று வேதனை யாறு ஞானம் - ஒட்டிய குறிப்போ ராறு செய்கையு மிருப தாகக் - கட்டிய பஞ்ச கந்தங் கணத்தினிற் பங்க மாகுந் - தொட்டநாற் பத்து மூன் றுஞ் சுகதநூற் றுணிவு தானே." என்பதாம். சந்தானமாவது— தொடர்ச்சி. அந்தத்தொடர்ச்சி நால்வகையாம். அவை—வாயு சந்தா நம், தீபசந்தாநம், தாராசந்தாநம், பிபீலிகா சந்தானம் என்பனவாம்.

அழித்திடும் அராக மாதி அகற்றிநல் லறங்கள் பூரித்(து)
இழித்திடும் புலன்கள் போக்கி இன்பொடு துன்பம் வாட்டிப்
பழித்திடாப் பழுதில் வாழ்க்கை எட்டையும் பாரித்தெல்லாம்
ஒழித்திடு ஞான சீலம் சமாதியின உறுதி யாமே. ௩௨௪

(உரை) நன்மையைக் கெடுக்குங் காமக் குரோத லோப மோகமத மாற்சரியங்களை நீக்கி, நன்றான தன்மங்களை நிறையச்செய்து, பொல் லாங்கைச் செய்யும் புலன்வழிச்சேறலைக் கைவிட்டு, துன்பஇன்பங் களையொழித்துப் புண்ணியபாவங்களைக் கெடுத்து, பிறராற் பழிக்கப் படாத குற்றமில்லாத நல்வாழ்க்கை எட்டையும் விரித்து, மற்றுந் தோஷங்களானவை யெல்லாமொழித்திடும் ஞானகுணமாவது சமாதி யின் உறுதியாம்.

பழுதிலாவாழ்க்கை எட்டாவன—நற்சாட்சி, நல்லூற்றம், நல்வாய்மை, நற்செய்கை, நல்வாழ்க்கை, நன்முயற்சி, நற் கடைப்பிடி, நல்லுளத்தோர் தலைப்பாடு என்க. தீவாழ்க்கை எட்டா வன—நற்காட்சி முதலாயினவற்றை மாறிக்கொள்க. சமாதியினுறுதி வாழ்க்கை இவையெட்டுங்கெட இருத்தல். இதற்கவன் வசனம்— "சகலமு மான்மாவுங் காரணனு மில்லை, சகலமுமா மநித்தஞ் சார்பாற் பிறவி, வகைவினை யுண்டுபெதி பொன்ற மாய்தல், சுகதநூன் முத்தித் துணிவு" என்பதாம். ௩௧

சௌத்திராந்திகன் மத மறுதலை

அனைத்தினையும் உணர்ந்தானெம் இறைவ னென்றிங் கறியாது புத்தநீ அறைந்தா யென்றும், அனைத்தினையும் அறிந் திடான் அளவி லாமை ஒன்றொன்று அனைத்தினையும் அறிந்தா னென்னின், அனைத்தினையும் அளவிறந்த தென்ன வேண்டா அளவிலா ஞானத்தால் அறியின் ஞானம், அனைத்தினையும் அறியாது கணத்தில் தோன்றி அழிதலால் அறிந்தமையின் றுகு மன்றே. ௬௫

(உரை) புத்த! நீ முழுவதையும் உணர்ந்தான் எம்முடைய கடவு ளென்று அறியாமற் கூறினாய்; எப்போதும் சர்வத்தையு முணர்ந்து அறியமாட்டான் பிரபஞ்சபேதம் அளவிட அரிதாகையால், முழுதை யும் ஒவ்வொன்றாக அறிந்தானென்று நீகூறின் அப்படி அறியுமிடத் துச் செலவு கலப்பு நீக்கத்தால் அறியவேண்டும்; ஆதலால், அதனை யளவிறந்ததென்று கூறவேண்டாம், எல்லையில்லாத ஞானத்தால் அறிந்தானென்று நீகூறின் உனது ஞானம் அனைத்தினையும் அறிய மாட்டாது. அஃதியாங்ஙனமென்னில், ஒருமாத்திரையில் அறிவு தோன்றிக் கெடுமென்றும் நீ கூறுகையால் அனைத்தினையும் அறிந்தா னென்கையில்லையாம். க

சிலபொருளை அறிந்தவற்றின் திறத்தே யொட்டிச் சிந்திப்பன் எப்பொருளும் என்னிற் சென்று, பலபொருளாய் ஒன்றுபல பேத மாகிப் பயின்றுவரு மாதலாற் பார்க்கு மாறென், உலகுதனில் ஒருபொருளங் குணரும் போதின் உற்றுணர்தல் ஆராய்தல் தெளித லுண்டாய், நிலவுமத னால் உணர்வு பன்மை முன்பின் நின்றிடா தென்பையெல்லாம் நினைப்ப தெங்கே. ௬௬

(உரை) பிரபஞ்சபேதத்திற் சிலபொருள்களை அறிந்து அவற் றின் பகுதியிலே எல்லாப் பொருள்களையுமொட்டிச் சிந்திப்ப னென்று புத்த! நீகூறின், அறிவாலறியும்பொருள் பலவாகச் சென்று அவற்றின் பலபகுதியாகிப் பொருந்திவருமாகையால், ஒன்றைக் கொண்டு அவற்றின் பேதமறியுமாறெங்ஙனம்? அன்றியும், பிரபஞ்

சத்தில் ஒருபொருளை யறியுமிடத்துக் கூடியறிந்தாராய்ந்து தெளிதல் வேண்டுமாதலால் ஒன்றையறியும்போது பலபேதப்படுகையாலும் நீமுன்புண்டானவறிவு பின்பில்லையென்று சொல்லுவையாகையாலும் ஒருபொருளையறிந்து அதனோடு மற்றொருபொருளைச் சேர்த்தறியுநெறி யாண்டுள்ளது. ௨

முத்திநிலம் கண்டறங்கள் மொழிந்தா னாயின் முதல் முழுதும் பொன்றிப்பின் மொழிந்த வண்ணம், ஒத்திடுந் தேன் நெய்கூட்டி உண்டிறந்தோன் ஒருவன் உலகினில்வந் திதுதீதென் றுரைத்தால் ஒக்கும், செத்ததுபின் னென் றுரைக்கில் கதியில் செல்லாத் தோணுரை நீர்பெருகிச் செ ன்றோ டும், அத்தினள வறியாதிக் கரையோர் தம்மை யக் கரைக்கே செல்லவிடும் ஆசை யாமே. ௬௭

(உரை) வீட்டிடத்தைக்கண்டு பின்பு அறமுதலியவற்றைச் சொன்னானென்று புத்த! நீகூறின் ஒருமுதல் சோரக்கெட்டுப்போய்ப் பின்புவந்து சொன்னதென்னும் முறைமையொக்கும். அஃதென் போலவென்னில், தேனையும் நெய்யையுங்கூட்டிக் குடித்துச்செத்தோ னொருவன் மீளவும்உலகின்கண்வந்து தேனும் நெய்யுங்கூடினது விஷமென்று சொன்ன தன்மைத்து,அறமுதலியவற்றைக்கூறி வீட்டிடத்தைப் பின்பு அடைந்தானென்னில் அவன் முத்தியை யறிந்தவனல்லன். ஆதலால் அவன் கூறிய அறமுங் கதியிற்செலுத்தமாட்டாது, புத்தன் உரையானது ஜலமானது பெருகிச் சென்றோடும் ஆற்றின் அளவறியாதானொருவன் இக்கரையினின்றோரை அக்கரையிலே செலுத்திவிடுவேனென்று ஆசைப்படுதல்போலும். ௩

நீர்போல நின்றுயிர்கட் களித்தி டாதே நெருப்பாய துயர்ப்பிறப்பின் நிகழ்ந்து நின்று, பாரோருக் களித்தபடி வலையிற் பட்ட பலகலைமான் கண்டொருநீள் கலைபாய்ந் தோடி, நேரேசென் றவ்வலைக்கே நேர்ந்தா லொக்கும் நீள்பாவக் குழியில்விழு நீர்மை யாகும், ஆரோவிங் கவனைப்பார் அறத்தையாக்கப் பிறந்தறமாக் கினனென்னில் அடங்க வாமே. ௬௮

(உரை) கர்த்தா ஜலமும் அதன் இரதமும்போலச் சர்வான்மாக்களிடத்திலும் நீங்காமல் நின்று இரட்சிப்பனென்னாதே, கொடிதாகிய

தீத்தன்மையையுடைய துன்பப்பிறவியின்கண்ணே தோன்றிநின்று பிரபஞ்சத்தார்க்கு அருள்செய்வனென்னுமது, வலையிற்பட்ட பல மான்களையுங் கலைகளையுங்கண்டு அப்பாற்பட்டு நின்ற ஒரு கலையானது இவற்றை யிரக்ஷிக்கவோடித் தவறுமற்சென்று அந்தவலைக்குள்ளே தானுமகப்பட்ட தன்மைபோலும், மிக்க நரகத்திற்செல்லும் வழியா மிதனை, மெய்யே யிரக்ஷிக்கும் வழியென்று சொல்லுகிற புத்தனை யொப்பார் யாவர், அறமுதலியனவற்றை யுண்டாக்க வேண்டித் தான் பிறந்து அறத்தையுண்டாக்கினேன் என்னில், சர்வான்மாக்களுந் தருமத்தையுண்டாக்கவேண்டிப் பிறந்தார்களாம். ௪

அலகிறந்த யோனிகளில் புகுந்த தெல்லாம் அறத்தை அளித் திடவென்னில் அவற்றி னெல்லாம், நிலவுவது கன் மத்தா லாகு மன்றி நினைந்ததோர் இச்சையினால் நிகழ்ந்தா னாகில், உலகுதனி லுள்ளோர்க்கும் அதுவே யாகும் ஒருத்தி வயிற் றினிலிருந்தங் குதரந் தள்ளித், தலமதில்வந் தானென்னில் தாயைக்கொன்றான் தருமத்தை யின்றெனக்குச் சாற்றி டேலே. ௬௬

(உரை) எண்ணிறந்த யோனிகளிற் சாதனானதெல்லாந் தன் மத்தை யுண்டாக்கவேண்டியென்று புத்த! நீகூறின், அங்ஙனம் பல யோனிசாதனானது கன்மத்தாலாகவேண்டும்; அற்றன்று, தான் கருதிய விருப்புக்காரணத்தாற் காயமெடுத்துக்கொண்டானென்றுகூறின், பிரபஞ்சத்திலுள்ளோர் காயமெடுத்துக்கொண்டதுந் தன்மஞ்செய்ய விரும்பி யெடுத்துக் கொண்டதேயாம் ; அங்ஙனம் ஆன்மாக்கள்போல யோனிசாதனானதில்லை, மாதாவின் உதரத்தேயிருந்து அவ்வுதரத்தைப்பிளந்து பூமியின்கண்ணே வந்து அறத்தையுண்டாக்கினன் என்று நீ கூறின், அங்ஙனம் மாதாவைக்கொன்று அறத்தையுண்டாக்கினான்என்னில், அத்தாயைக் கொன்றான் கூறிய தன்மத்தை இப்போதெனக்குக் கூறுவாயல்லை.

புத்தன் பிறக்கிறகாலத்து மாதாவினுடைய வலமருங்குலாற் பிறந்தான். அவளும் ஆறுநாள் குற்றுயிரோடே கிடந்து ஏழாநாள் இறந்தாள். இது புத்தர் மாதாக்களிருபத்துநால்வர்க்கு மொக்கும். இதனை—“உலும்பிலி வனத்து ளொண்குழைத் தேவி-வலம்படு மருங்குல் வடுநோ யுறும-லான்றே னவ்வழித் தோன்றின னுதலி - னீன்

ரோ ளேழாரா ளின்னுயிர் வதைத்தான்." என்னும் விம்பசாரகதை யாற்றெளிக,—'முத்தராம் புத்தர் தோன்றித் தாய்பழுவை முறித்தே விட்டார்-கொத்துவாழ் குழலா ளாகுங் குண்டல கேசி தானுங்-கத்திரு வாங் கணவனைக் காடனையுங் கொன்றிட்டா - ரித்துணையா ரிருவரும் வந் திங்ஙனே தவமுரைப்பார்." இது சித்தாந்த வசனம். ௫

அரியினொடு நரிஉழுவை ஆதி யாக ஆனபோ தறந்
திரிந்து சோற லாதி, பரிவினொடும் செய்தனனும் இல்லை
யாகிற் பசிதனக்குத் தின்பதவன் பழுதை யோதான், கரு
திலவன் பரதுக்க துக்க னாகிற் கணவனிழந் தோர்கட்குங்
கண்ணி குத்தித், திரியுமவர் துயரினுக்கும் இரங்கு வோன்
றன் செயலறத்துக் கழகியதாஞ் செப்புங் காலே. ௧௦௦

(உரை) உன் ஆதிபுத்தன் அலகிறந்த யோனிகளிற் பிறந்தானென்றும் அப்படிப்பிறந்தது கொலைமுதலிய பாவங்களைநீங்கித் தன்மத்தைப் பரிபாலிக்க விரும்பி யென்றுங் கூறினாய்; அங்ஙனமாயின் புத்தன், சிங்கம் நரி புலி முதலிய யோனிகளிலே சாதனனைவிடத்துத் தன்மத்தை விட்டுக் கொலையை விரும்பிப் பலஆன்மாக்களையுங் கொன்றுதின்ற இது பிரியத்தோடுஞ்செய்தானாகவேண்டும்,அப்படிக் கொன்று தின்றானில்லையென்று சொல்லுவையாயின் அந்த யோனி சாதனனைத் திரிந்தவிடத்துண்டான பசிக்குப் புத்தன் தின்பது பழுதையோ? அன்றேல் மாமிசமன்றோ? ஈதன்றியும், பரதுக்கதுக்கனென்று நீ சொல்லின், பூகேதனைப் பலவான்மாக்களைக் கோறலால் பொல்லாதவனானதன்றியும், கணவனைநீங்கிச் சோரத்திற்செல்லு மகளிர் உறுந்துயரத்தினுக்கும், கண்ணி முதலியகொண்டு கொலைத் தொழில் புரிவோர் துயரத்தினுக்கும் இரங்குவனென்னில் அச்செய்தி அவன்தன்மத்துக்கு அழகிதாம் சொல்லுங்காலத்துங் கருதுங் காலத்தும். ௬

ஒருபொருளைத் தேடிஅதற் குரையுந் தேடி உரைப்
பதன்முன் உணர்விறக்கும் உனக்கு நூலென், மருவிவருஞ்
சந்தான வழியில் என்னில் வாயுரைத்த தேயுரைத்து
வழங்கு மாகும், பெருகுவது கெட்டென்னில் அதுபோலாம்
பின் பித்துரைத்த தறியாது பேதை சொல்லும், தருவது

நூல் எப்பரிசு முதல்நடுவோ டிறுதி தான்விருத்த மின்றியது சாற்றி டாயே. கOக

(உரை) ஒருபொருளைத்தேடி அதற்கேற்றதோர் சொல்லையுந் தேடிச் சொல்லொடு பொருளைக்கூட்டி நூலாகக் கூறுதன்முன்னே உன்ஞானங்கெடுமாதலால் உனக்கு நூலுண்டாம்படியென். அற்றனறு, அவ்வறிவுபொருந்தி வருந்தொடர்ச்சி வழித்தோன்றின நூலாமென்று புத்த ! நீகூறின், முன்சொன்ன அக்கரமொன்றையே பின்சொல்லி நிற்கவேண்டும். அற்றன்று, முன்னறிவுகெட்டுப் பின் தோன்றுமறிவு யிக்கவறிவாமென்று கூறின், அங்ஙனம் பின்தோன்று மறிவுங்கணத்திற் கெடுகையாலே முன்னறிவேயாம், உனது நூல் பித்தர்சொல்லுஞ் சொல்லும் அறியாதார் சொல்லுஞ்சொல்லுஞ் சொல்லிற்றும், நூலாவது முதல்நடுஇறுதி மாறுபாடில்லாததலால் எப்பெற்றியதுனது நூல், உன்னுடைய பழுதுநூலை யென்னுடன்சொல்வாயல்லை. எ

முன்ஞகப் பலஅறங்கள் பூரித்தெம் இறைவன் முழு துணர்ந்திங் கருளினுல் உயிர்கள் முத்தி அடையப், பின்ஞகப் பிடகநூல் உரைத்தா னென்று பேசிஞய் இவன்முன்பு பேரறங்கள் புரிநூல், சொன்ஞார் இவனைப்போன் முன்னொருவன் என்னில் அவனுக்குச் சொன்ஞார் எனத்தொடர்ச்சி யாகி, அன்ஞய்பின் அனவத்தைப் படுமொருவன் இன்றும் ஆரோஉன் பாழியிருப் பார்இதனை அறையே. கOஉ

(உரை) ஆதியிலே எம்முடைய கடவுள் பலதருமங்களைச்செய்து நிறைந்த சருவஞ்ஞனய் கிருபையாலே ஆன்மாக்கள் வீட்டின்பமடைதற்கும் பின்பு அறஞ்செய்தற்கும் வழியாகிய பிடகநூலை அருளினனென்று புத்த நீசொன்னுய், பெரியஅறங்களை யுண்டாக்க இவனுக்கு முன்பு நூல்சொன்னவரார். அவனுக்கு முன்பு அவனுசாரியன் சொன்னனென்று கூறின், அவனுசாரியன்றனக்குச்சொன்னர் ஆரென மேன்மேல் தொடர்ச்சிப்பட்டுப் பின்சொற்கு உத்தரமின்றி முட்டுப்படுமாகையாற் கர்த்தாவுமில்லையாம். இஃதன்றியும், உன் பள்ளியுள் நீதெய்வமென்றேத்த இருப்பாராரோ கூறுவாயாக.

அனவத்தைப்படு மொருவனென்ருய், அனவத்தையென்பதொரு தோடங்கொண்டு நின்றுசொன்ன ஞெருவனென்று யென்

பது. அநவத்தை - தலைகாணுதது அல்லது முடிவுகாணுதது. அன்ஞய் - அசை. அ

இந்நூலைச் சொன்னவன்தான் இங்கிருந்தா னென்னில்
இவனிருத்தி யேத்துமவன் எங்கிருந்தா னெவனே, அந்
நூலோ குருவந்த அடைவுமுனக் கில்லை அடைவுதரின் முடி
வின்கண் அநாதி போதன், சொன்னும் அவைவே
தாகமங்க ளாகுஞ் சுருக்கியூண் தவம்புரியச் சொல்லுவ தெல்
லோரும், உன்நூல்கண் கழுவாதே உதிப்ப தன்முன் புலா
லோ டுண்பானோர் ஊன்பிரிய னுரைத்ததொரு நூலே. கoக

(உரை) இந்தப் பிடகசாத்திரஞ்சொன்ன புத்தாசாரியன் இப்பள்ளியிலிருந்தானுகில், இவன் ஆசாரியனுக ஏத்தப்பட்டவனுவான் எவ்விடத்தான், கடவுளாவான் எவன், அவனுற் சொல்லப்பட்ட நூலெவ்விடத்தது, அவை காணப்படாமையாற் குருசந்தான அடைவும் உனக்கில்லையாம், நூலடைவு சொல்லப்புகின் சங்காரத்தின்கண் அழிவில்லாத பரமேசுவரன் சொல்லப்பட்டனவாம். அவை வேதாகமங்களென்பர், இவ்வாகமங்களின் சார்வுளார் சொல்லுவது உணவைச் சுருக்கித் தவத்தைப் புரிதலை. இங்ஙனமன்றி, உன்னுடைய பிடக நூல் கண்கழுவாது சூரியனுதிக்குமுன்னே புலாலுடன் உண்பானொரு போசனப்பிரியன் சொல்லப்பட்ட நூலாம். கூ

முன்நூலும் வழிநூலும் சார்பு நூலும் மூன்றாகும்
உலகத்து மொழிந்த நூல்கள், இந்நூலில் உன்நூலிங் கெந்நூ
லென்னில் இந்நூல்கா ணென்நூலென் றியம்ப மாட்டாய்,
உன்நூலும் ஒருநூலாய் உரைப்ப தென்னே உலட்டுநூல்
பருத்திநூல் சிலம்பி நூல்கள், அந்நூலு மல்லாதே பொய்ந்
நூல்கொண்டிங் கறநோற்றுத் திரிந்தவா றழகி தாமே. கoச

(உரை) இவ்வுலகின்கண் வழங்குநூல்கள் முதல்நூலும் வழிநூலும் சார்புநூலுமென மூன்றுவிதமாம், இங்ஙனம் மூன்றுவிதமான நூல்களில் உன்நூல் எநதநூலென்று கேட்டால் இந்த நூல்களில் என்னுடையநூல் இந்நூலென்று சொல்லவல்லாயல்லை. ஆதலால், உன்நூலை ஒருநூலாய்ச் சொல்வதெப்படி, உலண்டாற் செய்தநூல் பருத்தியாற்செய்தநூல் சிலம்பியால்செய்த நூலென்று

சொல்லப்பட்ட நூல்களின் தகுதியுமல்லாத உனது பொய்யாகிய நூலைக் கொண்டு இங்கே அறத்தையுண்டாக்கி நடந்தது ஆச்சரியம்.

புத்தனவன் பொன்றக்கெட் டுப்போனுனென்று போற்று வதிங்காரைநீ பொய்த்தவஞ்செய் புத்தா, செத்தவர்க்குச் சில கிரியை செய்ய இங்குச் செய்தவர்க்கும் புண்ணியமாமென்று செப்பின், நித்தமுயி ராதலாற் பலிக்குஞ் செய்தி நினைந்து தரு வானுமுளன் உனக்கிவ்வா றில்லை, வைத்தசுடர்த் தீப மற மாய்ந்தக்கா லதற்கு மருவுதிரி நெய்கூட்டு மதிகேடுன் வழக்கே. கப௫

(உரை) பொய்த்தவத்தைச் செய்யும் புத்தா நீ உன்னுசாரியன் முதலறக்கெட்டுப் போயினுனென்றுசொல்லி இவ்விடத்துப் போற்று வதுயாவரை; இறந்தோரைநோக்கிச்செய்த சிலநன்மை இருந்தோர்க் கும் புண்ணியமாமென்று கூறின், உயிர்கள் நித்தமாதல்வேண்டும், ஆகையால் கொடுக்கும் பலியாலுண்டாகிய புண்ணியம் இத்தன்மை யென்று நினைந்து அப்புண்ணியபலம் அருளுவானுகிய ஒரு கர்த்தாவும் உண்டாகவேண்டும். இந்நெறி உன்நூல்நெறியன்று, பொன்றக் கெட்டவர்க்குச் செய்யுஞ் சிறப்பாகிய உனது வழக்கு தீபம் பொன்றக் கெட்டவிடத்து இறந்த தீபத்துக்குபகாரமென்று கருதி நெய்யுந் திரி யுங்கூட்டும் அறிவின்மைபோலும். கக

நூலுரைத்தான் ஒருவனுளன் என்றநுமா னத்தால் நூல்கொண்டிங் கறிந்தாற்போல் நூலா நூலின், பாலுரைத்த பொருள்களெல்லாம் அநுமான மென்னிற் பரலோக பாதாள லோகங்க ளொருசொல், லாலுரைத்த நூலின்றி அறையா யின்றேல் அவையறிந்த படியெனுன தநுமான மன்றே, மேலுரைக்கும் பிரமாண முனக்கில்லை காட்சி யநுமானம் விட்டபொருள் விளக்குவதா கமமே. கப௬

(உரை) நூலைச்சொன்னவன் ஒருவனுண்டென்று நூலைக்கொண்டு அநுமித்தாற்போலச் சிறந்தநூலின் பகுதியிற்சொன்ன பொருள்க ளெல்லாமறிகை அநுமானமென்று புத்த நீகூறின், பூமிக்குமேலான வுலகங்களின் செய்தியுங் கீழானவுலகங்களின்செய்தியும் நூல்கொண்டு சொல்லுவதின்று அநுமித்துச் சொல்லலாமாயிற்சொல்லாய், அந்த

நூலில்லேயாயின் அந்தவுலகங்களின் செய்தியறிந்தபடியென், உனது அநுமானத்தாலறியும் பகுதியன்றே? ஆகையால், காட்சியானும் அநுமானத்தானும் அறியாதபொருளே அறிவிப்பது நூல்; அந்நூற்பிரமாணம் உனக்கில்லேயென்று கூறின், நீ முன்சொன்ன பிடகநூற்பிரமாணமும் உனக்கில்லேயாம். ௧௨

எப்பொருளும் அநித்தமென இயம்பிடுவை அநித்தம் இல்லதற்கோ உள்ளதற்கோ உளதிலதானதற்கோ, செப்பிடின்இல் லதற்கில்ல தென்று மில்லே சென்றடைவ துள்ளதற் கேல் உள்ளதென்று முண்டாம், அப்படிதான் உளதிலதாம் அப்பொருளுக் கென்னில் உளதிலதா காதிலதும் உள்ள தாகா, திப்பொருளுக் கநித்தமிலே என்றொன்றைக் காட்டாய் எனில்தோன்றும் பொருள்நின்றிங் கிறுதி யாமே. ௧௦௭

(உரை) எல்லாப்பொருளும் நித்தமில்லே அநித்தமென்று புத்தா நீசொல்லாநிற்பை, நீகூறிய அநித்தம் இல்லாதபொருளுக்கோ உள்ள பொருளுக்கோ உளதிலதான பொருளுக்கோ, அநித்தம் இல்லாத தற்கென்று நீகூறின் இல்லாதது என்றுமில்லேயாம்; ஆகையால், இல்லாததற்கு உண்டாவதில்லே. உள்ளதற்கென்றுகூறின் உள்ள தில்லேயாகாது என்றுமுண்டாகவேண்டும். உளதிலதாம் பொருட் கென்றுகூறின் அதுவும் உளதிலதாகையால், உள்ளதில்லேயாகாது இல்லாததுண்டாகாது. அதனுல் இவை யநித்தியமன்று, தோன்றும் பொருள்களின் இப்பொருள் அநித்தமல்லாத நித்தமென்றொன்றைக் காட்டாயென்று கூறின், தோன்றும் பொருளாகிய தூலவுடல் தோன்றிநின்று கெடுதலேயுடைத்தாம்.

ஆதலாற் சூக்குமவுடலுக்கு அநித்தமில்லேயென்பது கருத்து. அன்றியுந் தோன்றியிடுந் தூலதேகமும் வன்னபேதமும் ஒருகாலும் இடையருமல் தொன்றுதொட்டு வருதலால் அதுவும் நித்தியமென் னுங் கருத்தாகக்கொள்ளினும் அமையும். ௧௩

அங்குரம்வித் தின்கேட்டில் தோன்றுமது போல அனேத் துருவுங் கெட்டுவழி யாகு மென்னின், அங்கவற்றுக் காச் சக்கே டறைந்தா யெல்லாம் அநித்தமெனும் உரைமறந்தாய் அருகனுமா ணுய்நீ, இங்குமுளே யிலேமரமாய் எழுந்தீண்டிச் செல்லா திறந்ததே எழுந்தபடி நில்லா தென்னின், மங்கி

யிடாதேபால தருணவிருத் தையாய் வரும்வடிவு திரிந்து நின்று மாயுங் காணே. ௧0அ

(உரை) முளையானது வித்துக்கெடத்தோன்றும்; அதுபோல எல்லா வுருவங்களுங்கெட்டுப் பின்பு அவ்வழியே தோன்றுமென்று, புத்த! நீ கூறின், எல்லாம் அநித்தமெனுஞ் சொல்லைமறந்து உருக்களுக்கு ஆக்கக்கேடு கூறினாய். அதனால் நீயும் க்ஷமணன் மதவழியிலேயாயினாய். அற்றன்று,இவ்விடத்து அம்முளை இலையும் மாமுமாய் வளர்ந்து செல்லாத வளர்ச்சியைக் கைவிடுவானேன்; ஆதலால், எழுந்தபடி நில்லாதென்று நீகூறின் தோன்றினவுருவங் கெடாமல் நின்று பால தருண விருத்த அவத்தைகளைப்பொருந்தி அவ்வவத்தைகள்தோறும் பேதப்பட்டுப் பின்பு தூலவுடல் கெட்டுப்போம். ௧௪

உடல்பூத மெனின்ஒன் றுக் கொன் றுபகை ஒன்று வுதிர சுக் கிலமென்னின் மரத்தினுளுக் கல்வி, னிடமாகத் தவளை யுரு வந்தவா றியம்பாய் இருவினைகா ணெனின்வினைக ளிரண் டுருவாய் நிற்கும், திடமாக வன்னமுரு வெனின்உண்ணா வுண்ணச் சென் றுவள ருங்காயந் தேயுமுணர் வென்னின், மட வோனே அருவுணர்விங் கசேதனமாய் உருவாய் வளராது வருமில்லா தெனின்மலர்வான் வருமே. ௧0௯

(உரை) புத்த! நீ உருக்கள் பூதரூபமென்றுகூறின் பூதங்களொன்றோடொன்று பகையாதலால் அவை தம்மிற்கூடி யுருவாகாது, சுக்கில சுரோணிதங்கள்கூடி உருவாமென்று நீகூறின், மாமிடமாகத் தோன்றும் உளுவுங் கல்லினிடமாகத்தோன்றுந் தவளையும் உருப்பெற்றதற்குச் சுக்கில சுரோணிதங்கள் கூடிவந்தவாறுசொல்லாய், புண்ணியபாவங்கள் தாமே உருவமாமென்றுகூறிற் புண்ணியம் பாவமிரண்டுந் தம்மிற்கூடி யோருருவந் திரண்டதாக வேண்டும்; அது கூடாது. நிச்சயமாகவே அன்னசாரமே யுருவாமென்றுகூறிற் போஜனத்தால் வளருங்காயம் விருத்தாவத்தையில்வளராது தேய்தல் காண்டும். அதனால் அன்னசாரமுமன்று, உணர்வுதானே யுருவமெடுத்துக்கொண்டதென்றுகூறின் அறியாதவனே அருவமாயிருக்குமறிவு அசேதநமாயிருக்கும் உருவமா யிவ்விடத்து வளராது, இல்லாததொன்று உருவமாய் வருமென்று கூறின் இல்லையாயதில்லையேயாம்; ஆகையால், நீ கூறிய இது ஆகாயப்பூப்போலப் பொய்யாகவரும். ௧௫

என்றுமிலா தொன்றின்ருய் வருமுருவம் வித்தின் எழு மரம்போ லெனின்வித்தி னுண்டாய்நின் றெழுங்காண், நின்ற தேல் வித்தின்மரங் கண்டதில்லை யென்னின் நெற்கமுகாய் நீளாது நெல்லாயே நீளும், ஒன்றிலொன்றங் கிலாமையினு லுதியாகா ரணம்பெற் றுதிப்பதுகா ரியமதுவு முள்ள தாகும், மன்றமதிக் கலைபோலக் கந்த மைந்து மருவியுள தெனும்உரையும் மறந்தனையோ இன்றே. ககO

(உரை) யான்கூறிய பொய்யன்று, என்றுமில்லாததொன்றுண் டாய்வரும்; அஃதெங்ஙனென்னின், வித்தினிடத்திலே மரந்தோன் றுமாபோலவென்று, புத்த ! நீ கூறின், அம்மரம் வித்தினிடத்திலே யுண்டாய் நின்று எழுதலன்றி யில்லையாய் நின்று எழாதுகாண், அப் படிவித்திலே மரமுண்டாமாயின் வித்தினிடத்திலே காணவேண்டும். வித்தினிடத்தின் மரங்கண்டதில்லையென்று கூறின் நெல்வித்துக் கமுகாய்வளராது நெல்லேயாம், ஒருமரத்தில் ஒருமரம் உண்டாகா தாகையால் இல்லாததுண்டாகாது, வித்துக்காரணமாக மரங்காரியப்படு தல் உள்ளதாம், நிச்சயமாக மதியுங்கலையும் போலக் கந்தங்கள் ஐந்தும் பொருந்தி உருவுண்டாமென்னுஞ் சொல்லும் இன்றுமறந்தாயோ. கசு

உருவமெலாம் பூதவுபா தாய சுத்தாட் டகவுருவ மென் னின் நீ உலவத்துக்கு, மருவும்அன லோடுநீர் மண்கந்த மிர தம் வன்னம்இலை வன்னிக்கு வளிநீர்மண் வாசந், தருமிரத மிலைநீர்க்குத் தழல்கால்மண் கந்தந் தானில்லைத் தலத்தினுக் குச் சலமனல்கால் கூடி, வருவதிலை இந்திரிய விடயமான மாபூதங் களுமறியாய் மதிகெட்டாயே. ககக

(உரை) புத்த! நீ சுத்த உருவமெல்லாம் பூதவுருநான்கும் உபா தானவுரு நான்குமாகிய எட்டுங்கூடியே வருமென்றுகூறின், அவை யெட்டும் ஒன்ருேடொன்றுகூடாது. அஃதெங்ஙனமென்னில், காற் றுக்குத் தன்குணமாகிய சலித்தலொழிந்து அனலும் நீரும் மண்ணும் என்பவற்றின் குணமாகிய உருவம் இரதங் கந்தங்கள் கூடுவதில்லை யாம். அக்கினிக்குத் தன்குணமாகிய வுருவமொழிந்து வாயுவும் நீரும் மண்ணும் என்பவற்றின் குணமாகிய பரிச ரச கந்தங்கள் கூடுவதில்லை யாம். அப்புவுக்குத் தன்குணமாகிய இரதமொழிந்து அக்கினியும் வாயுவும் பிருதிவியும் என்பவற்றின் குணமாகிய ரூப சலந கந்தங்கள்

கூடுவதில்லையாம். பூமிக்குத் தன்குணமாகிய கந்தமொழிந்து ஜலமும் அக்கினியும் வாயுவும் என்பவற்றின் குணமாகிய இரதமும் உருவமுஞ் சலித்தலுங் கூடுவதில்லையாம். ஆகையால் இவையெட்டுங் கூடியுரு வாகாது. அந்தமகா பூதமுங் குணமும் இந்திரியவிடயங்களென்பதும் அறியாய் புத்தியில்லாதாய். ௧௭

மருத்தெண்ணெய் தனின்மருந்து நின்றாற் போல
மறைந்தெட்டும் சூக்குமமாய் மருவு மென்னில், திருத்து
மவன் மருந்தெண்ணெய் சேர்த்தாற் போலச் சேர்ப்ப
வன்வே றுண்டெல்லா வுருவும் எட்டும், பொருத்தியதே
லொருதன்மை யாம்பொருள்க ளொன்றின் குணமொன்றிற்
புகாதறைகை பொருளறியாய் பூத, உருப்பொருள்வே றுபா
தாயப் பொருள்வேறு காட்டா யுபாதாயம் பூதகுணங் குண
குணியா முலகே. ௧௧௨

(உரை) மருத்தெண்ணெயின் மருந்துதோன்றாமற் கரந்துநின்று நன்மையைத் தருமாபோல, பூதவுருவும் உபாதாயவுருவுமாகிய எண் வகையுந் தூலங்கெட்டுச் சூக்குமவுருப்பெற்று நிற்குமென்று புத்த! நீ கூறின், வியாதியைத்தீர்க்கும் மருத்துவன் அவ்வெண்ணெயையும் மருந்தையுஞ் சேர்த்தாற்போல, பூதவுருவையும் உபாதாயவுருவை யுங்கூட்டி உண்டாக்குவான் ஒரு கர்த்தாவேண்டும்; எல்லா உருவத் தையும் இவ்வெட்டுமே யுண்டாக்குகின்றனவென்று கூறின் அப் பொருள்களெல்லாம் ஒருதன்மைப்படவேண்டும். அவ்வுருக்களின் குணங்களில் ஒன்றின்குணம் ஒன்றிற்கூடாது; ஆகையாற் சொல்லு கைக்குப்பொருள் அறியாய், அன்றிப் பூதவுருப்பொருளையும் உபா தாய வுருப்பொருளையும் வேறுகாட்டவல்லையாயிற் காட்டாய்; உபா தாயமாவது பூதகுணமாம்; அந்தக் குணத்தையுடையது பிரபஞ்ச மாம். ௧௮

அழிந்துணர்வை உணர்வுதரு மெனின்அழிந்த தாக்கா
தாமுணர்விற் பொருள்வினைகள் அணையா வாகும், அழிந்தி
டுவ தாக்கியெனின் முன்னொரு காலத்தே அறிவிரண்டு நில்
லாதங் கறக்கே டின்றி, அழிந்துணர்வை உணர்வுதரு
மெனின்நித்தா நித்தம் அடையும்உணர் வுக்கநித்த மாயே

செல்லா, தழிந்தெருவை ஆக்குவது போலாக்கு மென்னின்
ஆம்பொருள்வே றழிந்துசத்தி கிடந்தாக்கும் அவையே.

(உரை) *தோன்றிய அறிவு கெட்டுப் பின்னோறிவையுண்டாக்கு மென்று புத்த! நீ கூறின், கெட்ட அறிவு மற்றோறிவையுண்டாக்க மாட்டாது; அன்றியும் ஆகிற அறிவும் முன்னறிவுகெடுதலாற் கெட்ட அறிவும் அறியும்பொருளையுஞ் செய்யும் வினையையும் அறிந்துஞ் செய்யவுமாட்டாது, முன்னையறிவு பின்னையறிவை யுண்டாக்கிக் கெடுமென்று கூறின் ஒருகாலத்தே இரண்டறிவு தோன்றிநில்லாது, அவ்விடத்து முன் அறிவு முற்றக்கெடாது சிறிதுநின்று மேலோ ரறிவை யுண்டாக்கிப் பின்னிறந்திடுமென்று நீகூறின், உணர்வுக்குச் சுபாவம் நித்தாநித்தமாதலால் உணர்வு அநித்தமென்று கூறியது பொருந்தாதாம். பயிருக்கிடும் எருவும் வைக்கோலுந் தாங்கெட்டுப் பயிருக்கு நன்மைகொடுப்பதுபோல, முன்னை யறிவுகெட்டுப் பின்னை யறிவையும் உண்டாக்கும் என்றுகூறின், அவ்வெருவும் வைக்கோலுந் தூலங்கெட்டுச் சூக்குமமாகிய வீரியங்கிடந்து பயிர்க்கு நன்மை கொடுக்கும்; அதுபோல, உன்னறிவுசேரக்கெடாதென்ன வேண்டு மாகையால், நீ கூறிய அதற்கு நித்திய மில்லையென்ன வேண்டா; ஆம்பொருள் வேறென்றதனால் எருவால் நன்மைபெறும் பயிர் வேறா றாற்போல அறிவாலாம் பொருளும் வேறென்க.* ௧௧௩

கேடிலாச் *சந்தானத் தேபலிக்கு மென்று கிளக்கும்நீ சந்தானம் நித்தமாகும், ஓடுநீர் போலழிந்தா முணர்வொழுக்க மென்னின் ஒழுகுநீ ரிட்டதெல்லா முடன்கழிதல் போலத், தேடுபொருள் சீலம்பா வனைகுறிவிஞ் ஞானஞ் சென்றவுணர் வோடேகு நின்றுணர்வின் ஏயா, நீடுநீர் முன்னொழுகிக் கெடாதுநிறைந் தோடு நிகழுணர்வுங் கேடின்றி நிறைந்து செலுங் காணே.* ௧௧௪

(உரை) *உணர்வுகெடாத தொடர்ச்சியாலே உணர்வுதோன்று மென்று புத்த! நீகூறின் அந்தத்தொடர்ச்சிதான் நித்தமாகவேண்டும். ஆற்றின்கண்ணோடு நீர் முன்சென்றது வற்றப் பின்சென்றது அவ் வெல்லையி னிறந்துபோமாறுபோல, முன்னையறிவுகெடப் பின்னை யுண்டாகிய அறிவு மிக்க அறிவாமென்று நீகூறின், ஓடுகின்ற நீரின் கண் உண்டானவையெல்லாம் அந்நீரோடுகூடக் கழிந்துபோகப் பின்*

ணர்செல்லுநீர் அவற்றைக்கூடமாட்டா; அதுபோல, முந்தையறி வால்தேடும் பொருள்கள் சீலம் பாவனை குறி விஞ்ஞானம் இவை யெல்லாம் முன்னையறிவோடு கெடுமாகையாற் பின்னையுண்டாம் அறி விற் கூடமாட்டா. விடாமலோடுநீர் முன்னொழுகிய தன்மைகெடா மல் நிறைந்தோடியவாறுபோல, அறிவு இடையறாமற்றோன்று மென்று நீகூறின், அப்படியுண்டாம் அறிவு அநித்தியமன்று; நித்த மாய் நிறைவுபெற்றுச் செல்லவேண்டும். உ௦

சந்தானங் காரணமோ காரியமோ இரண்டின் தன்மை யதோ காரணமுங் காரியமும் நித்தம், வந்தாருஞ் சந்தானத் தொடர்ச்சியெனின் அதற்கும் வருநித்தந் தோற்றக்கே டடைதலின்மற் றொன்றேல், ஐந்தான கந்தங்களன்றாய் நித்தம் அடைபொருளாம் அறிவும்அறி வடைவு மின்றிச், சிந்தாமுன் பின்னாகிப் பின்முன் னாகித் திரிந்துவருந் திரி வறிந்துதேரா தேரே. ககரு

(உரை) நீ தொடர்ச்சியென்றது காரணமாய் நின்றதோ, காரிய மாய்நின்றதோ, காரணகாரியமாய் நின்றதோ, காரணமென்னில் என்றுங் காரணப்பட்டுவருகையால் நித்தமாம்; காரியமென்னின் என்றுங் காரியப்பட்டுவருகையால் அதுவும் நித்தமாம். காரணகாரிய தொடர்ச்சி மீளவந்து பொருந்துமென்று நீகூறின் அப்படிக் காரண காரியப்படுதலுமாய்த் தோன்றுதலுங் கெடுதலுமாய் தொன்று தொட்டு வருதலால் அதற்கும் நித்தியத்துவமுண்டாம். மற்றோரறி வென்னில் அப்படிக் காரணகாரியப்படுதற்கு இந்திரியங்களோ டொருபொருளாகாமல் அவ்வறிவு வேறொரு பொருளாகலானும் இந்திரியங்கள் அவ்வறிவுக்கு மூலமல்ல வாகையானும் அவ்வறிவு நித்தியமாக அடையும் பொருளாம். அங்ஙனமாயின், ஆன்மாவும் ஆன்மாவால் அடையும் பொருளுமாக அறிதலின்றி முறையே கெட்டு இந்திரியங்களறிவாகவும் அறிவு இந்திரியங்களாகவும் முறை பிறழ்ந்து வரும்; இவற்றின் திரிவையறிந்து விசாரியாய்; புத்தனே. உக

ஒருகாலத் துணர்வுகெட்டா மெனின் உதிப்பீ றொன்றாம் ஒருபொருளின் திரிவுனக்குக் கால மானால், வருகால நிகழ் காலங் கழிகால மென்று வழங்குவதென் பொருள்வரவு நிலைகழிவால் இன்றேல், திரிகாலம் செப்பிடாய் பொருட்

செயலு மொன்றும் செயல்மூன்றும் ஒருகணத்தே சேரு
மென்னில், தருகால மூன்றாகும் தாமரைநூ றிதழில் தள்
ளூசி யுங்கால மூன்றினையுந் தருமே. ககசு

(உரை) காலம்பேதப்படாது ஒருகாலத்திலே அறிவு கெடுதலும் உண்டாதலுஞ் செய்யுமென்று புத்த! நீ கூறின் சங்காரமுஞ் சிருஷ்டியும் ஒரு தொழிலாகவேண்டும், ஒருபொருளின் திரிவே உனக்குக் காலமென்று சொல்லையானால், எதிர்காலமென்றும் நிகழ்காலமென்றும் கழிகாலமென்றும் வழங்குவானேன்? அப்படி வழங்கியது பொருள்களானது வருதலும் நிற்றலுங் கழிதலுமாதலாற் காலமில்லை யென்று சொல்லுவையாயின், மூன்று விதமான காலத்தின் பெயரை நீ சொல்வாயல்லை. அங்ஙனங் காலபேதமில்லையாயின், இருது பேதாதிகளுங் குணபேதாதிகளுமில்லையாய்ப் பொருள்களெல்லாம் ஒரு செயலாகவேண்டும். அப்படிப் பேதித்த மூன்று செயலும் ஒருகணத்திலே சேருமென்னில், அப்படிக் கணத்திலே யுண்டாயதுவுங் கால மூன்றினையும் உடைத்தாம்; அஃதெங்ஙனமென்னில், தாமரை யிதழ் நூறடுக்கிற் செலுத்தின வூசியும் இதழ்தோறும் பற்றுகையும் உருவுகையுங் கழிகையுமாய் மூன்றுகாலத்தைத் தருமாதலாற் பொருட்செயலன்று காலமுண்டா மென்றறிவாயாக. உஉ

உணர்வுகா ரணமுணர்வுக் கென்னின் நித்தம் உணர்வுக்
குண்டாகிநின் றுணர்வையுதிப் பியாதிங், குணர்வுசந் தான
விடத் தொழிந்தாற் பின்னை யுண்டாகா துடலுணர்வுக் குபா
தாந மென்னின், உணர்வுடலின் இடையறு துதிக்க வேண்
டும் உடலுணர்வின் வினையினுல் உணர்வுதிக்கு மென்னில்,
உணர்வுவினை யுளதொடுங்கா துணர்வுதருஞ் செய்தி உணர்
வைவினை தரிஞெருவன் செயல்வினையின் ருமே. ககஎ

(உரை) அறிவுகாரணமாக மற்றோரறிவுண்டாமென்று புத்த! நீ கூறின், நீ அநித்தியமென்று கூறுகையால் அறிவுக்கு நித்திய முண்டாகி நின்று மற்றோரறிவையுண்டாக்க மாட்டாது. அன்றியும், அவ்வறிவுதான் வருகிற தொடர்ச்சியிலே கெட்டாற் பின்னையறிவு தோன்றாது. உணர்வுக்கு மூலகாரணமாகி நின்று உடலந்தோற்றுவிக்குமென்னில் அவ்வறிவு உடலில் உறக்கத்தின் கண்ணும் இடையறாமல் உண்டாகவேண்டும்; உடலுணர்வின் வினையாலே உணர்வு

தோற்றுமென்று கூறின், இந்திரியங்கள் எப்பொழுதுங் கன்மத்தை யுடைத்தாதலால் அதனாலுண்டாமறிவு அழியப்படாது, அதுவன்றி உணர்வுவினையைத் தருமென்றும் வினை உணர்வைத்தருமென்றும் நீ கூறின் ஒருவர்க்குச் செய்யப்பட்ட கன்மமென்பதன்றே. உரு

வினையுணர்வு தரும்வினையை உணர்வுதரு மென்றும் விளம்பின்நீ உணர்வுபோல் வினையி னுக்கு, நினைவுவரும் ஒன் றையொன்று நிகழ்த்தி டாபின் நிலையின்மை யானிகழ்த்திக் கெடுதல் செய்யா, கனல்விறகில் பிறந்ததனைப் பொடிசெய் தாற்போல் கருத்துவினை யிற்றோன்றிக் கழிக்கும்வினை யென்னின், முனமுணர்வு பிறந்தளவே வினைகெடுக்கும் முன் பின் உதியாது முகிழ்நெருப்பின் விறகுதியா வாறே. ககஅ

(உரை) கன்மம் அறிவை யுண்டாக்குமென்றுங் கன்மத்தை அறிவுண்டாக்குமென்றும் புத்த! நீ கூறின், அறிவுக்கு நினைவுண்டா னாற்போலக் கன்மத்துக்கு நினைவுண்டாகவேண்டும். அப்படிக்கன்மத் துக் கறிவில்லையாகையால் ஒன்றையொன் றுண்டாக்கமாட்டாது. அவை அநித்தியமென்று சொல்லுகையால் ஒன்றை யொன்றுண் டாக்கிக் கெடமாட்டாது. காட்டத்திலே அக்கினிதோன்றி அந் தக்காட்டத்தைத் தகித்தாற்போல, அறிவு கன்மத்திலே பிறந்து மீளவும் அக்கன்மத்தையே கெடுக்குமென்று நீகூறின், முன்பிறந்த அறிவு பிறந்தபோதே கன்மத்தைக்கெடுக்கும். பின் அக்கன்மம் அறிவை யுதிப்பிக்கமாட்டாது. அறிவும் பின்னர்க் கன்மத்தை யுதிப் பிக்கமாட்டாது. அஃதென்போல வென்னில், காட்டத்திலுண்டாம் அக்நி அக்காட்டத்தைச் சுட்டால் மீண்டொரு காட்டத்தை யுண் டாக்க மாட்டாதுபோல். உச

பேயுநர கரும்சுரரும் பிரமருமாய் உலகிற் பிதாமாதா ஆதாரமொன்று மின்றிக், காயமொடு தாம்வருவர் என் றுரைப்பை காயங் காரியமாய் வருதலினால் காரணமுண் டாகும், ஆயுமுணர் வோசுத்த அட்டகமோ கன்மம் வடித் ததோ வடிவுசெய்து வைத்தாரும் உண்டோ, ஆயுமுணர் வுண்டாகில் அறைந்திடாய் உலகுக் காதிதுணை நிமித்தகா ரணமறிவ தறிவே. ககக

(உரை) பேயென்றும் நரகரென்றுஞ் சுரரென்றும் பிரமா முதலாயினரென்றுஞ் சொல்லப்படுவார் உலகின் மாதா பிதாக்களுமின்றி இருப்புமின்றிக் காயத்தோடுகூடின வடிவமுடையராய் வருவரென்று புத்த! நீ கூறுவை. அக்காயம் காரியப்பட்டு வருகையினால் ஒருகாரணத்தானன்றி யுண்டாகாது. அக்காரண காரியங்களை அறியாய். அறிவையாகில், அக்காயங்கள் நீ ஆராய்ந்த வுணர்வுதானோ, சுத்தாட்டகமோ, அன்றிக்கன்மம் உண்டாக்கியதோ, அன்றி அவ்வடிவையுண்டாக்கினோர் ஒருவருண்டோ? உனக்காராயத்தக்க அறிவுண்டாயிற் சொல்லாய். அவற்றை உண்மையாக அறியுங்காலத்துப் பிரபஞ்சவுற்பத்திக்கு ஆதிகாரணமென்றுந் துணைக்காரணமென்றும் நிமித்தகாரணமென்றும் உண்டாம். அதனை யறிவதுகாண் அறிவு.

உருவாதி கந்தங்கள் ஐந்துங் கூடி ஒருவன்வே றொருவனிலை யென்றுரைக்கும் புத்தா, உருவாதி ஐந்தினையும் உணர்பவன்வே றென்ன உணருமவிஞ் ஞானமென்றாய் அஞ்ஞானம் உணர்ந்தவரார், உருவாதி பொருள்காட்டித் தனைக் காட்டும் சுடர்போல் உணர்வுபிறி தினையுணர்த்தித் தனையுணர்த்து மென்னின், உருவாதி பொருளினையும் சுடரினையும் காணும் உலோசனம்போல் உணர்வுபொருள் உணர்வதுவே றுண்டே. க௨0

(உரை) உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞான மென்கின்ற கந்தங்கள் ஐந்துங்கூடி ஆன்மாவன்றித் தனித்தோரான்மா இல்லையென்று கூறும் புத்தா, அவ்வுருவம் முதலிய கந்தங்கள் ஐந்தையும் அறிவானொருவனுளனென்று நாங்கூறுவதன்று அவற்றையறிவது சித்தமேயென்று கூறினாய், அந்தச் சித்தத்தை யுணர்ந்தவர் ஆரென்று வினயவிடத்து, உருவங்கள் முதலாய பொருள்களையுங்காட்டித் தன்னையுங்காட்டும் விளக்குப்போல, சித்தமும் பிறிதுண்டாகியவற்றையும் அறிவித்துத் தன்னையும் அறிவித்து நிற்குமென்றுகூறின், உருவங்கள் முதலாகிய பொருள்களையும் அவற்றைக் காட்டி நிற்கும் விளக்கையுங் கண்டுநிற்குங் கண்போல, சித்தத்தையும் விடயத்தாலறியும் இந்திரியங்களையும் உணர்வானொருவன் வேறுண்டென்று அறிவாயாக. உ௬

காயமுடன் இந்திரியம் மனம்நான் என்று கதறுவாய் காயம்உறக் கத்தறியா வாகும், வாயில்களும் அப்படியி லொன்றையொன் றங் கறியா மனங்கணத்திற் கெடுங்கால மூன்றின்வர வறியா(து), ஆயுமறி வாகிவுடல் பொறிமனமூன் றறிந்தாங் கவைநானல் லேனென்றும் அறிந்துமனத் தாலே, ஏயுமொரு பொருள்கருதி இந்திரியப் பாலே இசைவித்துக் காயத்தால் இயற்றுவதான் மாவே. ௧௨௧

(உரை) உடம்புடன் இந்திரியங்களும் மனமுமே ஆன்மா, வேறே ஆன்மா வென்றொன்றில்லையென்று கூப்பிடும் புத்தா ! அக் காயம் உறக்கத்தினிடத் தறியாமையையுடைத்தாம். இந்திரியங்களும் அக்காயம்போல் உறக்கத்திலும் வியாத்தியிலும் ஒன்றறிந்த விட யத்தை யொன்றறியமாட்டா. மனமுங் கணத்திற்கெடும் காலமூன் றின் செய்தியையும் அறியமாட்டாது; ஆகையால், இவை ஆன்மா வல்ல, உடல்முதலாயின மூன்றினையும் ஆராயத்தக்க அறிவாய் அவற் றின் குணங்களை யறிந்தும் அவற்றை என்னுடல் என்பொறி என்மன மென்று சொல்லியும் அவை நானல்லே னென்றறிந்தும் மனத்தாற் பொருந்தத் தக்கதொரு பொருளைக்கருதி இந்திரியங்களின் பகுதி காட்டக்கண்டு காயத்தாலே தொழிலைச்செய்வது ஆன்மாவென்று அறிவாயாக. காலமூன்றுவன—பூத பௌஷ்ய வர்த்தமானமாம். ௨௭

கழிந்தஉணர் வேபின்னும் யானறிந்தே னென்று கருத லினவ் வுணர்வறிந்த தென்னின் முன்னே, மொழிந்தமொழி நான்மொழிந்தே னென்றால் வாய்தான் மொழிந்ததோ மொழிந்தவன்வே றானாற் போல, எழுந்தவுணர் வெல்லாங் கொண் டியானறிந்தே னென்ற தெதுஅதுகாண் உயிருணர் வால் வாக்கான் மற்றை, ஒழிந்தகா யந்தன்னால் உணர்ந்து ரைத்துச் செய்தங் குணர்வினுக்கும் ஆதார மாய்நிற்கும் உயிரே. ௧௨௨

(உரை) முன்னொரு பொருளையடுத்துக் கெட்ட அறிவுதானே பின்புண்டாகியவற்றை யான்அறிந்தேனென்று விசாரிக்கையாலே அவ்வறிவேகாணு மறிவதன்றி ஆன்மா வென்றொன்றில்லை யென்று புத்த! நீ கூறின், முன்னே சொன்னசொல்லும் நான் சொன்னே னென்று சொல்லுதல் வாயாற் பிறத்தலால் வாய்சொன்னதோ

அன்றே, அச்சொல்லைச் சொன்னவன் ஒருவனுண்டானாற்போல, உண்டாய அறிவுகளெல்லாவற்றையுங் கொண்டறிந்து அதனை யான் அறிந்தேனென்றது எது அதுகாண் ஆன்மா. மனத்தாலும் வாக்காலும் ஒழிந்ததாகச் சொல்லப்பட்ட காயத்தாலும் அறிந்துஞ்சொல்லியுந் தொழில்செய்தும் அம்மனத்திற்குப் பற்றாய்நிற்கும் ஆன்மா. உஅ

இந்திரிய வீதிஎழுஞ் சித்தம்நெஞ்சத் தெழுஞ்சித்த மென்றிரண்டு மொன்றுகெட்டே யொன்று, வந்தெழுவ தெனில்கனவில் கண்டபடி நனவின் வாய்திறவார் நனவு கண்ட படிகனவிற் காணார், அந்தனுரு வன்னங்க ளறிந்திடா னின்றேல் அறிகனவும் இறந்துணர்வும் அழிந்துறக்கம் அடைந்தால், உந்துவதோர் சந்தான மில்லையுணர் உதிப்ப உயிர்கனவு நனவினையும் உணருங் காணே. கஉ௫

(உரை) இந்திரிய வியாபாரத்தால் உண்டாம் அறிவென்றும் மனத்திலுண்டாம் அறிவென்றும் இரண்டாய் ஒன்றுகெட்டொன்று தோன்றுமென்று புத்த! நீ கூறின், கனவிற்கண்டதெல்லாம் நனவிற் சொல்லமாட்டார்; நனவிற்கண்டதெல்லாங் கனவிற் சொல்லமாட்டார். அன்றியும், பிறவிக்குருடன் பிறர் வடிவத்தையும் வன்னத்தையும் அறியமாட்டான். இந்திரியக் குறைவாலே அறிவுதோன்றிற்றில்லையென்று நீ கூறின், அறியத்தக்கனவும் அழிந்து உணர்வும் அழிந்து உறக்கத்தையும் அடைந்தால் உண்டாகத்தக்க தொடர்ச்சியில்லை, ஆன்மாக்களுக்கு இச்சா ஞானக்கிரியைகளுண்டாகக் கனவினையும் நனவினையும் அறியாநிற்கும். (இன்றேலெனவே - இந்திரியங்கள் அறிவிக்குமென்பது புலப்பட்டது. வீதி - நேரே செல்லுதல். அந்தன் - அந்தகன்.) உ௯

ஒருகாலத் தோரிடத்தில் ஒருணர்வேல் செவிதான் ஒன்றுணரா திருசெவியும் உணரும் ஓசை, ஒருகாலத் திருகண்ணும் இருசெவியும் மனமும் ஒருவனைக்கண் டவனுரை கேட் டுணர்ந்திடுமைம் பொறியும், ஒருகாலும் உணராவுள் உணர்வின்றிப் பொறிகள் ஒன்றொன்று வுணர்வதுள் ளுணர் வைந்தும் உணரா, ஒருகாலும் பொறிவிகற்பித் துணராவுள் ளுணர்வுக் குள்ளதுகாண் விகற்பமிரண் டும்முணர்வ துயிரே. கஉ௬

(உரை) ஒருகாலத்திலே ஒருபொறியிடத்திலே ஒருணர்வாக அறியுமென்று புத்த! நீ கூறிஞய். அப்படியாயின், இரண்டுசெவியும் அறியும் ஓசையை ஒருசெவியறியமாட்டாது ; இரண்டுசெவியாலும் அறியவேண்டும். அஃதன்றியும், ஒருகாலத்தே இரண்டுகண்ணும் இரண்டுசெவியும் மனமுங்கூடி ஒருவனைக்கண்டு அவன்வார்த்தை கேட்டு அதனையறியாநிற்கும். ஐம்பொறிகளும் மனங்கூடாமல் தனித்தொருகாலும் அறியமாட்டா. பொறிகளோரோவொன்ருகத் தாமறியும்விஷயத்தை யறியும்அத்தனையே. அம்மனமும் ஏககாலத்து ஐம்பொறியின் விஷய அறிவுகளைந்துங்கூடி யறியமாட்டா. அதுவுமன்றி, பொறிகள் ஒருகாலுந் தாமறியும் அறிவன்றி விகற்பித்தறியமாட்டா. அந்தப் பொறிகளுடனே கூடிநின்று விகற்பித்தறிவது மனத்துக்குள்ள குணங்காண். இப்பொறிகளையும் மனத்தையுங் கொண்டறிவது ஆன்மாவாம். ௩௦

அருஉணர்வு மாய்ஆறும் மாறி மாறி அங்கங்கே தோன்றி யிடின் அகத்துநிலை யின்றி, உருவிஞெடு பாலதருண விருத்தா வத்தை உண்டாகா துறக்கத்தின் உடல்தட்ட அழைப்ப, வருவதுணர் வெங்கிருந்து நெஞ்சிலிருந் தென் னில் வாயில்வினை யறிந்தெழுப்ப ஆயுஅறி யாதாம், திரி யொழிய இடிஞ்சில்தொடத் தீபமெழா அடக்கஞ் சென்ற பொழு தாலுணர்வு நின்றநிலை செப்பே. ௧௨௫

(உரை) மனமானது அருவுமாய் உணர்வுமாய்ப் பொறிகளேந் தோடுங்கூடி ஆறுவிதமாய் மாறிமாறித் தோன்றியிடுமென்று புத்த! நீகூறின், மனம் அருவமாகையால் உருவின் நிலையுடையதுமன்ருய்க் காயத்தோடுகூடிப் பால தருண விருத்தாவத்தையும் உண்டாகாதாதல் வேண்டும். அஃதன்றியும், அவத்தைப்பட்ட விடத்து உடலிற்றட்டவும் அழைப்பவும் அறிந்து வருமறிவு எவ்விடத்திருந்தென்று சொல்லாய்; நெஞ்சிலிருந்தென்று நீகூறின், சத்தாதிவிடயங்களிலே செல்லுந்தொழிலையறிந்து செலுத்தமனமறியாதாம்; அஃதென்போலென்னில், திரியைப்பற்றி நின்றவொளி அத்திரிமாய்ந்தால் உடன் மாய்தலன்றி இடிஞ்சிலைப்பற்றித் தோன்ருதாகையால், உணர்வுக்கு மூர்ச்சைவந்த பொழுது அறிவு நின்றநிலை சொல்வாயாக. (ஆயு-மனம். உரு-தேகம். ஆல்-அசை. இடிஞ்சில்-அகல்.) ௩௧

இச்சைவெறுப் பியற்றலின்பத் துன்பம்ஞானம் இவை யணுவின் குறியாகும் இவற்றில் இச்சை, நச்சிநுகர்ந் தொரு பழத்தின் இனங்கண்டு முன்பு நான்நுகர்ந்த கனியினின மென்று நச்சல் பின்பு, மெச்சவெறுப் பாதிகளும் இப்படியே யாகும் இவைமுன்பும் பின்புமுணர்ந் திடுத லாலே, நிச்சய கர்த் தாவொருவ னுளனென்று நல்லோர் கிறுத்திடுவர் வெறுத் திடுவர் நின்னுடைய பொருளே. ௧௨௬

(உரை) ஆசை வெறுத்தல் தொழில்செய்தல் சுகதுக்கப்படுதல் அறிவு இவை முதலியவெல்லாம் ஆன்மாவின் குணங்களாம். இவற்றில் ஆசையாவது முன்னொருபழத்தை ஆசைப்பட்டு நுகர்ந்து பின்பு அதனை யொப்பதொரு கனியைக்கண்டு முன்புநானுகர்ந்த கனியின் இனம் ஈதென்று பின்பும் அதனை யாசைப்படுதல், ஒழிந்த வெறுப்பு முதலாயினவும்,இத்தன்மையேயாகும். அவ்விச்சாஞானக்கிரியை முதலாயினவற்றை ஆன்மா முன்பும் பின்பும் அறிகையாலே நிச்சயமாக ஆன்மா வொருவனுளனென்று சொல்லுவர் பெரியோர். நீ ஆன்மா இல்லையென்று சொல்லுஞ்சொல்லை அப்பெரியோர் தள்ளாநிற்பர்.

எப்பொருட்கும் இரந்தரமாய் இடங்கொடுத்து நீங்கா திருளொளிதா னன்றிஇரண் டினுக்குமிட வகையாய், ஒப் பில்குணஞ் சத்தமதாய் வாயுவாதி உதித்தொடுங்க நிற்கும்வா னுயிர்முன்னே சொன்னோம், செப்பிடுங்கா லம்பொழுது நாளாதி யாகித் திரிவிதமாய்த் தீமைநன்மை செய்யுந் திக்குத், தப்பில்குணக் குக்குடக்குத் தெற்குவடக் காதி தானாகித் திரியாதே நின்றுபலந் தருமே. ௧௨௭

(உரை) முன்னர் வானமும் ஆன்மாவுங்காலமுந் திக்கும் இல்லையென்ற புத்தனே! நீ கேட்பாயாக. எல்லாப்பொருளுஞ் செல்லுதற்கு வழியாய் இடங்கொடுத்து நீக்கமின்றி இருளும் ஒளியுமன்றாய் இரண்டும் நிற்கத்தக்கவிடமாய் உவமையில்லாத குணம் சத்தமாய் வாயுமுதலிய பூதங்கள்நாலுந் தோன்றி யொடுங்குதற்குத்தாரகமாய் நிற்கும்வானம், ஆன்மாவுண்டென்று முன்னமேசொன்னோம், சொல்லத்தக்க காலமானது காலையும் உச்சியும் மாலையுமென்னும் பொழுதாயும், நெருநல் இன்று நாளை என்னும் நாளாயும் மற்றுமுள்ளனவாயும், இத்தன்மையிலே மூன்றுவிதமாய் வேற்றுமைப்பட நன்மை

தீமைகளைச்செய்யும், திக்கானது கிழக்கு மேற்கு தெற்கு வடக்கென்று தவறில்லாததாய் அநாதியிலும் ஆதியிலும் உள்ளதாய்ப் பிறழாமல் அத்திசைகளை நோக்கிக் கன்மஞ்செய்தோர்க்குக் கன்மபலத்தைக் கொடுக்கும். ஆகையால், ஆகாசமும் ஆன்மாவும் காலமுந் திக்கும் உண்டென்றறிவாயாக. ருரு

காரியமாய் உலகெலாம் இருத்த லாலே கடாதிகள்போல் காரியகர்த் தாவொருவன் வேண்டும், ஆரியமாய் அறம் பொருளோ டின்பவீ டெல்லாம் அறைந்துயிர்கட் கறிவு செயல் அளிப்பதுநூல் அந்நூல், சூரியராய் உள்ளவர்கள் ஓத ஓதிக் கொண்டுவர லான்முன்னே குற்ற மின்றிச், சீரியபே ரறிவுடையோன் செப்ப வேண்டும் செயலினுக்குங் கரிவேண்டுஞ் சிவனுளனென் றறியே. கஉஅ

(உரை) கர்த்தாவும் நூலுமில்லையென்று கூறிய புத்தனே! பிரபஞ்சமெல்லாங் கடாதிகள்போலக் காரியப்பட்டுவருதலாலே இதனைச்செய்வானொருகர்த்தாவேண்டும். வடமொழியாய் அறம்பொருள் இன்பம் வீடென்னும் நான்கு காரியமுஞ்சொல்லி ஆன்மாவுக்கறிவையுஞ் செயலையுங் கொடுப்பது வேதாகமங்கள் காண்; அவ்வேதாகமங்கள் குசலராயுள்ள பிரமாதிகள் ஓதுவிக்க மகாவிருடிகளாலே ஓதப்பட்டு அவர்கள் வழியாகத் தொன்றுதொட்டு வருதலால் ஆதியிலே தவறின்றி மிக்க பெரிய அறிவையுடையோனாலே சொல்லப்படவேண்டும். அவ்வேதாகமங்களாற் சொல்லப்பட்ட கன்மத்துக்குக் காண்பானொரு சாட்சியும்வேண்டும். ஆகையாலே சிவனாலே நூல் சொல்லப்பட்டதென்றும் அவனே கர்த்தா என்றும் அறிவாயாக.

மரங்களுயி ரல்லவென்று மறுத்துச் சொன்னாய் வாடுதல்பூ ரித்தலால் மரங்களுயி ராகும், திரங்குநீர் பெறுதொழியிற் பெறிற்சிரத்தை சேரும் சீவனல எனினுலகில் சீவனெல்லாம், உரங்கொள்வ தூண்பெறிற் சோரும் ஊண்பெருவேல் உலர்ந்தமர நீர்பெற்று லுய்யாதுள் ளுயிர்கள், காந்தசினை முட்டைகட்கு வாயிலின்று வாயில் கண்டிலதேற் பூத்துக்காய்த் தெழல்மரங்கள் உயிரே. கஉகூ

(உரை) மரம்முதலியன உயிருள்ளன அல்லவென்று புத்த! நீ சொன்னாய். அவைமெலிதலாலும் பருத்தலாலும் அம்மரமுதலியவை உயிருள்ளனவாகும். மரம்முதலியன நீர்பெறாதொழியில் வாடுதலும் அந்நீர்பெற்றாற் பூரித்தலும் இயல்பு, சிரத்தைபெற்ற ஆன்மாவல்லவென்று நீகூறில், உயிருள்ளவற்றுக்கெல்லாம் ஊண் பெற்றாற் பருத்தலும் ஊண்குறைந்தால் மெலிதலுங் குணமாகையால் உலர்ந்தமரத்துக்கு நீரைவிட்டாற் பரிணமமில்லை யாதலான் மரம் முதலிய வுயிருடையவாம். அற்றன்று. மரம்முதலியனவற்றுக்கு இந்திரியங்களில்லையாகையால் உயிரல்லவென்று கூறின், ஆன்மாவை யுள்ளடக்கிநிற்கும் முட்டை சினை முதலியவற்றிற்குவாயில் தோன்றா வாறுபோல மரம்முதலியவற்றுக்கும் வாயில்தோன்றா. அம்முட்டை சினை முதலியவற்றுக்கு வாயில் பின்புதோன்றக்கண்டனம், இவற்றிற்கு வாயில்தோன்றக் கண்டதில்லையென்று கூறில், அம்மரம்முதலியனவற்றுக்கு இந்திரியங் கட்புலனாகாதாயினும் பூத்துக்காய்த்து வளர்தலுங் காண்டலால் இந்திரியமும் உயிரும் மரம்முதலியனவற்றுக்குண்டென்று அறிவாயாக. ௩௫

ஒருமரத்தின் உயிரொன்றேல் கொம்பொசித்து நட்டால் உய்யுமுயிர் ஒன்றுபல வாமோ வென்னில், கருமரத்தின் வித்துவேர் கொம்புகொடி கிழங்கு கண்கலந்து கொள்ளுமுயிர் அண்டம் வேர்ப்புத், தருபிறப்புச் சராயுசங்கள் சநநமும்பெற் றாற்போல் தானடையும் உற்பிச்சம் தலநடவா வென்னில், பெருநிலத்தில் காலிலார் நடப்பரோ பேதாய் பிறப்பின்விதம் அநேகங்காண் பேசுங் காலே. ௩௬0

(உரை) மரத்துக்கு ஆன்மா வுண்டாமாயின் ஒருமரத்தின் கொம்பை முறித்து நட்டால் அதனைப்போல வளர்தலால், ஒருயிர் பலவுயிராமோவென்று புத்த! நீ கூறில், மரத்தினுண்டாகிய வித்து வேர் கொம்பு இவற்றையும் பிறவற்றிற் கொடி கிழங்கு கணுக்கள் இவற்றையுங் கருப்பமாகக்கொண்டு ஆன்மாக்கள் தோன்றும். முட்டையிலுங் கசிவிலுந்தோன்றிய ஆன்மாக்கள்போல நடைபெற்று வித்திற்றோன்றும் மரம்முதலியன பூமியிடத்து நடைபெறாவாகையால் ஆன்மா அன்றென்று நீகூறில், சொல்லுங்காலத்துக் காலிலார் பெரிய

பூமியிடத்து நடக்கவல்லரோ அப்படியே இந்திரியக்குறைவான ஆன்மபேதம் அநேகமாகவுண்டு பேதையே. ௩௬

தின்னுமது குற்றமிலை செத்ததெனும் புத்தா தின்பை யெனக் கொன்றுனக்குத் தீற்றினர்க்குப் பாவம், மன்னு வதுன் காரணத்தால் தின்று தார்க்கு வதைத்தொன்றை இடாமையினால் வதைத்தவர்க்கே பாவம், என்னிலுனை யூட் டினர்க்குப் பாவஞ் சேர என்ன தவம் புரிகின்றாய் புலால் கட வுட் கிடாயோ, உன்னுடலம் அசுசியென நாணி வேறோர் உடலுண்ணில் அசுசியென உணர்ந்திலைகாண் நீயே. ௧௩௧

(உரை) தான் கொல்லுமது குற்றமுடைத்து; செத்தது தின்னு மது குற்றமில்லையென்று கூறும் புத்தா! நீதின்பையென்று கருதி உனக்கு ஒன்றைக்கொன்றூட்டினர்க்குப் பாவம் உன் காரணத்தா லுண்டாம். அஃதெங்ஙனமென்னில், தின்றுதார்க்குக் கொன்றூட் டுவாரில்லை யாகையால். என் காரணத்தாற் பாவமுண்டாகாது கொன் றவர்க்கே பாவமுண்டென்றுகூறின், உன்னைப் பரிந்தூட்டினவர்க் குப் பாவமுண்டாக நீ என்ன தவத்தைச் செய்கின்றாய். அஃதன்றி யும், நீ புலால் நுகருங்காலத்தே உன்கடவுளுக்கும் புலாலையூட்டுவை. அஃதன்றியும், உன்னுடம்பு சுத்தமில்லையென்று வெட்கி நீ பிற வூனை நுகருமது சுத்தமில்லையென்று அறிந்தாயில்லை. ௩௭

குடைநிழலும் கண்ணாடிச் சாயையும்போல் பிறப்புக் கொள்ளும்உணர் வென்னில்கா ரணமழிய அழியும், அடை நிழல்போல் கந்தமைந்தும் அழியுமுனக் கிங்கே அவையழிந் தால் அருங்கதியின் அணையுமுணர் வின்றாம், இடைகனவில் எழுமுணர்வு நனவுணர்வா றூற்போல் எழுமுணர்வு கன்மத் தால் நினைந்துகதி யென்னில், மிடைசினையும் அந்தனுமுட் டையுமுயிர்விட் டக்கான் மேவுவதென் பிறப்பினுடல் விடாது கன்ம வுணர்வே. ௧௩௨

(உரை) குடையின்கட் குடைபோல நிழல்தோன்றுந் தன்மை யும் கண்ணாடியிற் காட்டின வுருப்போல உருத்தோன்றுந் தன்மையும் போல இக்காயம்விட மற்றொருகாயத்தை எடுத்துக்கொள்ளுமென்று புத்த! நீ கூறின், குடையுங் கண்ணாடியுமாகிய காரணங்கெட அவற்

திற்பொருந்திய நிழலாகிய காரியங்கெட்டாற்போல, கந்தங்கள் ஐந்தும் உனக்கிவ்விடத்தேகெடும் ; அவைகெடவே, இந்திரியங் காரணமாகக் காரியப்படும்அறிவும் இங்கே யழியுமாகையால், காரணமாகிய கந்தங்கள் ஐந்தும் அழிந்தால் அரியகதியையடையும் அறிவில்லையாம். கனவிடையெழும் அறிவு மெய்யறிவாய்ப் பரிணமித்தாற்போல, கன்மங்கட்கீடாக நினைந்துண்டாமுணர்வு கதியிற்கூடுமென்று நீகூறின், இந்திரிய அறிவுகெட்டால் தம்மினெருங்கிய சினையும் பிறவிக்குருடனும் முட்டையும் உயிர்போனாற் பெறுங்கதியாது. அதனால், பிறப்பினுடலைக் கன்மவுணர்வு விடாது.

சன்மவுணர்வென்பது - ஆன்மஞானம். சினையும் அந்தகனும் முட்டையும் பூர்வகன்மத்துக்கீடாகத் தொழின்மறந்து கிடக்கையாற் கதியடையாவென்பதாயிற்று. கதியென்றது - நற்பிறப்பு. ௩௮

ஐந்துகந்தம் சந்தானத் தழிதல்பந்த துக்கம் அறக்
கெடுகை முத்தியின்பம் என்றறைந்தாய் கந்தம், ஐந்துமழிந்
தால்முத்தி அணைபவர்யா ரென்ன அணைபவர்வே றில்லை
யென்றாய் ஆர்க்குமுத்தி யின்பம், ஐந்தினுணர் வினுக்கென்
னில் அழியாத உணர்வுண் டாகவே அவ்விடத்தும் உருவாதி
கந்தம், ஐந்துமுள வாமதுவும் பந்த மாகி அரந்தைதரும்
முத்தியின்பம் அறிந்திலைகாண் நீயே. ௧௩௩

(உரை) கந்தங்கள் ஐந்துந் தொடர்ச்சியிலே சேட்டை கெடுதல் பந்ததுக்கமென்றும் அவை கர்ப்பூரதீபம்போலச் சேரக்கெடுகை முத்தியின்பமென்றும் புத்த ! நீ கூறினாய், கந்தள் ஐந்துங்கெட்டால் முத்தியிற்செல்வார் யாரென்றுழிச் செல்வாரொருவருமில்லையென்று கூறினாய். முத்திபெறுவாரில்லையாயின் முத்தியின்பம் யாவர்க்கு ? கந்தங்கள் ஐந்திற்றோன்றும் அறிவிற்கென்று கூறின், மனத்தால் அறியுமறிவு கெடாதிருக்குமாயின், அவ்விடத்திலும் உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமென்னுங் கந்தங்கள் ஐந்தும் உண்டாதல் வேண்டும். அவை யுண்டாகவே, முத்தியிடத்திலும் பந்ததுக்கமுண்டாய்க் கிலேசத்தையுந் தரும்; ஆதலால், நீ மோக்ஷசுகத்தை அறிந்திலை அதனைக் கேட்பாயாக. ௩௯

அநாதிமுத்த னப்பரனாய் அசலனாயெல்லா அறிவு
தொழில் அநுக்கிரக முடையஅரன் கன்மம், நுனதிகமற்

ளொத்தவிடத் தேசத்தி நிபாத நுழைவித்து மலங்களெல் லாம் நுங்க நோக்கி, மறுதிகர ணங்களெல்லாம் அடக்கித் தன்னை வழிபடுநல் லறிவருளி மாக்கருணைக் கையால், இறுத பிறப் பினில்நின் று மெடுத்து மாறு இன்ப முத்திக் கேவைப் பன் எங்கள் முத்தி யிதுவே. ௧௩௪

(உரை) அநாதியிலே மலரகிதனாய் எப்பொருட்குமேலாய்ச் சலநமில்லாதவனுமாய்ச் சர்வஞ்ஞத்துவமுஞ் சர்வகிருத்தியமுஞ் சர் வாநுக்கிரகமும் உடையனாகியபரமேசுவரன் ஆன்மாக்கள்செய்த புண் ணியபாவ மிகுதி குறைவறத் துலையொத்தவிடத்து அருட்சத்திபநி வித்துக் குருமூர்த்தியா யெழுந்தருளி மலங்கள்கெடத் திருக்கண் சாத்தியருளி மநமுதலாகிய வுட்கரணங்களையும் இந்திரிய முதலாகிய புறக்காரணங்களையுங் கெடுத்துத் தன்னை வழிபடு நால்வகையாகிய வழிபாட்டையுமருளி மிகுந்த காருண்ணியக் கையாலே பொல்லாப் பிறவிக்கடலில் வீழாமலெடுத்து ஒழியாத இன்ப முத்திக்கரையிலே வைத்தருளுவன் ; இதுவே எங்கள் முத்தியாகையால், நீயும் இவ் வழியினின்று முத்தியின்பத்தை அநுபவிப்பாயாக.

நூனுதிகம் - நுனுதிகமென விகாரப்பட்டது. ௪௦

யோகாசாரன் மதம்

போதமே பொருளாய்த் தோன்றும் பொருளதாய் எழ லாற் போதம், வாதனை அதனாற்கூடி வருதலால் வடிவி லாமை, ஆதலாற் கனவே போலும் சகமுள தறிவே யாமென்(று), ஓதினான் ஓதா னாய உணர்வினால் யோகா சாரன். ௧௩௫

(உரை) அறிவே இந்திரியங்களுமாய்த் தோன்றப்பட்ட உருக் களுமாய் வருதலானும், அவ்வறிவு இந்திரியவாதனையினாலே கூடி வருதலானும், அவ்வறிவு அரூபமாதலானும், அநித்தியரூபமாகிய பிர பஞ்சம் சொப்பனம் போலும். யோகாசாரன் சாத்திரத்தை உண ராத அறிவினாலே சௌத்திராந்திகளில் வேறுபட்டு இந்திரியவாத னையால் அறிவுண்டாமென்றும் பிரபஞ்சங் கனவேபோலும் என்றும் அறிவேயுள்ளதென்றுங் கூறினான். ௧

யோகாசாரன் மத மறுதலை

போதமுந் தவிர வேறோர் வாதனை புகன்றாய் போதம்
வாதனை இரண்டுண் டென்றாய் போதவா தனையும் என்னிற்
காதலாற் பொருளி னோடு கலந்தபின் எழுங்க ருத்தாம்
வாதனை கனவு கண்ட பொருளின்மேல் வருங்க ருத்தே.

(உரை) யோகாசார! நீ அறிவொழிய வேறொரு வாதனையுண் டென்று சொன்னாய். அப்படியாயின், போதமென்றும் வாதனை யென்றும் இரண்டுண்டென்று கூறாய். வாதனைதானும் அறிவே யென்று கூறின், அறிவு சத்தாதிவிடயத்திலே கலக்க வேண்டுமென் னும் இராகத்தாற் கலக்க அக்கலப்பிலே பலகாற்கருத்தைச் செலுத்து தலே வாதனை; ஆகையால், வாதனை அறிவன்று. கனவானது நன விற் கண்ட பொருளின்மேற் கருத்தைச் செலுத்துவதாதலாற் பிரபஞ் சங் கனவுமன்று; அதனால், நீ கூறியது மித்தையேயாம். க

அறிவதே பொருள தாயின் அகம்சடம் என்ன வேண்டும்
பிறிபொரு ளாகும் பேதித் திதம்பிர பஞ்ச மென்னில்
உறுபொருள் உருவந்தோய்ந்தால்உணர்வுமவ்வுருவாய்நிற்கும்
செறிபொரு ளதுவாய் நிற்கும் தெளிபளிங் கதுவேபோல.

(உரை) யோகாசார! நீ கூறிய அறிவுதானே பிரபஞ்சரூப மென்று கூறின், நான் உடம்பென்று சொல்லவேண்டும். அறிவும் உருவும் வேறுபாட்டையுடைத்து. அறிவும் உருவும் வேறுபாட்டை யுடைத்தாமென்னில், உருவை நீங்கிநின்ற அறிவுதானே நான் பொருளென்று கூறும் பகுதியாம். அறிவு உருவத்தோடு கூடினால் அவ்வறிவு உருவந்தானாய் நிற்கும்; அஃதென்போல என்னில், அடுத்த வன்னத்தோடு கூடிய பளிங்கு அவ்வன்னந்தானாகத் தோன்றுமா போல. உ

மாத்தியமிகன் மதம்

அவயவம் பொருளாய்த் தோன்றும் அவயவம் ஒழிந்தாற் பின்னை, இவைபொரு ளென்ன வேறொன் றிலாமை யாற் பொருள்கள் இன்றாம், அவைபொருள் இலாமை யாலே அறிவுமின் றாகு மென்று, நவைதரு மொழியி னாலே நவிலு மாத் தியமி கன்றான். கந௲அ

(உரை) இந்திரியம் பத்தும் பொருளாய்த்தோன்றும், இந்திரியங்கள் கெட்டாற் பின்பொருள் இவையென்றறிதற்கு ஒன்றுமில்லாமையாற் பொருளு மில்லையாம். அந்தப் பொருள்களில்லாமையினாலே பொருளைக் கூடிநின்றறியும் அறிவுமில்லையாம், என்றிப்படிக் குற்றத்தைத்தருஞ் சொல்லாலே மாத்தியமிகன் சொல்லுவான் : க

மாத்தியமிகன் மத மறுதலை

கடத்தினில் அவயவங்கள் படத்தினில் புகாமற் காத்தும், படத்தினில் அவயவங்கள் கடத்தினிற் புகாமற் கொண்டும், இடத்தினில் நிற்கும் ஆகும் அவயவி இரண்டுங் கூடி, உடைத்தொரு பொருளுண் டாகப் பொருளுமுண் டுணர்வும் உண்டே. கந௲கூ

(உரை) மாத்தியமிக! நீ அவயவமே பொருளாவது அவயவியில்லையென்று கூறினாய்; கடாதிகளின் அவயவங்கள் படாதிகளிற் செல்லாமை நீக்கிக்கொண்டும், படாதிகளின் அவயவங்கள் கடாதியிற் செல்லாமை நீக்கிக்கொண்டும், அவ்வவ்வவயவங்களிலே அவ்வவ்வவயவி நிற்குமாகையால், அவயவமும் அவயவியுங் கூடியே ஒரு பொருளாக வுண்டாவது, அப்படி யுண்டாகவே அதுபோலப் பொருளாகிய சரீரமும் உண்டு உணர்வும் உண்டென்று அறிவாயாக.

கடாதிகட்கு அவயவி மண். படாதிகட்கு அவயவி நூல். பொருள் - அவயவம், உணர்வு - அவயவியாகிய ஆன்மா. க

கருவியும் ஒளியும் வேறு கருதிடுங் கருத்தும் நிற்கப்
பொருள்புண ராமை யாலே போதம்வந் தெழுவ தின்றாம்

மருவிடும் பொருளுண் டாக வந்தெழும் புந்தி யானல்
பொருளுள தாகு மாகப் போதமும்உள்ள தாமே. ௧௪௦

(உரை) இந்திரியங்களும் இந்திரிய விடயமாகிய சத்தாதிகளும் அவற்ருற் காணப்படும் பொருள்களை வேறுபட ஆராயும் அந்தக் கரணங்களுமுண்டாய் நிற்கவும் ஆன்மாவந்து கூடாததுகொண்டு ஒருபொருளையுந் துணிந்தறியும் அறிவில்லையாம். இந்திரிய விடயங் களோடும் அந்தக்கரணங்களோடுங் கூடிநின்றறியும் ஆன்மாவுண்டாக அறிவுமுண்டாமாகையால் ஆன்மாவுண்டாகும். அஃதுண்டாகவே அறிவுமுள்ளதாம். (இவ்விடத்துப் பொருளென்றது - ஆன்மாவை.)

வைபாடிகன் மதம்

அரிசனம் நூறு கூட வருணம்வந் தெழுந்தாற் போல
விரிசகம் பொருள்கள் ஞானம் விரவிட மேவித் தோன்றும்
தெரிசன மிதுவே யென்று தெளிந்திடும் தேரர் வீடு
பரிவொடும் அடைவீ ரென்று பகரும்வை பாடி கன்ருன்.

(உரை) மஞ்சளுஞ் சுண்ணும்புங் கூட ஒரு சிவப்புநிறந் தோன் றுமாபோல, காணப்பட்ட பொருள்களும் இந்திரிய விடயமான அறி வுங் கூடினபோது பிரபஞ்சப்பொருள்கள் பொருந்தித்தோன்றும். இதுவே ஞானதரிசனமென்று தேறுவீராக. அப்படித் தெளிந்தீரா யின், புத்தர் வீடுதரும் இன்பத்தை அடைவீரென்று பரிவோடுஞ் சொல்லாநிற்பன் வைபாடிகன். ௧

வைபாடிகன் மத மறுதலை

பொருளது புறம்ப தாகும் போதம்அந் தரம தாகும்
தெருளிடின் இரண்டுஞ் சென்று சேர்ந்திடு மாற தின்ரும்
அருவுணர் உருவ தேய மாதலி னுலுங் கூடா
உருவரு வுடைய வைபா டிகற்கினி மாற்றம் இன்றே. ௧௪௨

(உரை) அறியப்படும்பொருள் புறத்ததாகும்; அறியுமறிவு அகத்த தாகும்; ஆதலால், தெளிய அறியுமிடத்து இரண்டுஞ்சென்று கூடுந் தொழிலில்லையாம். அன்றியும் ஞானமாகிய அறிவு அருபமாகை

யாலும், ஞேயமாகியபொருள் உருவமாகையாலுங் கூடா. உருவும் அருவுங் கூடுமென்ற வைபாடிகனுக்கு இனிச்சொல்லும் உத்தரமில்லையாம் (பொருள் - பிரபஞ்சம், ஞேயமுமது.) உ

நிகண்டவாதி மதம்

வாச மாமலர் அசோகு பேணிமறை நீதி யோடுமலையுந்தவத்(து), ஆசை யாலுடை அகன்று மாசினை அடைந்தில் வாழ்தரும் அறத்தினில், பாச மானது தவிர்ந்து பண்டிபட வுண்டு பாயிஞெடு பீலிமேல், நேச மாயவை தரித்துளோர்களின் நிகண்ட வாதியை நிகழ்த்துவாம். ௧௪௩

(உரை) மணமும் வண்டும் பொருந்திய மலர்களையுடைய அசோக விருட்சத்தைத் தெய்வம்போலப்பேணி வேதமார்க்கத்தோடு மறுதலைப்பட்டுரைக்குந் தவத்தினை ஆசைப்பட்டு உடுக்கையைக் கைவிட்டுக் குளிக்குந் தன்மையின்மையின் அழுக்கடைந்து பிரமசரிய முதலாகிய ஆச்சிரம மூன்றுக்கும் பற்றாயிருக்கிற கிருகத்தாச்சிரமத்தை விட்டு வயிறுபெருக்கவுண்டு பாயுடுத்துப் பீலி கைப்பிடித்து இங்ஙனஞ் சொல்லியவற்றிலே சிநேகமாய் அவற்றைத் தரித்துள்ளோர்களின் நிகண்டவாதிமதத்தைச் சொல்லுகின்றேம்.

கண்டம் - உடை. நிகண்டம் - உடையின்மை. அஃது க்ஷமணரில் நிகண்டவாதி எனக்கொள்க. ஆசீவகர்க்கு உடையுளதாம். மறை நீதியோடு மலையுந்தவம் - எக்கியாதி, கர்மம், கர்த்திருவாதம், பஸ்ம ருத்திராக்ஷம் முதலியவைகளை நீக்கிய கன்மம். ௧

ஈறி லாதன அநந்த ஞானமுதல் எண்கு ணங்களெனும் ஒண்குணம், மாறி லாதமதி மேவு சீதமென மன்னி வானவர் வணங்கவே, வேறு லாவுகுண ஞானஆவரணி யாதி எட்டினையும் விட்டசீர், ஏறு பான்மையுடை நீடு வாழ்அருகன் எங்க ளுக்கிறைவன் என்றனன். ௧௪௪

(உரை) கேடில்லாதனவான அநந்தஞானமுதலிய நற்குணம் எட்டையும் கோணுத மதிக்குக் குளிர்ச்சி தன்னிடத்திலே தோன்றினுலொப்பத் தோற்றுவித்து, அந்த நற்குணங்களோடு கூடாது பரந்த

தீக்குணங்களென்று சொல்லப்பட்ட ஞாஞவாணிய மாதியாகிய எட்டுக்குணங்களையும் விட்ட அழகினையும், இந்திராதிதேவர்கள் போற்ற மிக்க பான்மையையுடைத்தாய் செடிது வாழ்கின்ற அருகபரமன் எங்கள் கர்த்தாவென்று கூறினன்.

நற்குணம் எட்டாவன—அநந்தஞானம், அநந்ததரிசனம், அநந்தவீரியம், அநந்தசுகம், நிர்நாமம், நிர்க்கோத்திரம், நிராயுஷியம், சம்மியதாபாவம் என்பன. சம்மியதாபாவம் - அழிவின்மை. ஞாஞவர்ணியம் எட்டாவன—ஞாஞவர்ணியம், தரிசஞவர்ணியம், வேதநீயம், மோகநீயம், ஆயுஷியநாமம், கோத்திரநாமம், ஆயவந்தராயம், காயவந்தராயம் என்பன. இவையே தீக்குணங்களென்றும் பெயர்பெறும். சீரேறுபான்மை யென்பது - நின்மலத்துவ முதலியன. உ

கருவி கண்படு தொடக்கொ ழிந்துவரு கால மூன்றின்
நிகழ் காரியம், பெருக நின்றொருகணத்திலேஉணர் பெருந்த
வக்கடவுள் பீடிஞல், மருவி நின்றுவழி பட்ட வர்க்கும்மலை
வுற்ற வர்க்கும்மனம் ஒத்திடும், குரிசிலெங்களிறை யென்று
பின்னுநிகழ் குற்ற மின்மையது கூறுவான். கசரு

(உரை) இந்திரியவிடயத்தால் வருந்தொடக்கைத் தன்னிடத்து நின்றுங் கைவிட்டுப் பெருங்காலமுதலாக மூன்றுகாலத்திலும் உள்ள காரியங்களை மிகவும் ஒரு கணமாத்திரத்தாலே அநந்தஞானத்திலே அறியத்தக்க பெரிய தவத்தையுடைய தேவன், தனது பெருமையினாலே பொருந்தநின்று வழிபாடு செய்தவர்க்கும் மாறுபட்டவர்க்கும் ஒருநீர்மையான தலைவன், எங்கள் சுவாமியென்றுகூறி அவனுக்குக் குற்றமில்லாத தன்மையைப் பின்னுஞ் சொல்லுவான். மனமொத்திகை - சமதரிசனமாகை. ரு

பசித்தல் தாகபய செற்றமோடுவகை மோக சிந்தனை
பழித்தனெய், நசித்தல் வேர்வினெடு கேத மோடுமதம்
வேண்ட லீண்டதி சயித்தலும், புசிப்பு வந்திடு பிறப்பு றக்க
மிவை விட்டொ ரட்டகுண பூதனுய், வசித்த வன்னுலகின்
மேலிருந்தொருசொல் இகல ஞுக்கருளுடம் என்றனன். கசகூ

(உரை) பசித்தல் - பசித்தல்,—தாகம் - ஆசை,—பயம் - அச்சம்,—செற்றமொடு - மாற்சரியம் ஆகிய இவற்றுடனே,—உவகை -

ஒன்றன்மேற் பிரியப்படுதல்,—மோகம் - மயக்கம்,—சிந்தனை - ஒன்றைச்சிந்தித்தல்,—பழித்தல் - ஒன்றை நிந்தித்தல்,—நோய் - வாத பித்த சிலேஷ்மம்,—நசித்தல் - சாதல்,—வேர்வினெடு - வியர்வோடும்,—கேதமோடு - கிலேசப்படுதலோடும்,—மதம் வேண்டல் - கர்வத்தைவிரும்பல்,—ஈண்டு அதிசயித்தலும் - இவ்விடத்து அதிசயப்படுதலும்,—புசிப்பு - உணவு,—வந்திடு பிறப்பு - ஜநித்தல்,—உறக்கம் - மூவகை நித்திரை,—இவைவிட்டு - ஆகிய இவை பதினெட்டையும் முற்றக்கைவிட்டு,—ஓரட்டகுண பூதனாய் - அநந்த ஞானமாதியாகச் சொல்லப்பட்ட எட்டுக்குணங்களையுடையனாய்,—வசித்தவன் உலகின்மேல் இருந்து ஒருசொல் இகலனுக்கு அருளுமென்றனன் - உலகத்துக்கு மேலாகிய பொன்னெயில் வட்டத்திருந்து சித்தபரமேட்டிகள் கேட்டதொரு சொல்லினுக்கு உத்தரமருளுமென்று கூறினான்.

பிறப்பு - தேவ மநுஷிய நரக விலங்கென நால்வகை. மூவகை நித்திரையாவன—நித்திராநித்திரை,பிரசலாப்பிரசலே,நிக்கிரககதி அனுக்கிரக கதியென்க. இதற்கருகன்கூறிய சொல்லாவது—பொன்னெயில் வட்டத்திருக்கிற சித்தபரமேட்டி என்னும் சகலாத்தரை இகலாத்தர் "தன்மம்பகவ" என்றுகேட்க, முரசுதாக்கச் சத்தங் கிளம்பினாற் போல வொருசொல் "பஞ்சாஸ்தமயம்" என்று சகலாத்தர் சொல்ல, இதுகொண்டு விசாரித்தான் எனக்கொள்க. ௬

அந்த வாய்மொழியி னால்அவன்சரண மாதி யோகமுத லானநூல், இந்த மாநிலம் மயங்கி டாதவகை இங்கி யம்பினன் இதன்பொருள், வந்த காலமுயிர் தன்ம தன்மிஅறம் மற்றும் விண்மருவு புற்கலம், பந்தம் வீட்டினெ டாதியா யிவை படைப்ப தின்றியுள பத்துமே. ௧௪௭

(உரை) அந்தப் பஞ்சாஸ்தமயமாகிய வாக்கியத்தினாலே அந்தச் சித்தபரமேட்டி சரணமாதியாகிய யோகமுதனூலே இப்பெரிய நிலத்துள்ளோர் மயங்காதவகை இவ்விடத்துச் சொன்னான். இந்தநூலிற் கூறியபொருள், உண்டானகாலம் ஆன்மா தன்மம் அதன்மம் புண்ணியம் பாவம் ஆகாசம் அணுவாய்த்திரண்டான்மத்தன்மை பொருந்தின புற்கலம் பந்தம் வீட்டோடுகூடப் பத்தும் ஒருவராற் படைக்கப்படாததாய் அநாதியே யுள்ளனவாம். தன்மமென்பது-தன்மாத்திகாயத்தை.

தன்மியென்பது - அதன்மாத்திகாயத்தை. சரணம்—ஆதிசரணம், சித்தசரணம், ஆசரியசரணம், தன்மசரணம் என நான்கு. மற்றுள்ளனவுங் கொள்க. ௫

நிற்ற லோடுதலை போதல் அன்மையை நிகழ்த்து நீடு வெதி ரேகமும், உற்ற தாம்இவை கணத்தி லேமருவி உள்ள வாபுரியு மாறுதான், கற்ற காலமள வெய்தி வாழுமுயிர் காய மேவிநிறை வானதே, பெற்று வேறுவரு தன்மை நேரறிவு பெற்ற தாகியுள பேசிலே. ௧௪அ

(உரை) அராதிப்பொருள் பத்திலே காலமானது நிகழ்காலமும் இறந்தகாலமும் இவையல்லாமையை விளக்காநின்ற நிலைபெற்ற எதிர் காலமுமாகிய மூன்றையும் பொருந்தியதாம். அன்றியும் இம்மூன்று காலத்தையும் ஒருகணப்பொழுதிலே பொருந்தியுண்டான தகுதியைச்செய்யுந் தொழிலையும் அந்தக் காலங்கற்றதாம், அக்காலத் தெல்லையைப் பொருந்திவாழும் ஆன்மாவானது சரீரியாய் அந்தச் சரீரமுழுதும் நிறைந்த தன்மையைப்பொருந்திப் பால தருண விருத்த அவத்தைகளினும் வேறுவேறாகவருந் தன்மையோடு பொருந்தின அறிவு பெற்றதாகியுள்ளதாம் சொல்லுங்காலத்து. ௬

பரந்து மீதுதரு மாத்தி காயம்அழி வித்து அநித்தமது பண்ணிடும், நிரந்து கீழதரு மாத்தி காயமது நித்த மாய்மிக நிறுத்திடும், புரந்த புண்ணிய மிதற்கு நன்மைபுகல் பாவ மானவது தீமையே, தரும்பொ ருட்கிடம தாகும் வானமிகு புற்க லன்களவை சாற்றுவாம். ௧௪௧

(உரை) விரிந்து மேலாகிய தன்மாத்திகாயமானது பூதகாயத்தை மேலும் எடாதபடி அழிவித்து அதனை அநித்தியத்தைச் செய்யும், நிரைபட்டுக் கீழாகிய அதன் மாத்திகாயமானது பூதகாயத்தோடு கூடி நித்தமாய் மிகவும் நிலைபெறுவித்திடும், மன வாக்குக் காயங்களாற் செய்யப்பட்ட புண்ணியமானது இத்தன்மாத்திகாயத்தைத் தருவதற்கு நன்மையாம். சொல்லப்பட்ட பாவமானது தீமையேதரும் அதன்மாத்திகாயத்துச் கேதுவாம். எல்லாப்பொருட்கும் இடங்கொடுத்து நிற்கும் ஆகாயம், இதனிடத்தில் தோன்றும் புற்கலப் பொருளை மேலே சொல்லுவாம்.

தன்மாத்திகாயமாவது - புண்ணியத்தால் எடுக்கும் தேகம். அதன் மாத்திகாயமாவது - பாவத்தால் எடுக்கும் தேகம். எ

ஏணும் ஒன்றுடைய வாகி எங்கும்அணுவாய் இரும்புகல் மரங்களும், பூணும் அங்குருவெ லாமு மாகுமிவை புற்க லப் பொருள்கள் என்னலாம், காணும் அங்கறு வகைத்தொ ழில் களவை கட்டு விட்டநெறி கன்மமேல், மாண நின்றுவரு மாறி மாறிமுன் வகைந்த துண்டுவிட மாட்சியே. ௧௫0

(உரை) ஒரு வலியுமுடையவாய் எவ்விடத்திலும் உருவமாய்த் திரண்டு இரும்பு கல்மரங்கண் முதலியனவுமாய் இவை யொழிந்தெடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட உருக்களெல்லாமுமாய்த் திரியக்கணுபூர்வமென்னும் ஆன்மப் பெயரையுமுடையவாய் நிற்கும்; அவற்றைப் புற்கலப் பொருளென்று சொல்லலாம். பொல்லாங்காய்க் காணப்பட்டுள்ள அறுவகைத்தொழில்களே பந்தம், அப்பந்தத்தைவிட்ட ஒழுங்கே தவம். அத்தவந்தான் உடல் மேன்மேல்வருந் தவமாட்சிமையுண்டாய் நிலைபெற்று வர்த்திக்கும் ஆன்மாவுக்கு முன்பே புசிப்பதாக வுண்டாகப்பட்ட புண்ணியபாவங்கள் தொலையப்புசித்து விட்டமாட்சிமையே வீட்டைத்தரும்.

அணுபூர்வமாவன—தெய்வகதியாவைபூர்வம்,மனுஷியகதியாவைபூர்வம், நரககதியாவைபூர்வம், பக்ஷிமிருககதியாவைபூர்வம், திரியக்காதியாவைபூர்வம் எனவிவை. இவற்றுள் திரியக்காதியாவைபூர்வம் - புற்கலப்பொருள். அறுவகைத்தொழிலாவன—கந்தம், ரசம், ரூபம், பரிசம், சத்தம், பரிணமம் எனவிவை. காமாதி யறுவகையுமாம். அ

நிகண்டவாதி மத மறுதலை

அருக னுக்க னந்த ஞான மாதி ஆதி யாகவே
பெருக நிற்றல் சீதம் மாம திக்க டைந்த பெற்றியேல்
ஒருவும் இட்ட ஒப்ப வன்னு யிர்த்தி றத்தி னுள்ளபின்
மருவு மிக்க குற்றம் மேல் அறத்தின் மன்னி னெனில்.

(உரை) அருக பரமனுக்கு ஞானவரணியமாதியாகிய தீக்குணங்களெட்டு நீங்கப்பட்டு, அனந்தஞானமாதியாகிய நற்குணங்களெட்டுஞ் சந்திரனுக்குச் சைத்தியம்போல இடையேயுண்டாமென்று கூறி

ஞய் ; அஃதுவே முறையாயின், நீகூறிய உவமையின் நீங்கப்படும் ; அஃதெங்ஙனமென்னில், கர்த்திருகுணமின்றியே சிலகுணத்தை விட்டுச் சிலகுணம்வந்து கூடிற்றென்பது ஆன்மகுணமாகையால், அவனும் ஆன்மகுணத்தை யுடையவனுவன்; ஆகவே விடப்பட்ட தீக்குணங்கள்எட்டும் முன்புண்டாய்விட்டவாம். அற்றன்று, அவன் ஞாஞவரணியமாதியாகிய குணங்களைநீங்கி அநந்த ஞானமாதியாகிய குணங்களைக் கூடுதன்மேலான அறத்தின்கண்ணே பொருந்தின னுகையாலெனில். க

அறத்தின் மன்னு வித்தவன் ஒருத்த ஞய் அவன்அறத்
திறத்தி னிற்றல் மற்றொ ருத்த ஞல்வி ளைந்த செய்தியாம்
மறத்தின் அற்ற வர்க்கெ லாம்வ ணக்கம் உன்இறைக்குமேற்
பிறக்கு மிங்க வத்தை கொண்ட தாரை யின்று பேசிடே.

(உரை) அவன் அத்தருமத்திஞலே பொருந்திஞுயின் அத் தன்மத்திலே நிலை பெறுவித்தவன் ஒருவனுளஞய் அவனுற கூறப் பட்ட தன்மநெறியிலே நிற்குந்தகுதி ஒருவன் கற்பித்ததொழிலை ஒருவன்செய்த செய்தியாம். கொலையை நீங்கினவர்க்கெல்லாம் வணக்கமாகப்பட்ட உன்கர்த்தாவுக்கு மேலுமொருவனுளன் என்ப தோர் எல்லையுண்டாமாகையால், முன்னர்க் கூறியவனையோ, அவன் கீழ்நின்றிந்திரியத் தொடக்குப்படாமல் தவஞ் செய்தவனையோ, நீ கர்த்தாவாகக் கொண்டது யாவரையென்று இப்போது சொல் வாயாக. உ

கருவி தன்தொ டக்கொ ழிந்து கண்டு வாழு மென்றியேல்
உருவு கொண்டு நின்ற தென்னில் உண்டு தான்ம நாதிகள்
ஒருவி நின்ற தென்னில் அத்த மொன்றையும் உணர்ந்திடான்
பொருள்தெ ரிந்து போகை கால மொன்றி லேபுணர்ந்திடான்.

(உரை) உன் கர்த்தாவாகிய அருகபரமன் மனுதிகளாகிய கருவி களினின்று அறியுமறிவை நீங்கிச் சர்வமுங் கண்டிருக்குமென்று கூறி ஞய். அப்படியாயின், அவனைச் சரீரம் பொருந்தி நின்றதென்று கூறின் மனமுதலாகிய கருவிகளுண்டாம். அவையொழிந்து காண டற்கு வழியுமில்லை; அவனைச் சரீரநீங்கி நின்றதென்று கூறின், அவன் எல்லாவற்றையுங் கண்டு வாழுமென்று சொல்லுதலும் மித்

தியாவாதமாய் மற்றொன்றையும் உணர்ந்ததில்லையாவன். ஒரு பொருளை அறிதற்குக் கருவியான மூன்று காலத்தையும் ஒருகாலத்திலே உணருந்தன்மையனும் அல்லன். கூ

ஆர்வ கோப மான வைஅ டைந்தொ ழுப்ப வர்க்கெலாம்
சேர்வ தின்மை செப்பில் இன்று சீவன் மேவு காயமால்
ஒரு மன்னர் போல வேஉ யிர்க்க ளித்த லென்றியேல்
ஏர்கொள் பொன்எ யிலிடத்தி ருத்தல் பெற்ற தென்கொலோ.

(உரை) காமக்குரோத முதலியவற்றோடுங் கூடி அக்கூட்டுறவு தீதென்றறிந்து நீக்கப்படுவார்க்கெல்லாம் இன்று முத்தியடைதலில்லையாம்; சொல்லுமிடத்து உன்அருக பரமனுஞ் சீவனோடுகூடின காயமுடைமையால். அற்றன்று, க்ஷத்திரிய தன்மமான சாத்திரத்தை ஆராய்ந்த ஒப்பற்ற அரசரைப்போல உயிர்க்குத் தலையளி செய்தலே அருகபரமனுக்கு முறைமையென்று கூறுவையாயின், அவ்வரசரைப் போலத் துஷ்ட நிக்கிரகமுஞ் சிஷ்டபரிபாலனமுஞ் செய்யவேண்டும். அவ்வரசரைப்போல ஒரு நிலத்திலிருந்து துஷ்ட நிக்கிரகமுஞ் சிஷ்டபரிபாலனமுஞ் செய்யாது அழகிய பொன்னெயில் வட்டத்திருக்கப் பெற்றதியாது. அதுவுமன்றி "மருவி நின்றுவழிபட்டவர்க்கு மலைவுற்றவர்க்கு மனமொத்திடுங் குரிசில்" என்று நீ முன்னர்க் கூறுகையானும் அரசர் இவ்வுலகத்திருத்தலானும் உன்னருக பரமன் அரசரையொக்குந் தன்மையும் உடையனல்லன். ச

சொல்ல தொன்று கொண்டி கலின் ஆத்தன் நாட வேசொலின்
இல்லையாம் மநாதி தான் இயம்பு மாற தெங்ஙனே
நல்ல வாம் மநாதி தான் அவர்க்கு நாட வேயிலை
ஒல்லை ஊமர்ஊம ருக்கு ரைத்த வாற தொக்குமே. கருரு

(உரை) உன் அநாதி அருகபரமனாகிய சகலாத்தன் ஒரு சொல்லைக்கொண்டு ஆதி அருகபரமனாகிய இகலாத்தன் கேட்க மாறுபாடில்லாத பொருளைச் சொன்னானென்று கூறின், உன்னாதி அருகபரமனுக்கு மநாதிகளில்லையென்று நீ கூறுகையால் அநாதி அருகபரமனுடன் ஒரு சொற்கேட்டுப் பலவிதமாக நூல் சொன்னபடி எப்படி? அஃதன்றியும், உன்னாதி அருகபரமனுக்கு நன்றாகிய மநமுதலாகிய கருவியும் அறிதற்கில்லையாகையால் அவன் கேட்டபடி எப்படி,

அநாதி அருகபரமன் ஒரு சொற்சொல்ல அதனை ஆதி அருகபரமன் கேட்டுப் பலவிதமாக நூல்செய்தானென்று நீ சொல்லுமது, ஊமர் சொல்லவூமர் கேட்டு நூல்செய்தாரென்னுந் தன்மையை யொக்கும்.

இன்ப பூமி சேரி கலில்நாதன் இவ்வி ருநிலத்
துன்பம் ஆங்கு ணர்ந்திடாமை இங்கு வந்த சொல்லிடான்
இன்ப பூமியில் இருந்தி ருந்தி யாவும் எய்திடில்
துன்ப பூமி யாமுணர்ந்து சொல்ல வல்ல தில்லையே. கரு௬

(உரை) புண்ணிய பூமியாகிய பொன்னெயில் வட்டத்திருக்கிற மாறுபாடில்லாத அநாதி அருகபரமன் இப்பெரிய பூமியிடத்துண்டாகிய துன்பங்களை அறியானுகையாலும் மநாதிகள் இல்லை யாதலானும் இப்பூமியில்உண்டானவற்றை இப்படிச் சொல்லென்று சொல்ல மாட்டான். புண்ணிய பூமிப் பொன்னெயில் வட்டத்திருந்து அநாதி அருகபரமன் பூமியில் துன்பம் யாவையுமறிந்து சாத்திரஞ் செய்யச் சொன்னுனென்று சொலின், புண்ணிய பூமியாகிய பொன்னெயில் வட்டமுந் துன்பபூமியாகையால் நீ தலைமயங்கச் சொல்லுஞ் சொல்லுக்கு யாமறிந்துசொல்லுஞ் சொல்லில்லையாம். ௬

நிறைந்து காய மோடு சீவன் நின்ற தாகில் இவ்வுடல்
குறைந்த போது தானும் இத்தொ டொக்க வேகு றைந்திடும்
இறந்து போகும் இக்கடம் இறந்த போது நீர்குடத்(து)
உறைந்து டைந்தி டக்குடம் உலர்ந்த வாற தொக்குமே.

(உரை) இச்சரீரத்தோடு ஆன்மாவானது நிறைந்து நிற்குமென்று கூறினுய்; அங்ஙனம் நிறைந்துநின்றதாகில் ஆன்மாநின்ற காயங் குறைந்தபோது ஆன்மாவுங்குறைந்து அறிவு குறையவேண்டும். அன்றியும், கெட்டுப்போகின்ற இச்சரீரமானது, கெட்டபோது, குடத்தின்கண் நிறைந்துநின்ற நீர் குடமுடைய அந்நீருங் கெட்டாற்போல, ஆன்மாவுங்கூடக் கெடவேண்டுமாகையால் ஆன்மா சரீரமுழுதும் நிறைந்து நிற்குமென்று சொல்வாயல்லை. எ

கண்ட நூல் தருந்தன் மாத்தி காய மோட தன்மமும்
உண்டு மீது கீழ் உலாவி உற்று நின்றி டப்பொருள்
கொண்ட தென்னில் அத்த மிவ்வி ரண்டு தன்மை கூடிடா
வண்டு புட்கள் போலெ னின்வ ழங்கி டாக ணத்திலே. கருஅ

(உரை) ஆன்மாவானது தான்செய்த புண்ணியத்தாலே தன் மாத்திகாயத்தை யெடுத்துக்கொண்டு மேலாகப்பொருந்தி நன்மையைப்புசித்து அதிலே பாந்திடுமென்றும், தான்செய்த பாவத்தாலே அதன்மாத்திகாயத்தை யெடுத்துக்கொண்டு கீழாகப்பொருந்தித் தீமையைப் புசித்து அதிலே பாந்திடுமென்றும் இப்படி இரண்டுகாயத்தை ஒருகாலத்திலே மாறிமாறிக் கைக்கொண்டதென்று அருகபரமன் அருளியநூல் சொல்லிற்றென்னின், ஆன்மா ஒருகாலத்திலே நின்று இரண்டுரு எடுத்துக்கொள்ளமாட்டாது, மயிர்க்குட்டிப் புழுவண்டானாற்போலவும் மற்றொருபுழு வேட்டுவாளியானாற்போலவும் வேறுபடக் காயம் எடுத்துக்கொள்ளுமென்று நீகூறின், அந்த ஜந்துக்களுங் கணப்பொழுதிற் பேதித்தனவில்லையாம். ஆகையால், ஆன்மா வேற்றுருவத்தை விரைய எடுத்துக்கொள்ளமாட்டாது.

ஆன்மா தானின்ற தூலகாயத்தை விட்டுப்போய்ச் சூக்கும காயத்துடனே நின்று நன்மைதீமைப் பயனை அநுபவிக்குமதொழிந்து நின்ற தூலகாயத்திலே பேதப்பட்டு வேற்றுரு எடாதென்பது கருத்து. அதன்மம் - அதன்மாத்திகாயத்தை. பொருள் - அத்தம் - இரண்டும் ஆன்மா. அ

நீடு பாவ புண்ணி யங்க ளால் நிரய வானகம்
கூடு வோர்கள் இன்று நின்று கூட்டு வோர்கள் இன்மையின்
ஓடு மாக ணைத்தி றத்தின் உற்ற வாறு ரைத்தியேல்
வீடு மாக ணைக்கு நாடும் வில்லி போல வேண்டுமே. கடுகூ

(உரை) ஆன்மாக்கள்செய்த புண்ணியபாவங்களை அறிந்துநின்று அவற்றிலே செலுத்துவிப்போன் ஒரு கர்த்தாவில்லையென்று நீ சொல்லின், மிக்கபாவங்களால் நரகங்களையும் மிக்க புண்ணியங்களாற் சுவர்க்கங்களையும் பொருந்திநின்று அநுபவிப்பாரில்லையாம். விரைந்த செலவையுடைய பெரிய அம்பு இலக்கிலேபட்டாற்போலச் செய்யப்பட்ட புண்ணியபாவங்கள் செய்தவனிடத்தே விரையத்தானே சென்று பற்றுமென்று நீ சொல்லுகின்றாயாயின், அப்படி விடப்பட்ட பெரியகணைக்கும் இலக்கைநாடி யெய்வானொரு வில்லிபோல வேண்டுமாதலால், ஆன்மாக்கள்செய்த கன்மங்களை அநுபவிக்கும்படி கூட்டுவான் ஒரு கர்த்தாவேண்டும். கூ

ஏண தோன்று புற்க லத்தின் எய்து மென்னின் நாசமே
காண லாகும் அக்க டம்க ழிந்த தன்மை இல்லவை
பூண வேண்டும் மேலு றும்பொ ருந்தமின்மையொன்றினின்
மாணவே அணுப்பொ ருள்நிகண்ட வாதி வைத்ததே. கசுo

(உரை) நீ கூறிய புற்கலப் பொருளாகிய கல்லும் இரும்பும் மரமும் ஓரறிவை யுடையவென்று நீ கூறின், ஓரறிவை யுடைய எல்லாந் தானே கெடுதல் காணலாகும்; அக்கல்லிரும்புகள் தானே வடிவுகெடுமுறைமை காண்டலில்லை. அன்றியும், பொருந்த ஓரறிவுண்டாயிற் கல் இரும்பு மேல் நரக சுவர்க்கம் பொருந்தவேண்டும். அது பொருந்தாமையுங் காணலாகும். ஒன்றினும் ஓரறிவுடைத்தென்று சொல்லப்படாத கல்லிரும்புகள் அணுப்பொருளாக மாட்சிமைப்படவைத்து நிகண்டவாதி நீ சொன்னாய் இதனை வேறு சொல்வாரில்லை. கo

ஆறு காரி யங்கள் மாற வேத வங்க ளாமெனின்
மாறி வாணி கஞ்செ யாதி ருக்க வந்தி டாதனம்
ஈறி லாத வூழ தென்னின் எங்கு முள்ள தாழதே
பேறு காரி யம்வி டப்பி றப்ப தில்லை பேசிலே. கசுக

(உரை) அறுவகை உவர்ப்புக்களும் நீங்கவே தவமாமென்று நீ கூறின், பொருள்களைப் பரிவர்த்தனைசெய்து வாணிகஞ் செய்யாதிருப்பப் பொருள்வந்தடையாது. அதுபோல, உவர்ப்புமாறி ஒருதவஞ்செய்யாதிருந்தால் தவம்வந்து கூடாது, கேடில்லாத முன்னை வினைப்பயனாலே தவமுண்டாமென்று சொல்லின், உவர்ப்பைக் கைவிடுதல் முதலாயினவும் முன்னை வினைப்பயனுமாதலால், தவமாகியபேறு தவஞ்செய்தலாகிய காரியத்தைவிட்டால் உண்டாகாது சொல்லுங்காலத்து.

கந்த ரச ரூப பரிச சத்த பரிணமம் ஆறும் உவர்ப்புக்கள். தவ ஒழுக்கங்களினின்று தவஞ்செய்தால் அல்லது ஆறுகாரியத்தை விடுதலினாலே தவஞ்சித்தியாதென்பது கருத்து. ஆறுகாரியம்—உழவு, தொழில், வரைவு, வாணிகம், சிக்ஷை, சிற்பம் என்பாருமுளர். கக

உடல்வ ருந்தல் மாதவங்கள் உறுதி யென்று ரைத்திடில்
படவ ருந்து நோயி னோர்கள் படர்வர் பொன்னெ யில்லனுய்

திடவ ருந்த இன்பம் இச்சை செய்தல் செய்தல் செய்தியேல்
கெடஅ ரிந்திடாய் உன்நாசி கேடில் இன்பம் உன்னியே.

(உரை) சரீரம் வருந்துதலே பெரியதவத்திற்கு உறுதியென்று நீ சொல்லின், துக்கமாகவுடல் வருந்தச் சரீரஇன்பத்துக்கு மாறுபாடு செய்தலைச் செய்வதுவே கேடில்லாத மோக்ஷத்தின் செய்தியென்றமையான் நோயினுன் மனேதுக்கிகளாய் மெலிவோர் பொன்னெயில் வட்டஞ் சேர்குவரென்று நீ சொல்லாய், முத்தியின்பத்தை ஆசை செய்தல் சரீரம்வருந்தச் செய்தற்றன்மையே யென்னின், அந்த முத்தியின்பத்தைக் கருதி உன்மூக்கைக் கெடுக்கும்படி அறுத்திடு வாயாக. ௧௨

பூர்வ கன்மம் அற்றிடப் புசித்த பின்பு பொன்னெயில்
நேர்வ தென்னின் அக்கன் மத்து நிச்சய மிலாமையில்
தீர்வ தின்மை தீரின் வாயில் சேர்வ தின்மை தெண்கடல்
நீர்வ றந்த பின்பு பூனை மீன ருந்த நின்றதே. ௧௧௩

(உரை) முன் ஜநநங்களிலுள்ள கருமந்தொலைய இந்த ஜநநத்திலே புசித்தபின்பு பொன்னெயில்வட்டத்தைச் சென்று பொருந்துமென்று நீசொல்லின், அக்கன்மத்துக்கு அளவின்மையால் நியமிக்க அறிவது இல்லையாய்ப் புசித்துத்தொலையாதாம், கன்மம் புசித்துத் தொலைவுபெற்றால் இந்திரியங்களுடன் சத்தாதி கூடுவதின்மையாம்: அவை கூடாதொழியவே மோக்ஷ வுபாயமான தவஞ்செய்தலும் இல்லையாம்; ஆதலால், கன்மத்தைத் தொலையப்புசித்துப் பொன்னெயில் வட்டத்தை அடைவோமென்று நீ கருதியிருத்தல், பூனை தெளிந்த சமுத்திரத்து நீர் வற்றினவுடனே மீன் தின்னக்கடவோமென்று கருதி அது வற்றுமளவும் பார்த்திருந்த தன்மையை ஒக்கும்.

கூறு கூவல் மன்னும்அக் குடம் குறித்து நீள்கரை
ஏற லுற்ற தன்மை நீஒருத்த ரின்றி ஏறுதல்
வேறொ ருத்தன்அக்கு டத்தை மீது நின்றெ டுக்கவே
ஏற லுற்ற தன்மை யில்சிவன்தி றத்து நின்றிடே. ௧௧௪

(உரை) சொல்லப்பட்ட கிணற்றினுட்கிடக்குங் குடம் கரையை நோக்கித் தானே யேறினாற்போலும் ஒரு கர்த்தாவின்றிப் பொன்னெயில் வட்டத்தை நீ சேர்குவமென்னுந் தன்மை, ஒருத்தன் அந்

தக் கிணற்றிற்கிடந்த குடத்தை மேலே நின்றெடுக்க அக்குடங் கரை யேறிய தன்மைபோலக், கர்த்தா நின்று கன்மத்தைத் தொலைவித்து மேலாகிய வீடுபேற்றைக் கொடுக்கவேண்டும்; அப்படிக் கொடுப்பான் சிவன் ஆகையால் அந்தச் சிவனையே தெய்வமாகக்கொண்டு அவனரு ளிய வேதாகமங்களின் திறமாகிய சரியை கிரியா யோகஞானங்க ளிலே நீயும் நிற்பாயாக. ௧௪

ஆசீவகன் மதம்

என்உயி ரதற்குப் போல எவர்க்கும்ஒத் திருப்பன் என்று
தன்னுயிர் வருந்தத் தானும் தலையினைப் பறித்துப் பார்மேல்
மன்உயிர் எவற்றி னுக்கும் வருந்தலே அறங்கள் சொல்லும்
அன்னதோர் வாய்மைஆசீ வகன்அம ணர்களிற் கூறும். ௧௩௫

(உரை) எனதான்மாவுக்கு யான் கிருபைசெய்யுந் தன்மைபோல எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் யான் கிருபைசெய்திருப்பனென்று சொல் லின், தன்னுடைய ஆன்மா வருத்தப்படத் தன் தலைமயிரைப் பறித்து, உலகின்கண் நிலைபெற்ற ஆன்மாக்கள் எல்லாவற்றினுக்கும் வருத்தம் உறுவதுவே அறங்களாகச் சொல்லுமென்னுந் தன்மையா கிய சொல்லை அமணர் இருவகையாரில் ஆசீவகன் சொல்லும். ௧

வரம்பிலா அறிவன் ஆதி வைத்தநூற் பொருள்கள் தாமும்
நிரம்பவே அணுக்கள் ஐந்து நிலம்புனல் தீகால் சீவன்
பரந்திவை நின்ற பான்மை பாரது கடினம் சீதம்
தரும்புனல் சுடும்தீ வாயுச் சலித்திடும் உயிர்போ தத்தாம்.

(உரை) அநந்தஞானனாகிய அருகபரமன் ஆதியிலே யுண்டாக் கப்பட்ட நூலிற் பொருள்கள்தாமும் பூரணமாக ஆன்மாக்கள் ஐந் தென்றுகூறும்; அவையாவன,—பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆன்மா. அவ்வான்மாக்கள் ஐந்தும் விரிந்துநின்ற முறைமை சொல்லிற் பிருதிவி கடினமாம், அப்பு சைத்தியமாம், அக்கினி உஷ்ணமாம், வாயு சலநமாம், ஆன்மா போதத்தை யுடைத்தாம். ௨

பார்புனல் பரக்கும் கீழ்மேல் படர்ந்திடும் தேயு வாயுச்
சேர்வது விலங்கின் உள்ளம் அவற்றொடும் சேரும் வேறு

சார்வது பெற்ற போது சார்ந்தஅப் பொருளின் தன்மை
நேர்வது மாகி நிற்கும் இதுபொருள் நிகழ்த்து மாறே. ௧௬௭

(உரை) பிருதிவியும் அப்புவும் கீழே விரிவை யுடைத்தாய் நிற்கும். தேயுவும் வாயுவும் மேலே விரிவை யுடைத்தாய் நிற்கும். ஆன்மாவானது காயத்தோடுஞ் சேருஞ் சேர்வையை நீங்கினுற் பிருதிவி அப்பு தேயு வாயுவாகிய நாலான்மாக்களோடுங் கூடி நிற்கும். இவற்றை வேறுபடக் காயத்தைச் செறிவாகப் பெற்றவிடத்துக் காயத்தை இடமாகக்கொண்டு அதனது தன்மை தானுகப் பொருந்தி நிற்கும். இது பஞ்சான்மாக்கள் செய்தியைச் சொல்லும் வழி. ௩

உணர்தரா அணுக்கள் நான்கும் ஒன்றுகெட் டொன்ற தாகா
புணர்தரா ஒன்றில் புக்கொன் ருயினும் பொருந்தி வாழும்
அணைதரா புதிய வந்திங் கழிதரா பழைய வான
இணைதரா ஒன்றொன் ருகி மாறுதல் ஒன்றும் இன்றே. ௧௬௮

(உரை) ஜீவனையொழிந்த நான்கான்மாக்களும் ஒன்றையொன்றறியுந் தன்மையல்லவாம். அவ்வான்மாக்கள் நான்கும் ஒன்றுகெட்டு ஒன்றுமாகா. ஓரான்மாவினிடத்திலே புக்கு ஓரான்மா கூடிநில்லாது. அப்படிக் கூடாதாயினுங் காயமாமிடத்துப் பொருந்தியும் நிற்கும். அவ்வான்மாக்கள் அநாதியிற் கூட்டமன்றி இவ்விடத்துப் புதிதாக வந்து கூடுவதுஞ்செய்யா. பழைய ஆன்மாத்தன்மை கழிதலும் உண்டாகாது. அவ்வான்மாக்கள் கூடுமிடத்துச் சேரக்கூடுவதொழிந்து ஓரொன்ருகக் கூடுவதுஞ் செய்யா. இவையிற்றின் செய்தி ஒருகாலும் ஒழிவதில்லை. ௪

கோண்டுமுன் விரித்தல் நீட்டல் குறுக்குதல் குவித்தல் ஊன்றல், உண்டுதின் றுலர்த்தல் மீட்டல் உடைத்திடல் ஒன்றும் ஒண்ணு, விண்டுபின் புறம்பும் போகும் வேறுநின் றுள்ளு மேவும், பண்டுமின் றென்றும் எங்கும் பரந்தொரு தன்மைப் பாலே. ௧௬௯

(உரை) முன்கூறிய ஆன்மாக்களை முன்னே யுண்டாக்கிக் கொண்டு பரப்புதலும் அதனை வர்த்திப்பித்தலும் அதனை எல்லையிலே குறுக்குதலும் சேர எடுக்குதலும் அவற்றிலே யுற்றுநிற்றலும்

அதனை உண்டு தின்று கெடுத்தலும் மீளவுண்டாக்குதலும் அவற்றைப் பிளந்திடுதலும் என்னும் இவற்றின் ஒன்றுஞ் செய்ய ஒண்ணாது. விரிந்த அண்டகோளகைக் கப்புறத்தும் போகும். அதற்கு வேற்றுமைப்பட்டு உருக்களுள்ளும் பொருந்தும். முற்காலத்தும் இக்காலத்தும் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் நிறைந்து ஒருதன்மைப் பகுதியாயிருக்கும்.

விரிதல் - பரப்புதல், அஃதாவது சிருஷ்டி. நீட்டல் - வர்த்திப்பித்தல், அஃதாவது திதி. குறுக்கல் - ஒடுக்குதல், அஃதாவது சங்காரம். குவித்தல் ஒன்றினுட் செறித்தல், அஃதாவது சருவசங்காரம். ஊன்றல் - உற்றுநிற்றல், அஃதாவது முத்தியின்கட்சேறல். உண்டு தின்றுலர்த்தல் - உண்டுதின்று கெடுதல், தின்ற பகுதியும் உணவாகலின் உண்டு தின்றென்று கூறிற்று. மீட்டல் - மீளவிடுதல், அஃது உமிழ்தல். உடைத்திடல் - சின்னப்படுத்தல், அஃதண்டங்களைக் கெடுத்தல். இவ்வணுக்கள் ஒருவரால் நியமிக்கப்பட்டனவல்ல.

கண்ணினில் காண வொண்ணு சனித்தந்தக் கன்மத் தாலே
நண்ணிடும் உருக்க ளாகி நின்றபின் நரரோ காண்பார்
விண்ணினில் தேவர் காண்பர் ஓரணு மிக்க நான்காய்
எண்ணிய பொருள்க ளெல்லாம் இசைவதென் றியம்புமின்னே.

(உரை) முற்கூறிய அணுக்கள் ஐந்தில் ஆன்மா என்னும் அணுப்பொருள் கண்ணிற் காண்டற்கரிதாகி அக்கன்மத்தாலே ஜநித்து உருக்களாகப் பொருந்தி நின்றிடும். அக்கன்மவுருவொடு நின்றபின் நரரோகாண்பார். விண்ணுகிய பொன்னெயில் வட்டத்தில் தேவனுகிய அருகபரமனே காணவல்லான். ஆன்ம அணுவொன்றும் தன்னையொழிந்த அணுக்கள் நான்குமாய், எண்ணப்பட்ட வுருக்களெல்லாவற்றுள்ளும் இப்படிச் சென்று பொருந்தும் என்று கண்டநூல் சொல்லும். ௬

ஒன்றினை ஒருவி மூன்றங் குற்றிடா திரண்டு விட்டு
நின்றிடா திரண்டு கூடு நெறிநில நான்கு நீர்மூன்(று)
இன்றிரண் டழல்கா லொன்ருய் இசைந்திடும் பூமி யிவ்வா
றென்றுநீர் தீகா லாகி ஈண்டுவ தென்றி யம்பும். ௧௭௧

(உரை) ஆன்மாவொழிந்து நிலனாதியான அணுக்கள் நான்கும் தம்மிற் கூடுமிடத்து ஓரணுவைவிட்டு மூன்றணுத் தம்மிற்கூடி நில்லாது; இரண்டணுவை விட்டு இரண்டணுக்கூடாது. (எனவே கூடுமிடத்திவை நான்குங்கூடி நிற்குமென்பது கருத்து.) இவை நான்கும் தம்மிற் கூடிநிற்கு மென்று சொல்லு முறைமையாவது எங்ஙனமென்னில், இப்பொழுது பிருதிவியில் கந்த ரச ரூப பரிசம் நான்கும், அப்புவில் இரச ரூப பரிச மூன்றும், அக்கினியில் ரூபம் பரிசம் இரண்டும், வாயுவிற் பரிசம் ஒன்றுமாகிய குணங்கள் பொருந்தியிருக்கும். இந்த முறைமையிலே பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு என்று கூறும் அணுக்களின் குணங்கள் கூடிநிற்கும் என்று சொல்லும் நூல்கள். எ

வெண்மைநன் பொன்மை செம்மை நீல்கழி வெண்மை பச்சை
உண்மையிவ் வாறின் உள்ளும் கழிவெண்மை ஓங்கு வீட்டின்
வண்மைய தாகச் சேரும் மற்றவை உருவம் பற்றி
உண்மையவ் வொட்டுத் தீட்டுக் கலப்பினில் உணரும் என்றான்.

(உரை) வெண்மையும் நன்றாகிய பொன்மையும் சிவப்பும் நீலமும் மிக்கவெண்மையும் பச்சையுமாகிய ஆறுவன்னமுள; இவ்வாறு வன்னத்தினுள்ளும், மிக்க வெண்மையென்று கூறிய வன்னமே பெரிய பொன்னெயில் வட்டத்துக்குச் சிறப்புடைத்தான வன்னமாகச்சேரும்,—ஒழிந்த வெண்மை பொன்மை சிவப்பு நீலம் பச்சை என்னும் ஐந்து வன்னமும் மற்றை அணுக்கள் நான்கினை வடிவுகளைக் கூடிநிற்க, அந்த ஆன்மாவானது இவ்வுருக்களைப்பற்றுதல் இழிதல் கூடுதல் இவையிற்றால் அறியுமென்றான். அ

பேறிழ விடையூ றின்பம் பிரிவிலா திருக்கை மற்றும்
வேறொரு நாட்டிற் சேறல் விளைந்திடு மூப்புச் சாதல்
கூறிய எட்டும் முன்னே கருவினுட் கொண்ட தாகும்
தேறிய ஊழிற் பட்டுச் செல்வதிவ் வுலகம் என்றான். கஎஎ

(உரை) செல்வம் முதலிய கூடுதலும் அவை நீங்குதலும் துக்கமுறுதலும் சுகமுறுதலும் உடலொடு நீங்காமையும் வேற்று நாட்டுச் சேறலும் விருத்தாவத்தையும் மரணமும் என்று சொல்லப்பட்ட எட்டும் முற்பிறப்பின் வினையிலுள்ளதாய்க் கர்ப்ப கோளகையிலே கைக்கொள்ளப்பட்டுள்ளதாம். ஆதலால், தெளிவாக முற்பிறப்பிற்

செய்த வினையில் அகப்பட்டு இம்முறைமையிலே நடந்து செல்வது இவ்வுலகமென்றான். ௯

புண்ணிய பாவம் என்னும் இரண்டனுப் பொருந்த வைத்தே
எண்ணிய இவற்றி னோடும் எழெனை எங்க ளோடு
நண்ணிய ஒருவன் கூறும் ஞானமிவ் வாற தென்று
கண்ணிய கருத்தி னோர்கள் கதியினைக் காண்பர் என்றான்.

(உரை) புண்ணிய பாவமென்னும் இரண்டினோடும் அணுக்கள் ஐந்தையுங் கூடவைத்து இவற்றோடும் எழெனவெண்ணி, எங்கள் சமயத்தினோடு பொருந்திய கர்த்தாவான ஒப்பற்ற அருகபரமன் அருளிய ஞானம் இத்தன்மைத்தென்று அதனைக்கூடக் கருதுங் கருத்தை யுடையவர்களே நற்கதியாகிய பொன்னெயில்வட்டத்தைக் காணலுறுவார் என்றான். ௧௦

ஆசீவகன் மத மறுதலை

வாராநெறி வீடானபின் மண்மேல் அவன் வந்து
தாராமையின் நூலானது தானேஉள தின்றாம்
சேராமையில் அணுவானவை ஐந்தும்ஒரு தேயத்(து)
ஓராதொரு காலத்தினில் ஒன்றாமுணர் வின்றாம். ௧எ௫

(உரை) மோக்ஷமென்பது மீண்டு காயமெடுத்துவாராவழியால் அடையத்தக்கதாம். அப்படியானவிடத்து, வீட்டுலகத்திருந்த அருகபரமன் பூமியிடத்துவந்து நூல்தருமுறைமை யில்லையாகையால் நூலானது தானுண்டாம் வழியில்லையாம். ஒப்பற்ற தேசமாகிய பொன்னெயில் வட்டத்தில் ஐவகை அணுவுஞ் சேராதாகையால் சரீரியாந் தன்மையில்லையாகும். அதனால், ஒன்றையும் ஒருகாலத்தில் விசாரிக்க மாட்டானும். அன்றியும் கீழான அணுக்களிரண்டின் செய்தியை அறியவுமாட்டான். ஆகையால், அணுக்கள் எல்லாவற்றையுங் கூட்டி ஒன்றாகவும் உணரும் உணர்வையும் உடையனல்லன். ௧

இருபான்மையர் இவர்மண்டலர் செம்போதகர் என்றே
வருபான்மையர் இவர்மண்டலர் மண்மேல்வரு நூலும்
தருபான்மையர் எனின்நீதல மதில்வாழ்பவர் தம்போல்
ஒருபான்மையின் உளராகுவர் உணராதுரை செய்தாய். ௧எ௬

(உரை) இவ்வருகபரமர் இரண்டு பகுதியராயிருப்பர். மண்டலரென்றும் செம்போதகரென்றும்; அவ்விருவரின், இப்படி வரும் பகுதியையுடைய இவர் மண்டலர். மண்டலராகிய இவர் உலகத்தின் கண்ணே வந்து அணுக்கள் ஐந்தின் செய்தியும் ஒருங்கே யறிந்து உலகத்தின்கண்ணே நடக்கும் நூல்செய்த பகுதியை யுடையரென்று நீ சொல்லுகின்றாயாயின், அம்மண்டலர் பூமியில் வாழும் ஆன்மாக்களைப்போல் ஒரு பகுதியிலேயாகுவர்; ஆகவே ஒருரு இரண்டு பேதப் பட்ட அவற்றில் ஒன்று மானுடத் தன்மையும் ஒன்று தெய்வத் தன்மையும் பெறுதல் இல்லையாம்; ஆதலால், விசாரியாமற் சொன்னாய். ௨

உயிரானவை உடல்தீண்டிடல் ஒட்டுக்கலப் பெய்தும்
பயில்வால் உணர் வெய்தும்மெனும் மொழியானவை பழுதாம
துயிலார்தரு மவர்பாலகர் தொடரார்அறி வினைநீ
செயிரார்தரும் உரையேதரும் அதுவோஉன செயலே. ௧௭

(உரை) ஆன்மாக்களானவை உடலைப்பற்றியும் உற்றும் கலந்தும் செய்யுந்தொழிலாலே அறிவைப் பொருந்துமென்று நீ சொல்லுஞ்சொல் குற்றமுடைத்தாகும். அஃதெங்ஙனமென்னில், மிக்க வுறக்கம் பொருந்தினவரும் பாலவவத்தை யடைந்தவரும் பற்றியும் உற்றும் கலந்தும் அறிவினை யறியமாட்டார். நீ சொல்லுஞ் சொற்றானே குற்றத்தை மிகவுந் தரும். உன்றொழிலும் அத்தனையோ? ௩

அணுவானவை கீழ்மேல்உள வாணுல்அவ யவமும்
நணுகாவென லாமேவரின் நாசம்அவை யெய்தும்
அணுகாவெனின் இவைதொள்ளைகொள் ஆகம்முள வாகும்
துணிவாலிவை கலவாபல தொகையாம்வகை இலவாம். ௧௮

(உரை) ஆன்மா ஒழிந்து அணுக்களென்று கூறப்பட்ட பிருதிவி முதலான நான்கிலே கீழே யிரண்டுளவாயும் மேலே யிரண்டுளவாயும் நிற்குமாயின், அவை காரணமான சரீர அவயவங்களுங் கூடாவாய் கீழும் மேலுமாய் வேறுபட்டு நிற்குமென்று சொல்லலாமே. அஃதன்றியும்,—அவ்வணுக்கள் நான்கும் சரீர அவயவத்திற் கூடிவருமாயின், அவ்வணுக்களை நித்தியமென்று நீ முன்னர்க் கூறியது மித்தியையாம்; அவை சரீர அவயவங்களிலே பொருந்தா

தென்று நீ கூறின், அவ்வணுக்களின் குணங்களாகிய உதிர மாமி சாதிகளுங் கலந்து நில்லாததுமாய் அணுக்கள் நான்கின் கூறுபலவுங் கூடிய திரட்சியுங் காயத்திற்கில்லையுமாய்த் துணிந்தறியுமிடத்துச் சரீர முறைமையாகாததுமாய்ப் புரைபட்டு நிகழ்ந்ததில்லையாம். சு

மிகையாம்அணு உளவாகையின் அவையாம்மிக வென்னில்
தொகைநாலிடை அறலால்அவை தொகுமாறில வாகும்
பகையாகையின் மிசைதாழ்மையின் நிலையாவகை பண்ணும்
நகையாம்உரை கழியாயிரம் அவைதூணென நண்ணு. களகூ

(உரை) இவ்வணுக்கள் நான்குமன்றி வேறே அறியத் தக்கதொரு மிக்க அணுவுண்டாகையினாலே மிகவும் யோனிபேதங்களாகிய உருக்களாமென்று நீ கூறின், அணுக்கள்நாலின் கூட்டம் மிகவும் பொருந்தாமல் நடுநீங்கிக் கிடக்கையால் அறியுமணு இவற்றைக் கூட்ட அவை கூடிநிற்கும் வழியில்லையாம். அஃதன்றியும், அவ்வணுக்கள் நாலும் மேலுங்கீழுமாய் நிற்கையாலுந் தம்மிற் பகையாகையாலும் ஆன்மா ஓரிடத்துக் கூடாவகையைச் செய்யாநிற்கும். கோல் ஆயிரங் கூடினாலும் தூணாகாத தன்மைபோல அணுக்கள் கூடியது கொண்டே உருக்களாகாதாகையால் நீ கூறியது நகையாம். ரு

கூடாஅணு அறியாமையின் வளிகூட்டுதல் கூறின்
நாடாவளி அணுவானவை நணுகச்செயும் அவரை
நீடாவினை தன்னாலெனின் நினைவின்றது இன்றாம்
தேடாயொரு வனைநீஇவை செய்வானுள னென்றே. கஅ0

(உரை) நீ கூறிய ஐவகை யணுக்களும் தமக்கென அறிவில்லாவாகையால் அவ்வடிவெடுத்துக்கொள்ள வல்லனவல்ல. வாயுவணு ஒழிந்த அணுக்கள் மூன்றையும் ஆன்மாவாகிய அணுக்கூடும்படிக்குக் கூட்டுமென்று நீ கூறின், வாயுவானது அவ்வணுக்களைக் கூட்டுதற்குக் கன்மஞ்செய்யும் ஆன்மாக்களை அறியமாட்டாது, பழைய கன்மத்தினாலே வாயுக்கூட்டுமென்னில், அந்தக் கன்மமும் அறிவையுடையதன்று ஆகையால் தானுங் கூடமாட்டாது; வாயுவைக்கொண்டு கூட்டுவிக்கவு மாட்டாது. இவ்வணுக்கள் ஐந்தையுங் கன்மத்தையுங்கூட்டிக் காயமுண்டாக்குவான் ஒரு கர்த்தாவுளனென்பதனை ஆராய்வாய். கூ

வேதமே யோதி நாதன் இலையென்று விண்ணில் ஏறச்
சேதமாங் கன்மஞ் செய்யச் சைமினி செப்பு நூலின்
நீதியே கொண்டு பட்டா சாரியன் நிகழ்த்து நீர்மை
ஓதநீர் ஞாலத் துள்ளே உள்ளவா றுரைக்க லுற்றும். கஅக

(உரை) இருக்கு யசுர் சாமம் அதர்வணம் என்னும் நாலுவேதத்தையுமே ஓதி அவ்வேதமொழியக் கர்த்தாவில்லையென்று சுவர்க்கம் புகுதற்குத் தனச்சேதமாம்படி சோமயாக முதலாகிய கன்மங்களைச்செய்தற்குச் சைமினி பகவானுலே அருளப்பட்ட சூத்திரத்தின் வழியைக் கொண்டு பட்டாசாரியன் என்பான் பாட்டமாகச் சொல்லுமுறைமையை ஒலிபொருந்தின சமுத்திரத்தாற் சூழப்பட்ட பூமியிடத்தே உள்ளபடியே சொல்லாநின்றேம். க

உற்றிடுங் காம மாதி குணங்கள் தாம் உயிர்கட் குண்டாம்
மற்றிவை தருமே யாகின் மறைமொழி வாய்மை யின்றும்
கற்றநூல் அளவாற் போதம் கலப்பது கல்வி யின்றேல்
பெற்றிடும் மழவு மூங்கை என்னவே பேச லாமே. கஅஉ

(உரை) ஆன்மாக்களுக்கு அநாதியே பொருந்திய காமம் குரோதம் உலோபம் மோகம் மதம் மாற்சரியம் அகங்காரம் இடும்பையாகிய குணங்கள் கூடிநிற்கும். இக்குணங்களே ஆன்மாவுக்கு அறிவைத் தருமாகில் வேதவசனத்தால் ஒரு நன்மையுமில்லையாம். ஆகையால், ஆன்மாக்கள் கற்றநூல் எவ்வளவோ அவ்வளவே அறிவுண்டாம். நூல்கற்றலில்லாத ஆன்மாக்களைப் பிறந்து முதிராத பாலரென்றும் ஊமையென்றுஞ் சொல்லலாம். உ

உண்டொரு கடவுள் வேதம் உரைத்திட உயிரின் தன்மை
கொண்டவன் அல்லன் என்றுங் கூறிடின் உருவங் கூடில்
பண்டைய உயிரே யாகும் படித்தநூ லளவு ஞானம்
கண்டிடும் உருவ மின்றேல் கருதுவ தில்லை என்றுன். கஅங

(உரை) சுயம்புவாகிய வேதத்தைக் கூறுதற்கு ஒரு கர்த்தாவுண்டென்றும் அக்கர்த்தா ஆன்மத்தன்மையன் அல்லன் என்றுஞ் சொல்லின், வேதத்தைச் சொன்னுனென்ற கர்த்தாவானவன் வேதஞ்

சொல்லுமிடத்துச் சரீரியாய்ச் சொல்லவேண்டும்; ஆகையால், அப்படிச் சரீரியாகில் ஆன்மத்தன்மையனுவன். அப்படிச் சரீரியான ஆன்மா தான் கற்றநூல் அளவே அறிவையுடைத்தாம். அத்தனையே, வடிவில்லையாயின் நூலைக் கருதிச்சொல்லுந் தன்மையுமில்லையாம். ஆதலால் வேதஞ் சுயம்புவேயாம். ௩

தேவரும் முனிவர் தாமும் சித்தரும் நரரும் மற்றும்
யாவரும் உரைப்பர் வேதம் இயம்பினர் இன்ன ரென்னப்
போவதன் றென்று நாளும் பரம்பரை புகல்வ தாகும்
கூவல்நீ ரென்னில் கொளளேம் மறுமையைக் குறித்த லாலே.

(உரை) பிரம விஷ்ணுக்கள் முதலாகிய தேவர்களும் அகத்தியர் வசிட்டராதி இருடிகளும் சித்தர்களும் ஒழிந்த வித்தியாதரர் கந்தருவர் கின்னரர் கிம்புருடர் பைசாசர் இயக்கர் முதலாயினுரும் நரர்களும் வேதம் இன்னுர் சொன்னுர் என்று தம்மால் அறியப்படுவதன்றென்று சொல்லாநிற்பர்; ஆகையால், காலந்தோறும் பழையதாக வருமென்றே சொல்லப்படுவதாம். கூவலில் நீர்போலத்தானே வந்து தோன்றப்பட்டதென்று சொல்லும் உவமையும் கொள்ளேம். அஃதொருவனுற் செய்யப்படுதலானும் மறுமையெய்தத் தக்கதாயிருத்தலானும். ௪

உன்னிய அங்க மாறும் மூன்றுப வேதந் தானும்
தன்னுளே அடக்கி வேறு தங்கிடா வகையைச் சார்ந்து
முன்னமோர் தோற்ற மின்றி முடிவின்றி நித்த மாகி
மன்னியோர் இயல்பே யாகி வழங்கிடும் மறைய தென்ருன்.

(உரை) வேதமானது கருதப்பட்ட ஆறங்கங்களையும் மூன்றுப வேதங்களையும் தனக்குள் அடக்கி, அர்த்தங்கள் எல்லாம் தன்னிடத்தடங்குவதொழிந்து வேறொரு நூலின் அர்த்தந் தன்னிடத் தில்லையென்னுமையைப் பொருந்தி, ஆதியிலும் ஓரிடத்தில் தோன்றிற்றென்னும் முறைமையுமின்றி, ஒரு காலத்திலுங் கேடின்றி நித்தமுமாய், ஒருதன்மையாய் நிலைபெற்றுப் பேதிக்கப்படாததாய், இப்படி வழங்காநிற்கும் அவ்வேதமென்று கூறினன்.

ஆறங்கமாவன—சிக்ஷை, கற்பம், வியாகரணம், நிருத்தம், சோதிடம், சந்தோவிசிதி. மூன்று உபவேதமாவன—ஆயுர்வேதம், தநுர்வேதம், காந்தர்வ வேதம். ௫

செய்தியும் நெறியும் மேவுந் தேவரும் பொருளும் எல்லாம்
எய்திய பன்மை யாலே ஓரியல் பியம்பா தாகும்
ஐயமில் காலம் மூன்றும் அறிந்தபின் நெஞ்ச கத்தாய்
மெய்யதாய் வந்து தோன்றி விளங்கிடும் வேத நூலே. ௧௮௭

(உரை) படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்னும் பலசெய்திகளுஞ் செய்திசெய்யும் வழியும் அவ்வழியிலே மேவுந் தேவரும் அவர்களாற் கொடுக்கப்பட்ட இகலோக பரலோக சாத்தியமான வர்த்தங்களும் இவையெல்லாம் பன்மையாகப் பொருந்தி நின்றனவாகையாலும் இவற்றைச் சொல்லவேண்டுகையாலும் வேதமுமொரு நெறிப்படச் சொல்லாதாம். அம்மூன்று தொழிலாலே மூன்றுவிதப்பட்டு இறந்தகாலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலம் என்று எல்லாராலும் அறியப்பட்டபின், வேதமானது ஒருவடிவைப்பொருந்தி அவ்வடிவின் நெஞ்சகத்தேபொருந்தி உலகத்திலே விளங்காநிற்கும். (காலமூன்றுமறிந்தபின் வேதம் உருவாமென்பதனால் அநாதியில் அருவாமென்னும் பொருள்பயந்தது.) ௬

தப்பிலா வாகுந் தாது பிரத்தியந் தன்னி னோடே
ஒப்பிலா தாம்பி ராதி பதிகமாம் உறுப்புங் கொண்டு
செப்புமாம் வேதம் சொன்ன விதிப்படி செய்யச் சேம
வைப்பதாம் வீடு பாசம் மருவலாம் ஒருவ லாமே. ௧௮௬

(உரை) வேதமானது தவறில்லாதனவாகிய பகுதி விகுதிகளோடு உவமையில்லாததாகிய பெயர்ப் பகாப்பதம் என்னும் அவயவங்களையுந் தன்னிடத்திலே அடக்கிக்கொண்டு சொல்லுவதாம். அந்த வேதஞ்சொன்ன விதிப்படி கன்மத்தைச்செய்யப் பாசக்கட்டு விட்டு நீங்கலாம் ; அது நீங்கவே வீட்டின்பமும் ஆப்த தநமாகக்கூடும்.

போக்கொடு வரவு காலம் ஒன்றினில் புணர்வ தின்றி
ஆக்கவே றொருவ ரின்றி அநாதியாய் அணுக்க ளாகி
நீக்கிடா வினையிற் கூடி நிலமுத லாக நீடி
ஊக்கமா ருலகம் என்றும் உள்ளதென் றுரைக்க லாமே.

(உரை) ஊக்கம் ஆர் உலகம் போக்கொடு வரவு காலம் ஒன்றினில் புணர்வது இன்றி - வலிமைபெற்ற பிரபஞ்சமானது சங்காரமுஞ் சிருட்டியும் ஒருகாலத்திலும் உண்டாகாததாய்,—ஆக்க வேறு

ஒருவர் இன்றி - இரக்ஷிக்க ஒரு கர்த்தாவுமில்லையாய்,—அநாதியாய் - அநாதியே யுள்ளதாய்,—அணுக்களாகி - ஆன்ம சம்பந்தியாய்,—நீக்கிடா வினையிற்கூடி - நீக்கப்படாத புண்ணிய பாவங்களோடுகூடி,—நிலமுதலாக நீடி - பிருதிவி முதலாகிய தத்துவங்களாக நிலைபெற்று, என்றும் உள்ளதென்று உரைக்கலாமே - என்றும் உள்ளதென்று சொல்லலாம். அ

நித்தமாய் எங்கு முண்டாய் நீடுயிர் அறிவு தானாய்ப்
புத்திதான் ஆதி யாய கருவியின் புறத்த தாகிச்
சுத்தமாய் அருவ மாகித் தொல்லைவல் வினையின் தன்மைக்(கு)
ஒத்ததோர் உருவம் பற்றிப் புலன்வழி உணர்ந்து நிற்கும்.

(உரை) பிரபஞ்சத்திலே நிலைபெற்ற ஆன்மாவானது அழிவில்லாததாய் நிறைவையுடைத்தாய்,—அறிவே தனக்கு வடிவமாய்,—புத்திமுதலாகிய தத்துவங்களிடத்துக் கலவாது நிற்பதாய், தத்துவங்கள் நீங்கின விடத்தே அழுக்கற்று நிற்பதாய்,—அருவமாய்ப் பழையதாய்வரும் புண்ணிய பாவங்களினது முறைமைக்கிடான காயத்துடனே கூடி இந்திரியங்கள் வழியாகக் கண்டு கேட்டு உண்டுயிர்த்துற்றறியாநிற்கும்.

புத்திதானாதியாய கருவிகளாவன - இந்திரிய முதற் பிரகிருதியீறாய தத்துவம் இருபத்தாறாலும். புறம் - ஏழாம்வேற்றுமை யிடப்பொருள். ஒத்ததோருருவம் - வினைகளுக்கேற்ற வடிவம். சுத்தமாகிறது கன்மவசமாயுழலுமோவென்னில் சுத்தமாகாதாகின் முத்தியிலுஞ் சுத்தனாகான். சத்காரியவாதமுங் கெடுமென்பது கருத்து. இஃது ஆன்ம லக்ஷணம். ௯

செயல்தரு வினைகள் மாய்ந்து சிந்தையிற் சேர்ந்து நின்று
பயனொடு பலியா நிற்கும் பலாலமுந் தழையு மெல்லாம்
வயல்தனின் மருவி நாசம் வந்தபின் பலத்தை வந்திங்(கு)
இயல்பொடுந் தந்தாற் போல என்றும்பின் இயம்புகின்றான்.

(உரை) முற்சநநத்தின் மனவாக்குக் காயங்களின் தொழில்களாலே யுண்டாகிய புண்ணிய பாவங்கள் அக்காயத்துடனே தூலங்கெட்டுச் சூக்குமமாக ஆன்மாவோடும் பொருந்தி இந்தச் சநநத்திற் பிரயோசநத்தோடு ஆன்மாவுக்குண்டாகா நிற்கும். அஃதென்போல

என்னின், வைக்கோல் தழை முதலானவைகளெல்லாங் கழனியைப் பொருந்திநின்று வடிவுக்கேடு வந்தபின்பு அவ்வயலின் பயிருக்கு நன்மையைக் கொடுத்தாற் போலவென்றும் கூறி வேறுஞ் சில சொல்லாநின்றான். ௧௦

நீதியா நித்த கன்மம் நிகழ்த்திடச் சுபத்தை நீங்கார்
தீதிலா இச்சா கன்மஞ் செந்தழல் ஓம்பிச் செய்ய
ஏதுதான் வேண்டிற் றெல்லாம் எய்தலாஞ் சோம யாகம்
ஆதிதான் ஆசை வீசி அமைத்திட வீட தாமே. ௧௧

(உரை) அவரவர் சூத்திர முறைமையிலே சந்தியா அநுஷ்டானம் காயத்திரி செபமுதலிய பிராமணர் செய்ய ஏனைய வருணத்தாருந் தமக்குக் கற்பித்த விதிவழாமற் செய்யவே நன்மையை எப்பொழுதும் நீங்கார். குற்றமில்லாத இச்சாகன்மமாகிய வைசுவதேவ பலி கரணாதிகளும், தக்ஷிணாக்கினி காருகபத்தியம் ஆகவனீயம் முதலிய அக்கினிகளுஞ் செய்யத் தான் விரும்பியது யாது அவையெல்லாம் எய்தலாம். சோமயாக முதலிய யாகங்களைச் செய்யுமிடத்து அர்த்தத்தை மிகவுஞ் செலவழித்துச் செய்ய வீட்டின்பம் உண்டாகும். ௧௧

கருதிய கன்மம் ஞானம் இரண்டுங்கா லாகக் கொண்டு
மருவிட லாகும் வீடு மதிதனை மதித்துச் செய்தி
ஒருவிடில் பதித னாகும் பதிதனைக் கதியின் உய்க்கத்
தருவதோர் நெறிதான் இல்லை என்னவுஞ் சாற்றி னானே.

(உரை) சூத்திர விதிகளாலே கருதப்பட்ட கன்மமும் வேதஞ் சுயம்புவென்னு ஞானமும் ஆகிய இரண்டையும் இடமாகக்கொண்டு வீட்டின்பத்தைப் பொருந்தலாகும்; வேதம் சுயம்புவென்றறியும் ஞானமே அமையுமென்று நிச்சயித்துக் கன்மத்தைக் கைவிடிற் கன்ம சண்டாளனாகும். கன்ம சண்டாளனை மீள நல்லநெறியிலே யேறவிடுவதற்கு உண்டாவதோர் வழி வேதத்திலும் இல்லையென்று சொன்னான். ௧௨

பசுப்படுத்(து) யாகம் பண்ணப் புண்ணியம் ஆவ தென்று
வசிப்பினன் மறைகள் சொன்ன வழக்கினால் வாய்மை யாக
நசிப்பிலா மந்தி ரங்கள் நவிற்றலின் இன்ப மாகும்
பசிப்புளான் ஒருவன் உண்ணப் பசியது தீர்ந்த பண்பே.

(உரை) எப்பொழுதும் பசுபந்தனஞ் செய்து யாகங்களைச் செய்வது புண்ணியமாமென்று, குற்றமில்லாத இருக்கு யசு சாமம் அதர்வணம் என்னும் நாலுவேதங்களுஞ் சொன்ன விதிப்படி உண்மையாகக்கொண்டு கேடில்லாத மந்திரங்களைச் சொல்லுதலாற் போக மோக்ஷமாகிய இன்பத்தைத் தரும். அஃதென்போலவென்னில், மிகவும் பசிப்புளான் ஒருவன் உண்டல்செய்தாற் பசிதீர்ந்தின்பமுற்ற தன்மையாம். ௧௩

பட்டாசாரியன் மத மறுதலை

வேதஞ் சுயம்புவென வேதந்த வாய்மொழியில் வேறும்
ப்ரமாண முளதேல், நீதந்து காணிங்கு மாதுங்க பாரதமும்
நேர்கண்ட தாகும் அதுபோல், ஓதுஞ் சொலாய்வருத
லானுங்க டாதிபட மோவந்தி டாஒருவரா, லேதந்த தாம
றைக ளாய்வந்த வாய்மொழியும் வேறிந்து சேக ரனதே.

(உரை) வேதஞ் சுயம்புவென்று பட்டாசாரிய! நீ கூறியவுண்மையொழிய நான் சுயம்புவென்று அவ்வேதந்தான் கூறிற்றில்லையாம். அஃதன்றியும், வேதம் அநாதியென்பதற்கு வேறு பிரமாணமில்லை. உண்டாயின் நீ சொல்லிக்காண் இவ்விடத்தே. மிகவும் பெருமையுடைய மகாபாரதம் பிரமாணமென்று நீசொல்லின் அதுவும் வியாசராலே சொல்லப்பட்டு வேதத்திற் கொப்பாய் ஐந்தாம் வேதமென்று வழங்கப்படுவதாம்; அதனாலும் அந்த மகாபாரதம்போல, ஒருத்தனாலே சொல்லுஞ் சொல்லாய் வருதலானும், மண்பாவையுங் கிழிப்பாவையும் செய்வார் ஒருவரின்றி வந்து தோன்றாமையானும், அவ்வேதமும் ஒருவனாலே சொல்லப்பட்டதேயாம். வேதம் ஒருவன் சொன்னதென்று சொல்லப்பட்டு வேறு இரகசியங்களாய் வருகிற சத்திய வசநமும் சந்திர சேகர னிடத்ததே. ௧

உரைதந்தி டான்ஒருவன் எனிலிந்த வானினிடை ஒலி
கொண்டு மேவி உளதாம், புரைதந்த வம்மறைகள் அபி
வெஞ்ச மாயொளிர்கை பொருள்தந்த தீப மதுவேல், வரை
தந்த தாலிவுரை கபிலன்சொ லாகுமது மறைகின்ற வாறும்.

வரவும், விரைவின்சொ லாயிதனை யெதுகொண்டு மேவுவது
விடைகொண்ட தாலு னுரையே. ௧௬௫

(உரை) வேதம் தானே யுண்டானதன்றி ஒருவன் சொல்லா னென்று நீ சொல்லின், இவ்வாகாசத்தின்கண்ணே பொருந்திய ஓசையைக்கொண்டு உண்டானதாக வேண்டும்; ஆகையால், வேதங் களுஞ் சொல்லும் பொருளும் விளங்காமற் குற்றத்தை யுடையவாம். அற்றன்று, வேதஞ் சர்வத்தையும் விளக்குவித்துத் தானும் நின்று விளங்குகை, விளக்கு பொருளைக்காட்டித் தானும் நின்று பிரகாசித் தாற்போல என்று கூறின், வேதத்தின் பெருமை இல்லையாய் ஓரெல்லைக்குள் அகப்பட்டதாம்; ஆகவே நீ உவமை கூறல் நிரீசுர சாங்கியன் சொல்லுஞ் சொல்லாம். அவ்வேதம் அருவாம் முறைமை யும் உருவாய்த் தோன்றும் முறைமையும் இங்ஙனமென்று விரை விலே சொல்லுவாயாக. வேதம் முன் அருவாய்ப் பின் உருவாய்த் தோன்றிச் சொல்லும், பொருளும் விளங்கச் சொல்லுமென்று நீ சொல்லுகின்ற இதனை யாது பிரமாணமாகக் கொள்வது? ஆதலால், நீ சொல்லுகின்ற சொல் பயனற்றுப் போனதாம். ௨

உருவின்க ணேமருவி வரில்இன்று தேரைஉரை உள
துங்கள் நூலின் மறையும், தருகின்ற நாதரவர் இவரென்று
நாமமது தரவந்தி டாமை யதனல், வருமென்று நேடியெனில்
வளர்கின்ற தீவதனில் வருகின்ற வாடை பலவால், ஒருதந்து
வாயனவன் இவனென்ற போதிலிவை உளதென்று நீடிய
வையே. ௧௬௬

(உரை) உருவின்கணே மருவிவரில் - வேதமானது யாதோர் உருவைப்பற்றி மனத்திடத்ததாய்ப் பிரகாசிக்குமென்று நீ சொல் லில்,—இன்று தேரை உரை உளது உங்கள் நூல் இன்மறையும்-ஒருரு வைப்பற்றி வருமென்னும் நியமம் இல்லாதபடியாலே இப்பொழுது தேரையிடத்துண்டாகிய சத்தத்திலும் உங்கள் நூலாகிய இனிய வேதம் உண்டாகும்,—தருகின்ற நாதரவர் இவரென்று நாமமது தர வந்திடாமையதனல் வருமென்று நேடியெனில் - வேதத்தை யுண் டாக்கியவன் இன்னனென்று பேர் குறித்து வேதஞ் சொல்லாதாகை யால் தானே தன்னை ஓதத்தக்க உருவைத் தேடி அஃதிடமாகத் தோன்றுமென்று நீ சொல்லில்,—வளர்கின்ற தீவதனில் வருகின்ற

ஆடைபலவால் - பல வளங்களும் வளர்கின்ற] தீவின்கண்நின்று வருகின்ற புடைவை பல பேதங்களையுடைத்து ; ஆகையால், ஒரு தந்துவாயனவன் இவனென்றபோதில் இவை உளதென்று நீடியவைபே - பல பேதப்பட்ட புடைவைகளைக் கண்டபொழுதே தந்துவாயனென்று சொல்லப்பட்டவனாலே இப்புடவை யுண்டானதென்று அறிந்தாற்போல வேதமுஞ் சத்தார்த்தமாகையால் ஒருவனாலே செய்பட்ட தென்றறிவாயாக. ௩

மறைநின்று நாலுதிசை யவர்ஒன்ற தாகவரும் உரை தந்த வாய்மை அதனால், நிறைவென்று நீடுமெனில் வனையுங்க டாதிபல சொலவொன்றி நீடியு ளதாம், குறைவின்றி நாடும் மொழி அவைசென்று கூடுவதோர் குணமுண்ட தாகு மலர் தான், உறைகின்ற மாலைதனில் உளதென்ற தாகுமெனின் உணர்வின்ற தாழி ஒலியே. ௧௬௭

(உரை) நான்கு திக்கிலும் பாஷை பேதிக்கப்பட்ட ஜாதிபேதங்களும் மற்றொரு நூல்போலாகாமல் ஒருமைப்பட ஓதிவரும் உண்மையாலே, வேதம் அநாதியாய் நிறைவையுடையதாய் நிலைபெறுமென்று கூறின், குலாலனால் உண்டாக்கப்படுங் கடாதிகள் பல பேதம் பொருந்தி அநாதியிலே உள்ளதாகிறதுபோலக், குற்றமின்றி யறியப்படுஞ் சொல்லும் பொருளுங் கூடும்படிக்குக் கூட்டுவதோர் கர்த்தாவுண்டாகவேண்டும் ; அற்றன்று, மாலையினுறையும் பூவுமணமும் அந்த மாலையினிடத்தினுள்ள வல்லவாய் முன்பே யுண்டாயவற்றைப் பின்பு மாலையாகக் கூட்டினாற்போலச் சத்தமும் அர்த்தமும் முன்பே யுள்ளவாய்ப் பின்பு மூர்த்திகளாலே கூட்டப்பட்டவென்று கூறின், அம்மூர்த்திகள் சத்தத்தை அறிந்து கூட்டப்பட்டார்கள் அன்றாகில் உன்வேதம் ஆழியின் ஓசையை ஒக்கும். ௪

உடல்நின்று நாமுணரு மதுகண்ட வாரொருவன் உலகங்க ளேஉ ருவமாய், இடைநின்று மாமறைக ளவைஅன்று வாய்மொழிய இவைகொண்டு லோக நெறியின், கடனின்று வாழுமது கருதும்பின் ஆணைவழி கருமஞ்செய் காசினியுளோர், திடமென்று சீர்அரச னுரைதங்கும் ஓலைதிரு முகமென்று சூடு செயலே. ௧௬௮

(உரை) சரீரத்தினின்று நாமுணருமது கண்டபடியாலே, ஒரு கர்த்தாவானவன் பிரபஞ்சமே திருமேனியாய்ப் பிரபஞ்சத்திடையிலே யெழுந்தருளி நின்று, மகிமையுடைய வேதங்களை அநாதியிலே திருவாய் மலர்ந்தருள, பின்பு அவ்வநாதியைக்கொண்டு பிரபஞ்சமானது அவ்வேதங்களின் முறையிலே நின்று வாழுமதனைக் கருதி அநாதியென்றுஞ் சுயம்புவென்றுஞ் சொல்லாநிற்கும்; அஃதென் போலவென்னின், உலகநாயகனாகிய ஓரரசன் ஆணைவழி யொழுகும் உலகத்தினுள்ளார்க்குத் திடமாக அவ்வரசனுரை வரைந்த ஓலையைத் திருமுகமென்று மங்கல மரபினாற் கூறித் தலையில் தரித்து அவ்வரசனைப்போலச் சிறப்புச் செய்கையாம். ரு

முடிவின்றி வேதியர்கள் முதல்வந்த மூவர்களும் மொழியுஞ்சொல் ஆரிய மெனில், கடிவின்றி யேகணித ரவர்கண்டவாறதுவென் வடகண்ட சாதி கடியா(து), ஒடிவின்றி ஓதுவதென் உரைதங்கு வேதமொழி உளதென்று கூறுமவர்தாம், அடியின்று தானெனும தறிவின்றி ஈனுமவர் இலையென்ற ஆதரவதே. ௧௧௬

(உரை) ஆரியமாகிய வேதமே கேடில்லாத பிரம க்ஷத்திரிய வைசியர் என்னும் மூன்று சாதியும் ஓதுஞ்சொல்லென்று நீசொல்லின், ஏனைய வருணத்துள்ளாராய்ச் சோதிடஞ்சொல்லுமவர்கள் வேதத்துக்கங்கமாகிய சாத்திரத்தை ஓதாமல் அறியும்படி எங்ஙனம்? அஃதன்றியும், இந்தத்தீவின் வடகூற்றினுள்ளார் மற்ற வருணத்தார் வேதத்தை ஓதத் தகாரென்று நீக்கப்படாமல் எல்லாராலும் ஓதப்படுவானேன்? ஆதலால் நீக்கப்படாதாயிற்று. எல்லார் சொல்லுந் தன்னிடத்திலே யுடைத்தானவேதம் சத்தமாகவுள்ளதென்று கூறுமவர் தாமும், வேதத்துக்கு மூலகர்த்தாவில்லையென்று சொல்லுமது, பிறந்த பிள்ளைக்குப் பெற்றவர் இல்லையென்று அறிவிலாது விரும்பிக் கூறுதல்போலும்.

கடிவின்றி - நீக்கமின்றி. ஒடிவின்றி-தவிர்தலின்றி. ஈனுமவர் - உண்டாக்குமவர். ஆதரவு - இலக்கணை. முடிவின்றி வேதியர்கள் - அளவிறந்த பிராமணர்கள். முதல்வந்த மூவர்களும் - பழைய பிரம விட்டுணு ருத்திரர்களும். கடிவின்றியே கணிதரவர்கண்டவாறது வென் - கடியாது கணித நூல்களும் ஒருவர் சொல்லாமல் வந்ததாம்.

வடகண்ட சாதிகடியா - வடபூமியிலுள்ளாருங் குறைபடாமல் வேதஞ் சுயம்புவென்றே சொல்லா நின்றார்கள் என்றலுமாம். ௬

அறிகின்ற பான்மைஅவ யவநின்ற தாகில்அணு அழி யுங்க டாதி யெனவே, செறிகின்ற வாறதிலை யெனின்வந்து சேருமது திடமன்றுகூட வொருவன், குறிகொண்டு காரின் முளை வருகின்ற பீசமவை குலையொன்றி வேனி லழியும், உறுகின்ற காலமவை உடனின்று போயழியும் உலகென்று நீடி யிலதே. ௨00

(உரை) ஆன்மாவானது பேதப்பட்டுச் சரீரவவயவத்தைத் தானறி யும் பகுதியிலே கூடிநின்றதாயின் அழியுந் தகுதியையுடைய சரீ ராதிபோல ஆன்மாவும் அழிந்துபோம். ஆன்மா அந்தச் சரீரவவயவத் தைச்சேராது சரீரவவயவந்தானே சென்று ஆன்மாவைச் சேருமென்று கூறின், சரீரவவயவந்தானே ஆன்மாவைக்கூடும் நிலைமையுடைத் தன்று; கர்த்தாவொருவன் குறிக்கோளாகக்கூட்டுகையாலே ஆன் மாவுஞ் சரீரமுங் கூடிவரும், முளைகளானவை கார்காலத்து விதையி னின்று முளைத்துவரும் வேனிற் காலத்துத் தகுதி வேறுபட்டழி யும்; அங்ஙனம்போல், பிரபஞ்சமானது சிருஷ்டி திதி சங்காரமென்று கூறப்பட்ட மூவகைத்தொழிலுற்ற காலத்துடனே கூடித்தோன்றி நின்று கெடுமாகையாற், காலத்தோடுங் கூடிவரும் பிரபஞ்சமானது எந்நாளும் நிலைபேற்றையுடையதன்றாம். ௭

நிறைவெங்கு மாகில்உயிர் நெறிநின்று போய்வருதல் அணைவின்ற தாம் உடலிலே, குறைவின்றெ லாமும்உள குடகந்த மாகில்அவை விடநின்ற வாறு குறியா, உறைகின்ற மாதவர்கள் உடனின்று போய்வறிதோர் உடல்கொண்டு மீள்வ துணராய், மறைதந்த வாய்மைதனில் நிறைவின்றி யேயுலகின் மலைகின்ற தாலுன் உரையே. ௨0௧

(உரை) ஆன்மாவானது பிரபஞ்சமெங்கும் நிறைந்து நிற்கு மாயின், ஆன்மாவானது நித்திய கன்மமுதலாகிய நெறிகளிலே பொருந்தி நின்று அந்த நெறிக்குத் தக்க சுவர்க்காதிபதங்களிலே சென்று புண்ணியப்பயனை புசித்துப் புண்ணியகன்மந் தொலைந்தால் மீளவும் வருமென்னும் வேத வாய்மையில்லையாம்; அற்றன்று,

எல்லா ஆன்மாக்களும் சரீரத்திலே குடத்திற்கட்டின பூமணம்போல நிறைந்துநிற்குமென்று கூறுகின்றாயாயின், அவ்வான்மாக்கள் சரீரங் கெட்டபோது தாங்கெடாமல் உடலைவிட்டு நிற்கிறவழியைக் குறிக் கொள்ள மாட்டா,—உடலின்கண் உறைகின்ற மகாயோகிகள் அவ் வுடலைவிட்டுப் பரகாயப்பிரவேசஞ் செய்வதும் வருவதும் அறியாய். வேதஞ் சொன்ன சத்தியமான அர்த்தத்தில் உனக்கு நிறைவில்லை யாதலால் நீ சொல்லுகின்ற சொல்லும் உலகத்தின்கண் மாறுபாடு பொருந்திற்று. அ

அழிகின்ற தால்வினைகள் ஆகின்ற வாறெனொரு வது மங்கி யான பரிசேல், ஒழிவின்றி ஓதநமும் அறவுண்ண நாம் வினைகள் உறுகின்ற வாறதெனலாம், கழிகின்ற தாலறிவு வினைதந்தி டாவினைஞர் கருமங்கள் நாடி யுறுவோர், பழு தின்றி யேஉதவும் அதுபண்ப தாகஅருள் பரமன்க ணாகும் வினையே. உ೦உ

(உரை) ஒருவன் செய்த கன்மங்கள் இக்காயங்கெடக் கூடக் கெடுமாகையாற் கன்மம் மேலைக்கு வந்துண்டாம்படி எங்ஙனம், வய லுக்கிட்ட எரு தனது தூலமுறைமைகெட்டுச் சூக்கும முறைமை யாகி வீரியங்கிடந்து பயிருக்கு நன்மை கொடுக்குமாறுபோலச் செய்த கன்மமும் உடலோடு தூல முறைமைகெட்டு ஆன்மாவோடு சூக்கும முறைமையாகிப் பொருந்து மென்று நீசொல்லின், நாம் நாடோறும் உண்ணும் உணவு செரிக்கக் கழிந்தமலம் பயனை அனுப விக்க வினைவருகின்றவாறு மீளவும் நமக்கு நன்மையைத்தருமென் பார் கூறுங்கூற்றெனலாம், காயத்தோடுஞ்செய்த வினைகெடுகையால் அவ்வினை ஆன்மாவையறிந்து கூடமாட்டாது ; அதுகூடும்படி, தொழில்செய்தோர்க்குச் செய்ததொழில்கண்டு தொழில்கொள் வோர் அவ்வவர்தொழிற்குத் தக்கதொத்துப் பழுதறக்கொடுக்குந் தன்மைபோல, ஆன்மாக்கள்செய்த புண்ணிய பாவங்களையறிந்து அப்புண்ணிய பாவங்களுக்கீடான புசிப்புக்களைக் கொடுத்தருளிப் புசிப்பிக்குந்தொழில் பரமேசுவரனதாகும். கூ

கருமங்கள் ஞானமது வுடன் நின்ற லால்மருவு கதி தங்க லாகு மெனின்நீ, தரும் அங்க ராகமுதல் அவைதங்க

மேலறிவு தவிரும்பின் வீடும் அணையா, பொருள் நின்று தே
டிவரு பயன் உண்டு போகவினை புரிகின்ற வாற தெனவே,
திருநின்ற போகம் வளர் அவிசென்று மேவியது செலவுண்டு
சூழ்வ செயலே. ௨௦௩

(உரை) நித்திய கன்மமுதலிய கன்மங்களை ஞானங்கூடி நிற்றலாலே அழிவில்லாமையைப் பொருந்தின வீட்டின்பத்தைப் பொருந்தலாம் என்று நீ கூறின், கன்மங்கள் செய்யுமிடத்துத் திரவியார்ஜிதம் வேண்டுகையாலே ஆசைமுதலியனவுண்டாம். அவ்வாசை முதலியனவுண்டாகவே ஆன்மாப் பாசஞானமாய்நிற்கும். அந்தப் பாசஞானத்தாலே மோக்ஷமும் அடையாது; ஒருவன் பொருளைத்தேடி அதனால் உண்டாயபயனை அதிலேநின்று புசித்து அந்தப் பொருள்மாளவே மீளவும் பொருள்தேடுதற்கு முயல்கின்றதனையொப்ப, வெகுவான ஆகுதி செய்கையினாலே அவ்வாகுதிசென்ற புண்ணியத்தால் மிக்க சுவர்க்கபோகங்களைப் பொருந்தி அப்புண்ணியந் தொலையுமளவும் புசித்துத் தொலைய மீளவும் புண்ணியகன்மஞ்செய்ய நினைக்கின்ற செயல் உன் செயல். ௪௦

பிரபாகரன் மதம்

அருந்தவனும் சைமினிபண் டாரணநூல் ஆய்ந்தானாய்த்
திருந்தும்உல கினிற்கொண்டு செப்பியநூல் திறமதனைப்
பரிந்துபிர பாகரன்பட் டாசானில் வேறாகிப்
புரிந்துரைசெய் நெறியதனைப் புவனிமிசைப் புகன்றிடுவாம்.

(உரை) அரிய தவத்தினையுடையனாகிய சைமினி முனிவன் முன் வேதநூலை ஆராய்ந்தானாய் நல்ல வுலகின்கண்ணே தான் சொல்லுகின்ற வழிக்குப் பொருந்தத்தக்கவற்றை வேதத்திலே நின்றெடுத்துக்கொண்டு சொல்லப்பட்ட அவனது சூத்திர முறைமையினைப் பொருந்திப் பிரபாகரன் பட்டாசாரியனாற் சொல்லப்பட்ட பாட்டத்தின் நெறியிலே வந்து அதிற் சிறிது வேறுபடச் சொன்ன வழியதனை யெடுத்து நாமும் பூமியின்கண்ணே சொல்லா நின்றோம்.

அருஞ்செயலின் அபாவத்தே அபூர்வமெனும் அது
தோன்றித், தருஞ்செயல்நின் றழியில்பின் பலிப்பிப்ப தாகு

மது, வருஞ்செயல்லொன் றின்றியே மண்சிலைபோ லாமுத்
தித், தருஞ்செயலீ தெனவுணர்ந்து தாரணிமேல் அவன்
சாற்றும். ௨0௫

(உரை) அரிதாகச் செய்யுங் கன்மத்தை யொழிந்தவிடத்திலே அபூர்வமென்ப தொன்றுண்டாய், அந்தக் கன்மத்திலே அறிவு கூடி நின்று தொழிற்பட்டுக் கன்மமுடிந்தபொழுது, பின்புதானின்று பிரயோஜநப் படுப்பிப்பதாம், அவ்வறிவுங் கன்மமுங்கூடி வருந் தொழிலொன்று மின்றியே, வீட்டுநெறியைத் தருகிற செய்தியாவது மண்போலவுங் கல்லுப்போலவும் அறிவுந்தொழிலும் அற்றிருத்த லாம். மண்போலவுங் கல்லுப்போலவும் அறிவுஞ்செயலும் அற்றிருப் பதே முத்தியென அறிந்து பூமியின்கண்ணே இத்தன்மைத்தென்று பிரபாகரன் சொல்வான். ௨

பிரபாகரன் மத மறுதலை

வேறுபலந் தருவதுதான் வினையென்று வேதங்கள்
கூறவோர் அபூர்வந்தான் கொடுக்குமெனக் கொண்டவுரை
மாறுதரு மறையோடு முன்பின்றி வந்ததால்
தேறியவிண் பூமுடிமேற் சேர்ந்துமணந் திகழ்ந்ததுவாம்.

(உரை) முன் ஜநநத்திற்செய்த இருவினையும் இந்த ஜநநத் திலே பலபேதப்பட்டுச் சுகதுக்கங்களைக் கொடுக்குமென்று உன் வேதங்கள் சொல்லாநிற்கவும், முன் ஜநநத்திற் செய்த வினைக்கு இந்த ஜநநத்திலே பலத்தைக்கொடுப்பது அபூர்வமென்பதொன் றென்று பிரபாகரா! நீ மெய்யாகக்கொண்டு சொல்லப்பட்ட சாத்திரம், வேதத்தோடு மறுதலைப்படும். செய்த கன்மத்தினுடைய பலம் அநாதி யிலில்லையாய்ப் பின்பு அபூர்வமென்பதொன்றினாலே வந்ததாயின், வாட்டமில்லாத குளிர்ந்த ஆகாயப்பூவுக்கு முன்பு மணமில்லாமல் தலையிலே சேர்ந்தபின்பு மணமுண்டானதென்று சொல்லுந்தன்மை போலும். க

ஆநந்தம் கதியென்ன அறிவழிகை வீடென்கை
ஊனம்பின் உணர்விழந்தோர்க் குளதாகும் உயர்முத்தி

தானிங்குச் சிவப்பொழியத் தழல்நிற்கு மாறில்லை
ஞானங்கெட் டுயிர்நிற்கும் எனுமுறைதான் நண்ணுதால்.

(உரை) பரமாநந்தமே வீடென்று வேதங்கள் சொல்லவும் நீ ஆன்மாவினதறிவுகெட்டு மண்போலவுங் கல்லுப்போலவு மாதல் வீட்டின்பமென்று கூறியது குற்றமுடைத்து; அப்படி அறிவுகெட்ட ஆன்மா முத்தியடைவானுயின், மூர்ச்சைவந் தறிவுகெட்டவர்களுக் கும் மிக்க வீட்டின்பம் உண்டாகவேண்டும்; அஃதன்றியும் இவ் விடத்து நெருப்பானது தன்சொரூபமாகிய சிவப்புக்கெட்டால், தானுங்கூடக் கெடுதலன்றி அந்நெருப்பு நிற்கும் வழியில்லையாம்; அதுபோல, ஆன்மாவானது தன்சொரூபமாகிய அறிவுகெட்டால் தானுங்கூடக் கெடுதலன்றி ஆன்மாநின்று வீட்டின்பத்தை அநுப விக்குமென்று சொல்லுஞ் சொற்பொருந்தாது; ஆகையால், அறிவு கெட்டுக் கல்லுப்போலவும் மண்போலவுமாய் முத்தியடையும் என்னு மது குற்றமுடைத்து. ௨

சத்தப்பிரமவாதி மதம்

உரையா னதுமை யலினுல் உலகாம்
புரையோ ருணரும் பொருள்பொய் யிதனை
விரையா துணரும் அதுவீ டெனவே
வரையா துரைவா திவகுத் தனனே. ௨0அ

(உரை) சத்தமானது மயக்கத்தினுலே பிரபஞ்சமாம். அறியா தார் அர்த்தமுஞ் சத்தத்துக்கு உண்டென்று விசாரிப்பது மெய்யன் றும். சத்தமே பிரமமாவது, அர்த்தமில்லையென்றறியும் அறிவே வீட்டின்பமாவதென்று,—சத்தப்பிரமவாதி பிரபஞ்ச பேதத்தை யெல்லைப்பட அறியாது சத்தமேயுள்ளதென்று வகுத்துச்சொன் னுன். க

பரிணு மம்விவர்த் தநம்மா யம்அதில்
தருமாம் உலகுள் ளதுசத் தமதே
பொருளா வதுசொல் நலம்அல் லவெனில்
மருவா துபொருட் டிறமற் றிலையே. ௨0க

(உரை) சத்தத்தாலே பரிணமித்து மிகவும் உண்டாதலே மயக்கமாம். அந்த மயக்கத்திலே உலகத்தை யுண்டாக்கப்படுவது மாகையால், உள்ளதாகக் காணப்பட்டது சத்தமொன்றுமே, சத்தத்துக்கு அர்த்தமென்று சொல்லப்பட்டது அச்சத்தத்தின் நன்மையேயாகும். சத்தத்தின் நன்மையன்று அர்த்தம் அர்த்தத்தின் நன்மையே சத்தமென்றுகூறின், சத்தங்கூடா தொருபொருளுண்டாவதில்லை; ஆதலாற் சத்தத்தின் நன்மையே அர்த்தமாம். உ

பூமா வெனவே உரையும் பொருளும்
ஆமாம் பொருளொன் றில்அனைந் திலதால்
நாம்ஆ தரவெய் துசொல்நன் கருவாய்த்
தாமாம் பொருள்நெற் பொரிதா னெனவே. உகO

(உரை) பூவெனவும் மாவெனவும் இரண்டுசொல்லுளவாய் அவற்றிற்குப் பொருள் கூறுமிடத்துப் புட்பமென்றும் இலக்குமியென்றுங் கூறப்படும். அப்படிக் கூறப்படும் பொருளொன்றிலே சத்தம் அடங்காமற் பூமியெனவும் விலங்கெனவுஞ் சொல்லப்பட்ட பொருளையுங் கொள்ளப்படுமாதலால், நாம் விருப்பத்தைக்கொண்டு சொல்லுஞ்சொல்லே நல்ல கருப்பமாகக்கொண்டு பல பொருள்களுமுண்டாம்; அஃதென்போல வென்னில், நெல்விற்றோன்றும் பொரிக்கு நெல்லே கருப்பமானாற்போல அர்த்தத்துக்குச் சத்தமே கர்ப்பமாம்.

பொரிக்கு வன்னபேதமும் நாமபேதமும் உண்டாயினும் நெல்லே அதற்குக் கருப்பமானாற்போல அர்த்தம் பலபேதப்படினுஞ் சத்தமே கருப்பமாமென்பது கருத்து. ங

சொல்வந் தெழலும் பொருள்தோன் றுதலால்
சொல்லே பொருளென் றுணிந் திடுநீ
சொல்லும் பொருளும் உடனின் றதெனின்
சொல்லும் பொருளின் றுசொல்நின் றதுவே. உகக

(உரை) யாதொருசொல் தந்ததால் ஓட்டங்களாலே யுண்டாக அந்தச்சொல்லிலே பொருளும் உண்டாமாதலாற் சொல்லே பிரதானமென்று நீ தெளிந்திடுவாயாக; அற்றன்று,—சொல்லும்பொருளும்

உடனிற்கையாற் பொருளுந்தனியே யொருமுதலென்றுகூறின், ஒருசொற்குப் பொருளுரைக்குமிடத்துப் பொருளுஞ்சொல்லாமாத லாற் சொல்லொழிந்து பொருளொன் றொன்றுண்டாவதில்லை; அத னாற் சத்தமே பிரமமென்று கொள்வாயாக. ௪

சத்தப்பிரமவாதி மத மறுதலை

உரையா னதுமை யலினுல் உலகேல்
உரையாய் ஒருமை யலும்உள் ளதென
வரையா துணரும் அதுவண் கதியேல்
வரையா மறையோ டுமலைந் தனையே. ௨௧௨

(உரை) சத்தமானது பரிணாமவிவர்த்தனமாகிய மயக்கத்தினாலே பிரபஞ்சமாமென்று கூறினாய்; அங்ஙனமாயின், சத்தமே சர்வமுமாம் என்பதன்றிச் சத்தத்திலேகின் றுண்டாகத்தக்கதொரு மயக்கமும் உண்டென்று சொல்லாய். அஃதன்றியும் பொருளை வரையாமல் சத்தத்தைப் பிரமமென்று குறித்துணர்தலே நல்ல முத்தியென்று கூறினாய்; அங்ஙனமாயின் வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட கன்மத்தை யும் ஞானத்தையும் செய்வதும் உணர்வதுஞ் செய்யாமல் முத்தி யடையலாமென்று வேதத்தோடு மறுதலைப்பட்டுக் கூறினாய்.

வேதஞ்சொன்னபடி கன்மஞ் செய்தானாயினும் ஞானமுணரா தார்க்கு முத்தியில்லையென்று வேதாகம சாத்திர புராணங்கள் சொல் லவுஞ் சத்தமே பிரமமென்றறியும் அறிவால் முத்தியடையலாமென் பது மாறுபாடு. ௧

அருவம் உரையா தலின்அவ் வுருவாய்
மருவும் பரிணா மம்மறந் திடுமாம்
பருகுந் ததியா னதுபா லதெனில்
உருவம் அதுவாய் அழியும் உரையே. ௨௧௩

(உரை) அந்தச் சத்தமானது அரூபமாதலாற் பிரபஞ்ச ரூபமாய்ப் பரிணமித்துப் பொருந்துதலை நினைக்கமாட்டாதாம்; அற்றன்று, குடிக்கும் பகுதியான பாலானது தின்னும் பகுதியாகிய தயிராய் உருப்பெற்றாற்போல அருவமாகிய சத்தம் உருவமாகிய பிரபஞ்சமா யுருப்பெறுமென்று நீ கூறின், அத்தயிர் மீளவும் பாலாகுந் தன்மை

யின்றித் தயிராய்நின்றழியுந் தன்மைபோல, சத்தமும் பிரபஞ்சமாய் உருப்பெற்றால் மீளவுஞ் சத்தமாகுந் தன்மையின்றிப் பிரபஞ்சமே யாய் நின்றழியும். உ

ஆயம் உடன்அந் தவிவர்த் தநமும்
மாயவ் வுளதென் றுசொல் எவ்விடமு
மாய்நின் றமையின் உரையின் நலமும்
ஆயும் பொருளுக் கறிநா மமதே. உகச

(உரை) சத்தத்தின் வரவு பிரபஞ்சமாய் வருதலும் பலரூபங் களாய்ப் பரிணமித்து வருதலுஞ் செய்கையால் சத்தத்துக்கு இப்போ தழிவுண்டாதல் வேண்டுமென்று சொல்லாய்; அஃதன்றியும், சத்தத் துக்கு நன்மை யென்றபொருள் எவ்விடமுமாய் நின்றமையின் அப் பொருளை யாராயுமிடத்து அப்பொருளுக்குப் பெயர்ச்சொல்லாய் நின்று பொருளை விளக்குவதே நன்மையென்றறிவாயாக.

எனவே, சத்தத்தினும் அர்த்தமே சிறப்பையும் நிலைபேற்றை யும் உடைத்தென்பது கருத்து. பரிணாமமாகின் நெருப்பென்ற போது நெருப்பா யெழுந்திருக்கவேண்டும்; விருத்தியாகின் நெருப் பென்றபோது வாய்வேகவேண்டும்; ஆதலால் தாதான்மியமுமன்று ததுற்பத்தியுமன்று இடுகுறிப்பெயரா மென்றதெனக்கொள்க. ங

உரைபோல் பொருளுக் குருவின் மையினவ்
உரையே பொருளென் றணைஇன் றரியென்
உரையே கவிமா லவனுக் குளதாம்
உரையாய் கவியா கவொர்மா லிணையே. உகரு

(உரை) சத்தத்தைப்போல அர்த்தத்திற்கும் உருவமில்லாமை யினால் அச்சத்தமே அர்த்தமென்று கூறினாய். இன்று அரியென்று சொல்லப்பட்ட சத்தம் திருமாலினுக்குங் குரங்குக்கும் மற்றும் பல பொருட்கும் பெயராகச்சொல்லலாம்; அதனைப் பொருள்தன்மை யிலே நின்றுஞ் சத்தங்கொள்ளாமற் சத்தத்தின் தன்மையிலே நின் றும் பொருள் கொள்ளலாமாகில், திருமாலைக் குரங்காகச் சொல்வா யாக.

எனவே, சொல்வேற்றுமையும் பொருள்வேற்றுமையும் உண் டென்பதாயிற்று. இதனால், சத்தமும் பொருளும் ஒன்றுபட்டிருந் தாலும் இரண்டும் வேறென்றே காண்க என்றதாம். ச

'நெல்லில் பொரியா வதுநீ டழலில்
சொல்லில் பொருளொன் றுடுதொக் கிடலால்
கல்வித் திறமாம் உரைகாட் சியினால்
மல்லற் பொருள்சா லவளந் தருமே. ௨௧௬

(உரை) பொரிக்கு நெல்லே கர்ப்பமானாற்போலப் பொருட்கெல்லாஞ் சொல்லே கர்ப்பமென்று கூறினாய்; அங்ஙனமாயின், நெல்லு மிக்க நெருப்பினைச் சேர்ந்தாற் பொரியாவதாதலால் நீ கூறியது உவமையன்று. பூமா முதலிய வொருசொல்லிலே பல பொருள்கூடி நிற்றலால் அதனை யறியக்கற்பதே சத்தம்; அப்பொருளைப் பிரித்தறியப்பட்டால் நல்ல வளப்பத்தினையுடைய பொருள்தானே நின்று மிகவும் நன்மையைத் தருமாதலால் நீ கூறிய சத்தத்திலும் அர்த்தமே சிறப்புடைத்து. ௫

முன்கண் டபொருள்பெயரா தலினால்
பின்கண் டபிழம் புணரும் பெயரால்
நன்கண் டபொருட் கொருநா சமதின்(று)
என்கண் டனைகா ரணமின் றழிவே. ௨௧௭

(உரை) முன் அறிவினாற் காணப்பட்ட அர்த்தமே சத்தமான பெயராய் நிற்கையாலும், பின்காணப்பட்ட உருக்களைச் சத்தமான பெயரைக்கொண் டறிகையினாலும், நன்றாகக் காணப்பட்ட அர்த்தத்துக்குக் கேடில்லையாம்; எனவே, சத்தத்துக்குக் கேடுண்டாம், காரியமாகிய சத்தமழிதலே யன்றிக் காரணமாகிய அர்த்தம் அழியுமென்று சொல்லுகை எப்படி யறிந்தாய்.

எனவே, அர்த்தங் காரணமென்றும் பிரதானமென்றுமாயிற்று. என்கண்டனை யென்பது - ஏதுகொண்டு கண்டாயென வினாவியது.

பொருள்இந் திரியம் உணர்வோ டுமான்
இருளின் றியிடும் ஒளிஇத் தனையும்
மருவும் பொழுதில் வருஞா னமதின்
ஒருவும் பெயர்அர்த் தம்உதித் திடுமே. ௨௧௮

(உரை) ஆன்மா ஒரு விடயத்தை யறியும்போது, அறியப்படு பொருளும் அதனைக் காட்டும் இந்திரியமும் அதனோடு கூடியுணரும் அந்தக் கரணங்களும் அவற்றிற்கு மூலமாகிய பிரகிருதியும் அவற்றை

வெளியாகத் தோற்றுவிக்கிற திரோதான சத்தியுமாக இத்தனையுங் கூடுமளவில் ஆன்மாவுக் கறிவுண்டாம். அவ்விடத்திற் பெயர் நீங்கப் படும் பொருள் தோன்றப்படுமாதலால் அர்த்தமே பிரதானம்.

இருளின்றியிடும் ஒளியென்பது - கன்மத்துக்கீடான புசிப்பிற் செலுத்துகையால் திரோதாயி ஒளியென்றாயிற்று. ஒருவும் - நீங்கும். ஆண்பனையிற் குரும்பை தோன்றினது பெரியோர் வசனமாகிய சத்தத்திலே யன்றோவென்னில், அவர் சிவோகம் பாவனு பலத்தினுல் உண்டான தொழியக் கேவலஞ் சத்தத்திலுண்டானதன்று; உண்டாகில் எல்லா வசனங்களினும் உண்டாக வேண்டுமெனக் கொள்க. எ

அத்தம் தெளிதற் கொளியா னதுபோல்
சத்தம் பொருள்தான் அறிதற் குளதாம்
நித்தம் அதுவன் றுரைநின் றழியும்
சித்தன் ஒருவன் உரைசெய் தனனே. உகசு

(உரை) இருளின்கட் கிடக்கும் பல பொருள்களைத் தெரிதற்குக் கைவிளக்குண்டான தன்மையைப்போல, பல பேதப்பட்ட பொருள்களையும் அறிதற்குச் சத்தமுண்டானதாம், அந்தச் சத்தம் நிலைபேறுடைத்தன்றாய்ப் பொருளாகிய காரண மில்லையாயில் தானுங் காரியப்படாதழியுமாகையால், இந்தச் சத்தஞ் சித்தனாகிய பரமேசுவரனாலே யுண்டாக்கப்கபட்டதாதலால், அதனைப் பிரமமென்று சொல்லக்கடவையன்று. அ

மாயாவாதி மதம்

நானே பிரமம் என்றுரைத்து ஞாலம் பேய்த்தேரெனஎண்ணி, ஊனே புகுந்து நின்றுயிர்கட் குபதேசங்கள் உரைத்துவரும், மாறு மதிகே டனுமாய மாயா வாதி பேயாகித், தானே உரைக்கும் அந்நூலின் உண்மை தன்னைச் சாற்றுவாம். உ௨௦

(உரை) ஆன்மாவுஞ் சிவமு மென்னுது அகம்பிரமமென்று சொல்லிப் பிரபஞ்சமெல்லாம் கானற்சலம்போலப் பொய்யெனக் கருதிக் கருப்பாசயம் நீங்காமல் நின்று தான் மற்றுள்ள ஆன்மாக்

களுக்கு உபதேசங்கள் சொல்லித் திரிகின்ற நாணமில்லாத அறி வீனனாகிய மாயாவாதி பித்தேறி வேதாகமங்களுக்குப் பொருந்தாமல் தனக்குப் பொருந்தத்தானே சொல்லிக்கொள்ளும் அந்த நூலினது உண்மையின் தன்மையைச் சாற்றுவாம்.

ஊனே புகுந்துநின் றெனபது - தான் பிரமமாயின் ஊனிற்புகு தல் வேண்டாவென்பது கருதியென்க. உயிர்கட் குபதேசங்களு ரைத்து வருமென்பது - சர்வ ஆன்மாக்களுந் தன்னைப்போலப் பிரம மாகையால் உபதேசஞ் சொல்லவேண்டா என்பது கருதியென்க. க

அறிவாய் அகில காரணமாய் அநந்தா நந்த மாய்அரு வாய்ச், செறிவாய் எங்கும் நித்தமாய்த் திகழ்ந்த சத்தாய்ச் சுத்தமாய்க், குறிதான் குணங்க ளொன்றின்றிக் கூறும் வேதம் தனக்களவாய்ப், பிறியா அநுபூ திகந்தனக்காய் நின்ற தநதப் பிரமந்தான். உ௨க

(உரை) ஞானமே சொரூபமாய்ப் பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணமாய் எல்லையில்லாத ஆனந்தமாய் உருவமின்றி அருவமாய் எங்கும் நிறைந்து நிற்பதாய்க் கேடிலாதாய் விளங்குஞ்சத்தாய் அசுத்தத் துடன் கூடாது சுத்தமேயாய், ஓரடையாளமும் ஒருகுணமுமில்லை யாய்ச் சொல்லத்தக்க வேதங்கட்கு வரம்பாய் நீக்கமில்லாத அநுபூதி தனக்கே யுடைத்தாய் நின்றது உயர்ந்த பிரமம்.

பிறியா வநுபூதிகந்தனக்காய் என்றதனல், ஞாதிரு ஞான பேத மில்லை என்பதாயிற்று. உ

ஒன்றும் இரவி பலபாண்டத் (து)உண்டாம் உதகத் தங் கங்கே, நின்றாற் போல உடல்தோறும் நிகழ்ந்து நிற்கும் பொருள் மேற்கண், சென்றாற் போலப் புலன்களுக்குஞ் சிந்தை தனக்குந் தெரிவரிதாம், என்றால் காட்சி முதலாய இருமூன் றளவைக் கெட்டாதால். உ௨உ

(உரை) ஓராதித்தன் ஆகாசத்திலே நிற்கப் பல பாத்திரங்களி லும் உண்டாகிய ஜலங்களிலே தனித்தனியே தோன்று மாறுபோல, ஏகமாகிய பிரமம் உடல்கள் தோறுந் தனித்தனியே தோன்றப்பட்டு நிற்கும், அவ்வாதித்தன் பாத்திர வுதகங்களில் அகப்படாமல் மேற்பட இயங்குகின்றாற்போல, அந்தப் பிரமம் உடலில் அகப்படாது மேற் பட்டு இந்திரியங்களுக்கும் கரணங்களுக்கும் அறிதற்கரிதாய் நிற்கும், இப்படிச் சொல்லப்படுகையாலே காட்சி முதலாய ஆறளவைக்குந் தெரிதற் கரிதாம். ௩

பொருள்மேற்கண் பாத்திரத்திடத்துக் கண்ணன தோடிக் கண்டாற்போல அறிவுகளுக் கிராவணன் பலதலையுங்கொண்டு வியாபரித்தாற் போலவும் ஆயிரம் பணாமுடியையுடைய அநந்தனைப்போலவும் ஒருவனுமே பலமுகமாய் வழங்காநின்றான். இருமூன்றளவை—பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், ஆகமம், உபமானம், அருத்தாபத்தி, அபாவம்.

இருளில் பழுதை அரவெனவே இசைந்து நிற்கும்
இருங்கதிர்கள், அருளப் பழுதை மெய்யாகி அரவும் பொய்
யாம் அதுவேபோல், மருளில் சகமுஞ் சத்தாகி மருவித்
தோன்றும் மாசில்லாத், தெருளில் சித்தே சத்தாகும் பித்
தாம் சகத்தின் செயலெல்லாம். உஉ௩

(உரை) இருளின்கட் புற்றருகே ஒரு பழுதை கிடப்ப, அதனைக் கண்டோர் பாம்பெனவே பொருந்திநிற்கும் அளவில் ஆதித்த கிரணங்கள் தோன்றப் பழுதை மெய்யாய்ப் பாம்பு பொய்யாம் அதுபோல், பொய்யாகிய பிரபஞ்சத்தினுடைய செயலும் மயக்கத்தாலே மெய்யாகப் பொருந்தித் தோன்றும், மயக்கமற்ற பிரமஞானம் விளங்கின காலத்துப் பிரமமே யுண்மையாகப் பிரபஞ்சத்தின் செயலெல்லாம் பொய்யாம். ச

உலகந் தானும நிருவசநத் துண்டாம் இன்றேல் உதியாது
நிலவி யுண்டேல் அழியாது நிற்ப தாகும் மித்தையால்
இலகு சுத்தி கனல்சேர இன்றும் வெள்ளி நின்றதாம்
குலவு சகமும் அவிகாரம் பரமார்த் தத்தில் கொள்ளாதால்.

(உரை) பிரபஞ்சமானது வசநரகிதமான பிரமத்திலே நின்றுந் தோன்றும். அந்தப் பிரமத்தினின்றுந் தோன்றாதாகில் வேறோர் உபாதாந முண்டாய்ப் பிரபஞ்சந் தோன்றுவதுமில்லை. பிரபஞ்சத்தை ஒருவர் தோற்றுவிக்காமல் தானே யுண்டாமாகில் அதுவும் ஒரு முதலா யழியாது நிற்கத்தகும் ; அஃதன்றி அழியப்படுவதி யாங்ஙனமென்னில், பிரபஞ்சம் மெய்போலத் தோன்றினும், பொய்யாகை நிச்சயமாகையால் ; அஃதன்றிப் பிரபஞ்சம் மெய்போலத் தோன்றிப் பிரகாசிக்கிறபடியும் பாரமார்த்தத்திற் பொய்யாகிறபடியும் எங்ஙனமென்னில், வெள்ளிபோலப் பிரகாசிக்கும் இப்பியையும் வெள்ளியையுங் கனலிலிட்டால் இப்பி கெட்டு வெள்ளிநின்றாற்

போல மெய்போலத் தோன்றும் பிரபஞ்சமும் அவிகாரமாகிய பிரம மும் பரமார்த்தத்தில் நிரூபணஞ்செய்தால் அவிகாரமாகிய பிரமமே மெய்யாய்ப் பிரபஞ்சம் பொய்யாகக் கொள்ளப்படும்.

நிருவசநம் அவிகாரம் என்பன பிரமத்துக்கோர் ஆகுபெயர். சுத்தி - இப்பி, கிளிஞ்சில். ரு

தாங்கும் உலகுக் குபாதாநம் சத்தாம் சிலம்பி நூல்தன் பால், வாங்கி வைத்துக் காப்பதுபோல் வையமெல்லாம் தன் பக்கல், ஓங்க உதிப்பித் துளதாக்கி நிறுத்தி ஒடுக்கத் தில தாக்கும், ஆங்கு வந்த வாறதனால் சத்தாம் சகத்தின் அமை வெல்லாம். உஉரு

(உரை) ஆதாரமாகிய பிரபஞ்சத்துக்கு உபாதாநம் சத்தாகிய பிரமமேயாம் ; அஃதென்போல என்னில், சிலம்பியானது நூலைத் தன்னிடத்திலே நின்றுந் தோற்றுவித்து அந்த நூலை ஓரிடத்திலே யுண்டாக்கிவைத்துப் பாதுகாத்துப் பின்பந்த நூலழியும்படி தானீங் குந் தன்மைபோலப் பிரமமும் பிரபஞ்சபேதம் எல்லாவற்றையுந் தன் னிடத்திலே நின்றும், விளங்கத் தோற்றுவித்தும் அவற்றை உளதாக இரக்ஷித்தும் பின்னில்லையாம்படி சங்கரித்திடும். அப்படிப் பிரமத் திலே தோன்றி நின்று கெடுகையாற் பிரமத்தினுடைய நியமமே பிரபஞ்சத்தின் செயலெல்லாம். சூ

மன்னும் பிரமந் தனின்வானாய் வானின் வளியாய் அந்தவளி, தன்னின் அழலாய் அழலின்பால் சலமாய்ச் சலத்தில் தாரணியாய்ச், சொன்ன இதனின் மருந்தாகித் தோற்றும் மருந்தில் அன்னமாய், அன்ன மதனில் துவக் காதி ஆறு தாது ஆயினவால். உஉசூ

(உரை) கேடில்லாத பிரமத்திலே ஆகாசந்தோன்றி ஆகாசத் திலே வாயுதோன்றி அவ்வாயுவிலே அக்கினி தோன்றி அக்கினி யிலே ஜலந்தோன்றி ஜலத்திலே பிருதிவி தோன்றி, கூறிய இப் பிருதிவியிலே ஒஷதியாய்த் தோற்றிய வோஷதியிலே உணவாய் அவ்வுணவிலே காயப்பகுதிப்பட்ட தாதுக்களாறும் உண்டாயின.

தாதுக்கள் ஆறுவன—தோல், எலும்பு, நரம்பு, மச்சை, சோரி சுக்கிலம் என்பவை. இவை காயத்தின் பகுதிக்கோர் பொதுப் பெயர். எ

ஆறு தாதுக் களுங்கூடி வந்த கோசம் அன்னமயம்
மாறில் பிராண கோசமயம் மன்னு மதனில் மனோமயந்தான்
வேறு வரும்விஞ் ஞானமயம் மேவும் அதனின் அதுதன்னில்
கூறி வரும்ஆ நந்தமயம் கோச மயம்பின் கூடியதால் ௨௨௭

(உரை) அவ்வாறு தாதுக்களுங்கூடி யுண்டாகியது அன்னமய கோசம், பொருந்திய அந்த அன்னமய கோசத்திலே மாறில்லாது வாயுப்பரந்து துடிப்புண்டானது பிராணமயகோசம். அந்தப் பிராண மயகோசத்திலே மயக்கம் நீங்கிப் பழையமனங் கூடுவது மனோமய கோசம், பொருந்திய அந்த மனோமயகோசத்திலே வேறாகவருஞ் சோத்திராதிகள்கூடி அறிவாயிருப்பது விஞ்ஞானமய கோசம்; அந்த விஞ்ஞானமய கோசத்திலே கூறுகின்ற வாக்காதிகள் கூடி ஆநந்தமாயிருப்பது ஆநந்தமயகோசம், மயமென்னுஞ் சொல்லின் பின்னே கோசமென்னுஞ் சொற்கூடியதாம் அ

கோச உருவில் பிரமந்தான் கூடித் தோன்றும் நீடுமொரு
காசம் மருவும் கடந்தோறும் நின்றாற் போலக் கதிரவன்தன்
வீசு கிரணம் உருவின்கண் வெளிப்பட் டிடுவ ததிற்பற்றும்
பாசம் அதனுக் கின்றாகும் என்றாற் பாத்திற் பற்றுண்டோ.

(உரை) பஞ்சகோசமாகிய உருவின்கண்ணே பிரமமானதுகூடிப் பிரகாசிக்கும்; அஃதென்போலவென்னில் எட்டுதற்கரிதாய ஒப் பற்ற ஆகாயத்தின் கண்ணே பொருந்திநிற்கும் ஆதித்தனது மிகுந்த கிரணமானது பூமியின்கண் வைத்த கடந்தோறுந் தனித்தனியே தோன்றுமாபோல, அந்தப் பிரமமும் ஆதித்தனைப்போல எட்டா தாயினும் உருக்கள்தோறுந் தனித்தனியாய் நிற்கும், பிரமம் அப்படிப் பாசத்தோடுகூடி நின்றதாயினும் பிரமத்தைப் பாசஞ் சென்று பற்றுவதில்லையாம், பிரமத்தைப் பாசம் பற்றாதாகையால் அந்தப் பிரமத்துக்குப் பாசத்தோடு பற்றில்லை. ௯

அலகில் மணிக ளவைகோவை அடைந்த பொழுதின்
அங்கங்கே, நிலவும் ஒருநூல் பலநிறமாய் நின்றாற் போல
நீடுருவம், பலவும் மருவு பேதத்தால் பன்மை யாகும் பிர
மந்தான், குலவு போக போக்கியங்கள் கொள்ளும் போன்று
கொள்ளாதால். ௨௨௯

எண்ணிறந்த பல வன்னமாகிய மணிகளைக் கோவையாகக் கோத்தவிடத்தே ஒரு நிறப்பட்ட நூல் அம்மணிகளாலே பலநிறமாய் நின்றாற்போல, பிரபஞ்சத்தில் தோன்றப்பட்ட யோனிகள் பலவாகப் பேதிக்கப்படுகையால் அவற்றோடுங் கூடிய பிரமமும் பல பேதப்பட்டாற்போல அங்கங்கே தோன்றும்; ஆகையால் மணிகளிற் பொருந்தின நூலுந் தன் தன்மைகெடாது நின்றாற்போலப் பிரமமும் போக போக்கியங்கள் கொள்வாரைப் போன்று கொள்ளாதாய் நிற்கும். ௧0

போற்றும் செயலால் பலநாமம் புனைந்து போக போக்கி யத்தில், தோற்றும் நனவு கனவினுடன் சுழுத்தி துரியம் எய்தும் இதற்(கு), ஏற்ற கரணம் நிரைநிரையே ஈரேழ் நாலொன் றெல்லாமும், மாற்றி நிற்கும் கேடின்றி வந்த போகம் மாய்ந்திடவே. ௨௩0

(உரை) பிரபஞ்சத்தார் துதிக்குந் தொழிலாலே பரமான்மா வென்றும் ஜீவான்மாவென்றும் அந்தரான்மாவென்றும் நரகான்மா வென்றுந் திரியக்கான்மாவென்றும் பல பெயர்களையும் பொருந்தி, போகத்திலும் போக்கியத்திலும் கூடி அநுபவிப்பாரைப்போலத் தோன்றும். சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியமென்னும் நாலவத்தையும் பொருந்தும், அவ்வவத்தை நாலிற்குங்கூடி நிற்குங்கரணம் அடைவே நிரைநிரையாகக் கொள்ளுமிடத்துச் சாக்கிரத்துக்குப் பதினாலும், சொப்பனத்துக்கு நாலும், சுழுத்திக்கொன்றும், துரியத்துக்குக் கேடில்லாத வந்தப் புண்ணியபாவங்கள் கெடும்படி எல்லா வற்றையும் நீங்கி நிற்கு மிடமுமாக நிற்கும்.

சாக்கிரத்திற் பதினான்கு கருவியாவன—சோத்திராதி யைந்து, சத்தாதியைந்து, அந்தக்கரணம் நான்கு ஆகப் பதினான்காம். சொப்பனத்தினாலாவன—அந்தக் கரணங்கள். சுழுத்தியிலொன்றாவது - உள்ளம், இதனையே சித்தமெனக்கூறுவர். பிரகிருதி புமான் மகான் புருடன் அவித்தை அவ்வியத்தம் மூலப்பிரகிருதி என்பன ஒரு பொருட்கிளவி. பிரமமொழிய எல்லாம் நீங்கி நின்றவிடந் துரியம். போகம் - புண்ணியபாவம். போக்கியம் - மனம். இவை யிரண்டிற் குஞ் சாட்சிபூதம் பிரமமென்பது கருத்து. அவத்தை யென்பது - பிரமம் உபாதிகளோடுங் கூடினாற் பேதிக்குமவதாம். சாக்கிரம் - விழிப்பு. சொப்பனம் - பிரகிருதி யவதாம். சுழுத்தி - பிர

கிருதி ரூபம். போகபோக்கியம் என்பது - புசிப்பும் புசிப்புக்கிடமாகிய பதார்த்தங்களும். துரியமாவது கருவிநீங்கின விடமெனக் கொள்க. கக

கருவி யெல்லாம் நானெனவே கருதல் பந்தம் அக்கருத்தை
ஓருவ முத்தி யுண்டாகும் உள்ளம் வித்தாம் செய்தியினல்
மருவும் மாயா காரியங்கள் அவித்தை மாய வேமாயை
பிரியும் பிரிய ஞானமது பிறக்கும் பிறவா பேதமே. உ௩க

(உரை) கருவிகள் பதினுலோடுங்கூடி அவற்றை நானென்று கருதி நிற்பது பந்தமாம். அக்கருவிகள் பதினுலோடுங் கூடாமல் நீங்கித் துரியத்துநிற்கவே தற்சொரூபமாகிய சிவோகம்பாவம்பிறந்து முத்தியுண்டாம், பந்தத்துக்கு வித்தாவது மூலப்பிரகிருதி, அந்த மூலப்பிரகிருதியின் செயலாலே மாயாகாரியங்களாகிய சுகதுக்கங்கள் பொருந்தும், அவித்தையாகிய மூலப்பிரகிருதியின் செயல்கெடவே மாயைநீங்கும், அம்மாயை நீங்கவே ஞானமுண்டாம்; அந்த ஞானமுண்டாகியவிடத்தே அந்தஞானம் பந்தந்தோன்றுமற் சிவோகம் பாவம் பிறக்கும்.

கருவியெல்லாம் என்றது - தொண்ணூற்றாறு கருவிகளும். உள்ளம் வித்தாஞ் செய்தியினல் மருவுமென்பது - அவித்தையாகிய அறியாமையின் காரியத்திலே பொருந்துமென்க. கஉ

ஆன கன்ம அநுட்டயங்கள் அந்தக் கரண சுத்திதரும்
ஊன மின்றி அச்சுத்தி ஞான மதனை உண்டாக்கும்
ஞான மதுதான் பிரமத்தை நானென் றுணர்த்தும் நான்பிறந்தால்
வான மதிநீர்த் துளக்கமெனக் காணுந் தன்னை மாயையிலே.

(உரை) உண்டான கன்மாநுஷ்டானங்களாகிய வாகிய சுத்தியாலே அந்தக்கரணத்துக்குச் சுத்தியுண்டாம், குற்றமின்றி அச்சுத்தியானது ஞானத்தையுண்டாக்கும், அந்த ஞானந்தானே அகம்பிரமம் என்பதனை அறிவிக்கும், அங்ஙனந் தானனதன்மையிலே கருத்துமுற்றினல் ஆகாசத்திலுண்டாகிய சந்திரன் சலத்தின்கண்ணே நின்று விளங்கித் தோன்றும் உருவம்போல மாயையிலே தற்சொரூபமுந் தெரியும்.

துளக்கப்பாடு, சலத்துக்கொழியச் சந்திர பிரதிபிம்பத்துக் கில்லாமைபோல், அலைவு கருவிகளுக்கொழியப் பிரமத்திற்கில்லை என்க.

தானே தானாய் அநுபோகம் தன்னில் தன்னை அநுபவித்திட்(டு)
ஊனே உயிரே உணர்வேயென் றொன்று மின்றி உரையிறந்து
வானே முதலாம் பூதங்கள் மாய மாயா தேமன்னி
நானே பிரமம் எனத்தெளியும் ஞானம் பிரம ஞானமே.

(உரை) அகம்பிரமமாய் அநுபூதியுந் தன்னிலே தன்னை அநுபவித்து, காயமென்றுங் கரணமென்றும் வாயுவென்றும் ஒருபேதமுமின்றி இன்னபடியென்று சொல்லுதற்கோர் சொல்லுமின்றி, ஆகாசமுதலாகிய பூதங்கள் கெடவுந் தாமொருகாலுங் கெடாதே நிலைபெற்று, அகம்பிரமம் எனத்தெளியும் ஞானமே பிரமஞானம். ௧௪

சாற்றும் மறைதத் துவமசிமா வாக்கி யங்கள் தமையுணர்ந்தால்
போற்றி அதுநீ யாணுயென் றறைவ தல்லால் பொருளின்றே
தேற்று மிதனைத் தெளியாதார் தெளியப் பஞ்ச ஆதநமேல்
ஏற்ற இயம நியமாதி யோகம் இருநான் கியற்றுவரால்.

(உரை) சொல்லப்படும் வேதத்தின் முடிவாகிய தத்துவமசி முதலாகிய மகாவாக்கியங்கள் சொல்லும் பகுதியை யுணருங்காலத்து விரும்பி அது நீயாணுய் என்பதல்லாது மற்றொருபொருள் சொல்லுதற்கில்லையாம்; ஆதலால், இப்படித் துணியச்சொல்லும் மகாவாக்கியங்களின் உண்மையைக்கொண்டு சோகம்பாவகமாக அறியாதார் அந்த முறையைத் தெளியவேண்டிப் பஞ்சவாதன முதலாகிய பூசிக்குங்கிரியையும் மேலாகிய இயமம் முதலாகிய அட்டாங்கயோகமுஞ் செய்துதிரிவார்.

எனவே சரியை கிரியை யோகமாகியவை பிரமஞானங் கூட வேண்டிச் செய்யுந் தவமென்பது கருத்து. பஞ்ச ஆதனமாவன: கூர்மாசனம், அநந்தாசனம், சிங்காசனம், பத்மாசனம், யோகாசனமாம். அஷ்டாங்க யோகமாவன: இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியாநம், சமாதி எனஇவை. பஞ்சசாதனம் எனப் பாடமாயின் ஆசநமும் யோகபட்டமும் தண்டும் கமண்டலமும் செபமாலையும் எனப்பொருள் கொள்க. ௧௫

ஏகம் நானென இயம்பி இப்படி அறிந்து முத்தியடை யின்னென, மோக மானஉரை சோகம் இன்பொடுமு டிந்தி டாதுமல டாகிய, காக மானதுக ருங்க லின்தசைப றித்த ழுங்கரிய குஞ்சியின், தாகமார்பசி தவிர்க்க வாயிடை கொடுத் ததென் றுரைசெய் தன்மையே. உ௫௫

(உரை) மாயாவாதி! நீ நான் ஏகப்பிரமமென்றுசொல்லிப் பின்பு கருவிகளை நீங்கி இப்படித் தரிசித்துமுத்தி யடையுங்களென்று மயங் கிச் சொல்லுஞ்சொல், நீ எடுத்துக் காட்டின சோகம்பாவனையேல், அங்ஙனங் கூறும் இனிய ஆன்ம வாக்கியத்தோடு கூடிமுடியாது; அஃதெங்ஙன மென்னில், அவ்வாக்கியம் அது நானுனேன் என்கை யால் இரண்டுபட்டுப் பெறுவானும் பேறுமாயொன்று கையால். அஃ தன்றியும் பிரமத்தை விகாரமற்றதாகவுங் கூறி, மீளவும் மயங்கி, அந் தப் பிரமஞ் சீவான்மாவாகப் பேதித்ததாகவுங் கூறினுய்; அதற்குக் கன்மமென் ஞெருமுதலின்றி இல்லாததனையும் உண்டாக்கி அத னைக் கூடிற்றென்றுங் கூறியது மயக்கம். அஃதென்போலவென்னில், ஒரு மலட்டுக் காகமானது அழுகின்ற தனது கரியநிறத்தையுடைய குஞ்சுக்கு மிக்க பசியைத் தணிப்பான் கரிய கல்லினுண்டான இறைச் சியைவாங்கிக் குஞ்சியின் வாயிலே கொண்டுவந்து கொடுத்ததென்று சொல்லுந் தன்மையாம்.

எனவே, நிர்விகற்பமாகிய பிரமத்திற்குவமை மலட்டுக் காகம். அப்பிரமத்திலே சீவான்மாவாகப் பேதித்த தென்றதற்குவமை அக் குஞ்சி. அந்த ஜீவான்மாவுக்குக் கன்மாதிகளுண்டாக்கிக் கொடுத்தற் குவமை கல்லின் மாம்சம். க

நீடு வேதம் அளவாக ஏகமெனும் நீதி தான்நிகழ்வ தாகுமேல், நாடி ஞாதிருவும் ஞான ஞேயமுடன் நாலு நான் மறையும் ஓதலால், ஓடு மாகுமுன(து) ஏகம் ஓதுமிவை ஊன மாகிஉரை மாறுகோள், கூடு மாகும்அநு பூதி தானுமது கூடி டாதறிவி லாமையால். உ௫௬

(உரை) அநாதியேயுண்டாகிய வேதம் வரையறையாகப் பிரம மொன்றே யென்று சொல்லுவதாக நீ சொன்னுய். அப்படியாயின்,

அந்த வேதத்தில் ஞாதிரு ஞான ஞேயமாகிய மூன்று முதலுமுண் டெனவே தெரித்து நாடோறுஞ் சொல்லுதலால், நீ ஒன்றென்று சொல்லுஞ்சொல் அவ்வேத வாக்கியங்கொண்டே பின்னிடாநிற்கும். இன்னும் நீ பிரமம் ஒன்றேயென்றும் அகம் பிரமமென்றுஞ் சொல் லுஞ் சொற்கள் குற்றப்பட்டுத் தத்துவமசி யென்னும் வாக்கியத் தோடு மாறுகோடலைப் பொருந்தும். உனக்கான்மாவில்லை யாகை யாலே அநுபூதிதானும் உண்டாக மாட்டாது.

நான்மறையும் என்கையால் ஆகமத்துணிவும் பெற்றது. உரை - மகாவாக்கியம். அறிவு - ஆன்மா. ஞாதிரு - ஆன்மா. ஞானம் - ஆன் மாவிற்குச் சகாயபூதமான சிவசத்தி. ஞேயம் - அந்தச் சத்தியாலறி யப்படும் பிரமேயமான சிவம். உ

நீதியால் ஒளிகொள் பானு வான(து)அக னீரி லேநிகழு மாறுபோல், ஆதி தானுருவ மாய காயமதின் மேவி ஆவ திலை யாகுமாம், தீதி லாஅருவ மாதலால் நிழல்கள் சேர வேறிடமி லாமையால், ஓதில் ஓர்அகலின் நீரி லேயொருவர் காணலால் இலதுன் ஏகமே. உ௩எ

(உரை) கிரணங்களையுடைய ஆதித்தனதுசாயை பாத்திரோத கங்கள்தோறும் முறைமையாலே விளங்குமாபோல, சர்வத்துக்கும் முதலாயிருக்கிற பிரமங் குற்றமில்லாத அரூபமாகையால் உபாதிக ளோடுங் கூடி யுருபமாகிய காயத்திலே பொருந்தி உண்டாவதில்லை யாம்; அன்றியும், பாத்திரோதகம் நிழலின்கண் இருந்தால் ஆதித்த கிரணஞ் செல்லாதாற்போலப் பிரமங்கூடாத காயமுமுண்டாக வேண் டும்; ஆகையாலும், பாத்திரோதகத்திலே ஆதித்தனைக் காண்பான் ஒருவனைப்போலக் காயத்திலே பிரமத்தைக் காண்பான் ஓரான்மா உண்டாகையாற் சொல்லுங்காலத்து உனது அகம்பிரமம் என்பதில்லை யாம்.

அருவமாதலானும, இடமில்லாமையாலும், ஒருவர் காணலாலும் என உம்மை கூட்டுக. நிழல்சேர வேறிடமிலாமையாலென்பது-பிரம மருவமாதலால் நிழல் சேர்தற் கிடமில்லையா மென்க. ௩

வேறு வாயில்புல னோடு மேல்மனமும் மேவி டாதுபிர மாணமும், கூறி டாதறிவு தானெ னுஉணர்தல் கோடு நீ

முயலின் நாடினய், ஈறி லாதபரம் ஏக மேயென இயம்பு நீ இசையும் ஞானமும், பேற தாவதிலை பேத மானஇது பேண வேயுளது பேசிலே. ௨௩௮

(உரை) ஒன்றோடொன்று கூடாமல் உணரும் பொறிகளும் புலன்களும் அவற்றின்மேலுண்டாகிய மனமுங் கூடாமல் உடலில் ஓரறிவு தனித்து நின்றறியாதிருக்கவும், அறியுமென்று சாத்திரப் பிரமாணங்களுஞ் சொல்லாதனவாயிருக்கவும், நீ பிரமங் காயத்தோடுங் கூடித்தானே தானய் நின்றறியுமென்று சொல்லிய அறிவு, கோடில்லாத முயலுக்குக் கோடுண்டென்றறிந்த அறிவிற்கொக்கும்; அன்றியும், கேடில்லாத பிரமம் ஏகமாயே நிற்குமென்று சொல்லுகிற நீ, பொருந்து ஞானத்தால் உனக்குப் பயனுண்டாவதில்லையாம். அஃதெங்ஙனமென்னில், பரப்பிரமே சீவான்மாவுமென நீ சொல்லுகையால், நீ இங்ஙனஞ்சொல்லு முறைமையின்றிப்பரமான்மாவும் அதனை யறியப்படுஞ் சீவான்மாவுமென இரண்டு முதலுண்டென்று சொல்லும் முறைமையே போற்றவுளது. ௪

இலகு சோதிமணி எனவும் ஏகமெனின் இதனில் ஏகமது விலகினய், குலவு காசுமொளி அதுவும் நீடிவளர் குணமும் நாடுவதொர் குணியுமாம், பலவு மானகுண மொருவும் ஏகமது எனவும் நீபகரில் நிகரிலா, உலக மானதனை உதவு மாறதிலை உணர்வு தானுமிலை உணரிலே. ௨௩௯

(உரை) மிக்கவொளியும் மணியும்போல ஒன்றாயிருக்குமென்று நீ சொல்லின், இந்த உவமையாலே ஒன்றென்பதனை மறுத்துக் கூறினய்; அஃதியாங்ஙனமெனின், விளங்குகின்ற மணியும் பிரகாசமும் மிகவுண்டாகிற குணமும் ஆராய்ந்தறியத்தக்க குணியுமாகையால். அன்றியும் ஒன்றான பிரமமானது இச்சா ஞானக் கிரியைகளாகிய பல குணங்களை நீங்கி நிற்குமென்று நீ சொல்லின், அந்தப் பிரமத்துக்கு இச்சா ஞானக் கிரியைகளாகிய பல குணங்களில்லையாகில், ஒப்பில்லாத பிரபஞ்சத்தை உண்டாக்குந் தொழிலில்லையாய் அதனைக் காக்கவேண்டுமென்னும் அறிவுமில்லையாம் விசாரிக்குங்காலத்து.

மணியும் ஒளியும் குணமுங் குணியுமாகையால், இரண்டுபடுமென்பது கருத்து. இச்சா ஞானக் கிரியைகளை நீங்கிய நிர்விகற்பமென்

னில், இச்சா ஞானக் கிரியையோடுங் கூடியே பிரபஞ்சத்தின் சிருஷ்டி திதி சங்காரங் கண்டு நடத்தவேண்டுகையால், அவை நீங்கி நிற்குமென்னில் அறிவுமில்லையாய்க் கர்த்தாவும் அன்றாமென்பது கருத்து. இராவணனையும் சகத்திரவாகுவையும் ஒன்று பலவானதுக் குவமையிட்டாய். இராவணனொருமுகத்தாற்கண்ட தொருமுகத் தாற் சொல்லுமாபோல. உலகத்தில் ஒருத்தன்கண்ட தொருத்த னறிந்து சொல்லக் கண்டதில்லை. சகத்திரவாகுவும் பல கரங்களா லும் இயற்றப்பட்ட வில்லும் அம்பும் வலிக்குங்காலத்து வேறுபடுகை வழங்கலும் வினையொன்றின்மேலாம். இது அப்படியன்றென்று கண்டு கொள்க. ௫

புற்றி னேர்பழுதை தொக்க போதுமயிர் புளக மாக
அர விரவிலே, உற்ற தாம்அதனை யொக்க வேஉலகுதிக்கு
மாறுமொரு சத்திலே, பெற்ற தாகுமெனின் அப்பி ராந்தி
யுடை யோரும் அப்பிரம பேதமாய், நிற்பர் நீபகரின் முற்
றும் ஐயநிலை பெற்றும் இன்பமதி லாததாம். ௨௪௦

(உரை) புற்றின்கண்ணே பழுதைகிடப்ப, இருளிடத்தே அந்தப் பழுதையைக் கண்டவர்க்குப் பயத்தாலே மயிர் புளகித்துப் பாம் பெனவே நினைக்கப்படுவதாம். அதுபோல, பிரபஞ்சமும் ஒப்பற்ற தாகிய பிரமத்திலே தோன்றுமாறும், அதனதயிக்கியத்தாலே அப் பிரபஞ்சமும் மெய்போலத் தோன்றும் முறைமையும் பெற்றதென்று நீ சொல்லின், அங்ஙனம் மயங்கின அறிவையுடைய ஆன்மாக்களும் இச்சா ஞானக் கிரியை யுண்டாய்ப் பிரபஞ்சகிருத்தியஞ் செய்வ தில்லையென்று நீ கூறும் பிரமத்தின் பேதமாய் நிற்பாராம். இப்படி நீ சொல்லின் நினக்கு மிக்க மயக்க அறிவேயுண்டாய்ப் பிரமமாம் இன்பமுண்டாகாது.

பழுதையைப் பாம்பென்று பிரமித்தது பிரமமாகவேண்டும் அது தான் விகாரமென்னில், காரணங்களுக் கறிவில்லையாம். பிரமத்தின் சந்நிதிமாத்திரத்திலே சலிக்குமென்னில் தெளிந்தகாலத்திற் சந்நிதி யிற் சேட்டித்தவில்லையாகவேண்டும். அதுபின் சலித்துத் தத்துவ மூங் கூடாதெனக்கொள்க. ௬

ஓதி யேஉலக மதனை நீயும்நிரு வசன மாகஉரை செய்வ
தென், பேதை யோய்உள தும் இலதும் அல்லபொருள் பேசு

வாரும்உள ரோசொலாய், ஆதி யேயுளது வருத லால்இலதி
லாவ தின்மைய தழிந்துபோம், நீதி யால்உள தி லாமை நேர்வ
தெனின் நேர்மை யாகியது நின்றதே. ௨௪௧

(உரை) நீ வேதத்தை ஓதியிருந்தும், பிரபஞ்சத்தை முன்பில்லை
யென்றும், பின்பு நிருவசனமாகிய பிரமத்திலே தோன்றப்பட்டதென்
றுஞ் சொல்லுதலுண்டானதென்; ஒரு பொருள் இல்லதுமன்று
உள்ளதுமன்று என்று சொல்லுவாருமுளரோ? ஆகையால் அறியாத
வனே சொலாய்; அற்றன்று, ஆதிதோறுந் தோன்றிவருதலால்
இல்லையென்ப தில்லையாய் உள்ளதான தழிந்துபோம்; பின்னில்
லாமையாம்படி யழிந்துபோம் முறைமையாலே இல்லாமை யுண்டா
னது; ஆகையால், உள்ளதுமில்லாததும் பிரபஞ்சத்துக்குப் பொருந்
திற்றென்று நீ கூறின், அப்படி யழிந்துபோம் பிரபஞ்சம் மீளவும்
பிரமத்திலே யுண்டாமிடத்து முன்புபோலத் தோன்றுகையால்
அதற்கு மூலகாரணங் கிடந்தழியாமல் நிற்கும். ௭

வேற தாகியது போல்இ ருந்தமையில் வெள்ளி சுத்தி
யெனில் ஐயமே, கூற லாம்ஒருப ரத்தொ டொத்தபொருள்
கொண்டு விண்டநிலை கண்டனம், மாறி டாதுநிலம் நீர தாகி
அனல் வாயு வாகிஅவை மாறியும், சேறி லாதுவிவ கார
மன்றுபர மார்த்த மாயது செறிந்ததே. ௨௪௨

(உரை) மித்தையாகிய பிரபஞ்சம் பிரமம்போல மெய்யாகத்
தோன்றினமையால் இப்பியானது வெள்ளியையொக்கப் பிரகாசித்
தாற்போலுமென்று கூறின், அந்த இப்பியை வெள்ளியென்று ஐயப்
பட்டாற்போலப் பிரபஞ்சத்தையும் பிரமமோ மித்தியையோ
என்று ஐயப்பட்டே சொல்லலாம். முன்பிந்தப் பிரபஞ்சம் ஒப்
பற்ற பிரமத்தோடொத்த பொருளாகக் கொள்ளப்பட்டு இப்பொழுது
மித்தியையாக மாறிக்கண்டனமென்னில், நிலம் நீராகியும் அனல்
வாயுவாகியும் மாறிநில்லாது, நீர்நிலனாகியும் வாயு அக்கினியாகியும்
மாறியுஞ்செல்லாது. ஆதலால், இப்பிரபஞ்சம் விவகாரத்திலே மெய்
யாதலன்றிப் பரமார்த்தத்திலும் மெய்யாகச்செறிந்தது. ௮

மாய நூலதுசி லம்பி வாயினிடை வந்த வாறதனை
மானவே, ஆய தேஉலக மான தும்பிரம மதனி லேயெனில்

அடங்கிநின்(று), ஏயு மாகுமொரு சித்து மத்துடன்நி லாத
தென்றுபின் இயம்பின்நீ, பேய னேகடம்மி ருத்தில் வந்
தது பிறப்ப தாவதிலை பேசிலே. ௨௪௫

(உரை) பொய்நூலானது சிலம்பியின் வாயிடத்தே நின்று தோன்றிநின்று கெட்டவிடத்து மீளவும் அதனிடத்தே இந்த நூலாகத்தோன்றி வந்தாற்போல, உலகமானதும் பிரமத்திலே தோன்றிநின்று கெட்டபின் மீளவும் பிரமத்திலே முன்புபோலே தோன்றி வருமென்று நீ கூறின், அரூபமா யவிகாரமாகிய பிரமமும் பிரபஞ்சத்திலே யகப்பட்டு மயங்கவுமாகுமாதலால் நீ கூறியது உவமையன்று, அந்த நூலாகிய சடத்துக்குள் அச்சிலம்பி யகப்படாது நின்றாற்போலப் பிரபஞ்சமாகிய சடத்துக்குள்ளும் பிரமங்கூடி நில்லாது காரணமாய் நிற்குமென்று கூறின், அறியாதவனே கடத்துக்கு மண் காரணமாயிருக்கவுங் காரணமாகிய மண்ணிற் கடந்தானே தோன்றாது; தோன்றுமிடத்தே ஆதிகாரணமாகிய மண்ணும் நிமித்த காரணமாகிய குலாலனும் துணைக்காரணமாகிய திரிகையுங்கூடித் தொழில் செய்யக் கடந்தோன்றுமாபோல, பிரபஞ்சத்துக்கும் ஆதி காரணமுண்டாய்த் தோன்றவேண்டும்.

எனவே, ஆதிகாரணமின்றிப் பிரமமே ஆதிகாரணமாகத் தோன்றுமென்னிற் சித்திலே அசித்துத்தானே தோன்றாதென்பது கருத்து. மிருத்து - மண். மாயநூலென்பது - இல்லாதொன்று தோன்றுவது. மாயையென்பதவன் கருத்தாதலினால் மாய நூலென்றான். பேயனேபடமென்பது பாடமாயின், புடவையானது மண்ணினிடத்துண்டாகாதெனப் பொருள்கொள்க. அஃதாவது ஒன்றின் காரணத்திலொன்றின் காரியமுண்டாகா தென்பதாம். ௬

வேற தாகும்உரு வத்தி லேபரம்வெ ளிப்ப டும்மென
விளம்பில்நீ, ஊறி லாஉருஅ சத்தி லேபிரமம் உண்டு தானு
ணர்வி லாததென், மாறி வாயுவும னாதி யானவையும் வந்தி
டாமையினி லின்றெனில், ஈறு தானுடைய தாய தோபிரம
மென்கொ லோஇவை இறப்பதே. ௨௪௬

(உரை) வன்னபேதமாகிய வேற்றுமைப்பட்ட வுருவத்திலே பிரமம் வெளிப்பட்டு நிற்குமென்று நீகூறின், குற்றமில்லாத ஜடத்தினிடத்திலே பிரமமுண்டாயிருக்க அந்த ஜடமவத்தைப்பட்ட விடத்

தறிவின்றிக் கிடப்பானேன், வாயுவும் அந்தக்கரணங்களும் நீங்கி வந்து கூடாமையினாலே அறிவில்லையானதென்று கூறின், பிரமத்தி னறிவு கெடத்தக்கதாயிற்றே? அதுவுமன்றிப் பிரமம் நிற்க வாயுவும் அந்தக்கரணங்களும் நீங்கிய வாயினவோ? ஆதலால், பிரமம் அறிவும் அறியாமையுமாகி உருக்களிலே நில்லாது. ௧0

பற்ற தின்றிஉடல் நின்றி டும்பரமெ னப்ப கர்ந்தனைப ரிந்துடன், உற்று டம்புநரை திரைகள் நோய்சிறை உறுப்ப ழிந்திவையு முள்ளபின், குற்ற மென்றிதனை விட்டி டாதுவிட வென்ற லும்குலைவு கொண்டிடும், பெற்றி கண்டுமொரு பற்ற றும்பரிசு பேச வேஉளது னுசையே. ௨௪௫

(உரை) பிரமமானது காயத்திலே நின்றதாயினும் அக்காயத் தோடு பற்றில்லாமல் நிற்குமென்று கூறினாய்; அங்ஙனமாயின் பிரமம் ஆர்வத்துடனே கூடிநின்ற வுடம்பு நரைதிரை நோய் சிறை இவற்றி னால் உறுப்பழிவுண்டானபின்பும் இவ்வுடம்பைப் பொல்லாததென்று நீங்கி நிற்கமாட்டாது, அவ்வுடல் நீங்கப்படு மென்னுமிடத்து மிகவும் வியாகுலப்பட்டு நடுநடுங்கா நிற்கும்; ஆகையால், இப்படிக் காயத் தோடும் பற்றிநிற்கு முறைமையை எவ்விடத்தினுங் கண்டிருந்துங் காயத்தோடு பிரமத்துக்குப் பற்றில்லையேன்று உன்னுசையாற் சொல்ல வுள்ளதன்றிப் பற்றுவிட்டதில்லை.

எனவே, பிரமஞ் சீவான்மாவாகவும் பரமான்மாவாகவும் பேதிக்குமெனவுங்கூறி இவ்விடத்துப்பிரமம் பேதியாதெனவுங் கூறி யது வழுவாம். உலகானது பேதமென்றபடியோ இல்லையாகில் அபேதமென்றபடியோ சொல்லாய். இதனால், நீ அபேதமென்றது விருத்தமாம். பேதமே யுள்ளதென்க. ௧௧

சோதி மாமணிகள் ஊடு போனதொரு நூலு மானநிலை சொல்லிடும், நீதி யால்மணிகள் பேத மாகிஒரு நூலின் நின்றமைநி கழ்த்தினாய், ஆதி தாமொருவ னாகி யேபல அநந்த யோனியில் அமர்ந்தவன், பேதி யாதநிலை பேசி னாய் உலகு பேத மேஇலத பேதமே. ௨௪௬

(உரை) பிரகாசத்தையுடைய மிக்க பலமணிகளுக்குள்ளே உருவி யொன்றாய் நின்றநூலுஞ் சொல்லத்தக்க முறைமையிலே கோத்த

மணிகள் பலநிறமாகப் பேதித்து ஒரு நூலிலே நின்றமையும்போலப் பிரமத்துக்கும் பிரபஞ்சத்துக்கும் உவமைகூறினாய் ; அங்ஙனங் கூறிய உவமையால், கர்த்தாவானவன் ஒருவனாய்ப் பலபேதப்பட்டு எண்ணிறந்த யோனிகள் தோறும் நின்றவன் பேதியா நிலையே கூறினாயாகையால், மணிகள் பேதம்போலப் பிரபஞ்சம் பேதமாகவுள்ளது பிரமத்துக்குப் பேதமிலதாம். ௧௨

ஒத்து நின்றுடலின் இன்ப துன்பமவை உற்றும் உற்றிடுவ தின்றெனும், பித்த உன்னுரையின் உற்ற தேயிலது பெற்ற தின்றிலது பெற்றதேல், துய்த்த லென்னுறுதல் சீவ பாவமது சொல்லி னொன்றி னுந்தோய் விலாமைநீ, வைத்து நித்தமன வாக்கி றந்தபர மென்ன மான மிலை இன்னமே.

(உரை) அஞ்ஞானமாகிய காயத்தோடு கூடிப் பிரமமும் அஞ்ஞானமாய்ச் சுகதுக்கங்களை அநுபவித்து நிற்கவும், பிரமங் காயத்தோடு கூடுவதில்லையென்று சொல்லும் பேயனே நீ அநுபவமில்லையென்னும் வார்த்தை ; உன் சாத்திரத்திலேயும் பொருந்தினதே ; சாத்திரத்தினன்றி அநுபவத்தினுமன்றி உண்டானதன்று ; அஃதன்றியும், அநுபவத்தினுமின்றி உண்டானதாயின், பிரத்தியக்ஷத்திலே நீ அநுபவத்தை யுறுவானேன் ; பரமான்மா அநுபவிப்பதில்லை ஜீவான்மாவினுடைய பாவனையென்று நீ கூறின், இப்படி அநுபவிக்கிற ஜீவான்மாவை ஒன்றினுந் தோய்விலாத பரமான்மாவாகக் கொண்டு நித்தமாய் மனவாக்கிறந்ததென்றும் அகம்பிரமமென்றுஞ் சொல்ல உனக்கு இன்னமும் நாணமில்லை. ௧௩

எங்கும் நின்றிடில் அவத்தை யின்றிடும் இசைந்தி டுங்கரண மென்னில்நீ, அங்கு நின்றபரம் எங்கொ ளித்ததது நின்ற தேல்அவை அடங்கிடா, இங்கு நின்றதொரு காந்த மானகல் இரும்பு சந்நிதிஇ யங்குநேர், தங்கி நின்றதெனில் நீங்கி மீளும்வகை தங்கி டாதுனுரை தப்பதே. ௨௪௮

(உரை) பிரமம் ஜீவான்மாவாய்க் காயந்தோறும் நிறைந்து நிற்குமென்று கூறின், நீ கூறிய அவத்தையிலகப்பட்டு அடங்குவதில்லையாம்; அப்படி யவத்தைப்படுவது ஜீவான்மாவன்று அந்தக்கரணங்களி

னது சம்பந்தமென்று நீ கூறின், கரணங்கள் அவத்தையைப் பொருந்தினவிடத்தே அவ்விடத்துநின்ற ஜீவான்மா எங்கே மறைந்துநின்றது ; அந்தக்கரணம் நாயகனாகிய ஜீவான்மா அவ்விடத்து நின்றதாயின் அவன் வழித்தாய கரணங்களும் அடங்கமாட்டா ; அற்றன்று, இவ்விடத்துண்டானதொரு காந்தக் கல்லின் சந்நிதியிலே இரும்பு அசைந்தடங்குந் தன்மைபோல, ஜீவான்மாவின் சந்நிதியிலே அந்தக் காணங்களுஞ் சேட்டைப்பட்டடங்கின வென்று நீ கூறின், நீ கூறிய இரும்பு காந்தத்தோடு கூடினாற் காந்தத்தை இரும்பு நீங்கமாட்டாத தன்மைபோல, அந்தக்கரணங்களும் ஜீவான்மாவோடு கூடினால் நீங்கப்படாதாகையால், நீ கூறிய உவமையும் பிறழ்ந்ததாம். ௧௪

இருள்பொ திந்ததொரு பரிதி இவ்வுலகில் இசையில் இன்றுடலம் நானெனும், மருள்பொ திந்ததொரு பிரம மிங்குளது மருவி நின்றஉரு ஒருவியே, தெருள்பொ திந்துபரம் நானெ னும்தெளிவு சென்ற போதுகதி யென்றிடும், பொருள்பொ திந்ததெனில் அமல னுக்குமலம் வருத லாலுளது புன்மையே. ௨௪௧

(உரை) இருளான் மூடப்பட்டதோர் ஆதித்தன் இந்த உலகின் கண்ணுண்டாகி நின்றதனை யொக்கும் காயங்கள்தோறும் நானென்று மருட்சியாலே மூடப்பட்ட பிரமம் இவ்விடத்துண்டாய் நின்றது ; அப்படி மருட்சிபொருந்தி நின்ற காயம் நீங்கி, அறிவு சூழப்பட்டுப் பரப்பிரமம் நானேயென்னுந் தெளிவுண்டானபொழுது முத்தியாய் நிற்கும்பொருளுந் தானேமென்று கூறின், மலரகிதமாகிய பிரமத்துக்கு மலங்கூடுதலும் நீங்குதலும் உண்டாகையாமென்று நீ கூறியவுரை வெளிற்றுரை.

உளதுபுன்மையே என்பது - நின்மலமாயிருக்கிற பிரமத்துக்கு மலமானது கூடுதலால் ஆபாசமாகை யுண்டாமென்க. இது கூடாதென்பது கருத்து. ௧௫

சுத்த மானதுப ரத்தி னுக்கணவ தின்று சுத்தமத நாதிநீ, வைத்த மாயமுறு சித்து அசுத்தமுற மற்ற தற்கு மலம் வைத்தனை, ஒத்த சீவன்மல கன்ம மாயையுறு கின்ற காரணமு ணர்ந்திடாய், பித்த னேவிறகி னிற்பி றப்பதெரி யென்னில்வே றுபொருள் பெற்றதே. ௨௫௦

(உரை) பரப்பிரமத்துக்குப் புதிதாகச் சுத்தமுண்டாயதன்று அநாதியே சுத்தமுள்ளது; நீ ஜீவான்மாவென்று பிரமத்திலே பேதித்துச் சொல்லப்பட்ட சித்தானது மயக்கமுற்று அசுத்தத்தைப் பொருந்தவே அதன் பேதமாகிய பரப்பிரமத்துக்கு மலமுண்டென்று தோற்றுவித்தனே, காயத்தோடு பொருந்தின ஆன்மா மலமுங் கன்மமும் மாயையுங்கூடி அநுபவிக்குங் காரியத்துக்குக் காரணமாகிய முதலே அறியாயாதலால், நீ பேயனே. அற்றன்று, காட்டத்திலே அக்கினி மறைப்புண்டு நின்று பிரகாசித்தாற்போல, காயத்திலே மறைப்புண்டு நிற்கும்பொழுது ஜீவான்மாவென்று நின்று பிரகாசிக்கும் பொழுது பரப்பிரமமாகநின்று பிரகாசிக்குமென்று கூறின், ஓரக்கினி இரண்டாகப் பிரிந்து காட்டத்திலே நிற்பதன்றி வேறொரு பொருளாய்த்தோன்றுமாபோல ஜீவான்மாவும் வேறொரு முதலென்றறிவாயாக.

வேறு பொருள்பெற்றதே என்பதற்கு - விறகில் நெருப்புத் தோன்றுந் தன்மை யென்பையாகில், அந்நியப் பொருளேக் காட்டி நிற்கும். கசு

உன்னின் நீயும் அநுபோக மென்றபொழு தூற்றி டும்
துவி தம் மற்றதிங்(கு), என்னில் இல்லேயெனில் இல்லே நீயுமறி
வின்மை கண்டஇடம் உண்மையேல், மன்னு மோருணர்வு
வந்தி டும்முணர்வெ லாமு மாயையெனில் மாயையே,
சொன்ன தோர்பிரம மாயி டும்பிரமம் மாயை யாய்அறிவு
சோருமே. உ௫க

(உரை) நானே நானுயநுபவிப்ப னென்னு மிடத்துப் பெறுவானும் அநுபவிப்பது முண்டாய் இரண்டாம், பெறுவானுக என்னிடத்திற் கண்டதில்லேயென்னிற் பேருகிய நீயும் இல்லேயாம், அஞ்ஞானங் கெட்டவிடமே உண்மையென்று நீகூறின் அந்த மயக்கஅறிவு கெட்டுக் கூடுமிடத்தே ஆன்மஅறிவு சிறிதுண்டாயிருக்கும். அற்றன்று, அப்படி அறியும் அறிவெல்லாம் மாயையறிவாம் என்று கூறின், மாயை நீங்கினவிடத்திற்றோன்றும் அறிவும் மாயையறிவென்னின் அந்தப் பிரமம் மாயையாகவேண்டும். ஆகையால் பிரமமுமாயையாய் அம்மாயையாலே அறிவுங் கெடுமென்பதேயாம். கஎ

ஆர ணங்கள் தருதத்து வம்அசிப தங்க ளின்பொருள் அறிந்திடாய், கார ணம்அதுவும் நீயும் என்றிருமை கண்டு வேறதின்மை கருதிடாய், நார ணன்பிரம னாலும் நாடரிய நாய கன்கழல்கள் நண்ணிநீ, ஏர ணைந்துபொலி சாத நங்கள்கொடு யோக ஞானமும் இயற்றிடே. ௨௫௨

(உரை) வேதமுடிவிலே சொல்லப்பட்ட தத்துவமசி யென்னும் மகாவாக்கியத்தையும் அதனால் தரிசிக்கப்பட்ட பதபதார்த்தங்களையும் அறியாய், காரணமாகிய கர்த்தாவுங் காரியமாகிய ஆன்மாவும் இரண்டுபட்டு நின்றமையுங்கண்டு கூடிநிற்குமதுவும் அறிந்திடாய். ஆகையால் பிரமவிஷ்ணுக்களாலும் நாடுதற்கரிய கர்த்தாவினுடைய திருவடிகளைப் பொருந்துதற்கு அழகு பொருந்திப் பொலிவினையுடைத்தாகிய சிவ சாதனங்களையும் பொருந்திக்கொண்டு யோகஞானங்களை யறிந்து செய்வாயாக.

எனவே, யோகத்தாலே மனதைப் பிரித்து ஞானத்தாலே திருவடியைச் சேர்க என்பது கருத்தாம். ௧௮

பாற்கரியன் மதம்

மன்னு மறையின் முடிவென்று மாயா வாதி உடன்மலைந்து
பின்ன மாகிப் பிரமத்தைப் பேதா பேதம் சாதித்துப்
பன்னு மொருநூல் அதுவாகப் பாரின் மீது பாற்கரியன்
சொன்ன இதனை இந்நூலின் அகத்தே தோன்றச் சொல்லுவாம்.

(உரை) சுவயம்புவாக நிலைபெற்ற வேதம் இத்தன்மைத்தென்று மாயாவாதியோடு மாறுபட்டு நீங்கி, மாயாவாதி கூறிய பிரமத்தைப் பேதமாகவும் அபேதமாக நிலைநிறுத்தி, ஓதுநூலும் வேதமுமாயிருக்க அதனுண்மையை யறியாது பூமிமீதே பாற்கரியன் சொன்னமதத்தை இச்சிவஞான சித்தியாரிடத்தே தெளியச் சொல்லுவாம்.

பாற்கரியன் என்பான் ஓரிருடி. பாற்கரியம் எனினும் பரிணாம மாயாவாதம் எனினும் ஒக்கும். ௧

சித்தே உலகாய்ப் பரிணமித்துச் சீவனாகித் திகழ்ந்தமையால், சத்தே யெல்லாம் முத்தியினைச் சாரக் கண்ட

ஞானங்கள், வைத்தே மொழியும் மாமறைகள் சொன்ன மாபே வந்தக்கால், ஒத்தே கெட்டுப் பிரமத்தோ டொன் ருய்ப் போமென் றுரைத்தனனே. ௨௫௪

(உரை) அறிவாகிய பிரமமே பிரபஞ்சபேதமாய்த் தோன்றி வளர்ந்து ஆன்மாக்களுமாய் விளங்குந் தன்மையால், சர்வமும் அந்தப் பிரமமேயாம், வீட்டின்பத்தைச் சேர அறியுஞானங்களை வேதவாக்கி யங்கள் சொல்லும், அந்த வாக்கியங்களைச் சொன்னபடியே வைத்துத் தத்துவமசி பதபதார்த்தங் கண்டால் அந்தப் பிரமத்தோடே ஆன்மாக் கூடி ஆன்மத்தன்மை கெட்டொன்றிப் பிரமமாயே போமென்று பாற்கரியன் கூறினான்.

வாக்கியம் - தத்துவமசி. சத்து - நிலைநின்றது. அசத்து - நிலை நில்லாதது. ஆதலாற் சத்தே சர்வமுமா மென்பதவன் கருத்து. ௨

பாற்கரியன் மத மறுதலை

இயம்பு கின்றதுல காயி டாதுசட மின்றி நின் றுசட மாகியே, முயங்கு கின்றமையில் இலவணத்திரத முழுதுமே கனதை முயல்கைபோல், பயந்த தென்னில்அறி யப்ப டும் பொருளும் அறிவு மென்றுபல வாகுமோ, தியங்கு கின்ற தெனு ரைத்தி டாய்கடின மாதி யாகிவரு சித்தனே. ௨௫௫

(உரை) நீ சொல்லுகின்ற பிரமம் பிரபஞ்ச பேதமாயிடமாட் டாது. ஆகையாலே, பிரமம் ஜடத்தை நீங்கிநின்றது ஜடந்தானுந் தானாகவே கூடிநின்றமை உண்டாகாது. அற்றன்று, உப்பானது ஜலத்தோடுகூடி ஒரு தன்மைப்பட்டாற்போல, வத்துவும் ஒன்றாய் நின்றதென்னில், ஜலத்தோடு கூடிய இலவணம் பேதியாது ஏகத்துவ மாய் நின்றாற்போல, பிரமமும் ஒன்றாய் நிற்கையின்றி அறியப்படும் பொருளாகிய ஜடமும் அறிவாகிய ஞானமுமாகப் பேதித்து நிற் குமோ, இப்படி மயங்குவானேன் சொல்லாய், மாபூதங்கள் முதலான வையும் நானே யாவேனென்று வரும் அறிவனே.

கடினம் - பூதகுணம். அது குணிமேல் நின்றது. இலவணத் திரத முழுதுமே கனதை முயல்கைபோ லென்றது - மண்ணின் சார

மானதை ஜலமானது கொண்டு உப்பான தொழியச் சிற்சொரூபந் திரண்டு பரிணமியாதென்பது நோக்கியாம். க

உன் னு கின் றபிர மத்தி லேசிறிதிவ் வுலக மானதென ஓதின் நீ, மன் னு கின் றசில கால மோடழியும் அழிய வந்து தவு மாயையால், தன்னி லொன் றுமெனில் வருத லோடிறுதி தருத லால்அதுச டத்ததாம், உன்னொ டச்சகமும் உண்மை யன் றுசட மென்ன வேஉறுதி மன் னுமே. உ௫௬

(உரை) யாவரும் நினைக்கப்படா நின்ற பிரமஞ் சேரப் பிரபஞ்ச மாகாது சிறிது பேதித்துப் பிரபஞ்சமானதென்று நீ சொல்லுகின்றா யாகில், அங்ஙனமாயிற் பிரபஞ்சஞ் சிறிதுகாலம் நிலைபெற்று நின்று அழியாநிற்கும். அப்படியழிந்து மீளவும் மாயையிலே தோன்றிவரு கையால் மாயையிலே ஒடுங்கி மாயையிலே தோன்றும். அற்றன்று. ஒடுங்குங் காலத்திலும் பிரமத்திலேயொடுங்கித் தோன்றுங் காலத்தி லும் பிரமத்திலே தோன்றுமென்னில், இப்படித்தோன்றி யொடுங் குவதாகிய பிரபஞ்சம் பிரமத்திலே பேதமாயில் பிரமமும் அசேதந மாக வேண்டுமாகையால், அகம்பிரமம் என்கிற உன்னுடனே பிரபஞ் சமுந் தோன்றுகையும் ஒடுங்குகையுஞ் செய்கையால் மெய்யன்று ஜடமென்றே சொல்லுதலே மெய்யாகவுடைத்து. உ

வித்தெ ழுந்துமர மாய்வி ளைந்தமை விளம்பி னாய் உவமை வேறுநீ, நித்த மென்றவுரை பொய்த்து நீடுசட மாய்எ ழுந்தழியும் நின்பரம், ஒத்தெ ழும்பொழுது வித்தி னுக்கவனி யுண்டு தாரகமு னக்கெனா, பித்த னென் றுல குரைத்தி டும்பிர மமாயி னாய்இவைபி தற்றிலே. உ௫௭

(உரை) மரங்கெட்டவிடத்து வித்திலேநின்று மாமுண்டானாற் போல, பிரபஞ்சம் அழிந்தவிடத்தும் பிரமத்திலேநின்று பிரபஞ்ச முண்டாமென்று உவமை கூறினாய். அங்ஙனமாயின், அந்தவித்து மரத்திலேயுள்ளதுமாய்ப் பின்புதானே பரிணமிக்குங் காலத்து மாந் தோன்றத் தான்கெட்டுத் தோன்றினதற்குப் பரிணாமமுண்டாய் அந் தமரம் மீளவும் வித்தையுண்டாக்கினாற்போல, பிரமமும் பிரபஞ்சத் துக்கு வேறாய் நித்தமாய் நிற்குமென்ற உரையும் பொய்யாய்ப் பிரம மும் பிரபஞ்சத்தையுண்டாக்கியும் பிரபஞ்சமும் பிரமத்தையுண்டாக்

கியும் சடத்தின் பகுதியாய்த்தோன்றிக் கெடும் நின்பிரமம். அதுவு மன்றி, அந்தவித்து மரமாம்பொழுது பூமிதரிப்பாகத் தோன்றும். அதுபோல, உன்னுடைய பிரமம் பிரபஞ்சமாம்பொழுது தரிப்பதி யாது, பிரமமாயினுய் இப்படி மயங்கக் கூறுவையாயின் உன்னைப் பேயனென்று மிக்கோர் சொல்லாநிற்பார். ௫

சூட கம்கடகம் மோதிரம் சவடி தொடரோ டாரம்முடி
தோடுநாண், ஆட கந்தருவ தாகும் அப்படிய னைத்து மப்பி
ரம மாகுமேல், நீடும் அப்பணிகள் செய்து ளோர்அவைபு
னைந்து ளோர்களை நிகழ்த்திடும், நாடி டும்சகமி யற்று வோர்
கொடு நடத்து வோர்உளர்ந விற்றிலே. ௨௫௮

(உரை) சூடகமுதல் நாணீறுகச் சொல்லப்பட்ட பேதமான பணிகளைப் பொன்னொரு முதலாக நின்று பேதித்தாற்போல, பிரம மும் பிரபஞ்சபேத மெல்லாமாகப் பேதித்து முதல்கெடாமல் நிற்கு மென்று கூறின், அப்பணிபோலப் பேதித்து எல்லாம் பிரமமாய் நிற் குமாகில், அப்பணிபேதஞ் செய்தோரையும் அப்பணி யணிந்தோரை யும் அப்பணி தானேயுண்டாக்கி நிற்றலால் அதுபோல, ஒரு முதலைக் கொண்டு சகத்தை யுண்டாக்குவோரையும் அதனை நடத்துவோரை யுஞ் சங்கரிப்போரையுஞ் சொல்லுங்காலத்து அறிந்திடுந் தன்மையை யுடைத்து. ௬

அறிவி னோடுசெயல் மாறில் வீடதனை அணுகொ
ணாதவைஇ ரண்டினுல், உறுதி யானபிர மத்தி னேடழிய
ஒன்ற லாமெனஉ ரைத்திகாண்,இறுதி யேல்அதனொ டிசைவ
தின்றிசைவ துள்ள தாயிடின்அவ் வின்பமே, பெறுதி நீஉட
லொ டுயிர்க ளாய்அறிவு பிரியு மாறுசெயல் பெறுவதென்.

(உரை) ஞானக்கிரியைகள் மாறினுல் வீட்டின்பம் அணைதற்கு அரிது ; ஞானக்கிரியைகள் இரண்டினுலுஞ்சென்று அவற்றிற் காதார மாகிய பிரமத்திலே அழியக் கூடலாமென்று கூறினுய் ; ஞானக் கிரியைகள் நிற்கப் பிரமத்தைச் சென்று கூடுதலுமில்லை ; அந்த ஞானக்கிரியைகள் கெட்டாற் பிரமத்தோடு கூடுதற்கு ஒரு முதலும் இல்லையாம் ; அன்றி அந்த ஞானக்கிரியைகள் கெடாம லொன்றுவ துள்ளவாமாயின், நீ எப்பொழுதும் அந்தச் சுகத்தை அநுபவிப்பதன்

றிக் காயத்தோடு உயிர்களின் மிக்க அறிவு நீங்கும்படி அவத்தையின் செய்தியைப் பெறுவானேன்; ஆதலால், ஆன்மாவென்று ஒன்றுண்டு.

உடலோடுயிர்களாயது பிறக்குமாறு செயல்பெற்றியால் எனப் பாடமாயின், இன்பத்தைப் பெற்று நிற்றலன்றி நீயும் உடலோடு உயிர்களாய் வந்து பிறக்குமரபு பெற்றாயெனப் பொருள் கொள்க. இதனால் உலகமும் உயிருமாய்ப் பிறந்திறந்துழலும் அவனன்றோ நீயென்றதெனக் கொள்க. ரு

நிரீச்சுரசாங்கியன் மதம்

மூலம் புரியட் டகம்விகிர்தி யாகி மூன்றாய்ப் பிரகிருதி
தூல சூக்கம் பரமாயச் சுத்த புருடன் சந்நிதியில்
பாலன் சேட்டை புரிந்துலகம் யோனி பலவாய்ப் பரந்தொடுங்கும்
சால வென்று நிரீச்சுவர சாங்கி யன்றான் சாற்றிடுமே. உசுO

(உரை) பிரகிருதி புமானென்னும் இரண்டில், பிரகிருதியானது மூலமென்றும் புரியட்டகமென்றும் விகிர்தியென்றும் மூன்று பெயரையுடைத்தாய், தூலமாயும் சூக்குமமாயும் பரமாயும் நிற்கும்; புமானாகிய சுத்தபுருடன் பிரகிருதியின் சந்நிதியிலே மழவின் செய்தியைப்போல அறியாமையைப் பொருந்திப் பிரபஞ்சமும் யோநிபேதங்களும் நானெனவிரிந்து நின்றவிடத்து, தனக்கு விவேகஞானம்வந்து சர்வமும் பிரகிருதிக்குள்ளது தனக்குள்ளதன்றென்று காணவே, பிரபஞ்ச வியாபாரம் நன்றாக நீங்குமென்று, நிரீச்சுவரசாங்கியன் சொன்னான்.

மூலம் - சித்தம். புரியட்டகம் - சத்தாதிகள் ஐந்து மனம் புத்தி அகங்காரம் மூன்று ஆக எட்டாம். விகிர்தி - தூலதேகமும் பிரபஞ்சமும். இம்மூன்று வகையாகப் பிரகிருதி பேதிக்க இதனைப் புமான்றனதென்று கொண்டுநிற்பன். இந்தப் பதினாறு கருவிகளோடுங் கூடிப் பிரபஞ்சத்தைப் பிரகிருதிக்குள்ளதென்று நீங்கப் புமானென்றும் புருடனென்றும் வேறற்று நிற்பன். அதுவே முத்தியாம் என்பது கருத்து. நிரீச்சுரசாங்கியம் - கபிலன் மதம். இதில் விகிர்தியென்றமையால், ஆங்கார பேதத்திற்றோன்றிய ஞானேந்திரிய கன்மேந்

திரியங்களும் சத்தாதிகளிற்றோன்றிய பூதங்களும் இருபத்துநாலு தத்துவங்களும் மற்றும் பேதமுமெனக்கொள்க. இதில் ஈசுரசாங்கியன் என்றும் நிரீச்சுரசாங்கியன் என்றும் இரண்டுவகையர். இதிலே சிவசாங்கியரையும் விஷ்ணு சாங்கியரையும் ஈச்சுர சாங்கியரெனக் கொள்க. க

நிரீச்சுரசாங்கியன் மத மறுதலை

சுத்தன் அறிவன் புருடனெனில் சூழா தாகும் பிரகிருதி
பெத்தம் நீங்கி னாலும்பின் பெத்த னவன் பேரறிவால்
கத்த மேவும் பிரகிருதி கண்டு கழிக்க மாட்டானேல்
முத்த னகான் சுத்தனுக்கு மூலப் பிரகி ருதியிலையாம். உகூக

(உரை) ஆன்மபுருடன் சுத்தமான அறிவை யுடையனுமாகில் அவனை அசுத்தமாகிய பிரகிருதி வளையாதாகும். அன்றியும், பெத்தனைய் நின்றவிடத்தினும் இவனைப் பந்தியாது அஞ்ஞானம். அது பிரகிருதிக்குள்ளதாய் நிற்குமென்னில், பெத்தம் நீங்கினவிடத்திலும் அறியாமல் நின்றுனைகையால், பெத்தத்தைப் பொருந்தினவனுவன்; மிக்க அறிவாகிய பரையோடுகூடி நின்றும் பொல்லாங்கைப் பொருந்தின பிரகிருதியின் செயலைத் தரிசித்து நீங்கமாட்டானையின் அஞ்ஞானம் பிரகிருதிக்குள்ளதென்று காணுந் தகுதியையுடையனல்லனைகையால், பரையுடனே கூடிநின்று பிரகிருதியை நீங்கானையின் முத்தியடையும் ஆன்மாவாகான். சுத்தனயிருக்கிற பிரமத்துக்கு மூலப்பிரகிருதி யுண்டாகாது; மூலப்பிரகிருதி கூடுவதும் நீங்குவதும் ஆன்மாவுக்கென் றறிவாயாக. (கத்தம் - பொல்லாங்கு). க

புருடன் பிரகி ருதிபெற்றால் போதம் சிறிதங் குண்டாகிக், குருடன் முதுகின் முடவனிருந் தூர்ந்தாற் போலப் பிரகிருதி, இருட னிடத்தே இருந்தியங்கும் கன்மால் இறையன் றிரண்டினையும், மருட னுருவாய்ச் சேட்டிப்பித் தறியும் அமலன் அரனேயாம். உகூஉ

(உரை) சுத்தபுருடனென்ற ஆன்மபுருடன் பிரகிருதியைக் கூடினவிடத்துப் பிரகிருதியாலே சிறிது அஞ்ஞான அறிவுண்டாய்,

அந்தகன் முதுகிலே முடவனிருந்து அந்தகனை நடாத்தினாற்போல, கன்மத்துக்கீடான பிரகிருதியாலே சிறிது அஞ்ஞானம்பெற்ற புருடனைப் பிரகிருதிகூடி அவனிடத்தேயிருந்து கன்மத்துக்கீடான தொழிலை நடாத்தும், ஆகையாற் பிரகிருதியுடன்கூடி நிற்பான் ஆன்மாவேயாம்; கர்த்தாவன்று. அந்த ஆன்மபுருடனையும் அவனைக் கூடிநிற்கிற பிரகிருதியையுங் கூட்டி அஞ்ஞானமே தனக்கு உருவமாகக்கொண்டு நடக்கும்படியாக நடாத்துவித்து ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மத்தையும் அறிந்து அதற்குத் தக்க பயனையும் கொடுப்பான் மலரகிதனாகிய அரனே.

பிரகிருதிக்கு அஞ்ஞானமே சொரூபமாகையால் அவ்வஞ்ஞானத்தைப் பொருந்திநின்ற புருடனை மருடனென்று கூறப்பட்டது. அமலனென்கையால் கர்த்தா மலரகிதனென்பது கருத்து. புருடனாவான் பிரகிருதி கூடினாற் சிறிதறிவுண்டாய்க் குருடனுடைய முதுகிலே முடவனிருந்து நடாத்தினாற்போலப் பிரகிருதியாகிய விருடனிடத்தே புருடனிருந்து வழங்குங் கன்மத்தாலே வேறு கர்த்தாவாலன்றென்றெனில், அப்பிரகிருதி புருடனாகிய இரண்டையும் அருள்தன் உருவாய் நின்று சேட்டிப்பித் தறியாநிற்கும் அமலனாகிய பரமேசுவரனென்க. குருடன் முதுகில் முடவனிருந் தூர்கையாவது ஒன்றுக்குள்ள குணம் ஒன்றுக்கில்லாமல் சேட்டை கூடாதாம். உ

அறியான் புருடன் பிரகிருதி அசேத நம்கா ரியத்தி னுக்குக், குறியாய் நாதன் உளனென்று கூறு முத்தி விவேக மெனில், செறிவாம் தனைபோ காதறியில் சேர்த்தோன் வேண்டும் செயலிற்போம், நெறியால் பணிசெய் துடற்பாசம் நீக்கிக் கொள்நீ நின்மலனால். உ௯

(உரை) ஆன்மபுருடன் தானொயொன்றையும் அறியமாட்டான். பிரகிருதியுஞ்சடம்; ஆதலால், இவை காரியப்படுதற்குக் காரணமாகிய கர்த்தா ஒருவனுளனென்று குறிப்பாயாக. நீ முத்தியென்று சொல்லப்பட்டது பந்தம் நமக்குள்ள தன்றென்றறியும் விவேகஞானமென்னில், எல்லாவற்றையும் அறியுமிடத்துப் பாசஞானமும் பசுஞானமுங்கூடி அறியவேண்டுமாகையாற் பாசபந்தம் நீங்காதாம். அந்தப் பாசம் நீங்குமிடத்து முன்பு கூட்டினோனே நீக்கவேண்டும். அந்தப் பாசத்தைக் கூட்டின கர்த்தாவின் காருண்ணியத்தாலே பாசபந்

தம் நீங்கும். அது நீங்கும்படிக்குச் சரியை கிரியா யோக ஞானங்களாகிய வழிகளிலே நின்று தொண்டுசெய்து நீ கர்த்தாவினுலே உன் பாசபந்தத்தை நீக்கிக்கொள்வாயாக. ௩

பாஞ்சராத்திரி மதம்

ஆதியாய் அருவ மாகி அகண்டபூ ரணமாய் ஞானச்
சோதியாய் நின்ற மாயன் சுவேச்சையால் உருவு கொண்டு
நீதியார் கருணை யாலே நீள்கடல் துயின்று நூலும்
ஓதினு னென்று பாஞ்ச ராத்திரி உரைப்ப னுற்றே. ௨௬௪

(உரை) ஆதிபூதனுய் அரூபியாய் எவ்விடத்தினும் நிறைந்து நிற்பவனுய் ஞானசொரூபியாய் நின்ற விஷ்ணுவானவன், ஆன்மாக்களை இரக்ஷிக்கவேண்டித் தனதிச்சையாலே மீன் முதலான திருமேனிகளை எடுத்துக்கொண்டும், இரக்ஷிக்கவேண்டும் முறைமையாகப் பொருந்தின கருணையாலே நெடிய திருப்பாற்கடலிலே யோகநித்திரைசெய்தும், அநாதியாகிய வேதத்தையும் அருளினுனென்று, பாஞ்சராத்திரி யென்னும் சமயி சொல்லுவன். க

உந்தியில் அயனை ஈன்றும் அவனைக்கொண் டுலகுண் டாக்கி
அந்தநல் லுலக ழிக்க அரனையும் ஆக்கு வித்துத்
தந்திடுஞ் சகத்தி னுக்குத் திதிகர்த்தா தானே யாகி
வந்திடும் தோற்றம் ஈறும் நிலைமையும் பண்ணும் மாயன்.

(உரை) வைகுண்டத்திலே யிருக்கும் பரமபுருடன், சிருஷ்டி காரணமாகத் தனது திருவுந்தித் தாமரையிலே பிரமாவை யுண்டாக்கி அவனுலே பிரபஞ்சத்தை உண்டாக்குவித்தும், அப்படி அழகு பெறப் படைத்த பிரபஞ்சத்தைச் சங்கரித்தற்குப் பிரமாவினிடத்திலே நின்றும் உருத்திரனை உண்டாக்கி அவனைக் கொண்டு சங்கரிப்பித்தும், தன்னுலுண்டாக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்துக்கு இரக்ஷிக்குங் கர்த்தாவுந் தானேயாகி, இப்படி வரப்பட்ட சிருஷ்டி திதி சங்காரங்களையுஞ் செய்பவன் பரம புருஷோத்தமனென்று பாஞ்சராத்திரி சொல்லுவன்.

பஞ்சராத்திரியில் நூல்செய்கையால், பாஞ்சராத்திரி யென்று பெயராயிற்று. அரனையும் ஆக்குவித்தென்றது - பிரமாவின் முகத்திலே அரனைத் தோற்றுவித்தது. ௨

மீன்ஆமை கேழல் நார சிங்கம்வா மனனுய் வென்றி
ஆனுத இராமர் மூவர் ஆயனுய் அளித்தான் கற்கி
தானுயும் வருவன் இன்ன மென்றவன் சாற்றித் தேவர்
கோனுயும் நிற்ப னென்று கூறுவன் குறிப்பி னேடே. ௨௬௬

(உரை) பிரபஞ்சத்தை இரக்ஷிக்கவேண்டி மீனுகியும் ஆமையாகியும் பன்றியாகியும் நாரசிங்கமாகியும் வாமனனுகியும், வெற்றிகெடாத பரசுராமனுகியும், பலபத்திர ராமனுகியும், ஸ்ரீ ராமனுகியும், கிருஷ்ணனுகியும் இரட்சித்தான். மேற்குதிரையாகியும் வந்திரக்ஷிப்பனென்று பாஞ்சராத்திரி சொல்லி, இப்படித் தசாவதாரங் கொள்ளும்போதும் முத்திதேவன் தேவர்களுக்குக் கர்த்தாவுமாயிருப்பனென்று அறிவோடுஞ் சொல்லா நிற்பன். ௬

ஏழ்கடல் செலுவில் ஏற்றும் இருங்கிரி முதுகில் ஏற்றும்
தாழ்தலம் முழுதுங் கண்டும் தபநியன் உடல்பி ளந்தும்
வாழுல களந்தும் மன்னுய் மன்னர்க்கு மன்ன ராயும்
பாழ்பட உழறிப் பாரும் நோக்கும்பின் பரிபு மாயே. ௨௬௭

(உரை) மச்சரூபமாய்ச் சத்தசமுத்திரங்களையும் ஒரு செலுவிலே அடக்கியும், அமுதமர்த்தநத்திற் கூர்மரூபமாய் மகாமேருவை முதுகிலே தாங்கியும், பிரளயத்திலே தாழ்ந்துபோன பூமியை வராகரூபமாய்ப் புகுந்தெடுத்தும் நாரசிங்கரூபமாய் இரணியவதை செய்தும், வாமனரூபமாய் வாழ்கின்ற உலகளந்தும், இருபத்தொருகால் க்ஷத்திரியரைச் சங்கரித்து மண்டலநாபியாய்ப் பரசுராமனுகியும், இராமனுய் இராவணனை வதைசெய்தும், பலபாத்திராமனுய் லோகரக்ஷார்த்த மாயோகத்தினின்றும் வாசுதேவனுய் அசுரர் மாயை பாழ்படச் சிதறியும் பிரபஞ்சத்தை இரக்ஷிக்கும், இனிவரும் பிரளயகாலத்துக்குக் குதிரையாய் வந்திரக்ஷிக்குமாயன்.

மன்னர்க்கு மன்னராயும் என்றது - இராமாவதார மூன்றிலும் பொருந்தாத இராசாக்களை வென்று அவர்களுக்கு இராசாவாயும் இருந்ததென்க. ௭

போய்கைவாய் முதலை வாயில் போதகம் போத மாட்டா(து)
ஐயனே நாதா ஆதி மூலமே என்ற ழைப்ப
உய்யயாம் பணிமால் ஓல ஓலவென் றோடிச் சென்று
வெய்யவாய் முதலை வீட்டிக் கரிக்கும்வீ டருளி னானே. உகூஅ

(உரை) பொய்கையிடத்தில் தங்கிய யானை அப்பொய்கையின் கண் உண்டாகிய முதலைவாயிலே அகப்பட்டுக் கரையேறமாட்டாமல், சுவாமியே கர்த்தாவே ஆதியே மூலமே என்று நொந்து கூப்பிட் டழைப்ப, யாம் ஈடேறும்படி வணங்கப்பட்ட பரமபுருடன் கிருபை செய்தோடிச்சென்று கொடிய வாயினையுடைய முதலைவாயினின் றும் விடுவித்து, அந்த யானைக்கும் முதலைக்கும் வைகுண்டபதம் அளித்தருளினான். ரு

அலைகடல் கடைந்தும் வானோர்க் கமுதினை அளித்துந் தீய
கொலைபுரி அசுரர் தம்மைக் கொன்றுல கங்கள் காத்தும்
கலைமலி பொருளன் பர்க்குக் கருணையால் உரைத்தும் மிக்க
தலைமையில் நிற்பன் மாய னென்றும்பின் சாற்றி னானே.

(உரை) தேவர்களுக்கு நித்தியத்துவம் உண்டாகவேண்டி மகா மேரு மத்தாகவும், வாசுகி நாணாகவும் சமுத்திரத்திலே அமுதமர்த்த கஞ்செய்து தேவர்களுக்கு அமுதங்கொடுத்தும், பிரபஞ்சத்திலே கொடிய கொலைத்தொழிலைப் பொருந்தின அசுரரைக்கெடுத்துத் தேவர்கள் முதலாகிய ஆன்மாக்களை இரட்சித்தும், சர்வகலைகளும் பொருந்தின அர்த்தத்தைத் தனது கருணையாலே அடியவர்களுக் கருளியும், இப்படி மிக்க கர்த்திருத்துவங் குன்றாமல் நிற்பவன் பரம புருடனென்று சொன்னான் பின்னும் பாஞ்சராத்திரி. சூ

மாயையாய் உயிராய் மாயா காரிய மாகி மன்னி
மாயையாற் பந்தஞ் செய்து வாங்கிடும் அவனா லன்றி
மாயைபோ காதென் றெண்ணி மாயனை வணங்கப் பின்னை
மாயைபோம் போனால் மாயன் வைகுண்டம் வைப்பனன்றே.

(உரை) பரமபுருடன் பிரபஞ்ச சிருஷ்டி காலத்தில் மாயா சொரூபியாய்த் தன்வழி மயங்கும் ஆன்மாக்களுமாய் அவ்வான்மாக் களைப் பந்திக்குந் தத்துவ ஜாலங்களுந் தானேயாய் நிலைபெற்று, அம்மாயையாலே ஆன்மாக்களைப் பந்தித்து மீளவும் நீக்குவன் மாய

னுகையால் அவனலன்றி மாயை நீங்காதெதன விசாரித்து, பதிவிரதை யைப்போல மற்றொரு தெய்வத்தை நினையாமற் பரமபுருடனையே வணங்கி வழிபாடுசெய்யவே அந்தப் பந்தமாகிய மாயை நீங்கும். அம்மாயை நீங்கவே, பரமபுருடன் விரசையாற்றின் இடத்ததாகிய நன்னீராலே ஆன்மாவைச் சுத்தமாக்கி வைகுண்டத்திலே சாரூப்பிய மாக வைப்பனென்று பாஞ்சராத்திரி கூறினன். எ

பாஞ்சராத்திரி மத மறுதலை

ஆதிதா னாகில் ஆதிக்(கு) அந்தமுண் டாகும் அந்தக்
கோதிலான் இறைவ னென்று கூறிடும் வேதம் ஞானச்
சோதியாய் நின்றா னாகில் தோய்ந்திடான் மாயை ஞானத்
தீதிலா உருவ மென்னில் சேர்ந்திடான் தாதுச் சென்றே.

(உரை) பாஞ்சராத்திரீ! நீ உன் கர்த்தாவை ஆதியென்று கூறி னாய்; அங்ஙனம் ஆதியாயின் ஆதிக்கு முடிவுண்டாய்க் கர்த்தாவும் அல்லனாவன். அஃதியாங்ஙனமென்னில், வேதநூலும் ஆதியும் அந்த மும் இல்லாதவனே கர்த்தாவென்று சொல்லாநிற்கு மாதலால் ஞானப்பிரகாசமாயும் அரூபியாயும் பரிபூரணமாயும் நின்றானாயின், மாயையினகப்பட்டு மாயாரூபமாகான். அற்றன்று, அப்படி எடுத் துக்கொண்ட திருமேனிகளும் குற்றமில்லாத ஞான சொரூபமே யென்னில் அவன் ஞானசொரூபியாயின் அந்த ஞானஸ்வரூபத்துக் குத் தாதுக்களுண்டாகா; இவனெடுத்துக்கொண்ட வடிவெல்லாந் தாதுக்களுண்டாய்ச் சங்காரப் படுகையாற் கர்த்தாவல்லன். க

தாதுவா னதுவ தென்னில் சங்கரன் பலிக்குச் செல்லத்
தீதிலாக் கோதண் டத்தைத் திறந்தவன் விட்ட போது
போதுவ துதிர மன்றோ போந்துமூர்ச் சித்து வீழ்ந்தான்
நாதனார் எழுப்பப் பின்னே நடந்தனன் கிடந்த வன்றான்.

(உரை) அவனுக்குத் தாதுக்களுண்டானபடி எங்ஙனமென்னில், பரமேசுவரன் விஷ்ணுவின் அகந்தையைக் கெடுப்பது காரணமாகப் பிக்ஷாபாத்திரம் வாங்கிப் பிக்ஷைசெய்ய அநேகம் பலிகளாற் பாத்திர நிறையாததால் அவ்விடத்துப் புருடோத்தமன் கருவத்தாலே யானி தனை நிறைப்பேனென்று நெற்றியின் நரம்பினைத் திறந்துவிடப்

புறப்பட்டது இரத்தமன்றோ? அந்த இரத்தம் போதுகையாலே விஷ்ணு மூர்ச்சித்துக் கிடப்பப் பிரமாதிகள் தோத்திரஞ் செய்யப் பரமேசுவரன் அருளிச்செய்தெழுப்ப எழுந்திருந்து பரமேசுவரன் பிறகே நடந்துசென்றான்; திருப்பாற்கடலிலே பள்ளிகொண்ட மூர்த்தியாகையால் தாதுக்கள் பரமேசுவரனால் உண்டென்றறிவாயாக.

பரமேசுவரன் பிக்ஷைக்கெழுந்தருள விஷ்ணுவின் அம்ஸமாகிய விண்டுசேனன் துவாரத்தே நின்று தகையப் பரமேசுவரனோடே போந்த காலவேகர் என்கிற பூதர் அந்த விண்டுசேனனைப் பிடித்தடித்துத் திரிசூலத்தே ஏற்றினார். அந்த ஆரவாரத்திலே விஷ்ணு எழுந்திருந்து ஈசுவரனை நமஸ்கரித்து இலலாடத்தைத் திறந்து கபாலம் பூரணமாக்கக்கடவேனென்று உதிரம் விட, அவ்வுதிரம் பாதிக் கபாலமும் நிறைக்கப்பெறாமலே மூர்ச்சித்து வீழ்ந்தான்; பின்பு ஈசுவரன் அவன் பத்திகண்டு பிரியப்பட்டுப் பலங்கொடுக்க, எழுந்திருந்து பின்னே சென்றானென்பது நூல் வரலாறு. உ

இச்சையால் உருவங் கொள்வன் அரியெனில் இகழ்வேள் விக்கண்
எச்சனாய் உண்ணப் புக்கங் கிருந்தஅன் றீச னாலே
அச்சமார் தலைய றப்புண் டான்தலை யாக்கிக் கொள்ளான்
நச்சினார் போற்ற நாதன் நாரணன் தலைகொ டுத்தான். ௨௭௩

(உரை) புருஷோத்தமன் சுவேச்சையாலே உருவெடுத்துக் கொண்டானென்னில் பரமேசுவரியை இகழப்பட்ட வேள்வியிடத்தே எக்கிய மூர்த்தியாய் அவிகொள்ள இருந்தனொன்று, வீரபத்திர தேவர் அச்சமுண்டாம்படி தலையறுப்ப, அந்தத் தலையிழந்தவிடத்துத் தலையுண்டாக்கிக் கொள்ளாதவனானான். பின்பு பத்தராகிய தேவர்கள் புகழ, நாரணனுக்கு மீளவும் பரமேசுவரனே தலையையுண்டாக்கினான் ஆதலால் சுவேச்சையால் உருவெடுத்தானென்று சொல்வாயல்லை. ௩

நூலினை உரைத்து வேத நூலினை நுவலும் வண்ணம்
மால்அருள் செய்தா னென்றாய் மறைநீதி உலகி யற்கை
சாலவே தெரியா தாகிக் கிடந்தநாள் சகத்தி யார்க்கும்
ஆலின்கீ ழிருந்து வேதம் அருளினான் அறைந்தான் நூலே.

(உரை) நூலினை உரைத்து வேத நூலினை நுவலும் வண்ணம் மால் அருள் செய்தானென்றாய் - புருஷோத்தமன் வேதத்தையும் அருளிச்செய்து அந்த வேதநூலில் ஆராயும் பொருள்களையும் அருளிச்செய்தானென்று கூறினாய்,—மறைநீதி உலகு இயற்கை சாலவே தெரியாதாகிக் கிடந்தநாள் சகத்து யார்க்கும் ஆலின்கீழ் இருந்து வேதம் அருளினன் அறைந்தான் நூலே - வேதநூலொழுங்கும் உலகவியற்கையுந் தெரியாதாகித் தலைமயங்கிக் கிடப்பப் பிரபஞ்சத்துள்ளோர் யாவர்க்கும் பெரிதுந் தெரியவேண்டி வடவிருக்ஷத்தின் கீழிருந்து வேதநூலை அருளிச்செய்து அதன் பொருள் தெளிய வேண்டி ஆகமநூலும் அருளினன் ஆதலால், பரமேசுவரனாலே உண்டாக்கப்பட்டன வேதாகம புராணங்களாம். ௧௨

அயன்றனைப் பயந்தா னென்றாய் அரிஅயன் சிரஞ்சே திப்பப் பயந்திடான் தலைமால் தானும் படைத்திடான் சிரத்தைக் கிள்ளும் சயந்தரும் அரனைத் தந்தான் அயனென்கை தப்பே யன்றோ தியங்கிடா துணராய் எல்லாஞ் சிவன்செய லென்று தேர்ந்தே.

(உரை) பிரமாவைப் புருஷோத்தமன் படைத்தானென்று கூறினாய், பிரமாவைப் புருஷோத்தமன் படைத்தானென்று கூறின் அஞ்சுமுகமுடைய மாதலாலே நாமும் பரமேசுவரனுக் கொப்போமென்று கருவித்தவிடத்துப் பிரமாவினுடைய நடுத்தலையைப் பரமேசுவரன் அறுக்கக்கண்டு நின்ற பிதாவாகிய விஷ்ணு பயப்படானாய்ப் பிரமாவின் தலையை உண்டாக்கமாட்டுகிலன். பிரமாவின் தலையைக் கிள்ளத்தக்க வெற்றிபெற்ற பரமேசுவரன் கர்த்தாவல்லனாய்த் தலையிழந்த பிரமா பரமேசுவரனைப் படைத்தானென்பது தவறன்றோ ? ஆதலால், எல்லாம் பரமேசுவரன் செயலேயென்று விசாரித்து மயங்காமல் அறிவாயாக. அதற்குக் காரணம் மேலே சொல்லாநின்றோம். ௫

சீவன்கள் சகநம் போலச் சிலர்வயிற் றுதித்த மாலைத், தேவென்றே உலகங் காக்கச் சுவேச்சையாற் சநித்தா னென்பீர், பூவன்பின் படைக்க மாட்டா தரனடி போற்ற வேதக், கோவந்து முகத்தில் தோன்றிச் சிருட்டியைக் கொடுத்தல் கூறும். ௨௭௬

(உரை) ஆன்மாக்களது பிறப்புப்போல யோனிசாதனனான புருஷோத்தமனைப் பிரபஞ்சத்தை இரட்சிக்கவேண்டிச் சுவேச்சையாலே உருவெடுத்துக் கொண்டானென்றும் அவனிடத்திலே பிரமாதோன்றிப் பிரமாவாலே பிரபஞ்சந் தோன்றிற்றென்றுங் கூறுவீர். சர்வ சங்காரஞ்செய்து பரமேசுவரன் மீளவும் பிரமா முதலான காரணேசுவரரை யுண்டாக்கிப் பிரபஞ்ச சிருஷ்டி செய்விக்கப் பிரமாவும் பிரபஞ்சத்தைச் சிருஷ்டிக்க அறியாமல் மயங்கிப் பரமேசுவரனை நோக்கித் துதிக்கவே வேத கர்த்தாவான பரமேசுவரன் பஞ்சகிருத்திய நடப்பிப்பது காரணமாகப் பிரமாவின் நெற்றியிலே தோன்றிப் பிரமாவுக்குச் சிருஷ்டியை யுண்டாக்கிக் கொடுத்தலைச் சர்வ புராணங்களுஞ் சொல்லும் ஆதலால் பரமேசுவரன் பிரமாவாலே தோற்றப் பட்டவனல்லன் என்றறிவாயாக. சு

நாரணன் அயனை யீன்றும் அயனும்நா ரணனை யீன்றும்
காரணம் ஒருவ ருக்கங் கொருவர்தாம் இருவ ருக்கும்
வாரண முரித்த வள்ளல் காரண னென்று மன்ற
ஆரணம் உரைக்கும் டக்கத் தவர்களும் அடைந்தா ரன்றே.

(உரை) நாரணன் பிரமாவை யுண்டாக்கியும், பிரமா நாரணனை யுண்டாக்கியும், ஒருவருக்கொருவர் காரணமாய்க் காரியப்பட்டுவருவர். அப்படி ஒருவருக்கொருவர் காரியப்பட்டு வருதற்கு முதற்காரணமாவான் யானையை யுரித்துப்போர்த்த பரமேசுவரனென்றே தெளிய வேதஞ் சொல்லாநிற்கும். பரமேசுவரன் காரணமாகையாலே விஷ்ணு வலப்பாகமும் பிரமா இடப்பாகமுமாக அடங்குவார்கள் அநாதியே. எ

அழிப்(பு)அரி யேவ லென்றாய் அரிதனை யழிக்கும் அன்றங்(கு)
அழிப்பது தவிர்க்க மாட்டான் அங்கமும் அழித்தே பூண்டான்
அழிப்(பு)அரி யேவ லென்றங் கறைந்ததும் அழிந்த தன்றோ
அழித்திடும் அரனே ஆக்கம் நோக்கமும் ஆக்கு வானே.

(உரை) சங்காரம் புருஷோத்தமன் ஆக்கினையென்றாய் அப்படியாயின், சர்வ சங்காரத்துப் பிரமவிஷ்ணுக்கள் முதலாகச் சங்காரப்பட விஷ்ணு தன்மேல் வாராமல் நீக்கிக்கொள்ளமாட்டான். அஃதன்றியும், பிரம விஷ்ணுக்களைச் சங்கரித்த - அவதாரங்களின் மீன் சேல் பன்றிக்கோடு சிங்கப்பல் ஆமையோடு கொக்கிறகு அன்னத்

ஆவி முதலியன அணிகையாற் புருஷோத்தமனுக்கினையாற் சங்கரித்த தின்றித் தான் கர்த்தாவாய்ச் சங்கரித்தவனும். ஆதலால் சங்காரம் விஷ்ணுவினுடைய ஆக்கினையென்று கூறியதும் அழிந்ததாம்; சங்கரிப்பிப்பதும் பரமேசுவரனே யாகையாற் சிருஷ்டி திதிகளும் அவனாலே யுண்டாமென்றறிவாயாக. அ

வானம்கீழ் மண்ணு மெல்லாம் மாயனே காப்பா னென்றாய்
தான்அஞ்சும் சலந்த ரன்தன் உடல்கீண்ட சக்க ரத்தை
ஆன்அஞ்சும் ஆடு வான்பாற் பெற்றுல களித்த வார்த்தை
தாமெனங்கு மாகு மெல்லாம் சங்கரன் காப்பே யாமே. ௨௭௯

(உரை) ஆகாசமுதற் கீழ்ப்பிருதிவி யீறாகவுள்ள பிரபஞ்சமெல்லாம் புருஷோத்தமனே இரக்ஷிப்பனென்று கூறினாய். சலந்தராசுரனுக்கு விஷ்ணு பயப்பட்டுப் பரமேசுவரனை நோக்கித் தவஞ்செய்ய அவ்விஷ்ணு தவத்தைக் கெடுக்கவந்த சலந்தரனைச் சக்கரத்தாலே பிளந்த பரமேசுவரனிடத்தில் அச்சக்கரத்தைப் பெறவேண்டிப் பரமேசுவரனை நெடுங்காலம் அர்ச்சித்தும் அவன் அநுக்கிரகஞ் செய்யாமையாற் பின்பு விஷ்ணு கண்ணை இடந்து மலராக அர்ச்சிக்கப் பஞ்சகவ்வியத்தில் மூழ்கும் பரமேசுவரன் மாட்டுச் சக்கரம்பெற்று அதனைக் கொண்டு மாலி சுமாலி மாலியவான் முதலாகிய அசுரரை வென்று பிரபஞ்சத்தை இரக்ஷித்தானென்னும் புராணம் பிரமாவாலே சொல்லப்பட்டுப் பிரபஞ்சமெங்கும் உண்டாயதாகையால், பிரபஞ்சத்தை விஷ்ணு இரட்சிப்பது பரமேசுவரன் இரக்ஷையேயென் றறிவாயாக. கூ

மாலினார் சேலி னாராய் வாரிகள் அடக்கிக் கொண்டன்(று)
ஆலியா உலக மெல்லாம் அழிப்பவன் நானே என்னச்
சேலினார் தமைப்பி டித்துச் செலுவினை இடந்து கண்ணைச்
சூலியார் மேல ணிந்தான் சூலிதா னுரு மன்றே. ௨௮0

(உரை) பிரளயகாலத்திலே பிரபஞ்சத்தை இரக்ஷிக்கவேண்டி மச்ச வடிவுகொண்டு சத்தசமுத்திரங்களையும் ஒரு செலுவிலே அடக்கினனான்று கருவித்துப் பிரபஞ்சத்துக்குச் சங்கார கர்த்தாவும் நானே யென்றுசொல்ல, விஷ்ணுவின் கருவத்தை யடக்கவேண்டி அந்த மச்சத்தைப் பிடித்துச் செலுவினையுங் கண்ணினையுமிடந்து

கூரிய திரிசூலத்தின் மேலே அணியாக அணிந்தான் சூலபாணியாகிய பரமேசுவரனுவான். ௧௦

ஆமையாய் மேருத் தாங்கி அடைகலாய்க் கிடந்த போது
நாமெனு உலகா தார நாதனென் றகந்தை பண்ண
ஆமெனு ரன்று மென்னுர் அமரரு மானுர் பார்த்துத்
தாமநாள் ஆமை யாரைத் தகர்த்தோடு தரித்தா ரன்றே.

(உரை) ஒரு காலத்துப் பிரளயம் வந்து பிரபஞ்சத்துக்கு ஆதாரமாகிய மேருமலை சலித்தபோது புருஷோத்தமன் கூர்ம ரூபமாய் அம்மலையைத்தாங்கி ஆதார சிலைபோற் கிடந்து பிரபஞ்சத் துக்கு ஆதாரமும் அதற்குக் கர்த்தாவும் நாமேயென்று அகங்கரித்த விடத்து, விஷ்ணுவின் கருவத்தைப் பார்த்தருளிக் கர்த்தாவாமென் றும் அன்றென்றுஞ் சொல்லாராய் அந்த நாளிலே ஆமையைத் தகர்த்து அந்த வோட்டை என்புமாலையோடணிந்தார் தேவரூபரு மாய் அல்லருமாகிய பரமேசுவரர் ஆதலால் இவரே கர்த்தாவென் றறிவாயாக. ௧௧

எழுதலம் இடந்து பன்றி யாய்இருங் கொம்பி லேற்றுத்
தொழுதல கிறைஞ்ச நின்ற சோதிநா னென்ற போதன்(று)
அழுதல மந்து வீழ அருங்கோடு பறித்த ணிந்தான்
கழுதல மந்து காட்டில் ஆடிடுங் கடவு ளன்றே. ௨௮௨

(உரை) ஒரு பிரளயத்து விஷ்ணு வாராகமூர்த்தியாய் அதல விதல சுதல தராதல இரசாதல மகாதல பாதாளம் என்னப்பட்ட எழு பூமிகளையுங்கீண்டு பெரியகொம்பிலே ஏற்றுக்கொண்டுநின்ற பராக் கிரமத்தினலே பிரபஞ்சத்தார் புகழ்ந்து வணங்க நின்ற கர்த்தா யானல்லது வேறில்லையென்று கர்வித்தபோது, உடனே சோகத்தி னல் துக்கித்துப் பூமியிலே விழும்படி அப்பன்றிக்கோட்டைப் பறித்து அணியாக அணிந்துகொண்டான் பேய் சுழன்றாடுங் காட்டில் ஆடலை விரும்பின கர்த்தா. ௧௨

இங்கடா வுளனே மாலென் றிரணியன் தூணை எற்ற
உங்கடா மோத ரன்றான் உருநர சிங்க மாகி
எங்கடா போவ தென்னு உடல்பிளந் திறையா னென்ன
அங்கடா சிம்பு ளாகி யெடுத்தடர்த் தான் அரன்றான். ௨௮௩

(உரை) ஒரு காலத்திலே இரணியனாகிய அசுரன் இவ்விடத்தில் உங்கள் புருஷோத்தமன் உளனோவென்று தூணைத்தட்டிக் காட்ட, உங்கள் தாமோதரனாகிய புருஷோத்தமன் அந்தத்தூணிலே நாரசிங்க ரூபமாகித் தோன்றி இரணியனை ஏட இனி எங்கே போவாயென்று பிடித்து உடலைப் பிளந்தமையால் உண்டான கருவத்தாலே பிரபஞ்சத்துக்கு நாமே கர்த்தாவென்ன, அவ்விடத்துச் சிம்புளென்னும் வடிவுகொண்டு நாரசிங்கத்தை எளிதாகத் தூக்கிச் சங்கரித்துத் தோலை ஆசனமாகக் கொண்டான் பரமேசுவரன். ௧௫

தானமென் றிரந்து செல்லத் தனக்குமூ வடிகொடுப்ப
வானமும் அளந்து கொண்டு மாபலி தன்னைப் பின்னை
ஈனமாஞ் சிறையி லிட்டான் இறையன்றான் நீந்தோர் தங்கட்(கு)
ஊனஞ்செய் திடுவோர் தாங்கள் உத்தம ரல்ல ராகும்.

(உரை) ஒருகாலத்திலே புருஷோத்தமன் வாமன வடிவு கொண்டு மாபலியிடத்திலே தானங்கொடுக்க வேண்டுமென்று இரந்து செல்ல, அவனுக்கு அவ்வரசன் தானமாக மூவடிமண் கொடுப்ப, தானம் பெற்றுப் பூமி யந்தர சுவர்க்கங்களை ஓரடியாலே யளந்துகொண்டு மற்றையடிக்கு இடமில்லாமைபற்றி மாபலியைக் குற்றமான சிறையிலிட்டானாதலால் அவன் கர்த்தாவல்லன். அஃதியாங்ஙனமென்னில், ஒருவர் ஒன்றனைத் தானஞ்செய்தால் அதனை ஏற்றுக்கொண்டவர் தானஞ்செய்தவருக்கு நன்மை செய்தலன்றித் தீமைசெய்வோர் உத்தமர் அல்லராதலால். ௧௬

மாயமான் தன்னைப் பொய்ம்மா னெனஅறி யாத ரக்கன்
மாயையி லகப்பட் டுத்தன் மனைவியைக் கொடுத்தான் தன்னை
மாயைக்கு கர்த்தா வென்பை மதிகெட்டங் கவனைக் கொன்று
நாயனார் தமைப்பூ சித்தான் கொலைப்பாவ நணுகி டாதே.

(உரை) ஒருகாலத்திலே இராமனாய் அவதரித்து இலக்குமியுந் தானும் வனசரிதராயுள்ளநாளில், இராவணன் இராமனை நீக்கி இலக்குமியை அபகரித்துக் கொள்வான் ஒரு பொய்மானை ஏவ, அந்த மானை இராக்ஷதமாயை யென்றறியாமல் அம்மானின் பின்னே போய்த் தன்மனைவியைப் பிடிகொடுத்தானை மாயைக்குக் கர்த்தா வென்று கூறுவீர். இலக்குமி நீங்குகையாலே மயக்கத்தையுடைய

னாய் இலங்கையிற்சென்று இராவணனையும் அவன் சேனையையுங் கொன்று கொன்ற பாவம் நீங்கச் சேதுவிலே வந்து பரமேசுவரனை அருச்சித்து வினையைக்கெடுத்துக் கொண்டான் கர்த்தாவல்லன். கரு

பரசுடன் பிறந்தான் தானும் பத்தனாய்ப் பரசி னாலே
அரசறுத் தரனை நோக்கி அருந்தவம் புரிந்தான் அன்று
பரசிய பரசு ராமன் பலதேவ னுலக மெல்லாம்
உரைசெயும் உமையாள் கோனை உள்நினைந் தியோகி னின்றான்.

(உரை) ஒருகாலத்திலே விஷ்ணு மழுவுடன் பிறந்து பரசுராம னெனப் பெயரையுடையனாய்ச் சிவபத்தனாய் மழுவைக்கொண்டு அரசர்களையறுத்து அவ்விரத்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து அந்தத் தோஷந்தீரப் பரமேசுவரனை நோக்கி அருந்தவம் புரிந்தான். அந் நாளில், பிரபஞ்சம் போற்றத்தக்க பலபத்திராமன் உயர்ந்தோரெல் லாம் வழிபாடுசெய்யும் உமையவள் மணாளனை ஞானக்கண்ணாலே கண்டு யோகத்தில் இருந்தே இராச்சியஞ்செய்தான். கசு

ஓதிய வாசு தேவர் தமைஉப மனியு தேவர்
தீதிலா நோக்கஞ் செய்து சிவகரஞ் சிரத்திற் சேர்த்தி
ஆதிபா லடிமை யாக்க அரிஉடல் பிராணன் அத்தம்
ஈதெலாம் கொள்நீ என்றங் கிறைஞ்சினார் அறிந்தி டாயே.

(உரை) புருஷோத்தமன் வாசுதேவராய்த் துவாரகாபுரியிலே இருக்க, வியாக்கிரபாத முனிவர் புத்திராராகிய உபமன்னியு மகாமுநி வர் கயிலாயத்துக் கெழுந்தருள, அவரை வாசுதேவர் கண்டு, "எங்கே எழுந்தருளுகின்றீர்" என்று கேட்ப, அவர், "கயிலாயத்துக்குப் போகி றோம்" என்ன, வாசுதேவர் "கயிலாயத்திற்குச் செல்லாமல் இங்கே யாங்கள் தரிசித்துக்கொண்டிருப்ப அருள்செய்ய வேண்டும்" என்று வணங்க, உபமன்னியு மகாமுநிவர் குற்றமற்ற ஞானக்கண்ணாலே தீக்ஷிப்பித்து சிவஹஸ்தம் சிரத்தில் வைத்துத் தரிசிப்பித்து அவரைச் சிவபத்தராக்க, வாசுதேவர் ஞானபூரணராய் "என் சரீரம் அர்த்தம் பிராணன் இவையெல்லாங் கொண்டருள வேண்டும்" என்று தோத் திரஞ்செய்து வணங்கிக்கொடுத்துச் சிவபத்தராயிருந்தாரென் றறிவா யாக. கஎ

பின்வரும் பரிதா ளுகி அரியென்ருய் பின்பு வந்தால்
என்வரு மீச ஞலென் றறிகிலோம் இவுளி யார்க்கு
முன்வரும் அவதா ரங்கள் முடிந்தமை அறிந்தா யன்றே
பொன்வரும் சடையி ஞன்தன் புகழெங்கும் புக்க தன்றே.

(உரை) அந்த விஷ்ணு வருகிற யுகத்துக் குதிரையாக வருவ னென்ருய் அப்படி வந்தாற் பரமேசுவரனுலே அக்குதிரைக்கு யாது வருமோ என்றறிகிலோம். முன்பு வந்த அவதாரங்களில் உண்டா னமை நீ கேட்டறிந்தாய்; யாம் இங்ஙனஞ் சொன்ன முறைமையாற் பொன்போன்ற கொன்றைப்பூத் தரித்த திருச்சடாபாரத்தை யுடை யவன் கீர்த்தியே எங்கும் விளங்கிற்று. கஅ

கைவரை மூல மேயோ எனக்கரிக் குதவுங் காட்டின்
மொய்வரை எடுத்தான் மூலம் ஆயிட வேண்டு மோதான்
ஐயனே முறையோ என்ருல் அரசனே அங்குச் செல்வான்
வையகங்காப்பான்செய்கை வழக்கன்றேஊர்காப்பான்போல்.

(உரை) ஒரு யானை மடுவின்கண் முதலைவாயின் அகப்பட்டு மூலமேயென்று கூப்பிட ஓடிச்சென்று அவ்வியானையினது இடரைக் கெடுத்தது கொண்டே வனத்தில் வரையை எடுத்து ஆனிரையைக் காத்த விஷ்ணு கர்த்தாவாயிட வேண்டுமோ? அவன் கர்த்தா வல்லன், இராஜாவை நோக்கி ஒருவன் முறையோவென்று கூப்பிட்டால், அம்முறை கேட்கச் செல்வோன் இராஜாவோ அன்றே? பிரபஞ்சத்தைப் பரமேசுவரன் ஆக்கினையினுலே இரக்ஷிப்பாஞகிய விஷ்ணு ஓரான்மாவுக் கிடர்வந்தால் அதனைச் சென்ருழிக்கு முறைமை, அரசனதாக்கினையாலே ஊர்காப்போன் ஒருவர்க்குத் தீமைவந்த வழி அதனைச் சென்று தீர்ப்பதுபோலாம். கசு

அன்றியும் ஆனை மாலுக் கடிமையாய் மூல மேயோ
என்றிடு மதனுல் மால்தான் இறைவனென் றியம்ப வேண்டா
உன்றனக் கடிமை யானுர் உன்னையெம் பெருமா னென்ருல்
இன்றுநீ வணங்கு முன்றன் எம்பெரு மானே நீயே. உகூ0

(உரை) அன்றியும் விஷ்ணுவுக்கு யானை அடிமையானபடியாலே தன் கர்த்தாவை மூலமேயென்று கூப்பிட்டதாயின் அது கொண்டு விஷ்ணுவை மூலமாகிய கர்த்தாவென்று சொல்லவேண்டா.

உன்னடியான் உன்னை எம்பெருமா னென்றழைத்தால் இப்பொழுது நீ வணங்குகிற உன்னுடைய புருஷோத்தமனுவையோ நீ அன்றோ? ஆதலால் யாவர்க்கு மூலமென்பது பரமேசுவரனே யாம். உ௦

ஞாலம்உண் டவனுல் உண்டார் நல்லமு தமரா் என்றாய்
வேலைநஞ் செழமா லாதி விண்ணவர் வெந்து சென்ற
காலமின் றெமக்குக் காவாய் கடவுளே யென்ன நாதன்
ஆலமுண் டிலனேல் தேவர் அமுதமுண் டிடுவ தெங்கே. உசுக

(உரை) பூமியை விழுங்கிய சாமர்த்தியத்தை யுடையவனுலே தேவர்கள் நல்ல அமுதத்தைப் புசித்தார்களென்றாய்; சமுத்திர மர்த்தநத்திலே விஷம் பிறக்க, விஷ்ணு முதலாகிய தேவர்களெல்லாம் உஷ்ணம்பொறுக்கமாட்டாமல் ஓடிவந்து "அகால மரணம் எங்களுக்கு இன்று சம்பவித்திருக்கிறது; எங்களை இரட்சித்தருள வேண்டுங் கர்த்தாவே" என்ன, பரமேசுவரன் கிருபைபண்ணி அவ்விடத்தை அமுது செய்திலனுயின் விஷ்ணு முதலிய தேவர்களெல்லாம் பிழைத்துப் பின்பு அமுதத்தை யுண்டாக்கி அதனையுண்பது எங்ஙனஞ் சொல்வாய்? உக

அஞ்சியன் றரிதா னோட அசுரனைக் குமர னாலே
துஞ்சுவித் தொருபெண் ணாலே தாரகன் உடல்துணிப்பித்(து)
அஞ்சிடப் புரம்தீ யூட்டிச் சலந்தர னுடல்கீண் டோத
நஞ்சினை யுண்டு மன்றே நாயகன் உலகங் காத்தான். உசுஉ

(உரை) சூரபத்மாவுக்குப் பயப்பட்டு விஷ்ணு திருப்பாற்கடலை நீங்கியோடிப் பரமேசுவரன்பால் முறையிடச் சுப்பிரமணியக்கடவுளை யுண்டாக்கி அக்கடவுளாலே சூரபத்மாவைச் சங்கரிப்பித்தும், தாரகனென்னும் அசுரனுக்கு விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களெல்லாம் பயப்பட்டுப்போய்ப் பரமேசுவரன்பால் முறையிட, அப்போது காளியென்னுஞ் சத்தியைக்கொண்டு தாரகனுடலைச் சேதிப்பித்தும், திரிபுரத்தசுரர்க்குப் பயப்பட்டு விஷ்ணு முதலாகிய தேவர்களெல்லாரும் பரமேசுவரன்பால் முறையிடத் திரிபுரத்தைச் சுட்டும், சலந்தரனென்னும் அசுரன் விஷ்ணுவைத் திருப்பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்ளவொட்டாமல் ஓட்டித் திரிய, விஷ்ணு சலந்தரனுக்குப் பயப்பட்டுப்போய்ப் பரமேசுவரன்பால் முறையிடச் சக்கரத்தாலே சலந்திரன் உடலைப்

பிளக்கும், சமுத்திர மர்த்தநத்திலே பிறந்தவிடம் பதினாலுலகத்தையுஞ்சுட, அந்த விடத்தை அமுதுசெய்தும் அன்றோ பரமேசுவரன் பிரபஞ்சத்தை இரக்ஷித்தான். உஉ

பார்த்தனார் இரதமேறிப் படைதனைப் பார்த்துச் சார்
பைக், கூர்த்தஅம் பாலே எய்து கொன்றர சாளே னென்
னத், தேர்த்தனி லிருந்து மாயை செய்துமால் கொல்லச்
செப்பும், வார்த்தைநூ லாக்கிக் கொண்டாய் புரங்கொல் நூல்
மதித்தி டாயே. உகூரு

(உரை) அருச்சுனன் யுத்தஞ் செய்வதாகத் தேரிலேறி நின்று, சத்துருக்களைப் பார்த்துச் சத்துருக்களாகத் தோன்றினாரெல்லாம் என்னுடைய மித்துருக்களாக இருத்தலால் இவர்களைக் கூரிய அம்பாலே கொன்று இராச்சியஞ் செய்வதில்லையென்று சொல்ல, அவனுக்குத் தேர்ப்பாகனாகிய கிருஷ்ணன் அவன் மனந்தேறிடக் கொல்வது காரணமாகச் சர்வமும்நாமே கொல்லுவோம் நீ யன்றென்று மயங்கச் சொன்ன சொல்லையே நூலாக்கிக்கொண்டாயாயின், திரிபுரத்துள்ளார் சிவலிங்கத்தைக் கைவிடும்பொருட்டு, விஷ்ணு புத்த முனியாக இருந்து தெய்வமொன்றில்லையென்று மயக்குவித்துச் சிவலிங்கத்தைக் கைவிடுவித்த நூலையும் நீ நூலாகக் கொள்வாயாக. உங

மாயைதான் உயிர்க ளாகா துயிர்கள்தாம் மாயை யாகா
மாயவன் இவைதா னாகான் இவைதானு மாய னாகா
ஏயுமாம் அநாதி யாக இறைபசு பாச மென்றே
தூயவன் கலப்பி னாலே எல்லாமாய்த் தோன்று வன்காண்.

(உரை) மாயையானது ஜடமாகையால் ஆன்மாக்களாகாது. ஆன்மாக்கள் இச்சா ஞானக் கிரியைகளை யுடையனவாகையால் ஜடமாகிய மாயையாகா. புருடோத்தமன் ஞானசொரூபி என்று நீ கூறுகையால், ஜடமாகிய மாயையும் சுத்தா சுத்தமாகிய ஆன்மாவுமாகி நில்லான், மாயையும் ஆன்மாவுங் கூடிப் புருடோத்தமனாகமாட்டா. மாயையாகிய பாசமும் ஆன்மாவாகிய பசுவும் இவையிற்றை நடத்துவானாகிய பதியும் அநாதியிலே பொருந்தினவாகையால், நின்மலனாகிய கர்த்தா சம்பூரணனாகையாலே சர்வமுந் தானாகித் தோன்றுவனல்லது ஜடமும் ஆன்மாவுமாய்ப் பிரிந்துநில்லான்.

சித்து அசித்தாகாது; அசித்துச் சித்தாகாது; சித்திற் சேஷ்டித்தனே கர்த்தா, மாயவன் ஆன்மவர்க்கமெனக. உச

பாசத்தைப் பசுக்கள் விட்டுப் பதியினை அடைய முத்தி
ஆசற்ற ஆகமங்கள் அறைந்திட அறிவின் றிங்கே
மாசற்ற மால்மா சாகி மாயையு முறுவ னென்னில்
கூசிப்பின் கொள்ளார் நல்லோர் உனக்காமிக் குழப்பு நூலே.

(உரை) பாசமாகிய அஞ்ஞானத்தைப் பசுக்களாகிய ஆன்மாக்கள் கைவிட்டுப் பதியாகிய கர்த்தாவைக் கூடுதலே முத்தியென்று குற்றமில்லாத ஆகமங்கள் சொல்லா நிற்ப, இங்கே மாலாகிய புருஷோத்தமன் அஞ்ஞானமுமாய் அஞ்ஞானத்தோடு கூடிய ஆன்மாவுமாய் நிற்பனென்று நீ அறிவின்றியே சொல்லின், இப்படி வேதாகமங்களுக்கு விருத்தமான மயக்கநூல் உனக்கேயாம். உயர்ந்தோர் இதனை நூலென்றுசொல்ல நாணிப் பின்பு அதன் அர்த்தமுங் கொள்ளார். உரு

பிரமம்நா னென்ற போது பிரமனோ டரியுங் கூடிப்
பரமனார் இகலி டாமே பார்த்திடர் பண்ணி நின்ற
உரமனார் அழலு ருபம் தன்னையு முணர மாட்டான்
கரமனுள் திகிரி ஏற்றான் கடவுளென் றறைவ தென்னே.

(உரை) ஒருகாலத்துப் பிரமாவும் விஷ்ணுவுங் கூடித் தங்களில் மாறுபட்டுச் சிருஷ்டிக்கையாலே நானே கர்த்தாவென்றும், இரக்ஷிக்கையாலே நானே கர்த்தாவென்றுஞ் சொல்லிய காலத்து, அப்பிரம விஷ்ணுக்கள் தம்மில் மாறுபடாமல் இவர்கள் அகந்தையைக் கெடுப்பான் பரமேசுவரன் திருவுளம்பற்றி, உங்களில் நம்முடைய அடிமுடியறிந்தவன் கர்த்தாவென்றருளி ஒரு தழற்பிழம்பாய் நிற்கப் பிரமா திருமுடியைக் கண்டு வருவேனென்று அன்னமாகப் பறந்து தேடியும் விஷ்ணு ஸ்ரீபாதங் காண்பேனென்று பன்றியாய்ப் பாதாளத்தைக் கீண்டுங் காணமல் இருவருக்கும் வியாகுலத்தை யுண்டாக்கி நின்ற உரத்தையுடைய பரமேசுவரனது திருவுரு இன்னபடியென்றும் விஷ்ணுவும் அறியமாட்டானானன்; சக்கரத்தைக் கையிலே ஆட்சி நிலைபெற ஏந்தின விஷ்ணுவைக் கர்த்தாவென்று சொல்லுவது என்னையோ? உசு

தேரரி இறையன் றென்றே சிவமுனி ததீசி யோடே
போர்புரிந் திகல மாலைப் புக்கவன் பிடித்த டித்து
மார்பினி லுதைத்து மாறன் சக்கரம் வயிற்றில் வைத்திட்(டு)
ஏர்மலி படைப டைத்திட் டரிபட வெறிந்தா னன்றே. உகஎ

உரை :—புருஷோத்தமன் சைவமுனிவராகிய ததீசியாரோடு யுத்தஞ்செய்து மாறுபட அப்புருஷோத்தமனை, ததீசிமகாமுனிவர் உள்ளே புகுந்து பிடித்துப் பிரகரித்து மார்பிலேயுதைத்துச் சக்கரத்தைப்பறித்து முறித்து அப்புருஷோத்தமன் வயிற்றிலேவைத்து, அழகுபொருந்தினதோ ராயுதத்தைத் தாமே தருப்பையால் உண்டாக்கிப் புருஷோத்தமன் மயங்கிவிழ எறிந்தார். ஆதலால் புருஷோத்தமன் கர்த்தா அல்லன் என்று தெளிவாய். உஎ

சூலிகாண் இறைமால் அல்லன் சூலியைத் தொழுந் துர்வாசன்
மாலினுர் மார்மி திப்பத் திருமறு மார்ப னுகி
நூலினுர் மார்பன் நோன்றாள் பட்டிடஞ் சுத்தமென்று
பாலினுர் கடலான் ஆங்கே பரிவொடும் திருவை வைத்தான்.

(உரை) சூலபாணியே கர்த்தா விஷ்ணு அல்லன், சூலபாணியை வழிபாடு செய்யுந் துருவாசமகாமுனிவர் விஷ்ணுவைக் கோபித்து மார்பிலே மிதிப்ப அத்துர்வாசமகாமுனிவர் பாதம் பட்ட தழும்பு கொண்டே திருமறுமார்பனென்று பெயரையுடையனுகித் திருப்பாற் கடலிலே பள்ளிகொள்ளுமவன் பிரமரிஷியின் பாதம்பட்டவிடம் சுத்த மென்று பிரியத்துடன் இலக்குமியை அந்த மார்பிலே வைத்தானுகையால், புருஷோத்தமன் மலசம்பந்தியென் றறிவாயாக. உஅ

தவகுண னுய்மால் சென்று தீவியைச் சக்க ரத்தால்
அவகுணஞ் செய்தன் றேடப் பிருகுவந் தவனைப் பார்த்துச்
சிவனல தறியே னுகில் இதுசெய்தோன் செறிகப் பத்துப்
பவமென மொழிய மாலும் பயப்பட்டுப் பதறி வீழ்ந்தான்.

(உரை) சிவபத்தரான பிருகுமகாரிஷியினுடைய பத்தினி தீவியைப் புருஷோத்தமன் விரும்பிப் புணரும்படி இருடியில்லாத சமயத்திலே செல்ல, அத்தீவி உடன்படாதபடியால் அவளுடம்பிலே சக்கரங்கொண்டு துர்க்குறிகளையிட்டுப் போக, பிருகுமகாரிஷி அவ

னுடம்பைக் கண்டு "யான் சிவனல்லது வேறொரு கடவுளில்லை யென்னுஞ் சிவபத்தன் மெய்யேயாகில் இது செய்தவன் பத்துப்பிறப்புப் பிறக்கக்கடவன்" என்று சபிக்கப் புருஷோத்தமனும் பயப்பட்டுத் துக்கித்து வீழ்ந்தான். உக

பயப்பட்டுப் பரனை நோக்கித் தவம்பண்ணப் பரனும்தோன்றி
நயத்தஞ்ச லென்று வேண்டிற் றென்னென நார ணன்தான்
பெயர்த்தருள் பிருகு சாப மெனஅன்பன் பிருகு வென்ன
உயக்கொள்நீ பவந்தோ றென்ன ஓமென்றான் உலக நாதன்.

(உரை) அந்தப் பிருகுமுனிவர் சாபத்தினாலே பயப்பட்டுப் பரமேசுவரனை நோக்கித் தவசுபண்ணப் பரமேசுவரனும் அநுக்கிரகித்துப் "பயப்படாதே உனக்கு வேண்டியது எது" என்று கேட்ப, புருஷோத்தமன் பிருகுமுனிவர் சாபத்தைத் தீர்த்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யப் பரமேசுவரனும் பிருகுமுனி நம்முடைய பத்தனென்றருள, ஆனால் அவன் சாபத்தாலே யெடுக்கும் பிறப்புத்தோறும் என்னை இரக்ஷித்தருள வேண்டுமென்ன, ஜகன்னாதனாகிய பரமேசுவரனும் அப்படியே இரக்ஷிக்கிறோ மென்றான். ௩௦

இப்படிப் பிருகு சாபத் தீரைந்து பிறப்பின் வீழ்ந்து
மெய்ப்படு துயர முற்று வருபவன் விமலன் அல்லன்
எப்படி யானுஞ் சொன்னேன் இறைஅரி அல்ல னென்றே
மைப்படி கண்டன் அண்டன் மலரடி வணங்கி டாயே. ௩௧

(உரை) இந்த முறைமையிலே பிருகுமுனிவர் சாபத்தாலே ஒன்பது பிறப்புப் பிறந்து சரீரவருத்தமுற்று மேலுங் குதிரையாகப் பிறந்தும் ஜநநமரணப்படுபவன் மலரகிதனான கர்த்தாவல்லன். வேதாகம சாத்திரங்களானுஞ் சொன்னேன் மோக்ஷகர்த்தா விஷ்ணு அல்லனென்றே. இனி மோக்ஷகர்த்தா யாவனென்ன விரும்புதியாயின்,நீலகண்டனாகிய மேலானவனே கர்த்தா. அவனது தாமரைமலர்போன்ற சீர்பாதத்தைச் சரியை கிரியா யோக ஞானத்தாலே வணங்கி நினது பவத்தை நீக்கிக்கொள்வாயாக. ௩௧

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவஞான சித்தியார் சுபக்க உரையாசிரியர் சிவஞான சுவாமிகள் செய்தருளிய

குரு வணக்கம்

பண்ணிசைவெம் பரிதிமதி திலதயிலந்
தீயிரும்பு பாணி யுப்பு
விண்ணநில முடலுயிர்நீர் நிழலுச்சிப்
பளிங்குபகல் விளக்குப் பானீர்
கண்ணிரவி யுணர்வொளிபோற் பிரிவரிய
அத்துவிதக் கலவி காட்டித்
தண்ணளிவைத் தெனையாண்ட துறைசைநமச்
சிவாயகுரு சரணம் போற்றி.

உ

சிவஞான சித்தியார் பாடற்றொகை

பரபக்கம்

முகவுரையிற் றசமெழுமூன் றதன்முப்பா னென்று
மூதுலகன் முப்பானென் றெண்ணைந்தாம் புத்தன்
திகழ்மூவர்க் கோரெட்டா நிகண்டனுக்கெட் டீரேழ்
சீவகனுக் கிரைந்தோ டிருமூன்றும் பாட்டன்
பகர்பதின்மூன் றீரைந்தே பாகரனீ ரிரண்டாம்
பரிணமை நான்கிருநான் கேமாயா வாத
நிகழைம்மூன் றறுமூன்றும் பாற்கரியற் கேழா
நிரீசுரற்குச் சதுராத்திரி யெழுமுப்பா னென்றே.

சுபக்கம்

ஐந்ததுதி யீரேழு மளவை யாகு
மாதிதனி லெழுபதுபின் றொண்ணூற் றாறு
நந்துசதுட் டயநாற்பா னவமும்பின் னவமு
நனிநான்கு நாற்பதினி லொன்றிழிந்தீ ராறுங்
கந்தன்முக மோராறுங் கரமங்கீ ராறுங்
கருதிடுவெங் கணபதியைங் காமுமிரு பதமுஞ்
சிந்தையிவை மூவொன்ப தொடுமுந் நூறுஞ்
சிவஞான சித்திசுவ பக்கமெனத் தெளியே.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம் மூலமும் சிவஞான சுவாமிகள் உரையும்

சிவஞானபோத நூற்பொருள் பிற்காலத்தார்க்கு இனிது விளங்குமாறு விரித்தல் யாப்பான் நூல்செய்வான் புகுந்த ஆசிரியர், எடுத்துக்கொண்ட பொருள் இடையூறு தீர்ந்தினிது முடிதற்பொருட்டும், இந்நூல்நின்று நிலவுதற்பொருட்டும், முதற்கட் செய்துகொண்ட கடவுள் வாழ்த்து மாணுக்கர்க்கு அறிவுறுத்தற்பொருட்டுச் செய்யுளாற் றெரிக்கின்றார்.

விநாயகர் வணக்கம்

ஒருகோட்டன் இருசெவியன் மும்மதத்தன்
நால்வாய்ஐங் கரத்தன் ஆறு
தருகோட்டம் பிறைஇதழித் தாழ்சடையான்
தருமொருவா ரணத்தின் தாள்கள்
உருகோட்டன் பொடும்வணங்கி ஓவாதே
இரவுபகல் உணர்வோர் சிந்தைத்
திருகோட்டும் அயன்திருமால் செல்வமுமொன்
றோவென்னச் செய்யும் தேவே. க

(உரை) கங்கையும் பிறையுங் கொன்றையுமணிந்த சடையானளித்தருளிய ஒரு கோடு முதலியவற்றை யுடையவனுகிய வாரண முகத்தானுடைய திருவடிகள், பேரன்பானிடையறாது தம்மை வழிபட்டுத் தியானிப்போ ரறிவின்கண்ணதாகிய மலக்கோணைத் துாக்கும்; அதுவேயுமன்றி அயனரி முதலியோர் வாழ்வு மொருபொருளன்றென வெறுப்பச் சிவமாந்தன்மைப் பெருவாழ்வையுந் தரும்.

சிந்தைத்திருகோட்டித் தெய்வத்தன்மை செய்யவல்ல தாள்களுக்கு, இடையூற்றையோட்டி இந்நூன் முடிவுபெறச் செய்தல்

அருமையன்றென்பது கருத்து. கங்கையின செருக்கடக்கிப் பிறையை வாழ்வித்த பெருமான் மகனுதலானும் அச்சீலமுடைமை தெளியப் படுமென்பார், ஆறுதருகோட்டம் பிறையிதழித் தாழ்சடையான் றரு மொருவாரண மென்றார். இதழியுமுடன் கூறினர் திரு அடை யாள மாலையாதலின். இதழித்துணர்போலத் தாழ்ந்த சடையா னென உவமத்தொகையாகக்கொண் டுரைத்தலுமொன்று. தருகோட் டம்பிறை - தன்னாற் றரப்பட்டவளைவா னழகுபெற்ற பிறை. இரு செவியனென்றது, இசையெச்சத்தால், இரண்டு முறம்போலுஞ் செவியனெனப் பொருள்தந்து நிற்றலின், ஒருகோடு முதலியன போலப் பிறிதினியைபுநீக்கிய விசேடணமாதற்கிழுக்கின்மையுணர்க. யானையுறுப்புக் கழுத்திற்கு மேலன்றியின்மையான் மும்மதத்தனுதல் யாங்ஙனமென்பார்க்கு, மும்மதம் யானைக்கு அடையென்பாரும், ஒரு கோட்டன் முதலியனபோல மும்மதத்தனென விநாயகப்பிரானுக்கே யடையாய் நிற்றலின் யானைக்கடையாமாறு யாங்ஙனமெனமறுத்து இச்சாஞானக்கிரியைகள் ஈண்டு மும்மதமென உருவகஞ் செய்யப் பட்டனவென்றுரைப்பாரும், ஒருகோடு முதலிய ஏனை யடையெல் லாம் உறுப்பினையே யுணர்த்தி நிற்றலின், இதுமாத்திரமினம்பற்றா துருவகமாதல் செல்லாமையானும், உருவகஞ் செய்தற்குரியதோ ரியைபு விசேடமின்மையானுங் கந்தன் முதலியோரையு மக்கருத் துப்பற்றி மும்மதத்தனெனல் யாண்டுமின்மையானும், அதுவுமுறை யன்றென மறுத்துப் பஞ்சாக்கரத்தின் பேதமாகிய எட்டெழுத் தாறெழுத்து நாலெழுத்து முதலியனவும் பஞ்சாக்கரமென வழங்கப்படு மாறுபோல மும்மதத்தின் வகையாகிய ஒருமதமுமிருமதங்களு மும் மதமென வழங்கப்படுமாகலின், அதுபற்றி ஆசங்கை யென்னையென் றொழிவாருமுளர். வாரணமுஞ் சிந்தையும் ஆகுபெயர். திருகு முத னிலைப்பெயர். ஓகாரம் எதிர்மறை. இஃதெண்ணலங்காரம். ஈண்டு *"இறைவனையு மிறைவனுலியம்புநூலு மீண்டளவும் பொருளியல்பும் வேண்டுஞ் செய்தி - முறைமைகளும் பெத்தமொடு முத்தியெல்லாம்" என்றெடுத்துக்கொண்ட முறையே வைத்துப் பரபக்கங்களை எடுத் தோதி மறுத்தவாசிரியர், இனியம்முறையே சுபக்கங் கூறுகின்றார்.

---

*சித்தியார் பரபக்கம் - கக.

பாயிரம்

அறுவகைச் சமயத் தோர்க்கும் அவ்வவர் பொருளாய் வேறும்
குறியது வுடைத்தாய் வேதா கமங்களின் குறியி றந்தங்(கு)
அறிவினில் அருளால் மன்னி அம்மையோ டப்ப னாகிச்
செறிவொழி யாது நின்ற சிவனடி சென்னி வைப்பாம். உ

(உரை) புறப்புறம் புறம் அகப்புறம் அகம் என்னும் நான்கனுள் அகச்சமய மொழித்தொழிந்த முக்கூற்றுப் புறங்களிற் றனித்தனி யறுவகைப்பட்ட சமயங்களினின்று கொண்டவற்றுள்ளும் பலவேறு வகைப்பட வோர்த்துணர்கின்ற அவரவர்கொண்ட முதற்பொருளாய், அவரின்வேறாகிய பாடாணவாதமுதலிய அச்சமயத்தார்க்கு இலயம் போகமதிகாரமென்னும் மூன்றவத்தையின் முறையே சத்தியுமுத்தி யோகமும் பிரவிருத்தியுமென்னுந் தொழில்வேறுபாடுபெற்றிச் சிவன் சதாசிவன் மகேசனென்னும் பெயருடைய அருவம் அருவுருவம் உருவமென்னுந் தடத்தக்குறியே குறியாகவுடைத்தாய்ச், சித்தாந்த சைவர்க்கு அத்தடத்தக்குறியுமன்றி வேதாகமங்களின் கருத்திற் கதீதமாய், உயிர்க்குயிராய், உயிர்கட்கெல்லா மறிவைப் பிறப்பிக்கும் அம்மையப்பனுமாகி, எங்கணு மெக்காலமுஞ் செறிந்து வியாபகமாய் நின்ற சிவபிரான் திருவடியைச் சிரமேற் கொள்வாம்.

பரபக்கத்துட் புறப்புறச்சமயத்தாரையும் புறச்சமயத்தாரையும் மறுப்பவே, அம்முறைபற்றி அகப்புறச்சமயத்தாரும் மறுக்கப்பட்டாரேயாவரென்னுங் கருத்தான், அவரையுமுடன்தழுவ அறுவகைச் சமயத்தெனப் பொதுப்படக் கூறினார். ஓர்த்தல் ஆராய்தல். விசேடியமடியாகலின் உடைத்தாயென்றார். சிவனடியென்றது உபசாரம். இதனுள், அறுவகைச்சமயத்தோர்க்கு மவ்வவர்பொருளாயெனவே மேற்கூறிப்போந்த பரபக்கத்துப் பொருளும், வேறுங்குறியதுவுடைத்தாயெனவே முதற்சூத்திர முதலியவைந்து சூத்திரத்திற் பெறப்படுந் தடத்தப்பொருளும், வேதாகமங்களின் குறியிறந்தெனவே இரண்டு மன்றி யேனைச்சொரூபலக்கணங் கூறும் ஆறாஞ் சூத்திரப்பொருளும், அறிவினிலெனவே ஆன்மசொரூபங் கூறுமேழாஞ் சூத்திரப்பொருளும், அருளான் மன்னியெனவே ஞானதரிசனங் கூறுமெட்டாஞ் சூத்திரப்பொருளும், அம்மையோடப்பனாகியெனவே ஞானமு

ஞேயமுளாதிருவுமாகக் காணப்படு மொன்பதாஞ் சூத்திரப் பொருளும், செறிவொழியாது நின்றவெனவே ஏகனாகிநிற்றல் கூறும் பததாஞ் சூத்திரப்பொருளும், சிவனடிசென்னி வைப்பாமெனவே அரன் மலரடிக்கீழிருத்தல் கூறும் பதினொராஞ் சூத்திரப்பொருளும், சென்னிவைப்பாமென்னுஞ் சொல்லியல்பான் அணைந்தோர்தன்மை கூறும் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரப் பொருளுங் குறிப்பானறியக் கிடந்தன. இங்ஙனந் தொகுத்துக் காட்டுதல் மங்கலவாழ்த்துக்கு இலக்கண மென வுணர்க. இனி, இதனுட் கூறப்படுமறுவகை வினையெச்சங் களானும் முதல்வனுடைய அறுவகைக் குணங்களுங் கூறப்பட்டன வென்றுரைத்தலுமொன்று. அது காட்டுதும் : அவ்வவர்பொருளா யென்றதனால் அங்ஙனம் பல வேறுவகைப்பட நிற்கும் அநந்தசத்தி யாகிய அளவிலாற்றலுடைமை கூறப்பட்டது; வேறாங்குறியது வுடைத்தாயென்றதனால் அநாதிபோதமநாதிமுத்தத்தன்மை யெனப் படும் இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல் கூறப்பட்டது, நிராமயான்மா வெனப்படும் இயற்கையுணர்வினனாதலு மீண்டேயடங்கும் ; வேதாக மங்களின் குறியிறந்தென்றதனாற் சுதந்திரனெனப்படுந் தன்வயத்த னாதல் கூறப்பட்டது ; அறிவினிலருளான் மன்னியென்றதனாற் சரு வஞ்ஞத்துவமெனப்படும் முற்றுமுணர்தல் கூறப்பட்டது ; அம்மை யோடப்பனாகி யென்றதனால் அலுத்தசத்தியெனப்படும் பேரருளு டைமை கூறப்பட்டது, விசுத்ததேகமெனப்படுந் தூயவுடம்பினனாத லுமீண்டேயடங்கும் ; செறிவொழியாதென்றதனாற் பூர்த்தியெனப் படும் வரம்பிலின்பமுடைமை கூறப்பட்டதென்றுணர்க. இன்னும் விரிப்பிற் பெருகும். க

என்னை இப் பவத்திற் சேரா வகையெடுத் தெனசித் தத்தே
தன்னை வைத் தருளி னாலே தாளிணை தலைமேற் சூட்டும்
மின்னமர் பொழில்சூழ் வெண்ணெய் மேவிவாழ் மெய்கண் டான்நூல்
சென்னியிற் கொண்டு சைவத் திறத்தினைத் தெரிக்க லுற்றும்.

(உரை) பவமாயக்கடலிலழுந்துகின்றவென்னை அதன்கணழுந் தாதவண்ணங் கருணைக்கையாலெடுத்து என்னறிவின்கண்ணே தற் சொரூபத்தை விளக்குதற் கெழுந்தருளிவந்து திருவடி சென்னியிற் சூட்டித்தீக்கைசெய்தருளிய வெண்ணெய்மெய்கண்டதேவன் மொழி பெயர்த்துரைத்தருளிச்செய்த சிவஞானபோதநூலை, வினையாசிரி

யன்மார் செய்த பிரமாண நூல்கட்கெல்லாஞ் சிரத்தானமாகக் கொண்டு, அதனிற்கூறப்படுஞ் சைவாகமப் பொருட்கூற்றை விளக்குவாம்.

இந்நூலுக்கு வழிகூறியவாறு. எடுத்தெனறது குறிப்புருவகம். வைத்தென்றது உபசாரவழக்கு; *"அன்போடியைந்த வழக்கு" என்றாற்போல. சென்னியின் இன் உவமவுருபு. உ

பண்டைநற் றவத்தால் தோன்றிப் பரமனைப் பத்தி பண்ணும்
தொண்டரைத் தானே தூய கதியினில் தொகுப்பன் மார்க்கர்
கண்டநூ லோதி வீடு காதலிப் பவர்கட் கீசன்
புண்ட ரிகத்தாள் சேரும் பரிசினைப் புகல லுற்றும். ச

(உரை) சாமுசித்தர் வைநயிகர் பிராகிருதரென்னுமிவருள், ஆற்றலுமறிவுங்காதலுமில்லாத பிராகிருதரையொழித்து, ஒழிந்தவிருவரின் முற்செய் தவவிசேடத்தாற் சாமுசித்தராய்ப் பிறந்து வீடு காதலிக்குஞ் சிவபத்தரை விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலரைப்போல நூல்வழியானன்றித் தானே சிவகதியிற் சேர்த்துவனாகலின் அவர்க்கு நூல் வேண்டாமையான், முறைமையின் மந்ததரமுதலிய சத்திநிபாத முடையவராய் நூல்வழியான் முத்தி பெற விரும்பும் வைநயிகராயினார்க்குச் சிவகதி கூடுமுறையினை ஈண்டு வகுத்துக் கூறுகின்றும்.

சன்மார்க்கரை மார்க்கரென்றது தலைக்குறை. சன்மார்க்கராவார் ஞானிகள். கண்டநூல் அவர்களெல்லாம் பிரமாணமென்றறிந்து கைக்கொண்டநூல். இதனானே நுதலியபொருளுங் கேட்போரும் பயனுங் கூறியவாறு. ரு

மறையினன் அயனன் மாலான் மனத்தினன் வாக்கான் மற்றும்
குறைவிலா அளவி னானுங் கூறொணா தாகி நின்ற
இறைவனார் கமல பாதம் இன்றியான் இயம்பும் ஆசை
நிறையினார் குணத்தோர்க் கெல்லாம் நகையினை நிறுத்து மன்றே

(உரை) வேதமுதலியவற்றானு மறிதற்கரிய முதல்வனதியல்பை யான் சொல்லுவலென்றெழுந்த எனது புல்லியவாசை, சால்புடையாரெல்லாம் ஏயேயிஃதோவிவ னறிவென்றெள்ளி நகையாடுதற்கேதுவாம்.

---

* திருக்குறள் - அன்புடைமை - ரு.

அயனுன் மாலான் மனத்தினுன் வாக்காலென்புழி, ஆனுருபு முன்னையவிரண்டும் வினைமுதற்பொருண்மையினும், பின்னையவிரண்டும் கருவிப் பொருண்மையினும் வந்தன: சாத்தானுற்கண்ணுனேக்கப் பட்டதென்ருற்போல. ஈண்டளவென்றது அனுமானப் பிரமாணத்தை. அயன்மாலென்றது உபலக்கணம், கூறுருணதென்றது உபசாரம். இனி, அயனென்றது அவ்வேதத்திற்கங்கமாய் அயனுற் செய்யப்பட்ட பதினெண் புராணநூலையும், மாலென்றது மாயோனவதாரமாகிய வியாதனுற் செய்யப்பட்ட இதிகாசநூலையும், மனமென்றது மனுமுதலிய இருடிகளான் மனத்தானினைந்து செய்யப்பட்ட மிருதிநூலையும், வாக்கென்றது அவ்வேதத்தைக் கருமகாண்டம் ஞானகாண்டமென் றிருவகைப்படுத்தெடுத்துக் கொண்டு அதன் பொருளை நிச்சயித்துரைக்கும் சாத்திரமாகிய பூருவமீமாஞ்சை உத்தரமீமாஞ்சைகளையும், அளவென்றது அளவைநூலாகிய தர்க்கசாத்திரத்தையும், ஆகுபெயரானுணர்த்தினவெனக்கொண்டு, வேதத்தானுமதற்கங்கமான புராணமிதிகாச மிருதி மீமாஞ்சை தருக்கங்களானுங் கூறுருத பாதமென்றுரைத்தலுமொன்று. அவையடக்கங் கூறிய வாறு. ச

அருளினுல் ஆக மத்தே அறியலாம் அளவி னுலும்
தெருளலாஞ் சிவனை ஞானச் செய்தியாற் சிந்தை யுள்ளே
மருளெலா நீங்கக் கண்டு வாழலாம் பிறவி மாயா
இருளெலா மிரிக்க லாகும் அடியரோ டிருக்க லாமே. சு

(உரை) இறைவனியல்பு அப்பெற்றித்தாயினும், அவனை அவ்விறைவனூலெனப்படும் வேதசாரமாகிய சிவாகமத்தி னனுபவமுடைய தேசிகரருளிச்செய்யும் உபதேசத்தாற் கேட்டறியலாம்; கேட்டதனை அதற்கனுகூலமானவளவையாற் சிந்தித்துமறியலாம்; சிந்தித்ததனைத் தன்னறிவின்கண்ணே சிவஞானத்தான் மாசறத் தெளிந்துமறியலாம்; அதனுற் பாசக்ஷயம்பண்ணி நிட்டைகூடிச் சிவானந்தானுபூதியும் பெறலாம்.

உம்மை எண்ணின்கண் வந்தது. மேல் அவையடக்கத்துட் கூறியதுபற்றி நிகழுமாசங்கையை நீக்கிற்று. இக்கடவுள்வணக்க முதலாயினவெல்லாம் பரபக்கத்து நூன்முகத்தாற் கூறிப் போந்தனவேயாயினும், பரபக்கஞ் சுபக்கமெனவிதனை இருநூலாதலுங் கொள்ள

வைத்தமையின் ஈண்டும் வேறு கூறினர். அறுவகைச்சமயத்தென்னு முதற்செய்யுளிற் கடவுள்வணக்கங் கூறுமுகத்தாற் சுபக்கத்தினிறைவனுவானிவனென்பதூஉம், ஏனை நான்குசெய்யுளினும் வழிமுதலியன கூறுமுகத்தான் அவ்விறைவனுலியம்பப்படும் நூலிவையென்பதூஉம், அவற்றுட் பொதுநூல் சிறப்புநூலென்னும் வேறுபாடு முணர்த்தப்பட்டன. ரு

அளவை

இனி, *நிறுத்தமுறையானே பொருளுண்மைக்களவு கூறுவான்றொடங்கி, அவ்வளவையினியல்புணர்ந்தார்க்கன்றி அதனையெடுத்துக்காட்டலாகாமையின், முதற்கண் அளவையினியல்பு பதினொன்கு செய்யுளாற் கூறுகின்றார்.

அளவை காண்டல் கருதல்உரை அபாவம் பொருளொப் பாறென்பர், அளவை மேலும் ஒழிபுண்மை ஐதி
கத்தோ டியல் பெனநான்(கு), அளவை காண்பர் அவையிற்
றின் மேலு மறைவர் அவையெல்லாம், அளவை காண்டல்
கருதல்உரை என்றிம் மூன்றின் அடங்கிடுமே. எ

(உரை) பிரமாணமாவது காட்சிமுதல் அறுவகைப்படுமென்பாரும், அவ்வறுவகைப் பிராமணங்கட்குமேலும் பாரிசேடமுதலிய நான்கு பிரமாணமுளவென்பாரும், அப்பத்துக்குமேலும் பிரமாணங்களுளவென்பாருமுளர். அவையெல்லாம் பிரமாணமேயாயினுங் காட்சிமுதலிய மூன்றனுளடங்குவனவன்றி வேறுவனவல்ல.

இம்முறைபற்றி ஆகமமுமனுமானத்திலடங்குமெனப் புத்தர் முதலாயினர் கூறுப. அஃததனுளடங்காதென்பது †"நூலுரைத் தாரொருவனுளன்" என்னும் பரபக்கத்துச் செய்யுளானுணர்க. இது சொற்பொருட் பின்வருநிலை. இதனானே பிரமாணமினைத்தென்பது கூறப்பட்டது. க

மாசறு காட்சி ஐயந் திரிவின்றி விகற்ப முன்னு
ஆசற அறிவ தாகும் அனுமானம் அவினா பாவம்

---

* சித்தியார் பரக்கம் கக. † ஷை கOரு.

பேசுறு மேதுக் கொண்டு மறைபொருள் பெறுவ தாகும்
காசறு முரையிம் மானத் தடங்கிடாப் பொருளைக் காட்டும்.

(உரை) அம்மூன்றனுள், நிருவிகற்பவுணர்வைத் தனக்கு முன்னாகக்கொண்டு ஐயவுணர்வும் விபரீதவுணர்வுமின்றி விடயங்களை நேரே யறிவதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசத்தி காட்சியளவையெனப் படும். அங்ஙனம் நேரேயறியப்படுவதன்றிச் சாதிதநுப் பெறற்பாலதாய் மறைந்து நின்ற பொருளை அதனை விட்டுநீங்காது யாண்டு முடனாய் நிகழுமேதுவைக்கொண்டு அவ்வாறுணர்வதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசத்தி கருதலளவையெனப்படும். இவ்விரண்டானு மறியப்படாத பொருள்களை ஆத்தவாக்கியங்கொண்டு அவ்வாறுணரச் செய்வதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசத்தி உரையளவையெனப்படும்.

அடங்கிடாப்பொருள் பரலோக பாதாளலோகமுதலாயின. இம்மானத் தடங்கிடும் பொருளையும் ஆத்தவாக்கியங்கொண்டறிவது அருத்தவாதம். ஐயந்திரிவின்றி விகற்பமுன்னுவென்பதனை யாண்டுங் கூட்டி யுரைத்துக்கொள்க. விகற்பமென்றது தலைக்குறை. இதனானே அம்மூன்றற்கும் இலக்கணங் கூறப்பட்டது. உ

கண்ட பொருளை இரட்டுறவே கருதல் ஐயம் திரியவே,
கொண்டல் திரிவாம் பெயர்ச்சாதி குணமே கன்மம் பொரு
ளெனஐந், துண்ட விகற்ப உணர்வினுக்குப் பொருளி
னுண்மை மாத்திரத்தின், விண்ட வில்லா அறிவாகும் விகற்ப
மில்லாக் காட்சியே. ௩

(உரை) மேற்கூறிப்போந்த நிருவிகற்பமுதலிய நான்கனுள், பெயர் முதலியவற்றாற் பகுத்தறிதலின்றி இஃதொன்று தோன்றா நின்றதெனப் பொருளுண்மை மாத்திரையேயறியும் ஞானசத்தி நிருவிகற்பமெனப்படும். அங்ஙனமறிந்த பொருளை இஃதியாதோ வென ஒன்றிற்றுணிவு பிறவாதாராயும் ஞானசத்தி ஐயமெனப்படும். அதனை அதனோடொப்புமையுடைய வேறுபொருளாக மயங்கி நிச்சயிக்கும் ஞானசத்தி திரிவெனப்படும். பெயர்முதலியவைந்தும் பொருடோறுமுண்மையின் அவ்வைந்தும் அப்பொருட்கண்ணுள்ள வாறினிது விளங்கவுணரும் ஞானசத்தி சவிகற்பமெனப்படும்.

முன்கண்ட வாதனைபற்றித் தோற்றுவதாகிய நினைவுணர்வு இவ்விடத்துக் கண்ட பொருளின்கணிகழ்வதன்மையின், அதனை எண்டுத்தோதி விலக்காராயினர். இதனானே காட்சிமுதலிய மூன்றினுஞ் சேறற்குரிய நிருவிகற்பமுதலிய நான்கினிலக்கணங் கூறப்பட்டது. ௩

காண்டல் வாயில் மனம்தன்வே தனையோ(டு) யோகக்
காட்சியென,ஈண்டு நான்காம் அனுமானம் தனக்கும்பிறர்க்கு
மென்றி ரண்டாம், மாண்ட உரைதந் திரமந்தி ரத்தோ
டுபதேசச்சொல் லெனமூன்றும், பூண்ட அளவைக் கெதிர்பு
லன்தன் னியல்பு பொதுவென் றிரண்டாமே. ௧0

(உரை) அம்மூன்றனுள், காட்சியளவை வாயிற்காட்சி முதல் நான்கு வகைப்படும்; கருதலளவை தன்பொருட்டுப் பிறர்பொருட்டென இருவகைப்படும்; உரையளவை தந்திரகலை முதன் மூவகைப்படும். இப்பிரமாணங்களானறியப்படும் பிரமேயங்களதியல்பு சிறப்பியல்பு பொதுவியல்பென இருவகைப்படும்.

இதனானே, காட்சிமுதலிய மூன்றும் படும் பாகுபாடும், அவற்றானளக்கப்படும் பொருள்களின் பாகுபாடும், தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

அன்னிய சாதி யும்தன் சாதியும் அகன்று நிற்றல்
தன்னியல் பன்னி யத்தைத் தவிர்ந்துதன் சாதிக் கொத்தல்
துன்னிய பொதுஇயற்கை சொன்னஇவ் விரண்டி னுள்ளே
மன்னிய பொருள்க ளியாவும் அடங்கிடு மானமுற்றால். ௧௧

(உரை) சிறப்பியல்பு பொதுவியல்பென்ற இரண்டனுள், ஒரு பொருட்கு வேற்றுச்சாதிப்பொருளினுந் தன்சாதிப்பொருளினுஞ் செல்லாது தனக்கு மாத்திரையேயுரித்தாய் நிலைபெறுந்தன்மை சிறப்பியல்பெனவும், வேற்றுச்சாதிப்பொருண்மாத்திரையிற் செல்லாது தன்சாதிப் பொருட்கெல்லாம் ஒப்பநிலைபெறுந்தன்மை பொதுவியல்பெனவுங் கூறப்படும். காட்சிமுதலிய பிரமாணங்களாற் பிரமேயப்பொருள்களை யறியலுறுமிடத்து அவையெல்லாம் இவ்விரண்டியல்பினுளொன்றுபற்றி அறியப்படும்.

எனவே, இவ்விரண்டின் வேறாகிய வேற்றியல்புபற்றி அறியப் படுமாயின், அவ்வறிவு பிராமாணியமன்றாய்ப் போமென்பதாயிற்று. பிரமேயத்தையறிந்தவறிவே தான் பிராமாணிய மென்பதனையு மறியு மெனவும், தான் பிராமாணியமாகாதவழி அவ்வாகாமைமாத்திரையே பிறிதொன்றானறியப் படுமெனவும், இவ்வாறன்றித் தனதுபிராமாணி யம் பிறிதொன்றானறியப் படுவதேயென்னுந் தார்க்கிகர் முதலியோர் மதம் அடாதெனவுங் கொள்க. இவற்றை வடநூலார் சுதத்துவம் பாதத்துவமென வழங்குப. சாதியாவது ஒரு நிகரனவாகிய பல பொருட்குப் பொதுவாவதோர் தன்மை. இதனானே, மேற்றன்னி யல்பு பொதுவியல்பென்றவற்றி னிலக்கணங் கூறப்பட்டது. இச் செய்யுள் சூசிகடாகநயம்பற்றி முன் வைத்தவாறு. ரு

உயிரினோ டுணர்வு வாயில் ஒளியுரு வாதி பற்றிச்
செயிரொடு விகற்ப மின்றித் தெரிவதிந் திரியக் காட்சி
அயர்விலிந் திரிய ஞானம் ஐம்புலன் சார்ந்து யிர்க்கண்
மயர்வற வந்த ஞானம் மானதக் காண்ட •லாமே. ௬

(உரை) மேற்கூறிப்போந்த காட்சி நான்கனுள்ளும், தன்னை நோக்கிநிற்கு மறிவாகிய ஆன்மாவினின்றும் விடயங்களை நோக்கி யோடு மறிவாகிய சிற்சத்தி, கண்முதலிய பொறிகளையும், அவற்றிற் குத் துணையாய் வலிசெய்துடனிற்குந் தேயுமுதலிய பூதங்களையும், அப்பூதங்களுக்கு முதற்காரணமாய் அவற்றைவிட்டு நீங்குதலின்றி உடனுய உருவமுதலிய தன்மாத்திரைகளையும் அதிட்டித்துக் கொண்டு, ஐயவிபரீதக் குற்றங்களும் பெயர்சாதி முதலிய விகற்பமு மின்றி, உருவமுதலிய வைம்புலன்களை நிருவிகற்பமாயறியுமறிவு வாயிற்காட்சியெனப்படும்; அங்ஙனமைம்புலன்களை இயைந்தறிந்த பின்னர் மீளமறத்தலின்றிச் சித்தத்தாற் சிந்திக்கப்பட்டு நிலைபெறு வதாகிய அவ்வாயிற்காட்சியறிவு, பெயர்சாதி முதலியவற்றான் விப ரீதமாதலின்றி நிச்சயமாய்ப் புத்திதத்துவத்தின்கண் வருதலானுகிய சவிகற்பவுணர்வாய் உயிரினோடுணர்வு தெரிவது மானதக்காட்சி யெனப்படும்.

ஐம்புலன் சார்ந்தயர்வி லிந்திரிய ஞானமென மாறுக. இன் ஐந்தாமுருபு. ஓடுணர்வு வினைத்தொகை. ஒளி ஆகுபெயர். ஆதி

யென்பதனை ஒளியோடுங் கூட்டுக. சார்ந்தபினென்பது சார்ந்தெனத் திரிந்து காரியத்தின்மேனின்றது. உயிர்க்குப் பற்றுக்கோடாகிய புத்தியை உயிரென்றுபசரித்தார். வந்தஞானமென்னும் பெயரெச்சம் ஆறுசென்ற வெயரென்றாற்போல நின்றது. மனத்தின்றொழிற்பாடு முன்னாக நிகழ்தலின் மானதக்காட்சி யெனப்பட்டது. அதிகாரமுறைமையென்னுமுத்தியான் உயிரினோடுணர்வு தெரிவதென்பதனை அளவையதிகாரமுழுதினு முய்த்துரைக்க. கூ

அருந்தின்பத் துன்பம் உள்ளத் தறிவினுக் கராக மாதி
தரும்தன்வே தனையாங் காட்சி சமாதியான் மலங்கள் வாட்டிப்
பொருந்திய தேச கால இயல்பகல் பொருள்க ளெல்லாம்
இருந்துணர் கின்ற ஞான மியோகநற் காண்ட லாமே. க0

(உரை) அம்மானதக்காட்சி விசேடம்பற்றி மேம்பட்டு நிகழுஞ் சத்துவகுண முதலியவற்றின் விளக்கமாகிய இன்பதுன்பங்கள் புருடனதறிவிற்கு விடயமாம்படி அராகமுதலியவைந்து தத்துவங்களானும் புணர்க்கப்படுமதனை உயிரினோடுணர்வு தெரிவது தன்வேதனைக் காட்சியெனப்படும்; இவ்வாறன்றி அறிவைத் தடைசெய்து நின்ற மலசத்திகளை இயமநியமமுதலிய அட்டாங்கயோகசமாதியான் ஒருவாறு கெடுத்து ஓரிடத்தொருகாலத் திருந்தாங்கிருந்து மூவிடத்து முக்காலத்துப் பொருள்களையுங் காண்கின்ற காட்சியாய் உயிரினோடுணர்வு தெரிவது யோகக்காட்சியெனப்படும்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் மேலெடுத்துக்கொண்ட நால்வகைக் காட்சிகளதியல்பு கூறப்பட்டது. எ

பக்க மூன்றின் மூன்றேது வுடைய பொருளைப் பார்த்
துணரத், தக்க ஞானந் தன்பொருட்டாம் பிறர்தம் பொருட்
டாம் அனுமானம், தொக்க இவற்றாற் பிறர்தெளியச் சொல்ல
லாகும் அச்சொல்லும், மிக்க வந்நு வயத்தினோடு வெதிரே
கச்சொல் லெனஇரண்டாம். கச

(உரை) இயல்பு முதலிய மூன்றனுள் ஓரேதுவுடைய சாத்தியத்தைப் பக்கமுதலிய மூன்றின் வைத்து அவினாபாவம்பற்றி ஆராய்தற்குரிய ஞானமாய் உயிரினோடுணர்வு தெரிவது தன்பொருட்டனுமானமாம்; அவ்வேதுக்களானே தானறிந்ததனைப் பிறரறியப்

போதித்தலை உயிரினேடுணர்வு தெரிவது பிறர்பொருட்டனுமானமாம். அங்ஙனம் பிறரறியப் போதிக்குஞ் சொல்லும் உடம்பாடு மறையென்று இருவகைப்படும்.

இதனுனே மேலெடுத்துக்கொண்ட இருவகையனுமானங்களதியல்பு கூறப்பட்டது. அ

மூன்று பக்கம் பக்கம்நிகர் பக்கம் நிகரில் பக்கமெனத், தோன்றும் பக்கந் துணிபொருளுக் கிடமாம்உவமை நிகர் பக்கம், ஆன்ற பொருள்சென் றடையாத விடமா நிகரில பக்கமுதல், என்ற இரண்டும் பொருளுண்மைக் கிடமாம் ஒன்று பொருளின்ரும். கரு

(உரை) பக்கம் மூன்ருவன : பக்கஞ் சபக்கம் விபக்கமென்பனவாம். அவற்றுள், ஐயுற்றுத் துணியற்பாலதாய பொருளிருக்குமிடம் பக்கமெனப்படும்; அதற்கெடுத்துக் காட்டப்படுவதாய்த் துணியப்பட்ட பொருளிருக்குமிடம் சபக்கமெனப்படும்; அப்பொருளில்லாதவிடம் விபக்கமெனப்படும். இம்மூன்றனுட் பக்கஞ்சபக்கமிரண்டும் பொருளுண்டென அறிதற்கிடமாம்; விபக்கம் அஃதில்லையென்றறிதற்கிடமாம்.

துணிபொருள் எதிர்காலவினைத்தொகை. அவினுபாவமறிதற்கண் ஐயமறுத்தற்பொருட்டுச் சபக்கம் விபக்கமிரண்டும் வேண்டப்படுமென்பார், முதலேன்ற விரண்டும் பொருளுண்மைக்கிடமாமொன்று பொருளின்ருமெனவுங் கூறினுர். இதனுனே மேற்பக்க மூன்றென்றவற்றின் பெயருமியல்புங் கூறப்பட்டன. கூ

ஏது மூன்றும் இயல்புகா ரியத்தோ டநுப லத்தி யிவை, ஓதி னியல்பு மாமரத்தைக் காட்டல் உறுகா ரியம் புகைதன், ஆதி யாய அனல்காட்ட லாகும் அநுப லத்தி யது, சீத மின்மை பனியின்மை காட்டல் போலுஞ் செப்பிடிலே. கக

(உரை) மேலெடுத்துக்கொண்ட மூன்றேதுவாவன இயல்புங் காரியமும் அநுபலத்தியுமாம். அவற்றுள், மா முதலிய சொற்கள் மாமுதலிய பொருளையுணர்த்துதற்கண் வேறு காரணமின்றி அச்சொற்களினியல்பானுளதாகிய ஆற்றல் சகசவேதுவெனப்படும்; புகை

முதலிய காரியங்கள் நெருப்புமுதலிய தத்தங் காரணங்களை யுணர்த்துதற்கண் அவை காரிய ஏதுவெனப்படும்; குளிரில்லாமை முதலிய காரியாபாவங்கள் பனியில்லாமை முதலியகாரணாபாவங்களை உணர்த்துதற்கண்ணும் பனியில்லாமை முதலிய காரணாபாவங்கள் குளிர் வாராமை முதலிய காரியாபாவங்களை யுணர்த்துதற்கண்ணும், அவை அநுபலத்தி ஏதுவெனப்படும்.

இங்ஙனம் உணர்ச்சி மூவகைப்படுதலின் ஏதுவும் மூவகைப்பட்டன. காரிய ஏதுக்கூறவே, ஒற்றுமைபற்றிக் காரண ஏதுவுங் கொள்ளப்படும். அஃதாவது, இடித்து மின்னி இருண்டெழுந்த மேகம் மழைபெய்தலைக் காட்டுதல் போல்வது. சீதமின்மை பனியின்மை காட்டலென்பது *"வாளைமீனுள்ளறலைப்படல்" என்றாற்போல நின்றது. போலும் அசை. இதனானே ஏது மூன்றென்றவற்றின் பெயரும் இயல்புங் கூறப்பட்டன. கO

புகையால் அனலுண் டடுக்களைபோ லென்னப் புகறல்
அந்நுவயம், வகையாம் அனலி லாவிடத்துப் புகையின் றாகும்
மலரினொடு, முகையார் நீரிற் போலென்று மொழிதல்
வெதிரே கச்சொல்இவை, தொகையார் உறுப்பைந் தொடுங்
கூடச் சொல்லு வாரு முளர்துணிந்தே. கஎ

(உரை) மேலெடுத்துக்கொண்ட சொல்லிரண்டனுள், புகையுள்ளவிடத்தனலுண்டென உடம்பாடுபற்றி அட்டிலை உவமைகூறுஞ் சொல் அந்நுவயச்சொல்லாம்; நெருப்பில்லாதவிடத்துப் புகையில்லையென மறுதலைபற்றித் தாமரையோடையை உவமைகூறுஞ் சொல் வெதிரேகச் சொல்லாம். இவ்விருவகைச் சொற்களையும் மேற்கோளும் ஏதுவும் எடுத்துக்காட்டும் உபநயமும் நிகமனமுமென்னும் ஐவகையுறுப்புக்களான் இணங்கவைத்துத் தெளியக் கூறுவாருமுளர்.

அவ்வாறு சொல்லுவர் தார்க்கிகர் முதலியோர். இதனானே சொல்லிரண்டென்றவற்றின் இயல்பு கூறப்பட்டது. கக

போது நாற்றத் தால்அறிதல் பூர்வக் காட்சி அனுமானம்
ஓது முறையா லறிவின்அள வுணர்தல் கருதல் அனுமானம்

---

* திரிகடுகம் - எ.

நீதி யான்முற் கன்மபல நிகழ்வ திப்போ திச்செய்தி
ஆதி யாக வரும்பயனென் றறிதல் உரையால் அனுமானம்.

(உரை) நாற்றமுதலிய எதுபற்றிப் போது முதலிய காட்சிப்புலனா தற்குரியபொருளை உயிரினேடுணர்வு தெரிவதெல்லாம் பூருவக்காட்சி யனுமானமெனப்படும். உரை முதலிய எதுபற்றி அறிவினளவு முதலிய கருத்துப் புலனாதற்குரிய பொருள்களைத் தன் குறிப்போடு சார்த்தி உயிரினேடுணர்வு தெரிவதெல்லாம் கருதலனுமானமெனப் படும். இவ்விரண்டினும் வேருய் இதமகிதங்கண் முன்னர் அச் செயலானு லிங்குமவைசெயின் மேலைக்காகும் என்றற்போல, வேதாகமங்களுட் சொல்லியதுகொண்டு சொல்லாத பொருளையும் ஒப்புமைபற்றி யூகித்துத் துணிவதாய் உயிரினேடுணர்வு தெரிவதெல் லாம் உரையனுமானமெனப்படும்.

ஆகமத்துட் கூறும் பதி முதலிய பொருள்களை அவ்வாகமத்திற் கியைபுடைய அனுமானத்தின் வைத்தறிவதூஉம் உரையனுமான மெனப்படும் என்பாருமுளர். இதனுனே அவையிற்றின்மேலு மறை வர் எனப்பட்ட அளவைகள் காட்சியனுமானத்தோடொப்ப வைத்து அனுமானத்துளடக்கிக் காட்டப்பட்டன. கஉ

அநாதியே அமல னுய அறிவன்நூல் ஆக மந்தான்
பின்ஆதிமா றின்றிப் பேணல் தந்திர மந்தி ரங்கள்
மனுதிகள் அடக்கித் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மை யாகும்
தனுதிா றிலாதான் தன்மை யுணர்த்துதல் உபதே சந்தான்.

(உரை) அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வன் அருளிச்செய்த வேதாகமங்கள் கருமகாண்டம் உபாசனுகாண்டம் ஞானகாண்டமென மூவகைப்படும். அவற்றுள், கருமகாண்டம்பற்றிப் பின்னெடு முன் மாறுகோளின்றி அனுட்டித்தலை உயிரினெடுணர்வு தெரிவது தந் திர வுரையளவை யெனப்படும்; உபாசனுகாண்டம்பற்றி மனுதிக ளடக்கித் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மையை உயிரினேடுணர்வு தெரி வது மந்திரவுரையளவை யெனப்படும்; ஞானகாண்டம்பற்றித் தனக்கு முதலு முடிவுமில்லாத இறைவன் தன்னின் வேறல்லாத எண் குணமுடையனுதல் தன்னின் வேருகிய பசுபாசங்களை யுடைய னுதல் முதலிய தன்மைகளைத் தானுணருமாறும் பிறர்க்குணர்த்து

மாறும் உயிரீறேஞ்டுணர்வு தெரிவது உபதேச உரையளவையெனப் படும்.

வேதமும் ஆகமமெனப்படுமென்பது *ஸ்ரீகண்டபாடியத்துள்ளுங் காண்க. ஆத்தவாக்கிய மென்ப துணர்த்துதற்கு அநாதியே அமலனாய் அறிவனென்றார். அறிவனூலென்புழி ஆரூவது செய்யுட் கிழமைக் கண் வந்தது. இவ்வாறன்றி, பதிபசுபாசங்களுக்குப் பிரமாணமும் இலக் கணமும் பின்முன் மாறுகோளின்றிப் பாதுகாத்துக் கூறும் ஆகமவாக் கியங்களைத் தெரிவது தந்திரவுரை யெனவும், மனாதிகளடக்கித் தெய் வம் வழிபடும் வாய்மை யெனப்படுஞ் சாதனமாகிய வேண்டுஞ்செய்தி முறைமைகளைக் கூறும் ஆகமவாக்கியங்களைத் தெரிவது மந்திர வுரை யெனவும், தனுதியீறிலாதான்தன்மை யுணர்த்துதலெனப்படும் நிட் டையினியல்பு கூறும் ஆகமவாக்கியங்களைத் தெரிவது உபதேசவுரை யெனவும், இவ்வாறு ஞானகாண்டமொன்றனையே மூவகைப்படுத் துரைப்பாருமுளர். அவர்க்கு மற்றை உபாசனாகாண்டமுங் கன்ம காண்டமும் பிரமாணத்துளகப்படாமை யறிக. இனித் தார்க்கிகர் முதலியோர் குடம் படம் முதலிய உலகச் சொற்கள்பற்றி அவ்வப் பொருள்களை யுணர்தலும் உரையளவை யென்பர். அவை, காட்சி யனுமானங்களின் அடங்கிடாப் பொருளைக் காட்டுவன வன்மையின், மாமரத்தைக் காட்டல்போலும் இயல்பேதுபற்றி யறிவதாகிய அநு மான விசேடமாவனவன்றி உரையளவையாதற்கேலாமை யறிக. சொல்லானறிந்தேன் என்றனுபவ நிகழ்தலின் அது வேறளவையாவ தன்றி அநுமானத்துள் அடங்காதென்பார்க்கு, குளிரின்மை பனி யின்மை முதலியன அநுபலத்தியால் அறிந்தேனென்று அநுபவ நிகழ்தலின், இன்னோன்னவற்றை வேறு பிரமாண மென்னாது காட்சி முதலியவற்றுள் அடக்குதல் பொருந்தாதாய் முடியுமென் ருெழிக. இதனானே உரையளவை மூன்றென்றவற்றதியல்பு கூறப் பட்டது. ௧௰

ஈண்டு பக்கப் போலிநான் கேதுப் போலி யொருமூன் றாய், வேண்டும் எழுமூன் றாகும்விளங் குவமைப் போலி யீரொன்பான், காண்டுந் தோல்வித் தானம்இரண் டிருபத்

* ஸ்ரீகண்ட பாடியம் - உ. உ. ௰௮.

திரண்டாம் கருதிலிவை, யாண்டு மொழிவர் அவையெல்லாம்
அளக்கில் அறுபத் ததைந்தாகும். ௨0

(உரை) மேற்கூறிப்போந்த அனுமான சாமக்கிரியைகளுள் துணி பொருட்கிடனுதலாகிய பக்கலக்கணத்திற் குறைபாடுடைத்தாயும் ஒரு புடையொத்துப் பக்கம்போலத் தோன்றுவதாகிய பக்கப்போலி, துணி யும்பொருட்கு இடனாகாததூஉம், துணியும்பொருட் கொருமருங்கு இடனாகாததூஉம், துணிந்த பொருட்கு இடனுவதூஉம், துணிந்த பொருட்கொருமருங்கு இடனுவதூஉமென நான்குவகைப்படும். சாத்தி யப் பொருளோடு வியாத்தியுடைத்தாய்ப் பக்கத்திலிருத்தலாகிய ஏதுவிலக்கணத்திற் குறைபாடுடைத்தாயும் ஒருபுடையொத்து ஏதுப் போலத் தோன்றுவதாகிய ஏதுப்போலி, துணியப்படாததூஉம் மறு தலைக்கட்படுவதூஉம் ஒருதலைப்படாததூஉமென மூவகைப்பட்டு, விரியான் இருபத்தொன்றும். அவையாவன :—சார்பில்லதூஉம் சார் புண்மை யறியப்படாததூஉமெனச் சார்புபற்றிய குற்றமிரண்டும், சொரூபமில்லதூஉம் சொரூபமுண்மை யறியப்படாததூஉம் சொரூ பத்தின் விசேடணமில்லதூஉம் விசேடணமுண்மை யறியப்படா ததூஉம் விசேடியமில்லாததூஉம் விசேடியமுண்மை யறியப்படாத தூஉம் ஒருமருங்கில்லதூஉம் ஒருமருங் குண்மையறியப் படாததூஉம் பரனுக் குடம்பாடில்லதூஉமெனச் சொரூபம் பற்றிய குற்றமொன் பதும், சாத்தியத்தோடு வியாத்தியுண்மை யறியப்படாததூஉம் செயற்கைபற்றி வியாத்தியுடையதூஉமென வியாத்தி பற்றிய குற்ற மிரண்டும் ஆகிய பக்கவிருத்தி துணியப்படாத ஏதுப்போலியின் விரி பதின்மூன்றும், மறுதலைப்பொருள் சாதிப்பதூஉம் மறுதலைப் பொருள் சாதிப்பதாய்ப் பிறிதோரேதுவை உடன்கொண்டு வருவ தூஉம் காட்சியளவையான் மறுக்கப்பட்டுக் கொண்டுவருவதூஉம் கருத்தளவையான் மறுக்கப்பட்டுக்கொண்டுவருவதூஉம் உரையள வையான் மறுக்கப்பட்டுக்கொண்டு வருவதூஉமென மறுதலைத் தலை யுடைய ஏதுப்போலி விரி யைந்தும், பக்க சபக்க மாத்திரையினன்றி விபக்கத்துஞ் சேறலுடையதூஉம் சபக்கத்திற் சேறலின்றிப் பக்க மாத்திரையினுள்ளதூஉம் சபக்க விபக்கங்கள் கிடைக்கப் பெறாததூ உமென ஒருதலைப்படாத ஏதுப்போலி விரி மூன்றுமாம். இனி வியாத்தி நிச்சயித்தற் கிடனுதலாகிய உவமையிலக்கண மின்றியும்

உவமைபோலத் தோன்றுவதாகிய உவமைப்போலி, அந்நுவயம் பற்றியும் வெதிரேகம்பற்றியும் இருவகைப்பட்டு, விரியானொரோவொன்றொன்பதாய்ப் பதினெட்டு வகைப்படும். அவையாவன:—சாத்திய முடைத்தாகாததூஉம் சாத்தியமுடைமை நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் ஏதுவுடைத்தாகாததூஉம் ஏதுவுடைமை நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் இரண்டுமுடைத்தாகாததூஉம் இரண்டுமுடைமை நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் சொரூபமில்லதூஉம் சொரூபமுண்மை பானுக் குடம்பாடாகாததூஉம் செயற்கையானாகிய வியாத்தியுடையதூஉமென அந்நுவய வுவமைப்போலி விரி ஒன்பதும், சாத்தியமின்மையுடைத்தாகாததூஉம் சாத்திய மின்மையுடைத் தென்பது நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் ஏதுவின்மை யுடைத்தாகாததூஉம் ஏதுவின்மையுடைத்தென்பது நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் இரண்டின்மையும் உடைத்தாகாததூஉம் இரண்டின்மையும் உடைத்தென்பது நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் சொரூபமில்லதூஉம் சொரூபமுண்மை பானுக் குடம்பாடாகாததூஉம் வெதிரேக வியாத்தி செயற்கையானுடையதூஉமென வெதிரேக வுவமைப் போலி விரி யொன்பதுமாம். இனித் தருக்கவாதத்தின்கட் பேசத் தெரியாமையாகிய தோல்வித்தானம், மயங்கப்பேசுதலும் வாளாவிருத்தலுமென் றிருவகைப்பட்டு, விரியான் இருபத்திரண்டாம்; அவையாவன:—தானெடுத்துக்கொண்ட மேற்கோளைச் சாதிக்க மாட்டாமல் அதற்குக் கேடுவரப் பேசுதலும், பிறிதொரு மேற்கோளைக் கூறுதலும், மேற்கோளுக்கு மறுதலைப்படப் பேசுதலும், மேற்கோளை விட்டுவிடுதலும், தான்கூறிய ஏதுவுக்குக் குற்றம் வந்துழி வேறோராற்றான் ஏதுக் கூறுதலும், தனக்கு வருந் தோல்வியைப் பிறிதொன்று பேசி மறைத்தலும், பயனொடுபடாதன பேசுதலும், பொருள் இனிது விளங்காத சொற்களை யெடுத்துக்கொண்டு பேசுதலும், அவாய்நிலை தகுதி யண்மை யில்லனவாய்ப் பேசுதலும், மேற்கோண் முதலிய வைந்தினையும் முறை பிறழப் பேசுதலும், அவற்றுட் சில குறையப் பேசுதலும், ஒன்றற்குப் பல கூறுதலும், சொல்லை இரட்டித்துச் சொல்லுதலும், பொருளை யிரட்டித்துச் சொல்லுதலும், பிறன்கூறிய பொருளை அநுவதிக்க மாட்டாமையும், பிறன்கூறிய பொருளையறிந்தும் அறியான்போன்று வினாதலும், விடைசொல்லத் தெரியாது வேறொரு கருத்துடையன் போன்றி

ருத்தலும், வாதத்தை விட்டுப் பிறிதொன்றனைச் சொல்லிப்பொழுது போக்கலும், சுபக்கத்துக்குச் சொல்லிய குற்றத்தைப் பரிகரியா துடம்பட்டுப் பரபக்கத்துக்குக் குற்றம் பேசுதலும், தோல்வித்தான மெய்தியோனைத் தோல்வித்தான மெய்தினு யென்றறிந்து கூறா திருத்தலும், தோல்வித்தான மெய்தாதானை எய்தினுய் என்று கூறு தலும், தன் சித்தாந்தத்திற் கிணங்காதவற்றைச் சொல்லிச் சித்தாந் தஞ் சாதித்தலுமென இவை. இங்ஙனம் நான்கும் இருபத்தொன் றும் பதினெட்டும் இருபத்திரண்டுமாகிய அறுபத்தைந்தும் அனுமான அளவைக்குக் குற்றங்களாம்.

இவை குற்றமாகலின் ஆகம அளவைக்கு முன்னுக வையாது இறு திக்கண் வைத்தார். இவற்றிற் குதாரணம் உய்த்துணர்ந்து கொள்க. ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும். இன்னும் இப்பக்க ஏது வுவமைகளை எடுத்துச் சொல்லும்வழிப் படுஞ் சொற்குற்றங்களெல்லாந் தோல் வித் தானத்துளடங்கும். ஈண்டுக் கூறும் பக்கப்போலி உவமைப் போலிகளெல்லாம் ஏதுப்போலியுள் அடங்குமெனத் தார்க்கிகர் கூறு வர். பக்கவுவமைகளின் இலக்கணத்தை நோக்கிக் காணும்வழி, அவை பக்கப்போலி யுவமைப் போலியெனப் படுவனவன்றி ஏதுப்போலி யெனப்படாமையறிக. இதனுனே அனுமானப் பிரயோகத்தின்கட் படுங் குற்றங்கள் இவையென்பது தெரித்துக் கூறப்பட்டது. கச

பிரமாணவியல்—முதற் சூத்திரம்

இங்ஙனம் அளவை யிலக்கணங் கூறிய வாசிரியர், அவ்வளவை யானுணரப்படும் முப்பொருள்கள துண்மை மூன்று சூத்திரத்தா னுணர்த்துவான் தொடங்கி, முதற் சூத்திரத்துப் பதியுண்மைக்கு அளவை கூறுகின்றார் :

ஒருவனோ டொருத்தி ஒன்றென் றுரைத்திடும் உலகமெல்லாம்
வருமுறை வந்து நின்று போவதும் ஆத லாலே
தருபவன் ஒருவன் வேண்டும் தான்முதல் ஈறு மாகி
மருவிடும் அநாதி முத்த சித்துரு மன்னி நின்றே. உக

(உரை) அவன் அவள் அது என்னும் அவயவப் பகுப்புடைய பிரபஞ்சந் தோன்றுதற்குரிய சற்காரிய முறையாற்றோன்றி நின்று அழிதலுடைமையால், அது தன்னைத் தோற்றுவிப்பானொரு வினை முதலை அவாய் நிற்கும்; ஆகலான், அவ்வுலகம் ஒடுங்குதற்கு ஏதுவாய் நின்ற சங்கார காரணனே அஃதொடுங்கிய பின்னும் அநாதி முத்த சித்துருவாய் நிலைபெற்று நின்று அநாதிபெத்த சித்துருவின் பொருட்டு மீளவும் அவ்வுலகத்தை முன்போல மருவுவிக்கும்; அதனால் அவனே யுலகிற்கு முதற் கடவுள்.

*“கொள்ளப்படாது மறப்பதறிவிலென் கூற்றுக்களே” என்பதனுட் கொள்ளப்படா தென்பதுபோல, போவதென்னும் ஒருமை அத்தொழின்மேல் நின்றது. உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று. ஒருவனையென்னு மிரண்டாவதும் தானேயென்னும் பிரிநிலை ஏகாரமும் விகாரத்தாற் றொக்கன. ஈறு ஆகுபெயர். உம்மை சிறப்பு. ஆகி என்பது பெயர். மருவுவித்தல் முன்போலவே தோன்றச் செய்தல். †“குடிபொன்றிக் - குற்றமு மாங்கே தரும்” என்றாற்போல விவ்விகுதி விகாரத்தாற் றொக்கது. முழுவதும் ஒடுங்கிய பின் முதல்வன் எவ்வாறு நிற்பனென்னுங் கடாவை விடுத்தற்கு அநாதிமுத்த சித்துருவாய் மன்னிநின்று என்றார். ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க. அநாதிமுத்த சித்துருவென இனம்பற்றி யடையடுத்தலின், அநாதி பெத்த சித்துருவும் உண்டென்பதூஉம், மீளவும் மருவுவித்தல் அதன் பொருட்டென்பதூஉம் பெற்றாம. ‡“மலத்துளதாம்” என்றார் முதனூலாசிரியரும். ஒருவனே டொருத்தி யொன்றென் றுரைத்தலாகிய அடைமொழி, வந்துநின்று போதலாகிய ஏதுவைச் சாதிக்குங் குறிப்பேதுவாய் நின்றது. இது மூன்றெழுவாயும் மூன்று பயனிலையும் உடைத்தாய் முதனூன் முதற் சூத்திரம்போல முக்கூற்றதாமாறு காண்க. இனி அம்மூன்றனுள் முதற் கூற்றை இருபத்தேழு செய்யுளான் வலியுறுத்துவான் தொடங்கினார். க

உதிப்பதும் ஈறுமுண்டென் றுரைப்பதிங் கென்னை முன்னோர்
மதித்துல கநாதி யாக மன்னிய தென்ப ரென்னின்

---

* திருக்கோவையார் - அஎ. † திருக்குறள் - கஎக.

‡ சிவஞானபோதம் - சூத் - க.

இதற்கியான் அனுமா னாதி யெடேனிப்பூ தாதி யெல்லாம்
விதிப்படி தோற்றி மாயக் காணலான் மேதி னிக்கே. உஉ

(உரை) உலோகாயத நூலுணர்ந்தோர் காட்சியளவைக் கெய் தாதன பிரமாணமாகாவென மதித்து உலகம் நித்தமென்பாராகலான் நிலைத்தொழி லொன்றேயன்றி ஏனையிரண்டு தொழில்களதுண்மை பெறப்படாதெனின்,—ஈண்டு நீ விதித்த விதியாகிய நிலைத்தொழில் போலவே ஏனையிரண்டு தொழிலும் உடன்நிகழக் காண்டலான், இத னைச் சாதித்தற்கு நீ கொண்ட காட்சியளவையொன்றே அமையுமாக லின், ஈண்டு வேறு பிரமாணங்களெடுத்துக் காட்டல் வேண்டாம்.

படி உவமவுருபு. "தோற்றமுமீறு முள்ளதன்பாலே கிடத்த லின்*" என்றார் முதனூலாசிரியரும். மேதினிக்கென்பது உருபுமயக் கம். இதனானே உலோகாயதன் மதம்பற்றி நிகழும் ஆசங்கையைப் பரி கரித்து முத்தொழிலுண்மை சாதிக்கப்பட்டது. பரபக்கத்துட் சித் தாந்தப் பார்வையாற் பரபக்கத்தாரை மறுத்தார்; ஈண்டுப் பரபக்கப் பார்வையால் அவர் கூறும் மறுப்பைப் பரிகரித்துச் சித்தாந்தத்தை காட்டுகின்றார். இவை தம்முள் வேற்றுமையாகலிற் கூறியது கூற லன்மை யுணர்க. வேதாந்தநூ லிரண்டாமத்தியாயத்துள் இரண்டாம் பாதத்தினும் முதற்பாதத்தினுங் கூறியனவு மிவ்வாறே கொள்ளப் படும். உ

இயல்புகாண் தோற்றி மாய்கை என்றிடின் இயல்பி
னுக்குச், செயலதின் றியல்பு செய்தி செய்தியேல் இயல்ப
தின்றாம், இயல்பதாம் பூதந் தானே இயற்றிடுஞ் செய்தி
யென்னில், செயல்செய்வான் ஒருவன் வேண்டுஞ் செயற்
படும் அசேத னத்தால். உந

(உரை) அத்தோற்றக்கேடுகள் உலகிற்கியல்பாகலின் அவற்றிற்கு வினைமுதல் வேண்டப்படுவதன்றெனில்,—தோன்றலுங் கெடுதலும் விகாரமாகலின் விகாரமாதலியல்பிற்குக் கூடாது. அங்ஙனம் விகாரமா தலே உலகிற் கியல்பெனின்,—அவ்வாறியம்புவார்க்கு விகாரத்தின் வேறாய் இயல்பென்பதொன்றில்லை யெனப்படும்; படவே தோற்றி மாய்கைஇயல்பென்பது விட்டுப்போய்த்தோல்வித்தானமாய் முடியும்.

* சிவஞானபோதம் - சூத் - க. அதி - க.

இனி இயல்பும் விகாரமும் வேறெனவே கொண்டு, பூதநான்கும் இயல்பாயுள்ளன அவை தோற்றிமாய்தலாகிய விகாரத்தைச்செய்யுமெனின், —நன்றுசொன்னாய்; அவை அங்ஙனந் தொழிலுற்று நிற்குஞ்செயப்படு பொருளாகலிற் செயப்படுபொருட்கு வினைமுதல் வேறு வேண்டப்படும்.

படுமென்பது செய்யுமென்னும் வாய்ப்பாட்டுப் பெயரெச்சம். அசேதனமென்பது செயப்படுபொருளென்னுந் துணையாய் நின்றது. சாத்தன் தன்னைக் குத்தினானென்புழியும், குத்தியது கையுங் குத்தப்பட்டது பிறிதோர் உறுப்புமாகலின், வினைமுதலுஞ் செயப்படு பொருளுமொன்றாதல் யாண்டும் இன்மையுணர்க. ந

நிலம்புனல் அனல்கால் காண நிறுத்திடும் அழிக்கும் ஆக்கும்
பலந்தரு மொருவ னிங்குப் பண்ணிட வேண்டா வென்னின்
இலங்கிய தோற்ற நிற்றல் ஈறிவை இசைத லாலே
நலங்கிளர் தோற்ற நாசம் தனக்கிலா நாதன் வேண்டும். உச

(உரை) நான்கு பூதங்களுள், வாயு ஏனை மூன்று பூதங்களையும் நிலைபெறுத்தித் தான் அவற்றது சமுகத்தினிலைபெறும்; அங்கி ஏனை மூன்று பூதங்களையுமழித்துத் தான் அவற்றது சமுகத்தினழிவெய்தும்; அப்பு ஏனை மூன்று பூதங்களையுந் தோற்றித் தான் அவற்றது சமுகத்திற்றோன்றும்; பிருதிவி ஏனை மூன்று பூதங்களினின்று நுகரப்படும் பயனைப் பயப்பித்துத் தானும் அவற்றது சமுகத்திற் பயன்படுதலை யுடைத்தாம். இங்ஙனஞ் செயப்படுபொருட்கு வினைமுதல் வேறாய் நின்று காரிய நிகழ்த்துதல் கண்கூடாக நிகழ்தலின் இவையே தம்முள் ஒன்றனையொன்று பண்ணவமையும், வேறொருவன் ஈண்டைக்கு வினைமுதலாதன் மிகையாமெனின்,—அற்றன்று; இந்நான்கு பூதங்களுமொப்ப முத்தொழிற்படுதலான் இவை ஒன்றனைக் காரியப்படுத்துமாற்றல் உடையனவன்மையின், இவைபோல முத்தொழிற்படுதலின்றி மேம்பாடுடையானொருவனே இவற்றைத் தொழிற்படுத்தற்பொருட்டு வேண்டப்படும்.

எதிர்நிரனிறையாக வைத்துரைக்க. இவ்வாறன்றி மேலைச் செய்யுளின் பொருளே பொருளாகக்கொண்டு, கூறியது கூறலென்னும் வழுப்பட வுரைப்பாருமுளர். நலங்கிளர் நாதனென இயையும். நலம் - மேம்பாடு. இவையிரண்டு செய்யுளானும், உலகம் முத்தொழி

லுடைத்தென்பதனை யுடம்பட்டுத் தருபவனொருவன் வேண்டாவென் னும் உலோகாயதரிலொருசாரார் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரிக்கப் பட்டது. ச

சார்பினில் தோன்று மெல்லாம் தருபவன் இல்லை யென்னில்
தேரின் இல் லதற்கோ தோற்றம் உள்ளதற் கோநீ செப்பாய்
ஓரின் இல் லதுவுந் தோன்று துள்ளதேல் உதிக்க வேண்டா
சோர்விலா திரண்டு மின்றி நிற்பது தோன்று மன்றே. உரு

(உரை) கணபங்கமாகிய எல்லாப் பொருள்களுள்ளும் முற்கணத் திற்றோன்றிய பொருள் பிற்கணத்திற்றோன்றும் பொருட்குச்சார்பாய் மேம்படுதலின், எல்லாப்பொருளும் வித்தின்கேட்டின் அங்குரம்போல அவ்வச்சார்பிலே தோன்றுமெனச் சவுத்திராந்திகர் முதலியோர் மதம்பற்றிக் கூறவமையும், இதற்கொரு கருத்தாத் தோற்றநாசமின் மைபற்றி மேம்பாடுடையனாயுளனாதல் வேண்டாவெனின்,—அற் றன்று: நீ சார்பில்தோற்றங் கூறியது இல்பொருட்கோ உள் பொருட்கோ? இல்பொருட்காயின், அது முயற்கோடுபோல ஒரு ஞான்றுந் தோன்றுமாறில்லை. அற்றேற் குடம்போல உள்பொருட்குத் தோற்றம் வேண்டாமையின் மாத்திமிகர் மதம்பற்றி இல்லதுமன்றி யுள்ளதுமன்றி அநிர்வசனமாய் நிற்பதொருபொருள் தோன்றுமெனக் கோடும்.

இல்லதுவும் என்னும் உம்மை சிறப்பு. உடம்படுமெய்பெறுதல் இலேசாற் கொள்க. ரு

உள்ளதூ மிலது மின்றி நின்றதொன் றுளதே லுண்டாம்
இல்லதே லில்லை யாகும் தோற்றமும் இசையா தாகும்
உள்ளகா ரணத்தி லுண்டாம் காரிய முதிக்கும் மண்ணில்
இல்லதாம் படங்க டாதி எழில்தரு மியற்று வானால். உசு

(உரை) அங்ஙனம் அநிர்வசனமாய்க் கூறப்படும் பொருள்தா னென்று உண்டோ இல்லையோவெனக் கடாயினார்க்கு, உண்டெனில் உள்பொருளேயாம் இன்றெனி லில்பொருளேயாமெனப்பட்டு அநிர் வசனமென்றது போலியாயொழியும்; அல்லதூஉம் அநிர்வசனப் பொருள் சூனியமாகலின் அதற்குத் தோற்றமுங் கூடாது; இவ்வாறு சவுத்திராந்திகர் முதலியோர் கூறும் இல்பொருட்கும் மாத்திமிகர்

முதலியோர் கூறும் அநிர்வசனப்பொருட்குந் தோற்றங் கூடாமை யின், பாரிசேடவளவையாற் காரணங் காரியமிரண்டும் உள்பொருளே யாய்க் காரணத்தினின்றுங் காரியம் ஒரு கருத்தாவால் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுமென்பது, குயவனுவான் திகிரிமுதலிய துணைக்காரணங் களை மண்ணாகிய முதற்காரணத்தின்கண் உய்ப்ப, அதனினின்றும் ஆடைமுதலிய காரியந் தோன்றாது குடஞ் சால் கரகமுதலிய காரி யமே வெளிப்பட்டுத் தோன்றுதலின், அவ்வெதிர்மறை முகத்தானும் உடம்பாட்டு முகத்தானும் அறியப்படும்.

உள்ளது மிலதுமின்றி நின்ற தொன்றுளதே யென்றது அநு வாதஞ் செய்து கொண்டது. சு

ஒருபொரு ளொருவ னின்றி உளதில தாகு மென்னில்
தருபொரு ளுண்டே லின்றும் தன்மையின் றின்றே னுண்டாய்
வருதலின் றிலது கார்ய முதலுள தாகு மென்னில்
கருதுகா ரியமு முண்டாய்த் தோற்றமுங் கருத்தா வாலாம்.

(உரை) அற்றேல், அவையிரண்டும் ஏலாமையிற் காரியப்படுவ தோர் பொருள் உண்டுமாய் இல்லையுமாய் நிற்கும் ஈரியல் புடையதாக லின், இதற்கொரு கருத்தா வேண்டப் படுவானல்லனெனச் சமணர் மதம்பற்றிக் கோடுமெனின்,—அற்றன்று; உண்டும் இல்லையுமாமென மாறுபட்ட இரண்டு தன்மை ஒருபொருட் கிசைதல் கூடாது. இனிக் காரணரூபமாயுண்டு காரிய ரூபமாயில்லை யென்பதே உண்டும் இல்லையு மென்றதற்குப் பொருளெனின்,—நன்று சொன்னாய்; காரண காரியங்கட்குத் தம்முள் வேற்றுமை யின்மையிற்காரணம் உள் பொருளாகவே காரியமும் அதன்கட் சூக்கும ரூபமாயுள்ளதாய் அது பின்னர்த் தூலரூபமாய் விளங்கித் தோன்றுதல் ஒரு வினைமுதலானு மென்பது தானே போதரும்.

இன்னுமிச் சற்காரிய வாதத்தின்கட்படுங் கடாவிடைகளெல் லாம் "தந்து முதல்காரகம்" என்னும் *ஞானமிர்த முதலியவற்றுட் காண்க. இவை மூன்றுசெய்யுளானும் முறையே, இல்லது தோன்று மென்னுஞ் சவுத்திராந்திகர் முதலியோர் மதமும், இல்லது முள்ளது மல்லது தோன்று மென்னும் மாத்திமிகர் முதலியோர் மதமும்,

* ஞானமிர்தம் - உஉ.

இல்லது முள்ளதுமாயது தோன்றுமென்னுஞ் சமணர் மதமும் பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து, வருமுறை யென்பதனாற் பெறப்பட்ட சற்காரியவாதத்தை வலியுறுத்தி, தருபவனொருவன் வேண்டுமென்பது சாதிக்கப்பட்டது. இதுகாறும் வந்து நின்று போவதென்றதூஉம், வருமுறை யென்றதூஉம், தருபவனொருவன் வேண்டுமென்றதூஉம், வைதிகப்புறத்தார் மதத்தான் இகந்துபடாமைக் காத்தார்; இனி வைதிகத்துட்பட்ட மீமாஞ்சகர் தார்க்கிகர் சாங்கியர் மதத்தான் முறையே அவை யிகந்துபடாமற் காக்கின்றார். எ

காயத்தின் அழிவு தோற்றம் கண்டனம் உலகிற் காணா
நீஇத்தை உரைத்த வாறிங் கென்னெனில் நிகழ்த்து முண்மை
மாயத்த உலகம் பூநீர் தீவளி வான மாதி
பாயித்தா னொன்றி னொன்று தோன்றிநின் றழித லாலே.

(உரை) காயமும் உலகு மென்னும் இருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்துள், ஆண் பெண் அலியென மேற்கூறிய அவயவப் பகுப்புக் காயத்திற்கே யன்றி ஏனையுலகத்திற் கின்மையால், அவயவப் பகுப்புடைமை பற்றித் துணியப்படுந் தோற்றக் கேடுகளுங் காயத்திற்கேயன்றி உலகிற்கில்லை யென்பது துணியப்படுவதாயிருக்கத் தோற்றக் கேடுகள் இரண்டற்கும் ஒப்பக் கூறுதல் அமையாதென்று நீ சொல்லில்,- அற்றன்று; இவ்வாறுனக்கு மயக்கத்தைச் செய்வதாகிய வுலகமும் நிரவயவமாகலின்றி, நில நீர் தீ வளி வான மென்றற்றொடக்கத்துப் பகுப்புடைத்தாகிய இதனான், அவ்வுண்மையே நீ கூறும் இருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்து ளொன்றாகிய வுலகமும் ஏனைக்காயம்போலத் தோன்றி நின்றழிதலை உணர்த்தும்.

ஆயவென்னும் பெயரெச்சத்துளகரமும், இதனானென்பதனுள் அன்சாரியையும், விகாரத்தாற்றொக்கன; *"பெற்றத்தாற் பெற்றபயன்" என்றாற்போல. ஆயிற்றானென்று பாடம் ஓதுவாருமுளர். ஒன்றினென்னும் இன் உவமவுருபு. †"ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின் - மெய்யுருபு தொகா விறுதியான" என்பதோத்தாகலின், இரண்டாவது இறுதிக்கட்டொக்கது. ஆல் அசை. ஒன்றினொன்று தோன்றி நின்றழிதலால் என்பதற்கு வான முதலிய ஐந்

* திருக்குறள் - ருஉச.

† தொல்காப்பியம் - சொல் - வேற்றுமை மயங்கியல் - உஉ.

தும் முறையே ஒன்றினொன்று தோன்றிநின்றழியு மென்னுஞ் சுருதி உனக்குப் பிரமாணமாதலாலென் றுரைப்பாருமுளர். வேதத்துள் விதிவாக்கியம் ஒழித்து ஒழிந்தன வெல்லாம் புனைந்துரை வகையானன்றிப் பிரமாண மாகாவெனக் கொண்ட மீமாஞ்சக மதத்தார்க்கு அவ்வுபநிடதச்சுருதி பிரமாணமன்றென்பது அவரறிந்திலர். அல்லதூஉம் ஈண்டுக் கூறுவன வெல்லாம் பொருத்துமாறுபற்றி யன்றி ஆகமவளவை பற்றி யன்மையானும் அவ்வுரை போலியாதலறிக. அ

ஓரிடம் அழியப் பின்னும் ஓரிடம் நிற்கும் ஒக்கப்
பாரிடம் அழிவ தின்றாம் என்றிடிற் பயில்வித் தெல்லாம்
காரிட மதனிற் காட்டும் அங்குரங் கழியும் வேனில்
சீருடைத் துலரு காலஞ் சேர்ந்திடப் பெயர்ந்து செல்லும்.

(உரை) நிலம் மலை கடல் முதலிய வடிவிற்றாகிய வுலகமுங் காயம் போல அவயவப் பகுப்புடைமையான் அதுபோலத் தோன்றி நின்றழிதல் பெறப்படுமென்ற தொக்கும்; அங்ஙனமாயினும், பார்த்தறியப்படும் உலகமெல்லாம் ஒருங்கேயழியுமெனின், உலகம் அநாதியென்னுஞ் சுருதியொடு முரணுதலானும், மீளத் தோன்றுதற் கோரியை பின்றாய் முடியுமாகலானும் அவ்வாறன்றி உலகத்தினொரு பக்கம் அழியினும் ஒரு பக்கம் நிற்குமென்றலே பொருத்தமுடைத்தெனின்;— அற்றன்று; தம்முளொரு சாதிப் பலபொருளாகிய வித்து முதலிய சடங்கள் ஒவ்வொரு காலவிசேடத்தின் ஒருங்கே தோன்றுதலும் ஒருங்கே யழிதலுங் கண்டாமாகலின் அவ்வியல்பிற்றாகிய வுலகமும் அவ்வக்காலம் வந்துழி, அவ்வாறு முழுவதுமொருங்கே தோன்றி ஒருங்கே யழியும்.

பாரிடம் வினைத்தொகை. சீர் உவமவுருபு, அச்சீரென்றாற் போல.

கூ

காலமே கடவுளாகக் கண்டனம் தொழிலுக் கென்னில்
காலமோ அறிவின் றாகும் ஆயினுங் காரி யங்கள்
காலமே தரவே காண்டும் காரணன் விதியினுக்குக்
காலமுங் கடவு ளேவ லால்துணைக் கார ணங்காண். ௰

(உரை) காலஞ் சேர்ந்திடப் பெயர்ந்து சேறலான் அத்தோற்றக் கேடுகட்குக் காலமே கருத்தாவாய் முடியுமெனின்,—அஃதொக்கும்;

அங்ஙனமாயினும் அது சடமாகலாற் கருத்தாவாகாது சேதனனாகிய கருத்தாவினது ஏவலான் அவன் செய்யும் அத்தொழிற்குத் துணைக் காரணமாம் என்றறிவாயாக.

இது சொற்பொருட்பின் வருநிலை. ஓகாரஞ் சிறப்பின்கண் வந்தது. காலமேதாரவேயென்னும் ஏகாரமிரண்டினுள், முன்னையது பிரிநிலைக் கண்ணும், பின்னையது தேற்றத்தின்கண்ணும் வந்தன. இவை மூன்று செய்யுளானும் மீமாஞ்சகர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து, வந்து நின்றுபோவது சாதிக்கப்பட்டது. ௧0

அழிந்தபின் அணுக்கள் தாமே அகிலமாய் வந்து நின்று
கழிந்திடுங் கன்மத் தென்னில் கன்மமும் அணுவுங் கூட
மொழிந்திடுஞ் சடமே யாகி மொழிதலான் முடியா செய்தி
ஒழிந்திடும் அணுரு பங்கள் உலகெலா மொடுங்கு மன்றே.

(உரை) உலகம் அழிந்தபின்னர் மீளப்பரமாணுக்கள்தாமே கன்மமேதுவாகப் பிரபஞ்சமாய்த் தோன்றிநின்றழியும் கன்மங் காலங்கள் போல் இறைவனிச்சையும் ஒரு காரணமாம் அத்தனையே பிறிதில்லையெனின்,-அற்றன்று ; கன்மமும் அணுவுஞ் சடமேயாகலான், அவை தம்முட்கூடித் தொழிற்படுதல் சித்தாகிய முதல்வன்தொழிலையின்றி அமையாது. அதுவன்றியும்,உலகம்ஒடுங்கும்போது அணுவுங் கூடவேயொடுங்குமாதலால், அது பின் அகிலமாய்வந்து கழியுமாறு யாண்டையது.

இவ்வணுகாரணவாதஞ் சவுத்திராந்திகர் வைபாடிகர் ஆசீவகர்க்கும் ஒக்குமேனுந் தலைமைபற்றித் தார்க்கிகர்மேல் வைத்து மறுத்தவாறு. ௧௧

காரண அணுக்கள் கெட்டாற் காரிய உலகின் றென்னில்
காரண மாயை யாகக் காரியங் காண லாகும்
காரண மாயை யென்னை காண்பதிங் கணுவே யென்னில்
காரண மாயை யேகாண் காரியம் அணுவிற் கண்டால். ௬௨

(உரை) சத்திரூப சமுகமாய் நிலைபேறுடைய மாயையே உலகிற்கு முதற்காரணமாதலால் அணுக்கள்அழிந்தமைபற்றி உலகு மீளக் காரியப்படுதற்கோரிழுக்கில்லையெனவும், அணுக்கள் காரியப்பொருளாகலால் அவை யுலகிற்கு முதற்காரணமாதல் செல்லாதெனவும் உணர்க.

இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை. காண்டலால்என்பது கண்டெனத் திரிந்தது. *"மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து" என்றாற்போல. ஆல் அசை. கஉ

காரிய மென்ப தென்னை காரண அணுவை யென்னில்
காரியம் அவய வத்தாற் கண்டனங் கடாதி போலக்
காரிய உருவ மெல்லாம் அழிதருங் கார ணத்தால்
காரிய உருப்பின் மாயை தருமெனக் கருதி டாயே. ௩௩

(உரை) அணு காரியப்பொருளாய் அழிதன்மாலைத் தென்பதூஉம் மாயை காரியப்பொருளாதலின்றி நிலைபேறுடைய தென்பதூஉம், முறையே அவயவமுடைமையானும் அஃதின்மையானும் யப்படும்.

இதுவுஞ் சொற்பொருட்பின்வருநிலை. அணுக்களுக்கு அவயவமுண்டென்பது சையோகப்படுதலாற் பெறப்படும். க௩

தோற்றமும் நிலையு மீறும் மாயையின் தொழில தன்றே
சாற்றிடு முலகம் வித்துச் சாகாதி அணுக்க ளாக
ஏற்றதே லீண்டு நிற்கும் இல்லதே லியைவ தின்றாம்
மாற்றநீ மறந்தா யித்தால் மாயையை மதித்தி டாயே. ௩௪

(உரை) மாயைதருமென்றதற்கு, மாயையே பிரகிருதியென்றறிக என்னும் †வேதமொழியும், வித்துச்சாகாதி முதலியவற்றின் வைத்து உடம்பாட்டானும் எதிர்மறையானும் வழங்குகின்ற உலக மொழியும், சான்றாதலின் இதனானும் அணுகாரணவாதத்தை விட்டு மாயையே காரணம் என்பதனை அறிவாயாக.

பிரமாணங் கூறி வலியுறுத்தியவாறு, வேதத்தின்தொழில் அதனையுணர்ந்தார்மேலேற்றிக் கூறப்பட்டது. ஏனையவற்றைப் பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது. இத்தால் என்புழி விகாரத்தாற்றொக்கவும்மை, காரியவுருப்பின்மை மாத்திரையேயன்றியென இறந்ததுதழீஇயிற்று. கச

மாயையி னுள்ள வஞ்சம் வருவது போவ தாகும்
நீயதிங் கில்லை யென்னில் நிகழ்த்திடு முயலிற் கோடு

* திருக்குறள் ௩சச. † சுவேதாசுவதரம் - ச - க०.

போய்உகும் இலைக ளெல்லாம் மரங்களிற் புக்குப் போதின்
ஆயிடும் அதுவு மென்னிற் காரணங் கிடக்க வாமே. ௩௫

(உரை) அதுவன்றியுஞ் சற்காரியகாரணங் கொள்ளாது இல்லது உற்பத்தியாம் என்பார்க்கு முயலின்கண்ணுங் கோடுளதாதல் வேண்டும்; அற்றேல் உள்ள பிரபஞ்சமே மாயையின் ஒடுங்கி மீளத் தோன்றுமென்பார்க்கும், அவ்வாறே மரத்தினின்று உதிர்ந்த இலை தானே மரத்தின்ஒடுங்கி மீளத் தோன்றுதல் வேண்டுமெனின்,-அஃதொக்கும்; அங்ஙனம் உதிர்ந்த இலைகள் சத்திரூபகாரணமாய் நிலைபெறுடைமையின் அது மீளத் தோன்றுதற்குரிய பிறகாரணங்களெல்லாம் அதனேடொருங்கு கூடியவழி அவ்வாறே தோன்றும், அல்லுழித் தோன்றாதாகலின் அதுபற்றிக் கடாவென்னை.

தருக்கங் கூறி வலியுறுத்தியவாறு. பிரவஞ்சம் வஞ்சமெனக் குறைந்து நின்றது. பிறகாரணங்களாவன: கன்மங் காலம்முதலாயின. கிடத்தல் முதற்காரணத்தோடு ஒருங்கியைதல். கிடக்கவாமென்பது மழைபெய்யக் குளநிறையுமென்றாற்போல நின்றது. அதுவே தோன்றுதற்குரிய காரணவியைபு இல்வழியும் மரத்தின்கண் அதுபோல மற்றுஞ் சத்திகள் பலவுளவாகலின், இயைபுடைய வேறுவேறிலைகள் தோன்றுதற் கிழுக்கின்மையும் உணர்க. ௩௫

கருதுகா ரணமுண் டாகக் காரிய முள்ள தாகி
வருதலால் அநாதி வைய மற்றொரு கடவு ளித்தைத்
தருதலால் ஆதி யாகச் சாற்றலு மாகு மாயைக்
கொருவனு ரென்னிங் கென்னின்உள்ளவா றுரைப்பக்கேள்நீ.

(உரை) அற்றேல் இங்ஙனஞ் சற்காரியவாதங் கூறுவார்க்கு உலகம் அழிபொருளென்றல் பொருந்தாதாய் முடியுமெனின்,—அற்றன்று; காரணங்காரியமிரண்டும் உள்பொருளேயென்பது மேற்கூறிய வாற்றான் இனிது விளங்குதலிற் காரியப்பிரபஞ்சமும் நித்தப் பொருளேயாம். ஒரு கருத்தாவால் ஒரு காலத்து விளங்குதலும் ஒரு காலத்து மறைதலுமாகிய அவத்தை வேறுபாடுபற்றி அழிபொருளென்றுஞ் சாற்றப்படும். அவ்வவத்தை வேறுபாடு கருதாதவழி உம்மையால் நித்தப்பொருள் என்பதே துணிபு.

மாயைக் கொருவனு மென்னிங்கென்னின் உள்ளவா றுரைப் பக்கேள் நீ என்பதொழித்து, அழிந்தபின் அணுக்கள்தாமே என்பது முதல் இவையாறு செய்யுளானுந் தார்க்கிகர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து, வருமுறையென்பதனுற் பெறப்பட்ட சற்காரியவாதத் தின் இயல்பு வலியுறுத்தப்பட்டது. கசு

புத்திமற் காரி யத்தால் பூதாதி புருடன் தானும்
அத்தனு கரணம் பெற்றால் அறிதலால் அவற்றை மாயை
உய்த்திடும் அதனுன்மாயைக் குணர்வொன் றுமில்லையென்றே
வைத்திடு மதனுல் எல்லாம் வருவிப்பா னொருவன் வேண்டும்.

(உரை) ஈண்டுக் கூறியவற்றுள் ஏனையவெல்லாம் ஒக்கும், மற் றொரு கடவுளித்தைத் தருதலாலென்றது பொருந்தாது. மாயையே தன் காரியத்தைத் தரும், இதற்கொரு கருத்தா எற்றுக்கெனின்,— அறியாது கூறினுய்; குடங் குயவனுற் செய்யப்படுங் காரியமாதற் போலப் பூதமுதலிய பிரபஞ்சமெல்லாம் ஒரு சேதனப் பொருளாற் செய்யப்படுங் காரியமேயாகலானும், புருடன் சேதனப்பொருளாயி னும் அவன் அப்பூதாதியாகிய தனுகரணுதிகளைப் பெற்றாலன்றி யறியமாட்டாமையானும், மாயை அவற்றிற்கு முதற் காரணமாகலின் அது சேதனப்பொருளாதல் செல்லாமையானும், பாரிசேடஅளவை யான் இவ்வனைத்தினும் வேறாய் மாயையினின்றும் பூதமுதலிய பிரபஞ்சம் எல்லாவற்றையுந் தோற்றுவிப்பான் ஒரு கடவுள் வேண் டப்படுவன்.

புத்திமற்காரியமென்பது வடசொன்முடிபு. ஆண்டுத் தொக்கு நின்ற ஆறனுருபு காரகப்பொருண்மையின் வந்தது. புத்திமான் சேத னன் என்பன ஒருபொருட் கிளவி. ஒன்றுமென்பது சிறிதுமென் னும் பொருள்பட நின்றது. ஏகாரந் தேற்றம். கஎ

காரிய காரணங்கள் முதல்துணை நிமித்தம் கண்டாம்
பாரின்மண் திரிகை பண்ணு மவன்முதல் துணைநிமித்தம்
தேரின்மண் மாயை யாகத் திரிகைதன் சத்தி யாக
ஆரியன் குலால னுய்நின் றாக்குவன் அகில மெல்லாம். கஅ

(உரை) அல்லதூஉம், ஒருகாரிய நிகழ்ச்சிக்கு முதல் துணை நிமித்தம் என்னுங் காரணமூன்றுந் தம்முளொன்றையின்றி யமையா

வென்பதூஉம் மூன்றுந் தம்முள் வேறுதலுங்குடமுதலிய காரியத்திற் காட்சிப்புலனு யறியப்படுதலானும், பிரபஞ்சகாரியத்திற்கும் அவ்வாறே முதற்காரணந் துணைக்காரணங்களின் வேறாய் நிமித்த காரணமும் ஒருதலையான் வேண்டப்படும்.

காரியகாரணங்களென்னும் ஆறும் வேற்றுமைத்தொகை வடநூன் முடிபு. மாயைக் கொருவனு மொன்னிங்கென்னி னுள்ளவாறுரைப்பக்கேள்நீ என்பதுளப்பட இவையிரண்டு செய்யுளானும், சாங்கியர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்துத் தருபவன் ஒருவன் வேண்டுமென்பது வலியுறுத்தப்பட்டது. இங்ஙனம் உதிப்பது மீறுமென்பதுமுதல் இத்துணையும், உலோகாயதர் புத்தர் சமணரென்னும் வைதிகப் புறத்தார் மதம்பற்றியும், மீமாஞ்சகர் தார்க்கிகர் சாங்கியரென்னும் வைதிகத்துட்பட்ட முத்திறத்தார் மதம்பற்றியும், ஐயநிகழாமல் வருமுறை வந்து நின்று போவதுமாதலாலே தருபவனொருவன் வேண்டும் என்ற முக்கூற்றுப் பொருளையுங் காத்துக்கொண்டு, இனி, அக்காரண காரியங்கள் தருபவனொருவனால் தரப்படுமாறும் அவற்றதியல்பும் யாங்ஙனமென்பார்க்கு, ஆரியன் குலாலனுய் நின்றாக்குமாறு ஒன்பது செய்யுளால் தொகுத்துணர்த்துகின்றார். கஅ

விந்துவின் மாயை யாகி மாயையின் அவ்வி யத்தம்
வந்திடும் விந்துத் தன்பால் வைகரி யாதி மாயை
முந்திடும் அராக மாதி முக்குண மாதி மூலம்
தந்திடுஞ் சிவன வன்தன் சந்நிதி தன்னில் நின்றே. ருகூ

(உரை) சுத்தஞ் சுத்தாசுத்தம் அசுத்தமெனக் காரியப்பிரபஞ்சம் முத்திறப்படுதலின், அவற்றிற்கு முதற்காரணங்களுந் தம்முள் வேறுதல் பெற்றாம். அவற்றுள், மலகன்மங்களோடு விரவாது முதற்காரணமாய் நிற்பது சுத்தமாயையென்றும், அஃது ஏனை இரண்டனையும் வியாபித்து மேலாய் நிற்ப அவ்விந்துவின் கீழாயடங்கி மலகன்மங்களோடுவிரவி முதற்காரணமாவது அசுத்தமாயையென்றும், அவ்வசுத்தமாயையது தூலபரிணாமமாய்த் தோன்றுவது பிரகிருதிமாயையென்றும் கூறப்படும். அம்மூன்றனுள், சுத்தமாயையினின்றுஞ் சங்காரமுறைபற்றி வைகரிமுதல் வைத்தெண்ணப்படும் நாலுவாக்குந் தோன்றும்; அசுத்தமாயையினின்றுஞ் சங்காரமுறைபற்றி அராகமுதல் வைத்தெண்ணப்படும் காரண தத்துவம் ஐந்துந்தோன்றும்; பிரகிருதி

மாயையினின்றுஞ் சிருட்டிமுறைபற்றிக் குணதத்துவமுதல் வைத்தெண்ணப்படும் போக்கிய தத்துவம் இருபத்துநாலுந் தோன்றும். இங்ஙனஞ் சடரூபமான விந்து மோகினி மான் மூன்றுந் தத்தங் காரியங்களைச் சிவசத்தி சங்கற்ப ரூபசந்நிதியினின்றுந் தோற்றுவிக்கும்.

'விந்துவின் மாயையாகி' என்புழிக் கீழென்னும் பொருள்பட வந்த கண்ணுருபு விரித்துரைக்க. இன் சாரியை. அதோமாயை என்றதும் இப்பொருள்பற்றியென்க. இஃதறியாதார் விந்துவைப் போல மாயையாகியெனை உவமையுருபாகக் கொண்டுரைப்பாரும் விந்துவினின்று மாயை தோன்றியென நீக்கப்பொருட்டாகக் கொண்டுரைப்பாருமாயினர். இரத்தினத்திரயமென்னும் வடநூலின் அவ்விரண்டனையும் பிறர் கருத்தாக வைத்தோதுதலின் அவை பொருந்தாமையறிக. அநந்தர் சீகண்டர் செய்யுந் தொழிலுஞ் சிவசந்நிதியை யின்றியமையாவென்னுங் கருத்தான் மூன்றற்குஞ் சிவசந்நிதியே கூறினர். அவன், பகுதிப்பொருள் விகுதி. இதனானே, முதற்காரண மூன்றுமாறும், அவை தத்தங் காரியங்களைத் தோற்றுவிக்குமாறும், அது முதல்வனையின்றி யமையாதவாறுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

வைகரி செவியில் கேட்ப தாய்அத்த வசன மாகி
மெய்தரும் உதான வாயு மேவிட விளைந்த வன்னம்
பொய்யற அடைவு டைத்தாய்ப் புந்திகா ரணம தாகி
ஐயமில் பிராண வாயு அடைந்தெழுந் தடைவு டைத்தாம். ௪0

(உரை) மேற்கூறிய வைகரியாதி நான்கனுள், வைகரியாவது தன் செவிக்கும் பிறர் செவிக்குங் கேட்கப்பட்டு நினைந்த பொருளைச் சொல்லுஞ் சொல்லாய்ச் சொல்வானுக்குங் கேட்பானுக்குஞ் சவிகற்ப வுணர்வுண்டாதற்கு ஏதுவாதலும், உதானனென்னுங் காற்றான் உந்தப்பட்டு மத்திமைத்தானத்துச் சூக்குமரூபமாய்ப் பிரிந்து தோன்றிய அக்கரங்கள் அகங்காரத்தாற் செலுத்தப்படும் பிராணனென்னுங் காற்றான் உந்தப்பட்டெழுந்து புறத்தே யடைதல் உடைத்ததாலும் ஆகிய இரண்டும் இலக்கணமாக உடைத்து.

'மெய்தரும் உதானவாயு மேவிட விளைந்தவன்னம்' என்றது அனுவாதம். விளைதல் உருவெவ்வையுந் தெரித்தல். மெய் உடம்பு. பொய் விபரீதம். ஐயமில் பிராண வாயு, மனத்தின் தொழிற்பாடாகிய ஐய

யின்றூதற்கேதுவாய் அகங்காரத்தாற் செலுத்தப்படும் பிராணவாயு வென எதுப்பெயர்கொண்ட குறிப்பு வினைத்தொகை. எழுந்து பொய் யற அடைவுடைத்தாயென மேலே கூட்டுக. அடைவு பின்னையது இலக்கணம். ஈண்டுப் புந்தியென்றது எற்புழிக்கோடலாற் பிறர்க் குரிய சவிகற்ப உணர்வின்மேற்றாயிற்று. உ௦

உள்ளுணர் ஓசை யாகிச் செவியினில் உறுதல் செய்யா(து)
ஒள்ளிய பிராண வாயு விருத்தியை உடைய தன்றித்
தெள்ளிய அக்க ரங்கள் சிந்திடுஞ் செயல தின்றி
மெள்ளவே எழுவ தாகும் மத்திமை வேற தாயே. சக

(உரை) செவியிற்கேட்கப்படாததாயும் மெல்லோசையாய்க் கண் டத்திலே விளங்குதல் உண்மையாற் சொல்லுவான்றன்னுள்ளே யுண ருஞ் சவிகற்ப வுணர்வுக்கேதுவாய் உள்ளே யுணரப்படும் ஓசையாத லும், பிராணவாயுவின் தொழிற்பாடின்றி உதானவாயுவின் தொழிற் பாடு மாத்திரையே ஆண்டுண்மையிற் சூக்கும ரூபமாய் அக்கரங்கள் பிரிந்து தோன்றினும், பல்லிதழ் நாவண்ணங்களிற் பட்டுச் சிதறிப் போதல் இன்மையுமாகிய அவ்விரண்டிலக்கணத்தானும் முறையே பைசந்திக்கும் வைகரிக்கும் வேறாயறியப்படுவது மத்திமைவாக்கு.

இரட்டுறமொழிதலான் உணரோசையென்னும் வினைத்தொகை யின் ஓசையென்பது எதுப்பெயராயுஞ் செயப்படுபொருட் பெயரா யும் நின்றது. தெள்ளுதல், ஈண்டு வடிவு விளக்குதல். அது விரண்டும் பகுதிப்பொருள் விகுதி. உயிரிற் *“சேர்ந்துவரு மவைமருவும் உரு எவையுந் தெரித்து முந்தியிடுஞ் செவியிலுறா துள்ளுணர்வா யோசை முழங்கியிடு மத்திமை” என்றார் புடைநூலாசிரியரும். உயி ரிற்சேர்ந்து வருமவை யென்றது முன்னர்க் கூறப்படும் வைகரியை.

வேற்றுமைப் பட்ட வன்னம் வெவ்வேறு விபாக மாகித்
தோற்றுதல் அடைவொ டுக்கிச் சொயம்பிர காச மாகிச்
சாற்றிடு மயிலி னண்டம் தரித்திடும் சலமே போன்றங்(கு)
ஆற்றவே உடைய தாகிப் பைசந்தி அமர்ந்து நிற்கும். சஉ

(உரை) பைசந்தி வாக்காவது, மேல் விளங்கித் தோன்றுவனவா கிய பஞ்சவன்னங்களையுஞ் சூக்குமரூபமாய் அடைவுபடவொடுக்கி

* சிவப்பிரகாசம் - பொது - உகூ.

நிற்கும் மயில் முட்டையின் நீர்போலப் பலவகைப்பட எழுத்துக்கண் மத்திமைத்தானத்துப் பிரிவுபட விளங்கித்தோன்று முறைமையினை அடக்கி மிகவுஞ் சூக்கும ரூபமாய்க்கொண்டு சிந்தையின்கணிற்றலும் நிருவிகற்ப உணர்விற்கு ஏதுவாதலுமாகிய இரண்டும் இலக்கணமாக உடைத்து. உஉ

சூக்கும வாக்க துள்ளோர் சோதியாய் அழிவ தின்றி
ஆக்கிடும் அதிகா ரத்திற் கழிவினை தன்னைக் கண்டால்
நீக்கமில் அறிவா னந்தம் முதன்மைநித் தியமு டைத்தாய்ப்
போக்கொடு வரவி ளைப்பும் விகாரமும் புருட னின்றாம். சந

(உரை) பரசரீரத்தினுள்ளாக நாதமாத்திரையாய் விளங்குதலும் ஞானமாத்திரைக் கேதுவாதலுமாகிய இலக்கணத்தையுடையது சூக்கும வாக்கு. அதுதான், பைசந்தி மத்திமை வைகரியாய் விருத்திப் படுவதாகிய தன்னதிகார மாத்திரைக்கே யழிவுண்டாக, தான் சுத்த மாயாரூபமாய்க் கேடின்றி நிலைபெறுவதாம். தவவிசேடத்தால் அதனை உள்ளபடி காணப்பெறுவார்க்குச் சுத்தமாயா புவனத்தின் கண்ணதாகிய அபரமுத்திப் பெரும்போக முண்டாம்.

ஆய் இன்றி ஆக்கிடுமெனவும், கண்டால் உடைத்தாய் இன்றா மெனவும் வேறுவேறு வினைமுடிபு செய்க. அழிவினை வினைத் தொகை. புருடனென்பது *"காலமுலகம்" என்னுஞ் சூத்திர விதியால் அஃறிணைச் சொல்லாயிற்று. சுத்தமாயா புவனத்தின்கண்ண தாகிய அபரமுத்திப் பெரும்போகத்தின் இயல்பிதுவென அதன் பெருமைகூறுவார், "நீக்கமில்அறிவானந்த முதன்மை நித்தியமுடைத் தாய்ப் போக்கொடு வரவிளைப்பும் விகாரமும் புருடனின்றாம்" என்றார். தானழிவதின்றித் தன்னதிகாரமாத்திரைக்கு அழிவினைச் செய்யுமெனவே, அது சிவதத்துவம்போலச் சுத்தமாயையின் வேறன்மை பெற்றாம். தன்னை உள்ளபடி காண்டலாவது, அதிசூக்கும வாக்கினை வியஞ்சக வோசைபற்றித் தூலமாய்க் காணும் நம்மனோர் போலன்றி, நம்மனோர்க்குக் குடம்படமுதலியன காட்சிப்புலனுமாறு போலத் தன்னியல்பான் இனிது விளங்கக் காண்டல். கண்டா லெனவே அங்ஙனங் காண்டல் அரிதென்பது பெற்றாம். இவ்வா

* தொல்காப்பியம் - சொல் - கிளவி - ருஎ.

றின்றி, *"ஓவிட விந்து ஞானம் உதிப்பதோர் ஞான முண்டேற் சேவுயர் கொடியி னூன்றன் சேவடி சேரலா"மென்பதே ஈண்டைக்கும் பொருளாகக்கொண்டு, கண்டாலாக்கிடுமெனக் கூட்டித் தமக்கு வேண்டியவாறே உரைப்பாருமுளர். அவர், அழிவதின்றி அழிவினை யாக்கிடுமென்னுந் தொடர் அவ்வாறு பொருள்படுதற் கேலாமையும், கூறியது கூறலாதலும், உண்மையதிகாரத்திற் கூறப்படும் பரமுத்தி இலக்கணம் ஈண்டு வகுத்துக் கூறுதற்கோர் இயைபின்மையும் நோக்கிலர். உரு

நிகழ்ந்திடும் வாக்கு நான்கு நிவிர்த்தாதி கலையைப் பற்றித்
திகழ்ந்திடும் அஞ்ச தாகச் செயல்பரி ணாம மன்று
புகழ்ந்திடும் விருத்தி யாகும் படங்குடி லானாற் போல
மகிழ்ந்திடும் பிரம மன்று மாமாயை என்பர் நல்லோர். ௪௪

(உரை) இங்ஙனம் கூறிப்போந்த வைகரி முதலிய நான்கு வாக்குக்களும் நிவிர்த்தி முதலிய பஞ்சகலைகள் பற்றுக்கோடாகச் சார்ந்து ஐவகைப்பட்டுச் சிவதத்துவ முதலிய பஞ்சதத்துவங்களி னிருக்கும். இவை சுத்தமாயையினின்றும் விருத்தியாய்க் காரியப்படுவனவன்றி அசுத்தமாயாகாரியம்போலப் பரிணாமமாய்க் காரியப்படுவனவல்ல. இவ்வாக்குக்களைச் சத்தப்பிரமவாதிகள் பிரமமென்பர்; சைவசித்தாந்திகள் பிரமமாதலின்றிப் பிரமத்திற்கு நேரே பரிக்கிரகசத்தி யெனப்படுஞ் சுத்தமாயா ரூபமாமென்று கூறுவர்.

காரியப்பாட்டிற்கு எள்ளானய குப்பைபோலப் புத்தர் சமணர் கூறுஞ் சமுதாயவாதமும், நூலானகிய ஆடைபோலத் தார்க்கிகர் கூறும் ஆரம்பவாதமும், பேய்த்தேரானய நீர்த்தோற்றம்போல மாயாவாதிகள் கூறும் விவர்த்தன வாதமுஞ் சித்தாந்தத்திற் கேலாமையின், அவற்றை யொழித்து, சித்தாந்தத்திற் கொள்ளப்படும் பரிணாமம் விருத்தியென்னும் இரண்டினுள் இச்செயலியாதோ என்னும் ஐயநீக்குதற்பொருட்டுப் பரிணாமமன்று விருத்தியாகுமென்றும், அற்றேற் பிரமம்போலும் என்னுங் கடாவை யாசங்கித்துப் பிரமமன்று, மாமாயையாமென்றுங் கூறினர். அன்றியென்னும் வினையெச்சத்திகரம் உகாரமாய்த் திரிந்தது. ஆகுமென்றது பின்னருஞ் சென்றியையும். பரிணாமம் விருத்தியென்னும் இரண்டனுள், மலகன்மங்களோடு விர

* சித்தியார் சுபக்கம் - ௪௬.

வாத சுத்தமாயையின் காரியம் படங்குடிலானாற்போல விருத்தியெனவே, ஏனைப் பரிணாமம் அவற்றொடு விரவிய அசுத்தமாயையின் காரியத்திற் கென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. பாலினுண்டாகிய தயிர் போல முழுவதும் பரிணமித்தலும், நெய்யினுண்டாகிய புழுப்போல ஏகதேசத்திற் பரிணமித்தலுமெனப் பரிணாமம் இருவகைப்படும். அவற்றுட் பின்னையதே அசுத்தமாயையிற் கொள்ளப்படுவதூஉமென்க. விருத்தியென்பது சூக்கும பரிணாமமென்ப. நிவிர்த்தாதி கலையைப்பற்றித் திகழ்ந்திடுமஞ்சதாக என்பதற்கு, "நிவிர்த்திகலையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குத் தூலதமமாயும், பிரதிட்டையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குத் தூலதரமாயும், வித்தையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குத் தூலமாயும், சாந்தியுட்பட்ட புவனவாசிகட்குச் சூக்குமமாயும், சாந்தியதீத கலையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குச் சூக்குமதரமாயும் இங்ஙனம் நால் வகை வாக்கும் ஐவகைப்படும் என்றுரைத்தலும் ஒன்று. உச

வித்தைகள் வித்தை ஈசர் சதாசிவர் என்றி வர்க்கு
வைத்துறும் பதங்கள் வன்னம் புவனங்கள் மந்தி ரங்கள்
தத்துவம் சரீரம் போகம் கரணங்கள் தாமெ லாமும்
உய்த்திடும் வைந்த வந்தான் உபாதான மாகி நின்றே. சரு

(உரை) சுத்தமாயை முதற்காரணமாவது ஈண்டுக் கூறிப்போந்த வாக்குமாத்திரைக்கேயன்று, மந்திரேசுரர் மந்திரமயேசுரர் அணு சதாசிவர் முதலிய அபரமுத்தர்க்கு வேண்டப்படுஞ் சுத்தாத்துவாக்கள் எவற்றினுக்கும் முதற்காரணமாம்.

விந்துவை வைந்தவமென்றது பகுதிப்பொருள் விகுதிபெற்றது.

மூவகை அணுக்க ளுக்கு முறைமையால் விந்து ஞானம்
மேவின தில்லை யாகில் விளங்கிய ஞான மின்றும்
ஓவிட விந்து ஞானம் உதிப்பதோர் ஞான முண்டேல்
சேவுயர் கொடியி னுன்றன் சேவடி சேர லாமே. சசு

(உரை) மேற் கூறிப்போந்த வாக்குகள் சவிகற்ப ஞானத்துக் கேதுவாகலால், ஈண்டுக் கூறியது சுத்தப்பிரபஞ்சம்போல வித்தைகள் வித்தையீசர் சதாசிவர் மாத்திரைக்கேயன்றி, விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர்க்கும் ஒருதலையான் வேண்டப்படும் சவிகற்ப ஞானத் திற்கேதுவாகிய அவ்வாக்குக்கள் தன்னின் வேறாகக் காணப்பட்டு

நீங்க அதற்கு மேலாகிய பேரறிவு ஒருவனுக்கு விளங்குமாயின், அவ னப்பொழுதே பரமுத்தியைத் தலைப்படுவன்.

எனவே, இவ்வாக்குகள் பரமபந்த மென்பதாயிற்று. முறைமை யின்மேலாதலாவது, வித்தைகள் வித்தையீசர் முதலியோர் போலன் றிச் சகலர் முதலிய மூவர்க்கும் வியஞ்சக வேறுபாடுபற்றி, முறையே தூலதமமாயுந் தூலதரமாயுந் தூலமாயும் பொருந்துதல். ஞானத்திற் கேதுவாகிய வாக்கை ஞானமென்று உபசரித்தார். பிரளயாகலர் விஞ் ஞானகலர்க்குத் தனுவில்லையென மயங்கிக் கூறுவாறுமுளர். அஃது ஆகம வசனங்களோடு முரணுதலின் அவசித்தாந்தமென்றொழிக. இவை ஏழு செய்யுளானுஞ் சுத்தமாயையில் தோன்றுங் காரியங்க ளும் அவற்றதியல்பும் வகுத்துக் கூறப்பட்டன. உசு

அருவினில் உருவந் தோன்றி அங்காங்கி பாவ மாகி
உருவினில் உருவ மாயே உதித்திடும் உலக மெல்லாம்
பெருகிடும் சுருங்கும் பேதா பேதமோ டபேத மாகும்
ஒருவனே யெல்லா மாகி அல்லவா யுடனு மாவன். சஎ

(உரை) சூக்குமமாகிய மாயையினின்றும், தூலமாகிய கலாதியும், அவற்றினுந் தூலமாகிய மூலப்பகுதியும், அதனினுந் தூலங்களாகிய குணதத்துவ முதலாயினவுந் தோன்றும். அத்தூலங்களினின்றுந் தோன்றுங் காரியம் அவற்றினுந் தூலமேயாம். இவ்வாறே காரியப்பிர பஞ்சமெல்லாந் தோன்றி, நிலம் நீர் தீ வளி விசும்பு ஆண் பெண் அலி என்றற்றொடக்கத்து அவயவப் பகுப்புடையனவாய் வளர்ந்துந் தேய்ந் தும் பரிணமித்துவரும். இத்தன்மையவாகிய காரிய காரணங்கட்குத் தம்முட் பெரும்பாலும் வேற்றுமை கூறும் நையாயிகர் முதலியோர் மதம் அடாது. மற்றென்னெனில், பரிணாமமாதலை நோக்கிப் பேதா பேதமாம்; சற்காரியமாதலை நோக்கி அபேதமாம். மேற் சிவனவன் றன் சந்நிதி தன்னினின்றே தோன்றுமென்பதனாற் பெறப்பட்ட நிமித்த காரணனாகிய முதல்வன், அநந்தர் சீகண்டர் முகத்தான் அவற்றைக் காரியப்படுத்துங்கால், கலப்பினாலொன்றாயும் பொருண் மையால் வேறாயுஞ் செலுத்துதலான் உடனாயுநிற்பன்.

எல்லாமென்றதனாற் சுத்த மாயா விருத்தியினும் அவ்வாறு நிற்ப னென்பது பெறுதும். உருவினில் உருவாய்த் தோன்றுமெனப் பிரித்தமையின், ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது. ஒருவனேயென்னும்

ஏகாரந் தேற்றம். அங்காங்கி பாவமாகிப் பெருகிடுஞ் சுருங்குமெனக் கூட்டுக. 'அநிர்வசனத்தின் உலகந் தோன்று' மென்னும் மாயா வாதத்தை மறுப்பார், அருவினில் உருவந் தோன்றியென்றும், 'அவயவமே பொருளாய்த் தோன்றுவதன்றி அவயவி யென்பதொன்றில்லை' என்னுஞ் சமுதாய வாதத்தை மறுப்பார், அங்காங்கி பாவமாகி யென்றும், 'நிலமுதலிய உருவப் பொருளினின்றுங் கந்தகுண முதலிய அருவந் தோன்று'மென்னும் ஆரம்பவாதத்தை மறுப்பார், உருவினில் உருவமாயே உதித்திடுமென்றுங் கூறினர். பெருகிடுஞ் சுருங்குமென்றதும், பெருக்கஞ் சுருக்கம்பற்றி ஒரு பொருட்கே பெரும்பாலும் வேற்றுமை கூறும் அவ்வாதத்தை மறுத்தற் பொருட்டு. பிறவுமன்ன. இதனானே மாயை முந்திடும் அராகமாதி முக்குணமாதி மூலந் தந்திடும் என்றதன்கட் படுமியல்பு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது. உஎ

அருஉரு ஈனு தாகும் விகாரமும அவிகா ரத்தின்
வருவது மில்லை என்னின் வான்வளி யாதி பூதம்
தருவது தன்னின் மேக சலனசத் தங்க ளோடும்
உருவமின் உருமே றெல்லாம் உதித்திடும் உணர்ந்து கொள்ளே.

(உரை) அருவெனவே அவிகாரமாதலும் பெறப்பட்டமையின், அப்பெற்றித்தாகிய மாயையினின்றும் உருவமாய் விகாரியுமாகிய பிரபஞ்சந் தோன்றுமென்றல் பொருந்தாதெனில்,-அறியாது கூறினாய்; உன் மதத்தில் அருவமும் அவிகாரியுமாகிய ஆகாயத்தினின்றும் உருவமும் விகாரியுமாகிய வாயு முதலிய பூதங்கள் முறையே தோன்றும்; அதுவேயுமன்றி அவ்வாகாயத்தினின்றும் பல முகில்களும், முகிலின்கட் பல விகாரங்களும் பலவோசைகளும் பலமின்களும் பலஇடிகளும் இன்னும் இவைபோல்வன பலவுந் தோன்றுமாகலான், அதனை மறந்து அங்ஙனங் கூறுதல் உனக்கே வழுவாய் முடியும்.

சற்காரியங்கொண்ட எமக்காயின், அது வழுவன்றென்பது கருத்து. இதனானே மாயாவாதிமதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. இவ்வாறு, உதிப்பதும் ஈறுமென்பது முதல் அருவுருவென்ப தீறாகிய இருபத்தேழு செய்யுளானும், முதற் செய்யுளின் 'ஒருவனோ டொருத்தியொன்றென் றுரைத்திடும் உலக

மெல்லாம் வருமுறை வந்துநின்று போவது மாதலாலே தருபவன் ஒருவன்வேண்டும்' என்ற முதற்கூற்றை, முறையே அவ்வவர் மதம் பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்தி, இனி ஈறுமாகி அநாதி முத்த சித்துருவாய் மன்னிநின்று மருவு வித்திடுமென்னும் இரண்டாங் கூற்றை அவ்வாறு வலியுறுத்துவான் தொடங்கினார். உஅ

மண்ணினிற் கடாதி யெல்லாம் வருவது குலால னாலே
எண்ணிய உருவ மெல்லாம் இயற்றுவன் ஈசன் தானும்
கண்ணுகா ரியங்க ளெல்லாம் காரண மதனிற் காண்பன்
பண்ணுவ தெங்கே நின்றிங் கென்றிடிற் பகரக் கேள்நீ. சகூ

(உரை) இங்ஙனம அகிலமெல்லாம் ஆரியன் குலாலன்போல் நின்று ஆக்குவனாயின், குலாலன் கடாதி காரியங்களையெல்லாம் அவற்றிற்குக் காரணமாகிய அந்நிலத்தினின்றும் செய்யக் கண்டோமே, ஆரியன் யாங்ஙன நின்று செய்வன் ?

'மண்ணினிற் கடாதியெல்லாம் வருவது குலாலனாலே எண்ணிய உருவமெல்லாம் இயற்றுவன் ஈசன்றானும்' என்றது அனுவாதம். ஆயினென்பது சொல்லெச்சம். காரணமென்றது நிலமென்னுந் துணையாய் நின்றது. காண்டல் செய்தல். நின்றென்பது மேலும் கூட்டப்பட்டது. இது வினா. இதற்குப் பிறரெல்லாங் கூறியது கூற லென்னும் வழுப்பட உரைத்தார். உகூ

சீலமோ உலகம் போலத் தெரிப்பரி ததனால் நிற்கும்
கோலமும் அறிவா ரில்லை ஆயினுங் கூறக் கேள்நீ
ஞாலமே ழினையுந் தந்து நிறுத்திப்பின் நாசம் பண்ணும்
காலமே போலக் கொள்நீ நிலைசெயல் கடவுட் கண்ணே. ரு0

(உரை) அவன் உலகம்போலன்றி வாக்குமனாதீத கோசரப் பொருளாகலான், அவன் நிற்குநிலையும் அவ்வியல்பிற்றேயாம். அங்ஙன மாயினும், ஒருவாற்றான் உவமையில் வைத்து உனக்குக் காட்டுதும்: உலகமெல்லாங் காலத்தாற் காரியப்படுமென்பது எல்லோர்க்கும் ஒக்கு மன்றே. அக்காலம் அவற்றைக் காரியப்படுத்துங்கால் எல்லாப்பொருட் குந் தானாதாரமாய்த் தனக்கோராதாரமின்றி நிற்றல்போல, சிவசத்தி யும் நிராதாரமாய் நின்றே காரியப்படுத்தும் முறைமை உணர்ந்து கொள்க.

சீலம் தன்மை. ஓகாரம் சிறப்பின்கண் வந்தது. கோலமும் என்ற உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று. ஞாலம் எழினையுமென்றது உபலக்கணம். கண் அறிவு. ஒற்றுமைபற்றிச் சிவசத்திமேல் வைத்துக் கூறினார். உயர்திணைக்கட் சிறுபான்மை ளகாரந் திரிதல் மக்கட் பண்பு முதலியனபோல இலேசாற் கொள்க. நிலைசெயலென்பது நிற்றலென்னும் பொருட்டாய்.இரண்டாவது தொக்கு நின்றது. அற்றேல் ஞாலமேழினையுந் தந்து நிறுத்திப்பின் நாசம் பண்ணுங் காலம், அத்தொழில் வேறுபாடுபற்றிச் செல்காலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலம் கணம் இலவந் துடியென்றற் றொடக்கத்தனவாய்ப் பலவகை யவத்தைப்படுமென்பது, சித்தாந்த நூற்றுணிபாகலின், அதுபோல உலகத்திற் காதாரமாய் நின்று செய்யுமுதல்வனும் அவ்வத்தொழில்பற்றிப் பலவகை யவத்தைப்பட்டுத் தடக்குறுவன் போலுமெனின், அதற் கன்றே வருஞ் செய்யுள் எழுந்ததென்பது. ந.௦

கற்றநூற் பொருளும் சொல்லும் கருத்தினில் அடங்கித் தோன்
பெற்றியும் சாக்கி ராதி உயிரினிற் பிறந்தொ டுக்கம் [றும்
உற்றதும் போல வெல்லா உலகமும் உதித்தொ டுங்கப்
பற்றொடு பற்ற தின்றி நின்றனன் பரனு மன்றே. ௫௧

(உரை) கரணங்களாளாகிய சாக்கிரமுதலிய அவத்தைகள் ஆன்மாவினொடுங்கித தோன்றும்வழி ஆன்மாவும் அவத்தைப்பட்டுத் துடக்குறுதல்போல, முதல்வன் எல்லாவுலகமுந் தன்பாலொடுங்கி யுதிப்பத் தானுமதுபற்றி இலயம் போகம் அதிகாரமென்னும் அவத்தைப்பட்டுத் துடக்குறுவோனாகியும், கற்றநூற்பொருளுஞ் சொல்லும் வாதனாரூபமாய்ப் புத்தி தத்துவத்தை யொட்டிநின்று ஆன்மபோதத்தின்கண் ஒடுங்கித் தோன்றும்வழி அவ்வான்மபோதம் அதுபற்றித் துடக்குறாதவாறுபோல, ஆண்டுத் துடக்குறுதலின்றியே நின்றனன்.

எதிர் நிரனிறையாகக் கொள்க. ஈண்டுக் கருத்தென்றது உயிருணர்வை. பற்று முதனிலைத்தொழிற்பெயர். இவை மூன்று செய்யுளானும் மன்னிநின்றே மருவிடுமென்றது தடைவிடைகளால் தெரித்துணர்த்தப்பட்டது. இயைபுபற்றி இதனை முன்வைத்தார். இனி ஆறுசெய்யுளான் ஈறுமாகி மருவிடுமென்றதனை வலியுறுத்துகின்றார்:-

உயிரவை ஒடுங்கிப் பின்னும் உதிப்பதென் அரன்பா லென்னில்
செயிருறு மலத்தி னுகும் சிதைந்ததே தென்னிற் சித்தத்(து)
அயர்வொழிக் காரி யங்கள் அழியுங்கா ரணங்கி டக்கும்
பயில்தரு காரி யம்பின் பண்டுபோற் பண்ணு மீசன். ௫௨

(உரை) ஈருகியோனுல் ஈறெய்திய உலகம் ஈறெய்தியவாறே யொழியாது மீளவும் அவன்பால்நின்று தோன்றுதல் எற்றுக் கெனின்,—மலபரிபாகம் வரும்பொருட்டுத் தோன்றும். அற்றேல், மீளவுந் தோன்றற்பாலது முன்னழியாது நிலைபெறவேயமையும். அவ்வாறன்றி, அழிதலெற்றுக்கெனில்,—உயிரினிளைப்பு ஒழித்தற் பொருட்டு. முன் இளைப்பினைச் செய்துநின்ற காரியங்கள் அழியு மாகலான், அழிந்தவழியும் முன்னை வினைத்தொடர்ச்சிக்குரியன வாய்த் தத்தங் காரணங்களிற் கன்மத்தோடு பயின்று கிடக்கின்ற அக் காரியங்களை ஒடுங்கியவாறே உதிக்கச் செய்வன்.

'ஆக்க மவ்வவர் கன்மமெல்லாங் கழித்திடல்' என முன்னர்க் கூறுவாராகலின், அதற்குரிய இயைபு ஈண்டேயுணர்த்துவார், 'காரணங் கிடக்கும் பயில்தருகாரியம்பின் பண்டுபோற் பண்ணுமீசன்' என்றுர். உயிரவை உயிரோடுங் கூடிய உலகமென்றவாறு. ஏதென் பது எற்றுக்கென்னும் பொருட்டாய் நின்றது. சித்தத்தயர்வு அறி வின்கண்ணதாகிய இளைப்பு. ஒழியவென்னும் வினையெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. கிடக்குமென்பது பெயரெச்சம், இதற்குப் பிறசொல்லாஞ் சற்காரியத்தியல்பின் வைத்துக் கூறியதுகூறலென் னும் வழுப்படவுரைத்தார். ௩௨

தோற்றுவித் தளித்துப் பின்னும் துடைத்தருள் தொழில்கள் மூன் [றும்
போற்றவே உடைய னீசன் புகுந்தது விகார மென்னில்
சாற்றிய கதிரோன் நிற்கத் தாமரை அலருங் காந்தம்
காற்றிடும் கனலை நீரும் கரந்திடும் காசி னிக்கே. ௫௩

(உரை) ஒருகடவுள் மூன்று தொழில் இடையருது செய்வானு யிற் பாரமெய்தி விகாரியாவான்போலும் என்பார்க்கு அஃதில்லை யென்பது, தனக்குரிய முத்தொழில் செய்தும் அதுபற்றி விகார மெய்தாத ஞாயிற்றின் வைத்து அறியப்படும்.

காசினிக்கென்பது, உருபு மயக்கம். இவையிரண்டு செய்யுளானும் புத்த மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து ஈறுமாகி மருவு வித்திடுமாறு வலியுறுத்தப்பட்டது. ருரு

உரைத்தஇத் தொழில்கள் மூன்றும் மூவருக் குலகம் ஓத
வரைத்தொரு வனுக்கே யாக்கி வைத்ததிங் கென்னையென்னின்
விரைக்கம லத்தோன் மாலும் ஏவலான் மேவி னோர்கள்
புரைத்ததி கார சத்தி புண்ணியம் நண்ண லாலே. ருச

(உரை) அயன்மாலிருவரும், புண்ணிய விசேடத்தான் முதல்வனுடைய அதிகாரசத்தி அவனதேவலாற் பெற்றுடையரன்றி, அத்தொழிற்குச் சுதந்திரர் அல்லராகலான், முத்தொழிலுஞ் செய்தற்குரிய சுதந்திரம் ஈறுமாகி யொருவனுக்கே யுண்டு.

*" நல்வினைக்கண் வாழ்நாளின் மாலா யயனுகி " என்றார் புடைநூலாசிரியரும். வேதம் புராணம் இதிகாசம் முதலியவற்றிற்கும் இதுவே கருத்தென்பது சதுர்வேத தாற்பரிய சங்கிரக முதலியவற்றுட் காண்க. வரைந்து வரைத்தென வலித்தது. புரைத்தவென்னும் பெயரெச்சத் தகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது. புரைத்தல் உயர்தல்.

இறுதியாம் காலந் தன்னில் ஒருவனே இருவ ருந்தம்
உறுதியின் நின்ற ரென்னின் இறுதிதா னுண்டா காதாம்
அறுதியில் அரனே யெல்லாம் அழித்தலால் அவனு வின்னும்
பெறுதுநாம் ஆக்கம் நோக்கம் பேரதி காரணத் தாலே. ருரு

(உரை) சங்காரகாலத்தில் ஏனை இருவருந் தத்தம் ஆற்றலோடு நிலைபெறுவாராயின் உலகஞ் சங்காரமாதல் இன்மையான், அக்காலத்து அவ்விருவரும் உளரல்லரென்பது பெற்றாம். அல்லதூஉம், சங்காரக் கடவுளெனப்படுவோன் சிலவற்றை யொழித்துச் சங்கரிப்பானல்லன்; அப்பெற்றியனுகிய சங்காரக் கடவுளை வேறு சங்கரிப்பாரில்லையாகலான், முழுவதுஞ் சங்கரித்தவழி அவனொருவனே எஞ்சி நிற்றல் பெறப்படுதலானும், ஒடுங்கிய உலகங்கட்குப் பெரியதோ ராதாரம் அவனேயாகலானும் ஒடுங்கிய உலகத்தை மீளத் தோற்றுதற்கும் நிறுத்துதற்கும் அவனே உரியனென்பது தானே போதரும். ருசு

* போற்றிப் பஃறொடை - எக-எஉ

அறுதியில் அரனென்னும் பெயரடையானும் ஓரேதுக் கூறிய வாறு. இன்னும் மீளவும் ஆதாரம் அதிகரணமென்பன ஒரு பொருட் கிளவி. பேரதிகரணமென விசேடித்தார், முதற்காரணமும் அதி கரணமாதலுண்மையின். இவையிரண்டு செய்யுளானும், பௌராணி கர் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை முறையே ஆகம அளவை பற்றியும் பொருந்துமாறுபற்றியும் பரிகரித்து, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. இதனனே பாஞ்சராத்திரிமதம் இரணியகருப்ப மதங்களைப் பரிகரித்த வாறுமாயிற்று. ருடு

சொன்னஇத் தொழில்க ளென்ன காரணந் தோற்றவென்னின்
முன்னவன் விளையாட் டென்று மொழிதலு மாம்உயிர்க்கு
மன்னிய புத்தி முத்தி வழங்கவும் அருளால் முன்னே
துன்னிய மலங்கள் எல்லாம் துடைப்பதுஞ் சொல்ல லாமே.

(உரை) சங்காரக்கடவுள் இங்ஙனங் கூறிப்போந்த தோற்ற முத லிய தொழில்களைச் செய்தற்குக் காரணம் யாதெனில், *"காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி" என்பது முதலிய திருவாக்குக்கள் பற்றி, ஒருசாரார், அத்தொழிற்குக் காரணம் விளையாடற் கருத் தென்பர்; ஒரு சாரார், †"ஐயா நீ ஆட்கொண் டருளும் விளையாட்டின் உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்" என்பது முதலிய திருவாக்குகள் பற்றி, விளையாட்டென்றது, ஐங்கலப் பாரஞ் சுமத்தல் சாத்தனுக்கு விளையாட்டென்பதுபோல அத்துணை யெளி திற் செயப்படுதலை நோக்கியேயாகலின், அக்கருத்தும் உயிர்கட்குப் பெத்தகாலத்துச் சுவர்க்காதி போகமும் பதமுத்திகளும் முத்தி காலத்து வீடுபேறுங் கொடுத்தற் பயத்ததென்பர். அவ்விரண்டுந் தம் முள் முரணுமையான் உயிர்கள்மேற் சென்ற கருணையே ஆண்டைக் குக் காரணம்.

'மொழிதலும்' என்னும் உம்மை, எதிரது தழீஇயது; ஏனைய எண்ணும்மை. வழங்கவுமென்னும் உம்மையோடு இயைதற்கேற்பத் துடைப்பதாகவுமென ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க. அருளால் என்பதனை மேலுங் கூட்டுக. காரணமென்னையெனக் கடாயினர்க்

---

*திருவாசகம் - திருவெம்பாவை - கஉ.
† ஷை ஷை கக.

குப் பயன் கூறிவிடுத்தல் செப்புவழுவாம்போலுமெனின்,—ஆகாது; அருளாலெனவே வழங்கவுந் துடைப்பவும் வைத்த அவ்வருள் காரணமென்பது தாற்பரியமாகலின். அற்றாயினும், அனுக்கிரகம் ஒழித்தொழிந்த தொழில்களெல்லாம் பிறப்பிறப்புக்களிற் படுத்துத் துயருறுத்துவன வாகலின், அவற்றைச் செய்வது அருளாமாறு யாங்ஙனமெனின், அதற்கன்றே வருஞ்செய்யுள் எழுந்ததென்பது. ௩௬

அழிப்பிளைப் பாற்றல் ஆக்கம் அவ்வவர் கன்ம மெல்லாம்
கழித்திடல் நுகரச் செய்தல் காப்பது கன்ம வொப்பில்
தெழித்திடல் மலங்க ளெல்லாம் மறைப்பருள் செய்தி தானும்
பழிப்பொழி பந்தம் வீடு பார்த்திடின் அருளே எல்லாம். ௩௭

(உரை) ஒடுக்கந் தோற்றம் நிலை மறைப்பு அருளென்னும் ஐந்தும், முறையே, இளைப்பாற்றலும், கன்மங் கழியுமுகத்தான் மலபாகம் வரச்செய்தலும், கன்மங் கழியுமாறு அதனை நுகர்வித்தலும், கன்மவொப்பு வருவித்து மலங்களை முதிர்வித்தலும், பந்தம் விடுவித்தலுமாகிய உறுதிப்பயத்தனவாகலான், ஐந்தொழிலும் அருட்செயலேயாகலின், இவற்றுட் சில மறத்தொழிலேபோலுமெனப் பழித்தலையொழிவாயாக.

மேன் முத்தொழில் கூறி ஈண்டு ஐந்தொழிலென்றல் மலைவாம்; பிறவெனின்,—ஆகாது; மறைப்பையும் அருளையும் நிலையிறுதிகளின் அடக்கி ஆண்டு முத்தொழிலென்றார், தம்முள் வேற்றுமையுடைமை பற்றி ஈண்டு ஐந்தொழி லென்றாராகலின், இவையிரண்டு செய்யுளானும், சங்காரக் கடவுள் செய்யுந் தொழில் மறமாய் முடியுமென்னும் நாத்திகர் மதமும், வீண்டொழிலென்னும் மாயாவாதிகள் மதமும், தன்பொருட்டென்னும் பரிணமவாதிகள் மதமும்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து, மேலது சிறப்பிக்கப்பட்டது. இங்ஙனம் ஆறுசெய்யுளான் ஈறுமாகி மருவிடுமென்றதனை வலியுறுத்தி, இனி அநாதிமுத்த சித்துருவென்றதனை இருபத்திரண்டு செய்யுளான் வலியுறுத்துகின்றார்.

அருவமோ உருவா ரூப மானதோ அன்றி நின்ற
உருவமோ உரைக்கும் கர்த்தா வடிவெனக் குணர்த்திங் கென்
அருவமும் உருவா ரூபம் ஆனதும் அன்றி நின்ற [னின்
உருவமும் மூன்றுஞ் சொன்ன ஒருவனுக் குள்ள வாமே.

(உரை) ஐந்தொழில் செய்யும் முதல்வனுக்கு, வடிவம் இன்றி யமையாமையின், அவ்வடிவமாவது அருவமுதலிய மூன்றனுள் யாதெனின், அவனுக்கு அம்மூன்றும் வடிவேயாம்.

இதுசொற்பொருட்பின் வருநிலை. உள்ளவென்றது அன்பெறுத வகரவீற்றுப் பலவறிசொல். சொன்னவொருவன் அநாதிமுத்த சித்துருவென மேற்கூறப்பட்ட ஒருவன். இதனானே, அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய சங்காரக்கடவுளுக்குத் தடத்த வடிவமிவையென்பது கூறப்பட்டது. இனி இம்மூன்றற்கும் சிலர் கூறுங் குற்றங்களைப் பரிகரிப்பாராய், உருவத்தின்கட் கூறுங் குற்றம் பரிகரிக்கவே ஏனையவும் பரிகரிக்கப்பட்டனவாமென்னுங் கருத்தான், உருவத்தின்கண் ஆசங்கித்துப் பரிகரிக்கின்றார். ௩அ

நண்ணிடும் உருவ மென்னின் நமக்குள உருவம் போலப்
பண்ணிட ஒருவன் வேண்டும் இச்சையேற் பலரும் இச்சை
கண்ணிய உருவங் கொள்ளேம் யாம்பெருங் கடவுள் தானும்
எண்ணிய யோக சித்தர் போலுரு இசைப்பன் காணே. ௩௯

வித்தக யோக சித்தர் வேண்டுருக் கொள்ளு மாபோல்
உத்தமன் கொள்வ னென்னின் அவர்களி லொருவ னுவன்
அத்தகை யவர்க ளெல்லாம் ஆக்குவ தருளா லாங்கு
வைத்தது மாயை யென்னின் வடிவெலா மாயை யாமே. ௪௦

(உரை) முதல்வனுக்கு உருவமுண்டென்னின், உருவமெல்லாம் ஒருபெற்றியவாகலின் உருவமுடைய நம்மனோர்க்குளதாகிய பரதந்திரம் முதல்வனுக்கும் உளதாதல்வேண்டும்; அஃதன்றாயின் முதல்வனுக்குளதாகிய சுதந்திரம் நம்மனோர்க்கும் உளதாதல்வேண்டும். இனி, நம்மனோர்க்கும் யோகிகட்கும் உளதாய வேறுபாடு பெரிதாயினாற் போல, யோகிகள் முதலிய நம்மனோர்க்கும் முதல்வனுக்கும் உளதாகிய வேறுபாடுபெரிதாகலின், ஒப்புமைகூறுதல் பொருந்தாதெனின், அங்ஙனமாயினும், உருவடிவெல்லாம் ஒருபெற்றியவாகலின், உருவத்தின் வேற்றுமையில்வழி அவ்வேறுபாட்டாற் போந்த பயன் என்னை?

'வித்தக யோகசித்தர் வேண்டுருக்கொள்ளுமாபோல் உத்தமன் கொள்வனென்னின்' என்றது அனுவாதஞ் செய்துகொண்டது. இவை இரண்டு செய்யுளுந் தடை; இனி விடை. ௩௯-௪௦

மாயைதான் மலத்தைப் பற்றி வருவதோர் வடிவ மாகும்.
மாய ஆணவ மகன்ற அறிவொடு தொழிலை ஆர்க்கும்.
நாயகன் எல்லா ஞானத் தொழின்முதல் நண்ணு லாலே
காயமோ மாயை யன்று காண்பது சத்தி தன்னுல். ரூக

(உரை) நீ அங்ஙனங் கூறுதல் பொருந்தாது. அங்கிகளது ஏற்றத் தாழ்வால், அங்கங்களும் ஏற்றத்தாழ்வுடையனவன்றித் தம்முள் ஒப்பனவல்ல. அற்றேல், அவ்வேற்றத்தாழ்வுகள் என்னையெனிற் கூறுதும்: யோகிகள் நம்மனோரெல்லாரும் மலத்தைப்பற்றிக் கிடக்கும் பசுக்கள்; அதுவன்றியும் ஒன்றையேயறிதலும் ஒன்றையே செய்தலும் ஒன்றிலே முதன்மையாதலுமாகிய அற்பஞானத்தொழின் முதலுடையாராம்; முதல்வனுவான் அம்மல நீங்கிய அறிவில் தங்கிநின்று உணர்த்துவோனுகிய பசுபதி; அதுவுமன்றி எல்லாஅறிவும், எல்லாத்தொழிலும், எல்லா முதன்மையும் உடையன். இங்ஙனம் அங்கிகட்குத் தம்முள் ஏற்றத்தாழ்வுண்மையின், அதற்கேற்ப மலத்தைப்பற்றிய பசுக்களுக்கு அதனோடியைபுடைத்தாய் ஏகதேச அறிவைச்செய்யும் மாயை யுருவமும், அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய பசுபதிக்கு மலநீங்கிய வுயிர்க்கு வியாபக அறிவைச் செய்யுஞ் சத்தியுருவமுமாதலாலே அமைவுடைமையின் அங்கங்களினுந் தம்முள் ஏற்றத்தாழ்வுண்மை இனிது விளங்குதலான், அதனையறியாது, இச்சையேற் பலரும் இச்சையென்றும், மாயையென்னில் வடிவெலா மாயையாகுமென்றுங் கூறுதல் அடாது.

தானென்பது அனுவதித்தலையுணர்த்தி நின்றது. பற்றியென்பது பெயர். *“ஐந்தவித்தானுற்றல்” என்புழிப்போலப் பற்றிக் கென்னும் நான்கனுருபு விரித்துரைக்க. நாயகனெல்லா ஞானத் தொழின்முதல் நண்ணலாலெனவே, உயிர்கள் ஒருஞானத் தொழின் முதலே நண்ணுவன என்பது பெற்றும். அகறல் நீங்குதல். ஆர்தல் பொருந்துதல்; அஃது உபசாரத்தாற் காரியத்தின்மேல் நின்றது. ஓகாரம் சிறப்பின்கண் வந்தது. ஏகதேசஅறிவைச் செய்தல் ஏகதேசப் படுந் தகுதியுடைய பொருட்கேயன்றி ஏனையதற்குரித்தன்று. வியாபகஅறிவைச் செய்தல் வியாபகப் பொருட்கேயன்றி ஏகதேசப்படுந் தகுதியுடையதற்கு உரித்தன்று. ஆகலான், ஏகதேசத்தில் அறியும்

* திருக்குறள் - நீத்தார் பெருமை - ரு.

பசுக்களுக்கு ஏகதேசப்படுந் தகுதியுடைய மாயையே உருவமாயிற்று; வியாபகமாயறியும் பசுபதிக்கு அதுபோல் ஏகதேசப்படுந் தகுதி யில்லாத சத்தியே உருவமாயிற்றெனக்கொள்க. இனி, ஆணவமகன்ற அறிவொடு தொழிலையார்க்கும் என்பதற்கு, வியாபகஞானத் தொழில் களை ஆணவமலந் தடுக்குமென்றுரைப் பாருமுளர். முன்னும் பின் னும் பொருளியையுபடுதற்கேலாது நின்றுவற்றுமாகலின், அஃ துரையன்மை யறிக. ௭௧

சத்தியே வடிவென் றூலும் தான்பரி ணாம மாகும்
நித்தமோ அழியும் அத்தால் நின்மலன் அருவே யென்னின்
அத்துவா மார்க்கத் துள்ளான் அலனிவன் அருமை தன்னைப்
புத்திதா னுடையை போல இருந்தனை புகலக் கேள்நீ. ௭௨

(**உரை**) அங்ஙனமாயினும், உருவமெல்லாங் கண்டிதப்பொருளா கலிற் பரிணமித்தழியெய்துமது சிவசத்திக்குத் தகாமையால், அநாதி முத்த சித்துருவாகிய முதல்வன் முதற்கட் கூறப்படும் அருவப் பொருளாதன் மாத்திரையென்றலே அமைவுடைத்தெனின்,—ஆறத் துவாவையுங் கடந்த பொருளை அவற்றோடொப்ப வைத்து அங் ஙனங் கூறுதல் பொருந்தாது.

புத்திதானுடையைபோல இருந்தனை என்பது, இழித்தற்கண் வந்த குறிப்புமொழி. அன்றென்பது பாடமாயின், அத்துவா மார்க் கத்துள்ளானென்பது, அத்துவா மார்க்கத்துள் ஒன்றாகக் கருதப்படா னென்றுரைத்து, அன்றிவனென்பது அவ்வத்துவாக்களது இயல்போடு மாறுபட்ட இவனென வினைத்தொகையாக வைத்துரைக்க. அன்று தல் அப்பொருட்டாதல் *“அன்றினர் புரமெரித்தார்க்கு” என்பத னுனுமறிக. அற்றேல், முதல்வன் அருவமேயெனில், அத்துவாக் களில் ஒருவனாய் முடியுமென்றல் யாங்ஙனமெனின், அது, வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படும். ௭௨

உலகினில் பதார்த்த மெல்லாம் உருவமோ டருவ மாகி
நிலவிடு மொன்றொன் றாகா நின்றஅந் நிலையே போல
அலகிலா அறிவன் றானும் அருவமே யென்னி லாய்ந்து
குலவிய பதார்த்தத் தொன்றாய்க் கூடுவன் குறித்திடாயே.

* பெரியபுராணம் - பூசலார் - க.

(உரை) ஆகாயம் முதலிய அருவப்பொருள் உருவத்தின் இயல்புடைய தாகாது ; நிலமுதலிய உருவப்பொருள் அருவத்தின் இயல்புடைய தாகாது ; சந்திரன் முதலிய அருவுருவப்பொருள் அருவியல்பே யுடையதுமாகாது, உருவியல்பே யுடையதுமாகாது. இங்ஙனம் ஆறத்துவாவுட்பட்ட பொருள்களெல்லாம் ஒன்று பிறிதொன்றின் இயல்புடையதாகமாட்டாது. ஆகலான், அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனை அருவப்பொருளேயெனின், அவனுமவைபோல மாட்டாமை யுடையனெனப்பட்டு அவற்றுளொருவனாய் முடியும்.

உருவமோ டருவ மென்பதனை இரட்டுறமொழிந் துரைத்துக் கொள்க. ஒன்றினியல்பு ஒன்றுடைத்தாகா தென்பார், ஒன்றொன்றாகாவென உபசரித்தார். இவ்வாறுரையாதார்க்குச் சற்காரியவாத முரணுமாறுணர்க. இதனானே நின்மலன் அருவேயென்பார் மதமும், அருவுருவே யென்பார் மதமும் மறுக்கப்பட்டவாறுமாயிற்று. அஃதங்ஙனமாக, சத்தியே வடிவென்றால் பரிணாமமாகவே அநித்தமுமாய் விடுமெனக் கூறிய குற்றத்திற்குப் பரிகாரமென்னையெனின், அது வருஞ்செய்யுளிற் பெறப்படும். சங

பந்தமும் வீடு மாய பதபதார்த் தங்க ளல்லான்
அந்தமும் ஆதி யில்லான் அளப்பில னாதலாலே
எந்தைதான் இன்ன னென்றும் இன்னதா மின்ன தாகி
வந்திடா னென்றுஞ் சொல்ல வழக்கொடு மாற்ற மின்றே.

(உரை) அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய எந்தை, கட்டு வீடென்னும் பதங்களையுடைய பசுபாச பதார்த்தங்களது இயல்புடையன் அல்லனாகலானும், எழுவாயிறுவாய் இலனாகலானும், அவையிலனாகவே அளவைகட் கெட்டாமையானும், அருவம் உருவம் அருவுருவமென்னும் முக்கூற்றுள் இன்னனாவனென்றுதான் அம்முக் கூறும்படும் விருத்தி பரிணாமம் விவர்த்தனம் என்பவற்றுள் ஒன்றிற்படுவன் படானென்றுதான் கூறுதற்கோர் ஆசங்கையுமில்லை. ஆசங்கையின்மையின் அதற்கு மறுமொழியாகிய பரிகாரமுமில்லை.

அருவமெல்லாம் உருவமாய்த் தோன்றுதலும் உருவமெல்லாம் அருவமாயழிதலும் ஒருதலை. அதுபற்றி அவை அளவைகட்கு வரம்புபடுவனவுமாம். அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய எந்தைக்குத் தோற்றக் கேடுகளின்மையானும், அவையின்மையின் அளவைகட்கு வரம்புபடா

மையானும், அவன் மூக்கூற்றுள் ஒருகூற்றினும் வைத்து மொழியப்ப டானென்பார், அந்தமும் ஆதியில்லான் அளப்பிலனுதலாலே எந் தைதான் இன்னனென்று சொல்ல வழக்கொடு மாற்றமின்றே என் றும், கட்டுவீடுகளிலனுகலின் எவ்வாறுமாமென்பார், பந்தமும்வீடுமாய பதபதார்த்தங்களல்லான் இன்னதா மின்னதாகி வந்திடானென்றுஞ் சொல்ல வழக்கொடு மாற்றமின்றே யென்றும் கூறினர். எதிர்நிர னிறை. *''எந்தையாரவர் எவ்வகை யார்கொலோ'' என்றருளிச் செய்த பாசுரமுமிது. பதபதார்த்தமென்றது குழைக்காதுபோல் இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை. பதம் அவ்வச்செவ்வி. ஆதியுமென் னும் உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அற்றேல், உருவமுடையாரெல் லாம் விகாரப்படுதலும் ஏகதேசமாதலுந் துடக்குறுதலும் உடையரா தல் காணப்பட்டமையின், முதல்வனுக்கு உருவமுண்டாயின் அவை யும் உளவெனப்பட்டு வழுவாமாலெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற் கெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது. சச

குறித்ததொன் றுக மாட்டாக் குறைவிலன் ஆத லானும்
நெறிப்பட நிறைந்த ஞானத் தொழிலுடை நிலைமை யானும்
வெறுப்பொடு விருப்புத் தன்பால் மேவுதல் இலாமையானும்
நிறுத்திடும் நினைந்த மேனி நின்மலன் அருளி னாலே. சரு

(உரை) விகாரப்படுதற்குக் காரணம் பாதந்திரமும், ஏகதேசமாதற் குக் காரணஞ் சிற்றுணர்வு சிறுசெயல்களும், துடக்குறுதற்குக் கார ணம் விருப்பு வெறுப்புக்களுமேயாகலின், அநாதிமுத்த சித்துருவா கிய முதல்வன்மாட்டு அவ்வுபாதிகளின்மையின், அக்குற்றங்களுக்குச் சேயனாகிய அவன், ஆணவமகன்ற அறிவொடு தொழிலையார்த்து நிற் றலின், தான்நினைந்ததொரு திருமேனியைத் தனதாகக் கொண்டரு ளுவன்.

குறித்ததொன் றுகமாட்டாக் குறைவே பாதந்திரமாவதென்ற றிக. அற்றேல், அக்குற்றங்களிலனாகிய முதல்வன் உருவமின்றி நின்றே எத்தொழிலுஞ் செய்ய வல்லுமாகலான், உருவங் கோடலாற் போந்த பயனென்னையெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ் செய்யுள் எழுந்ததென்பது. சரு

---

* சம்பந்தர் தேவாரம் - திருப்பாசுரம் - ந.

ஆரணம் ஆக மங்கள் அருளினால் உருவு கொண்டு
காரணன் அருளா னாகில் கதிப்பவ ரில்லை யாகும்
நாரணன் முதலா யுள்ள சுரர்நரர் நாகர்க் கெல்லாம்
சீரணி குருசந் தானச் செய்தியும் சென்றி டாவே. ௬௬

(உரை) உயிர்க்குத் தன்னுடம்பை இயக்குதற்கண் வேறோர்உருவம் வேண்டாமைபோல, அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனுக்கு தன்னுருவமாகிய உலகத்தைத் தொழிற்படுத்தற்பொருட்டு வேறோர் உருவம் வேண்டப்படுவதன்றாயினும், பிரளயாகலர் சகலரென்னும் பசுவர்க்கம் இரண்டும் முறையே முன்னிலையினும் படர்க்கையினும் நின்றுணர்த்தினாலன்றி உணரமாட்டாமையின், உயிர்வர்க்கங்கள் பொருளியல்புணர்ந்து வீடுபெறுமாறு வேதாகமங்களைக் கோவைபடச் செய்தற்பொருட்டும், அதனைக் குருபரம்பரையின்கண் வைத்தற்பொருட்டும், திருமேனி ஒருதலையான வேண்டப்படும்.

கதித்தல் கதியடைதல். அற்றேல், இவ்வாற்றால் அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனுக்குத் தனுவுண்டாகவே, தனுவிற்குரிய தொழில் கரணம் புவனம் போகங்களும் உளவாமாகலின், அவைபற்றி நம்மனோர்போலச் சுட்டியுணரப்பட்டு வாக்குமனாதீதனென்றல் வழுவாம்போலுமெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது.

௬௭ உருவருள் குணங்க ளோடும் உணர்வருள் உருவிற் றோன்றும்
கருமமும் அருள ரன்றன் கரசர ணாதி சாங்கம்
தருமரு ளுபாங்க மெல்லாம் தானருள் தனக்கொன் றின்றி
அருளுரு உயிருக் கென்றே ஆக்கினன் அசிந்த னன்றே.

(உரை) அரன்றனுரு அருளாகலான், உயிர்கட்கு உணர்வளிப்பதாய அவ்வுருவிற்றோன்றுந் தொழில்களுங் குணங்களுமாகிய கரணமும் அருள்வடிவே; கைகால் முதலிய வுறுப்புக்களும் அருள்வடிவே; உபாங்கமாகிய புவனபோகங்களும் அருள்வடிவே; இவ்வருள்வடிவெல்லாம் உயிர்களின் பொருட்டன்றித் தன்பொருட்டன்மையான் இவைபற்றிச் சிந்திதனாயினும் அசிந்திதனே.

அருளுரு முன்னையது வினைத்தொகை; ஏனையது இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. குணம் வாய்மை முதலியன. அவையே அவனுக்குச் சூலம் மழுமுதலிய படைக்கலமாகலின், அவை கரண

மெனப்பட்டன. கரசரணுதி சாங்கந் தருமருளென்பது முன் வைக்கற்பாலதாயினும், செய்யுளாகலின் முறை பிறழவைத்தார். ஆதியென்றதனுல் ஏனையங்கப் பிரத்தியங்கங்களுந் தழுவப்பட்டன. இவற்றைச் சாங்கமென்றது உபசாரம். அசிந்தனென்னும் வடசொல் அன்மொழித்தொகை. அன்றே அசை. இவையொன்பது செய்யுளானும் முதல்வனுக்கு உருவத்திருமேனி யுண்டென்பது. பிறர் கூறுங் குற்றங்களான் இகந்துபடாமைக் காத்து வலியுறுத்தப்பட்டது. இனி, சிந்திதனுகியும் அசிந்திதனேயென்றதனை வலியுறுத்து முகத்தான், அவ்வுருவடிவின் பேதங்களும் அவற்றின்கண் நிகழுந்தொழில்களும் அவற்றாலாய பயன்களுந் தொகுத்துணர்த்துகின்றார். ௪எ

உலகினை இறந்து நின்ற தரன்உரு வென்ப தோரார்
உலகவ னுருவில் தோன்றி ஒடுங்கிடு மென்றும் ஓரார்
உலகினுக் குயிரு மாகி உலகுமாய் நின்ற தோரார்
உலகினி லொருவ னென்பர் உருவினை புணரா ரெல்லாம்.

(உரை) சிந்திதனுயினும் அசிந்திதனேயென்பதற்கு, வேதத்துள் உருத்திரன் விச்சுவாதிகனென்றும், விச்சுவகாரணனென்றும், விச்சுவத்திற் கந்தரியாமியென்றும், விச்சுவரூபியென்றுங் கூறுஞ் சுருதிகளே சான்று.

மாயையில் தோன்றியொடுங்கும் உலகம், அதற்காதாரமாய் நின்ற முதல்வனுருவில் தோன்றி ஒடுங்கியதூஉமாமென்பது, கிழங்கினின்றுந் தோன்றிய தாமரையைப் பங்கயம் என்பதனுனும் அறிக. ௪அ

தேவரி னொருவ னென்பர் திருவுருச் சிவனைத் தேவர்
மூவராய் நின்ற தோரார் முதலுருப் பாதி மாதர்
ஆவது முணரார் ஆதி அரிஅயற் கறிய வொண்ணு
மேவுரு நிலையு மோரார் அவனுரு விளைவு மோரார். ௪௯

(உரை) விச்சுவாதிகனென்பது முதலிய நான்கு சுருதிகளையும் முறையே வலியுறுப்பனவாய் அரியுமயனும் அடிமுடி தேடியறியாவண்ணம் நீண்ட திருவுருவின்நிலை கூறும் புராணவசனமும், மும்மூர்த்திகளுந் தன்னுறுப்பிற்றோன்றி நின்ற வடிவின் இயல்பு கூறும் புராணவசனமும், அவன் வடிவிலே விளைந்தவண்ணமே உலகிற்கு

விளைவு கூறும் புராணவசனமும், அர்த்தநாரீசுர வடிவு கூறும் புராண வசனமுமாகிய இவையுமதற்குச் சான்று.

இவையிரண்டு செய்யுளும் அசிந்திதன் என்றதற்கு உரையளவை காட்டியவாறு. சகூ

யோகியா யிருந்து யிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதல் ஓரார்
யோகியா யோக முத்தி உதவுதல் அதுவும் ஓரார்.
வேகியா னற்போற் செய்த வினையினை வீட்ட லோரார்
ஊகியா மூட ரெல்லாம் உம்பரின் ஒருவ னென்பர். எ௦

(உரை) முதல்வன்கொண்ட திருமேனிகளிற் சிலதிருமேனி போகவடிவமும், சிலதிருமேனி கோரவடிவமும், சிலதிருமேனி யோகவடிவமுமாகக் கொண்டது, முறையே, உயிர்கட்குப் போகம் புரிதற்பொருட்டும், வினையினை வீட்டுதற்பொருட்டும், யோகமுத்தி யுதவுதற்பொருட்டுமாம். ரு௦

ஒன்றொடொன் றொவ்வா வேடம் ஒருவனே தரித்துக் கொண்டு
நின்றலால் உலக நீங்கி நின்றனன் என்று மோரார்
அன்றிஅவ் வேட மெல்லாம் அருள்புரி தொழிலென் றோரார்
கொன்றது வினையைக் கொன்று நின்றஅக் குணமென் றோரார்.

(உரை) அங்ஙனம் போகவடிவுங் கோரவடிவும் யோகவடிவுமாய்த் தம்முள் மாறுபட்ட பலவடிவம் ஒருவனே கொண்டுநிற்றலும், தம்முள் மாறுபட்ட அப்பலவடிவங்களும் அங்ஙனம் போகமும் வீடும் யோகமும் உதவுமுகத்தான் அனுக்கிரகமொன்றற்கே ஏதுவாதலும், தீமை செய்வது நன்மையைப் பயத்தலும், உலகத்தின் வைத்தறியப் படாத அதிசய நிலையாகலான், இதுவுமதற்குச் சான்று.

உலகினையிறந்துநின்றது அரனுருவமென்பதூஉம் ஈண்டினிது விளக்கியதூஉமாயிற்று. நிற்றல் நின்றவென விகாரம். அன்றிய வென்னும் பெயரெச்சவீறு விகாரத்தாற்றொக்கது. இவையிரண்டு செய்யுளானும் அசிந்திதனுதற்கு ஏதுக் காட்டியவாறு. ருக

நாயகன் கண்ந யப்பால் நாயகி புதைப்ப எங்கும்
பாயிரு ளாகி மூடப் பரிந்துல கினுக்கு நெற்றித்
தூயநேத் திரத்தி னாலே சுடரொளி கொடுத்த பண்பில்
தேயமா ரொளிக ளெல்லாஞ் சிவனுருத் தேச தென்னார்.

(உரை) அவ்வேடமெல்லாம் அருள்புரி தொழிலென்பதற்கு முதல்வி திருக்கண் புதைத்த திருவிளையாட்டின்கண் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியே சான்று.

நயப்பு மகிழ்ச்சி. பாய்தல் பரத்தல். தேயம் உலகம். ருஉ

கண்ணுதல் யோகி ருப்பக் காமன் நின்றிடவேட் கைக்கு
விண்ணுற தேவ ராதி மெலிந்தமை ஓரார் மால்தான்
எண்ணிவேள் மதனை ஏவ எரிவிழித் திமவான் பெற்ற
பெண்ணினைப் புணர்ந்து யிர்க்குப் பேரின்ப மளித்ததோரார்.

(உரை) பலவேறுவகைப்பட்ட அருள்புரிதொழிலும் அவ்வேடத்தை இன்றியமையாமைக்குக் கண்ணுதல் யோகிருந்துழி உலகத்தின்கண் நிகழந்த நிகழ்ச்சியே சான்று.

உலகினுக்குயிருமாய் நின்றவற்றை இவ்விருவகைத் திருவிளையாட்டின்வைத்து இனிது விளக்கியதூஉமாயிற்று. ஒன்றொடொன்றொவ்வாவேடம் ஒருவனே தரித்துக் கொண்டதும் இதனுட் கண்டு கொள்க. இவையிரண்டு செய்யுளானும் மேலதனைக் கண்கூடாகத் தெளிவித்துச் சிந்திதனும் அசிந்திதனேயென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு. சீகண்ட ருத்திரர்க்குரிய வடிவங்களும் பெயர்களுந் தொழில்களும் முதல்வனுக்கும் ஒப்பவுளவென்பது வாயுசங்கிதையுட் கூறப்படுதலின், ஈண்டுக் கூறியனவெல்லாம் முதல்வனுக்கு உரியனவேயாமெனக் கொள்க. அற்றாகலினன்றே ஈண்டுக் கூறிய வடிவங்களெல்லாம் மகேசுரமூர்த்தம் இருபத்தைந்தனுள் வைத்தெண்ணப் பட்டன என்பது. ருங

படைப்பாதித் தொழிலும் பக்தர்க் கருளும்பா வனையும்
நூலும், இடப்பாக மாத ராளோ டியைந்துயிர்க் கின்ப மென்
றும், அடைப்பானும் அதுவும் முத்தி யளித்திடு மியோகும்
பாசந், துடைப்பானுந் தொழிலும் மேனி தொடக்கானேற்
சொல்லொ ணாதே. எச

(உரை) ஆரணம் ஆகமமென்னுஞ் செய்யுளிற் கூறிப்போந்த உபதேசமாத்திரைக்கேயன்றி உலகவனுருவிற்றோன்றி யொடுங்கிடுமென்பதுமுதலாக இங்ஙனங் கூறிப்போந்த தோற்ற மறைப்பு நிலையருளிறுதியென்னும் ஐந்தொழில் செய்தற்கும் அவ்வடிவம் இன்றியமையாச் சிறப்பினவாய் வேண்டப்படும்.

படைப்புக்கு வாதுளாகமத்தின் ஓதியவாறே, இயங்கியற் பொரு ளும் நிலையியற்பொருளுமாகிய உலகங்கள் முதல்வனது திருமேனியில் ஒவ்வோர் உறுப்புக்களினின்று தோன்றுமாறு செய்யவேண்டுதலா னும், மறைப்புக்கு ஊனநடனம் இயற்றவேண்டுதலானும், திதிக்கு மாதராளோடியைய வேண்டுதலானும், அனுக்கிரகத்திற்கு யோகி ருந்து காட்டவேண்டுதலானும், சங்காரத்திற்குத் தோன்றின முறையே அவ்வவ்வுறுப்புக்களின் ஒடுக்கவேண்டுதலானும், உபதேச மாத்திரைக்கேயன்றி இவற்றிற்கும் உருவத்திருமேனி இன்றியமை யாச் சிறப்பினவென்பது கண்டுகொள்க. ஏனைத்தொழில்களைக் கிளந்து கூறுதலிற் படைப்பாதியென்பதற்குப் படைப்பாகிய ஆதித் தொழிலென்றுரைக்க. பத்தர்க்கருளும் பாவனையென்பது பத்தர்க்கு இருவினையொப்பின் அருளுதற்பொருட்டுச் செய்யும் பாவனையெனத் திரோதானத் தொழிலை யுணர்த்திற்று. பாவனையென்றார், அஃதவ னுக்கு இயல்பன்மையின். நூலுமென்பது நூலைச்செய்யுமெனப் பெயரடியிற் பிறந்த பெயரெச்சவினையாய் இடப்பாகமாதராளுக்கு அடையாயிற்று. இவ்வாறன்றி, எண்ணும்மை யேற்ற சொல்லாகவே வைத்து, மேற்கூறிப்போந்த ஆரணவாகமங்களைப் பிரித்துக் கூட்ட லென்னும் உத்தியால் ஈண்டுமுடன்வைத்து எண்ணினுமொன்றுரைப் பினுமாம். பாசந் துடைப்பானுந் தொழிலென்றது ஈண்டுச் சங்காரத் தின்மேற்றென்பது, கொன்றது வினையைக்கொன்று நின்றவக்குண மென்பதனான் அறிக. அடைப்பான் துடைப்பானென்பன பானீற்று வினையெச்சம். செய்யுளாகலின் முறைபிறழ வைத்தார். இவையனைத் துஞ் சுத்தமாயையிற் படுங் காரியங்களை நோக்கிக் கூறியதென் றுணர்க. உலகினையென்பது முதல் இவ்வேழுசெய்யுளானும் மேலைச் செய்யுளின் அசிந்திதன் என்றதனை வலியுறுத்துமுகத்தான், அவ்வரு ளுருவின்பேதங்களும் அவற்றுடைய தொழில்களும் பயனும் அவை இன்றி யமையாச் சிறப்பினவாமாறுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன. ருச

உருமேனி தரித்துக் கொண்ட தென்றலும் உருவி றந்த
அருமேனி யதுவுங் கண்டோம் அருவுரு வான போது
திருமேனி உபயம் பெற்றோம் செப்பிய மூன்று நந்தங்
கருமேனி கழிக்க வந்த கருணையின் வடிவு காணே. எரு

(உரை) திருமேனியெல்லாம் ஒரு நிகரனவாகலின், ஏனையவர் உருவத் திருமேனி அருவுருவத் திருமேனிகளதுண்மையும் அவையும் அவ்வியல்பினவாமாறும் உருவத்திருமேனிக் கோதிய நயமே பற்றி அறியப்படும்.

உருவமெனப்படுந் தூலப்பொருட்கெல்லாம் அருவமெனப்படுஞ் சூக்குமஅவத்தை ஒருதலையான் உண்டென்னுஞ் சற்காரியத்தின் இயல்புபற்றி, 'உருமேனி தரித்துக்கொண்டதென்றலும் உருவிறந்த அருமேனியதுவுங் கண்டோ'மென்றும், அவ்வருவம் எனப்படுஞ் சூக்குமப்பொருள் பின் உருவமெனப்படுந் தூலாவத்தை எய்தும்போது அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாயதோர் அவத்தையும் உண்டென்பது,தானே போதருமெஃபதுபற்றி அருவுருவானபோது திருமேனி யுபயம் பெற்றேமென்றும், வேறுபொருளன்மையான், அவையும் அவ்வுருவடிவோடு ஒக்குமென்பதுபற்றி, மூன்றும் நந்தங் கருமேனி கழிக்கவந்த கருணையின் வடிவென்றும் கூறினர். இதனானே ஏனைத் திருமேனிகளிரண்டினது உண்மையும் அவற்றதியல்பும் உருவத் திருமேனியோடுளதாகிய இயைபுபற்றிச் சாதிக்கப்பட்டன. ருரு

அத்துவா மூர்த்தி யாக அறைகுவ தென்னை என்னின்
நித்தனாய் நிறைந்த வற்றின் நீங்கிடா நிலைமை யானும்
சித்துடன் அசித்திற் கெல்லாம் சேட்டித னாத லானும்
வைத்ததாம் அத்துவாவும் வடிவென மறைக ளெல்லாம்.

(உரை) ஈண்டுக் கூறியவாற்றான் முதல்வனுக்குக் கருணை வடிவேயன்றி மாயை வடிவு இல்லையாயின், ஆகமங்களின் அத்துவாக்களாறும் முதல்வனுக்கு வடிவமென்ற தென்னையெனின்,— அஃது, எல்லாமாகி யல்லவாயுடனுமாம் இயல்புடைய முதல்வனுக்குத் தனது திரோதான சத்தியா னவற்றோடு உளதாகிய இயைபு நோக்கிக் கூறும் உபசாரமே யாம்.

அத்துவாவு மென்னும் உம்மை உபசார வடிவென்ப துணர்த்தி நின்றது. ருசு

மந்திர மத்து வாவின் மிகுத்தொரு வடிவ மாகத்
தந்ததென் அரனுக் கென்னில் சகத்தினுக் குபாதா னங்கள்
விந்துமோ கினிமான் மூன்று மிவற்றின்மே லாகி விந்துச்
சிந்தையா ரதீத மான சிவசத்தி சேர்ந்து நிற்கும். எஎ

சுத்தமாம் விந்துத் தன்னில் தோன்றிய ஆத லானும்
சத்திதான் பிரேரித் துப்பின் றானதிட் டித்துக் கொண்டே
அத்திறற் புத்தி முத்தி அளித்தலால் அரனுக் கென்றே
வைத்தவா மந்தி ரங்கள் வடிவென மறைக ளெல்லாம். எஅ

(உரை) அத்துவாக்களுள்ளும் மந்திர வடிவத்தைச் சிறந்தெடுத்தோதியது, தலைமையும் பயனும்பற்றி விசேடவுரிமையாதல் நோக்கி.

சகத்திற்கு உபாதானங்கள் விந்துமோகினிமான் மூன்றுமென்றது அனுவாதம். ஆரதீதம் பண்புத்தொகை. சேர்ந்து சேரப்பட்டு. விந்துத்தன்னிற் றோன்றின என்பது விந்துத்தன்பால் வைகரியாதி எனக் கூறிப் போந்தவாற்றானறிக. பிரேரித்தல் சாதகராவார் கணிக்குமாறு செலுத்துதல். அதிட்டித்தல் கணித்த பின் பயன் கொடுத்தற் பொருட்டு அவற்றை வாயிலாகக் கோடல். விசேட வுரிமையாதல்பற்றி அரனுக்கென்றே வைத்தவென்றார்.

மந்திர மதனிற் பஞ்ச மந்திரம் வடிவ மாகத்
தந்திரம் சொன்ன வாறிங் கென்னெனிற் சாற்றக் கேள்நீ
முந்திய தோற்றத் தாலும் மந்திர மூலத் தாலும்
அந்தமில் சத்தி யாதிக் கிசைத்தலு மாகு மன்றே. எகூ

(உரை) மந்திர வடிவுள்ளும் பஞ்சப்பிரம வடிவைச் சிறந்தெடுத்தோதியது, ஏனைய மந்திரங்கட் கெல்லாம் முற்படத் தோன்றி முற்படக் கொண்ட வடிவாதல் பற்றி.

தந்திரம் ஆகமம். இங்ஙனம் கூறிய அத்துவாமூர்த்தி மந்திர மூர்த்தி பஞ்சப்பிரம மூர்த்திகளெல்லாம் அவற்றைச் செலுத்தி நிற்குந் திரோதான சத்திக்கிசையச் செய்த உபசார வடிவென்பார், சத்தியாதிக் கிசைத்தலுமாகுமென இறுதிக்கட் கூறினார். சத்தியாதியென்பது முன்பின்னாகத் தொக்க இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. ஆதிசத்தியெனினுந் திரோதான சத்தியெனினும் ஒக்கும். உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. இவை நான்கு செய்யுளானும் முதல்வனுக்கு உபசாரத் திருமேனி இவையென்பது கூறப்பட்டது. அருவமோவென்பதுமுதல் இதுகாறுந் திருமேனியின் இயல்பு கூறுமுகத்தால் அநாதிமுத்த சித்துருவாதலைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு. அற்றேல் அயன் முதலியோரையும் அத்துவா

மூர்த்திமான்களாக வைத்துத் தத்தம் எல்லையளவும் அவரவர் வடிவின் அத்துவநியாசஞ் செய்யுமாறும் ஆகமங்களின் விதித்தலின் அவருருவும் அரனுருவோ டொக்கும் போலுமெனின்,—அதற்கு விடை,வருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும். இங்ஙனம் மண்ணினிற் கடாதி யென்பது முதன் மந்திரமதனில் என்பதீறாகிய முப்பத்தொரு செய்யுளானும், முதற்செய்யுளின் ' ஈறுமாகி மருவிடும்அநாதிமுத்த சித்துரு மன்னிநின்றே' என்ற இரண்டாங் கூற்றை, அவ்வவர் மதம் பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்தி, இனித் தான்முத லென்ற மூன்றாங்கூற்றை அவ்வாறு வலியுறுத்துகின்றார். ருகூ

அயன்றன்ஐ ஆதிஆக அரனுரு வென்ப தென்னை
பயந்திடுஞ் சத்தி யாதி பதிதலாற் படைப்பு மூலம்
முயன்றனர் இவரே யாயின் முன்னவ னென்னை முற்றும்
நயந்திடும் அவனி வர்க்கு நண்ணுவ தொரோவொன் றாமே.

(உரை) அயனுருவம் அரியுருவம் முதலியவற்றையும் அரனுருவோடொத்த உருவாக வைத்து வேதாகமங்களில் தத்தம் எல்லையளவும் அத்துவநியாசம் மந்திரநியாசம் முதலாயின விதித்தலின், சங்காரக்கடவுளோடொப்ப அவரும் முதல்வராவான் செல்வர் போலுமென நிலையற்க. படைப்பாதிதொழில் செய்யுஞ் செனனி முதலிய சிவசத்திகள் ஒரோவொன்று அவர்மாட்டுப் பதிந்து நின்று செலுத்துதலான் அவ்வியைபுபற்றி வேதாகமங்களின் அவ்வாறு உபசரித்து ஓதப்பட்டன.

அற்றேல், ஒரு தொழிற்கு இருவராதல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி, அமைச்சர் முதலாயினார்க்கு அரசனையின்றி அமையாமை போல, அயனரி முதலாயினார்க்கு அரனருளையின்றி அமையாமை தருக்கமுகத்தான் விளக்குவார், படைப்புமூலம் முயன்றனர் இவரே யாயின் முன்னவனென்னை என்றும், அரசனுக்கு அமைச்சர் முதலாயினார்போல அரனுக்கு அயனரி முதலாயினாரும் வேண்டப்படுவ ரென்பது எதுமுகத்தான் விளக்குவார், முற்றுநயந்திடு மவனிவர்க்கு நண்ணுவதொரோவொன்றாமே என்றுங் கூறினார். உவமை, வருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும். ஐ அழகு. அஃதாகுபெயரான் அழகுடையுருவத்தின்மேல்நின்றது. இரண்டனுருபாக வைத்துரைப்பார், முடிக்குஞ் சொல்லோடு இயைபின்மை நோக்கிலர். ஆகஅரனுருவென்னும்

உவமைத் தொகை *பையரவல்குல்போல்நின்றது. ஆகம் உடம்பு. பயத்தல் படைத்தல். படைப்பு மூலம் படைப்பாதி யென்க. பயந்திடுஞ் சத்தியாதி பதிதலைப் பிரித்துவைத்துக் கூறுகின்றமையின், இவரேயென்னும் ஏகாரம பிரிநிலைக்கண் வந்தது. உரைத்த இத்தொழில்களென்னுஞ் செய்யுள், பௌராணிகரை நோக்கி இயைபின்மை மாத்திர நீக்கி ஈறுமாகி மருவிடுமென்றதனை வலியுறுத்தியது. இஃது அநேகேசுரவாதிகளை நோக்கிப் பிறிதினியைபு நீக்கித் தான் முதலென்றதனை வலியுறுத்தியது. இவை இரண்டற்குந் தம்முள் வேற்றுமை. அற்றேல் அநேகேசுரவாதம் பரிகரித்தற்பொருட்டுப் பயந்திடுஞ் சத்தியாதியெனச் சத்திக்குப் பன்மை கூறவே, சத்திமான் ஒருவனாதல் செல்லாமையின், இது தேளுக்கஞ்சிப் பாந்தள் வாயின் விழுந்தாலொப்ப மறித்தும் அநேகேசுரவாதமாய் முடியும் போலுமெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கன்றே வருஞ்செய்யுள் எழுந்ததென்பது. கூO

சத்திதான் பலவோ வென்னில் தானொன்றே அநேக மாக
வைத்திடுங் காரி யத்தான் மந்திரி யாதிக் கெல்லாம்
உய்த்திடு மொருவன் சத்தி போலரன் உடைய தாகிப்
புத்திமுத் திகளை யெல்லாம் புரிந்தவன் நினைந்த வாறும்.

(உரை) அரசன் சத்தியொன்றே அமைச்சர் படைத்தலைவர் பாடி காவலர் முதலாயினார்மாட்டு நின்று செய்யுங் காரியவேறுபாட்டாற் பல வேறு வகைப்பட்டாற்போல, சிவசத்தியொன்றே அவ்வவர் மாட்டு நின்று செய்யுங் காரியவேறுபாட்டாற் செனனி முதலிய வாய்ப் பலவேறு வகைப்படும். சிவசத்தியொன்றேயென்பதும் அதுவே கடவுளர்மாட்டு நின்று நடாத்துமென்பதும் அமைச்சர் முதலாயினார் எவையெவை செய்யினும் அரசன் நினைந்தவாறன்றி யாகாமைபோல, போகம் வீடுபேறுகளெல்லாம் அரன் நினைந்தவாறன்றி யாகாமைபற்றி அறியப்படும்.

தானொன்றே அரனுடையதாகிக் காரியத்தால் அநேகமாக வைத்திடுமென இயையும். அரன் நினைந்தவாறன்றி யாகாமை, தக்கன் வேள்வி மார்க்கண்டி வாழ்நாள் ஆலாலத் தோற்றாவு முதலியவற்றால் இனிது விளங்கக் கிடத்தலின், வகுத்துக் கூறாராயினார். அற்றேல்

* சம்பந்தர் தேவாரம் - திருவாலவாய் - பண் - புறநீர்மை - ரு.

ஈண்டுக் கூறியவாற்றாற் செனனிமுதலிய பேதமெல்லாஞ் சிவசத்திக்குத் தடத்த மென்றாயவழிச் சொரூபமென்னையோவெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ் செய்யுளெழுந்ததென்பது. சுக

சத்திதன் வடிவே தென்னில் தடையிலா ஞான மாகும்
உய்த்திடு மிச்சை செய்தி இவைஞானத் துளவோ வென்னின்
எத்திற ஞான முள்ள தத்திற மிச்சை செய்தி
வைத்தலான் மறைப்பில்ஞானல் மருவிடுங் கிரியை எல்லாம்.

(உரை) உயிர்கட்கு அனுக்கிரகமாத்திரங் குறித்துப் பொதுவகையானறிந்தும் அறிவித்து நிற்பதாகிய ஞானமொன்றே சிவசத்தியின் சொரூபம். அதுவே பராசத்தியெனப்படும். அந்த ஞானம், உயிர்கட்கு மலபாகம் வருதற்பொருட்டு ஐந்தொழில் செய்தலைக் குறித்துச் சிறப்புவகையான் வியாபரிக்குங்கால், ஒருகூற்றானே திரோதான சத்தியென நின்று இச்சா ஞானக் கிரியையென முத்திறப்பட்டு வியாபரிக்குமாகலான், இச்சைகிரியைகளும் ஞானத்தின் வேறன்மையாற் காரியத்தால் அநேகமாகிய செனனிமுதலிய வியாபார சத்திகளெல்லாம் முற்கூறப்பட்ட பராசத்தி ரூபமாகிய ஞானமொன்றான் உளவாவனவேயாம்.

தடைதடுத்தல்; மறைப்பென்றதும் அது. தடுத்தற்குச் செயப்படுபொருள் வருவித்துரைக்க. தடையிலா ஞானமெனவே, தடைசெய்யும் ஞானமும் உண்டென்பது போந்தமையின், அதுவே திரோதான சத்தி யெனப்படும். இதனாற் பஞ்சசத்திகளுங் கண்டுகொள்க. ஞானத்துள என்புழி, நீக்கப்பொருட்கண் வரும் இன்னுருபு விரித்துரைக்க. உளவாதல் ஈண்டுத் தோன்றுதன்மேற்று. ஏனையபோலத் தோன்றினவல்ல என்பார், எத்திற ஞானமுள்ளதத்திறம்இச்சை செய்தியென்றார். ஞானத்தின் வியாபார விசேடங்களே அவையென்பதாம். *"நீடு பரா சத்தி நிகழிச்சாஞான நிறைகிரியை தர" என்றதூஉம், †"கிரியையறி விச்சைகிளந்த சத்தியேதோ-பெரியபரா சத்தியெனப் பேசாய்" என்றதூஉம் இக்கருத்தே நோக்கியென்க. ஞானமென்பது அம்முக் கெட்டுருபேற்று ஞானலெனநின்றது. அம்முக் கெடுதல்

* சிவப்பிரகாசம் - பொது - உ.

† துகளறுபோதம் - சஉ.

*"பெற்றொன் றுயர்த்த பெருமான்" †"கோணாகணையான்" என்றற்போல்வன வற்றுள்ளுங் காண்க. அத்துச்சாரியை விகாரத்தாற் றொக்கதெனினுமாம். கிரியை வியாபாரம். இதனாற் போந்த பொருளென்னையெனின், அது, வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படும். சுஉ

ஒன்றதாய் இச்சா ஞானக் கிரியையென் றொருமூன் றாகி
நின்றிடுஞ் சத்தி இச்சை உயிர்க்கருள் நேச மாகும்
நன்றெலாம் ஞான சத்தி யால்நயந் தறிவன் நாதன்
அன்றருட் கிரியை தன்னால் ஆக்குவன் அகில மெல்லாம்.

(உரை) பராசத்தியாவது, தடையிலா ஞானமெனப் பொதுமையான் ஒன்றாய், இச்சாஞானக்கிரியையென வியாபார பேதத்தான் மூன்றாய், அவையே மற்றுமவ்வக்காரிய பேதத்தாற் பலதிறப்படும். அம்மூன்றும் முறையே, உயிர்கட்கு மலத்தை நீக்கிச் சிவத்தையளித் தற்கண்ணுளதாகிய கருணையும், அதற்குச் செய்யக்கடவதான உபாயங்களையெல்லாம் அறியுமறிவும், அவற்றையவ்வாறே சங்கற்பித்துச் செய்யுஞ் சங்கற்பமுமாம்.

‡"உள்ளியதெல்லாம்" என்றாற்போல நன்றெலாமென்பது ஒருமைப்பன்மை மயக்கம். நன்மை உபாயம். அன்று அறிந்த போதே யென்க. இவை நான்கு செய்யுளானும், அயன்றனையாதியாக அரனுரு வென்றல் பற்றியுஞ் சத்திபலவாதல் பற்றியுந் தானொருவனே முதற்கடவுளென்றல் செல்லாதென்னும் அநேகேசுரவாதி மதத்தை ஆசங்கித்துப் பரிகரித்துத் தான்முதலென்றது வலியுறுத்தப்பட்டது. சுரு

சீவனும் இச்சா ஞானக் கிரியையாற் சிவனை யொப்பன்
ஆவ னென்றிடின் அநாதி மலம் இவற் றினைம றைக்கும்
காவல னிவன்செய் கன்மத் தளவினிற் கொடுப்பக் காண்பன்
பாவியாம் புத்தி முத்திப் பயன்கொளும் பண்பிற் றாகும். சுசு

(உரை) இச்சை முதலிய மூன்றும் முதல்வனோடொப்ப உயிர்க்கும் உளவென்பது மாத்திரையேபற்றி உயிர்களும் முதல்வனோ

* சம்பந்தர் தேவாரம் - திருப்பாசுரம் - கக.
† ஷை - கோயில் - குறிஞ்சி - க.
‡ திருக்குறள் - வெகுளாமை - கஎ.

டொக்கும் போலுமெனை மலையற்க ; இவை அவைபோலன்றிக் கேவலத்தின் மூலமலத்தான் மறைபடுதற்குரிய தன்மையும், சகலத்திற் கன்மத்தளவின் ஏகதேசப்பட்டு நிகழ்தற்குரிய தன்மையும், அக்கன்மத்தால் வாக்கடவதாகிய போகப் பயன்போலச் சுத்தத்தின் அதனின் வேறாகிய முத்திப் பயனும் முதல்வன் கொடுப்பவே கொள்ளுமுரிமைத் தன்மையும் உடைமையான், இத்தன்மைகளில்லாத முதல்வனுடைய இச்சாஞானக்கிரியைகளோடு இவற்றிடை வேற்றுமை பெரிதாகலின்.

பண்பு தன்மை. பாவி வடசொல். புத்திபோலென்னும் உவமவுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. இங்ஙனம் உரையாதார் கன்மத்தளவினிற் கொடுப்பக் காண்டலே புத்திப்பயன் கோட லென்பதுணர்ந்திலர். இதனானே, சிவசமவாதிமதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. அற்றாயினும், ஆகமங்களின் இலயசிவன் போகசிவன் அதிகாரசிவனெனச் சிவப்பன்மை கூறுதலின் தான்முதலென்று ஒரு பொருள்மேல் வைத்தோதுதல் அமையாது போலுமெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ் செய்யுட்கள் எழுந்தன என்பது. சூசு

ஞானமே யான போது சிவன்றொழில் ஞான மொக்கின்
ஈனமில் சதாசி வன்பே ரீசனுந் தொழில தேறின்
ஊனமேற் கிரியை விதனை உருத்திரன் இலய போகம்
ஆனபே ரதிகா ரத்தோ டதிகா ணத்த னாமே. அரு

(உரை) மேற்கூறிப்போந்த சிவசத்தி மூன்றனுள், யாண்டுமொரு பெற்றித்தாய் வியாபரிக்கும் இச்சையையொழித் தொழிந்த ஞானங்கிரியைகளிரண்டும், தனித்தனி வியாபரித்தலானும், ஒத்து வியாபரித்தலானும், தம்முளேறிக் குறைந்து வியாபரித்தலானும், சிவஞ் சத்தி சதாசிவம் மகேசுரஞ் சுத்தவித்தையென்று ஐவகைப்பட்டு, இலயம் போகமதிகாரமென மூன்றாயடங்கு மவத்தைகளையும், அவத்தைக்கேதுவாய் அங்ஙனம் வேறுபட்ட ஆதாரங்களையுமுடையனாய உருத்திரனொருவனே அவ்வப்பெயர் பெற்று நிற்பன்.

உருத்திரனெனை இயையும். ஈண்டு உருத்திரனென்றது மா சங்காரக் கடவுளாகிய பரமசிவனே ; அவனுக்கும் உருத்திரனென்னும் பெயருண்மையின். அவ்விலயபோகமெனச் சுட்டு வருவித்துரைக்க.

ஆனபோ தென்பதனையும் பிரிநிலை ஏகாரத்தையுந் தொழில் என்பதனோடுங் கூட்டுக. பின் வந்த ஞானஞ் சத்திக்குப் பரியாயப்பெயராய் நின்றது. ஒக்கிலென்பதற்கு, இவ்விரண்டுமெனை எழுவாய் வருவித்துரைக்க. பேரீசன் மகேசனென்னும் பொருட்டு. ஆதாரம் அதிகரணம் என்பன ஒரு பொருட்கிளவி என்பது மேலும் உரைத்தாம்; கடைப்பிடிக்க. அற்றேல், அவ்விலயபோக அதிகாரங்கட்கு ஏதுவாய் நின்ற அதிகரணங்களியாவை அவற்றியல்பென்னையோ எனின், அது வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படும். கூரு

வித்தையோ டீசர் சாதாக் கியஞ்சத்தி சிவங்கள் ஐந்துஞ்
சுத்ததத் துவஞ்சி வன்தன் சுதந்திர வடிவ மாகும்
நித்தமென் றுரைப்பர் கால நீங்கிய நிலைமை யாலே
வைத்திலர் முற்பிற் பாடு வருவித்தார் கருமத் தாலே. அசூ

(உரை) அவ்வவியாபாரங்கட்கு இடமாய் ஐவகைப்பட்டு மேற் கூறிப்போந்த அவ்வப்பெயரே பெயராக உடையனவாஞ் சுத்த தத்துவம் ஐந்தும் அவ்விறைவனுக்குச் சுதந்திரமாகிய அதிட்டானமுமாம். முன் பின்னாக நிகழும் ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளின் வியாபார பேதம்பற்றி இவற்றிற்கு முற்பிற்பாடு கூறப்படினும், இவ்வைந்துந் தோன்றிய பின்னர்த் தோன்றுவதாய காலதத்துவம் இவற்றது தோற்றத்திற்கு ஏதுவாகாமையிற் காலம்பற்றி முற்பிற்பாடு கூறுதல் செல்லாது, காலவரையறையைக் கடந்து நிற்றலால்; அதுபற்றி இவை சிவனுக்கு நித்திய அதிட்டானமென்றுரைக்கப்படும்.

அநந்ததேவர் முதலியோர் வாயிலாக நின்று அதிட்டிக்கப்படும் ஏனை மாயேயம் போலன்றித் தானே அதிட்டிக்கப்படுதலின், இவை சுதந்திர வடிவமெனப்பட்டன. அதிட்டானத்தை வடிவமென்று உபசரித்தார். தோற்றக் கேடுகளுடையனவாய தத்துவங்கள் இறைவனுக்குச் சுதந்திர வடிவமாமாறு யாங்ஙனமென்னுங் கடாவை ஆசங்கித்து, நித்தமென் றுரைப்பர் என்றும், நித்தயாதற்கேதுக் கூறுவார் காலநீங்கிய நிலைமையாலென்றும், அற்றேற் காலநீங்கிய வழி இவற்றின் தோற்றத்திற்கு முற்பிற்பாடு கூறுதல் செல்லாதென்பாரை நோக்கி ஈண்டு முற்பிற்பாடு கூறியது காலம்பற்றி அன்றென்பார் வைத்திலர் முற்பிற்பாடு வருவித்தார் கருமத்தாலென்றுங் கூறினர். ஈண்டுக் கருமமென்றது மேலைச் செய்யுளிற் கூறிய வியாபார பேதங்

களை. அந்த வியாபாரங்கட்குக் காரணங் கலையித்திரியெனப் பெயர் பெற்றுக் காலத்தானமாய் நிற்குஞ் சிவசத்தியேயாகலின், ஆண்டுக் காலமின்மைபற்றி முற்பிற்பா டுண்மைக்கு இழுக்கின்மையும் அறிக. அற்றேல் இலயசிவன் முதலிய மூவருந் தம்முள் வேறென்னுது சுத்த சிவனொருவனே இவ்வதிகாரணங்களைப்பற்றிய வியாபார பேதத் தால் அங்ஙனம் மூன்றவத்தை எய்துவனெனின், விகாரியாவான் போலுமெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது, வருஞ் செய்யு ளென்பது. சுசு

ஒருவனே இராவ ணாதி பாவக முற்றுற் போலத்
தருவனிவ் வுருவ மெல்லாம் தன்மையும் திரியா னாகும்
வரும்வடி வெல்லாஞ் சத்தி சத்திதான் மரமுங் காழ்ப்பும்
இருமையும் போல மன்னிச் சிவத்தினே டியைந்து நிற்கும்.

(உரை) ஒருவன் கூத்திற்குரிய பல வேடங்கட்டி நடித்தானுயி னுந் தன் தன்மையிற் சிறிதுந் திரியாமைபோல, முதல்வன் ஐந் தொழிற்குரியனவாய் இங்ஙனம் கூறிப்போந்த பேதமெல்லாம் எய்தி யும் அவ்வேறுபாடெல்லாங் குணகுணி பாவமாய் உடனிற்குந் தனது சத்தியிற் காணப்படுவனவாகலின், அதுபற்றித் தன் தன்மை வேறு பட்டு விகாரியாவா னல்லன்.

ஏகாரந் தேற்றம். தன்மையும் என்னும் உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. இருமையென்றது ஈண்டெண்ணின்மேல் நின்றது. சத்தியிற் காணப்படுவனவற்றைச் சத்தியென்றுபசரித்தார். அற்றேல், தனது சத்தியிற் காணப்படுவது தனக்காமாறு யாங்ஙனமெனின், அதுவருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படும். சுஎ

பொன்மைநீ லாதி வன்னம் பொருந்திடப் பளிங்க வற்றின்
தன்மையாய் நிற்கு மாபோல் சத்திதன் பேத மெல்லாம்
நின்மலன் தானுய்த் தோன்றி நிலைமையோன் றுயே நிற்பன்
முன்னருட் சத்தி தன்பால் முகிழ்க்குந்தான் முளையா னன்றே.

(உரை) பொன்மை நீலாதிகளைத் தன்னிறமே பற்றத் தானும் அத்தன்மைகள் அனைத்துமாய்த் தோன்றி வேற்றுமையின்றி நிற்கும் படிகம்போல, முதல்வனும் தனது சத்தியிற் காணப்படும் அப்பேத மெல்லாந் தானகத் தோன்றி வேற்றுமையின்றியே நிற்பன்; அவன்

யாண்டுஞ் சத்தியினிடமாகவே தோன்றுவானன்றித் தானாக வேறு தோன்றானாகலான்.

வன்னம் படிகநிறம். ஏகாரந் தேற்றம். தன்னென்றது இடைச்சொல். கிரியை தன்னாலாக்குவன் என்றாற்போல. ஆகவென வருவித்துரைக்க. இவை நான்கு செய்யுளானுஞ் சிவபேத வாதிகள் கூறுங் கடாவை ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது சாதிக்கப்பட்டது. இம்முத்திறத்தொன்பது செய்யுளுந் தான் முதலென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு. சூஅ

சத்தியுஞ் சிவமு மாய தன்மைஇவ் வுலக மெல்லாம்
ஒத்தொவ்வா ஆணும் பெண்ணும் உணர்குண குணியு மாகி
வைத்தனன் அவளால் வந்த ஆக்கமிவ் வாழ்க்கை யெல்லாம்
இத்தையும் அறியார் பீட லிங்கத்தி னியல்பு மோரார். அசூ

(உரை) இறைவன் இவ்வாறு சத்தியுஞ் சிவமுமெனத் தன்னுள்ளே இருவேறு வகைப்பட்ட தன்மைகள் வைத்தலானன்றே, பலவேறு வகைப்பட்ட உயிர்வடிவங்களனைத்துங் குறியானுங் குணத்தானும் ஆண்பெண்ணென அவ்வவியோனிக்குள் இருவேறு வகையாயடங்கித் தம்முட் கூடிக் களித்து வாழாநின்றனவாகலான், இப்படியே ஈண்டுக் கூறிப்போந்த வாழ்வுகளெல்லாஞ் சிவசத்தி மணந்ததனாலாகிய வாழ்வென்பதறியப்படும். அச்செலாம் இலிங்காங்க பகாங்கமாம்படி சிவமுஞ் சத்தியுங் கொண்டருளிய பீடலிங்கவடிவமே அங்ஙனம் இருவேறு வகைப்பட வைத்ததனைக் கண்கூடாக அறியச்செய்தல் சான்று.

ஒத்தொவ்வாமையாவது, அவ்வப் பிறப்புக்கியைய வடிவங்களெல்லாம் ஒத்துங் குறிகுணங்கள் ஒவ்வாது இருவேறு வகைப்படுதல் ஆண்பெண்ணென்பன குறியுணர நின்றன. உணர்குண குணியுமாகியென்பது, அவ்வக்குறிகட்கேற்ப உணரப்படும் இருவேறுவகைக் குணங்களையுடைய குணியுமாகியென்பதாம். இருவேறுவகைக் குணமுடையனவாதலாவது, ஆணெனப்பட்டன எல்லாம் ஆண்மைக் குணமும், பெண்ணெனப்பட்டன எல்லாம் அமைதிக் குணமும் உடையனவாதல். ஈண்டுக் குணியென்றது வாளாபெயராய் நின்றது, கரிகரம் பணிபணம் என்றாற்போல. ஈண்டுக் கூறிப்போந்த வாழ்க்கையாவன, உலகமெல்லாம் அவயவப்பகுப்புடையனவாதலும், முத்தொழிலுடை

யனவாதலும், கருத்தாவையுடையனவாதலும், சங்காரக் கடவுளினின் றுந் தோன்றுவனவாதலும், அவனையே முதற்கடவுளாக வுடையன வாதலும் என்னுமிவை. இதனானே, தான்முதலாதலைக் கண்கூடாக விளக்குமுகத்தான் முதல்வனுக்குரிய பொது வியல்பனைத்துந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன. சூக

சிவன்அரு உருவும் அல்லன் சித்தினோ டசித்தும் அல்லன்
பவமுதல் தொழில்களொன்றும் பண்ணிடு வானும் அல்லன்
தவமுத லியோக போகம் தரிப்பவ னல்லன் தானே
இவைபெற இயைந்துமொன்றும் இயைந்திடா இயல்பினானே.

(உரை) ஈண்டுக் கூறிப்போந்தவை யனைத்தும் முதல்வனுக்குத் தடத்தலக்கணமாதலின், சொரூபலக்கணமெனப்படுந் தன்னுண்மை இவற்றின் வேறாம்; அஃது உண்மையதிகாரத்திற் பெறப்படும்.

இதனானே முதல்வனுக்குரிய சிறப்பியல்பு தொகுத்துக் கூறப் பட்டது. எ௦

இரண்டாஞ் சூத்திரம்

முதற் சூத்திரத்தின் ஈறுமாகி மருவிடு மென்றதன்கட்படும் அவாய் நிலையை நிரப்புதற்குப் புனருற்பவமாமாறுணர்த்து முகத் தானே ஆண்டுலகிற்கு நிமித்தகாரணனாகிய பதியுண்மைக்கு அளவை கூறிய ஆசிரியர், காரணமாதற் பொதுமையான் இயைபுடைய ஏனைத் துணைக்காரண முதற்காரணங்களதுண்மைக்கு அளவையும் அவற்றாற் காரியப்படுமாறும், இரண்டாஞ் சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்.

உலகெலா மாகி வேறாய் உடனுமாய் ஒளியாய் ஓங்கி
அலகிலா உயிர்கள் கன்மத் தாணையின் அமர்ந்து செல்லத்
தலைவனாய் இவற்றின் தன்மை தனக்கெய்த லின்றித் தானே
நிலவுசீர் அமல னாகி நின்றனன் நீங்கா தெங்கும். சூக

(உரை) மேற் கூறிப்போந்த சிவன், புனருற்பவஞ் செய்யுங்கால் உயிர்களிடத்து உடலுயிர் கண்ணருக்கன் அறிவொளிபோற் பிறிவரு மத்துவிதமாய் அவ்வவுயிர்களின்வழி நிற்பதாகிய சத்திரூபமாகியும், தனதாணையான் வரும் இருவினைக்கேற்ப அவ்வுயிர்கள் ஐந்தொழிலிற்

பட்டுச் செல்லுங்கால் அவ்வைந்தொழில் நடாத்துவதாகிய பதிரூபமாகியும், அத்தன்மைகளின் வேறாய் அவற்றோடுந் தாதான்மியமாய், எவ்விடத்துந்தானே சொயம்பிரகாசரூபமாம் இயல்புடையனாய் நிற்பன்.

அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வன், ஒன்றினுந் தோய்வின்றித் தானே சொயம்பிரகாசமாய் நிற்குந் தன்னுண்மையிற் சிவமெனவும், உலகெலாமாகிவேறாயுடனுமாய் இவ்வாறுயிர்களின்வழி நிற்குந் தன்மையிற் சத்தியெனவும், தாதான்மியத்தான் இருதிறப்பட்டு, பின் ஐந்தொழில் செய்யுந்தன்மையிற் பதியெனப் பெயர்பெற்று நிற்பனென்னுஞ் சிவாகமநூற் றுணிபுணர்த்துவார், இவ்வாறு பகுத்தோதினார். ஈண்டுலகமென்றது உயிர்களை. ஒளியென்றது சத்தியை. தலைவனெனினும் பதியெனினும் ஒக்கும். நீங்காமை தாதான்மியம். இச்செய்யுள் முதனூல் இரண்டாஞ் சூத்திரம்போல நாற்கூற்ற தாமாறு கண்டுகொள்க. க

ஒன்றென மறைக ளெல்லாம் உரைத்திட உயிர்கள் ஒன்றி
நின்றனன் என்று பன்மை நிகழ்த்துவ தென்னை யென்னின்
அன்றவை பதிதான் ஒன்றென் றறையும்அக் கரங்கள் தோறும்
சென்றிடும் அகரம் போல நின்றனன் சிவனுஞ் சேர்ந்தே.

(உரை) வேதத்துள் ஆன்மா ஏகனேயென்பதற்குப் பரமான்மா ஒருவனேயென்பது தாற்பரியமாகலான் அதுபற்றி முரணுதலின்மையான், மேலைச் செய்யுளின் வேறாயென்றதூஉம், ஒன்றாகிய அகரம் பலவெழுத்துக்களின் விரவிநிற்றல் காணப்படுதலின், ஒருவனாகிய பரமான்மாப் பலவுயிர்களின் விரவிநிற்றல் யாங்ஙனமென்னும் ஆசங்கைக்கு இடமின்மையான், உடனுமாயென்றதூஉம், அமைவுடையன.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. உ

உருவொடு கருவி யெல்லாம் உயிர்கொடு நின்று வேறாய்
வருவது போல ஈசன் உயிர்களின் மருவி வாழ்வன்
தருமுயி ரவனை யாகா உயிரவை தானு மாகான்
வருபவ னிவைதா னுயும் வேறுமாய் மன்னி நின்றே. கூ௩

(உரை) முதல்வன் அங்ஙனம் வேறாகியும் உலகெலாமாகி நிற்றல் அமைவுடைத்தென்பது உடம்பின்கண்ணதாகிய உயிரியல்பின் வைத்துக் கண்டுகொள்க.

ஐ சாரியை. அவை பகுதிப்பொருள் விகுதி. நின்று வருபவனென இயையும். இவையிரண்டு செய்யுளானும், பேதவாதம் பேதாபேதவாதம் அபேதவாதமாகிய முக்கூற்று மதங்களையும் பரிகரித்து, உலகெலாமாகி வேறாய் உடனுமாய் என்ற முதற்கூற்றுப் பொருள் வலியுறுத்தப்பட்டது. இன்னும் இதன்கட்படுங் கடாவிடைகளெல்லாம் முன்னர் விரித்துக் கூறப்படுமென்பதுபற்றி ஈண்டு விரித்திலர். இனி ஒளியாயோங்குதற்கட்படுங் கடாவிடைகளே மேலைச்சூத்திரத்துள் இயைபுபற்றிக் கூறிப் போந்தமையின் ஈண்டுத் தெரித்திலர். அஃதங்ஙனமாக, முதல்நூற்பொருளை முதனூலிற் கிடந்தவாறன்றித் தொகுத்தன் முதலிய நால்வகையாப்பினுள் ஒன்றுபற்றிச் செய்தலன்றே வழிநூலாவது; அவ்வாறன்றி, அன்றவை பதிதாறென்றென்றறையும் எனவும், உருவொடு கருவியெல்லாமெனவும், பிறாண்டுஞ் சிலவற்றை முதனூலிற் கிடந்தவாறே கூறுதல் வழிநூற்கு மரபன்று போலுமெனின், *"முன்னோர் மொழி பொருளே யன்றி அவர் மொழியும் - பொன்னேபோற் போற்றுவ மென்பதற்கு—முன்னோரின் - வேறுநூல் செய்துமெனும் மேற்கோளில் என்பதற்குங் - கூறு பழஞ் சூத்திரத்தின் கோள்" என்பவாகலின், அப்பயன்பற்றி ஒரோவழி யங்ஙனங் கூறுதலும் வழிநூற்கு மரபாமென விடுக்க. இதனானே கூறியது கூறலென்னும் வழுவின்மையுங் கண்டுகொள்க. இனி நாற்பத்தேழு செய்யுளான் அலகிலாவுயிர்கள் கன்மத்தாணையினமர்ந்து செல்லவென்ற இரண்டாங்கூற்றை அவ்வவர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்துகின்றார். ௩

இருவினை இன்பத் துன்பத் திவ்வுயிர் பிறந்தி றந்து
வருவது போவ தாகும் பன்னிய வினைப்ப லன்கள்
தருமரன் தரணி யோடு தராபதி போலத் தாமே
மருவிடா வடிவுங் கன்ம பலன்களும் மறுமைக் கண்ணே.

(உரை) மேற் கூறிப்போந்தஉயிர், முற்பிறவியிற் செய்யப்பட்டுக் கிடந்த இருவினைக்கீடாக இப்பிறவியின் வரும் இன்பத்துன்ப

---

* நன்னூல் - பொதுப்பாயிரம் - க.

நுகர்ச்சியான் மேலும் வினையேறுதலின் அதனான் மீளமீளப் பிறந் திறத்தலும் துறக்க நிரயங்களிற் சென்று மீடலும் உடைத்தாகலான், உடம்போடு நிலைபெறும் அவ்வினைப்பயன்களை மருத்துவனும் வேந்த னும்போல முதல்வனே அவ்வுயிர்க்குத் தனதாணையாற் கூட்டுவன். அவ்வாறன்றிச் சடமாகிய அவைதாமே மறுமைக்கண் வந்து கூட மாட்டா.

தாரணமென்னும் வடமொழி, கடத்தலென்னும் பொருட்டாக லான், நோயைக் கடப்பித்தலின் மருத்துவனுக்குத் தாரணியெனக் காரணக் குறியாயிற்றென்பது; அற்றாகலினன்றே மருத்துவன் உரைத்த நூலினென முன்னர் வகுத்துக் கூறுவாராயினரென்பது. இதனானே முதல்வன் அவ்வாறு மூவகையுமாய் நிற்றலானாய பயன் இதுவென்ப துணர்த்து முகத்தான் இரண்டாங் கூற்றின்கட் படு மியல்பெல்லாந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டது. ௪

இருவினை யென்னை இன்பத் துன்பங்கள் இயல்ப தென்னின்
ஒருதன்மை இயல்புக் குள்ள தொருவனுக் கிரண்டு செய்தி
வருவதென் மலருந் தீயும் மருவலின் வாசம் வெம்மை
தருவதென் நீரென் செய்து தானியல் பாகு மன்றே. ௫

தன்னியல் பொழியப் பூவும் தழலும்வந் தணைய நீரின்
மன்னிய திரண்டு செய்தி வருமிரு வினையி னானும்
உன்னிய இன்பத் துன்பம் உறும்உயி ருணர்வி லாத
துன்னிய அசித்தை இன்பத் துன்பங்கள் சூழ்ந்தி டாவே.

(உரை) ஒரு பொருட்குத் தம்முள் மாறுபட்ட இரண்டு தன்மை காரணத்தானன்றி உளவாகாமையானும், தண்ணீருக்கு வாசமும் வெப்பமுஞ் செயற்கையான் உளவாயின ஆகலின் அதுவே ஈண் டைக்கு உவமையாய் முடிதலானும், இன்ப துன்ப நுகர்ச்சி சித்துக் கன்றிச் சடத்துக்குக் கூடாமையானும், அவ்வின்பதுன்பம் இரண் டற்குங் காரணம் வேண்டப்படுமாகலான், இருவினை எனப்படுஞ் சஞ் சிதமே ஆண்டைக்குக் காரணம்.

என்னையென்னும் வினா இன்மை குறித்து நின்றது. அது வென்னும் பகுதிப்பொருள்விகுதி அப்பண்பின்மேல் நின்றது.

தன்னியல்பு தட்பம். உணர்விலாத அசித்தென்றது *" அடியளந் தான்றாயது" என்றாற்போலக் கொள்க. ரு—சு

இம்மையின் முயிற்சி யாலே இருநிதி ஈட்டி இன்பம்
இம்மையே நுகர்வர் செய்தி இலாதவர் பொருளு மின்றி
இம்மையே இடரு ழப்பர் வேறிரு வினைய துண்டேல்
இம்மையின் முயற்சி யின்றி எய்திட வேண்டும் இங்கே. சுஎ

இருவினைச் செயல்காண் இம்மை இரும்பொரு ளின்பம் வேண்டி
வருவினை செய்யுங் காலை மடிவரும் மடியு மின்றித்
தருவினை யதனில் அத்தந் தானறும் துயருந் தங்கும்
ஒருவினை செய்யா தோரும் உடையர்இவ் வுலகத் துள்ளே.

(உரை) அற்றேல் அக்காரணமாவது முயற்சியேயாம் என்பது உடம்பாட்டினும் எதிர்மறையினும் வைத்துக் கண்கூடாக அறியக் கிடத்தலின், அதுவே அமையும், வேறுமோர் காரணங் கோடல் மிகையாமென்றது பொருந்தாது. அஃதொரோவழிப் பிறழ்தலும் அவ்விருதிறத்தினும் வைத்தறியக்கிடத்தலின், நியதகாரணம்வேறுண் டென்பது பெறப்படுதலால், அதுவே ஆண்டைக்குப் புலனாகாத சஞ்சிதவினையென்று அறியப்படும்.

ஒருவினை செய்யாதோரும் உடையாதல் கிழியீடு நேர்படப் பெற்றார் முதலாயினார்மாட்டுக் காணப்படும். ஈண்டுடையரென்றது செல்வரை; அஃது †"உடையார்முன் இல்லார்போல்" என்பதனானு மறிக. இவை நான்கு செய்யுளானும் உலோகாயதர் மதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்துச் சஞ்சிதமெனப்படும் இருவினை உண்மை காரிய எதுவின் வைத்துச் சாதிக்கப்பட்டது. அற்றேல், இருவினையே அமையுமாகலின் ‡" முயற்சி திருவினை யாக்கும் முயற்றின்மை— இன்மை புகுத்திவிடும் '' என்பதுபற்றிச் செல்லும் மனவெழுச்சிக் குப் பயனில்லைபோலும் எனின், அது முன்னர்க் கூறப்படும். எ—அ

பேறிழ வின்ப மோடு பிணிமூப்புச் சாக்கா டென்னும்
ஆறுமுன் கருவுட் பட்ட தவ்விதி அனுப வத்தால்

---

* திருக்குறள் - மடியின்மை - ௧௦.

† திருக்குறள் - கல்வி. ரு. ‡ ஷை ஆள்வினையுடைமை - சு.

ஏறிடும் முன்பு செய்த கன்மமிங் கிவற்றிற் கேது
தேறுநீ இனிச்செய் கன்மம் மேலுடற் சேரு மென்றே. கூகூ

(உரை) எடுத்ததோர் உடம்பின் வரக்கடவனவாகிய இன்ப துன்பங்கட்கு ஏதுவாகிய செல்வ வறுமைகளும் அவற்றான் வரும் உயர்விழிவுகளும் அவற்றானாய இன்ப துன்பங்களு மாகியவாறும், முன்னே தானே சூக்குமமாய்க் கருவினுள் அமைந்து கிடந்தனவன்றி அப்போதப்போது உளவாவனவல்ல; அவை பின்னர்த் தூலமாய் வந்து கூடுதல் அவற்றை அனுபவித்தற்குத் துணையாகிய முயற்சி யானும்; அங்ஙனம் அனுபவித்தற்குத் துணையாக எழுந்த முயற்சியும் அவ்வளவின் ஒழியாது மற்றோர் உடம்பிற்படும் அவ்வறுவகைக்கும் வித்தாய் நிலைபெறும்; முற்பிறவியில் நிகழ்ந்த முயற்சி இப்பிறவி யின் வருமவ்வாறற்கும் ஏதுவாயினாற்போலும் அத்துணையே முயற்சியா னுகக் கடவது பிறிதில்லை.

பிணியென்றது ஈண்டுத் துன்பமாத்திரையே உணர்த்தி நின் றது. *"நோயும் இன்பமும்" என்றார் தொல்காப்பியனாரும். ஈண்டு மூப்பென்றது உயர்ச்சியின் மேற்று; அது "விண்ணோர்க்கெல்லா மூப்பாய்" என்பதனானும் மூத்த திருப்பதிகம் என்பதனானும் உணர்க. சாக்காடு போறலின் இழிவைச் சாக்காடென்று உபசரித் தார். ஏனை மூப்புச் சாக்காடுகள், பேறிழ இன்பம்: பிணிபோலத் தம்முள் மறுதலையாகாமையானும், அவற்றின் மறுதலைப் பொருள்களை உடன் கூறாமையானும், இவற்றுள் அடங்குதலின் வேறு கூறவேண்டாமை யானும், காலம்பற்றி ஒருதலையான் வரும் மூப்பின்கண் ஐயமறுத்தல் வேண்டாமையானும், அவற்றை உடன்வைத்தெண்ணி உரைசெய்தல் பொருந்தாமை அறிக. ஓடு எண்ணின்கண் வந்தது. சூக்கும அவத்தை யிற் பாகுபாடின்மை பற்றிப் பட்டதென்று ஒருமைப்பாலாற் கூறினர். கூறவே ஏறிடுமென்பது தூலமாய் விளங்கும் என்பதா யிற்று. இது சற்காரியவாதம். அனுபவமெனக் காரணத்தைக் காரிய மாக உபசரித்தார். முன்பு செய்த கன்மமிங் கிவற்றிற்கேது என்றது எடுத்துக்காட்டுவமை. ஈண்டுக் கன்மமென்றது முயற்சியை. மேலே வினையென்றதுமது. ௬

* தொல்காப்பியம் - பொருள் - பொருளியல் உ.

உடற்செயல் கன்மம் இந்த உடல்வந்த வாறே தென்னின்
விடப்படு முன்னு டம்பின் வினைஇந்த உடல்வி ளைக்கும்
தொடர்ச்சியால் ஒன்றுக் கொன்று தொன்றுதொட் டநாதி வித்தின்
இடத்தினின் மரம்ம ரத்தின் வித்தும்வந் திடையு மாபோல்.

(உரை) அங்ஙனம் உடலும் வினையும், வித்தும் மரமும்போலத் தம்முட் காரணகாரியமாய்த் தொன்றுதொட்டுப் பிரவாகாநாதியாய் வருதலின், அவற்றிற்குத் தம்முள் முற்பிற்பாடு முடியாது.

அற்றேல், வரம்பின்றியோடி அநவத்தையாம்போலுமென மலையற்க. அவ்விரண்டற்கும் மூலமாகிய சூக்குமஉடம்பு வேறுண்மையின்.

மூற்செயல் விதியை இந்த முயற்சியோ டனுப வித்தான்
இச்செயல் பலிக்கு மாறென் இதமகி தங்கள் முன்னர்
அச்செய லானால் இங்கும் அவைசெயின் மேலைக் காகும்
பிற்செயா தனுப விப்ப தின்றுபின் தொடருஞ் செய்தி. ௧௦௧

(உரை) அற்றேல் இத்துணையுங் கூறியவாற்றான் முன்பு செய்த கன்மம் இங்கிவற்றிற்கு ஏதுவென்பதூஉம் அவற்றை யனுபவித்தற்குத் துணையாதன் மாத்திரையே முயற்சியென்பதூஉம் ஒக்குமாயினும், அவ்வாறு வினைப்பயனுக்கீடாக வருகின்ற முயற்சி மேலுடற் சேருதற்குரிய வினையாமாறு யாங்ஙனமெனின்,—நன்று சொன்னாய்; முன்வினையெனப்படும் இதமகிதமாவன முற்பிறவியின் அவ்வாறு நிகழும் முயற்சியேயன்றி வேறின்மையான் அதனை யுடம்பட்டாய்க்குஅந்நயம்பற்றி இங்கும்அம்முயற்சி நிகழ்ந்தால் அது மேலைக்கு வினையாமென்பது தானே போதரும். அற்றேல் ஒரோவழி முயற்சியின்றி யிருப்பார்க்கு மேல் வரக்கடவதொன்று இல்லைபோலுமெனின்,—அற்றன்று; அனுபவமாவது முயற்சியை யொட்டியே நிகழ்வதொன்றாகலிற் பிராரத்தவினை யனுபவமுள்ளளவும் முயற்சியும் ஒருதலையா னுண்டென்பது பெறப்படுதலின், அனுபவமுள்வழி மேலைக்கு வரக்கடவதொன்றில்லை யென்றல் யாண்டையதென்றொழிக.

ஒருவினை செய்யாதோரும் உடையரொன்றதும் வருந்திச் செய்ய வேண்டாது எளிதிற் பெறுவது நோக்கியே பிறிதன்றென்பது கருத்து. மரங்கள் முதலியவற்றிற்குத் தண்ணீர் முதலியவற்றை

எற்றுக்கோடற்குரிய சூக்குமமுயற்சி யுண்டென்பது உணர்ந்து கொள்க. யாண்டும் பிறழாமை யுணர்த்துதற்கன்றே பிற்செயாதனுப விப்பதின்று என எதிர்மறை முகத்தான் வரைசெய்து கூறினரென் பது. ஆனுலென்பது தெளிவின்கண் வந்தது; காண்பவன் சிவனே யானுல் என்றாற்போல. அற்றேல், ஒன்றன்பொருட்டு வந்தது மற் றொன்றன் பொருட்டாதல் கண்டிலமாதலின், இதமகிதங்கள் முன் னர் அச்செயலாயவாறுதான் யாங்ஙனமெனின், அஃதுணர்த்துதற் கன்றே வருஞ்செய்யுள் எழுந்ததென்பது. கக

மேலைக்கு வித்து மாகி விளைந்தவை உணவு மாகி
ஞாலத்து வருமா போல நாம்செயும் வினைக ளெல்லாம்
மேலத்தான் பலமாச் செய்யும் இதமகி தங்கட் கெல்லாம்
மூலத்த தாகி யென்றும் வந்திடும் முறைமை யோடே. கOஉ

(உரை) உலகத்தின் உணவின்பொருட்டு விளைந்த கனிமுதலா யின உணவுமாய் வித்துமாதல் கண்டாமன்றே; அதுபோல், நாமென்னு முனைப்பாற் செய்யப்படுவதாகிய முயற்சியுஞ் செயல் வகையான் வினைக்கீடாகவரும் அனுபவத்தைப் பயக்கும், கருத்து வகையான் இதமகிதமெனப்படும் ஆகாமிய வினையைப் பயக்கும்.

இவ்வியல்பு தொன்றுதொட்டு வீடுபேறெய்துமளவும் இடையறவு படாது தொடர்ச்சியாய் வருமென்பார், என்றுமென்றார். மூலத்த தென்னும்ஒருமை அத்தருமத்தின்மேல்நின்றது. இதமகிதங்களென் பது என வருகின்றதும் அது. *"ஊசியொடு குயின்ற தூசும் பட் டும்" என்றாற்போல ஈண்டு ஒடு ஆனுயிற்று. இவை நான்கு செய் யுளானும், முயற்சிக்குப் பயன் இதுவென்பது உணர்த்துமுகத்தான், வருவாயின்மையின் வினையுண்மை பெறப்படாதென்னுமவர் மதம் பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து, வருவாயின் இயல்பு கூறி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. அற்றேல், அம்முயற்சியினுளவாகிய இதா கிதங்களது இயல்பாமாறும் அவை பின்னர்ப் பயப்படுமாறும் யாங் ஙனமெனின், அது முன்னர்க் கூறப்படும். கஉ

இதமகி தங்கள் என்ப திகல்மன வாக்குக் காயத்(து)
இதமுயிர்க் குறுதி செய்தல் அகிதமற் றதுசெய் யாமை

* தொல்காப்பியம் - சொல் - வேற்றுமையியல் - கஉ.

இதமகி தங்க ளெல்லாம் இறைவனே ஏற்றுக்கொண்டிங்(கு)
இதமகி தத்தால் இன்பத் துன்பங்கள் ஈவ னன்றே. க0௩

(உரை) உயிர்க்குறுதியென வேதாகமங்களின் விதித்தவற்றைச் செய்தலே இதம்; அவற்றது மறுதலையைச் செய்தலே அகிதமாகலான், அவ்விரண்டனையும் அறியவல்ல முதல்வனே அவற்றைக் கைக்கொண்டு பயனளிப்பன். க௩

இறைவனிங் கேற்ப தென்னை இதமகி தங்க ளென்னின்
இறைபர னுயிர்க்கு வைத்த நேசத்தின் நிலைமை யாகும்
அறமலி இதஞ்செய் வோருக் கனுக்கிர கத்தைச் செய்வன்
மறமலி அகிதஞ் செய்யின் நிக்கிர கத்தை வைப்பன். க0௪

(உரை) முதல்வன் அவற்றையேற்றுக் கோடற்குக் காரணம் உயிர்கள் வீடுபெறெய்தற் பொருட்டு வைத்தகருணையேயாம். கருணையாயினும் காரணம் இருவேறு வகைப்பட நிகழ்ந்தமையிற் பயனும் இருவேறு வகைப்படச் செய்வன். க௪

நிக்கிர கங்கள் தானும் நேசத்தால் ஈசன் செய்வ(து)
அக்கிர மத்தால் குற்றம் அடித்துத்தீர்த் தச்சம் பண்ணி
இக்கிர மத்தி னாலே ஈண்டறம் இயற்றி டென்பன்
எக்கிர மத்தி னாலும் இறைசெயல் அருளே யென்றும். க0௫

(உரை) அங்ஙனம் அகிதஞ்செய்தாரைக் கண்டித்தல் நல்வழிப் படுத்தற் பொருட்டேயாகலின் அதுவுங் கருணையாதற்கிழுக்கில்லை.

தான் அசை. உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று; சிறப்புமாம். திரோபவித்தல் சங்கரித்தலுட்பட்ட செயல்களும் அருளேயென்பார், எக்கிரமத்தினாலும் இறைசெயல் அருளேயென்றார். ஏகாரந்தேற்றம்.

தந்தைதாய் பெற்ற தத்தம் புதல்வர்கள் தம்சொ லாற்றின்
வந்திடா விடின்உ றுக்கி வளாரினால் அடித்துத் தீய
பந்தமும் இடுவர் எல்லாம் பார்த்திடில் பரிவே யாகும்
இந்தநீர் முறைமை யன்றோ ஈசனார் முனிவு மென்றும். க0௬

(உரை) இன்னோரன்னவை செயல்வகையான் வெகுளிபோலத் தோன்றினும் கருத்துவகையான் அருளேயாதல் கடைக்காலறியப் படும்.

நீர்முறைமை உவமைத்தொகை; நீர்மை இயல்பு. இவைநான்கு செய்யுளானும் மீமாஞ்சகர் மதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து, மன்னிய வினைப்பயன்கள் தருமரனென்றது பொருந்துமாறும் அது பற்றி அவனுக்கு இழுக்கின்மையுங் கூறப்பட்டன. கசு

செயல்களே பலத்தைச் செய்யும் தெய்வம்வேண் டாஇங் கென்னின்
முயலுமிச் செயல்க ளிங்கே முழுவதும் அழியு மெங்கே
பயனளிப் பனவ ழிந்தே பலன்களைப் பண்ணுங் கெட்டே
வயலிடும் தழையும் தின்னும் மருந்தும்பின் பலிக்கு மாபோல்.

செய்க்கிடுந் தழையும் தின்னுந் திரவிய மதுவும் போல [ன்
உய்த்திடுஞ் செய்தி கெட்டே உறுவிக்கும் பலத்தை யென்னி
வைத்திடுஞ் சோறும் பாக்கும் அருந்தினர் வயிற்றின் மாய்ந்தால்
மெய்த்திடும் பலம்உனக்கு மலமலான் வேறு முண்டோ.

(உரை) அற்றாயினும், வினைகளே தம்பயனைத் தோற்றுவிக்க வல்லுமாகலின் ஆண்டைக்கு முதல்வன் மிகையாம்போலுமென்றல் பொருந்தாது; செய்தவினை செய்தபொழுதே கெட்டொழிவதாகலிற் பின்னின்று பயன்தருதல் செல்லாமையானும், கெட்டுப் பயன் தருதலே உலகத்துப் பொருள்களிற் கண்டாமெனில் கெட்டவை பயன்தருமென்பது சிலவற்றினன்றி யாண்டுஞ் செல்லாமையானும்.

செய்க்கிடுந் தழையுந்தின்னுந் திரவியமதுவும்போல வுய்த்திடுஞ் செய்திகெட்டே யுறுவிக்கும் பலத்தையென்றது, அனுவாதஞ்செய்து கொண்டது. மெய்த்திடும் பலம் மெய்யின்கண்ணதாய் வரும் பலம். அற்றேல், கெட்டுப்பயன்தருதல் சிலவற்றினேயினுங் காணப்படுதலின் வினையும் அவ்வாறு கெட்டுப் பயன்தருமென்பது அமைவுடைத் தென்பாரை நோக்கி அதனை மறுத்தற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. கள—கஅ

திரவியம் உவமை யன்று செய்திக்கண் திரவி யங்கள்
விரவிய விடத்தே நின்று பலந்தரும் இம்மை அம்மை
பரவிநீ பார்நீ ரங்கி பாத்திரத் திட்ட வெல்லாம்
கரவிடு மிங்கே எங்கே பலன்கொளக் கருதி னாயே. கO சு

(உரை) எண்டெடுத்துக் காட்டிய தழை முதலிய பொருள் களுந் தாங்கிடந்தவிடத்தே கெட்டு ஆண்டே பயன் தருவனவாம்;

வினை யவ்வாறன்றி இவ்வுடம்பிற் செய்வதீண்டே கெட்டு மற்றோருடம்பிற் பயன்தருமாகலின், அவையிரண்டுந் தம்முளொவ்வாமையானும், அற்றேற் சேர்ந்தவிடத்திற் பயன் தாராது கேடுமாத்திரமுடைய பொருள்களும் பல உளவாகலின், அவை மற்றோரிடத்துப் பலிக்குமெனக் கொண்டு அவற்றோடு உவமிக்க அமையுமெனின், ஓரிடத்திற் கெட்ட பொருள் மற்றோரிடத்திற் பலித்தலில்லை என்பது தீயொழுகக் காய்ந்த கலத்தில் வாக்கிய நீர் முதலியவற்றிற் காணப்படுதலானும், வேறிடத்துப் பயனுதற்குரிய வினைதானே பயனாய் வருமென்றல் கூடாது.

செய்திக்கென்பது செய்திக்கண்ணென உருபு மயக்கம். பாவிப் பார்த்தல் புடைபடவொற்றி ஆராய்தல். அற்றேல், இம்மை யம்மையாதல்பற்றி வேறிடமென வேண்டாம் இருமையினும் வினை செய்தாரின் வேற்றுமை இன்மையிற் செய்தார்வினை செய்தவர் அறிவின் கண்ணே அடங்கிச் செய்க்கிடுந் தழை முதலியனபோல ஆண்டே பயனைத் தோற்றுவிக்குமென அமையுமாகலின், திரவியம் உவமையன்றென மறுத்தல் பொருந்தாதென்பாரை நோக்கி, அதனைப் பரிகரித்தற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. க௯

செய்தவர் மனத்தே எல்லாச் செய்தியும் கிடந்து பின்னர்
எய்தவே பலன்க ளீனும் என்றிடின் இருஞ் சுவர்க்கம்
பொய்யர்வாழ் நரகம் பூமி புந்தியிற் கிடந்து போந்த(து)
ஐயனே அழகி துன்சொல் இந்திர சால மாய்த்தே. ௧௰

(உரை) வினைக்குப் பயனுவன துறக்க நிரயநிலமென்னும் அவற்றுட்பட்ட பல வேறுவகைப் புவனபோகங்களாமன்றே அவையனைத்தும் வயலின் விளைவுபோல ஆன்மபோதத்தின்கட் கிடந்துளவாமென்றல் சொன்மாத்திரையே யன்றிப் பொருள்படாது.

ஐயனே என்பது இழித்தற்கண் வந்த குறிப்புமொழி. செய்தவர் மனத்தைக் கூறவே, இனம்பற்றி ஏற்போர் மனமுங் கொள்ளப்படும். அற்றாகலினன்றே மறுத்தற்கட் புந்தியிற் கிடந்து போந்ததெனப் பொது வகையான் எடுத்தோதி விடுத்ததூஉமென்க. ௨௰

தானஞ்செய் பொருள் தரித்தோர் செய்தவர் தக்க செய்தி
ஊனம்பின் னுறவே காண்டும் பலமுறு விப்பான் வேண்டும்

ஈனமில் செய்தி ஈச னிடும்பணி இவைநாம் செய்தால்
ஞானங்கள் அதிக நோக்கி நுகர்விப்பன் வினைநோய் தீர.

(உரை) அற்றேல், அவ்வச்செய்தி அவ்வச் செயப்படுபொருளிற் கிடந்து பின்னர்ப் பயன்தருமெனக் கோடுமெனின்,—செயப்படு பொருள் முதலிய அனைத்தும் நிலைபேறின்றிக் கெட்டொழிவனவே யாகலான், நிலைபேறுடையனாய்ப் பயன்தரும் முதற்கடவுள் வேறு வேண்டப்படும். அற்றேல், முதற்கடவுள் பயன்தருதற் கியைபென்னை யெனின்,—முயற்சியாவது முன்னைவினை அனுபவித்தற்பொருட்டுத் தரப்படும் முதல்வனது ஏவல்வினையாகலான், அதனை நாமாக முனைத்துநின்று செய்தால் அது தீர்தற்பொருட்டு அச்செய்தியானுய பாவபுண்ணியங்களையறிந்து அவை தீர்தற்குரிய பயன்தருதல் அவ் வேவுவானுக்குக் கடப்பாடு.

தானஞ்செய்பொருளென்றது உபலக்கணம். அற்றேல் இச் செய்தி ஈசனிடும் பணியென்றற்குப் பிரமாணமென்னையெனின், அது காட்டுதற்கன்றே வருஞ்செய்யுள் எழுந்ததென்பது. உக

உலகுடல் கரணங் காலம் உறுபலம் நியதி செய்தி
பலவிவை கொண்டுகன்மம் பண்ணுவ துண்பதாகுல் [ளா(து)
நிலவிடா திவைதாம் சென்று நினைந்துயிர் நிறுத்திக் கொள்
அலகிலா அறிவ ஞனை அணைத்திடும் அருளி ஞலே. ககஉ

(உரை) வினைமுதற்காரகமாகிய வுயிர், ஏனையேழு காரகங்களுந் தனக்குத் துணையாகக்கொண்டு வினைகளையீட்டலும் நுகர்தலும் உடைத்தென்பது எல்லார்க்கும் ஒப்ப முடிந்தமையின், உயிரை யின்றி யமைந்து தொழிற்படமாட்டாத சடமாகிய அக் காரகங்களாதல் அவற்றையின்றி யறியமாட்டாத சிற்றறிவுடைய அவ்வுயிராதல் தாமே கூடமாட்டாமையிற் பாரிசேட அளவையானே சுதந்திர அறிவனுகிய முதல்வனே தனதாணையாகிய திருவருளால் அவற்றை யவ்வுயிர்க்குப் பொருத்திச் செய்விப்பனென்பது பெறப்படுதலின், அச்செயலெல்லாம் அவன் பணியேயாம்.

ஆதலால் அச்செயலெல்லாம் அவன்பணியே யென்பது குறிப் பெச்சம். ஈண்டு உலகென்றது உயிர்களை. *"இன்னதற்காக இது பய

* தொல்காப்பியம் - சொல் - வேற்றுமை மயங்கியல் - உகூ.

றுக"வென்னும் இரண்டு காரகங்களையும் நியதியென்பதனுல் தழீஇயி னர். பண்ணுவது உண்பதென்னும் ஒருமைகள் அத்தொழின் மேல் நின்றன. அற்றேல் அப்பணி நூனங்கள் அதிகமாமாறு யாங்ஙன மெனின், அது வருஞ்செய்யுளிற் பெறப்படும். உஉ

ஒழுக்கம் அன்பருள் ஆசாரம் உபசாரம் உறவு சீலம்
வழுக்கிலாத் தவம்தா னங்கள் வந்தித்தல் வணங்கல் வாய்மை
அழுக்கிலாத் துறவ டக்கம் அறிவொடர்ச் சித்த லாதி
இழுக்கிலா அறங்க ளானல் இரங்குவான் பணிய றங்கள்.

(உரை) ஒழுக்கம் முதலிய பதினாறும் மற்றுமவைபோல்வனவு மாகிய நன்மைகள் ஒருவனுக்குளவாயின், இரங்குவானது பணியாகிய அம்முயற்சி அறமாய் முடியும்.

எனவே, இவ்வொழுக்கம் முதலியவற்றை மறுதலைத்த தீமைகள் ஒருவனுக்குளவாயின், அம்முயற்சி பாவமாய் முடியுமென்பதூஉம் பெற்றும். ஒழுக்கமென்றது ஈண்டு உலகத்தோடு ஒட்ட வொழுகுதலை. ஈண்டுத் துறவென்றது எல்லா நிலையினுஞ் சேறற்குரிய பிறர்மனை விழையாமை, வரைவின்மகளிர் விழையாமை முதலிய ஆண்டகைமையே யென்றுணர்த்துவார், அழுக்கிலாவென விசேடித்தார். அறிவாவது தக்கனவுந் தகாதனவும் பகுத்தறிதல். "இனமலர் கையிற் கொண்டங் கிச்சித்த தெய்வம் போற்றி"யெனப் பின் வருதலின், ஈண்டு வந்தித்தல் வணங்கல் அர்ச்சித்தலென்பன தன்னின் மூத்தார் மாட்டுச் செய்வனவற்றையெனக்கொள்க. ஒடு எண்ணின்கண் வந்தது. இவ்வொழுக்க முதலிய வெல்லாம் இயம நியம மென்னும் இருவகையு ளடங்கி அறஞ்செய்வார்க்கெல்லாம் பொதுவகையான் வேண்டப்படும் அங்கமாகலின் இவற்றை வேறெடுத்தோதினர். உரு

மனமது நினைய வாக்கு வழுத்தமந் திரங்கள் சொல்ல
இனமலர் கையிற் கொண்டங் கிச்சித்த தெய்வம் போற்றிச்
சினமுத லகற்றி வாழும் செயலற மானு லியார்க்கும்
முனமொரு தெய்வ மெங்கும் செயற்குமுன் னிலையாமன்றே.

(உரை) அவ்வொழுக்கமுதலிய நன்மைகளையுடையனுய் அவற்றை மறுதலைத்த தீமைகளை நீக்கி யொழுகுவான் ஒருவனுக்குத் தன் கருத்திற் கியைந்ததொரு கடவுளை மனமொழிமெய்களான் வழிபட்டு

வாழுஞ் செயலாகிய அறமும் உளதாயின், முன்னைப்பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளாகிய சிவபிரானே அத்தெய்வத்தினிடமாக நின்று அச்செயலை யேற்றுக்கொண்டு பயனுதவும்.

போற்றி வாழுஞ்செயலென வியையும். 'அகற்றி'யென்பது பெயர். அகற்றிக்கென்னும் நான்கனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. சினமுதலகற்றுதல் கூறவே, ஒழுக்க முதலியனவுடைமை பெற்றாம். மேற்கூறிய வொழுக்க முதலிய அங்கங்கட்கு ஈண்டுக் கூறிய அறம் அங்கியாகலின் உடனெடுத்தோதினார். அற்றேல், வழிபட்டார்க்கு வழிபடப்பட்ட அவ்வத்தெய்வமே பயன் கொடுக்குமென்றாற்படும் இழுக்கென்னையென்பாரை நோக்கியெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. உ௫

யாதொரு தெய்வங் கொண்டீர் அத்தெய்வ மாகி ஆங்கே
மாதொரு பாக னார்தாம் வருவர்மற் றத்தெய் வங்கள்
வேதனைப் படும் இறக்கும் பிறக்கும்மேல் வினையுஞ் செய்யும்
ஆதலான் இவையி லாதான் அறிந்தருள் செய்வ னன்றே.

(உரை) நால்வகை யோனியுள் ஒரு யோனிவாய்ப்பட்டுப் பிறப்பன யாவை அவையெல்லாஞ் சீவவர்க்கம். அவ்வாறு பிறத்தலில்லது யாது அது பதிப்பொருளென்னும் இதுவொன்றே ஏனைச்செயல்களான் வேற்றுமையறிய வாராத அவ்விரண்டற்குந் தம்முள் வேற்றுமையறிய நிற்பதாகலின், ஏனைத் தேவரெல்லாம் அங்ஙனம் பிறந்திறத்தல் கேட்கப்படுதலானும், சிவனுக்கஃதுண்டென்பது யாண்டானும் கேட்கப்படாமையானும், சிவனொருவனே வினைவயத்தனாதலின்றி அவ்வத்தேவரிடமாக நின்று உயிர்கட்கு அவற்றையறிந்து கூட்ட வல்லுவன் ; ஏனைத்தேவர் அது செய்யமாட்டாரென்பது தானே போதரும்.

மற்று வினைமாற்று. பொதுவகையான் எடுத்துக்காட்டிச் சிறப்புவகையாற் கூறினாராகலிற் பால்வழுவின்மை யுணர்க. அற்றேல் ஒருவரை வழிபட மற்றொருவர் பயன் கொடுத்தல் உலகத்திற் கண்டிலமென்பாரை நோக்கி அது காட்டுதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. உ௬

**இங்குநாம் சிலர்க்குப் பூசை இயற்றினுல் இவர்க ளோவந்(து)
அங்குவான் தருவா ரன்றேல் அத்தெய்வ மத்த னைக்காண்
எங்கும்வாழ் தெய்வமெல்லாம் இறைவனுணையினுல் நிற்ப(து)
அங்குநாம் செய்யுஞ் செய்திக் காணைவைப் பால ளிப்பன்.**

(உரை) பசு பார்ப்பார் தந்தை தாய் முதலாயினுரை இம்மைக் கண் வழிபட்டார்க்கு அஃதறிந்து மறுமைக்கட் பயன்தருங் கடவுள் வேறென்பது எல்லார்க்கும் ஒப்ப முடிந்தமையின், ஈண்டுமவ்வாறு தல் அமையும். அற்றேல் தம்மை வழிபட்டார்க்கு அவ்வத்தேவரே எதிர்தோன்றி நின்று பயன்கொடுத்தாரெனவும் ஆண்டாண்டுக் கேட்கப்படுதலின் அவரும் அதற்கு வல்லுவர்போலுமென மலையற்க; அரசனுணையே அமைச்சர் முதலாயினுர்மாட்டு நின்று பிறர்க்களிக்கு மாறுபோல, முதல்வனே தன்னுணையைத் தன்னேவல்வழி நிற்கும் அவ்வக்கடவுளர்மாட்டு வைத்துப் பயன்கொடுப்பன்; அவ்வாறன்றித் தாமே வினைத்துடக்கிற்பட்டுப் பரதந்திரராய் நிற்குமக்கடவுளர் பிறர்க்குப் பயன்கொடுக்குமாறு யாண்டையது.

அற்றேல் அவ்வக்கடவுளர்மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடுஞ் சிவ பிரானே ஏற்றுக்கொண்டு பயனளிப்பனுயிற் பசு புண்ணியமுஞ் சிவ புண்ணியமாவான் செல்லும்போலுமெனின்,—பசுபுண்ணியஞ் சிவ புண்ணியமெனப் பாகுபட்டது செய்வோர் கருத்துவகையானன்றிக் கொள்வோர் கருத்துவகையான் அன்முகலாற் செல்லாதென விடுக்க. நிற்பதென்னுமொருமை அத்தொழின்மேல் நின்றது. இவை நான்கு செய்யுளானும், ஈசனிடம்பணி நாஞ்செய்தலான் நூனங்கள் அதிகமா மாறும், அவை நோக்கி நுகர்விக்குமாறும் பொதுவகையானுஞ் சிறப்பு வகையானுந் தெரித்துணர்த்தப்பட்டன. இனி அவை நூனங்கள் அதிகமாதற்கட்படும் விசேடங் கூறுகின்றார். உசு

**காண்பவன் சிவனே யாளுல் அவனடிக் கன்பு செய்கை
மாண்பறம் அரன்றன் பாதம் மறந்துசெய் அறங்க ளெல்லாம்
வீண்செய லிறைவன் சொன்ன விதியறம் விருப்பொன்றில்லான்
பூண்டனன் வேண்டல் செய்யும் பூசனை புரிந்து கொள்ளே.**

(உரை) இத்துணையுங் கூறியவாற்முல் ஏனைக் கடவுளர் மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடுகளையும் ஏற்றுக்கொண்டளிப்பவன் சிவபிரானென் பது பெறப்படவே, அவனை வழிபடுதலே நல்லதோரறம், அவனை

யன்றிச் செய்வனவெல்லாம் வீணென்பது போதருதலானும், புண்ணியமாவது வேதாகமங்களின் அவ்விறைவனால் விதிக்கப்படும் விதியாகலானும், ஒன்றினும் விருப்பிலனாகியும் உயிர்கள்மாட்டுக் கருணை பூண்டு விருப்பஞ்செய்யும் அவ்விறைவன் திருவடிப் பூசனையே ஒருதலையாகச் செய்யற்பாற்று.

இல்லான் பூண்டனன் என்பன முற்றெச்சங்கள். சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. அற்றேல், வாக்குமனாதீத கோசரமாகிய இறைவன் திருமேனி கொண்டருளிய வழியுஞ் சுத்ததத்துவ புவனத்தினன்றி ஈண்டு வைகுதலின்மையின், அவனை யீண்டுள்ளார் எங்ஙனங் கண்டு பூசிக்குமாறெனின், அஃதுணர்த்துதற் கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. ௨௭

தாபர சங்க மங்க ளென்றிரண் டுருவில் நின்று
மாபரன் பூசை கொண்டு மன்னுயிர்க் கருளை வைப்பன்
நீபரன் தன்னை நெஞ்சில் நினைவையேல் நிறைந்த பூசை
யாய்பரம் பொருளை நாளும் அர்ச்சிநீ அன்பு செய்தே. ௧௧அ

(உரை) சதாசிவ தத்துவத்தின் வைகும் இறைவன், புறத்தே திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமேனியுந் திருவேடமும் ஆதாரமாகக் கொண்டு நின்றும், அகத்தே உயிரிடமாகக்கொண்டுநின்றும் ஈண்டுள்ளார் செய்யும் பூசைகொண்டருளுவனாகலான், அஃதறிந்தவ் விடங்களின் வழிபடுக. ௨அ

அரனடிக் கன்பர் செய்யும் பாவமும் அறம தாகும்
பரனடிக் கன்பி லாதார் புண்ணியம் பாவ மாகும்
வரமுடைத் தக்கன் செய்த மாவேள்வி தீமை யாகி
நரரினிற் பாலன் செய்த பாதகம் நன்மை யாய்த்தே. ௧௧௯

(உரை) அறம்பாவங்கள் பயன் தருவது கொள்வாரது வன்மை மென்மைபற்றியன்றிச் செய்வாரது வன்மை மென்மைபற்றியாதல் செய்வினைகளது வன்மை மென்மைபற்றியாதல் அன்றென்பதற்கு உடம்பாட்டினும் எதிர்மறையினுந் தக்கனுந் தண்டீச நாயனாருமே சான்றாகலானும் சிவபிரானையே அர்ச்சிக்கற்பாற்று.

இவைமூன்று செய்யுளானும் நூனங்கள் அதிகநோக்கி நுகர்வித்தற்கட்படும் விசேடங் கூறப்பட்டது. இத்துணையும் மீமாஞ்சகர்

மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து இருவினைகளதியல்பு கூறுமுகத்தானும், அவை இறைபணியாமாறு கூறுமுகத்தானும், அவற்றை நாஞ்செய்யுமாறு கூறுமுகத்தானும், அவை பயன்படுமாறு கூறுமுகத்தானும், தாமே மருவிடாவடிவுங் கன்ம பலன்களும் மறுமைக்கண்ணே என்றதனை வலியுறுத்தியவாறு. இனித் தரணியொடு தராபதிபோலென்ற உவமைப்பொருளைத் தெரித்துணர்த்துகின்றார். உக

மறைகளீ சன்சொல் அச்சொல் வழிவாரா உயிரை
வைக்கும், சிறைகள்மா நிரயம் இட்ட பணிசெய்வோர் செல்
வத் தோடும், உறையும்மா பதிகள் உம்ப ருலகங்கள் யோனிக்
கெல்லாம், இறைவனு ணையினால் இன்பத் துன்பங்கள் இயை
வதாகும். கஉ0

(உரை) மேற்கூறியவாற்றான் இருவினை முதலாயின அழிவெய்துவனவாகலானும், இதமகிதங்களெல்லாஞ் சிவபிரானே ஏற்றுக்கோடலானும், அவனே இன்பத் துன்பங்கள் ஈவனென்பது போந்தது. அதுவன்றியும், வேதாகமங்களாவன சிவபிரான் கற்பித்தருளிய வாய்மொழியே. நரகமாவது அம்மொழிவழி நடவாதாரைத் தண்டித்தற்பொருட்டு அவனால் அமைக்கப்பட்ட சிறைக்களமே. துறக்கவுலகமாவது அம்மொழிவழி நடப்போரை வாழ்வித்தற்பொருட்டு அவனால் அமைக்கப்பட்ட கோனகரமேயாகலானும், உயிர்கட்கு இன்பத்துன்பங்கள் அவனாலாகற் பாலனவே.

இயைவதென்னும் ஒருமை அத்தொழின்மேல் நின்றது. ௩0

ஆணையால் அவனி மன்னன் அருமறை முறைசெய் யாரை
ஆணையில் தண்டஞ் செய்தும் அருஞ்சிறை யிட்டும் வைப்பன்
ஆணையின் வழிசெல் வோருக் கரும்பதி செல்வம் நல்கி
ஆணையும் வைப்பன் எங்கும் ஆணையே ஆணை யேகாண்.

(உரை) உலகத்து வேந்தர் ஆணையாற் கிளந்த தமது மொழிவழி நடவாதாரை ஒறுத்துச் சிறைக்களப்படவும் வைப்பர்; அம்மொழிவழி நடப்போரை வாழ்வித்துத் தங்கீழதிகாரமுஞ் செய்யவைப்பர். அமைச்சர் முதலாயினார்மாட்டு அவ்வாறு காணப்படுமாணையும் அவ்வேந்தரதாணையேயாம். அதுபோல முதல்வன்மாட்டுங் கண்டுகொள்க.

ஈண்டு மறையென்றது, மொழிமாத்திரையையுணர்த்தி நின்றது ஏகாரம் முன்னையது தேற்றம்; பின்னையது அசைநிலை. இஃது ஒட்டென்னும் அலங்காரம். அற்றேல், அரசனாணை வேறுள்வழி இறைவனாணையே யாண்டுமென்றல் செல்லாதென்பாரை நோக்கி அஃதுணர்த்துதற் கெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது. ௩௧

அரசனும் செய்வ தீசன் அருள்வழி அரும்பா வங்கள்
தரையுளோர் செய்யில் தீய தண்டலின் வைத்துத் தண்டத்
துரைசெய்து தீர்ப்பன் பின்பு சொல்வழி நடப்பர் தூயோர்
நிரயமும் சேரார் அந்த நிரயமுன் னீர்மை ஈதாம். ௧௨௨

(உரை) அரசதண்டம் வைத்தது, நரகதண்டம் வாராமற் பாதுகாத்தற்பொருட்டாகலானும், நரகதண்டத்தை அறிவுறுத்தற்பொருட்டாகலானும், அவ்வரசனாணையும் முதல்வனாணையின் வழித்தாவதன்றிச் சுதந்திரமன்று.

பாவஞ்செய்யிற் றண்டலின் வைத்துத் தண்டத்துறைசெய்து தீர்ப்பன் நிரயமுன்னீர்மை யீதாமெனவே, புண்ணியஞ் செய்யின் அதற்குரியவரிசையின் வைத்துத்தீர்ப்பன்,அந்தத்துறக்கமுன்னீர்மை யீதாமென்பதூஉம் பெற்றாம். நிரயமும் என்னும் உம்மை சிறப்பு. தண்டத்துறை செய்தலாவது மேலும் பாவஞ்செய்யின், இத்துணையினன்றி இன்னுங் கொடிதாகச் செய்வலென அத்தண்டத்தையெடுத்துச் சொல்லி அச்சுறுத்தல். சாரியையுள்வழித் தன்னுருபு நிலையாது வருதல் இலேசாற்கொள்க. மோனையெழுத்துக்கேற்பத் தண்டமாகிய துறையைச் செய்தெனினும் அமையும். துறை மிகுதிப்பாடு; அது *"என்னுடைய துரைமாண்டவாபாடி" என்பதனானுமறிக. முன்னீர்மை ஏதுப்பெயரோடு முடிந்த வினைத்தொகை. நீர்மையுடையதனை நீர்மையென்றுபசரித்தார். இவை மூன்று செய்யுளானுந் தராபதிபோலத் தருமாறு தெரித்துக் கூறப்பட்டது. அற்றேல், பாவமாத்திரையேயன்றிப் புண்ணியத்தையுந் தீர்த்தலெற்றுக்கெனின், அது முன்னர்க் கூறப்படும். ௩௨

அருளினால் உரைத்த நூலின் வழிவாரா ததன்மஞ் செய்யின்
இருளுலா நிரயத் துன்பத் திட்டிரும் பாவந் தீர்ப்பன்

* திருவாசகம் - திருத்தோணோக்கம் - ௧௪

பொருளலாஞ் சுவர்க்க மாகி போகத்தாற் புணியந் தீர்ப்பன்
மருளலா மலங்கள் தீர்க்கும் மருந்திவை வயித்திய நாதன்.

(உரை) வேதாகமநூல்வழி நில்லாமை பாவம், நூல்வழி நின்று அருள்வழி நில்லாமை புண்ணியம். இரண்டும் உயிர்க்கு நோயாகலான் அவற்றாற் பந்தமுறாமைப்பொருட்டுச் சிவபிரானாகிய வைத்தியன் இன்பத்துன்பங்களாகிய மருந்தை நுகர்விப்பன்.

இஃது ஏகதேச வுருவகம். ௩௩

மருத்துவன் உரைத்த நூலின் வழிவரிற் பிணிகள் வாரா
வருத்திடும் பிணிகள் தப்பில் தப்பிய வழியுஞ் செய்யத்
திருத்தினன் மருந்துசெய்யா தாரும்பிணி சென்றுந் தீர்ப்பன்
உரைத்தநூற் சிவனுமின்னே உறுங்கன்ம மூட்டித் தீர்ப்பன்.

(உரை) வாகடநூல்வழி யொழுகாது தப்பியவழியொழுக அங்ஙனமான்மிகத்தானும் பௌதிகத்தானும் வரும் பிணிகளை அதற்குத் தக்க மருந்துகளைத் திருத்தியும், தப்பியவழி யொழுகாதிருப்பவுந் தைவிகத்தான் வரும் பிணிகளை அவற்றிற்குத் தக்க உபாயங்களிலே செலுத்தியும், தீர்த்திடுவன் மருத்துவன். இவ்வாறே, சிவபிரானும் உயிர்கட்கு வரும் இருவினையைப் பலதிறத்தானு மூட்டித் தீர்ப்பன்.

மேலுருவகஞ் செய்ததனைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு. தப்பிய வழியுமென்றவும்மை இழிவுசிறப்பின்கண் வந்தது. திருத்தினனென்பது முற்றெச்சம். நன்மருந்தென்பதூஉம் பாடம். சென்றும் உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று. சென்றுமென்புழி விவ்விகுதி விகாரத்தாற் றொக்கது; *"குடிபொன்றிக் குற்றமு மாங்கே தரும்" என்றாற்போல. அவற்றிற்குத் தக்கவுபாயங்களிலேயென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. அவ்வுபாயங்களாவன தானம் பூசை யோமமுதலாயின. செய்யாதென்னும் எதிர்மறை செயவெனச்சத்திரிபு. அற்றாயினும், துன்பநுகர்ச்சியேயன்றி இன்பநுகர்ச்சியும் மருந்தோதொக்குமாறு யாங்ஙனமென்பாரைநோக்கி அஃதுணர்த்துதற் கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

மண்ணுளே சிலவி யாதி மருத்துவன் அருத்தி யோடும்
திண்ணமா யறுத்துக் கீறித் தீர்த்திடுஞ் சிலநோ யெல்லாம்

* திருக்குறள் - வெஃகாமை - க.

கண்ணிய கட்டி பாலும் கலந்துடன் கொடுத்துத் தீர்ப்பன்
அண்ணலும் இன்பத் துன்பம் அருத்தியே வினைய றுப்பன்.

(உரை) அவ்வந்நோய்கட்கேற்ப மருத்துவன் செய்யும் இரு வேறுவகையும் மருந்தாதல் உலகத்துக் காணப்படுதலின், அவ்வாறே முதல்வன் நுகர்விக்கும் இன்பத்துன்பம் இரண்டும் மருந்தாதல் உணர்ந்து கொள்க.

இவை மூன்று செய்யுளானுந் தாணிபோலத் தருமாறு தெரித்துக் கூறப்பட்டது. இனி, அண்ணல் அருத்தும் அவ்வின்பத் துன்பங்களை உயிருருந்து முறைமை எவ்வாறென்பார்க்கு இன்பத்துன்பத்திவ்வுயிர் பிறந்திறந்து வருவது போவதாமாறு கூறுகின்றார். ௩௫

பூதனு சரீரம் போனால் புரியட்ட ரூபந் தானே
யாதனு சரீர மாகி இன்பத்துன் பங்க ளெல்லாம்
நாதனார் ஆணை யுய்க்க நரகொடு சுவர்க்கம் துய்த்துத்
தீதிலா அணுவா யோனி சேர்ந்திடும் சீவ னெல்லாம். ௧௦௬

(உரை) இத்தூலவுடம்பு கழிந்தவழித் தானும் உடன்கழிதலின்றி நிலை பெற்றுள்ளதாகிய சூக்குமவுடம்பினின்றும் அவ்வினைப்பயன்களை அனுபவித்தற்குரிய வெவ்வேறு உடம்புகளுளவாதலான், உயிர்களவ்வுடம்போடு நாதனாராணை செலுத்தச் சென்று துறக்கநிரயத்தின்பத்துன்பங்களை நுகர்ந்து பின்பு அவ்வினைச்சேடம் அனுபவித்தற்பொருட்டுச் சூக்குமவுடம்போடு நிலத்திற்சென்று கருப்பாசயத்தைத் தலைப்படும்.

ஆகியென்பது காரியகாரணப் பொருள்பற்றி வருஞ் செயவெனெச்சத்திரிபு. பொன்விலங்கு போறலின் துறக்கவுடம்பையும் யாதனுசரீரமென்றார். நிலவுலகத்து வரும்போது அணுவாயோனி சேர்ந்திடு மெனவே, துறக்கநிரயங்களிற் செல்லும்போதும் யாதனுசரீரத்தைப் பற்றியே செல்லுமென்பது பெற்றாம். இங்ஙனம் பூதனுசரீரம் போனவழி யாதனுசரீரத்தைப் பற்றுதற்கும் யாதனுசரீரம் போனவழிப் பூதனுசரீரத்தைப் பற்றுதற்கும் காலம் இடையீடில்லைபோலுமெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ் செய்யுள் எழுந்ததென்பது. ௩௬

உடல்விடா யோனி பற்றி உதிப்பினும் உதிக்கு மொன்றிற்
படர்வுறூ துறும்பா வத்தாற் பாடாணம் போற்கி டந்து
கடனதாம் காலஞ் சென்றூற் கடுநர கதனில் வீழ்ந்தங்(கு)
இடருறும் உருவங் கன்மத் தளவினில் எடுக்கு மன்றே. கஉஎ

(உரை) அவ்வவ்வினைகளது வன்மை மென்மைகட்கேற்பப் பூதனுசரீரம் போயவாறே யாதனுசரீரத்தை யெடாது மற்றுமோர் பூதனுசரீரத்தை யெடுத்தலுமுண்டு; யாதனுசரீரம் போயவாறே பூதனுசரீர மெடாது மற்றுமோர் யாதனுசரீரத்தை யெடுத்தலுமுண்டு. இவையெல்லாம் இடைவிடாது நிகழ்தலுமுண்டு; இடைவிட்டு நிகழ்தலுமுண்டு.

உம்மை எதிரது தழீஇயது. பாவப்பயன் கூறவே, இனம்பற்றிப் புண்ணியப்பயனும் அவ்வாறுதல் பெறப்படும். அற்றேல் இறந்தவுயிர் தானே மீளப் பிறக்குமெனின்,—உடம்பு முதலியனவும் இறந்தவை தானே மீளத்தோன்றுமெனல் வேண்டும்; அஃதின்மையின், அதுவுமில்லையெனக் கிரீடாப்பிரமவாதி முதலியோர் கூறுங் கூற்றை யாசங்கித்து உவமைமுகத்தாற் பரிகரித்தற் கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. ௩எ

பன்னகம் அண்ட சங்கள் பரகாயந் தன்னிற் பாய்வோர்
துன்னுதோல் முட்டை யாக்கை துறந்துசெல் வதுவே போல
உன்னிய வுயிர்கள் தூல வுடல்விட்டு வானி னூடு
மன்னிடு நனவு மாறிக் கனவினை மருவு மாபோல். கஉஅ

(உரை) முன்னைத் தோல் முதலியவற்றை விட்டுச்சென்று மற்றொன்றனைப் பற்றும்பாம்பு முதலியனபோல, உயிர்களும் முன்னுடம்புவிட்டு வானெறிச் சென்று மற்றொருடம்பில் நிலைபெறும், நனவுணர்வு மாறிக் கனவுணர்வைத் தலைப்படுமாறுபோல் அறிவுவேறுபட்டு.

சென்றென்பது சொல்லெச்சம். அறிவு வேறுபட்டென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. நனவு கனவென்பன ஆகுபெயர். பன்னக முதலிய நான்குந் தான் வேறுதலின்றியுந் தன்னுடலும் இடமும் அச்சும் அறிவும் வேறுதற்கும் முறையே உவமையாயின. இவை மூன்று செய்யுளானும் இவ்வுயிர் பிறந்திறந்து வருவது போவதாமாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது. இவ்வாறு இருவினை யென்னையென்

பது முதற்பன்னகம் அண்டசம் என்பதீறாகக் கிடந்த முப்பத்து நான்கு செய்யுளும், இருவினை இன்பத்துன்பத் தென்னும் மேலைச் செய்யுளிற்கூறிய பொருள்களை அவ்வம்மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்தி வகுத்துக் கூறினவெனக் காண்க. ௩அ

தன்மமோ டதன்ம மாகித் தானிரு பயனுந் தந்து
நன்மைதீ மையினு மின்பத் துன்பினு நாடிக் காண
முன்னமே ஆன்மா வின்தன் மும்மலத் தொன்ற தாகிக்
கன்மமு மூலங் காட்டிக் காமிய மலமாய் நிற்கும். ௧உ௯

(உரை) இத்துணையுங் கூறியவாற்றாற் போகத கன்மம் எனப்படுவது, சதசத்தாற் செய்யப்படுதலின், அறம் பாவமென் றிருவகைத்தாய் இருவகைக்குமுரிய பயன் தருதலாற் செயப்படு பொருளாகிய தனக்கு முதற்காரணம் உண்டென்பது காட்டிக் கான்மிய மலமெனப்பட்டுப் பந்தமுறுத்துதல் ஒப்புமையான் மும்மலத்துள் ஒன்றென உடன்வைத் தெண்ணப்பட்டுக் காரண ஏதுவானுங் காரிய ஏதுவானும் அனுமித்தறியுமாறு நிற்கும்.

மூலகன்மங் காரியமாய்ப் பரிணமித்தன்றிப் பயன் தாராமையின், ஏனையபோல வேறு வைத்தெண்ணப்படாதாயிற்று. உம்மை சிறப்பு. கான்மியம் காமியமென மரீஇயிற்று. ௩௯

இருவினை அநாதி யாதி இயற்றலால் நுகர்வால் அந்தம்
வருமலஞ் சார்ந்து மாயா உருவுகள் மருவி யார்த்துத்
தருசெயல் முறைமை யாலே தான்பல பேதங் காட்டி
அருவதாய் நின்ற ரன்தன் ஆணையின் அமர்ந்து செல்லும்.

(உரை) அவ்வினைதான் நாசோற்பத்தி பண்ணப்பட்டுச் சந்தானமாய் வருதலாற் காரியப் பிரபஞ்சம்போல் ஆதியந்தமுடைத்தாயும் பிரவாகாநாதியாய் ஏனையிரு மலங்களின் காரியங்களோடு கூடி உயிரைப் பந்தித்துத் தனது காரிய வேறுபாட்டிற்கேற்ப அவ்வுயிர்க்குப் பல வேறுவகைப்பட்ட யோனிகளைத் தோற்றுவித்துச் சூக்குமமாய் நின்று இறைவன் ஆணையின் நடக்கும்.

அரன்தன் ஆணையினமர்ந்து செல்லுமென்றது முடிந்தது முடித்தல். இவை இரண்டு செய்யுளானும் அவ்விருவினையின் சொரூபம் இதுவென்பது கூறப்பட்டது. ௪௦

சங்கமம் தாபரங்கள் தத்தம்கன் மத்துக் கீடா
அங்குரு யோனி மாறும் அச்சுமா ருதிங் கென்னின்
இங்குமா னுடரி யற்றும் புண்ணியத் தின்ப ஈட்டம்
அங்குவான் சுரர்க ளாயோ நரர்களாய் அருந்து வாரோ.

(உரை) வினைக்கீடாக அவ்வவுயிர் அவ்வவ் யோனியின் மாறிப் பிறத்தலன்றி அச்சுமாறி மற்றொரு யோனியிற் பிறத்தலில்லை யென்பார்க்குக் கன்ம நுகர்ச்சியாமாறு யாங்ஙனம். ௬௪

நரர்களாய்த் துய்ப்ப ரென்னின் நரர்பதி சுரரு லோகம்
சுரர்களாய்த் துய்ப்ப ரென்னிற் சொன்னஅச் சழியு மாகும்
சுரர்களாய்ப் பலன்கள் துய்த்துத் தாமிங்குத் தோன்றும் போது
நரர்களாய்ப் பிறப்பர் ஞாலத் தமரராய் நண்ணி டாரே.

(உரை) கன்மநுகர்ச்சிக்கண் இம்மை மறுமைகளது இயல்பறிய வல்லார்க்கு அச்சுமாறுதல் உண்மை இனிது விளங்கும்.

அற்றேல், நரர்வடிவு முதலாயின சுரர்வடிவு முதலியனவாய் வேறுபடும் வழியும் அவ்வவாகாரம் மாறுதலில்லையெனக் கொள்வார்க்கு அதுபற்றி இழுக்கென்னை யென்பாரைநோக்கி வேறுமெடுத்துக் காட்டுதற் கெழுந்தது வருஞ்செய்யுள் என்பது. ௬௨

வண்டுக ளாகி மாறும் மயிர்க்குட்டி மற்றோர் செந்துப்
பண்டைய உருவந் தானே வேட்டுவ னுய்ப்பி றக்கும்
கண்டுகொள் யோனி யெல்லாம் கன்மத்தால் மாறு மென்றே
கொண்டன சமய மெல்லாம் இச்சொல்நீ கொண்ட தெங்கே.

(உரை) இம்மையிலும் வண்டு முதலியன அச்சுமாறுதல் கண்கூடாயறியக் கிடத்தலானும், இஃதெல்லாச் சமய நூல்கட்கு மொப்ப முடிந்ததாகலானும், அக்காட்சி யளவையோடும் உரையளவையோடும் முரணிக் கூறுவார் கூற்றுப் போலி.

அற்றாயினும், வண்டு முதலியனவற்றின் அவ்வச்சே பிறிதொன்றாய்ப் பரிணமிப்பதன்றி அஃதழிந்து வேறு தோன்றுவதன்றாகலான், அவற்றை ஈண்டெடுத்துக் காட்டுதல் அமையாதென்பாரை நோக்கி எழுந்தது வருஞ்செய்யுள் என்பது. ௬௩

அகலியை கல்ல தானாள் அரிபல பிறவி யானான்
பகலவன் குலத்திற் றோன்றிப் பாரெலா முழுதும் ஆண்டு
நிகரிலா அரச னாகும் சிலந்திநீ டுலகம் போற்றச்
சகமதில் எலிதா னன்றோ மாவலி யாய்த்துத் தானே. கஙசு

(உரை) அச்சு அழிந்தே மாறுதலும் அகலியை முதலியோர் மாட்டுக் கேட்கப்படுதலான் யாண்டுமவ்வாறே தெளியப்படும்.

அகலியை முதலியோர்க்கு அங்ஙனம் மாறியதுஞ் சாபவருள்களாலாயதன்றிக் கன்ம மாத்திரையாலாயதன்றாகலான், அதுவேபற்றி யாண்டுமவ்வாறு கோடல் பொருந்தாதென்பாரை நோக்கி எழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. சச

செப்பினாய் மாற வேறு சிலர்விதி யாலே கன்மால்
வைப்புறு மியோனி எல்லாம் மாறிவந் திடாவிங் கென்னின்
எப்படி யானுஞ் செய்திக் கிறைகரி யாவ னென்றே
முற்படமொழிந்தேனெல்லாம்முதல்வன் தன்விதியேயாகும்..

(உரை) மறைகள் ஈசன்சொல்லென்பது முதலாக மேற்கூறிப் போந்தமையின், வினைப்பயனெனப்பட்டன வெல்லாம் முதல்வனுடைய சாபஅருள்களேயாகலின் விசேடமின்மையான் ஓரிடத்திற் கண்டது யாண்டுமொக்கும்.

விதியென்றது ஈண்டுச் சாபஅருட்கண்மேற்று. இவை ஐந்து செய்யுளானும் மீமாஞ்சகரில் ஒருசாரார் மதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்துத் தான்பல பேதங்காட்டியென மேற்கூறியது சாதிக்கப் பட்டது. அற்றேல் நோக்கிற்றை நோக்கி நிற்கும் உயிர் மற்றோரச்சினைப்பற்றுதல் யாங்ஙனஞ் செல்லும் என்பாரை நோக்கி எழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. சரு

அவ்வவ யோனி தோறும் அவ்வவ உலகந் தோறும்
செவ்விதின் அறிந்து கன்மம் சேர்ந்திடா சீவன் சேரா
இவ்வகை தம்மிற் சேர்வும் இறைசெய லானாற் செய்த
எவ்வுரு வுந்தன் கன்மான் மாற்றுவன் இறைவன் தானே.

(உரை) மாயை வினைகளைக் காரியப்படுத்தி உயிர்க்குச் சேர்த்துவான் இறைவனேயென்பது மேற் பாரிசேட அளவையாற் பெறப்பட்டமையின், அஃது உயிர் முதலியவற்றின் செயலன்மையான்

இறைவன் செய்த அச்சை இறைவன் மாற்றுதற்கண் ஆசங்கை யென்னை.

இவ்வென்பது வகரவீற்றுப் பலவறிசொல், இதனுன் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. அற்றேல் இவ்வாறு அச்சு மாறித் தோன்று மாயிற் சற்காரியவாதத்திற்கு இழுக்காம்போலும் என்பாரை நோக்கி எழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. சசு

மாறியிவ் வுருவ மெல்லாம் வருவதெங் கேநின் றென்னில்
கூறிய சூக்கு மத்தாம் உருவெனிற் குறியொன் றென்னின்
வேறொரு குறியா மாரம் வீரசங் கிலியு மாகும்
தேறுநீ யொருவ ஞலிச் செயலெலாம் சிவனு லாகும். கரு௭

(உரை) செய்வானதாற்றலான் ஒருபொன் வெவ்வேறணிகலங்களாய்ப் பரிணமிக்குமாறுபோல, இறைவன தாற்றலான் ஒரு சூக்கும உடம்பு வெவ்வேறு அச்சுக்களாய்ப் பரிணமித்துத் தோன்றுதல் உண்மையின், ஆண்டுச் சற்காரியவாதத்திற் கிழுக்கில்லை. ச௭

சூக்குமங் கெட்டுத் தூலந் தோன்றிடா சூக்கு மத்தின்
ஆக்கியோ ருடல்கி டப்ப தின்றுட லாக்குந் தன்மைக்(கு)
ஒக்கிய சத்தி யுண்டாய் உடல்தருங் காலம் உற்று
நீக்கிட மரம்பின் வேரோர் நீள்மர நிகழ்ந்து மாபோல். கருஅ

(உரை) அங்ஙனஞ் சூக்கும வுடம்பினின்றும் இத்தூலவுடம் பெல்லாம் வருவது, ஆரம் வீரசங்கிலியானுற்போல ஒன்று பிறி தொன்ருவதுமன்று, வித்து மாமானுற்போல ஒன்று கெட்டு ஒன்று தோன்றுவதுமன்று, மதிக்கெழு கலைகள்போல ஒன்றின்கண் ஒன்று கிடந்து தோன்றுவதுமன்று; மற்றென்னையெனின்,—மரவேரின் மற்றொரு மரம்போலச் சூக்குமவுடம்பில் தூலவுடம்புகள் சத்திருபமா யிருந்து தோன்றுவன.

சற்காரியமாதற்கட்படும் விசேடங் கூறியவாறு. யோக்கியம் ஒக்கியமென மரீஇயிற்று. சஅ

விதிப்படி சூக்கு மத்தே உருவரும் வினையா லிங்கே
உதித்திடா உருவ மாக உருவரு மரங்கள் வித்தில்
கதித்தெழு மாமும் வித்தும் கழியும்பின் அழியுஞ் சூக்க
மதிக்கெழு கலைகள் போல வருவது போவ தாமே. கருகூ

(உரை) மரந் தோன்றுதல் வித்தையின்றி யமையாதவாறு போல, அத்தூலவுடம்பு தோன்றுதலுந் தனக்கொரு முதலில்வழிக் கூடாதென்னும் அருத்தாபத்தியால் அஃதுண்டென்பது அறியப் படும்.

சூக்குமவுடம்புண்மைக்குப் பிரமாணங் கூறியவாறு. ஆண்டுத் தோன்றும் ஆசங்கையை நீக்குதற்பொருட்டு மதிக்கெழு கலைகள் போல வருவதுபோவதாமெனவுமுடன் கூறினார். அற்றேல், தூல வடிவுக்குக் காரணம் ஐம்பெரும் பூதமேயமையும். சூக்குமவடிவு எற் றுக்கெனின்,—அறியாது கூறினாய்; சற்காரியவாதத்தில் தூலப் பொருட்குக் காரணஞ் சூக்குமமேயாவதன்றிப் பிறிதில்லையெனவும், அச் சூக்குமவுடம்பாவது சூக்குமபூதமெனப்படுந் தன்மாத்திரையான் இயன்ற வடிவாகலின், அதன் காரியமாதல்பற்றியே தூலவுடம்பை ஐம்பெரும் பூத வடிவென்பதெனவும் தெற்றெனவுணர்ந்துகொள்க. உருவருமரங்கள் வித்திற் கதித்தெழுமென்பது எடுத்துக்காட் டுவமை. மரமும் வித்துங் கழியுமென்பதுமது. அழியுஞ் சூக்கும மென்னிலென்று உரைத்துக்கொள்க. சூக்கம் பாகதச்சிதைவு. இவை மூன்று செய்யுளானுஞ் சூக்குமவுடம்பு முதற் காரணமா மாறுணர்த் தித் தான்பல பேதங் காட்டுதல்பற்றிச்சற்காரிய வாதத்திற்கு இழுக் கின்மை கூறப்பட்டது. அற்றேல், இப்பெற்றித்தாகிய சூக்குமவுடம் புக்கு மூலம் வேறில்லை போலுமெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற் கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. ௭௬

தூலமா முருவி னுக்குச் சூக்கும முதல தற்கு
மூலமா னதற்கு மூல மோகினி அதன்மு தற்றான்
மேலதாம் விந்து சத்தி சிவமிவை மிசையா மெல்லாம்
சாலவின் றருகும் ஆன்மாச் சிவத்தினைச் சார்ந்த போது. கசுப

(உரை) தூலவுடம்பிற்கு முதற்காரணஞ் சூக்குமவுடம்பு ; அதற்கு முதற்காரணம் மூலப்பகுதி; அதற்கு முதற்காரணம் மோகினி. அதுவே பரமமுதற்காரண மெனப்படும். எனைக்குண்டலினி சத்தியோ வெனின், அது சுத்தமாய் இவையனைத்திற்கும் வியாபகமாய் நிற்கும். இவ்விருவகைப் பிரபஞ்சமும் ஆன்மாச் சிவத்தினைச் சார்தற்கேது வாகிய பக்குவ காலஞ் சாலுதற்பொருட்டு இப்பெத்த காலத்துள வாவன.

அதன்முதற்று னென்பது அம்மூலப்பகுதிக்கு முதலாகிய தா னென இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையாய் மோகினியின் மேல் நின்றது. அதன் முதற்று னென்றனுவதித்து மேலதா மெனப் பரமமுதற் காரணமாதல் கூறப்பட்டது. இவ்வாறன்றி முதலென்ற தனை எழுவாயாக வைத்துரைப்பார்க்கு, நகரமிரட்டித்தல் பொருந் தாமையுஞ் சித்தாந்தத்திற்கு ஏலாமையுமுணர்க. சிவமென்றது முன் னையது சுத்தமென்னும் பொருட்டு. சாலவாகுமென வியையும். சாலுதல் அமைதல். சார்ந்தவென்னும் பெயரெச்சம் ஏதுப்பெயர் கொண்டது. இதனானே மேலதன்கண் நிகழும் ஆசங்கை நீக்கி வருஞ் செய்யுட்குத் தோற்றுவாயுஞ் செய்யப்பட்டது. இருவினையின்ப வென்னுஞ் செய்யுள்முதல் இதுகாறும் முதற்செய்யுளின் அலகிலா வுயிர்கள் கன்மத் தாணையினமர்ந்து செல்ல என்ற இரண்டாங் கூற்றை வலியுறுத்தியவாறு. இனி, இருபத்திரண்டு செய்யுளான் மூன்றாங் கூற்றின்கட்படும் முறைமையெல்லாந் தெரித்துணர்த்து கின்றார். ருO

அரன்விதி யருள தென்றே அறைந்தனம் அதுவு முன்னே
தரைநர கருந்து றக்கம் தனுகர ணாதி யெல்லாம்
வருவதுஞ் செய்த நாதி மலங்களிம் மருந்தால் தீர்த்துப்
பரகதி யதுவுந் தந்து பாதபங் கயமுஞ் சூட்டும். கசக

(உரை) எல்லாஞ் சிவத்தினைச் சார்ந்தபோது சாலவின்றாத லாகிய அதுவும் இலயம் போகம் அதிகாரமென்னும் அவத்தைகளி னின்ற இறைவன் செய்யுஞ் செய்தியென்றும் அது கருணையே யென்றுந் தொகுத்தும் வகுத்தும் மேலே கூறிப்போந்தாமாகலின், அத்தனுகரணாதிகள் மலகன்மங்களாகிய நோய்க்கு மருந்தாக அவ னால் அமைக்கப்பட்டன; அவற்றால் அந்நோய் தீர்ந்தவழிப் பர ஞானத்தை விளக்கிச் சிவானந்தப்பெரும்பேறும் அவனால் தரப்படும்.

கதியென்பது ஞானத்தினையுணர்த்தல் வடமொழி மதம். முன்னே யறைந்தனம் என்றதனால் அமர்ந்துசெல்லத் தலைவனாதற் கட்படும் இயல்பெல்லாம் ஈண்டே கூறற்பாலனவாயினும், ஒவ்வோ ரியைபுபற்றி ஆண்டாண்டு ஒருங்கு வைத்தோதப்பட்டன. அவை யெல்லாம் ஈண்டுய்த்துரைத்துக் கொண்டுணர்க என்பதூஉமாயிற்று. மாயாகாரியமெல்லாஞ் சிவத்தினைச் சார்தற்பொருட்டாமாறு யாங்

னமென்னும் ஆசங்கையை நீக்குதற்பொருட்டு அநாதி மலங்களிம் மருந்தாற்றீர்த்துப் பரகதியத்துவுந் தந்து பாதபங்கயமுஞ் சூட்டுமென் ருர். மலந்தீர்க்கு முகத்தால் அவையங்ஙனமாமென்றவாறுயிற்று. *"இலனென்றுதீயவை செய்யற்க" என்றாற்போல அன் ஈறுஈண்டுத் தன்மைக்கண் வந்தது. மேல் இன்பத்துன்பமருத்தியே வினையறுப்ப னென்ற ஆசிரியர், ஈண்டு மாயாகாரியங்களை மருந்தென்றல் மலை வாம் போலுமெனின்.—ஆகாது; நோய் தீர்தற்கு ஏதுவாயினவெல் லாம் மருந்தெனப்படுமாகலின், அது †"உற்றவன்றீர்ப்பான் மருந் துழைச் செல்வானென்—றப்பானாற் கூற்றே மருந்து" என்பதனானு மறிக. இஃது ஏகதேசவுருவகம். இதனானே மேற்கூறிப் போந்த தூலம் குக்குமம் மான் மோகினி விந்துவெல்லாம், மருத்துவனுக்கு மருந்துபோல, மலவயித்தியனாகிய அரனுக்குப் பரிக்கிரக விபூதி யாதல் கூறப்பட்டது. ருக

எழுமுடல் கரண மாதி இவைமலம் மலம லத்தாற்
கழுவுவ னென்று சொன்ன காரண மென்னை யென்னில்
செழுநவ அறுவை சாணி உவர்செறி வித்த மூக்கை [னேன்.
முழுவதுங் கழிப்பன் மாயை கொடுமல மொழிப்பன் முன்

(உரை) அழுக்கைக்கொண்டு அழுக்கை நீக்கவேண்டுதலின், மாயேயமலம் ஏனை மலங்கட்கு மருந்தாகக் கூறப்பட்டது.

மலம் அழுக்கு என்பன ஒருபொருட்கிளவி. இதனானே மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது, இனி, அம்மாயை மாயேயங்களது இயல் பாவது என்னையென்பார்க்கு, அதனை வகுத்துக் கூறுவான்தொடங்கி னார். ருஉ

நித்தமாய் அருவாய் ஏக நிலையதாய் உலகத் திற்கோர்
வித்துமாய் அசித்தா யெங்கும் வியாபியாய் விமல னுக்கோர்
சத்தியாய்ப் புவன போகந் தனுகர ணமும் உயிர்க்காய்
வைத்ததோர் மலமாய் மாயை மயக்கமுஞ் செய்யு மன்றே.

(உரை) உலகிற்கு முதற்காரணம் எனப்படும் மாயையாவது நித்தமாதல் முதலிய இலக்கணங்களை யுடையது.

---

* திருக்குறள் - தீவினையச்சம் - ரு.

† ஷை - மருந்து ௧௦.

மாயையின் சொரூபங் கூறுவார், புவனபோகந் தனுகரணமும் உயிர்க்காயென்றும், அதுவும் மாத்திமிகர் மதம்பற்றிச் சூனியத்திற் செல்லாமைப்பொருட்டு உலகத்திற்கோர் வித்துமாயென்றும், அதுவும் கணிக வாதிகள் மதம்பற்றிச் சார்பினிற் செல்லாமைப்பொருட்டு நித்தமாயென்றும், அதுவும் உலோகாயதர் மதம்பற்றி பூதங்களிற் செல்லாமைப்பொருட்டு அருவாயென்றும், அதுவும் வைசேடிகர் முதலியோர் மதம்பற்றிப் பரமாணுக்களிற் செல்லாமைப் பொருட்டு எங்கும் வியாபியாயென்றும், அதுவுஞ் சாங்கியர் மதம்பற்றி முக்குணங்களிற் செல்லாமைப்பொருட்டு ஏக நிலையதாயென்றும், அதுவும் பாற்கரியர் மதம்பற்றிப் பிரமத்திற் செல்லாமைப்பொருட்டு விமலனுக்கோர் சத்தியாயென்றும், அதுவும் சிவாத்துவித மதம்பற்றிச் சிற்சத்தியிற் செல்லாமைப் பொருட்டு அசித்தாயென்றும், அதுவும் மாயாவாதி மதம்பற்றி அநிருவசனத்திற் செல்லாமைப்பொருட்டு வைத்ததோர் மலமாயென்றும், இத்தன்மைத்தாகிய மாயை ஆணவ மலம்போல மயக்கமே செய்யுமென்னுஞ் சைவருள் ஒரு சாராரை மறுத்தற்பொருட்டு மயக்கமுஞ் செய்யுமென்றுங் கூறினர். செய்யுளாகலின் முறை பிறழ வைக்கப்பட்டன. ஈண்டு மயக்க மென்றது விபரீத உணர்வை. மயக்கமும் என்னும் உம்மை, அது தன்னியல்பன்மையுணர நின்றது. ருங

மாயையிற் கால மோடு நியதிபின் கலாதி தோன்றும்
ஆயஅக் கால மூன்றாய் ஆக்கியு மளித்தும் போக்கிக்
காயமோ டுலகுக் கெல்லாம் காலசங் கையினைப் பண்ணி
நாயக னாணை யாலே நடத்திடுஞ் சகத்தை யெல்லாம். கசச

(உரை) அத்தன்மைத்தாகிய மாயையினின்றுங் காலமுதலிய தத்துவங்களுளவாம். அவற்றுட் காலமாவது முதல்வனாணையான் முத்திறப்பட்டுத் தனக்குக் கீழுள்ள காரியப் பிரபஞ்சம் அனைத்தையுங் காலவரை யறையிற் படுத்திக் கன்மத்தை வரைசெய்து நிற்கும்.

எண்ணும்மை முன்னருஞ் சென்றியையும். நாயகன் ஆணையாலே என்பதனைத் தத்துவாதிகார முழுதினும் உய்த்துரைக்க. ருச

நியதிபின் தோன்றிக் கன்ம நிச்சயம் பண்ணி நிற்கும்
அயர்விலாக் கலைபின் தோன்றி ஆணவம் ஒதுக்கிச் சித்தின்

செயல்புரி கிரியா சத்தி தெரிவிக்குஞ் சிறிதே வித்தை
உயர்கலை யதனில் தோன்றி அறிவினை உதிக்கப் பண்ணும்.

(உரை) நியதிதத்துவம் அக்காலத்தின் பின்னாக மாயையினின்றுந் தோன்றி அவரவர் செய்த கன்மம் அவரவரே நுகருமாறு நியமிக்கும். அதன்பின் அம்மாயையினின்றே கலைதோன்றி ஆணவத்தை ஏக தேசத்தின் நீக்கி ஆன்மாவின் கிரியாசத்தியை விளக்கி வினைக்கீடாக வரும் போகத்திற் செலுத்தி நிற்கும். அக்கலையினின்றும் வித்தை தோன்றி அவ்வான்மாவினது ஞானசத்தியை ஏகதேசத்தில் விளக்கி அதன்கட் செலுத்தி நிற்கும். ருடு

விச்சையின் அராகந் தோன்றி வினைவழி போகத் தின்கண்
இச்சையைப் பண்ணி நிற்குந் தொழிலறி விச்சை மூன்றும்
வைச்சபோ திச்சா ஞானக் கிரியைமுன் மருவி ஆன்மா
நிச்சயம் புருட னாகிப் பொதுமையின் நிற்ப னன்றே. கசசு

(உரை) அவ்வித்தையினின்றும் அராகந் தோன்றி இச்சாசத்தியை விளக்கி அப்போகத்திற் செலுத்தி நிற்கும். இவ்வாறு கலை முதலிய மூன்றுந் தொழின் முதலிய மூன்றனையும் விளக்கியவழி, கன்மத்தை வரையறுத்தலும் நியமித்தலுஞ் செய்யுமுகத்தான் உப கரிப்பனவாய காலநியதிகளும் உளப்படப் பஞ்சகஞ்சுகமுடைய உயிர், அவ்விச்சை முதலிய மூன்றனையும் ஏகதேசத்தின் மருவிப் பொதுவகையாற் புருட தத்துவமெனப் பெயர்பெற்று அப்போகத்தி லுன்முகமாய் நிற்கும்.

சிறப்பு வகையாற் புருடதத்துவமென நிற்றல் மூலப்பகுதியிற் றோன்றும் அவிச்சை முதலிய பஞ்சக்கிலேசமும் உடைத்தாய வழியே என்பார், ஈண்டுப் பொதுமையின் நிற்பனென்றார். போகத் துன்முகமாகிய உயிரே புருட தத்துவமென நிற்பதன்றி வேறில்லை யென்ப துணர்த்துவார், நிச்சயம் புருடனாகி என்றார். ருசு

வருங்குண வடிவாய் மூலப் பிரகிருதி கலையில் தோன்றித்
தருங்குண மூன்றாய் ஒன்றிற் றொன்மூன்றாய் மும்மூன் றாகும்
இருங்குண ரூப மாகி இயைந்திடு மெங்கும் ஆன்மாப்
பெருங்குண வடிவாய்ப் போக சாதனம் பெந்த மாமே. கசஎ

(உரை) அதன்பின் மூலப்பகுதி கலையினின்றும் அவ்வியத்த குண வடிவாய்த் தோன்றித் தன்கணின்றும் வியத்தமாய்த் தரப்படுங் குணதத்துவஞ் சாத்துவிக முதலிய மூவகையாய் அவற்றுளொவ்வொன்று முத்திறப்பட்டு ஒன்பது வகையாம். போகத்திற்குச் சாதனமாய தன்கட்டோன்றும் புத்தி முதலிய தத்துவங்களும் குணவடிவேயாய் உயிரைப் பந்திக்கும். அதனாற் போகநுகரும் இடமெங்கணும் உயிரும் அக்குண ரூபமாய் நிற்கும். ௧௭

சித்தமாம் அவ்வி யத்தம் சிந்தனை யதுவுஞ் செய்யும்
புத்திஅவ் வியத்தில் தோன்றிப் புண்ணிய பாவஞ் சார்ந்து
வத்துநிச் சயமும் பண்ணி வருஞ்சுக துக்க மோகப்
பித்தினின் மயங்கி ஞானக் கிரியையும் பேணி நிற்கும். ௧௪௮

(உரை) குணதத்துவத்திற்குக் காரணமெனச் சித்திக்கப்பட்ட மூலப்பகுதி, அக்குணதத்துவத்தைத் தோற்றுவித்தலேயன்றி, விபரீதவுணர்வுடையதாகிய அவிச்சையினையுந் தோற்றுவிக்கும். அதன் பின்பு புத்திதத்துவம் அந்தக் குணதத்துவத்தினின்றுந் தோன்றி அவ்வவுயிர்கள் செய்த புண்ணிய பாவங்கள் தன்பாற் சாரப்படுதலும், அவ்விருவினைக்கீடாக வந்த விடயத்தை இஃதின்னதென நிச்சயித்தலும், நிச்சயித்தபின் சுகதுக்கமோகவடிவாய்ப் பரிணமித்தலும், பரிணமித்த வழி உயிரின்அறிவு தொழில்கட்கு விடயமாதலுமுடைத்தாய் நிற்கும்.

'சித்தமாம் அவ்வியத்தஞ் சிந்தனையதுவுஞ் செய்யும்' என்பதனைச் சித்தத்தின்மேல் வைத்துரைப்பாருமுளர். *"சிந்தைநினைவையம் வந்துதருமனமொழிய வகுப்பொணுதே" எனப் புடைநூலாசிரியர் ஓதுதலின், மனத்தின் பின்னதாயதன்கண் அடங்குஞ் சித்தத்தை ஈண்டுக் கூறுதற்கோரியைபின்மையானும், புடைநூலாசிரியர் அவ்வாறோதாமையானும், சிவாகமங்களோடு முரணுதலானும், அவ்வுரை போலியென்றொழிக. ஈண்டுச் சிந்தனையென்றது எற்புழிக்கோடலான் விபரீதவுணர்வின்மேற்றாயிற்று. உம்மை இறந்தது தழீஇயது. கன்மாலென்றாற்போல வியத்தமென்பது அம்முக்கெட்டு உருபேற்று வியத்திலென நின்றது. அகாம் சுட்டுப்பொருட்டு. சார்ந்து சாரப்

* சிவப்பிரகாசம் - பொது - ௩.

பட்டு. பேணி பேணப்பட்டு. பித்துப்போல உயிரை மயக்குதலாற் சுகதுக்கமோகங்களைப் பித்தென்றார். மயங்குதல் ஈண்டுப் பரிண மித்தல். ருஅ

ஆங்காரம் புத்தி யின்கண் உதித்தகந் தைக்கு வித்தாய்
ஈங்கார்தான் என்னோ டொப்பார் என்றியான் என்ன தென்
றீங்காதே நிற்குந் தானும் மூன்றதாய் நிகழு மென்பார்
பாங்கார்பூ தாதி வைகா ரிகம்தைச தம்தா னென்றே. கசகூ

(உரை) அப்புத்தி தத்துவத்தினின்றும் அகங்காரதத்துவந் தோன்றி, என்னோ டொப்பாரில்லையென அகந்தைப்படுதற்குக் காரணமாய் வாயிற்காட்சிக்கு விடயமாய்த் தோன்றியதொன்றனை இஃதின்னதென்று புத்திதத்துவ நிச்சயிக்கும்படியாக யானென்றும் எனதென்றும் அதன்கண் ஒருப்பட்டெழுந்து ஆன்மாவோடும்வேற்றுமையின்றி நிற்கும். அதுவுங் குணவேற்றுமைபற்றிப் பூதாதி முதலிய வேறுபாட்டான் முத்திறப்படும்.

அகங்காரம் ஆங்காரமென மரீஇயிற்று. நீங்காது நிற்குமெனவே, அது கலைபோல வினைமுதற்காரகமென்று உபசரிக்கப்படுமென்பதாயிற்று. ருகூ

மனமது தைசதத்தின் வந்தொரு பொருளை முந்தி
நினைவதுஞ் செய்தங் கைய நிலைமையின் நிற்கு மாங்கே
இனமலி சோத்தி ராதி கன்மஇந் திரிய மெல்லாம்
மூனமுறை செய்த வைகா ரிகம்தரு மென்பர் முன்னோர்.

(உரை) அம்மூன்றனுள், தைசத அகங்காரத்தினின்றும் மனந் தோன்றி எதிர்ப்பட்டதொரு விடயத்தை இஃதியாதாகற்பாற் றெனச் சித்தரூபமாய் நின்று சிந்தித்தும், பின்னதன்கணையுற்று நிச்சயித்தற்கண்ணதாகிய வேட்கையை விளைத்தும் நிற்கும்; மனத்தின் பின்னதாக ஞானேந்திரியங்களும் அத்தைசத அகங்காரத்தினின்றே தோன்றும். ஏனை வைகரி யகங்காரத்தினின்றுங் கன்மேந்திரியம் ஐந்துந் தோன்றும்.

சோத்திராதி தோன்றுமெனச் சொல்லெச்சம் வருவித்துரைக்க.

நற்செவி துவக்குக் கண்நா நாசிஐந் தினையு நல்லோர்
புத்திஇந் திரிய மென்று புகன்றனர் இவைத மக்குச்

சத்தநற் பரிச ரூப இரதகந் தங்க ளைந்தும்
வைத்தனர் விடய மாக அடைவினின் மருவு மென்றே.

(உரை) அவ்விருவகை இந்திரியங்களுள் ஞானேந்திரியங்களாவன சோத்திரமுதலிய ஐந்துமாம். அவற்றிற்கு விடயமாவன முறையே சத்தமுதலிய பூதகுணம் ஐந்துமாம். சுக

வாக்கொடு பாதம் பாணி பாயுவோ டுபத்த மைந்து
நீக்கினர் முன்னே கன்மேந் திரியங்க ளெனநி னைந்தே
ஆக்கிய வசன கமன தானமும் விசர்க்கா னந்தம்
ஊக்கமார் ஐந்து மைந்தின் தொழிலென ஓதி னாரே. கருஉ

(உரை) ஏனைக் கன்மேந்திரியங்களாவன வாக்கு முதலிய ஐந்துமாம். இவை தொழில் செய்யுங் கருவியாகலின் ஞானேந்திரியங்களின் வேறாக வைத்துக் காணப்படும். இவற்றின் தொழிலாவன முறையே வசன முதலிய ஐந்துமாம்.

அற்றேல், ஆன்மாவின் ஞானக்கிரியைகளை விளக்குதற்கு இந்திரியம் அந்தக்கரணங் கலாதியென்னும் முத்திறத்துள் ஒன்றே யமையுமாகலின் ஏனைய மிகையாம்போலுமெனின், அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுள் என்பது. சுஉ

வாயாதி சோத்தி ராதி புறத்துவாழ் கருவி யாகும்
ஓயாத மனாதி காயத் துணருமுட் கருவி யாகும்
ஆய்வார்கட் கராக மாதி அவற்றினுட் கருவி யென்பர்
மாயாள்தன் வயிற்றி வற்றால் துடக்குண்டு வாழு மான்மா.

(உரை) அவ்விருவகை இந்திரியங்களும் ஒன்றனை விடயிக்கலுறுவார்க்கு உடம்பின் புறத்தே தோன்றி விடயிக்கும் புறக்கருவிகள்; மனமுதலாயின அவ்விந்திரியங்களால் தரப்பட்ட விடயத்தை உடம்பின் அகத்தே நின்று விடயிக்கும் உட்கருவிகள்; ஏனைக் கலாதிகளாவன அவ்வந்தக் கரணங்களான் விடயிக்கப்பட்டு வந்த பயனை ஆன்மாவின் இச்சாஞானக்கிரியைகட்குப் பொருத்துவனவாய உள்ளந்தக் கரணங்களாம்; இவை தம்முள் வேற்றுமையாகலின் இம்முத்திறக் கருவிகளும் ஒருதலையான் வேண்டப்பட்டு உயிரைப் பந்தித்து நிற்கும்.

மாயாளெனப் பெண்பாலாகக் கூறியது வடமொழி மதம்பற்றி ; உருவகஞ் செய்தற்பொருட் டெனினுமாம். ஓயாமை மனத்துக் கடை. சுங

ஓசைநற் பரிச ரூப இரதகந் தங்க ளென்று
பேசுமாத் திரைக ளைந்தும் பிறக்கும்பூ தாதி கத்தின்
நேசஇந் திரியங் கட்கு நிகழறி விதனூற் காண்டும்
ஆசைசேர் மனாதி தன்மாத் திரைபுரி யட்ட கந்தான். கருச

(உரை) அவ்விருவகை இந்திரியங்களுந் தோன்றியபின் ஏனைப் பூதாதி யகங்காரத்தினின்றுஞ் சத்த முதலிய தன்மாத்திரை ஐந்துந் தோன்றி அவ்விந்திரியங்கள் தத்தம் விடயங்களை விடயிக்குமாறு ஊக்கஞ் செய்வித்து உடனிற்கும். இத்தன் மாத்திரைகள் ஐந்தும் அந்தக்கரணங்கள் மூன்றுமாகிய எட்டுங் கூடிப் புரியட்டக உடம்பா மென்றறிக.

மாத்திரையென்றது தலைக்குறை. விடயவடிவாகிய சத்தாதி கட்குந் தன்மாத்திரை வடிவாகிய சத்தாதிகட்குந் தம்முள் வேற் றுமை காணமாட்டாதாருக்கு வேற்றுமை காட்டுவார், மனாதி தன் மாத்திரை புரியட்டகமென்பதூஉமுடன் கூறினார். சுச

சாற்றிய பஞ்ச தன்மாத் திரைகளிற் சத்த முன்னாத்
தோற்றும்வான் வளிதீ நீர்மண் தொடக்கியே ஒன்றுக்கொன்
ஏற்றமா மோசை யாதி இருங்குண மியைந்து நிற்கும்[றங்(கு)
ஆற்றவே விடயபூதம் அங்காங்கி பாவத் தாமே. கருரு

(உரை) அச் சத்த முதலிய தன்மாத்திரைகள் ஐந்தினும் நின்று முறையே ஆகாய முதலிய தூலபூதம் ஐந்துந் தோன்றி அவற்றுடன் பிரிப்பின்றி முறையே ஒன்றற்கொன்றேற்றமாகிய சத்த முதலிய குணங்கள் வியத்தி ரூபமாக உடையனவாய் நிற்கும். இவ்வைம் பெரும் பூதங்கள் தன்மாத்திரையோடு கூடிநின்ற இந்திரியங்களின் தொழிற்பாட்டை யூக்குதற்கு இவற்றின் காரிய பூதங்களாகிய தாத்து விகங்கள் அறுபதும் அங்காங்கி முறைமையவாய் உடனிற்கும்.

ஆற்றுதல் வல்லுதல். விடயமென்றது ஈண்டுக் காரியமென்னுந் துணையாய் நின்றது. இவை பதினான்கு செய்யுளானுந் தத்துவங்க ளொன்றினொன்று தோன்று முறைமையும் அவற்றின் தொழிற்

பாடும் பயனுந் தாத்துவிகங்களதியல்புங் கூறப்பட்டன. இந்தத் தத்துவங்களெல்லாம் அகமும் அகப்புறமும் புறமுமென மூவகைப்படும்; அவற்றுள் பூதங்களின் வைத்துப் புறப்பூதங்களிற்படும் விசேடங் கூறுகின்றார். சுரு

இரந்தர மாகி வான்றான் இடங்கொடுத் திடும்ச லித்துப்
பரந்தவை திரட்டும் கால்தீச் சுட்டொன்று வித்தல் பண்ணும்
நிரந்தரங் குளிர்ந்து நின்று பதஞ்செயும் நீர்மண் தானும்
உரந்தரு கடின மாகித் தரித்திடும் உணர்ந்து கொள்ளே.

(உரை) ஆகாய முதலிய ஐம்பெரும் பூதங்கள் முறையே வெளியாதல் இடங்கொடுத்தன் முதலிய குணமுந் தொழிலும் உடையன.

மண்புனல் அனல்கால் வான்பால் வடிவுநாற் கோண மாகும்
தண்பிறை மூன்று கோணம் தருமறு கோணம் வட்டம்
வண்பொன்மை வெண்மை செம்மைகறுப்பொடு தூமவன்னம்
எண்தரும் எழுத்துத் தானும் லவரய ஹவ்வு மாமே. கருஎ

(உரை) அவை நிலமுதலாகக்கொண்டு முறையே நாற்கோண முதலிய ஐவகை வடிவும் பொன்மைமுதலிய ஐவகை நிறங்களும் லகாமுதலிய ஐவகைப் பீசங்களுமாகிய இவையுமுடையன. சுஎ

குறிகள்வச் சிரத்தி னோடு கோகந தஞ்சு வத்தி
அறுபுள்ளி அமுத விந்து அதிதெய்வம் அயன்மா லாதி
செறிபுக ழீச னோடு சதாசிவம் பூத தெய்வம்
நெறிதரு கலைஐந் திற்கும் நிகழ்த்துவர் இந்த நீர்மை. கருஅ

(உரை) வச்சிரமுதலிய அடையாளம் ஐந்தும் அயன் முதலாகிய அதிதெய்வம் ஐந்துமாகிய இவையும் அப்பூதங்கள் முறையேயுடையனவாம்; இவை நிவிர்த்திமுதலிய கலைகட்கும் இவ்வாறே கூறப்படும்.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் புறப்பூதங்களதியல்பு வேறெடுத்துக்கொண்டு வகுத்துக் கூறப்பட்டது. எனை யகப்பூதங்களதியல்பு மேச இந்திரியங்கட்கு நிகழறிவிதனாற் காண்டுமெனவும், அகப்புறப் பூதங்களதியல்பு ஆசைசேர் மனுதி தன்மாத்திரைபுரி யட்டகந்தானெனவும், சூக்குமபூதமாகிய தன்மாத்திரைக் கோதியவாறுபற்றி அறியக் கிடந்தன. சுஅ

சுத்ததத் துவங்க ளென்று முன்னமே சொன்ன ஐந்தும்
இத்தகை மையின் இயம்பும் இவைமுப்பத் தொன்று மாகத்
தத்துவ முப்பத் தாறுஞ் சைதன் னியங்க ளைந்து
சித்தசித் தான்மா வொன்று முப்பதும் அசித்தே செப்பில்.

(உரை) இயைபுபற்றி மேலைச்சூத்திரத்துட் கூறிப்போந்த சுத்த தத்துவங்கள் ஐந்துடன் ஈண்டுக் கூறிய தத்துவ முப்பத்தொன்றும் உளப்படத் தொகையான் முப்பத்தாறு தத்துவமாம். இவற்றுள், முன்னைய ஐந்துஞ் சடமாயினுஞ் சிற்சத்திக்குச் சுதந்திரவடிவாகலிற் சைதன்னியமெனப்படும்; ஏனை முப்பத்தொன்றனுட் புருடதத்து வஞ் சார்ந்ததன் வண்ணமாய்ச் சித்தசித்தெனப்படும்; அஃதொழிந்த முப்பதும் அசித்தெனவேபடும்.

சித்தசித்தென்றது தமிழ்நூலின் முடிபு. இதனான் மேற்கூறிப் போந்த தத்துவங்களுக்குத் தொகையும் அவற்றதியல்புங் கூறப் பட்டன. சுசு

ஐந்துசுத் தத்தின் கீழேழ் சுத்தாசுத் தம்அசுத் தந்
தந்திடும் புமான்கீ ழெண்மூன் றுயதத் துவஞ்சீ வற்கு
வந்திடும் பிரேர காண்டம் மருவுபோ கசயித் திரத்தோ(டு)
அந்தமில் அணுக்க ளுக்குப் போக்கிய காண்ட மாமே. கசுO

(உரை) இத்தத்துவம் முப்பத்தாறனுள், முன்னைந்தும் நடுவண் ஏழும் பின்னிருபத்து நான்கும், முறையே, சுத்தம் மிச்சிரம் அசுத்த மெனவும், பிரேரகாண்டம் போகசயித்திருகாண்டம் போக்கியகாண்ட மெனவுங் காரணக்குறி பெற்று, முத்திறப்படும்.

முன்னைய ஐந்துஞ் சுத்தமாதன் மேற்கூறிப் போந்தமையின் ஈண்டு அனுவதித்தொழிந்தார். போகசயித்திருவென்னும் வட சொல்லினுருகாரமும் அதனோடென்பதனுள் அன்சாரியையும் விகாரத்தாற்றொக்கன. அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. இவை கார ணக்குறியாமாறு உய்த்துணர்ந்துகொள்க. இதனானே அம்முப்பத் தாறு தத்துவமும் மூவினமாதல் கூறப்பட்டது. எO

தத்துவ ரூப மாகும் தரும்அரு வுருவ மெல்லாம்
தத்துவம் தூல சூக்க பரங்களு மாகி நிற்கும்

தத்துவம் தன்னிற் சாரும் அணுக்கள்சா தாக்கி யத்தில்
தத்துவ சத்தம் சாரும் சகலமும் தத்து வங்காண். கசுக

(உரை) அருவுமுருவும் அருவுருவுமாயுள்ள காரியப்பிரபஞ்சம் அனைத்தும் இத்தத்துவவடிவேயாம். இம்முப்பத்தாறுந் தூலதத்துவஞ் சூக்குமதத்துவம் அதிசூக்கும தத்துவமென ஒரோவொன்று மூவகைப்பட்டுப் பொதுவும் பொதுச்சிறப்புஞ் சிறப்புமாய் நிற்கும். இத்தன்மையவாய தத்துவங்களை யதிட்டிக்கும் அணுபக்க சம்புபக்கத் ததிதெய்வங்களும் அவ்வத் தத்துவப்பெயர் பெறுமாகலான் எல்லாப் பொருளையுந் தத்துவங்களின் வைத்துக் காண்க.

எனவே, இத்தத்துவம் முப்பத்தாறும் உணர்ந்தானுக்கு எல்லாப் பொருளும் இனிது விளங்குமென்பதாயிற்று. இச்செய்யுளிற் கூறிய பொருளனைத்துஞ் சிவாகமங்களின் விரித்துணர்ந்துகொள்க. இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறெல்லாம் உரைப்ப. இதனானே தத்துவங்கள் ஒருதலையான் உணரற்பாலன என்பது கூறப்பட்டது. எக

தத்துவம் எண்மூன் றும்சென்று ஆன்மதத் துவத்தொ
டுங்கும், வித்தையி னொடுங்கும் ஆறும் சிவத்தினி னொடுங்
கும் மூன்றும், நித்ததத் துவம்இம் மூன்றும் என்பர்கள்
இரண்டு நின்ற, சுத்தமாம் சிவத்தொ டுங்கும் தோற்றமும்
இதுபோ லாகும். கசுஉ

(உரை) இம்முப்பத்தாறு தத்துவங்களுஞ் சங்காரகாலத்துத் தத்தங் காரணங்களின் ஒடுங்கும்வழி, நிலமுதன் மூலப்பகுதி யீறாகிய இருபத்துநான்கு தத்துவங்களுஞ் ஸ்ரீகண்ட ருத்திரனொடுங்கும்; மூலப்பகுதிக்கு மேலுள்ள ஆறு தத்துவமும் வித்தை ஈசராகிய அனந்தரானொடுங்கும்; அவற்றின்மேலுள்ள சுத்ததத்துவம் முதலிய மூன்று தத்துவமும் இலயத்தினின்ற சிவனொடுங்கும்; ஏனைச் சத்தி தத்துவஞ் சிவதத்துவம் இரண்டுஞ் சுத்த சிவனுல் ஒடுங்கும். இவை புநருற்பவமாங்காலும் அவ்வவை அவ்வவராலாம். இவருட் சுத்தசிவன் ஒருவனே நித்தியன்; ஏனை மூவரையும் அவ்வாறு நித்தியர் என்பாருமுளர்; அஃதுபசாரமே.

மூலப்பகுதிக்குங் குணதத்துவத்திற்குந் தம்முள் வேற்றுமை அவ்வியத்தமாதலும் வியத்தமாதலு மாத்திரையே யன்றி ஏனைய போலப் பரிணும விசேடமின்மையின், அதுபற்றி அவை இரண்டனையும் ஒன்ருக வைத்தெண்ணினுர். ஏதுப்பொருட்கண் வரும் இன்னுருபு ஏனையிடங்களினும் விரித்துரைக்க. ஆன்மாவுக்கு அதிதெய்வமாகிய தத்துவம் ஆன்ம தத்துவமென உருத்திரனுக்குப் பெயராயிற்று. ஈண்டான்மாவென்றது ஏற்புழிக்கோடலாற் சகலவர்க்கத்தின்மேல் நின்றது. தத்துவமென்பது பொதுச்சொல். ஆன்ம தத்துவம் வித்தியாதத்துவம் சிவதத்துவமென அவவக் காரணக் கடவுளர் பெயர் இயைபுபற்றி அவ்வத் தத்துவங்களுக்குமாயின என்பதுணர்த்துவார், அவரை அவ்வப் பெயரால் கூறினுர். இனி, நவந்தருபேதங் கூறுவான் புகுந்த ஆசிரியர் அதற்குத் தோற்றுவாயாக இச்செய்யுளை ஈண்டு வைத்தாராயினும், இயைபுபற்றி, ஐந்து சுத்தத்திெனன மூவகைப்படுத்தோதிய செய்யுளின் பின்ஞக வைத்துக் கண்டுகொள்க. இதஞனே அத்தத்துவங்களைத் தோற்றியொடுக்குங் காரணக் கடவுளர் இவரென்பது வகுத்துக் கூறப்பட்டது. இத்துணையும் மூன்ருங் கூற்றிற் படுமுறைமை யெல்லாந் தொகுத்துக் கூறியவாறு. இனி ஏழு செய்யுளான் நாலாங் கூற்றைத் தெரித்துணர்த்துகின்ருர். எஉ

மோய்தரு பூத மாதி மோகினி அந்த மாகப்
பொய்தரு சமய மெல்லாம் புக்குநின் றிடும்பு கன்று
மெய்தருஞ் சைவ மாதி இருமூன்றும் வித்தை யாதி
எய்துதத் துவங்க ளேயும் ஒன்றுமின் றெம்மி றைக்கே.

(உரை) சாருவாகமுதல் ஐக்கியவாதசைவம் ஈருகிய புறப்புறச் சமயமும் புறச்சமயமும் அகப்புறச்சமயமும் என்னும் முக்கூற்றுச் சமயத் தெய்வங்களெல்லாம் பூதமுதல் அசுத்த மாயாதத்துவ மீருக ஒவ்வொரு தத்துவங்களின் நிலைபெறும். சிவாகமங்களுட் கூறப்படும் "ஏகனநேகனிருள்கரும மாயையிரண்டு" என்னுமாறு பொருட்கும் உண்மைத் தன்மை விளக்குகின்ற சைவமெனப்படுந் தலையாகிய அறுவகைச் சமயத் தெய்வமாய் நின்ற அதிகாரபோகலய சிவபேதங்கள் சுத்தவித்தை முதலிய ஐந்து தத்துவங்களுள் ஒவ்வொன்றின்

நிலைபெறும். சித்தாந்த சைவத் தெய்வமாகிய சுத்தசிவம் இம்முப் பத்தாறையும் கடந்து நிற்கும்.

அமலனுதலைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு. அவ்வத் தெய்வங்கள் நிலைபெறுந் தத்துவமே அவ்வச் சமயத்தார்க்கு முத்தித்தான மென்பதூஉம் இதனாற் பெறுதும். அவ்வவற்றின் மேலுள்ள தத்துவங்கள் அவ்வச்சமயத்தார்க் குணர்ச்சி செல்லாமையின், அவ்வத் தத்துவத்தினளவினன்றி அவருக்கு மேற்சேறல் கூடாமை யறிக. சமயத் தெய்வங்களைச் சமயமென் றுபசரித்தார். இருமூன்றும் என்றதுமது. ஆணவமலத்துண்மை கொள்ளமாட்டாத ஐக்கியவாத சைவரை நீக்குதற்கு, மெய்தரு சைவமென்றும், ஆதியிருமூன்றென்றும் விசேடித்தார். பாடாணவாத சைவமுதற் சுத்த சைவம் ஈறாகக் கிடந்த ஏழுனுள் பாடாண வாதத்திற்கும் பேதவாதத்திற்குந் தம்முள் வேற்றுமை சிறிதாதல்பற்றி அவையிரண்டனையும் ஒன்றாக வைத்து இருமூன்றெனத் தொகை கூறியவாறு. இவ்வாறன்றி யுரைப்பனவெல்லாஞ் சிவாகமங்களோடு முரணுமென்றொழிக. எ௩

சிவஞ்சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவன் திகழும் ஈசன்
உவந்தருள் உருத்தி ரன்தான் மால்அயன் ஒன்றின்ஒன்றாய்ப்
பவந்தரும் அருவ நாலிங் குருவநா லுபய மொன்றாய்
நவந்தரு பேதம் ஏக நாதனே நடிப்ப னென்பர். ௧௬௪

(உரை) அங்ஙனமொன்றுமின்றி நிற்கும் எம்மிறைவன் ஒன்றின் ஒன்றாகத் தோன்றி ஒவ்வொரு தத்துவங்களி னின்றுகொண்டு தத்தந் தொழில்களைச் செய்யுஞ் சிவமுதல் அயனீறாகிய முத்திறத் தொன்பதுவர்க்கத்தினும் வேற்றுமையின்றி நின்று அவ்வத்தொழில்களைச் செய்வன்.

ஏகாரம் தேற்றம். 'மேல் ஒருவனே இராவணாதி பாவகமுற்றாற் போல' என்றதனை ஈண்டும் அறிவுறுத்துவார், நடிப்பனென்றார். செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற் றொக்கது. இவ்வொன்பது பேதத்துட் சத்திவிந்துவென்னும் இரண்டும் சத்திபேதமாயினும், ஏனை மனோன்மனிமுதலிய பேதம்போலன்றி ஒன்றின்ஒன்றாகப் பவந்தரு முறையிற்காரணமாயிடைநிற்றல்பற்றிச் சிவபேதத்துடன் வைத்தெண்ணி நவந்தருபேதமெனப்பட்டன. 'நவந்தருபேதமேக நாதனே நடிப்பன்' என்றதும் ஒற்றுமை நயம்பற்றிப் பொதுவகையாற் கூறிய

தென்பது. அவை முறையே சிவத்துக்கும் நாதத்துக்குமுரிய சத்தி பேதமேயாத லென்பது வருஞ்செய்யுளிற் காண்க. எச

சத்தியாய் விந்து சத்தி யாய்மனோன் மணிதா னாகி
ஒத்துறு மகேசை யாகி உமைதிரு வாணி யாகி
வைத்துறும் சிவாதிக் கிங்ஙன் வருஞ்சத்தி யொருத்தி யாகும்
எத்திற நின்றான் ஈசன் அத்திறம் அவளு நிற்பள். கசுரு

(உரை) மேற்கூறிய சிவபேதம் ஏழற்குமுரிய சத்திபேதமும், முறையே சத்திமுதல் வாணியீறாக ஏழுவகைப்படும். எம்மிறைவனாகிய பரமசிவன் சிவபேதம் ஏழினும் நின்று நடாத்துமாறெல்லாம், அவனோடு தாதான்மியமாய் நிற்கும் பராசத்தியும் இச்சத்திபேதம் ஏழினும் அவனுக்குத் துணையாய் நின்று நடாத்தும்.

அற்றேல், மேலைச்சூத்திரத்தின் வரும் வடிவெல்லாஞ் சத்தி எனக்கூறி ஈண்டுச் சிவபேதஞ் சத்திபேதமென வேறுவைத்து எத்திற நின்றான் ஈசன் அத்திறமவளுநிற்பளென்றல் மலைவாம்போலுமென மயங்காமைப் பொருட்டு அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. எரு

சத்திதான் நாத மாதி தானாகுஞ் சிவமு மந்தச்
சத்திதா னாதி யாகும் தரும்வடி வான வெல்லாம்
சத்தியும் சிவமு மாகும் சத்திதான் சத்த னுக்கோர்
சத்தியாம் சத்தன் வேண்டிற் றெல்லாமாஞ் சத்தி தானே.

(உரை) மாமுங் காழ்ப்பும்போல ஒப்பவியைந்து நிற்றலின் எல்லாத் திருமேனியுஞ் சத்திசிவம் இரண்டற்கும் பொதுவடிவேயாமாயினும், சத்தனுக்குச் சத்தி தேவியுமாமாகலான் அதற்குரிய வடிவுவிசேடங் குணவிசேடம்பற்றிச் சிவபேதஞ் சத்திபேதமென்றாயின.

ஆகலான் அதற்குரிய வடிவுவிசேடங் குணவிசேடம்பற்றிச் சிவபேதஞ் சத்திபேதமென்றாயின என்பது குறிப்பெச்சம். சத்தனுக்கோர் சத்தியாமென்றது வல்லவனுக்கு வல்லமையாய் நிற்குமெனச் சிவசத்திகட்கு நாயகநாயகிபாவங் கூறியவாறு. நாயகநாயகிபாவமாதலை வலியுறுத்துவார், சத்தன்வேண்டிற்றெல்லாமாஞ் சத்தியெனச் சத்தியின் பெருமை கூறினார். வேண்டிற்றெல்லாமென்றது ஒருமைப் பன்மை மயக்கம். இவைமூன்று செய்யுளுந் தாதான்மியமாய் நீங்

காது நிற்றலைத் தெரித்துக் கூறியவாறு. அற்றேல், மேல் ஒன்றி னொன்றுய்ப் பவந்தருமெனப்பட்ட சத்திசிவங்களை ஈண்டுத் தலைவ னுந் தலைவியுமாய்த் தம்முட் புணருமென்பது முறையன்றுபோலும் என்பாரை நோக்கி அதனையுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது. எசு

சிவம்சத்தி தன்னை ஈன்றும் சத்திதான் சிவத்தை ஈன்றும்
உவந்திரு வரும்பு ணர்ந்திங் குலகுயி ரெல்லா மீன்றும்
பவன்பிரம சாரி யாகும் பான்மொழி கன்னி யாகும்
தவந்தரு ஞானத் தோர்க்கித் தன்மைதான் தெரியு மன்றே.

(உரை) சத்தியுஞ் சிவமுஞ் செய்யுமிச் செயல்களெல்லாம் நம் மனோர்பொருட்டாக நடித்துக்காட்டும் நாடகமாத்திரையேயன்றிப் பிறிதில்லை.

உம்மை சிறப்பு. பந்தமும் வீடுமாய பதபதார்த்தங்களல்லான் என்பது முதலாக மேலைச்சூத்திரத்தின் விரித்துக் கூறியவற்றை ஈண்டுருவகஞ் செய்யுமுகத்தால் தொகுத்துணர்த்தி, இவற்றின் தன்மை தனக்கெய்தலின்றுதலைத் தெரித்துக்கூறியவாறு. எஎ

தனுகரண புவன போகம் தற்பரம் பந்தம் வீடென்(று)
அணுவினோ டெல்லா மாகி அடைந்திடுந் தத்து வங்கள்
இனிதறிந் திவைநி விர்த்தி முதல்கலை யிடத்தே நீக்கி
நனிபர முணர்ந்தோ னந்தத் தத்துவ ஞானி யாவன். கஙஅ

(உரை) தனுகரண புவனபோகங்களும், அவைமூலமாயுள்ள பெத்தமுத்திகளும், அப்பெத்தமுத்திகளிற்படும் பேதங்களனைத்தும், மேற்கூறிப்போந்த தத்துவங்களாகுயினவென்றும், அத்தத்துவங்கள் உயிர்களோடு இயைவனவன்றி முதல்வனோடு இயைவனவல்லவென் றும், நூல்களானும் பொருந்துமாற்றானுந் தெளியவுணர்ந்து, அத் தத்துவங்களைக் கழியுமுறைமையின் வைத்துக்கழித்து, அவற்றிற்கு மேலாய் நிற்பதொன்றனை ஐயந்திரிபின்றி யுணரப்பெற்றோன் யாவன் அவன் பவன் பிரமசாரியும் பான்மொழி கன்னியுமாமென்னும் அவ்வுண்மை யறிவுடையனவன்.

தவந்தரு ஞானத்தோர்க்கித் தன்மைதான் தெரியுமென்ற தனைத் தெரித்துணர்த்தி மேலதனை வலியுறுத்தியவாறு. தற்பர

மென்னும் வடசொல் அப்பொருட்டாதல் தாற்பரியம் என்பதனானும் அறிக. எஅ

எல்லாமாய்த் தத்துவங்கள் இயைந்ததுதன் அணுவுக்கென்னில்
தொல்லாயகன்மமெல்லாம் துய்ப்பித்துத்துடைத்தற்கும்பின்
நில்லாமை முற்று வித்து நீக்கவும் கூடி நின்ற
பொல்லாத ஆணவத்தைப் போக்கவும் புகுந்த தன்றே. கஙகூ

(உரை) அங்ஙனந் தத்துவங்கள் அணுவினோ டெல்லாமாகி யடைந்ததூஉம், இருவினைகளை நுகர்வித்து நீக்குதற்பொருட்டும், அதனாற் பருவமெய்தியவழி மேலைக்கு வித்தாகாதவாறு தீக்கையானவற்றை முதிர்வித்துப் பற்றறக் கழித்தற்பொருட்டும், அவை கழியுமுகத்தால்எல்லாஅநத்தங்கட்கு மூலமாகிய ஆணவமலத்தைப்போக்குதற்பொருட்டுமாம்.

எனவே, தத்துவங்களான் நீக்கப்படுவனவாகிய மலகன்மங்கள் அணுவுக்கேயன்றிச் சிவத்துக்கின்மையான், அத்தத்துவங்களும் அணுவினோடன்றிச் சிவத்தோடு இயைபிலவாயினவென அதன்கண் ஆசங்கை நீக்கியவாறாயிற்று. அணுவுக்கேயென்னும் பிரிநிலை ஏகாரமுந் தொன்மையென்னும் மகரஜகாரவிகுதியும் விகாரத்தாற்றொக்கன. இவை ஏழு செய்யுளானும் நாலாங் கூற்றிற்படும் முத்திறப்பொருளும் வகுத்துக்கூறப்பட்டன. அற்றேல் ஈண்டெடுத்துக் கொண்ட ஆணவமலம் யாது? அதனால் வரும் பொல்லாமையாது? அதனைப் போக்குமாறு யாங்ஙனம்? என்பாரை நோக்கிப் பதினேழு செய்யுளான் ஒழிபு கூறுகின்றார். எகூ

ஒன்றதாய் அநேக சத்தி யுடையதாய் உடனாய் ஆதி
அன்றதாய் ஆன்மா வின்தன் அறிவொடு தொழிலை ஆர்த்து
நின்றுபோத் திருத்து வத்தை நிகழ்த்திச்செம் பினிற்க ளிம்பேய்ந்(து)
என்றும்அஞ் ஞானங் காட்டும் ஆணவம் இயைந்து நின்றே.

(உரை) எண்ணிறந்த சத்திகளான் எண்ணிறந்த உயிர்களினுஞ் செம்பிற் களிம்புபோல் அநாதியே விரவிநிற்பதொன்றாய்க் கேவலத்தில் ஆவாரகசத்தியானுஞ் சகலத்தில் அதோநியாமிகாசத்தியானும் அஞ்ஞான நிகழ்ச்சிக்குக் காரணமாய் நிற்பது மேற்கூறிப்போந்த ஆணவமலம்.

போத்திருத்துவம் போகநுகர்ச்சிக்கு வினைமுதலாதற்றன்மை. இதனானே மலத்தின் சொரூபங் கூறப்பட்டது. அ௦

மலமென வேறொன் றில்லை மாயாகா ரியம தென்னின்
இலகுயிர்க் கிச்சா ஞானக் கிரியைகள் எழுப்பும் மாயை
விலகிடும் மலமி வற்றை வேறுமன் றதுவே யாகி
உலகுடல் கரண மாகி உதித்திடும் உணர்ந்து கொள்ளே.

(உரை) உயிரோடொற்றித்து நின்று அறிவிச்சைசெயல்களை மறைப்பதாகிய மலத்துக்கும் வேறு நின்று அவற்றை விளக்குவதாகிய மாயைக்குந் தம்முள் வேற்றுமை பெரிதாகலான், அஃதறியாது மாயையே மலமென்பார் மதம் போலி. அக

மாயையே ஆன்ம ஞானக் கிரியையை மறைத்து நிற்கும்
தூயவெம் பரிதி தன்னைச் சுடர்முகில் மறைத்தாற் போலப்
போய்முகில் அகலச் சோதி புரிந்திடு மதுவே போலக்
காயமு மகல ஞானத் தொழில்பிர காச மாமே. கஎஉ

பரிதியை முகில் மறைப்பப் பாயொளி பதுங்கி னாற்போல்
உருவுயிர் மறைக்கின் ஞானக் கிரியைகள் ஒளிக்கு மாகும்
கருதிடும் இச்சா ஞான காரியம் காயம் பெற்றால்
மருவிடும் உயிர்க்குக் காயம் வந்திடா விடின்ம றைப்பே.

(உரை) மாயை உலகுடல்கரணமாய் வேறுநின்றே உயிரை மறைத்தலமையுமென்பது உடம்பாட்டினும் எதிர்மறையினும் பரிதி முகிலுவமையின் வைத்தறியப்படுமென்றது பொருந்தாது. மேகம் போல மாயை மறைக்குமாயின், மறைத்தலாகிய காரியம் பரிதியிற் போல உயிரின்கண் நிகழ்தல் வேண்டும்; அஃதீண்டில்லையென்பது உடம்பாட்டினும் எதிர்மறையினும் வைத்து அறியப்படுதலான் அவ்வுவமை யீண்டைக்கேலாது. அஉ—அரு

போதகா ரியம்மறைத்து நின்றது புகல்ம லங்காண்
ஓதலாம் குணமு மாக உயிரினுள் விரவ லாலே
காதலால் அவித்தை சிந்தத் தரும்கலை யாதி மாயை
ஆதலா லிரண்டுஞ் சோதி இருளென வேறு மன்றே. கஎச

(உரை) அல்லதூஉம், மலத்தாகிய அஞ்ஞானம், முகிலாகிய மறைவுபோலன்றி, உயிரோடு வியாபகமாய் விரவிக் குணம்போலத்

தோன்றி நிற்பதொன்றாகலானும், தொழிற்பாட்டின்கண் ஒளியிருள் போல மாயையோடு இகலி நிற்பதாகலானும், அப்பெற்றித்தாகிய ஆணவமலமே உயிருணர்வின் காரியப்பாட்டைத் தடுக்கவல்லதெனத் தெற்றென உணர்க.

குணமும் என்னும் உம்மை எதிர்மறைக்கண் வந்தது. இவை நான்கு செய்யுளானும், ஐக்கியவாதி பாசுபதி முதலியோர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து, ஆணவமலத்தினது உண்மை சாதிக்கப் பட்டது. அச

புருடன்தன் குணம் அவித்தை யெனில்சடம் புருட னாகும்
குருடன்தன் கண்ணின் குற்றம் கண்ணின்தன் குணமோ கூறாய்
மருள்தன்றன் குணம தாகி மலம்அசித் தாகி நிற்கும்
தெருள்தன்றன் குணம தாகிச் சித்தென நிற்கும் சீவன்.

(உரை) உயிரினுள் விரவி நிற்பதனை உயிரின் குணவிசேட மென்றல் பொருத்தமுடைத்தெனின்,—அறியாது கூறினாய்; ஒரு பொருளின்கட் குணத்தோடொப்பக் குற்றமும் உடன் விரவி நிற்கப் பெறுமென்பது குருட்டுக் கண்ணிற் காணப்படுதலின், விரவிநிற்றலே பற்றிக் குற்றமுங் குணமாதல் செல்லாமையானும், அஞ்ஞானத்திற் குக் குணிப்பொருள் சடமாவதன்றிச் சித்தாகாமையானும், உயிர் அறிதற்றொழிலுடைய சித்தேயாகலானும், உயிரின்கட் குற்றமாய்க் காணப்படும் அறியாமைக்குக் குணிப்பொருள் மலமென வேறுண்டு.

இதனானே, அறியாமை உயிர்க்குக் குணமென்னும் பாடாண வாதிகள் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மலத்தினுண்மை சாதிக்கப்பட்டது. அரு

மும்மலம் நெல்லி னுக்கு முளையொடு தவிடு மிப்போல்
மம்மர்செய் தணுவி னுண்மை வடிவினை மறைத்து நின்று
பொய்ம்மைசெய் போக பந்த போத்திருத் துவங்கள் பண்ணும்
இம்மலம் மூன்றி னோடும் இருமல மிசைப்பன் இன்னும்.

(உரை) மேலே தன்மமோடு அதன்மமாகியெனக் கூறப்பட்ட கன்மமலமும் அதன் பின்னாக நித்தமாய் அருவாயெனக் கூறப்பட்ட மாயாமலமும் ஈண்டுக் கூறப்பட்ட ஆணவ மலமுமாகிய இம்மூன்று

மலங்களும், நெல்லுக்கு முளை தவிடுமிபோல் உயிரைப் பந்தித்து நின்று முறையே போகமும் பந்தமும் போத்திருத்துவமும் பண்ணுவனவாம். இம்மலங்கள் மூன்றனோடுங் கூடிநின்று பந்திப்பன வேறும் இருமலங்களுள.

இது நிரனிறை. கன்மமலம் போகம்பண்ணுதலாவது, நெல்லின்கணுளதாகிய முளைத்தற் சத்தி முளையைத் தோற்றுவிக்குமாறு போல, உயிரின்கட் சுகதுக்கங்களை முதற்காரணமாய் நின்று தோற்றுவித்தல். மாயாமலம் பந்தம் பண்ணுதலாவது, முளைத்தற்கு அனுகூலஞ்செய்து உடன் நிற்குந் தவிடுபோல, அச்சுகதுக்கங்கள் ஆண்டுத் தோன்றுதற்குத் துணைக் காரணமாய்த் தன் காரியமாகிய தனுகரண முதலியவற்றையும் உயிரையும் இயைவித்து நிற்றல். ஆணவமலம் போத்திருத்துவம் பண்ணுதலாவது, அம்முளை ஆண்டுத் தோன்றுதற்கு நிமித்தகாரணமாகிய உமிபோல அத்தோற்றத்திற்கு நிமித்த காரணமாய் அவற்றை முறுகுவித்து நின்று அச்சுகதுக்கங்களை உயிர் நுகருமாறு நிலைபெறுத்துதலெனக் கொள்க. "பந்தம் போகம் போக நிறுத்தலும் வந்தது மாயை வினைமலத்து" என்றார் ஞானமிர்த நூலுடையாரும். முளை ஆகுபெயர். முளைதவிடுமிகள் பந்தத்திற்குங் காரணமாதல் மாத்திரைக்கும் உவமையாயின. அசூ

மாயையின் காரியத்தை மாயேய மலம தென்றும்
ஏயும்மும் மலங்கள் தத்தந் தொழிலினை இயற்ற ஏவும்
தூயவன் தனதோர் சத்தி திரோதான கரிய தென்றும்
ஆய்வர்இம் மலங்கள் ஐந்தும் அணுக்களை அணைந்து நிற்கும்.

(உரை) வேறும் இருமலம் எனப்படுவன அச்சுகதுக்க விளைவுகட்கெல்லாம் இடமாய் நின்று வியாபகமாகிய ஆன்மாவின் அறிவிச்சை செயல்களை ஏகதேசப்படுத்துவதென மேற்கூறிப்போந்த மாயாகாரியமும், அவ்வமலங்களை யவ்வத்தொழிலிற் படுத்திப் பாகம் வருவிக்குஞ் சிவசத்தியுமாம். அவற்றுள், மாயரகாரியம் மாயையில் அடங்குமாயினும், பந்தித்தற்கட்படும் வேற்றுமைபற்றி மாயேய மலமென வேறுவைத்தெண்ணப்படும்; அம்மலங்கட்கு அனுகூலமாய் நின்று செய்யுஞ் சிவசத்தி பாசத்தியின் அடங்குமாயினும், தொழில் வேற்றுமைபற்றி உபசாரத்தால் திரோதாயியென வேறு வைத்தெண்

ணப்படும். இவ்வாறிவ்வைந்து மலமும் உயிர்தோறு நின்று செய்யும் பந்த வேறுபாடு கண்டுகொள்க.

திரோதான கரியென்பது திரோதானத்தைச் செய்வதென்னும் பொருட்டாய வடசொல். அஎ

மலம்மாயை கன்மம் மாயே யம்திரோ தாயி மன்னிச்
சலமாரும் பிறப்பி றப்பில் தங்கிஇத் தரைகீழ் மேலும்
நிலையாத கொள்ளி வட்டங் கறங்கென நிமிடத் திங்கண்
அலமாரும் இறைவ னாணை யால்உயிர் நடக்கு மன்றே. கஎஅ

(உரை) மேற்கூறிப்போந்த பிறப்பிறப்புக்கள் எல்லாவற்றிற்குங் காரணம் இவ்வைவகை மலங்களுமாம்.

மன்னி அலமாருமென்பது மழைபெய்து குளநிறைந்ததென்றாற் போலக் காரணகாரியப் பொருட்டாய் நின்றது. அலமரும் அலமாருமென நீட்டும் வழிநீட்டல். இறைவன் ஆணையால் உயிர் நடக்குமென ஈண்டுங் கூறியது அவ்வலமரலை நீக்கும் வாயிலுணர்த்துதற் பொருட்டு. அது முன்னர் வகுத்துக் கூறப்படும். இவை மூன்று செய்யுளானும், மலங்கள் இத்துணைய என்பதூஉம் அவை பந்திக்குமாறுங் கூறுமுகத்தான் ஆணவ மலத்தானாகிய பொல்லாமை கூறப்பட்டது. அஅ

அண்டசம் சுவேத சங்கள் உற்பிச்சம் சராயு சத்தோ(டு)
எண்தரு நாலெண் பத்து நான்குநூ றாயி ரத்தால்
உண்டுபல் யோனி யெல்லாம் ஒழித்துமா னுடத்து தித்தல்
கண்டிடில் கடலைக் கையால் நீந்தினன் காரி யங்காண். கஎகூ

(உரை) நால்வகைத் தோற்றத் தெழுவகைப் பிறப்பின் எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம் யோனிபேதத்தினின்றும் விரிந்த பேதங்கள் அளவின்றியுள்ளன; அவற்றுள் மானுடப் பிறவியே அவ்வலமரலை நீக்குதற்கு வாயில். அகூ

நரர்பயில் தேயந் தன்னில் நான்மறை பயிலா நாட்டில்
விரவுத லொழிந்து தோன்றல் மிக்கபுண் ணியந்தா னாகும்
தரையினிற் கீழை விட்டுத் தவஞ்செய்சா தியினில் வந்து
பரசம யங்கள் செல்லாப் பாக்கியம் பண்ணொ ணாதே. கஅ0

(உரை) மானுடப் பிறவியினும் உத்தம சமயத்துக்குரித்தாய் உத்தமநாட்டிற் பிறக்கும் உத்தமசாதியே அதற்கு வாயில். கூ0

வாழ்வெனும் மையல் விட்டு வறுமையாம் சிறுமை தப்பித்
தாழ்வெனும் தன்மை யோடும் சைவமாம் சமயம்சாரும்
ஊழ்பெற லரிது சால உயர்சிவ ஞானத் தாலே
போழிள மதியி னானைப் போற்றுவார் அருள்பெற் றாரே.

(உரை) உயர்ந்த சாதியினும் உயர்ந்த குடிப்பிறப்பே அதற்கு வாயிலாம். அவ்வுயர்ந்த குடியிற் பிறந்து சைவத்தினெய்திச் சித்தாந்த நெறியுணர்ந்து சிவபிரானை வழிபடப் பெறுவாருளராயின், அவர் மலத்தானாகிய அவ்வலமாலை நீக்கி வீடுபேறெய்துவர்.

வாழ்வாவன: குலம் இளமை கல்வி செல்வம் அதிகாரமென்னும் இவை. மையல் செருக்கு. வாழ்வெனு மையலெனவும், வறுமையாஞ் சிறுமையெனவும், காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். இவை மூன்று செய்யுளானும் அம்மலபந்தத்தைப் போக்குதற்குரிய வாயில் இவை என்பது கூறப்பட்டது. கூக

மானுடப் பிறவி தானும் வகுத்தது மனவாக் காயம்
ஆனிடத் தைந்து மாடும் அரன்பணிக் காக வன்றோ
வானிடத் தவரும் மண்மேல் வந்தரன் றனைஅர்ச் சிப்பர்
ஊனெடுத் துழலும் ஊமர் ஒன்றையும் உணரார் அந்தோ.

(உரை) அவ்வலமாலை நீக்குதற்பொருட்டுச் செய்யப்படும் அரன்பணி ஏனைப் பிறவிகளில் கூடாமையாற் பிறவி விசேடம் வேண்டப்படும்; அவ்வரன்பணி பயன்படுதல் ஏனையுலகங்களிற் கூடாமையால் தேயவிசேடம் வேண்டப்படும். இவ்வுண்மை ஏனையோர் அறிய மாட்டாமையிற் சாதிவிசேடம் குடிப்பிறப்புவிசேடம் வேண்டப்படும்.

இதனானே அவை வாயிலாதற்கு உரிமை கூறப்பட்டது. வாக்காயமென்னுந் தொகைச்சொல் வடநூன் முடிபு. கூஉ

கருவினுள் அழிவ தாயும் கழிந்திடா தழிவ தாயும்
பரிணமித் தழிவ தாயும் பாலனாய் அழிவ தாயும்
தருணனாய் அழிவ தாயும் தான்நரைத் தழிவ தாயும்
உருவமே யழிவே யானால் உள்ளபோ தேபார் உய்ய. கஅரு

(உரை) மானுடயாக்கை அத்துணைப் பெருமைத்தாயினும், இத்துணைப்பொழுது நிற்குமென்றறிய வாராது நீர்க்குமிழிபோல் எப்பொழுதும் அழிதன்மாலைத்தாகலின், இவ்வாக்கைநிலையாமை இளமைநிலையாமைகளை உணரவல்லார்க்கே அவற்றானாகிய மையலை விடுதல் கூடும். கஙந

ஒருபுலன் நுகரும் போதங் கொன்றிலை ஒன்றன் பாலும்
வருபயன் மாறி மாறி வந்திடும் எல்லாம் மாறும்
ஒருபொழு துணரி னுண்டாம் அல்லதிவ் வல்லல் வாழ்க்கை
மருள்கன வதுவும் போல மாயும்பின் மாயு மன்றே. கஅச

(உரை) அவ்வாக்கையின் கண்ணதாகிய அறிவும் விடயங்களை ஒவ்வொன்றாய் அறிவதன்றி ஒருங்கே அறியமாட்டாது. ஒருவிடயத்தின்கண்ணும் விட்டுவிட்டறிவதன்றி இடையீடின்றி அறியமாட்டாது. அதுவும் உறக்கம் மூர்ச்சை முதலியவற்றிற் சிறிது மில்லையாய்விடும். அஃதன்றி இவ்வாக்கையின் பொருட்டுளதாகிய செல்வத்துழனியும் முறையே மயக்கப்பொருளுங் கனப்பொருளும்போலத் தோன்றியபொழுதே மாய்வதுமாம்; இடையே மாய்வதுமாமாகலான், இவ்வறிவு நிலையாமை செல்வ நிலையாமைகளை உணரவல்லார்க்கு அவற்றானாகிய மையலை விடுதல் கூடும்.

உணரினுண்டாமென்பதனை இறுதிக்கண் வைத்துரைக்க. பயன் அறிதற்பயன். அல்லதென்பது அன்றியென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சக் குறிப்பு. மருள்போல அன்றேமாயும் கனவுபோலப் பின்னும் மாயுமென்று உரைத்துக்கொள்க. மருளும் கனவும் ஆகுபெயர். வாழ்க்கை என்புழியும் பின்னென்புழியும் இறந்ததுதழீஇய எச்சவும்மை விகாரத்தால் தொக்கன. கஉச

அரிசனம் பூசி மாலை அணிந்துபொன் னுடை சாத்திப்
பரிசனம் பின்பு செல்லப் பாரகர் பரிக்கக் கொட்ட
வரிசின்ன மூதத் தொங்கல் வந்திட உணர்வு மாண்டு
பெரியவர் பேச்சு மின்றிக் கிடத்தலால் பிணத்தோ டொப்பர்.

(உரை) அதிகாரஞ்செய்து செருக்குறுவார் செத்தாரின் வேறல்லரென்பது ஆண்டுநிகழும் நிகழ்ச்சிபற்றி அறியவல்லார்க்கு அதனானாகிய மையலை விடுதல் கூடும்.

உணரினுண்டாமென்றதனை ஈண்டுந் தந்துரைக்க. பெரியவ ரென்றது இழித்தற்கண் வந்த குறிப்புமொழி. பெருமை அதிகாரத் தானுயது இவை மூன்று செய்யுளானும் வாழ்வெனுமையல் விடுதற்கு உபாயங் கூறியவாறு. கூ0

பிணத்தினை ஒத்து வாழ்வோர் பின்னடைப் பிணங்கள் போல
உணக்கியே உழல்வீர் உங்க ளுடலுயிர் உணர்வு மெல்லாம்
கணத்திடைத் தோன்றி மாயும் காயமென் றறிந்தொ ருக்கால்
வணக்குறீர் அரனை என்றும் வானவர் வணங்க வைப்பன்.

(உரை) சிவபிரானை வழிபட்டுப்பெறும் இறவாச் செல்வத்தை நோக்கக் கணத்தின் அழிதன்மாலைத்தாகிய உடம்பின்பொருட்டு வருந்தியீட்டப்படுஞ் சிறுசெல்வஞ் செல்வம் அன்றெனப துணரவல் லார்க்கு, இச்சிற செல்வத்தை வேண்டி அவ்வதிகாரச் செருக்குடை யார் பின்சென்று நின்றேக்குறுஞ் சிறுமையின் நீங்குதல் கூடும்.

உடலுயிருணர்வு மெல்லா முணக்கியென இயையும். இதனுனே வறுமையாஞ் சிறுமை தப்புதற்கு உபாயங் கூறியவாறு. ஒன்றதா யென்பது முதல் இத்துணையும் ஒழிபு கூறியதெனக் கொள்க. கூகூ

மூன்ருஞ் சூத்திரம்

முதற் சூத்திரத்தும் இரண்டாஞ் சூத்திரத்தும் முறையே பதி யுண்மைக்கும் பாசவுண்மைக்கும் பிரமாணங் கூறிய ஆசிரியர், இரண் டாஞ் சூத்திரத்தின் அலகிலா உயிரென்று எடுத்துகொள்ளப்பட் டெஞ்சின்ற பசுவுண்மைக்குப் பிரமாணம் மூன்ருஞ் சூத்திரத்திற் கூறுகின்ருர்.

உயிரெனப் படுவ திந்த உடலின்வே றுளதாய் உற்றுச்
செயிருறும் இச்சா ஞானச் செய்திக ளுடைய தாகிப்
பயில்வுறும் இன்பத் துன்பப் பலங்களும் நுகரும் பார்க்கில்
துயிலொடும் அஞ்ச வத்தைப் படும்உண்மை துரியா தீதம்.

(உரை) உயிர் சூனியமெனின், அவ்வாறு சொல்வதொன் றுளதாய் நிற்றலானும், உடம்பே உயிர் எனின் உடம்பகத்தே பொருந்தி நின்று யானெனதென்னுஞ் செருக்குறுதலானும்,

ஐம்பொறியே உயிரெனின், ஞானமாத்திரையே யன்றி ஞானங் கிரியை இச்சையென்னு மூன்றும் உடைத்தாகலானும், சூக்கும உடம்பே உயிரெனின், கனவொடு பயின்றதனை நனவின்கண் உற்றறிந்து நிற்றலானும், பிராணவாயுவே உயிரெனின், இன்பத் துன்பப்பயன் ஒடுங்கிய விடத்தின்றி யொடுங்காதவிடத்து நுகர்ந்து நிற்றலானும், பிரமமே உயிரெனின், அறிந்தாங்கறிதலின்றி ஐந்தவத்தைப்பட் டறிதலானும், அனைத்துங் கூடிய சமுதாயம் உயிரெனின், அனைத்தும்நீங்கிய துரியாதீதத்தும் உண்மையானும், இந்த உடலின்கண் உயிரெனப்படுவது இவை யனைத்திற்கும் வேறு.

உயிரெனப்படுவதென்றது சாதியொருமை. துயிலொடும் பயில்வுறுமென இயையும். துயிலென்றது ஈண்டுக் கனவின் மேற்று. பயில்வுறுமென்புழி இரண்டாவது விரித்துரைக்க. பயில்வு ஆகுபெயர். பார்க்கில் நுகருமென மாறுக. பார்க்கில் விழித்தவிடத்தென்றவாறு. *"ஐயுங்கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின் - மெய்யுருபு தொகா இறுதியான" என்பதோத்தாகவின், ஏழாவது இறுதிக்கட் டொக்கது. துரியாதீதத்தில் உயிருண்டென்பது விழித்தபின்னர்ச் சுகமாகத் துயின்றேன் என்று உணர்வு நிகழ்தல்பற்றித் தெளியப்படும். உளதாயென்பது முதலிய ஏழுங் குறிப்பேதுவாகலான், அவற்றை இங்ஙனம் விரித்துரைத்து முதனூலின் மூன்றாஞ் சூத்திரம்போல இச்செய்யுள் எழு கூற்றதாயவாறு கண்டுகொள்க. அற்றேல், சூனியமுதலியவற்றுள் ஏனையவெல்லாம் அறியுமென்பது காட்சியளவைக்கு எய்தாமையின் உயிர் அவற்றின் வேறெனக் கொள்ளினும், உடம்பாதல் உடம்பின் கணுளவாகிய ஐம்பொறிகளாதல் அவ்வைம்பொறிகளையூக்கி இயங்குவதாய பிராணவாயுவாதல் அறியுமென்பது காட்சியளவையான் அறியக்கிடத்தலின், உயிர் அம்மூன்றனுள் ஒன்றாகற் பாற்றென்றலே பொருத்தமுடைத்துப்போலும் என்பாரை நோக்கி அம்மூன்றனையுஞ் சிறந்தெடுத்தோதி மறுத்தற்கெழுந்தன வருஞ்செய்யுட்களென்பது. க

உடலின்வே றுயிரேன் இந்த உடலன்றோஉணர்வதென்னின்
உடல்சவ மான போதும் உடலினுக் குணர்வுண் டோதான்

* தொல்காப்பியம் - சொல் - வேற்றுமை மயங்கியல் - உ.

உடலினின் வாயுப் போனல்உணர்ச்சியின் றுடலுக்கென்னின்
உடலினில் வாயுப் போகா துறக்கத்தும் உணர்வ தின்றே.

(உரை) அவயவங்களின் ஒன்ருனுங் குறைபாடின்றிக் கிடக்கும் பிணக்கிடையினும் நீகூறும் பூதக்கூட்டத்தின் ஒன்ருனுங் குறைவின்றிக் கிடக்கும் உறக்கத்தினும் அறிவு நிகழக் காணமையான், உடம்பறியுமாறு யாண்டையது.

போகாதவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற் ருெக்கது.

அறிவதைம் பொறியே யென்னின் உறக்கத்தி னறியாவாகும்
அறிவதும் ஒன்ருென் ருக ஒன்ருென்ருய் அறிவ தென்னின்
அறிவுக ளொன்றையொன் றங்கறிந் திடாஐந்தையுங்கொண்(டு)
அறிவதொன் றுண்ட தான்மா ஐம்பொறி அறிந்தி டாவே.

(உரை) பிணமாம்போது கெட்டொழிவதாகிய ஐம்பொறிகளே அவ்வுடம்பினின்று நனவின்கணறியும் உறக்கத்தின் கண் அறிதலின்றி ஒடுங்கி நிற்குமெனின், அது பொருந்தாது; நனவின்கண் அவை அறிவதும் ஒவ்வொரு பொறியாய் அறிவதன்றி ஒருங்கே யறிவனவல்ல வாதலானும், ஒன்ருென்ருய் அறியுமதுவே அவற்றியல் பெனின், அங்ஙனமாயினும் இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்த தொன்றறியாமையானும், இவ்வைந்தினும் ஐம்புலன்களையும் அறிவதொன்று உளதாகலானும்.

அறிவது ஐம்பொறியே உறக்கத்தின் அறியாவாகுமென்னின் என வியையும். அறிவதென்பது அத்தொழின்மேல் நின்றது. உம்மை சிறப்பு. அறிவுகள் ஆகுபெயர். அஃதென்னும் ஆய்தம் விகாரத்தாற்ருெக்கது. இவ்வாறன்றி, அறிவது ஐம்பொறியே என்னின் உறக்கத்தின்அறியாவாகும் அறிவதும் ஒன்ருென்ருக ஒன்ருென்ரு யறியுமென்னின் என்பதற்கு, என்னுடம்பகத்து நின்றறிவது ஐம்பொறிகளேயாம் அவையுறக்கத்தின் அறியாதவழகும் நனவின்கண் ஒவ்வொரு விடயமாக அறிவதும் இருவர் மதத்தினும் ஒக்கும் அதுபற்றி என்னை யாசங்கித்தல் கூடாமையான் அவ்வைம் பொறிகளே யொருதலையாக அறியும் வேறுமோர்உயிர் கோடன் மிகையாமென்பையாயின் என்றுரைத்தலுமொன்று. உறக்கத்தின் அறியாமை யிழுக்கன்றென்பான் வாகென்ருனென்பது. ரு

அறிந்திடும் பிராண வாயு அடங்குதல் விடுதல் செய்தால்
அறிந்திடா துடலு றக்கத் தறிவின்மை கரண மின்மை
அறிந்திடு முதலி யாகின் அதுநிற்கக் கரணம் போகா
அறிந்திடும் பிராணன் தன்னை அடக்கியும் விட்டும் ஆன்மா.

(உரை) பிராணவாயு அடங்குதல் விடுதல் செய்தாலே அறிவு நிகழக் காண்டலின், அதுவே அவ்வைந்தையுங் கொண்டறிவதாகிய உயிரெனவமையும், உறக்கத்திலஃதியங்கினும் ஆண்டுக் கருவியின்மையான் அறியாதாயிற்றெனின்,—அது பொருந்தாது; கரணமுதலி நிற்புழிக் கரணம் போதல் கூடாமையிற் கரணங்களையுந் தன்னையுங் கொண்டறிவதாகியவுயிர் வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலான்.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும், முறையே உடல் பொறி பிராண வாயுவென்னும் மூன்றனையுங் காட்சியளவையான் அறியக்கிடந்த விசேடம்பற்றி வேறெடுத்தாசங்கித்துப் பரிகரித்து, இந்தவுடலினுயிரெனப்படுவது வேறென்பது சாதிக்கப்பட்டது. ஏனையவெல்லாம் வருஞ்சூத்திரத்தின் ஆண்டாண்டியைபுபற்றிக் கூறக்கிடத்தலானும், உளதாயென்னு முதற்கூற்றில் ஆசங்கை விசேடமின்மையானும் அவற்றையீண்டு விரித்திலர். ச

இலக்கணவியல்—நான்காஞ் சூத்திரம்

மேன் மூன்று சூத்திரத்தானும் பொருளுண்மைக்கு அளவு கூறிய ஆசிரியர், நிறுத்த முறையானே பொருளியல்பு கூறுவான் தொடங்கி, மேற்கூறிப்போந்த பதிபாச பசுக்களை எதிர் நிரனிறையாகவைத்து முதற்கட் பசுவிலக்கணங் கூறுகின்றார்.

உணர்வன கரண மென்னின் ஒன்றையொன் றுணரா வெவ்வே(று)
அணைதருஞ் செயல்கள் நான்கும் அறிந்தவைஅடக்கி ஆக்கிப்
புணருமுட் கரண மாக்கிப் புறக்கரு வியினும் போக்கி
இணைதரு மிவற்றின் வேறாய் யானென தென்ப தான்மா.

(உரை) இனி அந்தக்காரணமே உணருமென்பார்க்கு, இவையும் ஐம்பொறிபோலொன்றனை யொன்றுணராவாகலான், உயிர் இவற்றின் வேறாகியும், யானெனதென்னுஞ் செருக்குக்கேதுவாகிய ஆணவமலம் உடனுயிரிணைந்து நிற்குமாகலான் தனக்கென அறிவின்றி, இவ்

வந்தக்கரணங்களாகிய நான்கு தொழிலையும் இவற்றொடு கூடி யறிந்து இவற்றை யடக்கவேண்டுழி யடக்கி உட்கருவிகளாக்கியும், ஆக்கவேண்டுழியாக்கிப் புறக்கருவிகளிற் போக்கியும், வெவ்வேறு அவத்தைகளையணையும்.

எனவே, ஆணவமலத்திற் பிணிப்புண்டு அவத்தையுறுதல் ஆன்மாவுக்கு இலக்கணமென்றவாறாயிற்று. இது தடத்தலக்கண மெனப்படும் பொதுவியல்பு. உணராவாகலான் இவற்றின் வேறாகியும், யானெனதென்ப திணைதருமாகலான் அறிந்தடக்கியாக்கி ஆக்கிப் போக்கி வெவ்வேறு அணைதருமென வினைமுடிபு செய்க. அடக்குதல் சொப்பனாவத்தையிற் செலுத்துதல். ஆக்குதல் சாக்கிராவத்தையிற் செலுத்துதல். இனம்பற்றி ஏனையவத்தைகளுங் கொள்ளப்படும். அவையடக்கியாக்கிப் புணரும் உட்கருவியாக்கிப் புறக்கருவியினும் போக்கியென்பது நிரனிறைப்பொருள்கோள். வேறாயுமெனச் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க. என்பதெனக் காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்தார். யானெனதென்பதென்னும் பெயரடை, அதனுண்மை சாதித்தற்குக் குறிப்பேதுவாய் நின்றது. இச்செய்யுள் முதனூல் நாலாஞ்சூத்திரம்போல முக்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க. இனி அம்முக்கூற்றுள், உணர்வன காணமென்னில் ஒன்றையொன்று உணராவாகலான் ஆன்மா இவற்றின் வேறாமென்னும் முதற்கூற்றை வலியுறுத்துகின்றார். க

கருவியாம் மனமும் புத்தி அகங்காரம் சித்தம் நான்கும்
மருவிஆன் மாவே என்ன வரும்தீப மெனத்தெ ரிந்தாங்(கு)
ஒருவியான் மாவி னுண்மை உணர்ந்தவர் தமையு ணர்ந்தோர்
தருமிது பசுஞா னம்பின் சிவஞானந் தனக்கு மேலாம். கககூ

(உரை) மனமுதலிய நான்கும், ஒருவிடயத்தை அறிதற்குக் கருவியாக மருவி, இவையே கருத்தாவென்னும்படி உயிரோடு ஒற்றித்து நின்று நிகழ்வனவாம். கண்ணுக்கு விளக்குப்போல இவை உயிர்க்குக் கருவியாய் வேறு நிற்பனவென்றறிந்து நீங்கி நின்று இவற்றைக்கொண்டறியுங் கருத்தாவினுண்மை யாதென்றாராய்ந்தார்க்கு ஆன்மசொரூபம் இனிது விளங்கும்; அதன்பின்பு அங்ஙனம் ஆராயும் அறிவு பசுஞானமாகலான் அதனைத் தரும் பொருள் யாதெனத் தேர்வார்க்குச் சிவஞானம் அதற்கு மேலாய் விளங்கும்.

ஈண்டு ஆன்மாவென்றது கருத்தாவென்னுந் துணையாய் நின்றது, தமையுணர்ந்தோரென முன் வருதலின், இதனானே அந்தக் கரணங்கள் கருத்தாவல்லவென்பது தம்மையுந் தலைவனையும் அறியுமாற்றின் வைத்துக் காட்டப்பட்டது. உ

அவ்வுடன் உவ்வும் மவ்வும் மனம்புத்தி அகங்கா ரங்கள்
செவ்விய விந்து நாதஞ் சித்தமோ டுள்ள மாகும் [றும்
ஒவ்வெனும் எழுத்தாம் ஐந்தும் உணர்வுதித் தொடுங்குமா
பவ்வமும் திரையும் போலும் பார்க்கில்இப் பண்புந் தோன்றும்.

(உரை) அவை கருவியாவதூஉம் அகாரமுதலிய எழுத்துக்கள் உடனின்று செலுத்தியவழியேயாமாகலான், சமட்டியிற் பிரணவ ரூபமாம் இவ்வைந்தெழுத்தானும் உயிரின்கண் உணர்வுமாறிமாறித் தோன்றுதல், கடலின்கண்ணே திரை புதிதுபுதிதாகத் தோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருமாறுபோலாம். சவிகற்பவுணர்விற்குக் காரணம் நிவிர்த்தாதிகலையைப்பற்றி ஐந்தாய்த்திகழும் நால்வகை வாக்குக்கள் என்பதனை உற்று நோக்கின் இவ்வியல்பு இனிது விளங்கும்.

ஒற்றுமைபற்றி எழுத்துக்களே அவையாக உபசரித்தார். புருடதத்துவமும் அதனைச் செலுத்தும் அக்கரமும் ஈண்டொப்புமை பற்றியுடன் கூறியவாறு. புருடதத்துவத்தைச் செலுத்துதலாவது புருடதத்துவமாந்தன்மையை நிகழ்வித்தல். *"அகார உகாரம் அகங்காரம் புத்தி - மகாரம்" என முதனூலுட் கூறுதலானும், துகளறுபோதத்தும் அவ்வாறே கூறுதலானும், ஈண்டு அவ்வுட னுவ்வுமவ்வு மனம் புத்தி யகங்காரங்கள் என்றது எதிர்நிரனிறை யெனக் கொள்க. பிரணவமாகலின் உள்ளவாறே வெளிப்படக் கூறாது ஒவ்வெனக் கடைக்குறைத்துக் குறுக்கல் விகாரமாக்கிக் கூறினார். ஐந்தானுமென்னும் ஆனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. ங

அயன்அரி அரனு மீசர் சதாசிவம் அதிதெய் வங்கள்
உயவரும் அவ்வோ டுவ்வு மவ்விந்து நாதங் கட்குப்
பயனுறும் அஞ்சில் ஆன்மாப் பரவிடில் அசித்தாம் பார்க்கில்
சயமுறு வளியி ரண்டும் தவிர்த்துறில் தானுந் தோன்றும்.

---

* சிவஞானபோதம் - சூத். ச - ங.

(உரை) அவ்வெழுத்துக்களை முறையே அயன் முதலிய ஐவரும் அதிதெய்வங்களா யதிட்டித்து நிற்பராகலான், இவ்வாறு காரணமும் அக்கரமும் அதிதெய்வமும் என்னும் இம்முத்திறத்தைந்தொடும் ஆன்மாப் பரவியவழியறிதற்பயனுறும், பரவாவிடிற் சடம்போல்அறி விலதாம்; இவ்வியல்பும் இருவகை வளியுமடக்கிச் செய்யும் யோகப் பயிற்சியுடையார்க்கு இனிது விளங்கும்.

அசித்தோடொக்குமென்பார் அசித்தாமென்றுபசரித்தார். பர வாவிடிலென்பது சொல்லெச்சம். இவையிரண்டு செய்யுளானும் அவைகருவியாதற்கட்படு முறைமையும் அதனையறிதற்கு உபாயமுங் கூறப்பட்டன. அற்றேல், இம்முத்திறத்தைந்துங் கூடிய கூட்டத் தின்நிகழ்வதே அறிவாகலின், இப்பலபொருட் கூட்டமே அவ்வறி வுக்கு முதலாதலமையும். இடையே உயிரென வொன்று கோடல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி எழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. ௪

ஆன்மாவின் வடிவு தானே அநேகார்த்தக் கூட்ட மென்னில்
பார்ப்பார்கட் கான்மா இன்றாய்ப் பலபொரு ளுண்மையாகும்
சேர்ப்பாய பலவே உண்மை என்றிடில் சென்றி வற்றை
ஓர்ப்பான்வே றுணர்வோர்க் கெல்லாம் உணர்பொருள் வேறதாமே.

(உரை) கூட்டமென வொருபொருள் இன்மையானும், கூடுவன வாய பலபொருள்களும் வேறாயறியப்பட்டு நிற்றலானும், அறியப்படுவ தும்அறிவதுந் தம்முளொன்றாதல் செல்லாமையானும், இப்பதினைந் தினையும் இவைகூடியவாற்றையும் அறிவதாகியவுயிர் வேறுண்டென் பது பெறப்படுதலான், இப்பலபொருளின் கூட்டம் உயிராதல்யாண் டையது.

இதனானே அவை உயிரின் வேறாதல் வலியுறுத்தப் பட்டது. மேலைச்சூத்திரத்தின் உண்மை துரியாதீதமென்ற இறுதிக்கூற்றைச் சவுத்திராந்திகர் மதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுக்குமா றும் இதனானே பெறுதும். இவை நான்கு செய்யுளானும் அந்தக்கா ணங்கள் கருத்தாவல்லவாமாறும், கருவியாதற்கட்படு முறைமைகளும் அவை உயிரின் வேறாமாறும் உணர்த்தி முதற்கூற்றை வலியுறுத்த வாறு. இனி இருபத்தாறு செய்யுளான், பரமதங்களை யெடுத்தோதிப் பரிகரித்து ஆன்மாவிற்கு இலக்கணங் கூறுமுகத்தால், யானென

தென்ப திணேதருமென்ற இரண்டாங் கூற்றை வலியுறுத்துவான் தொடங்கினுர். ரு

அறிவிச்சை செயல்களெல்லாம் அடைந்தனல் வெம்மையும்போல்
குறியுற்றங் கேகா நேக குணகுணி பாவ மாகி
நெறியுற்று நிற்கு மென்னில் நிகழ்புலன் கரண மெல்லாம்
செறிவுற்றங் கறிவு கொள்ள வேண்டுமோ சீவ னுர்க்கே. கககூ

(உரை) சீவான்மாக்களெல்லாம் பிரமப்பொருளின் பரிணுமமாய்த் தோன்றி அறிவிச்சை செயல்களேயடைந்து தீயுஞ் சூடும்போலப் பேதாபேதமாகிய குணகுணித்தன்மையுற்றுப் பலவேறுவகைப்பட்டு நிற்குமெனப் பரிணுமவாதிகள் கூறுவர். கருவிகளேயன்றி யறியமாட்டாத சீவான்மா அவ்வாருதல் யாண்டையது.

எல்லாம் அங்ஙனங் குறியுற்றறிவிச்சை செயல்க ளடைந்தனல் வெம்மையும்போல் ஏகாநேக குணகுணி பாவமாகி நெறியுற்று நிற்கு மெனக்கொண்டுகூட்டியுரைக்க. ஏகாநேகம் பேதாபேதம். ஆர்விகுதி இழித்தற்குறிப்பின்வந்தது. இதனுனே மேலைச்சூத்திரத்தின் ஆருங் கூற்றை வலியுறுத்தவாறுமாயிற்று. சு

குணங்களேயின்றி யொன்ரும் குறியுடைத்தான்மாவென்னின்
இணங்கிடா இச்சா ஞானக் கிரியைகள் இவையு டற்கட்
பிணங்கிடுஞ் சந்நி திக்கண் எனிற்பிணத் துறக்கத் தின்ரும்
உணங்கிடும் கரண மென்னில் சந்நிதி ஒழிந்த தன்றே. ககூஎ

(உரை) இனிச் சாங்கியர் குணகுணித்தன்மையின்றிக் கேவலம் அறிவுமாத்திரையாய் நிற்றல் உயிரியல்பென்றும், அவ்வுயிரின் சந்நிதியின் உடம்பின்கண்ணே நின்று கரணங்கள் செயற்படுமென்றும், அதனுற் ருெழிலறிவிச்சைகள் அவ்வுடம்பின்கண் நிகழுமென்றுங் கூறுவர்; பிணத்துமுறக்கத்துஞ் சந்நிதிக்குக்கேடின்ருகவும் உடம்பின்கண் அவை நிகழக் காணுமையின் சந்நிதிமாத்திரையான் அவை நிகழ்தல் யாண்டையது.

இன்றென்னு மொருமை அப்பண்பின் மேல்நின்றது. எ

சந்நிதி குணம தாகும் தானென்போல் என்னிற் காந்தம்
முன்னிரும் பொன்ரு யீர்க்கு முறைமையுண்டகற்ற லின்ரும்

உன்னுத லொடுங்கல் ஓடல் இருத்தலே கிடத்தல் நிற்றல்
என்னுமித் தொழில்கள் மற்றும் இயற்றுவதான்மாவென்னே.

(உரை) வியாபகமாய் நிற்கப்பெறுதன் மாத்திரையே சந்நிதி யன்று, மற்றுக்காந்தமுன் இரும்புபோல உயிர்முன் உடம்பு தொழிற் படுதற்கு ஏதுவாயதொரு குணவிசேடஞ் சந்நிதியெனக் கொண்டா மாகலின் அக்குற்றம் ஈண்டைக்கெய்தாதெனின், அங்ஙனமாயினும் ஒரு குணம் ஒருதொழிலன்றித் தம்முள்மாறுபட்ட பலதொழில் செய்யுமாறு யாண்டையது. அ

உருவுயி ரென்னின் இந்த உடலினுட் காண வேண்டும்
வருவது பரிணா மத்தாய் அநித்தமாம் பூத மாகும்
கருவினில் நுழையு மாறும் காட்டிட வேண்டும் கண்ணின்
மருவிடா தென்னின் உன்றன் வாயினால் உருவன்றென்னே.

(உரை) இனிப் பௌராணிகர் உயிருருவப் பொருளென்பர். பரி ணமித்தழிதலும் காட்சிப்புலனாதலும் இல்லாத பொருள் அவ்வியல் புடைய பூதங்களோடொப்ப உருவாமாறு யாண்டையது. கூ

சூக்கும உருவ தென்னில் தூலகா ரணம தாகும்
ஆக்கிய மனாதி தன்மாத் திரைவடி வசேத னம்பின்
நீக்கிய சூக்கு மத்தே நிற்பதோ ருருவுண் டென்னின்
ஆக்கிடும் உருவமெல்லாம் அசித்துமாய் அநித்த மாமே. ௨௦௦

(உரை) பூதம்போலக் காட்சிப்புலனாதற்குரிய தூலவுருவாதலின் றிச் சூக்குமவுருவாய் நிற்பது உயிரெனின், அது தூலவுருவைத்தோற் றுவிக்குஞ் சடமாகிய புரியட்டகவுடம்பேயாகலானும், அப்புரியட்டக தேகத்துள் அதிசூக்குமவுருவாய் நிற்பது உயிரெனின், அது கலையாதி மண்ணந்தமாயுள்ள பாவுடம்பாகலானும், அவ்வுருவங்களனைத்தும் அசித்தாதலும், அசத்தாதலும் ஒருதலையாகலானும் அவ்வியல்பில்லாத வுயிர் உருவப்பொருளாமாறு யாண்டையது. ௧௦

அருவுரு வென்னில் ஆன்மா அருவுரு வாவ தின்றும்
உருவரு வாகா தாகும் ஒருபொருட் கிரண்டு தன்மை
வருவது மில்லை காட்ட வன்னிபோல் மருவு மென்னின்
உருவமுங் காண வேண்டும் உண்மையும் ஒழிந்து போமே.

(உரை) இனிக்கவுளர் அருவுருவப்பொருள் உயிரென்பர். ஒன்று பிறிதொன்றாகாமையானும், மறுதலைப்பட்ட இரண்டு தன்மை ஒரு பொருட்கின்மையானும், காட்டமும் வன்னியுந் தம்முள் வேறுதலின் ஈண்டைக்கு எடுத்துக் காட்டாதல் செல்லாமையானும், அது பொருந்தாது. கக

சந்திரன் வடிவு போலத் தான்அரு வுருவ மென்னின்
வந்துநங் கண்ணிற் றோன்றும் வடிவுள தாமு யிர்க்கும்
இந்தவூ னுருவந் தானாய் எழுவது முயிரே யென்னில்
பந்தமாய் அசித்தா யான்மாப் பவுதிக மாகு மன்றே. உ0௨

(உரை) தலையுவாவின் அருவாய்நின்றே பின் முறைமுறையான் வளர்ந்து பூரணையில் தூலவுருவாய் விளங்குதன் மதியின்கட் கண்டாமன்றே; அதுபோல உயிரும் அருவாய்நின்றே கருவுட்பதிந்து முறைமுறையான் வளர்ந்து இவ்வுடம்புருவாய்த் தோன்றுமாற்றான் அருவுருவென அமையுமெனின்,—சித்தாய் நித்தியமாய்ப் பந்தத்திற்பட்டு நீங்குவதாகியவுயிர், அசித்தாய்ப் பூதகாரியமாய்ப் பந்தமாவதாகிய உடம்புருவமாமாறு யாண்டையது. க௨

அருவவி காரி யான்மா ஆகாயம் போல வென்னின்
உருவினைக் கட்டி யாட்டி ஓட்டிமீட் டுலாவப் பண்ணி
மருவிநிற் பித்தி ருத்திக் கிடத்திமண் புரட்டி மற்றும்
பெருவிகா ரங்க ளெல்லாம் தருவதென் பேசி டாயே. உ0௩

(உரை) இனிப் பாதஞ்சலர் ஆகாயம்போல் அருவாய் அவிகாரியாய் நிற்பது உயிரென்பர். அது பொருந்தாமே காட்சியளவையான் உடம்பின்கண் நிகழும் நிகழ்ச்சிபற்றி யறியப்படும். க௩

அசித்தெனின் உணரா தான்மா அசித்துச்சித் தாகுமென்னின்
அசித்துச்சித் தாகா தாகும் சித்தசித் தாவ தில்லை
அசித்தொரு புறமா யொன்றில் சித்தொரு புறமாய் நில்லா(து)
அசித்துறுச் சித்தே யென்னின் அசித்தடைந் தறிவதின்றும்.

(உரை) சடப்பொருள் சித்தாதலுஞ் சித்துப்பொருள் சடமாதலும் உலகத்தின்மைபால், உயிர்சடமென்றும் அதுபின் மனத்தோடுங் கூடிச் சித்தாயறியுமென் றுங்கூறும் வைசேடிகர் முதலியோர்மதமும்

மாறுபட்ட இரண்டு தன்மை ஒருங்கு நில்லாமையால், உயிர் சித்தசித் தென்னுஞ் சைவரில் ஒருசாரார் மதமும், அசித்தாகிய கருவியை இன்றி அறிதல் செல்லாமையால், உயிர் சித்தேயாமென்னும் பட்டாசாரியர் மதமும் அடா.

உறுதவென்னும் பெயரெச்சத்திறு விகாரத்தாற் றொக்கது. கச

உயிரினை அணுவ தென்னின் உடல்பல துவார மோடும்
பயில்வுறக் கட்டு ணுது பாரமும் தரித்துச் செல்லா(து)
அயர்வுறும் அசித்தாய்ப் பூத அணுக்களி னொன்ற தாகும்
இயல்புறும் அவய வத்தால் அணுவுரு இறக்கு மன்றே. உ0ரு

(உரை) இனி உடம்பகத்துப் பரமாணு அளவிற்றாய் நிற்பது உயிரென்னும் பாஞ்சராத்திரிகள் மதமுமடாது. என்னை? அணுவாயின் ஒரு துவாரத்தால் ஓடிப்போவதன்றி, உடம்பிற் கட்டுண்டற்கும் பாரந் தாங்கற்கும் உடம்படாதென்பது முதலிய குற்றந் தங்குமாகலான். கரு

உடலினின் ஏக தேசி உயிரெனின் உருவாய் மாயும்
படர்வுறு மறிவின் றெங்கும் சுடரொளிப் பண்ப தென்னில்
சுடர்தொடிற் சுடுவ தெங்குந் தொட்டிடம் அறிவுண் டாகும்
அடர்புலன் இடத்து மொக்க அறிவெழ வேண்டு மன்றே.

(உரை) இனி மிருதிநூலார் உயிராவது உடம்பகத்துப் புன்னுனித் துளிபோல் ஏகதேசமாய் இதயத்தானத்தில் நிற்ப, அவ்வுயிரின் அறிவு விளக்கொளிபோல யாங்கணும் வியாபிக்குமென்பதும் அடாது. என்னை? உயிர் ஏகதேசமாயின் மேல் உருவுயிரென்றார்க்கு ஓதிய குற்றமனைத்தும் எய்துமாகலானும், குணங் குணியளவினன்றி மேற் செல்லாமையானும், விளக்கினொளியாவது விளக்கினது சூக்கும வடிவே யன்றிக் குணமன்றாகலான் அஃது ஈண்டைக்கு உவமையாகாமையானும், ஆமெனவே கொள்ளினும் அதனோடிதனிடை வேற்றுமை பெரிதாகலானும்.

உயிரினை அணுவென்பார்க்கும் இஃதொக்கும். கசு

உருவினில் நிறைந்து நின்றங் குணர்ந்திடும் உயிர தென்னின்
மருவிடா துறக்கம் வாயில் அறிவொக்க வழங்க வேண்டும்

பெருகிடும் சுருங்கும் போதம் பேருடல் சிற்று டற்கண்
வருமுடற் குறைக்க வொக்கக் குறைந்துபின் மாயு மன்றே.

(உரை) இனிச் சமணர் உடம்பளவில் நிறைந்து நின்று உணர்வது உயிரென்பர். அவர், உறக்கமுறுதலும், ஐம்பொறியினும் ஒருங்கே யறிவு நிகழாமையும், அவ்வவுடம்பளவிற்குத் தக்க அறிவாதலின்மையும், குறைப்பக் குறையாமையுமாகிய இன்னோரன்னவற்றை நோக்கிலராகலால், அவர் மதமும் அடாது. கஎ

எங்குந்தான் வியாபி யாய்நின் றுணருமிவ் வான்மா வென்னில், தங்கிடும் அவத்தை போக்கு வரவுகள் சாற்றல் வேண்டும், பங்கமார் புலனொன் றொன்றாய்ப் பார்த்திடல் பகரல் வேண்டும், இங்கெலாம் ஒழிந்தான் நிற்ப தெங்ஙனம் இயம்பல் வேண்டும். உ0அ

(உரை) இனி ஐக்கிய வாதிகள் முதல்வன்போல் எங்கணும் வியாபியாய் நின்று அறிவனான்மாவென்பர். அங்ஙனங் கூறுவார்க்கு, அவத்தை போக்குவரவுகளுறுதலும் ஐம்புலனும் ஒருங்கே யறியாமையும், எல்லாமாய் வியாபித்தல் ஒழிந்தானாகி உடம்பினுள் ஏகதேசமாய் நிற்றலும் எவ்வாறு கூடும்.

ஒழிந்தானென்றது முற்றெச்சம்; எல்லாமென்றது வியாபகமுணா நின்றது. ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க. ஒழிந்தாலெனப் பாடமோதி, சங்காரகாலத்தின் எல்லாப்பொருளும் அழிந்தவழி நிற்பதெங்ஙனமென்றுரைத்து, மூர்த்தப் பொருளனைத்தினுஞ் சையோகமாதலே வியாபகமெனவும் அவையனைத்தினையும் அறிதலே முற்றுணர்வெனவுங் கொண்டு, அங்ஙனங் கூறுவார் மதத்தை அவர் மதமேபற்றி மறுத்தாரெனினும் அமையும். கஅ

சுத்தமாம் ஆன்ம சித்தைத் துகளுடல் மறைத்த தென்னின்
வைத்துறு முடற்கண் வாயில் கரணங்கள் வழியால் ஞானம்
ஒத்துறும் மலமற் றாலும் உறுமலம் வீடு மின்றாம்
பெத்தமு மடையான் முத்த னாய்ப்பிர காச னாமே. உ0கூ

(உரை) உயிர் எங்கும் வியாபகமாய் நின்று அறிவதாயினும் மாயாகாரியம் அவ்வறிவைத் தடைசெய்து நிற்றலின் உறக்க முதலியன வுற்று ஏகதேசப்படுவதாயிற்றெனவிடுப்பின்,—அது பரிகார

மன்று ; அறிவு விளங்குதற்கு ஏதுவாய மாயாகாரியம் அதற்கு மறு தலையாய்த் தடைசெய்தல் கூடாமையானும், முன் சுத்தமாயிருந்த உயிரை அது பந்தித்ததெனின், வீடுபெற்ற வழியும் உறுமெனப் பட்டு முத்தியென்பது இன்றாய் முடியுமாகலானும், வீடுபெற்றபின் னுறாதெனின், அநாதி நிலையோடு இதனிடை வேற்றுமை யின்மை யான் அநாதியே பந்தமுறுதலின்றி முத்தனாய் விளங்குதல் வேண்டு மாகலானும்.

அறிவிச்சை செயல்களென்னுஞ் செய்யுள்முதல் இத்துணையும் உயிருண்மை கொண்டு ஆணவமலத்துண்மை கொள்ளாத சமயிகள் தத்த மதத்துக்கேற்பக் கூறும் உயிரிலக்கணங்களும் அவை பொருந் தாமையுங் காட்டப்பட்டன. இன்னும் அவ்வமதத்தார் வேறுபடக் கூறும்உயிரிலக்கணங்களெல்லாம் இங்ஙனம் கூறியவற்றுள் வைத்துக் கண்டுகொள்க. அற்றேல், மற்றென்னையோ வுயிருக்கு இலக்கணமாவ தென்னுமவ் வைக்கியவாதசைவரை நோக்கிச் சித்தாந்தங் கூறு முகத்தால் யானெனதென்பதிணை தருமாற்றைச் சாதித்தற்கெழுந் தது வருஞ் செய்யுளென்பது. ௧௧.

அசித்தரு வியாப கம்போல் வியாபகம் அருவ மின்றாய்
வசித்திட வரும்வி யாபி யெனும்வழக் குடைய னாகி
நசித்திடா ஞானச் செய்தி அநாதியே மறைத்து நிற்கும்
பசுத்துவ முடைய னாகிப் பசுவென நிற்கு மான்மா. ௨௧௦

(உரை) ஒருவாற்றானும் அசித்தாதலரிய வியாபகப்பொருள் போல ஔபச்சிலேடிகவியாபகமாதலும் அதுபற்றி அதிசூக்குமசித் தாதலுமின்றி, அதுவதுவாய் வசிப்புண்ணும் வியாபகமாதலும், அநாதியே பசுத்துவமெனப்படும் ஆணவமலத்தின் மறைப்புண்டு கிடக்கும் இச்சாஞானக்கிரியைகளையுடைத்தாய்ப் பசுவெனப்படுந் தூலசித்தாதலுமுடையது உயிர்.

*"உறற்பால - தீண்டா விடுதலரிது" என்றாற்போல அருமை ஈண்டின்மை குறித்து நின்றது. அருவமென்றது, †"இல்லா வரு வாகி நின்றனை" என்றாற்போல, அதிசூக்குமமாதலை யுணர்த்தி ஆகுபெயராய் நின்றது. இதற்குப் பிறவெல்லாம் இயைபறவுரைத்

---

* நாலடியார் - பழவினை - ௯.

† சிவஞானபோதம் - சூத் - அ - ௫.

தார். இதனானே உயிருக்கு அநாதிநிலையாகிய தன்னுண்மை கூறப் பட்டது. உ0

மாயையின் வயிற்றுள் மன்னி வருஞ்செயல் ஞான மிச்சை
யியுமக் கலாதி மூன்றால் ஏகதே சத்தி னேய்ந்திங்(கு)
ஆயுமுக் குணங்கள் அந்தக் கரணங்க ளாதி யெல்லாம்
காயமெத் தங்க ளாகிக் கலந்துடன் நிற்கு மான்மா. உகக

(உரை) அங்ஙனம் பசுத்துவமாத்திரையாற் கேவலப்பட்டு நின்ற ஆன்மா, அதன்பின் அசுத்தமாயையில் அனந்ததேவராற் கலக்குண்ட பாகமாகிய காரணசரீரத்தைப் பொருந்தி, அவ்வறிவிச்சை செயல்கள் பொதுவகையாற் சமட்டிரூபமாய் விளங்கப் பெறும். அதன்பின் அம்மாயாதத்துவத்தினின்றுந்தோன்றுங் கலாதிகளாகிய கஞ்சுகசரீரத்தைப் பொருந்தி அவை வியட்டிரூபமாய்ப் பிரிந்து தோன்றிச் சிறப்புவகையான் விளங்கப்பெறும். அதன்பின் அந்தக் கரணமுதலியவற்றைத் தம்முளடக்கி நிற்கும் முக்குணங்களாகிய குணசரீரத்தைப் பொருந்தி அவ்வறிவிச்சைசெயல்கள் முன்னர்க் கூறப்படும் இருசரீரங்களிடமாக வரும் விடயங்களின் வியாபரிக்கப் பெறும்.

இங்ஙனம் பரசரீரம் மூவகைப்படுமெனக் கொள்க. மாயையிற் கலக்குண்டபாகத்தை வயிறாக உருவகஞ்செய்தார். மேலே மாயாடன் வயிற்றென்றதுமது. அதுவே அசுத்தமாயா தத்துவமெனத் தத்துவங்களிடை வைத்தெண்ணப்படுவதூஉமென்க. மன்னிவருமென்னும் வினையெச்சமுடிபு காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது. ஏகதேசத்தினேய்ந்தென மூன் வருதலின் ஈண்டு வருமென்பதற்கு அது பொருளாதலறிக. *“ அன்பிலாரெல்லாந் தமக்குரியர் ” என்றாற் போல, எல்லாவற்றானுமென்னுஞ் சாரியையும் உருபும் விகாரத்தாற் றொக்கன. காயம் ஆகுபெயர். ஆகிக்கலந்து நிற்குமென ஒற்றுமை பற்றிக் குணவினை குணிமேல் ஏற்றப்பட்டது. உக

சூக்கும தேகி யாகித் தூலரு பத்தின் மன்னிச்
சாக்கிர முதலா யுள்ள அவத்தையுள் தங்கி யெங்கும்

---

* திருக்குறள் - அன்புடைமை - உ.

போக்கொடு வரவு மெல்லாம் புரிந்துபுண் ணியங்கள் பாவம்
ஆக்கியும் பலன்க ளெல்லாம் அருந்தியும் நிற்கு மான்மா.

(உரை) அம்மூன்றையும் முறையான் எய்தியபின், சூக்கும தேகத்தைப் பொருந்திப் போக்குவரவு செய்து சூக்குமவினைப்பயன்களை ஈட்டியும்நுகர்ந்தும், தூலசரீரத்தைப் பொருந்திப் போக்குவரவு செய்து தூலவினைப்பயன்களை ஈட்டியும்நுகர்ந்தும், இவ்வாறு அதீத முதல் அஞ்சவத்தைப்பட்டு நிற்கும்.

சாக்கிரமுதலென்றது ஒடுங்குமுறைபற்றிக் கூறியதெனவறிக.

மருவா னந்தம் விஞ்ஞான மனோபி ராணன் அன்னமயம்
உருவாந் தன்மைபுண்டாய்முன் ஒன்றுக்கொன் றுசூக்குமமாய்
வருமாம் அன்ன மயம்பற்றி மாயை முதற்கா ரணமாகும்
அருவா யான்மா ஐங்கோசத் தார்ப்புண் டவற்றின் அகம்புறமாம்.

(உரை) காரணசரீரமுதலிய அவ்வைந்தும், அவ்வாறு மாயையினின்றுந் தோன்றி ஆன்மாவுக்கு வடிவாய் முறையே ஆனந்தமய கோசமுதலிய ஐவகைப்பெயர் பெற்று ஒன்றற்கொன்று தூலமாய் நிற்க, கேவலத்தில் ஒன்றுமின்றி மலமாத்திரையாய் நின்ற ஆன்மா இவ்வைங்கோசங்களில் அதுவதுவாய் வசிப்புண்டு ஏகதேசியாய்ப் போக்குவரவு செய்து நிற்கும்.

கேவலத்தில் ஒன்றுமின்றி நின்றஆன்மா, மாயையில் அங்ஙனங் கலக்குண்ட பாகத்தை முதற்கட்பொருந்தி அறிவிச்சைசெயல்கள் பொதுமையான் அவ்வளவு விளங்கப்பெற்ற மாத்திரையே அம்மயக்கறிவால் ஓரானந்தமுண்டாகப் பெறுதலின், அஃதானந்தமயகோச மெனப்பட்டது. ஏனையவுங் காரணக்குறியாமாறு உய்த்துணர்ந்து கொள்க. இவ்வைங்கோசங்கட்கு வேறுவேறு பொருள் கூறுவார் மதங்களையெல்லாம் மறுத்தற்பொருட்டு, இவ்வாறெடுத்தோதி மாயை முதற்காரணமாகுமென்றுங் கூறினார். ஆன்மாவித் தரைகீழ்மேலுங் கொள்ளிவட்டம் கறங்கென நிமிடத்தின்கண் அலமரும்படிகொண்டு திரிதரல்பற்றி, இவ்வைங்கோசங்களை ஐந்து பறவையாகவும் அவற்றுள் ஒரோவொன்றை ஐவகைப்படுத்து முகமுதலியவுறுப்புக்களாகவும் *வேதத்துள் உருவகஞ்செய்துணர்த்தியவாறெனக. ஆன்மாவின்

* தைத்திரீயம் - பிரமானந்தவல்லி.

உண்மையுணர்தற்கு இவற்றை இங்ஙனம் பகுத்தறிதலும் ஒருசாதன மெனக்கொள்க. இவை மூன்று செய்யுளானும், பசுத்துவவுபாதியான் மறைப்புண்டு நின்றவவ்வறிவிச்சைசெயல்கள் பின்ஒருபுடை விளங்கி அவத்தை போக்குவரவு முதலிய வுறுதற்குரிய உபாதி கூறுமுகத் தால், வசித்திட வருமாறு தெரித்துணர்த்தப்பட்டது. இன்னும் ஆன்மாச் சார்ந்ததன்வண்ணமாய் வசித்திடவருமாற்றிற்குச் சருவ ஞானோத்தரத்தில் அவ்வச்சார்புவிசேடம்பற்றிப் பூதான்மாமுதல் அறுவகைப்படுத்துத் தொகுத்தும் விரித்தும்ஓதியதூஉம் ஈண்டுஉய்த் துணர்ந்துகொள்க. உங

தோற்பாவைக் கூத்துந் தொல்லை மரப்பாவைஇயக்கமும்சீர்த்
தேர்ப்பாரிற்செலவும்வேருய்ச்செலுத்துவோர்செய்திதானும்
பார்ப்பாய வேடங் கட்டி ஆடுவோர் பரிசு போலும்
ஆர்ப்பாய காயந் தன்னை ஆன்மாநின் றூட்டு மாறே. உகச

(உரை) அன்னமயகோசமுதலிய ஐந்தினும் ஆன்மா வேற்றுமை யின்றி நின்று செலுத்துமாறு, முறையே, தேர்ப்பாரிற்செலவும் மரப்பாவையியக்கமுந் தோற்பாவைக்கூத்தும் வேருய்ச்செலுத்து வோர் செய்தியும் வேடங்கட்டியாடுவோர் பரிசும் போலும்.

வேருய்ச்செலுத்துவோர் செய்தியென்றது பரகாயப்பிரவே சத்தை. இவை ஐந்தும் முறையே ஒன்றற்கொன்றந்தரங்கமாய் அவ் வைங் கோசங்களினும் ஆன்மா நின்று செய்யுமாற்றிற்கு உவமையா மாறு தெரிந் துணர்ந்துகொள்க. செய்யுளாகலின் முறை பிறழ வைத்தார். காயம் சாதியொருமை. இதனானே, ஆன்மா அங்ஙனம் வசித்திடவரினும் அவ்வேகதேசப்பொருள்கட்கு வேருய் வியாபி யெனும் வழக்குடையனுதல் அவற்றைச் செலுத்துமாற்றின் வைத் துணர்த்தப்பட்டது. உச

என்னுடல் பொறிபி ராணன் கரணம்என் னுணர்வென் றக்கால்
தன்னின்வே றுகும் நீஎன் றன்மனை யென்ற வெல்லாம்
நின்னின்வே றுகும் என்னின் நீங்கிடா இவையிங் கென்னின்
உன்னின வாகும் நீயாம் உகிர்மயிர் உகவுங் காண்டி. உகரு

(உரை) தன்மனைமுதலியவற்றேடொப்ப எனதென்று வழங் கப்பட்டுச் சில நீங்குதலுங் காணப்படுதலால், இதனானும் ஆன்மா அவற்றிற்கு வேறென்பது அறியப்படும்.

உன்னின என்பது இன்சாரியை பெற்றவகரவீற்றுப் பலவறி சொல். அற்றேல் உடல்பொறி முதலியவற்றை எனதென்பது, தன் மனைமுதலியவற்றை எனதென்றதுபோலன்றி இராகுவினது தலையென்றாற்போல அபேதம்பற்றிக் கூறுங் கருத்தேயாகலின், உரைப் போர் குறிப்பொடுபடுத்துக் காணுங்கால் அவ்விருவகை வழக்கிற்குந் தம்முள்வேறுபாடுண்மையின், அவை தம்முளொக்குமாறு யாங்ஙன மென்பாரை நோக்கி வேறு உவமையெடுத்துக்காட்டி யுணர்த்துதற் கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. உ௫

பொன்னணி யாடை மாலை போதுமே லான போதிங்(கு)
என்னணி யானென் றுன்னி இருந்தனை பிரிந்த போது
நின்னணி நீபு மல்ல வாயினை காய நின்னில்
அன்னிய மாகும் உன்னை அறிந்துநீ பிரிந்து பாரே. உ௬

(உரை) உடல்பொறி முதலியவற்றை எனதென்றல், இராகு வினது தலையென்றாற்போலச் சிறுபான்மை வழக்கமாதலின்றிப் பெரும்பாலும் யாண்டும் யாரும் வழங்கக்காண்டலின், அவற்றை அபேதம் பற்றிய கருத்தாலெனதென்றன் மெய்ப்படுத்த அணிகல முதலியவற்றை அவ்வாறெனதென்றல்போல அறிந்துபிறிந்து பாராத மடமையே பிறிதன்று. உ௬

உடலியா னல்லேன் இந்த உணர்வுயான் அல்ல வான
கடனியா தென்னின் வேறு கண்டுணர் வென்ன தென்கை
இடரிலா என்ற ஞன்மா என்றபோ தான்மா வேறாந்
திடனதா உயிரை வேறு கண்டிடார் செப்ப லேகாண். உ௭

(உரை) ஆன்மாவை எனதென்றல் வேறாகக் காணுங்கருத்தின்றி இராகுவினது தலையென்றாற்போல ஒருசாரார் கூறுஞ் சிறுபான்மை வழக்காகலின் அஃதபேதம்பற்றிய வழக்கெனஅமையும். விஞ்ஞான மயகோசம் ஆனந்தமயகோசங்களை எனதென்றல் ஏனைக்கோசங்கள் போல வேறாகக்காணுங் கருத்தால் எல்லாரானும் வழங்கப்படும்பெரும் பான்மை வழக்காதலின் அஃததுபோல் அபேதம்பற்றிய வழக்கென அமையாமையின் அவையும் ஏனையபோல உயிரின் வேறேயாம்.

விஞ்ஞானமயகோசம் உயிரின் வேறாதல் கூறவே இனம்பற்றி ஆனந்தமயகோசம் உயிரின் வேறாதலும் அதனாற் கொள்ளப்படும்.

உணர்வென்னமெதன்கை வேறுகண்டாகலான் இந்தவுணர்வுயானல் லவான கடனெனக் கூட்டுக. கண்டிடாரென்பது முற்றெச்சம். உஎ

புந்தியை மனம தென்றும் மனமது புந்தி யென்றும்
சிந்தையைச் சீவ னென்றும் சீவனைச் சிந்தை யென்றும்
முந்தனை யான்மா வென்றும் ஆன்மாவை முந்த னென்றும்
வந்திடு மென்ற ஞன்மா என்றது மற்றொன் றைக்காண்.

(உரை) அல்லதூஉம், உள்ளவாறு நோக்குவார்க்கு என்றஞன் மாவென்னும் வழக்கில் ஆன்மாவென்றது தன்னோடியைபுடைய பிறி தொன்றின்மேல் ஆகுபெயராய் நிற்குமாகலான், அவ்வழக்குப்பற்றி நின்கருத்து நிரம்புமாறில்லை.

ஆகலான் அவ்வழக்குப்பற்றி நின்கருத்து நிரம்புமாறில்லையென் பது குறிப்பெச்சம். அவ்வாறு ஆகுபெயராய் ஆண்டாண்டு வருதலை எடுத்துக் காட்டுவார், புந்தியை மனமதென்றும் மனமதுபுந்தியென் றுஞ்சிந்தையைச் சீவனென்றுஞ் சீவனைச்சிந்தையென்றும் முந்தனை யான்மாவென்றும்ஆன்மாவைமுந்தனென்றும்வந்திடுமென்றார். ஏனை மூவகைக்கோச மாத்திரையே வேறெனக்கொண்டு விஞ்ஞானமய கோசம் ஆனந்தமயகோசம் இரண்டும் முறையே சீவான்மாவும் பர மான்மாவுமாமென்பார் மதத்தை மறுத்தற்பொருட்டு, அவற்றைஇங்ங னம் வேறெடுத்தோதி வலியுறுத்தவாறு. இவை நான்கு செய்யுளா னும் உலகவழக்கின் வைத்துணர்த்தி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

அறிவுடல் சிந்தை யான்மா அணைதலால் ஆன்மா வென்பர்
எறிசுடர் விளக்கி ருக்கு மிடத்தையும் விளக்கென் றாற்போல்
பொறிபுலன் காண மெல்லாம் புலப்படும் அபேத மாகிப்
பிறிதரா தறிவ தான்மா அறிபொருள் பின்ன மாமே. உகக

(உரை) ஆன்மாவின் வேறாகிய அவ்வைங்கோசங்களை ஆன்மா வெனவுபநிடதங்களிற் கூறியதூஉம், விளக்குத்தகழியை விளக்கென் றாற்போலத் தானியாகுபெயராதற்குரிய இயைபுபற்றியேயன்றிப் பிறிதில்லையாகலால், அவையெல்லாவற்றின்கண்ணும் அபேதமாய்த் பிறிதலின்றி யறிவதாகிய ஆன்மா அவற்றிற்கு வேறு.

அறிவுடல்சிந்தையென்றதும் பொறிபுலன்காணமென்றதும் உப லக்கணம். எல்லாவற்றின் கண்ணென்னும் ஏழாவதும் அறிபொருட்

கென்னும் நான்காவதும் விகாரத்தாற்ருக்கன. அபேதமாகிப் பிறி தராதென்றது *"ஞானதிரோதகமாய் மறைத்துக்கொடுநிற்றல்" என்ருற்போலக்கொள்க. இதனுனே ஐங்கோசங்களை ஆன்மாவென்னும் உபநிடதத்திற்குத் தாற்பரியங் கூறி, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

கண்டுணர் புருடன் வேறு கனவுகண் டொடுங்கிக் காயம்
உண்டியும் வினையு மின்றிக் கிடந்துயிர்த் திடஉணர்ந்து
கண்டிடுங் கனவுஞ் சொல்லி ஒடுக்கமுங் கருதி வேருய்
உண்டியும் வினையும் உற்றிங் குணர்த்திட உணரா நிற்கும்.

(உரை) அன்னமயகோசமுதலிய நான்கனையும் ஒரோவொன் ருக விட்டுவிட்டு அஞ்சவத்தைப்பட்டு விழித்தபின், அவை கூடிநின் றறிவிக்க முறையே சொல்லியுங் கருதியும் உண்டிவினையுறுதலாகிய மறுதலையின் வைத்தும் அங்ஙனம் அவத்தைப்பட்டவாற்றை அறியா நிற்குமாகலால், இதனுனும் உயிரவற்றின் வேறெனத் தெளியப்படும்.

அவை கூடியபின்னன்றி அறிவுநிகழாமையால் அறிதற்குஅவை ஏதுவாதல் பெறப்பட்டது. ஒடுக்கமென்றது சுழுத்தியை. அது கனவு போற்சொல்ல வாராமையிற் கருதியுணர்தற்பாலதாயிற்று. சித்தமுஞ் செல்லாத ஏனையிரண்டுங் கருதவும் வாராமையின் மறுதலையின் வைத் துணர்தற்பாலவாயின. உணர்ந்தபின் என்றது உணர்ந்தெனத் திரிந்துநின்றது. உணர்தல் ஈண்டுத்துயிலெழுதன்மேற்று. இதனுனே அவத்தைப்படும் இயல்பின் வைத்துணர்த்தி மேலது வலியுறுத்தப் பட்டது. தோற்பாவையென்பதுமுதல் இத்துணையுங் கூறியவாற் ருன் மேலைச்சூத்திரத்தின் உற்றுச்செயிருறுமென்பது முதலிய நாற் கூற்றுப் பொருளையும் வலியுறுத்தவாறுமாயிற்று. ௩௦

புருடனே அறிவ ணுகில் பொறிபுல ஞதி போதம்
தருவதென் அறிவு மாயா தனுகா ஞதி பற்றி
வருவதிங் கநாதி யாக மலத்தினின் மறைந்து நிற்பன்
அருவனுய் இவற்ருே டாளும் அமைச்சரும் அரசும் போல்வன்.

(உரை) ஆன்மா முதல்வன்போலச் சுத்தசித்தேயாகின் மாயா காரியங்களைப் பற்றிநின்றறிதல் வேண்டா; அவ்வாறன்றி அமைச்ச

* சிவஞானபோதம் - சூத் - ௪ - உ.

ரும் அரசும் போலுடனின்று மாயாகருவிகளைப்பற்றி யறிதலுண்மையால் அநாதியே யாணவமலத்தின் மறைந்து அருவனாய் நிற்றல் பெறப்படும்.

ஏதேற்றேகாரத்தை அறிவனென்பதனோடுங் கூட்டியுரைக்க. என்னென்பது ஈண்டு வேண்டாமை குறித்து நின்றது. போல்வனென்பது முற்றெச்சம். பின்வரும் அனுமானத்தை வலியுறுத்தற் பொருட்டுப் புருடனையறிவனாகிற் பொறிபுலனாதிபோதந் தருவதென்னெனத் தருக்கமெடுத்தோதினார். இதனானே ஞானச்செய்தி அநாதியே மறைத்துநிற்கும் பசுத்துவமுடையனாதல் காரியானுமானத்தின் வைத்துணர்த்தி வலியுறுத்தப்பட்டது. அறிவிச்சைசெயல்களென்பது முதல் இத்துணையும் பரமதங்களைப் பரிகரித்து ஆன்மாவுக்கிலக்கணங் கூறுமுகத்தால் இரண்டாங் கூற்றை வலியுறுத்தவாறு. இனி ஒன்பது செய்யுளான் மூன்றாங் கூற்றைத் தெரித்துக் கூறுகின்றார். ௩க

படைகொடு பவனி போதும் பார்மன்னன் புகும்போ தில்லில்
கடைதொறும் விட்டு விட்டுக் காவலு மிட்டுப் பின்னர்
அடைதருந் தனியே அந்தப் புரத்தினில் அதுபோ லான்மா
உடலினின் அஞ்ச வத்தை உறுமுயிர் காவ லாக. உஉஉ

(உரை) புருடன் அவற்றோடமைச்சருமரசும் போறலின் அரசன் போலவற்றை விட்டுவிட்டுச் சென்று ஐவகையவத்தையுறும்.

இதனானே வெவ்வேறவத்தை அணைதருமாறு மேற்கூறிய உவமையோடு படுத்து வகுத்துக் கூறப்பட்டது. ௩உ

சாக்கிர முப்பத் தைந்து நுதலினிற் கனவு தன்னில்
ஆக்கிய இருபத் தைந்து களத்தினிற் சுழுனை மூன்று
நீக்கிய இதயந் தன்னில் துரியத்தி லிரண்டு நாபி
நோக்கிய துரியா தீதம் நுவலின்மூ லத்தி னொன்றே. உஉ௩

(உரை) ஆன்மா அரசன்போல விட்டுவிட்டுச் சேறற்கட்படுமவத்தையாவன: சாக்கிரமுதலியனவாம். அவ்விடங்களாவன: இலாடமுதலியனவாம். ஆண்டாண்டு நிற்குங் கருவிகளாவன: முறையே முப்பத்தைந்தும் இருபத்தைந்தும் மூன்றும் இரண்டும் ஒன்றுமாம்.

அசிந்திய விசுவசாதாக்கியத்தில் அவத்தைக்கு நிற்கும் கருவிக ளிற் கலாதிகளையுமுடன் கூட்டியெண்ணி நாற்பத்தொன்று முதலி யனவாகத் தொகைகூறுதலானும், கலாதிகளுளவாகவே சுத்ததத்து வங்களின் தொழிற்பாடும் ஆண்டுளதென்பது பெறப்படுதலானும், கலாதிகளில்வழிப் புருடதத்துவமொன்றென வைத்தெண்ணப்படு தல் செல்லாமையானும், ஈண்டு முப்பத்தைந்து முதலியனவாகத் தொகைகூறியது மலைவாம்போலுமெனின்,—ஆகாது; கடைதொறும் விட்டுவிட்டென்ற உவமைக்கேற்ப விடப்படுதன் மாலையவாய் நிற்கும் கருவிகள்மாத்திரைக்கே ஈண்டுத் தொகைகூறப் புகுந்தாராகலானும், அதுபற்றிக் கலாதிகளின் ஐயஞ் செல்லாமைப்பொருட்டு அவற்றைப் புருடதத்துவத்துளடக்கி அதனையும் உடன்வைத்தெண்ணினாராகலா னும் என்க. துரியாதீதத்திற் காரணசரீரமாத்திரையேயன்றிக் கஞ்சுக சரீரமில்லையென்றது, ஆண்டுக் கலாதிகள் வேறு நில்லாது அதனோ டொற்றித்து நிற்குமென்னுங் கருத்தே பிறிதில்லையெனக்கொள்க.

இருவகைச் சாக்கி ராதி அவத்தைக ளியல்பு தானும்
ஒருவகை கீழே நூக்கி உற்பவங் காட்டு மொன்று
பெருகமேல் நோக்கித் தீய பிறப்பறுத் திடுமி யோகில்
தருவதோர் சமாதி தானும் தாழ்ந்துபின் சனனஞ் சாரும்.

(உரை) மேற்கூறிப்போந்த சாக்கிரமுதலியஐந்தும் கீழ்நோக்கிச் சென்றொடுங்குமுறையும் மேனோக்கித் தோன்றுமுறையும்பற்றி யிரு வகைப்படும். அவற்றுள் ஒடுங்குமுறையது கன்மார்ச்சிப்புக்கேதுவாக லாற் கீழ்ச்செலுத்திப் பிறவிக்கு வித்தாம்; தோன்றுமுறையது கன்ம நுகர்ச்சிக்கேதுவாகலாற் பரம்பரையிற் பிறவியறுத்தற்குக் காரணமாய் மேற்படும். இனி இதயமுதல்துவாதசாந்தமீறாகிய தானங்களிற் புறக்கரணம் உட்கரணங்களைப் பற்றியும் பற்றாதும் பிரத்தியாகாரமுதல் ஐவகைப்பட்டு நிகழும் யோகாவத்தையும் அது போல ஒடுங்கியுந் தோன்றியும் அவ்வாறே பயன்தருவதன்றிப் பிறி தன்று.

யோகிற்றருவதோர் சமாதியுண்டென்பதும் அனுவாதமுகத் தால் நீண்டே பெற்றும். தாழ்தல் இழிதல். சனனஞ்சார்தல் எறுதல். இந்த யோகாவத்தையைத்தானே மீட்சியில்லாதாகிய ஞானவத்தை போலுமெனக்கொண்டு மயங்குவார்க்கு அங்ஙனம் மயங்காமைப்

பொருட்டு இதனையதனோடொப்ப வைத்தீண்டுக்கூறினர். இச்செய்யுளிற் கூறியமூன்று பேதமும் முறையே சகலத்திற் கேவலம் சகலத்திற் சகலம் சகலத்திற் சுத்த மெனப்படுமென்க. இதனுள் இருவகைப் பிறப்பறுத்திடுமென்றது தாப்பிசையாய் அறிதரு முதலவத்தை யடைதருமிடத்தே ஐந்துஞ் செறிதருமென வருகின்றதனோடுஞ் சென்றியைந்து பொருள்தரு மாகலான் அதற்கும் இவ்வாறுரைத்துக் கொள்க. ௩௪

அறிதரு முதல வத்தை அடைதரு மிடத்தே ஐந்தும்
செறிதருங் கரணந் தன்னில் செயல்தொறுங் கண்டு கொள்நீ
பிறிவிலா ஞானத் தோரும் பிறப்பற அருளா லாங்கே
குறியொடும் அஞ்ச வத்தை கூடுவர் வீடு கூட. ௨௨௫

(உரை) சாக்கிராதி யவத்தையென மேற்கூறிப்போந்த ஐந்தனுள் முதலவத்தையாகிய சாக்கிரத்தானத்தின் கண்ணேயுஞ் சாக்கிர முதலைந்தவத்தையுளவாம். அவை கருவியான் விடயங்களை யறியுஞ் செய்கைதோறும் அதிநுணுக்கமா யிடையீடின்றி நிகழுமாறு நுண்ணுணர்வாற் கண்டு கொள்ளப்படும். இனி இவையே யன்றிக் கேவல சகலங்கள் நீங்கிய சுத்தத்தினும் அவ்வாறே ஐவகையவத்தையுள, அவையுண்மையதிகாரத்துள் உணர்த்த நின்றன.

முதலவத்தை அடைதரும் இடமாவது மேற்கூறிய இலாடத் தானம். அறிதருமிடத்தே யென வியையும். சுத்தாவத்தையின் இயல்பு ஈண்டுக் கூறுதற்கோ ரியைபில்லையாயினும் அவத்தையெனப் படுவன ஈண்டுக் கூறியவை மாத்திரையே போலுமென மலையாமைப் பொருட்டு இவ்வாறு கூறியொழிந்தார். ௩௫

ஐந்துசாக் கிரத்தின் நான்கு கனவினில் சுழுனை மூன்று
வந்திடுந் துரியந் தன்னின் இரண்டொன்று துரியா தீதம்
தந்திடும் சாக்கி ராதி அவத்தைகள் தானந் தோறும்
உந்திடுங்கரணந் தன்னில் செயல்தொறுமுணர்ந்து கொள்ளே.

(உரை) அறிதரு முதலவத்தை யடைதரு மிடத்தேயென மேற்கூறிப்போந்த சாக்கிராதி யவத்தைகள் ஐந்தனுள், சாக்கிரத்திற் சுத்த வித்தை யீறாகிய ஐந்து கருவியும், சொப்பனமுதலிய நான்கினும்

முறையே அவற்றுள் ஒரோ வொன்றொழித் தொழிந்த கருவியுங் கலாதிகளைச் செலுத்திநிற்கும்.

தானந்தோறும் கலாதிகள் தொழிற்படும் இடந்தோறும். உந்து தல் செலுத்துதல். இச்செய்யுள் பிறிதோரவத்தைக் கோதியது போலுமென மலையாமைப் பொருட்டுக் காணந்தன்னிற் செயல் தொறுங் கண்டு கொள்ளென மேற்கூறியவதனை ஈண்டு மறித்துணர்வு நிகழக்கூறினார். இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறேயுரைப்ப. ஈண்டைந்து நான்கு மூன்றிரண் டொன்றென்றது செலுத்துங் கருவி களை யென்பது. உந்திடு மென்றதனானும் *"சுத்தக் கருவிகள் ஐந் துங்கொண்டே சொல்லவத்தை ஐந்துஞ் சித்திக்கும் போதத்தி லொன்றொன்று சென்றிடும்" என்பதனானும் அறிக. இனி இவ்வா றன்றி அறிதருமுதலவத்தை யடைதருமிடத்தே யைந்துஞ் செறி தருமென மேற்கூறிப்போந்ததனையே ஈண்டு ஐந்துசாக்கிரத்தினென் றனுவதித்து எனைச் சொப்பன முதலியவற்றின் முறையே அவை நான்கு மூன்றிரண்டொன்று பொருந்து மென்றவாறாகக் கொண் டுரைத்தலுமொன்று. இப்பொருட்குச் சாக்கிராதியவத்தைகள் ஐந் தெனக் கூட்டுக. தானம் நுதல் முதலியவிடம். உந்துதல் பொருந்து தல். இவை நான்குசெய்யுளானும் மேலைந்தவத்தை யென்றவற்றின் பெயரும் வகையு மிடமும் அவற்றதியல்பு மிவையென்பது கூறப் பட்டது. ௩௬

கேவல சகல சுத்தம் என்றுமூன் றவத்தை யான்மா
மேவுவன் கேவ லந்தன் னுண்மைமெய் பொறிக ளெல்லாம்
காவலன் கொடுத்த போது சகலனு மலங்க ளெல்லாம்
ஓவின போது சுத்த முடையன் உற்பவந் துடைத்தே. ௨௨௭

(உரை) ஆன்மா அவ்வாறு நிகழுங் காரிய அவத்தைகளை உறுதற் குக் காரணமாகக் கேவலஞ் சகலஞ் சுத்தமென மூன்றவத்தை எய்து வன். அவற்றுட் கேவலமாவது தன்னிச்சாஞானக் கிரியைகளின் நிகழ்ச்சி சிறிதுமின்றித் தான்மாத்திரையே யுளனாதல்; பின்பு தனு கரணாதியோடுங் கூடி அவையொருபுடை விளங்குமவதாஞ் சகலம்; பின்பு பஞ்சமலங்களும் நீங்கிச் சிவத்தோடு கூடி அவ்விச்சாஞானக்

* சிற்றம்பல நாடிகள் கலித்துறை - ௩௭.

கிரியைகளெங்குமாய் வியாபித்து விளங்கும் அவதாரஞ் சுத்தமெனப் படும்.

இதனானே மேற்கூறிப்போந்த அவத்தைகட்குக் காரணமிவை யென்பதூஉம் அவற்றதியல்புங் கூறப்பட்டன. ௩௭

அறிவிலன் அமூர்த்தன் நித்தன் அராகாதி குணங்க ளோடும்
செறிவிலன் கலாதி யோடும் சேர்விலன் செயல்க ளில்லான்
குறியிலன் கருத்தா வல்லன் போகத்திற் கொள்கை யில்லான்
பிறிவிலன் மலத்தி னோடும் வியாபிகே வலத்தில் ஆன்மா.

(உரை) வாக்காதவனவாய அறிதன் முதல் ஏகதேசியாத லீறாகிய பத்துக்காரியங்களுள் ஒன்றுமின்றி யாணவமலத்தோடு மாத்திரையே கூடிநிற்பது கேவலம்.

ஈண்டு அமூர்த்தமென்றது உடம்பின் பிராகபாவத்தை; நித்தமென்றது தோற்றக்கேடுகளின் பிராகபாவத்தை; வியாபகமென்றது ஏகதேசத்தின் பிராகபாவத்தை. ஏனையின்மைகளும் அவ்வப்பிராகபாவங்களைக்குறித்து நின்றனவாகலான், இவ்விலக்கணங்கள் ஏனையவத்தைகளிற் செல்லாமையின் இவற்றுளொன்றே கூறஅமையுமாயினும் கேவலந்தன்னுண்மையென்றது விளங்குதற்பொருட்டு இவையனைத்தும் வருத்துக் கூறினார். பிறிவிலன் மலத்தினோடும்என்றதும் அதன் பொருட்டு. ஈண்டுக் குறியென்றது முதனிலைத்தொழிற்பெயராய் இச்சையையுணர்த்திநின்றதென்பது செயலினைச் சாரவைத்தலானறிக. அறிவிலனென்றதனையு மீண்டுத் தந்துரைக்க. அராகாதிகுணமென்றது புத்திகுணம் எட்டினையும். அராகாதிகுணங்களென்ற உபலக்கணத்தால் ஏனைப்போக்கியகாண்டக் கருவிகளுங் கொள்ளப்படும். இதனானே தன்னுண்மை கேவலமாதல் காட்டப்பட்டது. ௩௮

உருவினைக் கொண்டு போக போக்கியத் துன்னல் செப்பல்
வருசெயல் மருவிச் சத்த மாதியாம் விடயம் தன்னில்
புரிவதுஞ் செய்திங் கெல்லா யோனியும் புக்கு ழன்று
திரிதரும் சகல மான அவத்தையிற் சீவன் சென்றே. ௨௨௯

(உரை) மேற்கூறியஇன்மைகள் பத்துக்கும் மறுதலையாகிய இப் பத்துக்காரியமும் உடையனாய்ச் சீவித்து நிற்பது சகலம்.

போககாண்டமாகிய கலாதியைப் போகமென்றும் போக்கிய காண்டமாகிய புத்தியாதியைப் போக்கியமென்றுங் கூறினர். உன்ன லென்றது ஈண்டு விரும்புதன்மேற்று. செப்பலென்றது செப்பப்படு வனவாய நால்வகை வாக்குக்களையும் உணர்த்தி அவை காரணமாய் நிக ழும் அறிவின்மேல் ஆகுபெயராய் நின்றது. புரிவதுமென்றவும்மை யான் நுகர்வதுமென்றதெஞ்சிநின்றது. உருவினைக்கோடல் அமூர்த்த னுதற்கும், போகபோக்கியத்துச்செறிதல் கலாதியோடுஞ்சேர்விலன் அாாகாதிகுணங்களோடுஞ் செறிவிலனுதற்கும், உன்னல் செப்பல் வருசெயன்மருவுதல் அறிவிலன் செயல்களில்லான் குறியிலனுதற் கும், சத்தமாதியாம் விடயந்தன்னிற் புரிவதுஞ்செய்தல் கருத்தாவல் லனுதற்கும், உம்மையாற்போந்த நுகர்வதுஞ்செய்தல் போகத்திற் கொள்கையில்லானுதற்கும், எல்லாயோனியும் புக்குழலுதல் நித்தனு தற்கும், சென்றுதிரிதரல் வியாபியாதற்கும் மறுதலையாயவாறு கண்டு கொள்க. இதனுனே மெய்பொறிகளெல்லாங் காவலன் கொடுத்த போது சகலனுதல் வருத்துக் கூறப்பட்டது. ருகூ

இருவினைச் செயல்க ளொப்பின் ஈசன்தன் சத்தி தோயக்
குருவருள் பெற்று ஞான யோகத்தைக் குறுகி முன்னைத்
திரிமல மறுத்துப் பண்டைச் சிற்றறி வொழிந்து ஞானம்
பெருகிநா யகன்றன் பாதம் பெறுவது சுத்த மாமே. உருO

(உரை) மேற்கூறிய பத்தனுள், சத்தமாதியாம் விடயந்தன்னிற் புரிவதுஞ்செய்தல்கழிதற்கேதுவாகிய இருவினையொப்பும், போக போக்கியக்கருவிகளின் செறிவுகழிதற்கேதுவாகிய சத்திநிபாதமும், உருக்கழிதற்கேதுவாகிய குருவருளும், எல்லாயோனியும் புக்குழலு தல்கழிதற்கேதுவாகிய ஞானசாதனமும், சென்றுதிரிதருதலாகிய ஏகதேசத்தன்மைகழிதற்கேதுவாகிய மும்மலநீக்கமும், சத்தமாதி யாம் விடயந்தன்னில்நுகர்வதுகழிதற்கேதுவாகிய வாதனைநீக்கமும், பாசவறிவிச்சைசெயல்கள்கழிதற்கேதுவாகிய ஞானப்பெருக்கமும் முறையே கிடைப்ப, அவற்றான் அக்காரியம் பத்தும் நீங்கப்பெற்றுத் திருவருளைக் கூடுதல் சுத்தம்.

சத்திநிபாதத்திற்கு மூலமாகிய மலபரிபாகமும் இருவினையொப் புக்கு மூலமாகிய சிவபுண்ணியமுமென்னும் இன்னேரன்னவற்றை ஈண்டுக் கூருதொழிந்தார். மேற்கூறிய காரியம் பத்தும் நீங்குதற்கேது

வாவன மாத்திரையே யீண்டுக் கூறப்புகுந்தாரன்றி அனைத்துங்கூறப் புகுந்தாரல்லராகலின் அவையெல்லாம் முன்னர்க் கூறப்படும். இதனானே மலங்களெல்லாமோவினபோது சுத்தமுடையனுமாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது. புருடனேயறிவனுகி லென்றது முதல் இத்துணையும் வெவ்வேறணைதருமென்ற மூன்ருங் கூற்றை வகுத்தோதியவாறு.

ஐந்தாஞ் சூத்திரம்

நான்காஞ் சூத்திரத்திற் பசுவியல்பு கூறியஆசிரியர், அதன்மேல் நின்ற பாசத்தின் இயல்பு கூறுவாராய் அதனை யுள்ளடக்கிநிற்குந் திரோதானசத்தியின் இயல்பு ஐந்தாஞ் சூத்திரத்திற் கூறுகின்ருர்.

பொறிபுலன் கரண மெல்லாம் புருடனுல் அறிந்தான் மாவை
அறிதரா அவையே போல ஆன்மாக்க ளனைத்து மெங்கும்
செறிதரும் சிவன்ற னுலே அறிந்திடும் சிவனைக் காணு
அறிதரும் சிவனே யெல்லாம் அறிந்தறி வித்து நிற்பன்.

(உரை) தன்னை யறியமாட்டாத பொறிமுதலியவற்றைத் தானறிந்தறிவித்துடனிற்கும் புருடன்; அதுபோலத் தன்னை யறிய மாட்டாத அப்புருடனை அறிந்தறிவித்து உடன்நிற்பது சிவம்.

சிவனேயெல்லாம் அறிந்தறிவித்து நிற்பனெனப் பொருட்கணேதி அதனை உவமையினும் ஏற்குமாறியைவித்து உரைத்துக் கொள்க. திரோதான சத்தியின் இயல்பை உபசாரத்தாற் சிவன்மேலேற்றிக் கூறியவாறு. அறிதருஞ்சிவன் முடிவின்கண் உண்மையறிவைத் தரக்கடவோனுகிய சிவன். அறி முதனிலைத்தொழிற்பெயர். இச்செய்யுள் முதனூலஞ்சாஞ் சூத்திரம்போல இரு கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க அவற்றுள் முதற்கூற்றுப்பொருளை உள்ளடக்கிநிற்கும் இரண்டாங்கூற்றை அவ்வம்மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்துகின்ருர். க

இறைவனே அறிவிப் பானேல் ஈண்டறி வெவர்க்கும் ஒக்கும்
குறைவதி கங்கள் தத்தம் கன்மமேற் கோமான் வேண்டா
முறைதரு செயற்குப் பாரும் முளரிகட் கிரவி யும்போல்
அறைதரும் தத்தங் கன்மத் தளவினுக் களிப்பன் ஆதி.

(உரை) அறிவித்தற்பொருட்டு இறைவன் வேண்டப்படுமெனக் கொள்வார்க்கும், அறிவுகள் ஒருபெற்றியவாதலின்றி ஏற்றத்தாழ்வுகளாய் நிகழ்தற்குக் காரணங் கன்மமெனக் கொள்ளவேண்டுதலின் அதுவேயமையும் வேறுமோரறிவிப்பானைக் கோடன் மிகையாமாலெனின்,—அற்றன்று; பங்கயத்தினதலர்ச்சிக்குப் பங்கயமேயன்றி இரவியும், உழவுமுதலிய செயல்களின் பயனுக்கு அச்செயலே யன்றி விளைநிலமுங் காரணமாதல் கண்டாமன்றே; அவைபோல் அவ்வக்கன்மம் பக்குவமாதலும் பயன்தருதலும் வேறோரிறைவனை யின்றி யமையாமையின் மிகையாதல் யாண்டையது.

குறைவதிகங்கள் தத்தங்கன்மமெனக் காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்தார். செயல் ஆகுபெயர். முறைதருசெயல், உழுதல் எருப் பெய்தல் வித்தல் கட்டல் நீர்கால்யாத்தல் காத்தலென்றிம்முறையால் தரப்பட்டுஞ் செயலென்க. அற்றேற் கன்மத்தோடுங் கூடியவுயிரே அதற்குக் காரணமாதலமையும், வேறுமோரிறைவன் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி எழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. உ

அறிந்திடும் ஆன்மா வொன்றை ஒன்றினால் அறித லானும்
அறிந்தவை மறத்த லானும் அறிவிக்க அறித லானும்
அறிந்திடுந் தன்னை யுந்தான் அறியாமை யானுந் தானே
அறிந்திடும் அறிவன் அன்றாம் அறிவிக்க அறிவ னன்றே.

(உரை) இந்நான்கேதுக்களானும் அறிவு நிகழ்ச்சிக்குப் பொறி புலன்முதலியவற்றோடொப்ப வேறுகாரணத்தை அவாய்நிற்பதன்றி உயிர்தானேயறிய வற்றன்று.

ஒன்றை யொன்றினா லறிதலே அதனியல்பென்பாரை நோக்கி அறிந்தவை மறத்தலானுமென்றும், அறிந்ததனைப் பின்னறிய வேண்டாமையின் மறக்கலாயிற்றென்பாரை நோக்கி மீளஅறிவிக்க அறிதலானுமென்றும், எவ்வாற்றானும் அறிதலில் திரிபில்லையன்றே என்பாரை நோக்கி அறிந்திடுந்தன்னையுந் தானறியாமையானு மென்றுங் கூறினார். இதனானே சாங்கியர்மதம் பரிகரித்து முதற் கூற்றை வலியுறுத்தவாறுமாயிற்று. விதந்துகூறாது ஒன்றையொன் றினாலெனப் பொதுப்படக்கூறியதும் அதன்பொருட்டு. அற்றேல், ஈண்டொன்றினால்எனப்பட்ட மாயேயமே அதற்கமையும் இறைவன் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி எழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. ௩

கருவியால் பொருளால் காட்டால் காலத்தால் கருமந் தன்னால்
உருவினால் அளவால் நூலால் ஒருவரா லுணர்த்த லானும்
அருவனாய் உண்மை தன்னில் அறியாது நிற்ற லானும்
ஒருவனே எல்லாத் தானும் உணர்த்துவன் அருளி னாலே.

(உரை) கருவிமுதலிய எட்டும் ஒரு சேதனப்பொருளுங் கூடி நின்றொருவிடயத்தை யுணர்த்த உயிருணர்தலானும், அல்லுழி யுணராமையானும், இவையனைத்தையுங் கொண்டுகூட்டி யறிவிப்பா னொரு சேதனன் வேறு வேண்டப்படுமாகலான், இறைவனையின்றி அறிதலமையாது.

கருவி உயிர்செலுத்தப்படும் ஆன்மதத்துவம். பொருள் தாத்துவிகம். காட்டு உயிரினறிவிச்சைசெயல்களை விளக்குவனவாய கலைமுதலியன. காலம் கன்மத்தை முந்தாது பிந்தாது வரையறுத்துச் செலுத்துங் காலதத்துவம். கருமம் கன்மத்தை யேறாது குறையாது நிறுத்தும் நியதிதத்துவம். உரு உடம்பு. அளவை பிரமாணம். நூல் நூல்கட்குக்காரணமாய நால்வகை வாக்கு. ஒருவிடயத்தை அறிதற்கண் இவற்றுள் ஒன்றையின்றியும் அமையாமை கண்டுகொள்க. கருமமும் நூலும் ஆகுபெயர். இயற்பெயர்ப் பொருளாக வைத்துரைப்பாருமுளர். தன்னுண்மை உண்மையெனத் தலைகுறை. உண்மையில் ஒன்றுமிலனாதல் பற்றி அருவனென்றார். இவை மூன்று செய்யுளானும், முறையே கன்மமும் உயிரும் மாயையுமென்னும் இவையே ஆண்டைக்கமையுமென்னும் ஆருகதர் மீமாஞ்சகர் சாங்கியர் முதலியோரை மறுத்துப் பாரிசேடவளவையான் அறிதருஞ் சிவனே எல்லாம் அறிந்தறிவித்துநிற்றல் வலியுறுத்தப் பட்டது. ச

கருவியும் பொருளும் காட்டும் காலமும் கன்மந் தானும்
உருவமும் அளவும் நூலும் ஒருவரு முணர்த்த வின்றி
அருவனா யுலக மெல்லாம் அறிந்தவை யாக்கி வேறாய்
ஒருவனே உயிர்கட் கெல்லாம் உயிருமாய் உணர்த்தி நிற்பன்.

(உரை) இறைவனுக்குக் கருவிமுதலியன கூடி அறிவு நிகழ வேண்டாமையின், உயிர்கட்குப்போலத் தனக்கு மேலொருவன் அவாவப்படும் போலுமென்னும் அவவத்தைக்கிடமின்றித் தானே தமியனாயறிந்தும் ஆக்கியும் உணர்த்தியும் நிற்கும்.

உலகெலாம் அறிந்தென்றது கேவலத்திற் சூக்கும ஐந்தொழில் செய்தன்மேற்று. ஆக்கியெனவே இனம்பற்றி ஏனை நான்குதொழில்களும் உடன்கொள்ளப்படும். அவை தூலஐந்தொழிலென்பது. உணர்த்தி நிற்பனென்றது முதலவத்தை யடைதருமிடத்தே செயற்பாலனவாய் ஈண்டெடுத்துக் கொண்ட அதிசூக்கும ஐந்தொழின்மேற்று. அறிதலும் ஆக்குதலுமாகிய இருதிறத்து ஐந்தொழிலும் முதல்வன் செயலாதல் மேற்கூறிப் போந்தமையின் அவைபோலிவையும் முதல்வன்தொழிலே யாமென்பார், அறிந்தாக்கி யுணர்த்திநிற்பன் என உடன் கூறினர். இதனானே மேற்கூறியதுபற்றி அநவத்தை யின்றுமாறு கூறப்பட்டது. அற்றாயினும், கருவியறிதலால் வரும் பயன் உயிர்க்காயவாறுபோல உயிரறிதலால் வரும் பயனும் அதனோடு உவமிக்கப்படும் இறைவனுக்காவான் செல்லும், செல்லவே, இறைவனும் பந்தமுறுவனெனப்பட்டு வழுவாமாகலின் இறைவன் உயிர்போல் அறிவிப்பனென்றல் இழுக்காம்போலுமென்னும் அவ்வாதிகளை நோக்கி எழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது ௫

இறைவன்தன் சந்நிதிக்கண் உலகின்றன் சேட்டை யென்னு
மறைகளும் மறந்தாய் மாயை மருவிடான் சிவன வன்கண் [ம்
உறைதரா தசேத னத்தால் உருவுடை உயிர்கட் கெல்லாம்
நிறைபரன் சந்நி திக்கண் நீடுணர் வுதிக்கு மன்றே. ௨௩௬

(உரை) இறைவனாலன்றி உயிர் சேட்டியாமைக்கு மேற் காட்டிய பாரிசேட அளவையேயன்றி ஆகமஅளவையும் இனிது விளங்கக் கிடத்தலின் அதனையும் அறியாது மறித்து மறித்துப் பிணங்குகின்றபேதாய்! எல்லாவற்றினும் நிறைந்துநின்ற இறைவன் சந்நிதியில் நிகழும் அவ்வறிவின்பயன், வினைக்கீடாய் வரும் வடிவுடைய உயிர்கட்கே உண்டாமதுவன்றி இறைவனுக்காதல் செல்லாது, சடமாகிய வுலகம் அவனெதிர் முனைத்து நிற்றலாற்றாமையான்.

மறந்தாயென்பது விளியுருபேற்ற பெயர். மாயையும் உணர்வும் ஆகுபெயர். உயிர்கட்கு உதிக்குமென இயையும். பிரிநிலையேகாரம் விரித்துரைக்க. ஐம்பொறிபோலன்றி உணர்தற்பயன் உயிர்க்கேயாதற்கு ஏதுக்கூறுவார், உருவுடையுயிரென விசேடித்தார். சந்நிதிக்கண் நீடுணர்வுதிக்கு மென்றதும் அதன்பொருட்டு. *"வினையாலற்

* சிவஞானபோதம் - சூத் - ௫ - ௫.

கண்டறிந்து நிற்குங்கா - ணண்ணுன் சிவனசத்தை யின்று" என்ருர் முதனூலாசிரியரும். இதனுனே அறிவித்தல்பற்றி இறைவனுக்குத் துடக்கின்மை கூறப்பட்டது. சு

உலகமே உருவ மாக யோனிகள் உறுப்ப தாக
இலகுபே ரிச்சா ஞானக் கிரியையுட் கரண மாக
அலகிலா உயிர்ப்பு லன்கட் கறிவினை யாக்கி ஐந்து
நலமிகு தொழில்க ளோடும் நாடகம் நடிப்பன் நாதன். உருஎ

(உரை) புருடன் உடம்புமுதலியனவற்றைக் கொண்டு நின்று உணருமாறுபோல, இறைவன் உலகமுதலியனவற்றைக் கைக்கொண்டு நின்றுணர்த்துவன்.

எனவே, தன் உடல்பொறி காணங்களைச் செலுத்துதற்கண் உயிர்க்கு விகாரமில்லாமைபோல இறைவனுக்கதுபற்றி விகாரமில்லையென்றவாருயிற்று. புலன் ஆகுபெயர். இறைவன் ஐந்தொழில் செய்தல் உயிர்கள்போலக் கரணத்தானன்றிச் சங்கற்பமாத்திரையாற் செய்வ தென்பதுதோன்ற, நாடகநடிப்பனென்ருர். ஈண்டு ஐந்தொழிலென்றது அறிவித்தற்கட்படும் அதிசூக்கும ஐந்தொழிலை. இதனுனே அதுபற்றி விகாரமின்மை கூறப்பட்டது. அற்றேல் இவை நலமிகுதொழிலாமாறு யாங்ஙனம் என்பாரை நோக்கி எழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. எ

தெரிந்துகொண் டொரோவொன் ருகச் சென்றைந்து புலனும் பற்றிப், புரிந்திடும் உணர்வி ேனுடும் போகமுங் கொடுத்தி யோனி, திரிந்திடு மதுவுஞ் செய்து செய்திகண் டுயிர்கட் கெல்லாம், விரிந்திடும் அறிவுங் காட்டி வீட்டையும் அளிப்பன் மேலோன். உருஅ

(உரை) இறைவன் இங்ஙனம் ஏகதேச அறிவை நிகழ்வித்துச் சிறுபோகங் கொடுத்துப் பிறவியிற் படுத்துதல், அதனுல் பருவ முதிர்வித்து வியாபக அறிவை நிகழ்வித்துப் பரபோகமுங் கொடுத்தற் பொருட்டு.

ஏகதேச அறிவு நிகழ்ந்தன்றிச் சிறுபோக நுகர்ச்சி செல்லாமையும், வியாபக அறிவு நிகழ்ந்தன்றிப் பரபோக நுகர்ச்சி செல்லாமையும் உணர்த்துவார், புரிந்திடும் உணர்விேனுடு போகமுங் கொடுத்தென்

றும், விரிந்திடும் அறிவுங் காட்டி வீட்டையும் அளிப்பன் என்றுங் கூறினார். இதனானே தூல ஐந்தொழிற்கட் படுவதாகிய அவ்வதி சூக்கும ஐந்தொழிற்குப் பயன் கூறப்பட்டது. அற்றேனும் அதனால் இறைவனுக்காகக்கடவதென்னை என்பாரை நோக்கி எழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. அ

அருளது சத்தி யாகும் அரன்தனக் கருளை யின்றித்
தெருள்சிவ மில்லை அந்தச் சிவமின்றிச் சத்தி யில்லை
மருளினை அருளால் வாட்டி மன்னுயிர்க் களிப்பன் கண்கட்(கு)
இருளினை ஒளியா லோட்டும் இரவியைப் போல ஈசன். உருகூ

(உரை) அங்ஙனம் கொடுத்துக் காட்டியளிப்பதாகிய அக்கருணை இறைவனுக்கு இயற்கைக் குணமெனப்படுஞ் சத்தியாகலான், குணங் குணியைவிட்டு நீங்காமையின் ஞாயிற்றிற்கொளிபோல இறைவனுக் கவ்வருட்குணம் மேம்படுதலின் வேறாய் யாண்டைக்காகக்கடவது பிறிதில்லை.

இதனானே அவ்வருள் இறைவனுக்கு அணிகலமாதல் கூறப்பட்டது. கூ

ஆறாஞ் சூத்திரம்

இனி எஞ்சிநின்ற பதிப்பொருளுக்கு இலக்கணம் ஆறாஞ் சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்.

அறிவுறும் பொருளோ ஈச னறிவுறா தவனோ வென்னின்
அறிபொருள் அசித்த சத்தாம் அறியாத தின்றாம் எங்கும்
செறிசிவம் இரண்டு மின்றிச் சித்தொடு சத்தாய் நிற்கும்
நெறிதருஞ் சத்தின் முன்னர் அசத்தெலாம் நின்றி டாவே.

(உரை) சிவன் சுட்டியறியப்படும் பொருளாயிற் சடமாயழிந்து போவதுமாம்; ஒருவாற்றானும் அறியப்படாத பொருளாயிற் சூனியமாம்; நெறியாகிய சிவஞானத்தால் தரப்படுஞ் சிவத்தினெதிர் அசத்தாகிய பாசஞானஞ் சிறிதும் நில்லாமையிற் சிவம் அவ்விரண்டு தன்மையுமின்றிச் சித்துசத்தாகி நிற்கும்.

இருவர் கூற்றாய் வேறு முடிபு கோடலில் திணைவழுவின்மை யுணர்க. அசத்தெனவே அசித்தாதலும் அடங்குமாயினும், விளங்குதற்பொருட்டு வேறு கூறினர். சித்தொடு சத்தாய் நிற்குமென்றதுமது; சடத்தை நீக்குதற் பொருட்டுமாம். தருதல் ஈண்டு விளக்குதன்மேற்று. ஆண்டுச் சத்தென்றது சிவமென்னுந் துணையாய் நின்றது. அசத்து முன்னில்லாமையின் அறிபொருளாதலும் நெறிதரு சத்தாகலின் அறியாப்பொருளாதலும் இல்லையென்பார், நெறிதரு சத்தின் முன்னர் அசத்தெலாம் நின்றிடாவாகலான் இரண்டுமின்றி யென்றார். ஆகலானென்பது சொல்லெச்சம். முதல்வனுக்குத் தடத்தலக்கண மெனப்படும் பொதுவியல்பு மேற்புனருற்பவம் வருமாறுணர்த்து முகத்தாற் பெறுவிக்கப்பட்டமையால், இது சொரூபலக்கண மெனப்படுஞ் சிறப்பியல்பெனக் கொள்க. அற்றாகலினன்றே உண்மையதிகாரத்தைச் சார ஈண்டு வைத்தோதியதூஉமென்க. முதனூல் ஆறாஞ் சூத்திரத்திற் கொண்ட இருகூற்றேடும் அறியாததின்றாம் என்றதனை வேறு கோடலால் இச்செய்யுள் முக்கூற்றதாயவாறு கண்டுகொள்க. க

ஆவதாய் அழிவ தாகி வருதலால் அறிவு தானும்
தாவலால் உலகு போகம் தனுகா ணாதி யாகி
மேவலான் மலங்க ளாகி விரவலால் வேறு மாகி
ஓவலால் அசத்தாம் சுட்டி உணர்பொரு ளான வெல்லாம்.

(உரை) சுட்டறிவாவது காலத்தான் ஏகதேசமாதலும் இடத்தான் ஏகதேசமாதலும் அதுவதுவாய்ப் பல வேறுவகைப்படுதலும் மலத்தொடு விரவுதலும் வேறுபடுதலுமாகிய இவ்வியல்புகளுடைமையான் அசத்தேயாகலின், இவ்வறிவினால் அறியப்பட்டன அனைத்தும் அசத்தாவனவன்றி அவற்றுள் ஒருபொருளுஞ் சத்தாதல் செல்லாது.

அசித்தாம் என்பதூஉம் பாடம். உம்மை முன்னையது இழிவு சிறப்பு. இதனானே அறிபொருள்களின் ஒரு சாரனவே யன்றி அனைத்தும் அசத்தாத லில்லையென்னுந் தார்க்கிகரை நோக்கி அறிபொருளனைத்தும் அசத்தென்பது அவ்வறிவியல்புபற்றித் தெரித்துணர்த்தப்பட்டது. உ

மண்டனில் வாழ்வும் வானத் தரசயன் மாலார் வாழ்வும்
எண்டரு பூத பேத யோனிகள் வாழ்வு மெல்லாம்
கண்டஇந் திரமா சாலம் கனக்கழு திரதங் காட்டி
உண்டுபோல் இன்றும் பண்பின் உலகினை அசத்து மென்பர்.

(உரை) காணப்பட்டன அனைத்தும் இந்திரசால முதலியன போல நெடுங்கால நிலைபெறுவனபோலத் தோன்றி அங்ஙனம் விரையக் கெட்டு மறைந்துபோம் இயல்புபற்றி அவற்றை அசத்தென்றல் அமைவுடைத்து.

அசத்துமென்னும் உம்மை, பொருட்டன்மையாற் சத்தென்பது பட நின்ற எதிர்மறை. இந்திரசாலம் தோன்றும்பொழுதே இல்லையாய் வேறுவனவற்றிற்கும்,கனக்காட்சி கடைபோதலின்றி இடையே அழிவனவற்றிற்கும், கழுதிரதம் ஒரு காரணங் காட்டி அழிவெய்துவனவற்றிற்கும் உவமையாயின. இதனானே, சற்காரிய வாதத்தில் அசத்தென ஒன்றின்மையின் ஈண்டறிபொருள் அசத்தென்றல் அமையுமாறு யாங்ஙனமென்னுஞ் சாங்கியரை நோக்கி, அறிபொருள் அசத்தாமாறு உவமையோடு படுத்துக் காட்டப்பட்டது. இவை இரண்டு செய்யுளானும் அறிபொருள் அசித்தசத்தாம்என்ற முதற் கூற்றை வலியுறுத்தவாறு. ௩

உணராத பொருள்சத் தென்னின் ஒருபய னில்லைத் தானும்
புணராது நாமும் சென்று பொருந்துவ தின்றும் என்றும்
தணவாத கரும மொன்றும் தருவது மில்லை வானத்(து)
இணரார்பூந் தொடையு மியாமைக் கெழுமயிர்க் கயிறும் போலும்.

(உரை) அறிபொருள்போல அறியப்படாத பொருட்குத் தோற்றக்கேடு முதலியன இன்மையான் அதனைச் சத்தெனக்கொண்டாற் படும்இழுக்கென்னை எனின்,—அங்ஙனங் கொண்டதனாற் பெறக்கடவதோர் பயனில்லை; ஒரு ஞான்றும் அதனோடெமக்கோர் இயைபுண்டாமாறும் இல்லை ; அதனாலாகக் கடவதோர் செயலுமில்லையென்பது, ஆகாயப் பூவானியன்ற மாலை, ஆமை மயிரானியன்ற கயிறு முதலிய உணராத பொருள்களின் வைத்தறியப்படுதலான், அது பொருளன்று.

ஆகாயத்தினும்ஆமையினும் பூவுமயிரும் புலனாதலின்றி அதிசூக்குமமாயுள அவற்றானாகற்பாலனவும் உளவெனக்கொண்டு பிணங்கு

வார் உளராயினும், அவரை மறுத்தற்பொருட்டு அறிந்து செய்வதொரு வினை முதலை இன்றியமையாத காரியப் பொருள்மேல் வைத்துக் கூறினார். இதனானே, அறியாதது உண்டென்றாற்படும் இழுக்கென்னை என்னும் மாணாக்கனை நோக்கி இரண்டாங் கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது. அற்றேல் இவ்விரண்டுமின்றி நிற்கும் பொருளை அநிருவசனீயமென்னாது சித்தொடுசத்தாய் நிற்குமென்றது யாங்ஙனமென்னும் மாயாவாதியை நோக்கி எழுந்தது வருஞ்செய்யுள் என்பது. ௪

தத்துவம் சத்(து) அசத்துச் சதசத்து மன்றெனன் றாலென்
உய்த்துணர்ந் துண்டோ இன்றோ என்றவர்க் குண்டென் றோதில்
வைத்திடும் சத்தே யாகும் மனத்தொடு வாக்கி றந்த
சித்துரு அதுஅ சித்தாம் மனத்தினால் தேர்வ தெல்லாம்.

(உரை) மேற்கூறிப்போந்த இருதிறனுமல்லாத பிரமப் பொருளாவது உள்பொருளுமன்று இல்பொருளுமன்று இரண்டுமாவதுமன்று வேறுமன்று என்று அநிர்வசனமாகக்கூறிற் படுமிழுக்கென்னையெனின்,—நன்று சொன்னாய்; அங்ஙனம் அநிர்வசனமாய்க் கூறப்படும் பொருளொன்று உண்டோ இல்லையோவென வினவினார்க்கு இல்லையென்னில் உணராத பொருட் கோதிய குற்றமாமென்றஞ்சி உண்டென்று கூறுவாயாகின், பிரமம் உள்பொருளாவதன்றி அநிர்வசனமாதல் இன்றென்பதற்கு உன் வாய்மொழியே சான்றாயிற்று. உள்பொருளாயின், அறியப்படுகவெனிற் சுட்டுணர்விற் பட்டனவெல்லாஞ் சடமாய் அழிவெய்திடுமாதலாற் சுட்டுணர்வினைக் கடந்து நின்ற சேதனப் பொருளேயது.

தேர்வதெல்லாமென்பது *"உள்ளிய தெல்லா முடனெய்தும்" என்றாற்போல ஒருமைப் பன்மை மயக்கம். அற்றேல், அறிபொருளுமன்று அறியாததுமன்றென விடுப்பதூஉம் சத்து அசத்துச் சதசத்துமன் றென்பதுபோல் அநிர்வசனமாய் முடியுமன்றே யென்னும் அவ் வாதியை நோக்கி அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. ரு

---

* திருக்குறள் - வெகுளாமை - ௯.

அறிபொருள் அசித்தாய் வேறும் அறிவுருப் பொருள்சத்தே
அறிபவன் அறியா னாகில் அதுஇன்று பயனு மில்லை[ன்னின்
அறிபவன் அருளி னாலே அநநிய மாகக் காண்பன்
அறிபொரு ளறிவாய் வேறாய் அறிவரு ளுருவாய் நிற்கும்.

(உரை) மேற்கூறிப்போந்தவாற்றால் அவ்விருதிறனும் இழுக்குப் படுமென்னுமதனை அறியவல்லான் ஒருவனுக்கு அச்சிவப்பொருள் அதனோடொற்றித்து நின்று அவ்வருளானே அறியற்பாலதாம். அங்ஙனம் அறியப்படும்பொருளாகிய அதுதான் அவ்வறிவேயாய் வேறுமாய் உடனுமாய் நிற்பதோரியல்பிற்றாகலான்.

அறியுமாறிதுவென்பது பாரிசேடப்பிரமாணத்தான் உணர்த்துவார், அறிபொருளசித்தாய்வேறும் அறிவுருப்பொருள்சத்தென்னின் அறிபவனறியானாகிலதுவின்று பயனுமில்லையென மேற்போந்ததனை அனுவதித்துக்கொண்டு கூறினார். கிழவனறிந்தான் கிழத்தியறிந்திலள் என்புழிப்போல அதனையென்னும் உருபேற்ற சுட்டுப்பெயர் வருவித்துரைக்க. அறிவருளுருவாய் நிற்குமெனக் காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்தார். உடனாய் நின்றன்றி யறிவையருளுதல் செல்லாமையின் அஃததற்குக் காரணமாதலறிக. அநந்நியமாயவழிக் காண்பானும் காட்சிப்பொருளாமாறும் அருளான்உபகரிக்கப்படுமாறும் யாங்ஙனஞ் செல்லுமென்பாரை நோக்கி, அறிவேயாதலும் வேறாதலும் உடனாதலுமாகிய முத்திறமும் தன்கட்டோன்றநின்றதோர் அத்துவித இயைபுடைமையின் அவ்வாறாதல் செல்லுமென்பார், அறிபொருள் அறிவாய் வேறாய் அறிவருளுருவாய் நிற்குமியல்பும் உடன்கூறினார். இவையிரண்டு செய்யுளானும் மாயாவாதிமதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மூன்றாங்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது. அற்றேல் அருளால் அநந்நியமாகக்காண்டல் எற்றுக்கு யோகபாவனை செய்து காணவேயமையுமென்னும் பாதஞ்சலரை நோக்கி எழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. கூ

பாவிப்ப தென்னிற் பாவம் பாவகங் கடக்கிற் பாவம்
பாவிக்கும் அதுநா னென்னில் பாவகம் பாவங் கெட்டுப்
பாவிப்ப தென்னிற் பாவம் பாவனை இறந்து நின்று
பாவிக்கப் படுவ தாகும் பரம்பரன் அருளி னாலே. உசகூ

(உரை) நீ கூறும் பாவனையாவது, கருவிகளோடுங் கூடி நின்று செய்வதெனிற் சகலமாய்ப் போகலானும், கருவிகளை நீங்கி நின்று பாவிப்பதென்னில் அப்பொழுது கேவலம் வந்து தலைப்படுமாகலானும், இரண்டுமின்றிப் பாவிப்பதென்னில் அஃதநிர்வசனீயமெனப் பட்டுப் பாழாய் முடியுமாகலானும், அவ்வாறன்றிப் பாவனைக்கு எய்தாத பொருளை எய்தியதாகவைத்துப் பாவிக்கும்பொருள்யானென்று தன்மேல் வைத்துப் பாவிப்பதென்னில் அதனுனவதோர் பயனில்லையாகலானும், அப்பாவனையனைத்தும் நாடகமாத்திரையேயாமாகலான் மேற்கூறியவாறு அநந்நியமாய்நின்று அவ்வருளாற் காண்டலே யீண்டைக்குரிய பாவனையாவதன்றிப் பிறிதில்லை.

பாவிக்குமதுநானெனன்னிற் பாவகமென்பதனை இறுதிக்கண் வைத்துரைக்க. பாவம் பாவகம் நாடகமென்பன ஒருபொருட்கிளவி. இதனானே பாதஞ்சலர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. அற்றாயினும், பரம்பரனருளினாலே பாவிக்கப் படுவதென்னாது மலமாசு தீர்ந்தவழிச் சிவத்தோடொப்பதாய உயிர் அறிவே அதனை அறியுமென்றாற் படும்இழுக்கெனனை என்னும் சமவாதசைவரை நோக்கி எழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. எ

அன்னிய மிலாமை யானும் அறிவினுள் நிற்ற லானும்
உன்னிய வெல்லாம் உள்நின் றுணர்த்துவன் ஆத லானும்
என்னதி யானென் றோதும் இருஞ்செருக் கறுத்த லானும்
தன்னறி வதனாற் காணும் தகைமையன் அல்ல னீசன்.உசஎ

(உரை) அச்சிவம் ஒன்றாய் வேறாய் உடனுமாய் நிற்பதொன்றாக லானும், அந்நிலை அறிவானும் அறிபொருளும் அறிவுமெனப் பகுத்தறிய வாராமையானும், அஃதுயிரறிவால் அறியப்படுவதொன்றன்று.

உன்னிய வெல்லா முண்ணின் றுணர்த்துவ னென்பதற்கு,மேல் அறிவருளுருவாய் நிற்குமென்பதற்கு உரைத்தாங்குரைக்க. செருக் காலுண்டாகிய பகுத்துணர்வைச் செருக்கெனவுபசரித்தார். அற்றேல் அம்முத்திறம் ஆண்டுளவென்பதெற்றாற் பெறுதுமென்னும் அவரை நோக்கி அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. அ

ஒன்றெனு மதனால் ஒன்றென் றுரைப்பதுண் டாகை யாலே
நின்றனன் வேறாய்த் தன்னின் நீங்கிடா நிலைமை யாலே

பின்றிய வுணர்வுக் கெட்டாப் பெருமையன் அறிவி னுள்ளே
என்றுநின் றிடுத லாலே இவன்அவ னென்ன லாமே. உசஅ

(உரை) சிவமும்உயிரும் ஒன்றெனபாரை நோக்கி அங்ஙனமறிவ தொரு பொருள் உண்டென்பதுபற்றி வேருய்நிற்றல்பெற்ரும். வேறென்பாரைநோக்கி அறிவுக்கறிவு பிரிந்துதோன்ருமைபற்றி வேறென்னும் அறிவுக்கெட்டாது உடனுதல் பெற்ரும். அவ்வளவே கூறுவாரை நோக்கி அவ்வறிவினுள்ளாக நீர்நிழல்போல் ஒற்றித்து நிற்றல்பற்றி உயிரே சிவமெனும்படி ஒன்ருதல் பெற்ரும் ; ஆகலான் அப்பெற்றித்தாய அத்துவிதநிலையை அருளினுலே அநந்நியமாகக் காண்டலே தக்கது.

இவையிரண்டு செய்யுளானுஞ் சிவசமவாதி மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. சு

சாதன வியல்—ஏழாஞ் சூத்திரம்

நாலாஞ்சூத்திரமுதலிய மூன்ருனும் பொருளியல்பு கூறிய ஆசிரியர், நிறுத்தமுறையானே, "வேண்டுஞ்செய்தி முறைமை" எனப் படுஞ் சாதனங்களதியல்பு மூன்று சூத்திரத்தாற் கூறுவான்தொடங்கினுர். அவற்றுள், மேற்கூறிப்போந்த முப்பொருள்களுட் சாதித்துப் பெறுதற்குரிய அதிகாரமுடையதிது என்பது பாரிசேடஅளவையின் வைத்துணர்த்துதற்கெழுந்தது ஏழாஞ்சூத்திரம்.

அனைத்துஞ்சத் தென்னின் ஒன்றை அறிந்திடா
தசத்தா லென்னின், முனைத்திடா தசத்துச் சத்தின் முன்
னிருள் இரவி முன்போல், நினைப்பதிங் கசத்தே யென்னில்
சத்தின்மு னிலாமை யானும், தனைக்கொடொன் றுணர்த
லானும் தானசத் துணரா தன்றே. உசகூ

(உரை) மேலைச்சூத்திரத்து வரைசெய்துணர்த்திய சத்தசத்துக் களைப் பகுத்தறியும் பொருள் யாதென வினுயினுர்க்கு, சத்தாகிய சிவமேஅசத்தாகிய பாசமனைத்தினையும் அறிவதெனச் சிவாத்துவித சைவர் விடுப்பின், சத்தாகிய சிவம் வியாபகஅறிவாதலால் எவற்றினை யும் ஒருங்கே யறிந்து நிற்பதன்றி ஏகதேசமாய்ப் பகுத்து ஒன்றை

யறியுமாறில்லை ; அற்றேல், சிவம் வியாபகவறிவாயினும் உயிரின் பொருட்டு அசத்தெனப்படுங் கருவிகரணங்களிடமாக நின்று அங்ஙனம் பகுத்தறிதல் கூடுமெனின், இரவிமுன் னிருள்போலச் சத்தெதிர் அசத்து முனைத்து நில்லாமையின் அசத்திடமாய்நின்று அங்ஙனம் அறியுமென்பதுங் கூடாது; இனி விகாரமின்றி நிற்கும் ஆன்மசந்நிதியில் அசத்தாகிய கருவியே சத்தாகிய சிவத்தைச் சிவகரணமாய் நின்றறிவதெனச் சிவசங்கிராந்தவாதிகள் விடுப்பின், சத்தெதிர் முனைத்து நில்லாதென மேற்கூறினமையானும் பிறிதொன் றுணர்வதற்குத்தான் கருவியாய் நிற்பதன்றித் தனக்கோரறி வில்லாதாகலானும் அசத்துச் சத்தை யறியுமென்பதுங் கூடாது.

எனவே, பாரிசேட அளவையான் இவ்விரண்டினும் வேறாய் எஞ்சிநின்ற பசுப்பொருளே இவ்விரண்டினையும் பகுத்தறியுமென்பது பெறப்பட்டது. படவே, முதனூல் ஏழாஞ்சூத்திரம்போல இச் செய்யுளும் முக்கூற்றதாயவாறு காண்க. அனைத்தையுமென இரண்டாவது விரித்துரைக்க. அறிவதென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது ; அஃதசத்தாலென்பதனோடுங் கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. முனைத்திடாமையாவது, இஃது குடம் இஃது ஆடையென நம்மனோராற் சுட்டி அறியப்படுமாறுபோல முதல்வனாற் சுட்டிஅறியப்படுவதாய் வேறு நில்லாமை. இதனுட்போந்த முக்கூற்றினுள், முன்னைஇருகூற்றினும் விரிக்கக்கடவதாய விசேடமின்மையின் அவற்றைஈண்டே வினாவிடைகளால் தொகுத்துணர்த்தி, ஏனை மூன்றாங்கூற்றை மூன்றுசெய்யுளான் விரித்துணர்த்துகின்றார். அவற்றுட் பாரிசேட அளவையாற் பெறப்பட்டெஞ்சி நின்ற பொருளை இனிது விளக்கி அதனியல்பு வரைசெய்துணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. க

சத்தசத் தறிவ தான்மாத் தான்சத்தும் அசத்து மன்று
நித்தனுய்ச் சதசத் தாகி நின்றிடும் இரண்டின் பாலும்
ஒத்துட னுதித்து நில்லா துதியாது நின்றி டாது
வைத்திடுந் தோற்றம் நாற்றம் மலரினின் வருதல் போலும்.

(உரை) தம்முள்உரிமையில்லாத அவ்விரண்டினையும் அறிவது ஆன்மாவேயாம்; அதுதான்அவ் விரண்டற்கும் வேறாய் இரண்டன்பாலும் மலரின்கண்நாற்றம்போல் அதுவதுவாய் நின்று சதசத்தாவதோர் உரிமையுடைத்தாகலான்.

உயிர் அவ்விரண்டின் வேறாயும் அதுவதுவாய்நிற்பதொன்றென்றவிதனனே, சத்தசத்தறிவதாகிய ஆன்மாத் தன்னை அறியுமோ அறியாதோவெனக் கடாயினார்க்கு அவைபோலத் தனித்தறியப்படுவதொன்றன்றி அவ்விரண்டினையும் அறியுமுகத்தான் அறியப்படுவதாமெனத் தன்னை அறியுமாறு கூறியதூஉமாயிற்று. அற்றேல், சிவன்சீவன்இரண்டுஞ் சித்தாகவும், சிவனெதிர் முனைத்துநிற்றலாற்றாதஅசத்துச் சீவனால் அறியப்படுவதாய் அதனெதிர் முனைத்து நிற்றலாற்றுதற்கு என்னையோ காரணமென்பாரை நோக்கிஎழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. ௨

சுத்தமெய்ஞ் ஞான மேனிச் சோதிபோல் அசத்தஞ் ஞானம்
ஒத்துறு குற்ற மெல்லாம் உற்றிடு முயிரின் கண்ணே
சத்துள போதே வேறும் சதசத்தும் அசத்து மெல்லாம்
வைத்திடும் அநாதி யாக வாரிநீர் லவணம் போலும். ௨௫௧

(உரை) அநாதியாகிய முப்பொருள்களுட் சிவமுயிர்இரண்டும் நித்த வியாபகசித்தாதற் பொதுமையான் ஒக்குமாயினும் அவற்றுட் சிவம் அதிசூக்குமசித்தாதலின் ஆண்டு அசத்து நிற்றலாற்றாது, உயிர் தூலசித்தாதலின் அதனெதிர் முனைத்து நிற்றலாற்றுமென்பது, கடலும் நீருந் தூயன வேயாகவுங் கடலின் மருவலாற்றாது கடல்நீரின் மருவிநிற்கும் உப்புப் போலுமாகலான் ஆண்டைக்கு வேறு காரணமில்லை.

இலவணமென்பதன்இகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது.சுத்தமெய்ஞ் ஞானமேனிச் சோதிபாலசத்தஞ்ஞான மொத்துறுவென்ற விதனனே முன்னை இருகூற்றையும் ஒருவாற்றானே வலியுறுத்தவாறுமாயிற்று. தூலசித்தென்பது உயிரென்னும் பெயரானும் உவமையானும் பெறுதும். அற்றேல், சிவம் அதிசூக்குமசித்தென்பதும் உயிர் தூலசித்தென்பதும் எற்றாற்பெறுதும் என்பாரை நோக்கியெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. ௩.

அறிவிக்க அறித லானும் அழிவின்றி நிற்ற லானும்
*குறிபெற்ற சித்தும் சத்தும் கூறுவ துயிருக் கீசன்
நெறிநித்த முத்த சுத்த சித்தென நிற்பன் அன்றே
பிறிவிப்பன் மலங்க ளெல்லாம் பின்னுயிர்க் கருளினாலே.

(உரை) தன்னறிவு நிகழ்ச்சிக்கு வியஞ்சகத்தையின்றி அமையாமையால் உயிர் தூலசித்தென்பதூஉம், அவ்வுயிரின் கண்ணதாகிய மலத்தை நீக்கியறிவிக்கும் வியஞ்சகப்பொருளாகலாற் சிவந்தனக்கொரு வியஞ்சகம் வேண்டாத அதிசூக்கும சித்தென்பதூஉம் இனிது விளங்கும்.

இவ்வியல்பு கண்ணொளி ஞாயிற்றினொளிகளின் வைத்துக் கண்டுகொள்க. சித்தியல்புபோற் சத்தியல்பினும் வேற்றுமை காட்டுவார், அழிவின்றிநிற்றலாற் சத்துங் கூறுவதென்றார். அறிவிக்க அறிதலானும் அறிந்தபின் அழிவின்றி நிற்றலானும் என்றுரைக்க. அறிந்தபின்னென்றது ஆற்றலான் வந்தது. சுத்தசித்தென்புழியுஞ் சத்தென்பது கூட்டியுரைக்கப்படும். பிறிவிப்பன் மலங்களெல்லாம் பின்னுயிர்க்கருளினாலே என்றவிதனால் வருகின்ற சூத்திரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்ததூஉமாயிற்று. இவை மூன்று செய்யுளானும், முறையே உயிர்க்குச்சத்தசத்திரண்டினையும் அறியும் உரிமையுண்மையும், அதற்குக் காரணமும், அஃதாண்டுளதாமாறுந் தெரித்துணர்த்திப் பாரிசேட அளவையாற் பெறப்பட்ட மூன்றாங் கூற்றுப்பொருள் வலியுறுத்தப்பட்டது.

எட்டாஞ் சூத்திரம்

மேலைச் சூத்திரத்தாற் சாதித்துப்பெறும் உரிமை தனக்கே யுண்டென்ப துணர்ந்த உயிர்க்கு அப்பேறு தனக்கு வேண்டற்பால தென்பதூஉம், அதற்குச் சிறந்த சாதனமாவதிது வென்பதூஉம், அது வருவாயுமுணர்ந்தன்றிச் சாதனஞ்செய்தற்கு மனவெழுச்சி செல்லாமையின், மனவெழுச்சி சேறற்பொருட்டு அவற்றை யுணர்த்துதற்கெழுந்தது எட்டாஞ்சூத்திரம்.

மன்னவன்தன் மகன்வேட ரிடத்தே தங்கி
வளர்ந்(து)அவனை அறியாது மயங்கி நிற்பப்
பின்னவனும் என்மகன்நீ என்றவரிற் பிரித்துப்
பெருமையொடும் தானாக்கிப் பேணு மாபோல்

துன்னியஐம் புலவேடர் சுழலிற் பட்டுத்
துணைவனையும் அறியாது துயருறும்தொல் லுயிரை
மன்னும்அருட் குருவாகி வந்(து)அவரின் நீக்கி
மலம்அகற்றித் தானாக்கி மலரடிக்கீழ் வைப்பன்.

(உரை) உயிர் தன்னிலையிற் பிறழ்ந்து ஐம்பொறிகளுட்பட்டு அறிவிழந்து வருந்துமாற்றை, நித்தமுத்தசுத்தசித்தெனப்படும் அவ் வீசன் குருவடிவங்கொண் டெழுந்தருளிவந்து தவமுதிர்ச்சி நோக்கி யுணர்த்தி மீட்டுத் தொன்னிலையிற் பிறழாது வைதது வாழ்விப்பன்.

இங்ஙனம்வாழ்வித்தல் ஈசனுக்குக் கட்ப்பாடாதல்இனிதுவிளக்கு வார், பிள்ளைமைப்பருவத்து மடமையால் வேடருட்பட்டுப் பாதந்திர னாய்த் தன்சாதிக்குரிய பெருந்தகைமைஇழந்து இழிதொழில்பயிற்றி வருந்தும் மன்னவகுமாரனுவான் ஒருவனுக்கு! அவன்தந்தை செய்யும் உதவியை எடுத்துக்காட்டிக் கூறினார். மும்மலச்சுழலிற்பட்டு வருந் துதல் காட்சிப்புலனாதல் செல்லாமையின், அதனையொழித்துக் காட் சிப்புலனாய் எளிதின் அறியப்படுவதாய ஐம்பொறிச்சுழலிற்படுதலே ஈண்டெடுத்துக் கூறினார், நூலவருந்தநியம்பற்றிச் சோபானமுறை யின் வைத்துணர்த்துதல் மரபாகலின். துணைவனையும் என்னும் உம்மை தன்னையறியாமையேயன்றியென இறந்தது தழீஇயது; சிறப்புமாம். மன்னுமருளென்றது ஈண்டிறப்பிறவத்தின் மேற்று. மூன்றுவது விரித்துரைக்க. என்மகன் நீ என்றென உவமையுட் கூறு தலாற் பொருளினும் உணர்த்தியென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. * "தவத்தினினுணர்த்த" என்றார் முதனூலாசிரியரும். இங்ஙனம் உரைத்தவாற்றான் முதனூல் எட்டாஞ் சூத்திரம்போல இச்செய்யு ளும் நாற்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க. இவற்றுட் குருவாகிவந் துணர்த்தியென்ற முதற்கூற்றுப்பொருளை ஒன்பதுசெய்யுளான் வகுத்துக் கூறுவான் தொடங்கினார். க

உரைதரும்இப் பசுவர்க்கம் உணரின் மூன்றும்
உயரும்விஞ் ஞானகலர் பிரளயா கலர்சகலர்
நிரையின்மலம் மலங்கன்மம் மாயை
நிற்கும்முத லிருவர்க்கு நிராதார மாகிக்

* சிவஞானபோதம் சூத். அ.

கரையில்அருட் பரன் துவிதா சத்திநிபா தத்தால்
கழிப்பன்மலம் சகலர்க்குக் கன்ம வொப்பில்
தரையில் ஆசான்மூர்த்தி ஆதார மாகித்
தரித்தொழிப்பன் மலம்சதுர்த்தா சத்திநிபா தத்தால்.

(உரை) எண்ணரியவுயிர்களெல்லாம் பந்தவேறுபாட்டான் மூவகைப்படும். அவற்றுள் மும்மலங்களுமுடைய சகலவர்க்கத்திற்கு நால்வகைச்சத்திநிபாத முறைமையின்வைத்து அறிதுணர்த்தவேண்டுதலின், அவ்வுயிர்கட்கே குருவாகி வந்துணர்த்தியென மேற்கூறிய சாதாரதீக்கை செய்வது. ஒருமலம்இருமலமுடைய மற்றை இருவர்க்கத்திற்குத் தீவிரந் தீவிரதரமென்னும் இருவகைச் சத்திநிபாதத்தின் வைத்துணர்த்த அமையுமாதலின், சகலவர்க்கம்போற் குருவடிவின் மறைந்துநின்று படர்க்கையான் உணர்த்தப்பட்டறிதுணரவேண்டாது அவ்விருதிறத்துயிர்கட்கும் முறையே உள்நின்றும் முன்னின்றும் உணர்த்துவதாகிய நிராதாரதீக்கை செய்யப்படும்.

இதனானே தீக்கை இருவகைத்தென்பதூஉம் அவ்விருவகைக்கு முரியார் இவரென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. இனி இவ்விரண்டனுள் ஈண்டெடுத்துக்கொண்ட சாதாரதீக்கையிற் படும் பாகுபாடும் அவற்றதியல்பும் வகுத்துக் கூறுதற்கெழுந்தன வருஞ்செய்யுட்களென்பது.

பலவிதம்ஆ சான்பாச மோசனந்தான் பண்ணும்
படிநயனத் தருள்பரிசம் வாசகம் மானதமும்
அலகில்சாத் திரம்யோக மௌத்தி ராதி
அநேகமுள அவற்றினௌத் திரிஇரண்டு திறனும்
இலகுஞா னங்கிரியை யெனஞான மனத்தால்
இயற்றுவது கிரியைஎழிற் குண்டமண்ட லாதி
நிலவுவித்துச் செய்தல்கிரி யாவதிதான் இன்னும்
நிர்ப்பீசம் சபீசமென இரண்டாகி நிகழும். உருரு

(உரை) அவ்வுயிர்க்கண்ணதாகிய மலபரிபாகம் பலவகைப்படுதலின், அம்மலத்தை மோசிக்குஞ் சாதாரதீக்கையும் அதற்கேற்பத் திருநோக்கமுதலியனவாகப் பலவேறுவகைப்படும். அவற்றுள் ஏனைத் தீக்கைகளெல்லாந் தனக்கங்கமாகவுடைத்தாய்ச் சிறந்த ஔத்திரி தீக்கையாவது ஞானவதி கிரியாவதியென் றிருவகைப்படும். அவற்றுட்குண்டமண்டலம் அங்கி நெய்சுருக்குச் சுருவமுதலியஅனைத்தும்

மனத்தாற் கற்பித்துக்கொண்டு விதிப்படி அகத்தே ஆகுதிமுதலிய கிரியை செய்வது ஞானவதி; அவையனைத்தும் புறத்தே நிலவக் கொண்டு புறம்பே அக்கிரியை செய்வது கிரியாவதியெனப்படும். இங் ஙனம் இருவகைப்பட்ட ஔத்திரிதீக்கைதான் இன்னும் நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென வெவ்வேறிருவகைப்படும்.

கிரியை இயற்றுவதெனமாறுக. ஔத்திராதியென்றதனாற் சாம்பவதீக்கை முதலியனவுந் தழுவப்பட்டன. நயனதீக்கைமுதலிய ஆறும், சுதந்திரமாய்ச் செய்யப்படுவனவும் அவுத்திரிக்கங்கமாய்ச் செய்யப்படுவனவும் என்றிருவகைப்படும். அவற்றுள் முன்னையவை ஔத்திரிக்குரியரல்லாதார்க்குச் செய்யப்படுவனவெனக்கொள்க. ௩

பாலரொடு வாலீசர் விருத்தர் பணிமொழியார்
பலபோகத் தவர்வியாதிப் பட்டவர்க்குப் பண்ணும்
சீலமது நிர்ப்பீசம் சமயா சாரம்
திகழ்சுத்தி சமயிபுத் திரர்க்கு நித்தத்(து)
ஏலுமதி காரத்தை இயற்றித் தானும்
எழில்நிரதி காரையென நின்றிரண்டாய் விளங்கும்
சாலநிகழ் தேகபா தத்தி னோடு
சத்தியநிர் வாணமெனச் சாற்றுங் காலே. உருகூ

(உரை) அவ்விரண்டனுள் நிர்ப்பீசதீக்கையாவது, மலபரிபாக முடையவராயுந் தீக்கைப் பின் ஒருதலையான் வழுவின்றிச் செய்யக் கடவனவாய சமயாசாரங்களை அனுட்டிக்கும் ஆற்றல் அறிவிலராயினார்க்கு, ஆசாரியனுவான் அதனை உணர்ந்து ஏனைக் கன்மங்களோடு கூடச் சமயாசாரத்தையும் ஆகுதியாற் சுத்திசெய்தொழித்து, நித்திய கன்மமாத்திரையின் ஏன்றவாறு அனுட்டிக்கும் அதிகாரமுடையராகச் செய்வதாம்; ஆயினும் சமயாசாரங்களைச் சுத்திசெய்தொழித்தமையின் நைமித்திகத்துங் காமியத்தும் அதிகாரங் கொடாமையான், இது நிரதிகார தீக்கை எனப்படும். அத்தீக்கை மூன்றனுட் சமயமும் விசேடமும் ஒரோவொன்றேயாம்; ஏனை நிருவாண தீக்கை தேகாந்தத்தின் முத்தியைப் பயக்கும் அசத்தியோ நிருவாணமெனவும் அப்பொழுதே முத்தியைப் பயக்குஞ் சத்தியோ நிருவாணமெனவும் இருவகைப்படும்.

சமயாசார சுத்தியோடு செய்யப்படும் நிருவாண தீக்கையும் அதற்கங்கமாயுஞ் சுதந்திரமாயுஞ் செய்யப்படுஞ் சமயவிசேடங்களும் நிர்ப்பீசதீக்கையெனக் கொள்க. ச

ஓதியுணர்ந் தொழுக்கநெறி இழுக்கா நல்ல
உத்தமர்க்குச் செய்வதுயர் பீசமிவர் தம்மை
நீதியினால் நித்தியநை மித்திககா மியத்தின்
நிறுத்திநிரம் பதிகார நிகழ்த்துவதும் செய்து
சாதகா சாரியரும் ஆக்கி வீடு
தருவிக்கும் உலோகசிவ தருமிணியென் றிரண்டாம்
ஆதலினான் அதிகாரை யாம்சமயம் விசேடம்
நிருவாணம் அபிடேகம் இவற்றடங்கு மன்றே. உருஎ

(உரை) இனிச் சபீசமாவது, மலபரிபாகத்தோடு கூடக் கற்றறிவு மாற்றலும் மிக்குடையாராயினார்க்கு, ஆசாரியனாவான் அஃதறிந்து சமயாசார கன்மமாத்திர நிறுத்தி ஏனையவற்றைச் சுத்தி செய்தொழித்து நித்தியகன்ம முதலிய மூன்றினும் பேரதிகார முடையராகச் செய்வதாம்; ஆகலின் இது சாதிகார தீக்கையெனவும் பெயர்பெறும். இத்தீக்கைப் பேறுடையார் தீக்கை வேறுபாட்டாற் சாதகரும் ஆசாரியருமென் றிருதிறப்படுவர். இந்தச் சபீச தீக்கைதான் இல்லறமுடையார்க்குத் திரோதான சுத்தி ரூப சிகாச்சேதமின்றிச் செய்வதாய உலக தருமிணியுந் துறவறமுடையார்க்குத் திரோதானசுத்தி ரூப சிகாச்சேதத்தோடு செய்வதாகிய சிவதருமிணியுமென் றிருவகைப்படும். இவை முறையே பௌதிக தீக்கை நைட்டிக தீக்கை எனவும் பரியாயப் பெயர் பெறும். சமயவிசேட நிருவாணம் அபிடேகமென்னும் பேதமெல்லாம் நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென்னும் இவ்விரண்டனுள் அடங்கும்.

சமயாசார சுத்தியின்றிச் செய்யும் நிருவாண தீக்கையும் அதற்கங்கமாய்ச் செய்யப்படுஞ் சமய விசேடங்களுஞ் சபீசதீக்கையெனக் கொள்க. உத்தமத்தில் உத்தமரென்பார், நல்ல உத்தமரென்றார். ஓதியுணர்தலும் ஒழுக்கநெறி இழுக்காமையுமாகிய இரண்டுமுடையார் உத்தமத்தில் உத்தமரெனவே, அவ்விரண்டினில் ஒன்றில்லாதார் உத்தமத்தில் மத்திமர் என்பதூஉம், இரண்டுமில்லாதார் உத்தமத்தில் அதமரென்பதூஉம் பெற்றாம். பெறவே, நிர்ப்பீ

சஞ் சபீசமென் றிருதிறப்படுஞ் சாதார தீக்கைக்குரியார் இவ்வாறு முத்திறப்படுவ ரென்பதாயிற்று. இங்ஙனங் கூறியவாற்றால் ஔத்திரியெனத் தொகையான் ஒன்றும், ஞானவதி கிரியாவதி யென வகையான் இரண்டும், ஞானவதி நிர்ப்பீசஞ்சபீசம் கிரியாவதி நிர்ப்பீ சஞ்சபீசமென விரியான் நான்குமாயவாறு காண்க. நிர்ப்பீசஞ்சபீச மென்னும் இவற்றின் விரியாகிய சமயவிசேட முதலியவற்றின் இயல்பெல்லாம் ஆகமங்களுட் காண்க. இவை மூன்று செய்யுளானுஞ் சாதார தீக்கையின் வகையும் அவற்றியல்புகளுந் தொகுத்துக் கூறப் பட்டன. ௫

அழிவிலாக் கிரியையினுன் ஆதல்சத்தி மத்தான்
ஆதல்அத்து வாசுத்தி பண்ணிமல மகற்றி
ஒழிவிலாச் சிவம்பிரகா சித்தற்கு ஞானம்
உதிப்பித்துற் பவந்துடைப்பன் அரன்ஒரு மூவர்க்கும்
வழுவிலா வழிஆறும் மந்திரங்கள் பதங்கள்
வன்னங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் கலைகள்
கழிவிலா துரைத்தமுறை யொன்றினென்று வியாத்தி
கருதுகலை சத்தியின்கண் சத்திசிவன் கண்ணும். ௨௫௮

(உரை) அரன், குருமூர்த்தியை அதிட்டித்துநின்று, மந்திர முதல் அறுவகைப்படும்அத்துவாக்கள் ஒன்றினென்றடங்க இறுதிக் கணின்ற கலைதிரோதானசத்தியினும் அது சிவத்தினும் அடங்கு மாறுணர்ந்து அவ்வாறடக்கி நிர்ப்பீசஞ்சபீசமெனத் தனித்தனி இரு வகைப்படுமென மேற்கூறிப்போந்த ஞானவதி கிரியாவதியென்னும் இரண்டனுள் ஒருதீக்கையானே உத்தமத்திலுத்தமர் முதலியஅம் மூவர்க்கும் அறுவகை அத்துவாக்களையுஞ் சோதிக்குமுகத்தாற் பிற விக்கேதுவாகிய மலத்தைக் கெடுத்துச் சிவம் பிரகாசித்தற்கேதுவாகிய ஞானத்தைக் கொடுக்கும்.

கிரியை ஆகுபெயர். ஔத்திரி இரண்டுதிறனுமிலகுஞானங்கிரி யை என முதற்கண்எடுத்துக்கொண்டு முடிவின்கண் அழிவிலாக்கிரி யையினுனதல் சத்திமத்தானுதலென முடித்தமையின், இடைக்கட் கூறப்பட்டனவெல்லாம் இவ்விரண்டற்கும் பொதுவாமாறு காண்க. சோமசம்புபத்ததி வருணபத்ததி முதலியுவற்றினும் இவ்வாறேகூறப்

பட்டன. இதனானே ஆசிரியன் தீக்கை செய்யுமாறு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது. சு

மந்திரங்கள் முதல் ஐந்தும் கலைஐந்தின் வியாத்தி
மருவும்மந் திரமிரண்டு பதங்கள் நாலேழ்
அந்தநிலை யெழுத்தொன்று புவனநூற் றெட்(டு)
அவனிதத் துவமொன்று நிவிர்த்தி அயன் தெய்வம்
வந்திடுமந் திரம்இரண்டு பதங்கள் மூவேழ்
வன்னங்கள் நாலாறு புரம்ஐம்பத் தாறு
தந்திடும்தத் துவங்கள்இரு பத்து மூன்று
தரும்பிரதிட் டாகலைமால் அதிதெய்வம் தானும். உருகூ

வித்தையின்மந் திரமிரண்டு பதம்நா லைந்து
விரவும்எழுத் தேழுபுரம் இருபத் தேழு
தத்துவமு மோரேழு தங்குமதி தெய்வம்
தாவில்உருத் திரனாகும் சாந்தி தன்னில்
வைத்தனமந் திரமிரண்டு பதங்கள்பதி னொன்று
வன்னமொரு மூன்றுபுரம் பதினெட் டாகும்
உத்தமமாம் தத்துவமும் ஒருமூன் றாகும்
உணரில்அதி தேவதையும் உயரீச னாமே. உகூ0

சாந்தியா தீதகலை தன்னின்மந் திரங்கள்
தாம்மூன்று பதமொன்(று)அக் கரங்கள்பதி னாறு
வாய்ந்தபுரம் மூவைந்து தத்துவங்க ளிரண்டு
மருவும்அதி தேவதையும் மன்னுசதா சிவராம்
ஏய்ந்தமுறை மந்திரங்கள் பதினொன்று பதங்கள்
எண்பத்தொன் றக்கரங்கள் ஐம்பத்தொன் றாகும்
ஆய்ந்தபுரம் இருநூற்றே டிருபத்து நாலாம்
அறிதருதத் துவம்முப்பத் தாறுகலை ஐந்தே. உகூக

(உரை) அத்துவாக்கள் ஒன்றினொன்று வியாத்தியாய் முறை யானே பஞ்சகலைகளுள் அடங்குமாறு யாங்ஙனமெனின்,—அசுத்தம் மிச்சிரஞ் சுத்தமென்னும் மூவகை அத்துவாக்களும் ஐவகைப்பட்டுப் பஞ்சகலைகளுள் அடங்குமாறு சங்காரமுறையின் வைத்தெண்ணி இவ் வாறு கண்டு கொள்க.

மந்திரமுதலியவற்றிற்குங் கலையில் வியாத்திகூறியது பரம்பரையின் வியாப்பியமாதல்பற்றியாதலான், மேல்ஒன்றினொன்று வியாத்தியென்பதனோடு முரணுமையறிக. சாந்தியாதீதகலை நீட்டும்வழி நீட்டல். இவைமூன்று செய்யுளானுந் தீக்கைசெய்தற்கண் அத்துவாக்கள் ஒன்றினொன்று வியாத்தியாதல் அறிந்தடக்குமாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது. அற்றேல், இறைவனிங்ஙனங் குருமூர்த்தியை அதிட்டித்து நின்று செய்யுந் தீக்கையில் ஏனை மலசுத்திகளை யொழித்து அத்துவ சுத்தியே மிகுத்துக் கூறியது என்னையென்பாரை நோக்கி எழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (எ-அ-கூ)

மூன்றுதிறத் தணுக்கள்செயும் கன்மங் கட்கு
முன்னிலையாம் மூவிரண்டாம் அத்து வாவின்
ஆன்றமுறை அவைஅருத்தி அறுத்துமல முதிர்வித்(து)
அரும்பருவம் அடைதலுமே ஆசா னாகித்
தோன்றிநுக ராதவகை முற்செய் கன்மத்
துகளறுத்தங் கத்துவா தொடக்கறவே சோதித்(து)
ஏன்றஉடற் கன்மம்அநு பவத்தினால் அறுத்திங்(கு)
இனிச்செய்கன் மம்மூல மலம் ஞானத்தால் இடிப்பன்.

(உரை) அநாதிமறைப்பாகிய ஆணவமலமும் வாதனைபற்றி நிகழும்ஆகாமியவினையும் ஒளிமுன் இருள்போலஇறைவனது ஞானசத்தியால் ஒழியற்பாலன; அவ்வாணவ மலத்தை முதிர்வித்தற்பொருட்டு ஈட்டிய முறையானன்றிப் பக்குவமுறையான் நுகர்விக்கப்பட் டெஞ்சிக்கிடந்த கன்மமலமும் அதற்குப் பற்றுக்கொடுத்து நிற்கும் முன்னிலையாகிய மாயேயமலமுங் கிரியாசத்தியால் ஒழியற்பாலன; உடம்பு மூகந்துகொண்ட பிராரத்த கன்மம் அனுபவத்தால் ஒழியற்பாலன: இங்ஙனமாகலாற் கிரியாசத்திவிருத்தியாகிய தீக்கையால் எஞ்சிநின்ற கன்மங்களைச் சுத்தி செய்தற்பொருட்டு, அவற்றிற்குப் பற்றுக்கோடாகிய அத்துவசுத்தியே ஈண்டுக் கூறப்பட்டன.

இவ்வாறு வகுத்தோதற்பாலனவற்றை விரிவஞ்சி ஒரு முடிபாக வைத்தோதினர். இரண்டும் ஒரு பொருள்வினையாதற்குரிய இயைபு தோன்ற அருத்தியறுத்துத் தோன்றியறுத்தென உடன் கூறினர். ஆன்றமுறை பக்குவமானமுறை. மலமுதிர்தலாவது தனது சத்தி தேய்தற்குரிய துணைக்காரணங்கள் எல்லாவற்றோடுங் கூடிப் பதனழி

யுஞ் செவ்வித்தாதல். உயிர் பருவமடைதலாவது அறிவித்தவாறே அறியவல்லுஞ் செவ்வித்தாதல். அரும்பருவமென்ருர், எய்தற்கருமை நோக்கி. அது வருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும். பருவமடைதலுமே ஆசானுகித் தோன்றி என்றதனுனே, பருவமடையாதார்க்குத் தீக்கை செய்தலும் அடைந்தார்க்கு அது செய்யாமையும் பழுதென்பது பெற்ரும். இதனுனே அத்துவசுத்தியின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. உரை தருமென்பதுமுதல் இத்துணையுங் குருவாகி வந்துணர்த்தி என்னும் முதற்கூற்றுப் பொருளை விரித்துணர்த்தியவாறு. இனி, மன்னு மருளாலுணர்த்தியென்னும் இரண்டாங் கூற்றினை இருபத்தைந்து செய்யுளான் விரித்துணர்த்துகின்ருர். ௧௦

புறச்சமய நெறிநின்றும் அகச்சமயம் புக்கும்
புகன்மிருதி வழிஉழன்றும் புகலும்ஆச் சிரம
அறத்துறைகள் அவையடைந்தும் அருந்தவங்கள் புரிந்தும்
அருங்கலைகள் பலதெரிந்தும் ஆரணங்கள் படித்தும்
சிறப்புடைய புராணங்கள் உணர்ந்தும் வேத
சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்தும் சென்ருல் சைவத்
திறத்தடைவர் இதிற்சரியை கிரியா யோகம்
செலுத்தியபின் ஞானத்தால் சிவனடியைச் சேர்வர்.

(உரை) மேற்கூறிய அரும்பருவமடைதல், இங்ஙனஞ் சோபான முறையாற் பல பிறவிகளினும் ஏற்பட்டு நிகழ்ந்து முற்றுப் பெறுவதன்றி, ஒருங்கே யொருகாலத்து முற்றுப்பெறுவதன்று.

சைவத்திறமென்றது சைவக்கூற்றின் முடிபாகிய சித்தாந்த சைவத்தை. சென்ருலென்பது சேறலருமை விளக்கி நின்றது. இதனுனே மேற்கூறிய பருவமடையுமுறைமை கூறுமுகத்தான் மன்னு மருளென்றதன் வகையும் அவற்றிற்கு வாயிலிவை என்பதூஉம் வகுத்துக் கூறப்பட்டன. ௧௧

இம்மையே ஈரெட்டாண் டெய்திஎழி லாரும்
ஏந்திழையார் முத்தியென்றும் இருஞ்சுவர்க்க முத்தி
அம்மையே யென்றும்முத்தி ஐந்து கந்தம்
அறக்கெடுகை யென்றும்அட்ட குணமுத்தி யென்றும்

மெய்ம்மையே பாடாணம் போல்கைமுத்தி யென்றும்
 விவேகமுத்தி யென்றும்தன் மெய்வடிவாம் சிவத்தைச்
செம்மையே பெறுகைமுத்தி யென்றும்செப் புவர்கள்
 சிவனடியைச் சேருமுத்தி செப்புவதிங் கியாமே. உ௬௪

(உரை) ஏனைச் சமய நூலார் கூறும் முத்திகளாவன சோபான முறையால் நிலமுதல் நாதமீறாய்க் கிடந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களிடைக்கட்படுவனவாய அரிவையர் இன்புறுமுத்தி முதலாயினவாம். வேதாகம நூலுண்மை யுணர்ந்த யாங் கூறும் முத்தியாவது முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட சிவனடியைச் சேரும் முத்தியாம்.

ஏந்திழையை என்னும் இரண்டாவது விகாரத்தாற் றொக்கது. ஆர் முத்தி வினைத்தொகை. உம்மையை எதிரது தழீஇயிற்றாக்கி ஈண்டுக் கூறாத சமய முத்திகளையும் இவற்றுடன் வைத்துக் கூறிக் கொள்க. இதனானே புறச்சமயநெறி நிற்றல் முதலியனவெல்லாஞ் சைவத்திறத்தடைதற்குச் சோபான முறையான் வாயிலாமாறு அவற்றது பயன் கூறுமுகத்தானே இனிது விளக்கப்பட்டது. க௨

ஓதுசம யங்கள்பொரு ளுணரு நூல்கள்
 ஒன்றோடொன் றொவ்வாமல் உளபலவும் இவற்றுள்
யாதுசம யம்பொருள்நூல் யாதிங் கென்னில்
 இதுவாகும் அதுவல்ல தெனும்பிணக்க தின்றி
நீதியினால் இவையெல்லாம் ஓரிடத்தே காண
 நின்றதியா தொருசமயம் அதுசமயம் பொருள்நூல்
ஆதலினால் இவையெல்லாம் அருமறைஆ கமத்தே
 அடங்கியிடும் அவையிரண்டும் அரனடிக்கீழ் அடங்கும்.

(உரை) கண்ணில்லார் பலர் சூழ்இக்கொண்டு வேழநின்றுழித் தலைப்பட்டுக் கையினால் தைவந்து வேறுவேறு கூறும் இலக்கணங்களெல்லாங் கண்ணுள்ளானொருவன் கண்டு கூறும் அதன் இலக்கணத்துள் ஏகதேசமாய்க் காணப்பட்டடங்குமாறுபோல,ஏனைச்சமயநூலார் தத்தஞ் சிற்றறிவுக்குப் புலனாயவாறுபற்றி அவ்வந்நூல்களிற் கூறும் பொருளியல்புகளெல்லாம் முற்றுணர்வுடைய முதல்வனாற் செய்யப்பட்ட வேதாகமங்களிற் கூறும் பொருளியல்பின் ஏகதேசமாய்க் காணப்பட்டு அவற்றுள் அடங்கும். சிவபிரானாற் செய்யப்பட்டு அவ

னையே தமக்கு முதலாகக் கொண்டுரைக்கும் அவ்விருவகைநூலும் அவ்விறைவன் திருவடியி லடங்கும். கரு

அருமறையா கமமுதனூல் அனைத்தும்உரைக் கையினுன்
அளப்பரிதாம் அப்பொருளை அரனருளால் அணுக்கள்
தருவர்கள்பின் தனித்தனியே தாமறிந்த அளவில்
தர்க்கமொடுத் தரங்களினுற் சமயம்சா தித்து
மிருதிபுரா ணம்கலைகள் மற்று மெல்லாம்
மெய்ந்நூலின் வழிபுடையாம் அங்கம்வே தாங்கம்
சுருதிசிவா கமம்ஒழியச் சொல்லுவதொன் றில்லை
சொல்லுவார் தமக்கறையோ சொல்லொ ணுதே. உசுசு

(உரை) நூலெனப்படுவனவெல்லாம் ஒரு நிகரானவாதலின்றி முதல்நூல் வழிநூல் சார்புநூல் பூருவபக்கநூல் எனப் பலவேறுவகைப் பட்டு மேன்மேன் நூல்களை நோக்கிக் கீழ்க்கீழ் நூல்கள் மென்மை யுடையனவாம். அவற்றுள் ஏனைச் சமய நூல்களெல்லாம், முதல் நூலாகிய வேதாகமப்பொருளை முழுவதும் உள்ளவாறுணரமாட்டா தார் அவற்றுட் சில பொருளைச் சமுத்திரகலச நயம்பற்றி ஆண்டாண் டெடுதெறக்கொண்டு தத்தம் அறிவளவுக்கேற்பத் தொகுத்தும் விரித் துஞ் செய்த நூலாகலான் அவையெல்லாம் பூருவபக்க நூலெனப் படும். சமயநூலல்லவாகிய மிருதி புராணங் கலைகள் மற்றுமென்பத ஞல் தழுவப்படும் உபாகம முதலாயின வெல்லாம் அவ்வேதாகமப் பொருளை உள்ளவாறுணர்ந்தோர் அவற்றைப் பிறர்க்கு இனிது விளக்குதற்பொருட்டு நால்வகை யாப்பினுள் ஒன்றான் வழிபடுத்துச் செய்த நூலாகலான் அவை வழிநூலெனப்படும். ஏனைக் காருடந் தக்கிணம் முதலிய ஆகமாங்கங்களும், சிக்கை கற்பசூத்திரம் முதலிய வேதாங்கங்களும், முறையே அவ்விரண்டனையும் உள்ளவாறுணர்தற் குச் சார்பாய்ப் புடைபட்டு நிகழ்தலின், அவை சார்புநூலெனப் படும். இவ்வாறன்றி வேதாகமங்களின் அடங்காத பொருளாயொன் றனை எடுத்துக்கொண்டு சுதந்திரமாய்ச் செய்யும்நூல் ஒன்றுமில்லை உண்டென்று சொல்லிப் பிணங்கும் பேதைகள் என்கடவார்.

சமுத்திரகலச நயம்பற்றி எடுத்துக்கொண்டு தருதற்கும் அவர் சுதந்திரர் அல்லரென்பார், அரனருளாலென்ருர். பிறநூறிகழ் பூர்வ மென முன் வருதலின் ஈண்டு வேறு கூருதொழிந்தார். சாதித்துத்

தருவர்களென இயையும். ஆமென்பதனை மேலுங் கூட்டுக. ஆக மாங்கத்தை அங்கமென்றது தலைக்குறை. ஒன்றுமென்னுமும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. அறை உத்தரம். எல்லாம் அருமறையாக மத்தே காணப்பட்டடங்குதலை இனிது விளக்கியவாறு. கச

வேதநூல் சைவநூலென் றிரண்டே நூல்கள்
வேறுரைக்கும் நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்கள்
ஆதிநூல் அநாதிஅமலன் தருநூ லிரண்டும்
ஆரணநூல் பொதுசைவம் அருஞ்சிறப்பு நூலாம்
நீதியினால் உலகர்க்கும் சத்திநிபா தர்க்கும்
நிகழ்த்தியது நீள்மறையி னொழிபொருள்வே தாந்தத்
தீதில்பொருள் கொண்டுரைக்கும் நூல்சைவம் பிறநூல்
திகழ்பூர்வம் சிவாகமங்கள் சித்தாந்த மாகும். உசுஎ

(உரை) வேதஞ் சிவாகமம் இரண்டும், ஏனையோர் செய்யப்படும் வழிநூல் சார்புநூல் பூருவபக்க நூல்களின் ஒன்றாக வைத்தெண்ணு தற்கு ஒருவாற்றானும் இயைபின்றி அவையனைத்திற்கும் முதல் நூலாகி அநாதிமுத்தனாகிய இறைவனால் தரப்படுநூலாக, ஏனைய வெல்லாம் இவையிரண்டினின்றும் விரிந்த நூல்களாகலின் இவ்விரு வகை நூலுமே நூலென்றுயர்த்துக் கூறப்படுவனவாம். அற்றேல், முதல்வனால் தரப்படும் முதனூலை ஒன்றாக வைத்தெண்ணாமல் இங்ஙனம் இருவகைப்படுத் தெண்ணியது என்னையெனின்,—அஃதொக் கும்; முதல்வன் பெருங்கருணையாளனாகலின், உலகத்தார் உய்தற் பொருட்டுஞ் சத்திநிபாதமுடையார் உய்தற்பொருட்டுந் திருவுளத் திற் கருதி, பொருள் பலபடத் தோன்றுஞ் சூத்திரமும் அதனை அவ் வாறாகவொட்டாது தெளித்துரைக்கும் பாடியமும்போல, முறையே வேதமுஞ் சிவாகமமுஞ் செய்யப்பட்டனவாகலான் அவை இரண்டும் முறையானே பொதுநூல் சிறப்புநூலெனப்பட்டுச் சூத்திரமும் பாடியமும்போல வேறுவைத்தெண்ணப்பட்டன. இங்ஙனம் வேதத் திற்கூறுங் கருமகாண்டப் பொருள்கட்கு இன்றியமையாது வேண்டப் பட்டெஞ்சி நின்றனவாய பொருள்களையும் வேதமுடிபாய உபநிடதத் தின்சாரமாயுள்ள பொருள்களையும் வேறெடுத்துக்கொண்டு இனிது விளக்குவது சிவாகமமாகலான், இதனின் வேறாய வேதத்தின் பூர்வ பக்கப்பொருளைச் சொல்லும்ஏனை நூல்களெல்லாம் பூர்வபக்கநூலென

வும் அதன் சித்தாந்தப்பொருளைச் சொல்லுவதாய சிவாகமஞ் சித் தாந்த நூலெனவுமாம்.

சிவாகமத்தின் சிறப்புக்கூறியவாறு. இவ்வாறன்றி யுரைப்பன வெல்லாம் போலியென்பது சொற்கிடக்கை முறையானும் மகுடாகம முதலியவற்றானும் அறிக. இவை மூன்றுசெய்யுளானும் அவ்வநூல்க ளதியல்பு கூறுமுகத்தான் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. கரு

சித்தாந்தத் தேசிவன்தன் திருக்கடைக்கண் சேர்த்திச்
 செனனமொன்றி லேசிவன் முத்த ராக
வைத்தாண்டு மலங்கழுவி ஞான வாரி
 மடுத்தானந் தம்பொழிந்து வரும்பிறப்பை அறுத்து
முத்தாந்தப் பாதமலர்க் கீழ்வைப்பன் என்று
 மொழிந்திடவும் உலகரெல்லாம் மூர்க்க ராகிப்
பித்தாந்தப் பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றிப் பாவப்
 பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவர் இதுவென்ன பிராந்தி.

(உரை) இத்துணைப் பெருமைத்தாகிய சித்தாந்தநெறி வீடுபேற் றிற்கு நேர்வழியென உபமன்னியன் அகத்தியன் முதலிய உயர்ந் தோரெல்லாம் வாயுசங்கிதை சிவகீதை முதலியவற்றுள் விரித்தெடுத் தோதவும், அதனைத் தெளியமாட்டாது தத்தமக்கு வேண்டியவா றெல்லாந் துரபிமானங்கொண்டு பிதற்றும்அவ்வுலகத்தார் என்கடவர்.

ஔத்திராதியென்றாற்போல முத்தியந்தம் முத்தாந்தமென மரீஇயிற்று. பித்தாந்தம் பித்தமுடிபு; பெரும்பித்தென்பதாம். கசு

இறைவனு வான்ஞான மெல்லா மெல்லா
 முதன்மைஅனுக் கிரகமெல்லா மியல்புடையான் இயம்பு
மறைகளா கமங்களினான் அறிவெல்லாந் தோற்றும்
 மரபின்வழி வருவோர்க்கும் வாரா தோர்க்கும்
முறைமையினால் இன்பதுன்பங் கொடுத்த லாலே
 முதன்மையெலாம் அறிந்துமுயங் கிரண்டு போகத்
திறமதனால் வினைஅறுக்குஞ் செய்தி யாலே
 சேரும்அனுக் கிரகமெலாம் காணுதும்நாம் சிவற்கே.

(உரை) முற்றுணர்வு முதலிய மூன்றுஞ் சிவபிரானுக்கே யுள வென்பது மேற்கூறியவாற்றாற் பெறப்பட்ட மறையாகமம் இயம்பு

தல முதலிய மூன்றேதுவானும் முறையே அறியக் கிடத்தலான், அங்ஙனம் இம் மூன்றுகுணம் இயல்பாகவுடைய அம்முதல்வன் செனனமொன்றிலே திருக்கடைக்கண் சேர்த்தி ஞானவாரிமடுத்தானந்தம் பொழிதற்கும் அச்செனனமொன்றிலேதானே மலங்கழுவிச் சீவன்முத்தராகவைத்தாண்டு வரும்பிறப்பை யறுத்தற்கும் பாதமலர்க்கீழ் வைத்தற்கும் வல்லவனுவான்.

இறைவனென்றது வல்லவனென்னுந் துணையாய் நின்றது. பல சனனங்களிலும் ஆகாதவற்றையெல்லாம் ஒருசனனத்திலேதானே அங்ஙனமாகச் செய்யுமாறுயாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி அவ்வாசங்கை நீக்கி மேலதனை வலியுறுத்தியவாறு. இதற்குப் பிறரெல்லாம் ஓரியைபின்றுதன்மேலுங் கூறியதுகூறலென்னும் வழுப்பட வைத்துரைப்ப இவை இரண்டுசெய்யுளானுஞ் சைவத்திறத்தடைதற் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. கஎ

சன்மார்க்கம் சகமார்க்கம் சற்புத்திர மார்க்கம்
தாதமார்க் கம்மென்றுஞ் சங்கரனை யடையும்
நன்மார்க்க நாலவைதாம் ஞான யோக
நற்கிரியா சரியையென நவிற்றுவதும் செய்வர்
சன்மார்க்க முத்திகள்சா லோக்கியசா மீப்பிய
சாரூப்பிய சாயுச்சிய மென்றுசதுர் விதமாம்
முன்மார்க்க ஞானத்தால் எய்து முத்தி
முடிவென்பர் மூன்றினுக்கும் முத்திபத மென்பர். உஎ0

(உரை) அங்ஙனஞ் சைவத்திறத்தடைந்தார் சிவனடியைச் சேர்தற்குரிய நெறி தாதமார்க்கமுதலிய நான்குவகைப்படுதலின், அவையே சரியைமுதலிய பெயரான் வழங்கப்படும். அவற்றிற்குப் பயன் முறையே சாலோகமுதலிய அபரமுத்தியுஞ் சாயுச்சியமாகிய பரமுத்தியுமாம்.

சாலோக்கிய முதலியவற்றிற்குப் பொருள் வருகின்ற செய்யுட்கள் நான்கினும் ஆசிரியர்தாமே மொழிபெயர்த்துரைக்கின்றவாற்றானறிக. இதனானே, சைவத்திறத்தடைந்தாராற் செலுத்தப்படுஞ் சரியை முதலிய நான்கும் முத்திநெறியாதற்கட்படும் பேதமும் அவற்றின் பயனுங் கூறப்பட்டன. கஅ

தாதமார்க் கம்சாற்றிற் சங்கரன்தன் கோயில்
 தலம்அலகிட் டிலகுதிரு மெழுக்கும் சாத்திப்
போதுகளுங் கொய்துபூந் தார்மாலை கண்ணி
 புனிதற்குப் பலசமைத்துப் புகழ்ந்து பாடித்
தீதில்திரு விளக்கிட்டுத் திருநந்த வனமும்
 செய்துதிரு வேடங்கண் டால்அடியேன் செய்வ(து)
யாதுபணி யீரென்று பணிந்தவர்தம் பணியும்
 இயற்றுவதிச் சரியைசெய்வோர் ஈசனுல கிருப்பர்.

(உரை) புறத்தொழின்மாத்திரையானே உருவத்திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு சரியை எனப்படும். கக

புத்திரமார்க் கம்புகலில் புதியவிரைப் போது
 புகையொளிமஞ் சனம்அமுது முதல்கொண் டைந்து
சுத்திசெய்தா சனம்மூர்த்தி மூர்த்தி மானும்
 சோதியையும் பாவித்தா வாகித்துச் சுத்த
பத்தியினால் அருச்சித்துப் பரவிப் போற்றிப்
 பரிவினொடும் எரியில்வரு காரியமும் பண்ணி
நித்தலும்இக் கிரியையினை இயற்று வோர்கள்
 நின்மலன்தன் அருகிருப்பர் நினையுங் காலே. உஎஉ

(உரை) புறத்தொழில் அகத்தொழிலென்னும் இரண்டானும் அருவுருவத்திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு கிரியை எனப்படும். உ0

சகமார்க்கம் புலனொடுக்கித் தடுத்துவளி இரண்டும்
 சலிப்பற்று முச்சதுர முதலாதா ரங்கள்
அகமார்க்க மறிந்தவற்றின் அரும்பொருள்கள் உணர்ந்தங்
 கணைந்துபோய் மேலேறி அலர்மதிமண் டலத்தின்
முகமார்க்க அமுதுடலம் முட்டத் தேக்கி
 முழுச்சோதி நினைந்திருத்தல் முதலாக வினைகள்
உகமார்க்க அட்டாங்க யோக முற்றும்
 உழத்தல்உழந் தவர்சிவன்தன் உருவத்தைப் பெறுவர்.

(உரை) அகத்தொழின்மாத்திரையானே அருவத்திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு யோகமெனப்படும்.

சகமார்க்கமுழத்தலென வினைமுடிக்க. இவ்வியோகமுழந்தவ ரென எடுத்துக்கொண்டுரைக்க. உகூ

சன்மார்க்கம் சகலகலை புராண வேத
சாத்திரங்கள் சமயங்கள் தாம்பலவும் உணர்ந்து
பன்மார்க்கப் பொருள்பலவும் கீழாக மேலாம்
பதிபசுபா சந்தெரித்துப் பரசிவனைக் காட்டும்
நன்மார்க்க ஞானத்தை நாடி ஞான
ஞேயமொடு ஞாதிருவு நாடா வண்ணம்
பின்மார்க்கச் சிவனுடனும் பெற்றி ஞானப்
பெருமையுடை யோர்சிவனைப் பெறுவர் தானே. உஎச

(உரை) புறத்தொழில்அகத்தொழில் இரண்டுமின்றி அறிவுத் தொழின்மாத்திரையானே அம்மூன்று திருமேனிக்கும் மேலாய் அகண்டாகார நித்தவியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம்பாய் நிறைந்து நிற்கின்ற சிவபிரானிடத்திற் செய்யும் வழிபாடு ஞானமெனப்படும். அவ்வழிபாடிவையென்பது முன்னர் வகுத்துக் கூறப்படும். ஈண்டு வேதமென்றது வேதஞ்சிவாகமமென்னும் இரண்டினுமுள்ள கருமகாண்டத்தை. சிவாகமமும் வேதமென வழங்கப்படும். கீழுள்ளவற்றைக் கீழெனக் கண்டு கழித்தாலன்றி மேலுள்ளன பயன்படாவென்பார், கீழாகவென்றார். கழித்தென்பது சொல்லெச்சம். பதிபசுபாசந் தெரித்தலாவது அம்மூன்று பொருளையுந் தடத்தலக்கணத்தின் வைத்து வகுத்துணர்த்துதல். பரசிவனைக் காட்டலாவது, அம்மூன்றனுட் பதிப்பொருள் ஏனைப்பாசபசுக்களுக்கு மேலாதல்இனிது விளங்கச் சொரூபலக்கணத்தின் வைத்துணர்த்துதல். ஈண்டு ஞானமென்றது ஞானசாத்திரத்தின்மேற்று. தெரித்துக்காட்டு ஞானநூலெனவே, ஞானகாண்டமெல்லாந் நூலாருந்ததிநியாயம்பற்றி இங்ஙனம் இருபகுதிப்பட நிகழுமென்பதாயிற்று. நாடுதல் சிந்தித்தல். நாடியெனவே, நாடுதற்கு வேண்டப்படும் ஓதல்கேட்டல்களும் உடன்கொள்ளப்படும். பின்மார்க்கச்சிவன் வினைத்தொகை. பின்னுதல் அத்துவிதமாய் இயைதல். நாடாவண்ணம் பின்னிய சிவனெனன்றுரைக்க. மார்க்கம் இடைப்பிறவரல். சன்மார்க்கமாவதுணர்ந்து கழித்து நாடியுடனும்பெற்றியென வினைமுடிபுசெய்க. மேல் இச்

சரியை இக்கிரியையென்றாற்போல ஈண்டும் இஞ்ஞானப் பெருமை யெனச் சுட்டு வருவித்துரைக்க. இவை நான்கு செய்யுளானும் மேல் எடுத்துக்கொண்ட சரியைமுதலிய நான்கிற்கும் இலக்கணங் கூறப்பட்டது. உஉ

ஞானநூல் தனையோதல் ஓதுவித்தல்
நற்பொருளைக் கேட்பித்தல் தான்கேட்டல் நன்றா
ஈனமிலாப் பொருளதனைச் சிந்தித்தல் ஐந்தும்
இறைவனடி அடைவிக்கும் எழில் ஞான பூசை
ஊனமிலாக் கன்மங்கள் தபம் செபங்கள் தியானம்
ஒன்றுக்கொன் றுயருமிவை ஊட்டுவது போகம்
ஆனவையான் மேலான ஞானத்தால் அரனை
அருச்சிப்பர் வீடெய்த அறிந்தோரெல்லாம். உ௩

(உரை) சிவதருமோத்தரத்திற் கூறியவாறே ஒன்றற்கொன்றேற்றமாகிய கன்மவேள்வி தவவேள்வி செபவேள்வி தியானவேள்வி ஞானவேள்வியென்னும் ஐந்தனுள், முன்னைய நான்கும் போகத்தையூட்டுவனவாக, ஓதல்முதல் ஐவகைப்பட்ட ஞான வேள்வியொன்றுமே வீடுபேற்றைத் தருவதாகலான் அஃதுணர்ந்தோரால் அங்ஙனம் ஐவகை ஞானவேள்வியே வேட்கற்பாற்று.

தெளிதற்கும் நிட்டைக்கும் நூல் வேண்டாமையின் நூலானுகற்பாலனவாய ஏனைஐந்துமே ஈண்டு வேள்வியென்றெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. நற்பொருளைத்தான்கேட்டல் கேட்பித்தலெனக் கேட்டற் குப்பின் வைத்தோதாமையான், ஈண்டுக் கேட்பித்தலென்றது, ஆசிரியனை வழிபட்டுத் தான் கேட்டலின்றியும் ஓதவும் ஓதுவிக்கவும் பெற்று நூலின்கண் அதிகாரமுடையராயினார் அந்நூற்பொருளைத் தமது மதிநுட்பத்தாலுணர்ந்து தம்மாலோதுவிக்கப் பட்டார்க்கு உரைத்தலையென்பது பெற்றாம். கேட்டற்குப் பின்னர்த்தாகிய ஏனைக் கேட்பித்தல், பிறர்க்குரையிடத்தே நூற்கலப்பானு மென்பவாகலிற் சிந்தித்தற்பயத்ததாய் அதனுள் அடங்குதலின், வேறு வைத்தெண்ண வேண்டாவாயிற்று. அற்றாகலினன்றே வருஞ் செய்யுளிற் கேட்டற்குப்பின் சிந்தித்தலே கூறியொழிந்ததூஉமென்க.

கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டை
கிளத்தலென ஈரிரண்டாம் கிளக்கின் ஞானம்
வீட்டையடைந் திடுவர்நிட்டை மேவி னோர்கள்
மேவாது தப்பினவர் மேலாய பதங்கட்(கு)
ஈட்டியபுண் ணியநாத ராகி இன்பம்
இனிதுநுகர்ந் தரனருளால் இந்தப் பார்மேல்
நாட்டியநற் குலத்தினில்வந் தவதரித்துக் குருவால்
ஞானநிட்டை அடைந்தடைவர் நாதன் தாளே. உஎசு

(உரை) மேற்கூறிய ஞானவேள்வி ஐந்தனுள் முன்னைய மூன்றினும் ஆசிரியன் அறிவுறுக்கும் உண்மைஞானம் நிகழாமையின், உண்மை ஞானமெனப்படுவன ஏனைக் கேட்டல் சிந்தித்தல்களும் சிந்தித்ததனைப் பின்னர்த் தெளிதலுந் தெளிந்தவாறே அதன் பின் நிட்டை கூடுதலுமென்னும் நான்கேயாம். இம்முறையே வந்து நிட்டைபொருந்தினோர் வீட்டினைத் தலைப்படுவர். இந்நான்கினுள் மேவுதலின்றித் தீக்கையில் அத்துவ சுத்தி பண்ணப்பட்டு ஓதல் ஓதுவித்தல் கேட்பித்தல் மாத்திரையினின்று தப்பினவர், பதமுத்திகளின் வைகிநீங்கியதுணையானே ஆசிரியன் மாட்டுக் கேட்டல் முதலிய நெறியால் நிட்டையினைத் தலைக்கூடி வீடுபேறெய்துவர்.

ஓதல்முதலிய மூன்றில் நின்றார்க்குங் கேட்டல் முதலிய ஆசிரியனையின்றியமையாவென்பது உணர்த்துதற்பொருட்டு, இந்தப் பார்மேனாட்டியநற் குலத்தினில்வந் தவதரித்தென்ற துணையேயாகலின் அதுவே நியத மன்றெனக்கொள்க. சரியை முதலியவற்றில் நின்றாரும் அங்கு நாதனே முன்னிற்கின் நணுகுவர் நற்றாளே என வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படுதலின். இனி மேவாதுதப்பினவர் என்பதற்குக் கேட்டல் முதலிய மூன்றினின்று தப்பினவரென்று உரைப்பாருமுளர். கேட்டபின்னர்க் கேட்க வேண்டாமையானும், சிந்தித்தபின் நூல் வேண்டாமையானும், தெளிந்தவழி நிட்டைமேவுதற்கு இடையீடின்மையானும், கேட்டல் முதலியவற்றினின்றார், சுத்ததத்துவ புவனங்களின் அபரமுத்தராக வைகியவாறே பரமுத்தியைத தலைப்படுவதன்றி மீளுதலின்மையானும், அவர்களைச் சரியைமுதலியவற்றின் நின்றாரோடொப்ப வைத்து அங்ஙனமுரைத்தல் சிறிதும் ஏலாமையானும், மேலைச்செய்யுளோடு இயைபுபடாமையானும், அவ்

ருரைப்பனவெல்லாம் போலியென்றொழிக. இவை இரண்டு செய்யுளானும் மேற்கூறிய ஞானமாவது இத்துணைப் பகுதித்தென்பதூஉம் அவற்றுட் பொதுச்சிறப்பாமாறும் அவற்றிற்குரிய பயன் வேறுபாடு முணர்த்தியவாறு. உச

தானம்யா கம்தீர்த்தம் ஆச்சிரமம் தவங்கள்
சாந்திவிர தம்கன்ம யோகங்கள் சரித்தோர்
ஈனமிலாச் சுவர்க்கம்பெற் றிமைப்பளவின் மீள்வர்
ஈசனியோ கக்கிரியா சரியையினில் நின்றோர்
ஊனமிலா முத்திபதம் பெற்றுலக மெல்லாம்
ஒடுங்கும்போ தரன்முன்னிலா தொழியின்உற்ப வித்து
ஞானநெறி அடைந்தடைவர் சிவனை அங்கு
நாதனே முன்னிற்கின் நணுகுவர்நற் றாளே. உஎ

(உரை) மேலேமேலே போயும் மீளுதற்கேதுவாகிய பசுபுண்ணியம்போலன்றி, மேம்பட்ட சரியை முதலிய சிவபுண்ணியங்களை விதிவழி அனுட்டித்தோரும், மேவாது தப்பினவரோடொப்பத் தத்தமக்குரிய பதமுத்திகளின் நெடுங்காலம் வைகி முடிவின்கண் எவ்வாற்றானும் ஞானநெறியைத் தலைப்பட்டே வீடெய்துவர்.

இதனானே சரியை முதலியவற்றிற்குப் பயன் மேற்கூறிய சாலோகமுதலிய பதமுத்திமாத்திரையேபோலும் என்னும் ஆசங்கையை நீக்கியதூஉமாயிற்று. உரு

சிவஞானச் செயலுடையோர் கையில் தானம்
திலமளவே செய்திடினும் நிலமலைபோல் திகழ்ந்து
பவமாயக் கடலின்அழுந் தாதவகை எடுத்துப்
பரபோகந் துய்ப்பித்துப் பாசத்தை அறுக்கத்
தவமாரும் பிறப்பொன்றிற் சாரப் பண்ணிச்
சரியைகிரி யாயோகந் தன்னினும்சா ராமே
நவமாகும் தத்துவஞா னத்தை நல்கி
நாதன்அடிக் கமலங்கள் நணுகுவிக்கும் தானே. உஎஅ

(உரை) விதிவழியின்றிப் பத்திவழியினின்று பதமுத்தியைப் பெற்றோரும் முடிவின்கண் ஞானநெறியைத் தலைப்பட்டே வீடெய்துவர்.

பத்திநெறியில் நின்றோர்க்குப் பக்குவமிகுதிப்பாட்டாற் சரியை கிரியாயோகம் எளிதிற் கைகூடி முற்றுப்பெறுவனவன்றி ஏனோர்க்குப்போலக் காலநீட்டிப்பும் அருமையுமுடையனவல்ல வென்பார், சரியைகிரியாயோகந் தன்னினுஞ்சாராமே என்றார். ஆகலின் சரியைகிரியாயோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைத்சேர்வரென மேற்கூறிய சோபானமுறையோடு முரணாமையறிக. இவை நான்கு செய்யுளானும் ஐவகைவேள்வி யாற்றினோர் பெறும் பயனும் சரியை முதலியவற்றிற் சரித்தோர் பெறும் பயனும் சிவஞானிகட்குச்செய்யுந் தானப்பெருமை கூறுமுகத்தாற் பத்திநெறியில் நின்றோர் பெறும் பயனும் உணர்த்துமுகத்தானே, எந்நெறியில் நின்றோர்க்கும் வீடுபேறெய்துதற்கண் ஞானநெறியாகிய சன்மார்க்கம் இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றென்பது கூறப்பட்டது. உசு

ஞானத்தால் வீடென்றே நான்மறைகள் புராணம்
நல்ல ஆகமஞ்சொல்ல அல்லவா மென்னும்
ஊனத்தா ரென்கடவர் அஞ்ஞானத்தால்
உறுவதுதான் பந்தமுயர் மெய்ஞ்ஞானந்தான்
ஆனத்தா லதுபோவ தலர்கதிர்முன் னிருள்போல்
அஞ்ஞானம் விடப்பந்தம் அறும்முத்தி யாகும்
ஈனத்தார் ஞானங்கள் அல்லா ஞானம்
இறைவனடி ஞானமே ஞான மென்பர். உஎசு

(உரை) மேற்கூறியவாற்றால் ஏனையவெல்லா ஞானத்தைப் பயப்பிக்கும் ஞானமொன்றே வீடுபேற்றிற்குச் சிறந்த காரணமாவதென்பது வேதமுதலிய பிரமாண நூல்கட்கெல்லாந் துணிபாகவும், அவற்றோடு பிணங்கி வீடுபேற்றிற்குத் தீக்கைமாத்திரையே அமையும் ஐவகை வேள்விமுதலிய கன்மங்களே அமையும்.பத்திநெறிமாத்திரையே அமையுமென்று இவ்வாறு பிதற்றும் பேதைநீரார் ஒருவாற்றானுந் தெருட்டற்பாலரல்லரெனவும். ஞானமல்லாதனவெல்லாம் அஞ்ஞானமாகலின் அவ்வஞ்ஞானப்பகுதிகளாற் பந்தமுறுதலின்றி வீடுபேறடைதல் கூடாதெனவும், அவ்வஞ்ஞானப்பகுதிகளெல்லாம் ஒளிமுன் இருள்போல ஞானத்தின் முன்னர்ச் சத்திகெட்டொழியும். அவை யொழியவே, அவற்றானய பந்தம் நீங்கும், அது நீங்கவே, முத்திநிலை கைகூடுமாகலான் ஞானமொன்றேமுத்திக்குச்சிறந்தகாரணமெனவும்

ஞானத்துள்ளுந் தார்க்கிகர் சாங்கியர் மாயாவாதி முதலியோர் கூறும் ஞானங்களெல்லாம் பாசஞான பசுஞானங்களாகலான், அவையும் பந்த முறுத்துவனவேயன்றி வீடெய்துவிக்க மாட்டாமையின், அவற்றின் வேறாய திருவடி ஞானமொன்றே அப்பெற்றித்தாகிய ஞானமாவ தெனவுங் கூறுவர் அந்நூல்களின் உண்மையுணர்ந்தோர்.

ஏகாரம் இரண்டும் பிரிநிலைக்கண் வந்தன. சொல்லவுமெனச் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க. தான் இரண்டும் அசை. ஆனத்தால் ஆனவதனுலென்க. ஆனவென்பதனுளகாரமும் அதனுலென்பதனுள் அன்சாரியையுந் தொடைநோக்கி விகாரத்தாற் ருெக்கன ;*"பெற் றத்தாற் பெற்றபயன்" என்றாற்போல. ஆதல் உண்டாதல். இத னனே, பிறவெல்லாம் வீடுபேற்றிற்குச் சிறந்த காரணமல்லவாதல் இனிது விளக்கி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. இத்துணையும் ஞானத்தினியல்பும் அதன் பயனும் பொதுவகையாற் கூறி, இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுகின்றார். உஎ

சூரியகாந் தக்கல்லி னிடத்தே செய்ய
சுடர்தோன்றி யிடச்சோதி தோன்று மாபோல்
ஆரியனும் ஆசான்வந் தருளால் தோன்ற
அடிஞானம் ஆன்மாவில் தோன்றுந் தோன்றத்
தூரியனும் சிவன்தோன்றும் தானுந் தோன்றும்
தொல்லுலக மெல்லாந்தன் னுள்ளே தோன்றும்
நேரியனுப் பரியனுமாய் உயிர்க்குயிராய் எங்கும்
நின்றநிலை யெல்லாம்முன் நிகழ்ந்து தோன்றும். உஅo

(உரை) தனது கிரணத்தோடுந் தோன்றும் ஞாயிற்றின் சந்நிதி மாத்திரையானே சூரியகாந்தக் கல்லின்கண் நெருப்பு விளங்கித் தோன்றுமாறுபோல, கேட்பித்தலோடுந் தோன்றும் ஆசிரியன் சந் நிதிமாத்திரையானே மாணுக்கன்மாட்டு, மேல் ஈரிரண்டாங் கிளக் கின் ஞானமென்றவற்றுள் முந்திய ஞானமாகிய கேட்டலறிவு விளங் கித் தோன்றும் ; அது தோன்றவே, பதிமுதலிய முப்பொருளும் அவை யொன்றினென்று வியாபக வியாப்பியங்களாமாறும் நிரு விகற்பமாய்த் தோன்றும்.

---

* திருக்குறள் - சுற்றந்தழால் -

அருளான் என்புழி ஆன் உடனிகழ்ச்சிப் பொருட்கண் வந்தது; *"தூங்குகையா னோங்குநடைய" என்றாற்போல. ஈண்டு அருளென்றது ஏற்புழிக்கோடலாற் கேட்பித்தலை யுணர்த்திற்று. ஆசிரியன் நூற்பொருள் உரைக்கும்வழி ஆசிரியன்ஞானமே மாணாக்கன் மாட்டுச் சென்று பற்றுவதுபோலுமென்னும் ஆசங்கை அறுத்தற் பொருட்டுத் தோன்றத்தோன்றுமென்றார். உவமை கூறியதுமது. சடத்துக்கன்றிச் சித்துக்குச் சங்கிரமங் கூடாதென்பது சிவாகம நூற்றுணிபென்க. அணுவோரண்டமாம்படி நேரியனாகலால் உயிர்க்குயிராதலும் அண்டமோரணுவாம்படி பரியனுமாதலால் எங்கு நிற்றலும் பெறப்படுமென்பார், நேரியனாய்ப் பரியனுமாய் உயிர்க்குயிராய் எங்கும் நின்ற நிலைஎன்றார். முன்னிகழ்ந்தென்பதனை யாண்டுங் கூட்டுக. முன்னிகழுந் தோற்றமாவது சவிகற்பத்துக்கு முன்னாக நிகழும் நிருவிகற்பத் தோற்றம். இதனானே கேட்டலாமாறும் அதன் கண் நிகழும் அனுபவமுங் கூறப்பட்டன. உஅ

மிக்கதொரு பக்குவத்தின் மிகுசத்தி நிபாதம்
  மேவுதலும் ஞானம்விளைந் தோர்குருவின் அருளால்
புக்கனுட்டித் தேநிட்டை புரிந்துளோர்கள்
  பூதலத்திற் புகழ்சீவன் முத்த ராகித்
தக்கபிரி யாப்பிரிய மின்றி ஓட்டில்
  தபனியத்தில் சமபுத்தி பண்ணிச்சங் கரனோ(டு)
ஒக்கவுறைந் திவர்அவனை அவன்இவரை விடாதே
  உடந்தையாய்ச் சிவன்தோற்ற மொன்றுமே காண்பர்.

(உரை) பக்குவ முதிர்ச்சியானுலாஞ் சத்திநிபாத மேவப்பெற்றார்க்கு அக்கேட்டலறிவு மந்தமாதலின்றி முதிர்ந்து முறுக விளையும்; அப்பொழுது தம்மாசாரியராதல் தம்மோடொருசாலை மாணாக்காராய்த் தம்மின் மூத்தாருளொருவராதல் சிந்திப்பிக்கப்பெறும்அந்நூற்பொருளின்கண்ணே கருத்தொருங்கி நுழைந்து முன்னொடுபின் மலைவற ஏது திருட்டாந்த முதலியவற்றாற் சிந்தித்து நிட்டை கூடுதற்கண் வேட்கை மிக்குடையராகப் பெற்றார், சிந்தித்தற் கருமமே மேற்கொண்டு மற்றொன்றினும் பற்றொன்றின்றிச் சீவன்முத்தரோடொத்

---

* தொல்காப்பியம் - சொல் - வேற்றுமையியல் - கரு.

துப் பேரறிவாகிய சிவமுஞ் சிற்றறிவாகிய தாமும் ஞாயிற்றினொளியுங் கண்ணொளியும்போல் அத்துவிதமாய் நிற்றலான், ஆண்டுத் தாமுளராதல் அறியப்பெருது சிவத் தோற்றமொன்றே காணப் பெற்று நிருவிகற்பஞ் சவிகற்பமென்னும் இரண்டிற்கு மிடைநிலத்தே நிற்பர்.

மிக்கதொரு பக்குவத்தின் மிகுசத்திநிபாத மேவுதலுஞானம் விளைந்தெனவே, அஃதங்ஙன மேவாதவழி அக்கேட்டலறிவு முறுகுதலின்றி அஃகி நிகழுமென்பதாயிற்று. விளைந்தவழி என்பது விளைந்தெனத் திரிந்தது. ஓர் குருவெனப் பொதுப்படக் கூறினர், ஒருசாலை மாணுக்கராய்த் தம்மின் மூத்தாரையுந் தழுவுதற்கு. புரிதல் விரும்புதல். சீவன் முத்தாகி யென்புழி ஆக்கச்சொல் உவமப் பொருள் குறித்துநின்றது; *" ஆள்வாரிலிமாடாவேனே " என்றூற் போல. உடந்தையாய் உறைந்து காண்பரென்றது,மழைபெய்து குளம் நிறைந்த தென்றூற்போலக் காரணகாரியப் பொருட்டாய் நின்றது. உம்மை சிறப்பு. ஏகாரம் பிரிநிலை. †அடைபவர் சிவமேயாகுமதுவன்றித் தோன்றுமென்ற கடனதென் என்பதும் இங்நிலையெனக் கொள்க. இதனுனே சிந்தித்தலாமாறும் அதன்கண் நிகழும் அனுபவமுங் கூறப்பட்டன. உகூ

அறியாமை அறிவகற்றி அறிவி னுள்ளே
அறிவுதனை அருளினுன் அறியாதே அறிந்து
குறியாதே குறித்தந்தக் கரணங்க ளோடும்
கூடாதே வாடாதே குழைந்திருப்பை யாயில்
பிறியாத சிவன் தானே பிறிந்து தோன்றிப்
பிரபஞ்ச பேதமெலாந் தானுய்த் தோன்றி
நெறியாலே இவையெல்லாம் அல்ல வாகி
நின்றென்றுந் தோன்றிடுவன் நிராதார னுயே. உஅ௦

(உரை) ஆசிரியன் திருவருளால் இருவகைப் பாசங்களும் நீங்கிக் கேட்குமுறையிற் கேட்டுச் சிந்திக்கு முறையிற் சிந்தித்துப் பின் அன்பு செய்தடங்கி நிற்கப் பெறுவார்க்கு, முதல்வன் இயல்பு கேட்

* திருவாசகம் - கோயில் மூத்ததிருப்பதிகம் - எ.
† சிவப்பிரகாசம் - உண்மை - உகூ.

டற் காலத்துப் பொருட்டன்மைபற்றிப் பேதமாய்த் தோன்றிச் சிந்தித்தற்காலத்துக் கலப்புப்பற்றி அபேதமாய்த் தோன்றித் தெளிந்த பின் இவ்விரண்டுமின்றி நேரியனும் பரியனுமாயதோர் முறைமை பற்றி எவற்றினும் ஒற்றித்து நின்றே ஒன்றினும் பற்றிலனாய் வேறு தோன்றும்.

நின்று நிராதாரனாய்த் தோன்றிடுவனெனக் கூட்டுக. தெளிதலாமாறும் அதன்பயனும் இனிது விளக்குதற்பொருட்டு மேற்கூறிப் போந்தவற்றையும் அனுவதித்து உடன்கூறினார். கூடாதே வாடாதே யென ஈண்டுக் கூறவே, ஏனைக் கேட்டல் சிந்தித்தல்களின் ஒரோ வழிக் கூடுதலும் வாடுதலும் நிகழுமென்பதாயிற்று. அற்றாகலி னன்றே ஆண்டிவ்வாறினிது விளங்கப்பெறாதாயிற்றென்பது. இருத்தலருமை நோக்கி இருப்பையாயினென்றார். இதனானே தெளிதலாமாறும் அதன்கண் நிகழும் அனுபவமுங் கூறப்பட்டன. ௩௦

புண்ணியமேல் நோக்குவிக்கும் பாவங்கீழ் நூக்கும்
புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்தி னாலே
நண்ணியஞா னத்தினால் இரண்டினையும் அறுத்து
ஞாலமொடு கீழ்மேலும் நண்ணா னாகி
எண்ணுமிக லோகத்தே முத்திபெறும் இவன்றான்
எங்கெழிலென் ஞாயிறெமக் கென்றுகுறை வின்றிக்
கண்ணுதல்தன் நிறைவதனிற் கலந்து காயம்
கழிந்தக்கால் எங்குமாய்க் கருதரன்போல் நிற்பன்.

(உரை) வியாபகமாகியவுயிர் அவ்வியல்பிழந்து கீழுமேலும் ஏக தேசப்பட்டுச் சேறற்குக் காரணம், அங்ஙனஞ்சென்று அவ்வப்பயன் நுகரச்செய்யும் இருவினைத் தளையேயாகலின், அத்தளை இரண்டனையும் ஞானநூலோதல் முதற் சிந்தித்தலீறாகிய ஞானபூசையின் பயனாய் நிகழ்ந்த தெளிதலுணர்வெனப்படும் அரத்தான் அறுக்கப்பெற்றார்க்கு, காரணமின்மையிற் காரியமாகிய ஏகதேசச்செலவும் இன்றாயொழியும்; அஃதொழியவே, அவர் கரணங்களின் வயத்ராதலின்றி மேலங்ஙனந் தோன்றிய இறைவனது வியாபகத்தைத் தலைப்பட்டு ஒருவாற்றானுங் குறைவின்றி இம்மையே சீவன்முத்தராகி, மாசு நீங்கியவழி ஆடையின் வெண்மை ஆடைமுழுதும் விளங்கினாற் போல, இங்குளிவாங்குங் கலம்போல் உழல்வதாகிய இவ்வுடம்பு நீங்

கப்பெறும் பரமுத்தி நிலையில் தமது வியாபகமெங்கணும் அறிவு விளங்கப்பெற்று முதல்வனேடொத்து நிற்பர்.

சிவசமமாதற்குரிய சாதாரண தன்மியாவதிஃதென்பார், எங்குமாயென்ருர்.தெளிந்தார்க்குக் கண்ணுதல்தன்நிறைவதனிற் கலத்தற்கண் இடையீடின்மை இனிதுவிளக்குவார்,இடையீடாவன இவைஎன்பதூஉம் அவை கழிந்தவாறும்உடன் கூறினர். கண்ணுதல் தன் நிறைவதனிற் கலந்தார்க்குப் பண்டை ஏகதேசவுணர்வு தூர்ந்து போதலின், ஏகதேச வுடம்பில் நிகழும் இன்பத்துன்பத்திற்கு ஏதுவாகிய உற்பாத முதலியவற்றை நோக்கி வரக்கடவதோர் கவலையின்மையின், எங்கெழிலென் ஞாயிறெமக்கென்று குறைவின்றி நிற்பாராயினரென்பது. *"தனக்குவமை இல்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லான் - மனக்கவலை மாற்ற லரிது" என எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறியதும் இதுபற்றியென்க. கலந்து முத்திபெறு மிவனென விழையும். இதனனே நிட்டையாமாறும் அதன் பயனுங் கூறப்பட்டன.

ஞாலமதின் ஞானநிட்டை யுடையோ ருக்கு
  நன்மையொடு தீமையிலை நாடுவதொன் றில்லை
சீலமிலை தவமில்லை விரதமொடாச் சிரமச்
  செயலில்லை தியானமிலை சித்தமல மில்லை
கோலமிலை புலனில்லை கரண மில்லை
  குணமில்லை குறியில்லை குலமு மில்லை
பாலருடன் உன்மத்தர் பிசாசர்குண மருவிப்
  பாடலினெ டாடலிவை பயின்றிடினும் பயில்வர். உ௮௪

(உரை) இந்த நிட்டையுடையார்க்கு விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன ஒழிதலும் வேண்டாம்: அவர் செய்தன வெல்லாந் தவமாம்.

பாலர்குணம் அறவொழிதற்கும், உன்மத்தர்குணம் ஒருகாற் செய்தொருகாலொழிதற்கும், பிசாசர்குணஞ் செயலிழப்பினின்று செய்தற்கும் உவமையாயின. இவ்வாறன்றி, மேலுணவு தேடாமை முதலியவற்றிற்கு அம்மூன்றும் உவமையாயின என்பாருமுளர். இச் செய்யுளின் எடுத்துக்கொண்ட பொருளோடியையபின்மையானும்,

---

*திருக்குறள் - கடவுள் வாழ்த்து - எ.

*"பாலருன்மத்தர் பிசாசரிலெனவு—முறங்கிஞேன்கை வெறும்பாக் கெனவுந்—தானேதவிராதாஞல்" எனப் பிருண்டுந் தவிர்தன்மாத் திரைக்கே அவற்றை எடுத்துக்காட்டியவாற்ருனும், அஃதீண்டைக் கேலாமை யறிக. பாடலிஞெடாடலிவையயிறல் பரமானந்தமேலீடு நோக்கி நிகழ்வதென்க. ௩உ

தேசமிடம் காலம்திக் காசனங்க ளின்றிச்
செய்வதொன்று போல்செய்யாச் செயலதனைச் செய் [தங்(கு)
ஈசல்படு மனமின்றி உலாவல் நிற்றல்
உறக்கமுணர் வுண்டிபட் டினியிருத்தல் கிடத்தல்
மாசதனில் தூய்மையினின் வறுமை வாழ்வின்
வருத்தத்தில் திருத்தத்தில் மைதுனத்தில் சினத்தின்
ஆசையினின் வெறுப்பின் இவை யல்லாது மெல்லாம்
அடைந்தாலும் ஞானிகள்தாம் அரனடியை அகலார். உஅரு

(உரை) விகாரமுறுதற்கேதுவாகத் தம்முள் மாறுபட்டதொழில் பலவற்றையுஞ் செய்தாராயினும், அவைபற்றி அவர் சிறிதும் விகார முறுவாரல்லர்; உண்மையாஞேக்குவார்க்கு அவர் செய்யுஞ் செயல் வேருகலான்.

செய்யாச்செயலதனைச் செய்தற்கு வேஞெரு நியதியும் வேண் டாமென்பார், தேசமிடங் காலந் திக்காசனங்களின்றி என்ருர். இன் றிச்செய்வதெனவும் அடைந்தாலுமூசல்படு மனமின்றியெனவு மியையும். அடைந்தாலுமென்னும்உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது; "உவரிதோன்றிவாழ் தொழிலவாயினு மயிலைதீஞ்சுவை யுப்பின்" என்ருற்போல. இவை இரண்டு செய்யுளானும் நிட்டைமேவிஞேர்க ளது ஆசாரங் கூறப்பட்டது. ௩௩

இந்நிலைதான் இல்லையேல் எல்லா மீசன்
இடத்தினினும் ஈசனெல்லா விடத்தினினும் நின்ற
அந்நிலையை அறிந்தந்தக் கரணங்கள் அடக்கி
அறிவதொரு குறிகுருவின் அருளினல் அறிந்து

* சங்கற்ப நிராகரணம் - உ.

மன்னுசிவன் தனையடைந்து நின்றவன்ற னாலே
மருவுபசு கரணங்கள் சிவகரண மாகத்
துன்னியசாக் கிரமதனில் துரியா தீதம்
தோன்றமுயல் சிவானுபவம் சுவானுபூ திகமாம். உஅசு

(உரை) இங்ஙனங் கூறிய முறையானே, அகம்புறமென்னுமல் எங்கணும் ஏகநிலையாய்க் கண்டு இறைநிறைவில் அழுந்துவதாகிய நிட்டை மேவுதல் அரிதாய்ப் பண்டைப் பயிற்சிவயத்தாற் சுட்டுணர்வு பற்றிப் பிரபஞ்சங் காட்சிப்பட வருமாயின் அதனைக்காணும்பொழுதே இறைவனதற்குள்ளாயும் புறமாயுநிற்குநிலையுடன்கண்டு, அவ்வா றண்டத்தின் நிற்குநிலை அறிதலரிதாயிற் பிண்டத்தின் நிற்குநிலை யுள் ஒன்றின்வைத்தறிந்து அதுவாயிலாகப் புகுந்தாதல் அவ்வியல் பைத் தலைப்பட்டறிந்து ஆண்டுக்காணுங் கரணங்களெல்லாம் பேரின்ப மாகப் பேணி, இவ்வாறு கருவிகளோடுந் தொழிற்பட்டு நிற்பதாகிய சகலசாக்கிரத்திற்றானே கருவியொன்றனோடுங் கூடாது தொழி லிறந்து நிற்கும் நின்மலதுரியாதீதநிலை கைகூடும்படிமுயல்வார், சிவானுபவந் தமதாகக்கொண்டு அனுபவிக்கப்பெறுவார்.

அந்நிலையை அறிந்தென்றது அண்டத்தின் வைத்தறிதலை என வும், அறிவதொருகுறி குருவினாலறிந்தென்றது அவ்வறிவிற்கேது வாய்ப் பிண்டத்தின் வைத்தறிதலை எனவுமுணர்க. சிவன் ஆகு பெயர். அகரச்சுட்டு வருவித்துரைக்க. முயலென்பது முன்னிலை யேவல். சிவானுபவஞ் சுவானுபூதிகம்என்புழித் தொக்குநின்ற வாறு வது முறையே செயப்படுபொருண்மைக் கண்ணும் வினைமுதற் பொருண்மைக்கண்ணும் வந்த காரகம்; அமிழ்தவுண்டி கடவுளர் உண்டி என்றாற்போல. இதனானே அந்நிட்டை மேவப்பெறாதார்க்கு அது பெறும்உபாயங் கூறப்பட்டது. ருச

சாக்கிரத்தே அதீதத்தைப் புரிந்தவர்கள் உலகிற்
சருவசங்க நிவிர்த்திவந்த தபோதனர்கள் இவர்கள்
பாக்கியத்தைப் பகர்வதுவென் இம்மையிலே உயிரின்
பற்றறுத்துப் பரத்தையடை பராவுசிவ ரன்றோ

ஆக்குமுடி கவித்தரசாண் டவர்கள் அரிவையரோ(டு)
அனுபவித்தங் கிருந்திடினும் அகப்பற்றற் றிருப்பர்
நோக்கியிது புரியாதோர் புறப்பற்றற் றாலும்
நுழைவர்பிறப் பினின்வினைகள் நுங்கி டாவே. உஅஎ

(உரை) இங்ஙனம் பசுகரணஞ் சிவகரணமாகத் துன்னிய சாக்கிரத்தினின்று கொண்டுதானே கரணங் கடந்த அதீதத்தைப் புரிந்தார், கருவிகளின் நீங்கி நிட்டைமேவினோரோ டொப்பச் சிறந்தாரே யாவர்; அவ்வுண்மையறிந்தார் உண்டுடுத்துப் பூசி முடித்துச் செய்யுந் தொழிலொப்புமையேபற்றி அவரை உலகத்தாரோடு வைத்தெண்ணற்க.

பராவுதல் சஞ்சரித்தல். இதனானே அங்ஙன முயன்றாரது பெருமை கூறப்பட்டது. ஞானவதிகாரப்பட்டமைபற்றி ஈண்டுக் கேட்டலுடன் வைத்து ஒருவாற்றாற் றொகுத்தோதிய இன்னோரன்னவை யெல்லாம் வருகின்ற சூத்திரங்களான் விரித்துக் கூறப்படும். புறச்சமய நெறி என்பது முதல் இத்துணையும் இரண்டாங்கூற்றைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு. ௩௫

கருவிகழிந் தாற்காணு மொன்றுமெனிற் காணார்
காணாதார் கன்னிகைதான் காமரசங் காணாள்
மருவிஇரு வரும்புணர வந்த இன்பம்
வாயினாற் பேசரிது மணந்தவர்தாம் உணர்வர்
உருவினுயிர் வடிவதுவும் உணர்ந்திலைகாண் சிவனை
உணராதார் உணர்வினால் உணர்வதுகற் பனைகாண்
அருள்பெறின்அவ் விருவரையும் அறிவிறந்தங் கறிவர்
அறியாரேற் பிறப்பும்விடா தாணவமும் அறாதே. உஅஅ

(உரை) இருவரும் புணர வந்த இன்பம் பேசரிதாயினும் மணந்தவர் தாம் உணர்வர், அக்காமரசங் கன்னிகை காணாள்; அதுபோல அருள்பெறில் அவ் விருவரையும் அறிவிறந்தங்கறிவர், காணமாட்டாத அபக்குவர் அதனைக் காணார்தாமேயாகலான் அவருக்கு உணர்த்தும் வாயிலில்லை. இது நிற்க. பன்னிறங்களான் மயங்கித் தன்னொளி இழந்த படிகம்போல உருவான் மயங்கியே ஆன்மசொரூபம் உணரப் பெற்றிலர்; அதனையுணராதார் அப்பெற்றித்தாகிய உருவுணர்வால்

அவ்வான்மாவுக்குள்ளாகிய சிவனையும் அறிவாமென்றல் பாவகமாத் திரையேயாகலாற் கருவியறிவிறந்துநின்று அருளானறியப் பெறு தார்க்கு ஏகதேசமாகிய கருவியுள்ளளவும் ஏகதேசக்காட்சி நீங்காமை யாற் பிறவியொழியாது ; பிறவிக்கு மூலமாகிய ஆணவமலமும் பற்ற றக் கழியாது.

இஃது எடுத்துக்காட்டுவமை. ஈண்டுருவென்றது கலையாதிமண் ணந்தமாகிய கருவிக்கூட்டத்தை. இன் ஏதுப்பொருட்கண் வந்த ஐந் தாமுருபு. அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. உணராதார் சிவனையுணர் வதென இயையும். உயர்வுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. உண ராதாரென்றது சிவசங்கிராந்தவாதிகளை நோக்கிக் கூறியது. காணி ரண்டுங் கட்டுரைக்கண் வந்த வசைநிலை. இதனானே பசுகரணங்கள் சிவ கரணமாகத் துன்னிய சாக்கிரத்தைப் பெற்றார் அதன்மேலுங் கரணங்கடந்த அதீதத்தைப் புரிதற்கு அறிவு செல்லுமாறு யாங்ஙன மென்னுஞ் சிவசங்கிராந்தவாதிகளை மறுக்குமுகத்தால், துன்னிய ஐம்புலவேடர் சுழலிற்பட்டுத் துணைவனையும் அறியாது துயருறுந் தொல்லுயிர் என்ற மூன்றுங்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது. ஙசு

பன்னிறங்கள் அவைகாட்டும் படிகம்போல் உள்ளம்
பலபுலன்கள் நிறங்காட்டும் பரிசுபார்த் திட்(டு)
இந்நிறங்கள் என்னிறம்அன் றென்று தன்றன்
எழில்நிறங்கண் டருளினால் இந்நிறத்தின் வேறாய்ப்
பொய்ந்நிறஐம் புலன்நிறங்கள் பொய்யெனமெய் கண்டான்
பொருந்திடுவன் சிவத்தினொடும் போதான் பின்னை
முன்னிறைநீர் சிறைமுறிய முடுகி யோடி
முந்நீர்சேர்ந் தந்நீராய்ப் பின்னீங்கா முறைபோல். உஅசு

(உரை) தன்னைஅடுத்த பன்னிறங்களின் இயல்பே தன் மாட்டுக் காட்டி நிற்கும் பொதுவியல்புடைய படிகம்போல, ஆன்மாவுந் தன் னாற் சாரப்பட்ட கருவிகளின் இயல்பே தன் மாட்டுக் காட்டி நிற்கும். தனது பொதுவியல்பை முன்னர்ச் சிந்தித்தறிந்துகொண்டு, பின்னர் அப்படிக ஒளி அவற்றின் வேறுளதாயினாற்போல, தனது சிறப் பியல்பு இவற்றின் வேறாயுண்டென்பதும் உணர்ந்து பின்னங்ஙனம் பொதுவியல்பையே தன்னியல்பாகச் செய்துநிற்கும் அக்கருவிஞானம் பொதுவியல்பேயாயொழியும்படி தன்னியல்பு விளங்குதற்கு ஏது

வாகிய உண்மையுணர்ந்தான் அத்தன்னியல்பின் விளங்கித் தோன்றுஞ் சிவத்தையுறுவன்; மீள அக்கருவிக் கூட்டத்திற் செல்வானல்லன். சிறைப்பட்டநீர் முறிந்தவழிக் கடலிற் சென்றடங்கி மீளாதவாறுபோலும்.

கருவிகள் அப்பெற்றியவாயவழி அவற்றை நீங்கி அருள்பெறுமாறு யாங்ஙனமென்று நோதலுறுவார்க்கு உபாயங் கூறியவாறு. சேர்தற்கு இடையீடின்மை விளக்குவார், முடுகியோடி என்றார். ௩எ

எங்குந்தான் என்னினும் எய்த வேண்டா
 எங்குமிலன் என்னின்வே றிறையு மல்லன்
அங்கஞ்சேர் உயிர்போல்வன் என்னின் அங்கத்(து)
 அவயவங்கள் கண்போலக் காணு ஆன்மா
இங்குநாம் இயம்புந்தத் துவங்களின்வைத் தறிவ(து)
 இறைஞானந் தந்துதா ளீதல்சுட ரிழந்த
துங்கவிழிச் சோதியும்உட் சோதியும்பெற் றூற்போல்
 சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன் காணே. உகூ0

(உரை) உயிர் கரணங்களெல்லாஞ் சிவமயமேயெனின் வேற்றுமையின்மையாற் கருவிவழிச் செல்லுஞ் சகலநிலையைக் கைவிட்டுத் திருவடியைத் தலைக்கூட வேண்டாமையானும், அதுபற்றி எல்லாஞ் சிவமாதலில்லையெனின் எவற்றினும் வியாபகமாயுடன் நின்று செலுத்துவதாகிய அவனதிறைமைக்கு இழுக்காய் முடியுமாகலானும் இருவகையுமின்றிக் கலப்பினுல் உடம்பின்கண் உயிர்போல ஒப்பநிற்பன்என்பது பெறப்படுமாகலான்,உடம்பின்கண்உளவாகிய ஐந்திந்திரியங்களினும், உயிர் ஒப்ப நிற்பினும் ஏனைஇந்திரியங்கள் நான்கும் ஒளியால் அவ்வான்ம போதத்தோடும் விரவிச் சேய்மைக்கண்ணதாகிய விடயத்தையும் வியாபித்தறியுங் கண்ணிந்திரியம்போல வியாபித்தறியமாட்டாவாய்த் தம்மாட்டு வந்த விடயங்களை நின்றாங்குநின்று இயைந்தறிவனவேயாமன்றே. அதுபோல ஆன்மாவினுந் தத்துவங்களினும் வைத்துப் பார்த்து வேற்றுமை யறிந்துகொள்ளப்படுமாகலான், அப்பெற்றித்தாகிய உயிர் அப்பெற்றித்தாகிய கருவிஞானத்தைக் கைவிட்டு இறைஞானந்தந்து திருவடிகளை யீயப்பெறுதல் ஒளியிழந்த கண் மாசு நீங்கியவழித் தன்னொளியையுந் தனக்கு உள்ளொளியாய் நின்று செலுத்தும் ஆன்மபோதத்தையும் ஒருங்கே பெற்றாற்

போலுமாகலின், அவ்வழி இறைவன் ஆன்மாவின் அறிவுக் கறிவாய்த் தோன்றுவானன்றி ஏகதேசமாகிய ஏனைக் கருவியறிவுக்குள் அறிவாய்த் தோன்றுவானல்லன்.

இறைவனொப்ப நிற்பினும் ஏகதேசப்பொருள் ஏகதேசப்பொருளே வியாபகப்பொருள் வியாபகப்பொருளேயென்பார், உவமை எடுத்துக்காட்டி ஆன்மாவினும் நாமியம்புந் தத்துவங்களினும் இங்கு வைத்தறிவதென்றார். நாமென்னுமுளப்பாட்டுத் தன்மை *"நாமரையாமத்தென்னே வந்துவைகி நயந்ததுவே" என்றாற்போல ஈண்டிழித்தற்குறிப்புத் தோன்ற முன்னிலைக்கண் வந்தது. அறிவதென்றது வியங்கோள்; "†கொள்ளப்படாதுமறப்பது" என்பதுபோல இங்கென்பது உவமவுருபுதோன்ற நின்றது. ஈதல் ஆகுபெயர். இழந்தவென்னும் அன்பெறாத வகரவீற்றுப் பலவறிசொல் விழிகளையுணர்த்திப் பெற்றாற்போலென்னும் பயனிலைகொண்டது. மாசுநீக்கந்தோன்றத் துங்கவிழிச் சோதியென்றார். யாண்டுமொப்ப நிற்குஞ் சிவத்தினொடும் பொருந்தினவன் மீளினும் அதுபற்றி இழுக்கென்னையென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவரை நோக்கி ஒப்பநிற்கும்வழியும் வேற்றுமையுண்டென்பது உவமைமுகத்தான் இனிது விளக்கிப்போதான் பின்னையென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு. ௩அ

பாசிபடு குட்டத்திற் கல்லினைவிட் டெறியப்
படும்பொழுது நீங்கிஅது விடும்பொழுதிற் பரக்கும்
மாசுபடு மலமாயை அருங்கன்மம் அனைத்தும்
அரனடியை உணரும்போ தகலும்பின் அணுகும்
நேசமொடுந் திருவடிக்கீழ் நீங்காதே தூங்கும்
நினைவுடையோர் நின்றிடுவர் நிலையதுவே யாகி
ஆசையொடும் அங்குமிங்கு மாகிஅல மருவோர்
அரும்பாச மறுக்கும்வகை அருளின்வழி யுரைப்பாம்.

(உரை) சிவத்தைப் பொருந்தியவன் ஒரோவழிக் கருவிகளின் மீளவருமாயின் அது நீர்ப்பாசிபோல அற்றம் பார்த்து வந்து தலைப்

---

*திருக்கோவையார் - கசுச.

† திருக்கோவையார் - அஎ.

படும் வாதனைபற்றி நிகழ்வதாகலின், அவ்வாதனை முன்னர்க் கூறப்படுமுபாயத்தைக் கடைப்பிடித்துச் செய்து நீக்கிக்கோடற்பாற்று.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் அவரினீக்கி மலமகற்றித் தாளுக்கி மலரடிக்கீழ்வைப்பனென்ற நாலாங்கூற்றுப் பொருள் வலியுறுத்தப் பட்டது. ரு.கூ

ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்

மேலைச் சூத்திரத்தாற் பேறு முதலியவற்றை யுணர்ந்தானுக்கு அப்பேறு பயப்பதாகிய சாதனஞ் செய்யுமாறு வகுத்துக் கூறுதற் கெழுந்தது ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்.

பாசஞா னத்தாலும் பசுஞான த் தாலும்
பார்ப்பரிய பரம்பரனைப் பதிஞானத் தாலே
நேசமொடும் உள்ளத்தே நாடிப் பாத
நீழற்கீழ் நில்லாதே நீங்கிப் போதின்
ஆசைதரும் உலகமெலாம் அலகைத்தே ராமென்(று)
அறிந்தகல அந்நிலையே யாகும் பின்னும்
ஓசைதரும் அஞ்செழுத்தை விதிப்படி உச்சரிக்க
உள்ளத்தே புகுந்தளிப்பன் ஊனமெலா மோட. உகூஉ

(உரை) மேற்கூறியவாற்றால் ஏனை இருவகை ஞானங்களானும் எய்துதற்கரியனாகிய பரம்பரனை அவனது திருவடிஞானமொன்றானே தன்னறிவின்கண் வைத்தாராய்ந்து, நேசமொடுந் திருவடிக்கீழ் நீங்காதே தூங்கப் பெறுதவழிப் பற்றுச்செய்தற்கேதுவாகிய எத்திறப் பட்ட பிரபஞ்சமும் நின்றுழி நில்லாது பெயருங் கானற்றேரின் இயல்பினவாகக் கண்டு கழிப்பவே, அத்திருவடிஞானம் விளங்கி அந்நிலை கைகூடப் பெறும். அதன்பின்னும் அவ்வாறு பாசத்தை யொருவி ஞானத்தைப் பெற்று ஞேயத்தைக் கண்ட காட்சி யொரோவழி வாதனைபற்றிச் சலியாமைப்பொருட்டு, அப்பொருள் பயக்குந் திருவஞ்செழுத்தை அவ்விதிப்படி யறிந்து உச்சரிக்க.

ஈண்டு ஊனமென்றது வாதனாமலத்தை. நில்லாதே நீங்கிப் போதினெனவே, அவ்வாறு நிற்றலும் அனுவாத முகத்தான் ஈண்டு

விதிக்கப்பட்டதாயிற்று. ஆகவே, இச்செய்யுள் முதல்நூல் ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்போல முக்கூற்றதாயவாறு கண்டுகொள்க. க

வேதசாத் திரமிருதி புராணகலை ஞானம்
  விரும்பசபை வைகரியா தித்திறங்கள் மேலாம்
நாதமுடி வானவெல்லாம் பாச ஞானம்
  நணுகிஆன் மாஇவைகீழ் நாட லாலே
காதலினால் நான்பிரம மென்னு ஞானம்
  கருதுபசு ஞானம்இவ னுடலிற் கட்டுண்(டு)
ஓதியுணர்ந் தொன்றொன்று உணர்ந்திடலாற் பசுவாம்
  ஒன்றாகச் சிவன் இயல்பின் உணர்ந்திடுவன் காணே. உசுரு.

(உரை) மேற்கூறிப்போந்த மூவகை ஞானங்களுட் பாசஞான மாவது நால்வகை வாக்கின் பகுதியவாகிய வேத முதலிய சொற்பிர பஞ்சமும், நிலமுதல் நாதமீறாகிய பொருட்பிரபஞ்சமும் என்னும் இவைபற்றி நிகழும் ஏகதேச ஞானம் அனைத்துமாமெனவும், ஏனைப் பசுஞானமாவது இவற்றைப் பொருந்திய ஆன்மா இவைஅனைத்துந் தன்கீழ் வியாப்பியமென் றறிந்து நீங்கித் தான் அவற்றிற்கு மேற் படுதலான் அங்ஙனம் அதுபற்றி நிகழ்வதோர் செருக்கால் அநாதி முத்தனைப்போல முத்தனாகிய யானும் அவ்வாறு பிரமமாவேனெனச் சடுதியின் மதிக்க வருவதோர் சிவசமவாத ஞானமெனவும் உணர்க.

ஞான வேற்றுமை தெரித்துக் கூறியவாறு. அற்றேல், அறிந்து நீங்குதலின் வேற்றுமையின்மையாற் சமப் பிரமமென்றற் கிழுக் கென்னைஎன்னும் ஆசங்கை நீக்குதற்பொருட்டு அநாதிமுத்தனோடு ஆதிமுத்தன் இடையறிந்து நீங்குதலின் வேற்றுமை பெரிதாதல் காட்டுவார், இவனுடலிற்கட்டுண் டோதியுணர்ந் தொன்றொன்று உணர்ந்திடலாற்பசுவாம் ஒன்றாகச் சிவனியல்பின் உணர்ந்திடுவன் காணே என்றார். பசுத்துவ நீங்கிய வழியும் அவ்வாறு மதித்தல் பசுத்துவ வாதனைபற்றியாகலான் அது பசுஞானமே யாமென்பது. நான் பிரமம் என்னும்ஞானம் ஏகான்மவாதம்பற்றி நிகழுஞானமெனி னுமாம். நாடலாலெனவும் உணர்ந்திடலாலெனவும் உணர்ந்திடுவ னெனவுங் காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். நாதமுடிவான வெல்லாமென்றதும் அது. நணுகிய என்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது; “ தகுவரியன்பு ” என்றாற்போல. ஒன்று

கச் சிவனியல்பி னுணர்ந்திடுவன் காணே என்றதனுற் பதிஞானத் தியல்பு இதுவென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. அஃதங்ஙனமாக வைகரி யாதித் திறங்களெல்லாம் பாசஞானமெனக் கழிப்பின், வைகரியாதித் திறத்துட்பட்ட ஞான நூல்தனை ஓதல் ஓதுவித்தல் முதலியன ஞான பூசையென மேற்கூறியது போலியாய் முடியும்போலு மெனின்,—முடியாது ; பதிஞானம் விளங்குதற்கு ஏதுவாமுகத்தாற் பயன் படுதலுடைமையின். உ

கரணங்கள் கெடவிருக்கை முத்தியா மென்னில்
  கதியாகும் சிலைமுட்டை கருமாத்தின் உயிர்கள்
மரணங்கொண் டிடஉறங்கி மயங்கிமூர்ச் சிக்க
  வாயுத்தம் பனைபண்ண வல்விடத்தை அடையச்
சரணங்கள் புகுநிழல்போல் தனைஅடையுஞ் சமாதி
  தவிராது மலமிதுவும் பசுஞான மாகும்
அரணங்க ளெரித்தவன்தன் அடியைஅறி விறந்தங்(கு)
  அறிந்திடர் செறிந்ததுகள் அகற்றி டீரே. உகூச

(உரை) அங்ஙனம் நான் பிரமமென நிகழுஞானமேயன்றி ஆன்மா இவைகீழ்நாடி நீங்குதன்மாத்திரையே முத்தியாதலமையு மென அதற்கு முன்னுக நிகழும் பாடாணவாதஞானமும், செய்மைக் கட் சென்ற ஒருவன்நிழல் உச்சிப்போதின்கண் அங்ஙனஞ் சேற லொழிந்து அவனடியுள் வந்தொடுங்கினாற்போலக் கரணங்களிற் சென்ற தன்னறிவு பக்குவம் வந்துழி அங்ஙனஞ் சேறலொழிந்து தன் மாட்டு வந்தொன்றி நிராதாரமாய் நிற்குமதுவே முத்தியாத லமையு மெனப் பாடாணவாதஞானத்தின் பின்னுக நிகழும் பேதவாத ஞானமுமென்னும் இவையும் பசுஞானமாம். இவ்வாறு நிகழும் பசு ஞானங்களுக் கேதுவாகிய பசுத்துவவாதனை இவற்றைக் கைவிட்டுச் சிவஞானத்தாற் சிவனையுந் தம்மையும் அறியப்பெற்றார்க்கன்றி நீங் காது.

இதுவும் உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று. கதியாகுமென்றது செயவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சங்களோடு தனித்தனி சென்றியையும். சிலைமுட்டை கருமாத்தினுயிர்கண் மருவவென் றுரைக்க. மருவவென்பது சொல்லெச்சம். முத்தியாமென்னில் என்பதனைத் தனையடையுஞ் சமாதி என்பதனேடுங் கூட்டுக.

ஞாயிற்றைக் காணப்பெறுதார்க்கு இருள் நீங்காதவாறுபோலத் தனையடையுஞ் சமாதி முத்தியென்பார் சிவனையறியப் பெறுமையின் அவர்க்கு மலந் தவிராதாயிற்றெனன்பது. கதியாகுமெனவுந் தவிராது மலமெனவும் ஈண்டுக் கூறியது, மேலைச் செய்யுளின் உணர்ந்திடலாற் பசுவா மொன்ருகச் சிவனியல்பி னுணர்ந்திடுவனென்ருற் போல ஆசங்கை நீக்கி அவை பசுஞானமாதலை வலியுறுத்தற் பொருட்டு. ௩.

சிவனைஅவன் திருவடிஞா னத்தாற் சேரச்
செப்புவது செயல்வாக்குச் சிந்தை யெல்லாம்
அவனையணு காவென்றும் ஆத லானும்
அவனடிஅவ் வொளிஞான மாத லானும்
இவனுமியான் துவக்குதிர மிறைச்சி மேதை
என்புமச்சை சுக்கிலமோ இந்திரியக் கொத்தோ
அவமகல எனையறியேன் எனும்ஐய மகல
அடிகாட்டி ஆன்மாவைக் காட்ட லானும். உகூ௫

(உரை) ஈண்டுக் கூறிப்போந்த ஞானங்களுள் முப்பொறி முதலியனபற்றி ஏகதேசமாய் நிகழுஞ் சுட்டுணர்வாகிய பாசஞானத்திற்கும், தற்சொருபமே அறியமாட்டாது பலதலைப்பட்டையுற்று நிற்பதாகிய பசுஞானத்திற்கும், தானே தற்பிரகாசமும் பரப்பிரகாசமுமாய் எல்லாப் பொருளையும் இனிது விளக்குவதாகிய பதிஞானம்போல, விளக்குமாற்றல் செல்லாமையால் அப்பெற்றித்தாகிய பதிஞானம் ஒன்ருனே பதிப்பொருளை அங்ஙனம் அறியற்பாற்றென மேற்கொண்டது.

சிவஞானத்தாலன்றி அறியப்படாமைக்கு ஏதுக்காட்டியவாறு. ச

கண்டிடுங்கண் தனைக்காணு கரணம் காணு
கரணங்கள் தமைக்காணு உயிருங் காணு
உண்டியமர் உயிர்தானுந் தன்னைக் காணு(து)
உயிர்க்குயிராம் ஒருவனையுங் காணு தாகும்
கண்டசிவன் தனைக்காட்டி உயிருங் காட்டிக்
கண்ணுகிக் கரணங்கள் காணுமல் நிற்பன்
கொண்டரனை உளத்திற்கண் டடிகூடிற் பாசம்
கூடாது கூடிடினும் குறித்தடியின் நிறுத்தே. உகூசு

(உரை) பாசபசுஞானங்கள் பரப்பிரகாசமாய் நிற்பினுந் தற்பிரகாசமாய் நிற்றல் செல்லாதென்பது கண்மேல்வைத் தறியக் கிடத்தலானும், எனைப் பதிஞானத்திற்குத் தற்பிரகாசமாய் நிற்றலுஞ் செல்லுமென்பது தானவ்விரண்டற்குங் காட்டாய்த் தனக்கொரு காட்டு வேண்டாது நிற்றல்பற்றி அறியப்படுதலானும், சிவனை அவன் திருவடிஞானத்தாற் சேறலே பொருத்தமுடைத்து.

மேலதற்குத் தரிசனங் காட்டியவாறு காணுதென்னுந் துவ்வீறு விகாரத்தாற் றொக்கது. கண்டிடும் என்பதனைக் கரணங்கள் என்பதனோடுங் கூட்டுக. கண்டிடுதல் ஈண்டுப் பரப்பிரகாசமாதன் மேற்று. உண்டியமர்தலும் அது. எடுத்துக்காட்டுவமை. தனைக்காட்டி உயிருங்காட்டிக் கண்டசிவனென இயையும். காட்டிக் கண்ட சிவனென்றது அனுவாதம். கண்ணுகியென்பது காட்டாகியென்றவாறு; *சொன்னசிவன் கண்ணு என்முற்போல. கரணங்களாற் காணுமெலன மூன்றுவது விரித்துரைக்க. காணங்களெனவும் உயிரெனவும் சிவனெனவும் அவ்வப்பொருண்மேல் வைத்து உபசரித்தார். இரண்டாங்கூற்றுக்குத் தோற்றுவாய் செய்வார், பாசங்கூடாது கூடிடினும் குறித்தடியில் நிறுத்தே என்றூர். இவை நான்கு செய்யுளானும் முதற்கூற்றின் பொருள் விளக்கப்பட்டது. ௫

குறித்தடியின் நின்(று)அட்ட குணமெட்டுச் சித்தி
  கோகனதன் முதல்வாழ்வு குலவுபத மெல்லாம்
வெறுத்துநெறி அறுவகையும் மேலொடுகீ ழடங்க
  வெறும்பொயென நினைந்திருக்க மேலொடுகீ ழில்லான்
நிறுத்துவதோர் குணமில்லான் தன்னையொரு வர்க்கு
  நினைப்பரியான் ஒன்றுமிலான் நேர்படவந் துள்ளே
பொறுப்பரிய பேரன்பை அருளியதன் வழியே
  புகுந்திடுவன் எங்குமிலாப் போகத்தைப் புரிந்தே. ௨௬௭

(உரை) குருவின் அருளாலறிவதொரு குறியின்கண் உறைத்து நின்றுகொண்டு, காலாக்கினி புவனமுதல் அநாசிருதபுவனமீறுயுள்ள எவ்வகைப்பட்ட புவனமும் இதற்குமுன் அனுபவித்துக் கழித்தமையிற் கான்ற சோறெனக்கண்டு அருவருத்துவிட்டு, அறுவகை அத்துவா

---

* சிவஞானபோதம் - ௫ - ௨ - வெண்பா. ௧.

வுட்பட்ட மூவகைப்பிரபஞ்சமுங் காரணரூபத்திற் சிறிதுங் காணப் படாமையாற் பித்திகைவடிவங் காண்பார்க்குக் காணப்படாதாய் அதன் கண் மறைந்த சித்திரவடிவம்போல முழுப்பொய்யெனக் கண்டு அவ் வாறு கண்ட காட்சி சலியாதிருக்கப்பெறின், அப்பிரபஞ்சத்திற்கு இலக்கணமான ஞானசொரூபம் ஆண்டினிது விளங்கித் தோன்றும்; தோன்றவே, வறியார்க்கு நிதிவாய்த்துழிப்போல அதன்கண் பெருங் காதல் மீதூரும்; அது மீதூரவே *"இன்பி லினிதென்றல் இன் றுண்டேல் இன்றுண்டாம்-அன்பின்நிலையேஅது" ஆகலான் அவ்வன் பின்வழியே பேரின்பமயமாய்ப்புகுந்து உயிரின்கண் விளங்கித்தோன் றும் அந்தஞானத்திற்கு முதலாகிய ஞேயம்.

அட்டகுணம் எட்டுச்சித்தி கோகனதனென்றது பைசாசபதத் தின் அட்டமாசித்தியை நோக்கி எண்மடங்கேற்றமாகிய அட்ட சித்தியுடைய பிரமபதமெனஅதன் பெருமை கூறியவாறு. கோகன தன் ஆகுபெயர். ஒற்றுமிகாமை வடநூன்முடிபு. வாழ்வுகுலவுபதம் திப்பியமகளிரும் அதிவிசித்திரமாகிய மாடமுமாளிகையும் முதலிய போக்கியப்பொருட் சிறப்புக்களான் அழகுபெற்ற பதம். ஒற்றுமை பற்றிக் குணம் குணியாக உபசரிக்கப்பட்டது. இதனானே ஆசைதரும் உலகமெலாம் அலகைத்தேராம் என்றறிந்தகலுமாறும் அந்நிலையே யாமாறும் வகுத்துணர்த்தி இரண்டாங்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது. கூ

கண்டஇவை யல்லேன்நான் என்றகன்று காணுக்
கழிபரமும் நானல்லேன் எனக்கருதிக் கசிந்த
தொண்டினொடும் உளத்தவன்றான் நின்றகலப் பாலே
சோகமெனப் பாவிக்கத் தோன்றுவன்வே றின்றி
விண்டகலும் மலங்களெல்லாம் கருடதியா னத்தால்
விடமொழியும் அதுபோல விமலதையும் அடையும்
பண்டைமறை களும்அதுநா னானே னென்று
பாவிக்கச் சொல்லுவதிப் பாவகத்தைக் காணே. உகூஅ

(உரை) உடம்பே நானென்றும் அது நீங்கியவழிப் பிரமம் நானென்றும் இங்ஙனம் விபரீதமாகவுணர்கின்ற உயிராவது, சுட் டுணர்வுட்பட்ட அப்பாசமுமன்று, சுட்டுணர் விறந்துநின்ற அப்பதிப்

---

* திருவருட்பயன் - இன்புறுநிலை - க0.

பொருளுமன்று இரண்டற்கும் வேறெனக் கண்டு, வேருகிய பாசத்தை மேற்கூறியவாற்ருல் ஒருவி, எனைப்பதிப்பொருள் வேருயினும் வியாப்பிய வியாபகபாவகத்தாற் கண்ணொளியும் ஞாயிற்றினொளியும் போல வேற்றுமை சிறிதுந் தோன்ருதவாறு ஒற்றித்து நிற்றற்குரிய தனது தொண்டினையும் இறைவன் கலப்பினையும் நோக்கி நின்று, கருடோகம்பாவனைபோலச் சிவோகம்பாவனை யொருவன் செய்யப் பெறுமாயின், அக்கருடன் அம்மாந்திரிகனுக்கு வேருதலின்றி அத்துவிதமாய்த் தோன்றி விடத்தை நீக்கித் தெளிவுசெய்யுமாறுபோல, சிவனும்இவனில் வேருதலின்றி அத்துவிதமாய்த் தோன்றி மலங்களை நீக்கிச் சுத்தனுகச் செய்வன்; வேதாந்த மகாவாக்கியத்திற்கும் இதுவே பொருளாகக் கொள்க.

இப்பாவனை யின்றியமையாச் சிறப்ிற்றென்ப துணர்த்துவார், பயனுமுடன் கூறினுர். பரமுமென்ற உம்மை இறந்தது தழீஇயது. பரம் அவனெனத் திணைமயங்கிற்று. தொண்டாவது சார்ந்ததன் வண்ணமாம் இயல்புடையஉயிர் கழிபரமும் நானல்லேனெனக் கருதியவழி முன்போல முனைத்தலின்றி ஒங்குணர்வின் உள்ளடங்கி அதன்வழித்தாய் நிற்றல். முனைத்துநின்று செய்யும் உலகத்தொண்டின்நீக்குதற்குக் கசிந்த தொண்டென விசேடித்தார். வேருயவழியுஞ் சோகமெனப் பாவித்தற்குரிய இயைபு இருவர்மாட்டுமுண்மை விளக்குவார், கசிந்த தொண்டினொடுமுளத்தவன்ருன்நின்றகலப்பாலே என்ருர். கருடபாவனையை எடுத்துக் காட்டியதும் அதன்கண் ஐயநீக்குதற் பொருட்டென்பது. எனவே, கருடோகமெனப் பாவிக்கும் அத்துவித பாவனைக்கு மந்திரத்தினது ஆற்றலும் அவ்வாற்றல்வழி நின்று பாவிக்கும் மாந்திரிகனதாற்றலும் ஒருதலையான் வேண்டப்பட்டு ஆண்டைக்கு நிலைபெறுமாறுபோல, சிவோகமெனப் பாவித்து நிற்கும் அத்துவிதநிலைக்கு இறைவனது கலப்பும் இவனது தொண்டும் ஒருதலையான் வேண்டப்படுமென்பது போந்தமையால், அங்ஙனந் தொண்டு செய்தற்குரிய ஆன்மாவினது ஞானக்கிரியைகளும் கலத்தற்குரிய இறைவன் ஞானக்கிரியைகளும் ஆண்டுக் கேடின்றி நிலைபெறுமென்பதூஉம் அருத்தாபத்தியான் உணர்ந்துகொள்க. *“உன்றன் குலமிரண்டென் குல

* உலகுடை நாயனுர் - கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம் - ௬.

மிரண்டுங் குறுகிடாவண்ணம் இன்பமாயென்பாற் கூத்தையுங் கொண்ட தெப்படி" என வியந்து கூறியதூஉம் இவ்வுண்மை நோக்கியென்க. இப்பெற்றித்தாகிய சுத்தாத்துவிதவுண்மை யுணர மாட்டாதார், ஒருபொருள் மற்றொரு பொருளாதல் யாண்டுமின்மை யின் அதுநானுனேன் என்னும் ஒருவார்த்தைப்பொருள் படுமாறு யாங்ஙனமென்றாசங்கித்தார்க்கு, ஒன்றுகெட்டு ஒன்றாமெனக்கொண்டு பரிணமங் கூறுவாரும், அது நானென்னும் இருபெயரும் விட்டும் விடாத ஆகுபெயரெனக்கொண்டு கேவலாத்துவிதங் கூறுவாரும், அவற்றுள் ஒன்றனைமாத்திரம் ஆகுபெயரெனக்கொண்டு விசிட்டாத்துவிதங் கூறுவாருமாய் இடர்ப்படுவர். அங்ஙனம் இடர்ப்பட்டு உரைப்பனவெல்லாம் பொருளல்லவென்பார், 'பண்டைமறைகளும் இதுநானுனேன்என்று பாவிக்கச்சொல்லுவதிப் பாவகத்தைக்காணே' என்றார். எனவே, வேதாந்த மகாவாக்கியமுஞ் சித்தாந்த மகாவாக்கியமும்பொருளான் ஒன்றென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. ஈண்டுக் கருடனென்றது கருடனுக் கதிதெய்வமாகிய மந்திரசொரூபத்தையாகலின், அப்பாவனை மெய்யாதற்கிழுக்கின்மையுணர்க. இதனானே திருவஞ்செழுத்தை விதிப்படி உச்சரிப்பார்க்கு வேண்டப்படும் பாவனை கூறப்பட்டது. எ

அஞ்செழுத்தால் ஆன்மாவை அரனுடைய பரிசும்
அரனுருவும் அஞ்செழுத்தால் அமைந்தமையும் அறிந்திட்(டு)
அஞ்செழுத்தால் அங்ககர நியாசம் பண்ணி
ஆன்மாவின் அஞ்செழுத்தால் இதயத்தர்ச் சித்(து)
அஞ்செழுத்தாற் குண்டலியின் அனலை யோம்பி
அணைவரிய கோதண்டம் அணைந்தருளின் வழிநின்(று)
அஞ்செழுத்தை விதிப்படிஉச் சரிக்கமதி யருக்கன்
அணையரவம் போற்றோன்றும் ஆன்மாவில் அரனே.

(உரை) கசிந்ததொண்டினொடும் உளத்தவன்றான் நின்றகலப்பாலே சோகமெனப் பாவித்தற்கண் ஆன்மாவுஞ் சிவமும் அங்ஙனம் உடைமையும் உடையானுமாய் நிற்கும் பரிசை ஐந்தெழுத்தோது முறையின் வைத்துணர்ந்து, †"ஆடும்படிகேள்" எனவும் *"சேர்க்குங்

---

* உண்மை விளக்கம் - ௩௩.

† ௸ - ௩௪.

துடிசிகாம்" எனவும் ஓதியவாறே அவன் திருமேனி அஞ்செழுத்தால் அமைந்த பரிசும் உணர்ந்து, அம்முறையே அங்கநியாச கரநியாசங்களும் அவ்வைந்தெழுத்தாற் செய்துகொண்டு,இதயம் உந்தி புருவ நடுவென்னும் மூன்றும் பூசைத்தானம் ஓமத்தானந் தியானத்தானமாகக் கற்பித்துக்கொண்டு, அங்ஙனம் வழிபட்டு நின்றுகொண்டு அவ்வஞ்செழுத்தை விதிப்படியேமாறி நெஞ்சமுத்தி உச்சரித்தல் செய்க. இவ்வாறு சிவோகம்பாவனையுந் திருவஞ்செழுத்து மந்திரமும் அந்தரியாகக் கிரியையுமென்னும் இம்மூன்றுனும் ஒருவழிப்பட நின்றுகொண்டு அதனைக் கணிக்கப்பெறுவார்க்கு, நவக்கோள்களுள் ஏனை ஏழும்போலக் காண்டல்செல்லாத ராகுகேதுக்கள் உபராகத்திற் சந்திராதித்தர்மாட்டுக் காணப்படுமாறுபோல, முப்பொருள்களுள் யான் இதனையறிந்தேன் அறிகின்றிலேன்என்னும் அறிவிற்கு விடயமாய்த் தோன்றும் ஏனைப் பசுபாசங்கள்போலப் புலனாகாதவழிப் பதிப்பொருள் அவ்வுச்சரிப்பில் ஆன்மாவின்மாட்டு விளங்கித் தோன்றும்.

அறிந்திட்டென்பதனை மேலுங் கூட்டுக. ஆன்மாவை அரனுடைய பரிசுமென்றஉம்மையால் ஆன்மா அரனுக்குடைமையாம்பரிசும் அறிதலினாலறிந்திட்டென்பதூஉம் பெற்றாம். அரனுருவுமென்ற உம்மை சிறப்பு. அரனுருவும் அஞ்செழுத்தால் அமைந்தமையுமறிதல் இதயத்தில்ஆன்மாவில் அவ்வாறுகண்டு அர்ச்சித்தற் பொருட்டென்க. இனி உம்மையை எண்ணும்மையாக்கி, அஞ்செழுத்தால் ஆன்மாவை யானுடைய பரிசும் அரனுருவும் அறிந்திட்டெனக் கண்ணழித்து, ஆன்மாவையும் அரனுடைய பரிசாகிய திருவருளையுஞ் சிவசொரூபத்தையும் அஞ்செழுத்தால் உணர்ந்தென்றும், அஞ்செழுத்தால் அமைந்தமையும் அறிந்திட்டென்பது அமைந்தொழிந்த மலங்களையும் ஐந்தெழுத்தில் உணர்ந்தென்றும் உண்மை விளக்கஞ் சிவப்பிரகாச முதலியவற்றுள் ஓதியவாறுபற்றி உரைத்தலுமொன்று. இப்பொருட்குக் *"கற்பனவும் இனியமையும்" என்றாற்போல அமைதல் வேண்டாதொழிதன்மேற்று. மை, அஞ்சனம், மலம் என்பன ஒரு பொருட்கிளவி. ஈண்டு மலமென்றது ஆணவ திரோதங்களை. இவை கழிந்தொழிந்தமைபற்றி வேறுவைத் தெண்ணப்பட்டன. அணைந்து தியானித்தெனற்பாலது அணைந்தென்று உபசரிக்கப்பட்டது. அல்

*திருவாசகம் - திருப்புலம்பல் - ௩.

லூழிப் பயன்படாமை யுணர்த்துவார், விதிப்படியென ஈண்டுங் கூறி ஞர். இதனுனே ஆண்டைக்கு வேண்டப்படும் மந்திரமுங் கிரியையுங் கூறப்பட்டன. அ

நாட்டுமித யந்தானும் நாபியினில் அடியாய்
ஞாலமுதல் தத்துவத்தால் எண்விரல் நாளத்தாய்
மூட்டுமோ கினிசுத்த வித்தைமல ரெட்டாய் [தாய்க்
முழுவிதழ்எட் டக்கரங்கள் முறைமையினின் உடைத்
காட்டுகம லாசனமேல் ஈசர்சதா சிவமும்
கலாமூர்த்த மாம்இவற்றின் கண்ணுகுஞ் சத்தி
வீட்டைஅருள் சிவன்மூர்த்தி மானுகிச் சத்தி
மேலாகி நிற்பன்இந்த விளைவறிந்து போற்றே. கூoo

(உரை) இதயத்தர்ச்சித்தற்கு, நிலமுதற் சத்திதத்துவம் ஈறு கிய முப்பத்தைந்தினையுங் கிழங்குமுதற் பீசமீருகிய அவயவங்களாக வுடைய இதயகமலம் ஆசனமும், அதன்மேற் சத்தி மூர்த்தியும், சிவன் மூர்த்தி மானுமாம்.

சிவதத்துவஞ் சத்தி தத்துவங்கட்குத் தம்முள் வேறுபாடு சிறி தாதல்பற்றிச் சிவதத்துவத்தை வேறெண்ணுது சத்திதத்துவத்துள் அடக்கிக் கூறினூர். சத்தி மேலாகியென்றதனுற் சத்தி மூர்த்தி யென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. அற்றேல், மேல் ஐந்தெழுத்தால் அமைந்தவுருவெனக் கூறி அதன்பின் ஆன்மாவில் அர்ச்சித்தெனவுங் கூறி ஈண்டுச் சத்தி மூர்த்தியென்றல் மலைவாம்போலுமெனின்,— ஆகாது ; அம்மூன்றும் முதல்வனுக்கு முறையே தூலவடிவுஞ் சூக் குமவடிவும் அதிசூக்குமவடிவுமெனக் கோடலாமென்பது. அண்ட மோரணுவாம் பெருமைகொண்டு கரணங்களெல்லாங் கடந்து நின்ற அவ்விறைவனே அணுவோ ரண்டமாஞ் சிறுமைகொண்டு ஆன்மாக்கள் உய்தற்பொருட்டு உடம்பினுள்ளும் அவ்வாறு நிற்கின்றுன். அதனை யறிந்து செய்யாதவழிப் பூசையாற் பயனில்லையென்பார், 'இந்த விளைவறிந்து போற்றே' என்ருர். தன்னினமுடித்தலால் ஓமித் தல் தியானித்தல்களினும் இவ்வாறேயுணர்ந்து செய்யப்படுமெனக் கொள்க. கூ

அந்தரியா கந்தன்னை முத்திசா தனமாய்
அறைந்திடுவர் அதுதானும் ஆன்மசுத்தி யாகும்
கந்தமலர் புகையொளிமஞ் சனம்அமுது முதலாக்
கண்டனஎ லாம்மனத்தாற் கருதிக் கொண்டு
சிந்தையினிற் பூசித்துச் சிவனைஞா னத்தால்
சிந்திக்கச் சிந்திக்கத் தர்ப்பணத்தை விளக்க
வந்திடும்அவ் வொளிபோல மருவிஅரா னுளத்தே
வரவரவந் திடுவன்பின் மலமான தறுமே. ௩௦௧

(உரை) கண்ணுடிக்குப் பொடியிட்டு விளக்கவிளக்க ஒளி மேலிட்டு மாசு நீங்குமாறுபோல, ஆன்மாவில் அவ்வாறு ஞானத்தால் அர்ச்சித்தலும் ஓமித்தலுந் தியானித்தலுஞ் செய்யச்செய்ய ஆண்டுச் சிவம் மேலிட்டுமேலிட்டு வந்து விளங்கித் தோன்றும்; தோன்றவே, ஆணவமலந் தேய்ந்து தேய்ந்து பற்றறக் கழியும்; அங்ஙனம் ஆன்ம சுத்திக்கு ஏதுவாகலான் அவ்வந்தரியாகம் ஒருதலையான் வேண்டப் படும் முத்தி சாதனமென்றறிக.

அதுதானும் ஆன்மசுத்தியாகுமென ஒற்றுமைபற்றிக் காரணத் தைக் காரியமாக உபசரித்தார். உம்மை சிறப்பு. கந்தமலர் புகை யொளி மஞ்சனமமுதுமுதலாக் கண்டனவெலா மனத்தாற் கருதிக் கொண்டு சிந்தைதனி லர்ச்சிக்கவெனவே, அவற்றையங்ஙனங் கற்பித் துக்கோடலும் அனுவாதமுகத்தாற் பெற்றாம். மனத்தாற் கருதுமாறு *"காயமே கோயிலாகக் கடிமனம் அடிமையாக" என்பது முதலிய திருவாக்குக்களாலுமறிக. ஞானத்தாலென்பதனை அர்ச்சிக்க என்பத னோடுங் கூட்டுக. சிந்திக்க என்றது முன்னையது ஓமித்தன்மேற்று. இவையிரண்டு செய்யுளானும் அந்தரியாகஞ் செய்யுமாறும் அஃ தாண்டைக் கொருதலையான் வேண்டப்படுவதென்பதூஉங் கூறப் பட்டன. ௪௦

புறம்பேயும் அரன்கழல்கள் பூசிக்க வேண்டில்
பூமரத்தின் கீழுதிர்ந்த போதுகளுங் கொண்டு
சிறந்தாருஞ் சீர்ச்சிவனை ஞானத்தா லங்குச்
சிந்திக்கும் படிஇங்குச் சிந்தித்துப் போற்றி

* அப்பர் தேவாரம் - தனித்திருநேரிசை - ௪.

அறம்பாவங் கட்குநாம் என்கடவே மென்றும்
ஆண்டவனைக் கண்டக்கால் அகம்புறமென் றோதே
திறம்பாதே பணிசெய்து நிற்கை யன்றோ
சீரடியார் தம்முடைய செய்தி தானே. ௩0௨

(உரை) அகத்தாதல் புறத்தாதல் ஒரு குறியின்கண் இறைவனைக் காணப்பெறின், அகம்புறமென்றிரண்டால் அர்ச்சனை புரியுமிந்தச் சகம்போலப் புண்ணியபாவங்களைக் குறித்தலின்றி அதுவேறிதுவே றெனப் பிரித்துக் காண்டலுமின்றி யாண்டுமொரு பெற்றியராய் இட்டபணி செய்து நிற்றலே மெய்யடியார் செய்தியாகலான், அகத்தே காணும்படி புறத்தேயும் ஒரு குறியிற்கண்டு அரன் கழல் பூசிக்கற்பாற்று ; அதற்குபகாரணம் வேண்டுமாயின், முயன்று வருந்துதலும் பிறவுயிர்களை வருத்துதலுமாகாமையான், மரத்தின்கீழ் உதிர்ந்த பூக்களும், ஆறு குளம் முதலியவற்றினுளதாகிய நீரும், அயாசகமாய் வந்த அமுது முதலாயினவுமே ஆண்டைக்கமையும்.

போற்றிப் பூசிக்கவென இயையும். புறம்பேயுமென்றவும்மை இறந்தது தழீஇயிற்று. போதுகளுமென்றவும்மை எதிரது தழீஇயது. இதனானே புறப்பூசையும் ஆண்டைக்கு அங்கமாதல் கூறப்பட்டது. கக

இந்தனத்தின் எரிபாலின் நெய்பழத்தின் இரதம்
எள்ளின்க ணெண்ணெயும்போல் எங்குமுளன் இறைவன்
வந்தனைசெய் தெவ்விடத்தும் வழிபடவே அருளும்
மலமறுப்போ ரான்மாவின் மலரடிஞா னத்தாற்
சிந்தனைசெய் தர்ச்சிக்க சிவன்உளத்தே தோன்றித்
தீஇரும்பைச் செய்வதுபோற் சீவன் தன்னைப்
பந்தனையை அறுத்துத்தா னாக்கித்தன் னுருவப்
பரப்பெல்லாங் கொடுபோந்து பதிப்பனிவன் பாலே. ௩0௩

(உரை) இறைவன் அகம்புறமென்னும் பிரிவின்றி யாங்கணும் உளனாகலான், மேற்கூறியபடி அகத்தாதல் புறத்தாதல் யாண்டு வழிபடினும் அனுக்கிரகிக்குமென்பதே தேற்றம். அங்ஙனமாயினும் ஆன்மாவின்கண்ணதாகிய வாதனாமலம் நீக்கலுறுவார்க்கு அகப்பூசையால் அவ்வாறு வழிபடுதல் ஒருதலையான் வேண்டும் ; இறைவன் விளங்கித் தோன்றி வாசனையைப் பற்றறத் துடைத்தற்குந் தன்

வண்ணமாக்கித் தனது பேரானந்தப் பெருஞ்செல்வமுழுவதும் இவனதாகச் செய்தற்கும் உரிமையுடைய விசேட இயைபு ஆண்டையதாகலான்.

இந்தனத்தினெரி உலகத்தார்க்குச் சிறிதுந் தோன்றாதவாறு மறைந்து உடனாய் நிற்றற்கும், பாலினெய் மந்ததரமலபாகமுடையார்க்கு ஒருவாற்றாற் றோன்றியுந் தோன்றாதும் மறைந்து உடனாய் நிற்றற்கும், பழத்தினிரதம் மந்தமலபாகமுடையார்க்கு உய்த்துணரும் வழி விளங்கித் தோன்றுவதாய் உடனாய் நிற்றற்கும், எள்ளின்கண் எண்ணெய் தீவிரமலபாகமுடையார்க்கு இனிது விளங்கித் தோன்றி னும் பிரித்தறியப்படாது உடனாய் நிற்றற்கும் உவமையாயின. எங்குமுளனிறைவனென்றது எவ்விடத்தும் வழிபடவே அருளுதற்குரிய இயைபு விளங்குதற்கும், மலமறப்போரென்றதுந் தோன்றியறுத் தாக்கிப் பதிப்பனென்றதும் ஆன்மாவிற் சிந்தனைசெய் தர்ச்சித்தற் குரிய விசேட இயைபு விளங்குதற்கும் ஏதுவாய் நின்றன. தன்னுரு வப்பரப்பெல்லாம் இவன்பாலே பதிதலாவது, தீ இரும்பைச் செய் வதுபோல இறைவனுக்குரிய முற்றுணர்வு முதலிய எண்குணங்களும் படிகம்போலச் சார்ந்ததின் வண்ணமாம் இயல்புடைய ஆன்மாவுக் குரிய குணமாம்படி அத்துவித இயைபானே இவன்மாட்டு விளங்கித் தோன்றுதல். அதுவே சிவானந்த மேலிடுதலென்பது. அர்ச்சிக்க வென்றது வியங்கோள்; முடிபு வேறாகலிற் பால் வழுவின்மை யுணர்க. அர்ச்சிக்க என்பதனை எச்சமாகக்கொண்டு பாடமோதுவார் பால் வழுவாதலையும் நோக்கிற்றிலர்போலும். மேல் அந்தரியாகந் தன்னையென்ற செய்யுளிற் பெறப்பட்டதனை ஈண்டுங் கூறுதல் கூறி யது கூறலாம்போலுமென மலையற்க. வேண்டாது கூறி வேண்டி யது முடித்தற்கெழுந்தது இச்செய்யுளாகலின். இதனானே அப்புறப் பூசையில் அகப்பூசை விசேடமுடைத்தென அதன் பெருமை கூறப் பட்டது. இவை ஆறு செய்யுளானும் மூன்றுங்கூற்றின் பொருளைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு. கஉ

பயனியல்—பத்தாஞ் சூத்திரம்

இங்ஙனம் வேண்டுஞ் செய்திமுறைமைகள் மூன்று சூத்திரத்தால் வகுத்தோதிய ஆசிரியர், நிறுத்தமுறையானே அச்சாதனத்தாற் பெறப்படும் பெத்தநீக்கமும் முத்திப்பேறுமாகிய பயனியல்பு மூன்று சூத்திரத்தாற் கூறுவான் தொடங்கினர். அவ்விருவகைப் பயனுள் அப்பெத்தநீக்கமாமாறு கூறுதற்கெழுந்தது பத்தாஞ் சூத்திரம்.

இவனுலகில் இதமகிதம் செய்த வெல்லாம்
இதமகிதம் இவனுக்குச் செய்தார்பால் இசையும்
அவனிவனாய் நின்றமுறை ஏக னாகி
அரன்பணியின் நின்றிடவும் அகலுங் குற்றம்
சிவனும்இவன் செய்தியெலாம் என்செய்தி யென்றும்
செய்ததெனக் கிவனுக்குச் செய்த தென்றும்
பவமகல உடனாகி நின்றுகொள்வன் பரிவாற்
பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கி விடுமே. கூ௲

(உரை) பதிஞானத்தால் அங்ஙனங் காணப்பட்ட இறைவன் பெத்தநிலையிலுடனாய் நிற்பினும் வேறு காணப்படுமாறின்றி ஆன்மாவேயாய் ஒற்றுமைப்பட்டு ஆன்மாவின் வழிநின்ற முறைமைபோல, ஈண்டான்மா அம்முதல்வனோடுடனாய் நின்றறியினுந் தானெனவேறு காணப்படாதவாறு அவனோடொற்றுமைப்பட்டு அவ்விறைபணியின் வழுவாது நிற்கப்பெறின், அங்ஙனம் ஏகனாகிநிற்றலான், யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுதலின் அவ்விறைவனும் இவன் செய்யும் இதமகிதங்களெல்லாம் யான் செய்யும் இதமகிதங்களென உடனாய்நின்று ஏன்றுகொள்வன். அரன்பணியின் நிற்றலான், இந்திரியங்களின் வசமாய் நிற்கும் பரதந்திரியமொழிதலின், அவ்விறைவனும் இவனுக்கின்பத்துன்ப நுகர்ச்சியாமாறு பிறர் செய்யும் இதமகிதங்களெல்லாம் எனக்கு நுகர்ச்சியாமாறு செய்தனவேயாமென உடனாய் நின்று ஏன்றுகொள்வன். இவ்விருதிறத்தானும் முறையே, இவன் செய்யும்இதமகிதங்கள் இவனுக்குப் பணியாய் முடியும். இவனுக்கு இதமகிதஞ் செய்தார்மாட்டு அவ்வித

மகிதங்கள் அவ்வளவினன்றி மிகுதிப்படுதற்கு முறையே துணைக் காரணமாயியையும். இங்ஙனம் ஆர்ச்சிப்பும் நுகர்ச்சியும் இவனைப் பந்தியாதொழியவே, எனைச் சஞ்சிதவினையும் மாயையும் ஆணவமு மாகிய குற்றங்கள் மூன்றும் இவனைப் பந்திக்கமாட்டாவாய் விண்டொழியும்.

நின்றிட என்பதனை ஈரிடத்துங் கூட்டி சிரனிறையாக வைத்து, என்றென்னும் எச்சங்களைக் கொள்வனெனன்பதனோடுந் தனித்தனி கூட்டி, இவனுலகிலென்னும் முதலடியைப் பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கிவிடுமே என்றதன் பின்னாக வைத்துரைத்துக்கொள்க. நின்றிடவுமென்றவும்மை சிறப்பு. பாதகத்தைச் செய்திடினுமென்ற உம்மையாற் புண்ணியத்தைச் செய்திடிற் பணியாக்கிவிடுதல் கூற வேண்டாவாயிற்று. அவை மிகுதிப்படுதற்குத் துணைக்காரண மாயியையுமென்பது ஆற்றலாற்பெற்றாம். அது அவர்தாஞ் செய்வினை தன்னால் நலமுடனே பிறர்செய்வினையூட்டி யொழிப்பானெனமுன் வருகின்றவாற்றான் அறிக. அச்செய்யுளின் கருத்தும் உணராது இவன்செய்த இதமகிதங்களே இவன்மாட்டுச் செய்தார்க்கியையு மென்றுரைப்பின், இவன்மாட்டுச் செய்தவவருடைய இதமகிதங்கள் வேறென்னாய் முடியுமெனக் கடாயினார்க்கு விடையின்மையும், நியதி தப்புதலும், சிவஞானச் செயலுடையோர் கையிற்றானந் திலமளவே செய்திடினுமத்தானமே நிலமலைபோற்றிகழுமென்றாற்போல்வன வற்றோடு முரணுதலுமாகிய குற்றங்களுளவாமாறுணர்க. உலகத்தார் பார்வைக்கு இவன் செய்தனவாகவும் அச்செயல் இதமகிதமாகவுந் தோன்றப்படுவனமாத்திரையேயன்றிப் பிறிதில்லையென்பார், உலகிலென்றார். அவனென்பதும் இவனென்பதும் மகாவாக்கிய வழக்கு. இவ்வாறன்றி, நின்றிடவென்னும் எச்சத்தை அகலுமென்பதனோடு முடிய வைத்துரைப்பார்க்கு, எனையன தம்முளவாய் நின்று ஒரு பொருண்மேல் வருவனவல்லவாய் முடிதலின், முதல் நூலோ டொத்து ஒரு பொருணுதலிய சூத்திரமாதற்கேலாமை யறிக. இச் செய்யுளிற் கூறப்படும் முக்கூற்றுள், ஒருவாற்றான் ஈண்டு வலியுறுக் கப்படும் இறுதிக்கூறு பதினொராஞ் சூத்திரத்தில் இயைபுபற்றி எடுத் துக்கொண்டு தடைவிடைகளாற் சாதிக்க நின்றமையின், முன்னே இரு கூறுமே வேறெடுத்துக்கொண்டோதப்படுவனவெனக் கொள்க.

யான்செய்தேன் பிறர்செய்தார் என்னதியான் என்னும்
இக்கோணை ஞானஎரி யால்வெதுப்பி நிமிர்த்துத்
தான்செவ்வே நின்றிடஅத் தத்துவன்தான் நேரே
தனையளித்து முன்நிற்கும் வினையொளித்திட் டோடும்
நான்செய்தேன் எனுமவர்க்குத் தானங்கின்றி
நண்ணுவிக்கும் போகத்தைப் பண்ணுவிக்குங் கன்மம்
ஊன்செய்யா ஞானந்தான் உதிப்பினல்லால்
ஒருவருக்கும் யானெனதிங் கொழியா தன்றே. ௩0௫

(உரை) யானெனதென்னுஞ் செருக்கற்றாலன்றி, இறைவனுடனாய் நின்று கோடலும் அதுபற்றி வினை நுகர்ச்சியும் ஆர்ச்சிப்பும் இவனுக்கில்லாதாதலும் அதுபற்றிக் குற்றமகலுதலுமாகிய இவை முறையே நிகழ்தல் செல்லாமையால், அச்செருக்கறுதியைப் பயப்பதூஉம் அவனிவனாய் நின்றமுறை ஏகனாகி நிற்கும் ஞானமொன்றேயன்றிப் பிறிதின்மையின், அச்செருக்கறுதியின்பொருட்டு அவ்வாறு நிற்கும் ஞானம் ஒருதலையான் வேண்டற்பாற்று.

வலியுறுத்தற்பொருட்டு உடம்பாட்டுமுகத்தானும் எதிர்மறைமுகத்தானுங் கூறினார். உருவகஞ் செய்ததும் அதனையின்றி அமையாமை விளக்குதற்பொருட்டு. ஞானமென்றது ஈண்டேற்புழிக்கோடலால் ஏகனாகி நிற்கு ஞானத்தின் மேற்றாயிற்று. இதனானே, மேலைச் சூத்திரத்தோதியவாறு ஞாதிருவு ஞானமு ஞேயமுமாக நின்று காணுங் காட்சியே அமையும், அதன்மேலும் ஏகனாகிநிற்றல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி, அவ்வாறு நின்றாலன்றி யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுதல் முதலியனமுறையே நிகழ்ந்து முத்தியைத் தலைக்கூடுதல் செல்லாதென முதற்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது. உ

இந்திரிய மெனைப்பற்றி நின்றேஎன் வசத்தின்
இசையாதே தன்வசத்தே எனையீர்ப்ப திவற்றைத்
தந்தவன்ற னுணைவழி நின்றிடலால் என்றும்
தானறிந்திட் டிவற்றினொடுந் தனையுடையான் தாள்கள்
வந்தணைசெய் திவற்றின்வலி அருளினால் வாட்டி
வாட்டமின்றி இருந்திடவும் வருஞ்செயல்க ளுண்டேல்
முந்தனுடைச் செயலென்று முடித்தொழுக வினைகள்
மூளாஅங் காளாகி மீளா னன்றே. ௩0௬

(உரை) உலகத்துப் பாடிகாவலராயினோர் பிழைசெய்துள்ளாரைத் தம்முளடக்கித் தாமீர்த்தவாறெல்லாம் பாதந்திரமாய்க் கிடப்பச் செய்வது தம்மை அவ்வாறு செய்விக்கும் அரசனதாணைவழி நிற்கும் அவ்வாற்றல் கொண்டதன்றிப் பிறிதின்மையின், அதனையறிந்து அப் பாடிகாவலர்க்குந் தமக்கும் இறைவனாகிய அவ்வரசனைத் தலைக்கூடப் பெற்று அவன் கருத்தின்வழி யொழுகவல்லராயவழி, அவர் அப்பார தந்திரநீங்கி அரசனருளாற் பாடிகாவலரையுந் தம்மாணைவழி நிற்பித் துக்கொள்ளவல்ல சுதந்திரராவர். அதுபோல, வினைசெய்தமைபற்றி இந்திரியங்களென்னைத் தம்முளடக்கி ஈர்த்தவழியெல்லாம் பாதந்தி ரப்பட்டுக் கிடப்பச் செய்வதும் அவற்றை அவ்வாறு செய்விக்கும் முதல்வனதாணைவழி அவைநிற்றலான், அவ்வாற்றல் கொண்டன் றிப் பிறிதில்லையென் றிவ்வாறுணர்ந்து அவ்விந்திரியங்களையுந் தன்னையுமுடையனாகிய அம்முதல்வன் தாள்களைத் தலைக்கூடப் பெற்று அவன் பணியினின்றொழுக ஒருவன் பெறுமாயின், அவன் அம்முதல்வன் திருவருளால் அவ்விந்திரியங்களைத் தன்னாணைவழி நிற்பித்துக்கொள்ளவல்ல சுதந்திரனாவன். அவ்வாறு முதல்வன் வழியினுறைத்து நிற்புழியும் பயிற்சிபற்றி ஒரோவழி அவ்விந்திரியங் களின் குறும்பு நிகழுமாயின், இந்திரியங்களுக்கும் எனக்கும் ஒரு சுதந்திரமின்மையின் அதுவும் முதல்வன் செயலேயென்று வரை செய்து பணியின் வழுவாதொழுகவே, அது வாயிலாகப் புகுந்து கூடித் துடக்கவல்ல வினைகள் அங்ஙனமாகமாட்டாவாய் மடங்கி யொழியுமாகலான், அவ்வாறடிமைத் திறத்தின் நின்றோன் மறித்துப் பொறிகளின் வழிப்பட்டுப் பாதந்திரனாவானல்லன்.

குறிப்புருவகம். ஏகனாகி நிற்றலேயமையும். அதன்மேலும் அரன் பணியினிற்றல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி, ஏகனாகி நிற்பினுந் தன் பணி மடங்கினாலன்றி வினைத்துடக்குறுதற்கேதுவாய் இந்திரியங் களின் வழிப்பட்டுச் செல்லும் பாதந்திர நீங்காமையின், அது நீங்கு மாறு தான் பணியை நீத்தற்பொருட்டு அரன் பணியினிற்றலும் ஒரு தலையான் வேண்டப்படுமென் றுணர்த்தியவாறு. நின்றிடலால் ஈர்ப்ப தென்றறிந்திட்டென இயையும். தான் அசை. ஈர்ப்பதென்பது அத்தொழின்மேல் நின்றது. என்றுமென்னுமும்மை, அவ்வீர்த்தலை மாற்றுதற்கு உபாயமாவது யாமும் அவ்வாணைவழி நிற்றலென்றும்

அறிந்தென எதிரது தழீஇயிற்று. இவற்றினுடுந்தனையுடையா னென்றது குறிப்பேதுவாய் நின்றபெயர். வந்தனை செய்தல் ஈண்டு அரன்பணியினிற்றன் மேற்று- வருஞ் செயல்களுண்டேல் என்பது ஒருமைப் பன்மை மயக்கம். வாட்டமின்றி யிருந்திடவும் வருஞ் செயல்களுண்டேல் முந்தனுடைச் செயலெனை முடித்தொழுகுதல், *"யானுமதுவே வேண்டினல்லால் வேண்டும் பரிசொன் றுண் டென்னில் அதுவும் உன்தன் விருப்பன்றே" என்ற திருவாக்கினு மறிக. அவ்வாறு முடித்தொழுகவும் வருஞ் செயல்களுளவாம்போலு மென்பாரை நோக்கி அங்ஙனம் வரம்பின்றி அநவத்தை யாதலில்லை யென்பார், ஆளாகி மீளாமென்றுங் கூறினர். ௩

சலமிலனுய் ஞானத்தால் தனையடைந்தார் தம்மைத்
  தானுக்கித் தலைவன்அவர் தாஞ்செய்வினை தன்னுல்
நலமுடனே பிறர்செய்வினை யூட்டியொழிப் பானுய்
  நணுகாமல் வினையவரை நாடிக் காப்பன்
உலகினில்என் செயலெல்லாம் உன்விதியே நீயே
  உள்நின்றுஞ் செய்வித்துஞ் செய்கின்று யென்றும்
நிலவுவதோர் செயலெனக்கின் றுன்செயலே யென்றும்
  நினைவார்க்கு வினைகளெல்லாம் நீங்குந் தானே. ௩0எ

(உரை) நீயே எனக்குள் நின்று செய்கின்றுயாகலின் என்னுற் செய்யப்படும் இதமகிதமெல்லாம் நீசெய்யுஞ்செயலேயென்றும், நீயே பிறரைக் கொண்டு செய்வித்துஞ் செய்கின்றுயாகலிற் பிறரால் எனக்கு வரும் இதமகிதங்களும் நீ செய்யுஞ் செயலே பிறிதில்லை யென்றும், இங்ஙனம் அவனருளையல்லது ஒன்றனையுங் கருதாராய்த் தம்மை இழந்து நிற்கப்பெறுவார் மாட்டு, அஞ்ஞானகன்மம் பிரவேசிக்கமாட்டாதாய் ஒழிந்துவிடுமாகலான், அப்பெற்றித்தாகிய மெய்யுணர்வான் அடைக்கலம்புக்காரைத் தன்னைப்போலச் சுத்தராகச் செய்து பாதுகாத்தலும், மந்திரவலியானடங்கி இரை நுகரப் பெருது கிடக்கும் பாந்தள் யாதானுமோர் இலக்கு வந்து வாய்த்துழி வறிது கிடவாதவாறுபோல, அவர்மாட் டெழுந்தும் அவரைச் சாரமாட்டாதொழிந்து கிடந்த அவ்வாகாமிய வினை, அவர்க்கு இதமகிதங்களைச் செய்வார் பிறருளராயவழி அவ்வியையபுபற்றி ஆண்டவ்

*திருவாசகம் - குழைத்தபத்து - எ.

இதமகிதங்களுக்குத் துணையாய்த் தலைக்கூடற்பாலதாகலின், அதனை அவ்வாறு செலுத்திப் பிறர் செய்யும் அவ்விதமகிதங்களை மிகுவித்து நுகர்வித்தொழித்தலுஞ் செய்வனாகலான், அதுபற்றி இறைவன் சலமுடையனுவானல்லன்.

ஆக்கிக்காப்பனென இயையும். பிறரை யூட்டி யொழித்தலே அவரை வினை நணுகாமற் காப்பதெனக் கொள்க. பிறரை யங்ஙனம் ஊட்டுதலும் கருணையே யாமென்பார், ஊட்டியென்ருழியாது ஒழிப்பானு மென்றும் நலமுடனே என்றுங் கூறினர். உலகினில் என்செயல் எல்லாம் உன்விதியே நீயே உள்நின்றுஞ் செய்வித்துஞ் செய்கின்ருயென்று நிலவுவதோர் செயலெனக்கின் றுன் செயலேயென்று நினைவார்க்கென்றதனல், அரன்பணியினின்றிடலாவது இதுவெனத் தெரித்துக் கூறியதூஉமாயிற்று. இறைபணியில் நிற்கும் இவன் பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கிவிட்டு இவனுலகில்இதமகிதஞ் செய்தவெல்லாம் இதமகிதமிவனுக்குச் செய்தார் பாலிசையச் செய்தல் இறைவனுக்குச் சலமாய் முடியும்போலுமென் பாரை நோக்கி, அதனைத் தெரித்துணர்த்திச் சலமின்மை காட்டியவாறு. ச

நாடுகளிற் புக்குழன்றும் காடுகளிற் சரித்தும்
நாகமுழை புக்கிருந்தும் தாகமுதல் தவிர்ந்தும்
நீடுபல காலங்கள் நித்தரா யிருந்தும்
நின்மலஞா னத்தையில்லார் நிகழ்ந்திடுவர் பிறப்பின்
ஏடுதரு மலர்க்குழலார் முலைத்தலைக்கே இடைக்கே
எறிவிழியின் படுகடைக்கே கிடந்தும்இறை ஞானங்
கூடுமவர் கூடரிய வீடுங் கூடிக்
குஞ்சித்த சேவடியும் கும்பிட்டே இருப்பர். கூ0அ

(உரை) ஏனைப்பெரும் பேறெல்லாங் கொடுக்க வல்லனவாய எத்துணை நன்மைகளும், இங்ஙனம் அரன்பணியினிற்றலாகிய மெய்த்தொண்டுசெய்யும் ஞானத்தாற் றரப்படும் பேற்றைக் கொடுக்கவல்லுவனவல்ல; எல்லாப்பெரும்பேற்றையுங் கெடுக்கவல்லனவாய எத்துணைத் தீமைகளும், இதனுற்றரப்படும் பெரும்பேற்றைக் கெடுக்க வல்லனவுமல்ல; அத்துணைப்பெரியதோர் சிறப்பிற்று இவ்விறைபணிநிற்கு ஞானம்.

அரன்பணிநிற்றலது ஆற்றல்கூறியவாறு. சாக்கிரத்தேயதீதத்தை என்னுஞ் செய்யுளில், சாக்கிரத்தேயதீதத்தைப் புரிந்தவர்கள் சாக்கிரத்தின் நிற்றலொப்புமை மாத்திரையேபற்றி அவரை யெல்லாரோடும் ஒப்பவைத்திகழற்கவென அவரது பெருமையுணர்த்துவார், ஆக்குமுடிகவித்தரசாண்டு நுங்கிடாவேயென ஆண்டுக் கூறினர்; அதனையே அரன்பணியினிற்றலா னுகற்பாலதன்கண் மற்றொன்றுற் செய்யக்கடவதொன்றில்லையென அத்தொண்டின் பெருமையுணர்த்துவார், ஈண்டுமெடுத்தோதினர். இங்ஙனங் கருத்துவகையாற் பொருள்வேறுபாடுண்மையிற் கூறியது கூறலாகாமை கண்டுகொள்க.

அங்கித்தம் பனைவல்லார்க் கனல்சுடா தாகும்
ஔடதமந் திரமுடையார்க் கருவிடங்க ளேறு
எங்கித்தைக் கன்மமெலாஞ் செய்தாலும் ஞானிக்(கு)
இருவினைகள் சென்றணையா முற்செய்வினை இங்குத்
தங்கிப்போம் பாத்திரமும் குலாலன்வினை தவிர்ந்த
சக்கரமும் கந்தித்துச் சுழலு மாபோல்
மங்கிப்போய் வாதனையால் உழல்விக்கும் எல்லா
மலங்களும்பின் காயமொடு மாயு மன்றே. ௩௦௧

(உரை) சுடுதற்கேதுவாகிய அங்கியைத் தம்பனஞ்செய்யவல்லார் அவ்வங்கியுள் முழுகிக்கிடப்பினும் அதுபற்றி அவர்மாட்டுச் சூடு நிகழாதவாறும், கொலைத்தொழிற்கேதுவாகிய விடங்களைத் தடுக்க வல்ல மந்திரமருந்துகளைப் பெற்றுடையார் அவ்விடங்களையெல்லாம் நிறையப்பருகினும் அதுபற்றியவர்மாட்டுக் கொலைத்தொழில் நிகழாதவாறும்போல், விருப்புவெறுப்புக்கள் நிகழ்தற்கேதுவாகிய இந்திரியங்களை மேற்கூறிய முறையினின்று தம்வழிப்படுத்த வல்ல ஞானிகள் எவ்விந்திரியங்களினின்று எத்தொழிலைச் செய்தார்களாயினும் அதுபற்றி அவர்மாட்டு விருப்புவெறுப்பு நிகழ்ந்து மேலைக்கு வித்தாதல் செல்லாமையானும், எனைப் பிராரத்தவினையுந் தற்பணிநீத்தவவர் மாட்டுத் தலைக்கூடமாட்டாது வெந்தபடம்போலச் சத்திகெட்டே போய் வாசனைமாத்திரையாய் நின்று சிறிதே தாக்குமவ்வளவேயன்றி வாதனையாற் செய்யக்கடவது பிறிதில்லையாதல், காயமிருந்தொழிந்த பாத்திரத்தில் அவ்வாதனை கிடந்து கந்தித்தும் ஒருகறிக்குபயோகமாதலின்மையுங் குயவனுவான் குடத்தை வனையுமளவுஞ் சுழற்றி

விட்ட திகிரியில் அவ்வாதனை கிடந்து தன் வேகமுள்ளளவளவும் அதனை மெலிதாகச் சுழல்வித்து மற்றொன்றனை வனைதற்கு உபயோக மாதலின்மையும்போலுமாகலானும், வாதனைமாத்திரைக்குத் துணை யாய்நின்ற ஏனை மலவாதனைகளும் அவ்வுடம்பு மாயுங் காலத்து வேறொருபற்றின்மையான் அதனோடு மாய்ந்தொழியும்.

இங்குத்தங்கிப்போம் பாத்திரம் தீவிரவாதனைக்கும், வினைத விர்ந்த சக்கரம் மந்தவாதனைக்கும் உவமையாயின. எங்கென்பது எங்கித்தையென மரீஇயிற்று. நின்றென்பது சொல்லெச்சம். கந்தித் தென்னும் வினையெச்சம் எச்சப்பொருள்தாராது செவ்வெண்மாத் திரையே குறித்து நின்றது; *"பயந்துகாத் தழிக்குமற்றை மூவர்" என்றாற்போல. மங்கியென்றொழியாது போயென்றார், வலியுறுத்து தற்கு. உவமையெடுத்துக்காட்டியதும் அதனைத் தெளிவித்தற் பொருட்டு. இதனானே மேல் ஒருவாற்றான் வலியுறுத்தப்பட்ட மூன் றாங்கூற்றை வருஞ்சூத்திரத்தின் இயைபுபற்றி எடுத்துக்கொண்டு தடைவிடைகளாற் சாதித்தற்பொருட்டு ஈண்டுத் தோற்றுவாய் செய்துகொள்ளு முகத்தானே, மேலைச்செய்யுளின் எறிவிழியின்படு கடைக்கே கிடந்துங் கும்பிட்டேயிருப்பர் என்றதனை உவமைகளின் வைத்துணர்த்தி இனிதுவிளக்கியவாறு. இவை நான்குசெய்யுளா னும் இரண்டாங்கூற்றின்கட் படுமாறெல்லாம் வகுத்துக் கூறப் பட்டன. சூ

பதினொராஞ் சூத்திரம்

இங்ஙனம் பத்தாஞ்சூத்திரத்தாற் பெத்தத்தினின்று நீங்கப் பெற்றார்க்கு முத்திப்பயன் பெறுமாறு வகுத்துக் கூறுதற்கெழுந்தது பதினொராஞ்சூத்திரம். முத்தியென்றது ஈண்டுத் தலைமைபற்றிச் சிவப்பேற்றின் மேல்நின்றது.

காயமொழிந் தாற்சுத்த னாகிஆன் மாக்
 காட்டக்கண் டிடுந்தன்மை யுடைய கண்ணுக்(கு)
ஏயும்உயிர் காட்டிக்கண் டிடுமா போல
 ஈசனுயிர்க் குக்காட்டிக் கண்டிடுவன் இத்தை

---

* திருவாசகம் - திருச்சதகம் - ௬௦.

ஆயுமறி வுடையனாய் அன்புசெய்ய
அந்நிலைமை இந்நிலையின் அடைந்தமுறை யாலே
மாயமெலாம் நீங்கிஅரன் மலரடிக்கீ ழிருப்பன்
மாறாத சிவானுபவம் மருவிக் கொண்டே. ருசO

(உரை) கண்ணிந்திரியம் ஒருருவத்தைக் காணும்படி உயிரத்துடனாய் நின்று காட்டுதன்மாத்திரையேயன்றி அக்கண்ணொளியோடு கூடச் சென்று அவ்வுருவத்தைக் காணுதலுஞ்செய்து உபகரிக்கும்; அதுபோல, உயிரொரு விடயத்தையறியும்படி முதல்வனுடன்நின்றறிவித்தன் மாத்திரையேயன்றி அவ்வுயிருணர்வோடுகூட அத்துவிதமாய்ச் சென்று அவ்விடயத்தை அறிதலுஞ்செய்துபகரித்துவரும்; ஆகலான், எல்லா மலங்களும் பின்காயமொடு மாயுமென மேலைச் சூத்திரத்திறுதியிற் கூறியவாற்றாற் காயமொழிந்தான் மும்மலங்களும் நீங்கப்பெற்றுச் சுத்தனேயோனாகிய ஆன்மா, முதல்வன் இங்ஙனம் அத்துவிதமாய்நின்று உபகரித்துவரும் உரிமையைக் கடைப்பிடித்தறிந்துகொண்டு நிற்கப்பெறின், அத்தொடர்புபற்றிய அம்முதல்வன் திருவடிகளைத் தலைப்படுதற்கண் இச்சை இடையறாது நிகழும்; அங்ஙனம் அறிவிச்சைகளிரண்டும் பிறிதொன்றிற் சேறலின்றி அவ்வத்துவிதநிலையொன்றேபற்றி முதல்வன் திருவடிக்கண்ணவாய் ஒருங்கு நிகழவே, காயமொழிந்தபின் மலநீங்கிச் சுத்தனாய்நிற்குமுறைமை காயத்தோடு நிற்புழித் தானே கைகூடப்பெறுதலால், ஏனைக்கிரியையுமே எல்லா மலங்களையும் இம்மையே நீத்தொழித்து அவ்வறிவிச்சைகளோடொப்ப ஒருவழிக்கொண்டு அம்முதல்வன் திருவடியைத் தலைக்கூடப்பெற்று, சிவானுபூதியே சுவானுபூதியாகக்கொண்டு வாழ்வன்.

அத்துவிதநிலை விளக்குவதாகிய காணுமுபகாரமாத்திரையே ஈண்டுக் கூறப்புகுந்தார், இனிது விளங்குதற்பொருட்டு ஐந்தாஞ் சூத்திரத்துட் கூறிப்போந்த காட்டுமுபகாரத்தையும் அனுவதித்துடன் கூறினார். ஈண்டுக் காணுமுபகாரமாத்திரையே கூறுதல் கருத்தென்பது முதனூலின் *"உள்ளத்தைக் கண்டுகாட்டல்" என்பதற்கு "அவனுமவற்றதுவிடயத்தையுணருமென்றது" எனக் காணுமுபகாரமாத்திரையே வேறெடுத்துக்கொண் டுரைத்த கண்

* சிவஞானபோதம் - சூத் - கக.

ணழிப்புரையானுமுணர்க. காட்டுமுபகாரமாத்திரையேயன்றி அதன் பின்னாக வுடனின்று காணுமுபகாரமும் வேண்டப்படுமென்பது எவ்விடத்துமென்னுஞ் செய்யுளின் விளங்கக் காட்டுதும்; ஆண்டுக் காண்க. காயமொழிந்தாற் சுத்தனாகியான்மா இத்தையாயுமறிவுடையனாமெனை இயையும். ஆகியென்றது பெயர். அந்நிலையென்பதற்கு வேறுவேறுரைப்பாருமுளர். அகரச்சுட்டு அடுக்கநின்றதனையொழித்து வேறொன்றனைச் சுட்டுதல் செல்லாமையும் பிறவும் அவர் நோக்கிலர். இருவகைப்பயனுமொருங்கே சேரவைத்து விளக்குவாராய், மேலைச்சூத்திரத்து வேறுகூறாக வையாது, ஒருவாறு வலியுறுக்கப்படுமூன்றாங்கூற்றைக் காயமொழிந்தாற் சுத்தனாகியெனவும், அந்நிலைமை இந்நிலையிலடைந்த முறையாலே மாயமெலா நீங்கியெனவும், அதனொழிபாக ஈண்டெடுத்துக்கொண்டாராகலின், அதனோடுளப்பட இச்செய்யுள் முக்கூற்றதாயவாறு கண்டுகொள்க. க

பரஞானத் தாற்பரத்தைத் தரிசித்தோர் பரமே
பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாரார் பார்க்க
வருஞானம் பலஞானம் அஞ்ஞான விகற்பம்
வாச்சியவா சகஞானம் வைந்தவத்தின் கலக்கம்
தருஞானம் போகஞா திருஞான ஞேயம்
தங்கியஞா னஞ்சங்கற் பனைஞான மாகும்
திருஞானம் இவையெலாங் கடந்தசிவ ஞானம்
ஆதலாற் சீவன்முத்தர் சிவமேகண் டிருப்பர். ருகக

(உரை) இத்தையாயுமறி வெனப்பட்ட பரஞானத்தால் அதனைத் தெளிய நோக்கி அன்பு செய்யப்பெற்றார், அவ்வொன்றனையேயுணர்ந்துகொண்டு நிற்பானன்றி மேற்கூறிய பிராரத்தவாதனை தாக்குதற்குரிய வினைப் பதார்த்தங்களைச் சிறிதுங் காண்பாரல்லர்; அவற்றைக் காணவரு ஞானங்களாவன: கருவிகளைப் பற்றிநின்றறியுங் காட்சி யனுமான முறையெனப் பலவகைப்பட்ட அளவை ஞானங்கள்; அவையெல்லாஞ் சுட்டுணர்வின் பேதமாகலானும், வினைக் கேட்டலின்கண்ணதாகிய சாத்திரஞானம் நால்வகை வாக்கைப் பற்றி நிகழும் விந்துஞானமேயாகலானும், சிந்தித்துத் தெளிதற்கண்ணதாகிய பேதஞானமும் பாவனைஞானமாதலேயன்றி அனுபூதி ஞானமாகாமையானும், இவையனைத்திற்கும் மேலாய் ஈண்டுக் கூறப்

பட்ட இச்சிவஞானமொன்றே பதார்த்தங்களைப் பார்க்கவாராத சிறப்புடைய ஞானமாகலான், இதனைப் பெற்ற சீவன்முத்தர் சிவமொன்றே கண்டிருப்பாரன்றி ஏனைப் பதார்த்தங்களை நோக்கிப் பிராரத்தவாதனையிற் படுவாரல்லர்.

சிவமே கண்டிருப்பரென்றது முடிந்தது முடித்தல். ஏகாரம் பிரிநிலை. ஈண்டு அஞ்ஞானமென்றது சுட்டுணர்வின் மேற்று. கலக்கம் ஐயம். கேட்டலறிவு மேற்சிந்தித்துத் தெளியும்படி ஐயத்தை விளைத்தல்பற்றி, அதனைக் கலக்கந்தருஞானமென்றார். போகந்தங்கிய ஞானமென்றது அக்கலக்கந்தருஞானம் போம்படி அவ்வாறு தங்கிய ஞானமென்றவாறு. சீவன்முத்தர் பிறிதொன்றனைப் பாரரென வற்புறுத்தோதிய இதனானே, பிராரத்தவினை மங்கிப்போயவழியும் மங்காது நின்றுழல்விப்பதாகிய அதன் வாதனை பற்றறக்கழியுமாறு சாதிக்கப்பட்டது. ௨

அநாதிஉடல் ஒன்றினைவிட் டொன்றுபற்றிக் கன்மால்
 ஆயழிந்து வருதலால் அந்த மில்லை
பிறைதியருள் பெற்றவர்கள் நித்தவுரு வத்தைப்
 பெற்றிருக்கை முத்தியெனிற் பெறும்பதமே இதுவும்
இறைநிலை இது தானுங் காயமுண்டேல்
 இருங்கன்ம மாயைமல மெல்லா முண்டாம்
மறைதிதரு முடலாதி காரியத்தால் அநாதி
 மலம்அறுக்கும் மருந்தற்றால் உடன்மாயுங் காணே. ௩௪௨

(உரை) உடம்பாவது அநாதியாயுயிரைப்பற்றி நீரோட்டம் போலத் தொடர்ச்சியாய் வருவதாகலான், அதற்கொரு முடிபு கூறுதல் பொருந்தாமையின், முத்தியினும் இவைபோலன்றி நித்திய சுத்தமங்களமயமான திப்பிய சரீரமுண்டென்னும் உருவசிவசமவாதிகள் மதமடாது. உடம்புளதாகவே அதற்குக் காரணமாகிய மாயையும் அதன்கண் நிகழும் உண்டிவினைகட் கேதுவாகிய கன்மமும் அதனை இயைவிப்பதாகிய ஆணவமலமும் விட்டு நீங்குதலின்மையின் அதுவும் இன்னுமையைப் பயக்குநிலையேயாகலானும், ஆகவே, அதனை முத்தியென்பதற்குத் தாற்பரியம் பதமுத்தியென்பதேயாமாகலானும், மனமுதலிய புரியட்டக உடம்பினின்றுந் தோன்றுவதாகிய இவ்வுடம்பு அக்காரியப்பாட்டால் ஆதியாய் அநாதியாகிய மலநோய் தீர்

தற்கு மருந்தாய்வரும் ; இஃது அக்காரண நீங்கியவழித் தானும்உடன் நீங்குவதன்றி நிற்றற்கோ ரியைபின்மையான், அந்தமாதற்கண் ஆசங்கையின்மையானும்.

இதனானே மாயாமலம் பற்றறக் கழியுமாறு தடைவிடைகளாற் சாதிக்கப்பட்டது. ந

தெரிவரிய மெய்ஞ்ஞானம் சேர்ந்த வாறே
சிவம்பிரகா சிக்குமிங்கே சீவன்முத்த ராகும்
உரியமல மௌடதத்தால் தடுப்புண்ட விடமும்
ஒள்ளெரியின் ஒளிமுன்னர் இருளுந் தேற்றின்
வருபரல்சேர் நீர்மருவு கலங்கலும்போ லாகி
மாயாதே தன்சத்தி மாய்ந்து காயம்
திரியுமள வும்உள தாய்ப் பின்பு காயஞ்
சேராத வகைதானுந் தேயு மன்றே. ந.கந

(உரை) மேற்கூறிய மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெற்றவழியும், அதனாற் சிவம் பிரகாசித்தவழியும், அதனாற் சீவன்முத்தராயவழியும், முறையே தேற்றின் வருபரல்சேர் நீர்மருவுகலங்கல் முதலிய மூன்றும்போல ஆணவமலந் தனது சத்திகெட்டு வாதனைமாத்திரையாய் அவ்வுடம்புள்ளவளவு நின்று, மற்றொரு பிறவிக்கு ஏதுவாதலின்றி அதனோடு கழிந்தொழியும்.

தேற்றின்வரு பரல்சேர் நீர்மருவு கலங்கல் பாஞானஞ் சேரப் பெற்றார்மாட்டு மாய்ந்துகிடக்கு மலசத்தி ஒருகாரணத்தான் மேற்படினும் ஒட்டின்றி அங்ஙனம் விண்டொழிதற்கும், சிவம் பிரகாசித்தார்மாட்டு ஒள்ளெரியினொளிமுன் இருள் அஃதாண்டைக்குச் சிறிதாயினும் இயைபின்றியுஞ் சேய்மைக்கண்ணுள்ளதுபோலத்தோன்றுதற்கும், ஔடதத்தாற் றடுப்புண்டவிடம் சீவன்முத்தராகப்பெற்றார் மாட்டு ஒருவாற்றானும் இயைபின்றியும் அங்ஙிலையின், மெலிவு பார்த்திருத்தற்கும் உவமையாயின. எதிர்நிரனிறையாக வைத்துக் கண்டுகொள்க. ஒள்ளெரியென விசேடித்ததனால் விளக்குமுதலிய அற்ப எரியினொளிகள் நீக்கப்பட்டன. இதனானே ஆணவமலம் பற்றறக் கழியுமாறு கூறப்பட்டது. சு

ஆணவந்தான் அநாதிஅந்த மடையா தாகும்
அடையின்அந்த ஆன்மாவும் அழியுமெனிற் செம்பிற்
காணலுறுங் களிம்பிரத குளிகை பரிசிக்கக்
கழியுஞ்செம் புருநிற்கக் கண்டோ மன்றே
தாணுவின்தன் கழலிணையத் தவிரும்மலந் தவிர்ந்தால்
தான்சுத்த னுயிருக்கை முத்திஅரன் தாளைப்
பூணவேண் டுவதொன்று மில்லையெனின் அருக்கன்
புகுதஇருள் போம்அடியிற் பொருந்தமலம் போமே. ருகச

(உரை) இரதகுளிகை பரிசித்த மாத்திரையே செம்போடு சகசமாய் நின்ற களிம்பு நீங்கச் செம்பு வேறுநிற்றல் கண்டாமாகலின், அதுபோல மெய்ஞ்ஞானஞ் சார்ந்தமாத்திரையே உயிர் வேறாய்நிற்ப, உயிரோடு சகசமாய் நின்ற ஆணவமலம் நசிக்குமென்றற்கோ ரிழுக்கின்மையான், முத்தியினுஞ் சகசமல நீங்குமாறில்லை யென்னும் பாடாண வாதசைவர் மதமும், அருக்கனொளி மேவினும் அருக்கனொடு கண்ணொளி கலந்தாலன்றி இருள் பற்றறக் கழியாதவாறு போல மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரினுஞ் சிவம் பிரகாசித்துத் திருவடியை உயிர் பொருந்தினாலன்றி ஆணவமலம் பற்றறக் கழியுமாறின்மையின், மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்தமாத்திரையே மலநீங்கப் பெறும் அதுவே முத்தியாதலமையும், அதன்மேலுந் திருவடியைக் கலத்தல்வேண்டா வென்னும் பேதவாத சைவர்மதமும் அடா.

இதனானே தடைவிடைகளான் மேலது சாதிக்கப்பட்டது. ரு

நெல்லினுக்குத் தவிடுமிகள் அநாதி யாயே
நெல்லைவிட்டு நீங்கும்வகை நின்றநிலை நிகழ்த்தீர்
சொல்லியிடில் துகளற்ற அரிசியின்பா லில்லை
தொக்கிருந்து மற்றொருநெல் தோன்றி டாவாம்
மெல்லஇவை விடுமறவே இவைபோல அணுவை
மேவுமல முடல்கன்மம் அநாதிவிட்டே நீங்கும்
நல்லசிவ முத்தியின்கட் பெத்தான் மாவை
நணுகிநிற்கு மாதலால் நாசமுமின் றாமே. ருகரு

(உரை) அரிசியொடுஞ் சகசமாய் நின்ற முளை தவிடுமிகள் கெட்டொழிய அரிசி கேடின்றி நிலைபெறுதல் கண்டாம்; அவ்வரிசி முன்போல வேறொரு நெல்லுந் தோன்றுதற்குக் காரணமாதல் செல்

லாமையான் அவை அவ்வரிசியின்கண்டங்கி நிற்குமென்றற்கு ஒரியை பின்மையின், அவை ஆண்டில்லையென்பதே தேற்றம். அவைபோல அநாதியே உயிர்களோடு சகசமாய் நின்ற மும்மலங்களும் முத்திநிலைக் கண் விண்டொழியுமென்றே கொள்க. ஆண்டு விண்டொழியினும் ஏனைப் பெத்தரிடத்துக் காணப்படுதலால் அவை நித்தப்பொருளா தற்கும் இழுக்கில்லை.

*இத்தை விளைவித்தன் மலமென்பதூஉமறிக. மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்த மாத்திரையே மலம் பற்றறக்கழியும் என்பாரையும் ஈண்டு மறுப்பார், மெல்லவிவை விடுமறவே யென்றுங் கூறினர். ஏகாரந் தேற்றம். இனம்பற்றியும் உவமேயம்பற்றியும் முளையுமுடன் வைத் துரைக்கப்பட்டது. இதனானே இரதகுளிகை பரிசித்த செம்பிலுங் களிம்பு தொக்கிருக்குமெனக் கோடுமென்பாரை நோக்கித் தொக் கிருத்தல் செல்லாமை அநுபலத்தி யேதுவின் வைத்துணர்த்தற் பொருட்டு, வேறுமோருவமை கூறுமுகத்தான் அம்மூன்றுமொருங்கே வலியுறுத்தப்பட்டன. இவை ஐந்துசெய்யுளும் மேலைச்சூத்திரத் தின் அகலுங்குற்றமென்ற இறுதிக் கூற்றினொழிபாய் இயைபுபற்றி ஈண்டு வைக்கப்பட்டன. கூ

எவ்விடத்தும் இறையடியை இன்றியமைந் தொன்றை
அறிந்தியற்றி யிடாஉயிர்க ளிறைவன் றானும்
செவ்விதினின் உளம்புகுந்து செய்தியெலாம் உணர்ந்து
சேட்டிப்பித் தெங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்பன்
இவ்வுயிர்கள் தோற்றும்போ தவனையின்றித் தோற்றா
இவற்றினுக்கம் முதலெழுத்துக் கெல்லாமாய் நிற்கும்
அவ்வுயிர்போல் நின்றிடுவன் ஆத லால்நாம்
அரனடியை அகன்றுநிற்ப தெங்கே யாமே. ௫கக

(உரை) ஆன்மாவுக்கு அறிவுசெயல்கள் விளங்குதலும் விளங்கிய பின் விடயத்திற்சென்று பற்றுதலும் இறைவன் திருவடியையின்றி அமையமாட்டா; அதுபற்றி இறைவனும், அக்கரங்களை இயக்குதற் பொருட்டு அவற்றுடனிற்கும் அகரம்போல, அறிவுசெயல்கள் விளங் குதற் பொருட்டு உயிர்களோடுங் கலந்து நிற்பன். அங்ஙனம் விளங் கிய அறிவு செயல்கள் பின் விடயத்திற் சென்று பற்றுதற்பொருட்டு

*உண்மை விளக்கம் - ௫க.

அவ்வுயிர்களை அதிட்டித்துக்கொண்டு அவை செல்லுமாறெல்லாம் அறிந்து செலுத்தி அவ்விடயங்களினு முடனாகக் கலந்து நிற்பனாகலால் ஆணவமலத்தினீங்கி வேறு நின்றவுயிர்கள் அதுபோல இறைவனைவிட்டுத் தனித்து நிற்றல் ஓரிடத்துமில்லை.

எவ்விடத்தும் பெத்தமுத்தி இரண்டினுமென்க. இதனுள் உயிர்களறிந்தியற்றியிடாவெனவும் இறைவன்றானுஞ் செறிந்துநிற்பனெனவுங் கூறியது ஆன்மாவி னறிவுசெயல்கள் விடயித்தற்கட்படு மியல்பிற்கும், தோற்றும்போதவனையின்றித்தோற்றாவெனவும் இறைவனவ்வுயிர்போல் நின்றிடுவனெனவுங் கூறியது அவை விளங்குதற் கட்படு மியல்பிற்குமெனக் கொள்க. இவ்விருதிறத்துள் உயிரிற் கலந்துநின்று அறிவுசெயல்களை விளக்குதலே காட்டுமுபகாரமெனவும், அவ்வுயிரை அதிட்டித்துக்கொண்டு சென்று விடயத்திற்கலந்து நிற்றலே காணுமுபகாரமெனவுங் கொள்க. உயிர் ஒன்றனை விடயித்தல் இறைவனவ் விடயத்து முடன்சென்று கலந்தாலன்றி உயிரிற் கலத்தன்மாத்திரையாலமையாதென்பது, கண்ணொளி, விளக்கின் சோதியோடு கலந்தும், விளக்கொளி கலந்தவற்றையன்றிக் காண்டல் செல்லாமையின் வைத்துணர்ந்துகொள்க. *"அறிவானுந்தானே அறிவிப்பான்தானே" என்றபின் "அறிவாயறிகின்றான்தானே" என்ற அம்மைதிருவந்தாதியுமிது. இதனானே, அநாதியுடனின்ற ஆணவமலத்தை விட்டுநீங்கி இறைவனொடு கூடுமாயின் அம்முறை பற்றி இறைவனையுமொரோவழி விட்டுநீங்கப்பெறும்போலுமென்னு மவ்வாதிகளை நோக்கி, அது கூடாமைக்கு ஏதுக் கூறுமுகத்தான் ஈசனுயிர்க்குக்காட்டிக் கண்டிடுவனென்ற முதற்கூறு தெரித்துணர்த்தி வலியுறுத்தப்பட்டது. எ

எங்குந்தான் நிறைந்துசிவன் நின்றா னாகில்
எல்லாருங் காணவே வேண்டுந்தா னென்னில்
இங்குந்தான் அந்தகருக் கிரவிஇரு ளாகும்
ஈசனருட் கண்ணில்லார்க் கொளியாயே யிருளாம்
பங்கந்தா னெழும்பதுமம் பக்குவத்தை யடையப்
பரிதிஅலர்த் திடுவதுபோல் பருவஞ்சே ருயிர்க்குத்
தங்கஅரன் ஞானக்கண் கொடுத்தருளி னாலே
சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன் காணே. ௬௧எ

* அற்புதத் திருவந்தாதி - உ0.

(உரை) முதல்வன் அத்துணைக் கலப்புடையனா யெங்குஞ் செறிந்து நின்று உபகரித்துவரினும், அஃதருட்கண்ணுடையார்க் கன்றி அறியவாராது ; அவ்வருட்கண்ணும் பக்குவமுடையார்க்கன்றிக் கிடைக்கப்பெறாது ; அப்பேறும் முதல்வனையின்றி யமையாது ; ஆக லான், அப்பெற்றித்தாகிய அருட்கண்ணை முதல்வன் பருவம் பார்த் திருந்து கொடுக்கப்பெற்றுடையார்க்கே அவனறிவுக்கறிவாய்நின்று அவ்வாறுபகரித்துவரும் அத்துவிதநிலை இனிது விளங்கும்.

இத்தையாயுமறிவுடையனாதற்கு உரிமை கூறியவாறு. பருவ மெய்தாததூஉ மெய்தியதூஉம் ஓரிடத் தொருங்கு காட்டுவார், பங் கந்தாமெனழும்பதுமமென வேறுவமை கூறினர். அ

சேன்றணையும் நிழல்போலச் சிவன்நிற்ப னென்னில்
 சென்றணையும் அவன்முதலி சிவத்தைஅணைந் தொன்றாய்
நின்றதுயிர் கெட்டென்னில் கெட்டதணை வின்றாம்
 நின்றதேற் கேடில்லை அணைந்துகெட்ட தென்னில்
பொன்றினதேன் முத்தியினைப் பெற்றவரார் புகல்நீ
 பொன்றுகையே முத்தியெனில் புருடன்நித்த னன்றாம்
ஒன்றியிடு நீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போல் என்னின்
 ஒருபொருளாம் அதிபதியோ டுயிர்பொருளொன் றன்றே.

(உரை) அரன் கொடுத்துத் தோன்றுவானெனல் வேண்டா, பதிகாற் சென்றணையப்படும் மரநிழல்போல முதல்வன் விகார மின்றி நிற்ப, உயிர்தானே பருவஞ்சேர்ந்தவழி ஞானக்கண்ணைப் பெற்று அரனைத் தலைக்கூடுமென அமையுமென ஈசுவரவிகாரவாதி மதம்பற்றிக்கூறின், மரநிழலுக்குச் சுதந்திரமின்றிச் சென்றணை வாருக்கு அச்சுதந்திரமாமாறுபோல, முதல்வனுக்குச் சுதந்திரமில்லை அவனைத் தலைக்கூடுவதாகிய உயிர்க்கே சுதந்திரமெனப்பட்டு வழு வாம். இனிப் பரிணாமவாதிகள் உயிர் கெட்டுக் கூடி அரனடியில் ஒன்றாய்ப் போமென்பர். கெட்டாற் கூடுமாறின்மையானும், கெடாது நின்று கூடுமெனின் அவவாறு நின்று கூடியவழிக் கேடின்மையின் ஒன்றாதல் பெறப்படாமையானும், கூடியபின் கெட்டதெனிற் கெட்டவழி முத்தி பெறுவதொன்றின்மையானும், கேடே முத்தி யெனின் உயிர் நித்தமாதல் செல்லாமையானும், அதுவும் வழுவாம்.

இனி ஐக்கவாதிகள் *நீரிலே நீர்சேர்ந்தாற்போல உயிர் அரனடியைச் சேர்ந்து ஒன்றுமென்பர். நீருநீரும்போல முதல்வனுமுயிருந் தம்முட் சமமாதல் செல்லாமையின் அவர்மதமும் அடாது.

அரன்மலரடிக்கீ ழிருக்குமியல்பு வேறுவேறாகக் கூறுமவ்வமதங்களைப் பரிகரித்தவாறு. கூ

செம்பிரத குளிகையினுற் களிம்பற்றுப் பொன்னுய்ச்
செம்பொனுடன் சேரும்மலஞ் சிதைந்தாற் சீவன்
நம்பனுடன் கூடுமெனிற் பொன்போ லல்லன்
நற்குளிகை போலஅரன் நணுகுமலம் போக்கி
அம்பொனடிக் கீழ்வைப்பன் அருங்களங்க மறுக்கும்
அக்குளிகை தானும்பொன் ஞகா தாகும்
உம்பர்பிரா னுற்பத்தி யாதிகளுக் குரியன்
உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தே. ௩கக

(உரை) களிம்புள்ளளவுஞ் செம்பு பொன்னுடனொத்து ஒன்றுமாறில்லையாயினுங் களிம்பு நீங்கியவழி ஒத்தொன்றுதல் செல்லுமென்பதும் அடாது; உயிர்க்கு மலத்தை நீக்குமாற்றலையுடைய முதல்வனைச் செம்பிற்குக் களிம்பு நீக்குமாற்றலுடைய இரதகுளிகைகளோடொப்புறுத்துதலன்றி அவ்வாற்றலில்லாத பொன்னோடொப்புறுத்துதல் ஈண்டைக் கேலாமையானும், மலநீங்கிய வழியுஞ் சிவானுபவமொன்றற்கே சுதந்திரமாயவுயிர் ஐந்தொழி லெல்லாவற்றிற்குஞ் சுதந்திரனுகிய முதல்வனோடொத் தொன்றுதல் செல்லாமையானும்.

ஒன்றினுக்கு மென்னுமும்மை முற்றும்மை. சிவானுபவமொன்றினுக்கு முரித்தேயென்ற இதனுனே, சிவானுபவத்திற்கு முரித்தன்றென்னுஞ் சுத்தசைவர்மதமும் மறுக்கப்பட்டது. க௦

சிவன்சீவ னென்றிரண்டுஞ் சித்தொன்று மென்னில்
சிவனருட்சித் திவன்அருளைச் சேருஞ்சித் தவன்றான்
பவங்கெடுத் திமுத்தி பண்ணுஞ்சித் திவற்றிற்
படியுஞ்சித் தறிவிக்கப் படுஞ்சித்து மிவன்றான்

* சங்கற்ப நிராகரணம் - ச.

அவன்றானே அறியுஞ்சித் தாதலினா லிரண்டும்
அணைந்தாலு மொன்றாகா தநந்நியமா யிருக்கும்
இவன்றானும் புத்தியுஞ்சித் திவனுமோ புத்தி
இதுஅசித்தென் றிடில்அவனுக் கிவனும்அசித் தாமே. ௩௨௦

(உரை) இருபொருளுஞ் சித்தேயாகலான் ஒத்தொன்றாமென்றலே யமைவுடைத்தன்றி, உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்குமுரித்தேயென வேற்றுமைப்படுத்துக் கூறுதல் ஆண்டைக்கமையாதாலெனின்,—அற்றன்று ; ஒளியென்னும் பொதுமையால் ஒத்தொன்றுமாயினும் வியஞ்சகத்தை இன்றியமையாதாய் அதுவதுவாய் மூந்திக் காணுங் கண்ணொளிக்கும் அதுபோலத் தனக்கொரு வியஞ்சகம் வேண்டாது தானே வியஞ்சகமாய் எல்லாவற்றையு மொருங்கே விளக்கிநிற்கும் ஞாயிற்றினொளிக்குந் தம்முள் வேற்றுமை பெரிதாயினாற்போல, சித்திரண்டற்குந் தம்முள் அந்தரங்க வேற்றுமை பெரிதுமுண்மையான், அவ்விருபொருளுந் தம்முட் கூடியவழியும் அத்துவிதமாய் நிற்றலேயன்றி ஒன்றாய்ப் போமாறில்லை.

நீருநீரும்போல ஒத்தொன்றாய் நிற்குமென்னும் ஐக்கவாதிகளை மறுத்தற்கெழுந்தவிவ் விரண்டுசெய்யுளும், ஒத்து வேறாய்நிற்குமென்னும் அருவசிவசமவாதிகளை மறுத்தற்குமுரியவாறு காண்க. கக

இரும்பைக்காந்தம் வலித்தாற்போல் இயைந்தங் குயிரை
எரியிரும்பைச் செய்வதுபோல் இவனைத்தா னாக்கி
அரும்பித்திந் தனத்தைஅன லழிப்பதுபோல் மலத்தை
அறுத்தமலன் அப்பணைந்த உப்பேபோ லணைந்து
விரும்பிப்பொன் னினைக்குளிகை யொளிப்பதுபோல் அடக்கி
மேளித்துத் தானெல்லாம் வேதிப்பா னாகிக்
கரும்பைத்தே னைப்பாலைக் கனியமுதைக் கண்டைக்
கட்டியைஒத் திருப்பன்அந்த முத்தியினிற் கலந்தே. ௩௨௧

(உரை) காந்தம் விகாரமின்றி நின்றே இரும்பை வலிப்பவுங் கண்டாம் ; அதுபோல இறைவனும் விகாரமின்றியே உயிரைத் தன் வழிப்படுத்து நிற்பனாகலாற் சென்றணையுநிழல்போலச் சிவனில்லாமைபற்றிச் சிவன் நிருவிகாரியாதற் கிழுக்கில்லை. எரி இரும்பைக் கெடுத்தலின்றித் தன்வண்ணமாக்கித் தன்வண்ணமாக்குதற்குரித்தாகாது இவ்விரும்பின்கணுடன் தோன்றி நிற்குங் கறைமாத்திரங்

கெடச் செய்யும்; அதுபோல இறைவனும் உயிரைத் தன்வண்ண மாகச் செய்து தன்வண்ணமாக்குதற் குரித்தாகாது அவ்வுயிரின்கண் ணுடன்றொன்றி நிற்கு மலமாத்திரங் கெடச் செய்யுமாகலால், பொன்றுகை முத்தியாகாமைபற்றி யொன்றாதற் கிழுக்கில்லை. நீரோடு சேர்ந்தவுப்புத் தன் சுவைமுழுவதுமங் நீர்க்காக்கித் தன்னோ டொப்பச் சமஞ்செய்து நிற்கும்; அதுபோல உயிரைச் சேர்ந்த இறை வனுந் தனக்குரிய எண்குணங்களேயும் அவ்வுயிரின்கட் பதிப்பித்துத் தன்னோடொப்பச் செய்துநிற்பானாகலான், நீரொடுநீர் சேர்ந்தாற் போலல்லாமைபற்றிச் சிவசமமாதற்கிழுக்கில்லை. இரதகுளிகை செம்பையுருக்கித் தன்னொடு கூட்டி வேதித்துப் பொன்னாகச்செய் தும் பொன்னியல்பைக் காட்டாது தன்னுளடக்கி நிற்குமாறுபோல, இறைவன் உயிரை அவ்வாறெல்லாஞ் செய்தும் அதனியல்பு சிறி துந் தோன்றா தறிவிறந்து நிற்குமாறு தனது வியாபகத்துளடக்கி நிற்குமாகலான், அப்பணைந்த உப்பேபோலணைந்து ஒப்பச் செய் தமைபற்றி உம்பர்பிரானொருவனே உற்பத்தியாதிகளுக் குரியனாதற் கிழுக்கில்லை. கருப்பஞ்சாறு முதலிய சுவைப் பொருளெல்லாம் ஒன் றாகக் கலந்தவழி யுளதாகிய சுவை இவ்வியல்பிற்றெனப் பிரித்தறிய வாராமைபோல, இறைவனும் உயிரின்கண் அங்ஙனங் கலந்தவழி இவ்வியல்பிற்றெனப் பிரித்தறிய வாராது ஆனந்த சொரூபமாய் நிற்ப னாகலான், அறிவிறந்து நிற்றல்பற்றி உயிர்தானுஞ் சிவானுபவம் ஒன்றினுக்கும் உரித்தாதற்கு இழுக்கில்லை.

சென்றணையும் நிழல்போலச் சிவன் நிற்பனென்பது முதலாகக் கூறும் அவ்வாதிகளை மேலே மறுத்தவழி அவர் கூறும் ஆசங்கைகளை முறையே பரிகரித்துச் சித்தாந்தம் வலியுறுத்தற்பொருட்டு, இங்ங னம் வெவவே றுவமைகளின் வைத்துக் காட்டி ஒருங்கு கூறியவாறு. மலரடிக்கீழ் வைப்பனெனவும், பாதநிழற்கீழ் இருவெனவும், ஏகனாகி நின்றிடவெனவும், அரன் மலரடிக்கீழ் இருப்பனெனவுங் கூறிய இந் நான்கு சூத்திரங்கட்குந் தம்முட் பொருள்வேற்றுமை இல்லைப்போலு மென மயங்காமைப்பொருட்டு இறுதிக்கண் அவற்றைத் தொகுத் தெடுத்துக்கொண்டு சிவரூபமுதலிய நான்காக வகுத்துணர்த்தியவாறு மாம். நின்மலசாக்கிர முதலிய ஐந்தவத்தையுந் தெரித்துக் கூறிய வாறென்றலும் ஒன்று. மதங்கத்துட் கூறப்படும் எழுவகை முத்தி

களை வகுத்துக் கூறியதென்றுரைப்பாருமுளர். இத்தரும் பிந்தன மெனவும் ஆகியடக்கியெனவும் கலந்தெதாத்தெனவும் இயையும். இத் தென்புழி அன்சாரியையும் இல்லுருபும் விகாரத்தாற் றொக்கன. அனலால் அழிக்கப்படுதல் ஒப்புமைப்பற்றி இரும்பின் கறையை இந் தனமாக உருவகஞ் செய்தார். அணைந்தெனக் காரியத்தைக் காரண மாக உபசரித்தார். மேளித்தல். கூட்டுதல். ஆகியுமெனச் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க. கலந்தவழியென்பது கலந்தெனத் திரிந்து நின்றது. அரும்பித்திந்தனத்தை அனலழிப்பதுபோ லென்பதற்கு இவ்வா றுரைக்க அறியாது விறகின்மேல் வைத்து உரைப்பாருமுளர். விறகை அழித்தற்கட்படும் விசேடமின்மையானும், ஏனையபோல உயிரோ டியைபுடைத்தாதற்குரிய உவமையின்மையானும், அரும்பித்தென ஒரு சொல்லின்மையானும், அவ்வுரை போலியென்றொழிக. அல் லதூஉம், தீ இரும்பைச் செய்வதுபோற் சீவன் தன்னைப் பந்தனையை யறுத்துத் தானாக்கியென அறுத்தல் ஆக்குதலிரண்டும் இரும்பின் மேல் வைத்தே மேற்கூறிய ஆசிரியர்க்கு, ஈண்டுமதுவே கருத்தாத லுணர்ந்துகொள்க. மேளித்துத் தானெல்லாம் வேதிப்பானாகி என் றதனை அடக்கி என்பதனோடியையாது வேறுவைத்துரைப்பின், ஏனையவற்றிற்கெல்லாம் உவமை தனித்தனி எடுத்துக்காட்டி இது மாத்திரைக்குவமை கூறாமை குன்றக்கூறலாய் முடியுமென் றொழிக. இவை ஐந்து செய்யுளானும் இரண்டாங் கூற்றிற்கு அவ்வமதம்பற்றி நிகழும் ஆசங்கைகளைப் பரிகரிக்கு முகத்தாற் சித் தாந்தங் கூறப்பட்டது. கஉ

பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்

இவ்வாறு பத்தாஞ்சூத்திரத்தானும் பதினொராஞ் சூத்திரத்தா னும் முறையே பாசநீக்கமுஞ் சிவப்பேறுமாகிய பயன் பெற்றார்க்குச் சீவன் முத்திநிலைக்கண் நிகழுமியல்பு வகுத்துக் கூறுதற்கெழுந்தது பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்.

செங்கமலத் தாளிணைகள் சேர லொட்டாத்
திரிமலங்கள் அறுத்தீசன் நேசரொடுஞ் செறிந்திட்(டு)
அங்கவர்தந் திருவேடம் ஆலயங்க ளெல்லாம்
அரனெனவே தொழுதிறைஞ்சி ஆடிப் பாடி

எங்குமியா மொருவர்க்கு மெளியோ மல்லோம்
யாவர்க்கும் மேலானோம் என்றிறுமாப் பெய்தித்
திங்கள்முடி யார்அடியார் அடியோ மென்று
திரிந்திடுவர் சிவஞானச் செய்தியுடை யோரே. ௩௨௨

(உரை) பற்றறக் கழிந்த மும்மலங்கள், விளக்கற்றம்பார்க்கும் இருள்போல, அறிவற்றம் பார்த்து நிற்பனவாகலான், அவற்றை அஞ்சிப் பரிகரித்தலும், பரிகரித்தற்குத் துணையாகிய மெய்யன்பரொடு பயிறலும், பயிற்சி நிலைபெறும்படி அவரது திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும் அரனெனக் கண்டு வழிபடுதலுமுடையராய் இப்பேறு பெறமாட்டாரது சிறுமையும் பெற்றாரது பெருமையும் நோக்கிக் களித்து வாழ்தல், சீவன் முத்தர்க்குரிய இயல்பு.

ஒட்டாவென்னும் பெயரெச்சமறை ஏதுப்பெயர் கொண்டு முடிந்தது. இச்செய்யுள் முதனூற் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்போல முக்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க. க

ஈசனுக் கன்பில்லார் அடியவர்க் கன்பில்லார்
எவ்வுயிர்க்கும் அன்பில்லார் தமக்கும்அன் பில்லார்
பேசுவதென் அறிவிலாப் பிணங்களைநாம் இணங்கிற்
பிறப்பினிலும் இறப்பினிலும் பிணங்கிடுவர் விடுநீ
ஆசையொடும் அரனடியார் அடியாரை அடைந்திட்(டு)
அவர்கருமம் உன்கரும மாகச் செய்து
கூசிமொழிந் தருள்ஞானக் குறியில் நின்று
கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே. ௩௨௩

(உரை) கழிகாமத்தராயினார்க்கு, அத்தொடர்புடையாரதிணக்கம் அக்காமப் பைங்கூழை வளர்க்கு நீராதல்பற்றி அதன்கட் கழிபேருவகையும், அல்லாரதிணக்கம் அதனைப் பாறச்செய்யுங் களையாதல்பற்றி அதன்கண் வெறுப்புமிகுதியும் உளவாமாறுபோல, மாறாத சிவானுபவ மருவிக்கொண்டு அரன் மலரடிக்கீழ் இருக்கப்பெற்றார்க்கு, அதனை வளர்க்கும் நீர்மையராகிய அத்தொடர்புடையாரோ டிணங்குதற்கண் உவகை மிகுதியும், அதனைக் கெடுக்கு நீர்மையராகிய பிறரோடிணங்குதற்கண் வெறுப்பு மிகுதியும், இயல்பானுளவாம்.

விதிமுகத்தாற் கூறினர், சுவைப்பொருட்டுண்ணப்படும் பால் மருந்துமாமாறுபோலச் சாதனமுமாமா றுணர்த்துதற்கு. முன் வருவனவற்றிற்கும் இஃதொக்கும். காமுகனுவானொருவன், ஒரு வனிதையிடத்தன்புடையனென்பது, அவளொக்கலைக் கண்டுழி நிகழும் அன்பின் அளவுபற்றியே தெளியப்படும்; அதுபோல ஈசனுக்கன்புடைமை அவனடியவரைக் கண்டுழி நிகழும்அன்பினளவுபற்றியே தெளியப்படுமாகலான், அடியவர்க்கன்பில்வழி ஈசனுக்கன்புடையார்போலொழுகுதல் நாடகமாத்திரையே பிறிதில்லையென்பார், அடியவர்க்கன்பில்லார் ஈசனுக்கன்பில்லார் என்றும், எவவுயிர்க்கண்ணும் உளனுகிய ஈசனிடத்து அன்புடையார்க்கே அத்தொடர்புபற்றி எவ்வுயிர்க்கும் அன்புடையராதல் கூடுமென்பார், ஈசனுக்கன்பில்லார் எவ்வுயிர்க்கும் அன்பில்லாரென்றும், இவ்விடங்களில் அன்பில்லாதார் தம்முயிர்க்குறுதி செய்துகொள்ளுவா ரல்லரென்பார், தமக்கும் அன்பில்லாரென்றுங் கூறினர். *"அன்பில்லா ரெல்லாந் தமக்குரியர்" என்புழித் தம்மென்றது உடம்பை நோக்கியாகலின், அஃதீண்டைக்கு முரணுமை அறிக. இதன் எதிர்மறைமுகத்தால் அடியவர்க்கன்புடையாரது பெருமையுங் கண்டுகொள்க. அவர்கருமம் உன்கருமமாகச் செய்தலுந் தற்போத முனைத்துநின்று செய்யிற் குற்றமாமென்பார், அருண் ஞானக் குறியினென்ருர். கூசுதல் அவருயர்வும் தன்னிழிபும் நோக்கி நிகழ்வது. கும்பிடுதலுந் தட்டமிடுதலுங் கூத்தாடுதலும் உவகை மிகுதியில்நிகழும் மெய்ப்பாடு. இதனுனே இரண்டாங்கூறு தெரித்துணர்த்தப்பட்டது. முதற்கூறு செங்கமலத் தாளிணைகள் சேரலொட்டாத் திரிமலங்களென ஆண்டே உடம்பொடு புணர்த்தோதி வலியுறுத்தினமையின், வேறு கூறிற்றிலர். உ

அறிவரியான் தனையறிய யாக்கை யாக்கி
அங்கங்கே உயிர்க்குயிராய் அறிவுகொடுத் தருளால்
செறிதலினுல் திருவேடம் சிவனுருவே யாகும்
சிவோகம்பா விக்கும் அத்தாற் சிவனுமாவர்

---

*திருக்குறள் - அன்புடைமை - உ.

குறியதனால் இதயத்தே அரனைக் கூடும்
கொள்கையினால் அரனவர் குறியொடுதாம் அழியும்
நெறியதனாற் சிவமேயாய் நின்றிடுவ ரென்றால்
நேசத்தால் தொழுதிடுநீ பாசத்தார் விடவே. ௩௨௪

(உரை) வேடத்தானும் பாவனையானுஞ் செயலானுந் தன்மையானுந் திருவேடமுடைய மெய்யன்பர் சிவமேயாதல் தெளியக் கிடத்தலின், அதுபற்றி அவரை அரனெனவே தேறி வழிபடுக, ஏனைய பாசப்பற்றுடையாரது பற்று விட்டொழிதற்பொருட்டு.

சிவமாதல் தெளிந்துகோடற்கு வேடமுதலியவற்றுள் ஒன்றே அமையுமென்பார், சிவமாதலை அவற்றோடு தனித்தனி கூட்டிக் கூறினார். அவ்வேடமுடையாரென் றெடுத்துக்கொண் டுரைக்க. பாசத்தார் ஆகுபெயர். ௩

திருக்கோயி லுள்ளிருக்கும் திருமேனி தன்னைச்
சிவனெனவே கண்டவர்க்குச் சிவனுறைவன் அங்கே
உருக்கோலி மந்திரத்தால் எனநினையும் அவர்க்கும்
உளனெங்கும் இலன்இங்கும் உளனென் பார்க்கும்
விருப்பாய வடிவாகி இந்தனத்தின் எரிபோல்
மந்திரத்தின் வந்துதித்து மிகுஞ்சுரபிக் கெங்கும்
உருக்காண வொண்ணாத பால்முலைப்பால் விம்மி
ஒழுகுவது போல்வெளிப்பட் டருளுவன்அன் பர்க்கே.

(உரை) பகுத்துணர்தலின்றிச் சிவலிங்கமுதலிய திருமேனியே சிவமெனக் கண்டு வழிபடுஞ் சரியையாளர்க்குச் சிவன் ஆண்டுவெளிப் படாதுநின்று அருள்செய்வன். அருவப்பொருளாகிய சிவன் ஈசானாதி மந்திரங்களாற் சிவலிங்கமுதலிய திருவுருக் கோலினனெனக் கருதி மந்திரயாசத்தால் வழிபடுங் கிரியையாளர்க்கும், யோகிகளுள்ளம் எங்கணும் இல்லமாக வாழுஞ் சிவன் இத்திருமேனியிலும் இருந்து பூசைகொண்டருளுவனெனக் கருதிச் சாத்தியமந்திரங்களால் வழி படும் யோகிகட்கும், கடைந்தவழித் தோன்றும் எரியுங் கறந்தவழித் தோன்றும் பாலும்போல அவ்வமந்திரங்களால் அவரவர்விரும்பிய வடிவாய் அத்திருமேனிகளில் அவ்வப்போது தோன்றிநின்று அருள் செய்வன். அவர்போல் ஏகதேசமாய்க் குறித்தலின்றி அன்புமாத் திரையான் ஆண்டு வழிபடு ஞானிகட்கு, கன்றை நினைந்த புனிற்று

வின் முலைப்பால்போல, கருணை மிகுதியால் அவ்வன்பே தானாய் எப் போதும் ஆண்டு வெளிப்பட்டுநின்று அருள்செய்வன்; ஆகலான் அஃதறிந்து வழிபடுக.

ஆகலானஃதறிந்து வழிபடுக வென்பது குறிப்பெச்சம். அங்கே யென்பது யாண்டுஞ் சென்றியையும்.மந்திரத்தால் உருக்கோலியென மாறுக. கோலியென்பது பெயர். உளன் உள்ளம். இலனென்பது இல்லெனும் இடப்பெயரடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைமுற்று. இங்கு மென்னுமும்மை இறந்தது தழீஇயிற்று. அன்பர்கட்கு விம்மி யொழு குவது போலெனவே யோகிகட்குக் கறக்கவொழுகும் பால்போலென் பது பெறப்பட்டது. அன்பரென்றது ஈண்டு ஞானிகள்மேற்று, †"அன்ப ரோடு மரீஇ" என்புழிப்போல. திருவேடஞ் சிவனெனத் தெளியுமாறு தொழப்படுவாரது கருத்துவகைபற்றிக் கூறினர். சிவ லாயத்தைச் சிவனெனத் தெளியுமாறு தொழுவாரது கருத்துவகை பற்றிக் கூறினாரெனவுணர்க. ௬

ஞானயோ கக்கிரியா சரியை நாலும்
நாதன்தன் பணிஞானி நாலினுக்கும் உரியன்
ஊனமிலா யோகமுதல் மூன்றினுக்கும் உரியன்
யோகிகிரி யாவான்தான் ஒண்கிரியை யாதி
ஆனஇரண் டினுக்குரியன் சரியையினில் நின்றோன்
அச்சரியைக் கேஉரியன் ஆதலினால் யார்க்கும்
ஈனமிலா ஞானகுரு வேகுருவும் இவனே
ஈசனிவன் தான்என்றும் இறைஞ்சி ஏத்தே. ௯௨௬

(உரை) மேலைச்செய்யுளிற் கூறிய நால்வகைக்கருத்தும் அவ ரவர்மாத்திரைக்கே உரித்தாயிருக்கச் சரியையாளரைப்போல ஞானி வழிபடுத லெற்றுக்கெனின்,—நாலுபாதத்தில் நிகழுங் கிரியையெல் லாங் கர்த்தாவின தூண்மைப்பணியாகலால், உலகின் மருவாதஇன்பத் துள் வைத்த குருவினுபகாரத்தைக் கருதி நால்வகைத் தொழிலும் ஞானி செய்தலே கடப்பாடென்பது உட்டொழில் செய்வார் புறத் தொழிற்கும் உரியரென்னு முறைபற்றியும், ஏனையோர் தத்தந் தொழிற்கேயுரியரென்பது புறத்தொழில் செய்வார் உட்டொழிற்

* சிவஞானபோதம் - சூத் - கஉ.

குரியால்லவென்னுமுறைபற்றியும் உணர்ந்துகொள்ளப்படுவன. இனி, அந்நால்வகைப் பாதத்தில்நிற்கும் மாணாக்கர்க்கு ஆசிரியன்மார் உபதேசித்தற்கட்படும் உரிமையும் இவ்வாறே வைத்துணர்ந்து, எல்லார்க்கும் உபதேசித்தற்குரிய ஞானகுருவே தலையாய குருவென்றும், ஈண்டுக்கூறிய தாபரசங்கமங்களும் இக்குருவடிவின் வேறல்லவென்றுந் தேறி, அவ்விரண்டினும் வழிபடுக.

மேற்கூறிய நால்வகைக் கருத்துக்கும் உரியராவாரைக் கூறுவார், அவற்றையுள்ளடக்கிநிற்கும் ஞானமுதலியவற்றை யுடையாரது இயல்பின்மேல் வைத்துக் கூறினார். சொற்பல்காது மாட்டேற்றின்மேல் வைத்துணர்ந்துகோடற்பொருட்டு, ஆகலினால் இறைஞ்சிஎத்தேஎன்பதனையும் ஈண்டுடன் கூறினார். திருவேடம் ஆலயங்களெல்லாம் அரனெனவே தொழுதிறைஞ்சுதற்கட்படும் விசேடங் கூறியவாறு. ஈசனிவனென்புழி இவனென்பது பகுதிப்பொருள் விகுதி. ஈண்டு ஈசனென்றது திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமேனியை. என்றுமென்னும் உம்மையை எதிரது தழீஇயிற்றுக்கித் திருவேடமும் இவனேயென்றிறைஞ்சியேத்தெனவு முரைத்துக்கொள்க. இவைமூன்று செய்யுளானும் மூன்றுங்கூறுதெரித்துணர்த்திவலியுறுத்தப்பட்டது

மந்திரத்தான் மருந்துகளால் வாய்த்தவியோ கத்தால்
 மணிஇரத குளிகையினால் மற்றும் மற்றும்
தந்திரத்தே சொன்னமுறை செய்ய வேத
 சகலகலை ஞானங்கள் திரிகால ஞானம்
அந்தமிலா அணிமாதி ஞானங்க ளெல்லாம்
 அடைந்திடும் ஆசான்அருளால் அடிசேர் ஞானம்
வந்திடுமற் றொன்றாலும் வாரா தாகும்
 மற்றவையும் அவனருளால் மருவு மன்றே. ௬உ௭

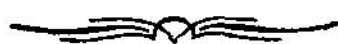
(உரை) ஏனைஞானங்களெல்லாம் ஆசிரியனையின்றியுமமையும்; திருவடிஞானம் ஒருவாற்றானு மாசிரியனையின்றி யமையாது; ஆகலால் இவனேயீச னிவன்றானென்று மிறைஞ்சியேத்து.

ஆகலாலிவனேயீச னிவன்றானென்று மிறைஞ்சியேத்தென்பது குறிப்பெச்சம். அவ்வாறேத்துதற்குரிய பெருமை கூறியவாறு. மற்றவையுமவனருளான் மருவுமென்றது இயைபின்மை நீக்குதற்பொருட்டு.

பரம்பிரமம் இவனென்றும் பரசிவன்தா னென்றும்
பரஞானம் இவனென்றும் பராபரன்தா னென்றும்
அரன்தருஞ்சீர் நிலையெல்லாம் இவனே யென்றும்
அருட்குருவை வழிபடவே அவனிவன்தா னாகிய
இரங்கியவா ரணம்யாமை மீன்அண்டம் சினையை
இயல்பினொடும் பரிசித்தும் நினைந்தும் பார்த்தும்
பரிந்திவைதா மாக்குமா போல்சிவமே யாக்கும்
பரிசித்தும் சிந்தித்தும் பார்த்தும் தானே. நஉஅ

(உரை) சிவபேதமனைத்துங் குருமூர்த்தமேயெனத் தேறி ஞானாசாரியனை வழிபடுக; அங்ஙனம் வழிபடப்பெறின், சிவன் இக்குருவை யாவேசித்து நின்று நாடோறுஞ்செய்யும் பரிசமுதலிய மூன்றானும் அவ்வுயிரைத் தன்வண்ணமாகச் செய்தருளுவன்.

அவ்வாறேத்தினார்க்கு வரும் பயன் கூறியவாறு. பரம்பிரமமென்றது சொரூபசிவத்தையெனவும், பரசிவனென்றது தடத்த சிவத்தை யெனவும், பரஞானமென்றது ஆகுபெயரான் அதனை யுடையாரையெனவும், பராபரனென்றது ஏனைத்தாபரமூர்த்தத்தை யெனவும், அரன்றருஞ் சீர்நிலையென்றது அறுபத்துமும்மை நாயன்மார் முதலிய சிவபத்தர் பொருட்டாக ஆண்டாண்டு வெளிப்பட்டருளி மறையும் மூர்த்தங்கள் எல்லாவற்றினையுமெனவுங் கொள்க. பரஞானமிவனென்றும் பராபரன்றானென்றும் வழிபடுதலதிகாரப் பட்டமையின் ஏனையவுமுடன் கூறினார். எ

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருணந்திசிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

இருபாவிருபஃது மூலமும்

திருவாவடுதுறையாதீனம்

நமச்சிவாயத்தம்பிரான் உரையும்

இந்நூலுக்கு வரலாறவது :—

பூரண கர்த்தாவா யிருக்கப்பட்ட சீகண்டபரமேசுர னருளிச் செய்யப்பட்ட சிவாகமத்தில் ஞானகாண்டமா யிருக்கப்பட்டதைச் சிறீநந்திதேவ தம்பிரானார்க்குக் கடாட்சித்தருள, சிறீநந்திதேவ தம்பிரானார் சனற்குமார பகவானுக்குக் கடாட்சித்தருள, சனற்குமார பகவான் சத்தியஞான தெரிசனிகளுக்குக் கடாட்சித்தருள, சத்தியஞான தம்பிரானார் பரஞ்சோதிமாமுனிக்குக் கடாட்சித்தருள, பரஞ்சோதிமாமுனிகள் திருவெண்ணெய்நல்லூரே திருப்படைவீடாகவுடைய மெய்கண்டதேவ தம்பிரானார்க்குக் கடாட்சித்தருள, அந்த மெய்கண்டதேவ தம்பிரானார் தமது திருவடியைப் பெற்ற அருணந்திதேவ தம்பிரானுக்குக் கடாட்சித்தருள, அவர் அந்த உபதேசத்தின் பயனைச் சிவஞானசித்தி யென்னுந் திருநாமத்தினையுஞ் சாத்தி, வழிநூலாகச் செய்தருளி, அதுவன்றியும் அந்தநூலி லத்தங்கள் விளங்குகை நிமித்தமாக அந்த உபதேச சம்பிரதாயங்களை யெல்லாம் ஆசாரியனை முன்னிலைக் கர்த்தாவாக நாட்டி வினாவாக வெடுத்துக்கொண்டு பத்து வெண்பாவும் பத்தகவலும் இரண்டு பாவாகக்கொண்டு இருபாவிருபது வென்னுந் திருநாமத்தினையுஞ் சாத்தி இந்நூலருளிச்செய்ததென வறிக.

இந்நூலுக்கு வியாக்கியைச் செய்யவேண்டினது கொண்டு மெய் கண்டதேவசந்ததியில் திருவாவடுதுறை நமச்சிவாயபண்டார மரபில் வேலப்ப பண்டாரக் கடாட்சத்தைப் பெற்ற நமச்சிவாயன் வேலப்ப பண்டாரங் கடாட்சித்த உபதேச சம்பிரதாயத்தைச் சகாத்தம் ௲௬௱௩௰௯க்கு செல்லாநின்ற காலத்திலே இந்தச் சாத்திர வியாக்கியும் இதிலாசாரியர் வாக்கியஞ் சத்தியமென்றும் சீஷன்கேட்ட வினு வழு வென்றும் ஆசாரியர் திருவுளம்பற்றினதுக்குச் சாத்திர சம்மதியு மெழுதினதென்றறிக.

இதனை இந்த வுபதேசத்துக்குரிய தம்பிரான்கள்,

"நெல்லுக் குமியுண்டு நீர்க்கு நுரையுண்டு
புல்லிதழ் பூவுக்கு முண்டு"

என்னும் விதியைப்பற்றி யுண்டான குற்றங்களைக் கடிந்து குணங் களைக் கூட்டிக்கொண்டருளவென் றிங்ஙனம் முகவுரை எழுதின துக்கு வரலாறு கூறி யெழுதினதுக்குப் பிரமாணமாவது சிவஞான சித்தியாரிலே,

"போதமிகுத் தோர்தொகுத்த பேதை மைக்கே
பொருந்தினோர் இவர்க்கன்றிக் கதிப்பாற் செல்ல
வேதுநெறி யெனுமிவர்கட் கறிய முன்னு
ளிறைவனரு ணந்திதனக் கியம்ப நந்தி
கோதிலருட் சனற்குமா ரற்குக் கூறக்
குவலயத்தி னவ்வழியெங் குருநாதன் கொண்டு
தீதகல வெமக்களித்த ஞான நூலைத்
தேர்ந்துரைப்பன் சிவஞான சித்தி என்றே"

என்பது கண்டுகொள்க. என்பதனுற் சிவஞானசித்தி யருளின தம்பிரானுர் இந்த இருபாவிருபது மருளிச்செய்தபடியினுலே சிவ ஞானசித்தி ஏதுக் காட்டினதென வறிக. அன்றியும் சிவப்பிர காசத்தினும்,

"தேவர்பிரான் வளர்கயிலை காவல் பூண்ட
திருநந்தி யவர்கணத்தோர் செல்வர் பாரிற்
பாவியசத் தியஞான தெரிசனிக ளடிசேர்
பரஞ்சோதி மாமுனிகள் பதியாம் வெண்ணெய்

மேவியசீர் மெய்கண்ட திறலான் மாறு
விரவுபுக ழருணந்தி''

என்பதை முற்கூறிய அந்த உபதேசக் கிரமத்திற்குச் சொல்லிய வொழுங்கு கண்டுகொள்க.

[இவ் வரலாறும் முகவுரையும் திருவாவடுதுறை நமச்சிவாயத் தம்பிரான் உரைப் பிரதியிற் காணப்படுவன. இவ்வுரைக்கு முற்பட்டதும், இதற்கு ஆதாரமாயுள்ளதும் மதுரைச் சிவப்பிரகாசருரை யென்பது அவ்வுரைப் பிரதியால் விளங்குகின்றது. அதில் இவ்வுரை யிற்போலச் சாத்திரப் பிரமாணங்கள் அதிகம் காணப்படுவனவல்ல ; மற்று உரையிற் சிறிதும் பேதமில்லை. வரலாறும் முகவுரையும் இங் குள்ளதுபோலவே உள்ளன. உரையைப்பற்றிக் கூறுமிடத்து 'இந் நூலுக்கு வியாக்கியைச் செய்யவேண்டினது கொண்டு மெய்கண்ட சந்ததியிற் காவை - அம்பலநாதத் தம்பிரான் திருவடிமரபிலாரில் மதுரை ஞானப்பிரகாசத் தம்பிரான் திருவடியைப்பெற்ற சிவப் பிரகாச ஞானப்பிரகாசத் தம்பிரானுர் கடாட்சித்த உபதேச சம்பிர தாயத்தைச் சகாத்த மாயிரத்து நானூற்றொருபதின்மேற் செல்லா நின்ற காலத்திலே வியாக்கியைச் செய்ததெனவறிக' என்று கூறப் பட்டுள்ளது. இரண்டு உரைகளுக்கும் இடைப்பட்ட காலம் 188 ஆண்டுகள். இச் சிவப்பிரகாசரே சிவப்பிரகாசத்திற்கும் உரைகண்ட னர்.]

வெண்பா

கண்ணுதலுங் கண்டக் கறையுங் கரந்தருளி
மண்ணிடையின் மாக்கண் மலமகற்றும்—வெண்ணெய்நல்லூர்
மெய்கண்டான் என்றொருகான் மேவுவரால் வேறின்மை
கைகண்டார் உள்ளத்திற் கண். க

என்று பாடமோதிக்கோள்க. மேலிதற்கு வியாக்கி.

கண்ணுதலுங் கண்டக் கறையுங் கரந்தருளி - பூரணகத்தாவாக இருக்கப்பட்ட ஸ்ரீகண்ட பரமேசுவரன் ஆசாரிய விக்கிரகமாகத் திருமேனிகொண் டெழுந்தருளும் அவதாரத்து நெற்றியிற் றிருநயன மூர் திருமிடற்றிற் றரித்தருளின நஞ்சமாகிய கறுப்பினையும் மறைவு செய்தருளி,

மண்ணிடையின் மாக்கள் மலமகற்றும் - பூமியின்கண்ணே வியாபரிக்கப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்குண்டாகிய பாசத்தைத் தீக்ஷைக் கிரமங்களினலே போக்குகிற,

வெண்ணெய்நல்லூர் மெய்கண்டான் - திருவெண்ணெய் நல்லூரென்கிற திருப்படைவீட்டிலே திருவவதாரஞ் செய்து, மெய்கண்டதேவனென்கிற திருநாமத்தினையுந் தரித்தருளினவனுமிருக்கும்,

என்றொருகால் மேவுவரால்-என்று ஒருகாற்சென்று பொருந்தி நினைத்தவர்கள்,

வேறின்மை கைகண்டார் உள்ளத்திற்கண் - உயிர்க்குயிராய்நின்றறிவிக்கிற சிவனைத் தங்களிடத்திலே புலப்படக் கண்டவர்கள்.

எனவே, சிவனென்று மாசாரியரென்றும் வேறுயிரா திரண்டுமொருமுதலென்பது கண்டுகொள்க. அப்படியானல் அந்தச் சிவன் இப்படி மானிடவேஷமாக வரவேண்டுவானேனென்னில், அஃதாவது விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலரென்னப்பட்ட மூவகை யான்மாக்களையுஞ் சிவன் இரட்சிக்குமிடத்து யாதாமொரு பட்சிகளை மிருகங்களைப் பிடிக்கவேண்டினவர்க ளததற்கேற்ற பார்வைகளைக் காட்டிப் பிடித்தாற்போல, "எவ்வுலகத்து மூர்த்தி யேதுகொண் டிவணியங்கு, மவ்வுலகத்து மேனி யதுகொண்டிங் கமருமீசன்" என்னும் விதியைப் பற்றி யான்மாக்க ளெடுக்கப்பட்ட வுருவத்துக்குத் தக்க திருமேனி கொண்டருளி இரட்சிக்கை கடனுகையினல் சகலராயுள்ள மானிடரையிரட்சிக்குமிடத்து அவர்களைப்போலே மானிடச் சட்டை சாத்தி ஆசாரிய விக்கிரகமாக வெழுந்தருளினதெனவறிக. என்றிங்ஙனம் பொருள் கூறியதற்குப் பிரமாணமாவது போற்றிப் பஃறொடை வெண்பாவில்,

"நன்னெறிவிஞ் ஞானகலர் நாடுமல மொன்றினையு
மந்நிலையே யுண்ணின் றறுத்தருளிப்—பின்னன்பு
மேவா விளங்கும் பிரளயா கலருக்கு (மெய்காண)த்
தேவாய் மலகன்மந் தீர்த்தருளிப்—பூவலயந்
தன்னின்று நீங்காச் சகலர்க் கவர்போல
முன்னின்று மும்மலந்தீர்த் தாட்கொள்கை—யன்னவனுக்
காதிகுண மாதலினு லாடுந் திருத்தொழிலுஞ்
சோதி மணிமிடற்றுச் சுந்தரமும்—பாதியாம்

பச்சை யிடமும் பவளத் திருச்சடைமேல்
வைச்ச நதியு மதிக்கொழுந்து—மச்சமுற
வாடு மரவு மழகார் திருநுதன்மேல்
நீடுருவ வன்னி நெடுங்கண்ணுங்—கேடிலயங்
கூட்டுந் தமருகமுங் கோல வெரியகலும்
பூட்டரவக் கச்சும் புலியதளும்—வீட்டின்ப
வெள்ளத் தழுத்தி விடுந்தா ளினுமடியார்
உள்ளத்தி னும்பிரியா வொண்சிலம்புங்—கள்ளவினை
வென்று பிறப்பறுக்கச் சாத்தியவீ ரக்கழலு
மொன்றுமுருத் தோன்றாமல் உள்ளடக்கி—யென்று
மிறவாத வின்பத் தெமையிருத்த வேண்டிப்
பிறவா முதல்வன் பிறந்து—நறவாருந்
தாருலா வும்புயத்துச் சம்பந்த நாதனென்று
பேரிலா நாதனொரு பேர்புனைந்து—பாரோர்த
முண்டி யுறக்கம் பயமின்ப மொத்தொழுகிக்
கொண்டு மகிழ்ந்த குணம்போற்றி" [119 - 142]

என்றும், திருவாசகத்தில்,

"அருபரத் தொருவ னவனியில் வந்து
குருபரனாகி யருளிய பெருமையைச்
சிறுமையென் றிகழாதே" [போற்றித்திருவகவல், 75-77]

என்றும், சிவப்பிரகாசத்தில்,

"உணர்வாய் நின்ற ஞானக்
கூத்தனொரு மூர்த்திகொடு குறுகி" [ii, 31]

என்றும்,

"இறையரு ளுருவாய் வந்து கூட்டிடும்" [vi, 1]

என்றும் வரும் ஏதுக்களைக் கண்டுகொள்க. இந்த உதாரணங்கள் காட்டியது இந்நூலாசிரியனை முன்னிலைக் கர்த்தாவாக நாட்டிவருகையால் ஆசாரியனுக்குங் கர்த்தாவுக்கும் வேற்றுமை யில்லையென்னுங் **கருத்தைப்பற்றி** யெனவறிக.

இது கடவுள் வணக்கமாகிய குரு துதி. க

இங்ஙனம் ஆசாரிய மூர்த்தியாகி வந்திரட்சிக்கிற தேவரீர் உயிர்க்குயிராய்நின் றறிவிக்கு மிடத்தும் அடியேனுக் கறியாமை யுண்டாவானேனென்னும் வினாவும் அதற்கு விடையும் மேலருளிச் செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

அகவல்

கண்ணகன் ஞாலத்துக் கதிரவன் றானென
வெண்ணெய்த் தோன்றிய மெய்கண்ட தேவ
காரா கிருகக் கலியாழ் வேலைநின்
பேரா வின்பத் திருத்திய பெரும
வினவ லானா துடையே னெனதுள
நீங்கா நிலைமை யூங்கு முழையால்
அறிவின் மைமலம் பிறிவின் மையெனி
ஞொராவினை யுணர்த்தும் விராய்நின் றனையேற்
றிப்பிய மந்தோ பொய்ப்பகை யாகாய்
சுத்த னமலன் சோதி நாயகன்
முத்தன் பரம்பர னெனும்பெயர் முடியா
வேறுநின் றுணர்த்தின் வியாபக மின்றாய்ப்
பேறு மின்றா மெமக்கெம் பெரும
இருநிலந் தீநீ ரியமானன் காலெனும்
பெருநிலைத் தாண்டவம் பெருமாற் கிலாதலின்
வேறா வுடனா விளம்பல் வேண்டுஞ்
சீறி யருளல் சிறுமை யுடைத்தால்
அறியாது கூறினை யபக்குவ பக்குவக்
குறிபார்த் தருளினங் குருமுத லாயெனின்
அபக்குவ மருளினு மறியேன் மிகத்தகும்
பக்குவம் வேண்டிற் பயனிலை நின்னாற்
பக்குவ மதனாற் பயனீ வரினே
நின்னைப் பருவ நிகழ்த்தா தன்றே
தன்னைப் பாரிலி யென்பதுந் தகுமே
மும்மலஞ் சடமணு மூப்பிள மையினீ
நின்மலன் பருவ நிகழ்த்திய தார்க்கோ
வுணர்வெழு நீக்கத்தை யோதிய தெனினே

இணையிலி யாயினை யென்பதை யறியேன்
யானே நீக்கினுந் தானே நீங்கினுங்
கோனே வேண்டா கூறல் வேண்டுங்
காண்பா ரார்கொல் காட்டாக் காலெனு
மாண்புரை யுணர்ந்திலே மன்ற பாண்டியன்
கேட்பக் கிளக்கு மெய்ஞ்ஞா னத்தி
னுட்பா லவர்க்கரு ளென்பதை யறியே. உ

மேல் வியாக்கி.

கண்ணகன் ஞாலத்துக் கதிரவன் றனென வெண்ணெய்த்தோன்றிய மெய்கண்ட தேவ - இடவிதாகக்கொண்டகன்ற பூமியினிடத்துண்டாகிய இருளைக் கடிவது பொருட்டாக ஆகாசமார்க்கத்திலே தோன்றின ஆதித்தனைப்போல ஆன்மாக்களுக்குண்டாகிய அஞ்ஞானமாகிய இருளைக் கடிவது பொருட்டாகத் திருவெண்ணெய்நல்லூராகிய திருப்படைவீட்டிலே திருவவதாரஞ் செய்தருளின மெய்கண்ட நாதனே,

காராகிருகக் கலி யாழ்வேனை நின் பேராவின்பத் திருத்திய பெரும - அஞ்ஞானமாகிய சிறைச்சாலையிலே மிடிப்பட்டுக் கிடந்தழுந்துகிற அடியேனை நின்னுடைய அசைவற்ற பேரின்ப பரிபூரணத்திலே யிருத்தின தம்பிரானே,

வினவலானுதுடையேன் - அடியேனுக்கு ஒரு வினுத் தேவரீர் சந்நிதியிலே விண்ணப்பஞ் செய்யவேணுமென்று அனவரதமுண்டாயிருந்தது; அது ஏதென்று கேட்டருளுகில்,

எனதுளநீங்கா நிலைமை யூங்குமுளையால் - அடியேனுள்ளத்தை விட்டுநீங்காமல் நிற்கிற முறைமை அநாதியே தொடங்கி மிகவு முண்டாயிருக்குமிடத்தும்,

அறிவின்மை - அடியேனுக்கறியாமை வருவானேனென்று கேட்கில்,

மலம் பிறிவின்மையெனின்-அஃது ஆன்மாவினேடும் அநாதியே கூடி வரப்பட்ட ஆணவமலம் உன்னைவிட்டு நீங்காதபடியினாலே காண் உனக்கு அறியாமை யுண்டானது என்று தேவரீரருளிச்செய்யில்.— அதற்குதாரணம் சித்தியாரில் "அறிவில னமூர்த்த னித்த னராகாதி குணங்க ளோடு" [iv, 38] மென்கிற பாடங் கண்டுகொள்க.

ஒராலினையுணர்த்தும் - அடியேனை விட்டுத் தேவரீர் நீக்கமாக நின்றருளுமென்கின்றதை யுண்டாக்கும்,

விராய் நின்றனையேல் - அப்படி நம்மை நீக்கமாகச்சொல்லாது நாமும் உன்னோடு கூடியே நிற்போமென் றருளிச்செய்யில்.—அதற்கு உதாரணம் சிவஞானபோதத்தில் "மெய்ஞ்ஞானந் தன்னில் விளையா தசத்" [vii, 1] தென்ற பாடத்தில், 'தண்கடனீ ருப்புப் போற் றானே யுளவுளவாய்த் தா' னென்பது கண்டுகொள்க.

திப்பியமந்தோ - அப்படித் தேவரீரருளிச்செய்தது தெய்வீக மானதோர் ஆச்சரியமாகவிருந்தது. அதுவென்னென்று கேட்டருளு கில்,

பொய்ப்பகை யாகாய் - அப்படி அஞ்ஞானத்தோடும் கூடியிருக் கப்பட்ட அடியேனோடுந் தேவரீருங் கூடியிருக்குமாகில் பொய் யென்று சொல்லப்பட்டு வருகிற அஞ்ஞானத்தைச் சோதிக்கிறவ னென்று தேவரீரைச் சொல்லவேண்டியதில்லையாம். அன்றியும்,

சுத்தனமலன் சோதிநாயகன் முத்தன் பரம்பரனெனும் பெயர் முடியா - சுத்தனுயிருக்கிறவனென்றும் நின்மலனென்றும் பேரொளி யாயிருக்கப்பட்ட கத்தாவென்றுஞ் சர்வ வுபாதிகளையுங் கழன்று அப்பாற்பட்டவனென்றும் வத்துவென்று சொல்லப்பட்டதற்கெல்லா மப்பாற்பட்ட வத்துவென்றும் இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட திருநாமங் களுந்தேவரீருக்குண்டாகாது.—அதுவெப்படி யென்னில்,மலரகிதன் மலசம்பந்தியா யிருக்கிறவனோடுகூடி நில்லானென்று சீஷன் வினவ அப்படியல்ல,

வேறுநின் றுணர்த்தின் - அப்படியுன்னோடேகூடி நிற்பதில்லை உன்னறிவுக்கறிவாக நாம் வேறே நின்றே யுன்னையறிவித்து நிற்போ மென்றருளிச்செய்யில்.—உதாரணம் சிவஞானபோதத்தில் " மன்னு சிவன் சன்னிதியின் மற்றுலகஞ் சேட்டித்த, தென்னு மறையி னியல்மறந்தாய் - சொன்னசிவன், கண்ணு யுளம்விளையாற் கண் டறிந்து நிற்குங்கா, ணெண்ணுன் சிவனசத்தை யின்று " [v, 2] என்பது கண்டுகொள்க.

வியாபகமின்றாய்ப் பேறுமின்று மெமக் கெம்பெரும - என்னு டைய பெருமானே அப்பொழுது தேவரீருக்குச் சர்வவியாபியென்கி

றது மில்லையாய் அடியேனுக்குச் சாயுச்சியமென்கிற பேறுமில்லையாம். அன்றியும்,

இருநிலந் தீநீரியமானன் காலெனும் பெருநிலைத் தாண்டவம் பெருமாற் கிலாதலின் - "இருநிலனாய்த் தீயாகி நீரு மாகி இயமானனாயெறியுங் காற்று மாகி, யருநிலைய திங்களாய் நாயி றாகி யாகாய மாயட்ட மூர்த்தி யாகி" [அப்பர், நின்ற திருத்தாண்டகம், 1] என்ற தேவாரத்தின்படி பூரணநிலையாகிய திருக்கூத்துந் தேவரீர்க் கில்லையாம். ஆகையால்,

வேறாவுடனே விளம்பல் வேண்டும் - தேவரீர் அடியேனை யறிவிக்குமிடத்து வேறாகநின் றறிவிக்குமோ உடனே திருவுளம்பற்ற வேணும்,

சீறியருளல் - அப்படி யடியேன் கேட்ட வினாவுக்கு ஆசாரியருற்று விடையமருளிச்செய்யாமற் றிருவுளக்கேடாக வேண்டுவதில்லை. அதுவேனென்று கேட்டருளுகில்,

சிறுமையுடைத்தால் - அடியேன் தற்போதனாகையினாலே தோன்றினதை விசாரியாமல் விண்ணப்பஞ்செய்தேன் அதற்குத்தரமருளிச்செய்து தெளிவிக்கையே வேண்டுவது.—சிறுமையுடைத்தாமென்பதற்கு ஆசாரியர்மேல் வைத்துப் பொருளுரைப்பாருமுளர். அது குருசிஷக் கிரமத்துக்குப் போதாதாகையால் அதுபொருளாகாதெனவறிக. இதல்லாமலுஞ் சிஷன் கேட்ட வினாவுக்கு ஆசாரிய ருத்தாஞ் சொல்லி வரையிலேயுஞ் சிஷனைக் கோபித்துக்கொண்டபடியினாலேயுஞ் சிஷன் வினாவறியாமற் கேட்கிறதும் ஆசாரியர் திருவுளம் பற்றினது சத்தியமென்றுங் கண்டுகொள்க. ஆசாரியர் திருவுளம் பற்றினதுக்குச் சாத்திரத்திலே யுதாரணமெழுதினதினாலு மாசாரியர் வாக்கியமே சத்தியமெனக் கண்டுகொள்க. மேற்பாடம்.

அறியாது கூறினை - அப்படி நீ கேட்ட வினாவுக்கு உத்தாஞ் சொல்லாமற் கோபித்துக்கொண்டோமென்று நீ அறியாமற்சொன்னாய் அப்படியானால் திருவுள்ளக்கேடாவானேனென்று நீ கேட்கில்,

அபக்குவ பக்குவக் குறிபார்த்தருளினங் குரு முதலாய் என்பதை குருமுதலாய் பக்குவாபக்குவக் குறிபார்த்தருளினமென்று பொருளுக்கேற்க மாறுக.பொருளாவது நாம் ஆசாரியமூர்த்த மாகையினாலே யபக்குவனைக் கண்டாற் கோபிக்கிறதும், பக்குவனைக் கண்டாற் பிரியப்படுகிறது மாசாரியனுக்கு முறைமையாகையாலே நாம்

சொன்ன அர்த்தங்களை மாறுபாடாகக் கொள்ளுகையினாலே நாங் கோபித்துக்கொண்டதா யிருக்கும்,

எனில் - அப்படி யருளிச்செய்யில்,

அபக்குவ மருளினுமறியேன் - அடியேன் அபக்குவனாற் றேவரீ ரருளிச்செய்கிற அர்த்தங்களை யறியப்போகிறதில்லை. அது வன்றியும்,

மிதத்தகும் பக்குவம் வேண்டில்-மிகுத்த சத்திநிபாதத்துக்குரிய பக்குவனாயிருக்க வேணுமென் றருளிச்செய்யில்,

பயனில்லை நின்னால் - பக்குவனுக்கொருவர் சாதாரணமாக அறி விக்க வேண்டா அதுகொண்டே தேவரீராலொரு பிரயோசனமும் இல்லையாம் அல்லது,

பக்குவ மதனாற் பயனீவரினே - ஆன்மாக்கள் பக்குவத்துக்குத் தக்க பயனாகத் தேவரீரெழுந்தருளுமாகில்.—உதாரணம் சிவப்பிர காசத்தில் "நாடிய சத்தினிபாதம் நாலு பாதம் நண்ணும்வகை யெண் ணரிய ஞான பாதங் கூடுமவர் தமக்குணர்வாய் நின்ற ஞானக் கூத்த னொரு மூர்த்திகொடு குறுகி மோக, நீடியகே வலசகல நிகழாவாறு நிறுத்திமல மறுக்குமிது நிலையார் சுத்தங், கேடில்புகழ் தருஞ்சரியை கிரியா யோகக் கேண்மையரே லிவையுணர்த்தக் கிளக்கு நூலே" [ii, 31] என்பது கண்டுகொள்க.

நின்னைப்பருவ நிகழ்த்தாது - அந்தப் பக்குவமென்று சொல்லப் பட்டது சடமானபடியாலே அது தேவரீரை அடியேனுக் குண்டாக் காது,

அன்றே - அதல்ல, அந்தப்பக்குவமே யுண்டாக்குமென்கிலோ,

தன்னொப்பாரிலி யென்பதுந்தகுமே - தேவரீர் ஒத்தாரும் மிக் காரு மில்லாதவரொன்று சிவாகமங்கள் சொல்லுகிறதும் வழக்கல்ல வாம். அதுவன்றியும்,

மும்மலஞ் சடமணு மூப்பிளமையின்றி நின்மலன் - ஆணவ மாயை காமியமெனப்பட்ட மூன்று மலங்களுஞ் சடமாயிருப்ப தொன்று ஆன்மாவோவென்றால் அச்சுமாறி யெடுக்கையினால் மூப் பிளமை யில்லாதவன் தேவரீரோ வென்றாற் றேகசம்பந்தமுமில்லா மல் அமலனாயிருக்கையினாலே வயதுசொல்ல வொண்ணாது,

பருவம் நிகழ்த்திய தார்க்கோ - ஆகையிஞற் பக்குவமென் றரு ளிச்செய்வது ஆர்க்காவது,

உணர்வெழு நீக்கத்தை யோதியது - உனக்கொரு அறிவுண்டா மிடத்து அந்தமலங்கள் நீங்குகிற அவதரத்தையாயிருக்கும் நாம் பக்குவ மென்று சொன்னது.—உதாரணம் சிவப்பிரகாசத்தில் "எண்ணரிதா" யென்ற பாடத்தில், "மலபாகம் பொருந்தியக்கா லருளா, லுண்ணிலவு மொளியதனு லிருளகற்றிப் பாத, முற்றிடு" [ii, 1] மென்றது கண்டு கொள்க.

எனினே - என்று தேவரீரருளிச்செய்யில்,

இணையிலி யாயினை யென்பதை யறியேன் - தேவரீர் ஒத்தாரு மிக்காரு மில்லாதவரென்கிறதை யடியேனின்றே விட்டேன். அதே னென்று கேட்டருளுகில்,

யானே நீக்கினுந் தானே நீங்கினுங் கோனே வேண்டா - அந்த மலங்களை யடியேன் தானே நீக்கிக்கொள்ளுவே னவை தானுகப் போவது தேவரீர் வேண்டுவதில்லையாம், ஆகையாலே

கூறல் வேண்டும் - திருவுளம்பற்றவேணும்,

காண்பார் ஆர்கொல் காட்டாக் காலெனு மாண்புரை யுணர்ந்திலை- "காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக்கா" [அப்பர், தனித்திருத்தாண் டகம்,3] லென்னும் அழகிய தேவாரத்தின் சொற்களை யறிந்தாயில்லை,.

மன்ற - அறுதிப்பட,

பாண்டியன் கேட்பக் கிளத்து மெய்ஞ்ஞானத்தின் - பாண்டிய ராசாவானவன் கேட்கத்தக்கதாகச் சம்பந்தப்பெருமா ளுயனூருளிச் செய்த உண்மை ஞானமாகிய திருவாக்கிலுள்ள தேவாரத்திலே,

ஆட்பாலவர்க் கருளென்பதை யறியே - "ஆட்பாலவர்க் கருளும் வண்ணமு மாதிமாண்புங், கேட்பான்புகி லளவில்லை கிளக்க வேண்டா" [திருப்பாசுரம், 4] வென்ற திருவாக்கின் முறைமைபோல அடியாராயுள்ளவர்கள் ஆசாரியர் திருவுளம்பற்றினதைச் சத்தியமாகக் கொள்ளுவதல்லாமல் விகற்பித்துக்கேட்க வழக்கில்லை. உ

இங்ஙனம் பதியிலக்கணங்கேட்ட மாணவகன், பசுவிலக்கணங் கேட்கும் வினு மேலருளிச் செய்கின்றது.

அறிவறி யாமை யிரண்டு மடியேன்
செறிதலான் மெய்கண்ட தேவே—யறிவோ

வறியேனே யாதென்று கூறுகே னாய்ந்து
குறிமாறு கொள்ளாமற் கூறு. ரு

மேல் வியாக்கி.

அறிவறியாமை யிரண்டு மடியேன் செறிதலான் - அடியேன் ஒரு அவதாரத்திலே யறிந்தும் ஒரு அவதாரத்திலே அறியாமலுமாக இந்த இரண்டு பகுதியும் அடியேன் கூடிவருகையினாலே,

மெய்கண்டதேவே - மெய்கண்டதேவனே,

அறிவோ வறியேனோ யாதென்று கூறுகேன் - அடியேனை அறிவென்று சொல்லப்பட்டிருக்குமோ அறியாதவனென்று சொல்லப்பட்டிருக்குமோ இவையிரண்டினும் ஏதென்று விண்ணப்பஞ் செய்வேன்,

ஆய்ந்து - இவையிரண்டு பகுதியையுந் திருவுளத்திலே யாராய்ந்து பார்த்தருளி,

குறிமாறு கொள்ளாமற் கூறு - தேவரீரருளிச்செய்த அத்தத்தின் குறிப்புக்கு அடியேன் மறுத்து விண்ணப்பஞ் செய்யாம லருளிச்செய்தருள்.

அதற்கு விடையம் ஆன்மா அறிவித்தாலறிகிறவனென்றவாறு. உதாரணம் சித்தியாரில் "அறிவிக்கப் படுஞ்சித்து மிவ" [xi, 11] னென்றும், சிவஞானபோதத்தில் "அறிவிக்கவன்றி வறியா வுளங்க" [viii, 4] ளென்றும், திருவாசகத்தில் "அறிவி லாமை யன்றே கண்டதாண்டநா" [திருச்சதகம், 50] னென்றும். கத்தா அறிவுடையவன் பாசம் அறிவித்தாலுமறியாது ஆத்மா அறிவித்தாலறிகிறவ னென்பது கண்டுகொள்க. ரு

இங்ஙனம் பசுவிலக்கணங் கேட்ட மாணவகன் பாசவிலக்கணங் கேட்கும் வினா மேலருளிச் செய்கின்றது.

கூறிய மூன்று மலத்தின் குணக்குறி
வேறு கிளக்கின் விகற்பங் கற்பங்
குரோத மோகங் கொலையஞர் மதநகை
விராயெண் குணனுமா ணவமெனை விளம்பினை
யஞ்ஞா னம்பொய் யயர்வே மோகம்
பைசா சூநிய மாச்சரி யம்பய
மாயவேழ் குணனு மாயைக் கருளினை

யிருத்தலுங் கிடத்தலு மிருவினை யியற்றலும்
விடுத்தலும் பரங்கைத மேவலென் றெடுத்த
அறுவகைக் குணமுங் கருமத் தருளினை
யாங்கவை தானு நீங்காது நின்று
தன்வழிச் செலுத்தித் தானே தானு
மென்வழி யென்பதொன் றின்று மன்ன
வூரும் பேரு முருவுங் கொண்டெ
னூரும் பேரு முருவுங் கெடுத்த
பெண்ணை சூழ்ந்த வெண்ணெயம் பதியிற்
சைவ சிகாமணி மெய்யர் மெய்ய
மும்மலஞ் சடமென மொழிந்தனை யம்ம
மாறுகோள் கூறல் போலுந் தேறுஞ்
சடஞ்செய லதனைச் சார்ந்திடு மெனினே
கடம்பட மதனுட் கண்டிலம் விடம்படு
மூன்றிரள் போன்ற தாயிற் றோன்றி
யணைந்தாங் ககறல் வேண்டுங் குணங்களும்
பன்மையின் றுகு மெம்மைவந் தணைதரத்
தானோ மாட்டா தியானோ செய்கில
னீயோ செய்யாய் நின்மல னுயிட்
டியல்பெனிற் போகா தென்று மயல்கெடப்
பந்தம் வந்த வாறிங்
கந்த மாதி யில்லா யருளே. ௬

மேல் வியாக்கி.

கூறியமூன்று மலத்தின் குணக்குறி வேறுகிளக்கின் - அடியே னுக்கு முன்னே உபதேசக் கிரமமாகப் பதி பசு பாசமாகிய திரி பதார்த்தங்களையுந் தேவரீரருளிச்செய்கிற அவதாரத்து ஆணவ மாயை காமிய மென்னப்பட்ட மூன்று மலங்களினுடைய குணங்களையுங் குறிகளையும் வெவ்வேறாகச் சொல்லுமிடத்து,

விகற்பங் கற்பங் குரோதமோகங் கொலையஞர் மதநகை விரா யெண்குணனு மாணவமென விளம்பினை - ஆன்ம போதமானது

யாதாமொன்றுக்குத் தன்னை விகற்பித்துத் தானொழிய மற்றொரு வனு மொவ்வாதவனென்று நிற்கிறதும், யாதாமொன்றுகளைச் சங்கற் பித்துக்கொண்டு நிற்கிறதும், யாதொன்றுக்குக் கோபம்பண்ணிக் கொண்டு நிற்கிறதும், யாதாமொன்றிலே யாசைப்படுகிறதும், யாதா மோருயிர்களைச் சேதனம் பண்ணுகிறதும், யாதாமொரு துன்பங் கள் தன்னிடத்திலே வந்துற்றால் விதனப்படுகிறதும், யாதா மொன்றுகளைச் சொல்லுமிடத்துஞ் செய்யுமிடத்தும் அகங்காரமாய் நிற்கிறதும், யாதாமொன்றுக்குஞ் சிரித்துக்கொண்டு திரிகிறதும் ஆக இங்ஙனங் கூறப்பட்ட குணங்களெட்டும் ஆணவமலத்துடைய தென்று அருளிச்செய்தருளினாய். அன்றியும்,

அஞ்ஞானம் பொய்யயர்வே மோகம் பைசா சூனிய மாச்சரி யம் பயமாவேழ் குணனு மாயைக்கருளினை - பொல்லாங்குகளைச் செய்கிறதும், பொய் சொல்லுகிறதும், மயங்கிக்கொண்டு வருத்தப்படு கிறதும், மூர்ச்சித்துக் கிடக்கிறதும், பிறர்க் கழுக்காறுசெய்து கேடு நினைக்கிறதும், பிறரோடு வயிரிஷ்யம் பாராட்டுகிறதும், உயிர்க்கிறுதி வருமென்று அச்சப்பட்டுத் திரிகையும் ஆக விங்ஙனஞ் சொல்லப் பட்ட குணங்களேழும் மாயைக்குள்ள குணங்களென்று அருளிச் செய்தருளினாய். அன்றியும்,

இருத்தலுங் கிடத்தலு மிருவினை யியற்றலும் விடுத்தலும் பா மிந்தை மேவலென் றெடுத்த வறுவகைக் குணனுங் கருமத்தருளினை - ஒவ்வொரு தலங்களைப்பற்றி யிருக்கிறதும், சரீர வருத்தங்களாய்க் கிடக்கிறதும், புண்ணியங்களைச் செய்கிறதும், பாவங்களைச் செய்கிற தும், ஒவ்வொரு பற்றுக்களாய் நின்ற தொந்தனைகள் விட்டுப் போகிறதும், சர்வரையு நிந்தித்து நடக்கிறதே தொழிலாகப் பொருந்தியிருக்கிறதும் என்றிங்ஙனஞ் சேர்ந்திருக்கப்பட்ட அறு வகைக் குணங்களையுங் கன்மமலத்துக்குள்ளதென்று அருளிச்செய் தருளினாய்,

ஆங்கவைதானு நீங்காது நின்று தன்வழிச் செலுத்தி - அவ் விடத்து முன்னே சொல்லப்பட்ட காரண மலங்களினின்றும் விரியப் பட்ட காரியமாகிய இருபத்தொரு வகையும் அடியேனைவிட்டு நீங் காம லனவரதமும் தமக்குண்டான தொழில்களின் முறைமையிலே யடியேனையுந் தொழிற்படுத்தி,

தானே தாளுய் - அடியேனென்ருெரு முதலில்லை யெனும் படி மறைத்துத் தாமொழிய வேறொன்றுமில்லை யென்னும்படி மேலிட்டு நின்றுகொண்டு,

என்வழி யென்பதொன்றின்ரு மன்ன - தம்பிரானே அடியே னிச்சைவழி யென்கிறது ஒரு சற்றும் வருகிறதில்லையாம்,

ஊரும் பேரு முருவுங் கொண்டென் னூரும் பேரு முருவுங் கெடுத்த - அடியேனுக்குண்டா யிருக்கப்பட்ட கன்மங்களை நீக்குகை பொருட்டாக ஊரும்பேரு முருவுமில்லாத தேவரீர் ஊரும்பேரு முருவுங் கொண்டு அடியேனுக்குண்டா யிருக்கப்பட்ட வூரினையும் பேரினையு முருவினையுங் கெடுத்த.—என்னவே, மேலொரு செனன மெடாத வண்ணங் கெடுத்துப் போட்டவ னென்பது கருத்து.

பெண்ணை சூழ்ந்த வெண்ணெயம் பதியிற் சைவசிகாமணி- பெண்ணையாற்றுநீர் சூழப்பட்ட திருவெண்ணெய்நல்லூரி லெழுந் தருளி யிருப்பதாய்ச் சைவசமயத்துக்கோ ரபிஷேகரத்தினமாயுள்ள வனே,

மெய்யர்மெய்ய - பிரபஞ்சமாகிய பொய்யைக் கடியப்பட்ட சத் திய வான்களுக்கு உண்மையாக வுள்ளவனே,

மும்மலஞ் சடமென மொழிந்தனை - அடியேனுக்கு முன்னே உபதேசக்கிரமமாக அருளிச்செய்கிற அவதாரத்திலே ஆணவமாயை காமியமென்னப்பட்ட மூன்று மலங்களையுஞ் சடமாகிய அசேதன மென் றருளிச்செய்தனை,

அம்ம - அடியேன் விண்ணப்பஞ் செய்கிறதை யழகிதாகக் கேட்பாயாக,

மாறுகோள் கூறல்போலும் - அடியேனுக்கு முன்னே அருளிச் செய்த அவதாரத்திலே சித்தாகிய மலங்களைச் சடமென்று மாறு பாடாக அருளிச் செய்ததாயிருக்கும், அப்படியல்லக்காண்,

தேறுஞ்சடம் - அறுதியாக வந்த மலங்கள் சடமே தப்பாது.—உதாரணம் உண்மைநெறி விளக்கத்தில் "மலஞ்சட மென்றல் காட்சி" யென்றும், சிவப்பிரகாசத்தில் "மாயைதா னசித்துருவாய் மருவ மாட்டா" [ii, 5] தென்றும், சித்தியாரில் "உலகத்துச்கோர், வித்துமா யசித்தா" [ii, 53] யென்றுங் கண்டுகொள்க. என்று தேவரீ ரருளிச் செய்யில் அவை சேட்டைப் படுவானேனென்று நீ கேட்கில்,

செயலதனைச் சார்ந்திடும் - நீ யறிவாயுள்ளவனுகையாலே உன்ஞேடுங் கூடுகையால் அந்த மலங்களுஞ் சேட்டைப்பட்டதாயிருக்கும்.—உதாரணம் சிவப்பிரகாசத்தில் "அன்னியமா னவையுணர்த்தி அநனியமாய் நிறைந்த வறிவறியா மையினுலு மருணிலவுங் காலந், தன்னிலவ னேயாவு மாய்நின்ற தொன்மை தாமுணர்த லானுமுயிர் தானெனவொன் றிலதாய், மன்னியிடு மலம்" [ii, 18] என்பதுங் கண்டுகொள்க.

எனினே - என்று தேவரீ ரருளிச்செய்யில்,

கடம்பட மதனுட் கண்டிலம் - கடபடாதியாயுள்ள சால் குடம் புடைவை சீலை அடியேஞேடுங் கூடின அவதாரத்து அப்படிச் சேட்டைப்படக் கண்டேனில்லை யென்று நீ கேட்கில்,

விடம்படு மூன்றிரள் போன்றது - அந்த மலங்கள் இந்தக் கடபடாதிகள்போல அல்ல விடத்தையுடைய வச்சநாபி முதலாயுள்ள நஞ்சுகள் சடமாயிருந்தாலும் அறிவாயுள்ள ஆன்மாக்கள் புசித்த அவதாரத்து அந்த அறிவை யழித்துத் தம்குண மேலிட்டு மயக்கிஞற்போல அந்த மலங்களுஞ் சடமாயிருந்தாலும் அறிவாயுள்ள உன்ஞேடே சம்பந்தமான அவதாரத்து அவையு மப்படியே மேலிட்டு மயக்கும்,

ஆயில் - அப்படியானல்,

தோன்றி யணைந்தாங் ககறல்வேண்டும் - அந்த நஞ்சானது புசித்தவர்களை மேலிட்டு மறைத்து நின்று மீளவும் விட்டுப் போஞற்போல இந்த மலங்களும் அப்படிச் செய்யவேணும் அப்படிக் கண்டோமில்லையே, அன்றியும்,

குணங்களும் பன்மையின்ருகும் - இந்த மலங்களுக் குவமையாகச் சொல்லப்பட்ட நஞ்சுகளுக்கு இந்த மலங்களைப்போலப் பல குணங்களுஞ் செய்யக் கண்டதுமில்லை. ஆகையாலது திருட்டாந்த விரோதமென்று கொள்க, அதுவன்றியும் அந்த மலங்கள்தான்,

எம்மை வந்தணைதரத்தாஞே மாட்டாது - அவை சடமேயாஞல் அடியேனை வந்து பொருந்துகைக்குத் தாஞகமாட்டாது,

யாஞே செய்கிலன் - அடியேனுக்குக் குற்றமாயுள்ளது வேணுமென்று அடியேன் ருனே யுண்டாக்கிக்கொள்ளுவதுமில்லை,

நீயோ செய்யாய் நின்மலனாயிட்டு - தேவரீர் அமலனா யிருக் கையினாலே அஞ்ஞானமாகிய மலங்களை அடியேனுக் குண்டாக்கப் போகிறதுமில்லை, இவை மூன்றுவகையு மின்றி,

இயல்பெனில் - அந்த மலங்கள் ஆன்மாவுள்ளவன்றே சுபாவ மாக வுள்ளதென் றருளிச்செய்யில்,

போகாதென்றும் - பாலில் வெளுப்பும் கரியிற் கறுப்பும்போல இயல்பாயுள்ள சுபாவத்தினுக்கு ஒருகாலத்தினும் அழிவில்லையாம்,

மயல்கெட - அடியேனுக்கு அந்தச் சந்தேகந் தீரத்தக்கதாக,

பந்தம் வந்தவாறிங் கந்தமாதி யில்லா யருளே - முடிவும் முதலு மில்லாத தம்பிரானே இந்தப் பாசபந்தங்கள் அடியேனோடு வந்து பொருந்தின முறைமை எப்படியென் றருளிச்செய்யவேணும்.

அதற்கு விடையம் நெல்லுக்கு உமிபோலவுஞ் செம்பிற் காளிதம் போலவும் அநாதிசையோகம். அதற்கு உதாரணம் சிவஞானபோதத் தில் "நெல்லுக்குமியு நிகழ்செம்பி னிற்களிம்புஞ், சொல்லிற் புதி தன்று தொன்மையே" [ii, 7] யென்றும், சித்தியாரில் "மும்மல நெல்லினுக்கு மூளையொடு தவிடு மிப்போ" [ii, 86] லென்றும், சிவப் பிரகாசத்தில் "நெல்லின்மூளை தவிடுமிப்போ லநாதியாக, நிறுத்தி டுவ" [ii, 7] ரென்றுஞ் சொன்ன முறை கண்டுகொள்க ௪

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மலங்கள் அடியேனோடுந் தேவரீருங் கூடி நின்றறிவிக்குமிடத்தும் அடியேனை மயக்குகிற வழி எப்படி யென்னும் வினா மேலருளிச்செய்கின்றது* என்று சொல்லுவா ருளர். அது வினாவல்ல. பதியிலக்கணம் பசுவிலக்கணம் பாசவிலக் கணஞ் சொல்லிப் பாசதரிசனஞ் சொல்லி ஆன்மதரிசனஞ் சொல்லவேண்டுகையாலும் மல தரிசனம் வேறே சொல்லாதபடியி னாலுந் தேவரீரருள்முன்னே பாசம் நில்லாது அடியேனுக்குச் சுதந் தரமாய்க் காண அறிவுமில்லை இந்த மலத்தைக் கண்ட முறைமை எப் படி யென்னும் வினா மேலருளிச்செய்கின்றது.

அருள்முன்பு நில்லா தடியேற்குக் கண்ணின்
றிருள்கண்ட வாறென்கொ லெந்தாய்—மருள்கொண்ட

* இது வரையே சிவப்பிரகாசருரையில் அவதாரிகையாகக் காணப்படுகிறது.

மாலையா வெண்ணெய்வாழ் மன்னவா வென்னுடைய
மாலையா மாற்ற மதி. ௫

மேல் வியாக்கி.

அருள்முன்பு நில்லாது - அந்த மலங்கள் அஞ்ஞான மாகையாலே தேவரீர் சந்நிதியிலே நில்லாது,

அடியேற்குக் கண்ணின்று இருள்கண்டவா றென்கொ லெந்தாய் - அடியேனுக்குச் சுதந்தரமாகக் காணுமறிவில்லை தம்பிரானே இருளாகிய மலத்தைக் கண்ட முறைமை யெப்படி,

*மருள் கொண்ட மாலையா-மருளாகிய பண்ணை வண்டுகளிருந்து பாடப்பட்ட மாலையினையுடையானே,

வெண்ணெய்வாழ் மன்னவா - திருவெண்ணெய் நல்லூரிலே யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட தம்பிரானே,

என்னுடைய மால் - அடியேனுக் குண்டாயிருக்கப்பட்ட இந்த மயக்கத்தை,

ஐயா - அடியேனுக்குச் சுவாமியாயுள்ளவனே,

மாற்ற மதி - போகத்தக்கதாகத் திருவுளத்தடைத்தருள்.

விடையம் மலதரிசனம். பரமசுகத்திலே யழுந்துமிடத்து இது வரையும் மல சம்பந்தத்தினாலேயல்லவோ சுகத்தைப் பெறாதிருந்தோ மென் றனுமானத்தினாலே யறிக. உதாரணம் சிவப்பிரகாசத்தில் "அன்னியமா னவையுணர்த்தி யகன்றியமாய் நிறைந்த வறிவறியா மையினானு மருணிலவுங் காலந், தன்னிலவ னேயாவு மாய்நின்ற தொன்மை தாமுணர்த லானுமுயிர் தானெனவொன் றிலதாய், மன்னியிடுமல" [ii, 18]மென்பது கண்டுகொள்க. ௫

இனி இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட ஆன்மாவினியல்பு எப்படி யென்னும் வினா மேலருளிச் செய்கின்றது.

மதிநுதல் பாக னாகிக் கதிதர
வெண்ணெய்த் தோன்றி நண்ணியுள் புகுந்தெ
னுளம்வெளி செய்துன் னளவில் காட்சி
காட்டியெற் காட்டினை யெனினு நாட்டியெ
னுண்மையும் பெருமையு நுவலி னண்ணல்

---

* மருளா - குறிஞ்சியாழ்த்திறம்.

பாதாள சத்தி பரியந்த மாக
வோதி யுணர்ந்த நானே யேக
முழுத்து நின்றனனே முதல்வ முழுத்தும்
புலன்கடைப் பூழை நுழைந்தனன் கலங்கி
யாங்கைந் தவத்தையு மடைந்தன னீங்கிப்
போக்கு வரவு புரிந்தனன் றாக்கி
யெவ்விடத் துண்மையு மிவ்விடத் தார்தலுஞ்
செல்விடத் தெய்தலுந் தெரித்த மூன்றினு
ளொன்றெனக் கருளல் வேண்டு மென்று
மில்ல திலதா யுள்ள துளதெனுஞ்
சொல்லே சொல்லாய்ச் சொல்லுங் காலைச்
சிறுத்தலும் பெருத்தலு மிலவே நிறுத்தி
யானே யெறும்பி னுனது போலெனின்
ஞான மன்றவை காய வாழ்க்கை
மற்றவை யடைந்தன வுளவெனி னற்றன்று
விட்ட குறையி னறிந்து தொன்று
தொட்டுவந் தனவென வேண்டு நட்ட
பெரியதிற் பெருமையுஞ் சிறியதிற் சிறுமையு
முரியது நினக்கே யுண்மை பெரியோய்
எனக்கின் றருகு மென்று
மனக்கினி யாயினி மற்றது மொழியே. சு

மேல் வியாக்கி.

மதிநுதல் பாகனுகி - சந்திரனைப்போலத் திருநெற்றியினை யுடைய பரமேசுவரியை ஒருபாகத்திலே தரித்தருளியிருக்கப்பட்ட தேவரீர்,

கதிதர வெண்ணைத் தோன்றி - அடியேனுக்கு மோக்ஷத்தைத் தருவது பொருட்டாகத் திருவெண்ணெய் நல்லூரிலே திருவவதாரஞ் செய்தருளி,

நண்ணியுள் புகுந்து - அடியேனிடத்திலே வந்து பொருந்தி,

என்னுளம் வெளிசெய்து - அடியேனிடத்திலுண்டாகிய அஞ்ஞானத்தையும் நீக்கிச் சிவஞானத்தையும் பிரகாசிப்பித்து,

உன்னளவில் காட்சி காட்டி - ஆன்ம போதத்தால் அளவுபடுத்த வொண்ணாத உன்னுடைய இயல்பினையும் அடியேனுக்குத் தரிசனப் படுத்தி,

எற்காட்டினை - அடியேனுடைய இயல்பினையுந் தரிசனப் படுத்தினாய்,

எனினும் - அப்படித் தரிசனப்படுத்தின யானாலும்,

நாட்டியென் னுண்மையும் பெருமையும் நுவலில் - தேவரீர் அறுதிப்படுத்தி யருளிச்செய்யப்பட்ட அடியேனுடைய மெய்மை யையும் வியாத்தத்தையும் விண்ணப்பஞ் செய்யுமிடத்து,

அண்ணல் பாதாள சத்தி பரியந்தமாக - தம்பிரானே பாதாள சத்தி முடிவாக,

ஓதியுணர்ந்த நானே யேக முழுத்து நின்றனனே - நூல்களைக் கற் றறிந்து அடியேனறிவுசென் றறியப்பட்டவிடமெல்லாம் அடியேன் தானே முழுதும் வியாத்தமாய் நின்றதுண்டே,

முதல்வ - சருவான்மாக்களுக்கும் ஒருமுதலாகி நின்றுணர்த்து கிற கத்தாவே,

முழுத்தும் - அப்படி யோதியுணர்ந்த விடமெங்கும் அடியேன் வியாத்தியா யிருக்குமிடத்தும்,

புலன்கடைப் பூழை நுழைந்தனன் - ஒன்றை யறியுமிடத்துச் சோத்திராதிகளாயுள்ள அற்பத் துவாரங்களாகிய புலன்களோடுங் கூடி யறிந்தேன்,

கலங்கி யாங்கைந் தவத்தையு மடைந்தனன் - அடியேனறிகிற அறிவையும் விட்டு மயங்கி அவ்விடத்திலே சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியம் அதீத மென்னப்பட்ட அஞ்சவத்தைகளும் பட்டு நின்றனன். அன்றியும்,

நீங்கிப் போக்குவரவு புரிந்தனன் - அப்படிக்கூடி வாதனைசெய்து நிற்கிற சரீரத்தையும் விட்டு நீங்கி மீளவுமொவ்வொரு சரீரங்களை வந்தெடுப்பதுஞ் செய்தேன்,

தூக்கி - இவையிற்றைத் திருவுள்ளத்திலே யாராய்ந்து பார்த் தருளி,

எவ்விடத்துண்மையும் - அடியேன் ஓதி யுணர்ந்த விடமெங் கும் அடியேன் வியாத்தமா யிருக்கிறதும்,

இவ்விடத்தார்தலும் - இப்பொழுதிந்தச் சரீரத்தோடுங் கூடி நின்று சீவிக்கிறதும் அவத்தைப்படுகிறதும்,

செல்லிடத்தெய்தலும் - இந்தச் சரீர மொந்தனைவிட்டுப் புண்ணிய பாவங்களுக் கீடான சுவர்க்க நரகங்களிலே சென்றனுபவிக்கிறதும்,

தெரித்த மூன்றினு ளொன்றெனக் கருளல்வேண்டும் - தேவரீர் இவை மூன்று பகுதியிலும் இதுவாயிருக்கும் ஆன்மாவி னுண்மையென்று ஒன்றை அடியேனுக்குத் தெரிய அருளிச் செய்தருளவேணும். அப்படி ஒன்றைச் சொல்லுகிறதென்ன மரபு அவை மூன்று பகுதியும் ஆன்மாவுக் குடையதல்லவோ என்று திருவுளஞ் செய்யுமானால்.—அதற்கு உதாரணம் சித்தியாரில் "சூக்கும தேகியாகித் தூலரு பத்தின் மன்னிச், சாக்கிர முதலா யுள்ள வவத்தையுட் டங்கி யெங்கும், போக்கொடு வரவு மெல்லாம் புரிந்துபுண் ணியங்கள் பாவ, மாக்கியும் பலங்க ளெல்லா மருந்தியு நிற்கு மான்மா" [iv,22] வென்பது கண்டுகொள்க.

என்று மில்ல திலதா யுள்ள துளதெனுஞ் சொல்லே சொல்லாய்ச் சொல்லுங்காலை - எக்காலத்து மொவ்வொன்றி னியல்புதனைச் சொல்லுமிடத்து இல்லாதது இல்லாததே உள்ளது உள்ளதேயென்று சொல்லுகிற சொல்லே அறுதிப்பட்ட சொல்லாகச் சொல்லுமிடத்து,

சிறுத்தலும் பெருத்தலு மிலவே - ஒரு முதலாயிருக்கப்பட்ட ஆன்மா ஓர் அவதரத்திலே சிறுத்தும் ஓர் அவதரத்திலே பெருத்தும் வர வழக்கில்லையே,

நிறுத்தி யானை யெறும்பி னுளது போல் - அது நிற்க அப்படிச் சிறுத்தும் பெருத்தும் வாராது எப்பொழுதும் ஒருதன்மையாய் வியாத்தமா யிருக்குமிடத்தும் யோனி சம்பந்தஞ்செய்து அது வதுவாய் நிற்கிறது ஆனையாய் நின்ற ஆன்மா எறும்பானாற்போ லிருககும்,

எனில் - என்று தேவரீ ரருளிச்செய்யில்.—உதாரணம் சிவஞான போதத்தில் "மாயா தனுவிளக்காய் மற்றுள்ளங் காணாதே, லாயாதா மொன்றை யதுவதுவாய்" [iv, 5] என்றது கண்டுகொள்க.

ஞானமன்றவை சாய வாழ்க்கை - தேவரீ ரருளிச்செய்தது அடியேன் கேட்ட அறிவையல்ல சரீரத்தின் வழக்கைச் சொல்லலாம் அத்தனே,

மற்றவை யடைந்தனவுள - நாம் அப்படிச் சொன்னதும் அறிவாயுள்ள ஆன்மாக் கன்மத்துக்கேற்ற ஒவ்வொரு சரீரங்களோடுங் கூடி அதற்கேற்ற அறிவு சீவித்து நிற்குமென்று சொன்னோம்.—அதற்கு உதாரணம் சிவப்பிரகாசத்தில் "செறிந்திடு முடலுள் மன்னிச் சேர் புலன் வாயில் பற்றி, யறிந்தறி லழுந்து" [iii, 2] மென்பது கண்டு கொள்க.

எனில் - என்றருளிச் செய்யில்,

அற்றன்று - அது அப்படியன்று, அதுவென்னென்று கேட்டருளுகில்,

விட்ட குறையி னறிந்து தொன்று தொட்டு வந்தன வென வேண்டும் - அப்படிக் கூடின கூடின யோனிக்குத் தக்க வறிவாயிருக்குமே யாகில் முன்னெ யெடுத்தெடுத்து விட்டுவந்த யோனிகளை இன்னதின்னதல்லவோ வென்றறிய வேணும். அப்படியல்ல கூடின யோனிக்குத் தக்கதாக ஆன்மா அறிந்து சீவித்து நிற்குமென்று நாம் சொன்னது அந்தந்த அவதாரந்தோறும் எடுக்கப்பட்ட சிறிய யோனிக்கும் பெரிய யோனிக்குந் தக்க வறிவாக அறிந்து சீவிக்கிறதையாயிருக்கு மென்று தேவரீர் அருளிச் செய்யில்,

நட்ட பெரியதிற் பெருமையுஞ் சிறியதிற் சிறுமையு முரியது நினக்கே யுண்மை - தேவரீர் கூடினதின் தன்மையென்று நாட்டப்பட்ட பெரிய யோனிக்குத் தக்கதாகப் பெருத்தறிந்துஞ் சிறிய யோனிக்குத் தக்கதாகச் சிறுத்தறிந்தும் வருகிற சுதந்தரம் அணுவுக்கணு வாயும் மகத்துக்கு மகத்துமா யிருக்கிற தேவரீருக்கே யுள்ளது.

பெரியோய் - மகத்தாயிருக்கப்பட்ட தம்பிரானே,

எனக்கின்றாகும் - அந்த வழக்கு அடியேனுக் கில்லையாம்,

என்று மனக்கினியாய் இனி மற்றது மொழியே - எக்காலத்தும் எம்மனத்துக் கினிமையா யிருக்கப்பட்ட தம்பிரானே இன்னந்தானாகிலு முன்னே கேட்கப்பட்ட வினவுக்கு விடையருளிச் செய்தருள வேணும்.—ஆத்மாவின் இயல்பு எப்படியென்னிற் படிகம்போல அடுத்ததின் றன்மையாக விருக்குமென்றும்

வசித்தலைப்பற்றின வியாபகனென்றும் அதுவதுவாய் நிற்ப னென்றுஞ் சொல்லப்படும். உதாரணம் சிவப்பிரகாசத்தில் " ஓர்விடத் துணரு முண்மை யொளிதரு முவலம் போலு" [iii, 9] மென்றும், சித்தியாரில் "வசித்திட வரும்வி யாபி யெனும்வழக் குடைய ளுகி" [iv, 20] யென்றும் வருவது கண்டுகொள்க. ௬

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட ஆன்மா அவத்தைப் படுமிடத்து ஒரு அவத்தை கண்டதொழிய மற்றுள்ள அவத்தை நாலும் அடியேனு லறியப்பட்ட தில்லையேயென்னும் வினு மேலருளிச் செய்கின்றது.

மொழிந்த வவத்தை முதலடியே னின்றூங்
கொழிந்தன நான்கு முணர—விழிந்தறிந்
தேறிற்றிங் கில்லை யெழில்வெண்ணெய் மெய்த்தேவே
தேறிற்றென் கொண்டு தெரிந்து. ௭

மேல்வியாக்கி.

மொழிந்த வவத்தை - சொல்லப்பட்ட அவத்தைகளைந்திலும்,

முதலடியேனின்று - முதலவத்தையாகிய சாக்கிரத்திலே அடியேன் நின்றதுண்டு,

ஆங்கொழிந்தன நான்கும் - அந்த சாக்கிரத்தைத் தவிர மற்றுண்டான சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியம் அதீதம் என்னப்பட்ட நாலவத்தையும்,

உணரவிழிந் தறிந்தேறிற்றிங்கில்லை - அடியேனுக்கு நினைவுண்டாம்படி ஒவ்வொன்ருக இறங்கினது மில்லை அறிந்தேறினதும் இவ்விடத்திற் கண்டதில்லை,

எழில் வெண்ணெய் மெய்த்தேவே - அழகினையுடைய திருவெண்ணெய் நல்லூரிலே யெழுந்தருளி யிருக்கப்பட்ட மெய்கண்டநாதனே,

தேறிற்றென் கொண்டு தெரிந்து - அந்த அவத்தைநாலு முண்டென்று தேவரீர்க்கு அறுதி வந்தது ஏது பிரமாணங் கொண்டறிந்தது.—உதாரணம்: "பிறிந்திடா வஞ்சவத்தை பெருகிய மலத்தாற் பேணி" யுறுமாகையாலே சுத்ததத்துவங்கள் நீங்கின விடத்திலே அஞ்சவத்தையும் படுமென்று அனுமானப் பிரமாணத்தினுலே யறிகவென்றவாறு. ௭

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட ஆன்மா ஒன்றுண்டென்கிறதைத் தெரிசித்தவழி யேதென்னும் வினு மேலருளிச் செய்கின்றது.

தெரித்ததென் கொண்டனை யுருத்திர பசுபதி
செடிய னேனையு மடிமை செய்யப்
படிவங் கொண்டு வடிவுகாட் டில்லாப்
பெண்ணை யாளும் வெண்ணெய் மெய்ய
வவத்தையிற் றெரித்தன ளுகி லவத்தை
தெரிந்தாங் கிரித்தலு மிலனே திருத்துங்
கால முதலிய கருவி யாயின்
மாலும் பிரமனும் வந்தெனை யடையா
ரோதுங் காலை யொன்றையொன் றுணரா
சேதந மன்றவை பேதைச் செயலிச்
சேதந மானுற் செயல்கொள வேண்டுநற்
போத மிவற்றைப் புணர்வதை யறியேன்
கருவித் திரளினுங் காண்பதோ ரொன்று
மொருவுவ தறியே னுணர்வில ளுதலி
னிற்கொடு கண்டன ளுயினெற்குக்
கருவி யாயினை பெருமையு மிலவே
யானே பிரமங் கோனே வேண்டா
வின்னுங் கேண்மோ மன்ன நின்னின்
முன்ன மென்ற னுணர்வில ளுதலி
னென்னைக் காண்பினுங் காண்பல காணு
துன்னைக் காண்பினுங் காண்பல வுன்னே
டொருங்கு காண்பினுங் காண்பல வருந்துணை
கண்ட வாறே தெனது கண்ணே
யண்ட வாண வருட்பெருங் கடலே. அ

மேலிதற்கு வியாக்கி.

தெரித்ததென் கொண்டனை யுருத்திர பசுபதி செடியனே னையு மடிமைசெய்யப் படிவங்கொண்டு வடிவு காட்டில்லாப் பெண்ணை யாளும் வெண்ணை மெய்ய என்பதனை உருத்திரபசுபதி செடியனே னையு மடிமை செய்யப் படிவங்கொண்டு வடிவுகாட்டில்லாப் பெண்ணை

யாளும் வெண்ணெய்மெய்ய தெரித்ததென் கொண்டனே யென்று பொருளுக்கேற்க மாறுக. பொருளாவது:

உருத்திர பசுபதி உருத்திர மூர்த்தியுமாய் ஆன்மாக்களுக் கெல்லா முயிர்க்குயிராய் நின்று இரட்சித்தருளுகிற கத்தாவா யிருக் கப்பட்டவனே,

செடியனேனையும் - முடலை யாக்கையோடுங்கூடிச் செனன மாணத்திலே கிடந்தழுந்துகிற அடியேனையும்,

அடிமைசெய்யப் படிவங் கொண்டு - அடியேனைத் தேவரீர் திரு வடிக் குரித்தாக்கிக் கொள்ளவேண்டி அடியேனைப்போல் வடிவை யெடுத்துக் கொண்டு,

வடிவு காட்டில்லாப் பெண்ணையாளும் - தேவரீர்க் குண்டா கிய தன்மை வடிவை யொருவற்குங் காட்டாத நீ பெண்ணைக்குக் கத்தாவாய்,

வெண்ணெமெய்ய - திருவெண்ணெய் நல்லூரிலே யெழுந்தருளி யிருக்கப்பட்ட மெய்கண்ட நாதனே,

தெரித்ததென் கொண்டனே - அடியேனென் றொருமுதலுண் டென்கிறதை யறியப்பட்டது ஏது பிரகாரமாக வென்றருளிச் செய்த ருள வேணும்,

அவத்தையிற் றெரித்தனனுகில் - அடியேன் சாக்கிரஞ் சொப் பனஞ் சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதமென்று சொல்லப்பட்டு வருகிற பஞ்சவத்தையும்பட்டு வருகையினுலே அதுகொண்டே யவத்தைக்கு வேறா யடியேனென்றொரு முதலை அறியப்பட்டதென் றருளிச் செய் யுமாயின்.—அதற்கு உதாரணம் சித்தியாரில் "படைகொடு பவனி போதும் பார்மன்னன் புகும்போ தில்லிற்,கடைதொறும் விட்டு விட் டுக் காவலு மிட்டுப் பின்னை,யடைதருந் தனியே யந்தப் புரத்தினி லது போ லான்மா, வுடலினி லைந்த வத்தை யுறுமுயிர் காவ லாக" [iv, 32] வென்று நாலாஞ் சூத்திரத்திலே அவத்தைப்பட்டு வருகிற ஏதுவி னுலே ஆன்மாவுண்டென்று சாதித்ததுங் கண்டு கொள்க.

அவத்தை தெரிந்தாங் கிரித்தலு மிலனே - அடியேன் அப் படி யவத்தைப்பட்டுப்பட்டு வருகிறதேயுண்டாமாகில் அப்படி மறைக் கப்பட்டுவருகிற அந்த அவத்தையு மின்னதென்று கண்டு அவ்விடங்

களிலே அவையிற்றை அடியேன் அறிந்து நீக்கிக் கொண்டேனு மில்லையே,

திருத்துங் காலமுதலிய கருவியாயின் - அப்படி யவத்தையின் மறைப்பை நீக்குகிறது கால நியதி கலை முதலாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிற கருவிகளென் றருளிச்செய்யுமாகில்.—உதாரணம் "இத்தகைமை யிறையருளா லுயிரறியு மறிவுக் கீடாக வாடாதே யீரிரண்டா லுரைத்த, வித்தைமுத லைவரால் விளங்கு ஞான மேவியிடு மெனவுரைப் பரசுத்த மாயை, வைத்தகலை தான்மூலஞ் சிறிதே நீக்கி மருவும்வகை தெரிவிக்கும் வாயில்களின் பயனைப், புத்திதர வித்தையிடை நின்றறிவை யுயிர்க்குப் பொருந்தியிடும் வகைபுணரும் புனிதசத்தி புணர்ந்தே" [சிவப்பிரகாசம், ii, 21] என்பது கண்டுகொள்க.

மாலும் பிரமனும் வந்தெனை யடையார்-அப்பொழுது சிருட்டிக்குந் திதிக்குங் கத்தாவாயிருக்கப்பட்ட பிரமா விட்டுணுக்கள் அடியேனைக் கூடி நின்றுணர்த்துகிற தில்லையாம். அன்றியும்,

ஓதுங்காலை யொன்றை யொன்றுணரா-அந்தக் கருவிகளி னியல்பைச் சொல்லுமிடத்து ஒரு கருவியை ஒரு கருவி யறியாது. அன்றியும்,

சேதனமன்றவை பேதைச்செயல்-அந்தக் கருவிகள் அறிவுள்ளது மல்ல அறியாமையா யிருப்பதொன்று.—அப்படியல்ல ஆன்மா அறிவாயிருப்பதொன்று அந்தக் கருவிகளோடுங் கூடில் அவை சேட்டைப் படுமென்றருளிச் செய்யில். உதாரணம் "தனக்கென வறிவிலாதான் றத்துவ வன்ன ரூபன், றனக்கென வறிவா னாலிச் சகலமு நுகருந் தானே" [சிவப்பிரகாசம், v, 2] என்பது கண்டுகொள்க.

இச்சேதன மாறுற் செயல் கொள வேண்டு நற்போத மிவற்றைப் புணர்வதை யறியேன்-அப்படி அடியேன் அறியும் பகுதிக்குரியவனுமாய் அந்தக் கருவிகளின பயனைக் கொள்ளத் தக்கவனுமாயிருக்கில் அடியேனுடைய அறிவு அந்தக் கருவிகளைக் கூடுகிறதை அறிகின்றேனில்லை. அன்றியும்,

கருவித்திரளினுங் காண்பதோ ரொன்றும் - அந்தக் கருவிகளெல்லாங் கூடின சாக்கிரத்தானத்திலுஞ் சத்தாதி விடையங்களை யறியுமிடத்து ஒவ்வொரு விடையங்களாக அறிகிற தொழிந்து ஐந்தையு மொக்க அறிந்ததில்லை. அன்றியும்,

ஒருவுவதறியே னுணர்வில னாதலின் - அப்படி நின்று சேவிக்கிற அவதரத்து அந்தக் கருவிகள் நீங்குகிறதையு மறிகின்றேனில்லை அறிவிலாதவனாகையாலே.—அப்படி யொன்றுகளை யறியுமிடத்து நீயாகத் தனித் தொன்றையும் அறிய மாட்டாய். நாமறிவித்தானீயறிவை யத்தனை யென்றருளிச்செய்யில்.—உதாரணம் "இருணனி யிரவி தான்வந் திரித்திலு மிரவி யெண்ணும், பொருணிலை கண்டு மாந்தர் பொருந்திடு மாறுபோல, மருணிலை யெங்கு நீங்க மகிழ்ந்துயிர் தன்னுள் மன்னு, மருளையு மொழிய னாலத் தறிந்தவா றறியுமன்றே" [சிவப்பிரகாசம், v, 4] என்பது கண்டு கொள்க.

நிற்கொடு கண்டனனாயி னெற்குக் கருவியாயினை பெருமையு மிலவே-அப்படி அடியேன் அறிகிற தெல்லாந் தேவரீரறிவித்தா லறிவேனாமாகில் அப்பொழுது தேவரீரை யடியேனுக்குக் கருவியென்று சொல்லவும் படும் கத்தாவென்கிற பெருமையுந் தேவரீருக் கில்லையாம். ஆகையால்,

யானே பிரமங் கோனே வேண்டா - அடியேன் தானே கர்த்தாவென்று சொல்லப்படும் தேவரீரை யடியேனுக்குக் கத்தாவென்ன வேண்டுவதுமில்லை. அதுவன்றியும்,

இன்னுங் கேண்மோ மன்ன - அடியேன் விண்ணப்பஞ் செய்யத்தக்கது இன்னமு மொன்றுண்டு அது வேதென்று கேட்டருளுகில்,

நின்னின் முன்னமென்ற னுணர்வில னாதலின் - அப்படித் தேவரீர் அறிவிக்க அடியேனறிந்தேனாமாகில் அங்ஙனம் நின்றறிவிக்கிற தேவரீரை எதிர்ப்பட்டு நின்று இது வல்லவோ நம்மை யறிவிக்கிற முதலென்று அறிய மாட்டுகிறேனில்லை அடியேனறி வில்லாதவ னாகையாலே,

என்னைக் காண்பினுங் காண்பல காணா துன்னைக் காண்பினுங் காண்பல வுன்னோ டொருங்கு காண்பினுங் காண்பல - அடியேனை யறிய வென்றாலு மறியப்படும் பகுதியுமில்லை அதுவன்றியுந் தேவரீரை யறிய வேண்டிலு மறியப்படும் பகுதியுமில்லை அதுவன்றியுந் தேவரீரோடு மடியேன் கூடியறிய வென்றாலு மறியப்படும் பகுதியுமில்லை,

அருந்துணை கண்டவாறே தெனது கண்ணே யண்ட வாண வருட் பெருங் கடலே என்பதனை அருந்துணை யெனது கண்ணே யண்டவாண வருட்பெருங் கடலே கண்டவாறேது என்று பொருளுக் கேற்க மாறுக. பொருளாவது: அடியேனுக்கு அரிய துணையாயிருக்கப்பட்டவனே அடியேனுக்குக் கண்ணாகிய அறிவாயிருக்கப்பட்டவனே தேவர்களுக்குங் கத்தாவாயிருக்கப்பட்டவனே அருள் வெள்ளத்தை நின்னடியவர்க்குக் கொடுத்தருளுகிற சமுத்திரமாயிருக்கப்பட்டவனே அடியேன் என்னைத் தரிசிக்கப்பட்டது எது பிரகாரங் கொண்டு.

அதற்கு விடையம் ஆன்மாத் தனக்குச் சுதந்தரமில்லையென்கிறதை யறிந்து தான் அந்த ஞானமாய் நிற்கவே தன்னைத் தரிசிக்கலா மென்றவாறு. உதாரணம் சிவப்பிரகாசத்தில் "தன்னறி வதனு லேதுந் தனக்கறி வில்லை யேனுந், தன்னறி வாக வெல்லாந் தனித்தனி பயன ருந்துந், தன்னறி வறியுந் தன்மை தன்னாலே தனையறிந்தாற், றன்னையுந் தானே காணுந் தானது வாகி நின்றே" [viii, 2] என்றும், [திருவிடைமருதூர்] மும்மணிக்கோவையில் "மாயப் படலங் கீறித் தூய, ஞான நாட்டம் பெற்றேன் பெற்றபின், றன்னையு மென்னையுங் கண்டேன்" [13] என்றும், சிவஞானசித்தியாரில் "அடி ஞான மான்மாவிற் றோன்றுந் தோன்றத், தூரியனுஞ் சிவந்தோன்றுந் தானுந் தோன்று" [viii, 28] மென்றும் கண்டு கொள்க. அ

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட ஆன்மா மூலாதாரத்திலே யொடுங்கி யதீதப்பட்டுக் கிடக்கு மவதாரத்து உணரு முறைமை யெப்படியென்னும் வினு மேலருளிச் செய்கின்றது.

> கடலமுதே வெண்ணெய்க் கரும்பேயென் கண்ணே
> யுடலகத்து மூலத் தொடுங்கச்—சடலக்
> கருவியா தாங்குணர்த்தக் காண்பதுதா னென்னை
> மருவியா தென்றுரைக்க மன். ௬

மேல்வியாக்கி.

கடலமுதே - சமுத்திரத்திலே யுண்டாகப்பட்ட அமிர்தம்போல இனியவனே,

வெண்ணெய்க் கரும்பே-திருவெண்ணெய்நல்லூரிலே யுண்டாகியிருக்கப்பட்ட கரும்புபோல இனியவனே,

என்கண்ணே - அடியேனுக்குக் காட்டாயிருக்கப்பட்ட கண் போல உரியவனே,

உடலகத்து மூலத்தொடுங்க - அடியேன் அவத்தைப்படும் அவதரத்து தேகத்துக்குள்ளே மூலாதாரத்திலே ஒரு கருவிகளுங் கூடாதே யதீதப்பட்டுக் கிடக்கிற அவதரத்து அடியேன் உணருகைக்கு,

சடலக் கருவி யாதாங்குணர்த்த-சரீரக் கூட்டமாக நின்றுணர்த்தின கருவி எது,

காண்பது தானென்னை மருவி - அடியேன் அறிகிறதுதான் ஏதோடுங் கூடி,

யாதென்றுரைக்க மன் - தேவரீர் அடியேன் விண்ணப்பஞ் செய்ததற்கு இதுவென்று விளங்க அருளிச் செய்தருளவேணும்.

விடையம் ஆன்மதத்துவம் உச வித்தியாதத்துவம் எ சிவதத்துவம் ரு இதுக்குப் போககாண்டமென்றும் போக்கிய காண்டமென்றும் பிரேரகாண்ட மென்றும் பேர். ஆன்மதத்துவ மிருபத்து நாலு முட்கருவியும் புறக்கருவியுமாய்த் தேகமாய்ப் பொருந்திச் சிவதத்துவங்கள் கலாதிகளைப் பிரேரித்து அறிவிக்கும் என்றவாறு. உதாரணம் சித்தியாரில் "வாயாதி சோத்திராதி புறத்துவாழ் கருவி யாகு, மோயாத மனாதி காயத் துணருமுட் கருவி யாகு, மாய்வார்கட் கராகமாதி யவற்றினுட் கருவி யென்பர், மாயாடன் வயிற்றி வற்றூற் றுடக்குண்டு வாழு மான்மா" [ii, 63] வென்றும், போற்றிப் பஃறொடை வெண்பாவில் "மூலவருங் கட்டிலுயிர் மூடமா யுட்கிடப்பக், கால நியதி யது காட்டி-மேலோங்கு, முந்தியியன் கட்டிலுயிர் சேர்த்துக் கலைவித்தை, யந்த வராக மவைமுன்பு-தந்த,தொழிலறி விச்சை துணையாக மானி, னெழிலுடைய முக்குணமு மெய்தி-மருளோடு, மன்றூ மிதையத்துச் சித்தத்தாற் கண்டபொரு, ளின்னபொரு ளென்றறிய வொண்ணு-வக்நிலைபோய்க், கண்டவியன் கட்டிற் கருவிகளீ ரைந்தொழியக், கொண்டுவிய மித்தற்றை நாள்கொடுப்ப - பண்டை, இருவினையால் முன்புள்ள வின்பத்துன் பங்கள்,மருவும்வகை யங்கே மருவி" [53-64] யென்றுஞ் சொன்னமுறைமை கண்டு கொள்க. ௯

இங்ஙனஞ் சரீர தொந்தனைப்பட்டு நிற்கிற அடியேனுக்குத் தேவரீர் தீக்கைக் கிரமங்களினாலே பாசமோசனம் பண்ணியிருக்கவும் அடியேன் மீளவும் மலமாயாதி கன்மங்களோடும் தொந்தித்து நிற்கைக்கு வழியேதென்னும் வினா மேலருளிச் செய்கின்றது.

மன்னிய கன்மச் சமத்திடை மலங்களை
யந்நிய மாக்கி யருள்வழி யதனு
லென்னுள் புகுந்தனை யெனினே முன்னைத்
திரிமலந் தீர்த்த தேசிக நின்னே
டொருவுத லின்றி யுடந்தையே யாகும்
பெருநிலை யாகல் வேண்டு மருவிடு
மும்மல மதனு லெம்முணின் றிலையெனி
னம்மலத் திரிவுஞ் செம்மலர்த் தாணிழற்
சேர்தலு மிலவாய்ச் சார்பவை பற்றிப்
பெயர்வில னுகும் பெரும தீர்வின்
றமைந்த கருமத் தியைந்தவை யல்லது
சமைந்தன விலவெனச் சாற்றி னமைந்த
மாயையங் கன்ம மாமல மூன்று
மாயா தாகவே யார்ச்சந மாயையி
னுற்பவந் தீரா தொழுகுமொன் றுன்றி
னிற்சம மாயி னல்லது நிற்பெற
வில்லென மொழிந்த தொல்லறந் தனக்கு
மேயா தாகு நாயே னுளத்து
நின்றனை யென்பெனே நின்றிலை யென்பெனே
பொன்றிய பொன்றிற் றிலமல மென்பெனே
வொன்றினை யுரைத்தருள் மன்ற குன்றுப்
பெண்ணைப் புனல்வயல் வெண்ணெய்க் கதிபதி
கைகண் டலைவாய் கால்செவி மூக்குயர்
மெய்கொண் டென்வினை வேரறப் பறித்த
மெய்கண்ட தேவே வினையிலி
மைகொண்ட கண்ட வழுவிலென் மதியே. க0

மேல்வியாக்கி.

மன்னிய கன்மச் சமத்திடை மலங்களை யன்னியமாக்கி - அனுதியே அடியேனேடுங் கூடி நிலைபெற்று வருகிற கன்மமாகிய புண்ணிய பாவங்கள் தன்னிற் சமமாகத் துலையொத்த அவதாத்து அடியேனேடுங் கூடியிருக்கப்பட்ட மலங்களைத் தேவரீர் தீட்சாக்கிரமங் களினலே வேறுபடுத்தி,

அருள்வழியதனூ லென்னுள் புகுந்தனை யெனினே - தேவரீர் அனுக்கிரகத்தின் முறைமையாலே அடியேனுள்ளத்திலே யெழுந் தருளினதே யுண்டாமாகில்.—உதாரணம் முற்பதத்துக்கு கூட. "சக லர்க்குக் கன்மவொப்பில், தரையிலா சான்மூர்த்தி யாதார மாகித் தரித் தொழிப்பன் மலஞ்சதுர்த்தா சத்திநிபா தத்தால்" [சித்தியார், viii, 2] என்றும், "நிறுத்துவதோர் குணமில்லான் றன்னையொரு வர்க்கு நினைப்பரியா னொன்றுமிலா னேர்படவந் துள்ளே, பொறுப்பரிய பேரின்பை யருளியதன் வழியே புகுந்தளிப்ப னெங்குமிலாப் போகத் தைப் புரிந்தே" [சித்தியார், ix, 6] என்றுங் கண்டுகொள்க. பாடம்.

முன்னைத் திரிமலந் தீர்த்த தேசிக நின்னோ டொருவுத லின்றி யுடங்தையே யாகும் பெருநிலை யாகல் வேண்டும் - அடியே னுக்கு அனாதியாக இருக்கப்பட்ட மூன்று மலங்களையும் நீக்கிய ஆசாரிய மூர்த்தமே தேவரீரை அடியேன் விட்டு நீங்காமலிருக் கப்பட்ட பேரின்பமாகிய திருவருட் பிரகாச முண்டாக வேணும்.— அது நிற்கட்டும் முன்பு என்னிடத்திலே தேவரீரில்லையாம்,

மருவிடு மும்மல மதனூ லெம்முனின்றிலை யெனில்-அடியேனோ டுங் கூடிவரப்பட்ட ஆணவம் மாயை காமிய மென்கிற மூன்று மலங் களோடும் வாதனை செய்து நிற்கையினாலே அடியேனுளளத்திலே தேவரீரெழுந்தருளி நின்றதில்லையா மாகில்.—உதாரணம் சிவஞான போதத்தில் "அருக்கனேர் நிற்பினு மல்லிருளே காணார்க், கிருட் கண்ணே பாசத்தார்க் கீசன்" [xi, 3] என்றும், "தன்னுணரு, நேசத் தர் தம்பா னிகழுந் ததிநெய்போற், பாசத்தார்க் கின்றாம்பதி" [xii, 3] யென்றும், போற்றிப்பஃறொடை வெண்பாவில் " என்- . . . னுள்ள மென்று நீங்கா தொளித்திருந்து கள்ளமின்று காட்டுங்" [166-168] என்றுஞ் சொன்ன முறைமையுங் கண்டு கொள்க. மேற்பாடம்.

அம்மலத் திரிவுஞ் செம்மலர்த் தாணிழல் சேர்தலு மிலவாய்ச் சார்பவை பற்றிப் பெயர்வில னாகும் பெரும தீர்வு-அந்த மலங்களைத் தேவரீர் போக்கினது மில்லையாய் அடியேனுஞ் சிவந்த தாமரை மலர் போன்ற சீபாதத்திலே வந்து பொருந்தினது மில்லையாய்ப் பிரவஞ்ச வாதனையாலே வந்து பொருந்தின கன்மங்களைப் புசித்ததினாலே புண்ணிய பாவங்கள் கட்டுப்பட்டுச் செனனமரண துக்கத்தை விட்டு நீங்குகைக்கு வழியில்லாதவனாகும் தம்பிரானே இது நிச்சயமே தப் பாது. அப்படியல்ல,

இன்றமைந்த கருமத் தியைந்தவையல்லது சமைந்தன விலவெனச் சாற்றின் - இப்பொழுது அடியேனெடுத்த உடலுக்கமைத்த பிராரத்துவ மனுபவிக்கிற தொழிய மேலுட லெடுக்கைக்கு ஏதுவாயுள்ள ஆகாமிய கன்ம முண்டாகா தென்றருளிச் செய்யில்.—உதாரணம் திருவருட் பயனில் "என்ற வினையுடலோ டேகுமிடையே றும்வினை, தோன்றி லருளே சுடு" [x, 8] மென்றும், சிவப்பிரகாசத்தில் "தொல்லையில் வருதல் போலத் தோன்றிரு வினையதுண்டே, லல்லொளி புரையு ஞானத் தழலுற வழிந்து போமே" [x, 10] என்றும், சிவஞான சித்தியாரில் "என்றவுடற் கன்மமனுபவத்தினு லறுத்திங் கினிச்செய்கன்ம மூலமல ஞானத்தா விடிப்பன்" [viii, 10] என்றும், சிவஞானபோதத்தில் "பின்செய்வினை மாயையுட னில்லா" [x, 4] தென்றும் சொன்னது கண்டு கொள்க. பாடம்.

அமைந்த மாயேயங் கன்ம மாமல மூன்று மாயாது-அடியேனுக்கமைத்த பிராரத்துவத்துக் கீடாகத் தேகம் நிற்கவே அதற்குக் காரணமாகிய மாயை நீங்காது'மாயை நிற்கவே கன்மமும் போகாது மாயையுங் கன்மமு முண்டாகவே ஆணவமலமும் உண்டெனப்படும்.

ஆகவே, ஆர்ச்சன மாயையி னுற்பவந் தீரா தொழுகும் - ஆக இங்ஙனம் மூன்று மலங்களுமுண்டாகவே ஆகாமியங்களை யார்ச்சித்து மாயையின் தோற்றமாயுள்ள சரீர தொந்தனை விடாமல் மேன்மேலுந் தொன்று தொட்டுவரும். அன்றியும்,

ஒன்றொன் றினிற் சமமாயினல்லது நிற்பெறலில்லெனமொழிந்த தொல்லறந் தனக்கு மேயாதாகும் - இருவினையாகிய புண்ணிய பாவங்கள் ஒன்றுக்கொன்று தன்னிற் சமமாகத் துலையொத்தா லொழியத் தேவரீரை அடியார் பெறுகிறதில்லையென்று சொல்லப்பட்ட பழையதாகிய சிவதன்மமாகிய திருவாக்கும் பொருந்தாதாகும். ஆகையால்,

நாயேனுளத்து நின்றனை யென்பேனோ நின்றிலை யென்பேனோ வொன்றிய பொன்றிற்றிலமல மென்பனோ வொன்றினையுரைத்தருள் மன்ற - அடியேனுளத்திலே தேவரீர் கூடி நின்ற தென்று விண்ணப்பஞ் செய்வேனோ கூடி நின்றதில்லை யென்று விண்ணப்பஞ் செய்வேனோ அந்த மலங்கள் கெட்டுப்போன தென்று

விண்ணப்பஞ் செய்வேனே கெடாமல் நின்றதென்று விண்ணப்பஞ் செய்வேனே இவையிற்றி லொன்றை அருளிச்செய்தருள் அடியே னுக்கு அறுதிப்பட,

குன்றாப் பெண்ணைப் புனல்வயல் வெண்ணெய்க் கதிபதி - வளப் பங்கள் குறைவுபடாத பெண்ணையாற்று நீர் பாயப்பட்ட வயல்களை யுடைய திருவெண்ணெய் நல்லூருக்குக் கர்த்தாவாக இருக்கப்பட்ட வனே,

கைகண் டலைவாய் கால் செவி மூக்குயர் மெய்கொண் டென் வினை வேரறப் பறித்த மெய்கண்ட தேவே - கரசரணாதிகளாயுள்ள அவயவங்களோடுங் கூடியிருக்கப்பட்ட திருமேனி யெடுத்துக்கொண்டு அடியேனுக் குண்டான கன்மங்களைக் கிளைப்பறப் பறித்துப்போட்ட மெய்கண்ட நாதனே,

வினையிலி - அப்படி ரூபீகரித்திருக்கையிலேயுங் கன்ம தொந் தனை யில்லாதவனே,

மைகொண்ட கண்ட - நஞ்சமாகிய கறுப்பினைத் தரித்தருளின கறைமிடற்றனே,

வழுவிலென்மதியே - அடியேனுக்குக் குற்றமற்ற அறிவா யிருக்கப்பட்ட தம்பிரானே.

சீஷன் வினை பிராரத்த தேகம் நிற்கவே மூன்று மலங்களும் போகாதென்றதுக்குச் சம்மதி சித்தியாரில், "அங்கித்தம் பனைவல் லார்க் கனல்சுடா தாகு மவுடதமந் திரமுடையார்க் கருவிடங்க ளேறா, வெங்கித்தைக் கன்மமெலாஞ் செய்தாலும் ஞானிக் கிருவினைகள் சென்றணையா முற்செய்வினை யிங்குத், தங்கிப் போம் பாத்திரமுங் குலாலன்வினை தவிர்ந்த சக்கரமுங் கந்தித் துச் சுழலு மாபோல், மங்கிப்போய் வாதனையா லுழல்விக்கு மெல்லா மலங்களும்பின் காயமொடு மாயு மன்றே" [x, 6] என்றும், வாதனா தோஷத்தினாலே அக்கினியைச் சேர்ந்த வித்தைப்போலவும், ஆயன் வெட்டின மரம்போலவும், புடம் பண்ணின பணம்போலவும், தத்த படம்போலவும் உருவமாத்திரமல்லாமல் பந்தமில்லை, காரண மலங் களுஞ் சரீரத்தோடு தேய்ந்தறு மென்றது. புண்ணிய பாவ மொன் றுக்கொன்று சமத்துவமானாலல்லவோ தேவரீரைப் பெறுவதென்று சொன்ன பழைய திருவாக்குப் புண்ணிய பாவத்துக்கேற்ற தேகம்

நிற்கவே வினையொத்ததென்று சீஷன் வினு, இருவினையொப்புக்குச் சரீரம் முன்னிலையல்ல புண்ணியத்திலேயும் பாவத்திலேயும் இரண்டிலேயும் சமமாக வெறுப்பு வந்ததே இருவினையொப்பு அப்போது ஆசாரிய மூர்த்தமாக வந்து ரட்சிப்பன். உதாரணம் போற்றிப் பஃறொடையில், "எல்லை யிரண்டு மிடையொக்கப்-பல்பிறவி, யத்தமதி லன்றோ வளவென்று பார்த்திருந்து, சத்தி பதிக்குந் தாம்போற்றி" [116-118] என்றும், அடியேனுள்ளத்திலே தேவரீர் அநுக்கிரகம் பண்ணுகிறதுக்கு முன் நின்றதென்று சொல்வேனோ நிற்கவில்லை யென்பேனோ என்ற வினுவுக்கு உதாரணம் சித்தியாரில், "எங்குந்தா மென்னில்நா மெய்த வேண்டா எங்குமில னென்னில்வே றிறையு மல்ல, னங்கஞ்சே ருயிர்போல்வ னெங்கு மங்கத் தவயவங்கள் கண்போலக் காணு தான்மா, விங்குநா மியம்புந்தத் துவங்களில்வைத் தறிவ திறைஞானந் தந்து தா ளீதல்சுட ரிழந்த, துங்கவிழிச் சோதியுமுட் சோதியும்பெற் றூற் போற் சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன் காணே" [viii, 38] என்பது கண்டுகொள்க. தேவரீ ரனுக்கிரகம் பெற்ற பிறகு மலந்தான் நின்றதென்று விண்ணப்பஞ் செய்வேனோ, நிற்கவில்லை யென்பேனோ யென்னும் வினுவுக்குச் சித்தியாரில், "நெல்லினுக்குத் தவிடுமிக ளுதியாயே நெல்லைவிட்டு நீங்கும்வகை நின்றநிலை நிகழ்த்தீர், சொல்லியிடிற் றுகளற்ற வரிசியின்பா லில்லை தொக்கிருந்து மற்றொருநெற் றோற்றிடாவா, மெல்லவிவை விடுமறவே யவைபோல வணுவை மேவு மல முடல்கன்ம மனுதிவிட்டே நீங்கும், நல்லசிவன் முத்தியின்கட் பெத்தான் மாவை நணுகிநிற்கு மாதலினுல் நாசமுமின் றூமே" [xi,6] என்றும், சிவப்பிரகாசத்தில், "அழிந்திடும் பாச மென்னி னித்தமென் றுரைத்தல் வேண்டா, மழிந்திடா தென்னின் ஞான மடைவது கருத வேண்டா, மழிந்திடுஞ் சத்தி நித்த மகிழ்ந்திடா தொளியின் முன்ன, ரழிந்திடு மிருளு நாச மடைந்திடா மிடைந்தி டாவே" [x,9] என்றும் சொன்னது கண்டுகொள்க. கo

அடியே னறிகிறதெல்லாந் தேவரீர் கூடி நின்றறிவிக்கிறதாயிருக்கவும் அடியேன் இந்த அஞ்ஞானத்தோடுங் கூடி மயங்கி நிற்கைக்கு வழியேதென்னும் வினு மேலருளிச் செய்கின்றது.

மதிநின்பா லிந்த மலத்தின்பா னிற்க
விதியென்கொல் வெண்ணெய்வாழ் மெய்ய—பதிநின்பால்

வந்தா விதில்வரத்தில் வந்திரண்டும் பற்றுகிலேன்
எந்தா யிரண்டாமா றென். கக

மேலிதற்கு வியாக்கி.

மதிநின்பால் - அடியேனுக்குண்டா யிருக்கப்பட்ட அறிவு தேவரீர் பகுதியிலே யுண்டானது. அப்படி யிருக்கவும்,

இந்த மலத்தின்பா னிற்க விதியென்கொல் - அடியேன் இந்த மலத்தின் பகுதியிலே கூடி மயங்கி நிற்கைக்கு முறைமை ஏது தான்.

வெண்ணெய்வாழ் மெய்ய - திருவெண்ணெய் நல்லூரிலே யெழுந்தருளி யிருக்கப்பட்ட மெய்கண்ட நாதனே,

பதிநின்பால் வந்தால் - கர்த்தாவாயிருக்கிற தேவரீரை அடியேன் வந்து கூடினால்,

இதில் வரத்தில் - இந்த மலத்திலே மீள வருகைக்கு வழக்கில்லை,

வந்திரண்டும் பற்றுகிலேன் - தேவரீரை வந்து கூடினால் அந்த அருளோடும் இந்த மலத்தோடும் ஒக்க நிற்கிறது அடியேனுக்குண்டாகாது,

எந்தா யிரண்டாமா றென் - அடியேனுக்கு சுவாமியா யிருக்கப்பட்டவனே அடியே னொருத்தன் தேவரீரோடுங் கூடி யறிந்தும் இந்த மலத்தோடுங் கூடி யறியாமலுமா யிரண்டோடுங் கூடி யதுவதுவாய் நிற்கைக்கு வழக்கேது.

விடயம்: அறிவு மிகுத்தவனு மாகாமல் அறிவில்லாத மூடனுமாகாமல் கதிபெற வேணுமென்கிற நடுவாந்தன்மையாகிய அனுட்டான பரனுக்கு இரண்டினு மாசைபற்றி யதுவதுவாய் நிற்பன். உதாரணம் சித்தியாரில், "பாசிபடு குட்டத்திற் கல்லினைவிட்டெறியப் படும்பொழுது நீங்கியது விடும்பொழுது பாக்கு, மாசுபடு மலமாயை யருங்கன்ம மனைத்து மரனடியை யுணரும்போ தகலும்பின் னணையும், நேசமுடன் திருவடிக்கீ ணீங்காதே தூங்கு நினைவுடையோர் நின்றிடுவர் நிலையதுவே யாக, வாசையொடு மங்குமிங்கு மாகியலம் வருவோ ரரும்பாச மறுக்கும்வகை யருளின்வழி யுரைப்பாம்" [viii,39]. இவனுக்குள்ள வறிவு கத்தாவிடமாக வுண்டாகையிலேயும் மலத்திலே மயங்குவானேனென்ற வினவுக்குக் கத்தா கன்மத்து வழியே நடத்துவ னென்பது கருத்து. சிவஞானபோதத்தில்,

"அவையேதானே யாயிருவினையிற், போக்கு வரவு புரிய வாணையி, னீக்க மின்றி நிற்கு மன்றே" [சூ. உ] என்பது கண்டுகொள்க. கக

தேவரீர் அனவரதமும் உயிர்க்குயிராய் நின்றறிவிக்கு மென் றிருக்கையிலே அடியேனோடும் ஒருகாற் கூடியும் ஒருகா னீங்கியும் வருகைக்கு வழியே தென்று மாணவகன் கேட்கும் வினு மேலரு ளிச் செய்கின்றது.

எண்டிசை விளங்க விருட்படாம் போக்கி
முண்டக மலர்த்தி மூதறி வருளு
மேதினி யுதய மெய்கண்ட தேவ
கோதி லமுத குணப்பெருங் குன்ற
வென்னி ளூர் தலு மகறலு மென்னைகொ
*லுன்னிற் றன்னி யுனுவிடிற் பெயர்குவை
யென்னு மதுவே நின்னியல் பெனினே
வியங்கோ ளாள னு மாகி யியங்கலு
முண்டெனப் படுவை யெண்டோண் முக்கண்
யாங்கணும் பிரியா தோங்குநின் னிலையின்
யான்வந் தணைந்து மீள்குவ னுயி
னூற்றுத்துய ருற்றோ ரணிநிழ னசைஇ
வீற்றுவீற் றெழுதர வேண்டலும் வெறுத்தலு
மின்றிச் சாயைக்கு நன்றுமன் னியல்பே
யனையை யாகுவை நினைவருங் காலை
யிந்நிலை யதனி னேழையேற் கிரங்கி
நின்னை வெளிப்படுத் தொளிப்பை நீயே
லருண்மா றுகும் பெருமவஃ தன்றியு
நிற்பெற் றவர்க்கு முற்பவ் முண்டெனுஞ்
சொற்பெறு மஃதித் தொல்லுல கில்லை
யவ்வவ் வமைவுஞ் †சார்பு மயர்வறச்
சொல்விற் சொல்லெதிர் சொல்லாச்
சொல்லே சொல்லுக சொல்லிறந் தோயே. கஉ

மேல் வியாக்கி.

எண்டிசை விளங்க விருட்படாம் போக்கி முண்டக மலர்த்தி மூதறிவருளும் - அடியேன் தேவரீரைப் பெறவேண்டுகைக்கு விசா

பா - ம்—*லுன்னி லுன்னி. †சோர்வு.

ரித்தறிய வேண்டும் பகுதிகளெல்லாம் விளக்கஞ் செய்யத்தக்கதாக அடியேனை மறைக்கப்பட்ட அஞ்ஞானமாகிய போர்வையை நீக்கி அடியே னிருதய கமலத்தினையு மலர்வித்து அநாதியாயிருக்கப்பட்ட திருவருளையும் அடியேனுக்குக் கடாட்சித்தருளிய,

மேதினி யுதய - பூமியிலே தோன்றியருளின ஞானவாதித் தனே,

மெய்கண்ட தேவ-மெய்கண்ட தேவனென்கிற திருநாமத்தினை யுடையவனே,

கோதி லமுத - குற்றமற்ற அமிர்தமா யிருக்கப்பட்டவனே,

குணப்பெருங்குன்ற - நற்குணங்க ளெல்லாமுடைய பெரிய மலையே. எனவே மலைபோலும் பெருமையை யுடையவனே யென்ற தென வறிக.

என்னி னூர்தலு மகறலு மென்னைகொல் - எங்கும் பூரணமாய் நிற்கிற தேவரீர் அடியேனோடு ஓரவதாரத்திலே கூடியும் ஓரவதாரத் திலே பிரிந்தும் நிற்கிறது ஏது பிரகாரமென் றருளிச் செய்தருள். கொல் ஐயம்.

அது நீ நினைக்கும் பொழுது கூடியும் நினையாதபொழுது நீங் கியும் நிற்போம்.

உன்னிற் றுன்னியுறுவிடிற் பெயர்குவை யென்னு மதுவே யின்னியல் பெனினே - அப்படித் தேவரீர் கூடியும் பிரிந்தும் நிற்கிற தும் அடியே னினைக்கும் பொழுது கூடியும் நினையாத பொழுது நீங்கியும் வருகிறதே தேவரீர்க்கு முறைமையா மென்றருளிச் செய் யில்.—உதாரணம் தேவாரம், "பன்னிலூறும் பழத்தினி லின்சுவை, யென்னி லூறி யெனக்கே களிதரு, முன்னி லுன்னு முறுவிடில் விட்டிடு, மென்னு ளீச னிருந்த வியற்கையே" என்பது கண்டு கொள்க. பாடம்.

வியங்கோ ளாளனு மாகி யியங்கலு முண்டெனப் படுவது - அப் பொழுது தேவரீர் அடியேனுக்கு ஏவற்றொழிற் செய்கிறவனுமாய்ப் பூரணமில்லாத போக்கு வரவு செய்யப்பட்ட ஏகதேசி யென்று சொல்லவும் படும். அப்படி யல்ல நாம் அசைவற நிற்க நீதானே கூடி யும் பிரிந்தும் வருவை,

எண்டோண் முக்க ணியாங்கணும் பிரியா தோங்குநின் னிலை யில் யான்வந் தணைந்து மீள்குவ னாயின்-எட்டுத் திருப்புயமும் மூன்று

திருநயனமு முடைத்தாய் எவ்விடமும் நீங்காம லுயர்ந்த நின்னுடைய பூரண நிலையிலே அடியேன் வந்து கூடி மீளவும் பிரிவேனுமாகில்.— உதாரணம் சிவஞானபோதத்தில், "ஐம்பொறியி னல்லேயெனு மந்த தரசிவனே, ஐம்பொறியை விட்டங் கணைசகல - னைம்பொறியி, னீங்கா னீர்ப் பாசிபோல் நீங்குமல கன்மம்வரி, னீங்கானே நீங்கு நினைந்து" [viii, 8] என்றும், "ஊசல் கயிறற்றாற் றாய்தரையே யா"மென்றுஞ் சொன்னது கண்டு கொள்க. என்றும் போத மடங்கின விடத்திலே சிவனைப் பொருந்துவ னென்றும், போத மேலிட்ட விடத்திலே சிவனையிழந் திருப்ப னென்றும், "போதம் பதைப்பறவே பூரணமாம் பூரணமும், போதம் பதைத்தளவே பொய்யாகு" [ஒழிவிலொடுக்கம், பொதுவி. 47] மென்றும் முன்னோர்கள் சொன்னதுங் கண்டுகொள்க. மேற்பாடம்.

ஆற்றுத்துய ருற்றோ ரணிநிழ லசைஇ வீற்றுவீற் றெழுதா வேண்டலும் வெறுத்தலு மின்றிச் சாயைக்கு நன்றுமன் னியல்பே- வழிநடக்கிறவர்கள் பொடிச் சூட்டினாலே வருத்தப்பட்ட அவதாத்து அழகிதாகக் குளிர்ந்த நிழலுக்கு ஆசைப்பட்டுச் சென்று வேண்டத் தக்க இடங்களிலே யிருந்திருந்து போமிடத்து இவர்கள் இங்கனே வந் திருக்கப் பெற்றதே யென்கிற பிரியமும் நம்மை விட்டுப் போனார்க ளென்கிற அப்பிரியமும் அந்த விருட்சத்துக் கில்லையானாற் போல ஒப்புச் சொல்லலாம் தேவரீர்க் குண்டான முறைமையையும்,

எனையை யாகுவை நினைவருங் காலே - தேவரீர் சர்வஞ்ஞ னென்றிருக்கு மவதாரத்தும் அங்ஙன மருளிச் செய்தது எதாம் விசாரிக்குமிடத்து. அப்படியல்ல நீயும் நாமும் போக்கு வரவின்றி நின்ற நிலைதன்னிலே நீ நினைக்கும் பொழுது நாம் பிரகாசித்தும் நீ நினை யாத பொழுது நாம் மறைந்தும் நிற்போம்,

இந்நிலை யதனி னேழையேற் கிரங்கி நின்னை வெளிப்படுத் தொளிப்பை நீயேல் - இப்பொழுது இங்ஙனம் நின்ற நிலைதன்னிற் கொச்சையா யிருக்கப்பட்ட அடியேனுக்காக் கிருபை செனித்து அடியேனிடத்திலே யெழுந்தருளி மீளவும் மறைந்து நிற்குமாயின்.— உதாரணம் சித்தியாரில், "இருஞ்சுரவிக் கெங்கு, முருக்காண வொண்ணாத பால்முலைப்பால் விம்மி யொழுகுவது போல்வெளிப்பட் டருளுவனன் பர்க்கே" [xii, 4] என்பது கண்டுகொள்க. மேற்பாடம்.

அருண்மா ரூகும் பெரும - தம்பிரானே தேவரீர் அனுக்கிரகவா னென்கிறதுக்கு மாறுபாடுண்டாம். அஃதன்றியும்,

நிற்பெற் றவர்க்கு மூற்பவ முண்டெனுஞ் சொற்பெறும் - அப்படி யனுக்கிரகவானல்லவென்கிற தன்றியுந் தேவரீர் திருவடியை அடைந்தவர்களுக்கு மீண்டுஞ் செனன முண்டென்கிற சொல்லையு முடைத்தாயிருக்கும்.

அஃதித் தொல்லுலகில்லை - அப்படியாகையால் அனாதியே தொடங்கித் தேவரீர் திருவடியைப் பெற்ற பெரியோரென்று சிலர் உண்டாகப் போகிறதுமில்லை. ஆகையால்,

அவ்வவ் வமைவுஞ் சார்பும் - அடியேன் விண்ணப்பஞ்செய்த அந்தந்த நிறைவும் சேர்ச்சியும்,

மயர்வற - அடியேனுக்கு மயக்கந் தீரத்தக்கதாக,

சொல்வில் - தேவரீ ரருளிச்செய்யில்,

சொல்லெதிர் சொல்லாச் சொல்லே சொல்லுக - அடியேன் மறுத்து எதிருத்தரம் விண்ணப்பஞ்செய்யாதபடி யருளிச்செய்தருள வேணும்,

சொல்லிறந்தோயே - வாக்கினா லுச்சரித்தற்கும் அப்பாற்பட்ட தம்பிரானே.

அவ்வவ்விடத்திலே சிவன் நிறைந்திருக்கிறதும் ஆன்மாப் பொருந்தியிருக்கிறதும் எப்படியென்னில் [முதலாவது] உடலு முயிரும்போலவுங் கண்ணு மாதித்தனும்போலவும் ஆன்மாவும் ஆன்ம ஞானமும்போலவும் விட்டு நீங்காமற் பொருந்தியிருக்கும், அப்படி யிருக்க விட்டும் பற்றியும் வருவானேனென்னில் அனாதியே மலசம் பந்தனாகையாலே நீ நினைத்தவிடத்திலே பிரகாசிப்போம் நினையாத விடத்திலே நீங்கி நிற்போமென்று திருவுளம்பற்றினது. இரண்டாவது விட்டு நீங்காத பரிபூரண நிலையிலே ஆன்மா வந்து பொருந்தி நீங் குவனென்று சொன்னது மலபோதம் நீங்கினவிடத்திலே சிவனைப் பொருந்துவனென்றும் போதமேலிட்ட காலத்திலே சிவனையிழந்து நிற்பனென்றுஞ் சொன்னது. மூன்றாவது ஏழையாயுள்ள அடிமைக் கிரங்கி யனுக்கிரகம்பண்ணி நிற்போமென்றது பத்தியினாலே வழிபடு கிற அடியார்களுக்கு மனதபீட்டந் தீர்த்து நீங்கி நிற்போமென்று திருவுளம்பற்றின[து. ஆகையாலே விட்டும் பற்றியும் வருகிறது மூன்று பிரகாரணமாகத் திருவுளம் பற்றின]துங் கண்டுகொள்க. கஉ

இங்ஙனந் தத்துவாதீதனாயிருக்கிற தேவரீர் அடியேனுக்கு இந்த மாயா கருவிக[ளாகிய வுடம்புக]ளை யுண்டாக்க அடியேன் அதனோடுங் கூடி யிருந்தும்[அதனோடே] கூடாமனின்றும் வருகைக்கு [வழியே தென்னும்] வினா மேலருளிச்செய்கின்றது.

இறந்தோய் கரணங்க ளெல்லா மெனக்குச்
சிறந்தோ யெனினுமெய்த் தேவே-பிறந்துடனாங்
காயங் கொளவுங் கொளாமலுங் கண்டதுநீ
யாயன்கொல் பாதவத் தற்று. கரு

மேலிதற்கு வியாக்கி.

இறந்தோய் கரணங்களெல்லாம் - கருவி கரணாதிகளைக்கொண்டு அறியும் அறிவுக்கெட்டாமல் அகன்று நிற்கிற நீ,

எனக்குச் சிறந்தோய் - அவையிற்றை யெனக்குண்டாக்கினாய்,

எனினும் - அப்படி யுண்டாக்கி யிருக்கவும்,

மெய்த்தேவே பிறந்துடனாங் காயங் கொளவுங் கொளாமலுங் கண்டது நீ - மெய்கண்ட தேவனே பிறந்துடனாய் மெய்போலப் பொருந்தியிருக்கிற சரீர மிது பொய்யென்று பொருந்தாமலும் பண்ணினது தேவரீர்,

ஆயன் கொல் பாதவத் தற்று - இடையன் வெட்டின மரம் பாதி பச்சையும் பாதி யுலர்தலும்போல, மெய்யாயிருந்த சரீரம் பொய்யென் றறிவித்து நீங்கியும் நீங்காமலிருந்தது.

அன்றியும், காயங் கொளவுங் கொளாமலும் என்பதற்கு இந்த உடல் மெய்போலிருந்தும் உற்றுப்பார்த்தளவில் பொய்போலிருக்கிறதும் என்று பொருளுரைப்பினும் அமையும். அப்படி இந்த உடல் மெய்போலிருந்தும் பொய்யா யழியுமென்றதற்குப் பிரமாணம் சித்தியார்,

"மண்டனில் வாழ்வும் வானத் தரசயன் மாலார் வாழ்வு
மெண்டரு பூத பேத யோனிகள் வாழ்வு மெல்லாங்
கண்டவிந் திரமா சாலங் கனாக்கழு திரதங் காட்டி
யுண்டுபோ லின்றாம் பண்பி னுலகினை யசத்து மென்பர்" [vi,3]

என்றும்,

"கணத்திடைத் தோற்றி மாயுங் காயமென் றறிந்தொ ருக்கால்
வணக்குறீ ரரனை யென்றும் வானவர் வணங்க வைப்பன்" [ii,96]

என்றும், தேவாரத்தில்,

"வாழ்வாவது மாயம்மிது மண்ணாவது திண்ணம்"

[சுந்தரர், கேதாரம், 1] என்றும்,

"இன்றுளே னாளை யில்லே னென்செய்வான் றோன்றி னேனே"
[அப்பர், குறைந்த நேரிசை, i, 1]

என்றும் வரும் ஏதுக்களைக் கண்டுகொள்க. சரீரத்திலே பொருந்தியிருக்கையிலே காய நீக்க மெப்படியென்னின் சரீரம் பொய்யென்றறிவித்துத் தீட்சைக் கிரமங்களினாலே மலங்களைப் போக்கினபடியினாலேயும் அருளில் பொருந்தினபடியினாலேயுஞ் சிவனிடத்திலே சம்பந்தமல்லாமற் காயத்திலே சம்பந்தமில்லை. உதாரணம் சித்தியாரில், "தெரிவரிய மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்த வாறே சிவன்பிரகாசிக்குமிங்கே சீவன்முத்த னுக்கு, முரியமல மவுடதத்தாற் றடுப்புண்டவிடமு மொள்ளெரியி னெளிமுன்ன ரிருளுந் தேற்றின், வருபால்சேர் நீர்மருவு கலங்கலும்போ லாகி மாயாதே தான்சத்தி மாய்ந்து காயந், திரியுமள வும்முளதாய்ப் பின்பு காயஞ் சேராத வகைதானுந் தேயு மன்றே" [xi, 4] என்பது கண்டுகொள்க. கரு

அடியேனுக்குப் புண்ணிய பாவங்க ளெண்கைக்கு வழி ஏதென்னும் வினா மேலருளிச் செய்கின்றது.

அற்றதென் பாச முற்றதுன் கழலே
யருட்டுறை யுறையும் பொருட்சுவை நாத
வேறென் றிருந்த வென்னை யான்பெற
வேறின்மை கண்ட மெய்கண்ட தேவ
விருவினை யென்ப தென்னைகொ லருளிய
மனமே காயம் வாக்கெனு மூன்றி
னிதமே யகித மெனுமிவை யாயிற்
கணத்திடை யழியுந் தினைத்துணை யாகா
காரணஞ் சடமதன் காரிய மஃதா
லாரணங் காம்வழி யடியேற் கென்னைகொல்
செயலென தாயினுஞ் செயலே வாரா

தியமன் செய்தி யிதற்கெனின் னமைவும்
பின்னையின் ருகு மன்னது மிங்குச்
செய்திக் குள்ள செயலவை யருத்தின்
மையறீ ரியமற்கு வழக்கில்லை மன்ன
வொருவரே யமையு மொருவா வொருவற்
கிருவரும் வேண்டா விறைவனு நின்றனை
நின்னது கருணை சொல்லள வின்றே
யமைத்தது துய்ப்பி னெமக்கணை வின்று
முள்ளது போகா தில்லது வாரா
துள்ளதே யுள்ள தெனுமுறை யதனாற்
கொள்ளும் வகையாற் கொளுத்திடு மாயின்
வள்ளன் மையெலா முன்னிட வமையு
மீய வேண்டு மெனும்விதி யின்று
மாயினு மென்னை யருந்துயர்ப் படுத்த
நாயி னேற்கு நன்றுமன் மாயக்
கருமமுங் கரும பந்தமுந்
தெருள வருளுஞ் சிவபெரு மானே. கச

மேலிதற்கு வியாக்கி.

அற்றதென் பாச முற்றதுன் கழலே-தேவரீர் அனுக்கிரகத்தாலே அடியேனுக்கு உண்டாயிருக்கப்பட்ட பாசபந்தங்கள் நீங்கினதுந் தப்பாது உன்னுடைய திருவடியிலே கூடினதுந் தப்பாது,

அருட்டுறை யுறையும் பொருட்சுவை நாத - திருவருட்டுறையாகிய திருவெண்ணெய் நல்லூரிலே யெழுந்தருளி யிருக்கப்பட்ட அடியேனுக் கினிமைப்பயனு யிருந்துள்ள தம்பிரானே,

வேறென் றிருந்த வென்னை யான்பெற வேறின்மை கண்ட மெய்கண்ட தேவ-தேவரீரை விட்டு அடியேன் அன்னியமா யிருப்பனென்று கண்டிருந்த அடியேனை அடிமையென்கிற முதலுங்கெடாமற் றேவரீரைவிட் டன்னியமாகாத முறைமையைக் கடாட்சித்தருளின மெய்கண்ட நாதனே,

இருவினை யென்ப தென்னைகொல் - அடியேனுக்குப் புண்ணிய பாவங்கள் உண்டென்றது ஏதுகாரணங் கொண்டு. கொல் ஐயம்.

அருளிய மனமே காயம் வாக்கென மூன்றி னிதமே யகித மெனு மிவை யாயிற் - தேவரீரருளிச் செய்யப்பட்ட மனத்தி னினைவாலும் வாக்கின் சொல்லாலும் காயத்தின் தொழிலாலு முண்டாகப்பட்ட விருப்பு வெறுப்பினாலே இருவினையாகிய புண்ணிய பாவங்களுண்டா மாகில்.—உதாரணம் சிவப்பிரகாசத்தில், "உற்றதொழி னினைவுரையி லிருவினையு முளவா" [ii, 13] மென்பது கண்டுகொள்க. மேற்பாடம்.

கணத்திடை யழியுந் தினைத்துணை யாகா - அப்படி யுண்டா கப்பட்ட நினைவுஞ் சொல்லுந் தொழிலுந் தோன்றினவுடனே யழிந்துபோம் அவையிற்றுக்கு ஒரு தினையளவு கண்டிப்பு மில்லை யாம். அன்றியும்,

காரணஞ் சடமதன் காரிய மஃதால் - அந்த மன வாக்குக் காயங் களாகிய கன்மத்தின் காரணஞ் சடமா யிருப்பதொன்று அதன் காரி யங்களு மப்படிச் சடமேயானல்,

ஆரணங் காம்வழி யடியேற் கென்னைகொல் - அப்படிச் சடமா யிருக்கப்பட்ட கன்ம காரியங்கள் அடியேன் மேல் எடுக்கிற செனனங் களிலே வந்து பொருந்தி வருத்துகைக்குச் செயலுண்டாகைக்கு வழி யேதுதான். கொல் ஐயம். அப்படி அந்தக் கன்மங்கள் சடமா யிருந்தாலும் நீ யறிவுள்ளவனாகையாலே உன்னோடுங் கூடும் அவ தாரத்து அதற்குச் செயலுண்டா யிருக்கும்,

செயலென தாயினுஞ் செயலே வாராது - அப்படி அடியேனுக் குச் செயலுண்டென்று சொல்லுகைக்கு வழியில்லை அப்படி யறி வுண்டாமாகில் அடியே னிச்சைப் படியே முடியக் கண்டதுமில்லை. அன்றியும்,

இயமன் செய்தி இதற்கென்-அடியேனுக்கு அப்படி வேண்டின காரியங்கள் செய்துகொள்ளுகைக்குச் செயலுண்டாமாகில் அடியே னுக்கு இயமதண்டமுண்டாகத்தக்க பொல்லாங்குகள் செய்துகொள்வ தில்லை. அதுவுமன்றியும்,

நின் னமைவும் பின்னையின் றாகும் - அப்படி அடியேனுக்கு வேண்டத்தக்க காரியஞ் செய்துகொள்ளத்தக்க செயலுண்டாமாகில் தேவரீர் செய்விக்கிறது மில்லையாய் முடியும்,

அன்னது மிங்குச் செய்திக் குள்ள செயலவை யருத்தின் - அப் படித்தேவரீர் செய்விக்கிறதும் இப்பொழுது அடியேன் செய்த கன் மத்துக்குத் தக்கது மேலைக்குப் புசிப்பிக்குமாகில்,

மையறீ ரியமற்கு வழக்கில்லை மன்ன - தம்பிரானே மயக்க மற்ற இயமன் அடியேனைத் தண்டப்படுத்துகைக்கு வழக்கில்லையாம். அப்படியானாலும் நீ செய்ததுக்குத் தக்கது நாமுஞ் செய்விப்போம் இயமனுந் தண்டப்படுத்துவன். அப்படியானால்,

ஒருவரேயமையு மொருவா வொருவற் கிருவரும் வேண்டா என்பதனை ஒருவாவொருவற் கொருவரே யமையு மிருவரும் வேண்டா என்று பொருட்கேற்க மாறுக. பொருளாவது ஒப்பற்ற தனிமுதலாயுள்ளவனே அடியேனொருத்தனுக் கொருத்தரேயமையும் தேவரீரும் இயமனுங்கூடித் தண்டிக்க வேண்டுவதில்லை. ஆகையால்,

இறைவனு நின்றனை - சர்வமுந் தேவரீர் செயற்படுத்துமென் றிருக்குமிடத்தும் வேறேயுமொருவரைக் கூடித் தேவரீர் செயற் படுத்துகில் தேவரீர் சர்வகத்தாவென்கிறதும் இன்றே நின்றது. அது வேனென்று கேட்டருளுகில்,

நின்னது கருணை சொல்லள வின்றே - தேவரீர் காருண்ணியத் தின் பகுதியை யடியேனால் விண்ணப்பஞ்செய் தளவுபடுத்தத்தக்க தல்லவே.—அப்படியிருக்கச் சொன்ன இருவினையாகிய மனவாக்குக் காயங்களினாலே தோன்றப்பட்ட கன்மமுஞ் சடம் அதன் காரணமுஞ் சடமாகையால் அந்தக் கன்மங்கள் செனனமரணத்திலே வந்து பொருந்துகைக்கு வழியேதென்று கேட்க அதற்கறிவாயுள்ள ஆன்மா வோடு பொருந்தினவிடத்திலே செயலுண்டென்ன அப்படிச் செய லுண்டாகில் இயமதண்டம் வருவானேனென்ன அதுவும் நீ செய்த கன்மத்துக்கேற்றபடி செய்வோமென்ன அதுக்குத் தேவரீர் போதும் இயமனைக்கொண்டு தண்டிக்கவேணுமோவென்ன யமனுந் தண்டிப் பான் நாமுந்தண்டிப்போ மென்றதற்கு உதாரணம் சிவப்பிரகாசத் தில்,"படைத்ததொரு படியன்றிப் பறவைபசு நராய்ப்பண்ணியதென் முன்னைவினைப் பான்மை யென்ப, ரடுத்தவினை யுளதாகி லிறையே னென்னில் சேதனமற் றிவையாவிக் கமைத்த தாகு, மெடுத்தவினை யுருவுறவ துயிரேற் றூனே யிருவினைக்குத் தக்கவுட லெய்து மென் னிற், சடத்திரளு மகத்தாவா யறிவொன் றில்லாத் தன்மையனுங் கூடவொரு சங்கை யின்றே" [ii, 6] யென்றும், போற்றிப்பஃ றொடையில், "தான்மாள, வெற்றிக் கடுந்தூதர் வேகத் துடன்வந்து, பற்றித்தம் வெங்குருவின் பாற்காட்ட - இற்றைக்கு, மில்லையோ பாவி

பிறவாமை யென்றெடுத்து, நல்லதோ ரின்சொல் நடுவாகச்-சொல்லி யிவர், செய்திக்குத் தக்க செயலுறுத்து வீரென்று, வெய்துற் றுரைக்க விடைகொண்டு - மையறருஞ், செக்கி லிடைத்திரித்துந் தீவாயி லிட்டெரித்துந், தக்கநெருப் புத்தூண் டழுவுவித்து - மிக் கோங்கு, நாராசங் காய்ச்சிச் செவிமடுத்து நாவரிந்து, மீராவுன் னூ னைத்தின் னென்றடித்தும் - பேராம, லங்காழ் நரகத் தழுத்துவித்தும் பின்னுந்தம், வெங்கோப மாறாத வேட்கையரா - யங்கொருநா, ளெண்ணிமுதல் காணாத வின்னற் கடுநரகம், பன்னெடுநாட் செல்லும் பணிகொண்டு - முன்னடிக், கண்டு கடன் கழித்தல் காரியமா மென் றெண்ணிக், கொண்டு வருநோயின் குறிப்பறியார் - மண்டெரியிற், காய்ச்சிச் சுடவறுக்கக் கண்ணுரிக்க நன்னிதிய, மீத்துத்தாய் தந்தை தம ரின்புறுதல்" [82 - 100] போல அப்படிச் செய்கிறதுங் கரு ணையே. இப்படி வரும் எதுக்களைக் கண்டுகொள்க. மேற்பாடம்.

அமைத்தது துய்ப்பின் எமக்கணை வின்றூ முள்ளது போகா தில்லது வாரா துள்ளதே யுள்ள தெனுமுறை யதனால் என் பதனை உள்ளது போகா தில்லது வாரா துள்ளதே யுள்ள தெனு முறை யதனா லமைத்தது துய்ப்பின் எமக்கணை வின்றூம் என்று பொருளுக் கேற்க மாறுக. பொருளாவது அடியேனுக் குண்டாகிய கன்மம் யாதொன் றுண்டு அதுபோகாது இல்லாத கன்மங்கள் வாராது ஆகையால் யாதொன் றூழிலே யுண்டாகப்பட்டது அதுவே இப்பொழு துண்டா மத்தனை என்று தேவரீர் அருளிச் செய்த திருவாக்கினால் அடியேனுக்குண்டான பிராரத்துவம் புசிக்கிற தொழிய மேலைக்கு உற் பத்தியாக ஆகாமிய முண்டாகைக்கு வழக்கில்லையே,

கொள்ளும் வகையாற் கொளுத்திடு மாயின்-பிராரத்துவம் புசிக்கு மிடத்து ஆகாமிய முண்டாமென்று அருளிச் செய்யில்.—உதார ணம்: "மேலைக்கு வருவினையே தென்னி லங்கண் விருப்புவெறுப் பெனவறியவ் விளைவு மெல்லா, மூலத்து வினைப்பயனா மென்னி னூமேன் முற்றியதன் பயனுனக்கு முளைக்கு மென்பர்" [சிவப்பிரகா சம், ii, 12] என்று சொன்னது கண்டு கொள்க. மேற் பாடம்.

வள்ளன்மை யெல்லா முள்ளிட வமையும் - தேவரீருக்குண்டா கிய வளப்பாடுகளெல்லாம் நினைந்திருந்தாற் போதும். அன்றியும்,

ஈயவேண்டு மெனும் விதியின்றாம் - அப்படிப் பிராரத்தம் புசிக்கு மிடத்து ஆகாமிய மேறுமாகில் கொடுத்துப் புண்ணியம் பெற வேணு மென்று நூல்களை விதிக்க வேண்டுவ தில்லையாம்,

ஆயினும் - அடியேன் கேட்ட வினுவுக்குத் தேவரீர் அருளிச் செய்த தொன்றும் புலப்பட வருளிச்செய்த தில்லையாகிலும் இன்ன மும் தேவரீ ரருளிச்செய்யாமல் அடியேனறியும் பகுதியுமில்லை,

என்னை யருந்துயர்ப் படுத்த நாயினேற்கு நன்றுமன் மாயக் கரு மமுங் கரும பந்தமுந் தெருள வருளுஞ் சிவபெருமானே என்பதனை என்னை யருந்துயர்ப்படுத்தக் கருமமுங் கருமபந்தமு நாயினேற்கு நன்றுமன் மாயத் தெருளவருளுஞ் சிவபெருமானே யென்று பொரு ளுக் கேற்க மாறுக. பொருளாவது அடியேனுக்கு அரிய துக்கங் களை யுண்டாக்கப்பட்ட கருமமாகிய புண்ணிய பாவங்களுண்டாகிறதும் அந்தப் புண்ணிய பாவங்க ளனுபவிக்கு மிடத்து மேலைக்குச் சென னத்துக் கேதுவாகிய ஆகாமிய கன்மமான கருமபந்தங்களுண்டாகிற தும் நாயாயிருக்கப்பட்ட அடியேனுக்குத் தேவரீர் திருவுள்ளம் வாழ்ந்தருளி விளங்க அருளிச் செய்தருள வேணும் சிவமுதலாயிருக் கப்பட்ட தம்பிரானே. ௧௪

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட கன்மங்களும் அடியேனுக்குக் கூடு கைக்கு வழி எதென்று கேட்கும் வினு மேலருளிச் செய்கின்றது.

மானமருஞ் செங்கை மதில்வெண்ணெய் வாழ்மன்ன
போன வினை தானே பொருந்துமோ-யான தனி
லாவனே வாக்கா யமலனு நின்னருடான்
றேவனே யாதுக்கோ தேர். ௧௫

மேலிதற்கு வியாக்கி.

மானமருஞ் செங்கை மதில்வெண்ணெய் வாழ்மன்ன - செந்தா மரை மலர் போன்ற சீயத்தத்திலே மான்மறியைத் தரித்துக்கொண்டு திருமதினி னுயர்ச்சியாலே சிறப்பினை யுடைத்தாகிய திருவெண் ணெய்நல்லூரிலே யெழுந்தருளி யிருக்கப்பட்ட தம்பிரானே,

போன வினை தானே பொருந்துமோ - முற்செனனத்திலே அடி யேன் செய்த புண்ணிய பாவங்களான வினைகள் தானே வந்து அடி யேனைக் கூடுமோ,

யானதனி லாவனோ - அடியேன்றான் அந்த வினைகளைக் கூடுவேனோ. இவை யிரண்டுமன்றித் தேவரீர் கூட்டிச் செய்விக்குமென்னில்,

தேவரீர் நின்மல சொரூபியாய் மலாதீதனா யிருக்கையினாலே இரண்டையுங் கூட்டி முடிக்கிறதுமில்லை.

நின்னருடான் றேவனே யாதுக்கோ தேர் - தேவரீரே கூட்டி முடியாதபோது உன்னுடைய அருளானதுதான் எதுக்குண்டானதென்று திருவுளத்திலே விசாரித் தருளிச்செய்தருள்.— எனவே, கன்மமும் அநாதி ஆன்மாவுஞ் சிவமும் அநாதி ஆகையினாலே அவரவர் ஆர்ச்சித்த கன்மத்தைக் கர்த்தா கூட்டி முடிப்பன். உதாரணம் சிவஞானபோதத்தில், "அவ்வினையைச் செய்வதனி லவ்வினைஞர் தாஞ்சென்றங், கவ்வினையைக் காந்த பசாசம்போ - லவ்வினையைப், பேராம லூட்டும் பிராணி னுகாரே, லார்தா மறிந்தணைப்பா ராங்கு" [ii, 6] என்பது கண்டுகொள்க. ௧௫

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட கன்மங்கள் தேவரீர் தீட்சைகளினாலே சுத்திபண்ணி யிருக்கவும் மீளவும் புசிக்கைக்கு வழி யேதென்னும் வினா மேலருளிச் செய்கின்றது.

தேரா துரைப்பன் றெருமா லுளத்தொடு
பேரா தருளுதல் பெரியோர் கடனே
நின்னைக் கலப்ப தென்னுண் மையெனின்
நின்னது நேர்மை சொன்மனத் தின்றே
யெழுவகைத் தாதுவி னெழுதுளை யிரண்டும்
பெருமுழைக் குரம்பையிற் பெய்தகத் தடக்கி
நீக்கி யென்றனைப் போக்கற நிறுத்தி
யிச்சை முதலிய வெழுப்பி நடத்திடும்
விச்சை சாலவும் வியப்பது நிற்க
வாக்கு மனமும் போக்குள தறுவுஞ்
சொல்லு நினைவுஞ் செய்யுஞ் செயலு
நல்லவுந் தீயவு மெல்லா மறிந்து
முறைபிற ழாமற் குறைவுநிறை வின்றாய்க்
காலமுந் தேசமு மாலற வகுத்து
நடுவுநின் றருத்தலி னடுவனா குதியே

சான்றோர் செய்தி மாண்டிருப் பின்றே
சாலார் செயலே மாலா குவதே
யத்துவா மெத்தி யடங்கா வினைகளுஞ்
சுத்திசெய் தனையே யொத்தகன் மத்திடை
நீங்கின வென்னை யூங்கூழ் வினைகளு
மாங்கவை யருத்துவ தாரைகொ லதனாற்
கரும மருத்துங் கடனது வின்றுந்
தருமம் புரத்தல் பெருமைய தன்றே
கண்ணினுண் மணிய கருத்தினுட் கருத்த
வெண்ணெய் வேந்த மெய்கண்ட தேவ
விடர்ப்படு குரம்பையு ளிருத்தித்
துடைப்பதில் லாவரு டோன்றிடச் சொல்லே. கசூ

மேலிதற்கு வியாக்கி

தேரா துரைப்பன் றெருமா லுளத்தொடு - தேவரீர் சன்னிதியிலே ஒரு வினை விசாரியாமல் விண்ணப்பஞ் செய்கிறேன் அடியேன் விதனத்தை யுற்றவனாகையாலே. அன்றியும்,

பேரா தருளுதல் பெரியோர் கடனே - பேதையாயிருக்கப் பட்டவர்கள் தாகத்தின் மிகுதியாலே தங்களுக்கு வேண்டினதொன்றை யெழுந்தது புத்தியாக விண்ணப்பஞ்செய்தாலும் அவர்கள் தாகங் கண்டு உடனே கடாட்சித் தருளுகிறது பெரியோர்களுக்கு முறைமையாகையாலு மது விசாரியாமல் விண்ணப்பஞ் செய்தேன். அதுவே தென்று கேட்டருளுகில்,

நின்னைக் கலப்ப தென்னுண்மை யெனின் - தேவரீரைக் கூடி யனுபவிக்கிறது அடியேனுடைய அற்பபோதமா மென்று தேவரீர் திருவுளம் பற்றுகில்,

நின்னது நேர்மை சொன்மனத் தின்றே - தேவரீருடைய நுட்பத்தை விசாரிக்கு மிடத்து வாக்குக்கும் மனத்துக்கும் எட்டப்பட்டதல்லவே. அப்படியிருக்கிற தேவரீருக்குள்ளே அடங்கி யிருக்கப்பட்ட அடியேனைத் தேவரீர்,

எழுவகைத் தாதுவி னெழுதுளை யிரண்டும் பெருமுழைக் குரம்பையிற் பெய்தகத் தடக்கி நீக்கி யென்றனைப் போக்கற நிறுத்தி யிச்சை முதலிய வெழுப்பி நடத்திடும் விச்சை சாலவும் வியப்பு -

நரம்பு எலும்பு மூளை தசை தோல் இரத்தஞ் சுக்கில மென்னப்பட்ட தாதுக்களேழுங் கண் மூக்குச் செவி உபத்தம் என்னப்பட்ட அற்பத் துவாரங்களேழும் வாய் அபான மென்னப்பட்ட பெரிய துவார மிரண்டும் ஆகத் துவார மொன்பதுமா யிருக்கப்பட்ட சரீரத்திலே யிட்டு உள்ளே யொடுக்கி வைத்து,

'நீக்கி யென்றனைப் போக்கற நிறுத்தி' யென்பதனை 'என்றனைப் போக்கற நிறுத்தி நீக்கி' யென்று பொருளுக்கேற்க மாற்றுக. பொருளாவது அடியேன் அந்தச் சரீரத்தை விட்டுப் போகாமல் நிறுத்தி வைத்து அதனை விட்டுப் போமவதரத்து விடுவிப்பதுஞ் செய்து,

இச்சை முதலிய வெழுப்பி நடத்திடும் விச்சை சாலவும் வியப்பு - அடியேனுக்கு உண்டாயிருக்கப்பட்ட இச்சாஞானக் கிரியைகளையும் பிரேரிப்பித்துக் காரியப்படுத்துகின்ற வித்தை மிகவுங் கொண்டாட்டமா யிருந்தது,

அது நிற்க - இங்ஙனந் தேவரீர் செய்தருளின காரியம் அடியேனாலேயோ புகழப்பட்டிருப்பது அது நிற்கட்டும்,

வாக்கு மனமும் போக்குள தனுவுஞ் சொல்லு நினைவுஞ் செய்யுஞ் செயலும் நல்லவுந் தீயவு மெல்லா மறிந்து - அடியேன் வாக்கினாற் சொல்லுகிறதினாலும் மனத்தினால் நினைக்கிறதினாலும் காயத்தினாற் செய்கிற தொழில்களினாலு முண்டாகப்பட்ட நன்மை தீமைகளா யுள்ள புண்ணிய பாவங்க ளெல்லாந் தேவரீர் திருவுளத் தடைத்தருளி,

முறைபிற ழாமற் குறைவுநிறை வின்றாய்க் காலமுந் தேசமு மாலற வகுத்து நடுவுணின் றருத்தலி னடுவனா குதியே - அடியேன் செய்து வந்த அடைவுக்குத் தவறு வாராமல் அதற்கதற்கு ஏற்றக் குறைச்சலற அந்தப் புண்ணிய பாவங்களை யனுபவிக்கத் தக்க காலங்களையும் அவையிற்றைப் புசிக்கைக் கிருப்பிடமான தேசங்களையும் மயக்கமற வகுத்து அடியேனையும் அந்தக் கன்மங்களையுங் கூட்டித் தேவரீர் நடுவனாக நின்று புசிப்பிக்கையினாலே தேவரீரை நடுவனென்கிறது முண்டே. ஆகையினாலே,

சான்றோர் செய்தி மான்றிருப்பின்றே - நடுவாயிருக்கப்பட்ட பெரியோர்க ளியல்புக்கு மயக்க முண்டாகாதே,

சாலார் செயலே மாலாகுவதே - சான்றோ ரல்லாத அறிவிலா யுள்ளவர்கள் செயல்களல்லவோ மயக்க முண்டாவது,

அத்துவா மெத்தி யடங்கா வினைகளுஞ் சுத்திசெய் தனையே - மந்திரங்கள் பதங்கள் வன்னங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் கலைகள் என்று சொல்லப்பட்ட அறு வகையாலும் நிரம்பி எஞ்சிக் கிடக்கிற கன்மங்களை யெல்லாந் தீட்சைகளினாலே தேவரீர் சோதனை செய்து அடியேனைச் சுத்தி வருத்தினதுண்டே.—அதுவுண்டென் றருளிச் செய்யில் அப்படி யிருக்கவும்,

ஒத்தகன் மத்திடை நீங்கின என்னை - அடியேனுக்கு இருவினை யொப்பிலே போனதென்ன.—அதுவன்றியும்,

ஊங்கூழ் வினைகளு மாங்கவை யருத்துவ தாரை - உவ்விடத்துண்டான ஊழ்வினைகள் தேவரீர் செய்யப்பட்ட தீட்சைகளினாலே சுத்தி செய்த விடத்து அந்தக் கன்மங்கள் புசிப்பிக்கிற தாரையாம்,

கொல் ஐயம்.

அதனாற் கருமம் மருத்துங் கடனது வின்றாம் - தேவரீர் சுத்தி செய்தவர்கள்தன்னை என்று அருளிச்செய்யில், தேவரீர் சுத்திசெய்த வழக்கினால் மீளவுங் கன்மங்கள் நின்று புசிப்பிக்கைக்குக் கடனில்லையாம்.—அப்படிப் புசிப்பிக்குமென்று அருளிச்செய்யில்,

தருமம் புரத்தல் பெருமைய தன்றே - தேவரீர் தருமகர்த்தாவென் றெழுந்தருளியிருக்கிறது பெருமைக்கத்தனை யென்று விண்ணப்பஞ் செய்யப்படும்,

கண்ணினுண் மணிய - கண்ணுக்கு மணிபோலக் காட்டாக உள்ளவனே,

கருத்தினுட் கருத்த - அறிவுக்கு அறிவாக உள்ளவனே,

வெண்ணெய் வேந்த - திருவெண்ணெய் நல்லூருக்குக் கர்த்தாவாக உள்ளவனே,

மெய்கண்ட தேவ - மெய்கண்ட நாதனே,

இடர்ப்படு குரம்பையு ளிருத்தித் துடைப்பதில் லாவருள் தோன்றிடச் சொல்லே-துக்கத்துக் கேதுவாயுள்ள சரீரத்துக்குள்ளே அடியேனை இருத்திவைத்து அடியேனுக்குண்டான கன்மங்களைத் தூய்தாகப் போக்காத அந்த அனுக்கிரகத்தை அடியேனுக்கு விளங்க அருளிச் செய்தருள்.

ஏது : தேவரீரைக் கலந்திருக்கிறது என்னுண்மையானுல் தேவரீருடைய நுட்பம் மனம்வாக்குக் கெட்டாதென்று சொல்ல வேண்டுவதில்லையாம் என்றதற்குச் சிவனும் ஆன்மாவும் எக்காலமும் இடைவிடாம லிருக்கையிலேயும் ஆன்மா மலத்திலே பற்ருனபடியி ஞலே சிவனிடத்திலே கூடி நின்றும் பற்றில்லையாகையால் சிவன் பெத்தத்திலே யொளித்திருப்பா னென்பதற்கு உதாரணம் போற்றிப் பஃறெருடையில், 'உள்ளமென்று நீங்கா தொளித்திருந்து தோன்றி நின்ற,கள்ளமின்று காட்டுங் கழல்போற்றி' [167,168] யென்பது கண்டு கொள்க. எழுவகைத் தாதுக்களினுலும் நவத்துவாரங்களினுலும் இந்த சரீரத்திலே பொருந்த வைத்துச் செனன மரணமும் படுத்தி அடி யேனுக்குண்டான இச்சாஞானக் கிரியைகளையும் பிரேரிப்பித்து நடப் பித்ததுங் கொண்டாட்டமாயிருந்ததென்று சொல்லுவானேனென் னில் சிவனைப் பொருந்தியுஞ் சரீரபந்தத்திலே வைப்பானேனென் பது கருத்து. அது மல சம்பந்தமாகையாலே மலக்குருடனுக்கு மலம் நீங்கவேண்டி மாயையாகிய கோல் கொடுத்ததென வறிக. உதாரணம் போற்றிப்பஃறெருடையில், 'கட்புலனுற் காணுர்தங் கைக்கொடுத்த கோலேபோற், பொற்புடை மாயைப் புணர்ப்பின்கண்' [21, 22] என் பது கண்டுகொள்க. மனம்வாக்குக் காயங்களினுலே யார்ச்சிக்கப்பட்ட புண்ணிய பாவங்களைத் தேவரீர் திருவுள்ளத் தடைத்தருளிக் கன்மங் களை நடுவாக நின்று புசிப்பிக்கையினுலே நடுவனென்று சொல்லப்பட் டிருக்கவும் பெரியோர்கள் செய்திக்கு மயக்கம் வாராதே ஆறத்துவா வுஞ் சுத்திபண்ணினதுண்டே கன்ம சமத்துவத்திலே போனதென்ன வெனில் கன்ம சமத்துவமாவது புண்ணிய பாவங்களிரண்டிலேயு முவர்ப்பு வந்தது கன்ம சமத்துவம். அப்படிக் கன்ம சமத்துவம் வந்த விடத்துச் சத்திநிபாதமுண்டாயதினுலே கர்த்தா ஆசாரிய மூர்த்த மாகத் திருமேனி கொண்டுவந்து தீட்சாக்கிரமங்களினுலே அத் துவா சுத்திபண்ணி மலத்தைப் போக்கி ரட்சிப்பன். உதாரணம் சித்தி யாரில், "அனுதிமுத்த னுய்ப்பானு யசலனு யெல்லா வறிவுதொழி லனுக்கிரக முடையவரன் கன்ம, நுனுதிகமற் றெத்தவிடத் தேசத்தி நிபாதம்' நுழைவித்து மலங்களெலா நுங்க நோக்கி, மனுதிகா ணங்க ளெலா மடக்கித் தன்னை வழிபடுகல் லறிவருளி மாக்கருணைக் கையா, வினைபிறப் பினினின்று மெடுத்து மாரு வின்பமுத்திக் கேவைப்ப

னெங்கள்முத்தி யிதுவே" [பரபட்சம், சௌத்திராந்திகன் மத மறுதலே, 40] என்பதும், போற்றிப் பஃறொடையில், "நாடும்வினை, எல்லே இரண்டு மிடையொப்பிப் - பல்பிறவி, யத்தமதி லென்றோ வளவென்று பார்த்திருந்து, சத்தி பதிக்குந் தாம்போற்றி - முத்தி தரு, நன்னெறியின் ஞானகலர் நாடுமல மொன்றினையு, மந்நிலையே யுண்ணின் றறுத்தருளிப் - பின்னன்பு, மேவா விளங்கும் பிரளயா கலருக்கு (மெய்காணத்),தேவாய் மலகன்மந் தீர்த்தருளிப் - பூவலையந், தன்னின்று நீங்காச் சகலர்க் கவர்போல, முன்னின்று மும்மலந்தீர்த் தாட்கொள்கை" [105 - 124] என்பது கண்டுகொள்க. இப்படிச் சுத்தி பண்ணியிருக்கச்சேயும் பிராரத்தமாகிய வினை புசிக்க வந்ததாரை, சுத்திபண்ணின ஆன்மாக்களை யென்று ஆசாரியர் திருவுளம்பற்றி னது. அதுவெப்படியென்னில், சஞ்சிதம் ஆசாரியருடைய ஞானதிட் டியினாலும் ஆகாமியம் ஆசாரியர் வைத்த ஞானத்தினாலும்நீங்கும் பிரா ரத்தஞ் சரீரத்துடனே நீங்கும். உதாரணம் சிவப்பிரகாசத்தில், 'தீங் குறு மாயை சேரா வகைவினை திரிவி தத்தா, னீங்கிட' [ix, 1] வென்றும், திருவாதவூரருக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணினதில் "விரிந்த சஞ்சித வினைகளன் புடனும் விழிக்க வெந்தது விரும்புமுற் செனனம், புரிந்த வல்வினை யுடலுட னகலும் புந்தி சேருள் வருவினை போக்கும்" [திருவாதவூரர் புராணம், திருப்பெருந்துறைச் சருக்கம், 74] என்றும், 'ஏன்ற வினையுடலோ டேகும்இடை யேறும்வினை, தோன்றி லருளே சுடும்' [திருவருட்பயன், x, 8] என்றும், சித்தி யாரில், 'ஏன்றவுடற் கன்மமனு பவத்தி னலறுத்திங் கினிச்செய் கன்ம மூலமல ஞானத்தா லிடிப்பன்' [viii, 10] என்றும் சொன் னது கண்டுகொள்க. ஆகையால் ஆசாரியர் கடாட்சத்தினாலே மோட்சத்தை யடைந்தாலும் பிராரத்துவம் புசிக்குமளவும் சரீரம் நிற்குமென்றது. ஆனால் ஞானவான்கள் புசிக்கிறது பிராரத்துவமு மாய் அவர்கள் தேகமும் பிராரத்துவதேகமானால் அவர்களை அர்ச்சனை பண்ணினதினாலேயும் நிவேதித்ததினாலேயும் ஆன்மாக்கள் கதியடை வார்களென்று சொல்லவேண்டுவதில்லை யென்னில் அவர்கள் போகஞ் சிவனே யேற்றுக்கொள்ளுகையினாலே சிவபோகமாச்சுது மாயா பதார்த்தஞ் சிவபோகமாமோவென்னில் மாயா பதார்த்தஞ் சுத்திப் பட்டு மந்திரமயமாய் மந்திரமும் ஞானதிருட்டியினாலே பார்க்கப்பட்டு

ஆன்மாவைச் சிவனுடலாகக் கொண்டு புசிக்கையினாலே சிவ போகமாச்சுது. உதாரணம் உண்மை நெறி விளக்கத்தில், "பாதகங்கள் செய்திடினுங் கொலைகளவு கள்ளுப் பயின்றிடினும் நெறியல்லா நெறி பயிற்றி வரினுஞ், சாதிநெறி தப்பிடினுந் தவறுகள்வந் திடினுந் தனக்கெனவோர் செயலற்றுத் தானதுவாய் நிற்கி, னாதனிவ னுடலுயிரா யுண்டுறங்கி நடந்து நானாபோ கங்களையுந் தானாகச் செய்து பேதமற நின்றிவனைத் தானாக்கி விடுவன் பெருகுசிவ போகமெனப் பேசுநெறி யிதுவே" [6] என்பது கண்டுகொள்க. அவர்கள் திருமேனி பிராரத்துவ தேகமல்ல வென்றதுக்குத் திட்டாந்தம் சம்பந்தமூர்த்தி கடாட்சம் பெற்ற கலியாணத்து வந்த நாதாக்கள் திருமேனி யடங்கலும் ஞானத்திலே பொருந்துகையினாலும் அப்ப பண்டாரத்தின் திருமேனி சர்வான்மாக்களுங் காண ஞானப் பிழம்பாகிய மகாலிங்கத்திலே யடைதலினாலும், பட்டணத்துப்பிள்ளை ஞானமாகிய லிங்கமாய் முளைக்கையினாலேயும், திருவாதவூரர் சர்வான்மாக்களுங் காணத் திருவாசகத்து உண்மைப் பொருளைக் கேட்கப் பொருளிதுவென்று ஞானாகாசத்திலே பொருந்தினபடியினாலேயும் பிராரத்துவ தேகமாகிய மாயாதேகத்துக்கும் ஞானத்துக்குஞ் சம்பந்தமில்லாதபடியினாலே அவர்கள் திருமேனியும் ஞானமென்றே கண்டுகொள்க. கசு

சர்வான்மாக்களும் தேவரீர்க் கடிமையாக இருக்கையிலேயுஞ் சிலர்க்குத் திருவருள் கடாட்சித்துஞ் சிலர்க்குக் கடாட்சியாமலுமிருப்பானேனென்று கேட்கும் வினா மேலருளிச் செய்கின்றது.

சோற்றொழும்பு கொள்ள நீ சூழ்ந்ததுவு நிற்செயல்கண்
மற்றவர்க ணின்னோக்கின் மாய்ந்தவுயிர்க்—குற்றங்
கொளித்தியாங் கைய வுயர்வெண்ணெய் நல்லூர்க்
குளித்தமதுக் கொன்றையெங் கோ. கஎ

மேலிதற்கு வியாக்கி.

என்பதனை தொழும்பு கொள்ள நீ சூழ்ந்ததுவு நிற்செயல்கள் மற்றவர்கணின் னோக்கின் மாய்ந்தவுயிர்க் குற்றங் கொளித்தி யாங்கைய வுயர்வெண்ணெய் நல்லூர்க் குளித்தமதுக் கொன்றையங்கோ சொல் என்று பொருளுக்கேற்க மாறுக. பொருளாவது:

தொழும்பு கொள்ள நீ சூழ்ந்தது-சர்வான்மாக்களுந் தேவரீர்க்கு அடிமையாக இருக்கவுஞ் சிலர் தேவரீர் திருவருளைப் பெறத்தக்க தான அடிமைத்திறங்கள் செய்துவரும் உபாயங் கொடுத்தருளினும்,

நிற்செயல்கள் மற்றவர்கள் - மற்றுள்ள பெத்தான்மாக்களையுந் தேவரீர் சேட்டைப் படுத்துகையினாலே செயற்பட்டு வருகிறவர்கள் இங்ஙன மிரண்டு வகையினுள்ள ஆன்மாக்களுந் தேவரீராலே செயற் பட்டு வரவும்,

நின்னோக்கின் மாய்ந்தவுயிர்க் குற்றங்கு - தேவரீர் திருக்கண் சாத்தினாலே செயலறுகை வந்த ஆன்மாக்களிடத்திலே அனுக்கிரகஞ் செய்து பிரகாசித்து நின்றும்,

ஒளித்தியாங்கு - மற்றுள்ள பெத்தரிடத்திலே கூடி நிற்கு மிடத்து மறைந்து நின்றும் இங்ஙனம் வருகிற முறைமையை,

ஐய - அடியேனுக்கு சுவாமியா யுள்ளவனே,

உயர்வெண்ணெய் நல்லூர்க் குளித்தமதுக் கொன்றையங் கோ - சிறப்பினால் உயர்ந்திருக்கப்பட்ட திருவெண்ணெய்நல்லூரிலே மதுக்களினால் முழுகப்பட்ட கொன்றை மாலையைச் சாத்தி யெழுந் தருளி யிருக்கப்பட்ட கர்த்தாவாயுள்ளவனே,

சொல் - அடியேன் விண்ணப்பஞ் செய்த காரிய மிரண்டை யும் அருளிச் செய்தருள்.

எனவே, சிவன் கர்த்தா வென்கிறதும் ஆன்மாக்கள் அடிமை யென்கிறதும் பொது. இனிச் சிறப்பாவது கர்த்தாவை ஆண்டவ னென்றறிந்து இரண்டற்ற அன்பினாலே வழிபடுகின்ற ஞானவான் களுக்குத் தயிரில் நெய்போலத் தோன்றி யிருப்பன்; ஆண்டவன் அடிமை யென்றறியாத பெத்தான்மாக்களிடத்திலே பாலினெய் போலத் தோன்றாது நிற்பன். உதாரணம் சிவஞானபோதத்தில், 'தன் னுணரு, நேசத்தர் தம்பா னிகழுந் ததிநெய்போற், பாசத்தார்க் கின் றாம் பதி' [xii, 3] யென்று[ம், திருவாசகத்தில், "அரைசே பொன் னம் பலத்தாடும்" என்னும் செய்யுளில் "பிரைசேர் பாலி னெய் போலப் பேசா திருந்தா லேசாரோ"-கோயின்மூத்த திருப்பதிகம், 5- என்றும், தேவாரம், "விறகிற் றீயினன் பாலிற் படுநெய்போல், மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியான்"- அப்பர், தனித்திருக் குறுந்தொகை 10 - என்றும்] வரும் ஏதுக்களைக் கண்டுகொள்க. கள

இங்ஙனம் உயிர்க்குயிராய் நின்று காரியப்படுத்துகிற சிவன் பெத்தத்திலே மறைந்து நின்று காரியப்படுத்துகிற முறைமையும் முத்தியிற் பிரகாசித்துத் தான் மேலிட்டுநின்று உபகரிக்கிற முறைமையும் மேலருளிச் செய்கின்றது.

கோலங் கொண்ட வாறுண ராதே
ஞாலங் காவல னியானெனக் கொளீஇப்
பொய்யை மெய்யெனப் புகன்று வையத்
தோடாப் பூட்கை நாடி நாட
வென்னுட் கரந்தென் பின்வந் தருளி
யென்னையுந் தன்னையு மறிவின் றியற்று
மென்ன தியானெனு மகந்தை யுங்கண்
டியாவ ரியாவையு மியாங்கணுஞ் சென்று
புக்குழிப் புக்குப் பெயர்த்துழிப் பெயர்த்து
மிக்க போகம் விதியால் விளைத்திட்
டெற்பணி யாளா யெனைப்பிரி யாதே
யோடி மீள்கென வாடல் பார்த்திட்
டென்வழி நின்றன னெந்தை யன்னோ
வருண்மிக வுடைமையி னருட்டுறை வந்து
பொருண்மிக வருடலும் பொய்ப்பகை யாதலுங்
கைகண்டு கொள்ளெனக் கடலுல கறிய
மெய்கண்ட தேவ னெனப்பெயர் விரீஇத்
தன்னுட் கரந்து தான்முன் னாகித்
தன்னதுந் தானுமா யென்னையின் றாக்கித்
தன்னையு மென்னையுந் தந்து தனது
செய்யா மையு மென்செய லின்மையு
மெம்மான் காட்டி யெய்த
லம்மா வெனக்கே யதிசயந் தருமே. கஅ

இதற்கு மேல் வியாக்கி.

கோலங் கொண்ட வாறுண ராதே ஞாலங் காவலன் யானெனக் கொளீஇ - துக்கத்துக் கேதுவா யிருக்கப்பட்ட சரீரத்தை யெடுத்தோமே யென்கிறதை விசாரியாமல் பூமிக்கு ராசாவாயிருக்கிறவன் நாமல்லவோவென்று கருதிக்கொண்டு,

பொய்யை மெய்யெனப் புகன்று - அசத்தியமா யிருக்கப்பட்ட தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தைச் சத்தியமென்று சொல்லிக்கொண்டு,

வையத் தோடா பூட்கை நாடி நாடா வென்னுட் கரந்து - பிர பஞ்ச வியாத்தி பண்ணுகிறதே மேற்கோளாக விருப்பத்தைச் செய்து நமக்கொரு கர்த்தா உண்டென்று விசாரியாதபடி எனக்குள்ளே மறைந்து நின்று,

என் பின்வரு் தருளி - யான் செய்யுஞ் செயலுக்கெல்லாம் ஒத் தொழுகி நின்று,

என்னையுந் தன்னையு மறிவின் றியற்றும் என்ன தியானெனு மகந்தையுங் கண்டு - நாம் ஒரு அடிமையென்றுந் தான் ஒரு நாய னென்றும் அறியாமற் செய்கிற யானெனதென்னும் அகந்தையுங் கண்டு,

யாவ ரியாவையு மியாங்கணுஞ் சென்று - உயர்திணை யஃறிணை யாகிய யோனி பேதங்களினும் பூமி யந்தா சுவர்க்கமென்கிற உலகங் களிலும் என்னோடொக்கச் சென்று,

புக்குழிப் புக்கு - நான் சென்று செனிக்கிற இடங்களிலே தானும் ஒக்கப் புகுந்து,

பெயர்த்துழிப் பெயர்த்து - நான் விட்டுப்போமிடத்துத் தானும் ஒக்கப் பெயர்ந்து,

மிக்க போகம் விதியால் விளைத்து - வெகு வித போகங்களையும் எனக்குள்ள முறைமையின்படியே யுண்டாக்கி,

இங்கெற்பணி யாளாய்-இவ்விடத்து என்னை ஊட்டி யுறக்கி நிற் கிற பண்ணையாளுமாய்,

எனைப் பிரியாதே - என்னைவிட்டு நீங்குவதுஞ் செய்யாமல்,

ஓடி மீள்கென வாடல் பார்த்திட் டென்வழி நின்றன னெந்தை யன்னோ - நான் செனன மாணப்பட்டுப் போக்கு வரவு செய்கிற நாடகத்தையும் பார்த்துத் தன் முதன்மையும் விட்டு என் வசத்திலே நின்றான் எம்முடைய சுவாமியா யுள்ளவன் இது ஆச்சரியம்!—இந்த நிலை பெத்தம். மேல் முத்தி. அன்னோ - ஐயோ என்பதாச்சரியம்.

அருள் மிக வுடைமையின் - தனக்குக் கிருபை மிகுத்திருக்கையி னாலே,

அருட்டுறை வந்து - திருவெண்ணெய் நல்லூராகிய திருப்படை வீட்டிலே திருவவதாரஞ் செய்தருளி,

பொருள்மிக வருள்தலும் - சிவானுபவமாகிய பொருளானது மிகுதியாக நின்று அனுக்கிரகிக்கிறதையும்,

பொய்ப்பகை யாதலும்-அந்தப் பொருள் பிரபஞ்சமாகிய பொய்யைக் கடிந்து தீர்க்கிற வழக்கையும்,

கைகண்டு கொள்ளென-பிரத்தியட்சமாகக் கண்டுகொள்ளெனக் காட்டியருளி,

கடலுல கறிய மெய்கண்ட தேவ னெனப்பெயர் விரீஇ - சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த வையகத்தா ரறியத்தக்கதாக மெய்கண்ட நாதனென்கிற திருநாமத்தினையும் பரப்பியருளி,

தன்னுட் கரந்து தான்முன் னாகி - தன்னுடைய பேரறிவினுள்ளே என்னுடைய சிற்றறிவை யடக்கிக்கொண்டு தன் செயலே மேலீடாக,

தன்னதுந் தானுமா யென்னையின் றாக்கி - தன்னுடைய அருளுந் தானுமாய் என்னையும் என்னுடைய ஞானத் தோற்றத்தையும் அடக்கிப் போட்டு,

தன்னையு மென்னையுந் தந்து - தான் ஒரு முதலுண்டென்கிறதுங் கெடாமல் நானொரு முதலுண்டென்கிறதுங் கெடாமல் எனக்குப் புலப்பட அறிவித்து,

தனது செய்யா மையு மென்செய லின்மையும் - தான் சர்வமுங் காரியப்படுத்தி நிற்கச்செய்தே தானொன்றிலுஞ் சுட்டியறிவியாமல் தோய்வற நிற்கிற முறைமையினையும் நான் சர்வமுஞ் செய்து நிற்கச் செய்தே என்னால் ஒன்று முடியாதென்கிற செயலறுதியையும்,

எம்மான் காட்டி யெய்தல் - எம்முடைய சுவாமியா யிருக்கிறவன் எனக்குத் தரிசனப்படுத்திநின்ற முறைமையைப் பார்த்தவிடத்து,

அம்மா வெனக்கே அதிசயந் தருமே - மிகவுங் கொண்டாடப்பட்டு எனக்குத் தானே ஆச்சரியத்தையுந் தாராநிற்கும். கஅ

இங்ஙனம் பாசக்ஷயம் பண்ணின ஆச்சரியத்தை மேலும் அருளிச்செய்கிறது.

தருமா தருமத் தலைநின்றாழ் வேனைக்
கருமா கடல்விடமுண் கண்டப்—பெருமான்
திருவெண்ணெய் நல்லூர்ச் சுவேத வனத்தா
னுருவென்ன வந்தெடுத்தா னுற்று. ௧௯

மேலிதற்கு வியாக்கி.

தருமா தருமத் தலைநின்றாழ் வேனை - தன்மமாகிய பசு புண்ணியத்தையும் அதன்மமாகிய பாவத்தையுஞ் செய்து துக்க சாகரத்திலே கிடந்து அழுந்துகிற என்னை,

கருமா கடல்விடமுண் கண்டப் பெருமான் - கருமை பொருந்தின மகத்தான சமுத்திரத்திலே யுண்டாகப்பட்ட நஞ்சினை அமுது செய் தடக்கப்பட்ட கண்டத்தினையுடைய கர்த்தாவா யுள்ளவனே,

திருவெண்ணெய்நல்லூர்ச் சுவேதவனத்தான் - திருவெண்ணெய்நல்லூராகிய திருப்படை வீட்டிலே எழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட சுவேதவனப் பெருமாளென்னும் பிள்ளைத் திருநாமத்தினை யுடையவன்,

உருவென்ன வந்தெடுத்தா னுற்று - சரீரதொந்தனைப்பட்டு நிற்கிற என்னைப்போல உருப்பட்டு வந்து நான் செனனக் குழியிலழுந்தாமல் எடுத்துத் தனது திருவடியிலே கூட்டிக்கொண்டருளினான். ௧௯

கர்த்தா இங்ஙனம் ஆசாரிய மூர்த்தியாகத் திருமேனி கொண்டு எழுந்தருளிப் பாசச்சேதனம் பண்ணித் தனது காருண்ணியமாகிய உண்மை ஞானத்தைக் கடாட்சித்த முறைமையை வியந்துரையாகப் புகழ்ந்த முறைமையை மேல் அருளிச் செய்கின்றது.

உற்றவர் பெற்றவ ரற்றவர் முற்று
மற்றவர்க் கற்றவ னல்லவர்க் கல்லவ
னந்த மாதி யில்லவன் வந்து
குரக்கு மனத்துக் கொடியேன் பரக்கும்
பம்பைக் குவித்து நிறுத்திப் பிடித்திட்
டிருள்வெளி யாகு மருளினை யறுத்து
வந்து புகுதலுஞ் சென்று நீங்கலு
மின்றி யொன்றாய் நின்றஅந் நிலையி

லொன்று காம லிரண்டா காம
லொன்று மிரண்டு மின்றூ காமற்
றன்னது பெருமை தாக்கா னாயினு
மென்னது பெருமை யெல்லா மெய்தித்
தன்னை யெனக்குத் தருவதை யன்றியு
மென்னையு மெனக்கே தந்து தன்னது
பேரா னந்தப் பெருங்கட லதனு
ளாரா வின்ப மளித்துத் தீரா
வுள்ளும் புறம்பு மொழிவின்றி நின்ற
வள்ளன்மை காட்டி மலரடி யருளிய
மன்ன னெங்கோன் வார்புனற் பெண்ணை
வெண்ணெய்க் காவலன் மெய்கண்ட தேவ
னண்ண லருளா லயத்த னண்ணி
மலமுத லாயின மாய்க்கு
முலக வுயிர்க்கெல் லாமொரு கண்ணே. ௨௦

மேலிதற்கு வியாக்கி.

உற்றவர் பெற்றவ ரற்றவர் முற்று மற்றவர்க் கற்றவன் - தனது உறவின்முறையாரா யுள்ளவர்கள் மாதாபிதாக்கள் தனக்கு வேற்றுமை யற்றிருக்கப்பட்ட ஸ்திரீகள் மற்றுமுண்டான தனதானிய க்ஷேத்திரங்கள் முதலாயுள்ள சர்வவுபாதியா யிருக்கப்பட்ட தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தை நீங்கினவர்களுக்கு இரண்டற்றுப் பிரிவற நிற்கிறவன்,

அல்லவர்க் கல்லவன் - அப்படிச் சர்வவுபாதிகளையும் நீங்காதவர்களுக்கு வேறாய் நிற்கப்பட்டவன்,

அந்த மாதி யில்லவன் - தனக்கு முடிவும் முதலுமில்லாதவன்,

வந்து - ஆசாரியமூர்த்தமாகத் திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளி வந்து,

குரக்கு மனத்துக் கொடியேன் பாக்கும் பரப்பைக் குவித்து - குரக்குப் போதம் போல ஒன்றிலுந் தரிப்பில்லாம லெழுந்தது புத்தியாகத் திரிகிற பாவியா யிருக்கிற என்னைப் பிரபஞ்சப் பரப்பில் திரிகிற வியாத்தியை ஒடுக்குவித்து,

நிறுத்திப் பிடித்திட் டிருள்வெளி யாகு மருளினை யறுத்து - தனது திருவடி ஞானத்திலே நிறுத்திப் பழைய பிரபஞ்ச வாதனை

யிலே போகாமற் பிடித்துக்கொண்டு கேவல சகல மென்கிற மயக்கத்தை நீக்கி,

வந்து புகுதலுஞ் சென்று நீங்கலு மின்றி - தான் வந்து எனது உள்ளத்திலே புகுதுகிறதும் நான் சென்று தன்னோடே கூடி எனக் குண்டான பாசங்கள் நீங்குகிறது மில்லாமல்,

ஒன்றாய் நின்றவன் நிலையில் - அறுதியே தானும் நானும் நீங்காமல் நின்ற நிலையிலே,

ஒன்று காம லிரண்டா காமல் - ஒன்றுபடுவதுஞ் செய்யாமல் இரண்டு படுவதுஞ் செய்யாமல்,

ஒன்று மிரண்டு மின்றாகாமல் - தானும் நானும் ஒன்றுபட்டு நிற்கிறதும் பெறுவானும் பேறுமா யிரண்டுபட்டு நிற்கிறது மில்லையாகாமல்.—அன்றியும் ஒன்றாகாம லிரண்டாகாம லொன்று மிரண்டு மின்றாகாமல் என்பதற்கு பேதமும் அபேதமும் பேதாபேதமு மாகாமலென்று பொருளுரைப்பினுமாம்.

தன்னது பெருமை தாக்கா தாயினு மென்னது பெருமை யெல்லா மெய்தி - தனக்குண்டான சர்வஞ்ஞத்துவமும் பஞ்ச கிருத்தியமும் எனக் குண்டாக்கினானில்லை யாயினும் எனக் குண்டாயிருக்கப் பட்ட இச்சா ஞானக்கிரியைகளும் வியாத்தி வியாபகங்களாகிய பெருமையு மிவைகளை யெல்லாந் தன்னுடைய பூரணத்திலே யடக்கிக் கொண்டு,

தன்னை யெனக்குத் தருவதை யன்றியு மென்னையு மெனக்குத் தந்து - தன்னுடைய ஆனந்த சொரூபத்தை எனக்குக் கடாட்சித் ததுமன்றியே அந்தப் பேரின்பத்தோடுங் கூடி யனுபவித்திருக்கிற ஆன்மபோதமாகிய சிற்றறிவு கெடாமல் கெட்டு நிற்கிற முறைமையையும் எனக்குக் கடாட்சித்தருளி,

தன்னது பேரா னந்தப் பெருங்கட லதனு ளாரா வின்ப மளித்து- தன்னுடைய பரிபூரணமான ஆனந்த வெள்ளமான பெரிய அருட் சமுத்திரத்திலே விளையப்பட்டிருப்பதாய் ஒரு காலத்தினும் உவட்டாத இன்பத்தை யெனக்குக் கடாட்சித்தருளி,

தீரா வுள்ளும் புறம்பு மொழிவின்றி நின்ற வள்ளன்மை காட்டி- ஒரு காலத்திலும் விடப்படாமல் அகம்புற மெங்கும் பூரணமாய் நின்று அனவரதமும் அறிவித்து நிற்கிற வளப்பாட்டையுந் தரிசிப்பித்து,

மலரடி யருளிய மன்னன் - தாமரை மலர் போன்ற சீபாதத்தைக் கடாட்சித்தருளின தம்பிரான்,

எங்கோன் - எமக்குக் கர்த்தாவா யுள்ளவன்,

வார்புனற் பெண்ணை வெண்ணெய் காவலன்-மேன்மேலும் வருகிற புனலினாலே பெருகப்பட்ட பெண்ணையாறறை யுடைய திருவெண்ணெய்நல்லூருக்குக் கர்த்தாவா யிருக்கப்பட்டவன்,

மெய்கண்ட தேவன் - மெய்கண்டதேவ னென்கிற திருநாமத்தினை யுடையவன்,

அண்ணல் - எனக்குச் சுவாமியா யிருக்கிறவன்,

அருளா லயத்தன் - தனது அருளே கோயிலாக எழுந்தருளி யிருக்கப்பட்டவன்,

நண்ணி - என்னை வந்து பொருந்தி,

மலமுதலாயின மாய்க்கும் - ஆணவ மூதலாயுள்ள மலங்களை யெல்லாஞ் சேதனம் பண்ணினவன்,

உலக உயிர்க்கெல் லாமொரு கண்ணே - சர்வ லோகங்களிலுமுள்ள ஆன்மாக்களுக் கெல்லாம் ஓர் அறிவாக அறிவித்துநின் றனுக்கிரகஞ் செய்தருளுகிறவன். ௨௦

மேல் நுட்பம்.

முற்றும் அற்றவற் கற்றவன் என்ற பதத்துக்கு தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களை நீங்கப்பட்ட தபோதனர்க்குக் கர்த்தா இரண்டற்று நிற்பனென்பதற்குப் பிரமாணம் தேவாரம்,

"உலகினி லியற்கையை யொழிந்திட்
டற்றவற் கற்ற சிவனுறை கின்ற வாலவா யாவது மிதுவே"
[சம்பந்தர், "வெற்றவே"]

என்பது. தேகாதி யென்றது உடம்பு முதலாயுள்ளவையிற்றை நீங்கவே தவமாமென்பது கருத்தாகையால் என அறிக. இதற்குப் பிரமாணம் திருவாசகம்,

"பாவி யேற்கு முண்டாமே பரமா னந்தப் பழங்கடல்சேர்ந்
தாவி யாக்கை யானெனதென் றியாது மின்றி யறுதலே"
[பிரார்த்தனைப்பத்து, 5]

என்றும், திருவள்ளுவப் பயனில்,

" மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க
லுற்றார்க் குடம்பு மிகை " [345]

என்றும் வருவது கண்டுகொள்க.

இனி, அந்த மாதி யில்லவன் என்றதற்கு முதலும் முடிவு மில்லாதவனென்று பொருள் கூறிய தேதென்னில் சிவன் தோற்றமும் ஈறு மில்லாதவனாகையாலே அப்படிச் சொன்னதென அறிக. இதற்குப் பிரமாணம் [திருவாசகம்] திருவெம்பாவையில்,

" ஆதியு மந்தமு மில்லா அரும்பெருஞ் சோதியை " [1]

என்பது கண்டுகொள்க.

இனி, வந்து என்றதற்கு ஆசாரிய விக்கிரகமாக எழுந்தருளி என்று பொருள் கூறியதற்குப் பிரமாணம் [திருவாசகம்] திருவெம்பாவையில்,

" இங்குநம் மில்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை " [17]

என்பது கண்டுகொள்க.

இனி,குரக்குமனத்துக் கொடியேன் பரக்கும் பரப்பைக் குவித்து என்றதற்கு பிரபஞ்ச வியாத்தியை யொடுக்குவித்து என்றதற்குப் பிரமாணம், ...

இனி, நிறுத்திப் பிடித்திட்டு என்றதற்குத் திருவடியிலே நிறுத்திப் பிரபஞ்சத்தில் மீளாமற் பிடித்து என்றதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம்,

" சிறைவிட்
டலைகடலிற் சென்றடங்கு மாறுபோல் மீளா
துலைவிலரன் பாதத்தை யுற்று " [viii, 7]

என்பது கண்டு கொள்க.

இருள்வெளி யாகு மருளினை யறுத்து என்றதற்குக் கேவல சகல மிரண்டினையும் நீங்கி யென்று பொருள் கூறியதேதென்னில், கேவலத்தில் ஆணவத்தால் மறைப்புண்டு கிடக்கையால் இருளென்றதென அறிக; சகலத்திற் கலையாதி தத்துவங்களோடுங் கூடிச் சீவிக்

கையால் ஒளியென்றதெனை அறிக. இதற்குப் பிரமாணம் சிவப்பிர காசத்தில், "புகலு மலமொழித்தற்" [ii, 19] கென்னுஞ் செய்யுளில்,

"இகலிவரு மிவையுணரி விருள்வெளியாந் தன்மை யெய்தும்"

என்பது கண்டுகொள்க.

இனி, வந்து புகுதலுஞ் சென்று நீங்கலு மின்றி யொன் றாய் நின்றஅந் நிலையில் என்பதற்கு சிவன் ஆன்மாவை வந்து கூடவு மில்லை ஆன்மாச் சிவனைச் சென்று கூடவுமில்லை யென்று பொருள் கூறியதற்குப் பிரமாணம் ஏதென்னில் போற்றிப் பஃறொடையில்,

"உள்ளமென்று நீங்கா தொளித்திருந்து தோன்றிநின்ற
கள்ளமின்று காட்டுங் கழல்போற்றி" [167, 168]

யென்பது கண்டுகொள்க.

இனி, ஒன்றாகாம லிரண்டாகாம லொன்று மிரண்டு மின்றா காமல் என்பதற்கு ஆன்மாவுஞ் சிவனும் இரண்டு முதலாயிருக்கச் செய்தே ஒன்றுபட்டு நில்லாதென்றும் இரண்டுபட்டு நில்லாதென்றும் ஒன்று மிரண்டுமில்லாம லிராதென்றும் பொருள் கூறியதற்குப் பிர மாணம் திருக்காளத்தியந்தாதியில்,

"உரையும் பொருளு முடலு முயிரும்
விரையு மலரும்போல் விம்மிப்—புரையின்றிச்
சென்றவா றேங்குந் திருக்கயிலை யெம்பெருமா
னின்றவா றெங்கு நிறைந்து"

[கைலைபாதி காளத்திபாதி யந்தாதி, 47]

என்றும், சிவப்பிரகாசத்தில், "உடலுயிர்கண் ணருக்கனறி வொளி போற், பிறிவருமத் துவிதமாகுஞ், சிறப்பினதாய்" [பாயிரம், 7] என்றும் இப்படி வரும் ஏதுக்களைக் கண்டுகொள்க.

இனி, தன்னது பெருமை தாக்கா தெயினும் என்றதற்கு தனக் குண்டாயின சர்வஞ்ஞத்துவமும் பஞ்ச கிருத்தியமும் எனக்குண் டாக்கினு னில்லையாயினும் என்று பொருள் கூறிய தேதென்னில் ஆன்மா முத்தியைப் பெற்றவிடத்தும் சிவனுக்குண்டான தன்மை யுண்டாகாதென்பது கருத்து. என்பதற்குப் பிரமாணம் சிவப்பிர காசத்தில், "இன்றுநோக் குரைந டக்கு மியல்பிலோர்க் கினைய

வாய்ந்து, நின்றதோ ரலகை நேர்ந்தா னிகழ்வதெனதுபோ லுள்ளத், தொன்றிய வுணர்வு தம்பா லுள்ளது நிகழ்த்து மீசன், தன்ஞெழில் நடத்து மேனி தனக்கெனக் கொண்டு தானே " [ix, 2] என்றும், "உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தே" [சித்தியார், xi, 10] என்றும், "நாழிகொள்ளா தாழியி னலைபுன, லதனுற் கருத்து முதலுள தாக, வேண்டும்" [சங்கற்பநிராகரணம், சிவசமவாதி நிராகரணம், 65, 66] என்றும் வரும் ஏதுக்களைக் கண்டுகொள்க.

இனி, என்னது பெருமை யெல்லா மெய்தி யென்றதற்கு ஆன்மாவுக்குள்ள இச்சாஞானக் கிரியைகளையும் வியாத்தி வியாபகங் களையுஞ் சிவன் உள்ளே யடக்கிக்கொள்ளுவன் என்பதற்குப் பிரமாணம் ஏதென்னில் சித்தியாரில், "இரும்பைக் காந்தம் வலித்தாற் போ" லென்னுஞ் செய்யுளிலே,

"விரும்பிப்பொன் னினைக்குளிகை யொளிப்பதுபோ லடங்கி"

[xi, 12]

என்பது கண்டுகொள்க.

இனி, தன்னை யெனக்குத் தருவதை யன்றியும் என்றதற்குத் தன்னுடைய ஆனந்த சொரூபத்தை யெனக்குத் தருவதுமன்றியே என்று பொருள்கூறியதற்குப் பிரமாணம் சித்தியாரில், "இந்தனத்தி னெரிபாலினெய்" என்னுஞ் செய்யுளிலே, "தானுக்கித் தன்னுருவப் பரப்பெல்லாங் கொடுபுகுந்து பதிப்பணிவன் பாலே" [ix, 12] என்றும், திருவாசகத்தில்,

"தந்ததுன் றன்னைக் கொண்டதென் றன்னைச்
சங்கரா வார்கொலோ சதுர்த்த
ரந்தமொன் றில்லா வானந்தம் பெற்றேன்
யாதுநீ பெற்றதின் றென்பால்"

[கோயிற்றிருப்பதிகம், 10]

என்பதுங் கண்டுகொள்க.

இனி, என்னையு மெனக்குத் தந்து என்றதற்கு அந்தச் சிவானுபவத்தை யனுபவிக்கிறது சிற்றறிவுங் கெடாமல் என்று பொருள் கூறிய தேதென்னில் சிற்றறிவு கெடாம லனுபவிப்பா ரில்லாதாகையால் அப்படிச் சொன்னதென வறிக.

முத்தியில் ஆன்மா நின்றனுபவிக்கு மென்பதற்குப் பிரமாணம் உண்மை விளக்கத்தில்,

"முத்திதனின் மூன்று முதலு மொழியக்கேள்
சுத்தவனு போகத்தைத் துய்த்தலணு—மெத்தவே
இன்பங் கொடுத்தலிறை யித்தைவிளை வித்தன்மல
மன்புடன் கண்டுகொளப் பா" [51]

என்றும், சித்தியாரில், "உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தே" [xi, 10] என்றுஞ் சொன்னது இப்பொருளைப் பற்றி யெனவறிக.

தன்னது போா னந்தப் பெருங்கட லதனு ளாரா வின்ப மளித்து என்றதற்கு அருட் சமுத்திரத்திலே விளையப்பட்ட இன்பத்தை எனக்குக் கடாட்சித்து அருளி என்று பொருள் கூறியதற்குப் பிரமாணம் ஏதென்னில் சித்தியாரில்,

"சித்தாந்தத் தேசிவன்றன் திருக்கடைக்கண் சேர்த்திச்
செனனமொன்றி லேசீவன் முத்த ராக
வைத்தாண்டு மலங்கழுவி ஞான வாரி
மடுத்தானந் தம்பொழிந்து" [viii, 16]

என்பது கண்டுகொள்க.

உள்ளும் புறம்பு மொழிவின்றி நின்ற வள்ளன்மை காட்டி என்றதற்குச் சிவன் உள்ளும் புறம்பும் நிறைந்து நிற்பனென்று பொருள் கூறியதற்குப் பிரமாணம் திருவாசகத்திலே,

"உம்பர்கட் கரசே யொழிவற நிறைந்த யோகமே"
[பிடித்தபத்து, 1]

என்பது கண்டுகொள்க.

இனி, மலரடி யருளிய மன்ன னெங்கோன் என்றதற்குத் தாமரை மலர் போன்ற ஸ்ரீபாதத்தைக் கடாட்சித்தருளினவ னென்று பொருள் கூறியதற்குப் பிரமாணம் [திருவாசகம்] திருவெம்பாவையில்,

"செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை" [17]

என்பது கண்டுகொள்க.

இனி, அருளா லயத்தன் என்பதற்கு அருளே கோயிலாக எழுந் **தருளி** யிருக்கப்பட்டவனென்று பொருள் கூறியதேதென்னில், சிவன்

தனதருளாகிய சத்தி யுடம்பாக எழுந்தருளி யிருக்கையாலென வறிக, இதற்குப் பிரமாணம் திருவாசகத்தில்,

"உடையா ணடுவு ணீயிருத்தி" [கோயின்மூத்த திருப்பதிகம், 1]

என்றும்,

"முன்னருட் சத்தி தன்பால் முகிழ்க்குந்தான் முளையா னன்றே" [சித்தியார், i. 68]

என்றும், சிவப்பிரகாசத்தில்

"நீடுபரா சத்திநிக ழிச்சா ஞான
நிறைகிரியை தரவதனை நிமலன் மேவி
நாடரிய கருணைதிரு வுருவ மாகி" [i, 2]

என்றும்,சித்தியாரில் "காயமோ மாயை யன்று காண்பது சத்தி தன்னால்" [i 41] என்றும் வரும் ஏதுக்களைக் கண்டுகொள்க.

இனி, மல முதலாயின மாய்க்கு மென்றதற்கு ஆணவமல முதலாயின வெல்லாத்தையும் சேதனம் பண்ணினவனென்று பொருள் கூறிய தேதென்னில், அந்த ஆணவ மலமானது மற்றுள்ள மலங்களெல்லாத்தினும் பிரதானமா யிருக்கையினாலென அறிக. இதற்குப் பிரமாணம் போற்றிப்பஃறொடையில்,

"முன்னின்று மும்மலந்தீர்த் தாட்கொள்கை" [124]

என்பதும், தத்துவ விளக்கத்தில்,

"கதிதரு காழிமன் காட்டுமெய்ப் பாசங்கள் மூன்றவைதாம்
பொதிதரு மாணவம் போகஞ்செய் கன்மமு மாயையுமா
முதியது தானொன்று முன்பினில் லாதது சேதனன்க
ணதிக மறைப்பன வாயிர கோடி விருத்திகளே" [19]

என்பதுங் கண்டுகொள்க.

இனி, உலகவுயிர்களுக் கெல்லா மொருகண்ணே என்றதற்கு சர்வான்மாக்களுக்கும் ஓர் அறிவாக நின்று அறிவிக்கிறவ னென்றதேதென்னில் ஆதித்த னொன்று யிருந்தும் பல கண்களுக்குங் காட்டாக நின்றதுபோல வென்றறிக. இதற்குப் பிரமாணம் சித்தியாரில், "கண்கட், கிருளினை யொளியா லோட்டு மிரவியைப் போல வீசன்" [v, 9] என்பது கண்டுகொள்க.

இங்ஙனம் வியாக்கியை செய்யப்பட்ட இந்த இருபாவிருபதென்னும் நூலுக்குச் செய்யுட்கள்தோறும் ஆசாரியரைச் சீஷன் கேட்க வினவுக்கு விடையமாக ஆசாரியர் அருளிச்செய்யப்பட்ட சொற்களை யெல்லாம் மீளவுஞ் சீஷன் மறுத்த மொழியாக வருகையால் ஆசாரியர் அருளிச்செய்த பொருள்களெல்லாங் கீழ்ப்பட்டுச் சீஷன் சொல்லே மேற்பட்டு வருமதைப் பொருளெனக் கொள்வாருமுளர். அது சித்தாந்தப் பொருளுக்கு விரோதமாமென வறிக. அப்படியானுல் வேறு பொருள் கொள்ளும் வழி எங்ஙனே யென்னில் ஆசாரியர் அருளிச் செய்ததெல்லாஞ் சத்தியப் பொருளாகவும் சீஷன் மறுத்ததெல்லாம் அசத்தியமாகவுங் கொள்ளுகையே வழக்கென அறிக. அப்படிப் பொருள்கொள்ளுமிடத்து மற்றுமுண்டான நூல்களை ஓதியறிந்து குருமுகாந்தரமாகக் கேட்டறிந்து சம்பிரதாயம் வந்த சித்தாந்திகளுக் கொழியத் தற்போதங் கொண்டறிவார்க்கு அறியப்படாததென வறிக. அப்படி ஆசாரியர் சொற் சத்தியமுஞ் சீஷன் சொல் அசத்தியமுமாமென்னுங் கருத்தைப்பற்றி இந்நூலுக்கு வியாக்கியை யெழுதினது ஏதென்னில் 'கண்ணகன்' ஞாலத்து என்னும் முதலகவலிலே 'சீறியருளல் சிறுமையுடைத்தா'லென்று சீஷன் கூறியதற்கு உத்தரமாக ஆசாரியர் அறியாது கூறினை அபக்குவபக்குவக் குறிபார்த்தருளினங் குருமுதலா யென்ற பதத்துக்குப் பொருள் நாம் சொன்ன அர்த்தங்களை நீ மாறுபாடாகக் கொள்ளுகையாலே நாம் கோபித்துக்கொண்டோமென்று ஆசாரியர் திருவுளம் பற்றுகை [கூறியதாகப் பொருட்படுத்தினதும் இப்பொருள் பற்றியென்றறிக. ஆகை]யாலே ஆசாரியர் திருவுளம்பற்றினதே சத்தியம் அந்த ஆசாரியர் வாக்கியத்திற்குச் சாத்திர சம்மதி யெழுதினதினுலும் ஆசாரியர் திருவுளம் பற்றினது சத்திய மென்கிறதைக் குருமுகாந்தரமாகக் கேட்டு அனுபவத்தாற் கண்டுகொள்க.

இனி, இந்த வியாக்கியையும் இந்தச் சாத்திரத்திலுள்ள வினுவிடையத்துக்குச் சாத்திர சம்மதியும் திருவாவடுதுறை நமசிவாய பண்டார மரபிலே வேலப்ப பண்டாரத்தின் சீஷன் நமச்சிவாயத் தம்பிரான் [எழுதியது]. அம்பலவாணன் திருவடி வாழ்க.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகை-மனவாசகங்கடந்தார்

அருளிச்செய்த

உண்மை விளக்கம்

மூலமும் உரையும்*

காப்பு

வண்மைதரும் ஆகமநூல் வைத்த பொருள்வழுவா
உண்மை விளக்கம் உரைசெய்யத்—திண்மதம்சேர்
அந்திநிறத் தந்திமுகத் தொந்திவயிற் றைங்கரனைப்
பந்தமறப் புந்தியுள்வைப் பாம்.

(உரை) வண்மை...உரைசெய்ய—வளப்பத்தைத்தருகின்ற ஆகம நூலிலே பரமேசுவரன் அருளிச்செய்துவைத்த பதிபசுபாசங்களாகிய முப்பொருளின் உண்மைவழுவாமல் இவ்வுண்மைவிளக்கநூலிலே விளக்குதற்பொருட்டும்,—பந்தம்அற - பாசங்கள் நீங்குதற்பொருட்டும்,—திண்மதம்...ஐங்கரனை - செக்கர்வானம்போன்ற திருமேனியினையும், யானைமுகத்தினையும், தொந்திவயிற்றினையும், ஐந்து கரங்களையுமுடைய விநாயகக்கடவுளை,—புந்தியுள் வைப்பாம் - சித்தத்தில் வைத்துத் தியானஞ் செய்வாம்.

நூல்

போய்காட்டிப் பொய்யகற்றிப் போதாநந் தப்பொருளாம்
மெய்காட்டும் மெய்கண்டாய் விண்ணப்பம்—பொய்காட்டா

---

*குறிப்பு :—இந்நூலாசிரியர் மெய்கண்டதேவருடைய மாணாக்கருள் ஒருவர். இவரைப்பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள் கிடைத்தில. இந்நூலுக்கு இப்பதவுரையும் வேறொரு பொழிப்புரையும் உண்டு. உரையாசிரியர்கள் பெயர் பிரதிகளில் துலங்கவில்லை.

மெய்யா திருவெண்ணெய் வித்தகா சுத்தவினு
ஐயாநீ தான்கேட் டருள். க

(உரை) பொய் காட்டி...மெய்கண்டாய் - பக்குவர்க்குத் தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தைப் பொய்யென விளக்கி, அப்பொய்யை நீக்கி, அறிவிலே ஆநந்தசொரூபமாயிருக்கிற உண்மையை விளக்கும் மெய்கண்டநாதனே,—பொய்காட்டா...வித்தகா - அபக்குவர்க்குப் பொய்யைவிளக்காத சத்தியத்தை யுடையவனே, திருவெண்ணெய்நல்லூரிலே எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஞானசாரியனே,—ஐயா-ஐயனே,—சுத்தவினு விண்ணப்பம் நீதான் கேட்டருள் - அடியேனது சுத்தவினுவாகிய விண்ணப்பத்தினை நீ திருச்செவி சாத்தியருளவேண்டும்.

ஆருறு தத்துவமே தாணவமே தன்றேதான்
மாரு வினையேது மற்றிவற்றின்—வேருகா
நானேது நீயேது நாதன்நடம் அஞ்செழுத்துத்
தானேது தேசிகனே சாற்று. உ

(உரை) ஆருறு தத்துவம்ஏது - முப்பத்தாறு தத்துவம்யாது,—அன்றேதான் மாரு ஆணவம் ஏது - அநாதியேவிட்டுநீங்காத ஆணவமலம்யாது,—வினை ஏது - வினையாது,—மற்று இவற்றின் வேருகா நான் ஏது - இம்மலங்களுக்கு வேருகாமல் ஒன்றுபட்டிருக்கும் என்னுடைய சொரூபம்யாது,—நீ ஏது - உன்னுடைய சொரூபம் யாது,—நாதன் நடம் (ஏது) - பரமேசுவரனுடைய திருநடம்யாது,—அஞ்செழுத்துத் தான் ஏது - பஞ்சாக்கரத்தின் உண்மையாது,—தேசிகனே சாற்று - குருமூர்த்தியே நீ அருளவேண்டும். உ

உள்ளபடி இத்தை உரைக்கக்கேள் உன்றனக்கு
வள்ளல்அரு ளால்அன்று வாய்மலர்ந்து—தெள்ளியசீர்
ஆகமங்கள் சொன்ன அடைவிலே ஆநந்த
யோக நிகழ்புதல்வா உற்று. ௩

(உரை) ஆநந்தயோகம் நிகழ்புதல்வா - விளங்குகின்ற ஆநந்தயோகத்திலே (அடங்கிநிற்கும்) மாணவகனே,—வள்ளல் அருளால் அன்று வாய்மலர்ந்து சொன்ன சீர் ஆகமங்கள் உள்ளபடி தெள்ளிய அடைவிலே - பரமசிவன் கருணையினுலே அநாதியே திருவாய்மலர்ந்தருளிய சிறந்த ஆகமங்களிலே யுள்ளபடி செவ்வியமுறையாக,—உன்

றனக்கு - உனக்கு,—இத்தை உரைக்க உற்றுக்கேள் - இதனையாஞ் சொல்ல நீ நன்குகேட்பாய். க

நாற்கோணம் பூமிபுனல் நண்ணுமதி யின்பாதி
ஏற்கும்அனல் முக்கோணம் எப்போதும்—ஆர்க்கும்
அறுகோணம் கால்வட்டம் ஆகாயம் ஆன்மா
உறுகாய மாம்இவற்றால் உற்று. ச

(உரை) பூமி நாற்கோணம் - பிருதிவியானது நாலுகோணமாயிருக்கும்,—புனல் மதியின்பாதி நண்ணும் - அப்புவானது அர்த்த சந்திரனைப் போன்றதாயிருக்கும்,—அனல் முக்கோணம் ஏற்கும் - தேயுவானது மூன்றுகோணமாயிருக்கும்,—கால் எப்போதும் அறு கோணம் ஆர்க்கும் - வாயுவானது எக்காலமும் அறுகோணமாயிருக்கும்,—ஆகாயம் வட்டம் - ஆகாயமானது வட்டமாயிருக்கும்,—ஆன்மா உற்றுஉறு காயம் இவற்றால்ஆம் - ஆன்மாவுக்குப் பரிணமமாய்ப் பொருந்துவதால் சரீரம் இத்தூல பஞ்சபூதங்களினின்றும் உண்டாம்.

பொன்பார் புனல்வெண்மை பொங்கும்அனல் சிவப்பு
வன்கால் கருமைவளர் வான்தூமம்—என்பார்
எழுத்து லவரயஅப் பாராதிக் கென்றும்
அழுத்தமதாய் நிற்கும் அது. ரு

(உரை) பார்பொன்-பிருதிவியானது பொன்னிறமாயிருக்கும்,—புனல்வெண்மை-அப்புவானது வெள்ளைநிறமாயிருக்கும்,—பொங்கும் அனல் சிவப்பு - மிகுகின்ற தேயுவானது சிவந்தநிறமாய் நிற்கும்,—வன்கால் கருமை - வலிய வாயுவானது கருமைநிறமா யிருக்கும்,—வளர் வான்தூமம் - மிகுந்த ஆகாயமானது புகைநிறமா யிருக்கும்,—என்பார் - என்று பெரியோர் சொல்லுவார்,—பாராதிக்கு ல வ ர ய அ எழுத்து - பிருதிவி முதலியவற்றிற்கு (முறையே) லகாரமும் வகாரமும் ரகாரமும் யகாரமும் அகாரமும் ஆகிய எழுத்து,—என்றும் அழுத்தமதாய் நிற்குமது - எப்போதும் பலமாய்ப்பொருந்தி நிற்கும். ரு

குறிகுலிசம் கோகநதம் கொள்சுவத்தி குன்று
அறுபுள்ளி ஆரமுத விந்துப்—பிறிவின்றி
மண்புனல்தீக் கால்வானம் மன்னும்அடை வேயென்(று)
ஒண்புதல்வா ஆகமம் ஓதும். சு

(உரை) ஒண் புதல்வா - நல்ல மாணவகனே,—மண் புனல் தீ கால்வானம்-பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம் ஆகிய இவற்றிற்கு,—அடைவே - முறையே,—குறி குலிசம் கோகநதம் கொள் சுவத்தி குன்று அறுபுள்ளி ஆர் அமுத விந்து - அடையாளம் வச்சிரமும் தாமரைப்பூவும் பொருந்திய சுவத்திகமும் குறையாத அறுபுள்ளியும் பொருந்திய அமுத விந்துவும்,—பிறிவின்றி மன்னும் என்று ஆகமம் ஓதும் - நீங்காது நிலைபெறுமென்று சிவாகமஞ் செப்பும். சா

பாராதி ஐந்துக்கும் பன்னும்அதி தெய்வங்கள்
ஆரார் அயனாதி ஐவராம்—ஓரோர்
தொழிலவர்க்குச் சொல்லுங்கால் தோற்றமுதல் ஐந்தும்
பழுதறவே பண்ணுவர்காண் பார். எ

(உரை) பாராதி ஐந்துக்கும் பன்னும் அதிதெய்வங்கள் ஆர் ஆர் - பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாசம் ஐந்துக்குஞ் சொல்லப்பட்ட அதி தேவதைகள் பொருந்திய யாவர் எனின்,—அயனாதி ஐவராம் - (முறையே) பிரமாவும் விஷ்ணுவும் உருத்திரரும் மகேசுவரரும் சதா சிவரும் என ஐந்து பேராம்,—சொல்லுங்கால் அவர்க்கு ஓரோர் தொழில் - சொல்லுமிடத்து அவருக்கு ஒவ்வொரு தொழிலேயாம்,—தோற்ற முதல் ஐந்தும் பழுது அறவே பண்ணுவர் காண் பார்-(அவர்) சிருஷ்டி திதி சங்காரந் திரோபவம் அநுக்கிரகமாகிய ஐந்தும் குற்ற மறச் செய்வார்களென்று அறிவாயாக. எ

படைப்பன் அயன்அளிப்பன் பங்கயக்கண் மாயன்
துடைப்பன் உருத்திரனும் சொல்லில்—திடப்பெறவே
என்றுந் திரோபவிப்பர் ஈசர் சதாசிவரும்
அன்றே அநுக்கிரக ராம். அ

(உரை) அயன் படைப்பன் - பிரமா சிருஷ்டிப்பன்,—பங்கயக் கண்மாயன் அளிப்பன் - செந்தாமரை மலர்போலுங் கண்ணையுடைய விஷ்ணு இரக்ஷிப்பன்,—சொல்லில் உருத்திரனுந் துடைப்பன் - சொல்லுமிடத்து உருத்திரமூர்த்தி சங்கரிப்பர்,—திடப்பெறவே ஈசர் என்றுந் திரோபவிப்பர் - நிச்சயமாக மகேசுவரமூர்த்தி எக்காலமுந் திரோபவம் பண்ணுவர்,—அன்றே சதாசிவரும் அநுக்கிரகராம் - அநாதிதொடங்கிச் சதாசிவமூர்த்தி அநுக்கிரகம் பண்ணுபவராம். அ

மண்கடின மாய்த்தரிக்கும் வாரிகுளிர்ந் தேபதமாம்
ஒண்கனல்சுட் டொன்றுவிக்கும் ஓவாமல்—வண்கால்
பரந்துசலித் துத்திரட்டும் பார்க்கில் ஆகாயம்
நிரந்தரமாய் நிற்கும் நிறைந்து. கூ

(உரை) மண் கடினமாய்த் தரிக்கும் - பிருதிவியானது விடயங்களிலே கடினகுணத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கும்,—வாரி குளிர்ந்தே பதமாம் - அப்புவானது விடயங்களிலே நெகிழ்ந்த குணத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கும்,—ஒண்கனல் சுட்டொன்றுவிக்கும் - ஒள்ளிய தேயுவானது விடயங்களிலே சுட்டொன்றுதலைப் பண்ணிக்கொண்டு நிற்கும்,—வண் கால் ஓவாமற் பரந்து சலித்துத் திரட்டும் - வளப்பத்தையுடைய வாயுவானது நீங்காது பரந்து சலித்து விடயங்களைத் திரட்டும்,—பார்க்கில் ஆகாயம் நிரந்தரமாய் நிறைந்து நிற்கும் - விசாரிக்குமிடத்து ஆகாயம் நிரந்தரமாய் நிறைந்து விடயங்களுக்கெல்லாம் இடங்கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கும். கூ

உள்ளபடி மாபூதம் ஓதினோம் உன்றனக்குக்
கள்ளமிகும் ஐம்புலனும் கட்டுரைக்கில்—மெள்ளவே
ஓசை பரிசம் உருவம் சுவைநாற்றம்
ஆசைதரும் ஐம்புலனே யாம். கO

(உரை) உன்றனக்கு உள்ளபடி மா பூதம் ஓதினோம் - உனக்கு உண்மையாகப் பஞ்சமகா பூதங்களுஞ் சொன்னோம்,—கள்ளமிகும் ஐம்புலனும் மெள்ளவே கட்டுரைக்கில் - கள்ளமிகுந்த பஞ்சவிடயங்களை மெல்லச் சொல்லுமிடத்து, ஓசை பரிசம் உருவஞ் சுவை நாற்றம் ஆசை தரும் ஐம்புலனேயாம் - சத்தம் பரிசம் உருவம் இரதம் கந்தம் ஆகிய இவை ஆசையைத் தருகின்ற அவ்வைம்புலன்களாம். கO

ஞானேந் திரியங்கள் நன்று உரைக்கக்கேள்
ஊன மிகுபூதம் உற்றிடமா—ஈனமாம்
சத்தாதி யைஅறியும் தானம் செவிதோல்கண்
அத்தாலும் மூக்கென் றறி. கக

(உரை) ஞானேந்திரியங்கள் நன்று உரைக்கக்கேள் - ஞானேந்திரியங்களை நன்றாகச் சொல்லுகிறோங்கேள்,—ஊனம் உற்று மிகு பூதம் இடமா - குறைவு பொருந்தி மிகுகின்ற பஞ்சபூதங்களிடமாக

நின்று,—ஈனமாஞ் சத்தாதியை அறியும் - (அவை) தாழ்வாகிய சத்தாதி விடயங்களை அறியும்,—தானம் செவிதோல் கண் அத்தாலு மூக்கென்று அறி - (அவற்றிற்குத்) தானம் சுரோத்திரம் துவக்கு சட்சு அந்தச்சிகுவை ஆக்கிராணமென்று அறிவாய். கக

வானிடமா நின்றுசெவி மன்னும் ஒலியதனை
ஈனமிகுந் தோல்கால் இடமாக—ஊனப்
பரிசம் தனைஅறியும் பார்வையிற்கண் அங்கி
விரவிஉரு வங்காணு மே. கஉ

(உரை) வானிடமா நின்று செவி மன்னும் ஒலியதனை (அறியும்)—ஆகாயத்தினிடமாக நின்று சுரோத்திரம் பொருந்திய சத்தத்தை யறியும்,—காலிடமாக (நின்று) ஈனமிகுந் தோல் ஊனப் பரிசந்தனை அறியும்—வாயுவினிடமாக நின்று ஈனத்துவமிக்க தொக்கு குறைவுடைய பரிசத்தையறியும்,—அங்கி விரவிப் பார்வையிற்கண் உருவங்காணுமே - தேயுவினிடமாக நின்று பார்வையினையுடைய சட்சு உருவத்தை யறியும். கஉ

நன்றாக நீரிடமா நாஇரதந் தான்அறியும்
பொன்றா மணம்மூக்குப் பூவிடமா—நின்றறியும்
என்றோது மன்றே இறைஆ கமம்இதனை
வென்றார்சென் றாரின்ப வீடு. கங

(உரை) நன்றாக நீரிடமா (நின்று) நா இரதந்தான் அறியும் - நன்மையாக அப்புவினிடமாக நின்று சிகுவை இரசத்தையறியும்,—பொன்றாப் பூவிடமா நின்று மூக்கு மணம் அறியும் - கெடாத பிருதிவியினிடமாகநின்று ஆக்கிராணங் கந்தத்தையறியும்,—என்று இறை ஆகமம் அன்றே ஓதும் - என்று சிவாகமங்களிலே அநாதியே சொல்லும்,—இதனை வென்றார் இன்பவீடு சென்றார் - இந்தப் பஞ்சேந்திரியங்களை நிக்கிரகம் பண்ணினவர்களே ஆனந்த வீட்டினை அடைந்தார். கங

கண்ணுதல்நா லோதியிடும் கன்மேந் திரியங்கள்
எண்ணும்வச னாதிக் கிடமாக—நண்ணியிடும்
வாக்குப்பா தம்பாணி மன்னு குதம்உபத்த
மாக்கருது நாளு மதா. கச

(உரை) வாக்குப் பாதம் பாணி மன்னு குதம் உபத்தமாக்கருதும் கன்மேந்திரியங்கள். வாக்குப் பாதம் பாணி பொருந்திய பாயு உபத்தமாகக் கருதுகின்ற கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும்,—எண்ணும் வசனுதிக்கு இடமாக நாளுமது நண்ணியிடும் - மதிக்கின்ற வசனமும் கமனமும் தானமும் விசர்க்கமும் ஆனந்தமுமாகி யவற்றிற்கு இட மாக நாடோறும் பொருந்தும் என்று,—கண்ணுதல்நூல் ஓதியிடும் - சிவாகமம் செப்பும். கச

வாக்காகா யம்இடமா வந்துவச னிக்குங்கால்
போக்காரும் காற்றிடமாப் புல்கிஅனல்—ஏற்கும்
இடுங்கை குதநீ ரிடமா மலாதி
விடும்பா ரிடம்உபத்தம் விந்து. கரு

(உரை) ஆகாயம் இடமா வாக்கு வந்து வசனிக்கும் - ஆகாய மிடமாக நின்று வாக்குப்பொருந்தி வார்த்தை சொல்லும்.—காற்று இடமாக் கால் போக்கு ஆரும் - வாயுவினிடமாக நின்று பாதம் கமனஞ் செய்யும்,—அனல் புல்கி கை இடும் ஏற்கும் - தேயுவினிட மாக நின்று பாணி இடுதல் ஏற்றல் செய்யும்,—நீரிடமாக் குதம் மலாதி விடும் - அப்புவினிடமாக நின்று பாயுமலசலங்களைப் பிரித் தல் செய்யும்,—பாரிடம் உபத்தம் விந்து (விடும்) - பிருதிவியினிட மாக நின்று உபத்தம் விந்துவை விடுத்து ஆனந்தஞ் செய்விக்கும். கரு

அந்தக் கரணம் அடைவே உரைக்கக்கேள்
அந்தமனம் புத்தியுடன் ஆங்காரம்—சிந்தையிவை
பற்றியது நிச்சயித்துப் பல்கால் எழுந்திருந்தங்
குற்றது சிந்திக்கும் உணர். கசு

(உரை) அந்தக்கரணம் அடைவே உரைக்கக்கேள் - அந்தக்கர ணங்களை முறையே சொல்லக்கேள்,—அந்தமனம் புத்தியுடன் ஆங் காரம் சிந்தை இவை - அம்மனமும் புத்தியும் அகங்காரமும் சித்தமு மாகிய இவையாம்,—பற்றியது நிச்சயித்துப் பல்கால் எழுந்திருந்து அங்கு உற்றது சிந்திக்கும் உணர் - (அவற்றுள் மனம்) பற்றியதனை (ப்புத்தி) நிச்சயித்து (அகங்காரமும்) பலமுறை (அபிமானித்து) எழுந்து (சித்தம்) அங்கே யுற்றதனைச் சிந்திக்குமென்று அறிவாய். கசு

ஓதியிடும் நாலாறும் உற்றான்ம தத்துவமென்(று)
ஆதி அருள்நூல் அறையுங்காண்—தீதறவே
வித்தியா தத்துவங்கள் தம்மை விளம்பக்கேள்
உத்தமனே நன்றா உனக்கு. கஎ

(உரை) ஓதியிடும்...அறையுங்காண் - சொல்லப்பெற்ற இருபத்து நாலும் பொருந்தி ஆன்ம தத்துவமாமென்று சிவாகமநூல் சொல்லும்,—உத்தமனே வித்தியாதத்துவங்கள் தம்மை உனக்கு தீது அறவே நன்றா விளம்பக்கேள் - உத்தம மாணாக்கனே! வித்தியாதத்துவங்களை உனக்குக் குற்றமற நன்றாகச் சொல்லக்கேளாய். கஎ

காலம் நியதி கருதும் கலைவித்தை
ஏலஇரா கம்புருட னேமாயை—மால்அறவே
சொன்னோம் அடைவாகச் சொன்னஇவை தன்னுண்மை
உன்னி உரைக்கும்நாம் உற்று. கஅ

(உரை) காலம்...மாயை-காலமும் நியதியும் கருதுகின்ற கலையும் வித்தையும் பொருந்த இராகமும் புருடனும் மாயையுமாம்,—மால் அறவே அடைவாகச் சொன்னோம் - (இவற்றை) மயக்கமற முறையாக (உனக்கு)ச் சொன்னோம்,—சொன்ன இவைதன் உண்மை உற்று உன்னி நாம் உரைக்கும் - கூறிய இவற்றின் உண்மையை உற்றுநோக்கி (இனி) நாம் சொல்லுவோம். கஅ

எல்லை பலம்புதுமை எப்போதும் நிச்சயித்தல்
அல்லல் தருங்கிரியை ஆன்மாவுக்(கு)—ஒல்லை
அறிவாசை ஐம்புலனும் ஆரவருங் காலம்
குறியாய் மயக்கென்று கொள். கசு

(உரை) எல்லை பலம் புதுமை - காலதத்துவமானது கழிகாலத் தெல்லையையும் நிகழ்காலத்துப் பலத்தையும் எதிர்காலத்துப் புதுமையையும் பொருத்துவிக்கும்,—எப்போதும் நிச்சயித்தல் - நியதி தத்துவமானது எந்தக்காலமும் கன்மத்தை இவ்வளவென்று நிச்சயம் பண்ணி நிறுத்தும்,—அல்லல் தருங் கிரியை - கலையானது ஆணவத்தைச் சிறிது நீக்கி ஆன்மாவுக்குக் கிரியையை யெழுப்பும்,—ஆன்மாவுக்கு ஒல்லை அறிவு - வித்தியா தத்துவமானது ஆன்மாவுக்குச் சீக்கிரத்திலே அறிவை யெழுப்பும்,—ஆசை - இராகதத்துவமானது

பெற்ற பதார்த்தங்களைச் சிறிதாக்கிப் பெருததிலே இச்சையை யுண்டாக்கும்,—ஐம்புலனும் ஆரவருங் காலம் - ஆன்மா பஞ்சேந்திரி யங்களிடமாகச் சத்தாதிவிடயங்களை புசிக்க வருகின்ற அவதரத்தில் புருடதத்துவமானது விடயத்திலே யழுத்துவிக்கும்,—குறியாய் மயக் கென்று கொள் - மாயையானது ஒன்றை நினைக்கவொட்டாமல் மயக்கத்தைச் செய்யுமென்றறிவாயாக. கக

வித்தியா தத்துவங்கள் ஏழும் விளம்பினோம்
சுத்தமாம் தத்துவங்கள் சொல்லக்கேள்—நித்தமாம்
சுத்தவித்தை ஈசுரம்பின் சொல்லும் சதாசிவம்நற்
சத்திசிவங் காண்அவைகள் தாம். உ௦

(உரை) வித்தியா.........கேள் - வித்தியாதத்துவங்கள் ஏழுஞ் சொன்னோம் சுத்தமாயிருக்கிற சிவதத்துவங்கள் ஐந்தையுஞ் சொல்லு கிறோங்கேள்,—நித்தமாம்...தாம் - அவை நித்தியமாயிருக்கிற சுத்த வித்தை ஈசுரம் பின்கூறும் சாதாக்கியம் நன்மையாகிய சத்தி சிவம் என்றறிவாயாக. உ௦

சுத்தவித்தை ஞானமிகும் தொன்மையாம் ஈசுரந்தான்
அத்தன் தொழில்அதிகம் ஆக்கியிடும்—ஒத்தல்இவை
சாதாக் கியம்என்றும் சத்தி சிவம்கிரியை
ஆதார ஞானஉரு வாம். உக

(உரை) சுத்தவித்தை........ஆக்கியிடும் - சுத்தவித்தை ஞான மேறிக்கிரியை குறைந்திருக்கும், பழைமையாகிய ஈசுவரதத்துவ மானது சிவன் ஞானங் குறைந்து கிரியையேறியிருக்கும்,—சாதாக்கி யம் இவை ஒத்தல் - சாதாக்கிய தத்துவம் ஞானமுங்கிரியையும் ஒத் திருக்கும்,—என்றும் சத்தி கிரியை சிவம் ஆதார ஞானவுருவாம் - எப்போதும் சத்தி தத்துவம் கிரியையாயிருக்கும் சிவதத்துவம் ஆதாரஞானமாயிருக்கும். உக

ஆறாறு தத்துவமும் சொன்னோம் அடைவாக
மாறா மலமிரண்டும் வாசொல்லக்—கூறில்
அறியாமை ஆணவம்நீ யானசுக துக்கம்
குறியா வினையென்று கொள். உஉ

(உரை) ஆறாறு தத்துவமும் அடைவாகச் சொன்னோம் - முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் முறையாகச்சொன்னோம்,—மாறா மலம் இரண்டும் சொல்லவா - விட்டுநீங்காமலிருக்கின்ற ஆணவமலத்தையும் கன்மமலத்தையும் சொல்லுகிறோங்கேள்,—கூறில் அறியாமை ஆணவம் - சொல்லுமிடத்து அறியாமையைப் பண்ணிக்கொண்டு நிற்பது ஆணவமலம்,—சுகதுக்கங் குறியா நீயான வினையென்று கொள் - சுக துக்கமொன்றையும் நினையாமல் நீ தானாயிருப்பது தானே கன்ம மலமென்றறிவாயாக. உஉ

ஆறாறு தத்துவமும் ஆணவமும் வல்வினையும்
மாறா அருளால் வகுத்துரைத்தீர்—வேறாகா
என்னை எனக்கறியக் காட்டீர் இவைகண்டேன்
உன்னரிய தேசிகரே உற்று. உ௩

(உரை) உன்னரிய தேசிகரே - நினைத்தற்கரிய ஆசாரியரே,—ஆறாறுதத்துவமும் - முப்பத்தாறு தத்துவத்தையும்,—ஆணவமும் - ஆணவமலத்தையும்,—வல்வினையும்-வலிய கன்மமலத்தையும்,—மாறா அருளால் வகுத்து உரைத்தீர் - விட்டு நீங்காத கிருபையினாலே வகுத்தருளிச்செய்தீர்,—இவை கண்டேன்-இம்மலங்களைத் தரிசித்தேன்,--வேறாகா என்னை எனக்கு அறியக்காட்டீர் - (இனி) இந்தமலங்களுக்கு வேறாகாமல் ஒன்றுபட்டிருக்கின்ற என்னுடைய சொரூபத்தையும் அருளிச் செய்யவேண்டும். உ௩

நன்றா உரைக்கக்கேள் நல்லசித்தின் முன் அசித்திங்(கு)
ஒன்றாது சித்தசித்தை ஓராது—நின்றிவற்றை
அன்றே பகுத்தறிவ தான்மாவே என்றுமறை
குன்றாமல் ஓதுங் குறித்து. உச

(உரை) நன்றா உரைக்கக்கேள் - நீகேட்ட ஆன்மதரிசனத்தை நன்றாகச் சொல்லுகிறோங்கேள்,--நல்ல சித்தின் முன் அசித்து இங்கு ஒன்றாது நல்லசித்தாகிய சிவத்தின்முன்னே அசித்தாகிய பாசம் நில்லாது,—சித்து அசித்தை ஓராது - சித்தாகிய சிவத்துக்கு அசித்தாகிய பாசத்தை அறியவேண்டுவதில்லை,—இவற்றை அன்றே நின்று பகுத்தறிவது ஆன்மாவே-சித்தாகிய சிவத்தையும் அசித்தாகிய பாசத்தையும் அநாதியிலே பொருந்தி விசாரித்தறிவது ஆன்மாவே,-

என்று மறை குன்றாமல் குறித்து ஓதும் - என்று சிவாகமங்களிலே குன்றாது சுட்டிச் சொல்லும். உச

தத்துவங்கள் ஆறாறும் தம்மைத்தாம் என்றறியா
எத்தன்மை என்னில் இயம்பக்கேள்—சுத்தமாம்
ஆறு சுவையும் அறியாது தன்னைத்தான்
கூறில் அவைஇவைபோற் கொள். உரு

(உரை) தத்துவங்கள்......கேள்—முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் ஜடமாகையினாலே தம்முடைய சொரூபத்தைத் தாமறியா, எந்த முறைமையென்று கேட்கிறாயானால் சொல்லுகிறோங்கேள்,—சுத்தமாம்...கொள் - சுத்தமாயிருக்கிற அறுவகைச்சுவையுந் தன்னுடைய சொரூபத்தைத் தானறியாது, சொல்லுமிடத்து, முப்பத்தாறு தத்துவங்களுஞ் சுவைகளைப்போலத் தம்முடைய சொரூபத்தைத் தாமறியா. உரு

ஆறு சுவையும் அருந்தி அவைதம்மை
வேறொருவன் கூறியிடும் மேன்மைபோல்—ஆறாறும்
ஒன்றொன்றா நாடிஉணர்ந் தோதில்அதில் உற்றறிவாய்
நின்றபொருள் தானேகாண் நீ. உசு

(உரை) ஆறு சுவையும்...மேன்மைபோல் - அறுவகைச் சுவையும் புசித்துக் கைக்கிறது கார்க்கிறது கூர்க்கிறது துவர்க்கிறது புளிக்கிறது இனிக்கிறதெனக் கண்டுணர்ந்து ஒருவன் சொல்லுகிற முறைமைபோல,—ஆறாறும் ஒன்றொன்றா நாடி உணர்ந்து - முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் ஒன்றொன்றாக விசாரித்தறிந்து,— ஓதில் - சொல்லுமிடத்து,—அதில் உற்று அறிவாய் நின்ற பொருள்தானே காண் நீ - அம்முப்பத்தாறு தத்துவங்களிலும் பொருந்தி அறிந்து வருகிற அறிவுகாண் நீயாகிய ஆன்மா. உசு

குன்றா அருளாலே கூறினீர் என்வடிவு
பொன்றாத நும்முருவம் போதியீர்—நின்றருக்கன்
கண்ணுக்குக் காட்டுமா போலே உனதறிவின்
நண்ணிஅறி வித்திடுவோம் நாம். உஎ

(உரை) குன்றா அருளாலே......போதியீர் - கெடாதகிருபையினாலே அடியேனுடைய சொரூபத்தை அருளிச் செய்தீர், கெடாத

தேவரீருடைய சொரூபத்தையும் அடியேனுக்கு அருளிச்செய்ய வேண்டும்,—நின்று...போலே - ஆதித்தப் பிரகாசமானது கண்ணுக்குப் பதார்த்தங்களைக் காட்டிக்கொண்டு நிற்பதுபோல,—நாம் உனது அறிவின் நண்ணி அறிவித்திடுவோம் - நாம் உனதறிவிலே பொருந்திநின்று அறிவித்து வருவோம். உஎ

அன்றியுங்கேள் ஆன்மாவால் ஆய்ந்தறியும் ஐம்பொறிகள்
இன்றி அறியா இவையென்ன—நின்றதுபோல்
ஓவாமல் உன்னை உணர்த்துவோம் உன்னறிவில்
மேவாமல் மேவிநா மே. உஅ

(உரை) அன்றியுங் கேள் - அல்லாமலுஞ் சொல்லுகிறோங் கேள்,—ஆன்மாவால் ஆய்ந்தறியும் ஐம்பொறிகள் இன்றி அறியா இவையென்ன - ஆன்மாவினாலே நன்றாக அறிந்து காரியப்பட்டு வருகிற பஞ்சேந்திரியங்களும் ஆன்மாவினாலேயறிந்து காரியப்பட்டு வருகிறோமென்றறியா,—நின்றது போல் - அங்ஙனம் நின்ற பஞ்சேந்திரியங்கள்போல்,—நாமே உன்னறிவில் மேவாமல் மேவி - நாம் உன்னறிவிலே பொருந்தாமற் பொருந்தி நின்று,—ஓவாமல் உன்னை உணர்த்துவோம் - விட்டு நீங்காமல் உனக்கறிவிப்போம் (அதனை நீ அறியாய்) உஅ

அக்கரங்கட் கெல்லாம் அகரஉயிர் நின்றாற்போல்
மிக்க உயிர்க்குயிராய் மேவினோம்—எக்கண்ணும்
நில்லா இடத்துயிர்க்கு நில்லா தறிவென்று
நல்லா கமம்ஓதும் நாடு. உகூ

(உரை) அக்கரங்கட்கெல்லாம் அகரவுயிர் நின்றாற்போல் - ஏனைய எல்லா அக்கரங்கட்கும் அகரமாகிய அக்கரம் உயிராய் நின்றது போல்,—மிக்க உயிர்க்கு உயிராய் மேவினோம் - சர்வான்மாக்களிடத்திலேயும் அறிவுக் கறிவாய்ப் பொருந்தி நின்றோம்,—எக்கண்ணும் நில்லாவிடத்து உயிர்க்கு அறிவு நில்லாதென்று - சடசித்துக்களெல்லாவற்றினும் கர்த்தா நிறைந்து நின்றறிவித்தா லல்லது உயிர் அறியாதென்று,—நல்லாகமம் ஓதும் நாடு - சிவாகமங்களிலேசொல்லுமென்று விசாரித்தறிவாயாக. உகூ

நற்றவத்தோர் தாம்காண நாதாந்தத் தஞ்செழுத்தால்
உற்றுருவாய் நின்றாடல் உள்ளபடி—பெற்றிடநான்
விண்ணார் பொழில்வெண்ணெய் மெய்கண்ட நாதனே
தண்ணார் அருளாலே சாற்று. ௩௰

(உரை) நற்றவத்தோர் தாம் காண - நல்ல தவத்தையுடைய ஆன்மாக்கள் தரிசிக்கத் தக்கதாக,—நாதாந்தத்து அஞ்செழுத்தால் உருவாய் உற்று நின்றாடல் - நாதமுடிவிலே சிவபிரான் பஞ்சாக்கரமே திருமேனியாகக் கொண்டு நிருத்தஞ்செய்கிற முறைமையை,—உள்ளபடி நான் பெற்றிட - உண்மையாக அடியேன் தரிசிக்கத் தக்கதாக,—விண்ணார் பொழில்வெண்ணெய் மெய்கண்டநாதனே - ஆகாயத்தை அளாவியிருக்கின்ற சோலைகள் சூழ்ந்த திருவெண்ணெய் நல்லூரே திருப்பதியாகக் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கிற மெய் கண்ட தேவனே,—தண்ணார் அருளாலே சாற்று - குளிர்ந்த கிருபை யினாலே அருளல் வேண்டும். ௩௰

எட்டும் இரண்டும் உருவான லிங்கத்தே
நட்டம் புதல்வா நவிலக்கேள்—சிட்டன்
சிவாயநம வென்னுந் திருவெழுத் தஞ்சாலே
அவாயமற நின்றாடு வான். ௩௧

(உரை) எட்டும் இரண்டும் உருவான லிங்கத்தே நட்டம்-எட்டு மிரண்டு முருவாயிருக்கிற யகாரமாகிய ஆன்மாவினிடத்திலே செய்யும் நடனத்தை,—புதல்வா நவிலக்கேள் - மாணவகனே சொல்லக் கேள்,—சிட்டன் - பரமசிவன்,—சிவாயநம வென்னுந் திருவெழுத் தஞ்சாலே அவாயம் அற நின்று ஆடுவான் - சிகாரமாதிபஞ்சாக்கரமே திருமேனியாகக் கொண்டு ஆன்மாக்கள் பிறவியறத்தக்கதாக நிருத் தஞ் செய்வன். ௩௧

ஆடும் படிகேள்நல் லம்பலத்தான் ஐயனே
நாடுந் திருவடியி லேநகரம்—கூடும்
மகரம் உதரம் வளர்தோள் சிகரம்
பகருமுகம் வாமுடியப் பார். ௩௨

(உரை) ஐயனே நல் அம்பலத்தான் ஆடும் படிகேள் - மாணாக் கனே பொன்னம்பலமுடையான் நிருத்தஞ்செய்கிற முறைமையைச்

சொல்லுகிறேனுங் கேள்,—நாடுந் திருவடியிலே நகரம் - நாடாநின்ற ஸ்ரீபாதத்திலே நகாரமாகவும்,—கூடும் உதரம் மகரம் - பொருந்தப் பட்ட திருவுந்தியிலே மகாரமாகவும்,—வளர் தோள் சிகரம் - வளரா நின்ற திருத்தோளிலே சிகாரமாகவும்,—பகரு முகம் வா - சொல்லப் பட்ட திருமுகத்திலே வகாரமாகவும்,—முடியப்பார் - திருமுடியிலே யகாரமாகவும் கொண்டருளித் திருநிருத்தஞ் செய்வானென்று விசா ரித்தறிவாயாக- நஉ

சேர்க்கும் துடிசிரகஞ் சிக்கனவா வீசுகரம்
ஆர்க்கும் யகரம் அபயகரம்—பார்க்கிலிறைக்(கு)
அங்கி நகரம் அடிக்கீழ் முயலகனார்
தங்கும் மகரமது தான். நந

(உரை) ஆர்க்குந் துடி சேர்க்குங் (கரம்) சிகரம் - ஒலிக்கின்ற டமரகமேந்திய ஸ்ரீ அத்தத்திலே சிகாரமாகவும்,—சிக்கனவீசுகரம் வா - நன்றாக வீசிய ஸ்ரீ அத்தத்திலே வகாரமாகவும்,—அபயகரம் யகரம் - அமைத்த ஸ்ரீ அத்தத்திலே யகாரமாகவும்,—பார்க்கில் அங்கி இறைக்கு நகரம் - பார்க்குமிடத்து அக்கினியேந்திய ஸ்ரீ அத்தத் திலே நகாரமாகவும்,—முயலகனார் தங்கும் அடிக்கீழ் மகரமதுதான் - முயலகனைமிதித்த ஸ்ரீபாதத்திலே மகாரமாகவும் கொண்டருளித் திருநிருத்தஞ் செய்வானென்றறிவாயாக. நந

ஓங்கார மேநல் திருவாசி உற்றதனில்
நீங்கா எழுத்தே நிறைசுடராம்—ஆங்காரம்
அற்றார் அறிவர்அணி அம்பலத்தான் ஆடலிது
பெற்றார் பிறப்பற்றார் பின். நச

(உரை) ஓங்காரமே நற்றிருவாசி - பிரணவந்தானே நல்ல திருவாசியாகவும்,—உற்று அதனில் நீங்கா எழுத்தே நிறை சுடராம் - பொருந்தி அப்பிரணவத்தைவிட்டு நீங்காத பஞ்சாக்கரமே நிறைந்த உள்ளொளியாகவும்,—ஆங்காரம் அற்றார் அறிவர் - யானென தென்னுஞ் செருக்கற்றவர்கள் அறிவார்கள்,—அணி அம்பலத்தான் ஆடல் இது பெற்றார் பின் பிறப்பு அற்றார் - அழகிய திருவம்பலத்தான் செய்யும் நிருத்தமாகிய இதனைத் தரிசித்தவர்களே பின்பு சநநமரண மற்றவர்கள். நச

தோற்றம் துடியதனில் தோயும் திதிஅமைப்பில்
சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம்—ஊற்றமா
ஊன்று மலர்ப்பதத்தில் உற்ற திரோதம்முத்தி
நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு. ௩௫

(உரை) துடியதனில் தோற்றம் - டமரகமேந்திய ஸ்ரீ அத்தத்திலே சிருஷ்டியாகவும்,—அமைப்பில் தோயும் திதி - அமைத்த ஸ்ரீ அத்தத்திலே ஆன்மாப் பொருந்தும் இரக்ஷையாகவும்,—சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம் - சொல்லப்பட்ட அக்கினியேந்திய ஸ்ரீ அத்தத்திலே மலசங்காரமாகவும்,—ஊற்றமா ஊன்று மலர்ப்பதத்தில் உற்ற திரோதம் - உறுதியாக ஊன்றிய மலர்போலும் பொருந்திய ஸ்ரீபாதத்திலே பிரபஞ்சத்தை மறைக்குந் திரோதமாகவும்,—நான்ற மலர்ப் பதத்தே முத்திநாடு-தூக்கியமலர்போலும் ஸ்ரீபாதத்திலே அநுக்கிரக முத்தியாகவும் திருக்கூத்துச் செய்வனென்று விசாரித்தறிவாயாக.

மாயை தனைஉதறி வல்வினையைச் சுட்டுமலம்
சாய அமுக்கிஅருள் தானெடுத்து—நேயத்தால்
ஆனந்த வாரிதியில் ஆன்மாவைத் தானழுத்தல்
தானெந்தை யார்பாதம் தான். ௩௬

(உரை) மாயைதனை உதறி-டமரகமேந்திய ஸ்ரீ அத்தத்தினாலே மாயையை நீக்கி,—வல்வினையைச் சுட்டு - அக்கினியேந்திய ஸ்ரீ அத்தத்தினாலே கன்மமலத்தைச் சுட்டு,—மலஞ் சாய அமுக்கி-ஊன்றிய ஸ்ரீபாதத்தினாலே மலமேலிடாமல் அழுத்தி,—அருள்தான் எடுத்து தூக்கிய பாதத்தினாலே அருளே தனுவாகநிறுத்தி,—நேயத்தால் ஆநந்த வாரிதியில் ஆன்மாவைத்தான் அழுத்தல்தான் - கிருபையினாலே அமைத்த ஸ்ரீ அத்தத்தினாலே ஆநந்தவெள்ளத்திலே ஆன்மாவை அழுத்துவது தான்,—எந்தையார் பாதந்தான் - எம்முடைய பிதாவாகிய பரமேசுவரனுடைய திருக்கூத்து முறைமை- ௩௬

மோனந்த மாமுனிவர் மும்மலத்தை மோசித்துத்
தானந்த மானிடத்தே தங்கியிடும்—ஆநந்தம்
மொண்டருந்தி நின்றாடல் காணும்அருள் மூர்த்தியாக்
கொண்டதிரு அம்பலத்தான் கூத்து. ௩௭

(உரை) அந்த மோன மாமுனிவர் மும்மலத்தை மோசித்து - முடிவான மௌனமுடைய ஞானிகள் கர்த்தாவினுடைய கிருபையினாலே மூன்று மலங்களையு நீக்கி,—தான் அந்தமானஇடத்தே தங்கியிடும் - ஆன்மபோத முடிந்தவிடத்திலே உதயமாகும்,—ஆநந்தம் மொண்டு அருந்தி நின்று ஆடல்காணும் - ஆநந்தவெள்ளத்தை முகந்துகொண்டநுபவிப்பதுதான்,—அருள் மூர்த்தியாக்கொண்ட திருவம்பலத்தான்கூத்து - ஆன்மாக்களை இரக்ஷிக்கவேண்டுமென்னும் காருண்ணியமே திருமேனியாகக்கொண்ட திருவம்பலத்தான் திருநிருத்தஞ் செய்யும் முறைமையாம். ௩எ

உரைஉணர்வுக் கெட்டா ஒருவன்மிகு பஞ்சாக்
கரத்தால் வரைமகள்தான் பாதி—பரையிடமாக்
காணும் படியே கருணைஉருக் கொண்டாடல்
பேணுமவர்க் குண்டோ பிறப்பு. ௩அ

(உரை) உரை உணர்வுக் கெட்டா ஒருவன் - மனவாக்குக் காயங்களுக்கெட்டாத ஒப்பற்ற பரமேசுவரன்,—மிகு பஞ்சாக்கரத்தால் கருணை உருக்கொண்டு - மேலான பஞ்சாக்கரத்தினாலும் கருணையினாலும் திருமேனிகொண்டு,—பரை இடமா - பராசத்தியாகிய திருவம்பலமிடமாகநின்று,—பாதி வரைமகடான் காணும்படியே - பாதியாகிய மலையரையன்மகள் காணும்படிக்கு,—ஆடல் பேணுமவர்க்குப் பிறப்பு உண்டோ-திருக்கூத்தை விரும்பினவர்களுக்குப் பின்பு பிறவியில்லையாம். ௩அ

நாதாந்த நாடகத்தை நன்றாய் அருள்செய்தீர்
ஓதீர் எழுத்தஞ்சும் உள்ளபடி—தீதறவே
அஞ்செழுத்தீ தாகில் அழியுமெழுத் தாய்விடுமோ
தஞ்ச அருட்குருவே சாற்று. ௩௯

(உரை) நாதாந்தநாடகத்தை நன்றாய் அருள்செய்தீர்-தத்துவாதீதமாயிருக்கிற திருக்கூத்து முறைமையை நன்றாய் அருள்செய்தீர்; அஞ்செழுத்தீதாகில் அழியுமெழுத்தாய்விடுமோ ஓதீர் - பஞ்சாக்கரமெழுத்துகளிலே யொன்றாயிருக்குமாகில் அழிகிற எழுத்துக்களாமோ, தஞ்ச அருட்குருவே-புகலிடமாயிருக்கிற கிருபையுடைய தேசிகனே, தீதறவே எழுத்தஞ்சும் உள்ளபடிசாற்று - குற்றமற்றபஞ்சாக்கரத்தினுண்மையை யுண்டானபடியே அடியேனுக் கருள்செய்யவேண்டும்.

உற்ற குறிஅழியும் ஓதுங்கால் பாடைகளில்
சற்றும் பொருள்தான் சலியாது—மற்றதுகேள்
ஈசனருள் ஆவி எழிலார் திரோதமலம்
ஆசில் எழுத் தஞ்சின் அடை வாம். ச0

(உரை) ஓதுங்கால் - சொல்லுமிடத்து,—உற்றகுறி அழியும் - பொருந்தப்பட்ட எழுத்துகளுடைய குறிகளழியும்,—பாடைகளிற் பொருள்தான் சற்றுஞ் சலியாது - பதினெண்பாஷைகளிலே உண்டானபொருள்கள் சற்றுங்கெடாது,—மற்றது கேள் - ஆதலால் அப் பஞ்சாக்கரத்தினுண்மையைச் சொல்லுவோங் கேள்,—ஈசன் அருள் ஆவி எழில் ஆர்திரோதம் மலம் ஆசில் அஞ்சு எழுத்தின் அடைவாம் சிவன் அருள் ஆன்மா அழகுபொருந்திய திரோதம் மலம் ஐந்துங் குற்றமில்லாத பஞ்சாக்கரத்தின் பொருண்முறைமையாம். ச0

சிவனருள் ஆவி திரோதமலம் ஐந்தும்
அவனெழுத் தஞ்சின் அடைவாம்—இவனின்று
நம்முதலா வோதிலருள் நாடாது நாடுமருள்
சிம்முதலா வோதுநீ சென்று. சக

(உரை) சிவன் அருள் ஆவி திரோதம் மலம் ஐந்தும் அவன் அஞ்சு எழுத்தின் அடைவாம் - சிவன் அருள் ஆன்மா திரோதம்-மலம் ஐந்தும் பரமேசுவரனுடைய பஞ்சாக்கரத்தின் பொருள் முறைமையாயினும்,—இவன் நின்று - பக்குவப்பட்ட ஆன்மாநின்று,—நம்முதலா ஓதில் அருள் நாடாது - நகாரமுதலாக உச்சரிக்கில் அருள் பொருந்தாது,—சிம்முதலா நீ சென்று ஓது அருள் நாடும் - சிகாரமுதலாக நீ பொருந்தி உச்சரிப்பாயானல் அருள் பொருந்தும்.

அண்ணல் முதலா அழகார் எழுத்தைந்தும்
எண்ணில் இராப்பகலற் றின்பத்தே—நண்ணி
அருளான் அதுசிவத்தே யாக்கும் அணுவை
இருளா னதுதீர இன்று. சஉ

(உரை) அண்ணல் முதலா அழகார் எழுத்து ஐந்தும் எண்ணில் - சிவமுதலாகச் சொல்லும் பொருளுடைய அழகு பொருந்திய அக்கரம் அஞ்சையும் (இடை விடாது) தியானித்தால்,—அருளானது நண்ணி - அருளானது பொருந்தி,—அணுவை இன்று இருளானது

தீர இராப்பகல் அற்ற இன்பத்தே சிவத்தே ஆக்கும் - ஆன்மாவை இப்போது மலவிருள் நீங்கும்படி கேவல சகலங்கள் நீங்கிய விடத்தே ஆனந்த வுருவத்தையுடைய சிவத்தின் கண்ணே சேர்க்கும். ச௨

ஆதி மலம்இரண்டும் ஆதியாய் ஓதினல்
சேதியா மும்மலமுந் தீர்வாகா—போதம்
மதிப்பரிதாம் இன்பத்தே வாழலாம் மாறி
விதிப்படியோ தஞ்செழுத்து மே. சங

(உரை) ஆதிமலமிரண்டு மாதியா யோதிஞற் சேதியாமும்மல முந்தீர்வாகா - ஆதியாகிய நகாரமும் மலமாகிய மகாரமும் இரண்டு மடியாகவுச்சரித்தால் உறுதியாக மும்மலமுநீங்கி ஆன்மாவருளைப் பொருந்திப் பேரின்பவாழ்வை யுறமாட்டாது. உறுமுறைமை கூறு மிடத்து, மாறிவிதிப்படி யோதஞ்செழுத்தும் (ஓதிஞல்) போதமதிப் பரிதா மின்பத்தே வாழலாம் - நகாரமுதலாக வுச்சரிக்கு முறை மையைமாறிச் சிவமுன்ஞக அத் திருவெழுத் தஞ்சையும் விதிப்படி யுச்சரிக்க ஆன்மபோதத்தால் மதித்தற்கரிதாகிய பேரின்பவாழ்வி லெய்தி வாழலாம் நீயும்சிவமுன்ஞக வுச்சரிப்பாயாக. சங

அஞ்செழுத்தே ஆகமமும் அண்ணல் அருமறையும்
அஞ்செழுத்தே ஆதிபுரா ணம்அனைத்தும்—அஞ்செழுத்தே
ஆனந்த தாண்டவமும் யாவைக்கு மப்பாலாம்
மோனந்த மாமுத்தி யும். சச

(உரை) அண்ணல் அருமறையும் ஆகமமும் அஞ்செழுத்தே - பரமேசுவரன் அருளிய அரிய வேதாகமங்களும் பஞ்சாக்கரமே,— ஆதிபுராணம் அனைத்தும் அஞ்செழுத்தே - முதன்மைபெற்ற புரா ணங்களனைத்தும் பஞ்சாக்கரமே,—ஆநந்த தாண்டவமும் யாவைக் கும் அப்பாலாம் மோனந்த மாமுத்தியும் அஞ்செழுத்தே - ஆனந்த நடனமும் தத்துவாதீதமாகிய மௌனமா யிருக்கும் பாமுத்தியும் பஞ்சாக்கரமே சச

முத்தி தனைஅடைந்தோர் முந்துபழம் போதங்கி
வித்தகமாம் வீணை இவையிற்றின்—ஒத்த
இரதமணம் வெம்மை எழில்நாதம் போல
விரவுவரென் றோதும் விதி. சரு

(உரை) மூந்து பழம் போது அங்கி வித்தகமாம் வீணை இவை யிற்றின் ஒத்த இரதம் மணம் வெம்மை எழில் நாதம்போல - முதிய பழமும் மலரும் அக்கினியும் விசித்திரமாகிய வீணையும் ஆகிய இவற்றின் (முறையே) இணங்கிய இரதமும் மணமும் வெம்மையும் அழகிய ஓசையும் போல.—முத்திதனை அடைந்தோர் விரவுவர் என்று விதி ஓதும் - பாமுத்தியைப் பெற்றவர் இரண்டறச் சிவத்திற் கலந்திருப்பரென்று வேதாகமங்கள் விதியாகச் சொல்லும். ௪௫

தத்துவங்க ளெல்லாம் சகசமா ஆன்மாவிற்
பெத்தத்தில் நிற்கின்ற பெற்றிபோல்—முத்திதனிற்
சித்தமல மற்றார் செறிந்திடுவர் என்றுமறை
சத்தியமா ஓதியிடுந் தான். ௪௬

(உரை) பெத்தத்தில் தத்துவங்க ளெல்லாம் ஆன்மாவிற் சகசமா நிற்கின்ற பெற்றிபோல் - பெத்ததசையிலே தத்துவங்களெல்லாம் ஆன்மாவினிடத்திலே இரண்டறநிற்கு முறைமைபோல,—முத்திதனிற் சித்த மலம் அற்றார் செறிந்திடுவரென்று சத்தியமா மறை ஓதியிடுந் தான் - முத்திதசையிலே சகசமல மற்றவர்கள் சிவனிடத்திலே இரண்டறப் பொருந்தி நிற்பார்களென்று சத்தியமாக வேதாகமங்கள் சொல்லும் ௪௬

ஆதவன் தன் சந்நிதியில் அம்புலியின் ஆர்சோதி
பேதமற நிற்கின்ற பெற்றிபோல்—நாதாந்த(த்து)
அண்ணல் திருவடியில் ஆன்மா அணைந்தின்பக்
கண்ணில் அழுந்தியிடும் காண். ௪௭

(உரை) ஆதவன் றன் சந்நிதியில் அம்புலியின் ஆர்சோதி பேதம் அறநிற்கின்ற பெற்றிபோல் - ஆதித்தப்பிரகாசத்தின் முன்னே சந்திரப்பிரகாசமானது இரண்டறநிற்கு முறைமைபோல,—நாதாந்தத்து அண்ணல் திருவடியில் ஆன்மா அணைந்து - தத்துவாதீதமாயிருக்கின்ற சிவபிரான் திருவடியிலே ஆன்மாப்பொருந்தி,—இன்பக் கண்ணில் அழுந்தியிடுங்காண் - பேரின்பத்திலே இரண்டறப் பொருந்துமென்றறிவாயாக. ௪௭

சேன்றிவன்றான் ஒன்றில் சிவபூ ரணம்சிதையும்
அன்றவன்றான் ஒன்றும் எனில் அந்நியமாம்—இன்றிரண்டும்

அற்றநிலை யேதென்னில் ஆதித்தன் அந்தன்விழிக்
குற்றமற நின்றதுபோற் கொள். ௪அ

(உரை) இவன்றான் சென்று ஒன்றில் சிவபூரணஞ் சிதையும் - ஆன்மா சிவனைச்சென்று பொருந்துவனாகில் சிவனுக்குப் பூரணத்துவ மில்லையாக வேண்டும்,—அவன்றான் ஒன்றுமெனில் அன்று அந்நிய மாம் - சிவன் ஆன்மாவைச்சென்று பொருந்துவனாகில் அப்போது ஆன்மா வேறாயிருக்கவேண்டும்,—இரண்டும் அற்ற நிலை ஏதென்னில், இரண்டு முறைமையுமல்லாமல் நின்ற நிலை எங்ஙனமெனில்,— இன்று ஆதித்தன் அந்தன் விழிக்குற்றம்அற நின்றதுபோற் கொள் - இப்போது அந்தகனுக்குப் படலநீங்கின காலத்து ஆதித்தவொளியுங் கண்ணொளியும் இரண்டறக் கலந்து நின்றாற்போலுமெனக் கொள் வாய். ௪அ

வாக்கு மனமிறந்த வான்கருணை யாளன்உருத்
தாக்கறவே நிற்கும் தனிமுதல்வா—நீக்காப்
பதியினைப்போல் நித்தம் பசுபாச மென்றாய்
கதியிடத்து மூன்றினையுங் காட்டு. ௪௯

(உரை) வாக்கு மனம் இறந்த வான் கருணையாளன் உருத்தாக் கறவே நிற்கும் தனிமுதல்வா - மனவாக்குக்களுக் கெட்டாத அருளே வடிவாய் உலகத்திலே தாக்கற்று - நிற்கும் ஒப்பற்ற கர்த்தாவே,— நீங்காப்பதியினைப்போற் பசுபாசம் நித்தமென்றாய் - விட்டு நீங்காம லிருக்கும் பதியினைப்போற் பசுவும்பாசமு நித்தியமென் றருளிச்செய் தாய்,—கதியிடத்தும் மூன்றினையுங் காட்டு - முத்தியிலும் அம்மூன்று முதலும் அழியாமல் நிற்கிற முறைமையை அடியேனுக்கு அருளிச் செய்யவேண்டும். ௪௯

முத்திதனின் மூன்று முதலும் மொழியக்கேள்
சுத்தஅநு போகத்தைத் துய்த்தல்அணு—மெத்தவே
இன்பங்கொ டுத்தல்இறை இத்தைவிளை வித்தல்மலம்
அன்புடனே கண்டுகொள்அப் பா. ௫0

(உரை) முத்திதனில் மூன்றுமுதலும் மொழியக்கேளப்பா - அப் பனே முத்தியிலும் பதிபசுபாசமூன்று முதலுமழியாமல் நிற்கிற

முறைமையைச் சொல்லுகிறேன் கேள்,—சுத்தவநுபோகத்தைத் துய்த்த லணு - பேரின்பத்தைப் புசிக்கிற தான்மா,—மெத்தவேயின்பங் கொடுத்த லிறை - பேரின்பத்தை மிகுதியுங் கொடுக்கிறது கத்தா, இத்தைவிளைவித்தல்மலம் - பேரின்பத்தை மேன்மேலும் விளைக் கிறது மலம்,—அன்புடனே கண்டுகொள் . அன்பினாலே யறிவாயாக.

அப்பாஇம் முத்திக் கழியாத காரணந்தான்
செப்பாய் அருளாலே செப்பக்கேள்—ஒப்பில்
குருலிங்க வேடமெனக் கூறில்இவை கொண்டார்
கருவொன்றி நில்லார்கள் காண். ருக

(உரை) இம்முத்திக்கு அழியாத காரணந்தான் அருளாலே செப் பாய் அப்பா செப்பக்கேள் - இப்பாமுத்திக்கு அழியாத ஏதுவைக் கருணையினாலே அருளென்ற மாணவகனே சொல்லக்கேளாய்,—ஒப் பில் குருலிங்கவேடமெனக் கூறில் - (அக்காரணம்) ஒப்பில்லாத குரு லிங்கசங்கம வழிபாடென்று (சிவாகமம்) செப்புமானால்,—இவை கொண்டார் - இம்முப்பொருளின் வழிபாட்டை உண்மையாகக் கொண்டவர்,—கரு ஒன்றி நில்லார்கள் காண் - கருப்பத்திலே பொருந் திப் பிறந்திறவார்களென்று அறிவாய். ருக

கற்ரு மனம்போல் கசிந்து கசிந் தேஉருகி
உற்ருசான் லிங்கம் உயர்வேடம்—பற்ருக
முத்தித் தலைவர் முழுமலத்தை மோசிக்கும்
பத்திதனில் நின்றிடுவர் பார். ருஉ

(உரை) கற்ரு மனம்போற் கசிந்து கசிந்தே உருகி உற்று - ஈன் றண்ணியகன்றையுடைய பசுவைப்போலப் பெரிதுங் கசிந்துருகி அமைந்து,—ஆசான் லிங்கம் உயர் வேடம் பற்ருக - சிவதேசிகனை யும் சிவலிங்கப்பெருமானையும் உயர்ந்த சிவவேடத்தாரையும் பொரு ளாகக்கொண்டு,—முத்தித்தலைவர் முழுமலத்தை மோசிக்கும் பத்தி தனில் நின்றிடுவர் பார்-சீவன்முத்தியில்நிற்குந் தலைவரும் மலவாசனை முற்றும் ஒழித்தற் கேதுவாகிய அன்புசெய்யும்வழியே ஒழுகுவர் (ஆத லால் நீயும் அவ்வன்பின் வழியை) நோக்குவாய். ருஉ

வாழ்ந்தேன் அருட் கடலே வற்றாப் பவக்கடலில்
வீழ்ந்தே அலையாமல் மேதினியில்—சூழ்ந்து விடா
வெண்ணெய்ச் சுவேதவன மெய்கண்ட நாதனே
உண்மைத் தவப்பயனே உற்று. ருரு

(உரை) சூழ்ந்துவிடா வெண்ணெய்ச் சுவேதவன மெய்கண்ட நாதனே - (மெய்யன்பர்) சூழ்ந்துநீங்காத திருவெண்ணெய்நல்லூரில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சுவேதவனப்பெருமாளென்னும் பிள்ளைத் திருநாமத்தையுடைய மெய்கண்டதேவனே,—அருட்கடலே - கிருபாசமுத்திரமே,—உண்மைத் தவப்பயனே - உண்மையாகிய சரியை முதலிய தவத்தினர்க்குப் பயனாயுள்ளவனே,—வற்றாப் பவக்கடலில் வீழ்ந்தேமேதினியில் அலையாமல் உற்று வாழ்ந்தேன் - வற்றாதபிறவிப் பெருங்கடலில் வீழ்ந்து உலகவியலிற் சுழலாது (முத்திக்கரையாகிய உனது திருவடியை) அடைந்துவாழ்ந்தேன். ருரு

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உமாபதி சிவாசாரியர்

அருளிச் செய்த

சிவப்பிரகாசம் மூலமும் சிந்தனையுரையும்*

பாயிரம்

காப்பு

ஒளியான திருமேனி உமிழ்தானம் மிகமேவு
களியார வரும்ஆனை கழல்நாளும் மறவாமல்
அளியாளும் மலர்தூவும் அடியார்கள் உளமான
வெளியாகும் வலிதாய வினைகூட நினையாவே.

(உரை) ஒளியான திருமேனி - ஞானப் பிரகாசமாய்ச் சிவனுக்குத் திருமேனி தானேயாய்த் தாதான்மியமாகிய பராசத்தியினின்றும்; உமிழ்தானம் மிகமேவு - ஆன்மாக்க ளனைவரையும் மோட்சத்து ளடைத்தருள வேண்டுங் காருண்ணியத்தா லுண்டாகிய இச்சை ஞானங் கிரியை யென்னு மூன்று சத்தியும் மிகுதியும் பொருந்துகையினாலே ; களியார வரும் ஆனை - இம்மூன்று சத்தியோடுங் கூடிய கெர்ச்சிதம் பொருந்திய ஆதிசத்தி யென்னும் யானையினது ; கழல் - யானெனதென்பதற்ற விடமாய்ப் பத்தர்க்கு எய்ப்பினில் வைப்பென உதவும் முத்தித்தாளை ; நாளும் மறவாமல் - முதல்வன் காட்டியுங் கண்டும் உபகரித்துவரும் பெரிய உதவியைக் குறித்து ஒருபொழுதும்

---

* உமாபதி சிவாசாரியர் வரலாறு, சிவப்பிரகாசம் முதலிய எட்டு சாத்திரங்களின் வரலாறு, அவற்றின் உரைகளின் வரலாறு, உரையாசிரியர் வரலாறு முதலியவற்றை முகவுரையிற் காண்க.

மறவாமற் கருதிக்கொண்டு ; அளியாளும் மலர்தூவும் அடியார்கள் - அன்பு, கொல்லாமை, இந்திரிய நிக்கிரகம், வாய்மை, பொறை, அருள், அறிவு, தவம் என்னும் இவ்வட்டபுட்பங்களாற் சதாகால பூசை செய்யுந் தொண்டர்களுக்கு ; உளமான வெளியாகும் - அறிவுந் தொழிலும் மற்றும் முதல்வனதேயாகும்; ஆகவே—வலிதாய வினைகூட நினையாவே - மூன்று குற்றம், மூன்று குணம், மூன்று மலம், மூன்றவத்தையென்று நின்று செய்யும் இருவினையாய் உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்பென்றும் அகப்பற்று புறப்பற்றென்றும் பெயரையுடைத்தாய், எல்லா அனத்தங்கட்குங் காரணமாயுள்ள மூலமலத்தின் காரிய வேறுபாட்டாற் புகழவாப் பொருளவாவென்னும் பெயர் படைத்த இருவினைகளும் முன்புபோல வந்து பொருந்தா, அவர்களும் அவ்வாறு சதாகாலபூசை செய்வதால் முதல்வனை மறந்து நினையார்கள்.

"எட்டுக்கொண் டார்தமைத் தொட்டுக்கொண் டேநின்றார், விட்டா ருலக" [திருவுந்தியார், 24] மென்பதுமிது. திருவருளுக்கு ஆதிசத்தியென்பது ஓர் இடுகுறிப்பெயர். "திருவருள்வா ரணத்தின் றிருவடி" யென்றார் எமது ஆசிரியரும். இது இந்நூற் கருத்து முழுவதும் உடலோடுள்ளடக்கி ஒரு பொருள் மேற்கொண்ட சிறப்புப்பாயிரம்.

கழல்நாளும் மறவாம லென்னவே தெரிசனமும், உளமான வெளியாகுமென்னவே சுத்தியும், வலிதாய வினைகூட நினையாவே என்னவே ஆன்மலாபமுங் கூறியவாறும் ; தசகாரியம் பத்தும் ஞானம்பற்றல் பணிநீத்தல் நேயத்தழுந்தலென்னுந் தரிசனஞ் சுத்தி லாபம் மூன்று ளடங்கியவாறும் ; ஒளியான திருமேனியெனவே சிவரூபமும், உமிழ்தான மிகமேவுகளியார வருமியானை யெனவே சிவதரிசனமும்,கழல்நாளு மறவாம லளியாளு மலர்தூவு மடியார்களுளமான வெளியாகு மெனவே சிவயோகமும், வலிதாய வினைகூட நினையாவே யெனவே சிவபோகமுங் கூறியவாறும் ; இவை நாலோடேனையவெல்லாம் உடனிகழ்ச்சியாமாறும் நுண்ணுணர்வினு லறிக. யாமும் அவ்வாறு செய்வோமென்பது கருத்து. இச்சைஞானங் கிரியை மூன்றையும் மூன்று மதமாகவும் இவையுடைய சத்தியை யானையாகவும் உருபகஞ் செய்தார் விக்கினங் காத்தற்குரிய விநாயகத் துதியு மாம்பொருட்டு.

நடராசர்

1. ஓங்கொளியாய் அருள்ஞான மூர்த்தி யாகி
உலகமெலாம் அளித்தருளும் உமையம்மை காணத்
தேங்கமழும் மலரிதழி திங்கள் கங்கை
திகழரவம் வளர்சடைமேற் சேர வைத்து
நீங்கலரும் பவத்தொடர்ச்சி நீங்க மன்றுள்
நின்றிமையோர் துதிசெய்ய நிருத்தம் செய்யும்
பூங்கமல மலர்த்தாள்கள் சிரத்தின் மேலும்
புந்தியினும் உறவணங்கிப் போற்றல் செய்வாம். க

(உரை) ஓங்கொளியாய் - சுயம்பிரகாசமான பேரொளியாகிய பரமசிவன், அருள் - உயிர்களிடத்துள்ள காருண்ணியத்தினலே, ஞானமூர்த்தி யாகி - பஞ்சசத்தி மூர்த்திமா ஞகி; உலகமெலாம் . . . காண - அசேதனப் பிரபஞ்சங்களைச் சத்தரூபம் அத்தரூப மென்றிரு விதமாகப் படைத்துச் சேதனப் பிரபஞ்சங்களை யிரட்சித் தருளா நின்ற சிவகாமசவுந்தரி திருக்கண் சாத்தியருள; தேங்கமழும் . . . வைத்து-தேனும் வாசனையும் விளங்கிய கொன்றை மாலிகையை யும் அர்த்தசந்திரனையுங் கங்காபரமேசுவரியையுஞ் சர்ப்பத்தையும் பகைதீர்த்து நீண்ட திருச்சடாபாரத்திற் றரித்து; நீங்கலரும் பவத் தொடர்ச்சி நீங்க - ஆன்மாக்களால் விட்டு நீங்குதற்கரிய மூலமலபந் தம் நீங்கும்படிக்கு; மன்றுள் நின்று-திருச்சிற்றம்பலத்தின்க ணெழுந் தருளி நின்று; இமையோர் துதிசெய்ய - தேவர்கள் தோத்திரஞ் செய்து வழிபட; நிருத்தஞ் செய்யும் பூங்கமல மலர்த்தாள்கள் - தூல சூக்கும பரமென்னு மூவகைப் பஞ்சகிருத்தியங்களும் நடக்கும் படி ஆனந்த நிருத்தஞ் செய்யுந் தாமரை மலர்போலுந் திருவடிகளை; சிரத்தின் . . . செய்வாம் - எமது சென்னியினுஞ் சிந்தையினும் பொருந்த வைத்து வந்தித்து வணங்குவாம்.

“உச்சியாய் மென்றசையா யோடாகி மூளையாய், நச்சியா வெண்டலையா யீர்மயிர்பேன் - மொச்சிரா, வாள்வைத்த கண்ணி மண வாளன் மன்றினடத், தாள்வைத்த வென்றன் றலை”யென்றும், “அஞ்சு விரலாய்க் குதியா யகம்புறமாய், விஞ்சுநக மாய்ச்சிவந்து

மெல்கியிரா-துஞ்சா, தலைமீது வெண்ணெயென வுள்ளுருக்கு மென்றன், றலைமீது வைத்தசிவன் ருள்" என்று மிருப்பதால் உயிருக்குத் தலையுஞ் சிந்தையு மிவை யென்றுஞ் சிவனுக்குத் தாள் முதலியன இவையென்றுங் குருமுகமா யறிக. ஓங்கொளியா யென்பதனாற் சொரூப லட்சணமும், அருண்ஞான மூர்த்தியாகி யென்பதனால் தடத்த வுண்மைத் திருமேனி லட்சணமும், உமையம்மை காணத் தேங்கமழு மலரிதழி திங்கள் கங்கை திகழரவம் வளர்சடைமேற் சேர வைத் தென்பதனால் அத்துவாமூர்த்தியென்னும் உபசாரத் திருமேனி லட்சணமும், மன்றுணின் றென்பதனால் உலகெலாமாய லட்சணமும், இமையோர் துதிசெய்ய வென்பதனால் வேறாகிய லட்சணமும், நிருத்தஞ் செய்யுமென்பதனால் உடனாகிய லட்சணமும், நீங்கலரும் பவத்தொடர்ச்சி நீங்கவென்பதனால் இவ்வகைத் திருமேனிகட்குக் காரணமும் பயனும் உடலோடுள்ளடக்கி யொரு பொருள்மேற் கொண்டவாறு காண்க.

சிவகாமியம்மை

2. பரந்தபரா பரையாதி பரன திச்சை
 பரஞானம் கிரியைபர போக ரூபம்
தருங்கருணை உருவாகி விசுத்தா சுத்தத்
 தனுகரண புவனபோ கங்கள் தாங்க
விரிந்தஉபா தானங்கள் மேவி ஒன்றாய்
 விமலமாய் ஐந்தொழிற்கும் வித்தாய் ஞாலத்(து)
அரந்தைகெட மணிமன்றுள் ஆடல் காணும்
 அன்னையருட் பாதமலர் சென்னி வைப்பாம். உ

(**உரை**) பரந்த - சர்வவியாபியாகிய சிவனுடனே அக்கினிக்கு வெம்மையும் நீர்க்குத் தட்பமும்போல் விரவி வியாபித்திருக்கிற; பராபரை - பராசத்தி ; பரபோக ரூபந் தருங்கருணை - ஆன்மாக்களுக்கு மேலாகிய சிவாநந்த போகத்தைச் சுதந்தரமா யனுபவிக்கும்படி கொடுக்குங் காருணியத்தினாலே ; ஆதி - ஆதிசத்தி யென்றும் ஆக்கினைசத்தி யென்றும் திரோதானசத்தி யென்றும் இடுகுறிப் பெயர் புனைந்து சிவசங்கற்ப சொரூபமாய் ; பரனதிச்சை - பரமசிவனது இச்சாசத்தியென்றும் ; பரஞானம் - பரமசிவனது ஞானசத்தியென்றும்; கிரியை - பரமசிவனது கிரியாசத்தியென்றும்; உருவாகி - பரம

சிவனுக்குத் திருமேனியாகி; விரிந்த உபாதானங்கள் மேவி-விரிவினை யுடைய உபாதானத் திரயங்களிற் சங்கற்ப ரூபமாய்ப் பொருந்தி; விசுத்தாசுத்தத் தனுகரண புவனபோகங்கள் தாங்க - சுத்தம் மிசிரம் அசுத்தமென்னு மூவகைத் தனுகரண புவனபோகங்களை அது அது தாளுகச் சுமக்கச் சங்கற்பித்து நின்றும் ; ஒன்ருய்-சிவசங்கற்ப வேறு பாட்டாற் சத்தி பல்பேதப்படினுந் தான் ஒரு முதலேயாய் ; விமல மாய் - மலரகிதசொரூபமாய் ; ஐந்தொழிற்கும் வித்தாய் - பஞ்ச கிருத்தியங்களுந் தனது சன்னிதானத்தை யின்றியமையாத மூல காரணமாய் ; ஞாலத்து அரந்தை கெட - சேதனப் பிரபஞ்சங்களெல் லாந் துயர்தீரும் பொருட்டு; மணிமன்றுள் - இரத்தின சபை யென் னும் இடுகுறிப் பெயருடைத்தாய்ச் சிற்சத்தி சொரூபமாகிய திரு வம்பலத்தின் கண்ணே ; ஆடல் காணும் அன்னை - ஆனந்த நிருத்தந் தரிசித்தருளுஞ் சிவகாமியம்மை ; அருட் பாதமலர் சென்னி வைப் பாம் - கிருபை பொருந்திய தாமரை போலுந் திருவடிகளை எமது முடிக்கு அணிகலமாகத் தரித்துக் கொள்வாம்.

"தேசுமலி பொதுஞானச் செவ்வொளியும் ஈசனது நடத் தொழிலும்" என்பதனல், மணிமன்றும் அதனுள் ஆடல்காணும் அன்னையும் நுண்ணுணர்வா லறிக. மணிமன்றுள் நிருத்தஞ் செய்யும் பூங்கமல மலர்த்தாளும், மணிமன்று ளாடல்காணு மன்னையருட் பாத மலரும் மணிமன்றும் இவைஇவை யென்பது குருமுகமா யறிக. ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.

விநாயகர்

3. *நலந்தரநூல் இருந்தமிழின் செய்யுட் குற்றம்
நண்ணுமை இடையூறு நலியாமை கருதி
இலங்குமிரு குழையருகு பொருதுவரி சிதறி
இணைவேல்கள் இகழ்ந்தகயற் கண்ணியொடும் இறைவன்

---

*இச்செய்யுள் முதலிய நான்கு செய்யுள்களுக்கும், மேல்வரும் 11, 12 செய்யுள்களுக்கும் சிந்தனையுரையில் உரையில்லை. பொருள் வெளிப்படை யென்று குறிக்கப்பட்டுளது. திருநெல்வேலியிலிருந்து கிடைத்த வேறுரைப்பிரதியிற் காணும் உரை இங்குத் தரப்படுகின் றது. விவரம் முகவுரையிற் காண்க.

கலந்தருள வரும்ஆனை முகத்தான் மும்மைக்
கடமருவி யெனநிலவு கணபதியின் அருளால்
அலர்ந்துமது கரமுனிவர் பரவவளர் கமலம்
அனையதிரு வடியிணைகள் நினைதல் செய்வாம். ௩

இது விநாயகத் தோத்திரம். இதன் பொருள் வெளிப்படை.

(உரை) நலந்தா...கருதி - இந்நூலுக்கு எல்லா நன்மையு முண்டாம்படியும் பெரிய தமிழின் பாட்டுக்குப் பஞ்சவதிகாரக் குற்றம் பொருந்தாமலும் இந்நூல் செய்து முடியுமளவும் ராசிக தெய்விகங் களால் ஒரு விக்கினம் வாராமையும் விசாரித்து; இலங்குமிரு...ஆனை முகத்தான் - விளங்கப்பட்ட பெரிய மகரக் குழையளவுஞ் சென்று மோதிச் செவ்வரி பரந்து தனக்குவமையாகச் சொல்லப்பட்ட வேல் களைப் பழித்த கயல்போன்ற கண்ணினை யுடையாளோடும் பரனே தான் கூடியருள எழுந்தருளின ஆனைமுகத்தினையுடைய; மும் மை . . . னருளால் - மூன்று மதங்களும் மலையிலே நின்றும் அருவி பாய்ந்தாற்போல விளங்குகிற மூத்தநயினார் அனுக் கிரகத்தினாலே; அலர்ந்து . . . செய்வாம் - முனிவராகிய வண்டுகள் சூழ்ந்து தோத்திரம் பண்ணி நிறம் வளராநின்ற தாமரை மலர் போன்ற சீபாதங்களை நினையா நின்றேன்.

கயற்கண்ணியொடு மிறைவன் கலந்தருள வருமானை முகத்தா னென்றது ஞானக்கிரியைகளே திருமேனி யெனக் கொள்க. மூன்று மத மென்றது சாத்துவித ராசத தாமதமெனக் கொள்க. இதனாற் சொல்லியது இந்நூல் செய்து முடியுமளவும் இராசிக தெய்விகங்களி னாலே இடையூறு வாராமல் விக்கினேசுரனை வழிபட்ட முறைமை அறிவித்தது.

முருகக் கடவுள்

4. வளநிலவு குலஅமரர் பதியாய் நீல
மயிலேறி வரும்ஈச னருள்ஞான மதலை
அளவில்பல கலைஅங்கம் ஆரணங்கள் உணர்ந்த
அகத்தியனுக் கோத்துரைக்கும் அண்ணல்விற லெண்ணு

உளமருவு சூரனுரம் எனதிடும்பை ஓங்கல்
ஒன்றிரண்டு கூறுபட ஒளிதிகழ்வே லுகந்த
களபமலி குறமகள்தன் மணிமுலைகள் கலந்த
கந்தன்மல ரடியிணைகள் சிந்தை செய்வாம். ௬

இது சுப்பிரமணிய தோத்திரம். இதன் பொருள் வெளிப்படை.

(உரை) வளநிலவு குலவமரர் பதியாய் - புதுமை விளங்காநின்ற தேவர்கள் கூட்டத்துக்குக் கத்தாவுமாய்; நீலமயி . . . மதலை - நீலநிறத்தையுடைய மயில்வாகனத்திலே யெழுந்தருளி வாராநின்ற தம்பிரானுர் தந்தருளும் ஞான வடிவான பிள்ளை; அளவில்பல . . . மண்ணல் - எண்ணிறந்த பல கலை ஞானங்களையும் நாலு வேதங்களையும் ஓதியுணர்ந்த அகத்தியமாவிருஷிக்கு வேத வியாக்கியானத்தை அருளிச்செய்த சுவாமி; விறலெண்ணு . . . கந்தன் - தன்னுடைய வெற்றியை விசாரியாத மனத்தையுடைய சூரனது மார்பையும் என்னுடைய பிறவிக் கிலேசத்தையும் அசுரனொதுங்கின கிரவுஞ்சபர்வதத்தையும் இவை யொன்றிரண்டு கூறும்படி விளங்காநின்ற வேலைத் திருவுள்ளத்தடைத்துக் குறமகள்தனது களபம் பொருந்திய அழகிய முலைத்தளங்களிலே முயங்கியருளிய சுப்பிரமணியனுடைய; அடியிணைகள் சிந்தை செய்வாம்-செந்தாமரைமலர்போன்ற இரண்டு சீபாதங்களையும் நினையாநின்றேன்.

கந்தன் மலரடியிணைகள் சிந்தை செய்தநும் நலந்தரநூ லிருந்தமிழின் செய்யுட்குற்ற நண்ணுமை யிடையூறு நயவாமை கருதியெனப் பொருள் கூட்டுக. இடும்பை யிரண்டுபட என்றது தம்மை விட்டு அன்னியமாக என்றதெனக் கொள்க. சுப்பிரமணியனென்றது வாலப்பிரமசாரியெனக் கொள்க. இதனுற் சொல்லியது இந்நூல் செய்து முடியுமளவும் இடையூறு வாராமலெனக் கொள்க. இவை இரண்டும் வழிபடு தெய்வ வணக்கம்.

சந்தான பரம்பரை

5. தேவர்பிரான் வளர்கயிலை காவல் பூண்ட
திருநந்தி அவர்கணத்தோர் செல்வர் பாரிற்
பாவியசத் தியஞான தரிசனிகள் அடிசேர்
பரஞ்சோதி மாமுனிகள் பதியா வெண்ணெய்

மேவியசீர் மெய்கண்ட திறலார் மாறு
விரவுபுகழ் அருணந்தி விறலார் செல்வத்
தாவிலருள் மறைஞான சம்பந்தர் இவரிச்
சந்தானத் தெமையாளுந் தன்மை யோரே. ரு

இது குருபாரம்பரிய தோத்திரம். இதன் பொருள் வெளிப்படை.

(உரை) தேவர்பிரான் திருநந்தி - தேவர்களுக்குக் கத்தாவாகிய சிறீகண்ட பரமேசுரன் எழுந்தருளியிருந்துள்ள மிக்க கயிலாயத் திருமலையைக் காக்கிறது விரதமாகப் பூண்ட சிறீநந்திகேசுரதேவ நாயனர்; *அவர்கணத்தோர் . . . தரிசனிகள் - அவர் திருவடியைப் பெற்ற இருஷிகளில் ஒப்பில்லாத ஞானச்செல்வத்தை யுடையராய்ப் பூமியிலே எழுந்தருளின சத்தியஞான தரிசனிகள்; அடிசேர் பரஞ்சோதி மாமுனிகள் - இவரது சீபாதத்தைப் பெற்ற இருஷிகள் பரஞ்சோதி மாமுனிகள்; பதியா . . . திறலார் - சிறப்புமிக்க திருவெண்ணெய் நல்லூரைத் திருப்பதியாக வுடைய மெய்கண்டதேவ நாயனர்; மாறு விரவுபுக ழருணந்தி - அவருடைய திருவடியைப் பெற்று ஒழியாத புகழைக் கலந்த அருணந்திதேவ நாயனர்; விறலார் . . . சம்பந்தர் - அவருடைய திருவடியைப் பெற்று முறைமையின்வரு நாயன்மாரில் இந்திரியங்களைச் செயித்த வெற்றியையும் ஞானச் செல்வத்தையுமுடையராய் நீங்காத அருளையும் பெற்ற மறைஞான சம்பந்த நாயனர்; இவரிச் . . . தன்மை யோரே - இவர்கள் இச் சந்தானத்து எம்மை யடிமையாக ஆளுந் தகுதியை யுடையோர்கள்.

மெய்கண்ட திறலாரென்பது சத்தியத்தைத் தரிசித்த சாமர்த்தியத்தை யுடையவரெனக் கொள்க. இதனுற் சொல்லியது இந்த அத்தம் பாரம்பரியமாக வந்ததென்னும் முறைமை அறிவித்தது.

---

*அவர் கணத்தோர் செல்வர் சனற்குமார முனிவர் என்று சில உரைகளில் காணப்படுவது சம்பிரதாயத்தை ஒட்டியுளது. குருமரபு கூறுவோர் நந்திகேசுரர்க்கும் சத்தியஞானதரிசனிகட்கும் இடையே சனற்குமார முனிவர் பெயரைக் கூறுதலை முறையாகக் கொள்வர்.

குருவணக்கம்

6. பார்திகழ வளர்சாம வேதம் மல்கப்
பராசரமா முனிமரபு பயில ஞானச்
சார்புதர வந்தருளி எம்மை யாண்ட
சைவசிகா மணிமருதத் தலைவன் அந்தண்
கார்மருவு பொழில்புடைசூழ் மதின்மீதே மதியம்
கடவாமை நெடுங்கொடியின் கரந்தகையும் கடந்தைச்
சீர்நிலவு மறைஞான சம்பந்தன் எந்தை
திருவளரு மலரடிகள் சென்னி வைப்பாம். சு

இது குரு தோத்திரம். இதன் பொருள் வெளிப்படை.

(உரை) பார்திகழ-பூமிவிளங்க; வளர் சாமவேதம் மல்க-ஆயிரஞ் சாகைகளாக விரிந்த சாமவேத அத்தியாயம் நிற்க; பராசர மாமுனி மரபு பயில - பராசரப் பிரமரிஷி கோத்திரந் தழைக்க; ஞான . . . . . சைவசிகாமணி - ஞானவுறவைத் தர எழுந்தருளி ஒன்றுக்கும் பற்றாத என்னை அடிமையாகக் கொண்டருளின சைவசமயத்துக்கு ஓர் அபிஷேக மாணிக்கம்; மருதத்தலைவன் - மருதூருக்குக் கத்தா; அந்தண் . . . மறைஞான சம்பந்தன் - அழகினையும் குளிர்ச்சியினையும் மேகத்தினையும் பொருந்திய சோலைப்பக்கங்களிலே சூழ்போந்த பெரிய மதிண்மீதே சந்திரனோடாமல் நெடிய கொடியினது கைகள் தகையுஞ் சிறப்பினையுடைய திருப்பெண்ணை கடத்துச் சிறப்பு விளங்காநின்ற மறைஞானசம்பந்த நாயனார்; எந்தை-என்னுடைய சுவாமியுடைய; திருவளரு மலரடிகள் சென்னி வைப்பாம் - அழகு வளராநின்ற தாமரை மலர் போன்ற சீபாதங்களை என் தலைமேல் வைத்துக்கொள்ளாநின்றேன்.

பார்திகழ என்றது பிரபஞ்சத்தி லுண்டான ஆன்மாக்களுக்கு ஞானம் பிரகாசிக்க எனக்கொள்க. மருதூர் பிறந்த ஊர். திருப்பெண்ணுகடம் ஆசாரிய அபிஷேகஞ்செய்த ஊர். இதனுலை சொல்லியது இந்நூல் மலைவறச் சென்று முடியவேண்டி ஆசாரியரைத் தோத்திரம் பண்ணின முறைமை அறிவித்தது. இந்த இரண்டுங் குருமரபுங் குருதுதியும்.

நுதலிய பொருள்

7. புறச்சமயத் தவர்க்கிருளாய் அகச்சமயத் தொளியாய்ப்
புகல்அளவைக் களவாகிப் பொற்பணிபோல் அபேதப்
பிறப்பிலதாய் இருள்வெளிபோற் பேதமும்சொற் பொருள்போல்
பேதாபே தமும்இன்றிப் பெருநூல் சொன்ன
அறத்திறனால் விளைவதாய் உடலுயிர்கண் அருக்கன்
அறிவொளிபோல் பிறிவரும்அத் துவித மாகும்
சிறப்பினதாய் வேதாந்தத் தெளிவாம் சைவ
சித்தாந்தத் திறன்இங்குத் தெரிக்க லுற்றாம். எ

(உரை) புறச்சமயத் தவர்க்கிருளாய் - பதிப்பொருள், புறப்புறச் சமயம் புறச்சமயம் அகப்புறச் சமயமென்னும் மூவகைப் புறச்சமயப் பதினெண்மரும் பாசக்கட்டுடையராகலிற் றிரிபதார்த்த நிச்சய மறியாமையின் அவர்களறிவுக்குத் தோன்றாமல் அந்தகாரத் திரவியமாயும்; அகச்சமயத் தொளியாய் - அகச்சமய மென்னும் பேதவாதி, பாடாணவாதி, சிவசமவாதி, சங்கிராந்தவாதி, ஈசுர அவிகார வாதி, பரிணாமவாதி, சைவரென்போர்கள் திரிபதார்த்தமுங் கொள்வோராகலிற் பாசநீக்கத்துக் குரியராகலின் அவர்களறிவுக்கு அளவுக்களவாய்த் தோன்றும் பிரகாசத் திரவியமாயும்; புகலளவைக் களவாகி - ஆக நாற் கூற்றுச் சமயத்தோர்க்கும் அவரவர் கொண்ட அளவைப் பிரமாணங்கட்குத் தக்கதாய் அளவுபட்டு அந்தந்த இடமே அவர்களுக்கு மோட்சத் தானமாய்க் கொடுப்பதாயும்; பொற்பணி போ லபேதப் பிறப்பிலதாய் - சித்தாந்திகள் முத்தியென்னும் பர முத்தியில் ஒரு பொன் பலபணியானது போல அபேதப்பொருளு மல்லவாய்; இருள் வெளிபோற் பேதமும் - இருளுமொளியும் போலப் பேதப் பொருளுமல்லவாய்; சொற்பொருள் போற் பேதாபேதமுமின்றி - சொல்லும் பொருளும் போலப் பேதா பேதப் பொருளுமல்லவாய்; பெருநூல் சொன்ன அறத் திறனால் விளைவதாய் - இங்ஙனங் கூறிய விசிட்டாத்துவிதம் துவிதாத்துவிதம் கேவலாத்துவிதங்க ளின்றிப் பெரிய சிவாகமத் துணிவாகிய சுத்தாத்துவிதப் பொருளாய்; உடலுயிர் - உடலு முயிரும் ஒற்றுமை நயத்தா லொன்றுபட்டும் உடல் உயிரா யொழி யாது உயிர் உடலா யொழியாது உடல் உடலே உயிர் உயிரேயாயி

னும் உடலுக்கு ஓர் உண்டியை யூட்டுமிடத்து அஃது உடலுண்டதென்றும் உயிருண்டதென்றும் பிரிக்கப்படாமையின் உயிர் உடலேயாயும் அஃதல்லவாயு மிருப்பது போலவும்; கண் அருக்கன் - கண்ணும் ஆதித்தனும் பேதப்பொருளாயினுங் கண் ஒரு விடயத்தையறியுமிடத்துக் கண்ணொளி ஆதித்தனொளியோடு விரவியல்லது காட்சிப்படாமையிற் கண்ணொளி கண்டதென்றும் ஆதித்தனொளி கண்டதென்றும் பிரிக்கப்படாதிருந்துங் கண்ணொளி ஆதித்தனொளியாகாது, ஆதித்தனொளி கண்ணொளியாகாது, ஆதித்தனொளி கண்ணொளியோடு விரவிக் காட்டியும் அதனோடு விரவாது இருளை நீக்கியும் நிற்பது போலவும்; அறிவொளிபோல் - ஒரு விடயத்தைக் காணுமிடத்து ஆன்மசிற்சத்தி இந்திரிய ஞானத்தோடு விரவியல்லது காட்சிப்படாதிருந்தும் மானதம் தன்வேதனை யோகம் அனுமானம் உரை முதலிய காட்சியிற் செல்லுங் காலத்து அதைப் பிரிந்து வேறுயும் அதுவாயு மிருக்கும் ஆன்மசிற்சத்தியை அவ்விந்திரிய ஞானத்தோடு விரவிக் காட்சிப்படுங் காலத்து அது அறிந்ததென்றும் இது அறிந்ததென்றும் பிரிக்கப்படாததுபோலவும்; பிறிவரும் அத்துவிதமாகுஞ் சிறப்பினதாய் - இவ்வாறு மூவிதமாய் அபேதம் பேதம் பேதாபேதங்களின் பொதுமையாயும் உலகெலாமாகி வேறுயுடனுமாய் நிற்பது கலப்பினுல் ஒன்றுயும் பொருட்டன்மையால் வேறுயுஞ் செயற்றன்மையால் உடனுயும் நிற்குஞ் சுத்தாத்துவித நயத்தை; வேதாந்தத் தெளிவாஞ் சைவசித்தாந்தத் திறன் - தத்துவமசியெனும் வேதாந்த மகாவாக்கியத்தின் தெளிவுபோதமாகிய சைவசித்தாந்த வெற்றிப்பாட்டை; இங்குத் தெரிக்கலுற்றும்-இந்த நூலின்கட் கேவல சகல சுத்தமென்னும் மூன்றவத்தையு ளடக்கித் தொகை வகை விரிவென்னு முத்திறப்படுத்திச் சொல்லத் தொடங்குவாம்.

'பொதுவதனி, லத்துவித மாத லகண்டமுந் தைவம்' [சிவஞானபோதம், xii, 5] என்றூர் முதனூலாசிரியரும்.

இந்நூல் கோடற்குரிய அதிகாரிகள் யாரென்னில்,

தீட்சாக்கிரமம்

8. மூவகைஆ ருயிர்வர்க்கம் மலத்தார் கன்ம
மூலமலத் தார்மூன்று முடையா ரன்றே
தீவகமாம் எனவுருவாய் வந்து நாதன்
திருநோக்கால் பரிசத்தால் திகழும் வாக்கால்

பாவனையால் மிகுநூலால் யோகப் பண்பால்
பரவிவரும் அவுத்திரியாற் பாச நாசம்
மேவஅரு ளுதவும்அவுத் திரியிரண்டு திறனும்
வியன்கிரியை ஞானமென விளம்பு மாறே. அ

(உரை) மூவகை ஆருயிர்வர்க்கம் - ஆன்மவர்க்கங்கள் அனைவரும் மூவகையு ளடங்குவர்; மலத்தார் - ஆணவமலபந்த மொன்றும் உடைய விஞ்ஞானகலரென்றும்; கன்மமூல மலத்தார் - மூலமலம் கன்ம மலமென்னும் இருவித பந்தமுமே யுடைய பிரளயாகல ரென்றும்; மூன்று முடையார் - ஆணவம் காமியம் மாயை யென்னும் மும்மல பந்தமு முடைய சகலரென்றும்; அன்றே - இம்மூவகையும் அனாதியே அவர்கள் பந்தப்பட்ட முறைமை; இவர்களிற் சகலராயுள்ளவர்களுக்கு —தீவகமாமென வுருவாய் வந்து நாதன்-பாசமோசனமாகிற* பக்குவம் வந்த விடத்துப் பரமேசுரனே ஆசாரிய மூர்த்தமாக எழுந்தருளி வந்து; திருநோக்கால் - சட்சுதீக்கையினலும்; பரிசத்தால் - பரிசதீக் கையினலும்; திகழும் வாக்கால் - உபதேச வாசக தீக்கையாலும்; பாவனையால் - தன்னைப்போல் பாவிக்கும் பாவன தீக்கையினலும்; மிகுநூலால் - ஆகமதீக்கையாலும்; யோகப் பண்பால் - அறிவிலே கலப்பிக்குஞ் சையோக தீக்கையாலும்; பரவிவரும் அவுத்திரியால் - விரிந்து விளங்கும் ஔத்திரிதீக்கையாலும்; பாசநாசமேவ அருளுத வும் - இவ்வேழு விதமாகிய தீக்கைகளினலேயும் மூவகைப் பாசமும் நிவிர்த்தி செய்து திருவடியிலே கூட்டும்; அவுத்திரி இரண்டு திற னும் - அவுத்திரி தீக்கை யொன்றும் இரண்டு விதியுடைத்தாயிருக் கும்; அது எதென்னில் - வியன்கிரியை - புறம்பே குண்டமண்டலாதி யிட்டுச் செய்யுங் *கிரியா விதியொன்றும்; ஞானம்-அறிவிலே தேடிக் கொண்டு செய்யும் ஞானவிதி யொன்றும்; என விளம்புமாறே - இவ் விரண்டு விதியையுடையது அவுத்திரிதீக்கை.

'அழிவிலாக் கிரியையின லாதல்சத்தி மத்தா லாத' [சிவஞான சித்தியார், viii, 6] லென்றார் வழிநூலாசிரியரும்.

இத்தீக்கையின் முறையும் பயனும் எதென்னில்,

---

*கிரியாவதி ஞானவதி யென்பன சாத்திர வழக்கு.

9. விரும்பியமந் திராதிகாரம் அர்ச்சனாதி காரம்
மேவும்யோ காதிகாரம் எனச்சமய விசேடம்
வரும்பொருவில் நிருவாண மந்திரங்கள் பதங்கள்
வன்னங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் கலைகள்
இரங்கடைவில் தொகைபதினொன் றெண்பத்தொன் றைம்பத்
திருநூற்றிரு டிருபத்து நாலாறு றைந்திற் [தொன்
பரந்தநெறி அறுவகையும் ஒருவினை வரிதாம்
பரபதத்துள் உயிர்விரவப் பயிற்று மன்றே. கூ

(உரை) விரும்பிய என்பதனை ஈரிடமுங் கூட்டுக. விரும்பிய மந்திராதிகாரம் - பரமேசுரனது உபசாரத் திருமேனியாக விரும்பிக் கொள்ளப்பட்ட மந்திரத்திற்கு அதிகாரமாகியும், அர்ச்சனாதிகாரம் - பரமேசுரன் கிருபையாக விரும்பப்பட்ட அர்ச்சனைக்கு அதிகாரமாகியும்; மேவும் யோகாதிகாரம் - வழிநூலாசிரியர் 'அந்தரியாகந் தன்னை முத்தி சாதன' [சிவஞானசித்தியார் ix, 10] மென்றாராகலின் மோட்சஞ் சேருதற்கு ஏதுவான யோகத்திற் கதிகாரமாகியும்; எனச்சமய விசேடம் வரும் - இங்ஙனங் கூறிய மூவகையுஞ் சமயம் விசேடமென்னும் இரண்டு தீக்கையு ளடங்கும்; பொருவில்நிருவாணம் - ஒப்பற்ற நிருவாண தீக்கையாவது; மந்திர . . . மன்றே - ஆறத்துவாவையுஞ் சுத்திசெய்து மனாதீத கோசரமாகிய சிவானந்த போகத்தில் உயிர் விரவும்படி கூட்டுவிக்கும்.

பதினொரு மந்திரமும், எண்பத்தொரு பதமும், ஐம்பத்தோரக்கரமுமாகிய மூன்றத்துவாவும் ஒலிவடிவாயிருக்கும்; உஉச புவனமும், ௩௬ தத்துவமும், ரு கலையுமாகிய மூன்றத்துவாவுந் திரவிய வடிவாயிருக்கும்; ஆன்மாக்களனைவருடைய கன்மமுழுவதும் இவ்வத்துவாக்கள் தாரகமாயிருக்கும், சுத்தியடையுங்காலும் அவ்வாறே யாமென்றறிக.

இவ்விருவகை விதித் தீக்கையின் பயன் வேறுபாடுளவோ வென்னில்,

10. கிரியையென மருவுமவை யாவும் ஞானம்
கிடைத்தற்கு நிமித்தமெனக் கிளக்கும் உண்மைச்
சரியைகிரி யாயோகத் தன்மை யோர்க்குச்
சாலோக சாமீப சாரூ பங்கள்

மருவியிடும் உயர்ஞான மிரண்டாம் மாறு
மலமகல அகலாது மன்னு போதத்
திருவருளொன் றொன்றதனைத் தெளிய வோதும்
சிவாகமமென் றுலகறியச் செப்பு நூலே. ௧0

(உரை) கிரியையென . . . கிளக்கும் - கிரியா விதிப்படி தீக்கைசெய்து உபாயச் சரியை கிரியை யோக மனுட்டித்து முடிந்தால் அதின் பிரயோசனம் பின்பு ஞான விதிப்படி யனுட்டிக்கும்படி கூட்டுவிக்கும் ; உண்மைச் சரியைகிரி யாயோகத் தன்மையோர்க்கு - ஞானவிதிப்படி உண்மைச் சரியை கிரியை யோக மனுட்டித்தவர்க்குக் காய்ந்த பொன் சூடாறினல் கம்பிக்கு வருவதுபோல் ; சாலோக சாமீப சாரூபங்கள் மருவியிடும் - அச்சிவபுண்ணிய முதிர்ச்சி பாகம் வருமளவும் சாலோகாதி பதவி பொருந்தும்; பின்பு ஞானத்தை யடைவர். அற்றாகலினன்றே ‘ இறப் பிறவத்தான், மருவுவனு ஞானத்தை’ [சிவஞானபோதம், viii, 2] என்றார் முதனூலாசிரியரும். அந்த ஞானத்தின் முறை யேதென் னில்—உயர்ஞான மிரண்டாம் - மேலாகிய ஞானம் இரண்டு விதமாயிருக்கும் ; மாறு . . . திருவருளொன்று - அனாதியே உயிர்க்குணம்போற் பந்தித்திருக்கிற பாசம் நீங்கும்படி அறிவுக்கறிவாய் விட்டு நீங்காது உடன் நிற்குந் திருவருளொன்று ; அற்றாகலினன்றே, ‘ போதத் திருந்திடுமலமு ’மென்றார் எமதாசிரிய ரும்—ஒன்றதனைத் தெளிய வோதுஞ் சிவாகமம் - அந்தத் திருவருளைத் தெளியும்படி போதிக்குஞ் சிவாகமம் ஒன்று ; என்றுலகறியச் செப்பு நூலே - அவ்வாறு சரியை கிரியா யோகம் முற்றுதலினலே பாகம் வந்தவர்களுக்கு இந்நூல் முகமாகத் திருவருள் ஞான விளக்க முண்டாமென் றாகமங்களிற் கூறும்.

நூல்வழியும் நூற்பெயரும்

11. தெரித்தகுரு முதல்வர்உயர் சிவஞான போதம்
செப்பினர்பின் பவர்புதல்வர் சிவஞான சித்தி
விரித்தனர்மற் றவர்கள்திரு வடிகள் போற்றி
விளம்பியநூல் அவையிரண்டும் விரும்பி நோக்கிக்

கருத்திலுறை திருவருளும் இறைவன் நூலும்
கலந்துபொது உண்மையெனக் கருதி யானும்
அருத்திமிக உரைப்பன்வளர் விருத்தம் நூறும்
ஆசில்சிவப் பிரகாசம் ஆகு மன்றே. ௧௧

இது நூல் வரலாறு ; பொருள் வெளிப்படை.

(உரை) சிவாகமமே யமையாதோ தமிழ்நூலேன் என்பாரைப் பற்ற அருளிச் செய்கிறார் : தெரித்தகுரு முதல்வருயிர் சிவஞான போதஞ் செப்பினர் - தம்பிரான் அருளிச்செய்த சிவாகமத் திற் சிவஞான போதத்திலுள்ள சம்பிரதாயத்தை முன்கூறப்பட்ட ஆசாரியன்மாரில் விசேஷத்துவத்தை யுடைய மெய்கண்ட தேவநாய ஞர் அருளிச் செய்தார் ; பின்பவர் புதல்வர் சிவஞானசித்தி விரித்த னர் - அவர் திருக்கண்சாத்தின நாயன்மாரில் சண்பையர் தலைவநாய ஞர் பின்பு சிவஞானசித்தி யென்கிற நூலை விரித்தருளிச் செய்தார் ; மற்றவர்கள் திருவடி போற்றி - அந்த இரண்டு நாயன்மார் திருவடி களைத் துதித்து ; விளம்பிய நூலிவை யிரண்டும் விரும்பி நோக்கி - அந்த நாயன்மாரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட அந்த நூல்கள் இரண் டையும் ஆசையோடும் பார்த்து அதிலுண்டான அத்தமும் ; கருத்தி லுறை திருவருளும்-ஆன்மாக்களிடத்திலே பொருந்தி நின்று நிகழ்த் துகிற திருவருளும் ; இறைவனூலுங் கலந்து - தம்பிரானூர் அருளிச் செய்த சிவாகமத்திலுண்டாகிய பொருளுங் கூட்டி ; பொதுவுண்மை யெனக் கருதி - பொது வென்றும் உண்மையென்றும் விசாரித்து ; யானும் - ஒன்றுக்கும் பற்றாத நானும் ; அருத்திமிக வுரைப்பன் - ஆசை மிகுதியாலே ஒரு சாத்திரமாகச் சொல்லுவன்; வளர் விருத்தம் நூறும் - சிறப்பு வளரப்பட்ட விருத்தம் நூற்றையும்; ஆசில் சிவப்பிர காச மாகுமன்றே - இதற்கு நாமம் குற்றமில்லாத சிவப்பிரகாசம்.

உயர் சிவஞானபோதம் என்றது சிவாகமத்தில் அருளிச்செய்யப் பட்ட திரிபதார்த்த நிர்ணயத்தைப் பன்னிரண்டு சூத்திரத்தி லடக்கிச் சொல்லுகையிலை லெனக் கொள்க. சிவஞானசித்தி விரித்த னர் என்றது அந்த நூல் சொற்சுருங்கி அத்தம் ஆழ்ந்திருக்கையி னாலே விரித்துக் கூறினரெனக் கொள்க. வளர் விருத்தமென்றது பார்க்குந்தோறும் பார்க்குந்தோறும் அத்தம் மேலே மேலே வளரு மென்றதெனக் கொள்க. இதனாற் சொல்லியது ஆகமத்திலுள்ள அத்

தமே இந்த மூன்று நூலினுஞ் சொல்லியதென்றும் முன்னூல் வழி நூல் சார்புநூல் என்றும் முறை அறிவித்தது.

அவையடக்கம்

12. தோன்மையவாம் எனும்எவையும் நன்றாகா இன்று
தோன்றியநூல் எனும்எவையும் தீதாகா துணிந்த
நன்மையினர் நலங்கொள்மணி பொதியும்அதன் களங்
நவையாகா தெனஉண்மை நயந்திடுவர் நடுவாந் [கம்
தன்மையினர் பழமைஅழ காராய்ந்து தரிப்பர்
தவறுநலம் பொருளின்கட் சார்வாராய்ந் தறிதல்
இன்மையினர் பலர்புகழில் ஏத்துவர்ஏ திலருற் [லரே.
றிகழ்ந்தனரேல் இகழ்ந்திடுவர் தமக்கெனவொன் றி

இது அவையடக்கம் ; பொருள் வெளிப்படை.

(உரை) நூல்மரபு கூறி மேல் அவையடக்கம் அருளிச்செய்கி றார் : தொன்மையவாம் எனும் எவையும் நன்றாகா-பதிபசுபாசத்தின் உண்மையைத்தெரிய வறிவியாத நூல் யாது அது பழைய நூலாமெனி னும் நன்மை பயவாது ; இன்று தோன்றிய நூல்எனும் எவையுந் தீதாகா - பதிபசுபாசத்தின் உண்மையைத் தெரிய அறிவிக்குமாயின் புதிதாகத் தோன்றிய நூலாயினும் அது தீமை பயவாது ; துணிந்த . . . நயந்திடுவர் - தெளிந்த அத்தம் ஆராய்ந்துள்ளவர்கள் நூலின் பழமையும் புதுமையுஞ் சொற்குற்றமுங் கொள்ளார்கள், அதென்போல வென்னில் நல்ல இரத்தினமானது ஒரு நாய்த் தோலிலே கட்டியிருந்தாலும் இரத்தினமறிந்தவர்கள் தோலின் குற்றங் கொள்ளாது மாணிக்கத்தின் நன்மையைக் கைக்கொள்ளுவர், அதுபோல உண்மையே கைக்கொண்டுவிடுவர் நடுவாந்தன்மையினர் ; பழமை யழகாராய்ந்து தரிப்பர் - மத்திமரா யுள்ளவர்கள் உத்தமரைப் போலச் சாத்திரத்தைக் கண்டபொழுதே உண்மையைக் கொள்ள மாட்டார்கள், ஆதலாலே வேதாகமத்தைப் பின்செல்லுகிற நூலென் றும் இந்த நூல் நன்மையை யுடைத்தென்றும் தீர்க்கத்திலே

ஆராய்ந்து கொள்ளுவார்கள்; தவறுநலம் . . . இன்மையினர் - குணமும் குற்றமும் பொருளிடத்திலே பொருந்தின முறைமையை ஆராய்ந்தறியமாட்டாத அதமராயுள்ளவர்கள்; பலர்புகழி லேத்துவர் - நூலின் பயனறிந்த உத்தமர்கள் கொண்டாடில் கூடியிருந்து கொண்டாடியும்; ஏதிலருற் றிகழ்ந்தனரே லிகழ்ந்திடுவர் - இந்நூல்தன்னைப் பொருத சிலர் இகழ்ந்துரைக்குமிடத்தும் அதற்குப் பொருந்தி ஒக்க இகழாநிற்பர்கள்; தமக்கென வொன்றிலரே - நன்று தீதென்றதற்குத் தமக்கென ஓரறிவிலாமையால்.

எவையு நன்றாகா என்றதுகொண்டே பழைய நூல்களிற் குற்றங் குறையுமெனக் கொள்க; எவையுந் தீதாகா என்றது கொண்டே புதிதாயுள்ள நூல்களில் குற்றம் மிகுமெனக் கொள்க. தமக்கென வொன்றிலரென்றது முற்செனனத்திலே தங்களுக்கென்று ஒரு தவமில்லாதவரெனக் கொள்க. இதனாற் சொல்லியது இந்நூல் கொள்ளுமிடத்து உத்தமர் கொள்ளும் முறைமையும் மத்திமர் கொள்ளும் முறைமையும் அதமர்கொள்ளு முறைமையுந் தோன்ற அவையடக்கமருளிச்செய்த முறைமையினை அறிவித்தது.

பொது அதிகாரம்

முதற் சூத்திரம்

பதி இலக்கணம்

'பலகலையு மெண்ணரிது' என்றும்,'முதற்பதி யானே'யென்றும் 'முதற் கருத்துச் சங்கரனே முத'லென்றும், 'முன்னவன் வடநூ லுளக்கி' யென்றும் நமதாசிரியரனைவரும் 'தெரித்த குருமுதல்வ' ரென்னுஞ் செய்யுட் கருத்துடைய நூலாசிரியர் கருத்துப்படியே திருவுளம்பற்றியதாகலின் அவ்வாறு முதனூல் வழிநூலோடொத்துச் சூத்திர வொழுங்குப்படிக்கே யுரைசெய்ய வேண்டுவதாகலின் பலகலை நீடிங்குலகங் கந்தமேற்ற இவ்வாறும் இறைவனிலக்கணம் கூறும் முதற் சூத்திரம். அவையாவன :

13. பலகலைஆ கமவேதம் யாவையினுங் கருத்துப்
பதிபசுபா சந்தெரித்தல் பதிபரமே அதுதான்
நிலவும்அரு உருவின்றிக் குணம்குறிக ளின்றி
நின்மலமாய் ஏகமாய் நித்த மாகி
அலகிலுயிர்க் குணர்வாகி அசல மாகி
அகண்டிதமாய் ஆநந்த உருவா யன்றிச்
செலவரிதாய்ச் செல்கதியாய்ச் சிறிதாகிப் பெரிதாய்த்
திகழ்வதுதற் சிவமென்பர் தெளிந்து ளோரே.

(உரை) பலகலையா கமவேதம் யாவையினுங் கருத்துப் பதி பசு பாசந் தெரித்தல் - பல கலைஞானங்களும் இருபத்தெட்டாகமங்களும் நாலு வேதமும் முதலிய யாவையுஞ் சொல்லும் பொருளெல்லாம் பதிபசுபாசக் கிரமங்களைத் தெரித்துக் கூறுவதாம் ; திரிபதார்த்தங்க ளிருக்கவும் முந்தப் பதியைக் கூறுவ தேதென்னில்—பதிபரமே - முப்பொருளினும் பதியே மேலாகிய பொருளாகலிற் சொன்னது ; அது தான் - பதிப்பொருளே மேலாகியது யாங்ஙனமென்னில்; நிலவு மரு வுருவின்றிக் குணங்குறிக ளின்றி - அருவம் உருவம் அரூபாரூப மென்னும் மூவகையி லொரு குறியுமின்றி முக்குணங்களில் ஒரு குணமுமின்றி யிருத்தலால் பரமென்று சொன்னது ; இவ்விரண்டு

லட்சணமும் பசுவுக்கு முளவாகலின் இதனாற் பதியே பரமாவ தே தென்னில்—நின்மலமா யேகமாய் - பதி மலரகிதனாகவும் ஒரு முத லாயு மிருப்பதாலும் பசு மலசகிதனாய்ப் பலமுதலா யிருப்பதாலும் பதியே பரமென்று சொன்னது ; ஏகமாயென்பதை யீரிடமும் கூட்டுக—ஏகமாய் நித்தமாகி - பதியைப்போலப் பாசமும் ஒருமுத லாயும் நித்தியமாயுமிருக்கவும் பதியே பரமாவ தேதென்னில்; அலகிலுயிர்க் குணர்வாகி - பாசம் எண்ணிறந்த உயிர்களறிவினும் ஞான திரோதகத் திரவியமாயிருக்கவும் பதிப்பொருள் அந்தப் பாசத்தை நீக்கும்படி உயிர்தோறும் அறிவுக்கறிவா யிருத்தலாற் பதியே பரமென்று சொன்னது ; இவ்வாறு மேலாகிய பதிப்பொரு ளுக்குத் தற்சொரூப மேதென்னில்—அசலமாகி-பூரணமாகி; அகண் டிதமாய் - கண்டிக்கப்படாததாய் ; ஆனந்த வுருவாய் - இன்பமே சொரூபமாய் ; அன்றிச் செலவரிதாய் - சேதனப் பிரபஞ்சத்திற்கும் அசேதனப் பிரபஞ்சத்திற்குந் தன்னையின்றி அறிவுந் தொழிலும் இல்லையாய் ; செல்கதியாய் - பக்குவான்மாக்க ளனைவருஞ் சுதந்திர மாய்ப் புசித்தும் அற்பமுங் குறையாத வரம்பிலின்பமாய் ; சிறிதாகி- அணுவோரண்டமாம்படி நேர்மையும் ; பெரிதாய் - அண்டமோ ரணுவாம்படி பெருமையு முடைத்தாய் ; திகழ்வது தற்சிவமென்பர் தெளிந்து ளோரே - இவ்வாறு விளங்குவது சுத்த சிவமென்று தற்றெரிசனப்பட்டுள்ள மகத்துக்கள் திருவுளம்பற்றுவார்கள்.

தூல சூக்கும சூனியமில்லாததாய்க் குணங் குறி யில்லாததாய், நின்மலமாய் அசலமாய் ஒன்றாய் அகண்டாகார சச்சிதானந்தாத்துவய பரிபூரண பரஞ்சோதியாகிய சிவம் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்வதெப்படி யென்னில்,

14. நீடுபரா சத்திநிகழ் இச்சா ஞானம்
நிறைகிரியை தரஅதனை நிமலன் மேவி
நாடரிய கருணைதிரு உருவ மாகி
நவின்றுபல கலைநாத விந்து வாதி
கூடுமொளி வளர்குடிலை மாயை மேவிக்
கொடுவினைகொள் தனுகரண புவன போகம்
பீடுபெற நிறுவிஅவை ஒடுக்கு மேனி
பிறங்கியநிட் களசகளப் பெற்றியாமே. உ

(உரை) *நீடுபராசத்தி - சிவனிடத்தில் அக்கினிக்கு உட்டணம் போலப் பிரிவற்றிருக்குஞ் சத்தியாவது ஒன்ருய் நித்தியமாய் எல்லாத்தையும் வியாபிக்கிற ஞானரூபமாய்த் தன்மரூபமா யிருக்கும் ; நிகழிச் சாஞானம் . . . திருவுருவமாகி-இந்தச் சத்தி காரிய பேதத்தால் பராசத்தி முதல் அனேகவித பேதப்படும், சிவனுஞ் சத்திபேதத்தால் சத்தர் உத்தியுத்தர் பிரவிருத்தரெனப் பேதப்படுவர்,சத்தியை நோக்கின் சத்தராகிறவர் காரியந் தொடங்காமலிருக்கிறவர், சத்திகலை யற்றிருப்பவர், ஆகையால் இவர் நிட்களர், இவர்க்கு ஞானமே திருமேனி, இவர்க்கு லயரென்றுஞ் சாந்தரென்றும் பெயர் ; கூடுமொளி வளர்குடிலை மேவி - பரையாதி பஞ்ச சத்திகள் சங்கற்பரூபமாய்ச் சுத்தமாயையிற் பதியவே ; பலகலை நவின்று நாதவிந்துவாதி - சத்தரூபமாகிய நாத விந்துக்களும் அத்தரூபமாகிய நாதவிந்து வென்னுஞ் சத்திதத்துவஞ் சிவதத்துவங்களும் விந்துவிற் சாதாக்கிய தத்துவமும் படைப்பர், இது சத்தர் சன்னிதான சிருட்டி. அவ்விடத்துண்டாகிய பஞ்ச மந்திரங்களைத் திருமேனியாக வுடையவர் உத்தியுத்தர்,இவர் பாசகலைகளில்லாமற் சத்திகலைகளுடனே கூடி யிருக்கிறவராகையாற் சகள நிட்களர், இவர்க்குச் சதா சிவரென்றும் போகரென்றும் பெயர், சத்தரால் விந்து நாதரூபமாய் வந்த அபரஞானத்தை வேதாகமங்களாய்ப் பிரித்து அனுக்கிரகித்துச் சாதாக்கியத்தினின்றும் ஈசுரதத்துவமும் அதினின்றுஞ் சுத்த வித்தை தத்துவமும் படைத்து ஈசுரதத்துவத் திருக்கும் அனந்தர் முதலிய அட்டவித்தியேசுருக்குத் தனுகரணாதியும், சுத்தவித்தையிலிருக்குஞ் சத்தகோடி மகாமந்திரங்கட்குத் தனுகரணாதியும், இத்தத்துவங்களில் உறைவோர்க்குத் தனுகரணாதியும் படைப்பர், இது உத்தியுத்தர் சன்னிதானச் சிருட்டி. இனிப் பிரவிருத்தராகிறவர் காரியம் பண்ணத் தொடங்கிய சத்தியையுடையவராகையாற் கிரியாசத்தி யதிகமும் ஞானசத்தி குறையவுமுடையவர், இவர் பாசகலைகளுடன் கூடியிருக்கையாற் சகளர், இவர்க்கு ஈசரென்றும் அதிகாரரென்றும் பெயர்; மாயைமேவி . . . யொடுக்கும் - இவர் அசுத்தமாயையைத் தமது சத்தியாற் கலக்கி முப்பத்தொரு தத்துவமும், ஏனையோர்க் கெல்லாந் தனுகரணாதி முதலிய வெல்லாம் வினையளவு நிலைபெறும்படி படைத்து நிறுத்தி யொடுக்குவர், இது பிரவிருத்தர் சன்னிதானச் சிருட்டி ; மேனி . . . பெற்றியாமே -*

திருமேனி யிங்ஙனங் கூறிய முறையே நிட்களம், நிட்களசகளம், சகளமென மூவகைத்தா யுண்டு.

இவ்வாறு மூவகைத் திருமேனியுண்டாகில் அது படைப்பார் யாரோ வென்னில்,

15. ஈங்கிதுஎன் றதுகடந்த இயல்பி னானும்
 ஈறுமுதல் நடுவொன்று மிலாமை யானும்
ஓங்கிவளர் ஞானமயன் ஆத லானும்
 உண்மைபிறர்க் கறிவரிய ஒருமை யானும்
தாங்கரிய வெறுப்பினொடு விருப்பு மெல்லாம்
 சார்வரிய தனிமுதல்வன் ஆத லானும்
நீங்கலரும் உயிர்க்குயிராய் நிற்ற லானும்
 நிறுத்திடுவன் நினைந்தஉரு நிமலன் தானே. ரு

(உரை) ஈங்கிது என்பதற்கு அந்வயம். 'நிறுத்திடுவன்நினைந்தவுரு நிமலன்றானே' என்பதனை யாண்டும் கூட்டுக. நிறுத்திடுவன் நினைந்த வுரு நிமலன் றானே - கர்த்தா நின்மலனாகையால் தனக்கு வேண்டுந் திருமேனியைச் சுவேச்சையால் எடுத்துக் கொள்வன் இதற்கு வேறே ஒரு கர்த்தா வேண்டுவதில்லை; அதற்கு ஏது என்னையெனில்—ஈங்கிது . . . மிலாமையானும் - இவ்விடத்து இதுவென்று சுட்டி யறிதற்கு அப்பாற்பட்டவனாகையாலும் முதல் நடுவிறுதியில்லாதவனாகையாலும்; தனக்கு வேண்டியவாறே திருமேனியெடுத்துக் கொள்வனென்னில் இவ்விரண்டு தன்மையும் உயிர்களுக்கும் உளவாகலின் அவர்களுக்கும் அவ்வாறன்றி இவர் தனுவாதி கூட்டுவானேனெனில்—ஓங்கி வளர் ஞானமய னாதலானும் - பதி பேரறிவுடையவ னாகையாலும் பசு சிற்றறி வுடையனாகையாலும் ; உண்மை பிறர்க்கறிவரிய ஒருமையானும் - பதி தனது உண்மையைப் பிறாலறிதற்கரிய பெருமையுடைய னாகையாலும் பசுவுக்கு அஃதின்மையானும்; தாங்கரிய...ஆத லானும் - பதி விருப்பு வெறுப்புக்கள் சாராத ஒப்பற்றவ னாகையாலும், பசு விருப்பு வெறுப்புக்கள் பொருந்துகிற சிறுமையுடையவ னாகையாலும்; நீங்கலரும்...நிற்றலானும்-பதி உயிர்கள் தன்னை விட்டு நீங்குமாறின்றி ஏகனிலையாய்ச் சர்வான்மாக்களுக்கும் உயிர்க் குயிராய் நின்று அறிவிக்கிற சுயம்பிரகாச ஞானக் கிரியைகளுடைய ஞ்கையாலும், பசுக்கள் பதியை விட்டுப் பாசத்திற் பந்தித்துத் தமக்கொரு வியஞ்சகத்தை

யின்றி அறிவுந் தொழிலுமில்லாத சிறுமையுடையாரகையாலும் பசுக்களுக்கு அவ்வாறு தேக மெடுப்பது கூடாது ; நிறுத்திடுவ னிமலனந்த வுரு நிமலன்றானே - கர்த்தாவுக்கே அவ்வாறு திருமேனி கொள்ளுஞ் சுதந்தரம் உண்டு.

முதற்கண் சொரூப லட்சணமும் நடுவில் தடத்த லட்சணமுங் கூறி இறுதியில் இவ்விருவகைக்கும் பிறர் கூறுந் தடை விடைகளாற் பதியுண்மைக்கு ஆகமப்பிரமாணம் அனுபவப் பிரமாணங்களை மூன்று செய்யுளால் வலியுறுத்தி இனி யுலகின்மேல் வைத்து அனுமானப் பிரமாணத்தால் மேல் அது வலியுறுத்துவான் தொடங்கினர்.

பிரபஞ்சத்திற்கு வேறே ஒரு கர்த்தா வேண்டுமோ இயற்கை நித்தியமென்றாற் படும் இழுக்கென்னை யெனின்,

16. உலகமெலாம் ஒருவனே டொருத்தி ஒன்றென்(று)
உள தாகி நின்றளவில் ஒடுங்கும் பின்னும்
மலமதனுல் உள தாகும் உருவ மாறி
வருவதுபோ வதுசெல்வ தாத லானும்
அலைவில்அசே தனமாயை ஆத லானும்
அணுக்களுரு அடையும்அறி விலாமை யானும்
நிலவுதொழில் மருவிஉரு நிற்ற லானும்
நின்றவையும் அளித்திடுவன் நிமலன் தானே. ௪

(உரை) நின்றவையு மளித்திடுவ னிமலன்றானே - கர்த்தாவே பிரிவற நின்று உண்டாக்குவதன்றி இயற்கை யன்று ; அஃது எற்றாலெனின்—உலகமெலாம் - அசேதனப் பிரபஞ்சங்களெல்லாம் ; ஒருவனேடொருத்தி யொன்றென்று - ஒருவனென்றும் ஒருத்தியென்றும் ஒன்றென்றுஞ் சுட்டவைப்பட்டு ; உளதாகி நின்றளவிலொடுங்கும் - சிருட்டிப்பட்டுத் திதிப்பட்டுங் கால வரையறையிற் சங்காரப்படும் ; நின்ற பிரபஞ்ச நின்றொழியாது சங்காரப்படுவது ஏதென்னில், கன்மமலம் பரிபாக மாதற்பொருட்டுச் சங்காரப்படும், சங்காரப்பட்ட பிரபஞ்சம் மீள உண்டாவதேதென்னில்—பின்னுமலமதனு லுளதாகும் - முன் பிரபஞ்ச முண்டானது மலபரிபாகங் காரணமா யாகலின் பின்னும் அக்காரணத்தால் உண்டாகும், அசேதனப் பிரபஞ்சங் காரியப்படுவதிற் சேதனப் பிரபஞ்சத்திற்கு மலபரிபாகங் கன்மபரிபாக முண்டாதல் யாங்ஙனமென்னில் ; உருவமாறி

ஆதலாலும் என்பதை வருவது செல்வது போவதென்னு மூன்றிடமுங்கூட்டுக—உருவமாறிப் போவதாதலானும்-பாவ கன்மந்தீர இந்தச் சரீரம் மாறிப்பூதசரீரத்தைப் பொருந்தி நரகத்துக்குப் போய்த் துக்கத்தைப் புசித்தலானும் ; உருவமாறிச் செல்வதாதலானும் - புண்ணிய கன்மந்தீர இந்தச் சரீரம் மாறிப் பூதசார சரீரத்தைப் பொருந்திச் சுவர்க்கத்திற் சென்று சுகத்தைப் புசித்தலானும் ; உருவமாறி வருவதாதலானும் - பாவபுண்ணியங்களை யீட்டவுஞ் சுகதுக்கங்களை நுகரவும் நரகசுவர்க்க சேடத்தாற் பூதபரிணாம சரீரத்தைப் பொருந்திப் பூமியின்கண் வந்து சுகதுக்கத்தைப் புசித்தலானும் ; இவ்வேதுக்களினாலே மலமுங் கன்மமும் பரிபாகம்வரும், அற்றாகலினன்றே, 'எல்லா மாய்த் தத்துவங்க ளிசைந்தது..., தொல்லாய கன்ம மெல்லாந் துய்ப்பித்துத் துலைத்தற்கும்...,...பொல்லாத வாண வத்தைப் போக்கவு' [சிவஞான சித்தியார், ii, 79] மென்றார் வழி நூலாசிரியரும். இதனாற் பிரபஞ்ச மியற்கையன்று 'நின்றெவையு மளித்திடுவ னிமலன்றானே' என மேற்கொண்டவாறும். இனிப் பிரபஞ்சத்திற்கு முதற் காரணமாக மாயையுண்டாகலின் அதுவே போதும் இறைவன் எற்றுக்கெனின்—அலைவிலசே தனமாயை யாதலானும் - மாயை சடமாகையினாலே பலவித விசித்திரமான பிரபஞ்சத்தை அஃது உண்டாக்கு மென்பதில்லை யாகலின் 'நின்றெவையுமளித்திடுவ னிமலன்றானே' யென மேற்கொண்ட வாறும். இனி ஆன்மாக்கள் அறிவுடையவர்களாமே அவர்களே போதும் இறைவன் எற்றுக்கெனின்—அணுக்க ளுருவுடையு மறிவிலாமை யானும்-ஆன்மாக்கள் மல மறைப்புடைய ராகையால் தனுவாதி வந்த பின்பு அறிவதன்றி இன்ன கன்மஞ் செய்தோம் இன்ன தனுவும் இன்ன போகமும் வருமென்று அறியும் அறிவில்லாதவர்களாகையாலும் 'நின்றெவையு மளித்திடுவ னிமலன்றானே' யென மேற்கொண்ட வாறும். இனிப் பிரபஞ்சத்திற்குத் துணைக்காரணமாய்க் கன்மமொன் றுண்டாகலின் அதுவே போதும் இறைவன் எற்றுக்கெனின்—நிலவு தொழின் மருவியுரு நிற்றலானும் - கன்மமாவது மனவாக்குக் காய சன்னியமாய்ச் சேதன மாகிய புத்திதாரகமாய் நிற்குமாகலின் அது தனுவாதியைப் படைக்கு மாறில்லை 'நின்றெவையு மளித்திடுவ னிமலன் றானே' யென மேற்கொண்ட வாறும். இங்ஙன் கூறிய நாலேதுவாலும் இரு

வகைப் பிரபஞ்சத்திற்கும் இறைவனே முதன்மையென மேற்கொண்டவாறு காண்க. க௬

இதனாற் பிரபஞ்சஞ் சங்கார கர்த்தாவால் முத்தொழிற் படுமென்பது பெற்றாமாயினும் முத்தொழிற்கு மூன்று கர்த்தா உளராகலிற் சங்கார கர்த்தா ஒருவனுமே கர்த்தா வென்பது மிகையாம் போலுமெனின் ஆகாது. அஃது எற்றாலெனின்,

17. கந்தமலர் அயன்படைக்கும் உலக மெல்லாம்
கண்ணன் அளித் திடும்அவைஎம் கடவுள் தானே
அந்தமுற அழித்திடுவன் ஆத லாலே
அயன்அரியும் அவனதுயர் அதிகா ரத்து
வந்தமுறை தன்தொழிலே மன்னுவிப்பன் எல்லாம்
வருவிப்பன் விகாரங்கள் மருவான் வானின்
முந்திரவி எதிர்முளரி அலர்வுறுமொன் றலர்வான்
முகையாமொன் றொன்றலரு முறையி னாமே. ௫

(உரை) அந்வயம். அவனதுய ரதிகாரத்து - முத்தொழிலினுஞ் சங்காரத்தொழில் உயர்ந்த அதிகாரமாகையாற் சங்கார கர்த்தா ஒருவனுமே கர்த்தா வென்று சொல்லப்படும். அதுவே உயர்ந்த அதிகாரமாதல் யாங்ஙனமெனின் ; உலகமெல்லாங் கந்தமல ரயன்படைக்கும்- பிரபஞ்சமெல்லாம் வாசனையுடைய பதுமாசனத்திருக்கும் பிரமதேவன் படைப்பன்; கண்ணனளித்திடும் - தாமரைக்கண்ணையுடைய விட்டுணு அவையெல்லாங் காவற்றொழில் புரியும் ; அவைஎம் கடவுடானே யழித்திடுவன் - எமது சங்கார கர்த்தாவே அவ்விருவராற் சிருட்டி திதிப்படுவதை அதிக்கிரமித்துச் சங்கரிப்பன் ; ஆதலாலே - ஆகையினாலே; இது உயர்ந்த அதிகாரமாம், அவ்விருவராற் சிருட்டி திதி நடந்துகொண்டிருக்கவும் இவர் சங்கரிப்புத் தொழில் நடப்பது எப்படியெனில்—அயனரியும்அந்தமுற - அவ்விருவரையும் அவராற் றொழிற்படும் பிரபஞ்சத்தையும் ஒன்றாக முடிவுபெறும்படி சங்கரிப்பன் ; வந்தமுறை - அவ்விருவருஞ் சங்காரப்பட்டு முடிந்தால் அந்தப் பிரபஞ்சந் திரும்ப உண்டாவது எப்படியெனில் ; தன்தொழிலே மன்னுவிப்பன் - திரும்ப அவர்களைப் படைத்து அவர்களாலே பிரபஞ்சம் படைக்கச் சங்கற்பிப்பன் ; அவர்களும் முத்தொழிற்பட்டால் ஆன்மவர்க்கமாச்சே அவர்களாற் சர்வஞ்ஞன் செய்யுஞ் சிருட்டி திதி

நடப்பது எப்படியெனில்—எல்லாம் வருவிப்பன் - தனதாக்கிஞ சத்தியை அவர்களிடத்திற் பதித்துச் சர்வஞ்ஞ சத்தி அவர்களுக்கு உண்டாக்குவன்; இவ்வாறு கிருத்தியங்களுந் திருமேனிகளுமுடையனாகில் விகாரமடையானோவெனில்—விகாரங்கள் மருவான் - விகாரங்களைக் கர்த்தாப் பொருந்துவதில்லை; அதென்போலவென்னின்—வானின் . . . முறையினுமே - பிரகாசமுடைய ஆதித்தன் சன்னிதானத்திலே தாமரையானது ஒன்று அலரவும் ஒன்று மலருதற்குப் பருவமடையவும் ஒன்று உலர்ந்துபோகவுமாகிய முத்தொழிலும் நடக்கவும் அவ்வாதித்தன் விகாரமடையாத முறைமைபோல.௧௭

இவ்விரண்டு திருவிருத்தங்களானும் அனுமானப் பிரமாணத்தால் இயல்பு காரியம் அனுபலத்தியென்னும் மூன்று ஏதுவினானும் பதியுண்மைக்கு இலக்கணங்கூறுமுகத்தாற் பஞ்சகிருத்தியத்துக்குக் காரணங்கூறிய ஆசிரியர் இனி இத்தொழில் தனக்கோ வீணே பிறர்க்கோ என்னும் ஐயத்தின்கண் நிகழும் ஆசங்கையை நீக்குமுகத்தால் அத்தொழிலாற் போந்த பயன் கூறுவான் தொடங்கினார்.

18. ஏற்றஇவை அரனருளின் திருவிளையாட் டாக [த்தே
இயம்புவர்கள் அணுக்கள்இடர்க் கடல்நின்றும் எடு
ஊற்றமிக அருள்புரிதல் ஏது வாக
உரைசெய்வர் ஒடுக்கம்இளைப் பொழித்தல் மற்றைத்
தோற்றமல பாகம்வரக் காத்தல் போகம்
துய்ப்பித்தல் திரோதைதக நிறுத்த லாகும்
போற்றலரும் அருள்அருளே யன்றி மற்றுப்
புகன்றவையும் அருளொழியப் புகலொ ணாதே. ௲

(உரை) ஏற்றஇவை அரனருளின் திருவிளையாட் டாக இயம்புவர்கள்-உண்மை யுணராதார் சிவனது காருண்யத்தின் திருவிளையாட்டே பஞ்சகிருத்தியமென்று சொல்வார்கள்; 'காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடு' [திருவாசகம், திருவெம்பாவை, 12]மென்று மகத்துக்கள் வாக்கியமு முளவேயெனில், 'ஐயாநீ யாட்கொண் டருளும் விளையாட்டி, லுய்வார்க ளுய்யும் வகையெல்லா முய்ந்தொழிந்தோ' [ஷை, ஷை,11]மென்றமையால் அங்ஙனங்கூறியது பதின்கலப்பாரஞ்சுமத்தல் சாத்தனுக்கு விளையாட் டென்றதுபோல் எளிது நோக்கிச் செய்யாச் செயலைக் கூறியதென் றறிக. இனி உண்மை யுணர்ந்தோர் கூறுவ

தேதென்னில்—அணுக்கள் இடர்க் . . . உரைசெய்வர் - ஆன்மாக்கள் பாச பந்தியாய் ஏகதேசப்படுந் துன்பக் கடலினின்றுங் கரையேற்றிப் பாசத்தை நீக்கி அணுத்தன்மையைக் கெடுத்து வியாபகவறிவை விளக்கிச் சிவமாக்கிச் சிவானந்தமென்னும் பெரிய சுகோதய வாரியிற் சேர்க்குங் காருணியமே பஞ்சகிருத்திய மென்பார்கள்; 'பாத்தையடை பராவுசிவ ரன்றே' [சிவஞானசித்தியார், viii, 35] வென்றார் வழிநூலாசிரியரும். 'சித்தஞ் சிவமாக்கி' [திருவாசகம், திருத்தோணோக்கம், 6] யென்றார் வாதவூரடிகளும். மறமாய் முடியுஞ் சங்காரதொழிலையுங் கருணையென்பது மிகையாம் போலுமெனின்—ஒடுக்கம் இளைப் பொழித்தல் - ஈண்டுக் கேவலந் தன்னுண்மையாகலின் கருவியைப் பொருந்திப் பாகப்பட்ட கன்மங்கள் புசித்து முடிந்தமையின் மேலொரு கன்மம் பாகப்பட் டெதிருமளவும் அவ்விளைப்பாறும் பொருட்டே கருவிகளைப்பிரித்துத் தன்னுண்மையி னிறுத்துவதே சங்காரமாகலின் இது கருணையேயாம்; ஒடுக்கம் இளைப்பொழித்தலாயின் மீளப்படைத்தல் மறமாய் முடியுமே யெனின்—மற்றைத் தோற்ற மலபாகம் வர - பாசத்திற் றடக்குண்ட உயிருக்கு அப்பாச நீக்கமே சுத்தியாகலின் படைப்புத்தொழில் மலபாகங் காரணமாகலின் அது கருணையேயாம்; அற்றாகலினன்றே 'மாயைகொடு மலமொழிப்பன்' [சிவஞானசித்தியார், ii, 52] என்றார் வழிநூலாசிரியரும். ஞானாமிர்தத்தார் 'பந்தம் போகம் போக நிறுத்தலும், வந்தது மாயை வினை மலத்' [44, 7] தென்றாராகலின் பந்தஞ் செய்யும் மாயை நிலைபெறும்படி காத்தல் மறமே யன்றிக் கருணையென்பது மிகையாம் போலுமெனின்—காத்தல் போகந் துய்ப்பித்தல் - போகம் புசிக்கவே மலபாகம் வருமாகலின் காத்தல் போகந் துய்ப்பித்தல் காரணமாகலிற் கருணையேயாம், 'அருத்தி யறுத்து மலமுதிர்வித்' [சிவஞானசித்தியார், viii, 10] தென்றார் வழிநூலாசிரியரும். மறைப்பு நீக்கப் புகுந்த இறைவன் தனது சத்தியால் மறைத்தல் மறமே யன்றிக் கருணையென்பது மிகையாம்போலு மெனின்—திரோதைதக நிறுத்தலாகும் - சிவசத்தி மும்மலங்களையுஞ் சத்திகெடும்படி பிரேரித்தலே திரோதமாகலிற் கருணையேயாம்; 'ஏயுமும் மலங்க டத்தந் தொழிலினை யியற்ற வேவுந், தூயவன் றனதோர் சத்தி திரோதான கரி' [சிவஞானசித்தியார், ii, 87] யென்றார் வழிநூலாசிரியரும். இவ்

வாறு நாலு தொழிலுங் கருணையேயாகவும் அவற்றோடு முரணி அனுக் கிரகமெனத் தனியே ஒரு தொழில் எதுக்கெனில்—போற்றலரும் அருள் அருளே - நால்வகைத் தொழிலும் பாசநீக்கமே யாயினும் பாகம் வந்த மலமும் மலபாகமாம் பொருட்டுத் தோன்றிய முறையா னன்றிப் பக்குவமுறையாற் புசித்தெஞ்சிக் கிடந்த கன்மமலமும் இவற்றிற்கு வாயிலாகிய மாயேய மலமும் ஆசிரியர் ஞானசத்தி கிரியாசத்தியாலன்றி இந்த நால்வகைத் தொழிலினுங் கெடாதாக லின் இம்முறையே பருவமடைந்த விடத்து இவையெல்லாம் நீங் கும்படி சர்வானுக்கிரகம் பண்ணுவதே அனுக்கிரகமாகலின் அவற் றோடு முரணுதலின்றிக் கருணையேயாம்; 'அரும்பருவ மடைதலுமே யாசானாகித், தோன்றிநுக ராதவகை முற்செய் கன்மத் துகளறுத் திங் கத்துவாத் திடக்கறவே சோதித், தேன்றவுடற் கன்மமனு பவத்தினாலறுத்திங் கினிச்செய்கன்ம மூலமலம் ஞானத்தா லிடிப்ப' [சிவஞானசித்தியார், viii, 10] னென்றார் வழிநூலாசிரியரும். அனுக் கிரகமும் பொது சிறப் பென்றிரு விதப்படுமோ வெனில்—அன்றி மற்றுப் புகன்றவையும் அருளொழியப் புகலொணாதே - முன் சொன்ன நாலு கிருத்தியமும் இதுபோல அனுக்கிரகமேயன்றிப் பொதுவென்று ஒரு தொழிலையுஞ் சொல்லக் கூடாது.

இப்பஞ்ச கிருத்தியங்கள் கேவல சகல சுத்தமென்னும் அவத்தா பேதத்தாற் பர சூக்கும தூலமென்னும் மூவிதப்படுமாறும் அவற்ற துண்மையும் அவத்தை பதினெட்டாமாறும் அவை தோறும் இறை செய்யும் ஐவகைத் தொழிலும் ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகுமாகலிற் குரு முகமாய் அறிக. ஆக ஆறு திருவிருத்தங்களாற் பதியுண்மைக்கு இலக்கணங் கூறு முகத்தால் ஐந்தொழிலாற் போந்த பயன் கூறிப் பசுபாசங்களது உண்மையும் ஒருவாறு தெரித்துணர்த்திய தறிக. ௧௬

இச்சூத்திரத் தொடக்கத்திலுள்ள மேற்கோள்கள்.

'பலகலையு மெண்ணரிதும்'—சுவாமிநாத தேசிகர் தசகாரியம், 20.
'முதற் பதியரனே'— ௸ ௸, 18.
'முதற் கருத்துச் சங்கரனே முதல்'—
தக்ஷிணாமூர்த்தி தேசிகர் ௸, 3.
'முன்னவன் வடநூனோக்கி'—அம்பலவாணதேசிகர் ௸, 55.

இரண்டாஞ் சூத்திரம்

இனி இரண்டாஞ் சூத்திரத்திற் கூறப்படுவன வெல்லாம் மூப்பத்திரண்டு செய்யுளாற் றெரித்துணர்த்தப் புகுந்த ஆசிரியர் முதற்கட் பசு லட்சணங் கூறு முகத்தாற் கேவல சகல சுத்தங்கட்குத் தொகை கூறுவான் தொடங்கினுர்.

'முற்றுமற்றி னத்துவித முப்பொருளு' [தக்ஷிணாமூர்த்தி தேசிகர் தசகாரியம், 3] மென்றும், 'ஐந்து முன்னத்துவிதமிரண்டே' [சுவாமிநாத தேசிகர் தசகாரியம், 18] யென்றும் வருவனவே ஈண்டுத் தொகை வகை விரிவாய்த் தொகுத்தும் விரித்தும் ஒரு பொருண்மேற் கொள்ளுமாறு நுண்ணுணர்வினு லறிக. 'இருள்மலத்தி னழுந்தி' என்பதீருகவும், 'போக்குவர வுடைத்தா' யென்பதீருகவும், 'பாதமுற்றிடு'மென்ப தீருகவும் முக்கூருய் இச்செய்யுள் கேவல சகல சுத்தங்கட்குத் தொகையாகவே பொருள்படுமாறு காண்க. இவ்வாறே 'அறிவில' னென்றெடுத்து 'மலத்தி னேடும் வியாபி' [சிவஞானசித்தியார், iv, 38] யென்று முடித்தும், 'உருவினை' யென்றெடுத்துத் 'திரிதரு' [சிவஞானசித்தியார், iv, 39] மென்று முடித்தும், 'இருவினைச் செயல்களொப்' பென்றெடுத்துப் 'பாதம் பெறுவ' [சிவஞானசித்தியார், iv, 40] தென்று முடித்துங் கேவல சகல சுத்தங்கட்குத் தனித்தனி பத்து லட்சணந் தொகை கூறினுர் வழிநூலாசிரியரும். இச்செய்யு ளொன்றே ஏனை எண்பத்தொரு செய்யுட்கும் ஊடுருவி நின்று ஒருபொருள்மேற் கொள்ளுமாறு குருமுகமா யறிக.

பசுவியல்பு

19. எண்ணரிதாய் நித்தமாய் இருள்மலத்தின் அழுந்தி
இருவினையின் தன்மைகளுக் கீடான யாக்கை
அண்ணலரு ளால்நண்ணி அவைஅவரா யதனுல்
அலகில்நிகழ் போகங்கள் அருந்தும் ஆற்றல்
புண்ணியபா வம்புரிந்து போக்குவர வுடைத்தாய்ப்
புணரும்இருள் மலபாகம் பொருந்தியக்கால் அருளால்
உள்நிலவும் ஒளியதனுல் இருளகற்றிப் பாதம்
உற்றிடும்நற் பசுவருக்கம் எனஉரைப்பர் உணர்ந்தோர்.

(உரை) எண்ணரிதாய் - ஆன்மாக்கள் அனேகமாய்; நித்தமாய் - என்றுங் கெடாத பொருளாய்; இருண்மலத்தின் அழுந்தி - ஆணவ மல சையோகராய் அறியாமையே தாமாயிருக்கும்; அது கேவலம்—

இருவினையின் தன்மைகளுக் கீடான யாக்கை அண்ணலருளால் நண்ணி - அவ்விடத்து ஆர்ச்சிக்கும் இருவினைப் புசிப்புக் கேது வான சரீரங்களைக் கர்த்தாவினுடைய கிருபையினாலே பொருந்தி ; அவை அவரா யதனால் - அந்தச் சரீரமே தாமாகிய ஏதுவினாலே ; அலகில்நிகழ் போகங்க ளருந்தும் - எண்ணிறந்த போகங்களை ஆர்ச்சித் துக்கொண்டு புசிக்கும் ; ஆற்றாற் புண்ணிய பாவம் புரிந்து - புசிக்கச் செய்தே கேட்டிலுற்பத்தியாய்த் தோன்றும் இதாகிதங்களே புண் ணிய பாவங்களாய்ச் சஞ்சிதமெனக் கட்டுப்படும் ; போக்குவரவு டைத்தாய் - அப்புண்ணிய பாவங்கட்குப் பயனாகிய சுகதுக்கம் புசித்தல் ஏதுவாகச் சுவர்க்க நரகங்கட்கும் அவத்தைகளி னும் போக்குவரவுடைத்தாய் ஏகதேசப்படும் ; இது சகலம்—புணரு மிருள் மலபாகம் பொருந்தியக்கால் - இதனால் அனாதிசையோக மாகிய மலம் பரிபாகம் வந்தகாலத்து ; அருளால் - ஆசாரியர் அனுக் கிரகத்தினாலே ; உண்ணிலவும் ஒளியதனால் இருளகற்றி - அறிவுக்கு ளறிவாய் விளங்குந் திருவருள் ஞானவிளக்கத்தால் அறியாமை நீங்கி ; பாதமுற்றிடும் - கர்த்தாவினுடைய திருவடியிற் பொருந்து வார்கள் ; நற்பசுவருக்கமென உரைப்பர் உணர்ந்தோர் - பசு பாசங்களிரண்டிற் சித்தாகிய ஆன்மவர்க்கங்களென்று உண்மையறி வுடையோராற் கூறப்படும்.

இதனால் ஆன்ம லட்சணங் கூறுமுகத்தாற் கேவல சகல சுத்தங் களிற் படும் பாகுபாடும் பயனும் உடன்கூறியவாறும். கக

'பலகலையாகமவேதம்' யாவையும் 'பதிபசுபாசந் தெரித்த'லென்று மூன்றுள் அடக்கிச் சத்துச்சித்தானந்தமாகலின் முதற்கட் பதிக்கும், சத்துச்சித்தாகலின் இரண்டாவது பசுவுக்கும் இலக்கணங்கூறி எஞ்சிநின்ற பாசத்திற்கு இலக்கணங் கூறப் புகுந்த ஆசிரியர் பஞ்ச பாசங்களையுந் தெரித்துணர்த்துமுகத்தாற் கேவல சகல சுத்தங்கட்கு வகையும் விரிவுந் தொகுத்துரைப்பான் தொடங்கினார்.

பாசவியல்பு

20. ஏகமாய்த் தம்கால எல்லைகளின் மீளும்
எண்ணரிய சத்தியதாய் இருளொளிர இருண்ட
மோகமாய்ச் செம்பினூறு களிம்பேய்ந்து நித்த
மூலமல மாய்அறிவு முழுதினையும் மறைக்கும்

பாகமாம் வகைநின்று திரோதாயி சத்தி
பண்ணுதலான் மலமெனவும் பகர்வர்அது பரிந்து
நாகம்மா நதிமதியம் பொதிசடையான் அடிகள்
நணுகும்வகை கருணைமிக நயக்கும் தானே. உ

(உரை) ஏகமாய் - ஒரு முதலாய்; தங்கால எல்லைகளின் மீளும் எண்ணரிய சத்தியதாய் - தனது காலவரையறையிற் பாகப்படும் எண்ணிறந்த சத்திகளையுடையதாய்; இருளொளிர இருண்ட மோகமாய் - பேரந்தகாரவிருளையும் ஊழிக்காலத்துக் கதிரொளி யென்னும்படி மிகவும் இருண்ட அவாவே சொரூபமாய்; 'மருளவா மனத்தனாகி மயங்கினேன்' [தேவாரம், தனித்திருநேரிசை, ii, 1] னென்றார் அப்பர் நாயனாரும், 'அவாவெள்ளக் கள்வனேனை' [திருவாசகம், திருச்சதகம், 24] யென்றார் வாதவூரடிகளும். 'அவாவென்ப தெல்லா வுயிர்க்கு மெஞ்ஞான் றுந்,தவா அப்பிறப்பீனும்வித்' [திருக்குறள்,361] தென்றார் நாயனாரும்—செம்பிலுறு களிம்பேய்ந்து - செம்பினிடத்துக் களிம்புபோல் ஆன்மாக்களிடதது அநாதிசையோகமாய்; நித்த - என்றுங் கெடாத பொருளாய்; மூலமலமாய் - மூலமலமென்று பெயரையுடைத்தாய் மும்மலங்கட்குங் காரணமாய்; அறிவு முழுதினையும் மறைக்கும் - ஆன்மஞானத்தில் வியாப்பியமாய் ஞானதிரோதகத் திரவியமாய் நிற்பது மூலமலம்; அற்றாகலினன்றே 'போதத்திருந் திடுமலமு' மென்றும், 'மூலமலத்தா லாணவமெந்த' மென்றுங் கூறியது எமதாசிரியன்மாரும்—பாகமாம் . . . பகர்வர் - இம் மூலமலத்தின் காரியமாகிய மூன்றுமலம் மூன்றவத்தையென்று நின்று செய்யும் இருவினைகளிற் பதிந்து மும்மலங்களையும் பாகம் வருவிக்குஞ் சிவசத்தியையும் மலமென்றுபசரித்துக் கூறப்படும்; அற்றாகலினன்றே 'ஆணையி னிருவினையி' னென்றும், 'இருவினை முதல்வனாணையி' [சிவஞானபோதம், ii] னென்றுங் கூறினார் முதனூலாசிரியரும், 'மும்மலங்க டத்தந் தொழிலினை யியற்ற வேவுந், தூயவன் றனதோர் சத்தி' [சிவஞானசித்தியார், ii, 87] யென்றார் வழிநூலாசிரியரும். திரோதானசத்தியை மலமென்பது உபசாரமாகில் அதனுண்மை யாதோவெனில்—அது பரிந்து . . . தானே - அத திரோதானசத்தி ஆன்மாக்களுக்கிரங்கி அவர்களைப் பரமேசுவரன் திருவடியிற் சேர்ப்பிக்குங் காருணியமே தனதுள்ளுறையாய் இரட்சிக்கும்.

மலமெனவும் பகர்வரென்ற உம்மையால் அது உபசாரமேயன்றி யுண்மையன்றென்பது தானே போதரும். ௨0

இனி, அச்சிவசத்தி மும்மலங்களையுந் தத்தந்தொழிலினை யியற்ற ஏவுமாறு கூறுமுகத்தாற் சுத்தமாயையினது இலக்கணங் கூறுவான் தொடங்கினுர். சுத்தமாயையாவது ஏனை மாயைகள்போலப் பரிணமித் தொடுங்குவதன்றிப் படங்குடிலானுற்போல விரிந்தொடுங்குவதாய்ச் சிவசத்தி பதிந்து தொழிற்படற்கிடமாயிருப்பதை ஈண்டுப் பாசங்களுட் சேர்த்துக் கூறவேண்டாவாயினும் மாயை மாயேயமலங்களைப் பிரேரிக்குஞ் சிவசத்தி பதிதற்கிடமாகலின் அத்துணைக் காரியமாத்திரமே ஈண்டுக் கூறுவதன்றி அதன் காரணத்துக் கிலக்கணங் கூறுதொழிந்ததெனை நுண்ணுணர்வினு லறிக. சத்திபேதஞ் சிவபேதங்கள் மேலே 'நீடுபராசத்தி'யென்னுஞ் செய்யுளிற் கூறிப் போந்தமையின் ஈண்டு அத்திருமேனித் தன்மை கூறுவதன்று, சுத்தமாயையிற் பதியுஞ் சத்திபேததாற் படுங் கருமமொன்றுமே கூறுவதாம்.

21. உன்னலரும் பரசிவன்தன் அருளாலே நாதம்
உதிக்கும்இருங் குடிலைதனில் விந்துவரும் நாதந்
தன்னில்அதி யொளிவளரும் சதாசிவராம் அவரில்
தயங்கவரும் ஈசர்வித்தை தனைஅளிப்பர் அதனுல்
மன்னுவர்இவ் வகைஐவர் வாய்மையினுல் முன்னே
வந்திடுமென் றுரைசெய்த விந்துவழா வகையே
முன்னுதவும் சூக்குமாதி ஒருநான்கும் என்று
மொழிந்திடுவர் அருங்கலைகள் முதிர்ந்துளோரே. ௩

(உரை) உன்னலரும் . . . குடிலைதனில் - மனுதீதகோசரமாகிய பரமசிவனுடைய பராசத்தியாதி பஞ்சசத்திகள் சங்கற்பரூபமாய்ப் பெரிய சுத்தமாயையிற் பதியவே நாததத்துவமுளதாகும்; விந்துவரும் நாதந்தன்னில் - நாததத்துவத்தினின்றும் விந்துதத்துவமுளதாகும்; அதிலொளிவளருஞ் சதாசிவராம் - விந்து தத்துவத்தினின்றுஞ் சுயம்பிரகாச ஞானமுடைய உத்தியுத்தர்க் கிருப்பிடமாகிய சாதாக்கிய தத்துவந் தோன்றும்; அவரில் தயங்கவரும் ஈசர்வித்தை தனையளிப்பர் - சாதாக்கியத்தினின்றும் ஈசுரதத்துவமும் அதினின்றுஞ் சுத்தவித்தை தத்துவமும் உளவாம்; விளக்கிருந்த தகளியை

விளக்கென்பதுபோல ஒற்றுமை நயம்பற்றித் தத்துவங்களையே அதி விருக்குந் தேவர்களாக உபசரித்தார்—அதனால் - ஆகையினாலே ; மன்னுவர் இவ்வகை ஐவர் - இவ்வாறு சிவதத்துவங்களைந்தும் நிலை பெறும் ; வாய்மையால் - சிவசத்தி கிருபையால் ; முன்னே வந்திடு மென் றுரைசெய்த விந்து - நாத தத்துவத்தினின்றும் உண்டாகு மென்ற விந்துவானது ; வழாவகையே முன்னுதவுஞ் சூக்குமாதி யொருநான்குமென்று - சூக்குமை முதலாகிய நாலு வாக்குக்களையும் முறை பிறழாமற் றோற்றுவிக்குமென்று ; மொழிந்திடுவர் அருங்கலை கள் முதிர்ந்துளோரே - வேதாகமங்களை ஓதி அறுதியிட்டுணர்ந்து அறிவு முதிர்ந்த மகத்துக்களாற் கூறப்படும்.

மாயை கன்மம் மலம் என்னும் மூன்றின் தொழிலாகிய பந்தம், போகம், போத்திருத்துவமென்னும் மூன்றும் மாயேயத்துவாரமாய் விளக்குவிப்பது இச்சிவதத்துவமைந்தும் வாக்குநாலுங் கொண்டு சிவ சத்தி செய்யுந் தொழிலாகலின் மேலைச் செய்யுளிற் கூறிய திரோ தான சத்தி தொழிலை விளக்குவதே இச்செய்யுளின் கருத்தென் றறிக. அற்றாகலினன்றே 'சுத்தக் கருவிகளைந்துங்கொண் டேசொல் லவத்தையைந்துஞ், சித்திக்கு' [கட்டளைக்கலித்துறை, 37] மென் றார் சிற்றம்பல நாடியாரும். பந்தம் போகம் போத்திருத்துவம் மூன்றும் அவத்தைத் துவாரமாயன்றி நிகழாமை யறிக. உக

இனி மாயாமலத்தினது காரணகாரிய இலக்கணங் கூறுமுகத் தாற் சிவசத்தியின் பெருமை கூறுவான் தொடங்கினர். இது செய் யுட்கடோறும் உள்ளுறை பொருள் மேற்கொள்ளு மாற்றா லறிக.

22. உருவாதி சதுவிதமாய் ஒன்றோன் றொவ்வா
உண்மையதாய் நித்தமாய் ஒன்றா யென்றும்
அருவாகிக் கன்மமார் அணுக்கள் யார்க்கும்
ஆவார மாய்அசித்தாய் அசல மாகி
விரிவாய தன்செயலின் வியாபியாய் எல்லாம்
விரிந்தவகை புரிந்தடைவின் மேவியவை ஒடுங்க
வருகாலம் உயிர்களெல்லாம் மருவிடமாய் மலமாய்
மன்னியிடும் அரனருளால் மாயை தானே. ச

(உரை) உருவாதி சது என்பதற் கன்வயம். மாயைதானே - மாயா மலமானது ; நித்தமாய் - என்றுங் கெடாததாய் ; ஒன்றாய் - ஒருமுத

லாய்; என்றும் அருவாகி - எக்காலமும் அப்பிரமேயப் பொருளே யாகி; கன்மமார் . . . ஆவாரமாய் - கன்மத்தை ஆர்ச்சித்துக் கொண்ட உயிர்களுக் கெல்லாம் அது புசித்தற்கு ஆதாரமாய்; அசித் தாய் - சடமாய்; அசலமாகி - போக்குவரவில்லாததாய்; விரிவாய தன்செயலின் வியாபியாய் - தன் செயலாகிய முப்பத்தொரு தத்து வத்தும் வியாபகத்தை யுடைத்தாய்; எல்லாம் - இவ்வெழுவகை யிலக்கணங்களையுடைய அசுத்தமாயையானது; உருவாதி . . . உண்மையதாய் - நித்தமாவதற்கு மாறுபட்டு உருவாதியாய்த் தோன்றி யழிவதாயும், ஒன்றாவதற்கு மாறுபட்டுத் தனுகரண புவன போகமென்று சதுவிதமாயும், என்றும் அருவாவதற்கு மாறுபட்டு உருவாதியாயும், கன்மத்துக்கும் அதை யார்ச்சித்தவர்களுக்கும் ஆதார மாவதற்கு மாறுபட்டு, 'எல்லாமாய்த் தத்துவங்க ளிசைந்தது . . ., தொல்லாய கன்மமெல்லாந் துய்ப்பித்துத் தொலைத்தற் கும்பின், நில் லாமை முற்றுவித்து நீக்கவு' [சிவஞானசித்தியார், ii, 79] மென்றார் வழிநூலாசிரியராகலின், கன்மநாசத்திரவியமாகவும், அசித்தாவதற்கு மாறுபட்டுச் சித்துப்போலச் செயற்படுவதாயும், அசலமாகி விரிவாய தன்செயலில் வியாபியாவதற்கு மாறுபட்டு உருவாதி சதுவிதமாய் ஏகதேசப்பட்டும் இவ்விலக்கணங்கள் காரண காரியங்களில் ஒன்றோ டொன்றொவ்வாத சுபாவமாவ தேதென்னில்; அரனருளால் - சிவ சத்தி சங்கற்பவல்லபத்தா லிவ்வாறாம்; விரிந்தவகை - இவ்வாறு சிவசத்தி சங்கற்பித்து மாயை விரிந்து விளங்கிய தென்னகாரணத்தா லெனின்; புரிந்தடைவின் மேவி - ஆன்மாக்களாற் சித்தகன்மத்துக் கீடாக இவ்வாறு பேதப்பட்டுப் பொருந்தும்; அவை ஒடுங்க வருகாலம் - பாகப்பட்ட கன்மம் புசித்துத் தொலைந்த காலம் அந்த மாயை நிற்கும் முறை யேதென்னில்; உயிர்களெல்லாம் மருவிடமாய் - அநாதிகேவல நீக்கம் வந்து தன்னிடத்திற் பந்தமான உயிர்கள் மாறி அந்தக் கேவலத்திற் புகாமல் தரிப்பதற்கு ஓர் ஆதாரமாம்; மலகன்மங் கட்குப் பகைப்பொருளாகிய மாயையையும் மலமென்ப தேதென் னில்—மலமாய் மன்னியிடும் - குணத்தன்மையில் மலகன்மங்கட்குப் பகைப்பொருளாய் அவற்றைச் சேதிப்பதாயும் குணித்தன்மையில் அவைகட்கு உறவாய்ப் போகம் போத்திருத்துவங்களிற் பந்தம் விளைத்து மலமாயும் நிற்கும்.

கலையாதி தத்துவங்கள் ஆணவத்தைச் சிறிது நீக்குதல், கன்மத்தை நிச்சயம் பண்ணுதல், அறிவை விளக்குதல் முதலிய தொழில் செய்வதுளதாகலின் அது சித்தாகிய பதி செய்யுந் தொழில் இது செய்வதால் மாயை சடமாயிருந்துஞ் சித்துப்போலச் செயற்படுதல் யாங்ஙனமெனை மலையற்க. மேலைச் செய்யுளிற் பந்தம் போகம் போத் திருத்துவம் மூன்றும் அவத்தைத் துவாரமாய் நிகழுமெனக் கூறியதாற் பந்தநிகழ்தல் மாயையின் குணதன்மமெனை மயங்கற்க ; மாயையின் குணிதர்மமே ஆண்டு நிகழுமெனக் கூறியது. எல்லாப் பொருட்கும் குணகுணி சுபாவங் குருமுகமாயறிக. மலகன்மங்கட்கு உறவுத் திரவியமான மாயை குணத்தன்மையில் அவற்றிற்குப் பகைப்பொருளாய் அவ்விரு மலங்களையுஞ் சேதித்து நிற்பது 'மலங்க டத்தந் தொழிலினை யியற்ற வேவுந், தூயவன் றனதோர் சத்தி' சங்கற்பத்தின் பெருமையாகலின் அது தெற்றெனை வுணர்க. உஉ

ஈண்டு ஒரு திருவிருத்தத்தால் ஆகமப்பிரமாணம் அனுபவப் பிரமாணங்களால் மாயையிலக்கணமுஞ் சிவசத்தியின் பெருமையுங் கூறிய ஆசிரியர் இனி இவ்வாறு ஓர் இறைவனும் மாயையும் உளவோ இலவோ வென்னும் ஐயம் நீக்குமுகத்தால் அனுமானப் பிரமாணத்தால் மேல் அது வலியுறுத்துவான் தொடங்கினர்.

23. என்னையிது எனில்உலகுக் குபாதான மில்லை
இறைவனல தெனின்அசித்துச் சித்திடைத் துதியா
மன்னியுள தேல்முதல்வன் என்கொல் என்னின்
மாயைதான் அசித்துருவாய் மருவ மாட்டா(து)
அன்னவனும் இதுவொழிய ஆக்க மாட்டான்
அசத்தனும் எனின்அதுவும் அவன்போல் நித்தம்
முன்னவன்அவ் வசித்தைவிரித் தெவையும் ஆக்கும்
முதன்மைஅது கொடுத்ததென மொழிந்தி டாரே. ரு

(உரை) என்னையிதுவெனில் - இந்த மாயை எதுக்காக உள்ளதெனில் ; உலகுக் குபாதானம் - அசேதனப் பிரபஞ்சங்கள் உண்டாகைக்கு முதற்காரணமாயிருக்கும் ; இல்லை யிறைவனல தெனில் - மேலே 'உலகமெலா'மென்னுஞ் செய்யுளில் இருவகைப் பிரபஞ்சத்திற்கும் முதல்வனே மூலகாரணமெனப் பெறப்படுதலின் அவனுக்கு வேறாய் ஒரு மாயை வேண்டுவதில்லையெனில் ; அசித்துச் சித்தி

னிடத்துதியா - சடமாயிருக்கிற அசேதனப் பிரபஞ்சஞ் சித்தாயிருக்கிற சிவனிடத்திலே யுண்டாகாது, சடமாய் ஒரு மாயை முதற்காரணமாகவேண்டும் ; மன்னியுளதேல் முதல்வ னென்கொல் என்னில் - இவ்வாறு ஒரு மாயை முதற்காரணமா யுளதாகில் அதுவே போதும் அதைவிட வேறே கர்த்தா எற்றுக்கெனின் ; மாயைதான் அசித்துருவாய் மருவமாட்டாது - மாயையோ சடமாகையினாலே அது தானே தனுவாதியாய்ப் பொருந்தமாட்டாது ; அன்னவனும் . . . அசத்தனும் எனில் - கர்த்தாவும் இந்த மாயையில்லாவிடிற் பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்கமாட்டானாகலின் அப்போது பலவீனனேயா மென்னில்; அதுவும் அவன்போல் நித்தம் - அந்த மாயையும் அந்தக் கர்த்தாவைப்போல் அழியாத பொருளாகையால் ; முன்னவன் அவ் வசித்தைவிரித் தெவையும் ஆக்கும் - கர்த்தா தனக்கு வேண்டும்போதெல்லாம் அந்தச் சடத்தைச் செயற்படுத்தி ஆன்மாக்களுக்குத் தனுவாதிகளைப் படைக்கும் ; முதன்மை - ஆனால் அந்த மாயை இருப்பதினாலே கர்த்தாவுக்குக் கிருத்தியம் நடப்பதால் அது கொடுத்த முதன்மையே யாகவேண்டுமெனின் ; அது கொடுத்ததென மொழிந்திடாரே - காரணகாரிய வேறுபாடு உணர்ந்தோர்கள் அந்த மாயைக்குக் கர்த்தா முதன்மை கொடுத்தானென்று சொல்லுவதன்றிக் கர்த்தாவுக்கு மாயை முதன்மை கொடுத்ததென்று சொல்லார்களாதலாற் பலவீனனல்லன்.

'முதன்மையது கொடுத்ததென மொழிந்திடா'ரென்றமையால் அவன் கொடுத்த முதன்மை யென்பது தானே போதரும். மாயைக்கு அவன் கொடுத்த 'முதன்மை யாதோ வெனில் அது உண்மையதிகாரத்திற் கூறப்படும். சிவசத்தியின் பெருமை கூறியது ஈண்டுங் காண்க. ஈண்டு இரண்டு திருவிருத்தத்தால் மாயையுண்மைக்கு இலக்கணங் கூறிய ஆசிரியர் இனி அது காரியப்படுத்தற்குக் காரணங் கூறுமுகத்தால் மேல் அது வலியுறுத்துவான் தொடங்கினர். உரு

பிரபஞ்ச முண்டாதற்கு மலபரிபாகங் காரணமென்று மேலே 'ஏற்றவினை' யென்னுஞ் செய்யுளிற் பெறப்படுதலின் அக்காரணத்தால் முதல்வன் தனதிச்சைவழியே பிரபஞ்சந் தோற்றுவிப்பனோ அன்றோ வென்னும் ஐயம் நீக்குதற்கு எழுந்தது இச்செய்யுளென்பதாம்.

24. படைத்ததொரு படியின்றிப் பறவைபசு நரராய்ப்
பண்ணியதென் முன்னைவினைப் பான்மை யென்பர்
அடுத்தவினை உளதாயின் இறையேன் என்னில்
அசேதனம்மற் றவைஆவிக் கமைத்த தாகும்
எடுத்தவினை உருவுறுவ துயிரேல் தானே
இருவினைக்குத் தக்கஉடல் எய்து மென்னில்
சடத்திரளும் அகர்த்தாவாய் அறிவொன் றில்லாத்
தன்மையனுங் கூடவொரு சங்கை யின்றே. சு

(உரை) படைத்ததொரு . . . பண்ணியதென் - மல பரிபாகங் காரணமாக முதல்வன் செய்யும் அனுதி சிருட்டியில் ஒரு வடிவாகப் படையாமல் நரர் பட்சி மிருக தாபரங்களாய்ப் பலவிதமாகப் படைத்தற்கு ஏது காரணமெனில்; முன்னை வினைப் பான்மை யென்பர் - கேவலத்தின்கண் அவர்கள் ஆர்ச்சித்த இரு வினைப் பேதங் காரணமா மென்று சொல்வார்கள்; அனுதி சிருட்டி யிற் பேதப்படும் முறைமை விவகரிப்பதாகலின் ஈண்டுக் கூறப் படும் முன்னைவினையைக் காமியமலத்தின் காரியமாய் மனவாக்குக் காய சென்னியமாய்த் தோன்றும் இதாகிதங்களாலுள்ள புண்ணிய பாவங்களென்று மலையற்க. மூலமலத்தின் காரியமாய் மூன்று மலத் திற்கும் முன்னையதாய் மூன்றுமலம் மூன்றவத்தை யென்று நின்று செய்யு மிருவினையையே ஈண்டு முன்னை வினையெனக் கூறியதென் றறிக. இது தொண்டர்சீர் பரவுவாராகிய அருண்மொழித்தேவர் 'யாக்கைதன் பரிசும் வினையிரண்டுஞ் சாருமல மூன்றுமற' [பெரிய புராணம், கண்ணப்ப. 154] வென்பதனுனும், 'இருவினை தானிவை மும்மல மீங்கிவை' யென்பதனுனுங் காண்க. 'இருவினை மும்மலப் பழவல்லிரு' ளென்று ஞானமிர்தத்தாரும், 'தன்னை யறிந்திடுந் தத் துவ ஞானிகள், முன்னை வினையின் முடிச்சவிழ்ப் பார்கள், பின்னை வினையைப் பிடித்துப் பிசைவர்கள், சென்னியில் வைத்த சிவனரு ளாலே' [திருமந்திரம், 2611] என்று திருமூலதேவரும் உரைத்தா ராகலின் இதனுண்மை குருமுகமாயறிக—அடுத்தவினை யுளதாகி லிறையே னென்னில் - பிரபஞ்சத் தோற்றத்திற்குக் காரணமாக மூலமலமும் அது பலதிறப்படுதற்குக் காரணமாக இருவினையும் உண் டாயிருக்க அவற்றிற்கு வேருக முதல்வன் எற்றுக்கெனின்; அசே

தனம் - அவையெல்லாஞ் சடமாகையினாலே கர்த்தாவேணும்; அவை சடமாயினுஞ் சுகதுக்க ரூபமாய்க் காரியப்படக் கண்டோமே என்னில்—மற்றவையாவிக் கமைத்ததாகும் - அவை ஆன்மாக்களுக்காய் அவ்வாறு முதல்வன் கூட்டித் தொழிற்படுத்தினதாயிருக்கும்; எடுத்த வினை . . . மென்னில் - இங்ஙனங் கூறப்பட்டு அவர்கள் ஆர்ச்சித்த வினைப்பிரகாரமுள்ள சரீரத்தைப் பொருந்துகிறது ஆன்மாக்களாமே அவ்வினை சடமாயினும் அவர்கள் சித்தாகலின் அவர்கள் தானே சுகதுக்கம் புசித்தற்கேற்ற தனுவை யெடுத்துக் கொள்ளுவ ரென்றாற் படும் இழுக் கென்னையெனின்—சடத்திரளும் - சடமாகிய மாயை கன்மங்களும்; அகர்த்தாவாய் - கர்த்தாவல்லனாய் ; அறிவொன்றில்லாத் தன்மையனும் - வியஞ்சகத்தையின்றித் தனக்கென அறியுஞ் சுதந்தரவறிவில்லாத ஆன்மாவும்; கூட ஒரு சங்கையின்றே-சிவசத்தியையின்றி இவைகள்தானே கூடித் தொழிற்படுவதற்கோர் செயலுமில்லை.

ஈண்டுஞ் சிவசத்தியின் பெருமை கூறியவாறு காண்க. உச

'உருவாதி'யென்னுஞ் செய்யுளில் மாயையினதிலக்கணங் கூறியதி லெஞ்சுதல்பற்றி இம்மாயைதான் ஆதியோ அனாதியோ, ஆதியாகில் நித்தியமென்பது பொருந்தாது அனாதியாகில் கர்த்தாவாற் கன்மத்தளவு கூட்டப்பட்டதென்பது பொருந்தாது, இது யாதோ வென்னும் ஐயத்தின்கண் நிகழும் ஆசங்கை நீக்குமுகத்தால் இனம் பற்றி மும்மலங்கட்குங் காரண பந்தமுண்மை கூறுதற்கு எழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது.

25. அல்லல்மிக உயிர்க்கிவைதான் அணைத்த தீசன்
அருவினைகள் அருந்துதற்கோ வினையோ அன்றிச்
சொல்லிவரு மாயையோ அணுவை முந்தச்
சூழ்ந்ததெனும் உரைமுதலோர் தொடக்கி லார்பால்
ஒல்லைவரு மெனின்உள தாம் உயிருண் டாவே
உளதுமலம் மலமுள தா ஒழிந்த வெல்லாம்
நெல்லின்முளை தவிடுமிபோல் அநாதியாக
நிறுத்திடுவர் இதுசைவம் நிகழ்த்து மாறே. எ

(உரை) அந்வயம். ஈசன் - கர்த்தா ; காருண்ணியத்தாற் பாசநீக்கப்புகுந்தவிடத்து—உயிர்க்கிவைதான் அணைத்தது ·மாயையை ஆன்

மாக்களுக்குக் கூட்டியது; அல்லல்மிக அருவினைகள் அருந்துதற்கோ- கொடிய வினைகளை ஆர்ச்சித்துக்கொண்டு புசித்து மிகவுந் துக்கப்படு தற்கோ முன்ஆர்ச்சிதத வினை புசித்துத்தொலைந்து சுகப்படுதற்கோ; வினையோ - முன்னை வினையென்றிங்ஙனம் கூறிய இருவினையோ; அன்றிச் சொல்லிவரு மாயையோ - வினையினளவு காரியப்படுமென் றிங்ஙனஞ் சொல்லிய மாயையோ; அணுவை முந்தச் சூழ்ந்ததெனும் உரை - ஆன்மாவின் முன்னே பந்தப்பட்டது யாதென்று நீ கேட்கில்; முதலோர் தொடக்கிலார்பால் ஒல்லை வருமெனின் உளதாம் - அனாதியே மூலமல பந்தமில்லாதிருந்து அவர்களிடத்தில் இது வந்து பொருந்திற்றென்றும் எல்லா அனத்தங்கட்கும் முதல்வனே மூல காரணமென்றுஞ் சைவரிலொரு சாரார் கூறுங் கூற்றாகில் அதற்கு முற்பிற்பாடு கூறவரும்;ஆனால் சித்தாந்தமேதென்னில்—உயிருண்டா வே உளதுமலம் - உயிருள்ளபோதே இருவினை மும்மலங்கட்கெல் லாங் காரணமாகிய மூலமலம் அனாதி பந்தமாயுள்ளது; மலமுளதா ஒழிந்த வெல்லாம் - ஏனை இருவினை மும்மலமென்று கூறப்படு வன வெல்லாம் மூலமலத்தின் காரியமாகையாலே; நெல்லின் முளை தவிடுமிபோல் அனாதியாக - நெல்லினிடத்து முளை தவிடுமிகளெல் லாம் வித்துத் தன்மையுள் ஒன்றா யடங்கி யிருந்து பின்பு முற்பிற் பாடின்றிக் காரியப்படுவது போல; நிறுத்திடுவர் இதுசைவர் நிகழ்த்து மாறே - மும்மலமும் அனாதி பந்தமென்று சைவாகமங்க ளுணர்ந்தோ ரால் கூறப்படும்.

அற்றாகலினன்றே 'மூலமல மொன்று தானங்கள் இரண்டு மூலமலத்தா லாணவ பெந்த' மென்றார் எமதாசிரியரும். 'மூல மலத்தாற் சாலு மாயை, கருமத் தளவிற் றருமுரு விறைவ' [சங்கற்ப நிராகரணம், v, 32] னென்றார் நூலாசிரியரும். மூலமலமென ஆண் டாண்டுக் கூறப்படுவன வெல்லாம் இருவினை மும்மலங்கட்குக் காரண மாகிய மூலமலத்தையேயாம். ஓரோரிடங்களில் இயைபு பற்றி ஆணவ மலத்தையும் மூலமலமென் றுபசரித்துக் கூறப்படும். இது நுண்ணு ணர்வா லறிக. 'விந்துவின் மாயை யாகி மாயையி னவ்வி யத்தம், வந்திடு' [சிவஞானசித்தியார், i, 19] மென வழிநூலாசிரியர் கூறிய தின் பொருள் உள்ளவா றுணராது சுத்தமாயையின் காரியமே அசுத்தமாயை யென்பாருமுளர். இனி மாயையென்ப தொன்றே

ஊர்த்துவபாகம் அதோபாகமா யிருதிறப்பட்டுச் சுத்தமாயை அசுத்த மாயை யெனப் பேதப்படு மென்பாரும், சுத்தமாயைபோல அசுத்த மாயையும் அனாதியே ஒருபொருளென்பாரு மிருதிறத்தாசிரியர். இது 'உயிர்மலங் கன்மங் கர்த்தா வுபாதான மைந்' [சுவாமிநாத தேசிகர் தசகாரியம், 8] தென்றும், 'ஏகனனேக னிருள்கரும மாயை யிரண், டாகவிவை யா' [திருவருட்பயன், vi, 2] றென்றும் வரு மாற்று லறிக. இனி முதல்வனது கிரியாசத்தியே மாயை யென்பாரு முளர். அது போலியென் றொழிக. உ௫

ஆக நாலு திருவிருத்தங்களால் மாயாமலத்தினது இலக்கணங் கூறிய ஆசிரியர் இனி இரண்டு செய்யுளான் மாயேயமலத்தினது தோற்ற மொடுக்கங் கூறுவான் றொடங்கினார்.

26. அருத்திமிகும் கலைகால நியதியுடன் வித்தை
அராகம்இவை அனந்தரால் மாயைதனி லாகும்
உருத்திராற் கலையதனில் பிரகிருதி குணங்கள்
உளவாகும் ஆங்காரம் புந்தியினில் உதிக்கும்
தெரித்தவிது திரிவிதமாந் தைசதவை காரி
திகழ்தருபூ தாதியெனத் திருந்தியசாத் துவிதம்
விரித்தகுண மனம்புத்தி இந்திரிய மென்று
விளம்பியசோத் திராதிமுதல் விளங்கியிடும் விரிந்தே.

(உரை) அருத்திமிகுங் கலைகால நியதியுடன் வித்தை யராக மிவை அனந்தரான் மாயைதனி லாகும் - அசுத்தமாயையை அனந்த தேவ நாயனார் தமது சத்தியாற் கலக்கியவிடத்து அதினின்றும் ஆன்மாக்கள் இச்சாஞானக் கிரியைகளை விளக்குவது காரணமாய்க் கலை காலம் நியதி வித்தை அராகமென்னும் பஞ்சதத்துவங்கள் உளவாகும்; உருத்திராற் கலையதனிற் பிரகிருதி குணங்க ளுளவா கும் - உருத்திரதேவ நாயனார் சத்திகலையிற் பதியவே அதினின்றும் முக்குண ரூபமாகிய பிரகிருதிமாயை யுளதாகும், அந்தப் பிரகிருதி யின் அவ்வியத்தத்திற் புத்திதத்துவம் உண்டாம்; ஆங்காரம் புந்தி யினி லுதிக்கும் - புத்திதத்துவத்தினின்றும் ஆங்கார தத்துவம் உள தாகும்; தெரித்தவிது திரிவிதமாம் - இந்த ஆங்காரம் மூன்றுபாக மாம்; அவையாவையென்னில்—தைசதவை காரி திகழ்தருபூ தாதி யென - தைசதவாங்காரமென்றும் வைகரியாங்காரமென்றும் பூதாதி

யாங்காரமென்றும் பெயராம்;இவ்வாங்காரம் மூன்றும் முன்சொன்ன பிரகிருதியின் அவ்வியத்தமாகிய முக்குணங்களையும் புணரும்—திருந்தியசாத் துவிதம் விரித்தகுணம்-தைசதவாங்காரஞ் சாத்துவித குணத்தைப் புணரவே ; மனம்புத்தி . . . விரிந்தே - அவ்விடத்தில் மனமும் ஞானேந்திரியமாகிய சோத்திராதிகளைந்தும் தோன்றும்.

ஈண்டுக் கூறப்படும் அனந்ததேவ நாயனாாவது உருத்திரதேவ நாயனாாவது பிரவிருத்தரால் அதிட்டிக்கப்படும் அணுபட்ச கர்த்தாக்களன்றிச் சம்புபட்சமன்றென வுணர்க. ஈண்டுத் தோற்றுவது அசுத்தமாயையில் அஞ்சு தத்துவமுங் கலையிலொன்றும் ஆக ஆறும் புருடதத்துவத்துடன் கூட்டி ஏழும் வித்தியாதத்துவமெனப் பெயராம். பிரகிருதியி னவ்வியத்தத்திற் றோன்றும் புத்தியும் அவ்வியத்தத்திற் றோன்றுங் குணமும் புத்தியிற்றோன்றும் ஆங்காரமுஞ் சாத்துவித தைசதபுணர்ச்சியிற் றோன்றும் மனமும் ஆக நாலும் அந்தக்கரணமென்பார் இவர்; மனத்தின் றொழில்விகற்பமே சித்தமென்பார். இனிப் புத்தி தத்துவத்தோடு அவ்வியத்தத்திற் றோன்றியது சித்தமென்றும் அது கூட அந்தக்கரணம் நாலென்றும் குணதத்துவத்தை அறுபது வகையில் மூன்றாகச் சேருமென்றுஞ் சொல்வாரு முளர். இவர் அறுபது வகையில் ஏடணைமூன்றுங் கொள்ளாதாராம். இனி ஆங்காரத்தை அந்தக்கரணத்தி லொன்றாகவும் அறுபது வகையில் மூன்றாகவுங் கூட்டிய முறையே குணத்தையும் அந்தக்கரணத்தி லொன்றாகவும் அறுபதுவகையில் மூன்றாகவுங் கூட்டிச் சித்தத்தை மனத்துள் அடக்கி ஏடணை மூன்றுந் தள்ளிச் சரிக்கட்டிக் கொள்வாருமுளர். ஆன்மதத்துவம் உச-ல் இங்ஙனங் கூறிய அந்தக்கரணம் நாலும் மனத்தோடு தோன்றிய ஞானேந்திரியமைந்தும் போக நின்ற பதினைந்து தத்துவமுந் தோன்றும் முறையும் இவையெல்லாம் ஒடுங்கும் முறையுங் கூறுதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பதாம். உசுகூ

27. மன்னியகன் மேந்திரிய மானஇரா சதஞ்சேர்
வாக்காதி வைகாரி மருவிவரும் சத்தம்
தன்னைமுத லாகியதா மதமிகுமாத் திரைபின்
தருமிதனில் வான்அநிலம் அனல்புனல்மண் சத்தம்

முன்ன தனில் வெளியாதி ஒன்றொன் ருகும்
முறையிலுறும் இருமைஅயன் முடிவா முன்னே
உன்னுசதா சிவராதி அதிபதிகள் ஒடுக்கம்
உதித்தஅடை வெனஉரைப்பர் உணர்ந்து ளோரே.

(உரை) அந்வயம். மன்னியகன் மேந்திரிய மான வாக்காதி - ஆன்மாவுக்கு அந்தக்கரணத்திடமாய்ச் சீவித்த இச்சையும் ஞானேந்திரியத் திடமாய்ச் சீவித்த ஞானமும் உன்முகமாய்க் கிரியை மேலிட்டு நிலைபெறுதற் கிடமாகி அக் கிரியை சீவிக்கும் இந்திரியமான வாக்காதி ஐந்தும் ; இராசதம் வைகாரி சேர் மருவி வரும் - இராசத குணத்தில் வைகரியாங்காரஞ் சென்று மருவவே அவ்விடத்துண்டாகும் ; சத்தந் தன்னைமுத லாகிய மிகு மாத்திரை தாமதம் பின் தரும் - கிரியை சீவித்தற்குக் காரணமாகிய தன்மாத்திரை யென்னுஞ் சத்தாதிகளைந்தும் தாமதகுணத்திற் பூதாதியாங்காரம் புணரவே அவ்விடத்துண்டாகும் ; இதனில் - இந்தச் சத்தாதி ஐந்தினும் ; வான்அநிலம் அனல்புனல்மண் - ஆகாசமுதற் பிருதிவி ஈருகப் பூதமைந்தும் ; சத்த முன்னதனில் . . . முறையிலுறும் - சத்தத்தில் ஆகாயமும் பரிசத்தில் வாயுவும் ரூபத்தில் தேயுவும் ரசத்தில் அப்புவும் கந்தத்திற் பிருதிவியுந் தோன்றும் ; இருமை அயன் . . . அதிபதிகள் - பிருதிவிமுதல் ஆகாயமீருகப் பூதமைந்திற்கும் பிரமாமுதற் சதாசிவர் ஈருக ஐந்து அதிதேவதைகள் உளராம் ; ஆக ஆன்ம தத்துவம் உச கண்டுகொள்க. ஈண்டுக் கூறப்படும் அதிதேவதைகள் அணுபட்சமன்றிச் சம்புபட்சமன்றென் றுணர்க. ‘ நீடு தேவர் நிலைகளும் வேண்டிடி, னுடு மைம்பெரும் பூதமு நாட்டுவ, கோடி கோடி குறட்சிறு பூதங்க’ [பெரியபுராணம், திருமலைச்சிறப்பு, 6] ளென்றும், ‘ அருள்மேவி லொருதுரும்பும் படைத்தளிக்கு மகிலாண்டத் தொகுதிகளே’ யென்றும் இருப்பதால் அதிதேவதைகளை அணுபட்சமென்றல் யாதோவென மலையற்க. பிரம விட்டுணு இரண்டும் அணுபட்சமென்றும் எனைய மூன்றுஞ் சம்பு பட்சமேயன்றி அணுபட்சமன்றென்றுங் கூறுவாருமுளர். அசுத்த மாயையில் அனந்ததேவராற் கலக்குண்ட பாகத்திற் ருேன்றிய கலையில் உருத்திரதேவராற் கலக்குண்ட பாகத்திற் ருேன்றிய பிரகிருதியிற் குணங்கார சையோகத்தாற் ருேன்றிய சத்தாதியிற் கிரியையின்

விகாரத்தாற் றோன்றிய பூதத்துக்கு உத்தியுத்தராகிற சதாசிவாதி தெய்வமாவது யாண்டையதென் றொழிக. மண்முதற் சிவமீறாகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கும் அதிதேவதைகள் அணுபட்சமென்றும், அதிஷ்டான அதிஷ்டேயக் குறியாற் சாதாக்கிய தத்துவமளவும் சம்புபட்சமென்று உபசரித்துக் கூறப்படுமென்பதுஞ் சிவாகமத் துணிவாகலின் இது குருமுகமா யறிக. அணுபட்சங்களிற் சங்கற்ப ரூபமாய்ச் சிவசத்தி பதிந்து அதிட்டிக்கு முகத்திற் பஞ்ச கிருத்தியமும் நடப்பதால் அது சிவசத்தி செய்யுங் கிருத்தியமேயாம். 'மடற்கமல நறும்பொகுட்டி லரசிருக்குஞ் செந்துவர்வாய் மயிலே யுன்றன், கடைக்கணருள் பெற்றன்றோ மணிவண்ண னுலகமெலாங் காவல் பூண்டான், படைத்தனன்நான் முகக்கிழவன் பசுங்குழவி மதிமிலைச்சும் பரமன் றானுந், துடைத்தன' னென்றும், 'கரியுரி யாடைக் கடவுளுங் கார்நிற வண்ணங் கொண்ட, அரிபிர மாவு நின்னுசனக்கா' லென்றும் வருமாற்றானு மறிக—ஒடுக்கம் உதித்த அடைவெனஉரைப்பர் உணர்ந்து ளோரே - ஆக மூவகை மாயேயம் முப்பத்தாறும் ஒடுங்குங்காலந் தோன்றின முறையி லொடுங்குமென்று அறிவுடையோராற் கூறப்படும்.

'தத்துவ மெண்மூன் றுஞ்சென் றூன்மதத் துவத்தொ டுங்கு' [சிவஞான சித்தியார், ii, 72] மென்று ஒரு செய்யுளால் ஒட்டிக் கூறினார் வழிநூலாசிரியரும். ஈண்டு மாயேயமலத்திற் கிலக்கணங் கூறப்புகுந்த ஆசிரியர் அதன்குணங் குறிகளெல்லாந் தொகுத்தும் விரித்தும் முன்னர் அவத்தை முகத்தாற் கூறுவது குறித்து ஈண்டுத் தோற்றமொடுக்க மொன்றே கூறி யொழிந்தார். உஎ

இனிக் கன்ம மலத்தினது இலக்கணம் நான்கு செய்யுளாற் றெரித்துணர்த்துவான் றொடங்கினர்.

28. நண்ணியிடும் உருவதனுக் கேதுவாகி
நானாபோ கங்களாய் நாசோற் பத்தி
பண்ணிவரும் ஆதலால் அனாதி யாகிப்
பலவாகி அணுக்கள்தொறும் படர்வ தாகி
எண்ணிவரு மனவாச கன்மத்தா லியற்றும்
இயல்பினதாய் மதிகதமாய் இருபயனும் பாவ
புண்ணியமாய்ப் புலர்காலை மாயை மேவிப்
பொருந்துமிது கன்மமலம் புகலு மாறே. ௪0

(உரை) *நண்ணியிடும் உருவதனுக் கேதுவாகி-ஆன்மாக்களுக்குச் சரீரம் வந்து பொருந்துதற்குக் காரணமாய்ச் சுகதுக்க ரூபமாய்ப் பிராரத்தமெனப் பெயர் பெற்று அதிசூக்கும கன்மமாயும்; நாநு போ கங்களாய் - பலவிதமான புசிப்புக்களாகப் பாகப்படுத்தற்குக் காரணமாய்ப் புண்ணிய பாவரூபமாய்ச் சஞ்சிதமெனப் பெயர் பெற்றுச் சூக்குமகன்மமாயும்; நாசோற்பத்தி பண்ணி - பிராரத்தம் புசித்துத் துலையுமிடத்தே உடன் தோற்றமாய் இதாகித ரூபமாய் ஆகாமியமெனப் பெயர் பெற்றுத் தூலகன்மமாகியும்; வருமாதலால் - இவ்வாறு தூல சூக்கும பரமாய் ஆகாமியம் சஞ்சிதம் பிராரத்தமென மூவகையாய்ப் பிரவாகாநாதியாய் வருதலால்; அநாதியாகி - மூல மலத்தின் காரியமாய் ஆணவமலம்போல் அநாதிபந்தமாய்; அற்றாகலி னன்றே 'நெல்லிற் குமியு நிகழ்செம்பி னிற்களிம்பும்'போல 'மல கன்ம மன்றுளவா' [சிவஞானபோதம், ii, 7] மென்றார் முதனூலா சிரியரும். 'கன்மமு மூலங் காட்டிக் காமிய மலமாய் நிற்கு' [சிவஞான சித்தியார், ii, 39] மென்றார் வழிநூலாசிரியரும் - பலவாகி அணுக் கள் தொறும் படர்வ தாகி-இனம்பற்றி மும்மலத்தி லொன்றா யெண் ணப்பட்டும் அநேக ஆன்மாக்களிடத்தும் தனித்தனி அனேக பேத மாய்ப் பந்தப்படுங் குணத்திரவியமாகியும்; எண்ணிவரு மனவாச கன்மத்தா லியற்றும் இயல்பினதாய்-கன்மநாசத்தைக் குறித்து வந்த மனவாக்குக் காயங்களால் மேன்மேலும் ஈட்டப்படுஞ் சுபாவத்தை யுடையதாய்; அற்றாகலினன்றே 'நில்லாமை முற்றுவித்து நீக்கவும்' 'தொல்லாய கன்மமெல்லாந்' துலைக்கவும் 'எல்லாமாய்த் தத்துவங்க ளிசைந்த' [சிவஞானசித்தியார், ii, 79] தென்றார் வழிநூலாசிரிய ரும்—மதிகதமாய் - பிரளயகாலமட்டும் புத்திதாரகமாயிருந்து; இரு பயனும் பாவபுண்ணியமாய் - மூவித கன்மங்களும் ஒன்றாய்ச் சுகதுக்க விளைவு செய்யும் புண்ணிய பாவமாகிய சஞ்சிதமே சொரூபமாய்; புலர்காலை மாயை மேவிப் பொருந்தும் - குணாந்தமான மத்திமப் பிரளைய காலத்தில் மாயை தாரகமாகப் பொருந்தியுமிருக்கும்; இது கன்மமலம் புகலு மாறே - இவ்வாறு காரணத்தில் ஏழிலக்கணமுங் காரியமுகத்திற் றிரிவிதமாயு மிருப்பது கன்மமலம்.*

புலர்கால மென்பதற்குச் சிருட்டி காலமெனப் பொருள் கூறு வாரு முளர். சிருட்டிகாலமெல்லாம் புத்திதாரகமாவதும், புத்திதத் துவங் காரணத்தி லொடுங்குங்கால் அதனோடுங்கூடப் பிரளையகாலத்து

மாயையை மேவுதலுமே கன்மத்திற் கிலக்கணமன்றி வேறில்லை யென்பது சிவாகமத்துணிவாகலின் இது குருமுகமாயறிக. 'புலர்ந்து போன காலங்கள் புகுந்துநின்ற திட'' [திருவாசகம், பிரார்த்தனைப் பத்து, 1] றென்று புலர்தலைக் கழிதல்மே லேற்றிக் கூறினர் வாதவூரடிகளும். உ அ

இனிக் கன்மங்கள் பரிணமிப்பது இத்துணைவித மென்றும் அது யாகப்படுமாறும் அது சேறற்கு வாயிலும் அது புசிக்குமாறுங் கூறு முகத்தால் பிராரத்த கன்மத்தை வலியுறுத்தற் கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது.

29\. கன்மநெறி திரிவிதம்நற் சாதிஆயுப் போகக்
  கடனெதென வருமூன்றும் உயிரொன்றிற் கலத்தல்
தொன்மையது மூல்லதுண வாகா தானும்
  தொடங்கடைவின் அடையாதே தோன்று மாறித்
தன்மைதரு தெய்விகமுற் பௌதிகம்ஆன் மிகமாம்
  தகையிலுறும் அசேதனசே தனத்தாலும் சாரும்
நன்மையொடு தீமைதரு சேதனனுக் கிவண்ஊண்
  நாடில்அதன் ஊழ்வினையாய் நணுகுந் தானே. கக

(உரை) கன்மநெறி திரிவிதம்-'நண்ணியிடும் உருவதனுக் கேதுவாகி'ய பிராரத்தஞ் சுகதுக்கரூபமாயிருக்கினும் அது பரிணமிக்கும் ஊகந் தனித்தனி மூன்று விதமாயிருக்கும்; அது எதென்னில் - நற்சாதியாயுப் போகக் கடனெதென வரும் - சுகமானது நல்லசாதி தீர்க்காயுள் வெகு போகமென மூவிதமாகவுந் துக்கமானது தீய சாதி அற்பாயுள் அற்ப போகமென மூவிதமாகவும் வரும்; மூன்றும் உயிரொன்றிற் கலத்தல் தொன்மை - இவ்வாறு இருவகை மூவிதமும் அனுதியே உயிரோ டொன்று யிருந்தும் நல்லதிருக்கத் தீயது முன் வரவுந் தீய திருக்க நல்லது முன் வரவுமாவது அவர்கள் ஆர்ச்சித்த முறைமையோ வெனில்; அது மூல்லதுண . . . மாறி - கன்மங்கள் வன்மை மென்மையால் அவை பாகப்பட்டமுறையாற் புசித்துத் தொலைவ தொழிந்து தோன்றிய முறையிற் புசிக்க வாரா அவை புசிக்க வருந் துவாரமேதென்னில்; தன்மைதரு . . . தகையிலுறும்-தெய்விகத்தினுலும் ஆன்மாக்களாலுஞ் சடத்தினுலுமாக மூவிதப்படும், அவர்கள் தன்மைக்குத் தக்கது நடத்துந் தெய்விகமும் ஏனையதுபோல்

முன்னிலைக்கு வருமோவெனில்; அசேதன சேதனத்தாலுஞ் சாரும்- சடசித்தென் றிரண்டுமே முன்னிலையாகத் தெய்விகஞ் சார்ந்தே கூட்டுவிக்கும் ; இவண் ஊண் நாடில் - கன்மம் புசித்தலாவது சுக துக்க மிரண்டு மறியதே யாகலின் இறைவனறிந்து சடசித்து முன் னிலையாய்க் கூட்டுவிக்கவும் அவனுக்கின்றி யதன்பின் பறியும் உயி ருக்கே புசிப்பென்று கூறுவதேதென்னில்; நன்மையொடு தீமைதரு சேதனனுக்கு - உயிர்செய்யும் இதாகிதங்களை இயல்பாக அறிந்து அவற்றிற்கேற்ற சுகதுக்கத்தைக் கூட்டுவிக்கிற முதல்வன் அறியும் போது விருப்பு வெறுப்பாக ஒன்றையும் அறியான், ஆகையால் அவ னுக்கு அது புசிப்பாவதில்லை ; அதன் ஊழ்வினையாய் நணுகுந்தானே- ஆன்மா அறியுமிடத்து யாவையும் விருப்பு வெறுப்பாகவே அறிவா னாகலின் அவ்விருப்பு வெறுப்பே கன்ம மலமென்று பெயராய்ச் சஞ் சித பிராரத்தாகாமிய மூன்றிற்குங் காரணமாம்.

பிராரத்த கன்மத்தை வலியுறுத்து முகத்தாற் றிரிவித கன்மங் கட்கும் மூலமாகிய கன்மமல மிதுவெனக் கூறியது நுண்ணுணர்வினுல் அறிக. நன்மை தீமைகளை இயல்பாகவும் அறிந்து அறிவிக்கும்பொருட் டாகவும் அறிந்து இவனறியும் பொருட்டாகவும் அறிகிற முதல்வ னது சுத்தாத்துவித நயத்தை விசாரிக்கில் 'நன்மையொடு தீமைதரு சேதன'னென்னுஞ் சொல்லே பதியை நோக்கின பொருளை மேற் கொண்டுநிற்பதன்றிப் பசுவை நோக்கலின்மையின் அச்சொற்குப் பசுவின் மேலேற்றிப் பொருள்கோடல் யாண்டையதென் றொழிக.

இனி ஆகாமிய கன்மத்தை வலியுறுத்து முகத்தாற் கன்மமல மிதுவென்பதும் அதன் காரியமாகிய திரிவித கன்மங்களது தோற்ற முற் பிற்பாடுகளுங் கூறுவான் றொடங்கினர்.

30. மேலைக்கு வருவினைய தென்னில் அங்கண்
விருப்புவெறுப் பெனஅறிஅவ் விளைவும் எல்லாம்
மூலத்த வினைப்பயில்வாம் என்னின் நாம்என்
முற்றிஅதன் பயன்உனக்கு முளைக்கு மென்பர்
ஞாலத்து வினைகள்இரு திறனுகும் புந்தி
நண்ணுத வினைநணுகும் வினையெனவொன் றிரண்டாம்
ஏலத்தான் இதம்அகித மாம்இதனுல் வழுவா(து)
எய்திடும் புண்ணியபா வங்க ளென்றே.   கஉ

(உரை) மேலைக்கு வருவினை எதென்னில் - பாகப்பட்ட கன்மம் புசித்துத் தொலைந்தால் அதன்மேலும் வினையுண்டாவ தேதென்னில்; அங்கண் விருப்புவெறுப் பெனஅறி - மூலகன்மமாகிய விருப்பு வெறுப்புத் தீராதிருப்பதால் அந்தப் பிராரத்தம் புசிக்கச்சே ஆகாமிய கன்மமுளவாம்; அவ் வினைவும் எல்லாம் மூலத்த வினைப்பயில்வாம் என்னில் நாம்என் - திரிவித கன்மங்கட்கும் மூலமாய் விருப்பு வெறுப்பென்ப தொரு கன்மமல முளதாகில் யாதெனதெனப்படும் ஆணவமலமே கன்மமலத்தைச் செலுத்துமென்ப தேதென்னில்; முற்றி அதன் பயன் உனக்கு மூளைக்கு மென்பர்-ஆணவமலமே விருப்பு வெறுப்பைச் செலுத்த அதுகாரணமாய்த் திரிவித கன்மமு முளவாகு மென் றறிவுடையோரா றகூறப்படும்; அற்றாகலினன்றே 'பிடித்தானது கன்மத்திலே விருப்பத்தைக் கொடுத்தது' என்றார் எமதாசிரியரும்—ஞாலத்து வினைகள்இரு திறனாகும்-ஆன்மாக்கள் ஆர்ச்சிக்கப் படும் ஆகாமியம் இதமும் அகிதமு மென் றிருவிதமாம்; புந்தி நண்ணாத வினைநணுகும் வினையெனவொன் றிரண்டாம் - அவ்விரண்டுந் தனித்தனி புத்திபூருவம், அபுத்திபூருவமென் றிரண்டாக விரிந்து நால் வகைப்படும்; திரிவித கன்மத்தினும் முந்தியது யாதென்னில்—ஏலத்தான் இதம்அகித மாம் - கன்மமலமாகிய விருப்பு வெறுப்பினின்றும் முதற்கண் இதாகிதங்களாகிய ஆகாமியமுளவாம்; இதனால் வழுவாதெய்தியிடும் புண்ணியபா வங்க ளென்றே - அவ்வாகாமியம் இவனை விட்டு நீங்காமற் புண்ணியபாவங்களாகிய சஞ்சிதமாய்ச் சேரும்.

திரிவித கன்மத்தி லிரண்டுந் தோன்று முறைை சொல்லவே சுக துக்கமாகிய பிராரத்தம் அவ்விரண்டுக்கும் பின்தோன்று மென்பது தானே போதருதலின் அது கூறாதொழிந்தார் நூலாசிரியர். ௩௦

இனி, சஞ்சிதகன்மத்தை வலியுறுத்து முகத்தால் அவ்வினையின் தோற்றமும் அஃதொடுங்குமாறும் அதற்குபாயமுங் கூறுதற் கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது.

31. உற்றதொழில் நினைவுரையின் இருவினையும் உளவாம்
ஒன்றொன்றால் அழியாதாண் ஒழியா தான்னின்
மற்றவற்றின் ஒருவினைக்கோர் வினையால் வீடு
வைதிகசை வம்பகரும் மரபின் ஆற்றப்

பற்றியது கழியும்இது விலையால் ஏற்கும்
பான்மையுமாம் பண்ணுது பலிக்கும் முன்னம்
சொற்றருநூல் வழியின்வரின் மிகுதி சோரும்
சோராதங் கதுமேலைத் தொடர்ச்சி யாமே. கரு

(உரை) உற்றதொழில் . . . உளவாம் - கன்ம நாசத்தைக் குறித்து உயிர்களிடத்து முதல்வனுற் பொருத்தப் பட்ட மனவாக்குக் காயங்களினுற் பிராரத்தம் புசிக்கச்சே எழா நின்ற இதாகிதமே புண்ணிய பாவமாகத் திரண்டு சஞ்சித கன்ம மெனப் பெயராம்; ஒன்றொன்றால் அழியாது - ஒரு புண்ணியத்தி னுலே ஒரு பாவம் அழியாது; ஊண் ஒழியாது - புண்ணியத்துக்குச் சுகமும் பாவத்துக்குத் துக்கமும் பிராரத்தமாகப் பாகப்பட்டுப் புசித்தாலொழிந்து தீராது; உன்னின் - அவ்வாறு சுகதுக்கமாகப் பாகப்படுதற்கு முன்னமே அந்தப் புண்ணிய பாவத்தை நீக்குதற்கு உபாயம் விசாரிக்கில்; மற்றவற்றின் - புண்ணிய பாவமாகிய இரண் டில்; ஒரு வினைக்கோர் வினையால் விடும் - ஒரு சஞ்சித பாவத்துக்கு ஓர் ஆகாமிய இதத்தால் விடுதல் பிறக்குமாறு; வைதிக - வேதத் தும்; சைவம் - ஆகமத்தும்; பகரும் - இவ்விரண்டினும் அதற்குப் பரிகாரவிதிமுதல்வனுற் கூறப்படும்; மரபின் ஆற்றப் பற்றியது கழியும்- அந்த முறையை விசாரித்து இன்ன பாவத்துக்கு இன்ன பரிகாரஞ் செய்யக்கடவோ மென்று சங்கற்பித்துக் கொண்டு செய்தால் அந்தக் கன்மந் தீரும்; இது விலையால் ஏற்கும் பான்மையுமாம் - அது செய் தற்கு யோக்கிய னல்லாவிடிற் செய்வோரிடத்துத் திரவியங் கொடுத் துக்கொள்ளினுந் தான் செய்ததுபோலாம்; பண்ணுதும் பலிக்கும் - தன்னை யறியாமற் பிறாரேனுந் தன்னைக் குறித்தோரிடங்களிற் செய்தாலும் அதுவுந் தான் செய்ததுபோலாம்; இனி இது முழுவதும் நீங்குமுறை எப்படியென்னில்—முன்னஞ் சொற்றரு நூல்வழியின் - சங்கரனையடையும் நன்மார்க்கம் நூல் [சிவஞானசித்தியார், viii, 22] என்றார் வழிநூலாசிரியருமாகலின், இறைவன் கூறிய மூலாகமப்படி சரியை கிரியாயோக முற்றுதலான விடத்து; வரின் - முதல்வனே ஆசாரியராகத் திருமேனி கொண்டுவந்தால்; மிகுதி சோரும் - அனுதி மறைப்பாகிய மூலமலமும் அதுசார்பாய்த் தோன்றும் ஆகாமிய வினை யும் முதல்வனது ஞான சத்தியினுற் றீரும்; அது பாகம் வரும்படி சுக

துக்க விளைவுக் கேதுவாகிய சஞ்சித வினையும் அதற்காதாரமாகிய மாயை மாயேயமும் அத்துவா சுத்தியோடொன்றாய் முதல்வனது கிரியாசத்தியா னீங்கற்பாலதேயாம். அற்றாகலினன்றே 'தோன்றிநுக ராதவகை முற்செய் கன்மத் துகளறுத்திங் கத்துவாத் துடக்கறவே சோதித்' [சிவஞானசித்தியார், viii, 10] தென்றார் வழிநூலாசிரிய ரும்—அங்குச் சோராது - சத்திநிபாதம் பிறந்து குருவருள் பதியாத விடத்துச் சஞ்சித கன்மம் நீங்காது ; அது - அந்த வினைக்கீடாகிய செனனமரண துன்பம் ; மேலைத் தொடர்ச்சியாமே - மேன்மேலுந் தொடர்ந்து வரும்.

'முன்னஞ் சொற்றருநூல் வழியின்வரி' னென்றதற்கு இவ்வாறு பொருள் கொள்ளாது, 'வைதிக சைவம் பகரு மரபினுற்ற' வென்ற தற்குச் சொன்ன பொருளையே இதற்கும் பொருளெனக் கூறுவாரு முளர். அது கூறியது கூறுங் குற்றமுமாம். அது தோற்றமொடுக்கஞ் சொல்லி வந்த துறைமுற்றுங் கூறாது இடையே வழுவுதலாற் குன்றக் கூறலுமா மாதலால் நூலாசிரியர் கருத்து அவ்வாறன்றென வுணர்க. இதனாற் சஞ்சிதகன்மத்தை வலியுறுத்து முகத்தாற் றிரிவித கன் மத்திற்குந் தோன்று முறை ஒடுங்கு முறை கூறியவாறு நுண் ணுணர்வா லறிக. ௩க

ஈண்டு நான்கு செய்யுளாற் கன்மமலத்தினது காரண காரிய விலக்கணங் கூறிய ஆசிரியர் இனி ஒரு செய்யுளால் மேற்கூறிப் போந்தவை யெல்லாம் அனுவதித்துக் கொண்டு பாசமாவது இத் துணைப்பகுதி யென்பதூஉம், அதன் ஏற்றுமி லிதுவென்பதூஉந் தொகுத்துக் கூறுவான் தொடங்கினார்.

32. மோகமிக உயிர்கள்தொறும் உடனாய் நிற்கும்
மூலஆ ணவம்ஒன்று முயங்கி நின்று
பாகமிக உதவுதிரோ தாயி ஒன்று
பகர்மாயை ஒன்றுபடர் கன்ம மொன்று
தேகமுறு கரணமொடு புவன போகச்
செயலாரு மாமாயைத் திரட்சி ஒன்றென்(று)
ஆகமலம் ஐந்தென்பர் ஐந்தும் மாறு(து)
அருளென்ப தரிதென்பர் அறிந்து ளோரே. கச

(உரை) மோகமிக . . . ஆ ணவமொன்று - ஆன்மாக்க டோறும் அனுதிசையோகமாய் அவாவே சொரூபமாய் நிற்கும்

மூலமலத்தின் காரியமாகி மிகுதியும் மயக்கத்தைச் செய்யும் ஆணவ மல மொன்று ; முயங்கிநின்று பாகமிக உதவுதிரோ தாயி ஒன்று - மும்மலத்துக்கும் அனுகூல சத்துருவாய் நின்று சேட்டிப்பித்துப் பாகப்படுத்துஞ் சிவசத்தியை மலமென் றுபசரித்துக் கூறப் படுந் திரோதாயி யொன்று ; பகர்மாயை ஒன்று - உருவாதி சது விதமாய்ப் பந்தஞ் செய்யுமென்று மேலே கூறப்பட்ட மாயைமல மொன்று ; படர் கன்ம மொன்று - உயிர்தோறும் விருப்பு வெறுப்பு ரூபமாய்ப் பொருந்தப்பட்ட கன்மமல மொன்று ; தேகமுறு கரண மொடு - உயிர்தோறும் தனித்தனி வேறு வேறு முப்பத்தாறாய்த் தூலசூக்குமமென் றிருவகைத் தனுவாகியும் உட்கரணம் புறக்கரண மென் றிருவித கரணமாகியும் ; புவன போக - ஏகநிலையாக முப்பத்தாறு விதமாய் நிலைபெற்றுப் புவனமாகியும் போகமாகியும் ; செய லாரு மாமாயைத் திரட்சி யொன்று-இவ்வாறு அசாதாரணம் சாதா ரணமென் றிருவிதமாய் அனேகங் கூட்டரவாய் விரிந்து தொழிற் படும் பெரிய மாயேயமல மொன்று ; ஆகமலம் ஐந்தென்பர் - இவ் வாறு ஐந்துவித பாசமென்று சொல்லப்படும் ; அற்றாகலினன்றே 'இம்மல மூன்றி னோடு மிருமல மிசைப்ப னின்னு' [சிவஞானசித்தியார், ii, 86] மென் றெடுத்துக்கொண்டு மாயையின் காரியத்தை மாயேயமல மென்றார் வழிநூலாசிரியரும். ஆகமங்களிற் சாமானிய மாய் ஓரோரிடங்களில் ஓரியைபுபற்றிக் கூறும் வசனங்களைப்பற்றி மாயேய மலத்தை மாயையி னடக்கி வயிந்தவ மோர் மலமெனக் கூறுவாரு முளர். வயிந்தவமாவது அசுத்த மாயைபோலப் பரிணமிப்பதின்றிப் படங்குடிலாவதுபோல விரிந்தொடுங்குவதாகலானும் அது மாயேயமலம் முப்பத்தாறு விதமெனக் கூறுவதில் ஐந்து வகையாய் அதனோடு சேர்ந்துவருமாகலானுஞ் சுத்த மாயையில் மலரகிதனுக்கன்றி மலசகிதனுக்குத் தொழிலின்மையானும் வழிநூலாசிரியர்க்குத் திருநாமஞ் சகலாகம பண்டிதராகையானும் அந்நூலைப் பகைத்துப் பொருள்கோடல் மிகையாமென் றொழிக. அந்நூற்குச் சித்தாந்த சிரோமணியாகிய நமது சிவஞானச் செல்வராற் செய்யப்படும் பொழிப்புரையில் அது வரையறுத் துரைசெய்ததுங் காண்க. அற்றேற் காரண காரியங்கட்குத் தம்முட் பேத மின்மையின் மாயேய மலமு மாயையினடங்கவுமாகுமேயென்னில், மும்மலங்களினு மியைந்துநின் றேவுஞ் சிவசத்தி பராசத்தியி னடங்குமாயினுங்

தொழில் வேற்றுமைபற்றி வேறுவைத் தெண்ணப்படுவதுபோல அவைகட்குந் தொழில் வேற்றுமைபற்றி வேறுவைத் தெண்ணுவதாம். மாயைக்கும் மாயேயங்கட்குந் தம்முட் டொழில்வேற்றுமை யாதோவெனில் மாயாமலம் பந்தஞ் செய்தலும் மாயேயமலம் ஆன்மாவி னறிவை ஏகதேசப்படுத்தலுமாகலின் இது வேற்றுமையே யாம்—ஐந்து . . . அறிந்துளோரே - இவ்வைந்தின் தொழிலாகிய போத்திருத்துவம் போகம் பந்தம் சுட்டுணர்வு இந்நால்வகையுஞ் செலுத்துதல் ஆகவைந்து தொழிலும் மாறினாலன்றி ஆன்மா அருளைப் பொருந்துவது அரிதென்று அறிவுடையோராற் கூறப்படும். கூஉ

'பலகலை' முதல் 'மோக'மீறாய் இருபது செய்யுளாற் பதிபசுபாசங்கட்கு இலக்கணங்கூறிப் பசுலட்சணங் கூறு முகத்தாற் கேவல சகல சுத்தங்கட்குத் தொகை கூறிப் போந்த ஆசிரியர், இனிப் பதினேழு செய்யுளால் அந்தக் கேவல சகலங்கட்கு வகையும் விரிவுஞ் சுத்தத்திற்கு வகையுங் கூறுமுகத்தாற் பதிபசுபாசங்களதுண்மை வலியுறுத்துவான் தொடங்கி முதற்கண் நான்கு செய்யுளாற் கேவலத்தியல்பு கூறுமுகத்தால் ஆணவமலத்தின துண்மை தடைவிடைகளால் வலியுறுத்துவான் தொடங்கினர்.

அவத்தை யியல்பு

33. ஓங்கிவரும் பலஉயிர்கள் மூன்றவத்தை பற்றி
உற்றிடுங்கே வலசகல சுத்தமென உணர்க
ஈங்குவரும் கலாதியொடு குறிஉருவம் ஒன்றும்
இன்றிமல மன்றியொன்று மில்லையெனும் இயல்பாய்
ஆங்கறிவை அறிவரியன் அறிகருவி அணையா
ஆதலினால் இருள்மருவும் அலர்விழிபோல் அதுவாய்
நீங்கும்வகை யின்றிநித்த வியாபகமாய் அங்கண்
நிற்பதுகே வலமென்று நிகழ்த்துநூலே. கூஈ

(உரை) அந்வயம். பலஉயிர்கள் மூன்றவத்தை பற்றி - சர்வான்மாக்களும் மூன்றவத்தையைப் பொருந்தி ; உற்றிடும்-அது சார்வாகப் பாச நீக்கத்தைப் பொருந்தும் ; அவத்தை சார்வாகப் பாசநீக்கமுறுவதெக்காரணத்தா லென்னில்—ஓங்கிவரும் ஆதலினால் - அவத்தைப்

படவே அறிவு விளக்க மேற்கொள்ளுமாகையினாலே ; மூன்றவத்தை யாதோவென்னில்—கேவல சகல சுத்தமென வுணர்க - கேவலமென்றுஞ் சகலமென்றுஞ் சுத்தமென்றுங் கூறப்படும் ; கேவலாவத்தையினும் பாச நீங்குமோவெனில்—ஈங்குவரும் - கேவலத்தில் அதீதத்தினின்றே அஞ்சவத்தைப்படினுஞ் சகலாவத்தையினுஞ் சுத்தாவத்தையினுமே பாச நீக்கமுறுமாயினும் ஆண்டு அதிசூக்கும பஞ்சகிருத்திய வுண்மையிற் பாசநீக்க முண்டென்றே கூறப்படும். அற்றாகலினன்றே 'கேவல மலத்தி னுண்மை' [அம்பலவாண தேசிகர் தசகாரியம், 7] யென்றார் எமது ஆசிரியரும். அதனியல் ஏதோவெனில்—இன்றி என்பதனை யாண்டுங் கூட்டுக.—கலாதியொடு இன்றி - கலாதியாகிய போக காண்டங்களோடு செயற்கை யில்லாதவனாய் ; குறியின்றி - இச்சையில்லாதவனாய் ; உருவமின்றி - தேகமில்லாதவனாய் ; ஒன்றுமின்றி - ஒன்றினுஞ் சுதந்தரமின்மையிற் கர்த்தா அல்லனாய் ; மல மன்றியொன்று மில்லையெனு மியல்பாய் - மலமேயா யிருத்தலாற் செயல்களில்லாதவனாய் ; ஆங்கறிவை அறிவரியன் - அவ்விடத்துந் தன்னைவிட்டு நீங்காது உடனாயிருக்கு மறிவை யறிதற்கு ஞானமில்லாதவனாய் ; அறிகருவி அணையா - குணாதி போக்கிய காண்டங்களோடுஞ் செயற்கை யில்லாதவனாய் ; அற்றாகலி னன்றே 'அராகாதி குணங்களோடுஞ், செறிவில' [சிவஞான சித்தியார், iv, 38] னென்றார் வழிநூ லாசிரியரும் ; இருண்மருவும் . . . வகையின்றி - மலத்தைவிட்டு நீங்குதற்கோர் ஏதுவுமின்றி மலமேயாய் நிற்றலால் இருளில் அலர விழித்திட்ட விழி பதார்த்தமொன்றையு மறியாத முறைமைபோலப் போகத்திற் கொள்கையில்லாதவனாய் ; நித்த - தோற்றக் கேடுக ளில்லாதவனாய் ; வியாபகமாய் - ஏகதேசத தன்மை யில்லாதவனாய் ; அங்கண் . . . நூலே - இங்ஙன மின்மைகூறிய பத்துக் காரியமு மில்லாதவனாய் இருண்மலத்தி லழுந்தி நிற்பது கேவலாவத்தையென்று சிவாகமங்களிற் கூறப்படும்.

ஈண்டுத் தோற்றக் கேடுகளென்றது அறிதற்றொழிலின்மேற்று. ஏகதேச மென்றது சுட்டுணர்வின்மேற்று. குறியின்றி யென்பதற்கிச்சை யில்லாதவனெனப் பொருள்கூறியது, இச்சையைத் தொழிற்படுத்துங் கலாதியோடு சார்வாய் வைத்தலானும், வழிநூலில் 'அறிவில னமூர்த்த' [சிவஞான சித்தியார், iv, 38] னென்னுஞ் செய்யுளிற் குறியிலனென்பதற்கு எமது சிவஞானச் செல்வர் பொருள்

கூறிய வாற்றானுமென் றறிக. இப்பத்துக் காரியமு மில்லாத இடங் கேவலம், அவையுண்டான இடஞ் சகலம், உண்டானவை நீங்கின இடஞ் சுத்த மென்றறிக. அற்றாகலினன்றே 'அறிவில னமூர்த்த' னென்றெடுத்துப் பத்துக் காரியமு மின்மை கூறினார் வழிநூ லாசிரியரும். கலாதி, குணாதி, இச்சை, ஞானம், கிரியை, உருவம், முதன்மை, போகப்பற்று, அறிதற் றொழிலுண்டாத லொடுங்குதல், சுட்டுணர்வு ஆகப் பத்துக் காரியமுமில்லாம லிருப்பதே கேவலம். ஈண்டுக் கூறப்படுங் கேவலம் அனாதி கேவலமாகலிற் 'கேவ லந்தன் னுண்மை' [சிவஞான சித்தியார், iv, 37] யெனக் கூறிய கேவலம் இதுவென மலையற்க. கேவலமாவது, அனாதிகேவலம், காரண கேவலம், காரியகேவலம், நித்தியகேவலம், பிரளயகேவல மென்றைவகைப் படும். இதில் முன்னையது மலத்தினுண்மை; பின்னையது அதிசூக்கும பஞ்ச கிருத்தியவுண்மை; மூன்றாவது சாக்கிரத்தினின் றைந் தவத்தைப் படுமா றிகலிவருங் கேவலத்துண்மை; நான்காவது அதீதத்தினின்றே ஐந்தவத்தைப்படுந் தன்னுண்மை; ஐந்தாவது பிரளயகாலத்தில் மாயையி லொடுங்குமுண்மை யென்றிவ்வாறு கேவல இலக்கணங்களைப் பிணங்காது மலைவறக் கொள்க. இனிச் சகலத்தினுஞ் சுத்தத்தினும் ஆண்டாண்டுப் படுங் கேவலங்களி னுண்மைகள் ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகுமாகலின் அவற்றைக் குருமுகமா யறிக. ௩௩

பிரபஞ்சத்திற்கு வேறாக இறைவனில்லை யென்றும், உயிர்களில்லையென்றும், கன்மமில்லையென்றும், மாயையில்லை யென்றுஞ் சாதித்துத் தடைவிடைகளால் ஆண்டாண்டு வலியுறுத்திய ஆசிரியர் ஆணவமலத்தை அவ்வாறு தடைவிடைகளாற் சாதியாதொழிந்தமை யின் ஆணவமல மென்பதொரு பொருளுண்டோ இல்லையோ வென்னு மையத்தின்கண் அயிக்கவாதசைவர் மதம்பற்றி நிகழும் ஆசங்கை நீங்குமுகத்தால் ஆணவமலத்தினுண்மை மூன்று செய்யுளாற் சாதித்துக் கேவலாவத்தையை வலியுறுத்துவான் றொடங்கினார்.

34. இன்மைமலம் மாயைகன்மம் என்றிரண்டே இறைதான்
 இலங்குபல உயிர்களும்முன் புரிந்தஇரு வினையின்
தன்மைகளால் எவர்களுக்குந் தனுகரண புவனம்
 தந்திடும்இங் கிதனாலே இருபயனும் சார்ந்து

கன்மமெலாம் நேராக நேராதல் மருவக்
கடவுள்அரு ளால்எவையுங் கழித்திடுவன் அதனாற்
பின்மலமா னவைஅணுகா பெருகொளிமுன் புளதே
பெற்றிடுமென் றித்திறமென் பேசு மாறே. கசு

(உரை) இன்மைமலம் - ஆணவமலமென ஒரு பொருளுண் டென்பதில்லை ; மாயைகன்மம் என்றிரண்டே - மாயாமலம் கன்ம மலம் என்றிரண்டுமே யுள்ளன; இறைதான்-கர்த்தாத்தான் இயல்பாக அறிந்து ; இலங்குபல வுயிர்களும் - அறிவுள்ளனவாகிய சர்வான்மாக் களும் ; முன் புரிந்தஇரு வினையின் தன்மைகளா லெவர்களுக்குந் தனுகரண புவனம் தந்திடும் - முன்னே ஆர்ச்சித்த வினைக்குப் பின் னாலே தனுகரண புவனமூன்றுங் கொடுக்கும் ; இங்கிதனாலே யிரு பயனுஞ் சார்ந்து - அந்தத் தனுகரண புவனத்துவாரமாக வினைக் கீடாகிய சுகதுக்க மிரண்டும் பொருந்தும் ; கன்மமெலா நேராக-இவ் வாறு புசித்து வரவே கன்மபரிபாகம் பிறந்து ; நேராதல் மருவ - சத்தினிபாதம் பதிந்தவிடத்து ; கடவுளரு ளாலெவையுங் கழித்திடு வன் - முதல்வன் தனது திருவருளினாலே மாயை கன்மங்களையெல் லாம் நீக்குவிப்பன் ; அதனாற் பின்மலமா னவைஅணுகா - ஆதலால் முன்புபோலத் திரும்ப மாயை கன்மங்கள் வந்து பொருந்தா ; அவை பொருந்தா தொழியவே—பெருகொளிமுன் புளதே பெற்றிடு மென்று-அணுதியே தனக்குள்ளபேரறிவு பிரகாசித்து அந்த அறிவிலே கலந்துவிடுமென்று பெரிய அயிக்கவாத சைவாகமங் கூறியிருக்கவும்; இத்திறமென் பேசு மாறே - அவ்வாறின்றி யதற்கு வேறா யொரு மலமும் அதனால் ஓர் அவத்தையு முண்டெடன்பதற்கு ஏது காரணம்? எனவே, அயிக்கவாத சைவர் கூறியதி விழுக்கென்னை யென்பது கருத்து. ௩௪

இனி அயிக்கவாத சைவர் கூற்றிற் கிழுக்குண்மை கூறுமுகத் தால் ஆணவமலத்தின துண்மை சாதித்துக் கேவலாவத்தையை வலி யுறுத்தற் கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது.

35. மாயைமுத லெனவினையின் பான்மைமுத லெனவே
மன்னுபனை விதைமரபின் மயங்கும்மலம் சுத்தற்(கு)
எயுநெறி யென்கொல்அதன் இயல்பாயின் முத்தி
என்பதென்மற் றிவைநிற்க இருங்கலாதி உணர்வாய்

மேயபின்நற் றன்னுருவம் விளங்காமை விளக்கும் [ள்
மிகும்உலகந் தனில்என்னில் இவைவிடுங்கால் உணர்வு
தோயுநெறி இலதாதல் அறியாமை யெனநீ
சொல்லியது மலமென்பர் துணிந்துளோரே. கஎ

(உரை) அந்வயம். மாயைமுத . . . முதலெனவே - இரண்டு மலமே யுள்ளனவென்போரிடத்தில் மாயை முந்தினதோ கன்மம் முந்தினதோவென்று ஒருவன் கேட்கப் புகுமாயின் ; பனைவிதை மாபின் மயங்கும் - பனை முந்தினதென்றும் அதன் விதை முந்தினதென்றுங் கூற அறியாது மயங்கும் முறைபோலாகு மாகையால் இவ்விரண்டுக்குங் காரணமாக மலமென ஒரு பொருளுண்டென்றே கூறவேண்டிவரும் ; அது நிற்க—மன்னுஞ் சுத்தற்கும் மலம் ஏயும்நெறி யென்கொல் - முன்பே பேறறிவுடையனு யிருக்குஞ் சுத்தனை இந்த மலங்கள் வந்து பொருந்தக் காரணம் ஏதென்னில்; அதனியல்பாயின்-அது சுத்தனிடத்திலே வந்து பொருந்துவதே இயல்பென்றால் ; முத்தி யென்பதென் - அப்போது ஒருவரும் மோட்சமடைவார்களென்பதில்லை; அது மீண்டும்மீண்டும் வந்து பொருந்துமாகையால் இவ்விரண்டு மலத்திற்கும் வேறாய் அனாதி பந்தமாய் ஒருமல முண்டென்றே கூறவேண்டிவரும்—மற்றிவை நிற்க - இந்த ஏதுவும் நிற்க ; இருங்கலாதியுணர்வாய் மேயபின் - கலையாதி தத்துவங்கள் இச்சா ஞானக்கிரியைகளை விளக்கி அறிவைக் கொடுக்குமிடத்து ; நற்றன்னுருவம் விளங்காமை - அப்போது தனக்குள்ள பேரறிவு பிரகாசியாதிருப்பானேன் ; விளக்கும் மிகும்உலகந் தனில்என்னில்-கலையாதிகள் பேரறிவைத் தடைபடுத்திச் சுட்டுணர்வை விளக்குமென்னில் ; இவைவிடுங்கால் உணர்வுள் தோயுநெறி இலதாதல் - கலையாதி தத்துவங்கள் நீங்கினவிடத்து ஒன்றையு மறியாதிருப்பானேன் ; அறியாமை - அது அறியாமையென்று சொல்லப்படும் ; என நீ சொல்லியது மலமென்பர் துணிந்துளோரே-நீ அறியாமையென்று சொன்னதுண்டே அதுவே ஆணவ மலமென்றும் அதனுண்மையே கேவலாவத்தையென்றுஞ் சிவாகமத்துணி வுணர்ந்தோராற் கூறப்படும்.

இங்ஙனம் அனுமானப் பிரமாணத்தால் இரண்டு விதமாகவும், அனுபவப் பிரமாணத்தால் ஒருவிதமாகவுங் கூறி, ஆக மூன்று விதத்தாலும் அயிக்கவாதசைவர் கூற்றிற் கிழுக்குண்மை கூறுமுகத்தால்

ஆணவ மலத்தினதுண்மை சாதித்து மேல் அது வலியுறுத்தியவாறு நுண்ணுணர்விஞெ லறிக. ௩௫

இனி, ஆணவமலத்திற்குங் கேவலத்திற்குந் தம்முள் வேற்றுமை பெரிது முளதாதல் கூறுமுகத்தால் அம்மலத்தின் ஞெழில் வலிமை கூறி மேல் அது வலியுறுத்துதற் கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென் பது. அங்ஙனம் அறியாமையென்று சொன்னதை மலமென்பதே நியமமாய்க் கொள்ளாது கேவலமே யென்ருலும் அல்லது உயிரின் குணமே யென்ருலும் படும் இழுக்கென்னையெனின்,

36. அந்நியமா னவைஉணர்த்தி அநந்நியமாய் நிறைந்த
அறிவறியா மையினுனும் அருள்நிலவும் காலம்
தன்னில்அவ னேயாவு மாய்நின்ற தொன்மை
தாமுணர்த லானும்உயிர் தானெனவொன் றிலதாய்
மன்னியிடும் மலமாயை கன்மங்கள் மாறி
வந்திடும்இங் கிதுவழுவா தாதலினுல் மனத்தால்
உன்னரிய திருவருளை ஒழியமலம் உளதென்(று)
உணர்வரிதாம் அதனுண்மை தெரிவரிதாம் உனக்கே.

(உரை) அன்னியமா னவைஉணர்த்தி - கேவலத்தில் அறியாமையே சொருபமாயிருந்த ஆன்மாவிற்குச் சகலத்தில் தனக்கன்னியமாயிருக்கிற அறிபதார்த்தத்தைச் சுட்டுணர்வால் விபரீத வுணர்வை விளக்குதலாற் கேவலம் நீங்குதலானும் ; அநந்நியமாய் நிறைந்த அறிவறியா மையினுனும் - அறிவுக்கறிவாய் வியஞ்சகமாய் நின்றறிவித்து இரண்டற நிற்குந் திருவருளை அப்போது அறியவொட்டாமல் மறைத்திருக்கையால் அறியாமை நீங்காமையானுங் கேவலத்திற்கு வேருக மலமுண்டென்றே கொள்ளப்படும்;ஆகில் உயிர்க்குணமென்ன லாமோ வெனில் - அருணிலவும் . . . முணர்தலானும் - உயிர்க்குணமாகில் ஒரு நாளும் நீங்காதிருக்கவேணும் அவ்வாறின்றி 'இருவினைச் செயல்க ளொப்பிலீசன்றன் சத்திதோயக் குருவருள் பெற்' [சிவ ஞான சித்தியார், iv, 40]ற காலத்து அந்த அறியாமை நீங்கித் தன்னி லிரண்டற்ற முதல்வ ' னுலகெலாமாகி வேருய் உடனுமாய் ' [ஷை ii, 1] நின்ற முறைமையை அறிதலானும் உயிர்க்குணத்துக்கு வேருக மலமுண்டென்றே கொள்ளப்படும் ; அவ்வாருய் ஒரு மலம் நின்று செய்யுங் கிரம மேதென்னில்—உயிர் தானெனவொன் றிலதாய்

மன்னியிடும் மலம் - அறிவே சொரூபமான உயிரை மறைத்து உயிரென் றொரு முதலை வேறு காணப்படுமாறின்றி உயிர்க்குணமே போலப் போதத்திலே நிலைபெற்று நிற்குமது மலமெனப்படும்; கேவலத்திற்கும் இந்த மலத்திற்கும் வேற்றுமை யெதெனில்; மாயை கன்மங்கள் மாறி வந்திடும் - கேவலமானது மாயை கன்மங்களாலே நீக்கப்பட்டு மாறிமாறி வரும்; இங்கிது வழுவாது - இந்த மலமானது மாயை கன்மங்களாற் கேவலம் நீங்கின காலத்தும் அந்த மாயை கன்மங்களையுந் தன்னோ டியைத்துக்கொண்டு விபரீத வுணர்வை விளக்கி நிற்பதன்றி நீங்காது; வழிநூலாசிரியரும் 'மாயை கொடு மலமொழிப் பன் முன்னே' [சிவஞானசித்தியார், ii, 52] னென்று வரையறை செய்திருக்கவும் ஈண்டு இவ்வாறு கூறியது எதென்னில் உவர்சாணிகள் புடைவையிலுள்ள அழுக்கொடு சேர்ந்து அதை நீங்குந் தன்மை செய்விப்பதன்றி நீங்கி யொழியாதவாறுபோல மாயை கன்மங்களும் மலத்தொடு கூடி மலமாகவே நின்று அது நீங்குந் தன்மைக்குப் பாகம் வருவித்து அது நீங்குங்கால் அதனோடு தானுங் கூடவே நீங்குமென்றறிக. அற்றாகலினன்றே 'குருவருள் பெற்று ஞான யோகத்தைக் குறுகி முன்னைத், திரிமலமறுத்' [சிவஞானசித்தியார், iv, 40] தென்றார் வழிநூலாசிரியரும்— ஆதலினால் - கேவலம் சகலத்தாலே நீங்கும், இந்த மலம் கேவல சகல மிரண்டினும் பாகப்பட்டுச் சுத்த மொன்றினுமே நீங்கும். இதுவே அவற்றுட் பேதமென்றறிக—மனத்தா லுன்னரிய திருவருளை யொழிய - வாக்கு மனோதீத கோசரமாகிய முதல்வனது திருவருளை உயிர் அறியாதபடி மறைத்ததுமன்றி; மலமுளதென்று உணர்வரிதாம் - மலமென்று ஒரு பொருளுண்டென்று தன்னையுங் காட்டாது; அற்றாகலினன்றே 'இருபொருளுங் காட்டா திது' [திருவருட்பயன், iii, 3] வென்றார் நூலாசிரியரும்—அதனுண்மை தெரிவரிதாமுனக்கே - பசுஞான நீங்கினா லன்றி அந்த மலத்தினுண்மையை அறியக் கூடாது.

இதனாற் கேவலத்துக்கும் மலத்துக்கும் பேதங் கூறுமுகத்தால் உயிர்க் குணத்துக்கு வேறாக மலமுண்டென்னச் சாதித்து அதன் றொழில் வலிமை கூறுவதோடு உடனிகழ்ச்சியாய்க் கேவலத்தியல்பு வலியுறுத்தியவாறு காண்க. ௩௬

இந்நான்கு செய்யுளில் முதற்கண்ணொன்றாற் கேவலத்தின் வகையும் அதன்பின் மூன்றாலும் அதன் விரிவுங் கூறிய ஆசிரியன் இம்

பதினொன்றேகாற் செய்யுளாற் சகலாவத்தையினது வகையும் விரிவுங் கூறுவான் தொடங்கினார். மேலே பசுலட்சணங் கூறும் ' எண்ணரிதாய் நித்தமா ' யென்னுஞ் செய்யுளில் 'இருவினையின் றன்மைகளுக் கீடான வாக்கை, யண்ணலரு ளானண்ணி யவையவரா யதனா லலகி னிகழ் போகங்க ளருந்து மாற்றாற்,புண்ணியபா வம்புரிந்து போக்குவர வுடைத்தாய்ப் புணரு' மெனச் சகலாவத்தையின் தொகை பத்து லட்சணமாய்க் கூறிப் போந்தமையின் ஈண்டு அதற்கு வகையும் விரிவும் இரண்டு விதமாய்க் கூறுவதாம். முதற்கண் வருந் தொகை பத்து லட்சணமாதலிற் கேவலத்தில்லாத பதது லட்சணமு முளனாதல் யாங்ஙனமெனில், ஆக்கை யண்ணலருளால் நண்ணி - தேகமுளனாதல், அவையவராய் - கலையாதி செயற்கை யுளனாதல் குணாதி செயற்கை யுளனாதல், அதனால்-இருவகைத் தத்துவங்களாலும் விளங்கிய இச்சை ஞானங் கிரியை மூன்றுமுளனாதல், அலகினிகழ் போகங்களருந்தும் - போகப் பற்றுளனாதல், ஆற்றாற் புண்ணிய பாவம் புரிந்து - முதன்மை யுளனாதல், போக்குவரவுடைத்தாய் - ஏகதேசத் தன்மை யுளனாதல், புணரும்-அண்டசஞ் சுவேதச முற்பீசஞ் சராயுசமென்னு நான்கில் அஉ லட்சபேதமும் மாறிப்பிறந்து அறிவு வேறுபட்டு அறிதற்றொழில் தோற்றக்கே டுளனாதல் ஆகக் கேவலத்தில் இல்லாத பத்துஞ் சகலத்துண்டாயவாறு ஆண்டுத் தொகை கூறியவற்றுள் அடங்கி விளங்கிய வாறு காண்க. அற்றாகலினன்றே 'உருவினைக்கொண்' டென்று எடுத்துச் 'சென்று திரிதரு' [சிவஞானசித்தியார், iv, 39] மென்று முடித்துப் பத்துக்காரியமும் உண்டாதலே சகலமெனக் கூறினார் வழிநூலாசிரியரும். இந்தப் பத்துவகையும் நீங்குவதே சுத்தமெனக் கொள்க. இனி அதன்வகை வருமாறு :

37. புகலுமலம் ஒழித்தற்குக் கலாதிமுதல் மாயை
பொருந்தியிடும் அரனருளாற் போதம் தீபம்
சகலமெலாம் உடனுய வாறு போலும்
தரும்அருளே மலம்உயிர்கள் சாராமல் மறைக்கும்
இகலிவரும் இவையுணரின் இருள்வெளியாந் தன்மை
எய்தும்இவை தன்செய்தி இலங்கும் விந்துப்
பகர்வரிய உணர்வாகி ஒளியாய் உள்ளப்
பான்மையினல் ஒருநாதம் படருந் தானே. ௧௯

(உரை) புகலுமலம் ஒழித்தற்கு - இங்ஙனங் கூறிப் போந்த ஆணவமலத்தை நீக்குதற்கு ; கலாதிமுதல் மாயை பொருந்தியிடும் - கலை முதலிய மாயா தத்துவங்கள் வந்து பொருந்தும் ; சடமாகிய மாயா தத்துவம் பொருந்துவதில் மலம் நீங்கி அறிவு விளங்குமோ வெனில்—அரனருளாற் போதந் தீபம் - சிவசத்தி திரோத ரூபமாய் நின்று செலுத்துவதாற் றீபம் இருளை நீக்குவதுபோல் மலத்தைச் சிறிது நீக்கி ஞானக்கிரியைகளை விளக்கும் ; சகலமெலாம் உடனுய வாறுபோலுந் தரும் - சர்வ விடயங்களையுந் தனது விடயம்போலப் பற்றுமாறு நிகழ்விக்கும்; இந்த ஞானத்தால் அதை விளக்குஞ் சிவசத்தியை யறியலாமோவெனில்—அருளை உயிர்கள் சாராமல் மலம்மறைக்கும் - அந்தச் சிவசத்தியை உயிர்கள் அறியாதபடி பாசமானது அறிவைத் தடைபடுத்தும்; கேவலாவத்தை அப்பொழுதெங்கேயெனில்—இகலிவரும் - சகலப்பட் டறியுமிடத்துங் கேவலமான துயிரறிவைக் கீழேயீர்த்துக்கருவிகளோடு பொருந்தாமற் றடைசெய்து அதனாற் சகலத்தினும் அவத்தைப்பேதம் நிகழ்விக்கும்;[இவையுணரின்-] அதுஎன் போலெனில்—இருள்வெளியாந் தன்மை எய்தும் - இருளானது ஆகாசத்தைப் பந்தித்து நின்றுகொண்டு விளக்கற்றம் பார்த்து மறைப்பது போலாகும் ; இவை தன் செய்தி - இது சகலாவத்தைக் கிரமத்தின் வகை; இனி விரிவேதென்னில்—இலங்கும் விந்துப் . . . தானே - கலையாதி விளக்குப்போல் ஞானக் கிரியைகளை விளக்குமுறையேதென்னிற் சுத்தமாயையி னுண்டான விந்து தத்துவத்தினின்றும் பேச்சிறந்த அறிவாய்ப் பிரகாசமாய் ஆன்மாக்கள் கன்மத்துக் கீடாகச் சூக்குமை வாக்கானது ஒரு நாதரூபமாய் உந்தித்தானத்திற் பொருந்தும். ௩எ

38. வந்தடைந்து பின்னமாய் வன்னங்கள் தோற்றம்
வரும்அடைவு படஒடுக்கி மயிலண்ட சலம்நேர்
சிந்தைதனில் உணர்வாகும் பைசந்தி உயிரிற்
சேர்ந்துவரும் அவைமருவும் உருஎவையும் தெரித்து
முந்தியிடும் செவியில்உறு துள்ளுணர்வாய் ஓசை
முழங்கியிடும் மத்திமைதான் வைகரியில் உதானன்
பந்தமுறும் உயிரணைந்து வந்தமொழி செவியின்
பால்அணைய நினைந்தபொருள் பகரும் தானே. ௨0

(உரை) அந்வயம். பைசந்தி உயிரிற் சேர்ந்து வந்தடைந்து - இனிப் பைசந்தி வாக்கானது உந்தித் தானத்திற் பிராணவாயுவோடுங் கூடவந்து பொருந்தி; பின்னமாய் - சூக்குமை வாக்காற் பிறந்த நாதத்தைப் பிராணவாயுவால் உந்தச் சன்னுபின்னமாகச் சிதறி ; வன்னங்கள் தோற்றம் வரும் அடைவு படஒடுக்கி - அது அக்கரங்களாகப் பிரிந்து தோன்றுமுறை பாகப்படுமளவில் அதைத் திரட்டி;மயிலண்டசல்மநேர் - மயில்முட்டை பஞ்ச வன்னங்களையும் உருத்தெரியா தடக்கிய முறைபோல் அக்கரங்களை யுருத்தெரியாத நாதரூபமாய் அடக்கிக் கொண்டு ; சிந்தைதனி லுணர்வாகும் - இருதயத்தானத்தில் அறிவு பரிணமிக்கும்படி வந்து சேரும் ; மத்திமைதான் - இனி மத்திமை வாக்கானது ; வருமவை மருவும் உரு எவையுந் தெரிந்து - பைசந்தி வாக்காற் பின்னப்பட்டுத் திரண்டுவந்த நாதத்தை அட்சர ரூபங்களாக ஒழுங்குபெற நிறுத்தி ; முந்தியிடும் . . . முழங்கியிடும் - அவைகளைப் பிராணவாயுவோடுங்கூடச் செலுத்திக்கொண்டு அறிவுரூபமாய்ப் பரிணமித்துச் செவியிற் கேளாமல் ஓசை முழக்கமாய்க் கண்டத் தானத்தைப் பொருந்தும்; வைகரியில் உதானன் பந்தமுறும் - இனி வைகரிவாக்கானது உதானவாயுவோடுங் கூடப் பொருந்தி ; உயிரணைந்து . . . தானே - மத்திமை வாக்காற் றோன்றிய பிராணவாயுவோடுங்கூடக் கண்டத்தானத்தில் வந்த மொழிகளைச் செவிக்குக் கேட்பதாய்க் கன்மத்துக் கீடாக நினைந்த பொருளடங்கிய மொழியாகச் சேர்த்துத் தோற்றுவிக்கும்.

இச்சை ஞானங்களை அகத்தே நின்று விளக்குந் தத்துவங்களை முற்கூறாது புறத்தே சீவிக்கும் வாக்கை முற்கூறியது எதெனமலையற்க. சிவசத்தி அதிதேவதைகளைச் செலுத்த அதிதேவதைகள் சிவதத்துவங்களைச் செலுத்தச் சிவதத்துவங்கள் நாலுவாக்கையுஞ் செலுத்த வாக்குமூலமாக ஞானக்கிரியைகள் விளங்குவதாகலின் இது அனுபவத்தால் அறியற்பாலதேயாம். அற்றாகலினன்றே 'மூவகையணுக்க ளுக்கு முறைமையாய் விந்து ஞான, மேவின தில்லை யாகில் விளங்கிய ஞான மின்றா' [சிவஞானசித்தியார், i, 26]மென்றார் வழி நூலாசிரியரும். ௩அ

இனிச் சிவசத்தி சித்துக்குணர்வுஞ் சடத்துக்குச் செயலுங் கொடுக்குமிடத்து அதற்கு வேறாய் நின்றோ உடனாய் நின்றோ செய்

விக்குமென்னும் ஐயத்தின்கண் நிகழும் ஆசங்கை நீக்குமுகத்தால் மாயேய மலங்களை யேவுந் தன்மைகூறிச் சிவசத்தியின் பெருமை யறிவிக்குமிடத்து உயிர்களோடுடனாய் நின்றறிவிக்கு மென்பதில்லை வேறாக நின்றே இவைகளைச் செயற்படுத்துதல் மாத்திரையே, உயி ரறியுந் தன்மை யுண்டுபோலுமெனின்,

39. இத்தகைமை இறைஅருளால் உயிர்அறியும் அறிவுக்(கு)
ஈடாக வாடாதே ஈரிரண்டில் உரைத்த
வித்தைமுதல் ஐவரான் விளங்கு ஞானம்
மேவியிடும் எனஉரைப்பர் அசுத்த மாயை
வைத்தகலை தான்மூல மலம்சிறிதே நீக்கி
மருவும்வகை தெரிவிக்கும் வாயில்களின் பயனைப்
புத்திதர வித்தையிடை நின்றறிவை உயிர்க்குப்
பொருந்தியிடும் வகைபுணரும் புனிதசத்தி புணர்ந் [தே.

(உரை) இறைஅருளால் உயிரறியும்-உடனாக நின்றன்றி வேறாக நின்றறிவித்தல் கொண்டு உயிரறியாது ; அதென்போல வென்னில், விளக்கொளி கண்ணொளிக்கு வேறாக நின்று இருளை நீக்கியும் உடனாக நின்று கண்ணொளியோடு விளக்கொளியும் விரவிப் பதார்த்தங்களி னுஞ் சென்று பற்றினாலல்லது விளக்கிலிருக்குங் கண்ணொளி தானே தனித்து இருளிலிருக்கும் பதார்த்தத்தை யறியாத முறைமை போலாம். அற்றாகலினன்றே 'அன்னிய மிலாமை யானு மறிவினு ணிற்ற லானு, முன்னிய வெல்லா முண்ணின் றுணர்த்துவ னாத லானு' [சிவஞானசித்தியார், vi, 8] மென்றார் வழிநூலாசிரியரும் ; 'காண வன்றே, பூண்கின்ற வண்ணல்தன் போதமல் லாதில்லை' [கட்டளைக் கலித்துறை, 4] யென்றார் சிற்றம்பல நாடியாரும். ஆனால் உடனாக நின் றறிவித்தலே போதும் வேறாக நின்றறிவித்தல் வேண்டா வெனின்—அறிவுக்கீடாக-உடனாக நின் றறிவை விளக்கிச் செலுத்தி அந்த அறிவு புறத்தே சென்றறிதற்றாக; ஈரிரண்டில் . . . உரைப்பர் - இங்ஙனங் கூறிய முறையே நாலு வாக்குக்களையும் ஐந்து சிவதத்துவங்களையுஞ் செயற்படுத்தியதனால் அறிவு பிறக்குமென்று சொல்லப்படும்; ஆகவே, உடனாயும் வேறாயு மிருவிதமாகச் சிவசத்தி நின்றறிந் தறிவித் துபகரித்தாலன்றி உயிரறியாதெனன மேற்கொண்ட வாறாம். அற்றாகலினன்றே 'உள்ளும் புறம்பு மொழிவின்றி நின்றவள்

என்மை காட்டி '[இருபாவிருபது, 20] யென்றும், 'அறிதரு சிவனே யெல்லா மறிந்தறி விப்ப'[சிவஞானசித்தியார், v, 1]னென்றுங் கூறி ஞர் வழிநூலாசிரியரும். 'காண வுள்ளத்தைக் கண்டு காட்டலி' னென் றும்,'அவனுமவற்றது விடையத்தை யுணருமென்றது'[சிவஞானபோ தம், xi]என்றுங் கூறினர் முதனூலாசிரியரும். நாலுவாக்குந் தொழிற் படுமிடத்து ஞானக் கிரியைகள் விளங்குமுறை ஏதென்னில்—அசுத்த மாயை வைத்தகலை தான்மூல மலம்சிறிதே நீக்கி - மேற் கூறிப் போந்த அசுத்த மாயா காரியமாய் அனந்ததேவராற் றோன்றிய கலை யானது ஆணவமலத்தைச் சிறிது நீக்குவிக்கும்; வாயில்களின் பயனை - பஞ்சேந்திரியத் துவாரமாய்ச் சத்தாதி விடய ரூபமாய் வருஞ் சுகதுக்கத்தை; புத்திதர - பிரகிருதி மாயாகாரியமாய் உருத்திரதேவ ராற் றோன்றப்பட்டுப் பிரணவ பஞ்சாக்கரத்தாற் பஞ்ச கர்த்தாக்களா லேவப்பட்டுவரும் அந்தக்கரணங்களுட் புத்திதத்துவமானது சுகதுக் கத்தை நிச்சயம் பண்ணினவிடத்து; வித்தையிடை . . . வகைபுணரும் - கலையோடு தோன்றிய வித்தையானது ஆன்மாவுக் கும் புத்திக்கும் நடுவே நின்று சுகமிது துக்கமிது வென்றறியும்படி ஆன்மஞானத்தை விளக்குவிக்கும்; இதுவே ஞானஞ் சீவிக்குமுறை மையாம்—புனித சத்தி புணர்ந்தே - ஆணவத்தை நீக்கவும் ஆன்ம ஞானத்தை விளக்கவும் சுகதுக்கத்தை நிச்சயிக்கவுமாகிய தொழில் சிவசத்தியின் தொழிலேயாம் அதைச் சடமாகிய தத்துவங்களைச் செயற்படுத்தி அந்தத் தத்துவத்துவாரமாய்ப் புறம்பே நின்று அறி வித்தும் ஆன்மாவினுள்ளே நின்று இவைகளில் ஆன்மாவைச் செலுத்தி உடனாய்நின் றறிவித்தும் நிற்பது சிவசத்தியேயாம். ௩௯

இச்சா ஞானக் கிரியா சொரூபனுவ தெப்படி யென்னில் உயிர் அறுதி மறைப்புடைய தாகையால் ஞான முதித்ததின்பின் அந்த ஞானத்து ளடங்கிய இச்சையன்றி இச்சைவழி ஞானமில்லை யென் பது 'எத்திற ஞான முள்ள தத்திற மிச்சை செய்தி' யென வரு. மாற்று லறிக. அவையாவன:

40. பேசரிய அராகம்தம் கன்மத்துக் கீடாப்
பெற்றதனில் ஆசைதனைப் பெருகுவிக்கும் நியதி
தேசமிகும் அரசர்தரும் ஆணை செய்தி
செய்தவரைத் துய்ப்பிக்கும் செய்கை போல

நேசமுறு தம்கன்மம் நிச்சயித்து நிறுத்தும்
நிகழ்காலம் கழிகாலம் எதிர்கால மென்றே
ஓசைதர வருங்காலம் எல்லைபலம் புதுமை
உறுவிக்கும் இறைசத்தி உடனாய் நின்றே. உஉ

(உரை) அராகம்தம் . . . பெருகுவிக்கும் - அராக தத்துவமானது ஈசுர தத்துவத்தா லியக்கப்பட்டுக் கன்மத்தளவி லறிந்த ஞானத்தின் வழியே இச்சையைத் தொழிற்படுத்தும்; நியதி . . . நிறுத்தும் - இனி நியதி தத்துவமானது ராசாக்கினைபோல நின்று இச்சையைப் பாகப்படுத்தி ஆர்ச்சித்த கன்மத்தளவில் கிரியையை நிச்சயம்பண்ணி நிறுத்தும்; பேசரிய இறைசத்தி யுடனாய் நின்றே. இவ்வாறு இச்சாஞானக் கிரியா சொரூபனாதற்கு வாக்கு மனாதீத கோசரமாகிய சிவசத்தி மூன்றுபேத சத்தியாகி வேறாயும் உடனாயும் நின்று செலுத்தும்; நிகழ்காலம் . . . உறுவிக்கும் - ஓசையென்பது ஞானத்திற் கேதுவாகிய வாக்கின் மேலாய் ஞானத்தை யுணர்த்தி நின்றது—காலமானது ஞானத்தை விகற்பித்துக் கழிகாலத் தெல்லையையும் எதிர்காலப் பலத்தையும் நிகழ்காலப் புதுமையையும் விளக்குவிக்கும்; ஆக அஞ்சு தத்துவங்களுந் தொழிற்படவே ஆன்மாப் போகத்திற் கொள்கையுடைய னாவன்.

அத் தத்துவங்களுக்குப் போக காண்டமெனப் பெயர்புனைந்ததும் இத் தொழிலை நோக்கியெனக் கொள்க. சo

41. ஐவகையால் உறுபயன்கள் நுகரவருங் காலம்
அதுபுருட தத்துவமென் றறைந்திடுவர் அறிந்தோர்
மெய்வகைய கலாசுத்தி தனின்இதற்கும் சுத்தி
மேவிபிடும் வகைதானும் விரும்பியநூல் விளம்பும்
செய்வகையின் தொடர்ச்சியினுத் தோன்றுவிக்கும் குணத்தின்
சேர்வுபுரி பிரகிருதி திரிகுணமாம் அவைதாம்
இவ்வகையிற் சாத்துவித ராசததா மதமாய்
இயம்புவர்கள் ஒன்றிரண்டு குணம்இயற்கை உடைத்தே.

(உரை) ஐவகையால் உறுபயன்கள் நுகரவருங் காலம்-கலை வித்தை அராகம் நியதி காலமென் றைந்து தத்துவங்களாலும் இச்சை ஞானங் கிரியை விளங்கிப் போகத்திற் கொள்கையுடையனை அவதரத்துப் புருட தத்துவமென் றொருமல மூண்டாம்; அதுபுருட தத்துவமென்

றறைந்திடுவ ரறிந்தோர்-ஆண்டு விளங்கிய போதநிலைக்குப் புருட தத்துவமெனப் பெயர் அறிவுடையோராற் கூறப்படும்; அற்றாகலினன்றே 'போதநிலை முடிந்தவழி புக்கொன்றி யுடனுறு' [பெரியபுராணம், திருஞானசம்பந்தர், 1253] ரென்றார் அருண்மொழித் தேவரும்;மெய் வகைய . . . விளம்பும்-சுத்தாவத்தை யனுட்டானங் கைகூடுங்காலத்து ஞானசாரியரால் அக்கலை முதலிய அத்துவாசுத்தி யடையுமிடத்துப் புருட தத்துவமுஞ் சுத்தியடையு முறைமை சிவாகம விரிவிற் கூறப் படும்; ஆறத்துவாவுஞ் சுத்தியடையுமிடத்துப் போகத்திற் கொள்கை யுடையனுதல் செய்யும் புருட தத்துவமலந் தீருமதுவே புருடன் சுத்தியடைதலாம்—செய்வகையின் தொடர்ச்சி-போகத்திற் கொள் கையுடையனுனபோது இச்சைஞானங்கிரியைகள் புறத்துச் சிவிக்கு முறைமை எங்ஙனமென்னில்; இங்குத் தோன்றுவிக்குங் குணத்தின் சேர்வுபுரி பிரகிருதி - இத்தக் குணதத்துவமானது அனந்ததேவரால் சுத்தமாயையிற் றோன்றுங் கலையினின்றும் உருத்திரதேவராற் றோன் றிய பிரகிருதி மாயையானது ஆன்ம தத்துவத்திற்குக் காரணமாய்க் குணத் திரட்சியாய்ப் பரிணமிக்கும்; திரிகுணமாம் . . . ராசததா மதமாம் - அந்தக் குணதத்துவமானது பதார்த்தச் சார்வால் சாத்து விதம் இராசதந் தாமதமென்று மூன்று குணமாகும்; இயம்புவர்கள் . . . உடைத்தே - அவைமூன்றுந் தனித்தனி யிரண்டு குணங் களை இயல்பாக வுடைத்தா யிருக்குமென் றறிவுடையோராற் கூறப் படும்.

முறையே திரிகுணமுந் திரிபதார்த்தச் சார்வாக இருக்கு மென் பது அவ்வக்குணக் கிரியைகளினு லறியப்படும். அற்றாகலினன்றே 'குணமொரு மூன்றுந் திருந்துசாத் துவிதமே யாக, விந்துவார் சடையா னுடமா னந்த வெல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின், வந்தபே ரின்ப வெள்ளத்திற் றிளைத்து மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தா' [பெரியபுராணம், தடுத்தாட்கொண்ட புராணம், 106] ரென்றார் அருண்மொழித் தேவரும். அவ்வக் குணக் கிரியைகள் முன்னர்ச் செய்யுளிற் கூறப்படும். சுக

இனி முக்குணங்களும் ஆன்மாவின் ஞானக்கிரியை இரண்டி னுந் தனித்தனி மேலிட்டுத் தத்தங் குணங்களை விளக்கு முகத்தாற் றனித்தனி இருவிதப்படுவது கூறுமுகத்தால் அதன் ஞெழில்களைப் பிரித்துக் கூறுதற்கு எழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பதாம்.

42. அலகில்குணம் பிரகாசம் லகுதைவியா பிருதி
அடர்ச்சிமிகுங் கவுரவம்அ நியமம்இவை அடைவே
நிலவிபிடும் மும்மூன்றும் உயிரொன்றில் கலந்தே
நிற்கும்இவை நிறைபுலனின் பயன்எவையும் கவரும்
குலவிவரு போகங்க ளிடமாய் மாறுக்
குறைவில்ஒளி யாய்அலகில் புலனிடத்தில் ஒருமை
பலவகையும் உடையதாய்ப் பரனருளாற் புந்தி
பஞ்சாசற் பாவகமும் பரிணமிக்குந் தானே. உச

(உரை) அலகில் குணம் - குற்றமில்லாத பதிச்சார்வான சாத்துவித குணமானது; பிரகாசம் - ஆன்மஞானத்தில் மேலிட்டபோது யாதொன்றை யறியுமிடத்துக் கூர்மையாக அறியும்படி ஞானத்தைத் தடையில்லாது விளக்கும்; லகுதை - கிரியையின் மேலிட்ட போது யாதொன்றைச் செய்யுமிடத்து மடிமை தோன்றா துன்முகமாய் மகிழ்ச்சியை விளக்கும்; வியாபிருதி - இனிப் பசுச்சார்வான இராசத குணமானது ஞானத்தின் மேலிட்டபோது விடயங்களில் விரைந்து பற்றும்படி ஞானத்தைச் செலுத்தும்; அடர்ச்சி - கிரியையின் மேலிட்டபோது விடய பதார்த்தங்களை முழுவதுந் தனதாக முயலும்படி செலுத்தும்; கவுரவம் - இனிப் பாசத்தின் சார்வாகிய தாமதகுணமானது ஞானத்தின் மேலிட்டபோது யாதொன்றையறியப் புகுமளவில் மமதை மேலிட்ட மடிமையைச் செலுத்தி அறிவைக் கீழ்ப்படுத்தும்; அநியமம் - இனிக் கிரியையின் மேலிட்டவிடத்து யாதொன்றை முயற்சிக்கினும் மடிமையுள்ளீடாய விபரீதத்தை நியமித்துத் துக்கத்தை அறிவிற் செலுத்தி நிற்கும்; இவை யடைவே நிலவிவரும் - இந்த ஆறு குணமுந் தனித்தனி திரிவித குணத்தின் காரியமாய் ஞானக்கிரியைகளின் மேலிட்டு நிற்கும்; மும்மூன்று முயிரொன்றிற் கலந்தே நிற்கும் - சாத்துவிதஞ் சுகவிளைவுக் கேதுவுந் தாமதந் துக்கவிளைவுக் கேதுவும் இராசதம் இருதலைக்கும் உடனியைந் தும் இவ்வாறு ஒன்பது குணமாக இச்சை ஞானங் கிரியைகளிற் கலந்து மேலாடிநிற்கும்; இவை நிறைபுலனின் பயனெவையுங் கவரும் - ஆன்மா இந்தக் குணத்தில் மிகுத்த குணமே சொரூபமாய்ச் சத்தாதி விடயங்களை யறியும்; புந்தி குலவிவரு போகங்க ளிடமாய் - புத்திதத்துவமானது சஞ்சிதத்தினின்றும் பாகப்பட்டு எதிர்ந்த சுக துக்கங்கள் வந்து சார்வதற்கு ஓரிடமாய்; அலகில் புலனிடத்தில்

மாறுக் குறைவிலொளி யாய் - சத்தாதி விடயங்களை அறியப் புகுதற்குத் தடையில்லாத ஞானரூபமாய்; பலவகையும் ஒருமை உடையதாய் - பலவிதமாய் நிகழும் ஐயங்களை நீக்கிப் பதார்த்தத்தை நிச்சயித்தற்கு ஒருமைப்பாடுடையதாய்; பஞ்சாசற் பாவகமும் - ௫௰ விதப் பாவகஞானமாய்; பரிணமிக்குந்தானே - அது சடமாவதற்கு இவ்வாறு ஞானமுளதோவெனில்; பரனருளால் - சிவசத்தி சங்கற்பத்தால் இவ்வாறு செயற்படும். ௪௨

43. ஆனதனு வதனிலுறும் அநிலனையும் இயக்கி
ஆங்காரம் நீங்காத அகந்தைக்கு வித்தாய்
யானலது பிறரொருவர் எனையொப்பார் புவியின்
இல்லையெனும் இயல்பினதாய் இந்திரியம் புலன்கள்
தாம்நுகரும் அளவில்அதில் முந்தியுறும் இச்சை
தானுருவாய்ச் சங்கற்ப சதாகதியும் தந்து
மானதமா னதுநிற்கும் சிந்தைநினை வையம்
வந்துதரு மனமொழிய வகுப்பொணுதே. ௨௫

(உரை) ஆங்காரம் - ஆங்கார தத்துவமானது; ஆனதனு வதனிலுறும் அநிலனையும் இயக்கி - கன்மம் புசித்தற்காக உண்டாகிய தனு நிலைபெறும்படி தசவாயுக்களையுஞ் செலுத்திக்கொண்டு; நீங்காத அகந்தைக்கு வித்தாய் - விட்டு நீங்குதற்கரிய ஆணவமலக் கிரியைக்கு மூலமாய்; யானலது . . . இயல்பினதாய் - தன் குற்றத்தை அறியாது அபிமானஞ்செய்து தன்னை மிகவும் மதித்தற் கிடமாய்; இந்திரியம் . . . முந்தியுறும் - இந்திரியங்களில் விடயம்வந்து பொருந்துமளவில் ஆன்ம சிற்சத்தி அவ்விடயத்தை மோதும்படி முந்திச் செலுத்திக்கொண்டு நிற்கும்; மானதமானது - இனி மனதத்துவமானது; இச்சை தானுருவாய் - ஈசுர தத்துவத்தா லியக்கப்படும் அராக தத்துவத்தாற் செயற்பட்டு இச்சை சீவித்தற் கிடமாய்; சங்கற்ப சதாகதியுந் தந்து நிற்கும் - யாதொரு விடயத்திலும் வெகு விரைவாய்ப் பற்றிச் சங்கற்பங்களை விளைத்து நிருவிகற்பக் காட்சியை விளக்கி நிற்கும்; சிந்தைநினை . . . வகுப்பொணுதே - மனத்தோ டிரண்டற்று மனத்தின் தொழில் வேறுபாட்டாற் சித்தமெனப் பெயர்பெறுஞ் சித்தமானது மனத்தாற் சங்கற்பித்த நிருவிகற்பக் காட்சியைக் கலக்கி ஐயம் விளைத்து நிருவிகற்ப மிரண்டிற்

கும் இடைநிலத்தே விகற்பக் காட்சியை விளைத்து நிற்கும் அதுவும் மனத்தின் தொழிலென்றே கூறப்படும். ௪௩

அந்தக்காரணங்கள் நான்கில் மனம் இச்சை நிகழ்தற்கும், புத்தி ஞானம் நிகழ்தற்கும், குணங் கிரியை நிகழ்தற்கு மிடமாம். ஆங்காரம் யானெனதென்று விகற்பித்துப் போதத்தை எழுப்பி நிற்றற் கிடமாம். சித்த மனத்துளடங்கும். ஆக நாலினுந் தோற்ற முறையாற் குணம் முதன்மையாயினுந் தொழில்முறையால் மனமே முதலாய்க் கொண்டு மனதியென்று அந்தக்காரணத்திற்குப் பெயர் வழங்கப்படும். இவைகள் இவ்வாறென் றுணர்த்திய ஆசிரியர், இனி இந்தக் கிரியைகள் புறத்துச் சேறற்குத் துவாரமிவையென்பதுஞ் சென்றுற் பெறும்பய னிவை யென்பதும் உணர்த்து முகத்தால் ஏனை இருபது தத்துவங்களுஞ் செயற்படுமாறு கூறுவான் தொடங்கினர்.

44. சொன்னமுறை செவிதுவக்கு நோக்கு நாக்குத்
துண்டம்இவை ஐந்திற்கும் தொகுவிடய மாக
மன்னியசத் தப்பரிச ரூபரச கந்தம்
மருவியிடும் இவைஅடைவே வாக்குப் பாதம்
பின்னர்வரு பாணிமிகு பாயுவிேனா டுபத்தம்
பேசலுறும் ஐந்திற்கும் பிறங்கொலிகொள் வசனம்
உன்னரிய கமனதா னவிசர்க்கா னந்தம்
உற்றதொழில் பெற்றிடுவ துண்மை யாமே. ௨௬

(உரை) சொன்னமுறை . . . ஐந்திற்கும் - சோத்திராதி ஞானேந்திரிய மைந்திற்கும் முறையே; தொகுவிடய . . . மருவியிடும் - ஆன்மா இந்த இந்திரியங்களில் நிலைபெற்று லறியும் விடயமாகச் சத்தாதி ஐந்தும் பொருந்தும்; இவை அடைவே - இந்த முறைமை பொருந்தித் தொழிற்பட்டால்; வாக்குப் பாதம் . . . ஐந்திற்கும் - வாக்காதியென்று சொல்லிய கன்மேந்திரிய மைந்திற்கும்; பிறங்கொலிகொள் . . . யாமே - வசனாதி ஐந்தும் பொருந்துந் தன்மையுண்டாம். ௪௪

45. முந்தியஐம் பூதங்கள் வானாதி யாக
முயங்கியநற் செவிநாசி கண்ணுமெய்ம் முறையால்
இந்தவழி னின்றுவரும் ஐம்புலனும் உயிர்தாம்
எய்தும்வகை தம்முருவின் இலங்கிபிடும் புறத்து.

வந்தடைய இடங்கொடுக்கும் நிரந்தரமாய் வானம்
வாயுமிகச் சலித்தெவையுந் திரட்டும்தீ வெம்மை
தந்தவைசுட் டொன்றுவிக்கும் நீர்குளிர்ந்து பதமே
தரும்உரத்துத் தரிக்கும்இது தரணி தானே. உஎ

(உரை) முந்தியஐம் பூதங்கள் வானாதி யாக - முன்னே சொல்லப்பட்ட பூதங்கள் ஆகாசமுதலெலாந்தும்; முயங்கியகற் . . . னின்று - சோத்திரமுத லிந்திரியங்களினும் பொருந்திநின்று; வரும் ஐம்புலனும் . . . இலங்கியிடும் - அவ்விந்திரியங்களில் வந்து சேரும் விடயத்தை ஆன்மா அறியும்படி தத்தமுருவாகிய இந்திரியங்களினின்று பகுத்தறிவித்து நிற்கும்; புறத்தும் - இவ்வாறு அகத்தே தொழிற்படுவதுமன்றிப் புறத்தே சாதாரண ரூபமாகவும் நின்று; வந்தடைய இடங் கொடுக்கும் நிரந்தரமாய் வானம் - ஆகாசமானது நிரந்தரமாக நின்று எவைக்கும் இடங் கொடுத்துத் தானும் அவ்விடத்து இருப்பு விடாது தன்னிலக்கணம் மற்றவையோடுங் கலவாது நிற்கும்; வாயுமிகச் சலித்தெவையுந் திரட்டும் - வாயுவானது சலிக்குங் குணமுந் திரட்டுந் தொழிலு முடைத்தா யிருக்கும்; தீ வெம்மை தந்தவைசுட் டொன்றுவிக்கும் - தேயுவானது சுடுங்குணமும் ஒன்றுபடுத்துந் தொழிலு முடைத்தாயிருக்கும்; நீர் குளிர்ந்து பதமே தரும் - அப்புவானது குளிருங் குணமும் பதந்தருந் தொழிலு முடைத்தாயிருக்கும்; உரத்துத் தரிக்குமிது தரணி தானே - பிருதிவியானது உரக்குங் குணமுந் தரிக்குந் தொழிலு முடைத்தாயிருக்கும்; நிரந்தரமாயென்னுஞ் செய்யுட்சொல் யாண்டு மியைந்து பொருள் விளங்குவதாற் பஞ்ச பூதங்களும் வியாபகமாம்.

பூதங்களுக்கு வியாபகங் கூறவே ஏனைய தத்துவங்களனைத்தும் வியாபகமென்பது தானே போதரும். சரு

46. இந்நிரையில் ஐந்துசுத்தம் ஏழ்சுத்தா சுத்தம்
எண்மூன்றும் அசுத்தமெனும் இவைமுப்பத் தாறும்
மன்னியதத் துவங்களிடை மயங்கிநெடுந் துயர்தாம்
மருவும்உரு நிலையழிய வரும்பொழுது வரியார்

பன்னகம்அண் டசம்கனவு படர்வகையே முன்னம்
பகரவரும் கலாதிநிலை பாவியசூக் குமமாம்
தன்உருவில் அணைந்துபயன் அருந்திஅரன் அருளால்
தரையினிடை வருமென்று சாற்று நூலே. உஅ

(உரை) இந்நிரையில் - சுத்த மிசிரம் அசுத்தமாக மூவிதமுடைய வாய் அசாதாரண தத்துவஞ் சாதாரண தத்துவமென் றிரு வேறாய் அனேகங் கூட்டரவாய்த் தனுகரணமாகவும் புவனபோகமாகவும் விளங் கிய தத்துவங்களனைத்தும்; ஐந்துசுத்த . . . முப்பத்தாறும் - சுத்தம் ஐந்தும் சுத்தாசுத்தம் ஏழும் அசுத்தம் இருபத்து நாலுமாக முப்பத் தாறு வகையில் அடங்கும்; மன்னிய தத்துவங்களிடை - மலம் போத் திருத்துவஞ் செய்யவுங் கன்மம் போகஞ் செய்யவும் மாயை பந்தஞ் செய்யவும் ஆகிய மூன்று மலத்தின் சத்திகளும் மாயேய மலமாகிய தத்துவங்களிடமாக நிலைபெற்று அம்மல சத்திகளையுந் தன்னையு மேவும்பொருட்டுத் திரோதான சத்தி சங்கற்ப ரூபமாக நிலை பெறுதற் கிடமாகிய தத்துவக் கூட்டங்களிலே; மயங்கி - ஆன்மா வின் அறிவு ஏகதேசப்படுகையால்; நெடுந் துயர்தாம் மருவும் - நெடுங் காலம் பெரிய துயரமாகிய செனனமரண துக்கத்தைப் பொருந்தும்; உருநிலை - சரீரத்தை நிறுத்திக்கொண்டிருக்கும் பிராரத்த கன்ம மானது; அழிய - புசித்துத் தொலைந்தவழி; வரும்பொழுது - வேறே சுவர்க்கநரகங்களிற் புசிக்குஞ் சுகதுக்கம் பாகப்பட்டு எதிர்ந்தவுடனே; வரியார் பன்னகம் - சர்ப்பந் தோலுரித் தேகுவது போலும்; அண்ட சம் - பறவை முட்டையை நீங்கிச் செல்வதுபோலும்; கனவு - புரு டன் தூல தேகத்தை விட்டுச் சூக்கும தேகத்தைப் பொருந்திக் கன வின் பயனறிவதுபோலும்; படர்வகையே - இந்த மூன்று முறையே போல; முன்னம் பகர்வருங் கலாதிநிலை - மேற் கூறிப்போந்தவாறே கலையாதி பஞ்ச கஞ்சுகத்தாற் புருடனாகியவன்; பாவிய சூக்குமமாந் தன்உருவில் அணைந்து - தூலவுடம்பு போலக் கெட்டொழியாது சிருட்டிகாலமுதற் சர்வசங்கார காலமட்டும் நிலைபெற்றுத் தனக்கா தாரமாயுள்ள சூக்கும தேகத்திலே நின்றும் பூதசாரசரீரம் பூதசரீரங் கள் தனக்குள்ள புசிப்பளவு வரவே அவற்றைப் பொருந்திக்கொண்டு; பயனருந்தி - சுவர்க்க நரகங்களிற் சுகதுக்கங்கள் புசித்து; அரன் அரு ளால் . . . நூலே - மீண்டுஞ் சிவசத்தி சங்கற்பத்தாற் பூமியின்கண்

அந்தச் சூக்கும வுடம்போடே வந்து கருப்பாசயத்திற் பொருந்துவ னென்று சிவாகமங்களுட் கூறப்படும்.

பன்னக மண்டசங் கனவு மூன்றுஞ் சரீரத்திரிவும் இடத்திரிவும் அறிவுத் திரிவுமென்று மூன்ருய்க் கூறுவாருமுளர். 'அரவுதன்றே லுரிவு மக்கனவும் வேறு, பரகாயம் போய்வருமப் பண்பு' [சிவஞான போதம், ii, 9] மென்ற மூன்றுந் தூலவுடம்பு நீங்குதற்கும், 'குடா காய வாகாயக் கூத்தாட்' [ஷை, ஷை, ஷை]டுச் சூக்குமவுடம்பு நீங்கு தற்கும் உவமையென முதனூலாசிரியர் கருத்தறிந்தியற்றுஞ் சிவ ஞான பாடியத்துக்கும், 'பன்னக மண்ட சங்கள் பரகாயந் தன்னிற் பாய்வோர், துன்னுதோல் முட்டை யாக்கை துறந்துசெல் வதுபோ' [சிவஞானசித்தியார், ii, 38]லென்ற வழிநூலாசிரியர் கருத்தறிந்தியற் றும் பொழிப்புரைக்கும் பகையாது மூன்றுஞ் சரீரத்திரிவென்றே பொருள்கொள்வது சிறப்பாம். அன்றியும் ஈண்டுச் சரீரத்திரிவு கூறத் துணிந்த நூலாசிரியர் இச்செய்யுள் முகத்து மூன்றையும் ஒன்றுக்கே யுவமை காட்டியதன்றி இடத்திரிவு அறிவுத்திரிவு ஈண்டுக் கூறப் புகுந்திலரென்பது இச்செய்யுள் நோக்கத்தாலு மறிக. சூக்கும வுடம்பினின்றே தூலவுடம்பு வருமென்பது 'தூலமா முருவி னுக்குச் சூக்கும முத'லென்றும், 'விதிப்படி சூக்கு மத்தே யுருவரு'மென்றும், 'மாறியிவ் வுருவ மெல்லாம் வருவதெங் கேனின் றென்னிற், கூறிய சூக்கு மத்தா' [சிவஞானசித்தியார், ii, 50, 49, 47] மென்றும் வழி நூலாசிரியர் விரித்தோதியவாற்ருல் ஈண்டு விரித்திலர். அஃது ஆண்டுக் காண்க.

இனி மாறிப் பிறத்தல் சுவர்க்க நரகங்கட்கேகுதல் மாத்திரைக்கே யன்றித் தரையினிடை வருதல் அவ்வச்சார்பிலே தோன்றுதல் மா புடைத்தென்று நிகழும் ஐயம் நீக்குமுகத்தாற் செனன மரணத் துன் பம் இத்துணைப் பெரிதாகிய கொடிய துயரமென்பது விளக்குதற் கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பதாம். சகூ

47\. தோற்றியிடும் அண்டசங்கள் சுவேதசங்கள் பாரில்
துதைந்துவரும் உற்பீசம் சராயுசங்கள் நான்கின்
ஊற்றமிகு தாபரங்கள் பத்தொன்ப தென்றும்
ஊர்வபதி னைந்தமரர் பதினொன்றே டுலவா

மாற்றருநீர் உறைவனநற் பறவைகள்நாற் காலி
மன்னியிடும் பப்பத்து மானிடர்ஒன் பதுமா
ஏற்றியொரு தொகைஅதனில் இயம்புவர்கள் யோனி
எண்பத்து நான்குநூ றாயிரமென் றெடுத்தே. உகூ

(உரை) தோற்றியிடும் - அரனருளாற் றரையினிடை வருங்கால் அவ்வச் சார்பிலே வருவதேயன்றி ஈண்டு மாறுதல் பொருத்த முடைத்தன்று போலுமெனின்; அண்டசங்கள் - முட்டையினும்; சுவேதசங்கள் - வேர்வைகளினும்; உற்பீசம் - வித்துக்களினும்; சராயுசங்கள் - பைகளினும்; நான்கிற் பாரில் துதைந்துவரும் - இந்த நான்கு தோற்றங்களினும் பூமியினிடத்தும் மாறிமாறிப் பிறந்துவருமன்றி அவ்வச் சார்பிற்றோன்று மென்பதில்லை; இவற்றின் பேதங்களாவன—ஊற்றமிகு தாபரங்கள் பத்தொன்ப தென்றும்-தாபராதிகள் வித்தினிடத்துப் பத்தொன்பது நூறுயிர பேதமென்றும்; ஊர்வ பதினைந்து - ஊர்வனசாதிகள் பதினைந்து நூறுயிரமென்றும்; அமரர் பதினொன்றே டலவா - தேவர்கள் வர்க்கம் பதினொரு நூறுயிர மென்றும்; மாற்றருநீர் உறைவன-நீர்வாழுஞ் சாதிகளும்; நற் பறவைகள் - பறவைச்சாதிகளும்; நாற் காலி - மிருகசாதிகளும்; மன்னியிடும் பப்பத்து-இந்த மூன்று வகை யோனியும் தனித்தனி பத்து நூறுயிரமென்றும்; மானிடர்ஒன்பதுமா - மானுடவர்க்கம் ஒன்பது நூறுயிரமென்றும்; ஏற்றியொரு . . . றெடுத்தே - ஆக எழுவகையிலும் எண்பத்துநான்கு நூறுயிரம் யோனிபேதமும் மாறிமாறிக் கொள்ளி வட்டங் கறங்கோலைபோலத் திரிப்பின்றிப் பிறந்துழல்வதாம். சஎ

48. *இனையபல பிறவிகளின் இறந்துபிறந் தருளால்*
இருவினைகள் புரிந்தருந்தும் இதுசகலம் அகலா
முனம்மருவும் இருபயனும் ஒருகாலத் தருந்த
முந்துறுக ருந்துபயன் அந்தமுற வந்த
வினையும்எதிர் வினையும்முடி வினைஉதவு பயனால்
நேராக நேரதல் மேவும் கால்முற்
சினமருவு திரோதாயி கருணை யாகித்
திருந்தியசத் திநிபாதந் திகழு மன்றே. ரூ௦

(உரை) இனையபல . . . இதுசகலம் - மேற் கூறிப்போந்த எண்பத்துநான்கு நூறுயிரம் யோனியினுஞ் சிறைபட்டு மாறிமாறிப் பிறந்து நல்வினை தீவினைகளை ஆர்ச்சிப்பதும் பாகப்பட்ட வினைகளைப் புசிப்பதுமா யுழல்வதே சகலாவத்தையாம்; ஆகப் பதினொன்றேகால் விருத்தங்களாற் சகலாவத்தையின் வகைப்பத்திலக்கணமும் அதன் விரிவுகளுங் கூறிய ஆசிரியர் இனி ஒன்றேமுக்காற் செய்யுளாற் சுத்தாவத்தையின் வகை தொகுத்துக் கூறுவான் தொடங்கினார்—அருளால் - சிவசத்தி சங்கற்பத்தினாலே; ஒருகாலத்து அகலா முனம்மருவும் இருபயனும்-முன் காலங் கடந்து அனாதிபந்தமாயுள்ள இருவினையின் காரியமாய் விட்டு நீங்குதற்கரிய சஞ்சித கன்மமும்; அருந்த . . . வினையும்-புசிக்கிற முறைமைக்குப் பாகப்பட்டுச் சஞ்சிதமாகிய புண்ணியபாவத்தின் பயனாய்ப் புசித்தழிவதாக வந்த பிராரத்த கன்மமும்; எதிர்வினையும் - அந்தப் பிராரத்த நாசத்தில் உற்பத்தியாகும் ஆகாமிய கன்மமு மாகிய மூவகையும்; முடி வினைஉதவு பயனால் - சன்மார்க்கத்திற் கேதுவாகிய சிவபுண்ணிய முதிர்ச்சியினாலே முடிந்து; நேராக - இருவினை யொப்பு வந்தவிடத்து; நேராதல் மேவுங்கால் - மலபரிபாகம் பிறந்த காலத்து; முற் சினமருவு . . . மன்றே - முன் மலசத்திகளை ஏவி நின்ற திரோதான சத்தி காருணியத்தினாலே திருவருளாய்ப் பிரகாசிக்கும்.

திரிவிதகன்ம முடிதலாவது அதன் சத்தி கெட்டு ஆசாரியர் ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளால் நீங்குந் தன்மை யுண்டாதல். இருவினையொப்புக்கு வகை குருமுகமா யறிக. புண்ணிய பாவமிரண்டு மேற்றக் குறைச்சலின்றித் துலையொத்த விருவினையொப் பென்பாரும், அசுவமேதயாகப் புண்ணியப் பலனும் பிரமகத்திப் பாவப்பலனும் ஒருகாலத்துப் பாகப்படவே இரண்டும் புசியாது நசிக்குமென்றும் இவ்வாறு கன்மமெல்லாஞ் சமனாக ஏககாலத்திலே பாகப்பட்டுப் புசியாது நசித்தொழிதலே இருவினை யொப்பென்பாரும் இவ்வாறு தத்தமக்கு வேண்டியவாறெல்லாங் கூறுவாருமுளர். அதுவெல்லாம் போலியென்பது சிவஞானபாடியத்து இனிது விளங்கும். ஈண்டுக் கூறியது சிவபுண்ணிய முதிர்ச்சியால் இருவினையொப்பு வருமென்றும் மலபரிபாகத்தால் சத்தினிபாதம் வருமென்று மாதலால் ஒன்றுக்கொன்று காரணமாதல் நுண்ணுணர்வா லறிக.

49. நாடியசத் திநிபாதம் நாலு பாதம்
நண்ணும்வகை எண்ணரிய ஞான பாதம்
கூடுமவர் தமக்குணர்வாய் நின்ற ஞானக்
கூத்தன்ஒரு மூர்த்திகொடு குறுகி மோகம்
நீடியகே வலசகலம் நிகழா வாறு
நிறுத்திமலம் அறுக்கும்இது நிலையார் சுத்தம்
கேடில்புகழ் தரும்சரியை கிரியா யோகக்
கேண்மையரேல் இவைஉணர்த்தக் கிளக்கும் நூலே.

(உரை) நாடியசத் திநிபாதம் நாலு பாதம்-மலபரிபாகத்தா லுள தான சத்திநிபாதமானது பரிபாக முற்பிற் பாட்டால் நாலுவிதப் படும்; நண்ணும்வகை - இதிற் புறப்பொருளறிவாய் நிற்கும் ஆன்ம சிற்சத்தி தற்பொருளறிவா யொடுங்கு முறைமையாகிய; [எண் ணரிய - நினைத்தற்கரிதாகிய]; ஞானபாதங் கூடுமவர் தமக்கு - அதி தீவிர சத்திநிபாதம் பதிந்தவர்களுக்கு; உணர்வாய் நின்ற ஞானக் கூத்தன் - அறிவுக்கறிவாய் நின்று உணர்த்திய பரம்பொருள்; ஒரு மூர்த்திகொடு குறுகி - ஆசாரியராகத் திருமேனி கொண் டெழுந் தருளி வந்து; மோகம் . . . நிறுத்தி - அறிதற்றொழில் தோற்றக் கேடுகளிரண்டும் பொருந்தாமல் நிறுத்தி; மலம் அறுக்கும் - ஞானப் பெருக்கத்தாற் பாசத்தையும் நிக்கிரகிக்கும்; இது நிலையார் சுத்தம் - இவ்வாறு பெற்ற ஞானப்பெருக்கமானது சுத்தாவத்தையாம்; [இந்தச் சுத்தாவத்தையை யாருக் கனுக்கிரகம் பண்ணலாமென்றால்—கேடில் ...நூலே-கேடில்லாத ஞானக்கீர்த்தியைக் கொடுக்கப்பட்ட சரியை கிரியையோகங்களை அனுட்டித்து முடிந்தவர்களுக்கே இந்தச் சுத்தா வத்தையை அனுக்கிரகம் பண்ணலாமென்று ஆகமங்கள் சொல்லும்.]

கேவல மலத்தினுண்மையென்று வருங் கேவலஞ் சகலத்தா னீங்குதலிற் 'கேவ லந்தன் னுண்மை' யென்று வருங் கேவலமே ஈண்டுக் கூறியதென் றுணர்க. இங்ஙனங் கூறிய முறையில் அந்தச் சகலாவத்தையிற் கூறும் பத்திலக்கணமுங் கழிவது யாங்ஙனமெனில், முதன்மையும் போகப்பற்றுங் கழிதற் கேது வாகிய இருவினை யொப்பும், போககாண்டத்திற் செறிதலும் போக் கிய காண்டத்திற் செறிதலுங் கழிதற்கேதுவாகிய சத்திநிபாதமும், உருக்கழிதற் கேதுவாகிய குருவருளும், அறிதற் றொழில் தோற்றக் கேடு கழிதற் கேதுவாகிய கேவல சகல நீக்கமும்,ஏகதேசப்படுஞ் சுட்

டுணர்வு கழிதற்கேதுவாகிய மும்மல நீக்கமும், இச்சை ஞானங் கிரியை மூன்றுங் கழிதற் கேதுவாகிய ஞானப் பெருக்கமும் முறையே கிடைக்கப்பெறுதல் சுத்தாவத்தை யிலக்கணமாகலின் இதனுல் அவை கழிதல் யாங்ஙனமெனமலையாது நுண்ணுணர்விஞ லறிக. மேலே ஆன்மலட்சணங் கூறுமுகத்தாற் சுத்தாவத்தையின் தொகை கூறியதில் ' உண்ணிலவு மொளியதனு லிருளகற்றிப் பாத முற்றிடும் ' [19] என்று ஞானப் பெருக்கத்தின துண்மை கூறிப் போந்தமையின் ஈண்டுக் கூருதொழிந்தாராயினும் வழிநூலாசிரியரும் 'மூலமலம் ஞானத்தா லிடிப்ப' [சிவஞான சித்தியார், viii, 10] னென்ருராகலின் ஈண்டு மலமறுக்கு மெனுஞ் செய்யுட் சொல்லே ஞானப்பெருக்கமென்னும் பொருளை யுடலோ டுள்ளடக்கி நிற்றலா லீண்டு ஞானப்பெருக்கம் இச்சை ஞானங் கிரியை கழிதற் கேது வெனக் கூறியதாம். அற்ருகலினன்றே 'இருவினைச் செயல்களொப்' பென்றெடுத்து 'ஞானம், பெருகிரா யகன்றன் பாதம் பெறுவது சுத்த' [சிவஞானசித்தியார், iv, 40] மென்ருர் வழிநூலாசிரியரும். இனிச் சிற்றம்பலநாடியார் 'வினைக்கேவல சகலங்க ளெல்லா மிருவினை யொப்புச் சத்திநிபாதத்தோ டொழிவ ' தென்றும், ' குருவருளா னீங்கப்படுங் கேவல சகலமாவது அகளறுபோதத்துட் கூறியவாறு தத்துவாதீதத்திற்கு மேற்படுங் கேவல சகலமேயா'மென்றுங் கூறுவர். அதுபற்றி ஈண்டு 'ஞானக்கூத்தன் ஒரு மூர்த்தி கொடுகுறுகி மோக நீடிய கேவல சகல நிகழாவாறு நிறுத்தி' யென்பதற்கும் அவ்வாறு பொருட்கோடலு மொன்று. 'சங்கார காலந் தனிலோர் மலத்தொடு சார்தலுமாந், தொங்கா துடல்விடுங் காலமு மாந்தொல் கருவியெல் லாம், பொங்காமல் மாற்றிநற் போதம் புகல்கின்ற காலமுமா' [கட்ட ளைக் கலித்துறை, 34] மென்ருர் சிற்றம்பலநாடியாரும். சங்காரகால மென்பது கேவலத்தின் மேற்று. ஈண்டுச் சுத்தாவத்தையி னுண்மை வலியுறுத்தப்பட்டது. சிவபுண்ணியத்தால் வருவது இருவினையொப் பென்றும், அது வரவே மூதன்மையும் போகபற்றுங் கழியுமென் றும், மலபரிபாகத்தால் வருவது சத்திநிபாதமென்றும், அது வரவே போக போக்கியக் கருவிகளிற் செறிதல் கழியுமென்றும், இவை நாலும் வந்து அவை நாலுங் கழிந்தால் உணர்வாய் நின்ற ஞானக் கூத்தன் ஒரு மூர்த்திகொடு குறுகுறுமென்றும், அந்தக் குருவருளால் உருக்கழியுமென்றும், அது கழிந்தால் கேவல சகலம் நீங்குமென்றும்,

அது நீங்கினல் அறிதற்ருெழிலுண்டாதல் ஒடுங்குதல் கழியுமென்றும், அது கழிந்தால் ஞானப் பெருக்கமுளதாமென்றும், அது பெருகினல் இச்சை ஞானங்கிரியை மூன்றுங் கழியுமென்றும், அது கழிந்தால் மலநீக்கம் வாதனைமலநீக்கம் வருமென்றும், அது வந்தால் வியாபக அறிவு விளங்கி ஏகதேசப்படுஞ் சுட்டுணர்வு கழியுமென்றும், அது கழிந்தால் பதினெட்டவத்தையுங் கழியுமென்றுங் கூறியது குருமுகமாய் நுண்ணுணர்வினல் அறிக. 'உண்ணிலவு மொளியதனை விருளகற்றி' யென்றும், 'மூலமல ஞானத்தா லிடிப்ப' மெனன்றும் வருமாற்ருல் ஞானப்பெருக்கம் முன்னும் மலநீக்கம் பின்னுங் கொள்ளப்படும். 'முன்னைத் திரிமல மறுத்துப் பண்டைச் சிற்றறி வொழிந்து ஞானம், பெருகிநா யகன்றன் பாதம் பெறுவது சுத்த மாமே' [சிவஞானசித்தியார், iv, 40] என வருமாற்ருல் மலநீக்க முன்னும் ஞானப் பெருக்கம் பின்னுங் கொள்ளப்படுமாதலால் எதுவோ முந்தியதென மலையற்க. இருணீக்கமுங் கதிர்த்தோற்றமும் முற்பிற்பாடு கூருத முறைமைபோல மலநீக்கமும் ஞானப்பெருக்கமும் உடனிகழ்ச்சியேயா மாதலின் இரண்டினுள் எதை முற் கூறலுமாம். அற்ருகலின்றே அழுக்கொழிதலே புடைவைக்குச் சுத்தியாவதுபோலப் பாசக்ஷயமே ஆன்மாவுக்குச் சுத்தியாயிருந்தும், ஒன்பதில் ஆன்ம சுத்தியும் பத்திற் பாசக்ஷயமுங் [சிவஞானபோதம் ix, x] கூறினர் முதனூலாசிரியரும். இனிச் சுத்தாவத்தையின் உண்மை விரிவுகளெல்லாந் தொகுத்தும் விரித்தும் முன்னர் உண்மை யதிகாரத்துட் கூறப்படும். ௪௯

இதுகாறுங் கூறியவாற்ருற் பெறப்படுஞ் சித்தாந்த முத்தியாவதிதுவென்பது கூறுமுகத்தால் ஏனைச் சமய முத்திகளினது இழிவுஞ் சித்தாந்த முத்தியினது பெருமையுங் கூறுவான் தொடங்கினர்.

முத்தி பேதங்களதியல்பு

50. அரிவையரின் புறமுத்தி கந்த மைந்தும்
அறுமுத்தி திரிகுணமும் அடங்கு முத்தி
விரிவுவினை கெடுமுத்தி மலம்போம் முத்தி
விக்கிரக நித்தமுத்தி விவேக முத்தி

பரவுமுயிர் கெடுமுத்தி சித்தி முத்தி
பாடாண முத்திஇவை பழிசேர் முத்தி
திரிமலமும் அகலஉயிர் அருள்சேர் முத்தி
திகழ்முத்தி யிதுமுத்திக் திறத்த தாமே. ௩௨

(உரை) அரிவையரின் புறுமுத்தி - மாதர்கள் தோள் புணர்தலே முத்தியென்று உலகாயதர் கூறுவதும்; கந்த மைந்தும் அறுமுத்தி - உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமென்னும் ஐந்து கந்த முங் கெடுதலே முத்தியெனப் புத்தரிற் சவுத்திராந்திகன் கூறுவதும்; திரிகுணமும் அடங்கு முத்தி - அஎ, உச என்னும் போதங்களுடைய[?] மூன்று பேதகுணங்களுங் கெடுகையே முத்தியெனச் சமணரில் நிகண்டவாதி கூறுவதும்; விரிவுவினை கெடுமுத்தி - பஞ்சபூதங் காலந் திக்கு ஆன்மா மனமென்னு மொன்பது திரவியங்களின் பொது வியல்பு வேற்றியல்புகளை யறியும் ஞானத்தாற் கன்மம் நசிப்பதுவே முத்தியென வைசேடிகர் கூறுவதும்; மலம்போம் முத்தி - பாசம் நீங்கவே சிவத்துவாபிவியத்தி விளங்கும் அதன்மேல் முதல்வன் பிரேரகனல்லன் பாசநீக்கமே முத்தியென அருவசமவாத சைவர் கூறுவதும்; விக்கிரக நித்தமுத்தி - சாரூபம்பெற்று அத்திரட்சியி னிருப்பதே முத்தியென உருவ சிவசமவாத சைவர் கூறுவதும்; விவேக முத்தி - தானே பிரமமென விவேகித் தறிவதே முத்தியென மாயா வாதிகள் கூறுவதும்; பரவுமுயிர் கெடுமுத்தி-உயிர்கெட்டுச் சிவத்தோடொன்றுவதுவே முத்தியெனப் பரிணமவாத சைவர் கூறுவதும்; சித்தி முத்தி-அட்டமா சித்தியை யடைவதே முத்தியென மானிடச் சித்தர்களாற் கூறப்படுவதும்; பாடாண முத்தி - நித்திரை செய்வோர் ஒன்றும் அறியாத முறைமைபோற் கேவலத்தை யடைவதே முத்தியெனப் பாடாணவாத சைவர் கூறுவதும்; இவை பழிசேர் முத்தி - இங்ஙனங் கூறிய சமயவாதிகள் முத்திகளெல்லாஞ் செனன மரணத் துன்பத்துக்கேதுவாகிய முத்தியேயாம்; திரிமலமும் அகலவுயிர் அருள் சேர் முத்தி - யாம் கூறப்புகுந்த சித்தாந்த முத்தியாவது மும்மலங் களும் நீங்கி ஆன்மாச் சிவவியாபகத்துள் ஞாயிற்றி னொளியி னடங்கிய நட்சத்திரம்போல் அடங்குவதே சுத்தாத்துவித முத்தியாம்; திகழ் முத்தி யிதுமுத்திக் திறத்த தாமே-இந்தச் சுத்தாத்துவித முத்தியே யாவைக்கும் மேலான முத்தியாய்ச் செனனமரணத் துன்பந் தீர்ந்து சிவானந்தத்தை யடையும் வெற்றிப்பா டுடைய முத்தியாம். ௫௦

உண்மை யதிகாரம்

சிவஞானபோதம் சிவஞான சித்தியார் என்னும் இரண்டு நூலும் இரண்டு சூத்திரம் பொதுவும், எட்டாஞ் சூத்திரம்வரை ஆறு சூத்திரம் உண்மையும், பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்வரை நாலு சூத்திரம் உபாயமுமாக முக்கூறும் இது தொகைவகை விரியென்று முக்கூறு மாம். அற்றாகலினன்றே 'முற்றுமற்றி னத்துவித முப்பொருளு' மென்று கூறி 'இதற்கடைவே மூன்றிலுயிர்' [தக்ஷிணாமூர்த்தி தேசிகர் தசகாரியம், 3] என்றெடுத்துக்கொண்டு, 'சொற்றவிது கூடாதே லுபாயவழி தனையருளாற் சொல்லியொக்கத் தான்கூட்டிச் சுத்தி செய்த வொன்பதி [ஷை, ஷை, 5]' லென்றா ரெமதாசிரியரும். அவ்வாறே 'பலகலையு மெண்ணரிது' [சுவாமிநாத தேசிகர் தசகாரியம், 20] மென்று குறிகாட்டி இந்நூலிற் பொதுவைம்பதும் இரண்டு சூத்திரமென வரையறுத்தோதியதுமாம். அவ்வாறே நூலாசிரியர் கருத்தாய்ப் பொதுவைம்பதும் இரண்டு சூத்திரப்படியே தொகையாக வெடுத்து ஒரு நூலாக ஆதியந்த முடித்து முத்தியிலக்கணமுங் கூறிய தாம். வழிநூலாசிரியர் உண்மை எட்டாஞ் சூத்திரம்வரை முடித்து இறுதியில் 'ஆசையொடு மங்குமிங்கு மாகியலம் வருவோ ரரும்பாச மறுக்கும்வகை யருளின்வழி யுரைப்பா' [சிவஞான சித்தியார், vii, 39] மென்றதுமிது. முதனூல் இரண்டு சூத்திரத்து இவ்வாறு பொருள் முடிவது அப்பன்னிரண்டு சூத்திரத்தையும் வினவிய வினு வெண்பாப் பன்னிரண்டையும் அந்நூலோடு சமரசம்பண்ணிச் சங்கிரகமாகச் சிந்தித்து அறியத்தக்கது. இனி, உண்மையாவது மேற் கூறிப்போந்த பொருளை அனுவதித்து எடுத்துக்கொண்டு அதன் உண்மை கூறுவதாம்.

51. இங்கிவை பொதுஇ யம்பும் என்பர்கள் இதன்மே லான்மாத்
தங்கிய அஞ்ச வத்தை தன்னுண்மை உணர்த்துந் தன்மை
பொங்கொளி ஞான வாய்மை அதன்பயன் புனிதன் நாமம்
அங்கதில் அணைந்தோர் தன்மை அறைகுவன் அருளி னாலே.

(உரை) இங்கிவை பொது இயம்பும் என்பர்கள்-இங்ஙனங்கூறிப் போந்தவையுட் பதி பசு பாச விலக்கணம் பொதுவாய்க் கூறியதாம்; இதன்மேல் - இனிக் கூறுவது அதனுண்மையாம்; அது கூறுங் கிரம மேதென்னில்—ஆன்மா-ஆன்மாவின் இலக்கணமும்; தங்கிய அஞ்சவத்தை - ஆன்மா அவத்தைப்படும் முறைமையும்; தன்னுண்மை உணர்த்துந் தன்மை - ஆன்மாவின் உண்மையும் அதற்கு அறிவிக்கிற முறைமையும்; பொங்கொளி ஞான வாய்மை - பொறிவாய்ச்

சுயம்பிரகாச ஞானமாயுள்ள திருவருளி னுண்மையும்; அதன்பயன் - அந்த ஞானத்தால் உயிர்கள் பெறும் பயனும் ; புனிதன் நாமம் - நின் மலனாகிய கர்த்தாவினது திருநாமமாகிய பஞ்சாக்கரத்தின் உண்மை யும் ; அங்கதில் - அந்த நின்மலானந்த நிறைவில் ; அருளினாலே அணைந்தோர் தன்மை - அவன் திருவருளே கண்ணாகச் சேர்ந்த மகத்துக்கள் தன்மையும் ; அறைகுவன் - ஆக எழுவிதமாகச் சொல் லத் தொடங்காநின்றேன்.

மேற் கூறிப்போந்ததனுள் முதனூல் [சிவஞானபோதம்] மூன் றாஞ் சூத்திரத்தில் ஆன்மாவுக்கும், நாலிற் பாசத்துக்கும், அஞ்சிற் பதிக்குங் குணத்தன்மை கூறுவதாம். அற்றாகலினன்றே ' ஆன்மப் பிரகாச முணர்த்துத' [iii]வென்றும், ' தமது முதலுபகார முணர்த் துத ' [v] வென்றுங் கருத்துரை கூறினார் முதனூலாசிரியரும். ருக

மூன்றாஞ் சூத்திரம்

ஆன்ம வியல்பு

இனி, எட்டுச் செய்யுளால் மூன்றாஞ் சூத்திரத்துட் கூறப்படும் ஆன்மப்பிரகாசத்தின் பொருளனைத்துங் கூறுவான் தொடங்கினார்.

52. செறிந்திடும் உடலுள் மன்னிச் சேர்புலன் வாயில் பற்றி
அறிந்ததில் அழுந்தும் ஒன்றும் அறிந்திடா தறியுந் தன்மை
பிறிந்தடை அஞ்ச வத்தை பெருகிய மலத்தாற் பேணி
உறுந்தனி அதீதம் உண்மை உயிர்க்கென உணர்த்து மன்றே.

(உரை) செறிந்திடும் உடலுள் மன்னி - சிருட்டிகாலமுதற் சங் காரகாலமளவும் அழியாது ஆதாரமாய்ப் புரியட்டகத் திரட்சியாற் பொருந்தப்பட்ட சூக்கும தேகத்திலே நிலைபெற்று நின்று ; சேர் புலன் வாயில் பற்றி - கன்மத்தளவில் அந்தச் சூக்கும தேகத்தினின் றும் உண்டாகப்பட்ட தூலதேகத்திற் சத்தாதி விடயஞ் சேர்தற்கு வாயிலாகிய இந்திரியங்களைப் பற்றுக்கோடாக நின்று; அறிந்து-அந்தக் கரணங்களிடமாகச் சுகதுக்கங்களை யறிந்து; அதில் அழுந்தும் - கலாதி களால் மோகத்தை யடையும்; ஒன்றும் அறிந்திடாது - அந்தத் தத்து வங்கள் உயிர் அறிதற்குக் கருவியாதல் மாத்திரையேயன்றி அவற்று ளொன்றும் அறிவுடையதன்று; உயிர்தா னறிவுளதோவெனில்—அறியுந் தன்மை-ஆன்மாத் தத்துவங்களையின்றித் தனித்து ஒன்றை

அறியவுமாட்டாது அத் தத்துவங்களை இடையீடின்றிப் பொருந்தி யறியவுமாட்டாது; பிறிந்து அஞ்சு அவத்தை பேணி-கொள்ளிவட்டஞ் சுறங்குபோற் றரிப்பின்றித் தத்துவங்களைப் பிறிந்துங் கூடியும் அஞ் சவத்தையினுஞ் சுற்றிவரும்; அது என்ன காரணத்தாலெனில்— பெருகிய மலத்தா லடைவுறும் - பெருகிய சகசமல மறைப்பினாற் கருவிகளிற் றரித்து நின்றறியமாட்டாது அவத்தையைப் பொருந்தும்; இனி அதன் உண்மை யாதோவெனில்—தனி அதீதம் உண்மை உயிர்க்கு - பசுத்துவ உபாதியாற் பசுவெனப் பெயர்படைத்த உயிர்க் குக் கருவிகள் பிரிந்தவழி யுள்ள அறிவின் உண்மை ஒரு கருவியும் பொருந்தாத அதீதத்தினிலையேயாம்; என - இவ்வாறுடையோ னெனப் பதிப்பொரு ளறிந்து; உணர்த்து மன்றே - கருவிகளைக் கூட்டிச் சுகதுக்க விளைவுகளை அறிவிக்கும் அனாதிகேவல நீக்கமுதல்.

இனி, உடம்பாதல் உடம்பகத்துளவாகிய ஐம்பொறிகளாதல் பொறிகள் விடயத்திற் சேறற்குரிய அந்தக்கரணங்களாதல் இவைகளை யூக்கி இயங்கும் பிராணவாயுவாதல் அறியுமென்னாது இவைகட் கெல்லாம் வேறாய் உயிருண்டென்பது எற்றாலெனின்,

53. உருஉணர் விலாமை யானும் ஒரொரு புலன்க ளாக
மருவிநின் றறித லானும் மறுதிகள் தம்மின் மன்னித்
தருபயன் நுகர்த லானும் உயிர்சட மாத லானும்
அருவினை உடலுள் ஆவி அறிவினால் அறியு மன்றே. ௩

(உரை) உருவுணர் விலாமை யானும் - உயிர் பிரிந்துழி உடல் காட்டமுந் தானும் வேறறக் கிடந்து வேம்பொழுது சூடறியாதபடி யால் உடலறியாது, அவற்றிற்கு வேறாக உயிருண்டென்றே கொள்ளப் படும்; இனி யைம்பொறிகளோவெனில்—ஒரொரு புலன்க ளாக மருவி நின் றறித லானும்-பொறிகள் தம்முள் ஒன்றறிந்தது ஒன்றறியாதா யும் அதன்கண் ஓர் அறிவிருந்து ஒவ்வொரு விடயங்களாக ஐந்தையு மறிந்து வருவதாலும் அதற்கு வேறாய் உயிர் உண்டு; ஒன்றொன்றா யறிதல் புலனுணர்வாகில் உயிருணர்வு ஏககாலத்தில் ஐந்து விடயத் தையு மறியுமோவெனில், 'ஒன்றொன்றா யுணர்தலினாற் பசுவா' [சிவ ஞானசித்தியார், ix, 2]மெனவரும் வழிநூற் சுருதிபற்றி உயிரும் ஒன் றொன்றாய் அறியினும் பொறிகள் உயிருணர்வு கலந்துழி ஞானமொன் றே யுள்ளனவாம், உயிர் அவ்வாறன்றி இச்சை ஞானங் கிரியை மூன்

றுடைமையாற் பொறிகட்கு வேருய் உயிருண்டென்றே கொள்ளப் படும். இனி அப்பொறிகளை விடயத்திற் சேறற்குச் செலுத்துவ தாய அந்தக்கரணங்களோவெனின்—மனுதிகள் தம்மில் மன்னித் தரு பயன் நுகர்த லானும் - அந்தக்கரணங்களிடமாக நின்று அவைகளிட மாகப் பற்றி நிச்சயித்து அகங்கரித்து ஐயுற்றுச் சுகதுக்கங்களையெல் லாம் அறிவதோர் அறிவு உளதாகலின் அவைகட்கு வேருய் உயிருண் டென்றே கொள்ளப்படும். இனி அவைகளை யூக்கி யியங்கும் பிராண வாயுவோவெனில்—உயிர்சட மாத லானும் - பிராணவாயு இயங் குங் கேவலத்து அறிவு நிகழாமையாற் பிராணவாயுவும் இவை களை யெல்லாம்போலச் சடமேயாம் அதற்கு வேருய் உயிருண் டென்றே கொள்ளப்படும்; அப்படியாகில் அறிவாயுள்ள உயிருக்கு இந்தச் சரீரத்தைப்பற்றி யறியவேண்டுவது ஏதென்னில்—உட லுள் ஆவி யறிவிஞல் அருவினை யறியு மன்றே-இங்ஙனம் கூறப்பட்ட சடமான சரீரத்தினிடமாகச் சித்தாகிய உயிர் தனதறிவிஞல் வினைக் கீடாகிய சுகதுக்கங்களை அறியும்பொருட்டுத் தேகத்தைப்பற்றி யனுதி சிருட்டி முதலுளதாம்.

ஈண்டுக் கூறியவாற்ருல் இருவித உடலுஞ் சடமென்றும் உயிர் சித்தென்றுஞ் சாதிக்கப்பட்டமையிற் சித்தாயிருந்துஞ் சடமாகிய கருவிகளின்றி அறிவு விளங்காமையிற் சித்தோ அன்ருேவெனும் ஐயத்தின்கண் நிகழும் ஆசங்கை நீக்கு முகத்தால் உயிர் சித்தாமாறு வலியுறுத்துதற் கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பதாம். ருரு

54. அறிவெனில் வாயில் வேண்டா
அன்றெனில் அவைதாம் என்னை
அறிவதை உதவு மென்னில்
அசேதனம் அவைதா மெல்லாம்
அறிபவன் அறியுந் தன்மை
அருளுவன் என்னி லான்மா
அறிவில தாகும் ஈசன்
அசேதனத் தளித்தி டானே. சு

(உரை) அறிவெனில் - ஆன்மா அறிவுள்ள பொருளாமாகில்; வாயில் வேண்டா - வினைகளை யீட்டுதற்கும் நுகர்தற்கும் வாயிலாகிய கருவிகளைப் பொருந்தி யறியவேண்டுவதில்லை; அன்றெனில்-ஆன்மா

அறிவுள்ள பொருளல்லவென்று நீ சொல்லில் ; அவைதாம் என்னே - அந்தக் கருவி கரணங்கள்தாம் ஏதுக்காக வந்து பொருந்தின ; அறிவதை யுதவு மென்னில் - அறிவிலாத உயிர்க்கு அறிவிக்கும்படி கர்த்தாவாற் கூட்டப்பட்டு வந்து பொருந்தினவாக வேணுமெனில் ; அசேதனம் அவைதாம்-நீ அறிவிக்க வந்ததென்று சொல்லிய கருவி கரணங்களெல்லாம் ஆன்ம சிற்சத்தியையின்றித் தொழிற்படாத சட மாகையினாலே அவை எப்படி அறிவிக்கும் ; எல்லா மறியவன் - சர் வஞ்ஞனாகிய கர்த்தாவாற் கூட்டப்படுகையால் ; அறியுந் தன்மை அருளுவன் என்னில் - கல்லானை கரும்பு தின்றதுபோலச் சடமாகிய தத்துவங்கட்கு அறிவைக் கொடுத்து அறிவில்லாத உயிருக்கு அறிவிக்கும்படி செய்வனென்னில் ; ஆன்மா அறிவிலதாகும் - ஆன்மாவும் அறிவில்லாத சடமேயாகும் ; ஈசன் அசேதனத் தளித்தி டானே - இரண்டு பொருளுஞ் சடமேயா யிருக்கில் ஒரு சடத்துக் கறிவைக் கொடுத்து அவற்றைக் கொண்டு மற்றொரு சடத்துக் கறிவிக்கவேண்டுவதில்லையாகலின் உயிர் சித்தென்றே கொள்ளப்படும். ருச

இங்ஙனங் கூறியவாற்றாற் கருவி கரணங்கள் சடமென்றும் உயிர் சித்தென்றும் பெறப்பட்டமையின் முப்பொருளிற் பாசமொன்றுமே சடம் ஏனையிரண்டுஞ் சித்தாகலிற் சித்திரண்டுக்குந் தம்முள் அந்தரங்க வேற்றுமை யுளதோ இலதோ வென்னும் ஐயம் நீக்கு முகத்தாற் பாசங்களை நோக்கி உயிர் சித்தாயினும் பதிப்பொருளை நோக்கித் தூலசித்தாமாறும் இனம்பற்றி இரண்டுஞ் சித்தாயினும் உயிரை நோக்கிப் பதிப்பொருள் அதிசூக்கும சித்தாமாறுந் தெரித் துணர்த்து முகத்தாற் பசுவினது அறிவு இத்துணைப் பகுதி யென்பதூஉம் அதனால் அறியப்படும் பொருளின் றன்மைகள் இவையிவை யென்பதூஉம் மூன்று செய்யுளாற் றெரித்துக் கூறப்புகுந்த ஆசிரியர் முதற்கண் ஒரு செய்யுளால் உயிரறிவினா லறியப்படும் பொருளிது வென வரையறை கூறுவான் தொடங்கினர். மேற்கூறியவாற்றால் உயிர் அறிவுடைய பொருளாகலின் அவ்வறிவான் ஏனை இரண்டு பொருளையும் அறியுமியல்புடைத்துப் போலுமெனின்,

55. அறிவினால் அறிந்த யாவும் அசத்தா தல் அறிதி யென்றும்
அறிவினால் அறியொ ணாதேல் ஆவதொன் றின்மை தொன்மை

அறிவுகாண் ஒன்றை முந்தி அதுவது வாகக் காணும்
அறிவுகாண் அசத்து மற்ற தறிவினுக் கறியொண் ணாதே. ரு

(உரை) *அறிவினால் அறிந்த யாவும் அசத்து*-உயிரறிவினால் அறிபப்படுவதெல்லாம் அழிபொருளேயாம்; *ஆதலறிதி யென்றும்* - சத்தாயுள்ள ஏனை யிரண்டு பொருளும் இவ்வறிவால் ஒரு காலத்தினும் அறியப்படாததேயாம் ; *அறிவினா லறியொ ணாதே லாவதொன் றின்மை* - உயிரறிவினால் அறியப்படாத பொருள் சத்தேயாகில் அதனாலாகிற கருமம் ஒன்றுமில்லையாமென்னில் ; *தொன்மை அறிவுகாண்* - அனாதிபோதனாகிய பதிப்பொருள்அறிவாகிய சிவஞானத்தால் அறியப்பெறுவதுண்டுகாண் ; *ஒன்றை முந்தி அதுவது வாகக் காணும் அறிவுகாண் அசத்து* - காலத்தாலும் இடத்தாலும் ஏகதேசப்படுதலும் அதுவதுவாய்ப் பல்வேறுபடுதலும் மலத்தொடு விரவுதல் வேறுபடுதலுமாகிய இவ்வியல்புகளுடைமையின் அச்சுட்டுணர்வு அசத்தேயாய் அதனாலறிவதெல்லாம் அழிபொருளேயாம் ; *மற்றது* - இவ்வாறு காலத்தானும் இடத்தானும் ஏகதேசப்படாததுமாய் அழிபொருளல்லாததுமாகிய சத்தாயுள்ள பொருளை ; *அறிவினுக் கறியொண்ணாதே* - சுட்டறிவினால் அறியக்கூடாது.

'உயிரறி' வென்றெடுத்துச் 'சுட்டறி' வென்று முடித்தமையாற் பாசஞானத்திற்கும் பசுஞானத்திற்கும் வேற்றுமை யில்லைப் போலுமென மலையற்க. அவ்விரண்டிற்கும் அந்தரங்க வேற்றுமை பெரிதுமுள்ளன. அவையெல்லாம் முன்னர்க் கூறப்படும். ஆயினும் ஒன்றொன்றா யறியும் இனம்பற்றி ஈண்டுக் கூறியதாம். ஒன்றொன்றா யறிதல் இரண்டு ஞானத்திற்கும் பொதுவென்பது குருமுகமாயறிக. அற்றாகலினன்றே 'நெறியி னறிவித்தா லன்றி யறியா வளங்கள்' [சிவஞானபோதம் viii, 4] என்றார் முதனூலாசிரியரும். ருரு

இனிச் சத்தாதற்றன்மை முப்பொருட்கு முண்மையின் ஈண்டுச் சத்தையறியாதென்றது சத்துச் சித்து ஆனந்தமென்னும் முத்தன்மையுமுடைய பதிப்பொருளளவோ அன்றிச் சத்துச்சித்தென்னுமிருதன்மையுமுடைய பசுப்பொருளளவோ அன்றிச் சத்தென்னுந் தன்மையொன்றுமுடைய பாசமுள்பட முப்பொருளளவோ என்னும் ஐயம் நீக்குமுகத்தால் அப்பிரமேயம் ஐந்திற்குஞ் சமானமாதலைக்

காட்டி இரண்டு செய்யுளாற் பசுஞானத்தின் உண்மை வலியுறுத்து வான் தொடங்கினர்.

56. எவ்வறி வசத்த றிந்த தெனில்உயிர் அறியா தீசன்
அவ்வறி வறியான் அல்ல தசேதனம் அறியா தாவி
செவ்விய கருவி கூடித் தெரிவுறா தருளிற் சேரா
துவ்விரு வகைய தென்னில் ஒளியிரு ளொருங்கு றுவே.

(உரை) எவ்வறி வசத்தறிந்த தெனில் - ஈண்டு அழிபொருளை யறிந்துவரும் அறிவு இங்ஙனங் கூறிப்போந்த மூன்று அறிவினுள் எந்த அறிவென்னில்; உயிர் அறியாது-பசுஞானம் வியஞ்சக அறிவை யின்றிச் சுதந்தரமாய் அறியாதாகையால் உயிர் தானேயறியாது; இனிச் சிவஞானம் அறியுமோவெனில்—ஈசன் அவ்வறி வறியான் - பதிப்பொருள் சர்வமும் ஏககாலத்தில் அறிவதன்றி இவ்வாறு ஒன் றொன்றாய் அறியாதாகையாற் சிவஞானமுமன்று, இனிப் பாசஞானம் அறியுமோவெனில்; அல்ல தசேதன மறியாது - பாசம் அறிவற்ற சட மாகையாற் பாசஞானமும் அறியாது; இனிப் பாசஞானம், பசுஞான மென்னுமிரண்டும் விரவியறியுமோவெனில்—ஆவி செவ்விய கருவி கூடித் தெரிவுறாது - தனக்கென அறிவற்ற உயிரறிவும் அவ்வறிவை யின்றிச் செயலற்ற பாசவறிவுந் தாமே கூடியறிந்ததுமன்று; இனிப் பசுஞானம் சிவஞானத்தோடு விரவியறியுமோவெனில்—அருளிற் சேராது - பாசத்தோடு விரவிய அறிவு அப்பாசம் நீங்கியன்றிச் சிவ ஞானத்துள் அடங்காது; உவ்விரு வகைய தென்னில் - பசுஞானம் ஏனை இரண்டு ஞானத்தோடு கூடிய சமுதாயத்தில் அறியுமென் னில்; ஒளியிரு ளொருங்கு றுவே - ஒளிக்கும் இருளுக்கும் ஆகாச மொன்றே யிடமாயிருக்கினும் அவ்வாகாசம் இவ்விரண்டினுள் ஒன் றோடு கூடி நிற்பதன்றி இருள் ஒளி யென்னும் இரண்டோடுங் கூடி நில்லாத முறைமைபோல ஏனை இரண்டறிவும் உதித்தற் கிடமாயிருப் பது பசுவறிவாயினும் அவ்விரண்டுள் ஒன்றோடன்றி இரண்டறி வோடும் ஒருகாலத்திற் பொருந்தி யறியாது.

இதனாற் கூறப்பட்டது சுட்டுணர்வாவது பாசத்தின் றன்மை யாயினும் அது சடமாகையானும் பசுவின் தன்மை சுதந்தர ஞான மின்மையானும் பதியின் தன்மை மலரகிதனாதலானுஞ் சுட்டுணர்வு எப்பொருளி னுணர்வோ எனும் ஐயத்தான் நிகழ்வதொரு வினாவாய்

முடிந்தமையறிக- இதற்கு விடை முன்னர்ப் 'பன்னிறங் கவரு' [69] மென ஞான வாய்மை கூறவருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும். இதனாற் பாசஞ் சடமென்றும், பசு தூல சித்தென்றும், பதி அதிசூக்கும சித்தென்றுஞ் சாதித்தமை நுண்ணுணர்வினா லறிக. ஈண்டுக் கூறியவாற்றாற் பெத்தகாலத்து நிகழுஞ் சுட்டுணர்வின் தன்மை இவை யென்பதூஉம் ஆண்டைக்கு இறைவன் உபகாரம் இன்றியமையாது வேண்டப் படுமென்பதூஉம் பெற்றாம். இனிச் சுத்தகாலத்து நிகழும் அறிவின் தன்மை இவையென்பதூஉம் ஆண்டைக்கு இறைவன் உபகாரம் இவை யென்பதூஉங் கூறப்படும். ருசு

பதி பசு பாசமென மூன்றும் பாசூக்கும தூலமாகத் தம்முள் அந்தரங்க வேற்றுமை பெரிதும் உடையனவாயினும் அப்பிரமேயத் தன்மையாற் சமனாதலிற் சுத்தகாலம் பதியை யறிந்து செறிவதும் பாசத்தை யறிந்து பிரிவதுமாகிய அறிவு நிகழ்வ துண்மையானும் பசுவுக்குச் சுதந்தர வறிவின்மையானும் ஆண்டு நிகழும் அறிவு யாதோ வென்னும் ஐயம் நீக்குமுகத்தால் அறிபொருளை நோக்கிச் சத்தாயினும் பதிப்பொருளை நோக்கி அசத்தேயாகிய பாசத்தையும் அதனை நோக்கிச் சத்தேயாகிய பதியையும் அறிந்து பிறிதல் செறிதலாவது உயிரென அதன் உண்மை கூறுவான் தொடங்கினார்.

57. சத்திது வென்ற சத்துத் தானறி யாத சத்தைச்
சத்தறிந் தகல வேண்டா அசத்திது சத்தி தென்றோர்
சத்திருள் ஒளிய லாக்கண் தன்மைய தாம்அ சத்தைச்
சத்துடன் நின்று நீங்குந் தன்மையாற் சதசத் தாமே. எ

(உரை) சத்திது வென்ற சத்துத் தானறி யாது - பாசஞ் சடமாகையால் அது பதிப்பொருளை இஃது இவ்வியல்பிற்றெண அறிதல் செறிதல் செய்யுமென்பது கூடாது; அசத்தைச் சத்தறிந் தகல வேண்டா - பதிப்பொருள் அனாதிபோத முடையதாகலிற் பாசம் ஞான திரோதகத் திரவியமாயினும் ஒளிமுன் இருள்போலப் பதிப்பொருள் முன் எதிர்நில்லாதாகலின் அது பாசம் இவ்வியல்பிற்றெண வறிதல் பிறிதல் செய்யவேண்டுவதில்லை ; இனி இவ்விரண்டினையும் அறிவது ஆரென்னில்—அசத்திது - ஞானதிரோதகத் திரவியமாகிய பாசம் இதுவென் றறிதல் பிறிதல் செய்யவும் ; சத்திது - பாசநாசத் திரவியம் இதுவெனப் பதிப்பொருளை அறிதல்செறிதல் செய்யவும் ; ஓர்

சத்தென்று - இவ்விரண்டிற்கும் வேறாகிய ஓர் ஆன்மாவாகிய பொருளுண்டே அதுவே உரித்தாம்; அஃது என்போல வென்னில்—இருளொளி யலாக்கண் தன்மைய தாம் - இருளில் அழுந்தி மறைபட்டு இருளல்லாமலும் ஒளியிற் பொருந்தி யறிந்தும் ஒளியல்லாமலுமிருக்குங் கண்ணின் தன்மைபோல்; அசத்தைச் சத்துடன் நின்று நீங்குந் தன்மையாற் சதசத் தாமே-பாசத்திற் பொருந்தி ஒன்றுமறியா திருந்தும் பதியைப் பொருந்தி யறிந்தும் பாசத்தைப் பிரிந்து பதியிற் செறிவதாலுஞ் சத்து அசத்தென்னும் இரண்டிற்கும் இடை நிலத்தின் பெயராய்ச் சதசத்தென்று சொல்லப்படும்.

ஈண்டுப் பாரிசேட அளவையான் உயிரே அவ்விரண்டினையும் அறியுமென உபாயத்தாற் சாதிக்கப்பட்டதாம். இதன் உண்மை தற்றெரிசனங் கூறத் 'தன்னறிவதனு' [72] வென முன்னர் வருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும். இவ்வாறு பாரிசேடத்தாற் பெறினும் உயிர்க்குச் சுதந்தர அறிவின்மை மேலே சாதித்துப் போந்தமையின் அறிவில்லாத உயிருக்குப் பதிப்பொருளே அறிவைக் கொடுத்தறிவிக்குமெனக் கோடுமெனும் ஐயம் நீக்குமுகத்தால் 'ஈச னசேதனத் தளித்திடானே' [54] என மேலே கூறிப் போந்தவற்றை ஈண்டு அனுவதித்துக் கொண்டு திட்டாந்த பூர்வமாக உயிரறிவின் தன்மை இதுவென வலியுறுத்தற் கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளாம். ருஎ

58. கண்ணொளி விளக்களித்துக் காட்டிடு மென்னின் முன்னம்
கண்ணொளி ஒன்று மின்றும் விளக்கொளி கலந்த வற்
கண்ணொளி அகல நின்றே கண்டிடும் வேறு காணு[றைக்
கண்ணொளி விளக்கின் சோதி கலந்திடுங் கருத்தொன் றன்றே.

(உரை) கண்ணொளி - கண்ணுக்கு வியஞ்சக வொளியற்ற விடத்துக் காட்சி யின்மையால் அதற்குச் சுதந்தர வொளியும் இல்லை; விளக்களித்து - வியஞ்சகமா யறிவிக்கும் விளக்கொளி வந்த விடத்துக் காட்சி யுண்மையால் விளக்கே கண்ணுக் கொளியைக் கொடுத்து; காட்டிடுமென்னில்-பதார்த்தங்களையும் அறிவிக்கும் இதுபோல உயிர்க்குச் சிவசிற்சத்தியையின்றி அறிவு நிகழாமையிற் சுதந்தரவறிவில்லை சிவசிற் சத்தியே உயிர்க்கு அறிவைக் கொடுத்து அறிவிக்குமென்று நீ சொல்லில் ; முன்னங் கண்ணொளி யொன்றுமின்றும் - அப்போது விளக்கு வருதற்குமுன் கண்ணுக்கு ஒளியொன்று மில்லை யாக

வேணும்; விளக்கு வந்துழியுங் கண்ணிந்திரிய மொன்றே காண்ப தன்றி ஏனை நான்கு இந்திரியங்கட்குங் காட்சி செல்லாமையானுங் கண்ணிந்திரியத்தினுந் தனக்கொளியில்லாமல் ஒளியிழந்த அந்தகன் கண் காணாததினாலும், பாரிசேடத்தாற் கண்ணுக் கியல்பாக ஒளியுண் டென்றே கொள்ளப்படும். பாரிசேடத்தாற் பெறுவதன்றிக் கண் ணிடத்துக் காண்பதில்லையே யெனில்—விளக்கொளி கலந்தவற்றைக் கண்ணொளி யகல நின்றே கண்டிடும்-விளக்கொளியி லிருக்கும் பதார்த் தத்தைத் தூர இருட்டிலிருந்த கண்ணுங் காணப்பெறுதலின் அவ் வொளி அக் கண்ணினிடத் துள்ளதெனப் பிரத்தியட்சத்தும் அறியப் படும்; வேறு காண - ஒளி யுண்டாகில் விளக்கொளியற்றவிடத்து அறி வில்லையேயென்னில் அது வியஞ்சகவொளியிற் கலந்தன்றி அறியாது; ஆகில் அதனியல்பு எதென்னில்—கண்ணொளி விளக்கின் சோதி கலந் திடும்-கண்ணொளி விளக்கொளியோடு விரவியே காட்சிப்படும்; கருத் தொன் றன்றே-ஆயினுங் கண்ணொளிக்கு விளக்கொளியோடு விரவிப் பதார்த்தத்திற் பற்றுங் குண மொன்றுமே யுள்ளது.

விளக்கொளிக்கு இருணீக்கு முகத்தாற் பதார்த்தங்களிற் சென்று பற்றுதலும் கண்ணொளி காட்சிப்படுதற்குக் காட்டு முகத் தாற் கண்ணொளியோடு விரவிச் சென்று காட்டுதலுமென இரண்டு தன்மையுமுண்டு. இதுபோலச் சிவசிற்சத்தி பதிந்த விடத்தும் பாசங் கட்கறிவின்றிப் பசுவே யறிவதானும் பசுக்களினும் ஒரு தன்மையின் றிப் பலவழித்தா யறிவதானும் உயிர்க்கியல்பாக அறிவுண்டென்றே கொள்ளப்படும். ஆயினும் வியஞ்சகவறிவை யின்றி யறியாது வியஞ் சகவறிவோடு விரவி யறியினும் பசுவுக்கு ஒன்றொன்றாக அறிவித் தால் அறியுந் தன்மை யொன்றுமே யுள்ளது. பதிப்பொருட்கு அறிந் தும் அறிவித்தும் நிற்கும் இரண்டு உபகாரத் தன்மையும் உள்ளதென உவமைக் கோதி அனைத்தும் பொருட்கும் ஓதிக்கொள்க. இதனாற் பசுவறிவு இதுவென்பதூஉம் பதியறிவு இத்துணைப் பெரிய வுதவி யென்பதூஉம் இரண்டுஞ் சித்தாயினும் இரண்டறிவிற்கும் அந்தரங்க வேற்றுமை இதுவென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. ஈண்டு விளக்கென் றது மாயாகருவிகட்கு உவமைபோலுமென மலையற்க. அறிவித்தன் மேற்றாய்ச் சிவ சிற்சத்திக்கே உவமையாம். ருஅ

ஈண்டு ஏழு செய்யுளானும் இருவகை யுடம்பிற்கும் வேறாய் அறிதற் குணமுடைத்தாய உயிர் அவ்வுடம்பின்க ணுள்ளதென்று சாதிக்கப்

பட்டது. ஆயின் இவ் வுருவின்கண் உயிர் எவ்வாறு நின்றறியுமோவென்னும் ஐயம் நீக்குமுகத்தால் உயிர் வியாபகப் பொருளாமாறு கூறுவான் தொடங்கினர். பரிணமவாதிகள் உயிராவது பிரமத்தின் பரிணமமாய்த் தோன்றி அறிவு இச்சை செயல்களை யடைந்து தீயுஞ் சூடும்போற் பேதாபேதமா மென்பர். சாங்கியர் குணிப் பொருளன்று குணத்திரவியமாய் அறிவுமாத்திரையே உயிரென்பர். பவுராணிகர் உயிர் உருவேயாமென்பர். கவுளர் அருவுருவே உயிரென்பர். பாதஞ்சலர் உயிர் ஆகாயம் போல் அரு அவிகாரியாமென்பர். வைசேடிகர் உயிராவது அசித்தேயென்பர். சைவரி லொருசாரார் அசித்து சித்தாமுயிரென்பர். பட்டாசாரியர் உயிராவது சித்தேயென்பர். பாஞ்சராத்திரிகள் உயிர் பரமாணுப்போலென்பர். மிருதிநூலார் புன்னுனிப் பனிபோல் உயிர் இதயத்தானத் துளதென்பர். சமணர் உடம்பளவி னிறைவது உயிரென்பர். அயிக்கவாத சைவர் உயிர் வியாபியாய்நின் றறியு மென்பர். இவ்வாறு பல சமயத்தாரும் உயிர் இவ் வகையுடைத்தென நிச்சயமின்றிப் பிணக்கமுறுவர். அஃதெல்லாம் போலியென மறுப்பார், அவற்றுட் சிலவற்றைச் செய்யுளின் அமைவு பற்றி யெடுத்துக் கூறுவாராயினர்.

59. ஓரிடத் திருத்தல் மாயா உருநிறைந் திடுதல் ஒன்றும்
பேரிடத் துறைதல் தானே பிறங்கறி வாகிநிற்றல்[லோர்
சோர்வுடைச் சடநி கழ்த்தல் எனுமிவை சொல்லார் நல்
ஓரிடத் துணரும் உண்மை ஒளிதரும் உபலம் போலும்.

(உரை) ஓரிடத் திருத்தல் - மிருதிநூலார் மதம்பற்றி உயிராவது சரீரத்திலே இருதயத்தானத்திற் புன்னுனிப் பனிபோலிருந் தறியுமெனில் அடிமுடியில் வருஞ் சுகதுக்கமனைத்தும் அறிதலால் அது கூடாது; மாயாவுரு நிறைந்திடுதல் - இனிச் சமணர் மதம்பற்றிச் சரீரத்தளவு நிறைந்து நின்றறியுமெனில், ஐம்பொறியினும் ஒருங்கே அறிவு நிகழாமையும் உடம்பளவிற்குத் தக்க அறிவின்றி யானை மனுடரறிவில் வைத்துப் பார்க்கச் சரிப்படாமையுஞ் சரீரத்தைக் குறைப்பக் குறைப்ப உயிருங் குறையுமெனவும் இவ்வாறு பல குற்றமுறுதலால் அது கூடாது; ஒன்றும் பேரிடத்துறைதல் - இனி அயிக்கவாதிமதம் பற்றி வியாபகமாய் நின்றறியுமெனில் அவத்தையிற் போக்குவாவுறுதலும் ஐம்புலனும் ஒருங்கே யறியாமையுமாகிய குற்றமுறுவதால் அது

கூடாது; தானே பிறங்கறி வாகி நிற்றல்-இனிச் சாங்கியர் மதம்பற்றிக் குணித்தன்மையின்றிக் கேவலம் அறிவுமாத்திரையாய் நிற்பது உயிரேயாம், அவ்வுயிரின் சந்நிதியின் உடம்பின் கண்ணே நின்று காரணங்கள் செயற்படும், அதனாற் றொழிலறிவிச்சைகள் நிகழுமெனிற் பிணத்தும் உறக்கத்தும் உயிரின் சந்நிதிக்குக் கேடில்லாதிருக்கவு முடம்பின்கண் அவை நிகழாமையின் அது கூடாது; சோர்வுடைச் சடநி கழ்த்தல் - இனி வைசேடிகர் மதம்பற்றி உயிர்சடமேயாம் அது பின்பு மனத்தோடு கூடிச் சித்தாயறியுமெனில் அறிவித்தாலறிவ துளதாகலிற் சடப்பொருள் சித்தாவது உலகத்தின்கண் இன்மையின் அது கூடாது; எனுமிவை - இவ்வாறு பல சமயத்தார் கூறுங் கூற்றுக்களை; சொல்லார் நல்லோர் - அறிவுடையோர் மெய்யென்று சொல்லார்கள்; ஓரிடத் துணரு முண்மை-விபுவாயினும் பதிப்பொருள் போல அவ்வச்சிலேடிக வியாபகமும் அதிசூக்குமசித்தாதலுமின்றி அதுவதுவாய் வசிப்புண்ணும் வியாபியாய்த் தூலசித்தாவதே உயிரின் இயல்பாம்; அஃதென்போல வென்னில்—ஒளிதரு முபலம் போலும்-தனக்கென ஒளியுடைத்தாயினும் வியஞ்சகவொளியால் வன்னத்தைக் கூட்டினவிடத்துப் பற்றும் படிகத் தன்மைபோல.

உவமைக் கோதியதைப் பொருளினும் இயைத்தோதிக் கொள்க. இச்செய்யுளில் 'தானே பிறங்கறி வாகி நிற்ற' லென்பதற்குப் பிரமப் பொருள்போல் சர்வஞ்ஞனாய் அறியுமென்று உரை கூறுவாரும் உளர். மேலைச்செய்யுட்களிற் பதிப்பொருளோடு உயிர்க்குள்ள பேதங் களும் உயிருணர்வின் றன்மையும் வரையறைசெய்து தடைவிடைக ளாற் சாதித்திருக்கவும் அது கேட்டறிந்த மாணவகன் இவ்வாறு வினவுதல் மேலைப் பொருள்களை யெல்லாம் பகைத்தலின் அப் பொருள் கொண்டிலனாய்க் கருதி மேலைச் செய்யுளெல்லாம் மாறிப் போதிக்கவேண்டுமென்று வருமாகலான் அது போலியென்றொழிக.

இங்ஙனம் எட்டுச் செய்யுளானும் ஆன்மப் பிரகாச முணர்த்திய மூன்றாஞ் சூத்திரத்தைத் தழுவிக்கொண்டு உயிர்க்குணங் கூறிப் போந்த ஆசிரியர் இனி மூன்று செய்யுளாற் பாசத்தின் குணங் கூறும் நாலாஞ் சூத்திரஞ் தழுவுதலாகப் பாசநீக்கத்திற் குரிய அவத்தை யிலக்கணங் கூறுவான் தொடங்கினர். அவத்தையாவது அறி தற்றொழி லுதிக்குந் தான பேதங்களேயா மாகலின் பாசத்தழுந்தலி னின்றும் பாசம் நீங்கவரும் அவத்தைகூறுதல் கருத்தாகலின் முதற்

கட் கேவலத் தைந்தவத்தை யுறு முறைமை கூற வேண்டுவதாம். முத னூல் நாலாஞ் சூத்திரத்திற் பாசகுணங் கூறுவது யாங்ஙனமெனில், 'மலங்கா ரணமா யவத்தையுண் டான' [கட்டளைக்கலித்துறை, 35] றென்றார் சிற்றம்பல நாடியாரும். 'எழினுன்கின் மூன்றவத்தை யிழித்திடலா லேற்றிடுத' [தக்ஷிணமூர்த்தி தேசிகர் தசகாரியம், 3] லென்றார் எமது ஆசிரியருமாகலின், மலத்திற்குக் கேவலந் தன்னியல் புஞ் சகலம் பொது வியல்புமாமென்பது சமரச சங்கிரகத்து இனிது விளங்கும், ஆண்டுக் காண்க. கேவல சகலங்கட்குத் தொகை வகை விரிவாக முக்கூற்றதாய் மேற் பொதுவுட் கூறிப் போந்தமையின் ஈண்டுச் சுத்தாவத்தை யொன்றின் விரிவே கூறுது கேவலசகலங்கள் கூறுதல் அமைவுடைத்தன்றென மலையற்க. அறிதற் றொழி லுண்டாம் முறை கூறுவதே ஈண்டுக் கூறும் அவத்தையின் கருத்தாக லானும் அறிதற்றொழிலெல்லாம் பாசநீக்கத்திற் கேதுவாதலானும், பாச பந்தத்தை நோக்கி அறிதற்றொழிலெல்லாஞ் சுத்தமேயாம். அறி விக்குந் தொழிலை வலியுறுத்துதற்காய் அறிதற் றொழிலை முற்கூறப் புகுந்தார். அற்றாகலினன்றே உணர்த்துந் தன்மைக்கருகாக உணருந் தன்மை கூறும் அவத்தையை முற்கூறினார். ஈண்டுக் கூறுங் கேவல மாவது மேற்கூறிப்போந்த ஐவகையுள் அநாதி கேவலம் காரண கேவலம் இகலிவரு கேவலமென்னும் மூன்றும் விட்டு நான்காவது தன்னுண்மை யெனவருங் கேவலமாம். மூன்றில் ஆன்மப் பிரகாசமும் நாவிற் றன்னுண்மை கூறும் அவத்தையு மாதலினன்றே 'இதுவுமது' [சிவஞானபோதம், iv] வெனக் கருத்துரை கூறினார் முதனூ லாசிரியரும்.

நான்காஞ் சூத்திரம்

அஞ்சவத்தை

60. எண்ணலொன் றிலாஅ தீதம் எய்திடுந் துரியத் தொன்று
நண்ணிடுஞ் சுழுத்தி தன்னின் நயர்துள தொன்று பின்னும்
அண்ணிடுங் கனவு தன்னில் ஆறேழாம் சாக்கி ரத்தின்
கண்ணுறும் அஞ்சாறுய கருவிகள் காணுந் தானே. க

(உரை) எண்ணலொன் றிலா அதீதம் - பசுத்துவ வாதனையாற் பசுவெனப்படும் உயிர்க்குத் தன்னுண்மையாவது இச்சை ஞானங்

கிரியை நிகழ்ச்சி சிறிதுமின்றித் தான்மட்டு முளனாகிய அதீதமே யாம்; ஆண்டுக் காரண சரீரமே யன்றிக் கஞ்சுக சரீரமே யில்லையென் றறிக. ஈண்டுக் காரண சரீரமென்றது ஆனந்தமயகோசத்தின் மேற்று. ஏனை நாற்கோசமுங் கஞ்சுக சரீரம் சூக்கும சரீரம் தூல சூக்குமசரீரம் தூலசரீரமெனப் பெயர்பெறும். அவை 'ஐவகையா யுறுபயன்க ளுகா வருங் கால' [41] மேயுள்ளனவாம். அதீதத்தில் ஐந்து காட்சியில்லையாம். இதுவே இருண்மலத்தி லழுந்துந் தன்னுண்மை—எய்திடும் - இனி அறிதற்றொழி லுண்டாமாறு சிவசத்தி சங்கற்பத்தாற் கருவி கரணங் கள் பொருந்தும் ; அது பொருந்தும் முறை ஏதென்னில்—துரியத் தொன்று - துரியமென்னும் உந்தித்தானத்திற் பிராணவாயு வொன் றும் பொருந்தும்; நண்ணிடுஞ் சுழுத்தி தன்னின் நயந்துள தொன்று- சுழுத்தியென்னும் இதயத்தானத்தில் சித்தமொன்றும் பொருந்தா நிற்கும் ; பின்னும் - பிராணவாயுவுக்குப் பின்னுள்ள ஒன்பது வாயு வும்; ஆறேழு-சித்த நீங்கிய அந்தக்கரண மூன்றுஞ் சத்தாதி வசனாதி பத்துமாகப் பதின்மூன்றும் ; கனவு தன்னில் ஆம் - ஆக அகம்புற மென்னும் இருவகையில் இருபத்திரண்டு கருவிகளும் கண்டத்தானத் திலே பொருந்தும் ; ஈண்டு அந்தக்கரணம் மூன்றெனபது மனத்தை மேலைச் சுழுத்தியிற் சித்தமெனக் கூறிப் போந்தமையின் ஏனைக் குணம் புத்தி ஆங்காரமெனு மூன்றுமேயாம்—சாக்கிரத்தின் . . . தானே - சாக்கிரமென்னும் இலாடத்தானத்திலே பஞ்சபூதத்தின் வழித்தாய்ச் செயற்படும் இருவகை இந்திரியம் பத்தும் பொருந்தும்.

ஈண்டு இடந்தோறும் பொருந்துமென்றது அவைகள் தொழி லைப் பொருந்துவதை யென்றறிக. இவையிற்றின் தொழில்களெல் லாம் மேற்கூறிப் போந்தமையின் ஈண்டுக் கூறுதொழிந்தார். இவை கேவலத்தி லதீதத்தினின்றே சாக்கிர மீறாக ஐந்தவத்தைப் படுந் தன்னுண்மைக் கேவலத்தையே யன்றி இருவகைச் சாக்கிராதி யவத்தையுள் ஒருவகை கீழே நோக்கும் ஒருவகை மேலே நோக்கு மென்பனவற்றுள் இவை ஒன்றெனை மலையற்க. அவை சாக்கிரத்தி னின்றே அதீத மீறாக இவ்வா றைந்தவத்தைப்படுவதும் அத்தானத் தில் அதிசூக்கும ஐந்தவத்தைப்படுவதுமென இருவகையாம். அற்றா கலினன்றே 'இலாடத்தே சாக்கிரத்தை யெய்திய வுள்ள, மிலா டத்தே யைந்தவத்தை யெய்து' [சிவஞானபோதம், iv, 7] மென்றார் முதனூலாசிரியரும். இந்த அவத்தைகளாற் போந்த பயன் சூக்கும

தேகத்தாற் போகம் புசித்தற் கேற்க எழுந்த அறிவே ஈண்டு விளங்குவதாம். கூ0

இனித் தூலதேகத்தாற் போகம் புசித்தற் கேற்க அறிவு விளங்குவது கூறுமுகத்தாற் சகலாவத்தையும் அதனாற் போந்த பயனும் அதுவே சுத்தாவத்தைக்கு வாயிலாமாறுங் கூறுவான் தொடங்கினார்.

61. இவ்வகை அவத்தை தன்னில் எய்திடும் கரண மெல்லாம்
மெய்வகை இடத்தி லுற்று மேவுமா கண்டு மிக்க
பொய்வகைப் பவம்அகற்றப் புரிந்திடில் அருளா லாங்கே
ஐவகை அவத்தை உய்க்கும் அறிவினால் அறிந்து கொள்ளே.

(உரை) இவ்வகை அவத்தை தன்னில் - இங்ஙனங் கூறிய சாக்கிராவத்தையில்; எய்திடுங் கரண மெல்லாம் - கூகூ தத்துவங்களுந் தொழிற்படுமாறு பொருந்துமதுவே சகலமாம்; மெய்வகை இடத்திலுற்று - அப்போது தூலதேக போகத்திற் குரியனாகி; மேவுமா கண்டு - பாகப்பட்ட முறையே வந்து பொருந்திய சுகதுக்கங்களை யறிந்து; மிக்க - அதனாற் பாசநீக்கத்திற் கேதுவாய் அறிவுடையனாய்ப் புத்தி பூர்வச் சிவபுண்ணிய மிகுத்து; பொய்வகை - அதனால் அழிபொருளாகிய தேகாதியை யுள்ளபடி யறிந்து; பவம் அகற்ற - செனனமரண துன்பத்தை நீக்குதற்கு; புரிந்திடில் - அதற்கேற்ற புத்தி பூர்வச் சிவ புண்ணியம் எட்டுவகையாகச் செய்து முடித்தால்; அருளால் - அதனால் இருவினை யொப்பு மலபரிபாகஞ் சத்தினிபாதங் குருவருளெனும் நான்கும் முறையே கிடைக்கப்பெறும்; ஆங்கே - இவ்வாறுடையனாகவே அந்தச் சகலகலாவத்தை நீங்கும் அது நீங்கின இடத்திலே; ஐவகை அவத்தை உய்க்கும் - சுத்தாவத்தை ஐந்து விதமாய் அறிவு விளங்கும்; அறிவினால் அறிந்து கொள்ளே - அவைகளை இவ்விருவகையுடம்புகளால் அறிவதுபோற் கருதாது மலமகல வகலாது மன்னு போதத் திருவருள் ஞானவிளக்கத்தால் அறியப்படும்.

சிவபுண்ணியம் பத்தினுள் அபுத்திபூர்வம் புத்திபூர்வ மென்றிருவகையாய் ஈண்டுக் கூறியொழிந்த ஒன்பதும் ஒழித்துநின்ற உண்மை ஞான மென்பதொன்றுமே சுத்தாவத்தையாய் முடியுமென்றறிக.

ஞானக் கூத்தனொரு மூர்த்திகொடு குறுகி மோக, நீடியகே வலசகல

நிகழா வாறு நிறுத்திமல மறுக்குமிது நிலையார் சுத்த' [49] மென மேற் கூறியதும் இப்பொருள்பற்றி யென்றறிக. சு௧

கேவல சகலங்களிற் படும் ஐந்தவத்தைகட்கு இரண்டு செய்யுளாற் றானங் கூறிப் போந்த ஆசிரியர் இனி ஒருசெய்யுளாற் சுத்தாவத்தைக்குத் தானங் கூறுமுகத்தால் மூவகை யவத்தையுந் தொகுத்துக் கூறுவான் தொடங்கினார்.

62. நீக்கமில் அதீத மாசு நிறைந்தகே வலமா நீர்மை
சாக்கிரங் கலாதி சேர்ந்த சகலமாந் தன்மை யாகும்
ஊக்கமில் இரண்டும் கூடா தொழியவோர் நிலையில் நீடும்
சாக்கிரா தீதம் சுத்தத் தகைமைய தாகுந் தானே. ௬௨

(உரை) நீக்கமில் . . . கேவலமாம் - பாசநீக்கமில்லாத கேவலாதீதம் பசுவின் உண்மையாயினும் அது பாசத்திற்குச் சொரூபலட்சணமாம்; நீர்மை - இனி அதன் குணமாகிய தடத்த லட்சணம் ஏதென்னில்; சாக்கிரங் கலாதி சேர்ந்த சகலமாம் - கலாதி சேராது முப்பத்தைந்து கருவி தொழிற்படுங் கேவலச் சாக்கிரம்போலன்றிக் கலாதி சேர்ந்து தொண்ணூற்றாறு தத்துவமுந் தொழிற்பட்டுப் பாசஞானம் விளங்குஞ் சகலமே பாசத்திற்குத் தடத்த லட்சணமாம்; தன்மை யாகும் ஊக்கமில் இரண்டும்-உயிர்க்குறுதி யில்லாத கேவலசகலமாய்ப் பாசத்தின் சொரூப தடத்தமாகிய இரண்டவத்தையும்; கூடா தொழிய-பொருந்தாது நீங்க; ஓர் நிலையில் நீடும் - பூரண நிலையாகிய சிவ வியாபகத்தைக் குறிக்குஞ் சோகம்பாவனையால் அறிவு விரிந்து விளங்கி ஏகதேசக் காட்சிப்படாது; சாக்கிரா தீதம் - ௯௬ தத்துவமுந் தொழிற்படுஞ் சாக்கிர நிலையிற்றானே இச்சை ஞானங் கிரியை நிகழ்ச்சி சிறிது மின்றிய தன்னுண்மை யதீதநிலை கூடும்படி ஒருவன் நிற்கப்பெறுமாயின்; சுத்தத் தகைமைய தாகுந் தானே - சுத்தாவத்தை முடியுந் தானமும் அதுவேயாம்.

'விரிந்திடு மறிவுங் காட்டி வீட்டையு மளிப்ப' [சிவஞான சித்தியார், v, 8] னென்றும், 'ஞானம், பெருநிகா யகன்றன் பாதம் பெறுவது சுத்த' [ஷை, iv, 40] மென்றும் வருமாற்றால் ஓர் நிலையில் நீடும் வியாபக அறிவே வீடுபேற்றிற் குரித்தெனவுணர்க. சு௨

ஐந்தாஞ் சூத்திரம்

உணர்த்து முறைமை

ஆக மூன்று செய்யுளாற் பாசகுணங் கூறும் நாலாஞ்சூத்திரந் தழுவும் அவத்தை லட்சணத்தோ டுணருந் தன்மை கூறிப்போந்த ஆசிரியர் தத்துவரூபம் பொதுவுள் இரண்டாஞ் சூத்திரத்திற் சகலாவத்தையின் இயல்புபற்றிக் கூறியொழிந்தமையின் இனித் தத்துவ தரிசனங் கூறுவது கருத்தாய்ப் பதிக்குணங் கூறுமுகத்தால் தமது முதலுபகாரமுணர்த்தும் ஐந்தாஞ்சூத்திரந் தழுவி ஐந்து செய்யுளால் உணர்த்துந்தன்மை கூறப்புகுந்தாரேனும் முதற்கண் இரண்டு செய்யுளால் தத்துவதரிசனப்படுமாறு தன்னுண்மை கூறுவான் தொடங்கினார்.

ஒரு பொருள் சவிகற்பக் காட்சியாதல் ஈண்டுக் கூறியொழிந்த சாக்கிரத்தில் கூகூ தத்துவத்தோடுங் கூடியோ அவற்றுட் சிலவற்றோடு கூடியோ அதனியல்பேதென்னில்,

63. மருவிய பொறியில் ஒன்றும் மாபூதம் ஐந்தி லொன்றும்
கருவிகள் நான்கும் நீங்காக் கலாதிகள் ஐந்தும் கூடி
ஒருபுலன் நுகரும் இந்த ஒழுங்கொழிந் துயிரும் ஒன்றைத்
தெரிவுறு தவெனு ழிந்தத் திரள்களும் செயலி லாவே.க

(உரை) மருவிய பொறியி லொன்றும் - வினைகளை யீட்டவும் நுகரவும் வாயிலாய்ப் பொருந்தப்பட்ட சோத்திராதி இந்திரியங்களி லொன்றும்; மாபூதம் ஐந்தி லொன்றும் - சூக்குமபூதமென்னுஞ் சத்தாதியிற் றோன்றித் தூலபூதமெனப்படும் வானாதிபூதங்களி லொன்றும்; கருவிகள் நான்கும் - புணருமுட்கரணமாக்கிப் புறக்கருவியினும் போக்குதற் கமைந்த அந்தக்கரணங்க ணான்கும்; நீங்காக் கலாதிகள் - தத்துவ வன்னரூபத்தன்மை நீங்குங்காறும் நீங்காத கலையாதியேழும்; ஐந்தும் - 'சுத்தக் கருவிக ளைந்தும்கொண் டேசொல் லவத்தையையைந்துஞ் சித்திக்கு' [கட்டளைக்கலித்துறை, 37] மென்றார் சிற்றம் பலநாடியாராகலின் அவைகளைச் செலுத்தி ஐந்தவத்தைக்குங் காரணமாகிய சிவதத்துவமைந்தும்; கூடி ஒருபுலன் நுகரும் - ஆகப் பதினெட்டுக் கருவியோடு உயிர் கூடினுல் ஒன்றை யறியும்; இந்த . . . தெரிவுறுது-இதில் ஒரு கருவி குறைந்தால் உயிர் ஒன்றை

யும் அறியாது ; அவனொழிந்தத் திரள்களுஞ் செயலி லாவே-ஆன்ம சிற்சத்தி பொருந்தாதவிடத்து அந்தத் தத்துவங்களனைத்துஞ் செய லற்ற சடமேயாம். சுங

சுத்தத்தில் அப்பிரமேயப்பொருளை யறிதற்கே இறைவனை இன்றியமையாது வேண்டப்படும், ஈண்டுத் தத்துவங்களும் உயிரும் அமைச்சரும் அரசும்போல நின்றறியும் பிரமேய அறிவுக்கும் இறை வனை இன்றியமையாதென்பது பொருத்தமுடைத் தன்றுபோலு மெனின்,

64. தனக்கென அறிவி லாதான் தானிவை அறிந்து சாரான்
தனக்கென அறிவி லாத வாயில்தான் அறியா சாரத்
தனக்கென அறிவி லாதான் தத்துவ வன்ன ரூபன்
தனக்கென அறிவா னல்இச் சகலமும் நுகருந் தானே.

(உரை) தனக்கென . . . சாரான் - தனக்கெனச் சுதந்தர அறிவில்லாத ஆன்மாத் தத்துவங்களை அறிந்து பொருந்தமாட்டான்; தனக்கென . . . சார - சுதந்தர அறிவு பாதந்திரவறிவென்னும் இரண்டறிவில் ஒன்றுமின்றி என்றுஞ் சடமேயாய் ஆன்மா சுகதுக் கத்தை யறிதற்குத் துவாரமாக முதல்வனுற் கூட்டப்பட்ட தத்துவங் கள் முதல்வனையின்றி அவை தாமே ஆன்மாவை யறிந்து பொருந்தவு மாட்டா ; இனித் தூலமாம் உருவினுக்குச் சூக்குமம் முதலாதலினு லுஞ் சூக்கும தேகஞ் சிருட்டிகாலமுதற் சங்காரகாலமளவும் பிரியா தாகலானுஞ் சிருட்டிகாலத்துத் தத்துவங்களையும் உயிரையுங் கூட்டு தற்கே இறைவனை இன்றியமையாதென்பது சரி, அதுவன்றி உட லின் றுயிரொன்றே அறியுந்தோறுந் தத்துவங்களைக் கூட்டுவ னென்பது எற்றுக்கு அவை யுயிரே கூடியறியுமெனில்—தனக்கென . . . ரூபன் - தனக்கெனச் சுதந்தர அறிவில்லாத உயிர் தத்துவங்க ளோடு கூடினுந் தானுமொரு தத்துவமாய் அதுவாய் நிற்பதேயன்றி அவற்றைக் கூடி யறியமாட்டான் ; தனக்கென . . . நுகரும் - சர்வஞும் அறியுஞ் சுதந்திர அறிவுடையனுயிருந்துந் தனக்கென அறியவேண்டுவதொன்று மில்லாத கர்த்தாவினுலே சுத்தத்தில் அறி வதுமன்றிச் சகலத்திற் பிரமேயப் பொருளையும் அவனுலே அறிவன்; அற்றாகலினன்றே ‘புரிந்திடு முணர்வி னேடு போகமுங் கொடுத்’

[சிவஞானசித்தியார், v, 8] தென்றூர் வழிநூலாசிரியரும்; தானே - அப்படிப் பெத்தமுத்தி யிரண்டினும் இறைவனல் அறிந்து வந்தும் அவ்வுபகாரத்தை யறியாது தானே யறிகிறேனென்றிருப்பது பசுத்துவ வாதனையாம்.

இவ்விரண்டு செய்யுளாற் றன்னுண்மை கூறுமுகத்தால் தத்துவ தரிசனங் கூறியவாறு காண்க. இது உணர்த்துந் தன்மை கூறிய வாறுமாம். கூ௪

இனி மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துந் தன்மை கூறுமுகத்தால் தத்துவங்களை நோக்கி ஆன்ம சிற்சத்தி சித்தாயினுஞ் சிவசிற்சத்தியை நோக்கி ஒருவாற்ருல் தத்துவங்களோடொப்ப முடியுமெனச் சுதந்திரமின்மையை வலியுறுத்துவான் புகுந்த ஆசிரியர் முதற்கண் ஒரு செய்யுளால் இவ்வாறு உயிர் அறியுமிடத்தும் அறிதற்கண் முதன்மையின்மை வலியுறுத்துவான் தொடங்கினர்.

65. கண்டுணர் புலன்கள் காணும் கருத்தினல் ஒருத்தன் ஞானம்
கொண்டுளம் அறியு மென்னில் கொள்பவன் முதலி யாகும்
மண்டிய உணர்வு யிர்க்கா மன்னிநின் றறியு மென்னில்
உண்டிட வேண்டு வானுக் கொருவன்வே றுண்ட லாமே.

(உரை) கண்டுணர் - சர்வஞ்ஞனய் அறியும் இறைவன் கருவி பொருள் காட்டு காலம் கன்மம் உருவம் அளவை நூல் என்றிவ்வெட்டுங் கொண்டறிவித்தும்; புலன்கள் காணுங் கருத்தினல் - சத்தாதி விடயங்களில் ஒன்றை உயிர் அறியும் பொருட்டுத் தான் விரவி நின்றறிந்து வருகிற உண்மையினலே; ஒருத்தன் ஞானங் கொண்டுள மறியுமென்னில் - இவ்வெட்டுந் தனக்கறிவிக்குந் திரவியமா யிருந்துந் தனக்குக் கருவியாய்க் கொள்வதுபோல இவற்ருல் அறிவிக்குஞ் சிவ சிற்சத்தியுங் கொண்டு தான் முதலாய் நின்றறிவது உயிர்க்குச் சுபாவ மென்னில்; கொள்பவன் முதலி யாகும் - அப்போது அதைக் கொண்டறிபவன் அவற்றிற்கு முதன்மையாக வேணுமாகலானும் உயிர் தனக்கென அறிவிலாதானகையாலும் அது கூடாது; மண்டிய வுணர் வுயிர்க்கா மன்னி நின்றறியுமென்னில் - உயிரறிவுபோல் ஏகதேசப் படாது நிறைந்த சிவ சிற்சத்தியானது உயிர் அறியும்பொருட்டு அதனேடு விரவி அதுவே முதன்மையாக நின்றறியுமென்னில்; உண்

டிட . . . லாமே - ஒருவன் பசிக்கு மற்றொருவ னுண்ட முறைமை போலாம் ; அதுவும் பொருந்தாது.

ஈண்டுக் கூறிப்போந்த எட்டாவன: கருவியென்பது ஆன்ம தத்துவம்; பொருள் என்பது தாத்துவிகங்கள்; காட்டு என்பது உயிரின் அறிவிச்சை செயலை விளக்குங் கலை வித்தை ராக மூன்றுமாம் ; காலம் என்பது முந்தாது பிந்தாது வரையறை செய்யுங் கால தத்துவம்; கருமம் என்பது கன்மத்தை ஏறாது குறையாது நிறுத்தும் நியதி தத்துவம். உரு என்பது தூலதேகம். அளவை என்பது மூவகைப் பிரமாணம் ; நூல் என்பது நூல்கட்குக் காரணமாகிய நால் வகை வாக்குக்கள் ; இவை எட்டுஞ் சிவசிற்சத்தியுமின்றி ஆன்மா ஒரு விடயத்தை அறியுந் தன்மை யில்லையென்பது நுண்ணுணர் வினு லறிக. 'கருவியாற் பொருளாற் காட்டாற் காலத்தாற் கருமந் தன்னு, லுருவினு லளவா னூலா லொருவனு லுணர்வ' [சிவஞான சித்தியார், v, 4] றென்றார் வழிநூலாசிரியரும். 'அறியுமா வறியே' யென்றும், 'நினையுமா நினையே' [திருமாளிகைத்தேவர் திருவிசைப்பா, கோவில் i, 11] என்றும், 'விரும்புமா விரும்பே' [ஷை, ஷை, 10] யென்றும், 'நுகருமா நுகரே' [ஷை, ஷை, 7] யென்றும், 'அறிவானுந்தானே யறிவிப்பான்றானே யறிவா யறிகின்றான்றானே' யென்றுந் திருவாக்குக்களு முள்ளனவால் அறிவிச்சை செயல்கள் மூன்றும் இறைவன் அறிவிச்சை செயல்கள் விரவியன்றி விளங்கா வென்பது தானே போதரும். இது பெத்தமுத்தி யிரண்டிற்கும் பொதுவேயாம். கூ௫

இனி இறைவன் அறிந்தறிவித்து வருவதும் உயிரறிந்து வருவது மிவ்வாறென்னு முண்மை கூறுமுகத்தால் இவ்வாறு இறைவன் அறிந்தும் அறிவித்தும் வருதற்கண் விகார முறுவனெனவும் இறைவன் அவ்வாறு செய்து அறிவியாவிடத்து உயிர்க்குச் செய்தியின்மையால் உயிர்க்கு இயல்பாகச் செய்தி யில்லையெனவும் இறைவனிவ்வாறு அறிவிக்கு முகத்தாற் கன்மார்ச்சிப்பு உண்டாய் அதனால் உயிர்கள் துக்கப்படுதலால் இறைவன் மறத்தொழிலுடையனெனவும் ஆன்ம சிற்சத்தியால் இந்திரியங்கள் அறியும் இன்பத் துன்பங்கள் அவற்றிற் கன்றி உயிர் நுகருமாறுபோலச் சிவ சிற்சத்தியால் உயிர் அறியும் இன்பத் துன்பங்கள் அவற்றிற்கின்றிச் சிவனுக்கே யாமெனவும் வரும்

ஐயங்களனைத்தும் நீக்குமாறு திட்டாந்த பூர்வமா யுணர்த்துவான் தொடங்கினுர்.

66. இருள்நனி இரவி தான்வந் திரித்தலும் இரவில் எண்ணும்
பொருள்நிலை கண்டு மாந்தர் பொருந்திடு மாறு போல
மருள்நிலை யெங்கு நீங்க மகிழ்ந்துயிர் தன்னுள் மன்னும்
அருளையும் ஒழிய ஞாலத் தறிந்தவா றறியு மன்றே. ௪

(உரை) இருள்நனி - பதார்த்தங்களை யறியாவாறு கண்ணை மறைக்கும் பெரிய புறவிருளை ; இரவி தான்வந் திரித்தலும்-இருளில் அழுந்துவோ ரேவலிலன்றித் தானுகவே ஆதித்தன் வந்து தனது கிரணத்தால் இருளையகற்றுமாறு பதார்த்தங்களினும் பதித்துக்காட்சியுறுமாறு கண்ணொளியினும் விரவி நின்றவிடத்து; இரவில் . . . போல - இரவு காலத்தி லறிய வேண்டுமென் றெண்ணியிருந்த பொருளையே அவரவர் கண்டெடுத்துக் கொள்ளுமுறைமைபோல முதல்வன் ஒருவர் பாதந்திரங்களுட் படாது தானே யறிந்தும் அறிவித்தும் நிற்க அவரவர் இச்சைப்படி விளைந்த சுகதுக்கங்களை யறிவதாம்; அவரவரிச்சைப்படி வேண்டும் பொருளை யறியுமிடத்து அவ்வாறே யறிவித்து ஆதித்தன் விகாரமுருத முறைமைபோல முதல்வனும் விகாரமில்லாதவனே யாவன். அவரவர் இச்சைப்படி ஆதித்தன் சகாயத்தா லறிவதுபோல உயிர்கள் தமதிச்சைப்படி முதல்வ னுபகாரத்தா லறிவதால் உயிர்க்கியல்பாகச் செய்தியு முண்டு. இரவி லெண்ணும் பொருணிலையை ஆதித்தன் விளக்குவதுபோலக் கேவலத்தில் ஆர்ச்சித்த கன்மத்துக் கீடாய்ச் சகலப்படுத்துவதால் முதல்வன் மறத்தொழிலுடையனுமன்று—மருணிலை யெங்கு நீங்க - சர்வான்மாக்கட்கும் பாசநிவிர்த்தியாம் பொருட்டு ; மகிழ்ந்து - கிருபை செனித்து ; உயிர் தன்னுள் மன்னும் அருளையும் ஒழிய - உயிர்க்குயிராக நிலைபெற்று நின்றறிந்து அறிவித்து வருஞ் சிவ சிற்சத்தியினது பேருபகாரத்தை யறியாது ; ஞாலத் தறிந்தவா றறியு மன்றே - உலகத்துள்ளவர்கள் ஆதித்தன் சகாயத்தாற் றமது ஞானக்கிரியைகள் புறத்துச் செல்லுகின்றனவென் றறியாது தாமே யறிந்தோம் தாமே செய்தோ மென்றிருப்பதுபோல உயிர்களனைத்தும் முதல்வன் சகாயத்தால் தமது ஞானக்கிரியைகள் விளங்குகின்றனவென் றறியா ராகையால் உயிர்கள் அறியும் இன்பத்துன்பங்கள் உயிர்க்கேயன்றி முதல்வனுக்கு நுகர்ச்சியாதல்செல்லாது.

இதனால் முதல்வன் காட்டியுங் கண்டும் உபகரித்து வரும் பேருதவியை மறவாது கடைப்பிடிக்கவல்ல பேரறிவாளர்க்கு 'காதனவ னுடலுயிரா யுண்டுறங்கி நடந்து நானுபோ கங்களையுந் தானாகச் செய்' [உண்மைநெறிவிளக்கம், 6]வனுகலின் அவர்க்குச் சிறுபோகமாகிய இன்பத் துன்பநுகர்ச்சியாதல் செல்லாதென்பது தானே போதரும்.

இனி இயல்பாகச் செய்தியுடைமை இருவருக்கு மொப்ப முடியினும் பதிப்பொருளின் செய்தியோடும் உயிர்ச்செய்திக்கு உளவாகிய வேற்றுமை இதுவெனத் திட்டாந்த பூர்வமாகத் தெரித்துக் கூறுவான் தொடங்கினர்.

67\. அறிந்திடும் மனாதி வாயி லானவை அவன்ற னாலே
அறிந்திடும் என்றும் ஒன்றும் அறிந்திடா அவைபோல் யாவும்
அறிந்திடும் அறியுந் தன்மை அறிந்திடா கன்மத் தொன்மை
அறிந்தவை நுகரு மாறும் அருளுவன் அமலன் றானே.

(உரை) அறிந்திடு மனாதி வாயி லானவை - அந்தக்கரணங்கள் பஞ்சேந்திரியங்கள் முதலிய ஆன்ம தத்துவங்கள் விடயங்களை அறியுமிடத்து ; அவன்ற னாலே யறிந்திடும் - ஆன்ம சிற்சத்தி சேர்ந்தமையாலே அறியும் ; என்றும் ஒன்றும் அறிந்திடா - இவ்வாறு அறியுந் தம்மையுந் தமக்கு வியஞ்சகமாய் நின்று அறிவித்தறியும் ஆன்ம சிற்சத்தியையும் அவை ஒருநாளும் அறியா ; அவைபோல் - அந்தத் தத்துவங்களைப் போல ; யாவும் அறிந்திடும் - சர்வமும் அறிந்து தனக்கு வியஞ்சகமாய் நின்று அறிவிக்குஞ் சிவ சிற்சத்தியுபகாரத்தினாலே பெத்த முத்தியிரண்டினும் பிரமேயம் அப்பிரமேயமென் றிருவகைப் பொருளையும் அறிந்து வரும் ; அறியுந்தன்மை யறிந்திடா - தான் அறிந்து வருகிற முறைமையுந் தனது அறிவுக்கு வியஞ்சகவறிவை யின்றி அறிவில்லையென்பதும் அது அறியாது ; இவை உயிர்ச் செய்தியாம். இனி இறைவன் செய்தி ஏதென்னில்— கன்மத் தொன்மை யறிந்து-சர்வான்மாக்களு மார்ச்சிக்கும் அனாதி கன்மங்கள் அடங்கலும் தனக்கொரு வியஞ்சகத்தையின்றித் தானே யறியுஞ் சுயம்பிரகாச ஞானத்தால் அறிந்து ; அவை நுகருமாறும் அருளுவன் - மலபாகம் வரும்பொருட்டு அந்தக் கன்மங்கள் அவர்கள் புசிக்கும்

முறைமைக்கேற்க அறிவித்து நிற்பன் ; அமலன் ருனே - அவன் மல ரகிதனுகையால்.

ஆக மூன்று செய்யுளாலும் மேற்கூறிய முறையே பொருள் முடிந்தமை யறிக. கூஎ

ஆருஞ் சூத்திரம்

ஈண்டு ஐந்து செய்யுளால் ஐந்தாஞ் சூத்திரத்தியல்புபற்றித் தமது முதலுபகார முணர்த்து முகத்தால் தத்துவதரிசனப்படுமா றுணர்த்துந் தன்மை கூறி இனி மூன்று செய்யுளால் ஞானவாய்மை கூறப் புகுந்த ஆசிரியர் முதற்கண் ஒரு செய்யுளால் ஆருஞ் சூத்திரத் தியைபுபற்றித் தத்துவசுத்தியாமாறு சத்தும் அசத்தும் வரைசெய் துணர்த்துவான் தொடங்கினர். பெத்தம் முத்தி யிரண்டினும் இறை வனே அறிவித்தும் அறிவு வேறுபடுவது எற்றுலெனின்,

68\. காட்டிடும் கரண மொன்றும் இல்லையேற் காணு ணுதாம்
நாட்டிய இவற்றுன் ஞானம் நணுகவும் ஒண்ணு முன்னம்
ஈட்டிய தவத்தி னுலே இறைஅரு ளுருவாய் வந்து
கூட்டிடும் இவற்றை நீக்கிக் குரைகழல் குறுகு மாறே.

(உரை) காட்டிடுங் கரணம் - அழிபதார்த்தத்தை அறிவதற்கே தத்துவங்களனைத்துங் கருவியாய் அறிவித்து நிற்கும் ; ஒன்றும் இல்லை யேற் காணு ணுதால் - இந்தக் கருவி கரணங்க ளொன்று மில்லாத கேவலத்தும் அழிபொருளை யறியும் அறிவாயினும் விளங்காது ; நாட் டிய இவற்றுல் ஞானம் நணுகவும் ஒண்ணு - இச்சை ஞானங் கிரியை விளங்கிப் புறத்துச் சேறற்குக் கருவியாகிய தத்துவங்களால் மெய்ப் பொருளை அறியவுங் கூடாது; இனி மெய்ப்பொருளை யறியும் முறை யேதென்னில்—முன்னம் ஈட்டிய தவத்தி னுலே - முன் செய்த சரியை கிரியாயோக முதிர்ச்சியினுலே ; இறை - உணர்வாய் நின்ற ஞானக்கூத்தன்; அருளுருவாய் வந்து - காருணியமே திருமேனியாய்த் தரித்துவந்து;கூட்டிடும் இவற்றை நீக்கி - மலபாகம் வரும் பொருட்டுக் கன்மந் துய்த்தொழிதற்காய் அவனுலே கூட்டப்பட்டுப் பொருந்தி யிருந்த தத்துவங்களை அத்துவாசோதனையோடு சுத்திசெய்து மீள அதின் ஏகதேச அறிவு விளங்காமல் அதை விட்டு நீக்கி ; குரைகழல்

குறுகு மாறே - தனது திருவடி வியாபகத்துட் சேரும் முறைமையைச் செய்விப்பன்.

இதனால் தத்துவசுத்தி யாமாறுஞ் சத்தும் அசத்தும் வரை செய்தவாறும் நுண்ணுணர்வின லறிக. சூஅ

ஏழாஞ் சூத்திரம்

ஞான வாய்மை

இனி இரண்டு செய்யுளால் ஆன்ம ரூபங் கூறும் ஏழாஞ் சூத்திரத் தியைபுபற்றி ஞானவாய்மை கூறுவான் புகுந்த ஆசிரியர் முதற் கண் ஒரு செய்யுளாற் பெத்த முத்திகளிற் பலவேறுபட அறிந்தறி வித்தற்கண் இறைவன் அவற்றோடு பந்தப்படானென்பது கூறு முகத்தால் ஆன்மரூபம் இனிது விளக்கி ஞான வாய்மை மிகுதி கூறு வான் தொடங்கினர்.

69. பன்னிறங் கவருந் தொன்மைப் படிகநீ டொளியும் பன்
மன்னிலங் கியல்பும் தந்த வளரொளி போல வையம்[மை
தன்னகம் பயிலும் நற்சிற் சடங்களின் தன்மை தாவா
நன்னலம் பெறநி றைந்த ஞானமே ஞான மென்பர். க

(உரை) பன்னிறங் கவரும் - பல வன்னங்களையுங் கவர்ந்து தன் வன்னத்தை யிழந்து நிற்கும்; தொன்மைப் படிகநீ டொளியும் - படிகத்துக்கு இயல்பாக அநாதியே உள்ள பெரிய ஒளியையும்; பன்மை மன்னிலங் கியல்பும் - படிகத்தாற் கவரப்பட்டும் அப்படிகத்தைத் தன் வன்னமேயாய்க் கவர்ந்து நிற்குந் தன்மை யியல்பாக உடைய பல வன்னங்களின் நிறத்தையும்; தந்த வளரொளி போல - இவ்விரண்டும் இருளினாலே மறைபட்டுத் தன் தொழிலடங்கிக் கிடப்பது தீர்த்துப் படிகத்துக்கொளியும் வன்னத்துக்கு நிறமுந் தனது சந்நிதி மாத்திரையே உண்டாம்படி கொடுத்துநின்ற ஆதித்தன் கிரணம் அவை களில் ஒன்றோடும் பந்தமுறாது அவைகளைத் தத்தந் தொழில்களை விளக்கி நிற்கு முறைமைபோல; வையம் தன்னகம் பயிலும் - சிவசிற் சத்தி சேதனப் பிரபஞ்சம் அசேதனப் பிரபஞ்ச மிரண்டுந் தனது சந்நிதி மாத்திரையே தத்த மெல்லை யளவு தொழிலுடைத்தாகச்

சங்கற்பித்துச் செயற்படுத்தி நின்றும்; நற்சிற் சடங்கள் தன் றன்மை தாவா - நல்ல சித்தாகிய உயிரின் தன்மையினுஞ் சடமாகிய தத்துவங் களின் தன்மையினுந் தான் பந்திக்கிறதும் பொருந்துகிறது மின் றியே நிற்கும்; இவ்வாறு தோய்வற நின்று செயற்படுத்துவது எக் காரணத்தா லென்னில்—நன்னலம்பெற - சர்வான்மாக்களும் நல்ல பேரானந்த சுகத்தைப் பெறும் பொருட்டேயாம்; ஏகதேச அறிவை விளக்குங்கால் ஏகதேசப் படுவ துண்டோ வெனில்;—நிறைந்த ஞானமே - அணுப் புதைக்க இடமின்றி யாங்கணும் நிறைந்த ஞான சொரூபமேயாமன்றித் தான் ஏகதேசப்படாது; ஞானமென்பர் - இதுவே சிவ சிற்சத்தியினது இலக்கணமாம். ௬௯

இனிப் பாசத்தை யேவுஞ் சிவசத்திக்குத் துணைக்காரணமாய் நின்ற மாயை கன்மங்கள் பாசமேயாயினும் அவையுஞ் 'சினமருவு திரோதாயி கருணை யாகித் திருந்திய' [48] காலத் தருளேயாந் தன்மை கூறுமுகத்தாற் சிவசத்தியின் பெருமை இத்துணைப் பெரிய தோர் வல்லமை யுடைத்தென்ப துணர்த்துவான் தொடங்கினர்.

70. மாயைமா மாயை மாயா வருமிரு வினையின் வாய்மை
ஆயஆ ருயிரின் மேவும் மருளினில் இருளாய் நிற்கும்
மாயைமா மாயை மாயா வருமிரு வினையின் வாய்மை
ஆயஆ ருயிரின் மேவும் அருளினில் ஒளியாய் நிற்கும்.

(உரை) மாயை - அசுத்த மாயாமலமும்; மா மாயை - விந்து மோகினிமானென்னும் மும்மாயையின் காரியமாகிய பெரிய மாயேய மலமும்; மாயா வருமிரு வினையின் வாய்மை-புசித்தாலொழிந் தொழி யாத கன்ம ¡மலமும்; ஆய - இதனுண்மைகளை விசாரிக்குமிடத்து; ஆருயிரின் . . . நிற்கும் - ஆன்ம சிற்சத்தியைப் பாச மறைக்கு மளவும் இவைகள் மலமாகவே யிருக்கும்; மாயை . . . நிற்கும்- இங்ஙனங் கூறிய பாசம் நீக்கம் வந்த விடத்து உயிரறிவில் திருவருள் விளங்குங்கால் இந்த மாயை கன்மங்களும் அருளேயாம்.

இது 'பாலைநெய்தல் பாடியதும் பாம்பொழியப் பாடியதுங், காலனையன் றேவிக் கராங்கொண்ட - பாலன், மரணந் தவிர்த்ததுவு மற்றவர்க்கு நந்தங், காணம்போ லல்லாமை கா' [திருக்களிற்றுப்படி யார், 12]ணென்றும், 'பெற்றசிற் றின்பமே பேரின்ப மாயங்கே, முற்ற வரும்பரி சுந்தீபற' [திருவுந்தியார், 33] வென்றும், 'உணர்வு

சேர்பெற வருஞ்சிவ போகத்தை யொழிவின்றி யுருவின்க, ணணையு மைம்பொறி யளவினு மெளிவா வருளினை யெனப்போற்றி' [பெரிய புராணம், திருஞானசம்பந்தர், 161] யென்றும், 'ஐந்து மடக்கா வறிவறிந் தேனே' [திருமந்திரம், 2033] யென்றும், 'அந்தரங் காற் றங்கி நீர்மண்கொண் டேநின்ற வையமெல்லா, மிந்திர சால மெனக் காட்டி மீட்டு மிறைநிறைவிற், றந்தருள் சிற்றம் பலநாடி' [சிற்றம்பல நாடியார் கட்டளைக்கலித்துறை, 41] யென்றும், இன்னும் பலவாற்றா னும் வருஞ் சுருதிகளானுங் குருவாக்குச் சுவானுபவத்தானும் அறிக. மேலைச்செய்யுளிற் படிகத்தினது பெரியவொளி யென்றும் இச் செய்யுளிற் பெரிய மாயேயமலமென்றும் விசேடித்துக் கூறிய தெற்றாலெனின், படிகந் தனக்கியல்பாயுள்ள ஒளி விளங்குதற்கு மேலுமோர் ஒளியை அவாவி நிற்பினும் விளங்கியவழிப் பல வன்னங் களையுங் கவர்ந்து தன் வன்னத்தை யிழந்து நிற்பினும் விளங்காவழி இருளேயாய் நிற்பினும் உச்சிக்காலத்து ஒரு வன்னத்தையும் பற்றாது முன் பற்றிய வன்னத்தையு மிழந்து ஒளியேயாய் நிற்பினும் எக் காலத்துந் தனது ஒளி கெடாது நிற்றல்பற்றிப் பேரொளியென விசேடித்தார். இதனை யுவமைப் பொருட்கண்ணுமோதி ஆன்மரூப மினிது விளங்கியமை யறிக. மாயேய மலமாவது சாதாரணம் அசா தாரணமென்று இருவேறு விதமாய் அனேகங் கூட்டரவாய் எண் ணிறந்ததாயினும் வியாபகத்துக்கு வழுவின்மையானும் உருவாதி யாய்ப் பரிணமித்தழிந்துஞ் சற்காரியத்திற்கு இழுக்கின்மையானும் மலமெனப் பெயர்பெற்றும் ஏனை மலங்களையெல்லாம் நீக்கி அவற்றிற் குப் பகைப்பொருளாய் நிற்றலானும் பெரியதெனை விசேடித்தார். இது நுண்ணுணர்வா லறிக. மாமாயை யென்பதனைச் சுத்தமாயை யென் றுரைப்பாரும் உளர். அது முதனூல் வழிநூலிரண்டிற்கும் நமது சிவஞானச் செல்வர் கூறுஞ் சிற்றுரை பொழிப்புரைக்கண் வரையறுத் தோதியதானும், வழிநூலாசிரியர் மாயையின் காரியத்தை மாயேயமலமென்று கூறியவாற்றானும், பாசபந்தி பந்தப்படில் அந்த மாயைக்குச் சுத்தமாயையென்று பெயர் செல்லாதாகையானும் அது கூடாதெனை அறிக. ௭௦

எட்டாஞ் சூத்திரம்

ஞானவாய்மையின் பயன்

ஈண்டு இரண்டு செய்யுளால் ஏழாஞ்சூத்திரத் தியைபுபற்றி ஆன்மரூபங் கூறியவாறு காண்க. 'இரண்டினி லைந்தி லாறி லேழினி' [சுவாமிநாத தேசிகர் தசகாரியம், 21] லென்னும் வாக்கியப்படி தத்துவரூபமும் தத்துவ தரிசனமுந் தத்துவ சுத்தியும் ஆன்ம ரூபமும் ஆக நாலுகாரியமுங் கூறியதாம். இவை நான்கும் நின்மலசாக்கிரமென உணர்க. சுத்தாவத்தை யைந்தினையுந் துகளறுபோத நூலார் முப்பதுகாரியமா யுணர்த்துவர். எமதாசிரியர் 'சொன்னவை மூன்று நோக்கித் தொகுத்தன வவத்தை பத்தா' [அம்பலவாண தேசிகர் தசகாரியம், 55] யெனப் பத்துக்காரியமா யுணர்த்துவர். திருமந்திர நூலார் 'தன்னை யறியத் தனக்கொரு கேடில்லை' [2355] யென்றுந், 'தன்னை யறியு மறிவே யறி' [2318] வென்றுந், 'தன்னை யறிவதன்மேற் பேறில்லை' யென்றுந் தரிசனம் ஒரு காரியத்துள் அடக்கிக் கூறுவர். இந்நூலின் ஈண்டுக் கூறியொழிந்த நான்கும் போக்கி ஏனை ஆறு காரியமுந் தொகுத்துத் தரிசனஞ் சுத்தி லாபமென்னும் மூன்று ளடக்கிக் கூறுவர். சிவரூப தரிசன யோக மூன்றுஞ் சொப்பனந் துரியமென்னு மிரண்டவத்தையிற் றெரிசனஞ் சுத்தியென்னு மிரண்டிற்குங் காரணமா யுடனிகழ்ச்சியாமாறு முன்னர்க் கூறப்படும். ஆகத் தசகாரியம் பத்துமே இந்நூலுள்ளுறையாம். முதனூலாசிரியர், 'ஐம்புல வேடரி னயர்ந்தனை வளர்ந் தென' வென்பதனாற் றரிசனமும், 'தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தி லுணர்த்தவிட்டு' என்பதனாற் சுத்தியும், 'அன்னிய மின்மையி னரன் கழல் செலுமே' [சிவஞானபோதம், viii]யென்றதனால் ஆன்மலாபமுமாக எட்டாஞ் சூத்திர மொன்றினுள் அடக்கிக் கூறினார். அவ்வாறே வழிநூலாசிரியரும், 'துன்னியவைம் புலவேடர் சுழலிற் பட்டுத் துணைவனையு மறியாது துயருறுந்தொல் லுயிரை' என்றும், 'மன்னுமருட் குருவாகி வந்தவரி னீக்கி மலமாற்றி' யென்றும், 'தானாக்கி மலரடிக்கீழ் வைப்ப' [சிவஞானசித்தியார், viii, 1] னென்றுந் தரிசனம் சுத்தி லாபம் மூன்றுங் கூறினார். ஈண்டும் அவ்வாறே எட்டாஞ் சூத்திரத் தியைபுபற்றித் 'தன்னறி' [72] வென்பது முதல் நான்கு

செய்யுளால் தரிசனம் சுத்தி லாபந் தொகை வகை விரிவாய் மூன்ருகக் கூறுவான் தொடங்கி அம்மூன்றின் தொகையுந் தொகுத்து ஒரு செய்யுளாற் கூறுவான் தொடங்கினூர்.

71. தேசுற மருவும் ஆன்ம தெரிசனம் ஆன்ம சுத்தி
ஆசிலா ஆன்ம லாபம் ஆகமூன் ருகு மூன்றும்
பாசம தகல ஞானம் பற்றல்தான் பணியை நீத்தல்
ஏசில்நே யத்த ழுந்தல் எனுமிவற் றடங்கு மன்றே. க

(உரை) தேசுறமருவும் - ஆன்மா மோட்சத்தை யடையுஞ் சுத்தாவத்தையாவது; ஆன்ம தெரிசனம்...மூன்றும் - தரிசனஞ் சுத்தி லாபம் என்னும் மூன்றுளடங்கி வரும் அந்த மூன்றும்; பாசம தகல ஞானம் பற்றல் - தன்னைச் சார்ந்த மலமாயா கன்மமனைத்தும் நீங்கத் தனது ஞானக் கிரியைகள் சிவஞானத்தையின்றிச் சீவியாவென அறிந்து தனது முதன்மை நீங்குதல் ஆன்மதரிசனமாம்; தான் பணியை நீத்தல்- ஏகனுகி இறைபணி நிற்றல் ஆன்ம சுத்தியாம்; ஏசில்நே யத்த ழுந்தல்- தனது ஞானக்கிரியைகட்கு அகத்தும் புறத்துஞ் செயலின்றிச் சிவமே கண்டிருத்தல் ஆன்மலாபமாம்; எனுமிவற் றடங்கு மன்றே - இந்த மூன்று தன்மையு ளடங்குஞ் சுத்தாவத்தை யனைத்தும்.

முதன்மை நீங்குதல் பணிநீத்தல் இரண்டிற்கும் வேற்றுமை பெரிது முள்ளனவாகலிற் தரிசன சுத்தியிரண்டிற்கும் அந்தரங்கவேற்றுமை பெரிது முளவாகலிற் கூறியது கூறலென மலையற்க. முதன்மையாவது சகலத்திற் பத்திலக்கணத்து ளொன்ருகலின் அது சாக்கிராவத்தையி னீங்குவதே யாம். சுத்தாவத்தையிற் சாக்கிரத்திற் பதிமுதன்மையும் ஆண்டே நீங்குவதாம். சொற்பனத்திற் றெரிசனமாகலிற் சாக்கிரத்தின் முதன்மை நீங்குவது குறிப்பா லறிக. அற்ருகலினன்றே 'உன்பணி யெல்லா மரன்பணி யென்றுகொள்' ளெனவுந் ' தலைமையருளே யெனக்கருதல் சொற்பனவத்தை ' யென்றுங் கூறினூர் எமது ஆசிரியரும். இறைபணி நிற்றலையே தான் பணியை நீத்தலென மொழிபெயர்த்துக் கூறியதால் முதன்மை நீத்தல் பணி நீத்தல் இரண்டிற்கும் வேற்றுமை பெரிதும் உளவாம். எக

இனி ஞானத்தினை யுணரு முறைமை கூறும் எட்டாஞ் சூத்திரத் தியைபுபற்றிய நான்கு செய்யுளால் தரிசனம் சுத்தி லாபங்கட்கு

வகை கூறப்புகுந்த ஆசிரியர் முதற்கண் ஒரு செய்யுளால் ஆன்ம தரிசனங் கூறுவான் தொடங்கினர்.

72. தன்னறி வதனால் ஏதும் தனக்கறி வில்லை யேனும்
தன்னறி வாக எல்லாம் தனித்தனி பயன ருந்தும்
தன்னறி வறியுந் தன்மை தன்னாலே தனைய றிந்தால்
தன்னையும் தானே காணும் தானது வாகி நின்றே. ௨

(உரை) தன்னறிவதனா லேதுந் தனக்கறிவில்லை - ஆன்மாவுக்குள்ள அறிவால் அதற்கு அறியுந் தன்மைக்காவதேதுமில்லை; 'தன்னறிவதனா லேதுந் தனக்கறிவில்லை' யெனவே பாரிசேடவளவையால் வேறொரு வியஞ்சக வறிவாற் றனக்குச் சிறிதறியுந் தன்மை யுண்டென்பது தானே போதரும். இதனாற் சுதந்தர ஹீனனென்பது பெற்றாம்—ஏனும் - அவ்வாறு சுதந்தர ஹீனனேயாயினும்; தன்னறிவாக எல்லாந் தனித்தனி பயனருந்தும் - அறிவித்தா லறிதன் மாத்திரையே யன்றி அறிதற்கண் சுதந்திர ஞானமில்லை, அறிவிப்பான் சர்வஞ்ஞனாகையால் அவன் ஏககாலத்தில் அறிவிக்கவும் வல்லன், அவ்வாறு அறிவித்தால் அறியுந் தன்மையின்றி அவன் ஏககாலத்தில் அறிவித்தாலுந் தன்னறிவில் அளந்து தான் ஒன்றொன்றாகவே யறிதலாற் கிஞ்சிஞ்ஞ னெனவும்படும்; இனி அதனுண்மை யாதென்னிற் குருமுகமா யறிக—தன்னறிவு - இவ்வா றுளதாகிய ஆன்ம சிற்சத்தி; அறியுந் தன்மை - ஒன்றை யறியுமிடத்து வியஞ்சக வறிவையின்றி யறியாதாகையால் அவ்வாறு உடனின் றறிவிப்பது திருவருளேயாம்; தன்னாலே-அந்தத் திருவருள் ஞானத்தையே கண்ணாகக் கொண்டு; தனைய றிந்தால் - அத்திருவருளைக் குருவருளால் ஒருவன் அறியப்பெறின்; தன்னையுந் தானே காணும் - இவ்வாறு அறியுந் தன்னையும் அப்பொருளை யறியுங் காட்சியோடு உடனிகழ்ச்சியாய்க் காணப்பெறும்; தானது வாகி நின்றே - இவ்வாறு திருவருளைக் காண்டற்குந் தன்னைக் காண்டற்குந் தன்னை வேறு காணப்படுமாறின்றி அதுவாக நிற்றலே வேண்டும்.

ஈண்டுத் 'தன்னறி வறியுந் தன்மை தன்னாலே தனை யறி'யுமிடத்துப் பெறுவது பிண்டத்தின் வைத்தறிதலால் இவை ஞான தெரிசனமேயாம். வழிநூலாசிரியர் 'அந்தக் காணங்க ளடக்கி யறிவதொரு குறிகுருவி னருளினா லறிந்' [சிவஞானசித்தியார், viii, 34] தென்

றது மிது. இதனாற் சிவரூபமும் அதனுட னிகழ்ச்சியாய ஆன்ம தரிசனமுங் கூறியது நுண்ணுணர்வினா லறிக. எஉ

இனி ஒரு செய்யுளால் அவனருளே கண்ணாகக் காணுதற்குத் துவாரம் இதுவென்ப துணர்த்துமுகத்தாற் சிவதரிசனமும் அதனோடு உடனிகழ்ச்சியாய ஆன்ம சுத்தியுங் கூறுவான் தொடங்கினார்.

73. தத்துவ மான வற்றின் தன்மைகள் உணருங் காலை
உய்த்துணர்ந் திடஉ திப்ப தொளிவளர் ஞான மாகும்
அத்தன்மை அறியு மாறும் அகன்றிட அதுவாய் ஆன்மாச்
சுத்தமாம் சுத்த ஞானத் தொருமுதல் தோன்று மன்றே.

(உரை) தத்துவம் - சாதாரண தத்துவம் அசாதாரண தத்துவமென் றிருவேறாய் அண்டபிண்ட ரூபமாய் அனேகவித விசித்திரமாகச் செயற்படும் அனேக தத்துவங்களாகிய அசேதனப் பிரபஞ்சமும்; ஆனவற்றின்-அத்தத்துவங்களோடு கூடி அதுவேயாய் அனேகமாகிய சேதனப் பிரபஞ்சமும் ; தன்மைகள் . . . காலை-இவ்விரு வகைப் பிரபஞ்சத்திற்குஞ் செயலும் அறிவும் விளங்குகிற முறைமையை ; உய்த்துணர்ந்திட - குருவருளால் உள்ளவாறு உணரப் பெறின்; உதிப்ப . . . ஞானமாகும்-அவ்விடத்துப் பெறுவது அண்டத்தின் வைத்தறிதலிற் பரை தரிசனமாகும்; ஞானதரிசனம் பரை தரிசனம் இரண்டுஞ் சிவரூபத்துளடங்கினும் அவ்விரண்டிற்கும் அந்தரங்க வேற்றுமை பெரிதுமுள்ளன. அவை துகளறுபோதத்துட் காண்க. இதனை முதனூலாசிரியர் 'அசத்தாயுள்ள வன்னபேதங்களை அசத்தென்று காண வுளதாய் நிற்பது ஞானசொரூப' [சிவஞான போதம், ix] மென்றார். வழிநூ லாசிரியர் ' எல்லா மீச னிடத்தினிலு மீச னெல்லா விடத்தினிலு நின்ற, வந்நிலையை யறிந்' [சிவ ஞான சித்தியார், viii, 34] தென்றார்—அத்தன்மை-அவ்வாறு பெறப் படும் பரைநிறைவிலே தனது ஞானக்கிரியைக ளடங்கி; அறியுமாறும் அகன்றிட - அதுவாய் நின்று தன்னையும் அவ்வாறு ஒரு முதலாய் அறியும் அறிவு நிகழாதடங்குவது சிவதரிசனம் ; அதுவாய் - அந்தப் பரைநிறைவே தானாக நிற்குமது சிவயோகம் ; ஆன்மாச் சுத்தமாம் - இவ்விடமே ஆன்மசுத்தித் தானமுமாம் ; இவை சுழூத்தியாதீதமான துரியமெனப் பெயர்பெறும்—சுத்தஞானத் தொருமுதல் தோன்று மன்றே - அவ்வாறு சிவயோகத்தானத் துரியநிலைக்கட் பரைநிறைவி

லழுந்தாது அதுவாய் நிற்கவே அந்த ஞானத்தின் பயனாய் அகண்டா கார சச்சிதானந்தாத்துவய பரிபூரண பரஞ்சோதியாய் ஆன்மலாப மெனப் பெயர்பெறும் நேயத்தைப் பெறலாம்.

சிவபோக மென்பது மிது. இவை நின்மல துரியாதீதமாம். ஈண்டு இச்செய்யுளிற் கூறப்பட்டது ஆன்மசுத்தியும் ஆன்மலாபமுமாம். எங

ஆக இரண்டு செய்யுளால் தரிசனஞ் சுத்தி லாபம் மூன்றிற்கும் வகை கூறியவாற்றால் தச காரியத்துள் மேற்கூறிய சாக்கிர வவத்தைக் கண் ஒழிந்த நான்கும் போக்கி நின்ற ஆறு காரியமுஞ் சொற் பனஞ் சுழுத்தி துரியந் துரியாதீதமென்னும் அவத்தை முறை யானே உணர்த்திய ஆசிரியர் இனி அந்த ஆன்மலாபமென்னுஞ் சிவ போகமாவது பரையாதீதஞ் சுகாதீதங்கட்கும் அப்பாற்பட்ட பரமா னந்த அவசமாதலைத் தெரித்துணர்த்தும் பொருட்டுத் தடைவிடைக ளாற் சாதிப்பான் தொடங்கினார்.

74. உறைதரும் உணர்வு மன்றி அதன்முதல் உள்ள தென்றிங்(கு)
அறைவதென் என்னில் அண்ணல் அருளெனு மதுவே யன்றி
நிறையொளி முதல தின்றி நின்றிடா நிமல னாகும்
இறையவன் முதல வன்றன் இலங்கருள் சத்தி யாமே. ச

(உரை) உறைதரும் உணர்வு மன்றி-உயிரோடு ஒன்றாயும் வேறா யும் உடனாயும் நிற்குஞ் சுயம்பிரகாச ஞானமாகிய திருவருளையன்றி; அதன்முதல் உள்ளதென்றிங் கறைவதென் என்னில் - அதுவாய் நிற் கவே அதன் பயனாகிய நேயம் அதற்கு வேறாகத் தோன்றுமென்று சொன்னது எக்காரணத்தாலென்னில்; அண்ணல் அருளெனு மதுவே யன்றி - அவ்வறிவாகிய பராசத்தியும் அதுவாய் நிற்குங்காற் சுகப் பிரபையாய்த் தோன்றும் இன்பசத்தியும் நேயப்பொருளாகிய சிவ பிரானது சாட்குணிய சத்திகளேயன்றி அவையே நேயப்பொருளல்ல வாம்; நிறையொளி முதலதின்றி நின்றிடா - நிறைந்த பிரகாச மானது தனக்கொரு முதலாகிய ஆதித்தனையின்றித் தனித்துத் தானொரு முதலாக நில்லாத முறைமைபோல; நிமலனாகும் இறைய வன் முதல்-மலரகிதனாகிய சிவபிரானே முதலாகும்; அவன்றன் இலங்க ருள் சத்தி யாமே - அவனது சுயம்பிரகாச ஞானமே சத்தியாம். எச

75. சுத்தமாம் சத்தி ஞானச் சுடராகும் சிவமொ ழிந்தச்
சத்திதான் இன்றும் முன்னைத் தகவிலா மலங்கள் வாட்டி
அத்தனை அருளும் எங்கும் அடைந்திடும் இருள்அ கற்றி
வைத்திடும் இரவி காட்டும் வளரொளி போல்ம கிழ்ந்தே. ௫

(உரை) சுத்தமாஞ் சத்தி ஞானச் சுடராகும் - சடசித்துக்களனைத்தினு மொழிவற நிறைந்து அவற்றின் குணங்களை விளக்கியுந்தான் ஒன்றினுந் தோய்வற்றுச் சுத்த ஞானப்பிரகாசமா யிருப்பது அச் சிவசத்தியேயாகும்; சிவமொ ழிந்தச் சத்திதான் இன்றும் - அத்துணைப் பெரியவல்லமை யுடைத்தாயினும் அச்சத்தி அச்சிவபிரானையின்றி யில்லையாம்; அதனாற் போந்த பயன் ஏதென்னில்—முன்னைத் தகவிலா மலங்கள் வாட்டி - அனாதியே ஞானதிரோதகத்திரவியமாய் நிற்கும் இருவினை மும்மலங்களைச் சேதித்து; மகிழ்ந்தே அத்தனையருளும் - தனதறிவில் அனாதியே அயிக்கமாயதோர் ஆனந்த சொரூபியாகிய சிவபிரானைப் பெறுதற் கிடையீடின்றிய பேருதவியாய் நிற்கும்; அஃதென்போலெனில்—எங்கும் அடைந்திடும் இருள்அகற்றி வைத்திடும் - எவ்விடமும் நிறைவாகிய பெரிய புறப்பூதவிருளை யகற்றிக் கண்ணுக்கு ஒளியுண்டாமாறு வாழ்வித்து; இரவி காட்டும் வளரொளிபோல் - ஆதித்தனையுங் கண்காணுமாறு காட்டுகிற ஆதித்தப் பிரகாசத்தைப்போல்.

ஆதித்தனைக் காணுமளவும் இரண்டொளிக்குஞ் செய்தியேயன்றி அதன்மேற் செய்தியில்லை யுண்டென்பது குருமுகமா யறிக. இரண்டொளிக்குஞ் செய்தியில்லை யென்பாருஞ் செய்தி யுண்டென்பாரும் ஞாயிற்றி னொளிக்கே செய்தியில்லைக் கண்ணொளிக்குச் செய்தி யுண்டென்பாருங் கண்ணொளிக்கே செய்தியில்லை ஞாயிற்றொளிக்குச் செய்தியுண்டென்பாரும் இவ்வாறு குணகுணி சுபாவங் குருமுகமா யறியாது பலபடப் பிணங்குவாரு முளர். உவமைக்கோதிய அனைத்தும் பொருட்கண்ணு மோதிக்கொள்க.

'ஒன்றி நின்றுணரு' [87] மென்றும் 'உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்' [சிவஞானசித்தியார், xi, 10] தென்றும் வருவனவற்றோடு பிணங்காது குணகுணிசுபாவங்களனைத்துங் குருமுகமாய் அறிதற்பாலன. எ௫

ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்

ஆக நான்கு செய்யுளால் எட்டாஞ் சூத்திரத்தியைபுபற்றி ஆன்ம தரிசனங் கூறுமுகத்தால் தரிசனஞ் சுத்தி லாபம் மூன்றிற்கும் வகை கூறிப்போந்த ஆசிரியர் இனி அதன் விரிவு கூறுவார், மலரடிக்கீழ் வைப்ப ' [சிவஞானசித்தியார், viii, 1] னெனவும், ' பாத நிழற்கீழ்' [ஷை, ix, 1] நிற்க வெனவும், ' ஏகனுகி . . . நின்றிட' [ஷை x, 1] வெனவும், 'அரன் மலரடிக்கீ ழிருப்ப' [ஷை xi, 1] னென வும் வருஞ் சூத்திரங்கணான்கும் தம்முள் முரணுது ஒரு பொருளே மேற்கொண்டு நிற்றல்பற்றி. இனி மூன்று சூத்திரக்கருத்தும் விரவி வருமாயினும், ' திரண்டிரண் டொன்ற தான திகழொன்பான் பத்' [சுவாமிநாததேசிகர் தசகாரியம், 21] தென்றல்பற்றி ஒன்பதும் பத்து மாகிய இருசூத்திரக் கருத்தும் விரவி முற்கூறப்படுமாயினும், ஆன்ம சுத்தி கூறும் ஒன்பதாஞ் சூத்திரத்தியைபுபற்றி முதற்கண் நான்கு செய்யுளால் மேற்கூறிப்போந்த சிவசத்தியின் பெருமை இத்துணைப் பெரியதோர் சிறப்புடைத்தென்றும் அதுவாய் நிற்கினும் அவ்வான்ம சிற்சத்திக்குரிய தன்மை யிதுவென்றுந் தெரித்து, ஞானநிலையில் உறைத்து நிற்குமாறும் அதனுல் ஆன்மதரிசனஞ் சுத்தி ஆன்மலாபங் கைகூடுமாறும் விரித்துக் கூறுவான் தொடங்கினுர்.

76\. புகலரும் அசத்தர் தம்பால் பொருந்திய அலகை யேபோல்
அகிலமும் உணரு மீசன் அருளுயிர் மேவ லாலே
சகலமும் நிகழ வேண்டுந் தலைவன்ஐந் தொழிலுந் தானே
இகலற இயற்றல் வேண்டும் என்றது நன்றி யின்றே. அ

(உரை) புகலரும் . . . யேபோல் - சொல்லுதற்கரிய பல வீனனிடத்தில் ஒரு பசாசு ஆவேசித்தபோது அது செய்யுங் கிருத் தியமனைத்தும் அவன் செய்வதுபோல் ; அகிலமும் . . . மேவ லாலே - சர்வஞ்ஞனுகிய சிவபிரானது சத்தி உயிரிடத் தாவேசித்துப் பொருந்திய ஏதுவினுலே ; சகலமும் . . . யின்றே - சிவபிரா னது முற்றுணர்வும் ஐந்தொழிலும் உயிர் செய்தற்குரியனுவ னென் பது நன்றி மறத்தல் மாத்திரையேயாம்.

இனி அதன் இயல்பு எதென்னில்,

77. இன்றுநோக் குரைந டக்கும்
இயல்பிலோற் கினைய வாய்ந்து
நின்றதோர் அலகை நேர்ந்தால்
நிகழ்வதென் அதுபோ லுள்ளத்(து)
ஒன்றிய உணர்வு தம்பால்
உள்ளது நிகழ்த்தும் ஈசன்
தன்தொழில் நடத்தும் மேனி
தனக்கெனக் கொண்டு தானே. உ

(உரை) இன்றுநோக் குரைநடக்கு மியல்பிலோற்கு - கண்ணும் வாயுங் காலு மில்லாத ஒருவனிடத்திலே; இனைய வாய்ந்து . . . நிகழ்வதென்-கண்ணும் வாயுங் காலுமுள்ள பசாசு வந்து பொருந்தினுல் அப்போது கண் காணவும் வாய் பேசவுங் கால் நடக்கவுங் கண்டோ மில்லையே ; அதுபோல் - இத்தன்மைபோல; உள்ளத்து . . . நிகழ்த்தும் - ஆன்மாவினிடத்திலே திருவருள்ஞானவிளக்க முண்டாகி லும் ஆன்மாவுக்குள்ள தன்மை விளங்குவதேயன்றி அச் சிவசத்தி செய்யுங் கிருத்தியம் உயிர் செய்யாதாம் ; ஈசன் . . . தானே - சிவபிரான் அச்சத்தியே தனக்குத் திருமேனியாகக் கொண்டு தன் தொழிலாகிய பஞ்சகிருத்தியமுஞ் சர்வஞ்ஞுமுஞ் செய்யும். எஎ

78. இந்நிலை தன்னில் மன்னி எய்திடும் கலாதி போதம்
தன்னள வறிந்து நிற்கும் தகவிலா மலங்கள் நீத்த
அந்நிலை கரணம் ஆகா வகையதில் அறிவ டங்கி
மன்னிட வியாபி யாய வான்பயன் தோன்று மன்றே.

(உரை) இந்நிலை தன்னில் மன்னி - இவ்வாறு சிவபிரானுக்குத் திருமேனியாய்த் தன்ருெழில் செய்தும் உயிர்கட்கெல்லாம் அறி வாய் ஒன்ருய் வேருய் உடனுய்த் தத்தம் எல்லையளவு விளக்கியும் எவ்விடமும் ஏகநிலையாகப் பொருந்தி நின்று ; எய்திடுங் கலாதி போதந் தன்னள வறிந்து - உயிர்கட்குக் கலையாதியால் போதத்தை விளக்கி உயிர் அறியுமிடமெல்லாம் உடனின்று அஃதறியும்பொருட் டாய் அறிந்து ; நிற்குந் தகவிலா மலங்கள் நீத்த அந்நிலை - நீங்குஞ் சத்திகளையுடைய மலங்களைப் போக்கி அறிவை விளக்கிய அறி

வாகிய திருவருளை ; கரணமாகா வகை - தனக்குக் கரணமாய்க்கொண் டறியாமல்; அதில் அறி வடங்கி மன்னிட-தனது ஞானக்கிரியைகளை வேறு காணப்படுமாறின்றித் திருவருளேயாய் அவற்றுளடங்கி நிலை பெற்று நிற்கவே ; வியாபி யாய வான்பயன் தோன்று மன்றே - அந் நிலை உறைத்து நிற்க நிற்க வியாபக அறிவு விளங்கி அவ் விளக்கத்தின் கண் ஆனந்த சொரூபமாகிய பெரிய சிவம் பிரகாசிக்கும். எஅ

79. அடைபவர் சிவமே யாகும் அதுவன்றித் தோன்று மென்ற
கடனதே தென்னில் முன்னம் கண்டிடார் தம்மைப் பின்னும்
தொடர்வரும் அருளி னாலே தோன்றுமா காணு ராயின்
உடையவன் அடிசேர் ஞானம் உணர்தலின் றணைத லின்றே.சு

(உரை) அடைபவர் சிவமே யாகு மதுவன்றி - சிவத்தை யடைந்த உயிர் சிவமாவதேயன்றி; தோன்றுமென்ற கடனதே தென்னில் - வேறே சிவம் பிரகாசிக்குமென்றது ஏதென்னில் ; முன்னங் கண்டிடார் தம்மை - அப்போது சற்காரியவாதத்திற்கு இழுக்காய் முடிதலின் தற்றெரிசனப்பட்டவர்க ளல்லவாம் ; 'இவனவ னுகா னென் றுந்தீபற, என்றும் இவனேயென் றுந்தீபற' [திருவுந்தியார், 40] வென்றும், 'தைவமென்றுந் தைவமே' [சிவஞானபோதம், xii, 7] யென்றும் வருமாற்ருனு மறிக—பின்னும் - முன்னீங்கிய மலங்க ளெல்லாம் மீளவும் வந்து பொருந்துமாகையினாலே ; தொடர்வரு மருளினாலே - போதமேலிட்டால் தொடர்வதற் கரிதாகிய திருவருள் ஞான விளக்கத்தாலே மேற்கூறிய முறையே ஞானநிலையில் உறைத்து நின்று ; தோன்றுமா காணுராயின் - அந்த ஞானத்தின் பயனைப் பிரகாசிக்குஞ் சிவத்தை யடையாராயின் ; உடையவ னடிசேர் ஞான முணர்தலின் றணைதலின்றே - தம்மை யடிமையாக வுடைய சிவனடி சேர்தற்குரிய சிவஞானத்தை யறிந்தவர்களுமன்று திருவடியைப் பொருந்தினவர்களு மன்று. எகூ

பத்தாஞ் சூத்திரம்

ஆக நான்கு செய்யுளால் தரிசனஞ் சுத்தி லாபத்தை விரித்துக் கூறி இந்நிலைகளில் ஆன்மாவிற்குரியது இதுவெனக் கூறிப்போந்த ஆசிரியர் இனி அதற்கு உபாயங் கூறுவான் தொடங்கினார். இங்ஙனங் கூறிய முறையானே அகம்புறமென்ற தெங்கணும் ஏகநிலையாய்க்

கண்டு இறைநிறைவி லழுந்தும் நிட்டையில் உறைத்து நிற்புழிச் சுட்டறிவுபற்றிப் பண்டைப்பயிற்சி வயத்தாற் பிரபஞ்சங் காட்சிப்பட வருமாயின் அஃதொழிந்து அந்நிட்டையில் உறைத்து நிற்றற்கு உபாயம் யாதென்னின்,

80. பொற்புறு கருவி யாவும் புணராமே அறிவி லாமைச்
சொற்பெறும் அதீதம் வந்து தோன்றாமே தோன்றி நின்ற
சிற்பா மதனுல் உள்ளச் செயலறுத் திடஉ திக்கும்
தற்பர மாகி நிற்றல் சாக்கிரா தீதந் தானே. க

(உரை) பொற்புறு கருவி யாவும் புணராமே-பாசநீக்கத்திற் கேதுவாய்க் கருவி கரணங்களெல்லாந் தொழிற்பட்டு விளங்குஞ் சாக்கிர சாக்கிரத்திற்றானே அக்கருவிகளொன்றேனும் ஆன்ம சிற்சத்தி பொருந்தியதனுற் பெறப்படுஞ் சுட்டுணர்வுகளைக் காட்சிப்படாமல்; அறிவிலாமைச் சொற்பெறு மதீதம் வந்து தோன்றாமே - தன்னுண்மையாகிய கேவலாதீதத்தி னிகழும் அறியாமையும் ஆண்டுப் பொருந்தாமல்; தோன்றி நின்ற சிற்பரமதனுல் - காணுங் காணங்களெல்லாம் பேரின்பமாகத் தோன்றும் ஏகநிலையாகிய திருவருளினுலே; உள்ளச் செயலறுத்திட - தான் பிரமமாதல் சமப்பிரமமாதல் அதுவாதலென்னும் மூவகைக் கெற்சிதத்திற்கு மப்பால் இப்பேறு பெற்றுமென்று ஞாதுரு ஞான ஞேய விகற்பம் விளைக்குங் கெற்சிதம் நீங்கும்படி நிற்கவே; உதிக்குந் தற்பரம் - அவ்விடத்துண்டாகப் பெறுவது சிவம்; ஆகி நிற்றல் - அந்தச் சிவமே தானுகக் கூச்சமற்று அதுவாகவே நிற்கப்பெறின்; சாக்கிராதீதந் தானே - அந்தச் சாக்கிரத்திற் புரியும் அதீதமே நின்மல துரியாதீத நிலையாம்.

'நின்னருளாறுமே' [திருவாசகம், எண்ணப்பதிகம், 3] யென்றும், 'கூச்சற் றருந்தியது வாகவு மென்று கூடு'மென்றும் வருமாற்றாற் கூச்சறுதலும் அதுவாதற்கு வேண்டப்படுங் கருமமென்றறிக. அ0

இனி இச்சாக்கிராதீத நிலையினது அருமை பெருமைகளை விளக்குமுகத்தால் முதற்கண் ஒரு செய்யுளாற் 'பொற்புறு கருவி யாவும் புணரா'மைக்கு உபாயங் கூறுவான் தொடங்கினர்.

81. ஒடுங்கிடா கரணம் தாமே ஒடுங்குமா றுணர்ந் தொடுக்க
ஒடுங்கிடும் என்னில் நின்ற தொடுங்கிடா கரண மெல்லாம்

ஒடுங்கிட ஒடுங்கும் உள்ள உணர்வுதா ணுழியும் வேருய்
ஒடுங்கிடின் அன்றி மற்ற உண்மையை உணரொ ணுதே.

(உரை) ஒடுங்கிடா கரணந் தானே - கன்மார்ச்சிப்பிற்கும் புசிப்பிற்கும் முன்னிலையாகிய கரணங்கள் ஆன்மாச் சாக்கிர சாக்கிரவத்தைக்கண் நிலைபெறுமிடத்துக் கரணங்கள் தாமே யொடுங்கா; ஒடுங்குமா . . . தொடுங்கிடா - கரணங்கள் ஒடுங்குகிற முறைமையை யறிந்து அவைகளை யொடுக்கிஞல் ஒடுங்குமென்னில் அப்போது அவைகளை அறிந்து ஒடுக்குதற்காய் அவைகளோடு பொருந்திச் சீவிக்கும் போதம் ஒடுங்காது, போதம் ஒடுங்காதொழியவே கரணங்களும் ஒடுங்கின தில்லையாம்; கரண மெல்லாம் ஒடுங்கிட ஒடுங்கும் - கரணம் ஒடுங்கவே போதம் ஒடுங்குமெனிற் கரணம் ஒடுங்கும்போது அதீதத்திலே உயிர் ஒடுங்குவதன்றிச் சாக்கிரத்தில் நிலைபெருது; உள்ள உணர்வுதாணுழியும் - ஆன்மா அதீதத்தொடுங்கும்போது ஏகதேசக் காட்சிப் படுவதுமின்றி ஞானக்கிரியைகள் முற்றும் ஒடுங்குவதால் அது கேவலமேயாம்; இனி அதனுண்மை ஏதென்னில்—வேருய் . . . உணரொ ணுதே - ஆன்மா சாக்கிர சாக்கிரத்தின்கண் நிற்கவே கரணங்களாற் படும் ஏகதேசக் காட்சிகளில் தான் தோயாது அக்கருவிகரணங்கட்கு வேருய் வியாபக அறிவுள் ஒடுங்கிஞலேயன்றிப் 'பொற்புறு கருவியாவும் புணரா'த வுண்மையைப் பெறுதற்கரிது. அக

இனி ஒரு செய்யுளால் அறிவிலாமைச் சொற்பெறும் அதீதம் வந்து தோன்ருமைக்கு உபாயங் கூறுவான் தொடங்கிஞர்.

82. பற்றிடும் கருவி யாவும் படர்ந்துணர் வளிக்குங் காலை
உற்றறிந் திடுவ தொன்றின் உணர்வினின் உண்மை யாகும்
மற்றது பகல்வி ளக்கின் மாய்ந்திட வருவ தாண்டேல்
பெற்றிடும் அதனை மாயப் பிறப்பினை அறுக்க லாமே. ந

(உரை) பற்றிடுங் கருவி யாவும் படர்ந்து - புறப்பொருள்களிற் பற்றுங் கருவி கரணங்களனைத்துந் தத்தமெல்லை யளவு பிரகாசித்து; உணர் வளிக்குங் காலை - ஆன்மாவினது ஞானக் கிரியைகள் புறத்துச் செல்லும்படி ஏகதேச அறிவை விளக்கி நிற்குங் காலத்து; உற்றறிந்திடுவது - அக்கருவி கரணங்களைப் பொருந்திச் சுட்டுணர்வுகளால் ஏகதேசப் பொருள்களை யறிவது; ஒன்றின் உணர்வினின் உண்மை

யாகும்-ஒன்றொன்று யறியும் ஆன்ம சிற்சத்தியின் உண்மை அதுவே யாகும்; மற்றது - சுட்டுணர்வாற் புறப்பொருளை யறியும் ஆன்ம சிற்சத்தியானது; பகல் விளக்கின் மாய்ந்திட - பகல் விளக்குப்போலச் சத்தி கெட்டுப் புறப்பொருளை யறியாது நிற்பதற்கு;வருவ துண்டேல்- வியாபக அறிவை விளக்கும் உண்மை ஞானப் பெருக்க முண்டாகில்; பெற்றிடும் அதனை - அறிவிலாமைச் சொற்பெறும் அதீதம் வந்து தோன்றுமையைப் பெறப்படும்; மாயப் பிறப்பினை யறுக்கலாமே - அது பெற்றால் அந்தச் சாக்கிராதீத நிலையாகிய வச்சிராயுதத்தைக் கொண்டு கெடாத செனன மரணக் கொடியை அறுக்கலாம். அஉ

இனி மேற்கூறிப் போந்த சன்மார்க்க நிட்டைக்குத் துவாரம் இதுவென்பது உணர்த்தி அதன்கண் மனவெழுச்சி சேறற்பொருட்டு ஒரு செய்யுளால் அதனைத் தொகுத்துக் கூறுவான் தொடங்கினர்.

83. முந்திய ஒருமை யாலே மொழிந்தவை கேட்டல்கேட்டல்
சிந்தனை செய்தல் உண்மை தெளிந்திடல் அது தா னாக
வந்தவா றெய்தல் நிட்டை மருவுதல் என்று நான்காம்
இந்தவா றடைந்தோர் முத்தி எய்திய இயல்பி னோரே.

(உரை) முந்திய ஒருமை யாலே - முன்செய்த சிவபுண்ணிய முதிர்ச்சியாற் குருவருளைத் தலைக்கூடப் பெற்று; மொழிந்தவை கேட்டல் - அக் குருவாக்கால் உணர்த்தும் ஆகமார்த்தங்களைக் கேட்டல்; கேட்டல் சிந்தனை செய்தல் - கேட்ட பொருளைப் பூர்வாபர விரோதமறச் சிந்தனைத் துணையோடு கூடிச் சிந்தனை பண்ணுதல்; உண்மை தெளிந்திடல் - சிந்தனை பண்ணின பொருளை உண்மை ஞானத்தால் தரிசித்தறிதல்; அது தா னாக வந்தவா றெய்தல் நிட்டை மருவுதல் - பெத்தக் காலமெல்லாஞ் சிவசத்தியுட னின்றறியினும் அதனை வேறு காணப்படுமாறின்றி ஆன்மாவாகவே ஒன்றுபட்டு நின்ற அத்துவித நிலையை யறிந்து முத்திக்காலத்து உயிர் கூட நின் றறியி னுந் தன்னை வேறு காணப்படுமாறின்றி அச்சிவமேயாய் அத்துவித மாக நிற்றலே நிட்டையைப் பொருந்துவதாம்; என்று நான்காம் - இவ்வாறு நான்குவிதமா யிருக்குஞ் சன்மார்க்க நிட்டை சேருந் துவாரமென்றறிந்து; இந்தவா றடைந்தோர் - இவ்வாறு சிவமாகவே நிற்கும் பிரமவித்தை கைவந்தவர்கள்; முத்தி யெய்திய இயல்பி னோரே - பரமுத்தியைத் தலைக்கூடினவர்களேயாம். அங

இனி இக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டையென்னும் நான்கினுள்ளும் அதனுள்ளுறை யிதுவெனத் தெரித்துக் கூறுவான் தொடங்கினர்.

84. பாசமா ஞானத் தாலும் படர்பசு ஞானத் தாலும்
ஈசனை உணர வொண்ணு திறைஅருள் ஞான நண்ணித்
தேசுறும் அதனால் முன்னைச் சிற்றறி வொழிந்து சேர்ந்து
நேசமோ டுயர்ப ரத்து நிற்பது ஞான நிட்டை. ரு

(உரை) பாசமா . . . உணரவொண்ணது - மந்த மந்ததர பாகங்களால் ஒருவேளை வாசகவாச்சியஞான மாத்திரையாய் விளங்கி ஆகமார்த்தங்களைக் கேட்டல் சிந்தித்தல் நடக்கினுஞ் சிவஞானம் உதயமானலன்றிப் பாசஞானம் பசுஞானங்களினல் தெளிதல் நிட்டையிரண்டுந் தலைக்கூடா; கேட்டல் சிந்தித்த விரண்டுக்குமே நூல் வேண்டுமாகலின் அது ஆகமஞான மாத்திரையாய் இடையே வற்றுதலன்றிக் குறை தீராது—இறையருள் ஞானம் நண்ணி - பாசஞானம் பசுஞான மிரண்டும் நீங்கினல் தீவிரந் தீவிரதரபாகமுண்டாய்க் கேட்டல் சிந்தித்தல் கூடினல் அந்தத் துவாரமாய் உடனே உண்மை ஞானம் பிரகாசிக்கும் ; தேசுறும் - அது பிரகாசிக்கவே கேட்டல் சிந்தித்தல்களினின்றுந் தெளிதல் ஞானமொன்றே மேற்கொண்டு ஏனையிரண்டுங் கழலும் ; அதனல் முன்னைச் சிற்றறி வொழிந்து - தெளிதல் ஞானத்தினின்றும் ஏகதேச அறிவுகளெல்லாந் துறந்து புலனுணர்வுகளிற் செல்லாது மேல்நோக்கும் ; சேர்ந்து - நோக்கவே வியாபகவறிவே மேற்கொண்டு அதனுடனே சேர்ந்து அதுவாயே நிற்கும் நிலை கூடும்; நேசமோ டுயர்ப ரத்து நிற்பது ஞான நிட்டை - அது கூடவே சிவன் காட்டியுங் கண்டும் உபகரித்துவரும் அத்துவித நிலையை மறவாது கடைப்பிடித்துப் பேரன்பு மீதூரும், அவ்வன்பு சார்வாக அந்தச் சிவமே தானக நிற்பது ஞான நிட்டையாம். அ௪

இனி ஓர் உபாயங் கூறுமுகத்தால் அந்நிட்டைக்கண் மனவெழுச்சி சேறற்குத் துவாரம் உணர்த்துவான் தொடங்கினர்.

85. விளம்பிய வகையில் நிட்டை மேவிடல் அரிதேல் முன்னம்
அளந்தறி வளித்த வற்றின் அளவுமற் றவற்றி ஞலே

உளங்கொளுந் தனையு முள்ள படியுமுற் றுணர்ந்து செவ்வே
தளர்ந்திடா துவப்ப மற்றத் தன்மைய தாகுந் தானே.

(உரை) விளம்பிய வகையில் நிட்டை மேவிடல் அரிதேல்-மேற் கூறிய முறையே கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலைப் பொருந்தி நிட்டையைத் தலைக்கூடுவ தரிதாகில்; முன்னம் - தனது ஞானக்கிரியைகள் சீவியா தொடங்கிய விடத்து; அளந்து - சிவசத்தியால் ஏவப்பட்டு இச்சை ஞானங் கிரியைகளை விளக்கிக் கன்மத்தையுங் காலத்தையும் வரையறை செய்து; அறி வளித்த வற்றி னளவும் - தனது ஞானக் கிரியைகள் புறத்துச் சேறற்கு அறிவைக் கொடுத்த தத்துவங்கள் தோன்றுவதும் நிற்பதுந் தொழிற்படுவதும் இறைவன் வயத்தானன்றி நமது வயத்தா னல்லவென்பதும்; மற்றவற்றினுலே - சிவசத்தியால் ஏவப்பட்டு நிற்குந் தத்துவங்களினுலே; உளங்கொளுந் தனையும்-தான் புறப்பொருள்களில் ஒன்றை அறியுமிடத்து முதல்வன் உடனின் றறிந்து அறிவித்தாலன்றி அறிதற்குச் சுதந்தரமுடையே மல்ல வென்பதும்; உள்ளபடியும் - திருவருள் அநாதியே பின்னமற நின்று சடத்துக்குத் தொழிலுஞ் சித்துக் கறிவும் உடனின்று செய்துஞ் செய்வித்துந் தான் ஒன்றேடுந் தட்டாது பரிசுத்தமாய் நிற்குந் தன்மையும்; உற்று-அத்திருவருளைக் கண்ணுகப் பொருந்திக்கொண்டு; உணர்ந்து - இவ்வாறுள்ள தன்மங்களை இடைவிடாதறிந்து; செவ்வே தளர்ந்திடா துவப்பர் - இவ்வாறு அறிதற்கண் சலித்து ஞானக் கிரியைகள் புறப்பொருள்களில் முனைத்துச்செல்லா தவற்றுளடங்கி முதல்வ னுபகாரத்தை இடையீடின்றிக் கருதிப் பேரன்பு செய்ய வருமாகில்; மற்றத் தன்மை - இங்ஙன மிவ்வாறு நிற்குநிலை; அதாகுந் தானே - மேற்கூறிய நிட்டையேயாய்த் தலைக்கூடும்.

முதனூலாசிரியர் 'காமல்ல விந்திரிய' [சிவஞானபோதம், x, 2] மென்றதும், வழிநூலாசிரியர் 'இந்திரிய மெனப்பற்றி நின்றே' [சிவஞானசித்தியார், x, 3] மென்றதும்,இவ்விருசெய்யுளும் இது நோக்கி யென் றறிக. அ௫

இனிச் சோகம்பாவனை புணர்த்துவார் ஏனைப் பாவனைகளது இழிபுஞ் சோகம்பாவனையினது உயர்வுங் கூறுமுகத்தால் மேற்கூறிய நிட்டைக்குச் சோகம்பாவனை ஓர் துவாரமாமென்னும் உபாயங் கூறு

வான் றொடங்கினார். இனிக் கருடோகமென்பதுபோற் சோகமெனப் பாவிப்பேமென்றால்,

86. பாவிக்கின் மனாதி வேண்டும் பயனிலை கரணம் நீத்துப்
பாவிப்பன் என்னில் என்ன பழுதுள பாவ கத்தால்
பாவிக்க ஒண்ணா னென்று பாவிப்பன் என்னின் நீயென்
பாவிக்க வேண்டா ஆண்ட பரனருள் பற்றி னோர்க்கே.

(உரை) பாவிக்கின் மனாதி வேண்டும் பயனிலை - பாவனைக்கு மன முதலிய அந்தக்கரணங்கள் இன்றியமையாமையின் அது மேற் கூறிப்போந்த முறையே அசத்தாய் முடிவதன்றிச் சத்தாவதின்மையிற் பிரயோசனமில்லையாய் முடியும்; கரணம் . . . பழுது - கரணங்களை நீங்கி யிருந்து பாவிப்பனென்னில் அது நீங்கின இடத்துக் கேவலம் வருமன்றிப் பாவிக்க முடியாதாகலின் அதுவுங் குற்றமேயாம்; உள பாவ கத்தால் . . . நீயென் - எனக்குள்ள பாவனைகளுக் கெட்டாத பொருளென்று பாவிப்போமென்றால் அதுவுந் தற்போத பாவனையாகலிற் பிரயோசனமில்லையாய் முடியும்; பாவிக்க . . . பற்றினோர்க்கே - குருவருளைப் பெற்றுச் சோகம்பாவனையைத் தலைக் கூடியுள்ளவர்களுக்கு இவ்வாறு ஒருவிதத்தாலும் பாவிக்க வேண்டுவதில்லை.

ஆகவே சோகம்பாவனை இதுபோலல்ல வென்பதூஉம் அது மோட்ச சாதனமேயாமென்பதூஉங் கருத்து. அற்றாகலினன்றே 'சோகம்பா விக்குமத்தாற் சிவமு மாவ' [சிவஞானசித்தியார், xii, 3] றென்றுஞ், 'சோகமெனப் பாவிக்கத் தோன்றுவ' [ஷை, ix, 7] னென்றுங் கூறினார் வழிநூலாசிரியரும். 'தன்னருளாற் பாவிப்பது பர' [சிவஞானபோதம், vi, 4] மென்றார் முதனூலாசிரியரும். அ௬

இங்ஙனங் கூறியவாற்றான் ஞான நிட்டையி லுறைத்து நிற்றலிற் சிவமே யாதற்கண்ணும் உயிர்க்குரிய தன்மை யிதுவென வுணர்த்து முகத்தால் அவ்வச் சமயத்தார் கூறும் அத்துவித நிலைகளைப் பரிகரித்துச் சுத்தாத்துவித வுண்மை விளக்குவான் றொடங்கினார்.

87. ஒன்றிரண் டாகிஒன்றின்
ஒருமையாய் இருமை யாகி
ஒன்றிலொன் றழியும் ஒன்றா
தென்னின்ஒன் றாகா தீயின்

ஒன்றிரும் புறழின் இன்றும்
உயிரின்ஐந் தொழிலும் வேண்டும்
ஒன்றிநின் றுணரு முண்மைக்
குவமைஆ ணவத்தோ டொன்றே. அ

(உரை) ஒன்றிரண் டாகியொன்றி னொருமையாம் - ஒருபொருளே இரண்டாக நின்று மீள வொன்றாகுமென விசிட்டாத்துவிதங் கூறில் அப்போது பொன்னும் பணியும்போல் ஒரு பொருளேயாமன்றிப் பதிபசுவென் றிரண்டு பொருட்டன்மையாய் வழங்குதல் கூடாது; இருமையாகி யொன்றினொன் றழியும் - இரண்டு பொருள் இரண்டாகவே யிருந்து மீள வொன்றாகுமெனக் கேவலாத்துவிதங் கூறில் அப்போது ஒரு பொருள் கெட்டொழியுமாதலிற் சற்காரியவாதத்திற்கு இழுக்காய் முடியும்; ஒன்றுதென்னி னொன்றாகா - இரண்டுபொருளும் இரண்டாகவே யிருப்பதன்றி ஒன்றுவதில்லை உயிர்கள் முத்தியிற் சிவனால் வசியப்பட்டார்கள் முத்தான்மாக்களைக் குறித்துச் சிவனும் பிரேரகனல்லனெனச் சமவாதிகள் கூற்றுய்த் துவிதாத்துவிதங் கூறி லொன்றாகாதாகலின் அதுவுஞ் சித்தாந்தமன்று; தீயின் ஒன்றிரும் புறழின் - அக்கினியைச் சேர்ந்த இரும்பு அக்கினியாவதுபோலவே சிவத்தைச் சேர்ந்த உயிர் சிவமாமென்னில்; இன்று முயிரினைந் தொழிலும் வேண்டும் - உயிர்க்கில்லாத சாட்குணியமும் பஞ்சகிருத்தியமு முண்டாமென்று சொல்லவேண்டும்; ஒன்றிநின் றுணரு முண்மைக் குவமை - சிவனுடனொன்றாக நின்று சிவானுபோகப் பெருஞ் செல்வத்தை யறிதற்கு உவமை; ஆணவத்தோ டொன்றே - அறியாமையோடொன்றாய் அறியாமையே தானாயிருந்ததுபோலாம்.

எனவே அறிவினோ டொன்றாய் அறியுமுண்மையும், ஆண்டுத் தன்னை வேறு காணப்படுமாறின்றி அதுவேயாய் நிற்குமென்பதும், இன்னும் அதன்கட்படும் இயல்புகளனைத்துங் குருமுகமா யறிக. ஒன்றிரண்டாகி யொன்றாகாமைபற்றி உயிர் சித்தாதற்கு இழுக்கின்மையும், இரண்டும் ஒன்றாகாமைபற்றி உயிர் சிவமாதற்கு இழுக்கின்மையும், இரண்டும் இரண்டாய் நில்லாமைபற்றி உயிர் சத்தாதற்கு இழுக்கின்மையும், தீயைச் சேர்ந்த இரும்புபோ லாகாமைபற்றி உயிர் சிவசமமாதற்கு இழுக்கின்மையும், ஆணவத்தோ டொன்றுதல்போலச் சிவத்தோ டொன்றுதல்பற்றி 'உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றி

னுக்கும் உரித்'தாதற்கு இழுக்கின்மையும், ஒன்றினின் றுணருமுண்மைக்குவமை'ஆணவத்தோடொன்றே'யென்னுஞ் சுருதிச்சொற்குள் விளங்கியவாறுங் குருமுகமாய்ச் சாம்பிரதாயமாய்க் கேட்டறிக. அஎ

ஈண்டுக் கூறப்படும் நிட்டைக்கண் பாசக்ஷயமாதல்பற்றிச் சற்காரியவாதத்திற்கு இழுக்கின்மை கூறுமுகத்தால் முத்திநிலைக்கட் பாசத்தினியல்பு இதுவென்று ஒரு திட்டாந்தபூர்வமா யுணர்த்துவான் தொடங்கினர்.

88. அழிந்திடும் பாசம் என்னில்
நித்தமென் றுரைத்தல் வேண்டா
அழிந்திடா தென்னின் ஞான
மடைவது கருத வேண்டா
அழிந்திடும் சத்தி நித்தம்
அழிந்திடா ஒளியின் முன்னர்
அழிந்திடும் இருளும் நாசம்
அடைந்திடா மிடைந்தி டாவே. அஅ

(உரை) அழிந்திடும் பாசம் என்னி னித்தமென் றுரைத்தல் வேண்டா-ஞானம் பெருகி நாயகன் பாதம்பெறுஞ் சுத்தாவத்தையில் நின்மல துரியாதீதநிலைக்கட் பரமே பார்த்திருப்போர்க்கு ஞானக்கிரியைகளை மறைத்து அஞ்நிசையோகமா யிருந்த பாசம் நிற்புழிச் சிவத்துவாபிவியத்தியாய் வியாபகவறிவு விளங்காதாகையால் அந்தப் பாசமழிந்ததென்றே கூறப்படுமாயிற் சற்காரியவாதத்திற் கிழுக்காய் முடியும்; அழிந்திடா தென்னின் ஞான மடைவது கருதவேண்டா - அற்றேற் பாசமழியவில்லையென்றே கொள்ளில் அந்தப் பாசம் நிற்கு மட்டும் அறிவு விளங்காதாகையால் ஞானம் பெருகி நாயகன்றன் பாதம் பெறுவது சுத்தமென்னுஞ் சித்தாந்தத்தோடு முரணுறும்; இனி அதனியல்பு ஏதென்னில்—அழிந்திடும் சத்திநித்த மழிந்திடா-பாசத்தின் சத்திமட்டும் அழியும் பாசமழியாதென்றே கொள்ளப்படுமென்னில்; குணங்கெடவும் குணி கெடாதிருக்கவும் பதார்த்தவிலக்கணங் கூறுதல் வழுவாமாலென்னில்—ஒளியின் முன்ன ரழிந்திடு மிருளும் - ஆதித்தன் சன்னிதானத்தில் அழியப்பட்ட இருட்சத்தியானது; நாசமடைந்திடா - அது அழிந்ததென்று கெட்டொழிந்ததுமன்று; மிடைந்திடாவே - அழியவில்லையென்று கண்களை

மறைப்பதுஞ் செய்யாது ; இதுபோலவே பாசத்தின் சத்தி யழிந்த தென்று கெட்டொழிவதுமின்றி இருந்ததென்று ஆன்மாக்கள் ஞானக் கிரியைகள் சர்வதோ அபிவியத்தியாய் விளங்குவதைத் தடைசெய்வதுமன்று, இவ்வாறுக் கொள்ளப்படும். அஅ

ஈண்டு ஒரு செய்யுளால் ஆணவமலம் பற்றறக் கழியுமாறு தடை விடைகளாற் கூறிப்போந்த ஆசிரியர் இனிக் கன்ம மலம் பற்றறக் கழியுமாறு கூறுமுகத்தால் மூலமலமும் பற்றறக் கழியுமாறு கூறுவான் தொடங்கினர்.

89 எல்லையில் பிறவி நல்கும் இருவினை எரிசேர் வித்தின்
ஒல்லையின் அகலும் ஏன்ற உடற்பழ வினைய தூட்டும்
தொல்லையில் வருதல் போலத் தோன்றிரு வினைய துண்டேல்
அல்லொளி புரையும் ஞானத் தழலுற அழிந்து போமே. ௬௦

(உரை) எல்லையில் பிறவி நல்கும் இருவினை-சாதி ஆயுப் போக மெனப் பாகப்பட்ட முறையே அளவிலாத பிறவியை விளைத்தற்குக் காரணமாகிய புண்ணிய பாவமென்னுஞ் சஞ்சித கன்மமானது, எரி சேர் வித்தி னொல்லையி னகலும் - ஞானசாரியாது கிரியா சத்தியினால் அத்துவாசுத்தியோடு வறுத்த வித்துப் போலாய் மேற் சாதி ஆயுப் போகமெனப் பாகப்பட்டுப் பிறவிக்கு ஏதுவாகாமற் சீக்கிரத்திலே நீங்கும் ; ஏன்ற உடற் பழவினையதூட்டும் - சரீரமுகந்து கொண்ட சுக துக்கமென்னும் பிராரத்த கன்மம் அத்துவா சுத்தியானதன் பின்பு சரீர வசமாய் உயிர் நின்று ஏகதேசக் காட்சியிற் சுகதுக்கங்களை அறியாது பரமேபார்த்திருப்பாராகலின் அவர்களுக்குப் புசிப்பின்றி யுடற் புசிப்பாய் அதை ஆர்ச்சிப்பார் சன்னிதிக்கண் ஒழியும் ; தொல்லையில் வருதல் போலத் தோன்றிரு வினைய துண்டேல் - இவ்விரண்டு வினைகட்கும் மூலமாய் முன்புண்டாகிய முறையே நாசோற்பத்தியாய் விளையும் ஆகாமிய மென்னும் இதாகிதங்கள் உளவாயின் அது; அல்லொளி புரையும் ஞானத் தழலுற அழிந்து போமே - அந்தகாரத்தை நீக்கும் ஆதித்தன் ஒளிபோல ஆணவமலத்தை நீக்கும் ஆசாரியாது ஞான சத்தியினால் அம்மலத்தோடு கூடவே நாசத்தையடையும் ; ஆகத் திரிவித கன்மங்களும் இவ்வாறு பற்றறக் கழியும். அகூ

இனி மாயாமலம் பற்றறக் கழியுமாறு கூறப்புகுந்த ஆசிரியர் இனம்பற்றித் திரிவித பாசங்கட்கும் ஒழிவு கூறுவார் அஞ்ஞானம்

ஏகதேசக் காட்சியான் ஆயதெனவும் அக்காட்சி விருப்பு வெறுப்புக்களது தோற்றத்தான் ஆயதெனவும் அத்தோற்றம் பிராரத்த நுகர்ச்சிக்கட் செல்லுந் தற்போதத்தான் ஆயதெனவும் அறிந்து அங்ஙனந் தற்போதம் முளையாதவாறு பரிகரித்து ஞானநிலையில் உறைத்து நிற்றற்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படும் உபாயம் இதுவே யென முத்தி பஞ்சாக்கரத்தினது இயல்பு கூறுவான் தொடங்கினர்.

புனிதன் நாமம்

90. பந்தமா னவைஅ றுத்துப் பவுதிகம் உழலும் எல்லைச்
சந்தியா தொழியா திங்குத் தன்மைபோல் வினையுஞ் சாரும்
அந்தம்ஆ திகள்இ லாத அஞ்செழுத் தருளி னாலே
வந்தவா றுரைசெய் வாரை வாதியா பேதி யாவே. கக

(உரை) பந்தமா னவைஅ றுத்து-மேற்கூறிய முறையே திரிவித பாசங்களும் ஆசாரியரது கிரியா சத்தி ஞான சத்திகளினால் நீங்கப் பரமே பார்த்திருக்குஞ் சீவன் முத்தருக்கும்; பவுதிகம் உழலும் எல்லை - பிராரத்த கன்மத்தால் நிறுத்தப்படுந் தேகமுங் கரணங்களுஞ் சஞ்சரிக்குமளவும்; சந்தியா தொழியாது - தத்துவங்களாலாய ஏகதேசக்காட்சி ஓரோரிடங்களில் வந்து பொருந்தாமலிராது; மேலை அத்துவா சுத்தியோடு நீங்கிய தத்துவங்களின் ஏகதேசக் காட்சி மீளவும் வந்து பொருந்த ஏது என்னையெனின்—இங்குத் தன்மைபோல் - பெருங்காயம் வைத்து எடுத்தொழிந்த பாண்டம் வாசனையைப்பற்றிச் சிறிது கெந்தித்தும் ஒரு கறிக்கு உபயோகப் படாது கெந்தித் தொழிதல் மாத்திரையேபோல வாதனாமலத்தால் ஒரோவழிப் பிராரத்த நுகர்ச்சிக்கண் தற்போதம் முனைக்கும், அது முனைக்கவே; வினையுஞ் சாரும் - அந்தப் போதமே துவாரமாக மேலே நீங்கிய திரிவித கன்மங்கட்கும் மூலமாய்க் காமியமலமெனப் பெயர் படைத்த விருப்பு வெறுப்புக்கள் உளவாம்; அது சார்வாக மாயேயமலத்தின் தொழிலாகிய ஏகதேசக் காட்சியுண்டாய்ப் பரமே பார்த்திருக்கு மவர் வியாபக அறிவைத் தடைசெய்து சுட்டுணர்வை விளக்கும், அச்சுட்டுணர்வே துவாரமாக எல்லா அனத்தங்கட்கும் மூலமாகிய அஞ்ஞானத்தின் குணமாகிய விபரீத உணர்வு மேற்படும், அது மேற்படவே முன்பு ஒழிந்தவை யெல்லாம் ஒழிவல்லவாய்ச் சென்ன

மரணத்துக்கு ஏதுவாகும், இனி இவ்வாறு பிராரத்த வினை வாதியாம லும் ஞான நிலை பேதியாமலுஞ் செய்யும் உபாயம் ஏதென்னில்— அந்தமா திகளி லாத அஞ்செழுத்து - ஏனை விந்து ஞானங்கள்போலத் தோற்ற மொடுக்கமற்று அநாதியேயாகிய முத்தி பஞ்சாக்கரத்தி னுண்மையை; அருளி னாலே - ஆசாரியர் அனுக்கிரகத்தினாலே; வந்த வாறு - அவ்வக்கரப் பொருளைந்தும் பொருளெனப் பொருள்பட்ட பாகுகளறிந்து ; அந்த முறையே உரைசெய்வாரை - ஓது முறை உச் சரிக்கு முறை நிற்கு முறைகளில் தமக்குரிய முறையில் உறைத்து நின்று அனுட்டிப்போரை; வாதியா - பிராரத்த வினையும் வாதியாது; பேதியாவே - ஞானநிட்டை பேதிக்குமாறு ஏகதேசக் காட்சியும் உள தாகாது. ௯0

இதுகாறும் புடைவைக்கு அழுக்கொழிதலே சுத்திபோல உயிர்க் குப் பாச நீக்கமே சுத்தியாதலாற் பாசக்ஷயங் கூறும் பத்தாஞ் சூத்தி ரத்தியைபு பற்றித் தெரிசனஞ் சுத்தி லாபத்தின் விரிவு கூறு முகத் தாற் சுத்தியே மிகுத்துக் கூறிய ஆசிரியர் இனி ஈண்டுக் கூறிய திரு வஞ்செழுத்தின் இயைபு விரித்துக் கூறுமுகத்தாற் புனிதன்நாமத் தியல்பு கூறுவான் தொடங்கினார். அக்கரங்களெல்லாந் தோற்றமொ டுக்க முடையனவாகவும் ஈண்டுக் கூறப்படுந் திருவெழுத்தை அந்த மாதிக ளில்லாததெனக் கூறியது ஏதென்னில்,

91. திருவெழுத் தஞ்சில் ஆன்மாத் திரோதமா சருள்சி வஞ்சூழ்
தரநடு நின்ற தொன்றின் தன்மையின் தொன்மை யாகி
வருமநு மிகுதி யாலே வாசியி லாசை யின்றிக்
கருவழிச் சுழலு மாறுங் காதலார்க் கோத லாமே. ௯௧

(உரை) திருவெழுத் தஞ்சில்-ஏனை அக்கரங்கள்போலன்றி நித்திய பதார்த்தமாயுள்ள பொருளையே நம்மனோரால் வசியப்படும்பொருட் டுத் திருவஞ்செழுத்துக் குறிப்புடைத்தாய்ச் சிவசங்கற்பமாயிருத்த லால் இது அந்தமாதியில்லாத பொருளேயாம், இவ்வஞ்செழுத்தினும் பொருளியல்பு ஏதென்னில் ; ஆன்மா - யகாரம் ஆன்மாவாகும் ; திரோதம் - நகாரந் திரோதாயியாகும் ; மாசு - மகாரம் மலமாகும் ; அருள்-வகாரம் பராசத்தியாகும்; சிவம் - சிகாரம் பரமசிவமாகும்; இவ் வைந்து பொருளினும்—சூழ்தர நடுநின்றது-ஏனை நான்குபொருளும் இருபுறமும் இயைந்திருக்க நடுவே நின்ற ஆன்மாவானது ; ஒன்றின்

தன்மையின் தொன்மை யாகி-ஒன்றுடனே சேர்ந்து அதின் தன்மை யாகவே தான் நிற்பதன்றித் தனக்கெனச் சுதந்தரத்தன்மையி னிற்கும் இயல்பில்லையாயிருக்கும்; வரும் - அப்படி யிருக்கினுஞ் சிவத்தையே நாடி அவத்தைதோறும் அறிவு மேற்பட்டு வரும்; மன மிகுதியாலே - அப்படி அறிவு மேற்பட்டுவரினுங் கேவலசகல மிரண்டினும் மலதிரோதங்களின் தொழிற்பாடு மிகுதியுடைத்தாகலின்; வாசியிலாசையின்றி - அருளினுஞ் சிவத்தினுஞ் சையோகசம்பந்த வாஞ்சைகளொன்று மின்றி; கருவழி சுழலும் - அந்த ஏதுவினாலே செனனமரணப்பட்டு வருமாகலின் அவர்களுக்கு இந்த முத்தி பஞ்சாக்கரத்தின் முறைமை யுணர்த்துதல் இயல்பன்று; மாறுங் காதலார்க்கு-மலதிரோதங்களின் தொழில் மாறிக் கருவழிச் சுழலுதல் மாறவேண்டுமென்னும் ஆசையுடையராய்க்கேவலசகலங்கள் நீங்கப்பெற்றோர்க்கு; ஓதலாமே - இம் முத்திபஞ்சாக்கரத்துண்மையை அனுபவமுடைய ஆசிரியர் அனுக்கிரகம் பண்ணலாம்.

'காதலார்க்கோதலா'மெனவே சரியை கிரியா யோகிகட்கு ஓதுமுறைமையும் ஞானசாதகர்க்கு உச்சரிக்கு முறைமையும் சாத்தியர்க்கு நிற்கும் முறைமையும் விதியென்பது மொன்று. ௯௧

இனி அந்த நகாரமகார மிகுதி தீருதற்கு உபாயம் ஏதென்னில்,

92. ஆசுறு திரோத மேவா தகலுமா சிவமுன் னாக [ள
ஓசைகொள் அதனில் நம்மேல் ஒழித்தரு ளோங்கும் மீ
வாசியைஅருளும் மாய மற்றது பற்று உற்றங்(கு)
ஈசனில் ஏக மாகும் இதுதிரு எழுத்தி னீடே. ௯௨

(உரை) ஆசு - மலமும், உறு திரோதம் - அந்த மலசத்தியை ஏவிப் பாகப்படுத்தும் பொருட்டு அதனோ டியைந்த திரோதானமும்; மேவா தகலும் - இவ்விரண்டும் நீங்க வேண்டுமென்று ஆசையுடையோர்க்கு; மா சிவமுன் னாக ஓசைகொள் - சிவமுதலாக மாறிக் கொண்டு மானதம் மந்தஞ் சத்தமென்னும் மூன்றிற் சத்தமே விதியாய்க்கொண்டு உச்சரிக்கவே அது நீங்கும்; அதனில் நம்மேல் ஒழித்தரு ளோங்கும் - அவ்வாறு உச்சரித்து வரவே சினமருவு திரோதாயி கருணையாகித் திருந்தி யருளேயாம்; மீள - அப்பால் மந்தமென்னும் விதிப்படி உச்சரிக்கப்படும்; வாசியை யருளும் - அவ்வாறு உச்சரிக்கவே ஞானம் பெருகி நாயகன்றன் பாதம் பெறுதற்கு உரித்தாம்;

ளாயர் - ஒருவாற்றூற் சீவனென்னுந் தன்மை நீங்கிச் சிவமாந் தன்மைக்குரிய முத்தான்மாவானது; மற்றது பற்றுவுற்று - அந்தப் பரஞானமே பற்றாகப் புகுந்து; இங்கு - சிவயோகத்தானத் துரிய நிலைக்கண் அருளேயாய் நிற்கும்போது மானதமென்னும் விதிப்படி உச்சரிக்கப்படும், அவ்வாறு உச்சரிக்கவே; ஈசனில் ஏகமாகும்-சிவத்தோடு பிரிப்பின்றி அத்துவித நிலையாற் சிவமேயாம்; இதுதிரு எழுத்தினீடே - இதுவே புனிதன் நாமமாகிய பஞ்சாக்கரத்தின் உள்ளீடாம்.

ஓதுமுறைமை உச்சரிக்குமுறைமை நிற்குமுறைமையெல்லாம் இவற்றடங்கும், அது குருமுகமா யறிக. கூஉ

பதினொராஞ் சூத்திரம்

அணைந்தோர் தன்மை

இதுகாறுந் 'திரண்டிரண் டொன்ற தான திகழொன்பான் பத்' [சுவாமிநாததேசிகர் தசகாரியம், 21] தென்னும் இருசூத்திரத்தியைபுபற்றித் தரிசனஞ் சுத்தி லாபங்கட்கு வகையும் விரிவுங் கூறிய ஆசிரியர் இனி அணைந்தோர் தன்மை கூறுமுகத்தாற் பதினொராஞ் சூத்திரத் தியைபுபற்றி ஆன்ம லாபம் இனிது விளங்கக் கூறுவான் தொடங்கினர்.

93. தீங்குறு மாயை சேரா வகைவினை திரிவி தத்தால்
நீங்கிட நீங்கா மூல நிறைஇருள் இரிய நேயத்(து)
ஓங்குணர் வகத்த டக்கி உளத்திலின் பொடுங்க நேரே
தூங்குவர் தாங்கி ஏகத் தொன்மையில் துகளி லோரே.

(உரை) தீங்கு - யான் எனதென்னுஞ் செருக்காகிய விபரீத உணர்வு; உறு மாயை - அது வருவதற்குத் துவாரமாகிய மாயாதத்துவங்களின் ஏகதேசக் காட்சியானது; சேரா வகை - பொருந்தாதபடி; வினை - ஏகதேசக்காட்சி வருவதற்குத் துவாரமாகிய விருப்பு வெறுப்பாய்க் காமியமலமெனப் பெயர் படைத்தது; திரிவிதத்தா னீங்கிட - ஆசாரியரது ஞானசத்தியால் ஆகாமிய வினையுங் கிரியாசத்தியாற் சஞ்சித வினையுஞ் சுவானுபவத்தாற் பிராரத்த வினையும் நீங்கப்பெற்றுள்ளவர்களுக்கு; நீங்கா மூல நிறை இருள் இரிய - இம் மூன்றிற்கும் மூலமாய் அநாதிசையோகமாகிய மூலமலத்தின் காரியமான புகழ்வாய் பொருளவாவென்னும் இருவினையும் மூலமலமும் நீங்கப்பெற்று;

நேயத்து - முதல்வன் காட்டியுங் கண்டும் உபகரித்துவரும் பேருத வியை மறவாது கடைப்பிடித்து ; ஒன்குணர் வகத்தடக்கி - இவ்வாறு கடைப்பிடித்தற்கு நிலைக்களமாய் எவ்விடமும் நிறைந்த பராசத்தியி னிடத்துத் தமது ஞானக் கிரியைகளை யடக்கி ; உளத்திலின் பொ டுங்க - இப்பேறு பெற்றேமென்கிற கெற்சிதமும் இன்பசத்தியான் ஆயதென்றறிந்து அதுவும் அப்பரை நிறைவிலே யொடுங்க ; நேரே தூங்குவர்-சாக்கிரத்தே அதீதத்தைப் புரிந்து சுகபூரணத்திற் சிவமே யாய் நிற்கும் பூரணநிலையில் விகாரமற்றிருப்பர்; தாங்கி-எவ்வாறிருக்கி னும் முதல்வன் உபகாரத்தை மறவாத அன்பொன்றுமே கடைப் பிடிப்பர் ; ஏக - இவர்கள் சிவனோடு இரண்டறக் கலந்தவர்களாய் ; தொன்மையில் துகளி லோரே - பழமையாகிய குற்றங்களெல்லாந் தீர்ந்தவர்களாம். ௯௫

இனி அவர்கள் ஞானக்கிரியைகள் ஒரோவழிச் சீவிக்கும் இடம் உண்டாயினும் ஆண்டு நிகழ்வது இதுவென உணர்த்துவான் தொடங் கினர்.

94. குறிப்பிடம் காலம் திக்கா சனம்கொள்கை குலம்குணம்சீர்
சிறப்புறு விரதம் சீலம் தபம்செபம் தியானம் எல்லாம்
மறுத்தற வொழிதல் செய்தல் மருவிடா மன்னு செய்தி
உறக்குறு பவர்போல் வாய்மை ஒழிந்தவை யொழிந்து போமே.

(உரை) குறிப்பிடம் . . . சிறப்பு - இடமுதற் சிறப்பீறாக ஒன்பதையும் இதுவெனக் குறிப்புண்டாயவர்கள் ஞானஞ் சீவிப்பது மில்லை; உறு விரதம் . . . மருவிடா - இனி அவர்கள் கிரி யையோவெனில் விரத முதல் தியானம் ஈறாகிய ஐந்துஞ் செய்ய வேண்டுமென்று செய்வதும் விடவேண்டுமென்று விடுவதும் இல்லை யாம் ; இதுவே அவர்கள் கிரியை சீவிக்கும் முறைமை—மன்னு செய்தி - இனி அதன் இயல்பு எதென்னில்; உறக்குறு பவர்போல் - நித்திரை செய்வோன் கைப்பாக்குப் போல ; வாய்மை ஒழிந்தவை யொழிந்து போமே - நேயமொன்றே அவர்களுக்கு விடயமாகவே இவை யெல்லாந் தாமே கழன்றகலும். ௯௪

இனி ' ஞானி நாலினுக்கு முரிய ' [சிவஞான சித்தியார், xii, 5] னென்றுர் வழிநூலாசிரியரு மாகலின் ஈண்டதனோடு முரணி இவ் வாறு கூறுதல் மலைவாம் போலு மெனும் ஆசங்கை நீக்கு முகத்தால்

அவர் அனுட்டிக்கும் ஞான யோகக் கிரியா சரியைகளை முறையே நான்கு செய்யுளில் உணர்த்துவார் முதற்கண் ஒரு செய்யுளால் அவர்கள் ஞானம் இதுவென உணர்த்துவான் தொடங்கினர்.

95. அகம்புற மென்றி ரண்டால் அர்ச்சனை புரியும் இந்தச்
சகந்தனில் இரண்டு மின்றித் தமோமய மாகி எல்லாம்
நிகழ்ந்திட மகிழ்ந்து வாழும் நீர்மையார் போல ஞானம்
திகழ்ந்தகம் புறம்ஏ றாத செம்மையார் நன்மை யாரே. ரு

(உரை) அகம்புற மென்றி ரண்டால் அர்ச்சனை புரியும் இந்தச் சகந் தனில் இரண்டு மின்றி-மனோதீத கோசரமாகிய பொருளைத் தமது ஏக தேச அறிவால் அறிவார் போன்று யோகபாதர் அகத்தும் கிரியாபாதர் அகத்தும்புறத்தும் சரியாபாதர் புறத்தும் சுட்டறிவாற் பூரணத்தை யிழந்து செய்யும் அற்ப ஞானக் கிரியையுடைய உலகத்துள் ஞான வான்கள் கூடிக் குலாவியிருக்கினும் இவர் சுட்டறி வொழிந்து பூரண வறிவுடையராகலின் அவ்வாறு அகம் புறமென்று குறிக்குஞ் சங்கற்பங்கள் ஒழிந்து பூரண நிலையொன்றுமே காட்சியுடையராய்; தமோ மயமாகி - தாமத குணம் மேலிட்டவர்க்கு ஞானக்கிரியைகள் ஒரு காரணமுமின்றி யடங்குவது போலத் தமது ஞானக் கிரியைகள் ஒரு காரணங் குறியாது இயல்பாகவே யொடுங்கி; எல்லாம் நிகழ்ந்திட மகிழ்ந்து வாழும் நீர்மையார் போல-அஞ்ஞானிகள் ஒரு விதி விலக்கு மின்றி எந்த வேளை எது நடக்குமோ அதுவேயாய்ச் சித்த சஞ்சல மின்றி வாழ்வதுபோல; ஞானந் திகழ்ந்து-பரஞானப் பெருக்கமுடையராய்ச் சர்வமும் பூரணப் பொருளையின்றிச் சலியாத முறையை இடைவிடா தறிந்து; அகம் புறம் ஏறாத செம்மையார் நன்மை யாரே-மீண்டொருகாலும் ஏகதேசக் காட்சியிற் பொருந்தாத வியாபக அறிவுடையோரே யாவர்; இதுவே ஆனந்த போகம் புசிக்கும் பரமுத்தரது ஞானத்தின் முறைமை.

'ஆனந்தக் கூத்த னருள்பெறி னு மவ்வணமே, ஆனந்த மாகிநின் றூடாமோ தோணோக்கம்' [திருவாசகம், திருத்தோணோக்கம், 8] மென்றும், 'ஆனந்த மேசெவி யம்புயத் தாளிணை யங்கைகளு, மானந்த மேயவன் றில்லையுங் காழியு மானந்தமே' என்றும் வருமாற்றால் ஆனந்தபோக மென்பதற்குப் பொருளைக் குருமுகமா யறிக. கூரு

பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்

இதுகாறும் பதினோராஞ் சூத்திரத்தியைபு பற்றி ஆன்மலாபமாவது இத்துணைப்பெரிய சிறப்புடைத்தென்று வலியுறுத்து முகத்தால் அணைந்தோர் தன்மை கூறிய ஆசிரியர் இனிப் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரத்தியைபுபற்றி அச் சீவன்முத்தர் ஞானக்கிரியைகள் ஒரோவழிப் புறத்துச் செல்லுங்கால் அது செல்லுமிடம் இதுவென உணர்த்து முகத்தால் அவர் அனுட்டிக்கும் யோகங் கிரியை சரியை இதுவென மூன்று செய்யுளால் உணர்த்துவார் முதற்கண் ஒரு செய்யுளால் அவர்க்குரிய யோகம் இதுவென உணர்த்துவான் தொடங்கினர்:

96. அண்டம்மே விடஅ னைத்தும் அனைத்தையும் அண்டம் மேவிக்
கொண்டல்போல் எவையும் ஞானங் குறைவிலா நிறைத லாலே
கண்டதோர் பொருளை அந்தக் கருத்தினல் காணில் தானே
அண்டநா யகனார் மேனி யானதேல் ஐய மின்றே. க

(உரை) அண்டம்மே விடஅனைத்தும்-சர்வ பிரபஞ்ச பதார்த்தமும் ஆகாசத்திற்குள்ளே யிருக்க; அனைத்தையும் அண்டம் மேவிக் கொண்டல்போல் - சர்வ பதார்த்தத்தினுள்ளும் இருப்பு விடாமல் ஆகாசம் நிறைந்திருக்கிற முறைமை போல, எவையும் - சேதனப் பிரபஞ்சம் அசேதனப் பிரபஞ்சமென்னும் அனைத்தினும்; ஞானம்-எவற்றிற்கும் வியஞ்சகமாய்ப்பிரிவறநின்று செயற்படுத்தும் இறைவனது பரைஞானமானது; குறைவிலா நிறைதலாலே - பிருதிவி முதல் நாதாந்தம் அணுப்புதைக்கும் இடமற நிறைந்திருக்கிற தன்மை அண்டபிண்டமிரண்டினும் வைத்துணர்ந்து உள்ளவாறு அறிந்திருக்கும் சீவன் முத்தர்கள்; கண்டதோர் பொருளை - அவர்க்குச் சிவமே யன்றிப் பதார்த்தங்கள் விடயமாகா திருக்கினும் பழக்க வாடையால் ஒரோவழி ஞானக்கிரியைகள் புறத்துச் சென்று அத்துவாரமாய் ஏகதேச அறிவு உண்டாய் ஏதேனும் ஒருபொருள் காட்சிப்பட வருமாயின் அந்தப் பொருள் காட்சிப்படும்பொழுதே; அந்தக் கருத்தினற் காணில் - 'எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருள், மெய்ப்பொருள் காண்ப தறி' [திருக்குறள், 355] வென்றார் நயினாராகலின் சிவ ஞானம் எவ்விடத்தும் இருப்பு விடாமல் எல்லாப் பொருட்கும் இடங் கொடுத்து உடனிற்கும் நிலைமையை மறவாத உணர்வால் அந்த

ஞானத்தை அப்பொருட் குள்ளாய்க் காண்பராகலின் அவர்க்குப் பரமே பார்க்கப்படுவதன்றிப் பதார்த்தங்கள் பார்க்க வாராவாம்; தானே அண்டநா யகனுர் மேனி யானதேல் - இது ஆசாரியர் அனுக் கிரகம் பெற்றுச் சிவபிரானைத் தனக்குயிராயுந் தன்னைச் சிவபிரானுக் கழியாத் திருமேனியாகவுமுள்ள சுத்தாத்துவித நிலை நிற்கப் பெற் றுடையவரேயாகில்; ஐயமின்றே - அவர்க்கு இவ்வாறு சிவமே கண் டிருக்கப் படுதற்கு ஐயமில்லை.

இதனுல் அவர் அறிவு செல்லுஞ் சிவயோகநிலை இதுவென வுணர்த்தியது குருமுகமா யறிக. ௯௬

இனி அவர் இயற்றுங் கிரியை கூறுவான் தொடங்கினுர்.

97. மண்முதற் கரண மெல்லாம் மறுஅசத் தாக்கி ஞானக்
கண்ணினில் ஊன்றி அந்தக் கருத்தினுல் எவையும் நோக்கி
எண்ணிஅஞ் செழுத்து மாறி இறைநிறை வுணர்ந்து போற்றல்
புண்ணியன் தனக்கு ஞான பூசையாய்ப் புகலு மன்றே.

(உரை) மண்முதல் கரணமெல்லாம் மறுஅசத் தாக்கி - பிருதிவி முதல் நாதம் ஈருன தத்துவங்களெல்லாம் மாயேயமேயன்றி ஆன்மா வல்ல அவை தொழிற்படுவதும் ஆன்மாவின் வழித்தல்ல அவை யெல்லாம் ஆக்கி நிறுத்தி அசைவிப்பது முதல்வனே யாகலின் அது முதல்வன் வழித்தேயாமென்று உள்ளவாறு உணர்ந்து தாம் அதிற் ருேயாது நிற்றல் பூத சுத்தியாம்; ஞானக் கண்ணினில் ஊன்றி - சிவஞானத்தை யின்றித் தமது ஞானஞ் சேவியாத முறை மையுஞ் சிவஞானம் உள்ளும் புறம்பும் ஒழிவின்றி நின்று காட்டியுங் கண்டும் உபகரித்து வருதலின் தமக்கு அந்த ஞானத்தை யின்றித் தனித்து ஞானமில்லை யென்றும் அறிவது தான சுத்தியாம்; அந்தக் கருத்தினுல் எவையும் நோக்கி-அவ்வாறு பிண்டத்திற் கண்ட முறை யே அண்டத்துமென்று அந்தச் சிவஞானத்தாற் சர்வமுஞ் செயற் படு முறைமை அறிவது திரவிய சுத்தியாம்; எண்ணிஅஞ் செழுத்தும் மாறி - பிறவி யறுப்பதற் கெண்ணி அவ்வெண்ணத்தை நீங்காது விதிப்படி பஞ்சாக்கரம் உச்சரிப்பது மந்திர சுத்தியாம்; இறை நிறை வுணர்ந்து போற்றல் - முதல்வன் அவ்வச்சிலேடிக வியாபகமாய் யாண்டும் நிறைந்துநின்று கொடுக்கும் பூரணநிலையை அறிந்து அவ னது உபகாரத்தை மறவாத பேரன்பால் தமதடிமைத்திறம் வழுவாது

சதாகாலவழிபாடு செய்தல் இலிங்க சுத்தியாம்; புண்ணியன் தனக்கு ஞான பூசையாய்ப் புகலு மன்றே - இவ்வாறு சதாகால பூசையாய் அவர் பணிமுற்றும் ஞானபூசையாகவே முடியுமென்று ஆகமங்களிற் கூறப்படும்.

'புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணிய' மென்பதும் இது. ஈண்டுப் புண்ணியனென்றது 'போகமாய்த் தான்விளைந்த பொற்பினு' [சிவ ஞானபோதம், xi, 2] னென்றார் முதனூலாசிரியருமாகலின். சிவ போகமாவது உண்மை ஞானம் பத்து வகையு ளொன்றாய் அவ் உண்மை ஞானம் சிவபுண்ணியம் பத்து வகையுளொன்றாயதாற் சிவ போகமே புண்ணியமெனப் பெயர்பெற்றதும், அதுவே சிவமாவதும் இனிது விளங்க உணர்ந்தார்க்கன்றிச் சிவனதுண்மை யுணர வாரா தாகலின் அது குருமுகமாயறிக. கூஎ

இனி அவர் அனுட்டிக்குஞ் சரியை யிதுவெனக் கூறுவான் தொடங்கினார்.

98\. தொண்டர்க ளிடத்தும் வானோர் தொழுந்திரு மேனி தானும்
அண்டரும் கண்டி லாத அண்ணலே எனவ ணங்கி
வெண்தர ளங்கள் சிந்த விழிமொழி குழற மெய்யே
கண்டுகொண் டிருப்பர் ஞானக் கடலமு தருந்தி னோரே.

(உரை) தொண்டர்க ளிடத்தும் - திருவேடக்குறியுடைய சிவ னடியாரிடத்தும்; வானோர் தொழுந்திரு மேனி தானும் - விஷ்ணு முதலிய தேவர்களெல்லாம் வந்தனம் பண்ணிப் பேறுபெறற்குரிய சிவலிங்கப்பெருமானுயனரிடத்தும்; அண்டருங் கண்டிலாத அண் ணலே யெனவ ணங்கி - தற்போதத்தால் தேவர்களுக்குங் காண்டற் கரிய முதல்வனது சுயந்திருமேனியே இதுவெனக் கண்டு வந்தனம் பண்ணி; வெண்டர ளங்கள் சிந்த விழி-கண்ணினாலே ஆனந்த பாட்ப முண்டாக; மொழிகுழற - நாத் தழுதழுப்ப; மெய்யே கண்டுகொண் டிருப்பர் - முதல்வன் எங்கணும் பாலின்கண் நெய்போல நிறைந் திருக்கினும் இவ்விரண்டிடத்துந் தயிரின்கண் நெய்போலப் பிரகா சித்திருக்கும் முறைமையை உணர்ந்துகொண்டே யிருப்பர்; ஞானக் கடலமு தருந்தி னோரே - ஞானமாகிய புணரியுள் நேயமாகிய அமு தம் புசித்திருக்குஞ் சீவன்முத்தர்கள்.

'மாலற நேய மலிந்தவர் வேடமு' [சிவஞானபோதம், xii] மென்றார் முதனூலாசிரியரும். 'அறிவரியான் றனையறிய வாக்கை யாக்கி' [சிவஞானசித்தியார், xii, 3] யென்றார் வழிநூலாசிரியரும். ஈண்டும் அவ்வாறே 'தொண்டர்களிடத்து' மென்றார். திருவேடமானது வசீகரித்துச் சிவபோக விளைவிற்கு ஏதுவாய்ச் சிவமே கண்டிருக்குங் காட்சியிற் செலுத்துந் தோறுஞ் சிவபோகம் புதிது புதிதாய் விளையும். 'புணருந் தொறும்பெரும் போகம்பின் னும்புதிதா' [திருக்கோவையார், 9] மாகலின் அவ்வாறு செலுத்துந்தோறுஞ் சிவபோகம் புதிதுபுதிதாய் விளையுமாகலின் திருவேடத்தையே சிறப்பித்ததாம். ௯௮

இனி இந்நூலிற் கூறிப் போந்த பொருள் இத்துணைப் பெரியவியல்புடையதென்று அதன் பெருமை கூறுவான் தொடங்கினர்.

99. நிலவுல காய தாதி நிகழ்சிவாத் துவிதாந் தத்துக்
குலவினர் அளவ ளாவாக் கொள்கைய தாகி வேதத் [ய்
தலைதரு பொருளாய் இன்பாய்த் தாவில்சற் காரி யத்தா
மலைவறும் உணர்வாற் பெத்த முத்திகள் மதித்தா மன்றே.

(உரை) நிலவுல காய தாதி - பிருதிவிமுதல் நாலுபூதமே உளவென்று கொண்ட உலகாயதன் முதல்; நிகழ்சிவாத் துவிதாந் தத்து - சிவத்திலே கேவலாத்துவிதந் தாபியாநிற்குஞ் சைவர் ஈறாகப் புறப்புறச் சமயம் புறச்சமயம் அகப்புறச்சமயம் அகச்சமயமென்னும் நாற்கூற்றிருபத்துநாலு சமயிகட்கும்; குலவின ரளவ ளாவாக் கொள்கைய தாகி - தனித்தனி அவரவர் கொண்ட அளவைப் பிரமாணங்களுக்கு அளவுபடாதாகி; வேதத் தலைதரு பொருளாய் - வேதச்சிரத்தி னுபநிடதத்தில் விளங்கிய பொருளாய்; இன்பாய் - முத்தான்மாக்க ளனைவருஞ் சுதந்தரமாய்ப் புசித்தும் அற்பமுங் குறையாத வாம்பிலின்பமாய்; தாவில்சற் காரி யத்தாய் - குற்றமில்லாத சற்காரியமாய்; மலைவறு முணர்வால் - மயக்க விகற்பங்களை யறுத்துச் சித்தவிகாரக் கலக்கந் தெளிவிக்குந் தெளிவு போதமாயுள்ள பொருளை; பெத்த முத்திகள் மதித்தாமன்றே - பெத்தக்காலத்தினு முத்திக்காலத்தினும் இவ்வியல்புடைத்தென்று சிவாகமத்துணிவை மதித்துக் கூறியதாம்.

மேலே நூன்முகப்பில் இந்நூலிற் கூறப்படுவது இதுவென்றவற்றுள் 'புறச்சமயத் தவர்க்கிருளா யகச்சமயத் தொளியாய்ப் புகலள

வைக் களவாகி' யென்றெடுத்துக்கொண்டு நூல் கூறி, ஈண்டு நூல் முடிவில் அகச்சமயம் புறச்சமய மனைத்திற்கும் அளவுபடாத பொருளையுடைத்தாமென்று முடித்தது பூர்வாபரவிரோதமென மலையாமற் குருமுகமா யதற்கு விடையறிக. ௯௯

இனி இந்நூல் கோடற்குரிய அதிகாரிகளாவார் இவரென்பதும் அவர்க்குணர்த்தும் முறைமையுங் கூறுவான் றொடங்கினர்.

100. திருவருள் கொடுத்து மற்றிச் சிவப்பிர காச நன்னூல்
விரிவது தெளியு மாற்றல் விளம்பிய ஏது நோக்கிப் [ன்
பெருகிய உவமை நான்கின் பெற்றியில் நிறுவிப் பின்மு
தருமலை வொழியக்கொள்வோன் தன்மையிற் சாற்ற லாமே.

(உரை) திருவருள் கொடுத்து - சைவாகமத்துட் கூறியவாறே சரியை கிரியா யோகம் அனுட்டித்து முடிந்து 'இருவினைச் செயல்களொப்பில் ஈசன்றன் சத்தி தோயக் குருவருள் பெற்று' [சிவஞான சித்தியார், iv, 40] ள்ளவர்களுக்கு ஞானதீக்கையைச் செய்து; மற்று - முதனூல் வழிநூலிரண்டும் ஆதியந்தம் பொருள் விகற்பமின்றிக் கொண்டதன் பின்பு; இச் சிவப்பிரகாச நன்னூல் - இந்தச் சிவப்பிரகாசமாகிய நல்ல நூலை; விரிவது தெளியு மாற்றல் - தொகை வகை விரிவாக முக்கூறாய்ப் பொருள் விரிந்து விளங்கும் முறைமை அறியும்படியாக; விளம்பிய ஏது நோக்கி - இயல்பு காரியம் அனுபலத்தி யென்னும் மூன்றேதுவினாலுங் குறித்து; பெருகிய உவமை நான்கின் பெற்றியில் நிறுவி - மெய்யுவமை வினையுவமை பயனுவமை உருவுவமை யென்னும் நால்வகை யுவமானங்களினும் நிறுத்திக் கொண்டு; பின்முன் றருமலை வொழியக்கொள்வோன் தன்மையிற் சாற்ற லாமே - பூர்வாபர விரோதமின்றி மலைவறக் கொள்ளும் அறிவுடையோர்களுக்கு இந்நூல் அனுபவமுடைய தேசிகரால் அனுக்கிரகம் பண்ணப்படுவது. ௧0

'பலகலை' [13] யென்னுஞ் சுருதிப்படி இந்நூல் பன்னிரண்டு சூத்திரமாயவாறும், முதனூல் வழிநூற் பொருளோடு சமரசமாய்த் திரிபதார்த்த லட்சணங்களைப் பெத்தமுத்தி யிரண்டாய்ப் பகுத்துக் கூறுமுகத்தாற் கேவல சகல சுத்தங்கட்குத் தொகை வகை விரிவாய் ஒரு பொருள்மேற் கொண்டவாறும் நுண்ணுணர்வாற் குருமுகமாய் அறியவல்லார்க்கே ஈண்டுக் கூறப்படும் பதார்த்தங்கள் கண்கூடாய்த்

தரிசனப்படுமாறு உண்மைஞான விளக்க மூண்டாய் ‘ இரண்டினி லேந்தி லாறி லேழினி லெட்டுத் தன்னிற், றிரண்டிரண் டொன்ற தான திகழொன்பான் பத்துத் தன்னில், . . . விருத்திய பத்தொ டொன்றிற் றிரண்டெழு முபதே சங்க ’ [சுவாமிநாத தேசிகர் தச காரியம், 21]ட் குரித்துடையராவரென்பது நுண்ணுணர்வினு லறிக.

முத்தியாவது சீவன்முத்தி அதிகாரமுத்தி போகமுத்தி இலய முத்தி யென்று ஐவகைப்படும். அவை யைந்தையுஞ் சீவன்முத்தி பரமுத்தியென இரண்டினு ளடக்கியுஞ் சீவன்முத்தி யொன்றி னுள்ளே யடக்கியுங் கூறுவர் இருதிறத்தாசிரியர். சீவன்முத்தி யாவது பரமே பார்த்திருந்து சாக்கிரத்தே அதீதத்தைப் புரியும் பராவுசிவ ராதல். அதிகார முத்தியாவது இவ்வாறிருக்குஞ் சீவன் முத்தருட் சிலர்க்கு அதிகார மலவாசனையாற் சிவசத்தி பதிந்து அணுசதாசிவர் அனந்தர் முதலிய அட்டவித்தியேசுரர், ஸ்ரீகண்டர் முதலிய குணபதிருத்திரர் அண்டபதிருத்திரர் புவனபதிருத்திரர்க ளதிகாரத்திற் செலுத்த அவ்வதிகாரம் பரிக்குமிடையே பாகமுதிர்ச்சி யாற் சிவனடியைச் சேர்வதாம். போகமுத்தியாவது மேற்கூறிய சீவன் முத்தருட் சிலர்க்கு ‘ஈசன் வடிவனைத் தினுக்கும் பூசை, யொருவிடிற் றுயரமாத லுற்றிடின் மகிழ்ச்சியாத ’ [அம்பலவாணதேசிகர் தசகாரி யம், 52] லிரண்டும் உடைமையின் அத்துவாரமாய்ப் பெறப்படும் விரு ப்பு வெறுப்பால் அபரமுத்தித்தானத்திற் சுத்தபோக விளைவுண்டாகி அப்போகம் புசித்தலின் நடுவே பாக முதிர்ச்சியாற் சிவனடியைச் சேர் வதாம். இலய முத்தியாவது மேற்கூறிய மூவகை முத்தர்க்கும் அந் தந்தத் தானத்திலிருப்பதிற்றானே பாகமுதிர்ச்சி யாகாவிடினுஞ் சர்வ சங்கார காலத்து இவரனைவருஞ் சிவனடியைச் சேருவதாம். பரமுத்தி யாவது மேற்கூறிய நால்வகை முத்தரும்போற் பெறும் பேற்றிற் கிடமின்றிச் சீவன்முத்தர்க் குண்டென் றோதிய இரண்டு மில்லி களாய் இப்பொழுதே சிவனடியைச் சேர்ந்திருப்பதாம். இவை யெல் லாங் குருமுகமா யுணர்ந்தாலன்றி எழுதினால் அறியப்படுவனவல்ல வாகலின் ஈண்டு இவ்வாறு கூறியொழிந்ததாம்.

இம்முத்திக்குரிய சுத்தமுஞ் சுத்தக்கேவலஞ் சுத்தச்சகலம் சுத்த மென மூன்றாம். சகலமுஞ் சகலக்கேவலஞ் சகலஞ் சகலச்சுத்தமென மூன்றாம். ஈண்டுக் கூறப்படுங் கேவலஞ் சகலமிரண்டுமே ‘இருவகை சாக்கிராதி’ [சிவஞானசித்தியார்,iv, 34]யென வழிநூலிற் கூறப்படுவ

தாம். ஈண்டுக் கூறுஞ் சுத்தமாவது 'யோகிற், றருவதோர் சமாதி' [௯௪, ௯௫, ௯௬] யென ஆண்டுக் கூறுவதேயாம். இனிக் கேவல மாவது ஈண்டுக் கூறிய ஐவகை யுண்மைகட்கிடமான கேவலங்க ளுந் தும், சகல சுத்தங்களிற் படுங் கேவலங்களும், அன்றியும் பிரளய கேவலம் விஞ்ஞான கேவலமென்றும் இவ்வாறு ஒன்பது பேதமாயவை விரிக்கில் வெகுபேதங்க ளுடையவாம். அவை யெல்லாம் ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகு மாகலிற் சங்கிரகம் குருமுகமா யறிக.

உரையிறுதியிற் காணப்படுஞ் செய்யுள்கள் :

'*ஏருறுகொற் றங்குடியு மாபதிசி வாசரிய ரியம்பு மிந்தச் [றுங்
சீருறுநற் சிவப்பிரகா சத்தினைமுற் றுணர்ந்தவர்தீ மலங்கண் மூன்
காருறுமா ணவக்கிழங்கு மிருவினையுங் கழன் றருளைக் கலந்தின்
சாருறுவ ரிப்புவியிற் றனையிழந்த சாக்கிரா தீத வாழ்வே' [போங்கச்

'ஆவடுதண் டுறைசைவரு நல்லசிவ
தேவனரு ளமைவின் றோங்க
மேவுசிவப் பிரகாச மெனும்பெயர்போல்
விளங்கவுரை விளம்பி னானல்
பூவுலகி லிதைக்கேட்டுச் சிந்தித்துத்
தெளிந்தோர்பொய்ப் பிறவி நீங்கித்
தேவர்புகழ் பரமானந் தக்கடல்வாய்ப்
படிவரிது திண்ணந் தானே.'

'திருச்சிற்றம் பலகுருவி னருட்பதமுள் ளமைப்பாம்.'

'நல்லசிவ தேவனடி யல்லலறத் தொழுவாம்.'

'சிவஞான தேவனடி பவமாறப் பணிவாம்.'

'கச்சியப்ப தேவனடி யுச்சியுளம் வைப்பாம்.'

சிவப்பிரகாசச் சிந்தனை யுரை முற்றும்

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* இறுதிப்பாகம் இரண்டாம் முறை எழுதிய இதழில் இச் செய்யுள் விடுபட்டது.

உரைத்தொடக்கத்திற் காணப்படும்

குருவணக்கம் நூல் வரலாறு முதலியன :

பொன்னுறையா வடுதுறைவாழ் குருநமச்சி வாயபரி
பூரணேசன்
றன்னடியாங் கதிர்பரப்பி யகவிருணீத் தறிவொளிபோற்
றழுவ லாலே
முன்னைமல மிரண்டுவினை மூன்றுமல மணுகாத
முறைமை பெற்றே
யன்னையுத ரத்திலினி யவதரியா தானந்தத்
தழுந்த லாமே.

அகவிருணீக் கிடுகதிரைப் பழவினைநோய்க் கொருமருந்தை
யடியார்க் கென்றும்
புகலிடமா மெய்ப்பில்லைப்பைப் பூரணசு கோதயமாம்
புணரி தன்னைப்
பகலிரவற் றவருளத்தி லமுதமழை பொழிமுகிலைப்
பரமா னந்தந்
திகழ்துறைசை நாயகனைத் திருச்சிற்றம் பலகுருவைச்
சிந்தை செய்வாம்.

இருண்மலநீத் தறிவளிக்குந் திருமுகமு முண்மையிது
வென்று காட்டுங்
கருணைபொழி இருவிழியு முளமுருக்குந் திருவாக்குங்
கமலக் கையும்
பெருகுமின்ப மேயுருவாய்ச் செறிதிருமே னியுமுடைத்தாய்ப்
பெரிய ஞானக்
குருவடிவாய் வந்தருளம் பலவாண தேசிகன்றாள்
குறித்து வாழ்வாம்.

திருச்சிற்றம்பல தேசிகன் துணையாக வேணும்.

சிவாகமங்களுள் ஞானபாதத்திற் கூறப்படும் பொருளை யாராயு மாராய்ச்சி இந்நூற்றுணிபாம். சிவாகமங்கள் சிவபேதம் உருத்திர பேதமென்று இருவிதப்படும். அவையாவன விந்துவினின்று நாதந் தோன்றி விந்துவும் பிரணவமும் வன்னங்களுமாக முறையே பரிண மித்தவைகளின் முப்பத்திரண்டு மாத்திரை கொண்டதோ ரளவை யாகச் செய்யப்பட்டனவாம். விஞ்ஞானகலரிற் பரமசிவன் அனுக்கிர கத்தைப் பெற்ற பிரணவர்முதலியபெயருடைய பதின்மருக்குஞ் சத்தி

யோசாதம் வாமதேவமென்னும் திருமுகங்களான் அருளிச்செய்த காமிகம் முதலிய பத்துஞ் சிவபேதம். இவ்வாறு பரமேசுரன்பால் உபதேசம் பெற்ற உருத்திரர் பதினெண்மருக்கும் அகோரந் தற்புருடமீசானமென்னுந் திருமுகங்களான் அருளிச்செய்த விசயம் முதலிய பதினெட்டும் உருத்திரபேதமாம். ஆக இருபதெட்டாகமமும் தனித் தனி ஞான பாதம் யோக பாதம் கிரியா பாதம் சரியா பாத மென நால்வகைப்படும். வேதங்களை நோக்கி ஆகமமுற்றுஞ் சித்தாந்தமெனப்படும். அவற்றுள் ஞானபாத மொன்றுமே சித்தாந்த வுண்மையாம். ஞானபாதத்துக் கூறப்படுவன யாவையோவெனின் பரமசிவனுடைய சொரூபமும், மூவகை யான்மாக்களின் சொரூபமும், பஞ்ச பாசங்களின் சொரூபமும், சிவ சத்தியின் சொரூபமும், நாதமுதற் பிருதிவியீருக முப்பத்தாறு தத்துவங்களின் உற்பத்திகளும், இவை ஆன்மாக்கள் போகம் புசிக்கைக்குக் கருவியாம் முறைமையும், புவனங்கள் புவனேசர் சொரூபங்களும், மூவகைப் பிரளய சொரூபங்களும், அவற்றின் பின்னர்ச் சிருட்டியா முறைமையுங் கூறப்படும். அவைகளின் உண்மைகளை யெல்லாம் மொழிபெயர்த்து மெய்கண்ட சிவாசாரியர் தமிழாக விரித்துந் தொகுத்துந் தொகை வகை விரிவுமாக முக்கூறாகவும் அவைகளை பொது உண்மை உபாய மென்னும் முக்கூறுமாறுஞ் சங்கிரகமாகச் **சிவஞானபோத** மென்னுந் திருநாமக் குறியுடைய நூலாகச் செய்தளித்தனர். அந்நூல் மோட்ச சாதனமேயாயினும் அவ்விடுகுறிப்பெயரை நோக்கிப் பாசஞானம் பசுஞானங்களை நீக்கிச் சிவஞான முதிப்பிப்ப தென்றே கொள்ளப்படும். பின்பு சகலாகம பண்டிதரென் றிடுகுறித் திருநாமமுடைய அருணந்தி சிவாசாரியர் அந்நூலின் சங்கிரக மெல்லாம் புடை பெயர்தது அந்நூலா லுதித்த சிவஞானஞ் சித்திக்கும்படி விரிந்து விளங்கச் **சிவஞானசித்தியா** ரென்னுந் திருநாமக் குறியுடைய நூலாகச் செய்தளித்தனர். பின்பு உமாபதி சிவாசாரியர் அந்த நூற்கருத்தாற் சிவஞானஞ் சித்தியானதின் பயனாகச் சிவம் பிரகாசிக்கும்படி அவ்விருநூற் கருத்தும் விளங்கச் **சிவப்பிரகாச** மென்னுந் திருநாமக் குறியுடைய நூலாகச் செய்தளித்தனர். இம்மூன்று நூற்கும் பயன் அந்த அந்த நூலின் றிருநாமமே விளக்குவதாற் சிவஞானபோதம் முளைக்கவும் அந்தச்சிவஞானஞ் சித்திக்கவும் அதன் பின் சிவம் பிரகாசிக்கவு மென்னுந் தொடர்ச்சியால் அவ்விருநூற் கருத்தும் முழுதுணர்ந்து சிவஞானஞ் சித்தித்தோர்க்கே இந்நூற் பயனாகிய சிவம் பிரகாசிக்குமாகலின் அவ்விருநூற் கருத்தும் உணர்ந்தோரே இந்நூல் கோடற் கதிகாரிகளாவரென்பது தானே போதரும். இந்நூற்கு வியாக்கிசெய்தற்கு யான் உரியேனல்லனா யிருந்தும் ஈண்டுள்ள பெரியோர்கள் இந்நூற் கருத்தை யொருவழியாகத் தோன்றப் பண்ணவேண்டு மென்றமையால் அப்பணி தலைமேற் கொள்நேமாசை யென்வழித்தன்றாகலிற் றெரிந்த

வாறு ஒரு பிரகாரம் வியாக்கி செய்தற்கு ஒருப்பட்டவாறும். 'நாயகன் கவிக்குங் குற்றங் கூறிய கழகமாந்தர்' போலன்றி எமரெல்லாங் குற்றங்கள் நீக்கிக் குணங்கொண்டு கோதாட்டுவா ராதலினுலும் இப்பிழை பொறுத்தற்கு 'நல்லோரை யிரந்தோமேல் நகையாமென்றுரையாமா'லென்னும் பழமொழி புகுக்க வேண்டாமையாலும் அது கூருதொழிந்தாம்.

போதபூ ரணசொருபப் புண்ணியமென் புண்ணியத்தின்
 பொருளா யிங்கே
நாதமுடி வானதொரு குறிசிறியேன் பொருட்டாக
 நயந்து கொண்டு
சூதகலப் பரஞான முதவியென தகவிருளைத்
 துரந்த ஞான
வாதவன்றென் றுறைசையிற்சங் காமூர்த்தி மாதவன்ரு
 ளகத்துள் வைப்பாம்.

[குறிப்பு : சிவப்பிரகாசச் சிந்தனையுரை யென்னுமிது இதுவரை அச்சுக்கு வாராதது. இராசாங்கத்துக் கையெழுத்து நூல் நிலயத்திலுள்ள பிரதியே இப்பதிப்பிற்கு ஆதாரமாயது. வேறு பிரதிகள் கிடைத்தில. சிவப்பிரகாசத்துக்குச் சுருங்கிய உரையொன்று ஷை நிலயத்திற் காணப்படுகிறது. அதுவே வெளியில் சாத்திர ஆராய்ச்சி புரியும் மடங்களிலும் சாத்திர அறிஞரிடங்களிலும் காணப்படும். அதனையும் சிந்தனையுரை யென்பதோடு அதன் ஆசிரியர் திருவாவடுதுறை ஆதி அம்பலவாண தேசிகர் என்பர். ஷை நிலயத்திலுள்ள பிரதியில் சிந்தனையுரையென்னும் பெயர் காணலாவதில்லை. இங்கு அச்சிட்ட சிந்தனையுரை செய்தாரும் திராவிட மாபாடியகாரராகிய சிவஞானமுனிவர் பெயரைப் பலமுறை யுரைப்பவர் அவர் காலத்துக்குமுன் அப்படி ஒரு சிந்தனையுரை யிருந்ததாயின் அதனைப் பற்றி ஒன்றுங் கூறுதிரார். உரை இறுதியில் வரும் செய்யுள் இவ்வுரை நல்லசிவதேவராற் செய்யப்பட்டதென் றுரைக்கும். உரைத் தொடக்கத்தில் வருஞ் செய்யுள்கள் நான்கும் முறையே நமச்சிவாய குரவரையும் திருச்சிற்றம்பல தேசிகரையும் அம்பலவாண தேசிகரையும் சங்காமூர்த்தி முனிவரையும் துதிக்கும். சிவஞான முனிவர்க்குப் பின் தோன்றியது இவ்வுரையென்பது உறுதியாகலின் திருவாவடுதுறை மடத்தில் கற்று வல்லராயிருந்த பெரியாரொருவர் சிவஞானபாடியம் முதலிய பல உரைகளைப் பயின்று இச் சிந்தனையுரையைக் கி. பி. 1800-க்குமேல் எழுதினராகல்வேண்டும்.

—S. அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை.]

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உமாபதி சிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

திருவருட்பயன் மூலமும் சிந்தனையுரையும்

காப்பு

நற்குஞ் சரக்கன்று நண்ணிற் கலைஞானம்
கற்கும் சரக்கன்று காண்.

(உரை) நல் குஞ்சரக்கன்று நண்ணில்-நல்ல ஞானசொரூபனாகிய ஆனை முகத்தினையுடைய விக்கினேசுரனைப் பொருந்தில், அஞ்ஞானம் நீங்கி ஞானம் பிரகாசியாநிற்கும் ; கலைஞானம் கற்கும் சரக்கு அன்று காண் - வேதாகம புராண கலைகள் யாவும் கற்கிறதற்கு அரியனவல்ல, அறிவாயாக.

க. பதி முதுநிலை

சிவனுக்குத் தன்னியல்பு எதென்னில்,

1. அகர உயிர்போல் அறிவாகி எங்கும்
நிகரில்இறை நிற்கும் நிறைந்து.

(உரை) அகர உயிர்போல் - ஐம்பத்தோ ரக்கரங்களுக்கும் அகரமாகிய அக்கரம் உயிராக நின்றதுபோல் ; அறிவாகி - சர்வான்மாக்களுக்கும் அறிவுக்கறிவாகி ; எங்கும் - சடசித்துக்களெல்லாம் இடைவிடாமல் ; நிகரில் இறை நிற்கும் நிறைந்து - ஒப்பில்லாத கர்த்தா இப்படி நிறைந்து நிற்பன். க

இப்படி அருவமுமல்லாமல் உருவமுமல்லாம லிருக்கிற கர்த்தா பஞ்சகிருத்தியம் நடத்துகிறது எப்படி யென்னில்,

2. தன்நிலைமை மன்உயிர்கள் சாரத் தரும்சத்தி
பின்னமிலான் எங்கள் பிரான்.

(உரை) தன் நிலைமை மன் உயிர்கள் சார - தனது நிலைமையாகிய கர்த்தாவினுடைய திருவடித் தாமரையிலே நிலைபெற்ற ஆன்மாக்கள் பொருந்த ; தரும் சத்தி - அவனுடைய சத்தியானது கொடுக்கும் ; சத்தியென்றும் அவனென்றும் பின்னமோ அபின்னமோ என்னில்— பின்னமிலான் - வேறாயிருக்கிறவனல்லன் ; எங்கள் பிரான் - எங்கள் கடவுள். உ

இப்படிக்கொத்த கர்த்தாவுக்கு ஒப்புண்டோ வென்னில்,

3. பெருமைக்கும் நுண்மைக்கும் பேர்அருட்கும் பேற்றி
னருமைக்கும் ஒப்பின்மை யான்.

(உரை) பெருமைக்கும் - தனது சத்தியைக் கொண்டு பஞ்ச கிருத்தியம் நடத்துகிற மகத்துவத்துக்கும் ; நுண்மைக்கும் - நுட்பத் துக்கும் ; பேர் அருட்கும் - சர்வான்மாக்களையும் இரட்சிக்கவேண்டு மென்கிற மிகுந்த கிருபைக்கும் ; பேற்றின் அருமைக்கும் - சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்து அவனைப் பெறுகிற அருமைக்கும் ; ஒப்பின்மையான் - ஒப்பில்லாத கர்த்தா. ந

சிருட்டி கர்த்தாவுந் திதி கர்த்தாவு மிருக்கச் சங்கார கர்த்தாவை முதன்மையாகச் சொல்லுவானேன் என்னில்,

4. ஆக்கி எவையும் அளித்தா சுடன்அடங்கப்
போக்கும்அவன் போகாப் புகல்.

(உரை) ஆக்கி எவையும் - எல்லாப் பிரபஞ்சத்தையும் பிரமாவைக் கொண்டு சிருட்டிப்பித்தும்; அளித்து-விட்டுணுவைக் கொண்டு இரட்சிப்பித்தும் ; ஆசுடன் அடங்கப் போக்கும் - அவர்களையும் அவர்களாலே யுண்டாக்கப்பட்டு இரட்சிக்கப்படும் பிரபஞ்சத்தையும் மலத் தோடுங்கூடச் சங்கரிப்பன் ; ஆகையினாலே—அவன் போகாப் புகல் - அந்தக் கர்த்தா விட்டு நீங்காமல் உயிர்க்குயிராய்த் தாரகமாய் நிற்பன்.

இப்படிக்கொத்த கர்த்தா அருவமோ உருவமோ என்னில்,

5. அருவும் உருவும் அறிஞர்க் கறிவாம்
உருவம் உடையான் உளன்.

(உரை) அறிஞர்க் கறிவாம் உருவம் உடையான் - அறிவான் மிக்க ஞாதாக்களுக்கு ஞானமே சொரூபமா யிருக்கும் கர்த்தா ; அருவும் - நிட்களமான நாலு திருமேனிக்கும்; உருவும் - சகளமான நாலு திருமேனிக்கும் ; அருவுருவமான ஒரு திருமேனிக்கும் ஆக ஒன்பது திருமேனிக்கும்—உளன் - பிராணனாய் நிற்பன். ரு

இப்படித் திருமேனி யுண்டானபோதே அவனுக்கு மேலாக ஒரு கர்த்தாக் கொடுக்கவேண்டு மென்னில்,

6. பல்லா ருயிர்உணரும் பான்மையென மேல்ஒருவன்
இல்லாதான் எங்கள் இறை.

(உரை) பல் ஆருயிர் உணரும் பான்மையென - சர்வான்மாக்களும் அவன் அறிவிக்க அறிந்து வருகிற முறைமைபோல ; மேல் ஒருவன் இல்லாதான் - தனக்கு மேலாக ஒரு பொருளும் இல்லாதவன் ; எங்கள் இறை - எம்முடைய கர்த்தா. சா

இப்படிக்கொத்த கர்த்தா எங்கே நிற்பன் என்னில்,

7. ஆனா அறிவாய் அகலான் அடியவர்க்கு
வானாடர் காணாத மன்.

(உரை) ஆனா அறிவாய் - நீங்காத பேரறிவாய் ; அகலான் அடியவர்க்கு - தன்னை அடைந்த அடியார்களிடத்திலே விட்டு நீங்காதவன்; வானாடர் காணாத மன் - தேவர்களாலுங் காணப்படாத நிலைபெற்ற கர்த்தா. எ

அடியாரிடத்திலே நின்று மற்றப் பெயரிடத்திலே யில்லையோ சிவன் ஏகதேசியோ என்னில்,

8. எங்கும் எவையும் எரியுறுநீர் போல்ஏகம்
தங்கும்அவன் தானே தனி.

(உரை) எங்கும் - எல்லா உலகங்களினும் ; எவையும் - சடசித்துக்களெல்லாம் ; எரியுறு நீர்போல் - அக்கினியைச் சேர்ந்த நீரைப்

போல் ; ஏகம் தங்கும் - வேறறக் கலந்து நிற்பன் ; அவன் தானே தனி - அந்தக் கர்த்தாவுக்கு அவன் தானே ஒப்பு. அ

கர்த்தா நீக்கமற நிற்கப் பிறப்பு உண்டாவானேன் ஆன்மாக்க ளுக்கு என்னில்,

9. நலமிலன் நண்ணார்க்கு நண்ணினர்க்கு நல்லன்
சலமிலன் பேர்சங் கரன்.

(உரை) நலமிலன் நண்ணார்க்கு - தன்னைப் பொருந்தாத பேர்க ளுக்கு நன்மையைக் கொடாதவன் ; நண்ணினர்க்கு நல்லன் - தன் னைப் பொருந்தின பேர்களுக்கு இன்பத்தைக் கொடுப்பன் ; ஆனால் பட்சப் பிரதிபட்சமோ என்னில்—சலமிலன் - விருப்பு வெறுப்பில் லாதவன் ; பேர் சங்கரன் - ஆன்மாக்களுக்கு உயிர்ச் சுகத்தையும் உடற்சுகத்தையுங் கொடுக்கும் சங்கரனென்னுந் திருநாமத்தை யுடையவன். கூ

இப்படி இருக்கிற கர்த்தா வணங்கி வழிபட்டால் விளங்காரோ என்னில்,

10. உன்னுமுள தையம் இலதுணர்வாய் ஓவாது
மன்னுபவம் தீர்க்கும் மருந்து.

(உரை) உன்னும் - நினையுங்கோள்; உளது - உண்டாக்கப்படாத பொருள் ; ஐயம் இலது - சந்தேகமில்லை ; உணர்வாய் ஓவாது - அறி வாய் விட்டு நீங்காது ; மன்னு பவம் தீர்க்கும் மருந்து - நிலைபெற்ற செனனமரணத்தைத் தீர்க்கிறதற்கு ஓர் அவுடதம். கO

உ. உயிரவை நிலை

இந்தப் பரமமான அவுடதத்தைக் கொண்டு திருவடியைப் பொருந்தின ஆன்மாக்களுக்குத் தொகை உண்டோ என்னில்,

11. பிறந்தநாள் மேலும் பிறக்கும்நாள் போலும்
துறந்தோர் துறப்போர் தொகை.

(உரை) பிறந்த நாள் - ஆன்மாக்கள் முன்பு பிறந்த நாளுக்கும்; மேலும் பிறக்கும் நாள் போலும் - இனிமேல் பிறக்கப் போகிற நாளுக்கும் இத்தனையென்று தொகை இல்லாதது போல; துறந்தோர்

துறப்போர் தொகை - தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தைத் துறந்தடைந்த பேர்களுக்கும் இனிமேல் துறந்தடையப் போகிற பேர்களுக்கும் ஓர் அளவில்லை. க

ஆன்மாக்கள் எத்தனை விதமாக இருக்கு மென்னில்,

12. திரிமலத்தார் ஒன்றதனிற் சென்றார்கள் அன்றி
ஒருமலத்தார் ஆயும் உளர்.

(உரை) திரிமலத்தார்-ஆணவம் காமியம் மாயை என்கிற மூன்று மலத்தினையுமுடைய சகலரென்றும்; ஒன்று அதனிற் சென்றார்கள்-மாயாமலம் நீங்கலாக ஆணவமலத்தினையுங் கன்ம மலத்தினையுமுடைய பிரளயாகல ரென்றும்; அன்றி ஒரு மலத்தார் ஆயும் - அல்லாமலும் ஆணவமலத்தினையுடைய விஞ்ஞானகல ரென்றும்; உளர் - ஆராயுமிடத்து ஆன்மாக்கள் மூன்று விதமாயிருக்கும். உ

ஆன்மாக்கள் ஒருத்தருக் கொருத்தர் அடிமையோ என்னில்,

13. மூன்றுதிறத் துள்ளாரும் மூலமலத் துள்ளார்கள்
தோன்றலர்தொத் துள்ளார் துணை.

(உரை) மூன்று திறத்து உள்ளாரும் மூலமலத்து உள்ளார்கள் - மூவகைப்பட்ட ஆன்மாக்களும் ஆணவ மலத்தினை யுடையவர்கள்; தோன்றலர் தொத்து உள்ளார் துணை-தோன்றாத் துணையாயிருக்கிற கர்த்தாவுக்குத் தொத்தடிமை; ஒருத்தருக் கொருத்தர் அடிமையல்ல. ந

ஆண்டவ னென்றும் அடிமை யென்றும் சொல்லுவானேன் ஆன்மாத்தானே பிரமமென்னில்,

14. கண்டவற்றை நாளும் கனவிற் கலங்கியிடுந்
திண்டிறலுக் கென்னோ செயல்.

(உரை) கண்டவற்றை நாளும் கனவிற் கலங்கியிடும் - நனவிலே கண்ட காட்சியை நாடோறுங் கனவிலே மயங்கியறிகிற; திண் திறலுக்கு என்னோ செயல் - திண்ணிய திறத்தினையுடைய ஆன்மாக்களுக்கு என்ன செயல் உண்டு! ச

ஆன்மாச் சர்வஞ்ஞனா யறியும் என்னில்,

15. பொறியின்றி ஒன்றும் புணராத புந்திக்
கறிவென்ற பேர்நன் றற.

(உரை) பொறி இன்றி ஒன்றும் புணராத புந்திக்கு - பஞ்ச இந்திரியங்களை யல்லாமல் ஒரு விடயத்தையு மறியாத ஆன்மாவுக்கு; அறிவு என்றபேர் நன்று அற - சர்வஞ்ஞ யறியு மென்று சொல்லு கிற பெயர் மிகவும் நன்றாச்சுது. இ

ஆன்மாவுக்கு அறிவில்லையோ என்னில்,

16. ஒளியும் இருளும் உலகும் அலர்கட்
டெளிவி லெனில்என் செய.

(உரை) ஒளியும் - சோமசூரியாக்கினிப் பிரகாசமும்; இருளும் - அந்தகாரமாகிய பூத இருளும்; உலகும் - பிரபஞ்சமும்; அலர்கண் தெளிவு இல் எனில் என் செய - இப்படி விரிந்த இடத்து இவற்றைப் பகுத்துக் காணப்பட்ட கண்ணுக்குப் பிரகாச மில்லையாகில் அவற்றாலுண்டாகிய பிரயோசன மென்ன! சு

முப்பொருளிலேயும் அறியும் பொருள் எதென்னில்,

17. சத்தசத்தைச் சாரா தசத்தறியா தங்கண் இவை
யுய்த்தல்சத சத்தாம் உயிர்.

(உரை) சத்து அசத்தைச் சாராது - சத்தாகிய சிவத்துக்கு அசத்தாகிய பாசத்தைப் பொருந்தி யறிந்து பொய்யென்று நீங்க வேண்டுவதில்லை; அசத்து அறியாது - அசத்தாகிய பாசம் சடமாகையினாலே ஒன்றையும் அறியச் செய்யாது; அங்கண் - அவ்விடத்திலே; இவை உய்த்தல் சதசத்தாம் உயிர் - சத்தாகிய சிவத்தையும் அசத்தாகிய பாசத்தையும் விசாரித்தறிகிறது சதசத்தாகிய ஆன்மா. எ

சத்து மல்லவாய் அசத்து மல்லவாய் நிற்பதற்கு ஓர் உவமை உண்டோ என்னில்,

18. இருளில் இருளாகி எல்லிடத்தி லெல்லாம்
பொருள்கள் இலதோ புவி.

(உரை) இருளில் இருளாகி - இருளோடே கூடி இருளாய் இருளல்லாமலும்; எல்லிடத்தி லெல்லாம் - ஒளியோடே கூடி ஒளியாய் ஒளியல்லாமலும்; பொருள்கள் இலதோ புவி - இப்படிப்பட்ட பொருள் பூமியினிடத்திலே இல்லையோ கண் படிக மாகாசம் போல. அ

ஆனால் சிவத்தை அறியா திருப்பானேன் என்னில்,

19. ஊமன் கண்போல ஒளியும் மிகஇருளே
யாம்மன்கண் காணாத வை.

(உரை) ஊமன் கண்போல ஒளியும் மிக இருளேயாம் - கூகை யின் கண்ணுக்கு ஆதித்தப் பிரகாசம் மிகுந்த அந்தகாரமானாற்போ லாம்; மன் கண் காணாதவை - நிலைபெற்ற ஞானக் கண்ணினாலே காணாத ஆன்மாக்களுக்கு ஞானமெல்லாம் அஞ்ஞானமா யிருக்கும். கூ

இந்த அஞ்ஞானம் என்று நீங்கும் என்னில்,

20. அன்றளவும் ஆற்றும்உயிர் அந்தோ அருள்தெரிவ
தென்றளவொன் றில்லா இடர்.

(உரை) அன்றளவும் - அநாதியே தொடங்கி இற்றைவரையும்; அளவொன்றில்லா இடர் - ஓரளவு மில்லாத பிறவியாகிய துன்ப சாகரத்தை; ஆற்றும் உயிர் அந்தோ - ஆன்மாக்கள் அனுபவியா நிற் கின்றன, ஐயோ; அருள் தெரிவது என்று - திருவருளைப் பொருந்து கிறது எந்தக் காலம். க0

௩. இருள்மல நிலை

இடராகிய மலம் என்ன செய்யும் என்னில்,

21. துன்றும் பவத்துயரும் இன்பும் துணைப்பொருளும்
இன்றென்ப தெவ்வாறும் இல்.

(உரை) துன்றும் பவத் துயரும் - நெருங்கி வாராநின்ற செனன மரணத் துக்கத்தையும்; இன்பும் - அது நீங்கின விடத்து உண்டாகிய சுகத்தையும்; துணைப்பொருளும் - உயிர்த்துணையாகிய கர்த்தாவை யும்; இன்று என்பது எவ்வாறும் இல் - இப்போது உண்டென்பதை யெல்லாம் எந்த முறைமையினாலும் ஆணவ மலமானது ஆன்மாக் களுக்கு இல்லையெனப் பண்ணிக்கொண்டு நிற்கும். க

மலமறைப்புத்தான் எப்படி என்னில்,

22. இருளான தன்றி இலதெவையும் ஏகப்
பொருளாகி நிற்கும் பொருள்.

(உரை) இருள் ஆனது அன்றி இலது எவையும் - பூத இருளானது சர்வ பதார்த்தங்களையும் தனக்குள்ளே கவளீகரித்துக் கொண்டு இருள்தானாய் நின்றது போல; ஏகப் பொருளாகி நிற்கும் பொருள் - ஆணவமலமானது சர்வான்மாக்களையுந் தன்னுள்ளே மறைத்துக் கொண்டு ஆணவமலந்தானாய் நிற்கும். உ

இந்தப் பூத இருளைப்போலத்தானோ மறைக்கும் என்னில்,

23. ஒரு பொருளுங் காட்டா திருள்உருவங் காட்டும்
இருபொருளுங் காட்டா திது.

(உரை) ஒரு பொருளும் காட்டாது இருள் - ஒரு பதார்த்தத்தையும் காட்டாது பூத இருளானது; உருவம் காட்டும் - தற்சொரூபத்தைக் காட்டா நிற்கும்; இருபொருளும் காட்டாது இது-இந்த ஆணவ மலமானது தன்னையுங் காட்டாது தான் மறைத்த ஆன்மாவையுங் காட்டாது. ௩

இந்த மலந்தான் ஆதியோ அநாதியோ என்னில்,

24. அன்றளவி உள்ளொளியோ டாவி யிடையடங்கி
இன்றளவும் நின்ற திருள்.

(உரை) அன்றளவி - அநாதியே சகசமாய்; உள் ஒளியோடு ஆவி - உள்ளொளியா யிருக்கிற சிவஞானத்தோடே ஆன்மாவைப் பொருந்த வொட்டாமல்; இடை அடங்கி - ஆன்மாவினிடத்திலே பொருந்தி; இன்றளவும் நின்றது இருள் - இருவினை யொப்பு வருமளவும் ஆன்மாவை மறைத்து நின்றது ஆணவமலம். ௪

அநாதியாகிய மலத்தை அறியா திருப்பானேன் என்னில்,

25. பலரைப் புணர்ந்தும்இருட் பாவைக்குண் டென்றும்
கணவற்கும் தோன்றாத கற்பு.

(உரை) பலரைப் புணர்ந்தும் - சர்வான்மாக்களிடத்திலேயும் பொருந்தி யிருந்தும்; இருட் பாவைக்கு - ஆணவமல சத்திக்கு; உண்டு என்றும் கணவற்கும் தோன்றாத கற்பு-எந்தக் காலமும் புருடனுக்குந் தோன்றாத கற்பு உண்டு. ௫

இந்த மலத்தை அறிகிறது எப்படி என்னில்,

26. பன்மொழிகள் என்உணரும் பான்மை தெரியாத
தன்மைஇரு ளார்தந் தது.

(உரை) பன்மொழிகள் என் - பலவாய்ச் சொல்லுவது எது; உணரும் பான்மை தெரியாத தன்மை - தன்னை வினையைத் தலைவனை அறியும் முறைமையை அறியாதபடி கேவல சகல மிரண்டிலும் மறைத்து நிற்பது; இருளார் தந்தது - ஆணவமலம் கொடுத்தது.

மலமில்லை யென்னில்,

27. இருள்இன்றேல் துன்பென் உயிரியல்பேல் போக்கும்
பொருள்உண்டேல் ஒன்றாகப் போம்.

(உரை) இருள் இன்றேல் - ஆணவமலமானது இல்லை யென்று சொல்லுவாயானால்; துன்பு என் - செனன மரண துக்கம் வருவானேன்; உயிரியல்பேல் - ஆன்மாவுக்குச் சுபாவமென்று சொல்லுவாயானால்; போக்கும் பொருள் உண்டேல் ஒன்றாகப் போம் - ஆணவமலத்தைப் போக்கத் தக்கதாகத் திருவருள் உண்டான காலத்தில் அப்போது ஆன்மாவுங் கூடக் கெட்டுப்போம். எ

மலம் ஒரு காலத்திலே வந்ததோ என்னில்,

28. ஆசாதி யேல்அணைவ காரணம்என் முத்திநிலை
பேசா தகவும் பிணி.

(உரை) ஆசாதியேல் - ஆணவமலமானது ஒரு காலத்திலே வந்து பொருந்திற்றென்று சொல்லுவாயானால்; அணைவ காரணம் என் - முன்னே சுத்தனா யிருக்கிற ஆன்மாவினிடத்திலே வந்து பொருந்துதற்குக் காரணம் ஏது; இயல்பாய் வந்து பொருந்துமென்று சொல்லுவாயாகில்—முத்திநிலை பேசாது அகவும் பிணி - மோட்ச நிலை உண்டென்று சொல்ல வேண்டுவதில்லை, மீளவும் வந்து பொருந்தும்; ஆதலால். அ

மலந்தான் நீங்காதோ என்னில்,

29. ஒன்று மிகினும் ஒளிகவரா தேல்உள்ளம்
என்றும் அகலா திருள்.

(உரை) ஒன்று மிகினும் - பூத இருளானது மேலிட்ட காலத்தில் ; ஒளி கவராதேல் - விளக்கு மின்மினிக்கு இடங்கொடாதிருந்ததேயானால் ; உள்ளம் என்றும் அகலாது இருள் - ஆன்மாவை ஆணவமலமானது ஒரு காலமும் விட்டு நீங்காது. கூ.

மாயை மறைக்கும் என்னில்,

30. விடிவா மளவும் விளக்கனைய மாயை
வடிவாதி கன்மத்து வந்து.

(உரை) விடிவா மளவும் விளக்கு அனைய - பூத இருள் நீங்குமளவும் விளக்கானது கண்ணுக்குப் பதார்த்தங்களைக் காட்டிக்கொண்டு நிற்கிறதுபோல ; மாயை வடிவாதி கன்மத்து வந்து - ஆணவமலம் நீங்குமளவும் ஆன்மாக்களின் கன்மத்துக் கீடாக மாயையானது தனு கரண புவன போகங்களாய் வந்து பொருந்தும். கo.

ச. அருளது நிலை

இந்த அருளுக்கு மேலாம் ஒரு பொருள் உண்டோ என்னில்,

31. அருளிற் பெரிய தகிலத்தில் வேண்டும்
பொருளிற் றலையிலது போல்.

(உரை) அருளிற் பெரியது - அருளுக்கு மேலாக ஒரு பொருள் இல்லை, அது எப்படிப்போல ; அகிலத்தில் வேண்டும் பொருளில் தலையிலதுபோல் - பூமியின்கண்ணே உண்டாகிய ஆன்மாக்கள் தேக சம்பந்தத்தினால் விரும்பும் பதார்த்தத்துக்கு மேல் ஒரு பொருள் இல்லாததுபோல. க.

அருள்தான் என்ன செய்யும் என்னில்,

32. பெருக்க நுகர்வினை பேரொளியாய் எங்கும்
அருக்கன்என நிற்கும் அருள்.

(உரை) பெருக்க - ஆன்மாக்கள் கன்மங்கள் ஆர்ச்சிக்கவும் ; நுகர்வினை - எடுத்த தேகத்திலே அடுத்த பிராரத்தம் புசிக்கத்தக்கதாகவும் ; பேரொளியாய் எங்கும் - எவ்விடத்திலும் மிகுந்த பிரகாசமாய் ; அருக்கன் என நிற்கும் அருள் - ஆதித்தனைப்போலத் திருவருளும் இப்படி உபகரித்து நிற்கும். உ.

அருள் காரியப்படுத்த வேண்டுமோ ஆன்மாக்கள் தாமே அறி வார்கள் என்னில்,

33. ஊன்அறியா தென்றும் உயிர்அறியா தொன்றும்இ
தான்அறியா தார்அறிவார் தான். [வை

(உரை) ஊன் அறியாது என்றும் - சரீரம் சடமாகையினாலே எந்தக் காலமும் ஒன்றையும் அறியச் செய்யாது ; உயிர் அறியாது ஒன்றும் - ஆன்மாக் கிஞ்சிஞ்ஞனாகையினாலே அறிவித்தாலல்லது தானாக ஒன்றையும் அறியச் செய்யான் ; தான் அறியாது - திருவரு ளுக்குப் புதிதாக ஒன்றையும் அறியவேண்டுவதில்லை ; இவை ஆர் அறிவார் தான் - இவையெல்லாம் அறிந்து கூட்டி முடிக்கிறது திரு வருளையல்லாமல் பின்னை யார்தாம் அறிந்து கூட்டி முடிக்கப்போகி றார்கள் ! ௩

இப்படி உபகரிக்கிற திருவருளை அறியாம விருப்பானேன் என் னில்,

34. பால்ஆழி மீன்ஆளும் பான்மைத் தருள்உயிர்கள்
மால்ஆழி ஆளும் மறித்து.

(உரை) பால் ஆழி மீன் ஆளும் பான்மைத்து - பாற்சமுத்திரத் திலே ஆட்சியாகவுடைய மச்சங்கள் பாலைக் குடித்துச் சுகத்தையடை யாமல் தனக்குச் சிறியவாயிருக்கும் செந்துக்களை விரும்பும் பகுதி போல ; அருள் உயிர்கள் மால் ஆழி ஆளும் மறித்து - அருளிடமாக வாழும் ஆன்மாக்கள் அருளையடைந்து இன்புறாமல் மயக்கமாகிய பிற விச் சாகரத்திலே விழுந்து புலன்வழி திரியாநிற்கும். ௪

திருவருளிடமாகக் காரியப்படுகிறதை அறியாதிருந்தது எப்படி என்னில்,

35. அணுகு துணையறியா ஆற்றேனில் ஐந்தும்
உணர்வை உணரா துயிர்.

(உரை) அணுகு துணை அறியா - பொருந்தும் துணையை அறியாது ; ஆற்றேனில் ஐந்தும் - ஆன்மாவின் வழித்தாய் அறிந்து காரியப்பட்டு வருகிற பஞ்சேந்திரியங்களும் ஆன்மாவினாலே அறிந்து காரியப்பட்டு வருகிறோமென்று அறியச் செய்யாததுபோல ;

உணர்வை உணராது உயிர் - திருவருளிடமாக அறிந்து காரியப்பட்டு வருகிற ஆன்மாக்களும் திருவருளினாலே அறிந்து காரியப்பட்டு வருகிறோமென்று அறியச் செய்யார்கள். ரு

பூமியிலே உவமை உண்டோ என்னில்,

36. தரையை அறியாது தாமே திரிவோர்
புரையை உணரார் புவி.

(உரை) தரையை அறியாது தாமே திரிவார் - பூமி தாரகமாய்ச் சஞ்சரிக்கிற ஆன்மாக்கள் பூமி தாரகமென் றறியாமல் தந்தஞ் சாமர்த்தியத்தினாலே சஞ்சரிக்கிறதாக விசாரித்தாற்போல; புரையை உணரார் புவி - அருள் தாரகமாய் அறிந்து புசியாநிற்கிற ஆன்மாக்கள் அருள் தாரகமென் றறியாமல் தமது செயலென்றிருக்கிற முறைமையும். சு

அருளைத் தேடி அறிகிறேன் என்னில்,

37. மலைகெடுத்தோர் மண்கெடுத்தோர் வான்கெடுத்தோர்
தலைகெடுத்தோர் தற்கேடர் தாம். [ஞானம்

(உரை) மலைகெடுத்தோர் - மலையிலே யிருந்து மலைகெட்டுத் தேடுவார்போலவும; மண்கெடுத்தோர் - பூமியிலே யிருந்து பூமிகெட்டுத் தேடுவார் போலவும்; வான்கெடுத்தோர் - ஆகாயத்திலே யிருந்து ஆகாயங்கெட்டுத் தேடுவார் போலவும்; ஞானம் தலைகெடுத்தோர் தற்கேடர்தாம் - ஞானத்துக்குள்ளே யிருந்து ஞானத்தை அறியாது தேடினதும் தன்னாலேதான் கெட்டதும். எ

ஞானத்துள்ளே இருந்தும் ஞானத்தை அறியாதிருப்பானேன் என்னில்,

38. வெள்ளத்துள் நாவற்றி எங்கும் விடிந்திருளாம்
கள்ளத் தலைவர் கடன்.

(உரை) வெள்ளத்துள் நாவற்றி - மாரளவு தண்ணீரிலே போகிறவன் தண்ணீர்த் தாகமாய் இருக்கச்சேயும், ஒரு விடயத்தை நாடிப் போகையினாலே அத் தண்ணீர் அள்ளிக்கொள்ள மாட்டாதது போலவும்; எங்கும் விடிந்து இருளாம் - எவ்விடத்திலும் ஆதித்தப் பிரகாசமாய் இருக்கச்சேயும் அந்தகனுக்கு இருளானது இருக்கிறதுபோல

வும்; கள்ளத்தலைவர் கடன் - எவ்விடத்திலும் திருவருள் பிரகாசித்திருக்கவும் அதனை அறியாமல் ஆன்மாக்கள் இந்திரியங்களுடனே கூடி நிற்கிற முறைமை. அ

அருளை அறியாதிருந்தது எப்படி என்னில்,

39. பரப்பமைந்து கேண்மின்இது பாற்கலன்மேல் பூசை
கரப்பருந்த நாடும் கடன்.

(உரை) பரப்பு அமைந்து கேள்மின் இது - தேகாதிப் பிரபஞ்சப் பரப்பைவிட்டு இதனை இன்பமாகக் கேளுங்கோள்; இல்லாதிருந்தாலோ—பாற்கலன்மேல் பூசை கரப்பு அருந்த நாடும் கடன் - பாலிருக்கிற பாண்டத்தின் மேலே யிருக்கிற பூனையானது பாலைக் குடித்துச் சுகத்தை அடையாமல் முன்பு வாதனைப்பட்ட கரப்பைப் [கரப்பானைப்] புசிக்க இறப்பைப் பார்த்திருக்கிற முறைமைபோல திருவருள் தனக்கு உயிராய் இருக்கவும் ஆன்மாக்கள் அதனை விரும்பாது விடயங்களிலே பொருந்தி நிற்கிற முறைமை. கூ

அமையாதிருந்தால் அறியப் போகாதோ என்னில்,

40. இற்றை வரையியைந்தும் ஏதும் பழக்கம்இலா
வெற்றுயிர்க்கு வீடு மிகை.

(உரை) இற்றைவரை இயைந்தும் - அநாதி தொடங்கி இற்றை வரையும் திருவருள் கூடிநின்று உபகரித்து நிற்கச்செயும்; ஏதும் பழக்கம் இலா வெற்றுயிர்க்கு - சற்றும் திருவருளிலே பொருந்துதலில்லாத விருதாவாகிய ஆன்மாக்களுக்கு; வீடு மிகை - மோட்ச வீடு பகை. சய

ரு. அருளுரு நிலை

பகையில்லாத மோட்சத்தைக் கொடுக்கிறவர் ஆர் என்னில்,

41. அறியாமை உள்நின் றளித்ததே காணும்
குறியாக நீங்காத கோ.

(உரை) அறியாமை உள் நின்று அளித்ததே காணும் - தற்சொரூபத்தை அறியாத பெத்தகாலத்திலே உள்ளும் புறம்பும் விட்டு நீங்காமல் நின்று ஊட்டி உறக்கிக் கிடத்தி நடத்தி உபகரித்துவந்த கர்த்தாத் தானே காணும்; குறியாக நீங்காத கோ - இருவினை

யொப்பு வந்த காலத்திலே கட்புலனாலே காணும்படிக்கு ஆசாரிய மூர்த்தமாக எழுந்தருளிவந்து இரட்சிப்பன். க

உள்ளே நின்று அறிவிக்கிற கர்த்தாத் தானே திருமேனி கொண்டு வரவேண்டுமோ கற்றபேர் கேட்டபேர் ஆகாதோ என்னில்,

42. அகத்துறுநோய்க் குள்ளின ரன்றி அதனைச்
சகத்தவரும் காண்பரோ தான்.

(உரை) அகத்து உறு நோய்க்கு உள்ளினர் அன்றி - சரீரத்திலே ஒரு வியாதி வந்து பொருந்தினால் சரீரத்துக்கு உடனாயிருக்கிற ஆன்மா அறிகிறதே யல்லாமல்; அதனைச் சகத்தவரும் காண்பரோ தான் - பெண்டாட்டி பிள்ளை பிதா மாதா சுற்றத்தார் அறிவார்களோ; அப்படிப்போல ஆன்மாவினிடத்திலே யிருக்கிற அறியாமையை உயிர்க்குயிராய் இருக்கிற பரமசிவனே ஆசாரியமூர்த்தமாய் எழுந்தருளிவந்து நீக்குகிறதேயல்லாமல் கற்றபேர் கேட்டபேராலே ஆகாது. உ

இப்படிக்கொத்த ஆசாரியரை அறியாதிருப்பானேன் என்னில்,

43. அருளா வகையால் அருள்புரிய வந்த
பொருள்ஆர் அறிவார் புவி.

(உரை) அருளா வகையால் அருள்புரிய வந்த பொருள் - அருளல்லாத முறைமையாக அனுக்கிரகம் பண்ணவந்த ஆச்சாரிய மூர்த்தத்தை; ஆர் அறிவார் புவி - ஆர்தாம் அறியப்போகிறார் இந்தப் பூமியினிடத்திலே. ங

திருமேனிகொண்டு வந்த ஆசாரியரை அறியார்களென்பானேன் என்னில்,

44. பொய்இருண்ட சிந்தைப் பொறியிலார் போதமாம்
மெய்இரண்டும் காணார் மிக.

(உரை) பொய் இருண்ட சிந்தைப் பொறி இலார் - அஞ்ஞானமே மிகுந்திருக்கின்ற சித்தத்தையுடைய அறிவில்லாத பேர்கள்; போதமாம் மெய் இரண்டும் காணார் மிக - உயிர்க்குயிராய் இருக்

கிற கர்த்தா என்றும் அதுதானே ஆசாரிய மூர்த்தமாய் எழுந்தருளி வந்ததென்றும் சற்றும் அறியச்செய்யார்கள். ௪

அவரை எல்லார்க்கும் அறியலாமோ என்னில்,

45. பார்வையென மாக்களைமுன் பற்றிப் பிடித்தற்காம்
போர்வையெனக் காணார் புவி.

(உரை) பார்வையென - மானைக் காட்டி மானைப்பிடித்தாற் போல ; மாக்களை முன்பற்றிப் பிடித்தற்காம்-பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களை முன் நிற்கப்படுத்தித் தன்வசமாக்கிக் கொள்வதற்காக; போர்வையென காணார் புவி - மானிடச்சட்டை சாத்திக்கொண்டு ஆசாரிய மூர்த்தமாக எழுந்தருளிவந்ததென்று ஆன்மாக்கள் அறியச் செய்யார்கள். ரு

எல்லார்க்கும் அறிய விளக்கவொண்ணுதோ என்னில்,

46. எமக்கென் எவனுக் கெவைதெரியும் அவ்வத்
தமக்கவனை வேண்டத் தவிர்.

(உரை) எமக்கு என் - திருவருளிலே சற்றும் பழக்கமில்லாதவனுடைய அறிவைத் திருப்ப நமக்கென்ன ; எவனுக்கு எவை தெரியும் - பரிபாகமில்லாதவனுக்கு அறிவித்தால் அவனுக்கு என்ன தெரியும்; அவ்வத்தமக்கு - அவரவர் பக்குவத்துக்கீடாக; அவனை வேண்டத் தவிர் - பரிபாகமில்லாதவனை விரும்பவேண்டுவதில்லை ; அறியாமையை நீக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று தேடி வந்தவனுக்கே அறியாமையை நீக்கலாம். சு

அறிவுக்கறிவா யிருக்கிறது போதாதோ புறம்பேயும் திருமேனி கொண்டு வரவேண்டுமோ என்னில்,

47. விடநகிலம் மேவினும்மெய்ப் பாவகனின் மீளும்
கடனிவிருள் போவதிவன் கண்.

(உரை) விடம் நகிலம் மேவினும் - விஷம் தீண்டினவனுக்கு கீரியைக் கொண்டுவந்து கழுத்திலே கட்டினாலும் விஷம் தீராது ; மெய்ப் பாவகனின் மீளும் கடனில் - நல்ல கீரிப்பாவக வல்லனாலே விஷம் நீங்குகிற முறைமைபோல ; இருள் போவது இவன்கண் - ஞானசாரியர் திருநோக்கத்தினாலே ஆணவமலம் நீங்கும். எ

மூவகை ஆன்மாக்களுக்கும் ஒருபடித்தாய்த் திருமேனிகொண்டு வருவாரோவென்னில்,

48. அகலத் தருமருளை ஆக்கும் வினைநீக்கும்
சகலர்க்கு வந்தருளும் தான்.

(உரை) அகலத் தரும் அருளை ஆக்கும் - ஆணவ மலத்தினை யுடைய விஞ்ஞானகலர்க்கு ஆணவ மலத்தை நீக்கி அறிவுக்கறிவாய் அனுக்கிரகம் பண்ணி மோட்சத்தை அடைவிப்பன்; வினை நீக்கும் - ஆணவ மலத்தினையும் கன்ம மலத்தினையும் உடைய பிரளயாகலருக்கு அவர்களைப்போல மானும் மழுவும் சதுர்ப்புயமும் காளகண்டமும் திரிநேத்திரமுமாக எழுந்தருளி வந்து ஆணவ மலத்தினையும் கன்ம மலத்தினையும் நீக்கி அனுக்கிரகம் பண்ணி மோட்சத்தை அடைவிப்பன்; சகலர்க்கு வந்தருளும் தான் - ஆணவம் காமியம் மாயை என்கிற மூன்று மலத்தினையும் உடைய சகலர்க்கு அவர்களைப்போல மானிடச்சட்டை சாத்திக்கொண்டு ஆசாரியமூர்த்தமாக எழுந்தருளி வந்து ஆணவம் காமியம் மாயை என்கிற மூன்று மலங்களையும் நீக்கி அனுக்கிரகம் பண்ணி மோட்சத்தை அடைவிப்பன். அ

வருத்தப்படத் திருமேனி கொள்ளுவானேன் என்னில்,

49. ஆர்அறிவார் எல்லாம் அகன்ற நெறிஅருளும்
பேரறிவான் வாராத பின்.

(உரை) எல்லாம் அகன்ற நெறி அருளும் - மனம் வாக்குக் காயங்களுக்கு எட்டாத பொருளை அனுக்கிரகம் பண்ணும்; பேரறிவான் வாராத பின் - பேரறிவனாகிய கர்த்தா ஆசாரிய மூர்த்தமாகத் திருமேனி கொண்டு எழுந்தருளி வாராத இடத்து; ஆர் அறிவார் - அவனை ஆரால் அறியப்படும். கூ

ஞானசாரியன் வரவேண்டுமோ நானுனே அறிவேன் என்னில்,

50. ஞானம் இவன்ஒழிய நண்ணியிடும் நற்கல்அனற்
பானு ஒழியப் படின்.

(உரை) ஞானம் இவன் ஒழிய நண்ணியிடும் - ஞானசாரியனை அல்லாமல் ஒருவனுக்கு ஞானம் உண்டாம்; நல் கல் அனல் பானு ஒழியப்படின் - நல்ல சூரியகாந்தக் கல்லினிடத்திலே ஆதித்தனை யல்லாமல் அக்கினி சொலிக்குமேயானால். ௫௦

௬. அறியும் நெறி

ஞானசாரியர் எந்தப் பக்குவத்திலே திருமேனிகொண்டு வருவார் என்னில்,

51. நீடும் இருவினைகள் நேராக நேராதல்
கூடும்இறை சத்தி கொளல்.

(உரை) நீடும் இருவினைகள் நேராக கூடும்-மிகுந்து வாராநின்ற புண்ணிய பாவமிரண்டும் சமத்துவமாக; நேராதல் - நேராக்குகிற சிவ புண்ணியம் வந்து பொருந்தினவிடத்திலே; இறை சத்தி கொளல் - கர்த்தா ஆசாரிய மூர்த்தமாகத் திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளிவருவர்.

அந்த ஆசாரியர் வந்து என்னத்தை அறிவிப்பார் என்னில்,

52. ஏகன் அநேகன் இருள்கருமம் மாயையிரண்
டாகஇவை ஆறு தி யில்.

(உரை) ஏகன் - கர்த்தாவும்; அநேகன் - ஆன்மாவும்; இருள் - ஆணவமலமும்; கருமம் - சுகதுக்கமாகச் சொல்லப்பட்ட வினையும்; மாயை இரண்டு - சுத்தமாயை அசுத்தமாயை இரண்டும்; ஆக இவை ஆறு ஆதியில் - ஆக இவை ஆறும் அநாதியே யுள்ளன. உ

இதில் அறியும் பொருள் ஏது என்னில்,

53. செய்வானும் செய்வினையும் சேர்பயனும் சேர்ப்பவனும்
உய்வானும் உளன்என் றுணர்.

. **(உரை)** செய்வானும் - வினையைச் செய்கின்ற ஆன்மாவும்; செய்வினையும் - செய்யப்பட்ட வினையும்; சேர் பயனும் - கன்மத்தினாலே உண்டான பிரயோசனமும்; சேர்ப்பவனும் - இதுவெல்லாம் கூட்டி முடிக்கிற கர்த்தாவும்; உய்வானும் - மோட்சத்தை அடைகிறவனும்; உளன் என்று உணர் - உண்டு என்று அறிவாயாக. ௩

திருவருளிடமாக ஆன்மா இருந்து வாழ்கிறது எப்படி என்னில்,

54. ஊன்உயிரால் வாழும் ஒருமைத்தே ஊனொடுயிர்
தான்உணர்வோ டொன்றும் தரம்.

(உரை) ஊன் உயிரால் வாழும் ஒருமைத்தே - சரீரம் ஆன்மாவி னுடனே ஒன்றுபட்டு ஆன்மாவினாலே வாழ்கிற முறைமை போல;

ஊனொடு உயிர் தான் உணர்வோடு ஒன்றும் தாம்-சரீரத்திலே ஒன்று பட்டிருக்கிற ஆன்மா சிவஞானத்துடனே கூடி வாழ்கிறதும். ச

திருவருள் அத்துவிதமாய் நின்றதொழிந்து ஆன்மாவிலே தோயுமோ என்னில்,

55. தன்நிறமும் பல்நிறமும் தானும்கற் றன்மைதரும்
பொன்நிறம்போல் மன்நிறம்இப் பூ.

(உரை) தன் நிறமும்-படிகத்தினுடைய பிரகாசத்தையும்; பல் நிற மும் - பல வன்னங்களையும்; தானும் கல் தன்மை தரும் பொன்நிறம் போல் - கூட்டி முடித்து அதிலே சற்றும் தோய்வற நிற்கிற ஆதித்தப் பிரகாசத்தைப் போல; மன் நிறம் இப் பூ-திருவருளும் ஆன்மாக்களை யும் தத்துவங்களையும் கூட்டி முடித்து அதிலே சற்றும் தோய்வற நிற்கும். ரு

திருவருள் நின்று காரியப்படுத்த வேண்டுமோ ஆன்மாக்கள் தாமே காரியப்படுவார்கள் என்னில்,

56. கண்தொல்லை காணும்நெறி கண்உயிர் நாப்பண்நிலை
உண்டில்லை அல்ல தொளி.

(உரை) கண் தொல்லை காணும் நெறி - கண்ணுக்கு அநாதியே காண்கிற முறைமை உண்டு; கண் உயிர் நாப்பண் நிலை-கண்ணுக்கும் ஆன்மாவுக்கும் நடுவே; உண்டு இல்லை அல்லது ஒளி - ஒளி உண்டோ கண்ணுக்குத் தெரிவுண்டு, ஒளி இல்லையோ கண்ணுக்குத் தெரி வில்லை. சு

அருளினாலே காரியப்படுகிறது எப்படி என்னில்,

57. புன்செயலி னோடு புலன்செயல்போல் நின்செயலை
மன்செயல தாக மதி.

(உரை) புன்செயலினோடு புலன்செயல்போல் - ஆன்மாவினாலே அறிந்து காரியப்பட்டு வருகிற பஞ்சேந்திரியங்களைப்போல; நின் செயலை மன்செயலதாக மதி - நீயும் நின்னுடைய செயலைத் திரு வருளினாலே அறிந்து காரியப்பட்டு வருகிறோம் என்றறிவாயாக. எ

அருளாகிய அறிவே துணையென்னில்,

58. ஓராதே ஒன்றையும்உற் றுன்னாதே நீமுந்திப்
பாராதே பார்த்ததனைப் பார்.

(உரை) ஓராதே - முன்சொன்ன முறைமையைச் சந்தேகமாய் விசாரியாதே; ஒன்றையும் உற்று உன்னாதே - ஒரு விடயத்தையும் பொருந்தி நினையாதே; நீ முந்திப் பாராதே - விடயங்கள் கூடின விடத்து உன்னுடைய போதம் முந்திச் சீவியாதே; பார்த்ததனைப் பார் - கேவலத்திலே கிடக்கிற உன்னைப் பரிபாகப்படத் தக்கதாகப் பார்க்கிற திருவருளைப் பார். அ

களிப்புண்டே என்னில்,

59. களியே மிகுபுல மாய்க்கருதி ஞான
ஒளியே ஒளியா ஒளி.

(உரை) களியே மிகுபுலமாய்க் கருதி - உன்னுடைய களிப்பை இந்திரியங்களைப்போல அறிந்து நீங்கி; ஞான ஒளியே ஒளியா ஒளி - ஞானப்பிரகாசந் தானேயாய் அழுந்திவிடு. கூ

போதம் அடங்கி அறிகிறது எப்படி என்னில்,

60. கண்டபடி யேகண்டு காணாமை காணாமல்
கொண்டபடி யேகொண் டிரு.

(உரை) கண்டபடியே கண்டு - கேவல சகலத்தை நீக்கி உன்னைக் காட்டின திருவருளையே கண்டு; காணாமை காணாமல் - காணாமையாகிய தேகாதி பிரபஞ்சத்தைக் காணாமல் நீங்கி; கொண்டபடியே கொண்டு இரு - திருவருள் உன்னை எந்தப்படி கொண்டிருந்தது அந்தப்படி இரு. கய

எ. உயிர் விளக்கம்

ஞானத்திலே அழுந்துகிறது எப்படி என்னில்,

61. தூநிழலார் தற்காருஞ் சொல்லார் தொகுமிதுபோல்
தான்அதுவாய் நிற்குந் தரம்.

(உரை) தூநிழல் ஆர்தற்கு ஆரும் சொல்லார் - ஆதித்தன் உச்சியிலே வந்த காலத்துப் பவித்திரமாகிய ஆதித்தனுடைய நிழல் அதற்

குள்ளே அடங்குகிறதற்கு ஒருத்தரும் உபசாரம் சொல்ல வேண்டுவ தில்லை; தொகும் இதுபோல் - இந்த முறைமையைப்போல; தான் அதுவாய் நிற்கும் தாம் - இருவினையொப்பு வந்த காலத்துத் திரு வருள் வந்து அவனைக் கவளீகரித்துக் கொள்ளுதற்கு ஒருவர் சொல்ல வேண்டுவதில்லை. க

எல்லார்க்கும் இப்படி அறிவிக்க வொண்ணாதோ என்னில்,

62. தித்திக்கும் பால்தானும் கைக்கும் திருந்திடும்நாப்
பித்தத்தில் தான்தவிர்ந்த பின்.

(உரை) திருந்திடும் நா பித்தத்தில் - திருத்தத்தை யுடைய நாவிலே பித்தம் மேலிட்ட காலத்து; தித்திக்கும் பால்தானும் கைக்கும் - தித்திக்கும் பாலும் கசக்கும்; தான் தவிர்ந்த பின் - பித்தம் நீங்கின காலத்துப் பால் தித்திக்கும்; அப்படிப்போல ஆன்மாவி னிடத்திலே மலம் மேலிட்டால் சிவானுபவம் தோன்றாது, மலம் நீங்கினால் சிவானுபவம் தோன்றும். உ

அருள் எதுக்கு நான்தானே அறிவேன் என்னில்,

63. காண்பான் ஒளிஇருளிற் காட்டிடவும் தான்கண்ட
வீண்பாவம் எந்நாள் விடும்.

(உரை) காண்பான் ஒளி இருளில் காட்டிடவும் - காணும் தன் மையை உடைய கண்ணுக்கு ஆதித்தப் பிரகாசமானது பூத இருளை நீக்கிப் பதார்த்தங்களைக் காட்டக் கண்டும்; தான் கண்ட வீண்பாவம் எந்நாள் விடும் - நான்தானே கண்டேன் என்கிற விருதாவாகிய பாவம் எந்தக் காலம் தீரும்; அதுபோல அறியும் தன்மையை உடைய ஆன்மாக்களுக்குத் திருவருளானது பாசத்தை நீக்கித் தன்னைக் காட் டத்தக்கதாகக் கண்டும் தானே கண்டேன் என்கிறது எந்தச் சென னத்திலே நீங்கும். ௩

தெளிந்தார் செயலும் தெளியாதார் செயலும் எப்படி யென்னில்,

64. ஒளியும் இருளும் ஒருமைத்துப் பன்மை
தெளிவு தெளியார் செயல்.

(உரை) ஒளியும் இருளும் ஒருமைத்து - அந்தகர் கண்ணுக்கு ஆதித்தப் பிரகாசமும் அந்தகாரமும் ஒருபடித்தா யிருக்கும்; பன்மை

தெளிவு தெளியார் செயல் - பதி பசு பாசத்தினுடைய தன்மையை விளங்க அறியாதவர்களுடைய செய்தியும் அப்படிப்போல. ச

அந்தப் பொருள் கிடையாதோ என்னில்,

65. கிடைக்கத் தகுமோநற் கேண்மையார்க் கல்லால்
எடுத்துச் சுமப்பானை இன்று.

(உரை) நற்கேண்மையார்க் கல்லால் - சரியை கிரியாயோக பாதங்களை அனுட்டித்து முடித்து ஞானபாதக் கேள்வியையுடைய பேர்களுக் கல்லாது; எடுத்துச் சுமப்பானை - உடல்பொருளாவி மூன்றுங் கொடுக்கச் சுமக்கிறவனை; கிடைக்கத் தகுமே இன்று - இப்போது உனக்குக் கிடைக்கத் தகுமோ. ரு

ஆன்மாக்கள் தானே பிரம மென்னில்,

66. வஞ்ச முடன்ஒருவன் வைத்த நிதிகவரத்
துஞ்சினனோ போயினனோ சொல்.

(உரை) வஞ்சமுடன் ஒருவன் வைத்த நிதி கவர - வஞ்சகமாக ஒருவன் ஒரு பதார்த்தத்தைக் கொண்டுவந்து வைத்து அவனை அறியாமல் எடுத்துக்கொண்டு போய்த் திரும்ப வந்து கேட்டவிடத்து நீ எடுத்துப்போனாய் என்று சொல்லமாட்டாமல்; துஞ்சினனோ போயினனோ சொல் - அவத்தைப்பட்டானோ அவ்விடத்தைவிட்டு எங்கேயானாலும் போயினனோ சொல். சா

பாசத்தைப் பொருந்தாமல் நிற்கிறது எப்படி யென்னில்,

67. தனக்கு நிழல்இன்றாம் ஒளிகவரும் தம்ப
மெனக்கவர நில்லா திருள்.

(உரை) தனக்கு நிழல் இன்றாம் ஒளி கவரும் தம்பமென - மத்தியான காலத்துப் படிகமானது ஆதித்தப் பிரகாசத்தைக் கவர்ந்து பஞ்ச வன்னங்களையும் பற்றாமல் தன்னிடத்திலே களங்கமற நின்றாற்போல; கவர நில்லாது இருள் - ஆன்மா சிவஞானத்துடனே கூடி அதுவாய் நிற்கவே பாசம் நில்லாது. எ

அருளை முன்னிட்டுக்கொண்டு நிற்கிறது எப்படி யென்னில்,

68. உற்கைதரும் பொற்கை யுடையவர்போல் உண்மைப்பின்
நிற்க அருளார் நிலை.

(உரை) உற்கை தரும் பொற்கை யுடையவர்போல் - அழகிய உள்ளங்கையிலே விளக்கை முன்னிட்டுப் பதார்த்தங்களைக் காண்கிறவர்களைப்போல; உண்மைப் பின் நிற்க அருளார் நிலை-தற்போதஞ் சீவியாமல் சிவஞானத்தை முன்னிட்டு நிற்கிறதே அருளை யடைந்தவர்கள் முறைமை. அ

திருவருள் வேணுமோ நான்தானே அறிவேன் என்னில்,

69. ஐம்புலனாற் றாம்கண்ட தென்றால் அதுவொழிய
ஐம்புலன்ஆர் தாம்ஆர் அதற்கு.

(உரை) ஐம்புலனால் தான் கண்டது என்றால் - பஞ்சேந்திரியங்களினாலே ஆன்மா ஒரு விடயத்தை யறிந்ததல்லாமல்; அது ஒழிய - அந்தப் பஞ்சேந்திரியங்கள் நீங்கின விடத்து; ஐம்புலன் ஆர் தாம் ஆர் - பஞ்சேந்திரியங்கள்தான் ஆர் ஆன்மாத்தான் ஆர்; அதற்கு - அந்த ஞேயத்தைப் பொருந்துதற்கு. கூ

என்னுடைய அறிவினாலே அறிவேன் என்னில்,

70. தாமே தருபவரைத் தம்வலியி னாற்கருத
லாமே இவன்ஆர் அதற்கு.

(உரை) தாமே தருபவரை - ஒரு பதார்த்தத்தைத் தானே தருதற்குரியாரை; தம் வலியினாற் கருதலாமே - தன்னுடைய போதத்தை முந்தி எட்டி நினைக்கலாமோ; இவன் ஆர் அதற்கு - அந்தப் பேரின்பத்தைப் பொருந்துதற்கு இவன் ஆர். ௧0

அ. இன்புறு நிலை

அந்த ஞேயத்து அழுந்துமவர் நிலைமை எப்படி யென்னில்,

71. இன்புறுவார் துன்பார் இருளின் எழுஞ்சுடரின்
பின்புகுவார் முன்புகுவார் பின்.

(உரை) எழுஞ் சுடரின் பின் புகுவார் - விளக்கை முன்னிட்டுக் கொண்டு பின்னே செல்லுகிறவர்களைப் போல்வார்; இன்புறுவார் - இன்பத்தைப் பொருந்தினவர்கள்; இருளின் முன் புகுவார் - விளக்

கைப் பின்னிட்டு இருட்டை முன்னிட்டுக் கொண்டு செல்லுகிறவர் களைப் போல்வார் ; துன்பார் பின் - துன்பத்தைப் பொருந்துவார்கள்.

இந்த ஞான மொழிய ஞேயமுண்டோ என்னில்,

72. இருவர் மடந்தையருக் கென்பயன் இன் புண்டாம்
ஒருவன் ஒருத்தி உறின்.

(உரை) இருவர் மடந்தையருக்கு என் பயன் - இரண்டு ஸ்திரீ கள் கூடினால் அவர்களுக்கு என்ன பிரயோசனம்; இன்புண்டாம் ஒரு வன் ஒருத்தி உறின் - ஒருவனும் ஒருத்தியுங் கூடின விடத்துச் சுக முண்டாம்; அப்படிப்போல அருளும் ஆன்மாவுங் கூடினவிடத்துச் சுக மில்லை, ஆன்மாவுஞ் சிவமுங் கூடின விடத்துச் சுகமுண்டாம். உ

கர்த்தாவுக்கும் ஆன்மாவினாலே சுகமுண்டோ என்னில்,

73. இன்பதனை எய்துவார்க் கீயும் அவர்க்குருவம்
இன்பகன மாதலினால் இல்.

(உரை) இன்பதனை எய்துவார்க்கு ஈயும் - பொருந்துகிற பெயர்களுக்கு இன்பத்தைக் கொடுப்பன் ; அவர்க்கு உருவம் இன்ப கனம் - கர்த்தாவுக்குத் திருமேனி இன்பக்கட்டி ; அதென்போல வென்னில், சர்க்கரையைப் புசிக்கிறவன் ரசம் பெறுவதொழிந்து அவன் சர்க்கரைக்குக் கொடுக்கும் ரசமில்லை—ஆதலினால் - ஆகையி னாலே ; இல்-ஆன்மாக் கர்த்தாவுக்கு இன்பத்தைக் கொடுக்கவேண்டுவ தில்லை. ஙு

சர்க்கரையுஞ் சர்க்கரையைப் புசிக்கிறவனும் போல இரண்டா யிருக்குமோ என்னில்,

74. தாடலைபோற் கூடிஅவை தான்நிகழா வேற்றின்பக்
கூடலை ஏகமெனக் கொள்.

(உரை) தாடலைபோற் கூடி - தாள் தலையென்று நின்றவிடத்து ளவ்வுந் தவ்வுங் கெடாமல் தாடலையென்றே சீவித்து ஒன்றாய் நின்ற முறைமைபோல ; அவை தான் நிகழா வேற்றின்பக்கூடலை நீ ஏகமெ னக் கொள்-ஆன்மாவுஞ் சிவமும் வேறறக் கலந்து இன்பமாய் நிற்கிற தை ஒன்றெனக் கொள். சு

ஆன்மாவும் சிவமும் ஒன்றாயிருக்குமோ இரண்டா யிருக்குமோ என்னில்,

75. ஒன்றாலும் ஒன்று திரண்டாலும் ஓசையெழா
தென்றாலொன் றன்றிரண்டும் இல்.

(உரை) ஒன்றாலும் ஒன்று - ஆன்மாவுஞ் சிவமும் ஒரு பொருளாகில் ஒருவருங் கூடவேண்டுவதில்லை; பெறுவானும் பேறுமில்லை— இரண்டாலும் ஓசை எழா - இரண்டாய் நிற்கு மென்று சொல்லுவாயானால் அங்கே சாயுச்சியமென்று சொல்ல வேண்டுவதில்லை ; என்றால் ஒன்றன்று இரண்டும் இல் - ஒன்றுமல்ல இரண்டுமல்லவென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுகையினாலே அத்துவிதமாயிருக்கும். ரு

அந்தப் பொருளைக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்தவர்களுக்கு மோட்சமாகாதோ என்னில்,

76. உற்றாரும் பெற்றாரும் ஓவா துரைஒழியப்
பற்றாரும் அற்றார் பவம்.

(உரை) உற்றாரும் - அந்தப் பொருளைப் பொருந்தின பேர்களும் ; பெற்றாரும் - தெளியப்பெற்ற பேர்களும்; ஓவாது - நிட்டையைப் பொருந்தாவிடில் செனன மொழியாது ; உரை ஒழிய - இங்ஙனஞ் சொன்னதெல்லாம் நீங்க ; பற்றாரும் அற்றார் பவம் - எல்லாப் பற்றையும் விட்டு நிட்டையைப் பொருந்தினவர்களே பின்பு செனன மற்றவர்கள். சு

அந்த நிட்டை கூடுவது எப்படி யென்னில்,

77. பேய்ஒன் றுந் தன்மை பிறக்கு மளவும்இனி
நீஒன் றுஞ் செய்யாது நில்.

(உரை) பேய் ஒன்றும் தன்மை - ஒருவனைப் பசாசு பிடித்த போது அவன் அதன் வசமானாற்போல ; பிறக்கும் அளவும் இனி நீ ஒன்றுஞ் செய்யாது நில் - சிவானுபூதியான நிட்டை கூடுமளவும் உன் போதஞ் சீவியாமல் நில். எ

அந்த நிட்டை கூடினவர்களுக்குச் சங்கற்பவிகற்பங் கூடாதோ என்னில்,

78. ஒண்பொருட்கண் உற்றூர்க் குறுபயனே யல்லாது
கண்படுப்போர் கைப்பொருள்போற் காண்.

(உரை) ஒண் பொருட்கண் உற்றூர்க்கு - அந்த நேயத்தைப் பொருந்தினவர்களுக்கு; உறுபயனே யல்லாது - பொருந்தப்பட்ட நேயமல்லாது; கண்படுப்போர் கைப்பொருள்போல் காண் - உறங்கினவன் கையிற் பதார்த்தம் போலச் சங்கற்ப விகற்பமெல்லாம் நீங்கிப்போம். அ

ஞான ஞேயங்களொழிய ஒரு பொருள் தோன்றுதோ என்னில்,

79. மூன்றுய தன்மைஅவர் தம்மின் மிகமுயங்கித்
தோன்றுத இன்பமதென் சொல்,

(உரை) மூன்றுய தன்மை - ஞாதுரு ஞான ஞேயங்கள் தோன்றுமல்; அவர் தம்மின் மிக முயங்கி-அந்த ஞேயத்தில் மிகவும் பொருந்தி; தோன்றுத இன்பமது என் சொல் - தோன்றுத இன்பத்தை என்னென்று சொல்லுவது. கூ

இந்த இன்பத்தை இம்மையிலே அறியலாமோ என்னில்,

80. இன்பில் இனிதென்றல் இன்றுண்டேல் இன்றுண்டாம்
அன்பு நிலையே அது.

(உரை) இன்பில் இனிது என்றல் இன்று உண்டேல்-இன்பத்துளெல்லாம் மேலாகிய பரம சுகத்தைப் பெறுதற்கு அதிகாரம் இன்று உண்டானல்; இன்றுண்டாம் - இப்போது உண்டாம்; அன்பு நிலையே அது - அதனைப் பெறவேணுமென்று ஆதரவு செய்யவே அந்த இன்பம் உண்டாம். க0

கூ. அஞ்செழுத்தருள்நிலை

பஞ்சாக்கரத்தின் உண்மை எப்படி என்னில்,

81. அருள்நூலும் ஆரணமும் அல்லாதும் ஐந்தின்
பொருள்நூல் தெரியப் புகின்.

(உரை) அருள் நூலும் - பரமசிவன் திருவுளம்பற்றின இருபத்தெட்டுத் திவ்வியாகமங்களும்; ஆரணமும் - நாலு வேதமும்; அல்லாவும் - மற்றுமுண்டாகிய நூல்களும்; ஐந்தின் பொருள் நூல் தெரியப் புகின்-ஆராயப்புகுமிடத்துப் பஞ்சாக்கரத்தின் உண்மையை விளங்கச் சொல்லும். க

இந்தப் பஞ்சாக்கரத்திலே நிட்டைகூடும் உபாயம் எங்ஙனே என்னில்,

௮2. இறைசத்தி பாசம் எழில்மாயை ஆவி
உறநிற்கும ஓங்காரத் துள்.

(உரை) இறை - கர்த்தாவும்; சத்தி - அருளும்; பாசம் - ஆணவ மலமும்; எழில் மாயை-பெருமை [அழகு] பொருந்திய திரோதமும்; ஆவி - ஆன்மாவும்; உற நிற்கும் ஓங்காரத்துள் - பிரணவத்தைவிட்டு நீங்காத எழுத்தஞ்சிலேயும் பொருந்தி நிற்கும். உ

ஆன்மாப் பாசத்தை நீங்கிப் பதியைக் கூடும் முறைமை எங்ஙனே என்னில்,

83. ஊன நடனம் ஒருபால் ஒருபாலாம்
ஞானநடம் தான்நடுவே நாடு.

(உரை) ஊன நடனம் ஒருபால் - மலமுந் திரோதமும் ஒருபாலாகவும்; ஒரு பாலாம் ஞானநடம் - அருளுஞ் சிவமும் ஒருபாலாகவும்; தான் நடுவே நாடு - ஆன்மா நடுவேயாகவும் விசாரித்தறிவாயாக. ௩

இந்தப் பஞ்சாக்கரத்தை அறியா திருப்பானேன் என்னில்,

௮4. விரியமந மேவியவ்வை மீளவிடா சித்தம்
பெரியவினை தீரிற் பெறும்.

(உரை) விரிய ம ந மேவி யவ்வை மீளவிடா - விரிந்து வரா நின்ற மலமுந் திரோதமும் ஆன்மாவினிடத்திலே பொருந்திச் சிவத்தைப் பொருந்த வொட்டாது; சித்தம் பெரியவினை தீரிற் பெறும் - சித்தத்திலே யிருக்கிற மலமும் வினையும் நீங்கின விடத்துச் சிவத்திலே பொருந்தியிருக்கும். ௪

இப்படி உச்சரித்தாலல்லது மலம் நீங்காதோ என்னில்,

85. மாலார் திரோத மலமுதலாய் மாறுமோ
மேலாகி மீளா விடின்.

(உரை) மாலார் திரோதம் மலம் முதலாய் மாறுமோ - மயக்கத்தைச் செய்யாநின்ற மலமுந் திரோதமும் நீங்குமோ ; மேலாகி மீளா விடின்-மேலான சிவ முதலாக உச்சரியா திருந்தால்; சிவ முதலாகவே உச்சரிப்பாய். ரு

இப்படி உச்சரித்தால் சிவனைக் கூடலாமோ என்னில்,

86. ஆராதி ஆதாரம் அந்தோ அதுமீண்டு
பாராது மேல்ஓதும் பற்று.

(உரை) ஆராதி - ஆராதனை பண்ணுவாய் ; ஆதாரம் அந்தோ அது - சர்வான்மாக்களுக்கும் தாரகமாயிருக்கிற பொருள்,ஐயோ; ஆன்மாக்களைச் செனன மரணத்திலே விடாது—மீண்டு பாராது மேல் ஓதும் பற்று - அந்த மலமுந் திரோதமும் திரும்பிப் பாராது; மேலான சிவமுதலாக உச்சரிப்பாய். சு

இந்தப் பஞ்சாக்கரத்திலே நிட்டை கூடத்தக்கதாக ஓதும் முறைமை எப்படி என்னில்,

87. சிவமுதலே ஆமாறு சேருமேல் தீரும்
பவம்இதுநீ ஓதும் படி.

(உரை) சிவ முதலே ஆமாறு சேருமேல் - சிவமுதலாக உச்சரித்து நிட்டையைப் பொருந்தினால் ; தீரும் பவம் - செனன மரணத் துன்பம் நீங்கும் ; இது நீ ஓதும்படி - உச்சரிக்கிற முறைமை இது என்றறிவாயாக. எ

சிவனைக் கூடுமிடத்திலும் இந்த முறைமை குலையாமல் பஞ்சாக்கரம் நிற்குமோ என்னில்,

88. வாசி யருளியவை வாழ்விக்கும் மற்றதுவே
ஆசில் உருவமுமாம் அங்கு.

(உரை) வாசி யருளி யவை வாழ்விக்கும் - வகாரமாகிய அருள் சிகாரமாகிய சிவத்தை ஆன்மாவுக்குக் கொடுத்து மேலாகிய பரம

சுகத்தை விளையாநிற்கும் ; மற்றதுவே ஆசில் உருவமும் ஆம் - அந்த ஆன்மாக் குற்றமில்லாத திருமேனியாம் ; அங்கு - அந்தச் சிவத்துக்கு.

ஆன்மா நிற்கும் முறைமை எப்படி என்னில்,

89. ஆசினவா நாப்பண் அடையா தருளினால்
வாசியிடை நிற்கை வழக்கு.

(உரை) ஆசின்கவா நாப்பண் அடையாது-ஆன்மா மலத்துக்குந் திரோதானத்துக்கும் நடுவே பொருந்தாமல் ; அருளினால் - ஆசாரியருடைய அனுக்கிரகத்தினாலே; வாசியிடை நிற்கை வழக்கு-அருளுக்கும் சிவத்துக்கும் நடுவே நிற்கிறது முறைமை. கூ

இப்படிப் பலவிதமாய்ச் சொல்லுவானேன் என்னில்,

90. எல்லா வகையும் இயம்பும் இவன்அகன்று
நில்லா வகையை நினைந்து.

(உரை) இவன் அகன்று நில்லா வகையை நினைந்து - ஆன்மாக்கள் கர்த்தாவை நீங்கிநில்லாத முறைமையை நினைந்து; எல்லா வகையும் இயம்பும் - எல்லா நூல்களுஞ் சொல்லும். கO

கO. அணைந்தோர் தன்மை

நிட்டை கூடினவர் நிலைமை எப்படி யென்னில்,

91. ஓங்குணர்வில் உள்ளடங்கி உள்ளத்தில் இன்பொடுங்
தூங்குவர்மற் றேதுண்டு சொல். [கத்

(உரை) ஓங்கு உணர்வில் உள்ளடங்கி - மிகுந்த ஞானத்துள்ளே தம் அறிவானது அடங்கி ; உள்ளத்தில் இன்பு ஒடுங்க-தம்மிடத்திலே யுண்டான கெற்சிதமுங் கெட; தூங்குவர் - நேயத்திலே இரண்டறப் பொருந்துவார்கள் ; மற்று ஏது உண்டு சொல் - இதற்கு மேலாக ஒரு பேறு உண்டாகிற் சொல். க

அடைந்தவர்கள் பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்வாரோ என்னில்,

92. ஐந்தொழிலும் காரணர்க ளாம்தொழிலும் போகநுகர்
வெந்தொழிலும் மேவார் மிக.

(உரை) ஐந்தொழிலும் - பஞ்ச கிருத்தியமும் ; காரணர்களாந் தொழிலும் - காரண கர்த்தாக்களாகிய தொழிலும்; போகம் நுகர் வெம்

தொழிலும் - போகங்களைப் புசிக்கிற கொடிய சொர்க்காதி போகங்களும் ; மேவார் மிக - சற்றும் பொருந்தார்கள். உ

சர்வஞ்ஞனுடனே போய்ப் பொருந்தினால் அவன்செய்தி செய்யாரோ என்னில்,

93. எல்லாம் அறியும் அறிவுறினும் ஈங்கிவர்ஒன்
றல்லா தறியார் அற.

(உரை) எல்லாம் அறியும் அறிவுறினும்-எல்லாத்தையும் அறிந்துவாராநின்ற கர்த்தாவினுடைய திருவடித் தாமரையிலே பொருந்தினாலும்; ஈங்கு இவர் ஒன்று அல்லாது அறியார் அற - இவ்விடத்திலே அவர்கள் சிவமே யல்லாது வேறொன்றையும் அறியச் செய்யார்கள். ௩

விடயங்கள் மேலிட்டாற் போதம் அடங்குகிறது எப்படி என்னில்,

94. புலன்அடக்கித் தம்முதற்கட் புக்குறுவார் போதார்
தலம்நடக்கும் ஆமை தக.

(உரை) புலன்அடக்கி - பஞ்சேந்திரியங்களையும் தன்னுள்ளே அடக்கி ; தம் முதற்கண் புக்கு உறுவார் - தமக்கு முதன்மையாகிய கர்த்தாவினுடைய திருவடித் தாமரையைப் பொருந்தின பெயர்கள் ; போதார் - ஒரு விடயத்தையும் பொருந்த நினையார்கள் ; அஃது எப்படிப்போல வென்னில்—தலம் நடக்கும் ஆமை தக - பூமியிலே நடக்கிற ஆமையானது ஒருவரைக் கண்ட மாத்திரத்திலே அவயவங்களையெல்லாம் தனக்குள்ளே அடக்கிக்கொண்டாற் போல. ச

அந்த விடயம் மேலிட்டபோது சிவனுக்கு அன்னியமாவார்களோ என்னில்,

95. அவனைஅகன் றெங்கின்றும் ஆங்கவனும் எங்கும்
இவனையொழிந் துண்டாதல் இல்.

(உரை) ஆங்கு அவனும் எங்கும் - எவ்விடத்திலும் விட்டுநீங்காமல் கர்த்தாப் பரிபூரணமாய் நிற்கையினாலே ; அவனை அகன்று எங்கு இன்றும் - ஆன்மாக்கள் கர்த்தாவை விட்டு எங்கே நிற்பார்கள் ; இவனை ஒழிந்து உண்டாதல் இல் - கர்த்தா ஆன்மாக்களை விட்டு நீங்கி நில்லான். ரு

இந்திரியங்களை யறியும் அறிவாற் சிவனைத் தெரிசிக்கலாமோ என்னில்,

96. உள்ளும் புறம்பும் ஒருதன்மைக் காட்சியருக்
கெள்ளுந் திறமேதும் இல்.

(உரை) உள்ளும் புறம்பும் ஒருதன்மைக் காட்சியருக்கு - உயிர்க்குயிராயிருக்கிற கர்த்தா வென்றும் அது தானே ஆசாரிய மூர்த்தமா யெழுந்தருளி வந்ததென்றும் ஒரு தன்மையாய்க் காண்கிற பெயர்களுக்கு ; எள்ளும் திறம் ஏதும் இல் - இகழ்கிற முறைமை சற்றுமில்லை. சு

சிவனைக் கூடலாமோ என்னில்,

97. உறுந்தொழிற்குத் தக்க பயன்உலகந் தத்தம்
வறுந்தொழிற்கு வாய்மை பயன்.

(உரை) உறுந்தொழிற்குத் தக்க பயன் உலகம் - சரியை கிரியா யோகங்களுக்குப் பிரயோசனம் சாலோகாதி பதம்; தத்தம் வறுந் தொழிற்கு வாய்மை பயன்-செயலறுதி வந்த ஞாதாக்களுக்கு ஞேயம் ஒன்றுமே பிரயோசனம். எ

இந்த ஞானந் தெரிந்தவர்கள் மீளவுங் கன்மத்தை அனுபவிப்பாரோ என்னில்,

98. ஏன்ற வினைஉடலோ டேகும்இடை யேறும்வினை
தோன்றில் அருளே சுடும்.

(உரை) ஏன்ற வினை உடலோடு ஏகும் - எடுத்த தேகத்துக்கு அடுத்த பிராரத்தம் சரீரம் உள்ளளவும் புசித்துத் தொலையும்; இடையேறும் வினை தோன்றில் அருளே சுடும் - நடுவே ஆகாமியம் உண்டாமேயானால் சிவஞானஞ் சுட்டுப்போடும். அ

இந்தப் பிராரத்தம் புசிக்கவேணுமாகில் மனம் வாக்குக் காயங்களால் உண்டான கன்மம் ஏறுமே என்னில்,

99. மும்மை தரும்வினைகள் மூளாவாம் மூதறிவார்க்
கம்மையும் இம்மையே யாம்.

(உரை) மூதறிவார்க்கு - முதிர்ந்த அறிவான் மிக்க ஞாதாக்களுக்கு ; மும்மைதரும் வினைகள் மூளாவாம் - மனம் வாக்குக் காயங்களாற் செய் வினை யேறாது ; அம்மையும் இம்மையே யாம் - மறுமையிலே மோட்சமும் இப்போது உண்டாம். கூ

விடயங்கள் நீங்காவோ என்னில்,

100. கள்ளத் தலைவர் துயர்கருதித் தங்கருணை
வெள்ளத் தலைவர் மிக.

(உரை) கள்ளத் தலைவர் துயர் கருதி - இந்திரியங்களோடே கூடி நிற்கிற ஆன்மாக்கள் படுந் துன்பத்தைப் பார்த்து ; தம் கருணை வெள்ளத்து அலைவர் மிக - கிருபா சமுத்திரத்திலே யழுந்தின ஞாதாக்கள் மிகவும் இரங்குவார்கள். கO

திருவருட்பயன் சிந்தனையுரை முற்றும்

அம்பலவாண குருசுவாமி துணை

[குறிப்பு : திருவருட்பயன் நிரம்பவழகிய தேசிகர் உரையோடும் வேறுருரையோடும் முன்னமே அச்சிடப்பட்டுளது. இங்குப் பதிப்பிக்கும் சிந்தனையுரை இதுவரை அச்சுக்கு வாராதது. திருநெல்வேலியிலிருந்து திரு. M. P. S. துரைசாமி முதலியாரவர்கள் அனுப்பிய பிரதியை மூலமாக வைத்து இராசாங்கத்தார் கையெழுத்து நூனிலையத்துள்ள வேறு இரண்டு பிரதிகளைத் துணைக்கொண்டு இது பதிப்பிக்கப்பட்டது. மூலப்பிரதி இதழ்களின் ஒரு புறம் பெரும்பான்மை செல்லரித்தது. வேறு பிரதிகளில் ஒன்று முதற் பதினாறு குறளில்லாதது. மற்றது பூர்த்தியானது. பிரதிகளில் சில சில பேதங்களுண்டு. இச் சிந்தனையுரை யியற்றியார் பெயர் அவர்கால முதலியன அறிதற்கு எது ஒன்றுமில்லை. உரை சுருங்கியதாயினும் தெளிவாயிருக்கின்றது.

—S. அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை.]

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உமாபதி சிவாசாரியார்

அருளிச்செய்த

வினாவெண்பா மூலமும்

திருவாவடுதுறையாதீனம்

நமச்சிவாயத்தம்பிரான் உரையும்

நேரிசை வெண்பா

1. *நீடும் ஒளியும் நிறையிருளும் ஓரிடத்துக்*
கூடல்அரிது கொடுவினையேன்—பாடிதன்முன்
ஒன்றவார் சோலை உயர்மருதச் சம்பந்தா
நின்றவா றெவ்வாறு நீ.

(உரை) *நீடும் ஒளியும் நிறையிருளும் ஓரிடத்துக் கூடல் அரிது-* விரிந்த பிரகாசமும் நிறைந்த இருளும் ஓரிடத்திலே கூட மாட்டாது; *கொடுவினையேன் பாடு இதன்முன்* - கொடு வினையேன் பக்கல் தரிசிப்பதற்குமுன்; *வார்சோலை உயர் மருதச் சம்பந்தா நீ ஒன்ற நின்றவாறு எவ்வாறு* - அழகிய சோலை யுயர்ந்த மருதநகர் வாழ் சம்பந்தமா முனிவனே தேவரீர் அடியேனிடத்துப் பொருந்த நின்ற தெப்படி.

அந்தகன் கண்ணுக்கு ஆதித்தப் பிரகாசம் வியாத்தமா யிருந்தும் தெரியாத தன்மைபோ லென்பது கருத்து.

உதாரணம்: சிவஞானபோதத்தில் [xi, 3] 'அருக்கனேர் நிற்பினு மல்லிருளே காணார்க்,கிருட்கண்ணே பாசத்தார்க் கீசன்' என்பது கண்டுகொள்க. மலம் ஆன்மாவைச் சகசமாய் மறைத்திருக்கையிலே சிவம் ஆன்மாவைப் பொருந்தி நின்றதெப்படியென்றும் வினா. உ-ம்: சிவஞானபோதத்தில் [vii, 5] 'மெய்ஞ்ஞானந்தன்னில்... தான்'; சிவதருமோத்தரத்தில், 'பரமசிவம் பராசத்தி பல்லுயிர்க்கும் பயின்றிருக்க, விரவுவதெ னிருளெனிற்கேள் வெய்யவழல் பசுமரத்தில், விரவியதே பசுமரமும் வெந்ததல வெந்துவிழும், பருவமுறக் காணமுறப் பதியுமுறப் பழுதறவே' என்பன கண்டுகொள்க. க

2. இருளில் ஒளிபுரையும் எய்தும் கலாதி
மருளின் நிலையருளும் மானுங்—கருவியிவை
நீங்கின் இருளாம் நிறைமருதச் சம்பந்தா
ஈங்குன் அரு ளால்என் பெற.

(உரை) இருளில் ஒளி புரையும் - ஆணவம் மேலிட்ட காலத்து ஞானம் ஒழிந்து நிற்கும்; எய்தும் கலாதி மருளின் நிலை யருளும் - கலாதிகளைப் பொருந்தின விடத்திலும் ஆணவத்தையே தந்தது; மானுங் கருவியிவை நீங்கின் இருளாம்-என்னுடனே கூடிநின்ற கருவி நீங்கின பொழுது இருளாயிருந்தது; நிறை மருதச் சம்பந்தா ஈங்கு உன் அருளால் என்பெற - நிறைந்த மருதநகர் வாழ் சம்பந்தமா முனியே இவ்விடத்து உன்னருளால் பிரயோசனம் என்ன.

கேவல சகலத்திலுமல்ல சுத்தத்திற் பிரயோசன மென்பது கருத்து.

உ-ம்: சிவப்பிரகாசத்தில் [68], 'காட்டிடுங் கரண மொன்று' மென்ற பாடத்திற் கண்டுகொள்க. உ

3. புல்லறிவு நல்லுணர்வ தாகா பொதுஞான
மல்லதில துள்ளதெனில் அந்நியமாந்—தொல்லையிருள்
ஊனமலை யாவா றுயர்மருதச் சம்பந்தா
ஞானமலை யாவாய் நவில்.

(உரை) புல்லறிவு நல்லுணர்வது ஆகா-சிற்றறிவு பேரறிவாகாது; பொதுஞானம் அல்லது-[விடய ஞானமும் அன்று அது. இங்ஙனம்] ஞானம் மூன்று விதமாயிருக்கும்; இலது உள்ளதெனில் அந்நிய

மாம் - முன்பு இல்லாத சிவஞானம் மலபரிபாகத்திலே யுண்டாமென்னில் சற்காரியவாதமாகாமல் அந்நியமாம் ; தொல்லை இருள் ஊனம் மலையாவாறு உயர் மருதச் சம்பந்தா ஞானமலையாவாய் நவில் - பழைமையாக வருகிற ஆணவமலக் குற்றத்தினாலே மயங்காத முறைமை உயர்ந்த மருதநகர் வாழ் சம்பந்தமாமுனியே மலைபோல ஞானத்தை யுடையவனே திருவுளம்பற்றவேணும்.

விடய ஆன்மஞானம் சிவஞானமாகாதென்பது கருத்து.

தத்துவங்களுடைய சுபாவத்தை இது பொய்யென் றறிவிக்கிறது சிவஞானம். இப்படி யறிகிற வேற்றுமையும் விட்டு அதுவாய் அந்த ஞானமாய் நிற்பது சுத்தம். உ - ம் : **சிவப்பிரகாசத்தில்** [73], ‘தத்துவ மான வற்றின் றன்மைகள்’ என்னும் பாடத்திற் கண்டுகொள்க. **சித்தியாரில்** [xi, 11] ‘சிவன்சீவ னென்றிரண்டுஞ் சித்தொன்று மென்னில் சிவனருட்சித் திவனருளைச் சேருஞ்சித்’ தென்பது கண்டுகொள்க. ங

4. கனவு கனவென்று காண்பரிதாம் காணில்
நனவில் அவைசிறிதும் நண்ணா—முனைவன் அருள்
தான்அவற்றில் ஒன்றா தடமருதச் சம்பந்தா
யான்அவத்தை காணுமா றென்.

(உரை) கனவு கனவென்று காண்பரிதாம் - கனவிலே நின்று கனவைத் தெரிசிக்கப்படாது ; காணில் நனவில் அவை சிறிதும் நண்ணா - நனவிலேகாணும் கண்டதென்னில் நனவில் அந்தக் கருவிகள் இல்லாதபடியாலே காணவில்லை ; முனைவன் அருள்தான் அவற்றில் ஒன்றா - அருளிலே நின்று கண்டதென்னில் அருள் அவத்தைகளிற் பொருந்தாது ; தட மருதச் சம்பந்தா யான் அவத்தை காணுமாறு என் - தடாகம் பொருந்திய மருதநகர் வாழ் சம்பந்தமாமுனியே நான் அவத்தைகளைத் தரிசிக்கும்படி எப்படி.

சுத்த தத்துவங்களைக் கொண்டு அறிய வேண்டுமென்பது கருத்து.

உ - ம் : **சிவப்பிரகாசத்தில்** [39], ‘இத்தகைமை யிறையருளா லுயிரறியு’ மென்ற பாடத்திற் கண்டு கொள்க. ச

5. அறிவறிந்த தெல்லாம் அசத்தாகு மாயின்
குறியிறந்த நின்உணர்விற் கூடா—பொறிபுலன்கள்

தாமா அறியா தடமருதச் சம்பந்தா
யாம்ஆர் அறிவார் இனி.

(உரை) அறிவு அறிந்த தெல்லாம் அசத்தாகுமாயின் - என்னுடைய அறிவினாலே அறியப்பட்டதெல்லாம் அசத்தாய் அழிந்து போமேயாயின்; குறி இறந்த நின் உணர்விற் கூடா - வாக்கு மனத்துக்கும் எட்டாமல் குறியிறந்து நிற்கிற தேவரீருடைய ஞானத்திலே பொருந்தப்போகிறதே யில்லை; பொறிபுலன்கள் தாமா அறியா - பொறிபுலனாகிய தத்துவங்கள் தாமாய் அறியமாட்டா; தட மருதச் சம்பந்தா யாம் ஆர் அறிவார் இனி - தடாகம் பொருந்திய மருதநகர் வாழ் சம்பந்தமா முனியே யான் ஆரை யறியப்போகிறதுதான் இனி.

கண்ணானது இருளோடே கூடி இருளாயும் ஒளியோடே கூடி ஒளியாயும் நின்றதுபோலப் பாசத்தோடே கூடிப் பாசமாய் நின்ற ஆன்மா அருளோடே கூடிப் பாசம் நீங்கி அருளாய் நிற்குமென்பது கருத்து.

உ - ம்: சிவப்பிரகாசத்தில் [57] 'சத்தியு வென்ற சத்துத் தானறியா' தென்ற பாடத்திற் கண்டுகொள்க. ரு

6. *சிற்றறிவு முற்சிதையிற் சேர்வார்இன் றும்சிறிது*
மற்றதனில் நிற்கில்அருள் மன்னுவாம்—துற்றமுகில்
மின்கொண்ட சோலை வியன்மருதச் சம்பந்தா
என்கொண்டு காண்பேன் யான்.

(உரை) சிற்றறிவு முன் சிதையிற் சேர்வார் இன்றும் - சிற்றறிவு முன்னே கெடுமாயின் பின் அருளைப் பொருந்தப்போகிற பேரில்லை; சிறிது மற்றதனில் நிற்கில் அருள் மன்னுவாம் - சிற்றறிவு கொஞ்சமாக நின்றாலும் அருள் பொருந்ாது; துற்ற முகில் மின்கொண்ட சோலை வியன்மருதச் சம்பந்தா என்கொண்டு காண்பேன் யான் - மேகங்கள் நெருங்கின ஆகாசத்தை யளாவிய சோலை சூழ்ந்த வியன் மருதநகர் வாழ் சம்பந்தமாமுனியே எதைக்கொண்டு காணவல்லேன் யான்.

சிற்றறிவு கெட்டதுமன்று முன்போல் இருந்தது மன்று, பாசபந்தம் நீங்கித் திருவடியிலே கலந்து கிடக்குமென்பது கருத்து.

உ - ம்: சிவஞானசித்தியில் [xi, 10], 'செம்பிரத குளிகையினாற் ...சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தே' என்பது கண்டுகொள்க. சு

7. உன்னரிய நின்உணர்வ தோங்கியக்கால் ஒண்கருவி
தன்அளவும் நண்ணரிது தானாகும்—என்அறிவு
தான்அறிய வாரா தடமருதச் சம்பந்தா
யான்அறிவ தெவ்வா றினி.

(உரை) உன்னரிய நின் உணர்வது ஓங்கியக்கால் - நினைத்தற் கரிதாகிய தேவரீருள் தோன்றின காலத்து ; ஒண் கருவி தன் அளவும் நண்ணரிது தானாகும் - அழகு பொருந்திய முப்பத்தாறு தத்துவங்களாற் பொருந்தப்படாது; என்னறிவுதான் அறிய வாராது - என்னுடைய பசுஞானத்தாலும் அறியப்படாது ; தட மருதச் சம் பந்தா யான் அறிவது எவ்வாறு இனி - தடாகம் பொருந்திய மருத நகர் வாழ் சம்பந்தமாமுனியே அடியேங்கள் அறிகிறது எப்படித் தான் இனி.

பசுகரணங்களும் சிவகரணமாய் ஆன்மாவும் அருளாய்ப் பொரு ந்திநின் றறியுமென்பது கருத்து.

உ - ம் : சிவப்பிரகாசத்தில் [70], 'மாயைமா மாயை மாயா' என்ற பாடத்திற் கண்டுகொள்க. எ

8. அருவேல் உருவன் றுருவேல் அருவன்
றிருவேறும் ஒன்றிற் கிசையா—உருஓரிற்
காணில் உயர்கடந்தைச் சம்பந்தா கண்டஉடற்
பூணும்இறைக் கென்னும் புகல்.

(உரை) அருவேல் உருவன்று உருவேல் அருவன்று இருவேறும் ஒன்றிற் கிசையா - கர்த்தா திருமேனி அருவமானால் உருவமாகமாட் டாது, உருவமானால் அருவமாகமாட்டாது, அருவுமுருவும் ஒரு பொரு ளுக்கு இரண்டு தன்மை இசையாது ; உரு ஓரிற் காணில் உயர் கடந்தைச் சம்பந்தா கண்ட உடல் பூணும் இறைக்கு என்னும் புகல் - திருமேனியை விசாரித்துக் காணில் உயர்ந்த கடந்தைநகர் வாழ் சம் பந்தமாமுனியே கொண்ட திருமேனியைப் பூணப்பட்ட கர்த்தா வுக்குத் திருமேனி என்னத்திலே உண்டானது திருவுளம்பற்ற வேணும்.

ஞானத்திலே திருமேனி கொள்ளுவனென்பது கருத்து.

உ - ம் : சிவஞானசித்தியில் [i, 41], 'மாயைதான்...சத்தி தன் னால்' என்பது கண்டுகொள்க. ..அ

9. இருமலத்தார்க் கில்லை உடல்வினைஎன் செய்யும்
ஒருமலத்தார்க் காராய் உரைப்பேன்—திரிமலத்தார்
ஒன்ருக உள்ளார் உயர்மருதச் சம்பந்தா
அன்ருகில் ஆமா றருள்.

(உரை) இருமலத்தார்க்கு உடல் இல்லை வினை என் செய்யும் - இரண்டு மலமுடைய பிரளயாகலருக்கு மாயை யில்லாதபடியினுலே உடம்பு இல்லை வினைபுசிக்கும்படி எப்படி ; ஒருமலத்தார்க்கு ஆராய் உரைப்பேன் - ஒருமலமுடைய விஞ்ஞாஞகலர்க்கு உரை யாராகச் சொல்லுவாம் ; திரிமலத்தார் ஒன்ருக உள்ளார் - மும்மலமுடைய சகலருக்கன்றே ஒன்ருக உள்ளது ; உயர்மருதச் சம்பந்தா அன்ரு கில் ஆமா று அருள் - உயர்ந்த மருதநகர் வாழ் சம்பந்தமாமுனியே அப்படியல்லவாகில் ஆகும்படி அருளவேண்டும்.

விஞ்ஞாஞகலர் *பிரளயாகலருக்குச் சுத்தமாயையிலே தேக மென்பது கருத்து.

உ - ம் : சிவஞானசித்தியில் [i, 25], 'வித்தைகள் வித்தை யீசர்' என்ற பாட்டு முழுதுங் கண்டுகொள்க. க

10. ஒன்றிரண்டாய் நின்றென்றில் ஓர்மையதாம் ஒன்ருக
நின்றிரண்டா மென்னில்உயிர் நேராகும்—துன்றிருந்தார்
தாங்கியவாழ் தண்கடந்தைச் சம்பந்தா யாஞகி
ஓங்கியவா றெவ்வா றுரை.

(உரை) ஒன்று இரண்டாய் நின்று ஒன்றில் ஓர்மையதாம் - ஒரு பொருள் விவகாரத்திலே இரண்டாய் நின்று ஒன்ருமென்னில் ஒன்று பொருந்தமாட்டாது ; ஒன்ருக நின்று இரண்டா மென்னில் உயிர் நேராகும் - ஒன்ருய் நின்று இரண்டா மென்னில் ஒன்றிலே ஒன்று அழிந்துபோம் ; துன்றிருந்தார் தாங்கிய வாழ் தண் கடந்தைச் சம் பந்தா யாஞகி ஓங்கியவாறு எவ்வாறு உரை - ஞானத்தைப் பொருந் திய பெரியோரால் தாங்கிய வாழப்பட்ட குளிர்ந்த கடந்தைநகர் வாழ் சம்பந்தமாமுனியே யான் சிவமாகி ஓங்கிய முறைமையைத் திரு வுளம்பற்ற வேணும்.

ஆணவத்தைப் பொருந்தின ஆன்மாப்போல வென்பது கருத்து.

---

*'பிரளயாகலர் சரியைகிரியை யோகமுடைய சகலர்க்குச்' என்பது திருநெல்வேலிப் பிரதியில் அதிக பாடம்.

உ - ம்: **சிவப்பிரகாசத்தில்** [87], 'ஒன்றிரண் டாகி யொன்றி னொருமையா' மென்ற பாடத்திற் கண்டுகொள்க. **கo**

11. காண்பானுங் காட்டுவதும் காண்பதுவும் நீத்துண்மை
காண்பார்கள் நன்முத்தி காணார்கள்—காண்பானுங்
காட்டுவதுங் காண்பதுவுந் தண்கடந்தைச் சம்பந்தன்
வாட்டும்நெறி வாரா தவர்.

(உரை) காண்பானும் காட்டுவதும் காண்பதுவும் நீத்து உண்மை காண்பார்கள் - காண்கின்ற ஆன்மாவும் காட்டுகின்ற சிவனும் காணப்படுகின்ற பொருளும் விட்டு உண்மையைத் தரிசிப்பார்களென்னில்; நல் முத்தி காணார்கள் - நல்ல முத்தியைக் காணார்கள்; காண்பானும் காட்டுவதும் காண்பதுவும் தண்கடந்தைச் சம்பந்தன் வாட்டும் நெறி வாராதவர் - ஆனால் காண்கின்றவனும் காட்டுகின்றவனும் காணப்படுகின்ற பொருளுமாகவோ காண்பார்கள் என்னில் அப்படிக் காண்கின்றவர்களும் குளிர்ச்சி பொருந்தின கடந்தைநகர் வாழ் சம்பந்தமாமுனி வாட்டும்வழி வாராதவர்.

ஞாதுருஞானஞேயம் என்கிற சங்கற்பனைகளை விட்டு ஒன்றாகச் சிவனியல்பின் உணருகிற ஞானமே பெறவேண்டு மென்பது கருத்து.

உ - ம்: **சிவஞானசித்தியில்** [viii, 22], 'சன்மார்க்கஞ் சகலகலை புராண வேத' மென்ற திருவிருத்தத்திற் கண்டுகொள்க. **கக**

12. ஒன்றி நுகர்வதிவன் ஊணும் உறுதொழிலும்
என்றும் இடையில் இடமில்லை—ஒன்றித்
தெரியா அருள்மருதச் சம்பந்தா சேர்ந்து
பிரியாவா றெவ்வாறு பேசு.

(உரை) ஒன்றி நுகர்வது இவன் ஊணும் உறுதொழிலும் [ஆன்மா வினைப்போகத்தையும் செயலையும் கர்த்தாவைச் சேர்ந்தல்லது நுகர்வதில்லை]; என்றும் இடையில் இடமில்லை - [எக்காலத்தும் கர்த்தாவுக்கும் ஆன்மாவுக்கு மிடையில் நின்று பிறிதொன்று புசிப்பிக்குமென்பதற் கிடமில்லை]; ஒன்றித் தெரியா அருள் மருதச் சம்பந்தா - சர்வவியாபியா யிருக்கையிலேயும் தோன்றாத கிருபை பொருந்திய மருதநகர் வாழ் சம்பந்தமாமுனியே; சேர்ந்து பிரியாவாறு எவ்வாறு பேசு - தேவரீர் திருவடியைச் சேர்ந்து பிரியாமற் போகங்களைப் புசிக்கும் முறைமையைத் திருவுளம் பற்றவேண்டும்.

அவன் சர்வ வியாபியாகையினாலும் இவன் சுதந்தரஹீனனாகை யாலும் அவனே போகங்களைப் புசிப்பிக்கிறவனென்பது கருத்து.

உ - ம்: **திருவருட்பயனி**லே [95], 'அவனையகன் றெங் கின்றா மாங்கவனு மெங்கு, மிவனையொழிந் துண்டாத லில்' என்றும், **சிவஞானபோத**த்தில் [xi, 1], 'ஈண்டிவ்வான்மாக்கள் அவனே யின்றியமைந் தொன்றையும் விஷயியாவாகலால் `அவனும் அவற்றது விஷயத்தை யுணரு' மென்றும், **உண்மைநெறிவிளக்க**த்தில் [6], பாதகங்கள்...யிதுவே' என்றும் வருவன கண்டுகொள்க. கஉ

13. அருளால் உணர்வார்க் ககலாத செம்மைப்
பொருளாகி நிற்கும் பொருந்தித்—தெருளா
வினாவெண்பா உண்மை வினவாரேல் ஊமன்
கனாவின்பால் எய்துவிக்கும் காண்.

(உரை) அருளால் உணர்வார்க்கு அகலாத செம்மைப் பொரு ளாகி நிற்கும் பொருந்தி - ஆசாரியர் அநுக்கிரகம்பெற்ற ஞானவான் களுக்கு விட்டு நீங்கி மலைவு வாராமல் செம்மைப் பொருளாகவே பொருந்தி நிற்கும்; தெருளா வினாவெண்பா உண்மை வினவாரேல் ஊமன் கனாவின்பால் எய்துவிக்கும் காண் - அறியத்தக்கதாக வினா வெண்பாவின் உண்மையை வினவி யறியாதவர் ஊமன் கனவிலே பால் குடித்தது போல.

ஒன்றுந் தெரியாதென்பது கருத்து.* கங

வினாவெண்பா உரை முற்றும்

திருச்சிற்றம்பலம்

[**உரைத்தொடக்கத்தில் காணப்படும் வரலாறு**:—இந்நூலுக்கு வரலாறு பரிபூர்ணகர்த்தாவா யிருக்கிற ஸ்ரீகண்டபரமேசுவரன் அரு

---

*இராசாங்கத்துக் கையெழுத்துநூல் நிலயப் பிரதியில் 'வினா வெண்பாவுரை முற்றும்' என்று நூலை முடித்தபின் 'பால்குடித்ததுக் கொக்குமென்றது ஞான மிகுதியுடையார்க்குச் சத்தியமாகவே தோன்று மென்றும் அல்லாதபேர் எத்தனை சாத்திரம் படித்தாலும் வினாவெண்பா பாராதவனுக்கு ஊமன் கனாவிலே பால்குடித்தது" என்றொரு வாக்கியம் எழுதப்பட்டுளது.

ளிச்செய்த சிவாகமத்திலே ஞானகாண்டமாயிருக்கிறதை நந்திகேசுர சுவாமிக்குக் கடாட்சித்தருள, நந்திகேசுர சுவாமி சனற்குமாரபகவானுக்குக் கடாட்சித்தருள, சனற்குமாரபகவான் சத்தியஞான தரிசனிகளுக்குக் கடாட்சித்தருள, சத்தியஞான தரிசனிகள் பரஞ்சோதி மாமுனிகளுக்குக் கடாட்சித்தருள, பரஞ்சோதிமாமுனிகள் மெய்கண்டதேவநாயனுர்க்கு அனுக்கிரகம்பண்ண, மெய்கண்டதேவநாயனுர் அருணந்திதேவர்க்குக் கடாட்சித்தருள, அருணந்திதேவர் மறைஞானசம்பந்தமாமுனிக்கருள, மறைஞானசம்பந்தமாமுனி யனுக்கிரகம் பெற்ற கொற்றங்குடி முதலியார் அந்த உபதேசத்தைச் **சங்கற்பநிராகரண**மென்று எட்டு வாதிகளை வைத்து மறுத்து அந்த அர்த்தம் விளங்கச் **சிவப்பிரகாச**மென்று திருநாமமுஞ் சாத்தி வழிநூலாக அனுக்கிரகம் பண்ணி, அந்தச் சிவப்பிரகாசத்தின் சாரம் விளங்கப் பதின்மூன்று வெண்பாவாக விஞவினதென அறிக. இந்நூலுக்கு வியாக்கியை செய்யவேண்டி மெய்கண்ட சந்ததியில் திருவாவடுதுறை நமச்சிவாய அய்யர் ஆசாரியமரபில் வேலப்பபண்டாரம் அனுக்கிரகம் பெற்ற நமச்சிவாய வேலப்ப பண்டாரம் அனுக்கிரகித்த உபதேசத்தை முன்னுள்ள ஞாதாக்கள் இந்நூலுக்கு விருத்திபண்ணுமையாலே அசௗ௲ பிங்களஞு வைகாசிமீ பவுரணையில் பண்ணினதென்று அறிக.

இவ்வரலாறும் இப்பதிப்புக்கு மூலமாயுள்ள உரையும் திருநெல்வேலி திரு. M. P. S. துரைசாமி முதலியாரவர்கள் அனுப்பிவைத்த பிரதியிற் காணப்படுவன. சென்னைச் சிவஞானபோத யந்த்ரசாலையில் அச்சிட்ட பிரதியும் இராசாங்கக் கையெழுத்துநூல் நிலயத்துள்ள பிரதியும் ஒப்புநோக்கப் பயன்பட்டன. இறுதிப் பிரதியில் சகாத்தம் 1600 எனக் காலம் குறிக்கப்பட்டுளது. திருநெல்வேலிப் பிரதி குறித்தது கொல்லமாண்டு. சகாத்தம் 1600-க்கு நேரானது கி. பி. 1677. கொல்லமாண்டு 840-க்கு நேரானது கி. பி. 1665. எனினும் இரண்டு பிரதிகளிலும் பிங்கல வருஷமென்றே எழுதப்பட்டிருப்பதால், அதற்கு நேரான கி. பி. 1677-ஐயே உரையின் காலமாகக் கொள்ள வேண்டும். —S. **அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை.**]

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உமாபதி சிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

போற்றிப்பஃறொடை மூலமும் பழைய உரையும்

பஃறொடை வெண்பா

பூமன்னு நான்முகத்தோன் புத்தேளிர் ஆங்கவர்கோன்
மாமன்னு சோதி மணிமார்பன்—நாமன்னும்
வேதம்வே தாந்தம் விளக்குஞ்செய் விந்துவுடன்
நாதம்நா தாந்தம் நடுவேதம்—போதத்தால்
ஆமளவும் தேட அளவிறந்த அப்பாலைச்
சேம ஒளிஎவருந் தேறும்வகை—மாமணிசூழ்
மன்றுள் நிறைந்து பிறவி வழக்கறுக்க
நின்ற நிருத்த நிலைபோற்றி—குன்றாத

1—4. பூமன்னும் - நிருத்தநிலைபோற்றி.

(உரை) பொற்றாமரைப் பூவில் நிலைபெற்று நான்கு முகத்தோடெழுந்தருளி யிருக்கின்ற பிரமனும், தேவர்களும், அவர்களுக்கு மன்னனாகிய தேவேந்திரனும், திருமகள் பொருந்திய மார்பில் மிகுந்த பிரகாசமுடைய கௌத்துவ மணி தரித்திருக்கிற விஷ்ணுவும், சகல பொருண்மையும் நாவிலிருந்து சொல்லுகிற வேதங்களும், வேதமுடிவான உபநிடதங்களும், சகல அறிவும் விளக்கஞ் செய்கிற விந்துவும், அதற்குள்ளொளியாகிய நாதமும் குடிலையும் தத்தம் இதயத்திற் றோன்றிய போதச்செயல்களால் ஆமளவுந் தேடவு மளவுபடாமல்

ரு பல்லுயிர்வெவ் வேறு படைத்தும் அவைகாத்தும்
எல்லை இளைப்பொழிய விட்டுவைத்துந்—தொல்லையுறும்
அந்தம் அடிநடுவென் றெண்ண அளவிறந்து
வந்த பெரிய வழிபோற்றி—முந்துற்ற
நெல்லுக் குமிதவிடு நீடுசெம்பிற் காளிதமுந்
தொல்லைக் கடல்தோன்றத் தோன்றவரும்—எல்லாம்
ஒருபுடை யொப்பாய்த்தான் உள்ளவா றுண்டாய்
அருவமாய் எவ்வுயிரும் ஆர்த்தே—உருவுடைய

அப்பாற்பட்டிருக்கிற பேரின்பவொளியாகிய பதி ஆன்மாக்களை இரக்ஷிக்க வேண்டுமென்கிற கிருபை ஜனித்து எவர்களும் பத்தியுடனே தரிசித்து மலமயக்கம் நீங்கித் தெளிந்து தேறும்படிக்கு மிகுந்த இரத்தின மணிகள் சூழ்ந்து விளங்காநின்ற அழகிய திருச்சிற்றம்பலத்துள் ஞானப்பிரகாசம் நிறைந்து தோன்ற நின்று ஆன்மாக்களுடைய பிறவித்தொடர்பறுக்கச் செய்யும் ஆநந்தநிருத்தநிலை எம்மை இரக்ஷிக்க.

4—6. குன்றாத - பெரியவழிபோற்றி.

(உரை) அநாதியாய் எண்ணிறந்த ஆன்மாக்கள் மோக்ஷமடைந்திருக்கவும் குறைவில்லாமல் நித்தியமாய் அளவிறந்திருக்கிற பெத்தான்மாக்களைக் கன்மத்துக்கீடான தேகங்களில் சராயுஜம் அண்டஜம் சுவேதஜம் உத்பீஜம் ஆகிய நால்வகை யோனிகளினும் மாறி மாறி வேறு வேறாகப் படைத்தும் அவ்வான்மாக்களுக்குள்ள அரிய வினைப்போகங்களை ஏறாமற் குறையாமற் கூட்டிப் புசிப்பித்தும் சர்வசங்கார காலத்தில் ஆன்மாக்கள் சகலாவத்தைப்பட்டுப் பிறந்து இறந்து அலைந்து திரிந்த இளைப்பு நீங்கும்படிக்குக் காரண கேவலாவத்தையில் ஒடுக்குவித்தும் அநாதியே தொடுத்து ஆதியாய்ச் சிருஷ்டித்துந் திதித்துஞ் சங்கரித்தும் அளவிறந்து ஆதி நடுவந்தமற்று வருகிற பெரிய கிருத்திய வழி எம்மை இரக்ஷிக்க.

6—13. முந்துற்ற - வினைபோற்றி.

(உரை) ஆன்மாக்கள் நித்தியமாயிருக்கச் சிருஷ்டிப்பட்டுந் திதிப்பட்டுஞ் சங்காரப்பட்டும் வருவானேனென்னில், அநாதியிலே மலத்திலே பந்திக்கப்பட்டிருக்கையினாலே மலம் நீங்கும்படிக்குக் கர்த்தா கிருபையினாலே செய்வித்ததாயிருக்கும். ஆனால் மலம் ஆன்மாக்களைப் பந்தித்த தெப்படியென்னில், முன்னேயுண்டான நெல்லுக்கு உமி

மாமணியை உள்ளடக்கும் மாநாகம் வன்னிதனைத்
தான்அடக்குங் காட்டத் தகுதியும்போல்—ஞானத்தின்
கண்ணை மறைத்த கடியதொழி லாணவத்தால்
எண்ணுஞ் செயல்மாண்ட எவ்வுயிர்க்கும்—உள்நாடிக்
கட்புலனாற் காணார்தம் கைக்கொடுத்த கோலேபோற்
பொற்புடைய மாயைப் புணர்ப்பின்கண்—முற்பால்
தனுகரண மும்புவன முந்தந் தவற்றால்
மனமுதலால் வந்தவிகா ரத்தால்—வினையிரண்டுங்
காட்டி அதனாற் பிறப்பாக்கிக் கைக்கொண்டும்
மீட்டறிவு காட்டும் வினைபோற்றி—நாட்டுகின்ற

தவிடு முளை முற்பிற்பாடில்லாமல் அநாதியிலே கூடத்தோன்றினதா யிருக்கும். இதில் ஆணவமலம் ஆன்மாவின் அறிவை மறைத்த தெப்படியென்னில், செம்பினுடைய நிறத்தைக் காளிதங் கூட உதித்து மறைத்தது போன்றிருக்கும். கர்த்தாவினுடைய வியாபகத்திலே ஆன்மாக்கள் நிறைந்திருக்கவும் ஆணவமலம் உயிரை மறைத்தது எப்படியென்னில், பழமையாகிய கடல் வியாபகத்திலே நிறைந்திருக்கிற தண்ணீரை உப்புக் கலந்து பிடித்திருப்பது போன்றிருக்கும். இப்படியெல்லாம் வெவ்வேறாய் ஒருபுடை யொப்பாகக் கர்த்தா உள்ளவன்றே யுண்டாய் அருவமாய் மூவகையான்மாக்களையும் ஆணவமலம் பிடித்து உருவையுடைய மகத்தான மாணிக்கமணியை நஞ்சுவாய்க்குளடக்கின மகத்தாகிய சர்ப்பம் போலவும் பச்சையாய் முளைத்து விறகாகுமட்டும் அக்கினியைத் தெரியாமல் மறைத்து வைத்திருந்த காஷ்டம் போலவும் ஆன்மாவினுடைய ஞானக் கண்ணை மறைத்த கடுந்தொழிலையுடைய ஆணவமலத்தினாலே அறிவுஞ் செயலும் இறந்த சகல உயிர்களுக்குங் கர்த்தா கிருபையினாலே நன்றாய் அவர்களிச்சையை நாடிப்பார்த்துக் கட்புலனாற்காணாத பிறவியந்தகர்க்குஉரிமையுள்ளவர்கள் இச்சித்தபடிக் குக் கோலைக் கொடுத்து இச்சித்த இடங்களிலே கொண்டுபோய் விடுகிறதுபோலப் பொலிவினையுடைய மாயையின் காரியமான தனுகரண புவன போகங்களையும் முன்னே யுண்டாக்கிக்கொடுத்து இச்சித்த புவனங்களிலே இச்சித்த வினைப்போகங்களையுங் கூட்டிமுடித்துப் புசிப்பிக்கையினும் அந்த ஆணவமல மயக்கத்தாற் கர்த்தாவுபகாரத்தை மறந்து நாமென்கிற அந்தக்கரண விகார ஹிதாஹிதமுண்டாகை

எப்பிறப்பும் முற்செய் இருவினையால் நிச்சயித்துப்
பொற்புடைய தந்தைதாய் போகத்துட்—கர்ப்பமாய்ப்
கரு புல்விற் பனிபோற் புகுந்திவலைக் குட்படுங்கால்
எல்லைப் படாஉதரத் தீண்டியதீப்—பல்வகையால்
அங்கே கிடந்த அநாதியுயிர் தம்பசியால்
எங்கேனு மாக எடுக்குமென—வெங்கும்பிக்
காயக் கருக்குழியிற் காத்திருந்துங் காமியத்துக்
கேயக்கை கால்முதலாய் எவ்வுறுப்பும்—ஆசறவே
செய்து திருத்திப்பின் பியோகிருத்தி முன்புக்க
வையவழி யேகொண் டணைகின்ற—பொய்யாத
வல்லபமே போற்றியம் மாயக்கால் தான்மறைப்ப
நல்ல அறிவொழிந்து நன்குதீ—தொல்லையுறு

யாற் புண்ணிய பாவமிரண்டும் உண்டாம்படி காட்டி அந்தப் புண்ணிய பாவத்தினுற் பிறக்கும் பிறவியுண்டாக்கி அதனுற் செய்யு மிருவினைகளையும் ஏற்றுக்கொண்டு மீண்டும் அந்த வினைப்போகங்களைப் புசிப்பதற்குக் கலாதிஞானங்களையுங் காட்டுங் கிருபைத்தொழில் எம்மை இரக்ஷிக்க.

13—19. காட்டுகின்ற - வல்லபமேபோற்றி.

(உரை) கர்த்தா ஆன்மாக்களுக்கு வினைப்போகங்களைப் புசிப்பிக்கிறதற்குத் தேகங்களைக்கூட்டுகிற முறைமை சொல்லுமிடத்து முன்பு ஆகமங்களிலே சொல்லப்பட்ட எண்பத்துநான்கு நூறுயிரம் யோனிபேதப் பிறப்பின் வகையெல்லாம் முன்செய்த இருவினைக்கீடாக உண்டாம்படி திருவுள்ளத்திலே நிச்சயித்துப் பல பிரகாரம் வெவ்வேறு தேகபேதங்களை யுண்டாக்குவதுமல்லாமல் மானுடதேக முண்டாக்குவதெப்படியென்னின், அழகுபொருந்திய தந்தையுந் தாயுங் காமவிகாரம் தீரும்படிக்குச் சையோகபோகஞ் செய்யுங் காலத்து அவர்களுக்குப் பிள்ளைப்பேறு உண்டு இல்லையென்பதும் அறிந்து தாயினுடைய கருப்பத்தில் தந்தை புல்லினுனியிற் றங்கிய பனித்திவலைபோன்ற விந்துவை விடும்போது அதற்குள்உயிரையடக்கி உட்கருப்பாசயத்திற் சுரோணிதத்துடனே கலப்பித்து இருத்தி அந்த விந்து தாய் வயிற்றில் அளவற்றிருக்கின்ற உதராக்கினியினல் எரிசுவற்றுமலும் பலவகையாகிய அந்த வயிற்றுக்குட் கிடந்த அநாதி யுயிர்களாகிய புழுக்கள் தங்கள்

உ0 அக்காலந் தன்னிற் பசியையறி வித்தழுவித்
துக்காவி சோரத்தாய் உள்நடுங்கி—மிக்கோங்குஞ்
சிந்தை உருக முலையுருகுந் தீஞ்சுவைப்பால்
வந்துமடுப் பக்கண்டு வாழ்ந்திருப்பப்—பந்தித்த
பாசப் பெருங்கயிற்ரற் பல்லுயிரும் பாலிக்க
நேசத்தை வைத்த நெறிபோற்றி—ஆசற்ற

பசியினாலே அந்த விந்துவை விரைவிலே யெடுத்துப் புசியாமலும் வெய்ய கும்பிகரகம்போன்ற காயக்கருக்குழியிற் காத்திருந்து வினைக் கீடான கை கால் முதலாகிய சகல உறுப்புங் குற்றமறச் செய்து அழகு பொருந்தத் திருத்திப் பின்பு அத்தேகத்தை யெடுத்து நேரே யோகத்தி லிருத்தித் திரிகால வர்த்தமானங்களையும் அறியும்படிக்கு உணர்வையுங் கொடுத்துப் பத்துமாத வரைக்கும் புசிப்புங் கொடுத்துப் பின்பு பூமியிலே பிறக்கும்போது இரண்டுகையுஞ் சிரசிலே குவித்த பாவனையாய்த் தலைகீழாய் வரும்படி செய்து முன் புகுந்த சிறுவழியைப் பெருவழியாக்கி அவ்வுயிர் துன்புற்று இறவாமல் உயிருக்குயிராய் அணைத்திருந்து வெளியிலே யிழுத்துக்கொண்டு வருகிற மெய்ம்மையாகிய வல்லபம் எம்மை இரக்ஷிக்க.

19—22. அம்மாயக்கால் - நெறிபோற்றி.

(உரை) தாய்வயிற்றை விட்டுப் பூமியிலே பிள்ளை பிறந்தவுடனே சரீரத்துக்குக் காரணமான மாயை சண்டமாருதம்போல் அலைத்து மயக்க, முன் கருப்பத்தினிருக்கும்போது இப்பிறவித்துன்பத்தை நீக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று அவ்விடத்திலே நினைத்திருந்த நல்ல நினைவையும் மறந்து உயிர் தேக மயமாய் நல்வினைதீவினைத் துன்பத் தொடர்ச்சியாற் பகுத்தறிவில்லாமல் அக்காலத்தில் உயிர் புசிப்பிச்சையுற் றிருப்பதை யறிந்து பசிதெரியும்படி அறிவித்துக் கதறியழும்படி செய்வித்துப் பிள்ளை யழுவதுகண்டு உடனே பெறும்போதுற்ற வருத்தத்தையுந் தாயானவள் மறந்து உட்கி ஆவிசோரும்படி யுள்ளே நடுங்கி மிகுந்தோங்கிய அன்பினாலே அவள் சிந்தையிரங்கி யுருகப் பச்சுடம்பி லிருந்த இரத்தஞ் சிவப்பு மாறி வெண்ணிற அமுதமாய்க் கொங்கையில் வந்து சுரக்கிற அந்தத் தீஞ்சுவைப் பாலைப் பிள்ளை வாய்வைத்துக் குடித்து முகஞ்செழித்திருப்பது கண்டு தாய் மகிழ்ந்திருக்கும்படி செய்வித்து இப்படிப் பிள்ளையாசை யென்கிற பெருந்

பாலைப் பசும்பதத்தும் பாலனும் அப்பதத்தும்
நாளுக்கு நாட்சகல ஞானத்து—மூள்வித்துக்
கொண்டாள ஆளக் கருவிகொடுத் தொக்கநின்று
பண்டாரி யான படிபோற்றி—தண்டாத
௨௫ புன்புலால் போர்த்த புழுக்குரம்பை மாமனையில்
அன்புசேர் இன்றனகட் டைந்தாக்கி—முன்புள்ள
உண்மை நிலைமை ஒருகால் அகலாது
திண்மை மலத்தாற் சிறையாக்கிக்—கண்மறைத்து
மூலஅருங் கட்டில்உயிர் மூடமாய் உட்கிடப்பக்
கால நியதி யதுகாட்டி—மேலோங்கு
முந்திவியன் கட்டில்உயிர் சேர்த்துக் கலைவித்தை
யந்த அராக மவைமுன்பு—தந்த
தொழிலறி விச்சை துணையாக மானின்
எழிலுடைய முக்குணமும் எய்தி—மருளோடு

கயிற்றாற் கட்டிச் சகலவுயிர்களுக்குங் குழந்தைகளை வளர்க்கும்படிக்கு ஆன்மாக்கள்தோறும் நேசத்தை வைத்தருளிய நெறி எம்மை இரக்ஷிக்க.

22—24. ஆசற்ற - படிபோற்றி.

(உரை) தாயன்பாயிருந்து இரக்ஷித்த கர்த்தா இப்படி ஜநித்து வரும் உயிர்களுக்குக் கருப்பத்தி லிருக்கிற பசும்பருவத்தும் பாலனு யிருக்கிற அந்தப்பருவத்தும் நாளுக்குநாள் பரிணமித்து வளரும் பால குமார விருத்தப்பருவத்துஞ் சகலாவத்தைப் படுத்திப் பருவத்துக் கேதுவான கலாதிஞானத்தைக் கொடுத்துச் செயலற்ற உயிர்கள் வாங் கிக்கொள்ள ஆள்வதற்கேற்ற முப்பத்தாறுவகைக் கருவிகளையுங் கொடுத்து உயிர்க்குயிராய் இமைப்பொழுதும் நீங்காமல் நின்று பண் டாரியாய் உயிர்க்கு ஏவல் செய்யும் கிருபை எம்மை இரக்ஷிக்க.

24—35. தண்டாத - அறம்போற்றி.

(உரை) கர்த்தா பண்டாரிபோல நின்று தத்துவங்களைக் கூட்டிக் இரக்ஷிக்கும்படி எப்படியென்னில், நீங்காமற் புன்புலால் நாறுந் தோல் போர்த்த புழுக்கூடான சரீரமாகிய பெரியமனைக்குள் கிருபையி னாலே துரியாதீதந் துரியஞ் சுழுத்தி சொப்பனம் சாக்கிரமென்னும் பெயரையுடைய ஐந்து கட்டாக்கி, ஆன்மாவுக்கு அநாதியிலே பொருந்

மன்னும் இதயத்திற் சித்தத்தாற் கண்டபொருள்
இன்ன பொருளென் றியம்பவொண்ணா-அந்நிலைபோய்க்
கண்டவியன் கட்டிற் கருவிகளீ ரைந்தொழியக்
கொண்டுநிய மித்தற்றை நாட்கொடுப்பப்—பண்டை
இருவினையால் முன்புள்ள இன்பத்துன் பங்கள்
மருவும்வகை அங்கே மருவி—உருவுடனின்
றோங்கு நுதலாய ஓலக்க மண்டபத்திற்
போங்கருவி யெல்லாம் புகுந்தீண்டி—நீங்காத
முன்னை மலத்திருளுள் மூடா வகையகத்துட்
டுன்னும்இருள் நீக்குஞ் சுடரேபோல்—அந்நிலையே
சூக்கஞ் சுடருருவிற் பெய்து தொழிற்குரிய
ராக்கிப் பணித்த அறம்போற்றி—வேட்கைமிகும்

தின உண்மை நிலைமையான ஆணவமல மறைப்புச் சற்றும் நீங்காமல் திண்மையாய் உயிரைச் சிறைப்படுத்தி நிற்கும் மூலாதாரமாகிய வீட்டில் அதீதப்பட்டு உயிர் மூடமாய் உட்கிடப்ப அவ்விடத்தில் இளைப்பாறுமட்டுங் காலத்தை நியதியினால் நிறுத்தி, அப்பால் மேலே ஓங்கியிருக்குந் துரியமான நாபித்தான வீட்டில் உயிரைப் பிராணவாயுவுடனே கூடச்சேர்த்து அவ்விடத்திலே கலை வித்தை இராகத்தினால் முன்னே ஆன்மாவினுடைய தொழில் அறிவு இச்சை மூன்றையும் எழுப்பி அதற்குத் துணையாகப் பிரகிருதிமாயையி லுண்டான அழகு பொருந்திய சாத்துவிக ராசத தாமத மென்னும் முக்குணங்களையுஞ் சேர்த்து, அப்பால் மேலே சுழுத்தி வீடாகிய இருதயத்தானத்திற் சித்தக்கருவியுடனே கூட்டி, அவ்விடத்திற் சித்தத்தாற் கண்ட பொருள் இன்னபொருளென் றறியாமல் மயங்கி நின்ற உயிரைச் சொப்பனவீடாகிய கண்டத்தானத்திற் சேர்த்து அவ்விடத்திலே சத்தாதியைந்தும் வசனாதியைந்தும் அந்தக்கரணங்கள் நான்கும் வாயுக்கள் பத்தும் புருடனுமான இருபத்தைந்து கருவியுங் கூட்டி முன்னே செய்த இருவினைக்கீடாக முன் சாக்கிரத்திலே இன்ப துன்பத்தைப் புசிப்பித்த முறைமைபோலச் சொப்பனத்திலு மிருவினைப் போக முண்டானதுமறிந்து சுத்ததத்துவங்களினாற் பிரேரித்துப் புசிப்பித்து, பின்பு அதற்கு மேலாய தூலதேகத்தின்கண் வளர்ந்து நிற்கிற சாக்கிர வீடென்னும் நுதற்றானமாகிய ஓலக்கமண்டபத்

உண்டிப் பொருட்டால் ஒருகால் அவியாது
மண்டிஎரி யும்பெருந்தீ மாற்றுதற்குத்—திண்டிறல்சேர்
வல்லார்கள் வல்ல வகையாற் றொழில்புரித
லெல்லாம் உடனே ஒருங்கிசைந்து—சொல்காலே
முட்டாமற் செய்வினைக்கு முற்செய்வினைக் குஞ்செலவு
பட்டோலை தீட்டும் படிபோற்றி—நட்டோங்கும்

தின்முன் கேவலாவத்தைக்குக் கூடாமல் நின்ற பூதங்களைந்தும் புருடதத்துவ நீங்கலாக நின்ற வித்தியாதத்துவ மாறுஞ் சிவதத்துவ மைந்தும் ஆகப் பதினாறும் முன் சாக்கிரத்தி லிருந்த ஞானேந்திரிய மைந்துங் கன்மேந்திரிய மைந்துஞ் சொப்பனத்திலிருந்து வந்த இருபத்தைந்து கருவியும் மற்றப் புறக்கருவிகள் நாற்பத்தைந்தும் ஆகத் தொண்ணூற்றாறு கருவிகளையும் பொருத்தி ஜீவிக்கும்படி செய்வித்து, முன்னே விட்டு நீங்காமல் ஐந்தவத்தையினும் மறைந்து நின்ற ஆணவ மல இருள் கூடாதபடி மனையிலே நெருங்கியிராநின்ற இருளை நீக்கும் விளக்கைப்போலச் சூக்குமாதி வாக்குடனே கூடிப் பிரகாசித்து நிற்குஞ் சகலாவத்தையில் உயிரை நிறுத்திக் கன்மத்துக் கேதுவான சத்தாதி விடயங்களைக் காட்டி ஆன்மாக்கள் யானெனதென்று கர்ஜித்து நின்றவர்கள் வெவ்வேறு தொழிற்குரியராம்படி செய்விக்குஞ் சிவ தருமம் எம்மை இரக்ஷிக்க.

35—38. வேட்கைமிகும் - படிபோற்றி.

(உரை) கர்த்தா சகலாவத்தையிற் கருவிகூட்டி முடிக்கும் உபகாரத்தை மறந்து ஆன்மாக்கள் பிரபஞ்ச ஆசை மிகுந்து புசிப்புநிமித்தம் ஒருகணநேரமாகிலுங் கெடாமல் வயிற்றிலே மண்டி யெரிந்துகொண்டிருக்கிற வடவாமுகாக்கினிபோன்ற பசியைத் தணிக்கும் பொருட்டுத் திண்ணி● ஆங்காரப் பலன்களால் அவரவர் வல்லமைக்கேற்ற தொழில்கள் செய்யுமிடத்து அவர்களுக்குத் தோன்றாமல் உடனிகழ்ச்சியான ஒருமைப்பாடாய்க் கூடி நின்று அவரவர் நினைவின்படி செய்வித்துக் கொடுத்து ஆன்மாக்கள் யானெனதென்று இடையறாது செய்யும் வினைமிகுதியான ஆகாமியத்துக்கும் முன்செய்த ஆறத்துவாவிலுங் கட்டுப்பட்டிருக்கிற சஞ்சிதத்துக்கும் அதிலே பாகப்பட்டுப் புசிப்புக்கு வந்த பிராரத்துவச் செலவுக்கும் அவரவர் கணக்கப்பிள்ளையாயிருந்து பட்டோலை யெழுதி யொப்பிக்குங் கருணை இரக்ஷிக்க.

இந்நிலைமை மானுடருக் கேயன்றி எண்ணிலா
மன்னுயிர்க்கும் இந்த வழக்கேயாய்—முன்னுடைய
நாள்நாள் வரையில் உடல்பிரித்து நல்வினைக்கண்
வாணாளின் மாலாய் அயனாகி—நீள்நாகர்
வானாடர் கோமுதலாய் வந்த பெரும்பதத்து
நானா விதத்தால் நலம்பெறுநாள்—தான்மாள
வெற்றிக் கடுந்தூதர் வேகத் துடன்வந்து
பற்றித்தம் வெங்கோவின் பாற்காட்ட—இற்றைக்கும்
இல்லையோ பாவி பிறவாமை என்றெடுத்து
நல்லதோர் இன்சொல் நடுவாகச்—சொல்லிஇவர்
செய்திக்குத் தக்க செயலுறுத்து வீரென்று
வெய்துற் றுரைக்க விடைகொண்டு—மையல்தருஞ்

38—53. நட்டோங்கும் - மறம்போற்றி.

(உரை) கர்த்தா ஆன்மாக்கள்செய்த இருவினைக்குங் கணக்கெழுதினபடிக்குப் புண்ணியபாவத்துக்குள்ள பலன்களைக் கூட்டுகிறது எப்படியென்னில், பொருந்தி மிகுந்த இருவினைமுறைமை பூமியிலுள்ள மானுடருக்கே யல்லாமலும் எண்ணில்லாத தனுக்களிலே பொருந்தியிருக்கிற பல உயிர்களுக்கும் இந்த முறைமையாக வினைகளை நிச்சயித்தறிந்து முன் அமைத்த ஆயுள் முடிவில் உடல்களைப் பிரித்து நல்வினை பாகப்பட்ட உயிர்களையெல்லாம் பூதசரீரமான திவ்ய சரீரத்துடனே காலநீட்டிப்பாய் வாழ்ந்திருக்கும்படிக்கு விஷ்ணுவுலகத்தில் விஷ்ணு ரூபமாயும் பிரமலோகத்திற் பிரமரூபமாயுந் தேவலோகத்தில் தேவேந்திரரூபமாயுந் தேவர்களாயும் வந்த பெரிய பதப்பிராப்திகளிலே நானாவிதமான போகங்கள் புசித்திருக்கும்படி செய்வித்தும், பூமியிலே இராஜ ஐசுவரியத்துடனே வாழும்படி செய்வித்து மிருக்கும் நாராயண(?)புண்ணிய கன்மபலன் புசித்து முடிந்து பாவகன்மபலன் புசிக்கும் நாள் அடுத்தவுடனே அங்கங்கு வாழ்ந்திருந்த உயிர்கள் அந்தந்தத் தேகத்தை விட்டு மாளும்படிக்குக் கர்த்தாவினுடைய ஆக்கினையினாலே வெற்றி பொருந்திய யமதூதர்கள் வேகத்துடனே வந்து பாசத்தினாற் கட்டிப் பிடித்துக்கொண்டுபோய்த் தங்கள் யஜமானாகிய தருமராஜாவின் முன்புவிடத் தருமராஜர் வந்து ஆன்மாக்களைப் பார்த்து இரங்கி, 'பாவிகாள்! உங்களுக்கு இற்றைவரைக் குள்ளாகப் பிறவாநெறி பெற

சரு செக்கி னிடைத்திரித்துந் தீவாயி லிட்டெரித்துந்
தக்கநெருப் புத்தூண் டழுவுவித்தும்—மிக்கோங்கு
நாராசங் காய்ச்சிச் செவிமடுத்தும் நாஅரிந்தும்
ஈரா உன் ஊனைத்தின் என்றடித்தும்—போமால்
அங்காழ் நரகத் தழுத்துவித்தும் பின்னுந்தம்
வெங்கோபம் மாறாத வேட்கையராய்—இங்கொருநாள்
எண்ணிமுதற் காணாத இன்னற் கடுநரகம்
பன்னெடுநாட் செல்லும் பணிகொண்டு—முன்நாடிக்
கண்டு கடன்கழித்தல் காரியமாம் என்றெண்ணிக்
கொண்டுவரு நோயின் குறிப்பறிவார்—மண்டெரியிற்
ருo காய்ச்சிச் சுடவறுக்கக் கண்ணூரிக்க நன்னிதியம்
ஈய்த்துத்தாய் தந்தைதமர் இன்புறுதல்—வாய்த்தநெறி

வேண்டுமென்று கர்த்தாவை விரும்பும் அறிவு பிறக்கவில்லையோ' என்று நல்ல இன்சொல்லாக நடுவுநிலைமையாய்ப் பேசிப் பின்பு அவர்கள் செய்த பாவத்துக்கேற்ற செயல்களைச் செய்யுமென்று கோபத்துடனே கிங்கரர்களைப் பார்த்துச் சொல்ல, விடைபெற்றுப் பூதசரீரமான யாதனா சரீரத்திலே உயிரை நிறுத்தித் துன்பமுறும்படிக்குச் செக்கிலேயிட் டாட்டியும், தீவாயிலிட் டெரித்தும், பெரிய நெருப்புத் தூணைத் தழுவிக் கிடக்கும்படிசெய்தும், மிகுந்து நீண்டிருக்கிற நாராசங்களைக் காய்ச்சிச் செவியிலே செலுத்தியும், நாக்கைக் கருவிகொண் டறுத்தும், அவரவர் ஊனை அவரவர் தின்னும்படிக்கு அரிந்துகொடுத்து அடித்தும், போராதபடி ஆழ்ந்த நரகங்களிலே அழுத்துவித்தும், பின்னுந் தங்களுடைய கடுங்கோப மாறாத இச்சையுடையராய் அவற்றிலே ஒருநாள்போல் துன்பத்தைக் கொடாநின்ற கொடிய நரகங்களிலே பலநெடுநாள் செல்லுமட்டும் இயமகிங்கரர்கள் பணிசெய்யக் காருண்ணிய வடிவாகிய கர்த்தா சிற்றுயிர்களை யமகிங்கரர்களிடத்திலே காட்டிக்கொடுத்து அவர்கள் துக்கப்படுகிறதைப் பார்த்திருப்பானேனென்னில், உலகத்திலே தந்தை தாயான பேர்கள் பிள்ளையினுடைய நோய் மிகுதியை உள்ளே நாடியறிந்து நோய்தீரும்படிக்கு அதற்கேற்ற முறைமை செய்வது கடனென்று நினைந்து பிள்ளையை நோயறிந்து மருந்துகொடுத்துத் தீர்க்கும் வைத்தியத்தொழில் செய்கிறவனிடத்திலே ஒப்புவித்து, அவன் இருப்பு நாராசங் காய்ச்சிச் சுடவும்,

ஓடியதே ரின்கீழ் உயிர்போன கன்றுமேல
நீடுபெரும் பாவம்இன் றே நீங்குமென — நாடித்தன்
மைந்தனையும் ஊர்ந்தோன் வழக்கே வழக்காக
நஞ்சனைய சிந்தை நமன்தூதர் — வெஞ்சினத்தால்
அல்ல லுறுத்தும் அருநரகங் கண்டுநிற்க
வல்ல கருணை மறம்போற்றி — பல்லுயிர்க்கும்
இன்ன வகையால் இருவினைக்கண் நின்றருத்தி
முன்னைமுத லென்ன முதலில்லோன் — நல்வினைக்கண்
ருரு எல்லா உலகும் எடுப்புண் டெடுப்புண்டு
செல்காலம் பின்நரகஞ் சேராமே — நல்லநெறி

சத்திரமிட்டு அறுக்கவும், கண்படலத்தை உரிக்கவும், இப்படிப் பலகிரியையுஞ் செய்யப் பிள்ளை வருத்தப்பட்டாலும் நோய்தீர்ப்பதையறிந்து அந்த வைத்தியனுக்கு நல்ல திரவியமுதலான வெகுமானம் பண்ணிச் சந்தோஷத்துடனே அவர்கள் கண்டு நிற்பதுபோலவும், மனுச்சக்கிரவர்த்தியான சோழராஜா தான் அரிய தவம் பண்ணிப் பெற்ற அருமையான ஒரு மகன் திருவாரூர்த் தெருவழியே தேரேறிப் போம்பொழுது மாயமாகத் தேர்க்காலில் வீழ்ந்து இறந்த பசுவின் கன்றினிமித்தம் அந்தப் பாவந் தீரும்படிக்கு எத்தனைபேர்கள் மாறுபாடாய்த் தடுக்கவுங் கேளாமற் பிள்ளையைக் கன்று தங்கினபடிக்குத் தேர்க்காலிலே போட்டு நசுக்கிப் போடவேண்டு மென்று துணிந்து தேரிலே தாய்ப்பசுவை வைத்து ஊர்ந்து கொன்றது மகனையமன்பிடித்து வருத்தாதபடிக்குச் செய்த கிருபையே யாகையால் அந்த வழக்குப்போலவும், விடம்போன்ற சிந்தையையுடைய நமன் தூதர் மிகுந்த கோபத்துடனே பாவஞ்செய்த உயிர்களைக் கொடிய நரக வாதனைப் படுத்துவதைச் சகல உயிர்களுக்குந் தந்தையுந் தாயுமாயிருக்கிற சிவமுஞ் சத்தியும் மலநோய் தீர்ந்தாற் போதுமென்று சந்தோஷத்துடனே கண்டு நிற்கிற வல்லபமான கருணைமறம் எம்மை இரக்ஷிக்க.

53—59. பல்லுயிர்க்கும் - தரம்போற்றி.

(உரை) கர்த்தா இங்ஙனஞ் சொன்ன ஒன்பது வகையினாலும் இரக்ஷிக்கப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்குப் பெத்தகாலம் முடிவாகுமட்டும் இருவினைப் பலன்களை அவன் அவள் அது முன்னிலையாக நின்றருத்

எய்துவதோர் காலம்தன் அன்பரைக்கண் டின்புறுதல்
உய்யும் நெறிசிறிதே உண்டாக்கிப்—பையவே
மட்டாய் மலராய் வருநாளில் முன்னைநாள்
மொட்டாய் உருவாம் முறைபோலக்—கிட்டியதோர்
நல்ல பிறப்பிற் பிறப்பித்து நாடும்வினை
எல்லை யிரண்டும் இடையொப்பிற்—பல்பிறவி
அத்தமதி லன்றே அளவென்று பார்த்திருந்து
சத்தி பதிக்கும் தரம்போற்றி—முத்திதரு
கூ0 நன்னெறியின் ஞானகலர் நாடுமலம் ஒன்றினையும்
அந்நிலையே உள்நின் றறுத்தருளிப்—பின் அன்பு

தித் தனக்குமேல் ஒரு கர்த்தா இல்லாத சகல புவனகர்த்தாவாகிய சிவன் அந்த இருவினைகளுக்கு இருப்பிடமான மாயாவுலகங்களை எடுப்புண்டு எடுப்புண்டு மாறிமாறி வரும்படிக்கு ஆதியாய் அநாதிதொடுத்துச் சிருஷ்டித்துந் திதித்துஞ் சங்கரித்துந் திரோபவித்தும் அநுக்கிரகித்துந் தமது சத்தியினாலே பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்வித்தும் மலபரிபாகப்பட்டதை அறிந்து பின் நரகத்திற் செல்லும் பெத்தத்தை நீக்கி ஆன்மாக்களுக்கு முத்திக் காலத்தை ஏற்படுத்தவேண்டித் தனக்கு அன்பராகிய மெய்யடியார்களைக் கண்டவுடனே தன்னைக் கண்டதுபோல அந்த ஆன்மாக்கள் இன்புற்று அவர் ஏவின பணி விடைகேட் டுய்யும்படிக்குச் சிறிது நல்லவழியை யுண்டாக்கிக் காட்டி, அதின் நல்வழியே சிவபுண்ணியமானது புத்திபூர்வத்தினும் அபுத்திபூர்வத்தினும் உபாயச் சரிதையாதியிலும் உண்மைச் சரிதையாதியிலுமாகக் கிரமத்திலே செய்யப்படுத்தி, அந்தமட்டாய் மலரவிருக்கிற அரும்புப் பருவம் நீங்கிய வரும்பருவத்துக்கடுத்த முதனாள் மொட்டாயிருக்கிற மலர்போல் மலம் பரிபாகம் பிறந்த தன்மை சமீபத்திற் கண்டு ஒப்பற்ற நல்ல சிவசமயத்திற் பத்திமிகுந்த இடத்திலே பிறப்பித்து காட்டப்பட்ட இருவினையும் ஏககாலத்திலே இரண்டுந் தராசு நுனிபோலச் சமனான பருவத்திலே பலபிறவியும் அந்தமாம்படிக்குத் தமது தீவிரதரம்பொருந்தின அருட்சத்தியை அவ்வுயிர்களின் மலம் நீங்கும்படிக்குப் பதிக்குந் தரம் எம்மை இரக்ஷிக்க.

59—71. **முத்திதரும் - குணம்போற்றி.**

(உரை) இருவினையொப்பு மலபரிபாகம் சத்திநிபாதம் பெற்ற பக்குவான்மாக்களுக்குக் கர்த்தா ஆசாரியமூர்த்தமாய் அநுக்கிரகம்

மேவா விளங்கும் பிரளயா கலருக்குத்
தேவாய் மலகன்மந் தீர்த்தருளிப்—பூவலயந்
தன்னின்று நீங்காச் சகலர்க் கவர்போல
முன்னின்று மும்மலந்தீர்த் தாட்கொள்கை—அன்னவனுக்
காதிகுண மாதலினால் ஆடுந் திருத்தொழிலுஞ்
சோதி மணிமிடற்றுச் சுந்தரமும்—பாதியாம்
பச்சை யிடமும் பவளத் திருச்சடைமேல்
வைச்ச நதியும் மதிக்கொழுந்தும்—அச்சமற
ஆடும் அரவும் அழகார் திருநுதல்மேல்
நீடுருவ வன்னி நெடுங்கண்ணும்—கேடிலயங்
கூட்டுந் தமருகமுங் கோல எரியகலும்
பூட்டரவக் கச்சும் புலியதளும்—வீட்டின்ப

பண்ணுகிற முறைமை எப்படியென்னில், முத்தியைக் கொடுக்கும் நல்வழியையுடைய விஞ்ஞானகலர்க்கு அவர்கள் பற்றியிருக்கிற ஆணவ மல மொன்றினையும் அவர்களறிவுக்குட் பேரறிவாய்ப் பிரகாசித்துத் தோன்றி நீக்கி அருள்வடிவாக்கி ஞேயத்திலழுந்தும்படி கடாக்ஷிப்பர். பின்பு பொருந்திவிளங்காநின்ற பிரளயாகலருக்குத் திருவுருக் காணும்படிக்கு மானும் மழுவுஞ் சதுர்ப்புஜமுங் காளகண்டமுந் திரிநேத்திரமுமுடைய திருமேனிகொண்டிருந்து அவர்களைப் பற்றியிருக்கிற ஆணவ மலங் கன்மமல மிரண்டையும் நீக்கி அருள்வடிவாக்கி ஞேயத்தி லழுந்தும்படி கடாக்ஷிப்பர். அசுத்தமாயையிற் றோன்றிய பூலோகத்தை விட்டுநீங்காமலிருக்கிற சகலருக்கு அவர்களைப்போல மானுடச்சட்டை சாத்தி, மானைக்காட்டி மானைப்பிடிப்பார்போல, முன்னின்று தரிசனை கொடுத்து, அவர்கள் பற்றியிருக்கிற ஆணவம் கன்மம் மாயையென்னும் மூன்று மலங்களையுந் தீக்ஷாக்கிரமங்களினாலே தீர்த்து அருள்வடிவாக்கி அடிமையாக்கிக்கொள்ளுதல் அந்தக் கர்த்தாவுக்கு ஆதிகாலத்திலே யுண்டான குணமாதலால், திருச்சிற்றம்பலத்தின்கண்ணே நின்றாடுகிற திருநடனத்தொழிலும், பிரகாசம் பொருந்திய நீலமணி போன்று இலங்குகிற காளகண்டமும், திருமேனியிற்பாதியாய்ப் பச்சை வடிவுகொண்டிலங்குஞ் சிவகாமிதங்கிய இடப்பாகமும், பவளக்கொடி படர்ந்து கிடப்பதுபோன்ற திருச்சடாபாரத்தின்மேல் தரித்திருக்கிற கங்கையும், பாலசந்திரப் பிரபையும், வெருவும்படிக்குப் படம் விரித்

வெள்ளத் தழுத்தி விடுந்தாளி னும்அடியா
ருள்ளத்தி னும்பிரியா ஒண்சிலம்பும்—கள்ளவினை
வென்று பிறப்பறுக்கச் சாத்தியவீ ரக்கழலும்
ஒன்றும்உருத் தோன்றாமல் உள்ளடக்கி—என்றும்
இறவாத இன்பத் தெமைஇருத்த வேண்டிப்
பிறவா முதல்வன் பிறந்து—நறவாருந்
தாருலா வும்புயத்துச் சம்பந்த நாதனென்று
பேரிலா நாதன்ஒரு பேர்புனைந்து—பாரோர்தம்
உண்டி உறக்கம் பயம்இன்பம் ஒத்தொழுகிக்
கொண்டு மகிழ்ந்த குணம்போற்றி—மிண்டாய

தாடுகிற சர்ப்பமும், அழகுமிகுந்த திருநுதல் நடுவில் மேல்நோக்கி நீண்டுகிடந்திலங்கும் அக்கினி நேத்திரமும், வலக்கையிற் பிடித்திருக்கிற கேடில்லாத லயத்துடனே முழங்குந் தமருகமும், அழகுபொருந்திய இடக்கையிற் பிடித்திருக்கிற அக்கினி குண்டமும், அரையிலே கட்டியிருக்கிற ஐந்தலையரவக் கச்சும், புள்ளிபொருந்திய புலித்தோலுடையும், பக்குவான்மாக்களை மோட்சமாகிய பேரின்பவெள்ளத் தழுத்துதற் கூன்றின பாதத்திலும் அடியாருள்ளத்திற் கலந்து இன்ப பூரணமாயிருக்கிற ஞானகுஞ்சித பாதத்தினும் பிரியாமற் றரித்திருக்கிற திருவருட்பிரகாசம்பொருந்திய சிலம்பும், உயிர்களைச் சோரத்தனமாய்க் களவுகொண்டு தன்வசப்படுத்துகிற முன்னை வினையை வென்று பிறவித்துன்பங்களை யறுப்பதற்கு மலவைரி நாமென்று முழந்தாளில் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற வீரகண்டாமணியும் இவைகளொன்றும் உருத்தோன்றாதபடி உள்ளேயடக்கி ஒளித்துக்கொண்டு, என்றும் முடிவில்லாத பேரின்ப மோக்ஷத்தில் எம்போல்வாரையும் உறுத்த வேண்டிப் பிறவாமுதல்வன் பிறந்து வந்தானென்று அதிசயமாய்ச் சொல்லும்படிக்குத் திருமேனிகொண்டு, தேன்பொருந்திய செங்கழுநீர்மாலையுலாவும் புயத்தையுடைய மறைஞானசம்பந்த நாதனென்று ஒருபெயருஞ் சுபாவத்திலில்லாத நாதன் ஒரு திருப்பெயருஞ் சாத்திக்கொண்டு பூமியிலுள்ளவர்களைப்போல உண்பதும் உறங்குவதும் அஞ்சுவதும் விடயபோகம் இன்பமுறுவதும் ஒத்தொழுகிக்கொண்டெழுந்தருளி மகிழ்ந்திருந்த குணம் எம்மை இரக்ஷிக்க.

ஆறு சமயப் பொருளும்அறி வித்தவற்றிற்
பேறின்மை எங்களுக்கே பேறாக்கித்—தேறாத
சித்தந் தெளியத் திருமேனி கொண்டுவரும்
அத்தகைமை தானே அமையாமல்—வித்தகமாஞ்
சைவ நெறியிற் சமய முதலாக
எய்தும் அபிடேகம் எய்துவித்துச்—செய்யதிருக்
கண்ணருளால் நோக்கிக் கடியபிறப் பாற்பட்ட
புண்ணும் இருவினையும் போய்அகல—வண்ணமலர்க்
கைத்தலத்தை வைத்தருளிக் கல்லாய நெஞ்சுருக்கி
மெய்த்தகைமை யெல்லாம் விரித்தோதி—ஒத்தொழுகு
சேண்ஆர் இருள்வடிவும் செங்கதிரோன் பால்நிற்பக்[ம்
காணா தொழியும் கணக்கேபோல்—ஆணவத்தின்
ஆதி குறையாமல் என்பால் அணுகாமல்
நீதி நிறுத்தும் நிலைபோற்றி—மேதக்கோர்

71—78. *மிண்டாய - நிலைபோற்றி.*

(உரை) *இப்படி மானுடரைப்போலத் திருமேனி கொண்டு ஆசாரியமூர்த்தமாய்ப் பெண்ணாகடத்தின்கண் எழுந்தருளியிருந்து, எங்களுக்கு அகங்காரம்பொருந்திய புறச்சமயப் பொருள்களெல்லாம் அறிவித்து, அதிலே ஒரு பிரயோஜனமுமில்லையென்று அறிகிறதிடமே பேறாகும்படி செய்வித்து, தேறாமலிருந்த சித்தந் தெளியும்படிக்குத் திருமேனி தரிசனை கொடுத்தருளிய அந்தத் தகைமையும் போகாமல் மேம்பாடாகிய மெய்கண்ட சந்தானச் சுத்தசைவநெறியில் விட்ட குறை யறிந்து சமய விசேட நிருவாணம் பொருந்தப்பட்ட அபிடேகமென்னு நான்கு வகைத் தீக்ஷையும் பண்ணி, சிவந்த தாமரைமலர் போன்ற திருக்கண்ணருளினாற் பார்த்து, துன்பப்பிறப்பினாற் பட்ட புண்ணுடம்புத் துன்பமும் இருவினைத்துன்பமும் உயிரைவிட்டு நீங்கும்படிக்கு அழகு பொருந்திய தாமரைமலர்போன்ற திருக்கைத்தலத்தைச் சிரசிலே வைத்தருளி, கற்போன் றிருந்த நெஞ்சை அக்கினியைச் சேர்ந்த மெழுகுபோல உருக்கி, திரிபதார்த்த மெய்த்தகைமைப் பொருள்களெல்லாம் விரித்தோதி யுபதேசித்து, ஒற்றுமையாக ஆகாயத்தை மறைத்த பூதவிருள்வடிவானது அந்த ஆகாயத்திற் சிவந்த சூரியன் உதயமானவுடனே பூதவிருட்பிரகாசமாய் மறைந்து*

செய்யுஞ் சரியை கிகழ்கிரியா யோகத்தால்
எய்துஞ்சீர் முத்திபதம் எய்துவித்து—மெய்யன்பாற்
அ௦ காணத் தகுவார்கள் கண்டால் தமைப்பின்பு
நாணத் தரும்ஞான நன்னெறியை—வீணே
எனக்குத் தரவேண்டி எல்லாப் பொருட்கும்
மனக்கும் மலரயன்மால் வானோர்—நினைப்பினுக்குந்
தூரம்போ லேயணிய சுந்தரத்தாள் என் தலைமேல்
ஆரும் படிதந் தருள்செய்த—பேராளன்
தந்தபொருள் ஏதென்னில் தான்வேறு நான்வேறாய்
வந்து புணரா வழக்காக்கி—முந்திஎன்றன் [குங்
உள்ளம்என் றும் நீங்கா தொளித்திருந்து தோன்றிநிற்
கள்ளம்இன்று காட்டும் கழல்போற்றி—வள்ளமையால்

நீங்க ஆகாயம் சூரியவொளி வடிவாகி நின்ற முறைமைபோல உப தேசித்த ஞானப்பிரகாசத்தைப் பற்றி மும்மலமும் நீங்கி ஆன்ம போதம் அருளி லடங்கச்செய்து, மலம்ஆன்மபோதத்தையும் பற்றாமல் தன்னுடைய அநாதி நித்தியமுங் கெடாமல் நீதியாக நிறுத்தின நிலைமை எம்மை இரக்ஷிக்க.

79—84. மேதக்கோர் - கழல்போற்றி.

(உரை) உலகப்பற்று அற மேம்பாட்டுடனே தாதமார்க்கஞ் சற்புத்திரமார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சன்மார்க்கமென்னும் நான்கு வழியினும் நின்று உண்மைச் சரிதைகிரியாயோகங்களை விதிதப்பாமல் அநுட்டித்துச் செய்த அடியார்களுக்குச் சிறப்பு மிகுந்த பதமுத்தியான சாலோக சாமீப சாரூபம் எய்தும்படி செய்வித்து அதனால் ஞானதாக முற்ற அடியார்கள் அநுக்கிரகத்தைப் பெற்று மெய்யன்பினாலே சிவரூபத்தில் ஆன்மதரிசனை பண்ணிச் சிவதரிசனத்தில் ஆன்மாவின் தன்னியல்பை யறிந்து பின்பு பெத்தமுத்தி இரண்டினும் உபகரித்து இரக்ஷிக்கிற கர்த்தாவினுடைய கருணையை மறந்து நாம் ஒரு முதலென்றிருந்தோமேயென்று லஜ்ஜைப்பட்டு நாணிப் பதைப்பற அருளினமூந்தி இரண்டற் றநுபவிக்குஞ் சிவாநுபவத்தைத் தடுமாறியானாலுஞ் சிவசிவாவென்று நினையாத எனக்கும் வீணே இரங்கி அநுக்கிரகம் பண்ணவேண்டி வேதாகமபுராண சாத்திரங்களிற் சொல்லப்பட்ட எல்லாப் பொருளுக்கும் மனத்துக்குந் தாமரைமலரி

அரு தன்னைத் தெரிவித்துத் தன்றாளி னுட்கிடந்த
என்னைத் தெரிவித்த எல்லையின்கண்—மின்னாரும்
வண்ணம் உருவம் மருவுங் குணமயக்கம்
எண்ணுங் கலைகாலம் எப்பொருளும்—முன்னமெனக்
கில்லாமை காட்டிப்பின் பெய்தியவா காட்டிஇனிச்
செல்லாமை காட்டுஞ் செயல்போற்றி—எல்லாம்போய்த்
தம்மைத் தெளிந்தாராய்த் தாமே பொருளாகி
எம்மைப் புறங்கூறி இன்புற்றுச்—செம்மை

னெழுந்தருளி யிருக்கும் பிரமா விஷ்ணு முதலாகிய தேவர்கள் நினைப்புக்குந் தெரியப்படாத தூரம்போல நின்றும் ஜடசித்துக்களிடத்தினும் அணித்தாய் நிறைந்திருக்கிற அழகு பொருந்திய சீர்பாத கமலத்தை அடியேன் சிரசின்மீதிருந்து பிரகாசிக்கும்படிக்கு வைத்துப் பெரிய மஹாதேவரென்னும் பெயரையுடைய மறைஞானசம்பந்த ஞானுசாரியர் எனக்கு அநுக்கிரகம் பண்ணிய பொருள் ஏதென்னில், தான்வேறு நான்வேருய் வந்து பொருந்தினதில்லை யென்னும் வழக்கை யறிவித்து, அநாதியே தொடுத்து உன்னிடத்திலே யொளித்திருந்து நீ நம்மைக் காணுதிருக்க நாம் என்றும் உன்னைக் கண்டு கொண்டிருந்தோ மென்கிற கள்ளத்தை இப்போது உயிர்க்குயிராய்ப் பிரகாசித்துநின் றறிவித்த பாதமானது எம்மை இரக்ஷிக்க.

84—97. வள்ளமையால் - செயல்போற்றி.

(உரை) வளப்பமிகுந்த கிருபையினுற் கர்த்தா தன்னைத் தெரிவித்துத் தன் பாததாமரையான திருவருளுக்குள்ளே பிரியாமல் என்றுங் கிடந்த என்னையுந் தெரிவித்த எல்லைக்கண் மின்போன்று தோன்றி யழிகிற வண்ணத்தையுடைய தேகமுந் தேகத்தைப் பொருந்தியகுணமயக்கங்களும் அறிவை விளக்கப்பட்ட கலைகால முதலாகிய தத்துவங்களும் முன்னில்லாத கேவலாவத்தையை முன்னே அறிவித்துப் பின்பு தேகமுதலிய கருவிகாணுதிகளுங் கூடின சகலாவத்தையையும் அறிவித்து இனி அருளை விட்டுத் தேகமுதலான கருவிகாணுதிகளிற் செல்லாத சுத்தாவத்தையையும் அறிவித்த செயல் எம்மை இரக்ஷிக்க.

87—95. எல்லாம் - போற்றிசைப்பேன் யான்.

(உரை) எல்லாத் தத்துவங்களையும் பொய்யென்று கண்டு நீங்கித் தம்மைத் தெளிந்தோமென்றும், நமக்கு மேலே வேறொரு பொரு

அவிகாரம் பேசும் அகம்பிரமக் காரர்
வெளியாம் இருளில் விடாதே—ஒளியாய்நீ
நின்ற நிலையே நிகழ்த்தி ஒருபொருள்வே
றின்றியமை யாமை எடுத்தோதி—ஒன்றாகச்
சாதித்துத் தம்மைச் சிவமாக்கி இப்பிறவிப்
பேதந் தனில்இன்பப் பேதமுறுப்—பாதகரோ
டேகமாய்ப் போகாமல் எவ்விடத்துங் காட்சிதந்து
போகமாம் பொற்றாளி னுட்புணர்த்தி—ஆதியுடன்
நிற்கூ அழியா நிலைஇதுவே என்றருளி
ஒக்க வியாபகந்தன் னுட்காட்டி—மிக்கோங்கும்
ஆநந்த மாக்கடலில் ஆரா அமுதளித்துத்
தான்வந்து செய்யுந் தகுதியினால்—ஊன்உயிர்தான்
முன்கண்ட காலத்தும் நீங்காத முன்னோனை
என்கொண்டு போற்றிசைப்பேன் யான்.

ளில்லையென்றும், சைவசித்தாந்திகளுடனே கூடலாகாது அவர் நமக்குப் புறம்பென்றும் பேசித் தன் இன்பத்தைத் தானே புசித்திருப்போமென்று மகிழ்ச்சியுற்றுச் செவ்விதான நிருவிகாரி நாமேயென்று பேசி அகமே பிரமமென்னும் வாதிகள் தன்னையு மறியாமல் தலைவனையு மறியாமல் மயங்கி நிற்கிற வெளிபோன்ற இருளில் என்னை விடாமல், ஞானசொரூப வொளி வடிவாய் இப்போது நீ நிற்கிற நிலையென்று நிகழ்த்தி, இதற்கு மேலே வேறொரு பொருளின்றியமையாமையும் எடுத்தோதி, ஆன்மாவைச் சிவத்துடனே ஒன்றாகும்படி சாதித்துத் தம்மைச் சிவமாக்கி இந்தப் பிறவிப்பேதமாகிய சரீரத்திலேதானே ஜீவன்முத்தித் தன்மையும் பரமுத்தித் தன்மையும் சரியாகக் கண்டு வெற்றின்பமான சிவபோகம் புசியாமல் சமவாதம் பேசி ஆன்மசத்தியுடனே கூடி இன்பம் புசிப்போமென்கிற பாதகரோடுங் கூடி ஏகமாய்ப் போகாமல் எனக்கு எவ்விடத்துங் குருலிங்க சங்கமமாய்க் காட்சிகொடுத்து, மேலான போகமுண்டாகிற திருவருட் பாதத்திற் பிரியாமல் உள்ளே யடங்கிக் கிடக்கும்படி பொருத்துவித்து, ஞேயத்தி லழுந்திநிற்கும் அழியாத சாயுச்சியநிலை இந்த அருணிலையென்று விகற்பந்தோன்றாமல் அநுக்கிரகித்து, தமது பரிபூரண வியாபகத்துள்ளே யானும் ஒக்க வியாபித்து நிற்குந் தன்மை

யுங் காட்டி, மிகுந்தோங்கி அளவுபடாமல் நிறைந்து நின்ற தமது பேரானந்தத் திருவருட் கடலில் விளைந்த ஆராத ஞேயவமுதத்தைப் புசித்துக் களித்திருக்கும்படி தாமே என்னைத் தேடிவந்து கொடுத்த பெருங்கருணைத் தகுதியினால் ஊனுயிர் தானே முதன்மையென்று நின்ற பெத்தகாலத்தும் அதற்கு முதன்மையுங் கொடுத்து நீங்காமல் நின்ற முன்னோனை எந்தவிதங்கொண்டு புகழ்ந்து போற்றுவேன் யான்.

போற்றி திருத்தில்லை போற்றிசிவ போகம் [யெங்கள்
போற்றியவன் மெய்ஞ்ஞானப் புண்ணியநூல்--போற்றி
வெம்பந்த வாழ்க்கைவிட வேறாய்வந் துண்ணின்ற
சம்பந்த மாமுனிபொற் றாள்.

(உரை) அழகிய தில்லை நகரம் எம்மை இரக்ஷிக்க; சிவபோகம் எம்மை இரக்ஷிக்க; அவனருளிச்செய்த மெய்ஞ்ஞான நூல் எம்மை இரக்ஷிக்க; எம் கொடிய பாசபந்தங்களுக்கு வேறாகி வந்து உள்ளே யெழுந்தருளியிருந்த சம்பந்தமாமுனியின் அழகிய பாதங்கள் எம்மை இரக்ஷிக்க.

போற்றிப்பஃறொடை யுரை முற்றியது

திருச்சிற்றம்பலம்

[**போற்றிப்பஃறொடை யுரை** சென்னைச் சிவஞானபோத யந்த்ரசாலைப் பதிப்பி லுள்ளபடியே இன்றியமையாத சில திருத்தங் களோடு இங்குப் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இதற்குக் கையெழுத்துப் பிரதி கள் அகப்படவில்லை. உரை விளக்கமாகவுள்ளது. உரை செய்தார் பெயர், உரை செய்த காலம் முதலியன விளங்கவில்லை. இறுதியிலுள்ள வெண்பாவினுரை **மெய்கண்டசாத்திர** வுரைப்பதிப்பிலுள்ள உரை யைத் தழுவி யெழுதப்பட்டது.—**S. அனவரத விநாயகம் பிள்ளை.**]

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உமாபதி சிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

கொடிக்கவி மூலமும் பழைய உரையும்

கட்டளைக்கலித்துறை

1. ஒளிக்கு மிருளுக்கு மொன்றே யிடமொன்று மேலிடிலொன்
றொளிக்கு மெனினு மிருளட ராதுள் ளுயிர்க்குயிராய்த்
தெளிக்கு மறிவு திகழ்ந்துள தேனுந் திரிமலத்தே
குளிக்கு முயிரருள் கூடும் படிக்கொடி கட்டினனே.

(உரை) ஒளிக்கும் இருளுக்கும் ஒன்றே இடம் - ஆணவத்துக்கும் ஞானத்துக்கும் இடம் ஒன்றே ; ஒன்று மேலிடில் ஒன்று ஒளிக்கும் - ஞானம் மேலிட்ட காலத்து ஆணவம் ஒளித்து நிற்கும், ஆணவம் மேலிட்ட காலத்து ஞானம் ஒளித்து நிற்கும் ; எனினும் இருள் அடராது - ஒன்று மேலிட்ட காலத்திலே ஒன்று ஒளித்து நின்றாலும் ஞானத்தை ஆணவம் பொருந்தாது ; உள்ளுயிர்க்கு உயிராய்த் தெளிக்கும் அறிவு திகழ்ந்துளதேனும் திரிமலத்தே குளிக்கும்-பூர்வ வாதனாவிசேஷத்தாலே உள்ளே கிடந்த சிவஞானம் சற்று விளங்குமானாலும் மும்மலங்களிலே மூழ்கிக் கிடக்கு மல்லாமல் அது கொண்டே நீங்கமாட்டாது ; உயிர் அருள் கூடும்படி கொடிகட்டினனே - இப்படி மும்மலங்களிலே மூழ்கிக்கிடக்கிற ஆன்மா அருள் கூடும்படிக்குத் தீட்சைக்கிரமங்களினாலே மலங்களைப் போக்கத் துசங்கட்டினேன்.

(கருத்து) ஆணவத்துக்கும் ஞானத்துக்கும் இடம் ஒன்றாயிருக்கத் தனது காரணங் கெடாமலிருக்கிற மலத்தைத் தீட்சைக் கிரமத்திலே போக்கி மோட்சத்தை அடைவிப்போம்.

(நுட்பம்) ஆணவத்துக்கும் ஞானத்துக்கும் இடம் ஒன்றென்றதற்கு உதாரணம்: **சிவஞானபோதத்**தில் [vii, 5], 'மெய்ஞ்ஞானந் தன்னி'லென்ற பாடத்தில், 'தண்கடனீ ருப்புப்போற், றானே யுளவுளவாய்த் தான்' என்பது கண்டுகொள்க. ஒன்று மேலிட்ட காலத்திலே ஒன்று ஒளித்து நிற்கும் என்றதற்கு உ - ம்: **சிவப்பிரகாசத்**தில் [70], 'மாயைமா மாயை மாயா' என்ற விருத்தத்திற் கண்டுகொள்க. இதல்லாமல் ஆணவம் மேலிட்ட பெத்தக்காலத்திலே ஞானம் ஒளித்து நிற்குமென்றதற்கும் முத்திக் காலத்திலே சிவம் பிரகாசித்து ஆணவம் கெவுரவம் கெட்டு ஒளித்துநிற்கு மென்றதற்கும் உ - ம்: **போற்றிப்பஃறொடை வெண்பா**விலே [83], ' என்ற, னுள்ளமென்று நீங்காதொளித்திருந்து தோன்றிநின்ற, கள்ளமின்று காட்டுங் கழல்போற்றி' என்றும், **சிவஞானபோத**த்திலே [xii, 3], 'நேசத்தர் தம்பா னிகழுந் ததிசெய்போற், பாசத்தார்க் கின்றாம் பதி' என்றும் வரும் ஏதுக்கள் கண்டுகொள்க. ஞானத்தை ஆணவம் பொருந்தாதென்பதற்கு உ - ம்: **சிவஞானபோத**த்தில் [vii, 1], 'அந்நியமி லாமை யரற்கொன் றுணர்வின்றாம்' என்ற பாடத்தில் கண்டுகொள்க. சூரியனை அந்தகாரம் பொருந்தாமல் நிற்குமென்பதுங் கண்டுகொள்க. முன்விட்ட குறையினாலே உயிர்க்குயிராயிருக்கிற ஞானம் சற்று விளங்குமானாலும் மலத்திலே அழுந்திக்கிடக்கு மல்லாமல் நன்றாகச் சுத்தியாகமாட்டாது. இப்படி யிருக்கிற ஆன்மா அருளைக் கூடும்படி துசங்கட்டினன் என்றதற்கு உ - ம்:* ஆசாரியர் தீட்சைக்கிரமத்தினாலே மலத்தைப் போக்கி அருளைக் கொடுப்பர்; அந்தச் சிவஞானம் ஆசாரியரையல்லாமல் வாராது. அதற்கு உ - ம்: **சிவப்பிரகாசத்**தில் [9], ' விரும்பியமந்திராதிகார மர்ச்சனாதிகார ' மென்ற விருத்தத்திற் கண்டுகொள்க. **சித்தியா**ரில் [viii, 3], 'பலவிதமா சான்பாச மோசனந்தான் பண்ணும் படி'யென்றும், [xii, 6], 'அடிசேர் ஞான மாசா னருளால், வந்திடுமற் றொன்றாலும் வாராதாகு'மென்றும் வருவன கண்டுகொள்க.க

---

*அகப்பட்ட இரண்டு ஏட்டுப் பிரதிகளிலும் உதாரணச் செய்யுள்கள் காணப்படவில்லை.

நேரிசை வெண்பா

2. பொருளாம் பொருளேது போதேது கண்ணே
இருளாம் வெளியே திரவே—அருளாளா
நீபுரவா வையமெலா நீஅறியக் கட்டினேன்
கோபுர வாசற் கொடி.

(உரை) பொருளாம் பொருள் எது - பொருளிலே அழியாத பொருள் எது ; போது எது - கிரணமாகிய சத்தி எது ; கண் எது - கண்போல ஆன்மா எது ; இருளாம் வெளி எது இரவு எது - அஞ்ஞானமாகிய சகல கேவலந்தான் எது ; அருளாளா - அருளையுடையவனே ; நீ புரவா வையமெல்லாம் நீ அறிய - வையமாகிய மலமாயாதி கன்மங்களிலே பொருந்தாமல் ஆன்மாக்களிடமாகப் பொருந்தியிருக்கிற தேவரீர் அறிய ; கோபுர வாசற்கொடி கட்டினேன் - கோபுரவாசலிலே கொடி கட்டினேன்.

(கருத்து) கர்த்தா எது சத்தி எது ஆன்மா எது கேவலசகலம் எது இது சொல்வார் உளரோ என்று கொடி கட்டினோம்.

(நுட்பம்) அழியாத பொருள் எதென்னில், அகண்ட பரிபூரணமாய் உயிர்க்குயிராய் ஆனந்த ரூபமாயிருக்கிறது தற்சிவம். அதற்கு உ - ம் : **சிவப்பிரகாசத்தில்** [13], 'பலகலையா கமவேதம்' என்ற பாடத்திற் கண்டுகொள்க. கிரணமொப்பாகிய சத்திதான் எதென்னில்; சத்தியென்பது தனியே ஒரு முதலல்ல சூரியனுங் கிரணமும்போல மரமும் காழ்ப்பும்போலத் தடையற்ற ஞானமாயிருக்கும். அதற்கு உ - ம் : **சிவப்பிரகாசத்தில்** [75], 'சுத்தமாஞ் சத்தி ஞானச் சுடராகும்' என்ற பாடத்திற் கண்டுகொள்க. **சித்தியா**ரில் [i, 62], 'சத்திதன் வடிவே தென்னிற் றடையிலா ஞான மாகு' மென்றும், [i, 67], 'ஒருவனே யிராவ ணாதி' யென்ற பாடத்தில், 'வரும்வடி வெல்லாஞ் சத்தி சத்திதான் மரமுங் காழ்ப்பு, மிருமையும் போல மன்னிச் சிவத்தினோ டிசைந்து நிற்கும்' என்றும் வருவன கண்டுகொள்க. கண்ணொப்பாகிய ஆன்மா எதென்னில், அது அதுவாய் அடுத்ததின் தன்மையாய் வசிப்பைப் பற்றின வியாபகமாய்க் கண் படிக மாகாசம்போல ஒப்பையுடையதாய் அக்கினியைப்போலப் பற்றிநிற்கிற தல்லாமல் தனித்து நிறகிற முதலல்லவாய் அருவம் உருவம் ரூபாரூப மல்லவாய்ப் பூவிற் கந்தம்போன்றதாயிருப்பது ஆன்மா.

இதற்கு உ - ம்: **சிவஞானபோதத்தில்** [iv, 5], 'மாயா தனுவிளக்காய் மற்றுள்ள' மென்ற பாடத்திலும், **சிவப்பிரகாசத்தில்** [59], ஓரிடத் திருத்த' லென்ற பாடத்திலும், **சித்தியாரில்** [iv, 20], 'அசித்தரு வியாப கம்போல் வியாபக மருவ மின்றாய், வசித்திட வரும்வி யாபி யெனும்வழக் குடைய னாகி' யென்றும்; **திருவருட்பயனில்**, [18] 'இருளி லிருளாகி யெல்லிடத்தி லெல்லாம், பொருள்க ளிலதோ புவி' யென்றும், **சித்தியாரில்** [பாயக். உலகா. மறு. 20], 'அங்கி யானது தானு மொன்றை யணைந்து நின்று நிகழ்ந்திடும், பங்கி யாதுயிர் தானு மப்படி பற்றி யல்லது நின்றிடா' என்றும், **சிவஞானபோதத்திலே** [vii, 3], 'தோன்றல் மலர்மணம்போற் றெருக்கு' என்றும் வரும் ஏதுக்களைக் கண்டுகொள்க. அஞ்ஞானமாகிய கேவலசகலந்தான் ஏதென்னில்: அதிற் கேவலமாவது தத்துவங்களோடே பொருந்தாமல் போகத்திற் கொள்கை யில்லாதவனாய் அறிவில்லாதவனாய் அந்தகாரத் திலே அலரவிழித்த விழிபோன்றதாய் மலமொன்றுமேயாய் அதுவாய் அந்த மல மாய்கையைவிட்டு நீங்குமுறைமை யில்லாததாயிருப்பது கேவலம். இதற்கு உ - ம் : **சிவப்பிரகாசத்தில்** [33], 'ஓங்கிவரும் பல வுயிர்கள்' என்ற பாடத்திலும், **சித்தியாரில்** [iv, 38], 'அறிவில னமூர்த்த னித்த னாகாதி குணங்க ளோடும்' என்ற பாடத்திலும் வரும் ஏதுக்களைக் கண்டுகொள்க. சகலமாவ தேதென்னில், சகலத் துக்கு வெளியென்றும் தீபமென்றும் பெயர். வெளி தீபமென்றிருக் கிற சகலத்தை அஞ்ஞானமென்று சொல்லுவானேனென்னில், *சக லம் மாயா போகத்தைப் புசிப்பிக்கத் தீபமாக வந்தது, தனக்கு வேண் டிய தன்னை வினையைத் தலைவனை உணர்த்தாதாகையாலும் அஞ்ஞா னமே இயக்குவிக்குமென்பதினாலும் அறிக. இதற்கு உ - ம் : **சிவப் பிரகாசத்தில்** [37], 'புகலுமல மொழித்தற்கு' என்ற பாடத்திலும், **இருபாவிருபதில்** [20, 6], 'இருள் வெளியாகு மருளினை யறுத்து'

---

*'சகலத்திலே அஞ்ஞானமாகிய மாயாபோகத்தைப் புசிப்பிக்கு மல்லாமல் ஞானத்தினை யுணர்த்தாது : ஞானம் சுத்தத்திலே யல்லா மல் உண்டாகாது: ஆகையால் சகலமும் போகத்தைப் புசிப்பிக்கிற நிமித்தமாகக் கேவலத்திற்கு இது தீபமென்றும் வெளியென்றும் சொன்னதல்லாமல் இதுவும் அஞ்ஞானமே தப்பாது' என்பது இராசாங்கக் கையெழுத்துநூல் நிலையப் பிரதியிற் காணும் பாடம்.

என்பதிலும் அறிக. அருளாளா - கிருபை யுடையவனே. நீ புரவா வையமெல்லாம் நீ யறியக் கட்டினேன். *சர்வத்ர பரிபூரணனுக இருக்கப் பிரபஞ்சத்திலே பொருந்தாமல் உயிர்களிடமாய் நிறைந்திருக்கிறது எப்படியென்னில், சூரியன் அந்தகாரத்தைப் பொருந்தாமல் எங்கும் வியாபித்து நிற்கிறதுபோலும்; உயிரும் சிவமும் கலப்பாக இருக்க ஆன்மாக்களை மலம் பொருந்தினது எப்படி யென்னில், சமுத்திரமும் சலமும் உப்பும்போல. உ - ம் : **நெஞ்சுவிடுதூ**தில் [8], 'படநாகம் பூண்ட பரமன் பசுவி, னிடமாய் நிறைந்த விறைவன்' என்றும், **சித்தியாரி**ல் [vii, 1], 'அனைத்துஞ்சத் தென்னி னொன்றை' யென்றும், [vii, 3], 'சுத்தமெய்ஞ் ஞானச் சோதியா' லென்றும் வரும் எதுக்களைக் கண்டுகொள்க. கோபுர வாசற் கொடி - அந்தக் கர்த்தாவே கர்ண பாரம்பரையாக அநுக்கிரகம் பண்ணி யறிகிறதென்பது கருத்து. உ

3. வாக்காலும் மிக்க மனத்தாலும் எக்காலும்
தாக்கா துணர்வரிய தன்மையனை—நோக்கிப்
பிறித்தறிவு தம்மிற் பிரியாமை தானே
குறிக்கு மருள்நல்கக் கொடி.

(உரை) வாக்காலும்...தன்மையனை - வாக்கு மனங்களாலும் ஒரு காலத்திலுந் தாக்காமல் அறிதற் கரிதாகிய தன்மை யுடையவனை; நோக்கி - விசாரித்துப் பார்த்து; பிறித்து - பகுக்கு மிடத்து; அறிவு ...கொடி - அறிவுக்கறிவாயிருக்கிறதைப் பிரியாமற் குறித்து அருள் பொருந்தத்தக்கதாகக் கொடி கட்டினேன்.

---

*'சர்வத்ர பரிபூர்ணனு யிருக்கிறவர் பிரபஞ்சமாகிய மல மாயா கன்மங்களைப் பொருந்தாமல், ஆன்மாக்களிடமாக இருப்பாரென்று சொல்லுவானேனென்னில், சிவனை மல மாயாதி கன்மங்கள் பொருந்தா. ஆனல் சர்வ வியாபகம் எப்படியென்னில், சூரியனுடைய சன்னிதியிலே அந்தகாரம் பொருந்தாமல் நிற்கிறதுபோல மலமும் சிவன் சன்னிதியிலே நிற்கிறது. அப்படிச் சிவன் ஆன்மாக்கள் தோறும் நிறைந்திருக்கச் சிவனைப் பொருந்தாமல் ஆன்மாக்களை மலம் பொருந்தினது எப்படியென்னில், சமுத்திர சலமும் உப்பும்போல' என்பது இராசாங்கக் கையெழுத்துநூல் நிலயப் பிரதியிற் காணும் பாடம்.

(கருத்து) வாக்கு மனங்களுக்கு மெட்டாமல் ஒரு காலத்திலுந் தாக்காமல் அறிதற்கரிதாகிய அறிவுக்கறிவாயிருக்கிற பொருளை இவனிடத்திலே பொருந்தத் தக்கதாகக் கொடி கட்டினேன்.

(நுட்பம்) மனம் வாக்குக் காயங்களினாலே ஒருகாலுந் தாக்காதவனென்றும் ஆன்மபோதத்தா லறியப்படாதவனென்றும் சொன்னதற்கு உ-ம்: சித்தியாரில் [பாயி. 4] 'மறையினா லயனால் மாலால் ...கூறொணா·வாகி நின்ற விறைவனு'மென்றும், சிவப்பிரகாசத்தில் [84], 'பாசமா ஞானத் தாலும் படர்பசு ஞானத் தாலும், ஈசனை யறிய வொண்ணா' என்றும் வரும் ஏதுக்களைக் கண்டுகொள்க. விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்தில் என்றது இப்படி மனம் வாக்குக் காயங்களுக்கும் ஆன்மபோதத்துக்கும் எட்டாத சிவனை ஆசாரியர் தீட்சைக் கிரமங்களினாலே மலமாயாதி கன்மங்களைப் போக்கிப் பசுகரணங்களைச் சிவகரணமாக்கி மலத்திலே பற்றாக இருந்த அறிவைத் திருப்பி அருளிலே பற்றாக்கி என்றதற்கு உ-ம். நெஞ்சுவிடுதூதிலே [60], 'பார்த்தான் பழையவினைப் பஞ்சமலக் கொத்தையெல்லாம், தீர்த்தான் நினைவுவே றாக்கினான்' என்பது கண்டுகொள்க. அறிவு தம்மிற் பிரியாமை தானே குறிக்கும் என்றது இப்படி மலங்களைப் போக்கி அறிவை அருளினாலே திருப்பின ஆசாரிய ரனுக்கிரகத்தினாலே ஞாதுரு ஞான ஞேயங்களாகிய சங்கற்பனை ஞானங்களிலே போகாமல் தன்னிடத்திலே உயிர்க்குயிராய் அநாதியே தோன்றாமற் பொருந்தியிருக்கிற திருவருளிலே அறிவு தாரகமாக நிறுத்தி என்றதற்கு உ-ம். சித்தியாரில் [xi, 2,] 'ஞா துருஞான ஞேயந் தங்கிய ஞா னஞ்சங்கற் பனைஞான மாகுந், திருஞான மிவையெல்லாங் கடந்த சிவ ஞான மாதலாற் சிவன்முத்தர் சிவமேகண் டிருப்பர்' என்பது கண்டு கொள்க. அருள் நல்கக் கொடி என்றது இப்படி ஆசாரியரனுக்கிரகம்பெற்ற அனுட்டானத்தினாலே சிவன் ஆன்மாவைக் கவளீகரித்துக் கொள்ளுவனென்றும் இந்த முறையிலே யல்லாமல் மோட்சம் அடையப்படாதென்றும் கொடிகட்டினே மென்பது கருத்து. அருள் பொருந்து மென்றிருக்கச் சிவன் கவளீகரிப்பனென்று சொல்லுவானே னென்னில், அருளென்றும் சிவமென்றும் வேற்றுமையில்லை யென்றது. ஆன்மாவைச் சிவன் கவளீகரித்ததெப்படி யென்னில், ரசகுளிகை பொன்னைத் தனக்குள்ளே அடக்கிக்கொண்

டது போலவும்; தாஞக்கினது எப்படியென்னில், அக்கினி இரும்பைத் தாஞக்கினது போலவும்; சிவன் ஆன்மாவை வசித்து விடாதது எத்தன்மையென்னில், காந்தம் இரும்பை வசித்தால் ஒருகாலும் விடாது அத்தன்மைபோலவும்; சிவன் ஆன்மாக்களுக்கு மலத்தைப் போக்கித் திருவடியிலே கூட்டினது எப்படி யென்னில், அக்கினி காட்டத்தைக் கெடுத்தது போலவும் சூரியன் அந்தகாரத்தைப் போக்கினது போலவும் மலத்தைப் போக்கி உப்பை யணைந்த அப்பைப் போல ஒன்றுபட்டுத் திருவடியிலே கலந்திருப்பது. ஆன்மாச் சிவனைப் பொருந்திச் சிவனாய் நீங்காமலிருக்கிறது எப்படி யென்னில், குளத்திலே கட்டுப்பட்ட தண்ணீர் அணையை முறித்துக்கொண்டு சமுத்திரத்திலே சேர்ந்தபோது அந்தச் சமுத்திர சலமேயாய் அந்தச் சமுத்திரத்தைவிட்டு நீங்காத முறைமைபோலவும் ஆன்மாச் சிவனைப் பொருந்திச் சிவமேயாய்ச் சிவனைவிட்டு நீங்காமல் சிவனுடைய திருவடியிற் கலந்து கிடக்கிறது இந்த முறைமைத்து. இதற்கு உ - ம்: **சித்தியாரில்** [xi, 12,] 'இரும்பைக்...கலந்தே' என்றும், **சிவஞான போதத்தில்** [xi, 4,] 'மன்னு மிருளை மதிதூர்ந்த' என்ற பாடத்திலும், [xi, 5] 'நசித்தொன்றி னுள்ளம்' என்ற பாடத்திலும், [viii, 7] 'சிறைசெய்ய நின்ற' என்ற பாடத்திலும் வரும் ஏதுக்களைக் கண்டு கொள்க.

4. அஞ்செழுத்தும் எட்டெழுத்தும் ஆறெழுத்தும் நாலெழுத்தும்
பிஞ்செழுத்தும் மேலைப் பெருவெழுத்தும்—நெஞ்சழுத்திப்
பேசும் எழுத்துடனே பேசா எழுத்தினையும்
கூசாமற் காட்டக் கொடி.

(உரை) அஞ்செழுத்தும்...நாலெழுத்தும் - சிவாயநம என்கிற அஞ்செழுத்தும், ஓம் ஆம் ஔம் சிவாயநம என்கிற எட்டெழுத்தும், ஓம் நமசிவாய என்கிற ஆறெழுத்தும், ஓம் சிவாய என்கிற நாலெழுத்தும் ஆக இப்படி உச்சரிக்கிற விதிப்படியே உச்சரித்து; பிஞ்செழுத்தும்...நெஞ்சழுத்தி - விதிப்படி உச்சரிக்கிற முறைமையை விட்டுப் பஞ்சாட்சரத்தினுடைய சொரூபத்தை யறிந்து பிஞ்செழுத்தாகிய வகாரமாகிய பராசத்தியையும் மேலைப் பெருவெழுத்தாகிய சிகாரமாகிய சிவத்தையும் தன்னுடைய இருதயத்திலே வைக்கில்; பேசும்...கொடி - பேசும் எழுத்தாகிய வகாரமாகிய சத்தி பேசா

எழுத்தாகிய சிகாரமாகிய சிவத்தை இரண்டறக் கூசாமல் அழுத்து விக்கக் கொடிகட்டினேன்.

(கருத்து) பஞ்சாக்கர முதலாகிய மந்திரங்களை உச்சரித்து அதன் பிறகு அந்த மந்திரத்தினுடைய அட்சரசொரூபத்தை அறிந்து சத்தி சிவான்மகமாயிருக்கிற அட்சரத்தை இருதயத்திலே வைத்தால் அந் தச் சத்தி தானே சிவனை இரண்டறக் கலப்பிப்பளென்று பஞ்சாக் கரத்தினாலே மோட்சத்தை அடையும்படிக்குக் கொடி கட்டினேன்.

(நுட்பம்) அஞ்செழுத்தும்...நெஞ்சழுத்தி - பஞ்சாட்சர முச்ச ரிக்கிற முறைமையிலே தூல பஞ்சாட்சரம் சூக்கும பஞ்சாட்சரம் அதி சூக்கும பஞ்சாட்சரம் சூட்சுமாசூட்சும பஞ்சாட்சரமென்று உச்சரிக் கிற முறைமை நாலுவித முண்டு. அந்த முறைமை உச்சரித்து அந் தப் பஞ்சாட்சரத்தினுடைய சுபாவ மறிந்து - அது எதென்னில், சிகாரம் சிவம், வகாரம் சத்தி, யகாரம் ஆன்மா, நகாரம் திரோதம், மகா ரம் மலம் ஆக இந்த முறைமையை யறிந்து - இதிலே ஊன நடன மாகிய நகார மகாரத்திலே சென்று செனன மரணத்திலே போகா மல் ஞான நடனமாகிய சிகார வகாரத்தைப் பொருந்திச் சிகார முத லாக உச்சரித்து அப்படி உச்சரிக்கிற முறைமையும் விட்டு வகார மாகிய ஞானந் தானாக நிற்கவே சிகாரமாகிய ஞேயத்திலே அழுத்து விக்கும். அது எப்படி யென்னில், சத்தியாகிய வகார மிடமாகச் சிவமாகிய சிகாரத்தி னிடையிலே அழுந்தவே அத்தன்மை யுண்டாக் கும். அதற்கு உ - ம்: **நெஞ்சுவிடுதூ**திலே [93], 'அஞ்செழுத்தை, யுச்சரிக்குங் கேண்மை யுணர்த்தி யுணர்த்தியபின், வைச்சிருக்கு மந்த வழியாக்கி' என்றும், **சிவப்பிரகாச**த்திலே [91], 'திரு வெழுத்தஞ்சி' லென்ற பாடத்திலும், **திருவருட்பய**னில் [83] 'ஊன நடன,' [89] 'ஆசினவா' என்ற குறள்களிலும் வரும் ஏதுக் களைக் கண்டுகொள்க. ஆனால் பஞ்சாட்சரத்தை உச்சரித்தாற் போதாதோ உச்சரிக்கவும் அதன்மேலே சத்தி சிவான்மகமாகிய எழுத்தினிடத்திலே நிற்கவும் அதன்மேலே மோட்சமுண்டாமென் றது எதென்னில், பஞ்சாட்சரத்தை உச்சரித்ததனாலே அஞ்ஞானம் நீங்கி ஞானம் பிரகாசிக்கும். அதற்கு உ - ம்: **சிவஞானபோதச் சூர**ணை யில்[xi] 'பஞ்சாட்சரத்தை விதிப்படி உச்சரிக்க' வென்றது இவ் வான் மாக்களுக்கு ஞானம் பிரகாசித்தும் அஞ்ஞானம் வேம்பு தின்ற புழுப்

போல நோக்கிற்றை நோக்கி நிற்குமாதலின் அது நீக்குதற்கெனக் கொள்க. இந்தப் பஞ்சாட்சர உச்சரிப்பிலே விளங்கின ஞானத்திலே நகார மகாரந் திரோத மலமென்றும் யகாரம் ஆன்மபோதமென்றும் மூன்றெழுத்தும் நீங்கி ஞானமேயாய் அந்த ஞானத்தினாலே சிகார வகாரத்தி னிடையிலே நின்றழுந்துகிறது வைச்சிருப்பு. அதற்கு உ-ம்: திருவருட்பயனில் [89], 'அருளினால் வாசியிடை நிற்றீவழக்' கென்பது கண்டுகொள்க. இப்படி ஞானத்திலே அழுந்துகிறோ மென்கிறதையும் விடவே சிவன்தானே இவனைக் கிரகித்துக் கொண்டும் இவன் செயலெல்லாந் தன் செயலாகவும் இவனுந் தானாகவே நிற்பன். இதற்கு உ-ம்: திருவுந்தியாரில் [6], 'நஞ்செய லற்றிந்த நாமற்ற பின்னாதன், றன்செயல் தானேயென் றுந்தீபற, தன்னையே தந்ததென் றுந்தீபற' ஆக மூன்று வகையுங் கண்டுகொள்க. ௬

கொடிக்கவி யுரை முற்றும்.

[இங்குப் பதிப்பித்த **கொடிக்கவியுரை** திருநெல்வேலி திரு **M. P. S.** துரைசாமி முதலியாரவர்கள் அனுப்பி வைத்த எட்டுப் பிரதியிலுள்ளது. இதனை யொப்பு நோக்கற்குத் துணையாயிருந்தன இராசாங்கத்துக் கையெழுத்து நூல்நிலயத்துப் பிரதியும் அதனைப் பெரிதும் ஒத்த சிவஞானபோத யந்த்ரசாலைப் பதிப்பும். இவ்வுரை விளக்கமாயுள்ள விரிந்த வுரை. இதனை யியற்றியார் பெயர், இயற்றிய காலம் முதலியன விளங்கவில்லை.

—S. அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை.]

ௐ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உமாபதி சிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

நெஞ்சுவிடு தூது மூலமும் பழைய உரையும்

கலிவேண்பா

பூமேவும் உந்திப் புயல்வண்ணன் *பொற்பதுமத்
தார்மேவும் மார்பன் சதுமுகத்தோன்—தாம்மேவிப்
பன்றியும் அன்னமுமாய்ப் பாரிடந்தும் வான்பறந்தும்
என்றும் அறியா இயல்பினன்—அன்றியும்

1—2. பூமேவும் - இயல்பினன்.

(உரை) அழகிய உதாத் திலஞ்சியிலே பிரமா உதிப்பதற் கிடமாகிய தாமரைப்பூவையும் மேகநிறமாகிய திருமேனியையுமுடைய திருமாலும், ஸ்வர்ணநிறத்தையுடைய தாமரைமாலை நீங்காப் புயத்தையும் நான்கு திருமுகத்தையுமுடைய பிரமாவும், இவர்களிருவரும் இகலாற் பொருந்தி விஷ்ணு வராகரூபமாகியும் பிரமா ஓதிமமாகிய பக்ஷிரூபமாகியும் நிரைநிரையே பூமியை யிடந்து சப்தபாதாளங்களையுங் கீன்று திருவடியைச் சோதித்தும் காணாத திருவடியும் சப்தலோகங்களினும் பறந்துதேடிக் காணாத திருமுடியும், இவர்கள் சங்கற்பத்தினாற் காண்பாமென்கையால் எக்காலத்திலும் அவர்களுக் கறியப்படாத இயல்பினை யுடையவன்.

(இதற்குப் பிரமாணம்) "தேட்டற்று நின்றவிடஞ் சிவமாம்" [திருக்களிற்றுப்படியார், 29] என்பதறிக.

---

*பொற்பமைந்த நாமேவு மாதுபுணர் நான்முகத்தோன் - பாடபேதம். .

இந்திரனும் வானோரும் ஏனோரும் எப்புவியும்
மந்தர வெற்பும் மறிகடலும்—மந்திரமும்
வேதமும் வேத *முடிவின்விளை விந்துவுடன்
நாதமுங் காணா நலத்தினன்—ஓத
௫ அரியான் எளியான் அளவிறந்து நின்ற
பெரியான் சிறியான்பெண் பாகன்—தெரியா

2—8. அன்றியும் - சுடரொளியான்.

(உரை) இருதொழிற் கடவுளாகிய இவர்களிருவரு மல்லாமல் தேவேந்திரனும், தேவர்களும், அன்றி ஸ்வர்க்க மேலடுக்குக்களிலே பலப்பிராப்திகள் பலவிதத்திலே யிருக்கப்பட்ட பேர்களும், மந்த்ரசஞ்சாரரும், பூமி முதலாய அதோமுக அடுக்குக்களி லிருக்கப்பட்ட பல வகை யான்மாக்களும், உலகரக்ஷை காரணமாக ஒப்பற்ற ஸ்வர்ணமலை ரூபமாகத் தாங்கியிருக்கப்பட்ட மஹாமேருவும், ஜலரூபமாகி விரிந்து திரைக்கரங்களையுடைய சமுத்திராதிபரும், சப்தகோடியாய் விரிந் திருக்கப்பட்ட மந்திரமூர்த்திகளும், இருக்கு யஜுஸ் சாமம் அதர்வண மென்று பெயர்பெற்றுச் சப்தரூபமாக விரிந்த வேதாதிபரும், அந்த வேதத்துக்குக் காரணமாகிய சுத்தமாயாசத்திகளும், ஓசைவடிவாகிய நாதாதிகளும், முந்த இந்த நிலைமைகள்தாமே கதியென்றும் கடவுளென்றும் பற்றி நிற்கிற ஆன்மகோடிகளுங் காணப்படாததே குணமாகவுடையவன். சொல்லிறந்தவிடத்துத் தோன்றலானகையால் வாக்குகளாலே யெட்டாதவன். போதாவிதற்குச் சற்றும் பிரயாசமில்லாத காட்சியான். தர்க்கங்களினாலே அளந்தறிதற் களவுபடாப் பெருமையினாலே தர்க்கநிர்ணயங் கடந்த பெருமையான். அணுவுக்குத் தான் அணுவாய் நுணங்குவனாதலாற் சிறுமையை யுடையவன். இப்படிப் பெரிதுஞ் சிறிதுமுடைய பெற்றியனாயினும் பிரத்தியக்ஷத்திற் காணும்படி அடியவர்க்குத் தனது காருண்ய சத்தியை வாமபாகத்திலுடையவன். வாயுப்போல ஆகாயம்போலத் தோன்றாத அருவமே திருமேனியானவன்—அன்றியும், அபரவிந்து, அபரநாதம், பரவிந்து, பரநாதமாயுள்ள நான்கு பேதத் திருமேனியுமானவன்.—அசுத்தமாயை, பிரகிருதிமாயை யதிட்டித்துச் சிருஷ்டி நடத்தும்போது மகேசுரர் உருத்திரர் விஷ்ணு பிரமாவென்று நான்கு

---

*முடிவும்விளை - பாடபேதம்.

அருவான் உருவான் *அருவுருவ மல்லான்
மரியான் மரிப்பார் மனத்தான்—பரிவான
மெய்யர்க்கு மெய்யன் வினைக்குவினை யாயினான்
பொய்யர்க்குப் பொய்யாய பொய்யினான்—ஐயன்
படநாகம் பூண்ட பரமன் பசுவி
னிடமாய் நிறைந்த இறைவன்—சுடரொளியான்
என்றுமுளன் அன்றளவும் யானும் உளனாகி
நின்றநிலை யிற்றரித்து நில்லாமற்—சென்றுசென்று

பேதமாகப் பிரத்தியக்கத் திருமேனியை யுடையவன். உத்யுக்த ராய்ச் சதாசிவமூர்த்தமு மல்லாமற் பேரொளியாய் விளங்குந் திருவுருவத்தையு முடையவன்—அன்றியிலும் இப்படிப்பட்ட திருமேனியையுங் கடந்தவ னென்றுமாம்.—நித்தமுத்த சுத்தனாகையாற் சாதலாயது எக்காலமு மில்லாதவன்—அன்றியும் ஒன்றைத் தனக் குச் சுட்டியறியவேண்டும் பகுதியில்லாதவன்.—அப்படிப்பட்டவனாயி னும், பிறந்திறந்து திரிகிற ஆன்மகோடிகளி னுயிர்க்கு உயிரானவன் —அன்றியும் தன்னை நினைக்குமவ ருள்ளம் நீங்காதவன்.—தன திடத் தாராமைபூண்ட சத்தியர்க்குச் சத்திய தரிசனானவன். சரியை கிரியை யோகமென்னுந் தந்திரத்து நின்றவர்களுக்கு ஸ்வதந்தரந் தானாய் நின்றவன். சாருவாகன் புத்தன் முதலாய திரிபதார்த்த நிர் ணயமில்லாத அசத்தியர்க்கெல்லாம் அசத்தியனா யுள்ளவன்—அன்றி யும் நாஸ்திவிரத்திகளுக்கும் இல்லாமையாகவே யானவன்.—எப்படிப் பட்ட ஆன்மாக்களுக்கும் பிதாவானவன். தாருகாவனத்து அபிசார ஓமத்துண்டாய்ச் சங்கரிக்க இருடிகளேவலால் வரப்பட்ட பெரும்பாம் பைத் தானே தனக்கு ஆபரணமாகத் தரித்த எல்லாவற்றிற்கும் மேலா னவன். ஆன்மாக்கள் எண்ணிறந்திருந்தாலுந் தாலொருவனேயாயினும் ஆன்மகோடிகளுள்ளமட்டும் பூரணனாகிலும் ஓவாது மேலாய்க் கர்த்த னாகப் பட்டவன். சோமசூரியாக்கினிமுதற் பலவாகிய பிரகாசத்துக் கெல்லாம் ஒளியைக் கொடாநின்றவன்.

9—16. என்றுமுளன் - உரையேன்.

(உரை) இப்படிப்பட்ட சிவனானவன் ஆதியாகத் தோன்றாது நித்தனாக இருக்கப்பட்டவன்றே அவனைப்போல அனாதியாய் யானும்

*அருவுருவுமில்லான் - பாடபேதம்.

௧0 தோற்றியிடும் அண்டஞ் சுவேதசங்கள் பாரின்மேற்
சாற்றும்உற் பீசஞ் சராயுசங்கட்—கேற்றபிறப்
பெல்லாம் பிறந்தும் இறந்தும் இருவினையின்
பொல்லாங்கு துய்க்கும் பொறியிலியேன்—கல்லா
உணர்வின் மிசையோ டுலகா யதனைப்
புணர்வதொரு புல்லறிவு பூண்டு—கணையிற்
கொடிதெனவே சென்று *குடிப்பழியே செய்து
கடிய கொலைகளவு காமம்—படியின்மிசைத்
தேடி யுழன்று தெரிவைத் தெரியாமல்
வாடி இடையும் மனந்தனக்கும்—நாடிஅது

கித்தனுகிலும், அவனைப்போல் அனாதிமலரகிதனுகாதபடியாலே அனா தியே அவனுடனே கலந்திருந்துஞ் சலிப்பறநில்லாமல் மலனுகையால் ஏகதேசப்பட்டுச் சிருஷ்டிகள்தோறுங் கர்த்தாவாலே யுண்டாக்கப் பட்ட தோற்றம்நால்வகையாய் அதிலமைந்த பிறப்புத்தாபரம் ஊர்வன தேவர் நீர்வாழ்வன பறவைகள் நாற்காலிகள் மானுடர் உட்பட்ட எழு வகை யெண்பத்துநான்கு நூறாயிரம் யோனிகள்தோறுஞ் ஜனித்தும் மரித்தும், அந்தந்த ஜன்மங்கள்தோறுந் திரிவிதகரணங்களால் தரிசிக் கப்பட்ட புண்யபாவத்தின் பகுதியாகிய பலபதத்தை யுண்டாக்கப் பட்ட தானத்தையுடையேன்; நூலுணர்வில்லாத பாசஅறிவால் மிக்குச் சாருவாகன் மதத்தைப் பொருந்துங் கிஞ்சிஞ்ஞவுணர்வனுசி, கோரமாகப்போமிடத்துத் தனுவினின்றும் புறப்பட்ட பகழியினது வேகம்போலப் போய், மயக்கமிகுதியாலே தொன்றுதொட்டுப் புண்ய பாவத் தாழ்ச்சி யுயர்ச்சியினுலே வரப்பட்ட ஜாதியினது பேதமும் பாராமற் பிறர்மனையால் வருங் குற்றமும் நோக்காமற் பிறனில் விழைந் தும்.இந்தப் பூமியினிடத்து நல்லோர்களாலும் நீதிநூல்களாலும் நீக்கப் பட்டுச் சற்றுங் கிருபையில்லாமற் பண்ணப்பட்ட வதைத்தொழிலும், பிறர்பொருளென்று ஒன்றையும் புத்திபண்ணுது அதற்கான மார்க் கஞ்செய்து அபகரிப்பும், காலம் இடம் வேளைபாராமல் மயக்கமாகிய மாதர் புணர்ச்சி வேட்கையும் இவைகளினிமித்தமாகத் தேசந் திக்கு நாடுகளில் முசிப்பில்லாமல் திரிந்தும், சகல உயிர்ச்செய்தியும் இயற் கையாகக்கண்டு அவைகளை அதற்கேற்றபடி முறைபிறழாது ஊட்டி உற

*குடிப்பழுதே - பாடபேதம்.

கறு போன வழிபோகும் புந்திக்கும் புந்தியுடன்
ஆன திறலார் அகந்தைக்கும்—மேனி
அயர அயர அழிய அழியும்
உயிரின் துயரம் உரையேன்—வைரமே [கும்
கொண்டதொரு காமனுக்குங் கோபனுக்கும் மோகனுக்
மண்டு மதமாச் சரியனுக்கு—திண்டிறல்சேர்
இந்திரியம் பத்துக்கும் ஈரைந்து மாத்திரைக்கும்
அந்தமிலாப் பூதங்கள் ஐந்துக்குஞ் சிந்தைகவர் [தை
மூன்றுகுற்றம் மூன்றுகுணம் மூன்றுமலம் மூன்றவத்
ஏன்றுநின்று செய்யும் இருவினைக்குந்—தோன்றாத

க்கி நடத்திப் பாராமல் நிற்கிற பேரறிவாகியும் அந்தந்த அறிவுக்கீடாக அத்தனுக்கள் அடங்கின திருவருளை நாடாது, தான் பிறவிக்குச் சேரவுமில்லை அப்படிச் செய்தும் வந்ததில்லையென்னும் நினைவுதொழி லினுற் சோம்பி யிடையுங்கருவிகளில் தலைமையாகிய மனதுக்கும், மனதாகிய கருவி விளங்காமற் பற்றிய விடயங்களை மறத்தல்பண்ணுது அதறகேற்றபடி நிச்சயம்பண்ணும் புத்திக்கும், யானெனதென்று மேற்செல்லும் வலியினையுடைத்தாய்ப் புந்தியினின்று மூன்ருய ஆங்காரதத்துவத்துக்கும்,வாராதுநினைத்து நிச்சயித்ததொரு விடயத்தி னது குற்றம்பாராது முடித்தலால் அந்த விடயத்திலே வேறொன்றுந் தெரியாமற் படுத்திநிற்குஞ் சித்தத்துக்கும் இந்தக்கர்ணங்களுக்குந் தலைமையாய் அதன்வழிக்காய் அதுகள் ஒன்றுசெய்தது ஒன்று செய் யாது மாறுபட்டுத் தனித்தனி செயல்களுக்கெல்லாந் தான் ஏகனுய் நித்தியனுயிருநது அந்தரங்கத்திற் படும் விதனமுமன்றிப் பிறப்பிற் கருவியாய தனுவின் மூப்பாற் சோர்வுண்டாயபோது அயர்ந்தும் அந்தத் தனுக் கெடும்போது படுந் துயரப்பகுதி முற்றும் படும் ஆன்மா வினது துயரசாகரத்தை யுரைப்பதற்கு வரையறை பண்ண மாட் டேன்.

16—22. வைரமே - மயங்கினேன்.

(உரை) பதியுள்ளவன்றே தொடங்கி இற்றைவரையும் எடுத்த தனுக்களில் விழைவு முதலாய இன்பத்தை முள்ளிப் பூவினது மது வெனக் கண்டுங் கேட்டும் ஒழியாது நாடோறும் முற்றிப் பலமுடைய ஆசைப்பற்றுக்கும், சிறிதுஞ் சாந்தியில்லாமல் விரோதமே விளைக்

௨0 வாயுஒரு பத்துக்கும் மாருத வல்வினையே
யாய கிளைக்கும் அருநிதிக்கும்—நேயமாம்
இச்சை கிரியை யிவைதரித்தங் கெண்ணிலா
அச்சங் கொடுமை யவைபூண்டு—கச்சரவன்
சீரில்நிலை நில்லாது திண்டாடும் பல்கருவி
வாரில் அகப்பட்டு மயங்கினேன்—தேருங்கால்

கின்ற கோபனுக்கும், தான் பொருந்திய விடயத்தினது நலம் தீமை காணாது அதுதானாக மயக்குவிக்கும் மோகனுக்கும், மிகுந்த கர்வத்தை யுஞ் செய்து பிறர்மாட்டு விரோதங் காட்டாது அனுகூலம்போல இருந்து விரோதத்தை முற்றுவிக்கும் மாச்சரியனுக்கும், மாறுபடாத வல்லமையேவெற்றியாகவுடைய சோத்திரந் தொக்கு சக்ஷு சிங்ஙுவை ஆக்கிராணமாகிய ஞானேந்திரியங்களைந்தும் வாக்கு பாதம் பாணி பாயுருவுபத்தமாகிய கன்மேந்திரிய மைந்தும் ஆகப் பத்தாகிய இவைகளுக்கும், சத்த பரிச ரூப ரச கந்தமும் வசன கமன தான விசர்க்கம் ஆனந்தமுமான பத்துக்கும், தனுவுள்ளமட்டுங் காரிய காரணங்களாய் அழியாது நின்றுபகரிக்கும் ப்ருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாசமென்னும் பூதமைந்துக்கும், சித்தத்தை நல்வழி சிந்தியாதபடி பற்றிக் கொண்டு நோக்காடுசெய்யும் ஆதிதைவிகம் ஆதிபௌதிகம் ஆதியாத்மிகமாகிய துக்கத்ரயங்களுக்கும்—அன்றியுங் காமம் வெகுளி மயக்குமுமாமென வறிக.—சாத்விகம் இராசதந் தாமதமாகிய முக்குணங்களுக்கும், முதற்காரணமாகிய ஆணவமும் மாயையும் கன்மமுமாகிய மூன்றுக்கும், கேவல சகல மத்யமாகிய மூன்றவத்தைகளுக்கும், தனது சுதந்தரமாக வந்த வேளை முறைபிறழாது பொருந்திப் புசிப்பிக்கும் புண்ணிய பாவங்களுக்கும், பிரத்யக்கமல்லாத பிராணன் அபானன் உதானன் வ்யானன் சமானன் நாகன் கூர்மன் கிரிகரன் தேவதத்தன் தனஞ்சயன் ஆகப் பத்தாய வாயுக்களுக்கும், ஒருக்காலும் இதஞ்சொல்லாது பெற்றதினும் அமையாதுகுறைகளைச்சொல்லி ஆதியேதொன்றுதொட்டு வரப்பட்ட மாதா பிதா மாதுலன் முதலாயினோர்க்கும், மிகவும் வருந்தித் தேடப்பட்ட திரவியத்தின்பொருட்டும், அன்புடனே பற்பலவாய இவைகளின் பொருட்டாக இச்சாஞானக் கிரியாசொரூபனாகி, அவ்விடத்துத் தன்னை வினையைத் தலைவனை ஊன்றிப் பாராமல் விஷயாதியின் பொருட்டு அவைகளுக் கேற்ற தொழில் செய்யு

உன்னை ஒழிய உறவில்லை என்னுமது
தன்னை அறிவை தனியறிவை—முன்னந்
தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றையவ ரென்று—நிலைத்தமிழின்
௨௫ *தெய்வப் புலமைத் திருவள் ளுவர்உரைத்த*
மெய்வைத்த சொல்லை விரும்பாமல்—ஐவர்க்கும்
ஆவதுவே செய்தங் கவர்வழியைத் தப்பாமற்
பாவமெனும் பௌவப் பரப்பழுந்திப்—பூவையர்தம்

மிடத்து எப்படியாமோ வென்னுஞ் சங்கையில்லாத பயத்துடனும் அவை முடித்தற் பொருட்டுச் சாருந் தாக்ஷண்ய மில்லாமையுங் கல லுகத் தரித்து, அரையிலே மஹாநாகத்தைக் கச்சையாகச் சாத்தி யருளுஞ் சிவன் அருளிச்செய்த திவ்யாகமங்களினுண்டான வசனத்து வழி யாதரியாமல், ஒன்று போயவழி ஒன்று போகாமலிருக்க அதனாலே அம்பெடுத்துப் பல்வகையான தத்துவங்களின் சூதாய சூட்சி வார்க்குத்தியிற் பொருத்தி மருண்டேன்.

22—29. தேருங்கால் - புகலர்கேள்.

(உரை) *விசாரிக்குமிடத்து எனக்குச் சகாவாய் யான் படும் பல வாய துயர் நீக்குகைக்கு நீயன்றியிலே ஒருவரு மில்லையென்பதை நீதானே யறிவையே!—அதாவது, எனக்கு விட்டு நீங்காத தானமாக வுடையையாகலின் நீ அறிவையே.—பாசஅறிவு பசுஅறிவு போலாது எப்போதும் ஒருபடித்தாய் எல்லாவறிவுக்குந் தான் முதன்மையாய்த் தனக்கொரு சகாவேண்டுமென்பதில்லா ஒப்பற்ற சிவஞானத்தைப் பூர் வத்தில் 'புறப்பற்றாகிய பொருட்பற்றும் அகப்பற்றாகிய இரண்டடம் பிற் பற்றும் முற்றத் துறந்தவர்களே சிவஞானம் பெற்றவர்கள். இதில் யாதானுமொன்றிற் சிறிதாயினும் பற்றிருந்ததாயின் அவர்களே ஜனன மரணமாகிய பந்தமுற்றவர்கள்' என்று தமிழ் நிலையிட்டுச் சங்கப்பலகை யிடங்கொடுத் தேறியிருந்த நாற்பத்தொன்பது பேர் களையும் விழத்தள்ளித் தனக்குமாத்திரஞ் சங்கப்பலகையாகக் குறுக் கின குறள் வெண்பாவின் சொல்லும் பொருளும் நாவிடங்கொண்ட தெய்விக வித்வானான அழகிய வள்ளுவநாயனார் ஓதியருளின சத்திய வாசகப் பயனை ஆசையாகப் பாராமல், பஞ்சேந்திரியங்கள் அது அது வேண்டிய விஷயத்திற் செல்வதற் கன்யமாக மாறுபடாமல் அதற்*

கண்வலையிற் பட்டுக் கலவிக் கலைபயின்றங்
குண்மை நிலையுணர்ச்சி ஓராமல்—திண்மையினால்
நாவிற் கொடுமை பலபிதற்றி நாடோறுஞ்
சாவிற் பிறப்பில் தலைப்பட்டிங்—காவிநிலை
நிற்கும்வகை பாராய் நிலையான நெஞ்சமே
பொற்பினுடன் யானே புகலக்கேள்—வெற்பின்மிசை
வந்திருக்க வல்லான் மதியாதார் வல்அரணம்
செந்தழலில் மூழ்கச் சிரித்தபிரான்—அந்தமிலா
வேத முடிவில் விளைவில் விளைவிலொளி
ஆதி யமலன் நிமலனருட்—போத
அறிவி லறிவை அறியு மவர்கள்
குறியுள் புகுதுங் குணவன்—நெறிகொள்

கேற்கப் பொருந்தி அதன் வரம்பு கடவாது நிற்க அதனால் விளைந்த பாவமாகிய நரகசமுத்திரத்திலே தாழக் கரைகாணாதவண்ணம் அமுக்குண்டு, மீண்டு வெளிப்பட்டவிடத்திலும் மெல்லியாகிய மாதர்தம் மான்விழி போன்ற விழிப்பிறழ்வின் பாசப்பிணிப்பினுக்குள்ளாய் அவர்களுடனே கூடுதற்கு வேண்டிய அமருகம் கொக்கோகம் முதலிய நூலின் பயனைப் புத்திபண்ணி, மெய்யாகிய ஞானத்தைத் தரப்பட்ட நூல்களைப் படித்தறியாமல், அறிவு சிறிதும் புகப்படாமற் சிக்கென்ற நெஞ்சாகையால் நாவாற் கடினமான கற்றுக் கதறியும், தினந்தினம் இந்தப்படி இறக்கிறதும் பிறக்கிறதுமே மேம்பாடாகப் பூண்டு திரியும், இப்படி இன்னதுவன்றியிலே சரிக்கும் ஆன்மாவாகிய நான் அசைவற ஒன்றினும் படாமலிருக்கும் நிலைக்கான உபாயஞ் சிந்தியாய், நீயே நானே யென்று பேதமில்லாத சத்தியாகிய மனமே! அதற்கு வகையாவது எப்படியாமென்று கேட்பாயாகில், உனக்கு நன்றாய் அழகுறத் தெரியும்படி நான் சொல்லுகிறேன் கேள்.

29—38. வெற்பின்மிசை - பேணிக்கேள்.

(உரை) தென்றிசை புனிதமாகவும் தேவர்கள் இருடிகள் பொருட்டாகவும் திவ்யமான திருமேனியாக உமையுடனே வெள்ளிமயமாகிய கைலாயமலையி னுச்சியிலே எழுந்தருளி யிருக்குந் தகுதியையுடையவன். அதுவன்றியிலும் தங்கள் தவ மிகுதியின் கர்வத்தாலுங் கோட்டைவலியின் பலத்தாலுந் தேவர்கள் இருடிகள் ஒருவரும் எண்

வெளியில் வெளியில் வெளியன் வெளியில்
ஒளியில் ஒளியில் ஒளியன்—ஒளியில்
அளியில் அளியில் அளியன் அளியில்
அளவில் அளவில் அளவன்—அளவிறந்து
நரு நின்றான் அனைத்தும் நிறைந்தான் நினைப்பவர்பாற்
சென்றான் தெரியத் தெரியாதான்—குன்று
விளக்காய் நிறைந்த விரிசுடரான் *மண்மேல்
துளக்காமல் நின்றபெருஞ் சோதி உளக்கண்ணுக்

ணிக்கையில்லாததுபோல அவர்களுட னொப்பாக நினைந்திருந்த முப்புராதிகளும் அவர்களுடைய கோட்டையுஞ் சிவந்த அக்னிசமுத்ரத்தினாலே காணாமற் போம்படி கோபாக்னியாகிய சிறுநகை செய்தருளின ஸ்வாமி. அப்படிப் பிரத்யக்ஷமான திருமேனியாயினும் சர்வ சப்தங்களையுந் தனக்குள்ளே யடக்கி முடிவில்லாமல் நிற்கும் வேதத்தின் தாற்பரியத்தின் பொருளுக்குத் தொனியர்த்தமான அறிவானது. முதலே மலமில்லாத நின்மலனாயினுங் கிருபையானவன். எல்லா அறிவுக்கும் மேலான ஞானமும் அதற்குத் தலைமையுந் தரிசித்த ஞானனந்திகள் திருமேனிகள் திருமேனியே தனது திருமேனியாகவுடைய இயற்கையன். ப்ருதிவி ஈறாக அடைவே தரப்பட்ட ஆகாச வெளிக்கும் வெளியாகிய பிரகிருதி வெளி அதற்குக் காரணமாகிய கலையான வெளியிலே நிலையானவன். அந்தக் கலாதத்துவத்திலிருந்தும் அதில் தோய்விலாதவன். அந்தக் கலைக்கு மேலாகிய ஒளியான அசுத்தமாயையொளி அதற்கு மேலாகிய சுத்தவித்தை யொளி அந்தச் சுத்தவித்தை யொளிக்கு மேலாகிய விந்துவாகிய வொளியிலிருந்து சகலமும் உண்டாக்கப்பட்டவன். அந்த விந்துவுக்கு மேலாய் அநுக்ரஹமே தொழிலான சதாசிவனுக்கு மேலாய்க் கிருபை தானான பராசத்தி அந்தப் பராசத்திக்குக் காரணமாய பரமசிவம். அப்படிக் கிருபையனாயினும் காண்டல் கருதல் உரையென்னும் அளவளந்த அறிஞரளவிற் களவானவன். ஆகிலும் அறிஞர் அளந்தறிந்ததில் அமிழ்ந்தாது அவ்விடத்து விரகு பிறக்கிற் சற்றுந் தோற்றாதாய் நீங்குஞ் சத்தியுடையவன். அளவையினாலே அளப்பதற்கும் அளப்பரிதாய நிலையையுடைத்தாய் ஜடசித்தாகிய எல்லாம் பூரணமாகி இப்படி

*விண்மேல் - பாடபேதம்.

கல்லாது தோன்றா அமலன் அகிலமெலாம்
நில்லாமல் நின்ற நிலையினான்—சொல்ஆரும்
ஈசன் பெருமை இருவினையேன் இன்றுனக்குப்
பேசுந் தகைமையெலாம் பேணிக்கேள்—பாசம்
பலவுங் கடந்து பரிந்தருள்சேர் பண்பாற்
குலவி விளங்குகுணக் குன்றோன்—இலகவே

ஒருபொருள் உண்டென்று நிச்சயிக்கப்பட்டவர்கள் மனதிலே புதிதாகத் தோன்றப்பட்டவனாகிலும் ஆன்மபோதத்தால் அறியப்படாதவன். ஒருகாலத்து ஓரிடத்து விளங்கியும் ஓரிடத்து ஓர்கால் நந்தியும் வாராது ஒருபடித்தாய் அசைவாற் கீர்த்தியாய் இருளறுக்கும் விளக்குப்போல ஆன்மாககள் மலவிருள் இரிக்கைக்கு விளக்காய் ஏகதேசப்படாமற் சர்வான்மாக்களிடத்தும் நிரம்பி மேன்மேற் பிரகாசிக்கப்பட்ட தேஜசாய்ப் பூமியின்க ணன்றியிலுஞ் சர்வ தேவர்களுக்குந் தேவனாகச் சலனமற்று ஒளியாய் வழங்குவதற்கெல்லாந் தான் ஒளி கொடுப்பதாய்ப் பெருமையுடைய பிரபை. தற்றெரிசனிக ளறிவின் கண்ணே தோன்றுவதன்றிக் கடபடாதிகள் போல ஊனக்கண்களுக்குக் காணப்படாதவன். அனாதி மலமில்லாதவன். அண்டங்கள் புவனங்கள் யாவையினும் அதன்கண் வாழுந் தாபரசங்கமங்கள்மாட்டுந் தோன்றாத் துணையாய் நிற்பதுதானே நிலைமையானவன். கன்மமல மாயாமல மிரண்டும் நீங்கின அஞ்ஞான ஆன்மாக்கள் எண்ணிறந்த படியாக வேதாகமங்களாலே திருவுளம் பற்றப்பட்ட புகழையுடைய சிவனது சரித்திரத்தைப் புண்ணியபாவப் பகுதியாகிய கன்மமல மாயாமல பந்தனாகிய யானும் இப்போதும் என்னாலியன்ற மரியாதி உனக்கின்னும் ஒருவகைத் தகுதிப்படச் சொல்லுகிறேன். அதை நன்றாகப் புத்திபண்ணிக் கேட்பாயாக.

38—39. பாசம் - குன்றோன்.

(உரை) காமியம் மாயை ஆணவமென்னு மும்மலத்தின் காரிய காரணங்களை யறிந்து நீங்கின உபசாரத்துடன் சிவஞான சம்பந்தரான ஆன்மாக்க ளிருதயமான பொதுவெளியிலே விளங்கி நின்ற குணமான மலையான்—இதுவன்றி எண்ணிறந்த படித்தாகும் பிணிப்பையுடைய ஐவகைச் சத்திகளினது வியாத்தி வியாபகங்களுக்கப்பா

செய்ய தருமச் செழுங்கிரியின் மீதிழிந்து
வையம் பரவ மகிழ்ந்தெழுந்தங்—கையங்
களவுபயங் காமங் கொலைகோபங் காதி
அளவில்வினை யெல்லாம் அழித்திங்—குளமகிழத்
தொம்மெனவே எங்கும் முழங்கிச் சுருதிபயில்
செம்மைதரும் ஆகமங்கள் சேர்ந்தோடி—மும்மலத்தின்
காடடங்க வேர்பறித்துக் கல்விக் கரைகடந்தங்
கோடுபல் பூதத் துணர்வழித்து—நீடுபுகழ்
மெய்வாய்கண் மூக்குச் செவியென்னப் பேர்பெற்ற
ஐவாய வேட்கை யவாஅகற்றி—மையும்இயல்
வாக்குப்பா தம்பாணி பாயுருபத் தம்பலவும்
நீக்கிச் செறிந்து நிறைந்தோடிப்—போக்கரிய
பந்தமெனுஞ் சோலை பறித்துப் பரந்தலைக்கும்
அந்தமனம் புத்தியுடன் ஆங்காரம்—சிந்திவிழ

லாகியும் அதனுட் கட்டுற் றிலக்கமிலவாய உயிர்க ளிவைக் கந்தரம் போற் றலையளிசெய்யும் பேரறிவா யதுவே பொருந்தும் தில்லைப் பொதுவில் யாவருங் கண்டு மகிழ்வுண்டாக நட்டம் பயில்வனவே குணமான மலையென் றுமாமென்க.

39—57. இலகவே - ஆறுடையான்.

(உரை) விளங்கச் செய்யப்பட்ட சிவபுண்யமான மலையிலே யிறங்கி, அபரஞானத்தின் தலைமைகண்டவரது கூர்ந்த அறிவுக்குப் பிரயோசனமாகி யேத்தும்படிக்குச் சந்தோஷத்துடனே வேக முடைத்தாய், ஒன்றை யொன்றாகத் திரியக் காணுதலையும் அங்குத் தோன்றுபுத் தோன்றுமாக நினைக்குதலையும் அச்சப்படுதலையும் ஆசைப் பற்றையும் பிறவுயிர் வதையையும் அகங்காரத்தையும் முறுக்கி, சத்தி அனந்தமான புண்யபாவங்களை யெல்லாங் கெடுத்து, களிப்புடனே ஜடசித்துக்கள் முற்றும் இயல்பாய் நாதமுழக்கஞ் செய்து வேகத்தினாலே நடந்து ஞானத்தின் பகுதியாய்த் திவ்யாகமங் களில் நன்றாய் அறிவாய்ச் சென்று, ஆணவம் மாயை காமியமென்று விரிந்திருண்ட காட்டு விருத்தி நாசமாம்படி அதற்குக் காரணமாகிய கிழங்கைப் பிடுங்கி, சர்வமுமாய்ச் சகல சத்தங்களுஞ் சகல சத்தத்தின் பொருள்களு முண்டாக்கியறிகையால் அதுவெல்லாந் தனக்குக் கீழா

*மோதி அருணீர்மை ஓங்கிவிறல் முக்குணமுங்
காதி உரோமமெலாங் கைகலந்து—சீதப்
புளக மரும்பப் புலன்மயக்கம் போக்கி
விளைவில் புலன்முட்ட மேவிக்—களபதன
மாதர் மயக்கம் அறுத்துவளர் மண்டலத்துச்
சோதியொரு மூன்றினையுஞ் சோதித்து—நீதியினால்
ஆதாரம் ஆறினுஞ்சென் றூறிஅடல் வாயுக்கள்
மீதான பத்தும் மிகப்பரந்து—காதிப்

கையாலும் அதனளவில் அளவுபடாமையாலுங் கல்வியினது வாம்பையும் உடைத்து, ப்ருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயமென்னும் ஐந்து பூதமும் ஐந்து நான்கு மூன்று இரண்டு ஒன்றென்னும் அதன் ஜடப் பிரஞ்ஞைக் குணங்களின் விரிவையும் போக்கி, அநித்யமான ஊரும் பேரும் குடிமையும் அழகும் பெரியனென்னுங் கீர்த்தியும் நிறுத்தப்பட்ட ஆன்மாக்கள் சரீரத்தில் நிற்கும் பரிசத்தினது தன்மையும் வாயினிடமாக நின்ற சிங்ஙுவையின் தன்மையும் நேத்திரத்தினிடமாய் நின்ற ரூபத்தினது தன்மையும் துண்டத்தினிடமாக நின்ற ஆக்ராணத்தினது தன்மையும் கர்ணத்தினிடமாக நின்ற சோத்ரத்தினது தன்மையும் இப்படிப் பலவாய தன்மையாய்ச் சிங்கம்போன்று ஐந்து வாயினானும் விழைவை விரும்பும் ஞானேந்திரியங்களாற் பற்றும் ஆசையைப் போக்கி, தன்னைப் பெருமைக்காகாது கீழ்ப்படுத்துவிக்கு மியல்பினை யுடைத்தாகிக் கடின பாடணமாகச் சொல்லினின் விளக்கும் வாக்கையும் பாவவேதுவான காரியத்திலே செல்லக் கால்நின்று கமனிக்கும் பாதத்தையும் கியாதிலாப் பூச்சியங்களைத் தழுவாத புண்ணியத்திற் செய்யாது ஆர்வங் கண்ணோட்டமாகிய பசுத் தர்மத்திலே யிடுதலும் இது ஏற்கவொண்ணாதென்று விசாரியாமல் ஏற்குங் கையினின்று செய்யும் பாணியினையும் உதரத்தினின்று ஜலத்தையுங் கட்டத்தையும் வேறுவேறுபடுத்தும் பாயுருவையும் விடயானந்தத்தை இருவகையான கோசபவக் குறியினின்று விளக்கும் உபத்தத்தையும் இப்படிப் பலபேதப்பட்ட கன்மேந்திரியங்களைந்தையும் விடுவித்துத் தான் நெருங்கி அந்தத் தானங்களெல்லாம் நிரம்புவித்து, என்றும் நீக்கப்படாத சங்கற்ப விகற்பமாகிய பொழிற்

*மோதி யலைக்கும் அருணீர்மை முக்குணமுங் - பாடபேதம்.

பிருதிவியப் புத்தேயு வாயுஆ காய
உறுதி நிலமைந்தும் ஓடி—மறுவிலா
நான்முகன்மால் ஈசன் மகேசன் நலஞ்சிறந்த
தான்முகம் ஐந்தாஞ் சதாசிவமும்—ஆனதொரு
விந்துநா தங்கடந்து சுத்த வெறுவெளியில்
அந்தமிலாப் பாழடங்கத் தேக்கியபின்—முந்திவரும்

செறிவை வெளியாக உருவியும் நிறைந்தோடி, நான்கு நான்கு பேத மாக ஆட்டுக்காணும் அந்தக்கரணங்களினுடைய தற்குணங் கெடத் தாக்கி, பற்பலவாகச் செய்யுந் தத்வங்களின் சேட்டையை நிறுத்தி யாவுஞ் சிவஞானத்தின் தன்மையேயாகிப் பெருக வளரப்பண்ணி, சாத்விகம் ராசதம் தாமதமென்னும் பெயரினையுடைய குணத்ரயங் களின் செயல் பதி மாறிமாறிவரும் மிகுவெற்றியையெல்லாந் தனது ஒருபடித்தாய இன்பநிறையாற் கோபித்து, உடல்முழுவ துள்ளும் நிரம்பி மிகுதியாற் புறம்பு புக்கோடி மூன்றரைக்கோடி யுரோமவழி யெல்லாஞ் சுகம்பிறந்து மயிர்கள் சிலிர்ப்ப மாயாதனுவின் நித்யகுண மான தாபசோபமும் அஞுதி ஜனனமரண அழலிக்கையும் நீக்கித் தட்பமுடையவாய பெருஞ்சுகம் விளையப் புலன்களைந்தின் சிறுதொழி லான் மருட்டுவழிச் சார்தல் அறப்பண்ணி, அண்டத்துந் தனுகரணங் களுக்குக் காரணமாகிய வினைகள் நிரம்பிய சந்திர முதற் கலையீரு அறு வகை நிலங்களும் அடங்கச் சென்று பாய்ந்து, பசுங்கூட்டாகிய சந் தனங்களினுற் பொதிந்து நெருங்கிய கொங்கைகளையுடைய அங்கனை யார்கள் செய்யுங் கோலக்கோட்டிகளால் விழைவுற்றுச் செல்லும் அறி யாமையை நீக்கி, அண்டத்தும் பிண்டத்தும் எழுதல் இயல்பாகி வாத னையுடைய அக்னிமண்டலம் ஆதித்தமண்டலஞ் சந்த்ரமண்டலமாகிய முச்சுடர்களுந் தனது காருண்ய ஆணைப்படியே சர்வத்துக்கும்பொது வாய் நடுவுநிலைமையாயே நில்லாது அதிகாரமலத்தால் விகாரப்படாமல் பார்த்து நிறுத்தி, மூலாதாரஞ் ஸ்வாதிஷ்டானம் மணிபூரகம் அனுகதம் விசுத்தி ஆஞ்ஞையென்னும் ஆதாரத்தினடைவே முற்றும் நிறைந்து, ஒன்றோடொன்று மாறுபட்டுப்பொருதல்புரியும்பிராணன் அபானன் உதானன் வியானன் சமானன் நாகன் கூர்மன் கிருகரன் தேவதத் தன் தனஞ்செயனென்னு மேலாய மாருதமும் அண்டத்துக் காரண வாயுப் பத்தும் விளங்க மேற்கொண் டோடி மேலடாது கோபித்து,

அவ்வறிவுக் கப்பாலுஞ் சென்றகண்டம் உள்ளடக்கிச்
செவ்வறிவே யாகித் *திகைப்பொழிந்திட்—டெவ்வறி
ருரு தானுய வீடளித்துத் தன்னிற் பிறிவிலா [வுந்
ஊனுகி எவ்வுயிர்க்கும் உள்புகுந்து—மேனியிலா
அஞ்சவத்தை யுங்கடந் தாயபெரும் பேரொளிக்கே
தஞ்சமெனச் சென்று தலைப்பட்டு—வஞ்சமறத்

தேகத்தின் காரியமாய்ப் பஞ்சபூதத்தின் காரணமாகிய அண்டத்து அதோமுகமாய் நீடுகிற்கும் ஐவிதமான பூதத்தானங்கள் கலைக ளெங்கும் பரந்துநின்று, அண்டத்தும் பிண்டத்தும் உற்பவநாச குற்றந் தீரா ஆன்மாக்கள்போலாது கடவுளாகி நிராதார அதிட்டிதமாகி நிவர்த்தி கலை யதிபரான பிரமசிருட்டியையும் பிரதிட்டா கலையினின்று திதி பெற்றுச்செய்யும் விஷ்ணுவின் திதியையும் வித்தியா கலையினிருந்து சங்காரத்தைச் செய்யும் உருத்திரமூர்த்தி சங்காரத்தையும் சாந்தி கலையினிலையாகித் திரோபவத்தைப் பண்ணும் மஹேசுரர் மறைப்புச் செய்தலையும் ஆகாயபூத வியாபகவந்தமான சாந்தியாதீத கலைக்குக் காரணராகி அனுக்கிரகத்தை ஐவகை நிறமுடைய முகங்களாற் புரியுஞ் சதாசிவமூர்த்தி யனுக்கிரகத்தையும் இந்தக்கலைகளும் இந்தச் சதாசிவ மூர்த்திகளுந் தனுகரணமுதலியவையாகக் காரணமான சுத்தமாயை யின் அதோமுகமான விந்துவான பராசத்தியையும் அந்தச் சுத்த மாயையில் ஊர்த்துவமுகமாய் ஒசைவடிவாகிய அபரநாதத்தையும் பிற கிட்டு மேற்சென்று, சுத்தமாயாகாரணங் கடந்து நின்மலமாகி, நிராமய மான பரவிந்துவென்னும் பராசத்தியினது முடிவிலா வியாத்தியாகிச் சித்தஞ்செல்லாத சூனியமெங்குங் குறைவற நிரம்பி, அவ்வளவிலும் நில்லாது பரந்து, ஞானபாதங்களில் முதற் பேசப்பட்ட பராசத்தி ஞானத்து மேலாகிப் பூரணமான பரநாதத்தையுந் தனக்குள்ளே யாக மேல் தனதெல்லையளவு செறிந்தோடும் நீர்மையாய்ச் சுத்தப் பேரறி வேயாகி வேறு சந்தேகமில்லாது தீர்ந்து, பாதாளசத்தி தொடங்கிப் பரந்த வியாபகமும் பலவாய சத்திகளுமன்றி ஜடசித்தாகிய எல் லாப் பொருள்களின் ஞானங்களுந் தன்னதேயாகிய வாயினுஞ் சேர்ந்த உயிர்களுக்குச் சுத்தமுத்தியுங் கொடுத்துத் தனக்கு அபின்ன மான நிரதிகாரத்துக்குத் தான் திருமேனியாகியிருந்தாலும் மூவகையு

*திகைப்பொழிந்தங் கெவ்வறிவுந் - பாடபேதம்.

தான்அந்தம் இல்லாத தண்ணளியால் ஓங்கிவரும்
ஆனந்தம் என்பதோர் ஆறுடையான்—ஆனந்தம்
பண்ணும் பயன்சுருதி ஆகமங்கள் பார்த்துணர்ந்து
நண்ண அரியதொரு நாடுடையான்—எண்ணெண்
கலையால் உணர்ந்து கருத்தழிந்து காம
நிலையான தெல்லாமும் நீத்தங்—கலைவறவே

மல்லாத உயிர்களுக் குயிராய் நிற்குந் தன்மையுங் குன்றாதுமாகி, கண்டிக்கப்படாததாய்ச் சர்வமும் நிரம்பித் தூலசூக்குமமான இருவகையிற் சிருட்டி திதி சங்காரம் திரோபவம் அனுக்கிரகங்களாய ஐந்தவதாரமும் இல்லாததாகிப் பரமாய் நிர்மலமாய் நித்தமாய் ஒன்றாய்ச் சருவப் பிராணிகளுக்கும் அறிவாகி அசலமாகிப் போதங்களாற் செப்பவரிதாய்த் தற்சிவமாகிய மிகுந்த ஒளியே தனக்குக் காரணமாய்க் கதியாக அதனுடன் இரண்டறப் போய்ப் புக்கு—இதுவன்றியுஞ் சுத்தாவத்தையி லுண்டாகிய பஞ்சபேதமான அவத்தையுங் கடந்த பேரொளியே கதியாகச் சென்று யாய்ந்தெனவுமாம்.—, சொல்லிப்போந்தவை யாவுஞ் செய்யுமிடத்துச் சர்வப் பிராணிகளுக்கும் தத்தம் வினையால் வேறுபாடு காண்டலல்லது தான்செய்தால் பக்கஞ் சார்தலின்றி முடிவும் முதலென்பதும் இலவாகிச் சகல உயிர்களையுந் தனதியல்பில் நிறுத்துமென்னு நினைவாய் அளவிறந்த காருண்யந் தானே மேன்மேலும் வளர்கின்ற மிகுமின்ப சுகந்தானே தசாங்கப் பொருளுக்கு ஆறாய பகுதியுடையவன்.

57—58. ஆனந்தம் - நாடுடையான்.

(உரை) அருளாய் அடைந்த ஆன்மாக்களுக்குஞ் சுகசொரூபமே செய்வதற்குக் காரணமாகி அருணிலைமை அறிதற்குக் காரணக் கருவியான நான்கு வேதமும் இருபத்தெட்டுத் திவ்யாகமமுங் களங்கமற ஓதி அதன் தாற்பரியமுடிவை யறியச்செய்த மஹத்துக்களுக்கும் அந்த அறிவாற் பொருந்தப்படாது நுண்ணியதான சிற்சத்தித் தானமே தனக்கும் சுத்தமான நாடாக உடையவன்.

58—60. எண்ணெண் - ஊருடையான்.

(உரை) விரிந்த அபர ஞானமாகிய அறுபத்துநான்கு வகைப்பட்ட கலைகளினது ஞானங்களை ஆராய்ந்து ஒன்றின் கருத்து ஒன்று சொல்லாது வெவ்வேறு பேதப்பட்டுச் சொல்லுகையாற் பயன் நிலை

கூ0 தேட்டற்ற சிந்தை சிவஞான மோனத்தால்
ஓட்டற்று வீற்றிருக்கும் ஊருடையான்—நாட்டத்தால்
தெண்ணீ ரருவிவிழச் சிந்தைமயக் கந்தெளிந்
துண்ணீர்மை யெய்த உரோமமெலாம்—நண்ணும்
புளகம் புனைமெய்யர் பொய்யிற்கூ டாம
லுளகம்பங் கொண்டுள் உருகி—அளவிலா
மாலா யிருக்கு மவர்மனத்தை வாங்கஅருள்
மேலாய் விளங்கலங்கல் மெய்யினன்—தோலாத

யாமை கண்டு மனமுருகி நொந்து திரிவிதகரணங்களும் எப்போதும் பற்றாக ஆசைப்படுஞ் சுத்தமாயா பீடத் திருத்தல் முதலிய கீழுள்ள போகத்தானங்கள் முடிய அநித்யமென்று நீத்து அருளுருவாற் சலிப் பற நின்ற ஆன்மாக்களிடத்திலே அவ்விடத்து உதிக்குஞ் சிவஞான மதுவே தனுவாக ஆன்ம சகா விதமாகிய போக்குவரவற்ற பூரணத் வம் வந்தவிடத்து அழகுசெறியும் அனுபூதியாய பகுதிக்கு நாயகன்.

60—63. நாட்டத்தால் - மெய்யினன்.

(உரை) என்பதை-பொய்யிற் கூடாமற் சிந்தைமயக்கந் தெளிந்து நாட்டத்தாற் றெண்ணீ ரருவிவிழ வுண்ணீர்மையெய்த வுரோமமெலா நண்ணும் புளகம்புனை மெய்ய ருளகம்பங்கொண் டுள்ளுருகி யளவிலா மாலா யிருக்குமவர் மனத்தை வாங்க வருள் மேலாய் விளங்கலங்கன் மெய்யின னெனமாறுக. பொருளாவது :—மலையினுச்சியி னட்டுத் தெளிந்த நறுநீரானது இடையறாது விழுமாப்போல இரண்டு கண் களினாலுங் கண்ணீர் தாரைவிட ஆன்மாவினுடைய ஐயுறவு நீங்கி உள்ளே ஞானம் விளங்க மயிர்க்கால்தோறுஞ் சுகபுளக முண்டாகுஞ் சத்தியத் திருமேனியானவர் இந்தப் பிரபஞ்சப் பொய்யை நீத்தவர்க ளிடத்திலே கம்பிதமான ஆனந்தமுண்டாகத் தான் ஒரு பொரு ளென்னுந் தன்மைபோய் நீராளமாய்க் கரையிறந்த பற்றும் வாஞ்சை யுடைய ஆன்மாக்கள் செயலானது விஷயாதிகளிற் செல்லாமல் நிறுத் தித் தன்வயத்தாக்கும் அருளே யாவைக்கும் அதிகமாகத் தோற்றப் பட்டவையை அழகுசெறிய மாலையாகத் தரித்து அறிவுதானே தடித் தனவே திருமேனியாக உடையவன்.

வானம் புவனம் மலைகடல்ஏழ் பாதாளம்
ஊன்ஐந்து பூதத் துயிருணர்ச்சி—ஞானமாய்
எல்லாமாய் அல்லவாய் எண்ணுவார் எண்ணத்து
நில்லாமல் நிற்கும்நீள் வாசியான்—சொல்ஆரும்
பாதாளம் ஊடுருவிப் பாரேழும் விண்ணேழும்
ஆதார மாகி அகண்டம்நிறைந்—தோத
அரிதாய் எளிதாய் அருமறையா றங்கத்
துருவாய் உயிராய் உணர்வாய்ப்—பெரிதாய
வெய்யதுயர்ப் பாசமற வீசியே வெம்பிறவித்
துய்ய கடலைத் துகளெழுப்பி—ஐயமுறுங்

63—65. தோலாத - வாசியான்.

(உரை) பேரிருளாய் வழங்குதலில்லாத வெறுவெளிகளும் இருநூற்றிருபத்துநான்கு புவனங்களும் அஷ்டகுல பர்வதங்களுஞ் சப்த சமுத்திரங்களுஞ் சப்த பாதாளங்களும் ஆன்மகோடிகளுக் குடம்புண்டாகைக்கு மூலமுங் காரியப்படுவதுமான பஞ்ச பூதமும் அந்த ஆன்ம கோடிகள் யாவைக்கும் அறிவு எவ்வளவோ அவ்வளவுக்குத்தேர்தலுள வவ்வளவவ்வள வதன்றியேயாகியுஞ் சொல்லப் போந்தவை யித்தனையுந் தன்னிடத்திலே யுண்டாக்கி உண்டாக்கியும் வினைப்பகுதியால் விளக்குகையால் தானல்லவுமாய் போதமிக்கால் பகுத்தறியும் அறிவினர் பகுத்துக் காண்கைக்குக் காணுமையுங் காட்டுவதுமான சித்தாய் மனவேகமான இச்சை கிரியை ஞானசத்திகள் இத்தன்மையவானதே கடுங் குதிரையாக உடையவன்—இதுவன்றி அப்படித் தோய்ந்தும் தோயாமையுமான விசித்ரமான வாசியே வாசியாயுடையனென்க.

65—73. சொல்லாரும் - ஆணையான்.

(உரை) ஈசுவரவாக்யங்களாலே அதோமுகவுலோகங்களெங்குந் தடையறப் புகுந்து அதன்மேல் ஆதிருடுவாய் அதிற் பிலக்கத்தீவுமுதல் புண்டரீகத்தீவு ஈறுகச் சப்ததீவுள்ளும் அதன்மேலாகி ஊர்த்தமுகமான பூலோகமுதலாக அடைவே உயர்ந்த சத்யலோகமீறுக எழுமேலுலோகங்களுள்ளவாய்த் தான் நிலையாக நிற்கைக்குத் தானமாகி, அன்றியும் அதன்மேலாய வுலோகங்களாய்க் கண்டிதமன்றி அருவாயிருக்குஞ் சுத்த மாயாலோகம் யாவும் நிறைந்து, இப்படியிருந்தாலுஞ்

காமக் *குரோதலோப மோகமதங் காய்ந்தடர்த்துச்
சாமத் தொழிலின் தலைமிதித்து—நாமத்தாற்
கத்துஞ் சமயக் கணக்கின்விறற் கட்டறுத்துத்
தத்தம் பயங்கொலைகள் ஆங்கழித்தே—தத்திவரும்
பாசக் குழாத்தைப் படஅடித்துப் பாவையர்தம்
ஆசைக் கருத்தை அறவீசி—நேசத்தால்
ஆனவே கங்கொண் டருள்மும் மதத்தினால்
ஊனையார் தத்துவங்க ளுள்புகுந்து—தேனைப்

சுட்டிச் சொல்வதற்குக் காட்சியிற் படாது, ஆனால் இல்லாததோ வென்னிற் சுட்டிறந்தாற் சொல்லிற் பட்டதாய், அன்றியும் மேலோர்க் கல்லது உச்சரிக்கப்படாத வேதம் நான்கும் சிக்ஷை கற்பம் வியாகரணம் நிருத்தஞ் சோதிடஞ் சந்தமென்று சொல்லப்பட்ட அங்கங்களாறும் இவைக்குத் தானல்லது வேறுயிரின விலதாய் அதிற் பிரித்துப் பிரவஞ்ச சருவமுஞ் சொல்லுவதாய் அதுவே அதனுக்குயிராய் அதிலே நிச்சயமான தாற்பரியமே அந்த உயிர்க்கு ஞானமாய் இந்த விதத்தாலாய சரீரமே மிகப்பருத்து, தனது மெய்யடியார்களிடத்தில் கடினப் பிரவிர்த்தியான பொல்லாத பந்தக் கட்டை அற்றுப்போம்படி செய்து, திரிவித காரணங்களினால் ஏறுசெய்திக் கிடான பற்பல ஜனிப்புத் தாபசோபமாய்ப் பற்றுக்கோடாய்க் கரையிறந்து நிலைகாணாத சாகரத்தைப்போலப் பயனிலவாய ஜனனசாகரத்தை நன்றாய் நசையீரஞ் சிறிது மில்லாது தகவெழக் கடந்து, சந்தேகப்படுவனவும் விஷய விருப்பும் அதனால் வரும் வெகுளி ஈயாமை யாதுந் தெரியாமல் மயக்கிற்படுகை தன்னை மதித்து கெர்வித்தல் முதலானவைகளை வெகுண்டு நெருக்கி, மரித்து மரித்துத் திரிவதற்குக் காரணமாய புவனபோகத்தை நசுங்க மிதித்து, வேறுவேறு பெயரிட்டு—கொள்ளே அச்சம் பொருந்தி—,தீர்க்கப் பிரயோசனமில்லாத நூலாகிய பற்பல வார்த்தையாகக் குரைக்கும் புறச்சமயிகளாகிய புன்மையர் கோவை செய் தகுதியின் வெற்றியைச் சின்னாபின்னமாகத் துணித்து, தன் திறமற்று அச்சமுறல் பிறவுயிர் கோறல் முதலிய செய்வதற் கிசைதலை நாசஞ்செய்து, நாடோறும் நாடோறும் புனைந்த செயலுரைகளின் பிணிப்பாற் பெருகிவரும் புத்திரர் முதலாயின் பற்றும் வேரற அடர்த்து

*குரோதமத மாச்சரியங் - பாடபேதம்.

பருகிக் களித்துயர்ந்து பன்மறைநாற் கோட்டால்
மருவித் திகழ்ஞான ஆனையான்—இருமுச்
சமையங் கடந்து தனக்கொப் பிலாது
சுமைதுன்ப நீக்குந் துவசன்—கமையொன்றித்
தம்மை மறந்து தழலொளியுள் ளேயிருத்தி
இம்மை மறுமை இரண்டகற்றிச்—செம்மையே

மோதி, காத்ரப்பற்றைச் சிறிதுமில்லாம லறுத்து, அளவற்ற கருணையினால் எந்த விதத்தினாலே ஆன்மகோடிகளின் பந்தம் நீங்குமென்கிற நினைவான கடுமைதானே குணமாகி--அதுவன்றியிலும் அந்தக் கிருபைதானே மிக்க ஆராமையாகிய மயக்குற்று.-,உமை திரு வாணியென்னும் மூன்று சத்திகளையும் மும்மதமாகப் படைத்து அந்த மதங் களைக்குங் கர்வத்தாற் சாதாரணமாகி தேக காரியமான தத்வம் எவ்வளவுள அவ்வளவும் அதனுட்செறிந்து அந்தத் தத்வங்களுடம்பாய உயிர்கள் அவைகளினாலே விஷயநுகர்ச்சி நுகர்தற்குரியன உட்கலந்து நிற்றலாலே அந்த புவனபோகங்களில் தனக்கு யோக்யமான நிர்மலமாய சுத்த மாயாபோகத்தில் உண்டோ வில்லையோவெனச் சிறிதே தேன் போன்ற தெளிவைக்குடித்து அதனால் மிகுசலில்லாப மடைந்து வீறிட்டு மிகவும் உன்னதமாக யாவையினும் நீண்டு வெகுவிதமான வேதங்களெல்லாவற்றையுந் தனக்கு நாலு கொம்பாகப் பொருந்தி விளங்கா நின்ற கிரியை இச்சா ஞானமே தனக்கு அங்கமான கொலுயானையாக உடையவன்.

73—74. இருமுச் - துவசன்.

(உரை) உட்சமயங்களான வாமம் வைரவம் மஹாவிரதம் காளாமுகம் பாசுபதம் சைவம் ஆறினுங் கொண்ட பொருணிலைக்கு மேம்பட்டு அந்த நிலை அந்த அருளினர் நிலைக்கல்லது பின்னை யாவர்க்குங் கட்டாமையால் ஒப்பற்றுச் சர்வதொழிலையுஞ் சுமத்திக்கொண்டு துன்புறும் உயிர்களினை வைத்துத் தாம் யாவைக்கும் பிராத்திகனென்னும் அறிவை விளக்கி அந்தத் துன்பச்சுமை யில்லாதபடி செய்தலால் அவையே அவனுக்குக் கொடியாக உடையவன்.

74—77. கமையொன்றித் - செடுமுரசோன்.

(உரை) விஷயப்பகுதியாற் புலன்வழிச் சேறலை யடக்கித் தாப சோபமாற்றி உயிரென்று வேறேயொன் றில்லை பிராணவாயுவே

வாயுவை ஓடா வகைநிறுத்தி வானத்து
வாயுவையும் அங்கே யுறஅமைத்துத்—தேயுவால்
என்றும் ஒருதகைமை யாயிருக்கும் இன்பருளே
நின்று முழங்கும் நெடுமுரசோன்—அன்றியும்
மாலும் அயனும் வகுத்தளித்த வையமெலாஞ்
சாலும்அதற் சப்பாலும் எப்பாலும்—மேலை
யுலகும் உலகால் உணரவொண்ணு ஊரும்
இலகி நடக்கும்எழில் ஆணையான்—அலகிறந்த

யென்று அறுதியிட்டு முக்கோணமான மூலாதாரத் தக்கினியை ஜொலிப்பதற்காம் வகையாலே ஜொலிக்கப் பண்ணி இந்தப் பூததனு விற் புசிப்பும் இதுவன்றி நீங்கித் தேவலோகம் முதலான தானங்களுக் கான உடம்பிற் புசிப்பும் இவையிரண்டுமல்லவாய் இந்தத் தனுவிலே சுபாவமாக நடக்கும் இடைபிங்கலையான வாயுக்கள் இரண்டும் நட வாது தம்பிக்கச்செய்து, அதுவன்றியும் புறம்பாய் இதற்குச் சகா காரணமாயுள்ள பூதவாயுவின் சகாயத்தையும் நிறுவித்துச் சுழுமுனை நாடியி னுண்டாய வாயுவாலே மூலாதாரத்தில் ஜொலிக்கிற அக் கினியை யெழுப்பி இலாடத்தானத்துச் சந்திரமண்டலத்திலே தாக்கி அதினுண்டாய அமிர்த கசிவாய புசிப்பால் உள்ளெங்கு மின்பாய் அதுவே புசித்து முன்னுள்ள தனுவுக்குள் நரை திரை மூப்புமிருத மற்று அந்த உடம்பே வஜ்ரகாயமாய் இளமைபெற்று அளவிறந்த காலம் நித்யராயிருக்கும் மஹாத்மாக்களுள்ளே நீங்காமல் எப்பொழு தும் விளங்கிய பேரொலியே பெரிய பேரிகையொலியா யுடையவன்.

77—79. *அன்றியும் - ஆணையான்.*

(உரை) அல்லது பிரமாவினுலே சிருஷ்டிக்கப்பட்டு விஷ்ணுவி னுலே இரக்ஷியாநிற்கின்ற பிரகிருதிக்குக் கீழ்ப்பட்ட உலகமெங்கும் பெருகினதன்றி அசுத்தமாயையினுடைய உருத்திரமூர்த்திகளாலே நடக்கப்பட்ட உலகங்களும், அன்றியினுந் தனித்தனியாகக் கீழும் மேலும் உண்டாய உலகங்களும் அதற்குக் காரணர்கள்மாட்டு யாவைக் கும் மேலாய் அசுத்தமாயையினுண்டாய உலகங்களினும் அதில் அதிப ரிடத்தும் ஆன்மாக்க ளறிவால் அறியப்படாத குய்யத்தானங்களினும் விளங்கப் பிரகாசித்துச்செல்லும் அழகிய ஆக்கினையினை உடையவன்.

அ0 காட்சியான் காட்சிக்குங் காணான் கலைஞான
ஆட்சியான் ஆட்சிக்கும் ஆயினான்—சூட்சியான்
பாருந் திசையும் படரொளியா லேநிறைந்தான்
தூருந் தலையுமிலாத் தோன்றலான்—வேராகி
வித்தாகி வித்தின் விளைவாகி மேவுதனுச்
சத்தாதி பூதங்கள் தானாகிச்—சுத்த

79—81. அலகிறந்த - தோன்றலான்.

(உரை) எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களுக்குந் தான் ஒருவனே புகலிடமாக இருந்தாலும் ஒருபடித்தாகாமல் அவரவர் கோட்பாடுகளுக்குத் தக்கதாக வேறுவேறு ஒன்றோடொன்று இசையாதபடியாகக் காணுந் தன்மையன். உயிர்கட்கு மேலாய ஞானங்கொண்டல்லது தற்போதங்களினாற் காணப்படாதவன். வேதாகமங்களின் பொருளினாக நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளவன். அந்த வேதாகமங்களினால் நிச்சயம் நிலையிடப்பட்டவைக்கெல்லாந் தான் நிலையாதவன். தான் மேலாய ஸ்வரூபியாயிருக்கினும் சர்வான்மாக்களுக்கும் அதுவே பேறாக்குகையின் பொருட்டு அவ்வவர்கள் மதத்துக்கிடாக நன்மை தீமை புசிப்பதற்கு வேதனை விதமான காரியங்களையும் உண்டாக்கப்பட்டுடையவன். பூலோகமெங்கும் எட்டுத்திக்கும் கீழும் மேலுஞ் சஞ்சரிக்கப்பட்ட பரிதி அங்கி இந்து மற்றுமுள்ள ஒளிகட்குத் தான் ஒளியுமாய் அந்த ஒளி மூர்த்திகளுக்கும் பிரபை கொடுத்துள்ளவன்; ஒரு முதல் சொல்லப்படுமிடத்து அதற்கு அடி முடி உண்டாகையால் அப்படிப்போல்வதோர் அடி நடு அந்தமிலாதாகித் தானே தோன்றிய முதலானவன்.

81—83. வேராகி - ஒருவன்.

(உரை) தாபர சங்கமமென்னும் இருவகைத்திணையில் தாபரங்களுக்குப் பொருந்தும் உயிர்காறுங் கருவிமுதற் காரணமாகிய பீஜமும் அதற்கு நிலையாகிய மூலமும் அதன்மே லெழுந்துண்டாம் பணை சினை அடை தளிர் பலங்களுமாக்கி, சங்கமங்களுக்குப் பொருந்துமுயிர்க்கு அது அதுகளுக்கேற்குங் காரணங்களுந் தனுக்களுமுண்டாக்கி, அதற்குள் நடத்துங் காரண பூதங்களையும் படைத்து, அந்தப் பூதாதிக்குக் காரணமாய தன்மாத்திரையாய்ச் சத்தமுதலியவற்றைப் பூதாதியாங்காரத்தினும் உண்டாக்குவித்து, அப்படிப் பிரகிருதி மாயாகாரியத்தை அதிஷ்டித் தாக்கினாலும் அவனுண்மை சொல்லுமிடத்துச்

வெறுவெளியாய்ப் பாழாய் வெறும்பாழுக் கப்பால்
உறுபொருளாய் நின்ற ஒருவன்—பொறியிலியேன்
வெம்பும் பிறவியலை வீழாமல் வீடளித்த
சம்பந்த மாமுனியென் தம்பிரான்—அம்புவியோர்
அஞ்சு போற்றுந் திருவடியென் புன்தலைமே லேபொறித்தோன்
ஏற்றின் புறத்தமைந்த எங்கோமான்—சாற்றுவார்

சுத்தமென்ற அபரவிந்துவையும் வெறுவெளியாய அபரநாதத்தை யும் பாழாய பரவிந்துவையும் வெறும்பாழாய பரநாதத்தையுங்கடந்து இவைகளிற் றோய்ந்த குணமில்லையாய்த் துகள்தீர்ந்த ஆன்மாக்கள் பெறும் பேறாய்ச் சலனமற்ற தனி முதல்வன்.—அபரவிந்துவைச் சுத்தமென்றது சதாசிவ முதலிய மூர்த்திகளுக்குத் தனுவாகையினு னுஞ் சுத்தமாயாமந்திரம் இதிற் பிறக்கையானுஞ் சிவசத்திகள் இதிற் றோய்ந்திட்டிருக்கையானுமென வறிக. அபரநாதத்தை வெறுவெளி யென்றதென்னையெனில், சிவசத்திகள் தாக்கின் மேற்கொண்டு பரா சத்தி வெளியிற் படருகையாலும் அருவாகையாலுஞ் சுத்தமாயையில் ஊர்த்தமுக மாகையாலும் அவ்விடத்துண்டாவது யாதுமில்லையாகை யாலுமெனவறிக. பரவிந்துவைப் பாழென்றது அவ்விடத்துப் பொருந் திய ஆன்மாக்களின் சத்தி செயலில்லாதாகையாலும் நித்தநிராமய மாகிய நிர்மலமாகையாலு மெனக்கொள்க. பரநாதத்தை வெறும் பாழென்றது அந்தத் தானங்களிற் பற்றிய உயிர்கள் உயிரொன்ப தொரு முதலு மற்று ஞேயந்தானே யாகுகையால் அப்படிச் சொன்ன தென அறிக. அப்பாலுறு பொருளாய் நின்ற ஒருவனென்பது திரி புடியும் நஷ்டமான பெறும்பேறாய் ஏகாந்தனாய் நிறைந்த அசல மென்றதெனவறிக.—இப்படிப்பட்டவன்,

83—88. பொறியிலியேன் - இயல்பினன்.

(உரை) அப்படி சர்வசூன்யனாகி மறைந்தவனாயினும் பிரத்யக்ஷ மாகப் பிரபஞ்சத்திலே சத்தாதியாய இந்திரியம் நிற்க மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்னுந் தானங்களும் வழக்கமில்லாத யான்—அது வன்றியினும் அவன்செய்த காரியத்துக்குப் பிருத்தியான பாத்ரமில் லாத யான்—துயரஅழலினாலே வாட்டும் பிறவிக்கடலில் அழுந்தாமல் மோக்ஷத்தைத் தந்து சம்பந்தமாமுனியென்னும் மஹத்தாய நாமத் தினையும் புனைந்து எனக்குச் சாமியுமானான். இம்மட்டுமல்லாமல்,

சாற்றும் பொருளான் தனிமுதல்வன் தானல்லான்
வேற்றின்பம் இல்லா விளங்கொளியான்—போற்றுங்
குருவேட மாகிக் குணங்குறியொன் றில்லாப்
பெருவேட மாய்நிறைந்த பெம்மான்—கருவேடங்
கட்டும்உருக் கட்டறுத்தான் கற்றவர்வாழ் தில்லையான்
எட்டுமவர்க் கெட்டா இயல்பினன்—மட்டவிழ்தார்

சமுத்ரஞ்சூழ்ந்து அழகிய உலகிலுண்டான மஹத்துக்களும் மானுடராயினோர் யாவரும் வந்தனை செய்யப்பட்ட தனது அழகிய பாதமிரண்டும் ஒன்றுமாகாத ஈனமான என்னுடைய சிரசில் ஒருக்காலும் மறையாமல் விளங்கவைத்தவன். அவன் நாமரூபியாயிருந்தாலும் அறிவால் விசாரிக்கில் புண்ணியரூபமான விடபநந்தி முதுகின் மேலே யிருக்கப்பட்ட என்னுடைய கத்தன். பற்பலவாய சமயிகள் அவரவர்கள் வேறு வேறாகச் சொல்லுஞ் சொற்கு அர்த்தமானவன். ஒன்றோடுங் கூடாது ஒருவனாகச் சர்வத்துக்குங் காரணனாயினும் அப்படிச் சுட்டிக் காணப்படாதவன். நிர்மலமாய் அழியாததாய் வேறொன்று வந்து பொருந்தாததாய் ஒப்பற்றதா யிருக்கப்பட்ட சுகசொரூபமாய்ப் பிரகாசிக்கப்பட்டவன். இப்படி நிகழ்த்தலாய்ப் பிரகாசத்தை யுடையனாயினும், மந்தம் மந்ததரம் தீவ்ரம் தீவ்ரதரமென்னும் நான்கு சத்திநிபாதமும் பொருந்திய சகலரை இரக்ஷிக்கை நிமித்தமாக அவர்கள் அறிந்து வழிபடத்தக்க ஆசிரியரூபத்தைத் தரித்துளனாயினும் நாமரூபக் குணங்குறியிலவாகி எங்கும் நிரம்பி ஒழியாத திருமேனியான பெரிய கத்தன். நால்வகைத் தோற்றத்தின் எழுவகைப் பிறப்பினும் அதற்கதற் கேற்ற யோனிகளினுருவாகைக்குக் காரணமான கன்மமல ஆணவமல அனாதிப்பிணிப்பைச் சுத்தமாக அரிந்தவன். வேதாகம சம்பன்னராயுள்ளவர்கள் நிரம்பிய வாழ்வுடைய சிதம்பரமாகிய தில்லைவனமே தனக்கு ஊராக உடையவன்.—நூலறிவாலே மிக்கவர்களைப் பிரபஞ்சவாழ்க்கையில் வாழுதலிலதாகச் செய்பவனெனவுமாம்.—பிரமா விஷ்ணு இருவருஞ் சபதமிட்டுக்கொண்டு அடிமுடி யறுதியிடுவோமென்று தேட இன்னுங் காணாதவன்.—அன்றியும் தற்போதமிகுத்தோர் அளவைகொண்டு மட்டிட அந்த மட்டில் அடங்காதவன்.

வானோன் பவனி வரக்கண்டு வல்வினையேன் [ப்
ஏனோரும் ஏத்துதல்கண் டேத்தினேன்—தானென்னை
௯௦ பார்த்தான் பழையவினைப் பஞ்சமலக் கொத்தையெல்லா
நீத்தான் நினைவுமே வாக்கினான்—ஏத்தரிய [ம்
தொண்ணூற் றறுவர்பயில் தொக்கிற் றுவக்கறுத்தான்
கண்ணூறு தேனமுதங் காட்டினான்—வெண்ணீறும்

88—91. மட்டவிழ்தார் - காட்டினான்.

(உரை) ஞானசூரியனாக என்னுடைய ஸ்வாமி எழுந்தருளுகை யால் மலபந்தமாய்த் திணிந்த பூதவிருளாய் அந்தகாரமாய் மூடிக் கொண்டிருக்கும் ஆன்மாக்க ளிதயமாகிய மொக்கை விகசிதமாக்கி மலர்த்துதலால் அதில் ஞானாமிர்த மதுக்களை யுண்டு தேக்கிடப்பெற்ற பிரகாசம் பொருந்திய ஞான சிற்சத்திவடிவாகிய கொன்றைமாலை மார் பிலங்க எழுந்தருளி வாராநின்ற பெண்ணாகடந் திருப்படைவீடாகிய மறைஞானசம்பந்தமாமுனி ஒன்றுக்கும் பற்றாத என்னை அடிமைக் கொள்ளும்படி பவனிவரக் கண்டு நல்வினை வல்வினை யிரண்டும் அறி யாத எண்பத்துநான்குநூறாயிரம் யோனிபேதத்தில் மொத்துண்ட உயிர்கள் யாவருங் கண்டு ஆனந்தபரவச மடையும் பகுதியில் யானும் ஓர் உயிராகக் கண்டு தொழுதேன். அடியேன்பேரிற் சிவோகம் பாவித்துப் பூரண திருஞானப் பார்வைசெய்து யானெனதென்னும் பழவினையாகிய மூலஆணவமலம் திரோதை மாயை கன்மம் மஹா மாயை இவ்வைந்தினுடைய மூலக்கிழங்கை ஞானாக்கினியினாற் பசை யற எரித்துப் பாழ்படுத்தி யான் ஒரு நாயகபுருடனாகவுந் தமது திரு வருளே நாயகியாகவும் அளிகள் மத்தமதுக்களை யுண்டு மயங்கிக் கிடப் பதுபோல என்மனத்து எனக்குத் தெரியாமையாய்ப் பற்றற வேறாக் கிப் பசுகரணஞ் சிவகரணமாக்கி இரதகுளிகையைச் சேர்ந்த செம்பு போல என்னைத் தன்வசமாக்கித் தத்துவக்குப்பைகளாகிய தொண் ணூற்றறுவரையுங் கீழ்ப்படுத்திச் சரீரத்துவக் குப்பைகளனைத்தையும் பதைப்பற அறுத்து ஞானானந்தத் திருநோக்கினாலே பேரின்பவெள் ளத்தை என்னுள்ளும் புறம்பும் ஒழுகும்படி காட்டினான்.—தனது சிற்சத்தி விளங்காநின்ற திருவடியை அடியேனுக்கு உள்ளபடி காட்டி னான்.

வேடமும் பூசையுமே மெய்யென்றான் பொய்யென்றான்
மாடையும் வாழ்க்கை மனையுமே—நாடரிய
அஞ்செழுத்தின் உள்ளீ டறிவித்தான் அஞ்செழுத்தை
நெஞ்சழுத்தி நேய மயலாக்கி—அஞ்செழுத்தை
உச்சரிக்குந் தேண்மை யுணர்த்திஅதன் உச்சரிப்பு
வைச்சிருக்கும் அந்த வழியாக்கி—அச்சமறச்
சென்று விளக்கை எழத்தூண்டிச் செஞ்சுடரின்
ஒன்றி ஒருவிளக்கின் உள்ளொளியாய்—நின்ற

91—92. வெண்ணீறும் - மனையுமே.

(உரை) பராபரமாகிய வஸ்துவே திருவெண்ணீறும், அகப்பற்றுப் பாழ்படுத்திய அடியார்கள் திருவேடமும், பஞ்சசுத்திசெய்து சித்திர தீபம்போல மனதை நிறுத்திச் செய்கிற பூஜையுமே மெய்யென்றும், பொய்யான திரவியமும் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையும் மனைகளும் பொய்யென்றும்,

92—99. நாடரிய - ஈர்த்தான்.

(உரை) சம்பிரதாய வழியிற் கர்ணபாரம்பரையல்லது தறிய அரிதாகிய அஞ்சக்கரத்துக்கு அதிதெய்வஞ் சிவமுதல் மலமீறாக ஐந்து காரணமும் அடைவே நிற்குந் தன்மையுணர்த்தி, அதன்றி அந்த மந்திரம் இருதயத்திலே நீங்காதபடி வடுப்படச்செய்து அதினுண்டா மனுபவத்துக்கும் ஆசைப்பற்றுண்டாக்கி—இப்படியல்லது நெஞ்சுள் நடுவாக உயிரடையாளம் நிறுத்தி மேல் தாலு இலாடத்தானத்தில் ஞானநேயத்தை நிறுத்தி அதனோடு பொருந்துமாசையை யுண்டாக்கி யெனவுமாம்.—, இலாடந் தாலு இருதயம் நாபி மூலமாகிய அஞ்சு காரணத்திலுஞ் சிகாரமுதலாய் அமைத்தபடியே உச்சாரணம் பண்ணும் வகையையும் அனுதியுள்ளபடி யறிந்து அந்த உச்சாரணம் பண்ணுகைக்கே அக்கரமும் அதன் மூர்த்திகளும் நிறுத்தி மார்க்கத்திலே மனதினுடைய சஞ்சலத்தை நிறுத்தி இந்தச்செய்தொழிலிலே பிரவர்த்தித்து, எரியுந் தீபத்தைக்கோல்கொடு தூண்டியபோது உண்டாய மிகுபிரபை போன்றதாகச் சிகார அக்கரத்தையும் அதனை நீங்காத சத்திரூபமான வகரம்நிலையொத்த தீபநிறமாகவும் அதற்குள்ளே கனற்பொறி நிறம் பெற்று நின்ற யகரமாகிய ஆன்மாவை வகரவொளியானது பற்றி மேலாய் மிகுந்த சிகாரமாகிய தீக்ஷையிலே உச்சரிப்புக்

பெருவிளக்கின் *பேரொளியாய் உள்ளே பிரசம்
மருவும் மலர்போல் மதித்தங்—கருவினுருக்
கொள்ளா அருளைக் கொளுத்திக் குணங்குறியொன்
றில்லா இடத்தே இளைப்பாற்றி—விள்ளாத
உள்ளம் முதலாக உள்ளதெலாம் வாங்கஅருள்
வெள்ள மயலளித்து மேவினான்—கள்ளம்
மறப்பித்தான் மெய்ஞ்ஞான மாக்கிமன மெல்லாம்
இறப்பித்தான் என்பிறவி யீர்த்தான்—விறற்சொல்லுக்
கெட்டானை யார்க்கும் எழுதா இயற்குணங்க
ளெட்டானை ஆற்றா எழுத்தினான்—மட்டாரும்

கூட்டி இலாடமுதல் இருதயமீறாக உள்ளேதான் பாவிப்பித்து, இப்படிப் பாவிக்குமிடத்துப் பூவினுண்டாய தேன் போக்குவரத்தில் லாமல் அவ்விடத்துப் பருவத்தாயதுபோலப் பாவித்து, இப்படிப் பாவிப்பித்தவிடத்து அந்தப் பாவனை இறக்க அவ்விடத் துண்டா கிய மாயையில் தோயாத அருளைப்பிரவேசிப்பித்து, அருளொழியினும் நில்லாது காண்டலும் உணர்ச்சியிற்படலும் இல்லாதாகிய தானத்திலே என்னுடைய ஜனனமரண தாபசோபத்தைப் போக்கின ஞேயமான சுகத்தில் நிறுத்தி. வாயே திறக்க வழக்கில்லாமல் என் உயிர் உடல் பொருளாயதெல்லாம் தான்கொண்டதனுக்கு அவனால் தரப்பட்டது தன்னுடைய கிருபாசமுத்திரமாகத் தலையளிசெய்த பற்றேபற்றாக வாழ்ந்து மயங்க எனக்குத் தந்து இரண்டற்ற உணர்ச்சியாகக் கூடினான். எனக்குளதாய அஞ்சவத்தையெல்லாம் போக்கிப் பேரறிவே யாகச் செய்து என் கரணச்செயல் யாவையுங் கெடுத்து எனக்குள்ளதாய நடந்த ஜனனத்தையும் அறுத்தான்.

99—100. விறற்சொல்லுக் - எழுத்தினான்.

(உரை) சர்வசொற்களுக்கும் மூலமாய் மேலாய வேதங்களுக்கும் அறுதியிடப்படாதவன். ஒருவராலுஞ் செய்துமுடியாக் கிரமமும் யாவராலு மொப்புத்தீட்டாச் சரீரமு முடையவன். பிரபஞ்ச சிருஷ்டி இரக்ஷை காரணமாகிய மாயாகாரியத்துக் காரியமாகிய குணங்களைப் பொருந்தினனாயினும் அதில் தோய்விலாதவன்.—ஆகில் அதற்கு அறுதி எப்படி என்னில்? என்றும் பசுஞானங்களைப் பொருந்தின னாயினும் அதில் தோய்விலாதவன். ஆகில் அதற்கு அறுதி எப்படி

---

*பேரொளியி னுள்ளே - பாடபேதம்.

பாடலார் ஆடலார் பண்பலார் நண்பலார்
ஆடலா ராடல் அகன்பதியாம்—கூடலார்
காணக் கிடையாதான் காண்பார்க்குக் காட்சியான்
பாணர்க் கிலகு பலகையிட்டான்—சேணிற்
சிறந்த உருவான் திருமாலுக் கெட்டான்
நிறைந்த திருவுருவில் நிற்போன்—கறங்குடனே

யென்னில், நாற்செய்தியுந் தொழிலுஞ் சரித்திரமுங் காட்டலுமே அதுதானே இயற்கையாகிய சர்வகர்த்திருத்வ முடையவன் என்க.—இப்படிப்பட்டவனாகிலும் வழிபடுமடியார் விதியானவன்—அன்றியும் சர்வத்துக்கும் உற்பத்திக்காரணமான பிரணவாக்ஷரகாரணன்.

100—102. மட்டாரும் - பலகையிட்டான்.

(உரை) என்பதை-ஆடலாராடல் அகன்பதியாங் கூடலார் மட்டாரும் பாடலா ராடலார்பண்பலார் நண்பலார் பாணற்கிலகு பலகையிட்டான் காணக்கிடையாதான் காண்பார்க்குக் காட்சியான் என்று பொருளுக்கேற்க மாறுக. பொருளாவது:—தாளவகை முழுவதும் நவநாடகவிதி முழுவதும் அறிந்து எந்த வேளையினும் நடம்புரியாது பெருகி மிக்க நகரமாகிய மதுரையிலே மந்தரம் மத்திமை தாரகமென்னும் அறுதியையுடைய பண்கள் இராகங்கள் யாவையுங் கரைகண்டு அந்தப் பண்களுக்குள்ள தாளவகையையும் நூற்றெட்டுத் தாண்டவத்தையும் நிலையிட்டதுமன்றிப் பலபேதமாகிய பண்பு முழுவதுங் குணங்கள் யாவையினும் அதிகமான நண்பாய வகை யாவும் நிறைந்த அடியாராகிய யாழ்ப்பாணநாயனுர் ஏறியெழுந்தருளியிருந்து தம்மைப் பாடி யாழ்வாசிக்க யுகந்தோறும் யுகந்தோறும் வித்வமுத்திரையா லுயர்ந்தோர் பலரும் ஏறியிருக்க இடங்கொடுத்து விளங்கப் பட்டுவருஞ் சங்கப்பலகை யாசனம் போட்டருளினவன்.—அன்றியிலும் பொற்பலகை போட்டருளினு னெனவுமாம்.—எந்தெந்தத் தந்திரங்களினாலுங் காண்போமென்பவர்க்குங் காணப்படாதவன். தனதருட் காட்சியார்க்குப் பிரத்தியக்ஷமானவன்.

102—107. சேணிற் - செப்பக்கேள்.

(உரை) அதுவன்றியிலும் அந்திவானில் விளங்குஞ் சிவப்புப் போன்ற திருமேனியனாயினும் பூமிமுதல் ஆகாயமளவாக வளர்ந்த விஷ்ணுவுக்கு முயர்ந்தவன். அதுவுமன்றிச் சர்வ அண்டங்களினும்,

சூறைசுழல் வண்டு சுழல்கொள்ளி *வட்டமெனு
மாறு கருணையினால் மாற்றினான்—நீறணிந்த
மெய்யன் விமலன் அமலன் அருள் வீடளிக்கும்
ஐயன் அறி வுக்கறி வாயினான்—பொய்யர்பாற்
பொய்மையாய் நின்றான் புரிந்தவர் தம் நெஞ்சத்து
மெய்மையாய் நின்று விளங்கினான்—கைமழுவன்
அத்தன்பால் நீசென் றடையும் இடத்தையெலாஞ்
சித்தஞ்சேர் நெஞ்சமே செப்பக்கேள்—நித்தலுமே
பூசிமுடித் துண்டுடுத்துப் பூங்குழலார் தங்கலவி
யாசைதனிற் பட்டின்ப ஆர்கலிக்குள்—நேசமுற

சர்வ புவனங்களினும் எண்ணில் உயிர்கள்மாட்டும் ஒழியாது அழகு பெற நிரம்பியவன். தாபரம் ஊர்வன தேவர்கள் நீர்வாழ்வன பறப்பன நாற்காலுடையன மானுடராய எழுவகை ஜனனத்துள் எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம் யோனி வகையினுங் காற்றாடி, சுழற்காற்று, வட்டஞ் சுற்றும் வண்டு, கையிற் பிடித்து வீசும் உற்கை இவையின் வேகம்போல மாறிமாறிப் பிறக்கும் வேகச்சுற்றைத் தனது கிருபையினாலே போக்கிச் சலிப்பற நிறுத்தினான். விபூதிதூளனவொளி மிளிருந் திருமேனியன். நிர்மலமானவன். அனாதியே மலமில்லாதவன். தனது ஞானத்தை எனக்கு நிலையாகத் தந்த முன்னோன். சர்வ பிராணிகளும் அறியும் பகுதியாய கீர்த்திக்குத் தான் காரணனாயுள்ளவன். அஞ்ஞானிகளாயுள்ள ஆன்மாக்களுக் கெல்லாந் தான் உண்மை ஞானமாகாச் சூன்யமாயுந் தன்னை முதலென்றறிந்து வழிபட்ட ஆன்மாக்க ளுளத்திற் சத்யமாகத் தோன்றப்பட்டவன். இப்படிப்பட்டவனாகிலுஞ் சீறி யுத்தத்திலே தாருகாவனத்து இருடிகள் கோபித்துச் சங்கரிக்க விட்ட பரசைத் தானே தனக்காயுதமாகச் சதாகாலமுந் தரிக்கப்பட்டவன். என்னுடைய ஸ்வாமி. அவன் பக்கலில் நீ போமிடத்து நடுவே நடுவே இடையூறுகளுண்டு. அவைகளை உனக்கு உளவாகச் சொல்லுகிறேன். அந்தக்கரணங்களின் பகுதியிற்படும் எனதுள்ளமாகிய சத்தியே! சொல்லக் கேட்பாயாக.

107—110. நித்தலுமே - உறாதே.

(உரை) நாடோறும் நாடோறும் அநித்தியமாய்க் குற்றமான சரீரத்தை நித்தியமாகக் குணமெனக் கருதி நலமாகச் சந்தனகளப கஸ்

*வட்டமென மாறில் - பாடபேதம்.

நின்று திளைக்கும் இதுமுத்தி யல்லதுவே
றொன்று திளைக்கும் அதுமுத்தி—யன்றென்
றிலகா இருளலகை போல்இகலே பேசும்
உலகா யதன்பால் உறாதே—பலகாலும்
தாம்பிரமங் கண்டவர்போல் தம்மைக்கண் டாங்கதுவே
நான்பிரமம் என்பவர்பால் நண்ணாதே—ஊன்தனக்குக்
கொன்றிடுவ தெல்லாங் கொலையல்ல என்றுகுறித்
தென்றும்அற மேதெய்வம் என்றென்று—வென்றிப்

தூரிகளால் திமிர்ந்துகொண்டு சுகந்தவகை மாலைகளையும் முடித்து நல்ல சாலியன்னத்துடனே பால்முதலிய வஸ்துக்கள் கூடின அறு சுவை யமைந்த ஐவகை யுண்டியும் புசித்து மேலாய பருத்திவர்க்கம் பட்டு பீதாம்பர முதலிய தரித்துப் பற்பல வாசனையுடனே கூடி நெய்த்திருண்ட குழலினையுடைய மாதர்களுடனே சரசலீலை பிறியாத பற்றாகப் போதிக்கப்பட்டு அவ்விடத்தினுண்டாம் இணைவிழைச் சாய சங்கமச் சிற்றின்ப சமுத்திரத்துக்குள் அழுந்தி விடாதபண்பு பெருக அநுபவிப்பதே பிரத்யக்ஷமுத்தி; இதுவேயல்லது இந்தச் சரீரத்திலே நித்யனாக ஓர் ஆன்மா உண்டென்றும், பிரத்யக்ஷமான ராசாவேயல்லது கரணரகிதமாகக் காணும் ஒரு சிவன் உண்டென்றும், அந்தச் சிவயோகத்தை அந்த ஆன்மா அசரீரியாய் இரண்டற்றுப் புசிப்பனென்றும் வேதாகமங்களிற் சொல்லுகிறதெல்லாம் அல்ல வென்று கொள்ளிக்கு நீக்கங் கொடாது மைபோன்ற அறியாமையே குணமாய்ப் பசாசுகள்போலக் குற்றமே இயல்பாய்ச் செய்து திரியுஞ் சார்வாகனுடைய வெறும அசத்தாய காட்சியிற் பட்டு நின்றுவிடாதே.

110—111. பலகாலும் - நண்ணாதே.

(உரை) எந்த வேளையினும் எந்தக் காலத்தினும் எந்த அவத்தை யினும் மறவாது தன்னையும் பரத்தையும் பிரித்தறிந்து பெறுவானும் பேறுமாக இரண்டற்றிருக்கும் ஜீவன்முத்தரைப்போலக் கருவி நீக்கத்து ஆன்மாவைத் தரிசித்துத் தானே அகம்பிரமமென்னும் மாயா வாதிகள் பக்கல் போய்விடாதே.

111—113. ஊன்தனக்கு - விழாதே.

(உரை) உடம்பு வளர்க்கும் பொருட்டாக நாற்காலுடையவை பறவைகள் சில ஜந்து முதலியவைகளைத் தன்பொருட்டாக ஒரு

பொறையே யெனும்புத்தன் பொல்லாத புன்சொல்
மிறையே விரும்பி விழாதே—நிறைமேவி [நித்துத்
வாழ்பவர்போல் மன்னுடம்பில் மன்னும்உரோ மம்ப
தாழ்வுநினை யாதுதுகில் தான்அகற்றி—ஆழ்விக்கும்
௧௧௫ அஞ்சும் அகற்றும் அதுமுத்தி என்றுரைக்கும்
வஞ்சமணன் பாழி மருவாதே—செஞ்சொல்புனை
ஆதிமறை ஓதி அதன்பயன்ஒன் றும்அறியா [மேல்
வேதியர்சொல் மெய்யென்று மேவாதே—ஆதியின்

வன் வதைத்துப் புசிப்பதால் தனக்குப் பாவ மில்லையென்று சிருஷ்டித்துக்கொண்டு தன்வயத்தான ஆன்மகோடிகளுக்கும் உபதேசமாகச் செய்ததுமன்றித் தெய்வமென்பது அனுதியாகப் புண்ணியமே தெய்வமாக உள்ளதென்று நூலுடனும் நிச்சயித்து, அந்தப் புண்ணியப் பொருளைப் பெறுவதற்குக் காரணம் வெற்றியாக நட்பு பகை யிரண்டினிடத்தும் விருப்புவெறுப்பற்று ஒத்திருப்பதாதலால் அந்தப் புண்ணியம் பெறலாம் அதுவே நிஜமான முத்தியென்னும் பவுத்தர் பாவத்துக் கேதுவான ஈனவார்த்தையின் வகையிலே பற்றாய் மயக்குற்றுத் தடுமாற்றப்பட்டு நின்றுவிடாதே.

113—115. நிறைமேவி - மருவாதே.

(உரை) பக்கஞ்சார் துலைநாப் போன்று எவ்வுயிர்க்கு மொத்துத் துக்கஞ்செயாது நாடோறும் நடப்பாரைப்போலப் புறந்தூய்மையும் நீராற் றூய்மைசெய்யாது உள்ளம்போல உடம்பும் அழுக்கடைந்து புழுதி படைத்துத் தலைமுதலாகத் தன் சரீரத்துப் பொருந்திய மயிரெல்லாந் தனது உயிர் வருத்தமுறப் பிடுங்கி உயிர்க்கொலையைத் தவிர்ந்து உடையை நீத்துச் சீவாந் தாங்கித் தாழ்வாகிய பிறப்புக்கேதுவாய உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமென்னும் பஞ்சகந்தங் கெட இருப்பது மோக்ஷமென்னும் சூழ்ச்சியினைத் தவிராது மூன்னிலும் மிகவுடையனுய சமணனுகுமவன் பிரயோசனத்திலே சென்று விடாதே.

115—116. செஞ்சொல்புனை - மேவாதே.

(உரை) வேறு சந்தேகப்படுவதற் கிடமில்லாமல் விதிவாக்யமே சத்யமாக எவர்க்கும் பொருந்திய பிரமாணமாய்ச் சர்வநூலுக்கும் பிரதானமாகிக் கடவுட்டன்மையுடைய வேதத்தை நன்முக அத்ய

உற்றதிரு நீறுஞ் சிவாலயமும் உள்ளத்துச்
செற்ற புலையர்பாற் செல்லாதே—நற்றவஞ்சேர்
வேடமுடன் பூசைஅருள் மெய்ஞ்ஞான மில்லாத
மூடருடன் கூடி முயங்காதே—நீட
அழித்துப் பிறப்ப தறியா தானைப்
பழித்துத் திரிபவரைப் பாராதே—விழித்தருளைத்

யனம்பண்ணியும் அதன் தாற்பரியத்தை முன்னொடுபின் சீர்தூக்கி மற வாது பார்த்துப் பொருள் நிச்சயிக்கமாட்டாது கருமமே துணையென் னும் பாட்டப்பிரபாகராதி வைதிகர் சொல்லும் போதகத்தைச் சத்திய மென்று புத்திபண்ணி அவர்கள் பக்கலிற் போய்விடாதே.

116—117. ஆதியின்மேல் - செல்லாதே.

(உரை) சர்வகடவுளர்க்குஞ் சர்வாதிகாரத்துக்கும் முதலாகிய சிவன் தனது காருண்யமேனியிற் சாத்தியருளும் பெருமையுடைய விபூதியினையும் மஹாலிங்கங்களாய் ஸ்வயம்பு மூர்த்தமாக எழுந் தருளியிருக்கும் அழகிய கோயில்களையும் அன்புடனே தரித்தலும் வணங்கலுமின்றி அவ்விரண்டினுந் த்வேஷமான மனதினையுடைய பிரத்தியக்ஷமான அறிவினுக்கு அவரே நீசர் அவர்களண்டையிலே போய்விடாதே.

117—118. நற்றவஞ்சேர் - முயங்காதே.

(உரை) 'மாலற நேய மலிந்தவர் வேடமு' [சிவஞானபோதம், xii] மென்றும், 'அந்தரி யாகந்தன்னை முத்திசா தன' [சித்தியார், ix, 10] மென்றும், 'அறியறிவி னருளானே யறிந்' [?சித்தியார், viii, 30] தென்றும், 'ஆ சானருளா லடிசேர் ஞான' [சித்தியார், xii, 6] மென்றும் இத்தன்மையுடைய மஹத்துக்களுட னுசாவியிருத்தலால் ஆன்மலாபமும் உயிருக்குறுதியுந் தானே விளையும் அந்த வழியில் நில் லாமல் என்போலிகள் போன்ற பாஷண்டியான மூடருடன் கூடி னால் நல்லறிவு உனக்கு வரமாட்டாது; அஃதெப்படி யென்றால் ஆன்மசத்தி கூடினதுடனே கூடி நிற்குந் தன்மை அதன் சுபாவ மாகையால் வீணாய் அலக்கழிந்து திரியாதே.

118—119. நீட - பாராதே.

(உரை) சகல ஆன்மாக்களையும் சிருஷ்டி திதி தேவதைகளையும் தேவேந்திரன் முதலிய தேவர்களையும் சரம் அசரங்களையும் சர்வ

கஉ0 தந்தெம்மை ஆண்டருளுஞ் சம்பந்த மாமுனிவன்
அந்தங் கடந்தப்பா லாய்நின்றோன்—எந்தைபிரான்

முஞ் சிருஷ்டி திதி சங்காரப்படுத்திச் சகல ஆன்மாக்களுக்கும் ஜனன மரண இளைப்பொழித்துத் தமது திருவடிநீழலி லிருக்கும்படி செய்யுங் கர்த்தவ்யத்தைப் பழித்துச் சொல்லப்பட்ட பேரை நீ பாராதே; 'வரமுடைத் தக்கன் செய்த மாவேள்வி தீமை யாகி' [சித்தியார், ii, 29] யென்றார் மேலோர். அன்றியும், 'ஈசனை யன்றித் தேவர் கணத்திடை யாரேயோ' என்றார் மேலோர்.

119—120. விழித்தருளைத் - லாய்நின்றோன்.

(உரை) சகலமுந் தனது காருண்யமாய் விளங்காநின்ற பொற்பிரகாசமாய்ப் பொருந்தியிராநின்ற திருவடியிற் பொருந்தும்படி முன்னமே சத்யோநிருவாண தீக்ஷைக்கிரமத்திலே ஆறத்துவா சோதித்துக் கலாசோதனை பண்ணும்போது அடியேனுடைய பொல்லாத கருக்குழிக்கும்பியில் குருஸ்வாமி நாடீசந்தான வழியாய் உள்புக்கு அவ்விடத்து ஞானசூரியனாகி எழுந்தருளியிருந்து அத்வாவிற் கட்டுப்பட்டிருந்த சஞ்சித பிராரத்த கன்மத்தைத் தனது ஞானாக்கினியினாலே பசையற அருள்கூர்ந்து திருநோக்கம் பாலித்து அருட்சத்தியை நிலைக்கும்படி நிறுத்தி என்னையுந் தன்னையுங் காட்டி அடிமைபடைக்கவும் மலங்களைப் போக்கவும் நாம் வயிரியென்றும் வீரகண்டாமணியையும் துவசக்கொடியையுங் கட்டியிருக்கிறோமென்றும் ஆன்மாவைத் தனது திருவடிநீழலின்கீழ் இரண்டறப் புணர்ந்து பொருந்தும்படி செய்தான்.

'முத்தாந்தப் பாதநிழற் கீழ்வைப்ப' [சித்தியார், viii, 16] னென்றும், 'ஆரியனா மாசான்வந் தருளாற் றோன்ற வான்மாவி னடிஞானந் தோன்றுந் தோன்றத், தூரியனாஞ் சிவந்தோன்றுந் தானுந் தோன்று' [சித்தியார், viii, 28] மென்றார் மேலோர். அன்றியும், பரம்பரையாகையால் குருகொள்லீலை யுபரிசுரதலீலை சையோகஞ் சம்பிரதாயமென்றார். அன்றியும், 'அன்னத்தின் மேலேறி யாடு மணிமயில்போ, லென்னத்தா லென்னையு மாட்கொண்டா' னென்றார் மேலோர். அன்றியும், அந்த அந்தரங்கத்தில் அடியேனுக்குச் சிந்தாமணிபோலுஞ் சிரோரத்னம்போலும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோலுங் கருவூலமாகப் போதனென்னும் ஒரு பிள்ளையைக் கட்டளையிட்டாராகை

வீற்றிருக்கும் ஓலக்கம் எய்தி அடி வீழ்ந் திறைஞ்சிப்
போற்றி சயசய போற்றியென—ஆர்த்தகரி

யால் அடிமைக்குங் குருவுக்குஞ் சம்பந்தமென்பதற்கு ஓர் உத்தரம் வாய்திறந்து சொல்ல வேண்டுவதில்லை. அன்றியும், முனிவனென்னுங் கருத்து குரு அடியேனை அடிமை படைக்க எழுந்தருளி உள்ள படி கட்டுப்பட்டிருந்த வினைகளை ஞானக்கினியினாலே பசையற எரித்ததனாலென்றறிக. 'கட்டறுத்தெனை யாண்டு' [திருவாசகம், திருச்சதகம், 49] கொண்டானென்றார் மேலோர். 'பூதவிருள் போமடியிற் பொருந்த மலம் போ'மென்றார் மேலோர். அந்தங்கடந் தப்பாலாய் நின்றானென்பதற்கு அச்சமயிகள் அவரவர் கொண்ட கோட்பாட்டுக் கேற்ற பொருளாய் அதுகளுக்கும் வேறாய்க் குருகாட்டுங் குறியுடைத்தாய் வேதாகமங்க ளளவைப் பிரமாணங்களி னளப்பரிதாய்க் குறியிறந் தறியும் அறிவினுள் அறிவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய் இருந்தான் குரு.

120—121. எந்தைபிரான் - ஓலக்கம்.

(உரை) ஏகாந்தமாய்க் குருவிருந்த இடம் மனவாக்குக் காயங்களினாலே அளவு பிரமாணஞ் சொல்லி முடியாது, அந்த இடம் 'அத்தன் பரதத்துவ' னென்னுந் திருவிருத்தத்திற் கண்டுகொள்க. அன்றியும், 'ஓங்கார மேநற் றிருவாசி' [உண்மைவிளக்கம், 35] யென்றும், 'உய்யவென் னுள்ளத்தி னோங்காரமா' [திருவாசகம், சிவபுராணம், 33] யென்று மிருப்பது கண்டுகொள்க. குரு இருந்த கோலம் 'ஓமெனு மோங்காரத்து' ளென்றும், 'ஓங்காரத்துட் பொரு' [திருவாசகம், அச்சோ, 7] ளென்றும், 'துரிய மிறந்திட' மென்றும், 'அத்துவிதப் பொரு' ளென்றும், 'முப்பாழும் பா'ழென்றும், 'அம்மானிருந்தது' மென்றும், 'தான்றன் றம்பிரா' னென்றும், 'ஆதாரத்தாலே நிராதாரத்தே சென்று மீதானத்தே' [திருவுந்தியார், 8] யென்றும், 'குரவுவா ரளகி கணவகே ளொன்றுக்கொன்று குழிமா'ர' வென்றும், 'நின்றவை சாக்கிரத்துரிய' மென்றும், 'முற்றார்ந்தவீதி' யென்றும், 'உடையா ளுன்ற னடு முடியா . . . முதலே' [திருவாசகம், கோயில்மூத்த திருப்பதிகம், 1]யென்றும், பின்னும் 'அளவிறந்த பொரு'ளென்றும் மேலோர் சொல்லுவார்கள். 'குரு இருந்த கோலங் கூறரி'தென்றார் மேலோர். அந்த ரகசியமான இடத்தில்,

அன்றுரித்தாய் நின்பவனி ஆதரித்தா ரெல்லாரும்
வென்றிமதன் அம்புபட வீழ்வரோ—நின்றிடத்து

121. எய்தி அடி - போற்றியென.

(உரை) தங்கள் நாயகன் இருந்த இடத்துக்குச் செல்லுகிறதற்குத் தங்குதடை யிடையில்லையென்று நீ ஆன்மசத்தி வேகமாய்ப் போகாதே, கைகட்டி வாய்புதைத்து முந்தானை யொதுக்கிப் பையப் பையச்சென்று இடதுபாகத்தில் ஓவியம்போல நில்லு, அந்த அவசரத்திற் சிற்பரன் திரும்பி நிரம்பிய கிருபையுடன் அருள்நோக்கம் பாலிக்க அந்தத் திரும்பின முகத்திற் சிற்சத்தி நிற்பள், அந்த அவதரத்தில் உள்ளும் புறம்பும் ஒருதன்மையாக அட்டாங்க பஞ்சாங்க திரிவிதாங்க த்விதாங்க ஏகாங்கமாக உன் உடையவிழ உடலவிழ உரையவிழ உயிரவிழ உணர்வவிழ உளமவிழ இந்த ஜடகாரியமும் அவிழும்படியாகத் தண்டனிட்டு, 'என் கருத்து முடியும் வண்ணமுன்னின்' [திருவாசகம், கோயில்மூத்த திருப்பதிகம், 1] றென்றும், 'ஏகமாய் நின்றே யிணையடிகள் . . . உள்குவா ருள்கிற்றை, யுள்ளத்தாற் காணுவோ வுற்று' [சிவஞானபோதம், xi, 2] என்றும், 'இரும்பைக்காந் தம் வலித்தாற்போ' [சித்தியார், xi, 12] லென்றும் திருவுள்ளத் துதிக்கும் அந்த அவதரத்தில் எக்காலமும் நிறைகுறைவில்லாமல் நீ இப்படியே வாழ்க வாழ்க அளவிறந்த அடிமைகளுக்கும் இனிமேலுந் திருவடிக்காளாய் வருகிற அடியார்களுக்கும் அடிமையாக்கி என்னைப் பாதுகாத்து ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று, 'இமைப்பொழுது மென்னெஞ்சி னீங்காதான் றாள்வாழ்க' [திருவாசகம், சிவபுராணம், 2] வென்றார் மேலோர், திரிகாணசுத்தியாய்ச் சிரசின்பேரிற் கைகூப்பி அபிநயமாய் அடியேன் படும் இடருகளெல்லாம் விண்ணப்பஞ்செய.

121—122. ஆர்த்தகரி - வீழ்வரோ.

(உரை) தாருகாவனத்து ருஷிகள் மஹாகோபத்துடன் அபிசார ஹோமஞ்செய்து அந்த ஹோமத்தில் வரப்பட்ட பெருமை பொருந்திய கன்னமதங் கபோலமதங் கோசமதம் மூன்றும் வெள்ளமாய்ப் பெருக வெகு ஆங்காரத்துடன் வருகின்ற வெறுமலையென்னும் யானையைக் கங்காளவேடமாய் வந்த ஸ்வாமியை விழுங்கும்படி யனுப்ப, அப்படியே யானை சுவாமியை விழுங்க, அதுகண்டு உமையவள் அஞ்சி விநாயகனை முன் நடத்திக் கந்தனை யிடுக்கிக்கொண்டு த்வஜஸ்தம்ப

நில்லாத செல்வம் நிலையென் றுனைநீங்கிப்
பொல்லா நரகிற் புகுவரோ—பல்லோரும்

மட்டும் போய்த் திரும்பிப் பார்க்க, ஸ்வாமி மான் மழு சூல கபாலங் கடகங் கேடையம் வரதம் அபயமுடைய அஷ்டபாணியாய் வீரட்டேசுர மூர்த்தமாய் யானை வீறிட்டலறும்படி தலைகீழாக மிதித்து அட்டகாசஞ் செய்து யானையைக் கிழித்துப் போர்வையாகத் தரித்துக் கொண்டு குருஸ்வாமி ஆனந்த நிருத்தஞ் செய்ததைக் கண்டு, உமையவள் ஸ்வாமி பக்கத்தில் வந்து திருவாய்மலர்ந்தருளினாள். ஆதலால் இரண்டாயிரந் தந்தபந்தியையுடைய ஐராவதத்தின்மேல் எழுந்தருளிப் பவனிவருகிற ஸ்வாமியைக் கண்டு தேவர்கள் பொன்மாரி புஷ்பமாரி பொழியத் தேவதுந்துபி முழங்க மூன்று லோகத்தாரும் அடியார்களுந் தோத்திரஞ் செய்து தொழுது பேரானந்தப் பெருவெள்ளத் தழுந்தித் தேக்கிட்டுப் பரவசராகி யிருந்தார்கள். தென்றல் தேராகவும், இரவு யானையாகவும், தத்தை குதிரையாகவும், பெண்கள் பதாதியாகவும், சந்திரன் குடையாகவும், சமுத்திரம் பேரியாகவும், ரதி தேவியாகவும், பூஞ்சோலை பாசறையாகவும், கரும்பு வில்லாகவும், வண்டு நாணாகவும், அரவிந்தம் சூதம் அசோகு முல்லை நீலோற்பலம் பாணமாகவும் இப்படி வெற்றி பொருந்தி மூன்று லோகத்தாரையுந் தனது வசப்படுத்த வல்லமையுடைய மன்மதன் மாய்கையில் வீழார்கள் உம்முடைய பவனி கண்ட பேர். 'யானை யிரதம் பரியாளவை யில்லை, தானு மனங்கன் றனுக்கரும்பு - தேனார், மலரம்பால் வென்று வடுப்படுத்தான் மார, னுலகங்கண் மூன்று மொருங்கு' என்றார் மேலோர். இப்படி நொய்யவனாகையால் 'மதனம்புக் கிளையா" சொன்றார் மேலோர்.

122—123. நின்றிடத்து - புகுவரோ.

(உரை) பிரமவிஷ்ணுக்கள் தேவேந்திரன் முதலாகியார் செல்வமும் அதோமுக அடுக்குகளி லிருக்கப்பட்ட பேர்கள் செல்வமும் பெரிதென்று மனவாக்குக்காயத்திலும் எண்ணுவதில்லை. 'செல்வன் கழலேத்துஞ் செல்வஞ்செல்வமே' [சம். தேவா. செல்வநெடு.] என்றார் மேலோர், அப்படி யெண்ணமல் அவர்கள் செல்வத்துக் கவாவாகி நரகவேதனைப்பட் டுழலார்கள் உம்முடைய திருவடி கண்ட பேர்.

கத்துஞ் சமயக் கணக்கிற் படுவரோ
சித்தம் பலகால் திகைப்பரோ—முத்தம்
பொருத நகைமடவார் புன்கலவி யின்பம்
மருவி மயங்கி வருவரோ—இருபொழுதும்
நாள்இருபத் தேழும் நவக்கிரக மும்நலியுங்
கோள்இதுவென் றெண்ணிக் குறிப்பரோ—வேளை

123—124. பல்லோருங் - திகைப்பரோ.

(உரை) சகல வேதாகம புராண கலைஞானம் சமைவாக்கு மற்று முள்ள சாத்திரங்கள் இவைகளனைத்துஞ் சைவசித்தாந்த சமயமே சமயம் பரமசிவமே அதற்குக் காருண்யமான பொருளென்று சொல்லி முறையிடப் பதிபசுபாசத்தினுண்மையை விளங்கச் சொல்லும் மெய் கண்ட சந்தானமே சந்தானம் அதைப் பெரிதென் றெண்ணுமல் மனம் பலகாலுந் திகைத்துத் திரியார்கள்.

'தலைப்படு சால்பினுக்குந் தள' [திருக்கோவையார், 25] ராரென் றார் மேலோர். அன்றியும் புறச்சமயிகள் மார்க்கத்திற் செல்லார்கள். 'வாழ்வெனு மையல்விட்டு . . . போழிள மதியி னானைப் போற் றுவா ரருள்பெற் றாரே' [சித்தியார், ii, 91] என்றார் மேலோர்.

124—125. முத்தம் - வருவரோ.

(உரை) பேதைமுதற் பேரிளம்பெண்ணந்தஞ் சிறியன தந்த பந்திகளைக் கண்டு முல்லையரும்பும் மாதளம்பழவித்தும் இகலி வெட்கி நாணும், பெண்கள் பாதாதி கேசமளவுங் கரும்புரசனையென்று அவர்க ளின்பங் கிஞ்சித வின்பம் அதைப் பெரிதென்றெண்ணி மயங்கித் திரியார்கள்.

'இறைவன் கழலேத்து மின்ப மின்பமே' [சம். தேவா. நிறை வெண்] என்றார் மேலோர்.

125—126. இருபொழுதும் - குறிப்பரோ.

(உரை) இராவும்பகலும் இருபத்தேழு நக்ஷத்திரமும் நவக்கிரக முங் கோள்களினாலே வரப்பட்ட நலந்தீங்குகளென்று குறியார்.

126—127. வேளை - தையல்.

(உரை) முன்னஞ் சொல்லப்பட்ட வெற்றியையுடைய மன்மதனை யெரித்த பாலநேத்திரத்தினுடைய உண்மையை இவ்வளவென்று சொல்லி முடியாது. அது என்னெனில், 'தூயநேத் திரத்தி னாலே சுட

எரித்த விழியாய்நின் இன்பக் கடற்கே
தரித்து மதிமறந்த தையல்—வருத்தமெலாந்

ரொளி கொடுத்த பண்பாற், றேயமா ரொளிக ளெல்லாஞ் சிவனுருத் தேச'மென்றார் மேலோர். அந்த இடம் நிறைவு குறைவில்லாத இடம். அஃதெப்படியென்றால், அதனுடைய நுட்பம் 'விண்ணுற வடுக்கிய விறகின் வெவ்வழ, லுண்ணிய புகிலவை யொன்று மில்லையா' [அப். தேவா. விண்ணுற.] மென்றார் மேலோர். சகல ஆன்மாக்களையும் இருவினையொப்பு மலபரிபாகம் வரும்படி எம்முடைய குரு கருணை கூர்ந்துவிட நேயத்தழுத்தவென்றும் பேரின்ப வெள்ளத்தின்ப மிருக்குமிடமிதுவென்று சுட்டிக் காண்பிக்கு மிடமாய்ப் 'பிறவி வழக்கறுத் தானந்தவாரியி னேயத்தழுத்த' வென்றார் மேலோர். அந்த இடந் தான் பெறவேணுமென்று தன் மதி மறந்து பேரானந் தப் பெருவெள்ளத்தின்பம் என்று கிடைக்குமோவென்று சகோர பக்ஷி சந்திரகிரணத்தைப் புசிக்கக் காத்திருந்ததுபோலும், தலையீற் றுக்கன்றானது கறவை யெப்போவருமென்று அமுதம் புசிக்கக் காத் திருந்ததுபோலும் பேதைமுதற் பேரிளம்பெண் பருவமட்டும் இந்தத் தையலாகிய பெண் முன்னங் குருபரன் செய்த சகாயத்தை மறந்தவ ளாகையாற் பார்த்துப்பார்த்து ஏங்கி யேங்கி யிடருற்றாள்.—அன்றியும், முன்னந் தீக்ஷையென்னும் இயற்கைப்பெயரையுடைய சிவசத்தியால் என்னை அநாதியிற் பசுத்துவத்தினால் அஞ்ஞானியா யிருக்கின்ற ஜனன மரணத்துக் கேதுவாகிய மலமாயாகன்மங்களோடு பொருந்தாம லிருக்க ஷடத்துவாசோதனைசெய் தெடுத்துச் சமனுந்தம் பாசக்கூட் டங் கூடாதவகை சின்மாத்திரஞ் சுத்தகேவலமாய்ச் சேட்டிக்கப் பண்ணிய குருவுக்குத் தெரியும்படிசொல்.

127—128. வருத்தமெலாம் - தாழ்ந்திறைஞ்சி.

(உரை) அடியேன்படுந் துயரமெல்லாந் தீர்க்கவேணுமென்று நீ குருபானுக்குத் தெரியும்படி சொல்லிப் பொற்பிரகாசம் பொருந்தி ஆயிரத்தெட் டிதழையுடைய செங்கமலப் பூவினுஞ் சிறந்த திருத் தாளைத் தாவேணுமென்று சிரசின்பேரிற் கைகூப்பி மும்முறையே தண்டனிட்டுத் தொழுது தோத்திரஞ் செய்து மயிர்க்கூச்செறிய— அந்தத் திருவடியினுடைய பெருமையின் நுட்பமும் யாவராலும் மட் டிட்டுச் சொல்லி முடியாதென்று மேலோர் சொல்லுவார்கள். என்ன

தீராய் எனஉரைத்துச் செங்கமலப் பூந்திருத்தாள்
தாராய் எனப்பலகால் தாழ்ந்திறைஞ்சி—வாரூரும்

வெனில், 'ஏகமாய்நின்றே யிணையடிக' [சிவஞானபோதம், xi, 2] என்றும், 'மெய்ச்சுடருக்கெல்லா மொளிவந்த பூங்கழ' லென்றும், 'மின்னே ரனைய பூங்கழல்க' [திருவாசகம், ஆனந்தமாலை, 1] என்றும், 'போற்றி யருளுகநின் னாதியாம் பாதமல' [திருவெம்பாவை, 20] ராதியெழு பருவமு மென்றும், 'விரவியெனை யெடுத்தாண்ட செய்யதிருவடி' யென்றும், 'ஆனந்த வாரியி லான்மாவைத் தானழுத்த, னெந்தை யார்பாதந் தா' [உண்மைவிளக்கம், 37] னென்றும், 'உள்ளும் புறம்பு மொழிவின்றி நின்ற, வள்ளன்மை காட்டு மலரடி' [இருபாவிருபது, 20] யென்றும், 'ஆட வெடுத்திட்ட பாத மன் றேநமை யாட்கொண்டதே' [அப். தேவா. சாடவெடுத்தது] யென்றும்—இப்படிச் சொல்லப்பட்ட திருவடியைத் தரவேணு மென்று திருவடியிலே தாழ்ந்து தண்டம் பண்ணிக் கேள். 'வேண்டு வார் வேண்டியது மெய்தருகுவா' னென்றார் மேலோர்.

128—129. *ஏரூரும் - இனி.*

(உரை) அழகுபொருந்திய அருட்சத்தியாகிய சிவகந்தம் பரிமளிக்கவும் ஆன்மவர்க்கமாகிய மதுகரங்கள் தேன்களை யுண்டு தேக்கிட்டுச் சிவோகம் பாவிக்கப்பட்டவுமான கொன்றை மாலையை வாங்கும்படியாய்ப் புகழ்ந்து, இன்பத்தைச் செய்யும் நெஞ்சமே, மீட்டும் என்னுடன் பொருந்தும்படி இவ்விடத்து வந்து இனிச் சேருவாயாக.

புகழ்வது என்னவென்றால், 'வேண்டுக வேண்டுக மறவாமை' யென்றும், 'இங்கிலை யதனி னேழையேற் கிரங்கி' [இருபாவிருபது, 12], 'நின்னது கருணை சொல்லளவின்' [ஷை, 14] றென்றும், 'உள்குவா ருள்கிற்றை, யுள்ளத்தாற் காணுணே வுற்று' [சிவஞானபோதம், xi, 2] என்றும், 'பெண்டான் சமைந்து பெரியவ னாகுநாட், கொண்டா னறிவான் குணகுணத்தை' யென்றும், 'எழுதாத புத்தகத் தேட்டின் பயனைப் . . . பிறவாத வண்டு மணமுண்ட வாறே' [திருமந்திரம், 2885] யென்றும், 'போதருளுதல் பெரியோர் கடனே' [இருபாவிருபது, 16] யென்றும், 'ஈய வேண்டு மென்னும்விதி யின்று' [ஷை, 14] மென்றும், 'ஒன்று காம விரண்டாகாம, லொன்று மிரண்டு மின்று காம' [ஷை, 20] லென்றும், 'மாலை

பூங்கொன்றை வாங்கிப் புகழ்ந்துபுரி நெஞ்சமே
ஈங்கொன்ற வாராய் இனி.

யா மற்ற மதி'யென்றும்,'உரையும் பொருளு முடலு முயிரும், விரையு மலரும்போல் விம்மிப்-புரையின்றி' [கைலைபாதி காளத்திபாதி யந்தாதி, 27] யென்றும், 'மாலை வருகு'தென்றும், 'மாலாகி ளுள் கொன்றை மாலைவரக் கண்டு மகிழ்ந்தா' ளென்றும், 'தான்றன் றம்பிரா'னென்றும் இங்ஙனஞ் சொல்லிவந்த காரணகாரியங்களெல்லாம் அடியேன் உனக்குச் சொன்ன காரணம் மறந்து மயங்கியிருக்கப் போகிறுயென்று உனக்குத் திடம்வரச் சொன்னது. அடியேன் செய்த பாக்கியம், குருபரனை நீ கண்டு, அவருடைய 'திருவடியைக் கண்டபேருக்குத் தீங்கில்லை'யென்றுர் மேலோர், 'உன் கையிற் பிள்ளை யுனக்கே யடைக்கலம்' [திருவெம்பாவை, 19], 'வெஞ்சே லனைய கண்ணார்தம் . . . யஞ்சே ரடியாள் பாகத் தொருவா பவளத் திருவாயா, லஞ்சே லென்ன வாசைப்பட்டேன் கண்டா யம்மானே' [திருவாசகம், ஆசைப்பத்து, 10], 'அன்றே யென்ற ஞவியுமுடலு முடைமை யெல்லாமுங், குன்றே யனையா யென்னையாட் கொண்டபோதே கொண்டிலையோ, வின்றோ ரிடையூ றெமக்குண்டோ வெண்டோண் முக்க ணெம்மானே, நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானே விதற்கு நாயகமே' [திருவாசகம், குழைத்தபத்து, 7], 'கூசி மொழிந் தருண்ஞானக் குறியினின்று கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே' [சித்தியார், xii, 2], 'மாதாளும் பாகத் தெந்தை, யாவர்கோ னென்னையும்வந் தாண்டு கொண்டா னியாவர்க்குங் குடியல்லோ மியாது மஞ்சோ, மேவினோ மவனடியா ரடியா ரோடு மேன்மேலுங் குடைந்தாடி யாடு வோமே' [திருவாசகம், திருச்சதகம், 30], 'செங்கமலத் தாளிணைகள் சேரவொட்டாத் திரிமலங்க ளறுத்தீசனேசரொடுஞ் செறிந்திட், டங்கவர்தந் திருவேட மாலயங்க ளெல்லா மரனெனவே தொழுதிறைஞ்சி யாடிப் பாடி, யெங்குமியா மொருவர்க்கு மெளியோ மல்லோ மியாவர்க்கு மேலானே மென்றிறுமாப் பெய்தித், திங்கண்முடி யாரடியா ரடியோ மென்று' [சித்தியார், xii, 1] இப்படியெல்லாம் மேலோர் திருவுளம்பற்றினுர்கள். அன்றியும், 'அருளி னருளே யருளாம்பே ரின்பப், பொருளின் பொருளாம் பொருளே—குருவாம், மருதத் தலைவர்கொன்றை மாலைதனை நெஞ்சே,

தருகவெனக் கின்று தரும்,’ ‘வாராது வாராது வள்ளிதழேய் பூங் கொன்றைத், தாரார் புயமருதச் சம்பந்தன்—சேரார்ந்தே, வெங்கிலுந் தான்சடசித் தாயிருந் தானெஞ்சே, யிங்கினியு முண்டோ விடர்’ என்பன கண்டுகொள்க.

வெண்பா

வெம்பும் பிறவியலை வீழாமல் வீடளித்த
சம்பந்த மாமுனிவன் தார்வாங்கி—யம்புந்தும்
வஞ்சமே வும்விழியார் வல்வினையெல் லாம்அகல
நெஞ்சமே வாராய் நினைந்து.

[நெஞ்சுவிடுதூதிற்கு இங்குப் பதிப்பிக்கும் உரைக்கு மூலமாயது கொ. ஷண்முகசுந்தர முதலியார் சிவஞானபோத யந்த்ரசாலையிற் பதிப்பித்து வெளியிட்டதே யாகும். இதற்குக் கையெழுத்துப் பிரதிகள் கிடைத்தில. உரை சாத்திரப் பயிற்சி மிக்க ஆசிரியர் ஒருவரியற்றிய பழைய உரையாகும்.

—S. அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை.]

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சீகாழித் தத்துவநாதர்

அருளிச்செய்த

உண்மைநெறிவிளக்கம் மூலமும் சிந்தனையுரையும்

1. மண்முதற் சிவமதீரும் வடிவுகாண் பதுவே ரூபம்
மண்முதற் சிவமதீரும் மலம்சடம் என்றல் காட்சி
மண்முதற் சிவமதீருட் வகைதனில் தான்நி லாது
கண்ணுத லருளால் நீங்கல் சுத்தியாய்க் கருது மன்றே.

(உரை) மண்முதற்...ரூபம் - பிருதிவி தத்துவமுதலாகச் சிவ தத்துவமீறாக வரும் முப்பத்தாறு தத்துவத்தின் வடிவை இம்முறையிலே காண்பதுவே தத்துவ ரூபம்; மண்முதற்...காட்சி - இப்படி வந்த தத்துவம் முப்பத்தாறும் ஆன்மாக் கூடியறிியினல்லாது தானாக அறியாதாகையால் சடமென்று காண்பதுவே தத்துவ தரிசனம்; மண்முதற்...மன்றே - சிவன் ஆசாரியமூர்த்தமாய் எழுந்தருளி வந்து மண் முதலாகச் சிவமீறாக வரும் பூதம் பொறி அந்தக்கரணம் கலாதி சுத்ததத்துவமென்று அஞ்சுவகையாம் முப்பத்தாறு தத்துவமும் அசத்தாய்ச் சடமா யழிந்துபோகிறதென் றறிவிப்பதா லொக்குமெனப் பொருந்தி, ஆன்மாப் பூதமல்லவென்று பழித்தும் பொறியல்லவென்று உணர்ந்தும், அந்தக்கரணமல்லவென்று நீக்கியுங் கலாதி ஞானமல்லவென்று நிராகரணம் பண்ணியுஞ் சுத்த தத்துவமல்லவென்று தூடணஞ் செய்தும் இவையிற்றின் நில்லாது நீங்கித் தத்துவாதீதமாய் இந்தத் தத்துவத்தின் மீண்டுங் கூடாமல் விஞ்ஞான கலத்துவம் பிறந்து சகல தரிசனமாய் நிற்றல் தத்துவ சுத்தியாம். க

2. பாயிருள் நீங்கி ஞானந்
தனைக்காண்டல் ஆன்ம ரூபம்
நீயும்நின் செயலொன் றின்றி
நிற்றலே தெரிச னந்தான்
போய்இவன் தன்மை கெட்டுப்
பொருளிற்போய் அங்குத் தோன்றா
தாய்விடில் ஆன்ம சுத்தி
அருணூலின் விதித்த வாறே.

(உரை) பாயிருள்...ரூபம்-பரந்த இருளாகிய கேவலம் அதீதமாய் அவ்விடத்துண்டாகிய ஞானத்தைத் தானென்று காணுதல் ஆன்ம ரூபமாம்; நீயும்...தான் - நீ கண்ட ஞானத்துக்கே செயலெனக் கண்டு உனது செயல் சற்றேனுமின்றி நீயும் அந்த ஞானமுமாய் நிற்றல் ஆன்ம தரிசனமாம் ; போய்...வாறே - அந்தச் சிவஞானத்தோடு ஒத்து நில்லாது பரையிற் போய் இவன் தன்மையாகிய போதப் பதைப்புக் கெட்டு அவன் தன்மையாய் அதில் அழுந்திச் சிவமெனும் பேறுபெற்றோமென்னும் பரமானந்தப் பொருளிற் போய்த் தரிசித்து அவ்விடத்துத் தான் தோன்றாது அந்தப் பரமானந்தப் பொருளோடு கூடி அதுவாய்விடில் ஆன்மசுத்தியாமென்று சிவாகமங்களில் விதித்தவாறு இவ்வாறாம்.

'பாயிருள் நீங்கி' என்றது தத்துவங்களெல்லாம் நீங்க வருந் தன்னுண்மையாங் கேவலத்தைச் செம்பிற் களிம்புபோல் ஒன்றாய் நீரினிழற்போற் றோன்றாது இன்றளவும் நின்றது இதுவோவென்று தரிசித்து அதீதமாவதை. 'நீயும்நின் செயலொன் றின்றி நிற்றல்' என்றது ஞானசொரூபியாய் நின்ற நீயும் அந்த ஞானத்தோடொத்து உனது போதம் சற்றேனுமின்றி நிற்குமதை. 'போய் இவன் தன்மை கெட்டு' அவன் தன்மையா யென்றது தற்றெரிசனம் பண்ணிநின்ற உன்னிடத்திலே, மலரும் பக்குவமா மேலே மணம் பிரகாசித்தாற் போல, உன்னறிவிலே பிரகாசித்து நீ யொத்து நின்ற ஞானத்தை இதுவாகிலும் நமக்கு அறிவித்ததென்று தரிசித்துக் கண்பெற்றார் கண்ட கதிரொளிபோல மற்றொன்றையுங் காணாது உள்ளும் புறம்பும் இந்த ஞானம் பூரணமான பரையையும் தரிசித்துக் கண்ணிற் கதிரோன் கலந்தாற்போற் றெரிசித்த பரையிலே

வியாத்தமாய், விண்ணின் விகற்பமற மேவிய கால் நின்றதுபோலவும் திரையற்ற நீர்போலவும் விகற்பமற ஒன்ருய் நிற்கும் பராயோக மாய், அப்படித் திரையற்ற நீர்போல நின்று தெளிவுபெற்றுப் பராபோகமாய், உண்மைஞானப் பயனுந் தசகாரியம் ஒன்றுமில்லாத சுழுத்தியில் உன்னைவிட்டு நீங்காமல் நிற்க நீ கண்ட பரை பஞ்சகிருத்தி யஞ் செய்து உன்னை மோட்சத்திலே விடவேண்டுமென்று விரும்பின அதன் விருப்பத்தை மிகுதியும் நீ பொருந்தினதால் அதைப்போல நாமும் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யவேண்டுமென நின்ற சுத்த பராயோக மாய், அந்தச் சுழுத்தியிலுள்ள பரையினது விருப்பத்தி லழுந்தின மயக்கந் தீர்ந்து கண்ணுஞ் சூரியனும்போல உன்னையும் பரையையுங் கண்டு பரையினது கிரியையைப் பொருந்திப் பணிசெய்து நிற்கும் முத்திச் சாக்கிரமாய், சிவனையன்றிப் பரை செய்யமாட்டாத பஞ்ச கிருத்தியத்துக்குப் பரைக்குக் கருவியாயிருந்த நமக்குப் பணிசெய்வ தற்கும் ஒரு செயலுண்டோவெனப் பணிசெய்யாது விட்டுச் சாக்கிரா தீதமாய், இப்படிப் பணியையும் பணியறுதியையும் பாராது பஞ்ச கிருத்தியம் பண்ணுதற்குப் பரைக்குமேலும் ஒரு முதலுண்டோ அதெப்படி யறியப்போகிருேமென்று இச்சை கிரியை ஞானம் மூன்றையும் விட்டுப் பரையாதீதமாய், ஒன்றுங் குறியாது திகைக்குஞ் சுத்தாவத்தையிற் போய் இவன் தன்மையாகிய போதப்பதைப்பற்றுச் சோகம் பிறந்தபோது சிவன்தனது தன்மையாஞ்சுகந்தோன்றுவதை. 'பொருளிற் போய் அங்குத் தோன்ருது தாய்விடி' லென்றது இந்தச் சுகமும் சிவனுக்கு ஓர் இன்பசத்தியென்று கண்டு அது நீங்குஞ் சுகா தீதத்தின் உண்மையாஞ் சிவத்தைக் கிட்டி அதினுலே வரும் பரமா னந்தவெள்ளப் பொருளிற்போய்த் தரிசித்து அவ்விடத்துத் தான் தோன்ருது அந்தப் பரமானந்தப் பொருளதுவாய்விடும் பரமானந்த யோகத்தையென விரித்துணர்ந்துகொள்க.

நீயு நின் செயலொன்றின்றி யென்னும் உம்மை உயர்வு சிறப் பின்கண்ணும், நிற்றலே யென்னும் ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண்ணும் வந்தன. இவன் தன்மை கெட்டு அவன் தன்மையாயெனச் சொல் லெச்சமாய் வருவிக்கப்பட்டது. உ

3. எவ்வடி வுகளும் தானும் எழிற்பரை வடிவ தாகிக்
கவ்விய மலத்தான் மாவைக் கருதியே ஒடுக்கி ஆக்கிப்

பவ்வமீண் டகலப் பண்ணிப் பாரிப்பான் ஒருவ னென்றே
செவ்வையே உயிருட் காண்டல் சிவரூப மாகு மன்றே.

(உரை) எவ்வடிவு...தாகி - சிவஞ் சத்தி நாதம் விந்து சதா சிவன் மயேசுரன் ருத்திரன் விட்டுணு பிரமா மற்றுமுள்ள வடிவுக ளெல்லாந் தானே யாகின்ற சிறந்த பரைவடிவே தனக்கு வடிவாகி ; கவ்விய...யாக்கி - மலத்தைப் பிடித்துக் கிடக்கும் ஆன்மாக்களையும் அவ்வான்மாக்கள் ஆர்ச்சித்த வினைகளையும் அறிந்து பொசிப்பிப்பது காரணமாக மாயாகாரியமாகிய உடலுந் தத்துவங்களும் புவனங்களும் பொசிக்கும் பதார்த்தங்களுமாக விசாரித்து நிறுத்திப் பொசிப்பித்துத் துலைப்பிக்குமளவிலே வேலைகொள்வானொருவன் வேலைசெய்வா னொருவ னிளைப்புக் கண்டு நடுவே யிளைப்பாற்றி வேலைகொள்ளும் முறைமைபோல மலத்திடைப்பட்டுக் கிடக்குந் துயரந் தீருமளவும் மாயையின் காரியத்தை யொடுக்கிப் பின்னுமுண்டாக்கி ; பவ்வ... மன்றே - அப்படித்தாகு முறைமையை அடைவிலே தொலைப்பித்து இரட்சிப்பானொரு பரமேசுரன் வடிவு பரையென்றும் அது உயிர்க் குயிராய்த் திருவடி ஞானமாய் நின்று அறிவிப்பதைத் திருவருளையே இடமாக நின்று காணுதல் சிவரூபமாம். ௩

4. பரைஉயிரில் யானெனதென் றறநின்ற தடியாம்
பார்ப்பிடமெங் குஞ்சிவமாய்த் தோன்றலது முகமாம்
உரையிறந்த சுகமதுவே முடியாகும் என்றங்
குண்மையினை மிகத்தெளிந்து பொருள்வேறொன் றின்றித்
தரைமுதலிற் போகாது நிலையினில்நில் லாது
தற்பரையி னின்றழுந்தா தற்புதத்தி னாகுந்
தெரிவரிய பரமானந் தத்திற் சேர்தல்
சிவனுண்மைத் தெரிசனமாய்ச் செப்பு நூலே.

(உரை) பரை உயிரில்...தடியாம் - முன் உயிர்க்குயிராய் நின் றறிவித்த அடிஞானமாகிய பரையானது உயிரிலே யானெனதென்ப தற நின்றது திருவடியா மென்றும்; பார்ப்பிட...முகமாம் - சோகந் தோன்றிச் சுகத்திற்பட்டுப் பார்க்கப்பட்ட பாசப்பரப்பெங்குஞ் சோதிக்குட் சோதியாஞ் சிவமாய்த் தோன்றலது முகமாமென்றும் ; உரையிறந்த...என்று - தரிசித்த அந்தச் சிவப்பேற்றில் வாக்கு

மனுதீதமாய் ஒரு ஆனந்தமுண்டாம் அதுவே முடியாமென்றும்; அங்குண்மையினை...நூலே - சிவனுக்குத் திருவடி யென்றுந் திருமுகமென்றுந் திருமுடி யென்றுஞ் சொல்லப்படுமவைகளின் உண்மையை மிகவுந் தெளிந்து அதுவே பொருளாய் மண் முதலான தத்துவங்களின் மீண்டும் போகாது, துறந்து நின்ற நான் பிரமமென்னும் பசுஞானமான தன்னிலையிலேயும் நில்லாது, மேலான பரையிலேயும் நின்றழுந்தாது, சிவப்பேற்றிலாகும் அறிதற்கரிய பரமானந்தத்தே சேர்தல் சிவனை உள்ளபடி தரிசிப்பதாஞ் சிவதரிசனமென்று சிவாகமங்கள் சொல்லும்.

5. எப்பொருள்வந் துற்றிடினும் அப்பொருளைப் பார்த்திங்
  கெய்தும்உயிர் தனைக்கண்டிவ் வுயிர்க்கு மேலாம்
ஒப்பில்அருள் கண்டுசிவத் துண்மை கண்டு
  உற்றதெல்லாம் அதனாலே பற்றி நோக்கித்
தப்பினைச்செய் வதும்அதுவே நினைப்பும்அது தானே
  தரும்உணர்வும் பொசிப்பும்அது தானே யாகும்
எப்பொருளும் அசைவில்லை யெனஅந் தப் பொருளோ
  டிசைவதுவே சிவயோகம் எனும்இறைவன் மொழியே.

(உரை) எப்பொருள் வந்து உற்றிடினும் - அந்தப் பரமானந்த நிலை குலைந்து உலகமே வந்து பொருந்தினும்; அப்பொருளைப் பார்த்து - அந்த உலகப்பொருளை அசத்தாய்ச் சடமாய் அழிந்து போகிற பாசமெனப் பார்த்து; இங்கு எய்தும் உயிர்தனைக் கண்டு - இந்தப் பாசத்துட் பொருந்தாநின்ற உயிருக்குச் சுதந்தரமாய் ஒரு செய்தியும் இல்லையெனப் பார்த்து; இவ்வுயிர்க்கு மேலாம் ஒப்பில் அருள் கண்டு - இவ்வான்மாவுக்கு ஒரு செயலற்றுந் தனக்கு மேலாய் ஒப்பற்ற அருள் கண்ணுக நிற்குமதனைக் கண்டு; சிவத்துண்மை கண்டு- அவ்வருளினுட் பரையை அடியாகவுஞ் சுகத்தை முகமாகவும் ஆனந்தத்தை முடியாகவுங் கொண்டு நின்ற சிவத்தினது உண்மையைக் கண்டு; உற்றதெல்லாம அதனாலே பற்றி நோக்கி - பொருந்திய உலகப் பொருளாகிய அவன் அவள் அதுவென்னுஞ் சடசித்துக்களெல்லாவற்றையும் அந்தச் சிவத்தினாலேதானே பற்றிப் பார்த்து; தப்பினைச் ...மொழியே - மறப்பினைச் செய்வதும், நினைப்பினைச் செய்வதும் அறிவிக்க அறியும் ஆன்மபோதமும், கர்மப் பொசிப்புஞ் சிவன்தானே,

யென அறிந்து அவனை யொழிய வேறொரு திரணமும் அசைவில்லை யெனக் கண்டு அகமும் புறமும் அந்தச் சிவத்துடனே கூடி நிற்றலே சிவயோகமாமென்று சிவாகமங்கள் சொல்லும். ரு

6. பாதகங்கள் செய்திடினும் கொலைகளவு கள்ளுப்
   பயின்றிடினும் நெறியல்லா நெறிபயிற்றி வரினும்
சாதிநெறி தப்பிடினும் தவறுகள்வந் திடினும்
   தனக்கெனஓர் செயலற்றுத் தான்அதுவாய் நிற்கில்
நாதன்இவன் உடல்உயிராய் உண்டுறங்கி நடந்து
   நானாபோ கங்களையுந் தானாகச் செய்து
பேதமற நின்றிவனைத் தானாக்கி விடுவன்
   பெருகுசிவ போகமெனப் பேசுநெறி இதுவே.

(உரை) பாதகங்கள் செய்திடினும் - அப்படித் தற்செயலற்று நின்றவன் 'காமங் கோபங் கசடுறு முலோபந், தீமன மோகஞ் சேர்மத மச்ச' [சிற்றம்பல நாடிகள் திருச்செந்தூரகவல்] மிவை முதலிய பாதகங்கள் செய்யினும்; கொலைகளவு கள்ளுப் பயின்றிடினும் - பஞ்சமாபாதகமாகிய 'கடுங்கொலை வெறும்பொய் களவுகட் காமஞ்' [ஷை, ஷை] செய்யினும்; நெறியல்லா நெறி பயிற்றிவரினும் - நெறியல்லாத அவநெறியைத் தவறாது நடத்திவரினும்; சாதிநெறி தப்பிடினும் - தனதான சாதி முறைமை குலையினும்; தவறுகள் வந்திடினும் - ஒரு குற்றம் தன்னை யறியாமல் வந்துற்ற காலத்தும்; தனக்கென ஓர் செயலற்றுத் தான் அதுவாய் நிற்கில் - தான் அதுவாய் ஏகனாகி இறைபணி வழுவாது தனக்கென ஓர் செயலற்றே நிற்பானாகில்; நாதன் இவன் . . . இதுவே - அந்தச் சிவன் இவனுடலும் உயிருமாய் நின்று உண்டு உறங்கி நடந்து பிராரத்தமாகிய நானாவித விடயபோகங்களையும் சிவபோகமாகவே செய்து இவனைப் பேதமற நின்று தானாக்கி விடுவன்; இது ஆன்மலாபமான பரமானந்தத்தைப் பொசித்து நிரம்பி அது பொங்கி மேலிட்டது கரைபுரண்டு அவசமுறுஞ் சிவபோகமென்று சிவாகமங்கள் சொல்லும் வழி இதுவாம். சு

பாயிரம்

எண்ணும் அருணூல் எளிதின் அறிவாருக்
குண்மை நெறிவிளக்கம் ஓதினன்—வண்ணமிலாத்

தண்காழித் தத்துவனார் தாளே புனைந்தருளும்
நண்பாய தத்துவநா தன்.

(உரை) வண்ணமிலாத் தண்காழித் தத்துவனார் தாளே புனைந்தருளும் நண்பாய தத்துவநாதன் - மாயாவுருவின்றிச் சச்சிதானந்தசொரூபியாய்க் குளிர்ச்சி பொருந்திய காழிநகர்க்குத் தலைவனை தத்துவனார் தமது சீபாதங்களையே சிரசிலே சூட்டியருளும் விருப்பத்தைப் பெறுகின்ற தத்துவநாதனென்னும் திருநாமத்தை யுடையோன்; எண்ணும் அருள்நூல் - தமதாசிரியர் கருதிச் செய்யும் ஆகமசித்தாந்தமாம் முப்பது அவசரத்தையும்; எளிதின் அறிவாருக்கு உண்மை நெறிவிளக்கம் ஓதினான் - எளிதாக அறியும் பக்குவ ஆன்மாக்களுக்கு ஆறு திருவிருத்தத்திலே பத்து அவசரமாகத் தொகுத்து உண்மைநெறிவிளக்க மென்னுந் திருநாமத்தினையுஞ் சாத்தித் திருவுளம்பற்றினான்.

துகளறுபோதம் முப்பது அவதாரமும் **உண்மைநெறிவிளக்கம்** ஆறு பாட்டினுந் தசகாரியமாய் அடங்கி வருவதற்கு வகை:

பூதப்பழிப்பு, பொறியற வுணர்தல், அந்தக்கரண சுத்தி, கலாதிஞான நிராகரணம், சுத்த தத்துவ தூடணம், தத்துவாதீதம், சகல தரிசனம் ஆக ஏழும் முதற்பாட்டில் அடங்கிவருவது காண்க.

இனி இரண்டாம் பாட்டிற் கேவலம், கேவலதரிசனம், கேவலாதீதம், தன்னுண்மை ஆக நான்கும் 'பாயிருணீங்கினபின் தானென்று ஞானந்தனைக் காண்ட லான்மரூபம்' என்பதனு ளடங்குவது காண்க. சைதன்னிய தரிசனம், ஞானதரிசனமாம் இரண்டும் 'பாசவடிவை விட்டு ஞானமே வடிவாம் நீயும் நின்செய லொன்றின்றி நிற்ற'லென் பதனி லடங்குவது காண்க. பரைதரிசனம், பரையில் வியாத்தம், பராயோகம், பராபோகம், சுத்தபராயோகம், முத்திசாக்கிரம், சாக்கிராதீதம், பரையிலதீதம்,சுத்தாவத்தை, சுகரூபம், சுகாதீதம், சிவப்பேறு ஆகும் இப்பன்னிரண்டும் 'போய் இவன் தன்மைகெட்டு அவன் தன்மையாய்'என்பதினு ளடங்குவது காண்க. இவன் தன்மைகெட்டு என்பதினால் அவன் தன்மையாவதெனை வருவிக்கப்பட்டது. பரமானந்த தரிசனம், பரமானந்த யோகமாமிரண்டும் 'பொருளிற்போய் அங்குத் தோன்றாதாய்விடி'லென்பதினு ளடங்குவது காண்க. ஆக இரண்டாம் பாட்டில் இருபது அவதாரமும் அடங்குவதறிக.

சிவரூபம், சிவதரிசனம், சிவயோகம் ஆக மூன்றும் முற்கூறிய இரண்டாம் பாட்டில் ஆன்ம தரிசனம், ஆத்மசுத்தியி லடங்கிவருமென அறிக.

ஆறும் பாட்டில் பரமானந்தபோகம், பரமானந்தமேலீடு, பரமானந்த அவசம் ஆக மூன்றும் அடங்குவது காண்க.

இங்ஙனங் கூறும் ஆறு பாட்டிலும் பாசவவதரம் ஏழும் பசுவவதரம் பதினைந்தும் பதியவதர மெட்டுமாம் முப்பதவதரத்தையுந் தசகாரியமாக அடக்கிக் கூறியது காண்க. 'தற்காண்டல் சாக்கிரமாந் தற்பரையே சொப்பனமாந், தற்காணு வெற்றவெறுந் தற்பரையே—நற்சுழுத்தி, ஞானனந் தந்துரியம் ஞானசுகா தீதத்தே, தானுகா வுண்மையதீ தம்' [சிவானந்தமாலை, 36] என்றும், 'பாயிரு ணீங்கி ஞானந் தனைக்காண்டல் ஆன்ம ரூப'மென்றும் வரும் வசனப்படி அவதர முப்பதும் ஞானதெரிசனமாஞ் சாக்கிரத்திற் பதின்மூன்றும், பரைதரிசனமாஞ் சொப்பனத்தில் நாலும், சுத்த பராயோகமாஞ் சுழுத்தியில் நாலும், பரமானந்த யோகமாந் துரியத்திலாறும், பரமானந்தபோகமாந் துரியாதீதத்தில் மூன்றுமாக அஞ்சவத்தையிலும் அஞ்சவதரமாய் அடங்கி வருவது காண்க.

நமசிவாயகுருபாதமே கெதி.

திருச்சிற்றம்பலதேசிகன் திருவடி வாழ்க.

[நெடுநாளாக **உண்மைநெறிவிளக்கம்** உமாபதிசிவாசாரியர் அருளிச் செய்ததாக வழங்கிவந்திருக்கிறது. 'உந்திகளிறு' என்ற செய்யுள் 'உண்மைநெறி' யென இந் நூலை மாத்திரஞ் சுட்டியதேயன்றி இதன் ஆசிரியர் பெயரைக் கூறுதொழிந்தது. **சிவப்பிரகாச** முதற் **சங்கற்ப நிராகரண** மிறுதியாக வுள்ள எட்டு நூல்களையும் சித்தாந்தாஷ்டகம் என்னும் பெயரோடு கொ. ஷண்முகசுந்தர முதலியார் பதிப்பித்து அவையெல்லாம் உமாபதிசிவாசாரியர் அருளியனவாகக் கொண்டனர்.

இனி, ஆசிரியர் பெயருரைக்கும் 'எண்ணும் அருணூல்' என்னும் பாயிரச் செய்யுள் இங்குக் காணும் சிந்தனையுரையில் மாத்திரமே

யன்றி, இராசாங்கக் கையெழுத்துநூல் நிலயத்துள்ள **சிவஞானபோத** வுரையிடைத் தசகாரியத்தை விளக்கும் பொருட்டுக் காட்டப்படும் இந்நூல் மூலத்திறுதியிலும், இலக்கண விளக்க ஆசிரியர் பரம்பரை திருவாரூர் - சோமசுந்தரதேசிகரவர்களிடத்துள்ள வேறு உரைப் பிரதியின் ஈற்றிலும் காணப்படுகிறது. சீகாழித் தத்துவநாதர்க்குக் குருவாக உரைக்கப்படும் சீகாழித்தத்துவனூர் சீகாழிச் சிற்றம்பல நாடிகளே யென்று துணிந்துரைத்தற்குத் தக்க ஆதாரமில்லையாயினும் உரைகாரர் இந்நூலைத் **துகளறுபோத**த்தின் வழிவந்ததென்று குறிக் கின்றமையின் அதன் ஆசிரியராகிய சீகாழிச்சிற்றம்பலநாடிகளே இவ் வாசிரியர்க்குக் குருவாவர் என்றுரைக்கவேண்டியிருக்கின்றது. இச் சீகாழித் தத்துவநாதர் **இருபாவிருப**திற்கு ஓர் சிறந்தவுரை யியற்றி யுள்ளார். அவ்வுரையிறுதியிற் காணப்படும் 'இருபா விருப துரை யெழுதி னேன்முன், ஒருவா விகற்ப முணர்ந்தோன்—அருளுடம் பாம், பண்புடைய சிற்றம் பலநாடி தாள்பணிவோன், சண்பைநகர்த் தத்துவநாதன்' என்னும் வெண்பா சீகாழித் தத்துவநாதர் சிற்றம்பல நாடிகள் சீடரென்று தெளிவாக உரைத்தது.

உண்மைநெறிவிளக்கத்துக்குப் பல வுரைகளுண்டு. இங்குப் பதிப்பிக்கும் சிந்தனையுரை என்னிடமுள்ள ஓலைச்சுவடியொன்றில் காணப்படுவது. இவ்வுரை தொடங்கும் இதழுக்கு முந்திய இதழில் 'குருபாதம்

இசைவி ளங்கிட வியல்பினிற் பாடிநின் றேத்தி
மிசைவி ளங்கிய மேனியா ரருளினன் மீண்டுந்
திசைவி ளங்கிடத் திருவருள் பெற்றவர் சிலநா
ளசைவில் சீர்த்தொண்டர் தம்முட னப்பதி யமர்ந்தார்.

[—**பெரியபுராணம், சம்பந்தர்** -] உாஉ௰அ.

சிவக்கியான சுவாமிகள் சன்னிதானத்திலே சிற்றம்பல நாடி யள் சாஷ்த்திர உரையை அறிக்கை செய்யிறதுக்கு உத்தரவு கட் டளை யிட்டது. கஈஙு௰ஙுளு ஆடிமீ உ௰௳ சோமவாரம்' என்றொரு குறிப்புள்ளது.

இக்குறிப்பு **உண்மைநெறிவிளக்க** வுரையைப்பற்றியதோ அன் றிச் சுவடியிற் பின்னர்க் காணப்படும் **சிவானந்தபோத** உரையைப்

பற்றியதோ **சிற்றம்பல நாடிகள் வெண்பா** முதலிய சாஸ்திரங்களின் உரைகளைப்பற்றியதோ எல்லாவற்றையும் பற்றியதோ ஒன்றுந் துணிந்துரைத்தற்கில்லை. **உண்மைநெறிவிளக்க**மும் சிற்றம்பலநாடிகள் வழியில் வந்ததே. இங்குக் குறித்த ஆண்டுக்கு நேராகிய கி. பி. 1780-க்குப் பின் ஐந்து ஆண்டுகள் சென்று சிவஞானமுனிவர் சிவபரிபூரண முற்றதாக 'மன்னும் விசுவா வசுவருடம்' என்னும் வெண்பா உரைத்தலின், அவர் இவ்வாண்டில் தென்னாட்டுக்கு யாத்திரை சென்று சிறிது காலம் ஓரிடத்துத் தம் சீடர் முதலாயினரோடு வதிந் திருத்தல் வேண்டும்.

இந்நூற்குச் சிந்தனையுரை யியற்றியார் பெயர் கிடைத்திலது. ஆயினும் இது முன்வந்த குறிப்புக்களால் திருநெல்வேலியிற் செய்யப் பட்டிருக்க வேண்டுமென்று தெரிகிறது. வேறு பல்லுரைகள் சென்னை முதலிய பிறவிடங்களில் அகப்படினும் இச் சிந்தனையுரைப் பிரதிகள் வேறு அகப்படவில்லை.

S. அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை.]

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உமாபதிசிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

சங்கற்பநிராகரணம் மூலமும் ஞானப்பிரகாச தேசிகர் உரையும்

காப்பு

திருந்திய அருந்தவம் பொருந்துபல் முனிவர்
கமையாக் காதல் அமையாது பழிச்சும்
நிகரில் செக்கர்ப் புகர்முகத் தெழுந்த
புனிற்று வெண்பிறைத் தனிப்பெருங் கோட்டுத்
தழைசெவி மழைமதப் புழைநெடுந் தடக்கை

(உரை) திருந்திய அருந்தவம் பொருந்து பல் முனிவர்-சாத்திரங்களில் உத்தமப் பிரகாரமாக விதிக்கப்பட்டுள்ள அரிய தவசுகளோடுங் கூடியிருந்துள்ள மகருஷிகள் பலருங் கூடி—கமையாக் காதல் அமையாது பழிச்சும் - ஒருக்காலும் நிரம்பாத ஆசையோடுங்கூடி அனவரதமுந் தோத்திரங்களைப் பண்ணும்—நிகரில் செக்கர்ப் புகர்முகத் தெழுந்த புனிற்று வெண்பிறைத் தனிப் பெருங்கோட்டு-ஒப்பில்லாமலிருக்கிற செக்கர் வானம்போன்ற சிவந்த புகரோடுங் கூடியிருக்கிற முகத்திலே தோன்றப்பட்ட ஈன்றணித்தாயுள்ள வெள்ளிய பிறைபோலும் ஒப்பில்லாத பெரிய கொம்பினையு முடையதாய்—தழைசெவி மழைமதப் புழைநெடுந் தடக்கை - தழைந்த செவியினையுங் கார்போலும் பொழியாநின்ற மதத்தினையும் இரண்டு துவாரத்தோடுங்கூடி நெடிதாய்ப் பருத்திருக்கிற துதிக்கையினையு முடைத்தாய்—வாட்டரு

வாட்டரு மும்மை நாட்டம் நால்வாய்ப்
பாசம் அங்குசம் தேசுறும் எயிறொண்
கனியிவை தாங்கும் புனித நாற்கரத்
தங்கதம் கடகம் பொங்கிழை யாரம்
நிறைமணிச் சுடிகைக் கறையணற் கட்செவி
கொண்ட திண்பெரும் பண்டிக் குறுந்தாட்
களிறுதன் இருகழல் கருதா
வெளிறுறு துயரம் வீட்டினம் பெரிதே. ௧

---

௨. பாயிரம்

பெருங்கடல் உதவுங் கருங்கடு வாங்கிக்
கந்தரத் தமைத்த அந்தமில் கடவுள்

மும்மை நாட்டம் நால்வாய் - ஒளியினையுடைய மூன்று கண்ணினையும் நான்ற வாயினையு முடையதாய்—பாசம் அங்குசம் தேசுறும் எயிறு ஒண்கனி இவை தாங்கும் புனிதநாற்கரத்து - பாசத்தினையுந் தோட்டியினையும் பிரகாசத்தையுடைய கொம்பினையும் அழகிய மாங்கனியினையும் இவையிற்றைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிற சுத்தமாயுள்ள நாலு கையினையு முடையதாய்—அங்கதம் கடகம் பொங்கிழை யாரம் நிறையணி சுடிகைக் கறையணற் கட்செவி கொண்ட திண்பெரும் பண்டிக் குறுந்தாள் - தோள்வளையினையும் இரத்தின கடகத்தினையும மிக்க நவரத்தினங்களை யழுத்தி யிழைக்கப்பட்டிருக்கிற ஆரத்தினையுங் குறைவற அணிந்து இரத்தினத்தையுடைய தலையினையுங் கறுத்திருக்கிற கண்டத்தினையு முடைத்தாய்க் கண்ணே செவியாகக் கேட்கிற பாம்பு கொண்டு கட்டப்பட்டுச் சிக்கென்று பெரிதாயிருக்கிற வயிற்றினையுங் குறுகியிருக்கிற காலினையு முடையதாயிருக்கிற—களிறுதன் இரு கழல் கருதா - இப்படிக்கொத்த யானையினது இரண்டு பாதங்களையும் மனதார நினைந்து—வெளிறுறு துயரம் வீட்டினம் பெரிதே - குற்றத்தோடுங் கூடியிருக்கிற துக்கங்களை மிகவும் விடுவியாநின்றேம். ௧

(உரை) பெருங்கட லுதவுங் கருங்கடு வாங்கிக் கந்தரத் தமைத்த அந்தமில் கடவுள் - பெரிதாயுள்ள திருப்பாற்கடலிலே நின்றும் உண்டாகப்பட்ட கறுத்த நஞ்சினைத் தனது சீகத்தத்திலே வாங்கி

பாலரை யுணர்த்தும் மேலவர் போலக்
கேட்போ ரளவைக் கோட்படு பொருளால்
அருளிய கலைகள் அலகில வால்அவை
பலபல சமயப் பான்மைத் தன்றே
அஃதால் அந்நூற் றன்மை யுன்னிய
மாந்தர் இதுவே பொருளென் றதன்நிலை
அறைதலின் வேற்றோர் பனுவல் ஏற்றோர்க்
கிசையா மாறுபாடு கூறுவர் அதனாற்

அமுதுசெய்து கண்டத்திலே தரித்துக்கொண் டிருக்கச்செய்தேயுந் தனக்கு முடிவில்லாத கடவுள். என்னவே கர்த்தாவை நீக்கி முற்காலத்திலே தேவர்கள் அமுதங் கடைய அதிலே நஞ்சு பிறந்து அதினாலே அவர்கள் பீடைப்படுகையினாலே துட்டநிக்கிரகமும், அவர்கள் கர்த்தாவை நோக்கி அபயமிட அஞ்சாதேயென்று அந்த நஞ்சை அமுதுசெய்து அவர்களை இரட்சிக்கையினாலே சிட்ட பரிபாலனமுமாய் நின்றதெனக் கொள்க. இப்படித் துட்டநிக்கிரகமுஞ் சிட்ட பரிபாலனமு முடைய கடவுளானவன்—பாலரை யுணர்த்தும் மேலவர் போல - தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு அந்தந்தப் பக்குவங்கள்தோறும் அறிவையுந் தொழிலையுங்கொளுத்திவந்த மாதாபிதாக்களைப்போல—கேட்போ ரளவைக் கோட்படு பொருளால் அருளிய கலைகள் அலகில- கேட்கிற ஞாதாக்களுடைய எல்லைக் கோட்பாடுகளுக் கீடாயுள்ள அர்த்தங்களைக் கொண்டு அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிற சாத்திரங்கள் எண்ணிறந்திருக்கும்—ஆல்அவை பலபல சமயப் பான்மைத் தன்றே - அப்படியிருக்கையால் அந்தச் சாத்திரங்கள் வெகுவிதமாயுள்ள சமயப் பகுதிகளோடுங் கூடியிருக்கும்—அஃதால் அந்நூற் றன்மை உன்னிய மாந்தர் இதுவே பொருளென் றதன்நிலை யறைதலின் - ஆகையால் அந்தச் சாத்திரங்களினது உண்மையை ஆராய்ந்தறிந்த ஆன்மாக்கள் இதுவே சாத்திரமும் இதுவே அர்த்தமுமென்று அந்தச் சமயத்தையே பெலமாகச் சொல்லி நிற்கையினாலே—வேற்றோர் பனுவல் ஏற்றோர்க் கிசையா மாறுபாடு கூறுவர் - மற்றொரு சாத்திரங்களை யாராய்ந்தறிந்தவர்களுக்கு அவன் சொல்லுகிற சாத்திரமும் அர்த்தமும் பொருந்தாது, ஆகையால் அவன் சொன்னது இவனுக்குப் பொருந்தாமல் இவன் சொன்னது அவனுக்குப் பொருந்தாமல் ஒன்

புறச்சம யங்கள் சிறப்பில வாகி
அருளில் மாந்தரை வெருளுற மயக்கி
அலகைத் தேரி னிலையில் திரும்
ஈங்கிவை நிற்க நீங்காச் சமய
௧௫ மூவிரு தகுதி மேவிய தாமும்
ஒன்றோ டொன்று சென்றுறும் நிலையில்
ஆறு மாறு வீறுடைத் திவற்றுள்
எவ்வ மில்லாச் சைவநற் சமயத்
தலகில் ஆகமம் நிலவுத லுளஅவை

றுக்கொன்று மாறுபடச் சொல்லாநிற்பர்கள்—அதனாற் புறச்சமயங்கள் சிறப்பில வாகி அருளில் மாந்தரை வெருளுற மயக்கி அலகைத் தேரின் நிலையில் திரும் - அப்படி யிருக்கையினாலே உலகாயதன், புத்தன், சமணன், மீமாங்கிசன், மாயாவாதி, பாஞ்சராத்திரி என்று சொல்லப்பட்ட புறச்சமயங்களினுள்ள அர்த்தங்கள் உண்மைப் பகுதி யில்லாதாய்ச் சிவனுடைய அனுக்கிரகத்துக் கேதுவல்லாத அபக்குவான்மாக்களை ஈது ஓர் அர்த்தம் இருந்தபடியென் என்று அச்சப்படத் தக்கதாக மருட்டி, பேய்த்தேரைத் தண்ணீரென்று கருதி இத்தைக் குடித்துத் தாகந்திரலாமென்று வந்தவனுக்கு அந்தத் தண்ணீர் பொய்யாய்ப் பேய்த்தேர் மெய்யான தன்மைபோல, இந்தச் சாத்திரங்களும் அர்த்தங்களுஞ் சத்தியம்போலத் தோன்றி அசத்தியமாய் முடியும்—ஈங்கிவை நிற்கநீங்காச் சமய மூவிரு தகுதி மேவிய தாமும் - ஆகையால் இவ்விடத்திற் சொல்லப்பட்ட சமயங்களும் அர்த்தங்களும் நமக்கு வேண்டுவதில்லை, தன்னில் ஒன்றோடொன்று கூடிக்கொண்டிருக்கிற சைவம், பாசுபதம், மகாவிரதம், காளாமுகம், வாமம், வயிரவம் என்கிற உட்சமயங்க ளாறும்—ஒன்றோ டொன்று சென்றுறும் நிலையில் ஆறும் மாறு வீறுடைத்து - இவை ஒரு சமயத்தோ டொரு சமயந் தாக்கிப் பார்க்குமளவில் இந்த ஆறு சமயமுந் தனித்தனியே மகத்துக்களா யிருக்கும்—இவற்றுள் எவ்வமில்லாச் சைவநற் சமயத் தலகில் ஆகமம் நிலவுத லுள - இந்தச் சமயங்களில் வைத்துக்கொண்டு ஒருசற்றுங் குற்றஞ்சொல்லவொண்ணாம லிருக்கிற சைவமாகிய நல்ல சமயமொன்றையும் நோக்கித் தம்பிரானார் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிற ஆகமங்கள் எண்ணிறந்து பொருந்தாநிற்

உ0 கனகம் இரணியம் காஞ்சனம் ஈழம்
தனம்நிதி ஆடகம் தமனியம் என்றிப்
பலபெயர் பயப்பதோர் பொருளே போலப்
பதிபசு பாச விதிமுறை கிளக்கும்
வாய்ந்த நூல்கள் ஆய்ந்தன ராகி
உரு ஆசா ஞகி வீசிய சமத்துடன்
ஏழுஞ் சிறுநூ றெடுத்த ஆயிரம்
வாழுநற் சகனம் மருவா நிற்பப்
பொற்பொது மலிந்த அற்புதன் ஆனி
யாரும் விழவிற் பொற்றே ராலயத்

கும். ஒரு சமயத்தை நோக்கிப் பல சாத்திரம் அருளிச்செய்வானே னென்னில்—அவை கனகம் இரணியம் காஞ்சனம் ஈழந் தனம் நிதிஆடகம் தமனியம் என்று இப் பலபெயர் பயப்பது ஓர்பொருளே போலப் பதி பசு பாச விதிமுறை கிளக்கும்-அப்படிப் பலவாக அருளிச்செய்ததும் ஒரு பொருளைப் பற்றியிருக்கும்; அதெங்ஙனென்னில், கனகமென்றும், இரணியமென்றும், காஞ்சனமென்றும், ஈழமென்றும்,தனமென்றும், நிதியென்றும், ஆடகமென்றும், தமனியமென்றும் அங்ஙனம் பல பெயராகச் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாம் பொன்ஞகிய ஒரு பொருளைப்பற்றி நின்ருற்போல அந்தச் சாத்திரங்களும் பதியினது லட்சணத்தையும், பசுவினது லட்சணத்தையும், பாசத்தினது லட்சணத்தையுமே சொல்லாநிற்கும்—வாய்ந்த நூல்கள் ஆய்ந்தன ராகி ஆசா ஞகி வீசிய சமத்துடன் - இங்ஙனம் பொருந்தப்பட் டிருக்கிற ஆகமங்களைக் கற்ருராய்ந்த போதவான்களாய்ச் சமயம் விசேடம் நிருவாணம் ஆசாரிய அபிஷேகமென்கிற நாலு தீட்சைகளையுமுடையவர்களாய் எங்கும் பிரகாசிக்கப்பட்டிருக்கிற பட்சப் பிரதிபட்சமில்லாத சமபோதவான்களாயுள்ள இந்தப் பெரியோர்கள்—எழுஞ் சிறுநூறெடுத்த ஆயிரம் வாழுநற் சகனம் மருவா நிற்ப - சகாத்தம் ஆயிரத்திருநூற்று முப்பத்தஞ்சாவது செல்லாநிற்கிற காலத்திலே—பொற்பொது மலிந்த அற்புதன் ஆனி யாரும் விழவில்-பொன்னிஞலே செய்யப்பட்ட திருவம்பலத்தின்கண்ணே நிறைந்தெழுந்தருளி யிருக்கிற ஆச்சரியஞயுள்ள திருவம்பலமுடைய தம்பிராஞருடைய ஆனி

கூ0 தேரு *அறுவர் நிரையி லிருப்ப
மயங்கு வாத மாயா வாதி
முயங்கிட ஒருதலை முதுவெதிர் மணிசேர்
பெண்ணை சூழ்ந்த வெண்ணெயம் பதிதிகழ்
மெய்கண் டவன்அருள் கைகண் டவர்களில்
கூரு ஒருவர் ஓர்தலை மருவி யிருப்ப
வஞ்சப் பிறவிக் கஞ்சிவந் தொருவன்
எதிறை யருளென இதுவெனும் மாயா
வாதியை அயலினர் மறுதலைத் தருள்தர

மாதத்தி லாரூந் திருவிழாவிலே—பொற்றேராலயத் தேரு அறுவர் நிரையிலிருப்ப-பொலிவினை யுடைத்தாயிருக்கிற தேர்மண்டபத்திலே யேறி முன் சொல்லப்பட்ட ஆசாரியன்மார் ஆறுதிருப்பேர் ஒழுங்கிலேயெழுந்தருளியிருக்கிற அவதாரத்திலே—மயங்குவாத மாயாவாதி முயங்கிட ஒருதலை - சற்காரிய வாதமின்றி ஒருக்காற் சொன்னது ஒருக்காற் சொல்லாமல் முன்னொடு பின் மலைந்து வருகிற அர்த்தத் தோடுங் கூடியிருக்கிற மாயாவாதி என்கிற சமயி ஒரு புறத்திலே வந்து கூடியிருக்க—முது வெதிர் மணிசேர் பெண்ணை சூழ்ந்த வெண்ணெயம் பதிதிகழ் மெய்கண்டவ னருள் கைகண்டவர்களில் ஒருவர் ஓர்தலை மருவி யிருப்ப - முதிர்ந்த மூங்கில்களி னுண்டாகிய முத்துக்களோடுங் கூடிவருகிற பெண்ணையாறு சூழப்பட்ட திருவெண்ணெய்நல்லூரென்கிற திருப்படைவீட்டிலே திருவவதாரஞ் செய்யப்பட்ட மெய்கண்டதேவ நாயனாருடைய அனுக்கிரகத்தைப் பெற்ற அடியார்களிலே ஒருத்தர் அந்தக் கூட்டத்தின் ஒருபுறத்திலே பொருந்தி எழுந்தருளியிருக்கிற அவதாரத்திலே—வஞ்சப் பிறவிக்கு அஞ்சி வந்து ஒருவன் எது இறை யருள் என - பொல்லாங்கை விளைப்பதாயிருக்கிற பிறவிப் பிணிக்குப் பயப்பட்டானொரு பக்குவன் வந்து இவர்களைத் தெண்டன்பண்ணித் தம்பிரானாருடைய திருவருள் எப்படியிருப்பதென்று அவன் வினவ—இதுவெனும் மாயாவாதியை அயலினர் மறுதலைத் தருள்தர - தன்னுடைய அர்த்தத்தைப் பாரித்து இதுவே பொருளென்று நாட்டின மாயாவாதியை அருகே யெழுந்தருளியிருந்தவர் அவன் சொன்ன அர்த்தத்தைக் கண்டித்து அது அர்த்தமல்லவென்று தள்ளித் தம்முடைய அர்த்தத்தை இதுவே

* எண்மர் - பாடபேதம்.

மற்றவ ரயலினர் அவருரை மறுத்துச்
சொற்றர அயலரில் அவருந் தொலைவுற்
றின்னே *எழுவரும் முன்னே கழியுழி
ஆங்கய லிருந்த அருளினர் அழகிது
நீங்கள் சங்கற்ப நிராகரித் தமையென
மற்றவர் உரைத்த சொற்றரு பொருள்கொடு
வாத செற்பை விதண்டையும் ஏதுவும்
ஓது நால்வகை உவமையுந் திகழ்தர

பொருளென்று நாட்ட—மற்றவ ரயலினர் அவருரை மறுத்துச் சொற்றர - அவருடைய பக்கத்திலே யிருந்தவர் அவர் சொன்ன அர்த்தத்தைக் கண்டித்துத் தம்முடைய அர்த்தத்தை இதுவே பொருளென்று நாட்ட—அயலரில் அவருந் தொலைவுற்று - அவருடைய அருகே யிருந்தவராலே அவருங் கண்டிக்கப்பட்டு—இன்னே எழுவரும் முன்னே கழிவுழி - இப்படி ஒருவரையொருவர் மறுத்து எழுபேரும் முன்னே தள்ளுண்ட அவசரத்து—ஆங்கயல் இருந்த அருளினர் அழகிது நீங்கள் சங்கற்பம் நிராகரித்தமையென மற்றவர் உரைத்த சொற்றரு பொருள்கொடு - அவ்விடத்து அவர்களருகே யெழுந்தருளி யிருந்த ஆசாரியர் அவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் உங்க ளர்த்தங்களைச் சங்கற்பித்து மதத்தை நிராகரித்தது மிகவும் நன்றாயிருந்ததென்று ஆசியஞ்செய்து அவர் சொன்ன சொல்லி லுண்டாகிய பொருளை யெடுத்துக்கொண்டு யான்—வாத செற்பை விதண்டையும் ஏதுவும் ஓது நால்வகை உவமையுந் திகழ்தர-வாதமென்ற சொல்லுத் தான் கெட்டு †விதாரமென்றும் ‡விசியுழியென்று மிரண்டாம். இதில் விதாரமென்றது குருவுஞ் சிஷனுமாகுதல் தன்னோடொத்த பக்ஷபாதனோடாகுதல் மாறுபாடின்றிப் பிரமாணங்களி லுண்டாகிற தர்க்கங்களைத் தர்க்கித்து அதிலுண்டாகிய குற்றங்களை நீக்கிச் சத்தியமான அர்த்தத்தை நியமிக்கப்படுவதெனக் கொள்க. விசியுழி யென்ற சொல்லுத் தான் கெட்டுச் செற்பை யென்றும் விதண்டை யென்றும் இரண்டாம். இதிற் செற்பை யென்றது பிறருடைய அர்த்தங்களை நிராகரித்துத் தன்னுடைய பொருளை மலைவற நாட்டுதலெனக் கொள்க. விதண்டை யென்றது பிறருடைய அர்த்தங்களை நிராகரித்துத் தன்னுடைய

*எவரும் - பாடபேதம்.

†விதாரம் - விசார:. ‡விசியுழி - விஜிகீஷாகதா.

அருள்சேர் மாந்தர் வெருள்சே ராமற்
தற்கமும் விடையமுங் கற்க
நற்கவி மாந்தர் நகைநவிற் றுவனே. உ

௩. மாயாவாதி சங்கற்பம்

நவிற்றிய நிரையில் அவித்தையி னோன்உரை
நித்தன் அறிவன் சுத்தன் அகண்டிதன்
நிருவி கற்பன் நிர்த்தத்துவன் நிரஞ்சனன்
சொல்வகை எவையுந் தொடாத் தூய்மணி
௫ வரம்பில் வேதச் சிரந்தரு பரம்பொருள்

அர்த்தந் தோன்றுமல் நின்று சாதிக்கப்படுவதெனக் கொள்க. ஏது என்றது அளவைப் பிரமாணங்களிலே விதிக்கப்பட்டிருக்கிற பல ஏதுக்களும், வினை பயன் மெய் உரு என்று சொல்லப்பட்ட நால் வகை உவமையும் இந்த நூலிலே விளங்கத்தக்கதாக—அருள்சேர் மாந்தர் வெருள் சேராமல் - திருவருளுக் கேதுவாயுள்ள பக்குவான் மாக்களுக்கு அர்த்தமலவென்கிற அச்சம் வந்து பொருந்தாமல்; தற்கமும் விடையமுங் கற்க நற்கவி மாந்தர் நக நவிற்றுவனே - முன் னூலி லுண்டாகிய தர்க்கங்களையும் விடயங்களையுங் கற்கத்தக்கதாக வும் நல்ல கவித்துவத்தோடுங் கூடியிருக்கிற வித்துவான்கள் இவ னும் ஒரு நூல் செய்வதேயென்று சிரிக்கத்தக்கதாகவும் இந்த நூலைச் சொல்லாநின்றேன். உ

(உரை) நவிற்றிய நிரையில் அவித்தையினோன் உரை - முன் சொல்லப்பட்ட ஒழுங்கில் மாயாவுபாதிகளினாலே வாதிக்கப்பட்டுப் பரப் பிரமம் இப்படி மயங்கி நிற்குமென்று சொல்லுகிற மாயாவாதியுடைய மதமிருக்கிறபடி—நித்தன் அறிவன் சுத்தன் அகண்டிதன் - ஒருக்கா லும் அழியாதவனுமாய் சருவக்கியனுமாய் நின்மலனுமாய்க் கண்டிக்கப் படாதவனுமாய்—நிருவிகற்பன் நிர்த்தத்துவன் நிரஞ்சனன் - விகற்ப மில்லாதவனுமாய்த் தத்துவாதீதனுமாய் மறைப்பில்லாதவனுமாய்— சொல்வகை எவையுந் தொடாத் தூய்மணி - சொல்லும் பொருளுமா யிருக்கிற சாத்திரங்க ளொன்றாலுஞ் சென்று கிட்டவொண்ணாமை யிருக்கிறசுத்தரத்தினமாய்—வரம்பில் வேதச் சிரந்தரு பரம்பொருள்- அந்தச் சாத்திரங்களால் அளவிடப்படாம லிருந்துளதாமாயினும்

சத்தாய் எவையுந் தானாய் அவித்தை
தொத்தா துயர்ந்த தொல்சுடர் மூவா
இன்ன தன்மையன் ஏகன் அநேகன்
கன்னற் பெருஞ்சுவை தன்னிற் பிறவாப்
பெற்றியி னிருந்து பொற்பணி யியல்பினின்
வான்வளி அனல்நீர் மண்மருந் தன்ன
மான தாது ஆறைங் கோசத்
தொகுதி யாக்கைப் பகுதிய தொருபுடை
சுத்தி வெள்ளி யொத்தென மித்தையிற்

எல்லையற்றிருக்கிற வேதத்தினது தலையிலே சுமந்து தரப்பட்ட எல்லாத்துக்கும் மேலாயிருக்கிற அர்த்தமாய்—சத்தாய்-சுத்தசைதன்னியமாய்—எவையுந் தானாய்-எல்லா உபாதிகளுந் தானேயாய்—அவித்தை தொத்தா துயர்ந்த தொல்சுடர் - அப்படியிருந்ததாமாயினும் அந்த உபாதிகள் தன்னைத் தொந்தியாதபடி மிக்குப் பழையதாயுள்ள பிரகாசமாய்—மூவா இன்ன தன்மையன் - ஒருக்காலும் போதுசெய்யாமலிருக்கிற இந்த ஞாயத்தோடுங் கூடியிருப்பவனாய்—ஏகன் அனேகன் - ஒருத்தனுமாய்ப் பல யோனிகளிலும் நிற்கிறவனுமாய்—கன்னற் பெருஞ்சுவை தன்னிற் பிறவாப் பெற்றியி னிருந்து - கரும்பிலுண்டாகிய மிக்க இரதமானது அந்தக் கரும்புக்குத் தோன்றாத இயல்புபோலத் தன்னிடத்திலுண்டாகிய இன்பத்தையுந் தான் அறியாமலிருந்துள்ள பரப்பிரமமானது பிரபஞ்சலீலையை யுண்டாக்குமிடத்து—பொற்பணி யியல்பினில் - பொன்தானே பல ஆபரணங்களாயிருந்த தன்மைபோல—வான் வளி அனல் நீர் மண்மருந் தன்ன மான தாது ஆறைங் கோசத் தொகுதி யாக்கைப் பகுதியது ஒருபுடை - பரப்பிரமந்தானே ஆகாசமும், வாயுவும், அக்கினியும், அப்புவும், பிருதிவியும், அவுஷதிகளும், உணவுகளும், இதனாலுண்டாகப்பட்ட தாதுக்களாறும், அன்னமயம் பிராணமயம் மனோமயம் விக்கியானமயம் ஆனந்தமயமென்கிற ஐங்கோசங்களும் ஒரு பட்சம் இவையெல்லாமாகக் கூடி யிருக்கிற சரீரத்தின் பகுதியதாயிருக்கும். இங்ஙனந் தோன்றப்பட்ட பிரபஞ்சம் நித்தியமோ அநித்தியமோ அநித்தியமென்னில் இது நித்தியமாய்த் தோன்றுவானேனென்னில்—சுத்தி வெள்ளி யொத்தென மித்தையில் - சுத்தியானது வெள்ளியை யொத்

றானென லாகுந் தன்மைத் துலூதையிற்
சின்னூற் றகையின் வேற்றுமை மரீஇய
தென்னப் பன்மைய தெனின்இலை பழம்பூத்
தோனார் வயிரந் தருத்தருந் தொன்மையின்
வானா ரந்திரை நுரைதரு வாய்மையிற்
கூடும் அசித்தைச் சித்துத வாதெனின்
நெற்பதர் பலாலத் திற்பரந் தரும்இது
தன்னியல் பென்றும் விளையாட் டென்றும்

துத் தோன்றிற்றென்று சொல்லலாம், மதிப்பிரமையினாலே அநித்தியமாயுள்ள பிரபஞ்சமும் நித்தியமாய்த் தோன்றும். ஆனால் அந்தப் பரப்பிரமமும் இந்தப் பிரபஞ்சமுந் தன்னில் வேறோவென்னில்—தானென லாகுந் தன்மைத்து - அந்தப் பரப்பிரமந்தானே இந்தப் பிரபஞ்சமென்று சொல்லுந் தன்மையை யுடையதாயிருக்கும். அந்தப் பிரமத்தைப் போலே யிராமல் இந்தப் பிரபஞ்சம் வேற்றுமையாயிருப்பானே னென்னில்—உலூதையிற் சின்னூற் றகையின் வேற்றுமை மரீஇயது - சிலந்தியினிடத்துண்டாகிய சிறிய நூலினை யொக்கப் பிரபஞ்சமும் பிரமத்துக்கு வேற்றுமையைப் பொருந்தியிருக்கும்—என்னப் பன்மையதெனின் - சிலம்பி நூல் போலே என்று நீர் சொல்ல அது ஒரு தன்மையா யிருந்தது, பிரபஞ்சம் பல பிரகாரமா யிருப்பானே னென்னில்—இலை பழம் பூத் தோல் நார் வயிரந் தருத் தரு தொன்மையில் வான்நா ரந்திரை நுரைதரு வாய்மையிற் கூடும் - இலையும் பழமும் பூவுங் காயுந் தோலும் நாரும் வயிரமு மிவையெல்லாம் மரமானது தந்த தன்மை போலவும் பெருமையுடைய தண்ணீரானது திரையையும் நுரையையுந் திவலையையுங் குமிழியையுந் தந்த உண்மைபோலவும் இப்படிப் பிரபஞ்சமும் பலவாகச் சொல்லப்படும்—அசித்தைச் சித்து உதவாதெனில் - அசித்தாயுள்ள பிரபஞ்சஞ் சித்தாயுள்ள பிரமத்திலே தோன்றாதென்னில்—நெற்பதர் பலாலத்திற் பரம் தரும் - நெல்லானது பதரையும் வைக்கோலையுந் தந்த தன்மைபோலச் சித்தாகிய பிரமமுஞ் சடமாகிய பிரபஞ்சத்தைத் தாராநிற்கும், இந்தப் பிரமம் இப்படிச் செய்யவேண்டுவானே னென்னில்—இது தன்னியல்பென்றும் - இப்படிச் செய்து வருகிறது இந்தப் பிரமம் தன்னுடைய இயல்பா யிருப்பதொன்றென்

முன்னுள மறைகள் மொழிதலின் ஒருநூற்
பன்மணி நிலையும் பசுப்பால் எனவும்
பலஅகல் நீரில் அலர்கதிர் எனவுங்
கூவல் ஆழி குளம்சிறு குழிகால்
வாவி யாவையும் வருபுனல் எனவும்
அவ்வவற் றடங்கி ஆடியுள் நிழலெனத்
தோன்றி யாக்கைநற் காந்தத் திரும்பும்

றும், பிரமம் இந்த உபாதிகளினாலே வாதிக்கப்பட்டிருப்பானேனென்னில்—விளையாட்டென்றும் - இந்த உபாதிகளோடும் கூடிக்கொண்டு நிற்கிறதைப் பிரமத்துக்கு விளையாட்டாய் இருப்பதொன்றென்றும், பாப்பிரமத்துக் கியல்பென்றும் விளையாட் டென்றும் எங்கே காணப்பட்ட தென்னில் — முன்னுள மறைகள் மொழிதலின் - அனாதியேயுள்ள வேதங்கள் சொல்லுகையினாலே ; இந்த உபாதிகள் பலவாகக் காணப்பட்டாற்போல அந்தப் பிரமமும் இப்படிப் பலவாகக் கண்டிக்கப்பட் டிருக்குமோவென்னில்—ஒரு நூல் பன்மணி நிலையும் பசுப்பால் எனவும் பலவகை நீரில் அலர் கதிர்எனவுங் கூவல் ஆழி குளம் சிறுகுழி கால் வாவி யாவையும் வருபுனல் எனவும் அவ்வவற் றடங்கி - மணிகள் பலநிறமாயிருந்ததாயினும் அதிலே கோப்புண்ட நூல் ஒரு தன்மையா யிருந்தாற்போலவும், பசுக்கள் பல வன்னங்களாயிருந்ததாமாயினும் பால் ஒரு நிறமாயிருந்த தன்மைபோலவும், நீர்பொருந்திய பாத்திரங்கள் பலவாயிருந்ததா மாயினும் அவையிற்றிற் பிரதிவிம்பஞ் செய்த ஆதித்தன் ஒன்றாயிருந்த தன்மைபோலவும், கிணறுங் கடலுங் குளமுஞ் சிறிதாயுள்ள குழிகளும் வாய்க்கால்களும் வாவிகளு மிவையெல்லாம் பலபேதமா யிருந்ததாமாயினுந் தண்ணீர் ஒன்றாயிருந்த தன்மைபோலவும், இப்படியே யோனிகள் பலவாயிருந்த தாமாயினும் அறிவு ஏகமாய் அந்தந்த யோனிகள் தோறுங் கூடியிருக்கும். அப்படி யோனிகள்தோறும் அறிவு கூடி யிருந்ததாமாயின் அந்த உடல்கள் தோறும் பந்திக்கப்படாதோ வென்னில் — ஆடியுள் நிழலெனத் தோன்றி யாக்கை - கண்ணாடியிலே நிழலானது தோன்றி நிற்கச் செய்தேயும் அதில் தோய்வற நின்றாற்போல உடலிலே அறிவானது தோன்றிநிற்கச்செய்தேயும் அந்த உடலில் தானுந் தோய்வற நிற்கும். அப்படி அந்த அறிவு உடலில் தோய்வற நிற்குமாமாகில் இந்த உடல்

௩௦ கனவிற் றீங்குங் கங்குலிற் கயிறும்
புனலிற் றோன்றும் பேய்த்தேர்ச் செய்தியும்
*அன்னதும் பின்னர் நன்னிறப் பளிங்கெனப்

காரியப்படும்படி எப்படியென்னில்—நற் காந்த இரும்பில் - நல்ல காந்தமானது தோய்வற நிற்க அதின் சன்னிதியிலே இரும்பானது காரியப்பட்டாற்போலப் பிரமந் தோய்வற நிற்க அதின் சன்னிதியிலே உடலானது காரியப்படாநிற்கும். அந்த அறிவும் இந்த உடலிலே நின்று சுகதுக்கங்களை அனுபவிக்குதே அது வருவானேனென்னில்—கனவில் தீங்குங் கங்குலிற் கயிறும் புனலில் தோன்றும் பேய்த்தேர்ச் செய்தியும்-ஒருவன் சொற்பனங் காண்கிற விடத்து அவனை ஓர் ஆனை பின் பிடித்துக்கொண்டுவா அதற்குப் பயப்பட்டு இவன் ஓடச்செய்தே முன்னே ஒரு கிடங்கு அனேக ஆழமாயிருந்தது அதுகொண்டு அங்கும் போகமாட்டாமல் இங்கும் நிற்கமாட்டாமல் நின்று தவிக்கச்செய்தே விழித்த அவதரத்தில் இவையெல்லாம் பொய்யாயிருந்த தன்மை போலவும், ஒருவன் இராக்காலத்திலே ஒரு புற்றின் வாசலிலே கயிறு கிடக்கிறதைக் கண்டு ஒரு பாம்பு கிடக்கிறதைப் பாரீரென்று பிரமித்து நிற்கச்செய்தே விடிந்த அவதரத்து அந்தப் பாம்பு பொய்யாய்க் கயிறு மெய்யான தன்மைபோலவும், ஒருவன் தண்ணீர்த்தாகத்தின் மிகுதிகொண்டு கானலைத் தண்ணீரென்று புத்திபண்ணிக்கொண்டு வந்தான் அதினுடைய உண்மையைப் பார்த்தபொழுது அவனுக்குத் தண்ணீர் பொய்யாய்க் கானல் மெய்யான தன்மைபோலவும் இந்தப் பிரமம் உடலோடுங் கூடிநின்று சுகதுக்கங்களை யனுபவித்தாற்போல இருக்குமதொழிந்து தன்னுண்மையைப் பார்க்குமிடத்து இந்தச் சுகதுக்கங்களும் அந்த அறிவுக் குண்டாகாது. இப்பொழுது பிரத்தியக்ஷமாகச் சோத்திராதிகளோடுங் கூடி அதுதானய்க் கன்மங்களைப் பொசிக்கிறது காணப்பட்டிருக்குதே யென்னில்—அன்னதும் பின்னர் நல்நிறப் பளிங்கென - அப்படியே அந்த இந்திரியங்கள் தானய் நின்றதாயினும் பிரமத்துக்கு அந்த அனுபோக முண்டாகாது; அதென்போலவென்னில், படிகமானது நல்ல பஞ்சவன்னங்களோடுங் கூடி அதுதான யிருந்ததாமாயினும் அவையிற்றோடும் படிகம் ஒரு சற்றுஞ் சம்பந்தமற நின்றாற்போலுமெனக் கொள்க.

*அன்ன தின்பின் - பாடபேதம்.

பதினூற் கரணத் தொருமூன் றவத்தை
நாளும் நாளும் நயந்துறும் இருபயன்
கூரு தன்னிற் சாராத் தொன்மைத் தன்மை
தற்பண நிழற்கண் குற்றிபாய்ந் தற்றே
இவ்வியற் பந்தப் பவ்வம தகல
விண்முதல் தந்த கொண்மூப் படலத்
திருள்அற உதித்த கால்தக விவேகந்

இதன்றியும்—பதினூற்கரணத்து ஒருமூன்று அவத்தை நாளும்நாளும் நயந்துறும் - சோத்திராதிகள் ஐந்தும் வாக்காதிகள் ஐந்தும் அந்தக் கரணங்கள் நாலும் ஆகப் பதினூலோடுங் கூடிப் புருவமத்தியத்திலே சாக்கிராவத்தையும், இதிலே சோத்திராதியும் வாக்காதியும் நிற்க அந் தக்கரணங்களோடுங் கூடிக் கண்டத்தானத்திலே சொற்பனுவத்தை யும்,இதிலே மனூபுத்தி யாங்காரம் நிற்கச் சித்தத்தோடுங் கூடி இதயத் தானத்திலே சுழுத்தியவத்தையும், இந்த அவத்தைகளிலே நாடோ றும் நாடோறும் பொருந்தியனுபவியா நிற்கும். அறிவானது இந்த அவத்தைகளோடுங் கூடி யனுபவிக்குமாயின் இதற்குப் புண்ணிய பாவத் தொந்தனே யில்லையாமோ வென்னில்—இரு பயன் தன்னிற் சாராத் தொன்மைத் தன்மை தற்பண நிழற்கண் குற்றி பாய்ந்தற்றே - இந்த அவத்தைகளோடுங் கூடிநின்றதாமாயினும் அனூதியேபுண்ணிய பாவத் தொந்தனே இந்தப் பிரமத்தைச் சாராது, அது எத்தன்மைத் தென்னிற் கண்ணூடியிலே ஒருவன் முகம் பிரதிவிம்பஞ் செய்த விடத்து அந்த முகத்திற் கண்ணிலே பாரைகொண்டு பாய்ந்த விடத்து அந்தக் கண்ணூடி யுடைந்தொழிந்து கண்ணுக்கு ஈனம் வாராதிருந்தாற்போலுமெனக் கொள்க. இது பெத்ததசை.

மேல் முத்திதசை யருளிச்செய்கிருர்: இவ்வியற் பந்தப் பவ்வமது அகல - இப்பொழுது நான் சொல்லிவந்த முறைமையிலே இந்தப் பிரமத்தை வாதிக்கப்பட்ட மாயாவுபாதிகளி லுண்டா கிய பிறவித் தொந்தனே இதற்கு நீங்குகை நிமித்தமாக—விண் முதல் தந்த கொண்மூப் படலத்து இருள் அற உதித்த கால் தக - ஆகாசமென்கிறத்திலே நின்று மேகமானது தோன்றி அந்த ஆகா சத்தை மறைக்க அதனூ லுண்டாகிய இருளானது நீங்குகை நிமித்த மாக அந்த ஆகாசத்திலே கின்றுந் தோன்றி அந்த மேகங்களே நீக்கி

௪௦ தன்னில் தோன்றிச் சாதக மனைத்தையும்
மன் அகப் பிரிப்பும் மடியிழை வாங்கலும்
போல ஞாலம் பொய்யறக் கழீஇத்
தானே தானாய்த் தன்னில் தன்னைத்
தானே கண்டு தன்நலம் உற்று
௪௫ வசையில் தத்துவ மசிபதத் தெளிவால்
அகமே பிரம மாயினன் என அறிந்
தசல னாகிநற் சலசல மதியெனக்

ஆகாசத்தை நின்மலமாக்குவித்த வாயுவைப்போல—விவேகந்தன்னில் தோன்றி-அந்தப் பிரமத்திலே நின்றும் விவேகக்கியானந் தோன்றி—சாதகமனைத்தையும் - இந்தப் பிரமத்துக் குண்டான மறைப்புக்க ளெல்லாத்தையும்—மன் அகப் பிரிப்பும் மடியிழை வாங்கலும்போல ஞாலம் பொய் அறக் கழீஇ - நிலைபெற்று வாராநிற்கிறதொரு வீட்டை ஒருத்தன் ஒவ்வொரு வைக்கோலாகவும் ஒவ்வொரு கழியாகவும் ஒவ்வொரு மரமாகவும் நாளிலே பிடுங்கிப் பிடுங்கிப் போட்டபின்பு அந்த வீடென்கிற சொரூபம் இல்லையாய்ப்போன தன்மைபோலவும் ஒரு புடைவையை ஒருத்தன் ஒரோ ரிழையாக நாளிலே பிடுங்கிப் பிடுங்கிப் போட்ட பின்பு அந்தப் புடைவை யென்கிற சொரூபம் இல்லையாய்ப் போன தன்மைபோலவும், பிரபஞ்சமாகிற பொய்யையும் பிருதிவி முதலாகக்கொண்டு இது நானல்ல இது நானல்லவென்று நேதி பண்ணி நாளிலே நீக்கிக்கொண்டு—தானே தானாய் தன்னில் தன்னைத் தானே கண்டு தன் நலமுற்று - இப்படி அந்த உபாதிகள் நீங்கின விடத்து இந்த அறிவானது அந்தப் பிரமந் தானேயாய்த் தன்னிடத் திலே தற்சொரூபத்தைத் தானே தரிசித்துத் தன்னிடத்தி லுண் டாகிய இன்பத்தைத் தான்தானே அனுபவித்து—வசையில் தத்துவ மசிபதத் தெளிவால் அகமே பிரமமாயினன் என அறிந்து - குற்றமற் றிருக்கிற தத்துவமசிபத மென்கிற மகா வாக்கியத்தின் தெளிவு கொண்டு அந்தப் பிரமம் நானானேன் என்கிற பிரமக்கியானத்தைத் தீர விளங்கி—அசலனாகி-இந்தப் பிரமக்கியான முண்டான விடத்துப் பின்னைச் சற்றுஞ் சலனமில்லாதவனாய் ; உபாதிகளோடுங் கூடிச் சத்தாதி விடயங்களைப் பொசிக்கச்செய்தே சலனமில்லையென்ற தென்னென்னில்—நற்சல சலமதியெனக் கண்டிடும்-உபாதிகளோடுங்

கண்டிடும் உடலம் விண்டகல் கடத்து
மங்குல துடைதர எங்குமாம் தகைத்தே
இவ்வகை யுணர்ந்து செய்தொழில் அறாத
மடவோர் தாமும் கடனா இயற்றுங்
கன்ம காண்டத் தொன்மைப் புரிவால்
தோற்றிய வித்தை மேற்கடை அரணியில்
எழுந்தெரி அவற்றை விழுங்கிய தென்னத்
தன்னொழிந் துள்ள தானா யொழியும்

கூடிச் சத்தாதி விஷயங்களைப் பொசிக்கச்செய்தே அந்த உண்மைக்குச் சலனமில்லாதது, நல்ல சலமானது அசைந்தவிடத்து அத்தோடுங் கூடின சந்திரனும் ஒக்க அசைந்தாப்போலே அந்தச் சந்திரனுண்மையைப் பார்த்தவிடத்து அது அங்கில்லையானாற்போல அப்படி இந்த அறிவையுங் காணப்படும். இது சீவன்முத்த ரிலக்கணம்.

இனிப் பரமுத்த ரிலக்கணம்: உடலம் விண்டகல் கடத்து மங்குல் அது உடைதர எங்குமாம் தகைத்தே - இந்தச் சரீரதொந்தனை விட்ட அவதரத்து இந்த அறிவும் அந்தப் பிரமமுந் தன்னி லொன்றுபட்டு விட்டது என்போல வென்னில், இடவிதாயிருக்கிற குடத்துக்குள்ளே அகப்பட்டு நின்ற ஆகாயம் இந்தக் குடமானது உடைந்த அவதரத்து அந்தப் பராகாசமுந் தானும் ஒன்றுபட்டாற் போலவா மெனக் கொள்க. இது பரமமுத்தி—இவ்வகை யுணர்ந்து செய் தொழில் அறாத மடவோர் தாமும் - அது நானானேன் என்கிற பிரமக்கியானத்தை யறிந்து தான் முன்பு செய்துவந்த கன்மங்க ளெல்லாத்தையும் விட்டுவிட மாட்டாத அறிவில்லாதவர்கள் தாங்களும்— கடனா இயற்றுங் கன்மகாண்டத் தொன்மைப் புரிவால் தோற்றிய வித்தை - அந்தப் பிரமஞானமுண்டாகை நிமித்தமாகச் சாதன சதுட்டயமாகிய கன்மங்களை யனுட்டித்து அந்தத் தொழில்களைப் பழகச் செய்து வரவே விவேகக்கியானமானது அவர்களுக்கு உண்டாகாநிற்கும்—மேற்கடை அரணியில் எழுந்து எரி அவற்றை விழுங்கியதென்னத் தன்னொழிந் துள்ள தானா யொழியும் - அப்படி யுண்டான விவேகமுந் தீக்கடைக்கோலை மேலே வைத்துக் கடைய அந்தத் தொழிலினாலே யுண்டாகிய நெருப்பு அந்த அரணியையுங் கோலினையுஞ் சேரச் சுட்டுப்போட்ட தன்மைபோலத் தான் ஒன்றுமொழிந்து

அந்நிலை யன்றி அழிவறு முத்தி
ஏயா தென்றுதன் இயல்பை
மாயா வாதி வகுத்துரைத் தனனே. ௩

ச. மாயாவாதி நிராகரணம்

உரைதரு பிரமம் ஒன்றெனும் உரைக்கண்
வருபிர மாணம் மறையெனில் அருமறை
ஒன்றென்ற தன்றி இருபொருள் உரைத்தல்
நன்றன் றபேதம் நாடிய பொருளேற்
௫ பேதமும் அபேதமும் ஓத வேண்டா

மற்றுண்டாகிய கன்மங்களெல்லாத்தையும் அழித்துப் போடாநிற்கும்—அந்நிலையன்றி - அந்த நிலையிலே நின்றுவிடக் கடவன்; அது ஒழிந்து—அழிவறு முத்தி ஏயாதென்று தன் இயல்பை மாயாவாதி வகுத்து உரைத்தனனே - நிலைபெற்றுடையதாயிருக்கிற முத்திப்பேறு பொருந்தாது. இப்படியே தன்னுடைய பெத்தத்திலும் முத்தியிலுமுண்டாகிய முறைமையினை மாயாவாதியானவன் வித்தரித்துச் சொன்னான். மேல் ஐக்கியவாதி மறுக்கிறான்: ௩

(உரை) உரைதரு பிரமம் ஒன்றெனும் உரைக்கண் வரு பிரமாணம் மறையெனில்-நீ பெத்தமாகவும் முத்தியாகவுங் கூறின உன்னுடைய மதத்தின் தாற்பரியம் பிரமமொன்றுமே யுள்ளதென்று சொல்லுமிடத்து ஒன்றென்றதற்குப் பிரமாணம் ஏதென்னில், வேதமே பிரமாணமாயிருக்கு மென்னில்—அருமறை ஒன்றென்ற தன்றி இரு பொருள் உரைத்தல் நன்றன்று- அரிய வேதமானது பிரமமொன்றுமே யுள்ளதென்று சொல்லுவதன்றிச் சீவபரமென்று இரண்டாகச் சொல்லச்செய்தே நீ இட்ட பிரமாணத்துக்கு நன்றாகாது—அபேதம் நாடிய பொருளேல் - வேதம் அப்படி இரண்டென்றதும் அபேத சித்தாந்தத்தைச் சொன்னதா யிருக்குமென்னில்—பேதமும் அபேதமும் ஓத வேண்டா-நீ ஒன்றென்றதற் கிட்ட பிரமாணம் இரண்டென்றும் இரண்டல்லவென்றுஞ் சொல்ல வேண்டுவதில்லை; பேதமென்றும் அபேதமென்றும் பேதாபேத மென்றும் வேதஞ் சொல்லுகிறதெல்லாம் அந்தப் பிரமமொன்றையுமே யென்னில்—பேதமெனினும்

பேத மெனினும் அபேத மெனினும்
பேதா பேத மெனினும் அமையும்நின்
ஐயமில் உரையிற் பையவந் துளதாம்
திகழ்பிர மாண இகழ்வுமுண் *டன்றிப்
பெத்தம் பேத முத்தி அபேதமேல்
அநவத் திதமாம் அவைஇரு திறனும்
இனிஅப் பழமொழி இரண்டல ஒன்றேல்
அன்றியும் பெத்தம் பேதத் தறைதலும்
ஒன்றிய முத்தி அபேதத் துரைத்தலும்
பழுதாம் இத்திறன் பதையா தாய்கமற்

அபேதமெனினும் பேதாபேதமெனினும் அமையும் நின் ஐயமில் உரையிற் பையவந் துளதாம் திகழ்பிரமாண இகழ்வும்-வேதம் இரண்டென்றாலும் இரண்டல்லவென்றாலும் இரண்டுமாய் இரண்டல்லவுமாயிருக்குமென்றாலும் அமைவு பிறந்திருப்பதா யிருக்கிற உன்னுடைய சந்தேகமற்றிருக்கிற சாத்திரத்திலே விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்துக் கிரமத்திலே விளங்கப்பட்ட பிரமாண விரோதமும் உண்டாகாநிற்கும்—உண்டன்றிப் பெத்தம் பேதம் முத்தி அபேதமேல்-அப்படிப் பிரமாண விரோதம் உண்டாகாது காணும், அந்த வேதம் பெத்தத்திற் பேதமென்றும் முத்தியில் அபேதமென்றுஞ் சொல்லுமென்னில்— அநவத்திதமாம் அவை இருதிறனும்-சாத்திரம் பெத்தத்திற் பேதமென்றும் முத்தியில் அபேதமென்றுஞ் சொன்ன இரண்டு வகையையும் விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்து உன்னுடைய சாத்திரம் உறுதியில்லாததாம், ஆகையால் சாத்திர விரோத முண்டென்கிறது தப்பாது—இனி அப் பழமொழி இரண்டல ஒன்றேல் - நான் அநவத்திதமா யிருக்குமென்றதுகொண்டு நீ இப்பொழுது அந்தப் பழைய மொழியாகிய வேதம் இரண்டென்று சொல்லாது ஒன்றென்றே சொல்லுமென்னில்—அன்றியும் பெத்தம்பேதத் தறைதலும் ஒன்றிய முத்தி அபேதத் துரைத்தலும் பழுதாம் இத்திறன் பதையாது ஆய்க - முன்னே இரண்டென்று சாத்திரஞ் சொல்லி இப்பொழுது ஒன்றென்று சொன்ன தோஷமன்றியும் பெத்ததசையிற் சீவபரமென்று இரண்டாயிருக்கு மென்றதும் முத்திதசையிற் சீவபரமிரண்டும் ஒன்றாயிருக்குமென்றதுங் குற்றத்தை யுடைத்தாயிருக்கும்,

*டன்றப், டானற் - பாடபேதம்.

றெழுதா மொழியெனும் இப்பிர மாணம்
ஆர்உரை தானே யாயின தேல்உன
தேகம் அநேக முறும்இயம் பாமற்
சத்த ரூபந் தகாதெனில் வானத்
தொத்தொலி உறழு மெனில்வறி துதியா
தன்றியும் பதமும் பாழியும் அனைத்து
மின்றிஓர் ஒலியா யெழுந்திடு மதனுக்
கறிவில துருவில தறியா தறையா

இப்படி நான் சொன்ன வகையைப் பதறாமல் ஆராய்ந்து பார்ப்பாயாக—மற்று எழுதா மொழியெனும் இப்பிரமாணம் ஆர் உரை - அது ஒழிந்த எழுதப்படாத வேதமாகிய இந்தப் பிரமாணம் ஆராலே சொல்லப்பட்டது?—தானே ஆயினதேல் - அது ஒருவராற் சொல்லப் பட்டதல்ல சுயம்புவாயுள்ள தொன்றென்னில்—உனது ஏகம் அனேகம் உறும் - நீ பிரமம் ஒன்றென்றது போய்ப் பிரமம் ஒரு முதலும் வேதம் ஒரு முதலுமாக உன்னுடைய ஏகம் அனேகமாகப் பொருந்தா நின்றது. இதன்றியும்—இயம்பாமற் சத்த ரூபந் தகாதெனில் - ஒருவர் உச்சரியாமற் சத்தத்தினுடைய சொரூபந் தானாகத் தோன்றா தென்னில்—வானத்து ஒத்து ஒலி உறழுமெனில் - ஆகாசத்திலே ஒருவர் உச்சரியாமற் சத்தமானது உண்டானாற் போல வேதமும் ஒருவர் சொல்லாமல் தானே உண்டாகாநிற்குமென்னில்—வறிது உதியாது - ஆகாயத்திலே வாயு ஏதுவாகக் கொண்டு சத்தம் உண்டாவதொழிந்து சும்மா சத்தந் தோன்றாது—அன்றியும் பதமும் பாழியும் அனைத்து மின்றி ஓர் ஒலியா யெழுந்திடும் அதனுக்கு அறிவிலது - அதன்றியும் பதமென்றுங் கிரமமென்றும் பாழியென்றும் பின்னும் பல சத்தங்களும் அர்த்தங்களுமாயிருக்கும் வேதமானது; இப்படியன்றி ஆகாசத்திற் சத்தம் ஒரு பிரகாரமாயிருக்கும், அந்தச் சத்தத்துக்கு அறிவென்பதொன்றில்லை; இந்த வேதம் அறிவாயிருப்பதொன்றாகையால் அந்த ஆகாசத்திலுண்டாகிய சத்தம்போலும் இந்த வேதமென்று சொலலாகாது; வேதந்தானே உண்டாகாதென்றால் இந்த வேதத்தைச் சொன்னோர் சிலர் வேண்டும். இதற்கு—உருவிலது அறியாது அறையாது - இந்தச் சரீரத்தாலே சொல்லப்பட்டது வேதமென்னில் இது சுத்தசடமா யிருந்தபடியாலே ஒரு சத்தத்தையும் அர்த்தத்தை

தன்றியும் அவ்வகை யகண்டிதம் அதுஇது
வென்றது குறிப்ப தெவ்வகை யாவும்
ஒன்றெனும் உரையும் ஒழிந்தனை யன்றே
அருமறை பிரம வுரையெனில் அதற்குத்
தந்தம் தாலு முதல்நவில் பொறியில
தென்னில்ஓர் உடற்கண் மன்னிய அலகை
அறைந்தற் றென்ப தார்சொல தமலத்
திறம்பெற் றின்றே செய்தோர் பெயராற்

யுஞ் சொல்லமாட்டாது—அன்றியும் அவ்வகை அகண்டிதம் அது இது என்று அது குறிப்பது எவ்வகை - அந்தச் சரீரத்தின் பகுதியையன்றியும் பிரமத்தினுடைய தன்மையை விசாரிக்கில் அது கண்டிக்கப் படாததாய் அகண்டிதமாயிருந்தபடியாலே சத்தத்தையும் அர்த்தத்தையுஞ் சுட்டிச் சொல்லும் பகுதி எப்படி?—யாவும் ஒன்றெனும் உரையும் ஒழிந்தனை யன்றே - ஆகையால் எல்லாம் ஒன்றேயென்று சொன்ன சொல்லையும் விட்டுவிட்டாயாகும்—அருமறை பிரம வுரையெனில் - அரிய வேதமானது அந்தப் பரப்பிரமத்தாலே உச்சரிக்கப்பட்டதென்னில்—அதற்குத் தந்தம் தாலு முதல் நவில்பொறி இலது - அந்தப் பிரமம் அகண்டிதமாகையால் பல்லு நாக்கு முதலாக இதற்குச் சொல்லப்பட்ட கருவிகள் இல்லாதபடியால் அந்தப் பிரமத்தாற் சொல்லப் படாது—என்னில் ஓர் உடற்கண் மன்னிய அலகை அறைந்தற்று - அந்தப் பிரமத்தாலே வேதஞ் சொல்லப்படாதென்னில் பேயானது ஒருவன் சரீரத்திலே நிலைபெற்றுநின்று வருகாலத்தின் நிகழ்ச்சிகளைச் சொன்னாற்போல அந்தப் பிரமமும் ஒருவருடலைச் சார்ந்து நின்று வேதத்தைச் சொல்லும்—என்பது ஆர்சொல் அது அமலத்திறம்பெற் றின்றே - அப்படி ஓர் உடலைச் சார்ந்து நின்று வேதத்தைச் சொல்லுமென்றது ஒரு தேவரைச் சார்ந்தோ ஒரு ரிஷியைச் சார்ந்தோ ஆரைச் சார்ந்து நின்று வேதத்தைச் சொல்லப்பட்டது? அப்படி ஒருவரைச் சார்ந்து நின்று சொன்னதாமாகில் அது பசு வாக்கியம், ஆகையால் அந்தச் சொல்லுக்கு நின்மலத்துவ முண்டாகாது. பின்னை வேதத்தைப் பிரபஞ்ச மெல்லாஞ் சொயம்பு வென்று சொல்வதேனென்னில்—செய்தோர் பெயராற் சொயம்பு வென்று உலகு இயம்பு மென்று அறி இனி-நிட்களமாய் நின்ற கத்தா சகளீகரித்து அவனாலே

சொயம்பு வென்றுல கியம்பும்என் றறிஇனித்
தற்கீட் டலைவரைத் தான்தொழு துரைக்குஞ்
சொற்கேற் புரவல னேவ லமைச்சரை
*அடியேம் மற்றெம் குடிமுழு தாள்மின்என்
றேத்தி இறைஞ்சிற் காப்பர்கள் என்றாங்
கீசன் நாம்செயப் பேசினன் அன்றி
இனையவை பிறரிற் கனவினும் இலனே
தன்னைத் துதிக்குஞ் சொன்னலந் தானுமத்
துறைஅறி வாணர்க் கறைவதொன் றன்றியுந்

பிறந்து அவ் வேதம் உச்சரிக்கப்படுகையாலே இத்தைச் சொன்னவன் சொயம்பு வாகையால் இந்த வேதத்தையுஞ் சொயம்புவென்று உலகஞ் சொல்லாநிற்கும், இது இப்படி யிருக்குமென்று மேலறிவாயாக—தற்கீழ்த் தலைவரைத் தான் தொழுதுரைக்குஞ் சொற்கேல் - வேதம் உம்முடைய கர்த்தா சொன்னதாகில் அவன் தனக்குக் கீழாயுள்ள தேவதைகளைத் தான் நமஸ்கரித்துச் சொல்ல வேண்டுவானேனென்னில்—புரவலனேவலமைச்சரை அடியேம் மற்றெம் குடி முழுதாள்மின் என்று ஏத்தி இறைஞ்சின் காப்பர்களென்றாங்கு ஈசன் நாம் செயப் பேசினன் - இராசாவினுடைய குடியாயுள்ளவர்க ளெல்லாரும் அந்த இராசாவைக் கண்டு தங்கள் மேற்கருமஞ் சொல்லிக்கொள்ள மாட்டார்கள், வாசலிற் காரியப்பேர்களைக் கண்டு அடியோங்கள் தேவரீர்க்குப் பழைய அடிமையாயிருக்குமென்று வணங்கின விடத்து அவர்களுக்குண்டாகிய மேற்கருமம் அந்தக் காரியப்பேர்களாலே தீர்க்கப்பட்டாற் போலக் கர்த்தாவும் எல்லாரும் பக்குவ ரல்லாதது கொண்டே அபக்குவராயுள்ளவர் வழிபாடு செய்யத்தக்கதாக அந்தத் தேவதைகளையுஞ் சொன்னதா யிருக்கும்—அன்றி இனையவை பிறரிற் கனவிலும் இலனே - இது ஒழிந்து பிற தெய்வங்களை அவன் நமஸ்கரித்துச் சொன்ன னென்கிறது அவனுக்குச் சொற்பனத்திலுங் கூட உண்டாகாது. உம்முடைய கர்த்தா தன்னைத்தானே தோத்திரம் பண்ணுவானே னென்னில்—தன்னைத் துதிக்குஞ் சொல் நலந்தானும் அத்துறை அறி வாணர்க்கு அறைவ தொன்று - கர்த்தா தன்னைத்தான் நன்றாகத் தோத்திரம் பண்ணுவானென்கிறதும் பக்குவான்மாக்களா யுள்ளவர்கள் தன்னை வழிபாடு செய்யத்தக்கதாகச்

---

*அடிகள் - பாடபேதம்.

தனக்குத் தானே தன்நலம் பகரா
தசத்துக் குரையா தார்க்குரை உயிர்க்கெனில்
உரைபிர மாணம் இறைபிர மேயம்
நீபிர மாதா நின்பிர மிதியென
௪௫ நால்வகை யுளதுன தேகம்நன் றன்றே
நற்பிர மாணம் நிற்பதொன் *றாய்த்தன்
றப்பிர மேயமும் அதன் இயல் பன்றே
கன்னற் சுவையில் அன்னியம் இலதால்
இனிமை தோன்றாத் †தன்மைத் தென்றனை

சொன்னதாயிருக்கும்—அன்றியும் தனக்குத்தானே தன்நலம்பகராது அசத்துக்கு உரையாது ஆர்க்கு உரை உயிர்க்கெனில் - இதுவன்றியும் கர்த்தா தன்னுடைய பெருமையைச் சொல்லுமிடத்து வேறே ஒருத்தர் கேட்கச் சொல்லுவதொழிந்து தனக்குத் தான் தன்னுடைய பெருமையைச் சொல்லிக் கொள்ளாது, பின்னைச் சரீரஞ் சடமானபடியாலே அந்தச் சரீரத்தை நோக்கிச் சொல்லாது, பின்னை இவனுடைய பெருமையைச் சொன்னது ஆரை நோக்கி? அது பிறரை நோக்கிச் சொன்னதெனன்னில்—உரை பிரமாணம் இறை பிரமேயம் நீ பிரமாதா நின்பிரமிதி என நால்வகை யுளது உனது ஏகம் நன்றன்றே - சாத்திரமாகிய பிரமாணம், கர்த்தாவாகிய பிரமேயம், ஆன்மாவாகிய பிரமாதா, ஆன்மாவின் அறிவாகிய பிரமிதி என்று நாலுவகையாகக் காணப்பட்டது ; ஆகையால் நீ ஒன்றென்றது நன்றாயிருந்தது—நற்பிரமாண நிற்பதொன் றாய்த்தன்று - ஆகையால் நன்றாக இதற்குப் பிரமாணமென்று நாட்டின வேதமும் ஒன்றென்று சொல்லி நிலை நிற்கப்பட்டதில்லை—அப் பிரமேயமும் அதன் இயல்பன்றே - இந்தப் பிரமாணத்தாலே அளவிடப்பட்டதாய் மேல் மறுக்கப்பட்டதுபோற் பிரமேயமும் அந்தச் சாத்திரத்தினுடைய இயல்பாகப்படும். இது வேதஞ் சொயம்புவென்றதை மறுத்தது.

மேற் பிரமேயத்தை மறுக்கிறார் : கன்னற் சுவையில் அன்னியமிலதால் இனிமை தோன்றாத் தன்மைத்து என்றனை - கரும்பிலுண்டாகிய இரதம் தன்னில் வேறுபாடில்லாதது கொண்டு தன்னுடைய இரதந் தனக்குத் தோன்றாமலிருந்த தன்மைபோலும் பிரமமும் தன்னுடைய இன்பத்தைத் தான் அறியாதென்று நீ

*றன்றா லப்பிர. †தனிமைத் - பாடபேதம்.

ருO அறிவிற் குவமை அசத்தாம் கட்டி
பிறிவித் தொட்டினும் பேற துறாதே
தற்பர விரிவு பொற்பணி தகுமெனிற்
செய்வோ ரின்றிச் செய்வினை இன்மையிற்
பொற்பணி யாகை தன்பணி யன்றே
ருரு செய்வோர் போலாச் செயப்படு பொருள்முதற்

உன் மதத்திலே சொன்னாய்—அறிவிற்கு உவமை அசத்தாம் கட்டி பிறிவித்து ஒட்டினும் பேறது உறாதே - அறிவாயுள்ளதற்கு உவமை சொல்லுமிடத்து அறிவாயுள்ளத்தைச் சொல்லாமற் சடமாயுள்ள கரும்பில் இரதம்போலுமென்று சொன்னாய், அந்தத் தோஷமன்றியுங் கரும்பிலுண்டாகிய கட்டியைத் தன்னிலே பிறித்து வைத்து மேல் ஓர் அவதரத்திலே கூட்டினவிடத்து இத்தனை நாளும் இந்த இரதத்தை யிழந்தோமே இப்பொழுது இந்த இரதத்தைப் பெற்றோமே என்கிற தன்மை இந்தக் கட்டிக்கு உண்டாகாது; ஆகையால் இது பிரமத்துக்கு உவமையன்று. இதன்றியும்—தற்பர விரிவு பொற்பணி தகுமெனில் - பரப்பிரமந் தேகாதிப் பிரபஞ்சமாகப் பலவாயிருந்த தன்மை பொன்னானது பணி பலவாயிருந்த தன்மை போலுமென்று நீ சொல்லில்—செய்வோரின்றிச் செய்வினை இன்மையின் பொன் பணியாகை தன் பணியன்றே - இந்தப் பிரபஞ்சத்திலே செய்வோ ரொருவரையின்றிச் செய்தொழிலானது காணப்படாதாற் போலப் பொன்னானதும் ஒருவன் பண்ணப் பல பணியாயிருந்த தொழிந்து தானாகப் பல பணியாகாது. பிரமம் பிரபஞ்சமாய் விரிந்ததும் வேறே யொருவனாலே செய்யப்பட்டதாக வேண்டும். அப்படியன்று காணும், எல்லாத்தையுஞ் செய்தது பிரமந்தானே யென்னில்—செய்வோர்போலாச் செயப்படுபொருள் முதல் - இந்த உலகத்திற் செய்கிறவர்களைப்போலே யிராது இவர்களாற் செயப்படும் பொருள்களுக்கு முதலாயுள்ள உபாதானமும். அதென்போல வென்னில், குலாலனைப்போலே யிராது சால் குடஞ் சட்டி பானைக்கு உபாதானமாகிய மண்ணும். ஆகையால் இந்தப் பிரமத்தை யின்றிப் பிரபஞ்சத்துக்கு உபாதானம் வேறே யொன்று உண்டாகவேண்டும். அப்படி ஓர் உபாதானமுண்டாகில் அதுவே அமையாதோ இந்தப் பிரமம்

செய்வோர் ஏயாச் செய்யவும் படுமே
சுத்தி வெள்ளியிற் றோன்றிற் றாயினுஞ்
சத்துல கேதும் தாரா தருமெனின்
உலகம் மித்தையென் றோரா துரைத்தனை
நிலவும்நின் மரபு நினைந்திலை யாம்கொல்
விவகா ரத்தில் வேண்டுதும் உலகம்
பரமார்த் தத்தில் பகரா மென்னில்
பாத்துள தேல்இவை யும்பர மார்த்தம்

ஏனென்னில்—செய்வோர் ஏயாச் செய்யவும்படுமே - அந்த உபாதானஞ் சடமாயிருந்தபடியாலே அது தானாகப் பிரபஞ்சமாகாது; அந்த உபாதானத்தைக் கொண்டு செய்கைக்குக் கர்த்தாவேண்டும்; அதன்றிப் பிரபஞ்சத்தில் யாதொரு பொருள்களுஞ் செய்வோரொருவரையில்லாமல் அந்தத் தொழில்கள்தானே செயற்பட்டு வருவதுமுண்டாமே?—சுத்தி வெள்ளியில் தோன்றிற்றாயினுஞ் சத்து உலகேதும் தாரா - சுத்தியானது வெள்ளியாகத் தோன்றினாற்போலக் கண்டவர்களுக்கு அசத்தியமாயுள்ள பிரபஞ்சமுஞ் சத்தியமாகத் தோன்றிற்றாயினும் அறிவாயுள்ள பிரமம் சடமாயுள்ள பிரபஞ்சத்தை ஒரு பிரகாரத்தால் உண்டாக்காது—தருமெனில் - பிரமத்தின்முன் அசத்தியமாயுள்ள பிரபஞ்சமுஞ் சத்தியமாகத் தோன்றுமென்னில்—உலகம் மித்தையென்று ஓராது உரைத்தனை - நீ முன்னே இந்த உலகத்தைப் பிராந்தியென்று சொன்னது விசாரியாமற் சொன்னாயாகவேண்டும்—நிலவும் நின் மரபு நினைந்திலையாம் கொல் - இப்படி மலைவு வருதலாற் பொருந்தப்பட்ட உன்னுடைய அர்த்தத்தினுடைய கிரமத்தினையும் மறந்தாயாகவேண்டும்—விவகாரத்தில் வேண்டுதும் உலகம் பரமார்த்தத்திற் பகராம் என்னில் - இந்தப் பிரமம் உபாதிகள் வசத்தினாலே தன்னைச் சீவனென்று பிரமாணம் பண்ணிக்கொண்டு நிற்கிற இந்த விவகார தசைக்கு உலகமென்று கொள்ளப்படுமதொழிந்து நான் பிரமமென்றறிந்த பரமார்த்ததசையில் எல்லாம் பொய்யாயிருந்தபடியாலே அவ்விடத்து உலகமென்று சொல்லப்பட்டிராதென்னில்—பாத்துளதேல் இவையும் பரமார்த்தம் - இந்த உலகம் பரமார்த்தமாயுள்ள பிரமத்திலேநின்றும் உண்டானதாயின் அசத்தியமாயுள்ள பிரபஞ்சமுஞ் சத்தியமாயுள்ள பிரமமாக வேண்-

பரத்திலதேல்ஒழி முன்பகர் மாற்றம்
அதன்முதல் இதுவென உதவுக அன்றியும்
விவகரிக் குங்கால் திகழ்பர மார்த்த
நிலைஅது தெரியின் இதுநீ நீயேல்
தெரியா தாயின் அஃதுந் தெரியாது
உரையார் அளவையும் ஒழிந்தனை அன்றே
அளவை காண்டல் கருதல் உரையென

டும்—பரத்திலதேல் - உலகம் பொய்யாயிருந்தபடியாலே இது அந்தப் பரமார்த்தத்துக்குப் பணியல்லவென்னில்—ஒழி முன் பகர் மாற்றம் - உலகம் பிரமத்திலே நின்றுந் தோன்றிற்றென்று நீ முன்னே சொன்ன வார்த்தையை ஒழிந்து விடுவாயாக—அதன்முதல் இதுவென உதவுக - இந்த உலகம் பிரமத்திலே தோன்றின தல்லவாயின் அது தோன்றின உபாதானம் உனக்குத் தெரியுமாயின் இன்னதென்று சொல்லுவாயாக—அன்றியும் விவகரிக்குங்கால் திகழ் பரமார்த்த நிலை அது - இந்தத் தோல்வியன்றியும் இன்னமுஞ் சொல்லுமிடத்து நின்மலமாய் எல்லா உபாதிகளையுங் கழன்ற பரமார்த்த நிலையாயிருப்பதொன்று அந்தப் பிரமம்—தெரியில் இது நீ - விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்து மலமாயிருக்கிற இந்த மாயாவுபாதிகளோடுஞ் சம்பந்தியாயிருப்பானொருத்தன் நீ, ஆகையால் இந்தச் சீவனுந் தனியே ஒரு முதலென்—நீயேல் - அந்தப் பிரமந்தான் காணும் நானென்னில் அது அறிவாயிருக்குது. இது அறியாமலிருப்பானேன்—தெரியாது - இது உபாதிகள் வசத்தினாலே தெரியாமலிருக்கும்—ஆயின் அஃதுந் தெரியாது - நீயும் அந்தப் பிரமமும் ஒரு முதலாயிருக்கச்செய்தே இது உபாதி வசத்தினாலே அறியாதிருக்குமாயின் அந்தப் பிரமமும் அறியாததாகவேண்டும்—உரையார் அளவையும் ஒழிந்தனை யன்றே - உன்னுடைய அர்த்தத்தை அளவிட்டுச் சொல்லிவருகிற பிரமாணத்தையும் விட்டுவிட்டாய். அதென்னென்னில் அது ஒன்றைச் சொல்ல நீ ஒன்றைச் சொல்லுகையால். அந்தச் சாத்திரத்தின்படியே காணும் நான் சொன்னதுமென்னில்—அளவை காண்டல் கருதல் உரையென உளது-பிரமாணமாவது பிரத்தியக்ஷமென்றும் அனுமானமென்றும் ஆகமமென்றும் மூன்று வகைப்படும்—அவை மூன்றின் மொழிவழி நுழையின் நின் பிரமேயமென்

உள தவை மூன்றின் மொழிவழி நுழையின்
நின்பிர மேயம் என்பதெனும்கொல்
பொற்பிதிர் பிதிர்ந்தும் பொன்னே யாம்நின்
தற்பரம் அசித்தைத் தருமா றென்னெனச்
சிலம்பி நூல்தரு நலம்போற் றோன்றும்
என்றனை அதுவும் தன்தொழில் அன்றியும்
ஒன்றதன் இயல்புல கோரியல் பன்றெனப்
பலமிலை பழம்பூப் பாதவந் தரும்நீர்

பது எனும்கொல் - அங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட பிரத்தியக்ஷத்தின் வழியாலும் அனுமானத்தின் வழியாலும் ஆகமத்தின் வழியாலும் நுழைந்து ஒன்றை யறிந்துகொண்டுவருமாயின் வாக்குக்கும் மனத்துக்கு மெட்டாத உன்னுடைய பிரமேயமென்று சொல்லப்பட்டது என்னமாய் முடியும். இது பிரமேயத்தை மறுத்தது.

மேல் சித்தினிடத்து அசித்துத் தோன்றுமென்றதனை மறுக்கிறார்: பொற்பிதிர் பிதிர்ந்தும் பொன்னேயாம்நின் தற்பரம் அசித்தைத் தருமாறு என்னென - பொன்னும் பணியும்போலப் பிரமமும் பிரபஞ்சமுமென்றாய், பணியானது பின்பு பொன்னோடு கூடப் பொன்னாய் நின்றது கண்டோம், பிரபஞ்சமானது பின்பு பிரமத்தோடு கூடிப் பிரமமாய் நின்றது கண்டோமில்லை. ஆகையால் உன்னுடைய அந்தச் சததாயுள்ள பிரமம் அசத்தாயுள்ள பிரபஞ்சத்தைத் தந்த பிரகாரம் எப்படியென்று நான் முன்னே உன் மதத்திலே கேட்டபொழுது— சிலம்பி நூல் தரும் நலம்போல் தோன்றும் என்றனை - சித்தாயுள்ள சிலந்தி சடமாயுள்ள நூலைத் தந்த தன்மைபோலுஞ் சித்தாயுள்ள பிரமத்திலே சடமாயுள்ள பிரபஞ்சம் தோன்றிற்றென்று சொன்னாய்— அதுவும் தன்தொழில் - அந்த நூலை அனவரதமுந் தோற்றுவித்துக்கொண்டு நிற்கிறது அந்தச் சிலந்திக்குள்ள தொழில்; பிரபஞ்சம் பிரமத்திலே நின்று ஓர் அவதரத்திலே தோன்றுமதொழிந்து அனவரதமுந் தோன்றிக்கொண்டு நில்லாது— அன்றியும் ஒன்று அதன் இயல்பு உலகு ஓர் இயல்பன்று என-அதன்றியும் சிலந்தியினிடத்திலே தோன்றின நூல் ஒரு தன்மையாகக் காணப்பட்டது, பிரமத்தினிடத்திலே தோன்றின பிரபஞ்சம் ஒரு தன்மையாகக் காணப்பட்டதில்லையென்று நான் முன்னே சொன்னபொழுது—பலம் இலை பழம் பூ பாத

திரை நுரை திவலை சிலதரும் இவைபோல்
தானே பலவாம் எனநீ சாற்றினை
சத்தசத் தாகவும் சத்தினில் அசத்தின்
கொத்துள தாகவும் கூறினர் இலரால்
வித்திலை கனிநனி விழுதால் தருநெறி
சத்தல தொன்று தான்தர வேண்டும்
நெற்பதர் பலாலத் திற்குபா தானம்என்
காரண மின்றிக் காரியம் பிறவா

வம் தரும்நீர் திரை நுரை திவலை சில தரும் இவைபோல் தானே பலவாம் என நீ சாற்றினை-காயையும் இலையையும் பழத்தையும் பூவையும் மரமானது தந்த தன்மைபோலவும் திரையையும் நுரையையுந் திவலையையும் குமிழியையும் நீரானது தந்த தன்மைபோலவும் பிரமந்தானே பலவிதமாயுள்ள பிரபஞ்சமா யிருக்குமென்று உன் மதத்திலே நீ சொன்னாய்—சத்து அசத்தாகவும் சத்தினில் அசத்தின் கொத்துள தாகவும் கூறினர் இலரால்-ஆல் அசை. அறிவாயுள்ளது அறியாமையா யிருக்குமென்றும் அறிவினிடத்திலே அறியாமையினது கூட்டங்கள் தோன்றுமென்றும் நீ சொன்ன இந்த மலைவு புத்தர் சமணர் முதலானவர்களுஞ் சொல்லார்கள். பின்னை இந்தப் பிரபஞ்சம் தோன்றினபடி எப்படி யென்னில்—வித்து இலை கனி நனி விழுது ஆல் தரு நெறி சத்தல தொன்று தான் தர வேண்டும் - சூக்குமமாயுள்ள வித்தானது இலையையும் பழத்தையும் மிகுதியாயுள்ள விழுதையுமுடைய தூலமாகிய ஆலமரத்தைத் தந்த தன்மைபோலத் தூலமாய்ப் பலவா யிருக்கிற பிரபஞ்சத்தையும் சூக்குமமாய் அசத்தாயிருக்கிறதோர் உபாதானம் தந்ததாகவேண்டும். அப்படியன்று காணும் நெல்லிலே நின்றும் வைக்கோலும் பதரும் தோன்றினாற்போலச் சித்திலேநின்றும் சடமான பிரபஞ்சந் தோன்றுமென்னில்—நெற்பதர் பலாலத்திற்கு உபாதானம் என் - நெல் சூக்குமமாய்ச் சடமாயிருக்கையால் அது வைக்கோலுக்கும் பதருக்கும் உபாதானமென் றறிவாயாக—காரண மின்றிக் காரியம் பிறவா - ஆகையால் தனதாவுடைய காரணத்தில்நின்றுங் காரியந் தோன்றும தொழிந்து அன்னிய காரணத்திலே நின்றுங் காரியந் தோன்றாது. அப்படித்

பாரிடை ஒருபடம் பண்ணவும் படுமே
அந்தமில் பிரமம் அவித்தைகா ரணமெனத்
தந்தனை அவித்தை தானெய் துறுதல்
தன்னியல் பென்னில் வன்னிதன் வெம்மையிற்
சத்தின தியல்புஞ் சத்தே அசத்தெனில்
வைத்ததன் இயல்பெனும் வழக்கொழி அன்றியும்
இருள்பொதி விளக்கென வரும்இரு விளக்கிற்
கருமை பயந்த பெருகொளி தகுமெனில்

தோன்றுமென்னை யாகில்—பாரிடை ஒரு படம் பண்ணவும் படுமே - பருத்தி காரணமாகப் புடைவை யுண்டாவ தொழிந்து மண் காரணமாகப் புடைவை பண்ணவும் வேண்டும். ஆகையாற் சடங் காரணமாகச் சடமுண்டாவ தொழிந்து சித்துக் காரணமாகச் சட முண்டாகாது. இப்படி யிருக்கச்செய்தே நீ—அந்தமில் பிரமம் அவித்தை காரணமெனத் தந்தனை - சடமாய் அழிந்து போவதா யிருக்கிற தேகாதிப் பிரபஞ்சத்துக்குச் சித்தாய் அழிவில்லாம லிருப்பதாகிய பிரமம் காரணமென்று நீ சொன்னாய்—அவித்தை தானெய்துறுதல் - சித்தாயுள்ள பிரமத்திலே சடமாயுள்ள பிரபஞ்சம் தோன்ற வேண்டுவானேன்—தன் இயல்பு என்னில் - இந்தப் பிரபஞ்சம் உண்டாகிறது அந்தப் பிரமத்துக்கு இயல்பா யிருப்ப தொன்றென்று நீ சொல்லில்—வன்னிதன் வெம்மையிற் சத்தின தியல்புஞ் சத்தே - அக்கினிக்கு உட்டணம் இயல்பானாற் போல நீ சித்துக்கு இயல்பென்று சொன்ன பிரபஞ்சமுஞ் சித்தேயாக வேண்டும்—அசத்தெனில் - பிரபஞ்சத்தைச் சடமென்னில்—வைத்த தன் இயல்பெனும் வழக்கு ஒழி - சத்தாக வைக்கப்பட்ட பிரமத்தினுடைய இயல்பு இந்தப் பிரபஞ்சமென்று சொன்ன வழக்கை விடுவாயாக—அன்றியும் இருள் பொதி விளக்கென வரும் - இந்தக் குற்றமன்றியுஞ் சித்தாயுள்ள பிரமத்துக்குச் சடமாயுள்ள பிரபஞ்சம் இயல்பென்று நீ சொல்லுகிறது பிரகாசமாயுள்ள விளக்கு இருளானதைப் பொதிந்து கொண்டு நின்றதென்றதை யொக்கும். அப்படியன்று காணும்—இரு விளக்கிற் கருமை பயந்த பெருகொளி தகுமெனில் - பெரிய விளக்கினிடத் துண்டாகிய மிக்க பிரகாசமானது கறுத்த மையைத் தந்த தன்மையை யொக்கும் சித்தாயுள்ள பிரமம் சடமாயுள்ள பிர

தன்னியல் *பன்றென் உபாதி வசத்தால்
மன்னிய தன்றிமைத் தான்தனின் மாயா
தொன்று னசுத்த னன்று மன்றே
ஆங்கொரு காலத் தோங்கிய தாயின்
அந்தமில் அவித்தை வந்தணை வதற்கோர்
ஏது வேண்டும் புயலியல் பெனின்வீ
டோத வேண்டா ஒழிந்தோ ரினுமுறும்
களங்கம தறஉறும் அவித்தைதற் கவித்தல்

பஞ்சத்தைத் தந்ததென்று நீ சொல்லில்—தன் இயல்பு அன்று என் உபாதி வசத்தால் மன்னியது - அங்ஙனம் விளக்கினிடத்திலே கறுத்த மையானது தோன்றினது விளக்கினுடைய இயல்பல்ல என், திரியென்றும் நெய்யென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட உபாதிகள் வசத்தினாலே மையென்று நிலைபெற்றதென்று கொள்—அன்றிமைத் தான் தனின் மாயாது-அதன்றியும் பிரமத்திலே தோன்றின பிரபஞ்சம் மீளவும் பிரமத்திலே ஒடுங்காநிற்கும்; விளக்கினில் தோன்றின மையானது மீள அந்த விளக்கிலே சென்றொடுங்காது. இதன்றியும்—ஒன்றுன் அசுத்தனன்று மன்றே - இந்தப் பிரமமென்று சொல்லப்பட்ட ஒப்பிலாதவன்தான் சுத்தனொழிந்து அசுத்தனா யிருப்பானொருத்த னல்லவே. அப்படி யிருக்கச்செய்தே இந்த மாயாவுபாதிகளோடுங் கூடியிருக்க வேண்டுவானேன்—ஆங்கு ஒரு காலத்து ஓங்கியதாயின் - அந்தப் பிரமத்தினிடத்திலே ஓர் அவதரத்திலே இந்த உபாதிகள் வந்து கூடினதாயின்—அந்தமில் அவித்தை வந்து அணைவதற்கு ஓர் ஏது வேண்டும்-முடிவில்லாத இந்த மாயாவுபாதி ஓர் அவதரத்திலே பிரமத்தை வந்து கூடுதற்கு முன்னே ஒரு காரணம் உண்டாகவேண்டும்—புயலியல்பு எனின்-நின்மலமாயிருக்கிற ஆகாசத்தை மேகமானது வந்து மறைத்த தன்மைபோலச் சுத்தமாயுள்ள பிரமத்தையும் மாயாவுபாதிகள் இயல்பாக வந்து கூடுவதொழிந்து இதற்கு ஒரு காரணம் வேண்டுவதில்லை யென்னில்—வீடு ஓதவேண்டா - இந்த உபாதிகள் இயல்பாக வந்து பொருந்தின் மோட்சமென்று சொல்லவேண்டுவதில்லை. அதேனென்னில்—ஒழிந்தோரினும் உறும் - எல்லா உபாதிகளையும் நீக்கிப் பழைய சுத்தத்தைக் கூடினவர்களிடத்தும் இந்த உபாதிகள் இயல்பாக வந்து பொருந்தும். அப்படியன்று காணும்—களங்கமது அற உறும்

---

*பன்றதன் - பாடபேதம்.

விளங்கிய பிரம விளையாட் டாயின்
அவித்தை யென்பதொன் றன்னியந் தன்னில்
உதிக்கு மென்றமுன் உரையும் மறந்தனை
நுண்ணூற் குடம்பை நுந்துழி போல்உட்
படுநெறி அதனால் விடுநெறி இலதால்
தலைமையும் அறிவும் இலதென் அவித்தையை
விடுத்தெடுத் தாணரும் வேற்றோ ரன்றே
ஒளிகொள் தாமிரங் குளிகை பெற்றாங்கதன்

அவித்தை தற்கவித்தல் விளங்கிய பிரம விளையாட்டாயின் - பிரமத்துக்கு ஞானமுண்டாகத் தக்கதாகப் பொருந்தப்பட்ட மாயாசரீரம் இந்தப் பிரமத்தைப் பொருந்திக்கொண்டது மிக்க பிரமத்தினுண்டாய விளையாட்டாக இருப்பதொன்றாயின்—அவித்தை யென்பதொன்று அன்னியந் தன்னில் உதிக்குமென்ற முன் உரையும் மறந்தனை-விளையாடுகிறவர்களுக்கு விளையாடப்பட்ட பொருள் வேறானாற்போல பிரமத்தினுடைய விளையாட்டாகிய மாயாசரீரமும் பிரமத்துக்கு வேறாயிருப்பதொன்று, ஆகையாற் பிரமத்தினிடதிலே உபாதிகள் தோன்றிப் பிரமத்தை மறைக்குமென்று நீ முன்னே சொன்ன சொல்லையும் மறந்தனையாக வேண்டும்—நுண்நூற் குடம்பை நுந்துழிபோல் உட்படுநெறியதனால் விடுநெறி இலதால் தலைமையும் அறிவும் இலதென் - உலண்டுப் புழுவானது தன்னிடத்திலேநின்றுந் தோன்றின நுண்ணிய நூலாலே தனக்குக் கூடாகப் பண்ணித் தான் அதற்குள்ளே புகுந்து பின்னைப் புறப்படமாட்டாமல் அதற்குள்ளே செத்த தன்மை போலப் பிரமமும் மாயா சரீரத்துக்குள்ளே விளையாட்டாக வந்து புகுந்து பின்னைத் தானாகப் புறப்படமாட்டாமல் நிற்கையால் அந்தப் பிரமத்துக்குச் சர்வ முதன்மையுஞ் சர்வக்கியத்துவமு மில்லையென்று சொல்—அவித்தையை விடுத்து எடுத்து ஆணரும் வேற்றோ ரன்றே - இது பாசபந்தியா யிருக்கையாலே இந்த மாயா சரீரத்தைத் தானாக விடுவித்துக்கொள்ள மாட்டாமல் நின்மலமா யிருக்கிறதொரு குரு முதல் இந்த மாயாசரீரத்தை நீக்கிப் பாவக்குழியிலேநின்று மெடுத்துத் தனக்கடிமையாக ஆண்டுகொள்ளுகையினால் இந்தச் சரீரத்தோடுங் கூடிநிற்கிறது பிரமமாகாது. அப்படியன்று காணும்—ஒளிகொள் தாமிரம் குளிகை பெற்றாங்கு அதன் அவித்தையை வித்தை தவிர்க்கு

அவித்தையை வித்தை தவிர்க்குமென் றுரைக்கில்
நித்தன் அறிவன் சுத்தன்என் றுரைத்த
வித்தகம் என்நீ வித்தையும் *வேறென்
எம்ம னோரில் ஒருவன் நின்இறை
௧௧௫ அம்ம சைவந் தவன்நீ யன்றே
பன்மணி பசுநற் பாத்திர மெனவும்
நன்னூல் பால்நீர் நற்கதிர் எனவும்
உடலையும் உணர்வையும் உவமித் தனையேல்

மென்று உரைக்கில் - பிரகாசத்தோடுங் கூடியிருக்கிற செம்பானது இரத குளிகையோடுங் கூடினவிடத்துக் காளிதம் நீங்கிப் பொன்னான தன்மைபோல அந்தப் பிரமத்துக்கு உண்டாகிய சரீர சம்பந்தத்தையும் அதனிடத்திலே தோன்றின விவேகக்கியானம் நீக்க அந்தப் பிரமம் சுத்தமாமென்று நீ சொல்லில்—நித்தன் அறிவன் சுத்தனென்று உரைத்த வித்தகம் என் - இப்படி அசுத்தமாயிருக்கிற முதலை நீ முன்னே நித்தியனென்றுஞ் சர்வக்கினனென்றும் நின்மலனென்றுஞ் சொன்ன சாமர்த்தியம் என்தான்—நீ வித்தையும் வேறு என் - நீ விவேகமென்று சொல்லுகிறது இந்த அவித்தையோடுங் கூடிக் கொண்டு நிற்கிற முதலல்ல அத்தை வேறே முதலென்று சொல்லு. இதுதான் காணும் அதுவென்று நீ சொல்லில்—எம்மனோரில் ஒருவன் நின் இறை-நீ கர்த்தாவென்று சொல்லுகிற முதல் பாசபந்திகளா யுள்ள எங்களிலே ஒருத்தனாக வேண்டும்—அம்ம - நான் சொல்லுகிற சொல்லைப்புத்திபண்ணிக் கேட்பாயாக—சைவந்தவன்நீ யன்றே-யாதொருத்தனைப் பொல்லாதவனென்று சொல்லப்பட்டது அப்படிச் சொல்லப் பட்டவன் நீயாகவேண்டும். இது பிரமிதியை மறுத்தது.

இதன்றியும்—பன்மணி பசுநற் பாத்திரமெனவும் நல்நூல் பால் நீர் நற்கதிர் எனவும் உடலையும் உணர்வையும் உவமித்தனையேல் - இரத்தினங்கள் பலவா யிருந்ததாமாயினும் அதிற் கோக்கப்பட்ட சரடு ஒரு தன்மையா யிருந்தாற்போலவும், பசுக்கள் பலவா யிருந்ததாமாயி னும் அவையிற்றி னுண்டாகிய பால் ஒரு தன்மையா யிருந்தாற் போலவும், பாண்டங்கள் பல தன்மையா யிருந்ததாமாயினும் அவை யிற்றிலே பிரதிபிம்பஞ் செய்துகொண்டு நிற்கிற ஆதித்தன் ஒரு

*வேறென் றெம்ம - பாடபேதம்.

தடமணி சரடொடு தாம்கூ டலவே
உணர்வுணர் வொழியின் உலகுணர் வுறின்நின்
பாலும் பசுவுஞ் சாலுஞ் சாலக்
கலம்பல வன்றிச் சலம்பல இலவெனக்
காணுந ரின்றி வீண்நீ விளம்பினை
ஆடியுள் நிழல்போற் கூடுதல் கூறின்
தன்நிழல் கொண்டு தற்பணஞ் சலிக்கின்
மன்நிழல் கொண்டுடல் வந்தகன் றிடுமே

தன்மையா யிருந்தாற்போலவும், கூவல் ஆழி குளம் சிறுகுழி கால்கள் பலவாயிருந்ததாமாயினும் அவையிற்றி லுண்டாகிய தண்ணீர் ஒரு தன்மையா யிருந்தாற் போலவும் என்று யோனிபேதங்களா யுள்ள உடல்களுக்கும் அவையிற்றிலே கூடிநிற்கிற பிரமத்துக்கும் உவமை யாகச்சொன்னாய். அப்படியாகில்—தடமணி சரடொடு தாம்கூடலவே-பிரகாசத்தினாலே மிகுத்திருக்கிற மணிகளும் சரடும் தாமாகக் கூடின தில்லை, அவையிற்றை வேறே ஒருத்தன் கோக்கக் கோப்புண்டு நின்ற தன்மைபோல உன்னுடைய பிரமத்தையும் இந்த உடல்களை யுங் கூட்டினவன் வேறே ஒருத்தன் உண்டாகவேணும்.அதன்றியும்— உணர்வு உணர்வொழியின் உலகு உணர்வுறின் நின் பாலும் பசுவுஞ் சாலும் - உன்னுடைய பிரமமானது அறியாததாயும் அது கூடிநிற்கிற தேகாதிப் பிரபஞ்சம் அறிவேயாயும் இருந்ததாமாயின் நீ பாலையும் பசுவையும் உவமையாகச் சொன்னது ஒக்கும். அதன்றியும்— சாலக் கலம் பல அன்றிச் சலம் பல இலவெனக் காணுநரின்றி வீண் நீ விளம்பினை - மிகவும் பாத்திரங்களிற் பின்னமொழிந்து ஆதித்தனிற் பின்னமில்லை யென்றும், கூவல் ஆழி குளம் சிறுகுழி கால்களிற் பின்னமொழிந்து சலத்திற் பின்னமில்லை யென்றுங் கண்டு சொல்வார்கள் சிலரையின்றி விருதாவிலே மிகவுஞ் சில வார்த்தை களை நீ சொன்னது திட்டாந்த விரோதமாகையால் இது அர்த்த மாகாது—ஆடியுள் நிழல்போற் கூடுதல் கூறின் - கண்ணாடிக்குள் நிழ லானது தோய்வற நின்றாற்போலச் சரீரத்துக்குள்ளே பரப்பிரமந் தோய்வற நிற்குமென்று நீ உன் மதத்திலே சொன்னத்தை நான் சொல்லுமிடத்து—தன் நிழல் கொண்டு தற்பணஞ் சலிக்கின் மன்னி ழல் கொண்டுஉடல் வந்து அகன்றிடுமே-தன்னிடத்திலேநிற்கிறபிரதி

மன்அயக் காந்த மெனஉடல் பிரம
சன்னதி யளவிற் சலித்திடு மாயின்
*அகண்டிதஞ் சன்னதி யலதில தெவையும்
நடந்திட வேண்டுங் கிடந்திடப் பெறுவே
காந்தத் திரும்பு காட்டுநர்ப் பெறில்அயம்
சேர்ந்திடும் நீக்குஞ் செயல்அதற் கிலதே

விம்பம் பிரதானமாகக் கொண்டு கண்ணாடியானது சலித்ததாமாயில் பரப்பிரமத்தினுடைய பிரதிவிம்பம் பிரதானமாகக் கொண்டு இந்த உடல் கூடியும் பிரிந்தும் நிற்கும். இவையிற்றுக் கில்லாதபடியாலே இது அர்த்தமன்று—மன் அயக் காந்தமென உடல் பிரம சன்னதி யளவிற் சலித்திடு மாயின் - நிலைபெற்று வாராநிற்கிற இரும்பானது காந்தம் விகாரமற நிற்க அதினுடைய சன்னதி மாத்திரத்திலே விகாரப் பட்ட தன்மைபோலப் பரப்பிரமமும் விகாரமற நிற்க அதினுடைய சன்னதி மாத்திரத்திலே உடலானது போக்குவரத்தைச் செய்யா நிற்குமாயின்—அகண்டிதம் சன்னதியலது இலது எவையும் நடந்திட வேண்டும் கிடந்திடப் பெறுவே - பரப்பிரமமென்று சொல்லுகிறது கண்டிதமல்லாமல் அகண்டிதமானபடியாலே அதினுடைய சன்னதி யல்லாதவிடம் ஓரிடமுமில்லை. ஆகையாற் கடபடாதிகளா யுள்ளவை யெல்லாஞ் சன்னதி மாத்திரத்திலே போக்குவரத்தைச் செய்யவேண் டும். அதன்றி உடலானது சேட்டித்துங் கடபடாதிகள் சேட்டையின் றிக் கிடக்கிறதுஞ் சன்னதியிலே யெல்லாங் காரியப்படுமென்று சொல்லுகிறத்துக்குப் பெறு து—காந்தத்து இரும்பு காட்டுநர்ப் பெறில் அயம் சேர்ந்திடும் - காந்தமும் இரும்புங் கூடிக்கிடந்ததாமாயினும் அவை தானாகக் காரியப்படமாட்டா. அவையிற்றை முகமொக்கக் காட்டுவார் சிலரைப் பெற்றகாலத்து இரும்பானது காந்தத்தைச் சென்று பொருந்தாநிற்கும். ஆகையால் உன்னுடைய பிரமத்தையும் உடலையுங் கூட்டிக் காரியப்படுத்துகிறதொரு முதல் வேறே உண் டென்று கொள்ளுவாயாக. இதன்றியும்—நீக்குஞ் செயல் அதற்கு இலதே - காந்தமானது இரும்பைக் கூட்டிக்கொள்ளுகிற தொழிந்து அத்தை நீக்கிக்கொள்ளுந் தன்மை அதற்கு உண்டாகாது. பிரமத்தின் சன்னதியிலே உடல் கூடியும் பிறிந்தும் வருகையால் நீ காந்தமிரும்

---

*அகண்டிதன் - பாடபேதம்.

கனத்துயர் கயிற்றர வெனுச்சில தொடுத்தனை
கனவின் பயனும் நனவின் பயனும்
கருரு வினையின் பயன்அவை பொய்யென வேண்டா
உடல்மா றுட்டக் கடனது கருதுக
உற்ற புற்றும் மற்றதிற் கயிறும்
உடலுங் கூடமுச் சடமென அறிதி
அறிவு கயிறென் றறியா தன்றே
கச0 அச்சம தடைதல் கொச்சமை யுடைத்தே

மென்றது திட்டாந்தவிரோதமாகையால் அது அர்த்தமன்று. இதன்றி யும்—கனத்துயர் கயிற்றரவு எனுச் சில தொடுத்தனை - சொற்பனத் திலே அதிபயங்கரமாயுள்ள காரியங்களைக் காண்கிறவன் விழித்த விடத்தில் அது பொய்யான தன்மைபோலவும் இராக்காலத்திலே புற் றின் வாசலிலே கயிறு கிடக்கிறதைக் கண்டு பாம்பென்று புத்திபண் ணிப் பயப்பட்டவனுக்கு வெடிந்த அவதாரத்துப் பாம்பு பொய்யான தன்மைபோலவும் சுகதுக்கங்களா லுண்டாகிய அனுபோகங்களும் அந் தப் பிரமத்துக்கு உண்டாகாதென்று சொன்னுய்—கனவின் பயனும் நனவின் பயனும் வினையின் பயனவை பொய்யென வேண்டா - சொற்பனத்திலே சூக்குமதேகத்தோடுங் கூடி இவன் சத்தாதி விஷ யங்களைப் பொசித்ததும்,சாக்கிரத்திலே தூலதேகத்தோடுங் கூடிச் சத் தாதி விஷயங்களைப் பொசித்ததும் இரண்டும் இவன் முன்னே செய்த பிராரத்தம் பொசித்ததொழிந்து சாக்கிரத்திற் பொசித்தது மெய் யென்றும் சொற்பனத்திற் பொசித்தது பொய்யென்றும் நீ சொல்ல வேண்டுவதில்லை—உடல்மாறுட்டக் கடனது கருதுக-சாக்கிரத்துக்குத் தூல தேகத்தோடுங்கூடி யனுபவிக்கும், சொற்பனத்துக்குச் சூக்கும தேகத்தோடுங்கூடி யனுபவிக்கும்; ஆகையால் சரீரவேற்றுமை உள்ள தென்றறிவாயாக—உற்ற புற்று மற்றதிற் கயிறும் உடலுங் கூட முச் சடமென அறிதி-இவன் சென்று இராக்காலம் பொருந்தப்பட்ட புற் றும் அதின் வாசலிலே கிடக்கிற கயிறும் இவனுடைய சரீரமுமாக மூன்றுஞ் சடமென்கிறது நீயும் அறிவாய்—அறிவு கயிறென்று அறியா தன்றே - அறிவாயுள்ள பிரமம் கயிற்றைக் கயிறென்றறிய மாட்டாமற் பிரமிக்குமாகில் அத்தை அறிவென்று சொல்லப்படாது—அச்சமது அடைதல் கொச்சமை யுடைத்தே - பிரமம் கயிற்றைப் பாம்பென்று

இன்னும்அக் கனவில் இருளூறு கயிற்றிற்
பின்னும் நின்பிரமம் பிரமித் திடுமே
துன்னிய வினையிற் செம்மலர்ப் பளிங்கெனத்
தானுந் தகைமை யானல் மலரென
கசரு ஒருபய னன்றிப் பலபயன் மரீஇய
திருவினை தருபயன் எனநனி வேண்டில்
ஆண்ட வித்தையும் அவித்தைகொ டாக்கையும்
ஈண்டிரு வினையும் இயம்பினை பரத்தைக்

பயப்படுமாகில் அத்தைக் கர்த்தாவென்று சொல்லப்படாது. இதன்றியும்—இன்னும் அக் கனவில் இருளூறு கயிற்றிற் பின்னும் நின் பிரமம் பிரமித்திடுமே - இன்னமும் ஒரு குற்றமுண்டு. கனவில் நீங்கு பொய் யென்றறிந்துங் கங்குலிற் கயிறு பாம்பல்லவென் றறிந்து மிருக்கச் செய்தே மீளவுங் கனவைக் கண்டவிடத்துங் கங்குலிலே கயிற்றைக் கண்டவிடத்தும் உன்னுடைய பிரமமானது அச்சப்படுகிறது தகுமே? ஆகையால் இந்த உடம்போடுங் கூடி இப்படி மயங்கி நிற்கிறது பிரம மன்று. இதன்றியும்—துன்னிய வினையிற் செம்மலர்ப் பளிங்கெனத் தானுந் தகைமையானல் - சிவந்த பூவோடுங் கூடியிருக்கிற படிகம் தனது தன்மையிழந்து அந்த வன்னமா யிருந்ததாமாயினும் அதில் ஒருசற்றுந் தோய்வற நின்றாற்போலப் பிரமமும் நெருங்கி வருகிற கன்மங்களைப் பொசிக்கு மிடத்து அந்த விஷயங்கள் தானுயிருந்ததா மாயினும் அதில் ஒரு சற்றுந் தோய்வற நிற்குமாமாயின்—மலரென ஒரு பயனன்றிப் பல பயன் மரீஇயது இருவினை தரு பயனென நனி வேண்டில் - படிகம் பூவோடு கூடியிருந்த பொழுது சிவந்த வன்ன மொன்றுமேயா யிருந்தாற்போல வினையோடுங் கூடின பிரமமும் ஏகப்பிரகாரமா யிராமல் நானுவிதமாகக் கொண்டு இருப்பானேனென்ன, அது புண்ணிய பாவங்கள் பலவாயிருக்கையினலே அத்தை யனுபவிக்க வேண்டிப் பிரமமும் வெகுவிதமாயிருந்ததென்று மிகவு முனக்குப் பக்ஷமாயின்—ஆண்ட வித்தையும் அவித்தைகொ டாக்கை யும் ஈண்டு இரு வினையும் இயம்பினை-இவடத்து இவனை அடிமையாக ஆண்டு இரக்ஷித்துக்கொள்ளுகிறதொரு விவேகஞானமும் அறியாமை யோடுங் கூடியிருக்கிறதொரு சரீரமும் உண்டென்ருய், பலவிதமா யிருக்கிற புண்ணிய பாவங்களும் உண்டென்ருய். ஆகையால்—பரத்

கள்வரைப் பிணிக்குங் காவல ரெனமுயல்
தொல்வினைத் துடக்கில் தோன்றுடற் சிறையிட்
டிருவினை யூட்டும் *அருளுறும் எம்மான்
அருவினை உடற்கண் அவத்தைகள் உரைத்தனை
ஆர்உறு பவர்பரம் அகண்டிதம் அடங்கா
தோர்வில துடல்சடம் உறுநெறி யாதென
மன்னிய கரண மாறுட் டத்திற்
பன்னினம் என்னின் இவையோ பரமோ
முதலிய தாயின் இவைபிறழ் வெய்தா

தைக்கள்வரைப் பிணிக்குங் காவலரென முயல்தொல்வினைத் துடக்கில் தோன்று உடற் சிறையிட்டு இருவினை யூட்டும் அருளுறும் எம்மான் - இவ்விடத்துக் களவு கண்ட கள்ளரைக் கொண்டுவந்து சிறைசெய்து அதற்குத் தக்க தண்டங்களைச் செய்கிற இராசாக்களைப்போல முற்செனனங்களிலே செய்த பழைய வினையினது தொந்தனையாலே யுண்டாக்கப்பட்ட உடலாகிய சிறைச்சாலையிலே உன்னுடைய பிரமத்தையிட்டுப் புண்ணிய பாவங்களென்கிற தண்டங்களைப் பொசிப்பிக்குஞ் சர்வான்மாக்க ளளவினும் மிகவுங் கிருபை செனித்திருக்கிற எம்முடைய சுவாமியா யுள்ள கர்த்தா. இதன்றியும்—அருவினை யுடற்கண் அவத்தைகள் உரைத்தனை-அரிதாயுள்ள வினைக்கீடாக எடுக்கப்பட்ட உடலத்திலே மூன்று அவத்தைப்படு மென்று நீ உன்மதத்திலேசொன்னாய்—ஆர் உறுபவர் பரம் அகண்டிதம் அடங்காது-இந்தச்சரீரத்தோடு உண்டாகிய மூன்றவத்தையும் அனுபவிக்கிறவர் யார் தான்? பரப்பிரமமோவென்னில், அது பரிபூரணமாயிருந்தபடியாலே நனவு கனவு சுழுத்தியென்கிற அவத்தைகளில் அடங்காது—ஓர்விலது உடல் சடம் உறுநெறி யாது என-உடல் சடமாயிருந்தபடியாலே அவத்தைப்படு மென்கிற முறைமை அதற்கு உண்டாகாது.பின்னை இந்த அவத்தைப்படுகிற வழி ஏதென்று நான் கேட்க—மன்னிய கரண மாறுட்டத்திற் பன்னினம் என்னின் - நிலைபெற்று வாராநிற்கிற அந்தக்கரணங்கள் பிரிந்தவிடத்து உண்டாகிய மயக்கமாயிருக்கும் யாம் அவத்தையென்றுசொல்லப்பட்ட தென்னில்—இவையோ பரமோ முதலியது-அந்தக்கரணங்களோ பரப்பிரமமோ இந்தச் சரீரத்துக்கு முதன்மையை யுடையது? பரப்பிரமமே முதன்மையையுடைய தென்னில்—ஆயின் இவை

*எம்மான் அம்மான் - பாடபேதம்.

திவையெனில் உனது மொழிபழு துளதே
உடற்படு பிரமம் உறுமேற் சாளரத்
திடத்தகும் உறுவிரல் நுதியளி எறிதுயர்
அங்குலி தானே அருந்திடில் உடற்கண்
தங்கிய அறிவு தனித்துறு மன்றே
தற்பண நிழற்கட் குற்றிபாய்ந் தற்றால்
நற்கணிற் றுயர நணுகாத் தகைத்தெனில்
நின்மொழி விரோதமுங் காட்சி விரோதத்
தன்மையும் உறும்அவை தவறில ஆகா

பிறழ்வு எய்தாது - பரப்பிரமம் முதன்மையை யுடையதாயின் அந்தப் பரப்பிரமம் நிற்க இந்த அந்தக்கரணங்கள் நீங்கமாட்டாது—இவை யெனில் உனது மொழி பழுதுளதே - இந்த அந்தக்கரணங்கள் முதன் மையையுடைய தெனில் எல்லா முதன்மையு முடையது பரப்பிரம மென்று வேதஞ்சொன்னது பழுதாகவேண்டும்—உடற்படுபிரமம் உறுமேல்-அப்படியன்று காணும் அவத்தை யுறுகிறது உடற்குள்ளே அகப் பட்டு நிற்கிற பிரமமேயாகில்—சாளரத்து இடத்தகும் உறு விரல்நுதி அளி எறி துயர் அங்குலி தானேயருந்திடில் உடற்கண் தங்கிய அறிவு தனித்துறு மன்றே-பலகணி வாசலிடத்திலே புறம்பே நின்று உள்ளே ஒரு விரலை நீட்ட அந்த விரலின் நுனியிலே ஒரு குளவியானது கொட்ட அதனாலுண்டாகிய விதனம் அந்த விரல் தானே அனுபவித் ததாமாயின் இந்த உடலினிடத்திலே பொருந்தி நிற்கிற பிரமமும் அவத்தையைத் தனியே அனுபவித்ததென்று சொல்லலாம்; அந்த விரலின் நுனியிலே குளவி கொட்டின கடுப்புப் பாதாதிகேச மளவாக நின்று கடுக்கிறபடியாலே உடலினிடத்திலே தங்கி நிற்கிற அறிவு தனியே அவத்தையை யுறுமென்று நீ சொன்னது அர்த்தமாகாது. இதன்றியும்—தற்பண நிழற்கட் குற்றி பாய்ந்தற்றால் நற்கணில் துயரம் நணுகாத் தகைத்தெனில் - கண்ணாடியிடத்திலே தோன்றின நிழலி னது கண்ணிலே கூச்சுக்கொண்டு சாடினவிடத்துக்கண்ணாடி யுடைந்த தொழிந்து கண்ணுக்கு லயம் வாராத் தன்மைபோலச் சுகதுக்கங்களா லுண்டாகிய அனுபோகங்களும் உடலுக்கொழிந்து பிரமத்துக் கில்லை யென்னில்—நின்மொழி விரோதமுங் காட்சி விரோதத் தன்மையும் உறும் அவை தவறில ஆகா - உன்னுடைய சாத்திரஞ் சுகதுக்கங்களை

யாம்உடைப் பதிவகை யாவரும் பலகலை
சொல்லுதல் எளிதரி தத்தொழில் புரிவெனப்
புல்லிய பழமொழி புதுக்கினை யன்றே
அகண்டித மெனநீ பகர்ந்தமை தனக்குப்
பந்தம் இதுவெனத் தந்தமை கருதில்
வானில் நடக்குங் காலினைப் பிடித்துப்
பருவிலங் கிட்ட ஒருவன் நீயன்றே
பந்தம தகல *முந்து விவேகம்
வான்வளி யெனத்தனில் தானே தோன்றின்

யனுபவிக்கிறது அறிவென்று சொல்லச்செய்தே நீ இப்பொழுது உடலுக்கொழிந்து அறிவுக்கு அனுபோகமில்லை யென்கையாலே சாத்திர விரோதமும், பிரத்தியக்ஷமாக அறிவு சுகதுக்கங்களை அனுபவிக்கச்செய்தே அனுபோகமில்லையென்கையால் பிரத்தியக்ஷ விரோதமும் இவை யிரண்டுந் தப்பாமல் உண்டாகாநிற்கும்—யாம் உடைப் பதிவகை யாவரும் பலகலை சொல்லுதல் எளிது அரிது அத்தொழில் புரிவெனப் புல்லிய பழமொழி புதுக்கினையன்றே - நாம் வத்து நிர்ணயமாக நாட்டப்பட்டது 'சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாஞ், சொல்லிய வண்ணஞ் செயல்' என்று பொருந்தப்பட்ட திருவள்ளுவப்பயனிற் குறளை நீ இப்பொழுது புதுக்கினுயாகவேண்டும். நாமென்றது அலக்ஷியச் சொல். இதன்றியும்—அகண்டித மெனநீ பகர்ந்தமை தனக்குப் பந்தம் இதுவெனத் தந்தமை கருதில் - பரப்பிரமம் என்றுலுங் கண்டிக்கப்படாது அகண்டிதமாயிருப்பதொன்றென்று நீ முன்னே சொன்னதற்கு இப்பொழுது மாயாவுபாதிகளினுலே பந்திக்கப்பட்டு நிற்குமென்று நீ சொன்னத்தை விசாரித்துப் பார்க்கில்—வானில் நடக்குங் காலினைப் பிடித்துப் பருவிலங்கிட்ட ஒருவன் நீ யன்றே - ஆகாயத்தின்கண்ணே வியாபரிக்கிற காற்றினைப் பிடித்து அங்கிங் கசையாத வண்ணம் பெருத்ததொரு விலங்கையிட்டு வைத்தவன் யாவனொருவன் நீயென்று சொல்லப்படும். இது பிரமாதாவை மறுத்தது. இது அவனுடைய பெத்தமாம்.

மேல் அவனுடைய முத்தியை மறுக்கிருன்: பந்தமது அகல முந்து விவேகம் வான்வளியெனத் தனில் தானே தோன்றின் - பிரமம் மாயாவுபாதிகளினுலே பந்திக்கப்பட்டிருக்குமென்று சொன்ன அந்தப்

---

*உந்து - பாடபேதம்.

முன்புள தாயின் மயங்கா திலதெனிற்
பின்புள தாகா திலதுள தெனில்வெளி
மலரது தரும்அனல் மரக்கண் இன்ருகித்
தருவது தகுமெனில் தானே தோன்ரு
விறகின் உதித்த கனல்தகு மாயின்
அவித்தையின் உதித்த வித்தை அம்மரத்

பந்தம் பிரமத்துக்கு இப்பொழுது நீங்கத்தக்கதாக வந்து தோன்றின விவேகக்கியானம் ஆகாயத்தினிடத்திலே ஒரு வாயுத் தோன்றி அந்த ஆகாயத்தை மறைத்துநின்ற மேகங்களை யொதுக்கி அதனை நின்மல மாக்கின வாயுவைப்போல இந்த விவேகக்கியானமும் பிரமத்தி னிடத்திலேநின்றுந் தானே தோன்றினதாயின்—முன்புளதாயின் மயங்காது - இந்த விவேகம் பிரமத்துக்கு முதலே யுள்ளதாயின் அது நிற்கச்செய்தே பிரமத்துக்கு நடுவே மயக்கம் வாராது—இலதெனில்- இந்த விவேகம் பிரமத்துக்கு முதலேயுள்ளதல்ல நடுவே ஓர் அவ தாரத்திலே வந்து உண்டானதென்று நீ சொல்லில்—பின்புளதாகாது- முன்பு இல்லாதது பின்பு ஓர் அவதாரத்திலே யுண்டாகாது—இலது உளதெனில் - முன்பு இல்லாதது பின்பு உண்டாமென்னில்—வெளி மலரது தரும் - இல்லாதது உண்டாமென்கிறது ஆகாயத்திலே ஒரு பூ உண்டாச்சென்று சொல்லுதலை யொக்கும். அப்படி யன்று காணும் —அனல் மரக்கண் இன்ருகித் தருவது தகுமெனில் - அக்கினி யினது பிரகாசம் மரத்தினிடத்திலே முன்பு காணப்படாமலிருந்து பின்பு ஓர் அவதாரத்திலே காணப்பட்டாற்போல முன்பு இல்லாத விவேகமும் பின்பு உண்டாங்காணுமென்று நீ சொல்லில்—தானே தோன்ரு - விறகினிடத்து முன்பு இல்லாத அக்கினி பின்பு உண்டா மிடத்து ஒரு அரணியை வைத்துக் கடைய உண்டானதொழிந்து தானுக உண்டாகாது. ஆகையால் உன் பிரமத்துக்கும் பின்பு உண் டாகிய விவேகக்கியானமும் வேறே ஒருத்தன் உண்டாக்க உண்டான தென்று கொள். இதன்றியும்—விறகின் உதித்த கனல் தகுமாயின் அவித்தையின் உதித்த வித்தை - அன்னுவயம். அவித்தையின் உதித்த வித்தை விறகின் உதித்த கனல் தகுமாயின் என மாறுக. இதன் பொருள்: அறியாமையாகிய பெத்தநிலையிலே தோன்றின விவேகம் விறகினிடத்திலே தோன்றின அக்கினியை யொக்கு

துதித்த விவேகம் வித்தையென் றுரைத்த
வெந்தழ லனைய விவேகம துதித்த
இந்தன மனைய இறையிலன் றற்றே
கஅரு இற்படப் பிரிப்பின் மெய்ப்படும் எவற்றையும்
இதுவன் றிதுவன் றெனக்கழி காலை
அதுவே தானே யாயின தென்றனை
வித்தை முன்ன ரவித்தையு மவித்தைமுன்
வித்தையும் நில்லா வியன்ஒளி இருளென

மாயின்—அம்மரத்து உதித்த விவேகம் வித்தையென்று உரைத்த வெந்தழல் அனைய - அன்னுவயம்: வித்தையென்று உரைத்த விவேகம் அம் மரத்துதித்த வெந்தழலனைய என மாறுக. இதன் பொருள்: வித்தையென்று சொல்லப்பட்ட விவேகக்கியானம் அந்த விறகிலே தோன்றின வெவ்விய தழலை யொக்கும்—விவேகமது உதித்த இந்தனம் அனைய-விவேகக்கியானந் தோன்றின தானம் அந்த விறகினை யொக்கும். ஆகையால்—இறையிலன் றற்றே-விவேகக்கியானந் தோன்றினது பிரமத்திலே யென்று சொல்லப்படாது, மாயா அவித்தையிலே யாகவேண்டும். இது திட்டாந்த விரோதமாகையால் நீ சொன்னது அர்த்தமாகாது. இதன்றியும்—இற்படப் பிரிப்பின் மெய்ப்படும் எவற்றையும் இதுவன்று இதுவன்று எனக் கழி காலை அதுவே தானே ஆயினது என்றனை - வீடானதை ஒரொரு வைக்கோலாகவும், ஒரொரு கழியாகவும், ஒரொரு மரமாகவும் நாளிலே பிடுங்கிப் போடப் பின்பு வீடென்கிற சொரூபமில்லையாய்ப் போன தன்மைபோலவும், புடைவையானதை நாளிலே ஒரொரு இழையாகப் பிடுங்கிப் போட்ட பின்பு புடைவையென்கிற சொரூபமில்லையாய்ப் போன தன்மை போலவுஞ் சரீரமாகக் கூடிக்கொண்டிருக்கிற எல்லா உபாதிகளையும் இது நாமல்ல இது நாமல்லவென்று பேதிபண்ணி நீங்கினவிடத்து அந்தப் பரந்தானே இந்தச் சிவனாயிருந்ததென்று நீ சொன்னாய்—வித்தை முன்னர் அவித்தையும் அவித்தைமுன் வித்தையும் நில்லா - அறிவாகிய பிரமத்தின் முன்னே அறியாமையாகிய தேகாதிப்பிரபஞ்சம் தோன்றி நில்லாது. அறியாமையாகிய தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தின் முன்னே அறிவாகிய பிரமமுந் தோன்றி நில்லாது. அதென்போல வென்னில்—வியன் ஒளி இருளென-மிக்க பிரகாசத்தையுடைய ஆதித்

௧௯0 இருளல ஒளிக்கும் ஒளியல இருட்கும்
ஒருகா லத்தும் ஒருபயன் இலதால்
இரண்டையும் நுகரும் முரண்தரு விழியென
வித்தையும் அவித்தையும் உய்த்ததொன் றுளதே
தானே தாணு மானுற் பயனென்
௧௯௫ தன்னில் தன்னைத் தானே காணிற்
கண்ணிற் கண்ணைக் காணவும் படுமே
தன்நல மதனைத் தானே நுகரும்
என்னின் முன்நலம் எய்தா திருந்ததென்

தன் முன்னே அந்தகாரம் நில்லாதாற் போலவும் அந்தகாரத்தின் முன்னே ஆதித்தன் நில்லாதாற்போலவுமெனக் கொள்க—இருளல ஒளிக்கும் ஒளியல இருட்கும் ஒரு காலத்தும் ஒரு பயன் இலது-இருளல்லாத சுத்த ஒளிக்கும் ஒளியல்லாத சுத்த இருளுக்கும் ஒரு காலத்திலும் இவையிற்றுக்கு ஒருபயனும் உண்டாகாது—ஆல் - அப்படி யிருக்கையால்—இரண்டையும் நுகரும் முரண்தரு விழியென - இருளோடுங்கூடி இருளை யனுபவித்தும் வெளியோடேகூடி வெளியை யனுபவித்தும் அவை யிரண்டு முதலு மாகாமல் தனியே ஒருமுதலாய் நின்ற பெரிய கண்ணினது தன்மையைப் போலவும்—வித்தையும் அவித்தையும் உய்த்ததொன்று உளதே - அறிவாயுள்ள பதியோடுங்கூடி இது பதியென்றறிந்தும் அறியாமையாயுள்ள பாசத்தோடுங்கூடி இது பாசமென்றறிந்தும் அவையிரண்டுமெல்லாமற் பசுவென்று தனியே ஒருமுதலுண்டென்று அறிவாயாக—தானே தாணு மானுற் பயன் என் - இந்தப் பிரமந்தானே பிரமமானதால் இந்தப் பிரமத்துக்கு உண்டாகிய பிரயோசனம் என்னதான்—தன்னில் தன்னைத் தானே காணில் - இந்தப் பிரமமானது தன்னிடத்திலே தன்னுடைய இயல்பைத் தானே காணப்படுமாயின்—கண்ணிற் கண்ணைக் காணவும் படுமே - கண்ணானது தன்னிடத்திலே தன்னுடைய சொரூபத்தைத் தானே காணுமென்று சொல்லவும் படுமே? அது உண்டாகாது. ஆகையால் நீ பிரமம் தன்னிலே தன்னைக் காணுமென்று சொன்னது அர்த்தமன்று. இதன்றியும்—தன்நலமதனைத் தானே நுகரும் என்னில் - பிரமம் தன்னிடத்தி லுண்டாகிய சுகத்தைத் தானே அனுபவியாநிற்குமென்று நீ சொல்லில்—முன் நலம் எய்தா திருந்தது என் கட்டிபோலெனக் கதறினை - பிரமம்

கட்டி போலெனக் கதறினை இன்பம்வந்
*தொட்டிடும் வத்தை யுடையையா யிடினே
தத்துவ மசியென வைத்தமுப் பதத்திற்
கொன்றே பொருளென் றன்றே பகர்வது
நீபுலி யாயினை யென்றாங் குணரில்
ஆயினை என்றதும் ஆகு வமைத்தால்
நோயா யினமெனல் ஆயா யென்றால்
அகமே பிரம மாயின தென்றால்

இந்தப் பெத்தமுண்டாவதற்கு முன்னே தன்னிடத்தி லுண்டாகிய சுகத்தைத் தான் அனுபவியாம லிருப்பானேனென்று நான் கேட்டதற்குக் கருப்புக்கட்டியானது தன்னிடத்தி லுண்டாகிய இரதத்தைத் தான் அனுபவியாம லிருந்தாற்போலுமென்று நீ கதறினாய்—இன்பம் வந்து ஒட்டிடும் வத்தை யுடையை ஆயிடினே - அந்தப் பிரமத்தினிடத்தி லுண்டாகிய சுகம் உனக்கு இந்த முத்தியிலே யனுபோகமானது நீ தனியே பசுவென்று ஒரு முதலாய் அதிலே பாசபந்தியாயிருந்து இப்பொழுது அந்தப் பாசம் நீங்கிப் பதியோடு கூடுகையினாலேயெனக் கொள்க—தத்துவமசியென வைத்த முப் பதத்திற்கு - தத் அது துவம் நீ அசி ஆகின்றாயென்கிற மகாவாக்கியத்துக்குப் பொருள் விசாரிக்குமிடத்து—ஒன்றே பொருளென் றன்றே பகர்வது - ஒன்றேயாயிருக்கும் இதற்கு அர்த்தமென்றல்ல அந்த மகாவாக்கியஞ் சொல்லுவது. பின்னை எங்ஙனே யென்னில்—நீ புலி யாயினை யென்று ஆங்கு உணரில்-ஒருவன் ஒருவனுடைய வீரத்தைக் கண்டபொழுது நீ புலியாயினை யென்று அவன் அங்ஙனஞ் சொன்ன சொல்லை விசாரித்துப் பார்க்கில்—ஆயினை யென்றதும் ஆகு உவமைத்தால் - ஆயினையென்றதற் குவமைத்தேயென்று லக்ஷணவிதியிற் சூத்திரங்கள் சொல்லுகையினால் அவன் புலியாகின்றானல்லன். இதன்றியும்—நோயாயினமெனில் ஆயாய் - ஒருவன் ஒருவனைப் பார்த்து நீ இப்படிப் பொல்லாதா யிருப்பானேனென்ன நாம் நோயாய்க் கிடந்தோம் கண்டீரேயென்று அவன் சொன்ன சொல்லுக்கு அர்த்தத்தை நீ தானே ஆராய்ந்துபாராய். அவன் கொண்ட வெதுப்புக்குளிர் அவனாகிறதில்லையே—என்றால்-அப்படியிருக்கையால்—அகமே பிரமமாயின

---

*தொட்டும் வித்தையை - பாடபேதம்.

சகமே அறியத் தான்வே றன்றே
உண்மையிற் சலமிலம் உடற்சலம் சலமுறும்
வெண்மதி போல விளங்கின மென்றனை
உகம அசல ஞகிச் சஞ்சல சலத்துச்
சலனம் மேவினம் எனமதி காண
வேண்டும தன்றிக் காண்பவர் பிறரேல்
ஈண்டுன தேகம்என் செய்த தியம்புக

தென்றால் - அகம் தானே பிரம மாகாநின்றதென்று மகாவாக்கியஞ் சொல்லுகையால்—சகமே யறியத் தான்வே றன்றே - ஒருவர் இருவரன்றி இந்தப் பிரபஞ்ச மித்தனையும் அறியத்தக்கதாக இவன் அந்தப் பிரமத்துக்கு வேறென்கிறது தப்பாதென் றறிவாயாக. அன்றியும்— உண்மையிற் சலமிலம் உடற்சலம்-எம்முடைய உண்மையைப் பார்க்குமிடத்து அதிலே நமக்குச் சலனமில்லை. இந்த உடலிலுண்டாகிய சலனம் உடலுக்காயிருக்கும். அதென்போலவென்னில்—சலமுறும் வெண்மதிபோல - சலத்தோடே கூடியிருக்கிற மதி அந்தச் சலம் அசைந்தபொழுது தானும் அசைந்தாற்போலே யிருந்ததொழிந்து அதினுடைய உண்மையைப் பார்க்குமிடத்து அந்த மதிக்கு அசைதலில்லையானாற்போல—விளங்கினம் என்றனை - இங்ஙனம் இந்த முத்தி தசையில் விளங்காநின்றோமென்று நீ சொன்னாய்—அசலனாகிச் சஞ்சல சலத்துச் சலனம் மேவினம் என மதி காணவேண்டும்-நாம் சலனமில்லாம லிருப்பானொருத்தன், ஆற்றிலே யோடுகிற சலத்தினுடைய சஞ்சலங்கொண்டு நாமுஞ் சலித்தாற்போலே யிருந்ததொழிந்து நமக்கு அந்தச் சலனமில்லையென்று அந்த மதியானது காணவேண்டும், அப்பொழுது நீ சொன்ன திட்டாந்தமும் ஒக்கும்—அதன்றிக் காண்பவர் பிறரேல் - அதொழிந்து இந்த மதிக்கு அசைதலில்லை தண்ணீருக்கே அசைதலென்று அந்த மதியை யொழிந்து வேறே யொருத்தன் கண்டு சொன்னாற்போல அந்தப் பிரமத்துக்குச் சலனமில்லை உடலுக்கே சலனமென்று அந்தப் பிரமத்தை யொழிய வேறே யொருத்தன் கண்டு சொல்லுகையினாலே—ஈண்டு உனது ஏகம் என் செய்தது இயம்புக - இவ்விடத்துப் பிரம மொன்றுமே உள்ளதென்று நீ சொன்ன சொல்லு ஏதாய் முடிந்தது சொல்லாய். இது அவனுடைய சீவன்முத்தியை மறுத்தது.

உடல்விடக் கடத்துட் படுவெளி போலெனில்
உகரு விட்டென் பெறவுடற் பட்டென் படமற்
றிகலற ஒருவன் இவ்வகை *தெளிய
அகிலமும் முத்தி யடைந்திட வேண்டும்
அறிந்தோர் முத்தி யடைந்தோ ராயின்
பிறிந்தோர் உயிர்பல பேதத் தன்றே

மேல் அவனுடைய பரமுத்தி மறுப்பு : உடல்விடக் கடத்துள் படுவெளிபோல் எனில் - பரமுத்தியானது இந்தச் சரீரம் நீங்கினவிடத்து இந்தச் சரீரத்திலே நின்ற அறிவு தன்னில் ஒன்றுபட்டு நின்றது கடத்துக்குள்ளே அகப்பட்டு நின்ற ஆகாயம் அந்தக் கடமுடைந்த அவதரத்து அந்தக் கடத்துக்குள்ளே நின்ற ஆகாயமும் மற்றப் பராகாசமுந் தன்னில் ஒன்றுபட்டு நின்றாற்போலுமென்று நீ சொல்லின்—விட்டு என்பெற உடற்பட்டு என்பட - ஆகாயங் குடாகாயமாய் நின்ற காலத்து ஒரு துக்கத்தை யனுபவித்ததுமில்லை, குடமுடைந்தகாலத்தும் ஒரு சுகத்தை யனுபவித்ததுமில்லை. அதுபோலப் பிரமமும் உடலுக்குள்ளே அகப்பட்டு நின்ற காலத்து ஒரு துக்கத்தை யனுபவித்தது மில்லையாகவேணும், இந்த உடல் விட்ட காலத்தும் ஒரு சுகத்தை யனுபவித்தது மில்லையாகவேணும். இதன்றி இந்த உடலிலே நிற்கிற அறிவு பிரத்தியக்ஷமாக இப்பொழுது துக்கத்தை யனுபவித்து விட்ட காலத்துச் சுகத்தை யனுபவித்து நிற்கையால் நீ குடாகாய ஆகாயம்போலு மென்றது அர்த்தமன்று—மற்று இகலற ஒருவன் இவ்வகை தெளிய அகிலமும் முத்தி அடைந்திட வேண்டும் - இதொழிந்தும் நீ சொன்ன சாத்திரப் பிரமாணத்திலே மாறுபாடற ஒருத்தன் நான் பிரமமென்று தெளிந்த காலத்து எல்லா அறிவுகளும் ஒன்றென்று சொல்லுகையால் சர்வான்மாக்களும் முத்தியை அடையவேண்டும்—அறிந்தோர் முத்தி யடைந்தோராயின் - பிரமக்கியான முண்டானவர்கள் முத்தியை யடைவர்கள், அல்லாதவர்கள் முத்தியை யடையார்களாயின்—பிறிந்தோர் உயிர் பல பேதத்தன்றே-அறிந்தவர்களென்றும் அறியாதவர்களென்றுஞ் சொல்லுகையால் அந்தப் பிரமத்தை யொழிந்து சொல்லப்பட்ட சீவான்ம வர்க்கமும் பல பேதமாயிருக்குமென்று கொள்ளுவாயாக. இது பரமுத்தியை மறுத்தது.

*தெளியில் - பாடபேதம்.

௨௨0 கன்ம காண்டங் காரண மாக
மன்னும் விவேகம் என்னில் அவித்தைக்
கேது காரணம் ஓதினை யில்லை
இதற்குக் காரணம் விதித்தல்வேண் டின்றே
அரணியி லுதித்த கனலவை கவர்வென
௨௨௫ விரதத் துதித்த விவேகம தழித்தல்
வருந்தி யாயினுந் திருந்திய வேத
நீதி யெல்லாம் நீத்துப் போதமொன்
றறியார் தாமும்இகழ் அவ்வழி நடத்தல்

மேல் அந்தத் தன்மை கூடாதவர்களுக்குச் சாதன சதுட்டயங் களினாலே பிரமக்கியானம் உண்டா மென்பதனை மறுக்கிறான் : கன்ம காண்டங் காரணமாக மன்னும் விவேகம் என்னில் - இந்தத் தன்மை கூடாதவர்கள் யாகாதிகளாயுள்ள கன்ம காண்டங்களை அனுட்டிக்க அது காரணமாக அவர்களுக்குப் பின்பு விவேகக்கியான முண்டா மென்று சொல்லில்—அவித்தைக்கு ஏது காரணம் ஓதினையில்லை - பிரமத்தை மாயா அவித்தைகள் வந்து ஓரவதாரத்திற் பொருந்தி அத்தை மயக்கிக்கொண்டு நிற்குமென்று நீ சொன்னதற்கு இது இன்ன காரணமாகப் பிரமத்தை வந்து பொருந்திற்றென்று ஒன்றைச் சொன்னாயில்லை—இதற்குக் காரணம் விதித்தல் வேண்டின்றே - கன்மம் காரணமாக விவேகம் உண்டா மென்றதுபோலப் பிரமத்துக்கு முன்னே இப்படி இருப்பதொரு குற்றமுண்டு, அது காரணமாக இந்த அவித்தைகள் வந்து இப்பொழுது பொருந்திற்றென்று ஒன்றை நாட்ட வேண்டும்—அரணியில் உதித்த கனல் அவை கவர்வென விரதத்து உதித்த விவேகம் அது அழித்தல் - தீக்கடைகோலை மரத்தில் வைத்துக் கடைய அந்தத் தொழிலினாலே யுண்டாகிய அக்கினி அந்த இரண்டு காட்டத்தையுஞ் சுட்டுப்போட்டதென்று சொல்லலாமாகக் கன்மங் களைச் செய்ய அதனாலே யுண்டாகிய விவேகம் அந்தக் கன்மங்களை யில்லையாக்கிப் போடுமென்கிறது—வருந்தியாயினுந் திருந்திய வேத நீதியெல்லாம் நீத்து - சதாசார சன்மார்க்கங்களை நன்றாகச் சொல் லப்பட்டிருக்கிற வேத வொழுக்கமெல்லாம் வருந்தியுங் கைவிட்டு— போதமொன்று அறியார் தாமும் இகழ் அவ்வழி நடத்தல் - பிரமக் கியான மென்கிறது ஏகதேசமுங்கூட அறியாதவர்களும் பிரமக்

பொறியோ போத நெறியோ இதுபவம்
நீங்கிடும் நெறிதரு பாங்கினைப் பழித்தல்
நன்றி கொன்ற லன்றே அன்றியும்
ஞால நீதியும் நான்மறை நீதியும்
பாலர்உன் மத்தர் பசாசரி லெனவும்
உறங்கி னோன்கை வெறும்பாக் கெனவு
தானே தவிரா தானாற் புரியா
தொழிந்திடின் நிரயத் தழுந்துதல் திடமே

கியான முண்டாச்சுது எங்களுக்கு ஆசாரம் வேண்டுவதில்லையென்று அனாசாரங்களைச் செய்துகொண்டு திரிகிற இது—பொறியோ போத நெறியோ - இவர்களுடைய தலையிலெழுத்தோ அல்லது அறிவுக் கீனந் தானோ—இது பவம் நீங்கிடும் நெறிதரு பாங்கினைப் பழித்தல்- இவனைவிட்டு ஒருகாலத்திலும் நீங்காமல் தொந்தித்துக்கொண்டு வருகிற பிறவித் துன்பங்கள் நீங்குகைக்கு ஏதுவாயுள்ள இந்தக் கன்மத்தின் பகுதிகளை எனக்கு ஆகாது இதுவென்று இதனைக் கைவிட்டு விடுகிற இது—நன்றி கொன்ற லன்றே - ‘எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லைச், செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு’ என்று திருவள்ளுவதேவர் சொன்ன செய்ந்நன்றி கொன்ற லிதுவா யிருக்கும். விரதத்துதித்த விவேகம தழித்தல் நன்றிகொன்ற லன்றேயென்று பொருள் கூட்டுக.—அன்றியும் ஞாலநீதியும் நான் மறை நீதியும் - இதன்றியும் லோகாசாரங்களும் நாலு வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட ஆசாரங்களும் இவை—பாலர் உன்மத்தர் பசாசரி லெனவும் உறங்கினோன் கை வெறும் பாக்கெனவுந் தானே தவிராது-யாதொன்றையும் விகற்பியாமல் நிருவிகற்பமாக் காண்கிற பாலரைப் போலவும், வைதாரையும் வாழ்த்தினாரையுஞ் சுட்டியறியாத மதுபானஞ் செய்தவர்களைப்போலவும், ஆகார நித்திரை பயம் மைதுனமென்கிற நாலுகாரியமுமில்லாத பசாசரைப் போலவும், நித்திரை செய்கிறவன் கையிலே பிடித்திருந்த பாக்குப்போலவும் உனக்கு பிரமக்கியானமில்லாதபடியினாலே அந்த ஆசாரங்களும் தானாகப் போக அறியாது—ஆனால் புரியா தொழிந்திடின் நிரயத்து அழுந்துதல் திடமே - அவை தானே போகாதென்றால் இவன்தானே எனக்கு அந்த ஆசாரங்கள் வேண்டுவதில்லை யென்று விட்டால் தேகாந்தத்திலே மீளா நரகிலே

உய்த்தோ னின்றி முத்தி யுரைத்தல்
பித்தோ பிரமஞ் செத்தோ பெறுவ
துடலையும் நீயே சடமெனச் சாற்றினை [ம்
௨௪0 வையினும் வாழ்த்தினுங் கொய்யினுங் கொளுத்தினு
வணங்கினும் உதைப்பினும் பிணங்குதல் செய்யாப்
பிரமத் தன்மை பெறுவதெக் காலம்
இருக்கு நாள்சில எண்ணில்நூல் கதறித்
தருக்கம் பேசித் தலைபறி யுற்றுக்

போய்க் கிடந்து துக்கங்களை யனுபவிப்ப னென்கிறது தப்பாது— உய்த்தோனின்றி முத்தியுரைத்தல் பித்தோ - அந்த ஆசாரத்திலே உனக்குப் பிரமக்கியானம் உண்டாகாமல் நான் முத்தன் என்று நீ சொல்லுகிறது பித்து மேலிட்டுக் கொண்டோ?—பிரமஞ் செத்தோ பெறுவது - இவன் இருக்கச்செய்தே பிரமக்கியான முண்டாக வேணு மொழிந்து இவன் செத்துப்போய்ப் பிரமத்தைப் பெறப் போகிற தில்லை. அது வெனென்னில்—உடலையும் நீயே சடமெனச் சாற்றினை- இந்த உடலினை நீதானே சடமென்று சொல்லி வைத்தாய்—வையி னும் வாழ்த்தினுங் கொய்யினுங் கொளுத்தினும் வணங்கினும் உதைப் பினும் பிணங்குதல் செய்யாப் பிரமத் தன்மை பெறுவது எக்காலம் - ஒருவன் இவனை வைதவிடத்தும் வாழ்த்தினவிடத்தும் காலினைக் கையினைத் தறித்தவிடத்தும் இவன் மேலே எண்ணெய்ச் சீலையைச் சுற்றி நெருப்பைக் கொளுத்தினவிடத்தும் இவனைத் தெண்டன் பண்ணினவிடத்தும் கால்கொண்டு உதைத்தவிடத்தும் இதம் அகி தப்படாமலிருக்கிற பிரமக்கியானம் இவனிடத்து இற்றைவரை யள வாகக் காணப்பட்ட தில்லை. அந்தப் பிரமக்கியானம் இவனுக்கு இனி எந்தக் காலத்திலே யுண்டாகப்படுவது?—இருக்கும் நாள் சில - புருஷாயித்து நூறு. இதிலே பாதி நித்திரையிலே போம். நீக்கி நின்ற ஐம்பதிலே வாலிபமாய்ப்போம் பதினஞ்சு. விருத்தனுய்ப்போம் பதி னைந்து. நின்ற இருபதிலே ஆலசமாய்ப்போம் சில நாள். இதுக்கு நடுவே—எண்ணில் நூல் கதறித் தருக்கம் பேசித் தலை பறியுற்று - எண்ணிறந்த சாத்திரங்களை யெல்லாங் கற்று அதுகொண்டு கண்டார் கின்றுரோ டெல்லாந் தர்க்கங்கள் பேசி அதனாலே தலை பறியுண்டு—

கண்டோர் ஈய்ந்த பிண்டமுண் டலறிப்
பன்னோய் யாக்கை தன்னோ யுற்றுடல்
விடவரும் என்று நடுநடு நடுங்கி
விட்டோர் தெய்வத் தொட்டின் றன்றியும்
யானே எவரு மானேன் என்றலின்
அவ்வவர் சீறி அவ்வவர் வாணாள்
செவ்விதின் நிரயஞ் சேர்த்துவர் அதனால்
மாயா வாதப் பேயா உனக்குத்
தேவரில் ஒருவர்உண் டாக
மேவரு நரகம் விடுதலோ அரிதே. ௬

கண்டோர் ஈய்ந்த பிண்டம் உண்டு அலறி - இவர் நல்ல அத்தியான்மியென்று கண்டவர்கள் இடப்பட்ட அசனங்களைப் பொசித்து பிரமக்கியானஞ் சொல்லுகிறேனென்று அவரிடங்களிலேயுஞ் சிலவையிற்றைக் கூப்பிட்டு—பல்நோய் யாக்கை தன் நோயுற்று உடல்விட வரும் என்று நடுநடு நடுங்கி - பல நோய்களுங்கூடி ஒன்றாயெடுக்கப்பட்ட சரீரத்துக்கு அடைத்த வியாதி இவனை வந்து பொருந்தின பொழுது இதனாலே நமக்குச் சாக்காடு வருமென்று பதைபதை பதைத்து—விட்டோர் தெய்வத் தொட்டின்று அன்றியும் - உடல் விடுகிற காலத்து நீ பயப்படாதே நான் உண்டென்று சொல்லி உன்னை இரட்சித்துக் கொள்ளுகைக்கு ஒரு தெய்வதொந்தனையுமில்லையாயிருக்கிறது. அன்றியும்—யானே எவருமானேன் என்றலின்-நான்தானே பிரம்மாவும் விட்டுணுவும் உருத்திரனும் இந்திரனும் இயமராசனும் மற்றுமுள்ளவர்களெல்லாருமாயிருந்தேனென்றுஞ் சொல்லுகையால்—அவ்வவர் சீறி அவ்வவர் வாழ்நாள் செவ்விதின் நிரயஞ் சேர்த்துவர் - அந்தந்தத் தேவதைகள் நம்மையெல்லாம் இவன் தானென்று சொன்னானென்று உன்னோடே கோபித்துக்கொண்டு தங்களுக்குச் செல்லாநிற்கிற காலங்களெல்லாம் நன்றாகக் கொண்டு ஆழ்ந்த நரகங்களிலே தள்ளிவிடாநிற்பர்கள்—அதனால் மாயாவாதப் பேயா உனக்குத் தேவரில் ஒருவர் உண்டாக மேவரு நரகம் விடுதலோ அரிதே - அங்ஙனமிருக்கையால் மாயாவாதமென்கிற பேய்ச் சமயத்தையுடையவனே, உனக்கு எல்லாருஞ் செத்துப்போய்த் தேவர்க்கத்திலே ஒருத்தர் இருந்தாராயினும் ஒருவராலுங் கிட்டுதற்கரிதாயிருக்கிற நரகம் உனக்கு விட்டு நீங்குதலுண்டாகாதென் றறிவாயாக. ௬

ரு. *ஐக்கியவாதி சங்கற்பம்

அரிதேர்ந் துணராப் பெரியோன் உரைத்த
பதிபசு பாசம் விதிமுறை கிளக்கில்
ஈசன் ஏகன் எண்ணிலி பசுக்கள்
பாசம் இருவகைப் பரிசின துலகத்
தாயவன் உயிர்க்கு மாயையின் அருளால்
இருவினைத் தகையின் உருவினைத் தருமால்
கருமுகில் அடர இரிதரு கதிர்போன்
றறிவாம் உயிரிற் பிறியா தேயும்

மேல் ஐக்கியவாதி தன் மதம் கூறுகின்றான் :

(உரை) அரி தேர்ந்து உணராப் பெரியோன் உரைத்த பதி பசு பாசம் விதிமுறை கிளக்கில்-விட்டுணுவானவன் பூமியெல்லாங் கீன்று ஆராய்ந்து பார்த்தவிடத்து இப்படியிருக்கும் இவனுடைய சொரூபமென் றறியப்படாத பெரியவனென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிற சிவனாலே அருளிச்செய்யப்பட்ட பதியினது உண்மையினையும் பசுவினது உண்மையினையும் பாசத்தினது உண்மையினையும் உள்ளபடி சொல்லுமிடத்து—ஈசன் ஏகன் எண்ணிலி பசுக்கள் பாசம் இருவகைப் பரிசினது - பதியென்று சொல்லப்பட்ட பரமேசுரன் ஒரு முதலாயிருப்பானொருத்தன், பசுவென்று சொல்லப்பட்ட ஆன்மாககள் பல முதலா யிருப்பதொன்று, பாசமென்று சொல்லப்பட்டது மாயை என்றும் †கன்மம் என்றும் இரண்டு வகைப்பட்டிருப்பதொன்று— உலகத் தாயவன் உயிர்க்கு மாயையின் அருளால் இருவினைத் தகையின் உருவினைத் தரும் ஆல் - பிரபஞ்சத்துக்கு மாதாவாயுள்ள சிவன் தனது காருண்ணியத்திலே ஆன்மாக்களுக்குப் புண்ணிய பாவங்களுக் கீடான சரீரங்களை மாயையிலேநின்றுங் கொடாநிற்பன். ஆல் - அசை—கருமுகில் அடர இரிதரு கதிர் போன்று அறிவாம் உயிரிற் பிறியாது ஏயும் - கறுத்த மேகமானது பிரகாசத்தினையுடைய ஆதித்தனிடத்திலே சென்று பொருந்தினவிடத்து அந்த ஆதித்தனுடைய கிரணங்களெல்லாம் நீங்கின தன்மை போல முதலே சுத்தமாய் அறிவாயிருக்கிற ஆன்மாவினிடத்திலே

---

* அயிக்கவாதி, ஈசுரவைக்கவாதம். †மாமாயை யென்றும் கன்மமென்றும் மூன்று - பாடபேதம்.

ஈட்டும் இருபயன் ஊட்டிடும் நியதி
ஒருபோ திருபயன் நுகர்வுற மருவுத
லின்மை *யாதல் முன்னிய காலைச்
சத்தினி பாதம் உற்றிறை யருளால்
உருவுகொ டுலகு தெரிவுற மருவி
மாசுறு தூசு தேசுற விளக்குந்
தன்மையின் உணர்த்தும் புன்மைகள் நீங்கி
நீரும் நீருஞ் சேருந் தகைமையின்
அறிவினோ டறிவு செறிவுறப் பொருந்தி
ஒன்றும் என்பதை உலகோர்
நன்று முத்தி எனநவிற் றினரே. ரு

அந்த மாயா தேகம் ஒருக்காலும் நீங்காமற் பொருந்தி வாராநிற்கும்—ஈட்டும் இருபயன் ஊட்டிடும் நியதி - முன்னே செய்த புண்ணிய பாவங்களை இந்தச் சரீரத்திலே கர்த்தாவானவன் இவனுக்கு நாடோறும் பொசிப்பியாநிற்பன்—ஒருபோது இருபயன் நுகர்வுற மருவுதலின்மையாதல் முன்னிய காலை - புண்ணியபாவ மிரண்டுந் துலையொத்து ஒரு சனனத்திலே எல்லாக் கன்மங்களும் பொசித்துத் தொலையத் தக்கதாக ஏதேனுமொரு சிவபுண்ணியம் வந்து எதிர்ப்பட்ட அவதாரத்து—சத்தினிபாதம் உற்று - இவனுக்குச் சத்தினிபாத மென்பதொன்று உண்டாய், அந்த அவதாரத்திலே—இறையருளால் உருவுகொடு உலகு தெரிவுற மருவி - கர்த்தாவானவன் தனது காருண்ணியமே தனக்குத் திருமேனியாகக் கொண்டருளி உலகத்திலுண்டானவர்களெல்லாருங் காணத்தக்கதாக ஆசாரியனாக எழுந்தருளி வந்து—மாசுறு தூசு தேசுற விளக்குந் தன்மையின் உணர்த்தும் - அழுக்கினாலே மிகுந்திருக்கிற புடைவையை நன்றாக வெள்ளாவி வைத்து அந்த அழுக்கை நீக்கித் தூய்தாக வெள்ளையாக்கின தன்மைபோல இவனிடத்துண்டாகிய பாசங்களைத் தீக்ஷைபண்ணிக் கிரமத்திலே போகத்தக்கதாக உபதேசங்களை யருளவே—புன்மைகள் நீங்கி நீரும நீரும் சேருந் தகைமையின் அறிவினோடு அறிவு செறிவுறப் பொருந்தி ஒன்றும் - இவனிடத்து உண்டாகிய குற்றங்களெல்லாம் நீங்கிச் சுத்தனாகித் தண்ணீரும் தண்ணீரும் தன்னிலேகூடி ஐக்கியமாய் ஒன்றுபட்டு நின்ற தன்மைபோலச் சிவனுடைய அறிவோடே

*யாதென - பாடபேதம்.

௬. ஐக்கியவாதி நிராகரணம்

முத்தி என்பதை எவனோ சுத்த
அறிவெனிற் பாசம் செறியா மாயை
யுருஇரு வினையால் வரும்இரு வினையும்
உருவா லன்றி மருவா திவற்றின்
௫ முந்திய தேதோ வந்தணை வதற்கோர்
ஏது வேண்டும் தான்இயல் பென்னின்

தன்னுடைய அறிவு கூடி ஐக்கியம் பிறந்து ஒன்றுபட்டு நிற்கும்—என்பதை யுலகோர் நன்றா முத்தியென நவிற்றினரே - என்று இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டதை உயர்ந்தோராயுள்ளவர்கள் முத்திகளெல்லாத்திலும் வைத்துக்கொண்டு இதுவே நல்ல முத்தியென்று சொல்லாநிற்பர்கள். ௫

மேல் பாடாணவாதி மறுக்கிறான்.

(உரை) முத்தி யென்பதை எவனோ - இத்தை நீ முத்தி யென்று சொன்னது என்னதான்! அது பின்பு சொல்லுகிறோம்—சுத்த அறிவெனிற் பாசம் செறியா-ஆன்மா அனாதியிலே சுத்தமுமாய் அறிவுமாயிருக்குமென்று சொல்லின் நடுவே ஓர் அவதாரத்திலே சுத்தமாயிருக்கிற ஆன்மாவைப் பாசம் வந்து பொருந்துகைக்கு வழக்கில்லை—மாயையுரு இருவினையால் வரும் - இந்த மாயா சரீரமானது இவனை வந்து பொருந்து மிடத்து இவன் முன்னே செய்த புண்ணிய பாவங்களுக்கீடாக வந்து பொருந்துவ தொழிந்து தானாக வந்து கூடாது—இருவினையும் உருவாலன்றி மருவாது - அந்தப் புண்ணிய பாவங்கள்தான் உண்டாமிடத்து ஒரு மாயா சரீரமுண்டாய் அதிலுண்டாகிய திரிவித கரணங்களினாலே இவன் செய்துகொள்ள உண்டாவதொழிந்து தானே யுண்டாகாது. ஆகையால்—இவற்றின் முந்தியது ஏதோ - இந்த மாயை கன்ம மிரண்டினும் வைத்துக்கொண்டு இவனை முந்த வந்து கூடின பாசம் ஏதுதான்? இதன்றியும்—வந்து அணைவதற்கு ஓர் ஏது வேண்டும் - இந்தப் பாசங்கள் நடுவே ஓர் அவதாரத்திலே இவனை வந்து பொருந்துமென்பதற்கு அனாதியிலே இவனுக்கு மலமென்பதொன்று உண்டாய் அது காரணமாக வந்து கூடிற்றென்று சொல்ல வேண்டும்—தான் இயல்பென்னின் - அப்படி மலமென்பது ஒன்

வீடுற் றவரினுங் கூடக் கூடும்
ஈங்கிவை நிற்க நீங்காக் கருவிகள்
கொண்டறி வறியக் கண்டது மன்றி
மருவிய உருவு துயில்பெறுங் காலைச்
சிறுபொறித் தறுகட் கறையணற் சுடிகைத்
துத்திக் கடுவுள் துளையெயிற் றுரகக்
கொத்தயல் கிடப்பினுங் குவைதரு நவமணி
ஒருபாற் றுதையினும் பெருகார் வத்தினோ

றில்லை, இந்தப் பாசங்கள்தான் நடுவே வந்து இவனைப் பொருந்தினது, வெள்ளைப்புடைவைக்கு அழுக்கேறினாற்போல இயல்பாக வந்து பொருந்துமென்று நீ சொல்லில்—வீடுற்றவரினுங் கூடக் கூடும் - இந்த மாயா கன்மங்கள் நீங்கி மோக்ஷத்தைப் பெற்றிருக்கிறவர்களிடத்திலும் இந்த மாயா கன்மங்கள் இயல்பாக வந்து பொருந்தப்படும்—ஈங்கு இவை நிற்க-இவ்விடத்து நான் சொன்னதற்கு ஓர் உத்தரமும் உனக்குச் சொல்லக்கூடாது. ஆகையால் இவை நிற்க—நீங்காக் கருவிகள் கொண்டு அறிவு அறியக் கண்டதுமன்றி - அநாதியிலே உன்னைவிட்டு நீங்காமல் நிற்கிற மலசம்பந்தத்தை இந்த மாயா கருவிகள் வந்து நீக்க அந்தக் கருவிகளைக் கொண்டு உன்னுடைய அறிவு சத்தாதி விஷயங்களை யறிந்து வருகிறது பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டிருக்கச்செய்தேயும் மலமென்பதொன்று இல்லை யென்றாய். இதன்றியும்—மருவிய உருவு துயில்பெறுங் காலை - அநாதியே இவனுக்கு மலமென்பதொன்று இல்லை நடுவே இயல்பாக வந்து பொருந்திற்றென்று நீ சொன்ன இந்த உடம்பு இவன் நித்திரை செய்கிற அவதரத்து—சிறுபொறித் தறுகட் கறை அணல் சுடிகைத் துத்திக் கடுவுள் துளையெயிற்று உரகக்கொத்து அயல் கிடப்பினும் - உடம்பிலே சிறிதாயிருக்கிற பொறிகளையு முடையதாய் தறுகண்மையினையு முடையதாய்க் கறுத்திருக்கிற கண்டத்தினையுந் தலையிலே துத்தியினையு முடையதாய் உள்ளே துளையாயிருக்கிற பல்லுகளிலே நஞ்சினையு முடையதாயிருக்கிற பாம்பினது கூட்டங்கள் ஒரு பக்கத்திலே வந்து கிடந்ததாயினும்—குவைதரு நவமணி ஒருபால் துதையினும் - கூட்டமா நவரத்தினங்கள் ஒரு பக்கத்திலே மிகவுங் கிடந்ததாயினும்—பெருகு ஆர்வத்தினோடு அச்சமும் அணுகாக்கொச்

டச்சமும் அணுகாக் கொச்சமை என்னே
கருவி யாவும் பிரிவுறு நிலேயேற்
பொறிபுல ஞதி குறைவற நிறைந்து
காட்சிய தளிக்கு மூட்சியின் முன்ணுக்
கொடுத்தோர் ஆழி *விடுத்தவன் நாடிக்
கொள்வோர்க் காணு துள்கி மீண்டுழித்
தந்தவற் கண்டாங் கந்தயில் அதனைத்
தருக என்னும் பெருமதி பிறங்கும
தறிவி லாமைஎன் றனே அது மலமாக்

சமை என்னே - இந்த ரத்தினங்கள் கிடக்கிறத்தைக் கண்டு மிகவும் பிரியம் வாராமலும் அந்தப் பாம்புகள் கிடக்கிறத்தைக் கண்டு மிகவும் அச்சம் வாராமலுமிருந்த இந்த அறியாமை இதென்னதான்!—கருவி யாவும் பிரிவுறு நிலேயேல் - எல்லாக் கருவிகளும் நீங்குகையினுலே அவ்விடத்தில் விருப்பு வெறுப்புக் காணப்பட்டதில்லேயாகில்—பொறி புலஞதி குறைவற நிறைந்து காட்சியது அளிக்கும் மூட்சியின்-பொறி யும் புலனுமாதியாயுள்ள கருவிகளெல்லாம் ஒன்றுங் குறையாமல் நிறைந்து நின்று இவனுக்கு அறிவைக் கொடுக்க இவனுடைய அறிவு சத்தாதி விஷயங்களிலே மூண்டு சீவியாநிற்கிற அவதாரத்திலே—முன்ணுக் கொடுத்து ஓர் ஆழி விடுத்தவன் நாடிக் கொள்வோர்க் காணுது உள்கி மீண்டுழித் தந்தவற் கண்டு ஆங்கு அந்தயில் அதனைத் தருக என்னும் பெருமதி பிறங்கும் - அரைநாழிகைக்கு முன்ணுக ஒருத்தன் கையிலே ஒரு மோதிரத்தைக் கொடுத்து இந்த மோதிரத்தை விற்றுக்கொண்டு வாருமென்று சொல்லிப் போக விட அந்த மோதிரத்தைக் கொள்வோரொருத்தரையுங் காணுமல் இந்த மோதிரம் நம்முடைய கையிலே வைத்துக்கொண்டிருக்கக் கடவோமல்லவென்று விசாரித்து உடனே உன்னிடத்திலே மீண்டு வந்து அவன் தந்த மோதிரத்தை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு பின்னும் அரைநாழிகைக்குள்ளே அந்த மோதிரந் தந்தவனேக் கண்டு நான் முன்னே உம்முடைய கையிலே விற்கத் தந்த விலேமதிக்க வொண்ணுத மோதிரத்தைத் தருவீராக வென்று சொன்ன புத்திப் பெருமை மிகவும் உண்டானது என்னதான்! பெருமதி யென்றது ஆசியச் சொல்லு—அது அறிவிலாமை யென்றனே-அப்படி இவனுக்கு

---

*விடுத்ததை - பாடபேதம்.

குறிகொ ளாளர் அறைகுவ ரன்றே
அறிவிற் கறிவு செறியவேண் டின்றே
உண்மையில் இருமையும் ஒளியே எனில்ஒரு
தன்மை யாகமுன் சாற்றின ரிலரே
முன்பு நன்றுடன் ஒன்றிய காலை
இன்பம் எய்துதற் கிலதுயிர் ஆதலின்
நீயலை பொருத மாயா வாதி
ஆயினை அமையும் அருள்நிலை கேண்மதி.

மயக்கம் வந்தது அறியாமைகொண்டு என்று சொல்லில்—அது மலமாக் குறிகொளாளர் அறைகுவரன்றே - அப்படி அறியாமை யென்று நீ சொன்னதுதன்னைக் காண் ஆணவமலமாகக் கொண்டு திரிபதார்த்த நிண்ணயம் வந்த பெரியோர்கள் சொல்லுவர்கள். அன்றென்றது ஆமென்றதெனக் கொள்க. இது ஐக்கியவாதியுடைய பெத்த நிலையை மறுத்தது.

மேல் முத்தி நிலையை மறுக்கிறான்: அறிவிற்கு அறிவு செறிய வேண்டின்றே - ஆன்மா அறிவேயாயிருக்கில் வேறே ஓரறிவோடே சென்று கூடவேண்டுவதில்லை. இதன்றியும்—உண்மையில் இருமையும் ஒளியே யெனில் - முத்தியில் நீரும் நீரும் கூடினாற்போலப் பதியும் பசுவும் இரண்டுங் கூடிப் பிரகாசமாயிருக்கு மென்று நீ சொல்லில்—ஒரு தன்மையாக முன் சாற்றினர் இலரே - அவன் சர்வக்கியன் இவன் கிஞ்சிக்கியன், அவன் பரிபூரணன் இவன் ஏகதேசி, அவன் நிர்மலன் இவன் மலசகசன், அவன் பதி இவன் பசு இப்படி யிருக்கையால் சிவனையும் ஆன்மாவையும் ஒரு தன்மையாகக் கொண்டு இதற்கு முன்பு ஒருவருஞ் சொன்னவர்களில்லை—முன்பு நன்றுடன் ஒன்றிய காலை இன்ப மெய்துதற்கு இலது உயிர் ஆதலின் - அநாதியே சுத்தமாயிருக்கிற ஆன்மா பின்பு கூடின அசுத்தங்கள் நீங்கி முத்தியிற் சிவனோடு கூடி இன்பத்தை அனுபவிக்கு மென்றாய், இந்த மாயா கன்மங்கள் கூடுதற்கு முன்னே ஆன்மா சிவனோடு கூடி நிற்கச் செய்தே இன்பத்தை அனுபவிக்கக் கண்டோ மில்லையே, ஆகையால்—நீயலை பொருத மாயாவாதியாயினை அமையும் அருள்நிலை கேள் மதி - நீயும் பிரமந்தானே குடாகாச மாகாசம் போல நின்று இந்த உடல் நீங்கின அவதாரத்து இரண்டு பிரமமும் ஒன்றாய் நிற்குமென்று

பாடாணவாதி சங்கற்பம்

மூல மலத்தாற் சாலு மாயை
கருமத் தளவில் தருமுரு இறைவன்
செறிந்திரு பயனு நுகர்ந்திடும் உயிர்கள்
இருளுறு மலத்திற் பருவரற் படுதலின்
இடைஇரு நோக்குந் தடைபட் டோரிற்
றுயருறும் அதனாற் செயிருறு துன்பம்
கொத்தை மாந்தர் உய்த்துறுந் துயில்போற்
காட்சி என்னக் காணாத் துயர
மாட்சியை முத்தி எனவகுத் தனரே. ௬

உன்னோடே வழக்கிட்டுக் கொண்ட மாயாவாதிதானாய் விட்டாய். ஆகையால் நீ சொன்ன தெல்லாம் அமையும், மேல் திருவருளினது உண்மையை நான் சொல்லக் கேட்பாயாக. மதியென்றது அசை.

மேல் பாடாணவாதி தன் மதம் கூறுகின்றான் :

மூல மலத்தாற் சாலும் மாயை - அனாதியே ஆன்மாவுக்கு ஆணவமலமென்பதொன்று உண்டு, அந்த மலத்தைப் போக்குகை நிமித்தமாக மாயை அவனை வந்து பொருந்தும்—கருமத்தளவில் தரும் உரு இறைவன் - ஆன்மா முன்னே செய்த கன்மத்துக் கீடான சரீரங்களைக் கர்த்தாவானவன் கொடுப்பன்—செறிந்து இரு பயனும் நுகர்ந்திடும் உயிர்கள் - அந்தச் சரீரங்களைப் பொருந்தித் தங்களுக்கு உண்டான புண்ணியபாவ மிரண்டையும் உயிர்களானது பொசித்துவாராநிற்கும்—இருளுறு மலத்தின் பருவரற் படுதலின் - இப்படி அனுபவித்து வரச்செய்தே ஆணவ மலத்தினாலே மறைப்புண்கையினாலே—இடை இரு நோக்கும் தடைபட்டோரின் துயர் உறும் - முன்பு கண்டு வந்த கண்ணானது நடுவே காசம் மேலிட்டு இதனாலே காணாமலிருந்தவர்களைப்போல அவத்தைப்படும்—அதனாற் செயிர் உறு துன்பம்-அப்படி அவத்தைப்பட்டு வருகையினாற் குற்றத்தை யுடைத்தாகிய பிறவித் துக்கமானது மேன்மேலும் உண்டாகாநிற்கும். இது பெத்தம்.

கொத்தை மாந்தர் உய்த்துறுந் துயில்போல் - அஞ்ஞானிகளாக இருக்கிற ஆன்மாக்கள் எல்லா அவத்தைகளும் நீங்கி அதீதாவத்தையிலே அழுந்திக் கிடக்குந் தன்மைபோல—காட்சி யென்னக் காணாத்

எ. பாடாணவாதி நிராகரணம்

வகுத்துரை பெருகத் தொகுத்திடு முத்தி
நன்று நன்றிருள் ஒன்றிய மலத்தாம்
உளத்திற் குறுபொறி செறிபுலன் நுகர்தல்
விளக்கிற் றிகழும் மேன்மைய தன்றே
ரு கருவிகள் அகல்வுழி மருவிய துயாமும்
நன்றெனலாகுந் துன்றிய படலத்
திடைதடைப் பட்ட சுடர்விழி மாந்தர்
படலம் நீங்குதல் கடனா தலினே

துயர மாட்சியை முத்தியென வகுத்தனரே - அவ்விடத்துச் சுட்டிக் காண்கைக்கு ஒரு காட்சியும் இல்லையாய்ச் சுகதுக்கங்களினுடைய அனுபோகங்களும் இல்லையா யிருக்கிற அவதரத்தை முத்தியென்று நல்லோர்கள் சொல்லாநிற்பர்கள். சு-

மேல் பேதவாதி மறுக்கிறான் :

(உரை) வகுத்து உரை பெருகத் தொகுத்திடு முத்தி நன்று நன்று இருள் ஒன்றிய மலத்தாம் - சொல்லைப் பலவாக வகுத்துச் சில திட்டாந்தங்களையுஞ் சொல்லி முடிவில் ஆணவமலத்தோடுங் கூடிநிற்கிற கேவலக் கிடையை முத்தியென்று நீ சொன்னது நல்லது, இப்படி ஒருத்தருஞ் சொன்னவர்களில்லை. நன்று நன்றென்றது ஆசியச் சொல்லு—உளத்திற்கு உறுபொறி செறி புலன் நுகர்தல் விளக்கில் திகழும் மேன்மையதன்றே - சகலத்தில் ஆன்மாவுக்குப் பொருந்தப்பட்ட இந்திரியங்கள் காட்டாக அந்த ஆன்மாச் செறிந்திருக்கிற சத்தாதி விஷயங்களைப் பொசித்துக்கொண்டு வருகிறது கண்ணுக்கு விளக்கானது காட்டக் கண்டு வருகிற தன்மை போலுமாகையாற் சகலம் குற்றமறச் சொன்னாய்—கருவிகள் அகல் வுழி மருவிய துயாமும் நன்றெனலாகும் - விளக்குப்போல இவனுக்குக் காட்டாக நிற்கிற கருவிகள் நீங்கினவிடத்து ஆணவமலத்திலே அழுந்திக் கிடக்கிற கேவலமும் முன்னே சொன்ன சகலம்போல நன்றென்று சொல்லலாமாகும். அது எதுகொண்டு என்னில்—துன்றிய படலத்திடை தடைப்பட்ட சுடர்விழி மாந்தர் படலம் நீங்குதல் கடன் ஆதலினே - மிக்க படலத்தினாலே நடுவே காட்சி தடைப்பட்ட

காட்சி யென்னக் காணுத் துயர
மாட்சியை முத்தி எனவகுத் துரைக்கிற்
கரணு பாவம் மரணம் கருமரம்
ஏய்ந்தவர் முத்தி சேர்ந்தவ ரன்றே
இனைய கதிக்கோர் முனைவரும் வேண்டா
தனிதரு துயரம் எனும்இது திடனே
பாடா ணத்திற் கூடா முத்தி.

பேதவாதி சங்கற்பம்

ஈசன தருளாற் பாசத் தொகுதி
செறிவுறு செம்பிற் களையுறு களிம்பு

கண்ணிணையுடைய ஆன்மாக்களுக்குப்பின்பு ஓர் அவதாரத்திலே அவுஷதப் பிரயோகங்களினுலே அந்தக் கண்ணிற் படலம் நீங்குகிறது முறைமையா யிருக்கையினுலெனக் கொள்க. இது பெத்தத்தை மறுத்தது.

காட்சி யென்னக் காணுத் துயர மாட்சியை முத்தியென வகுத் துரைக்கில் - சுட்டிக் காணுதற்கு ஒரு காட்சியுமின்றித் துக்கங்களினுடைய அனுபோகங்களுமின்றி யிருக்கிற இந்த அவதாரத்தை முத்தியென்று நீ பலவாக வகுத்துச் சொல்லில்—கரணுபாவம் மரணம் கருமரம் ஏய்ந்தவர் முத்திசேர்ந்தவ ரன்றே - கரணங்களினுடைய பிறிவினைப் பொருந்தினவர்கள் மரணம் பொருந்தினவர்கள் கருவைப் பொருந்தினவர்கள் மரங்களைப் பொருந்தினவர்கள் இவர்கள் இத்தனை பேரும் முத்தியைப் பொருந்தினவர்களாக வேண்டும்—இனைய கதிக்கு ஓர் முனைவரும் வேண்டா-இப்படிக் கொத்த முத்தியைப் பெறுகைக்கு ஓர் ஆசாரியனும் வேண்டுவதில்லை—தனிதரு துயரம் எனும் இது திடனே-இந்த முத்தி எல்லாக் கருவிகளும் நீங்கி ஆணவமலத்தோடுங் கூடி ஒன்றுமறியாமற் கிடக்கிற கேவலத்துயரமென்பது தப்பாது. ஆகையால்—பாடாணத்திற் கூடா முத்தி - கல்லுப்போலே ஒன்றும் அறியாமற் கிடக்கிறது முத்தியென்று சொல்லப்படாது. இது பாடாணவாதி முத்தியை மறுத்தது.

மேல் பேதவாதி தன் மதம் கூறுகின்றுன் :

ஈசனது அருளாற் பாசத் தொகுதி செறிவுறு செம்பிற் களையுறு களிம்பு குளிகை தாக்க ஒளிபெற் றுங்கு - அன்னு

குளிகை தாக்க ஒளிபெற் றுங்கு
நித்த சுத்த முத்த ராக
வைத்தனர் உலகில் மறைவல் லோரே. எ

அ. பேதவாதி நிராகரணம்

மறைக ளாகமத் துறைகள்மற் றெவையும்
நாசமில் பதிபசு பாசமென் றுரைத்தல்
அயர்த்தோர் குளிகைச் சயத்தால் தாமிரக்
காளித நாசம் பாசத் தேய்த்தல்

வயம்: செறிவுறு செம்பிற் கறையுறு களிம்பு குளிகை தாக்க ஒளி பெற்றுங்கு ஈசனதருளாற் பாசத்தொகுதி என மாறுக. இதன் பொருள்: குகைக்குள்ளே செறிந்துகொண் டிருக்கிற செம்பிடத் துண்டாகிய கருமை பொருந்தியிருக்கிற காளிதமானது இரதகுளிகை சென்று கூடினவிடத்து அந்தக் காளிதம் கெட்டுப் பத்துமாற்றுப் பொன்னான தன்மைபோலப் பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களுங் கர்த்தாவி னுடைய காருண்ணியத்தினாலே ஆணவம் மாயை காமியமென்று சொல் லப்பட்டு வருகிற மலங்களினது கூட்டங் கெட்டு—நித்த சுத்த முத்த ராக வைத்தனர் உலகில் மறைவல்லோரே - அழியாததாய் நிர்மலமா யிருக்கிற முத்தியினைப் பெற்றுப் பெறுவானும் பேறுமாயிருப்பார்க ளென்று சொல்லிவைத்தனர் உலகத்தின்கண்ணே வேதத்தினுடைய உண்மையைப் பொருந்தின பெரியோர்கள். எ

மேல் சிவசமவாதி மறுக்கிறான்:

(உரை) மறைகள் ஆகமத் துறைகள் மற்று எவையும் - நாலு வேதங்கள்முதல் ஆகமமும் வேதாகமங்களினது வழிகள் புராணங்கள் மற்றுமுண்டான சாத்திரங்கள் இவை யெல்லாம்—நாசம் இல் பதி பசு பாசமென்று உரைத்தல் - பதிக்கும் பசுவுக்கும் பாசத்துக்கும் அழிவில்லையென்று சொல்லுகிறதை—அயர்த்து ஓர் குளிகைச் சயத்தால் தாமிரக் காளித நாசம் பாசத்து ஏய்த்தல் கூடாது - நீ இப்பொழுது மறந்துவிட்டு ஓர் இரத குளிகையினது சாமர்த்தி

கூடா தன்றியும் குளிகை சீருணம்
நீடா தழித்த *நிலைஇலை ஆதலிற்
பேத வாதம் ஓதுதல் பிழையே
இன்னும் இன்னுயிர் ஏமங் குளிகை
தன்னில் அன்னியந் தருவது திடமே
வீடித் திறத்தினிற் கூடக் கூடா.

சிவசமவாதி சங்கற்பம்

பாசமும் பசுவும் ஈசனும் என்றிம்
மூவகை உணர்வு தாம்முதன் மையவாய்ப்

யத்தினாலே செம்பிலுண்டாகிய காளிதமானது கெட்டுப் போகிறதைப் பாசத்துக்கு நீ உவமையாகச் சொன்னது சாத்திர விரோதமாகையால் பாசங் கெடுமென்கிறது அர்த்தமாகாது—அன்றியும் குளிகை சீருணம் நீடாது அழித்த நிலை இலையாதலிற் பேதவாதம் ஓதுதல் பிழையே - பாசங்கெடுமென்று சொன்ன தோஷமன்றியும் இரத குளிகையானது செம்பை நிலைநிற்கவொட்டாமல் அத்தையழித்துப் பொன்னாக்கின திட்டாந்தநிலை உனக்குத் தாட்டாந்தத்து இல்லையாகையால் பசுமுதல் கெடாது பெறுவானும் பேறுமாயிருக்குமென்று நீ முன்னே பேதவாதஞ் சொன்னது பழுதாம்—இன்னும் இன் உயிர் ஏமம் குளிகை தன்னில் அன்னியந் தருவது திடமே. அன்றியும் இன்னமும் ஒரு குற்றமுண்டு. அது என்னெனில் செம்பானது தன்னைச் சுத்தமாக்கின குளிகையு மாகாமல் தன்னுடைய தன்மையுங் கெட்டு நடுவே பொன்னான தன்மைபோல ஆன்மாவுந் தன்னைச் சுத்தமாக்கின சிவனுடைய சொரூபமுமாகாமல் தன்னுடைய தன்மையுங் கெட்டு வேறே ஒரு சொரூபமாகவேண்டும். ஆகையால் அது குற்றமுண்டென்றது தப்பாது—வீடு இத்திறத்தினில் கூடக் கூடா-மோக்ஷமென்கிறது செம்பும் இரதகுளிகையும் போலுமென்று நீ சொன்னவகையிற் கூடுமென்கிறது உண்டாகாது.

மேல் சிவசமவாதி தன் மதம் கூறுகின்றான் ;

பாசமும் பசுவும் ஈசனும் என்று இம் மூவகை யுணர்வுதாம் முதன்மையவாய் - பாசமென்றும் பசுவென்றும் பதியென்றும்

---

* நிலைநிலை - பாடபேதம்.

பாசம் ஐம்புலன் தேசுற உணர்த்தப்
பசுத்தனி ஞானம் பொசித்திடு மன்றே
இனைய ஞானம் பிரிவுற எரியாச்
செந்தழல் தகும்நெறி அந்தம்இல் உயிரும்
அறிவாய் ஒன்றும் அறியா தன்றே
இவ்வாறு ஒழுகும் எனைய உயிர்க்கு
முன்னோன் தனது முதிர்ஒளி ஞானம்
அறியாப் பச்சைச் சிறுபுழுக் கவர்ந்த
வண்டென உயிரைக் கொண்டிடும் உயிர்அது
தன்னை நோக்கித் தான்அது வாகி

சொல்லப்பட்டு வருகிற மூன்று முதலுக்கும் பாசஞானமென்றும் பசு ஞானமென்றும் பதிஞானமென்றும் சொல்லப்பட்ட மூன்றுவகை ஞானமும் அனாதியே யுள்ளதொன்றா யிருக்கையால்—பாசம் ஐம்புலன் தேசுற உணர்த்தப் பசுத் தனிஞானம் பொசித்திடுமன்றே - பாச ஞானமானது இந்திரியங்களைப் புலனாகிய சத்தாதி விஷயங்களை மயக்கமற அறிவிக்கப் பசுவுக்கு உண்டாகிய ஒப்பில்லாத ஞானமானது அந்த விஷயங்களைப் பொசித்து வாராநிற்கும்—இனைய ஞானம் பிரிவுற எரியாச் செந்தழல் தகும் நெறி அந்தம் இல் உயிரும் அறிவாய் ஒன்றும் அறியாதன்றே-இந்த இரண்டுவகை ஞானமும் நீங்கினவிடத்துக் கொழுந்துவிட் டெரியாமற் சும்மா கிடக்கிற சிவந்த தழலை யொக்குமென்று சொல்லலாமாக அவத்தையில் அழிவில்லாம லிருக்கிற ஆன்மாவும் அறிவா யிருக்கச்செய்தே இதுவென்று ஒன்றைச் சுட்டியறியும் பகுதி இதற்கு உண்டாகாது. இது பெத்தம்.

மேல் முத்தி : இவ்வாறு ஒழுகும் எனைய உயிர்க்கு - இப்படியே நாடோறுங் கேவல சகலப்பட்டு வருகிற இந்த ஆன்மாவுக்கு—முன்னோன் தனது முதிர் ஒளி ஞானம் - மூன்று முதலுக்குள்ளே முதன்மையாகிய சிவனுடைய மிக்க அறிவாயிருக்கிற ஞானமானது—அறியாப் பச்சைச் சிறுபுழுக் கவர்ந்த வண்டென உயிரைக் கொண்டிடும் - ஒன்று மறியாமற் கிடக்கிற பச்சை நிறத்தினையுடைய சிறிய புழுவினை வந்து எடுத்துக்கொண்ட வேட்டுவாளியைப்போல் ஒன்றும் அறியாத ஆன்மாவை வந்து எடுத்துக்கொள்ளாநிற்கும்—உயிர் அது தன்னை நோக்கித் தான் அதுவாகி - புழுவானது தன்னை எடுத்து

ஐவகைத் தொழிலும் மெய்வகை உணர்வும்
பிரியா வாறு பெற்றுத்
திரியாப் பெரியோர் திரட்சிசேர்ந் திடுமே. ௮

௯. சிவசமவாதி நிராகரணம்

சேர்ந்த மும்மை வாய்ந்த ஞானமும்
ஒருகா லன்றித் திரிவுற நிற்கில்
ஒண்பொருள் காணும் பண்பினுக் கொருகாற்
பரிதியும் மதியும் எரிதரு விளக்கும்
வேண்ட லின்றே காண்தகு காலை

வந்த வேட்டுவாளியை நினைத்துக்கொண்டிருந்து அந்த வேட்டுவாளியான தன்மைபோலச் சிவனுடைய ஞானம் கைக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற உயிரும் அந்தச் சிவனையே தியானம்பண்ணித் தான் அந்தச் சிவனுடைய சொரூபமாகி—ஐவகைத் தொழிலும் மெய்வகை உணர்வும் பிரியாவாறு பெற்றுத் திரியாப் பெரியோர் திரட்சி சேர்ந்திடுமே - வேட்டுவாளியான புழு அந்த வேட்டுவாளி செய்துவந்த தொழிலெல்லாம் தானும் செய்து வேட்டுவாளியினுடைய சொரூபம் நீங்காமல் முன்புள்ள வேட்டுவாளிகளுடைய கூட்டத்தோடும் கூடியிருந்த தன்மைபோல, இந்த ஆன்மாவும் சிவனுடைய பஞ்சகிருத்தியத்தையும் சர்வக்கியத்துவத்தையும் இரண்டுந் தன்னைவிட்டு நீங்காதவாறு பெற்று, முன்னே இந்த அறிவு தொழில் இரண்டையும் பெற்று நீங்காமலிருக்கிற பெரியோர்களது கூட்டத்தோடுஞ் சென்று கூடி நிற்கும். ௮

மேற் சங்கிராந்தவாதி மறுக்கிறான் :

(உரை) சேர்ந்த மும்மை வாய்ந்த ஞானமும்-இங்ஙனங் கூடி வருகிற பதி பசு பாசம் மூன்றினுக்கும் பொருந்தப்பட்ட மூன்றுவகை ஞானமும்—ஒருகாலன்றித் திரிவுற நிற்கில் - ஓர் ஓர் அவதாரத்திலே ஒரொன்று காரியப்படுமதொழிந்து மூன்றுவகை ஞானமும் ஒக்கக் கூடிநின்றே ஒரு முதல் காரியப்பட வேண்டுமாயின்—ஒண்பொருள் காணும் பண்பினுக்கு ஒருகால் பரிதியு மதியும் எரிதரு விளக்கும் வேண்டலின்றே காண்தகு காலை - கண்ணானது அழகிய பதார்த்தங்

ஒன்றொன் றாக நின்றறி வுறுமெனில்
அன்னியம் அறியா மன்உயிர் பொறிபுலன்
தானே அறியா தலைவற் குலகினை
ஆனா அறிவால் அறியவேண் டின்றே
கொழுந்தழல் தகுமேல் அழுந்திடும் அவத்தையில்
திரியாத் தலைவற் றெரியாத் தன்மைவந்

களிலே ஒன்றைக் காணவேண்டின ஒழுங்கினுக்கு விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்து ஆதித்தனாகுதல் சந்திரனாகுதல் நன்றாக எரிகிற விளக்காகுதல் ஒன்று காட்டக் கண் காணுமதொழிந்து இவை மூன்றுங் கூடிநின்று காட்டக் கண் ஒன்றைக் காணவேண்டுவ தில்லை; ஆகையால் மூன்றுவகை ஞானமுங் கூடிநின்றே ஆன்மா ஒன்றை அறியவேண்டுமென்று நீ சொன்னது அர்த்த மன்று—ஒன்றொன்றாக நின்று அறிவுறும் எனில்-அப்படியன்று காணும், ஒவொன்றாகத் தனித்தனியே நின்று நின்று ஒவொரு விஷயங்களை யறிந்துவாரா நிற்குமென்று நீ சொல்லில்—அன்னியம் அறியா மன்னுயிர் - நிலை பெற்று வருகிற ஆன்மாவுக்கு விஷயங்கள் வேறாயிருக்கையினாலே பசு ஞானம் தானாக ஒரு விஷயங்களை அறியமாட்டாது—பொறி புலன் தானே அறியா - இந்திரியங்கள் சடமாயிருந்தபடியாலே பாச ஞானம் தானாக ஒரு விஷயங்களை அறிய மாட்டாது—தலைவற்கு உலகினை ஆனா அறிவால் அறிய வேண்டின்றே - பதிஞானம் அனாதியே கெடாமலிருக்கிற பேரறிவாயிருக்கையினாலே கர்த்தாவுக்குப் பிரபஞ்ச விஷயங்களைப் புதிதாகச் சுட்டி யறிய வேண்டுவதில்லை—கொழுந் தழல் தகுமேல் அழுந்திடும் அவத்தையில் - கருவிக ளெல்லாம் நீங்கி ஆணவமலத்தினாலே மறைக்கப்பட்டிருக்கிற அவத்தையில் ஆன்மா அறியாமல் கொழுந்துவிட் டெரியாமற் கிடக்கிற கொழுவிய தழலை யொத்திருந்ததாமாயின்—திரியாத் தலைவற் றெரியாத் தன்மை வந்து எய்தலாகா - ஒருகாலத்திலும் இவனை விட்டு நீங்காமல் எப்பொழுதும் இவனோடு கூடி நிற்கிற கர்த்தாவை இவன் தெரியாமலிருக்கிற முறைமை வந்துண்டாகிறது இவனுக்கு ஆகாது. இது அவன் பெத்தத்தை மறுத்தது.

நெய்தல் ஆகா மெய்யுறு பொருட்கு
முன்னர்க் கீடந் தன்னென எடுத்த
வேட்டுவன் இயல்பு கூட்டல் பெறாதே
வண்டிறும் பெடாஉட் கொண்டது தனக்கு
மந்திர வாதந் தந்ததும் இலதே
எடுத்திடும் அதனால் அடுத்ததென் றறையிற்
கருமயிர்க் குட்டி இருசிறைப் பறவை
யாயின தெடுத்த தாயர்சாற் றிலரே
பிறவிப் பேதத் துறையிவை கிடக்க

மெய்யுறு பொருட்கு முன்னர்க் கீடந் தன்னென எடுத்த வேட்டுவன் இயல்பு கூட்டல் பெறாதே - நீ சிவனோடே கூடி ஒன்றுபட்டிருக்கிற முத்தித்தன்மைக்கு முன்னே ஒன்று மறியாமற் கிடக்கிற பச்சைப் புழுவைத் தன்னுடைய சொரூபமாக வேணு மென்று சென்றெடுத்த வேட்டுவாளியினது இயல்பு உவமையாகக் கூட்டிச் சொல்லுகிறது பெறாது—வண்டு இறும்பு எடா உட்கொண்டு அதுதனக்கு மந்திரவாதந் தந்ததும் இலதே - சிவன் இந்த ஆன்மாக் களுக்கு மந்திர வுபதேசங்களைச் செய்து தற்சொரூபமாக்கினாற்போல வேட்டுவாளி புழுவை யெடுத்துக் கொண்டுபோய்த் தன்னுடைய கூட்டுக்குள்ளே வைத்து ஒரு மந்திர வுபதேசங்களைச் செய்து தற் சொரூபமாக்கினதாகச் சொல்லப்படாது. ஆகையால் நீ வேட்டுவாளி யையும் புழுவையும் முத்திக்கு உவமை சொன்னது அர்த்தமாகாது— எடுத்திடும் அதனால் அடுத்ததென்று அறையில்-அப்படியன்று காணும், அந்த வேட்டுவாளி சென்று எடுத்ததுதான் உபதேசமாக அந்தப்புழுத் தற்சொரூபமான தென்று நீ சொல்லில்—கருமயிர்க் குட்டி இரு சிறைப் பறவையாயினது எடுத்த தாயர் சாற்றிலரே-கருமை பொருந்தி யிருக்கிற மயிர்க்குட்டிப் புழுவானது தனது வாயில் நூலாலே கூடு கட்டி அதற்குள்ளே யிருந்து சிலநாட்சென்ற பிறகு பெரிய சிறகினை யுடைய பறவையாய்ப் பறந்து போன இதற்கு ஒரு தாயார் வந் தெடுத்து அது உபதேசமாக இது பறவையான தென்று ஒருத்தர் சொல்லுவாரில்லை. ஆகையால்—பிறவிப் பேதத்துறை இவை கிடக்க- புழு வேட்டுவாளியானதும் மயிர்கருட்டி பறவையானதும் கன்மத்துக் கீடாக அச்சுமாறிப்போனது, முத்திக்கு உவமையாகாது. ஆகையால்

ஏயும் இத்திறன் ஆயுங் காலை
யோகத் தகுதி யாகத் தகுமே
ஞான மின்மையென் றோதுவ தெவன்எனில்
உயிரும் உணர்வும் பயிலுத லின்றி
வேட்டுவன் உருவம் மென்புழு உணர்வு
கூட்டுத லால்உருக் கூடுத லானும்
முத்தியில் இறையிற் பற்றுத லின்றித்
*தன்உரு அணைந்த பின்அதன் *நினைவு*
மாறுத லானும் ஊறுடைத் தன்றே

இவையிற்றை விட்டுவிடுவாயாக. இதன்றியும்—ஏயும் இத்திறன் ஆயுங்காலை யோகத் தகுதியாகத் தகுமே - புழு வேட்டுவாளியானாற் போல ஆன்மாவுஞ் சிவசொரூபமானதை ஆராயுமிடத்து யோகத்துக்குச் சொல்லலா மொழிந்து ஞானத்துக்குப் பணியன்று—ஞான மின்மை யென்று ஓதுவது எவன் எனில் - இது ஞானத்துக்குப் பணியல்ல வென்று சொன்னது ஏனென்னில்—உயிரும் உணர்வும் பயிலுதலின்றி - ஆன்மாவும் சிவனும் கூடி ஒன்றுபட்டிருக்கிறதே முத்தியென் றிருக்கச்செய்தே ஆன்மாவும் சிவமும் வேறுபட்டிருக்குமென்று நீ சொன்ன தோஷமுமன்றி—வேட்டுவன் உருவம் மென் புழு உணர்வு கூட்டுதலால் உருக் கூடுதலானும் - வேட்டுவாளியினுடைய சொரூபத்தை மெல்லிய புழுவினுடைய நினைவானது கூட்டுதலாலே உனக்கு முத்தியிலே ஒரு சரீரம் கூடுகையினாலும்—முத்தியில் இறையிற் பற்றுதலின்றி - முத்தித்தானத்திலே நீ ஒரு சொரூபத்தை யெடுத்தும் சிவனோடும் கூடியிருத்தலன்றி வேறு யிருக்குமென்று சொன்ன தோஷமன்றியும்—தன் உரு அணைந்தபின் அதன் நினைவு மாறுதலானும் - வேட்டுவாளியினுடைய சொரூபத்தைப் புழுவானது பெற்றதற்குப் பின்பு முன்னே புழுவாயிருந்த நாம் இப்பொழுது இந்த வேட்டுவாளியின் சொரூபத்தைப் பெற்று இந்தத் தொழில்களைச் செய்யப் பெற்றோமே என்கிற நினைவு அதற்கு இல்லாதபடியாலும்—ஊறுடைத் தன்றே - இத்தை ஞானத்தா லுண்டாகிய முத்தியென்று சொல்லுகிறது குற்றத்தையுடைத்தாம். இது முத்தியில் ஆன்மா ஒரு சரீரத்தோடு கூடியிருக்குமென்பதனை மறுத்தது.

---

*உணர்வு - பாடபேதம்.

ஈசன தியல்பரு ளெய்துயிர் இயற்றல்
பேசுதல் தவறெனப் பெருமறை அறைய
ஐந்தொழில் உயிரும் தந்திடல் தகுமே
ஆவதென் முன்னாள் நாவலர் பெருமான்
பண்டொரு முதலை உண்ட மைந்தனை
வரவழைத் தனனென் றாய்பிழைப் பிலததூஉம்
தந்திட வேண்டும் என்றன ரன்றே

ஈசனது இயல்பு அருள் எய்து உயிர் இயற்றல் பேசுதல் தவறெனப் பெருமறை அறைய - கர்த்தாவுக்கு உண்டாகிய பஞ்சகிருத்தியம் திருவருளைப் பெற்ற ஆன்மாக்கள் செய்யுமென்று சொல்லுகிறது குற்றமென்று பெரிய வேதமானது சொல்லச்செய்தே—ஐந்தொழில் உயிரும் தந்திடல் தகுமே - மகத்துக்கு மகத்தாயிருக்கிற சிவனாலே செய்யப்பட்டு வருகிற பஞ்சகிருத்தியம் அணுவாயிருக்கிற ஆன்மாவினாலே செய்யப்படுமென்கிறது தகாது—ஆவது என் முன் நாள் நாவலர்பெருமான் பண்டு ஒரு முதலையுண்ட மைந்தனை வரவழைத்தனன் என்றாய்' அப்படி நீர் சொல்லுகிறது என்னதான்! முற்காலத்திலே வித்துவான்களுக்கெல்லாம் இராசாவாயுள்ள நம்பியாரூரன் திருப்புக்கொளியூரிலே இரண்டு பிராமணப் பிள்ளைகள் ஒரு குளத்திலே குளிக்கச் செய்தே ஒரு பிள்ளையை முதலை விழுங்கி மூன்று வருஷஞ் சென்றதற்குப் பின்பு மீளவும் அந்த முதலை வாயிலேநின்றும் அழைத்தனனென்று நீ சொன்னாய்—பிழைப்பிலது அதூஉம் தந்திட வேண்டும் என்றனரன்றே - அப்படி நீ சொன்னது குற்றமில்லை. அந்த முதலை வாயிலேநின்று பிள்ளையை மீள அழைத்தற்குத் திருப்பாட்டு :

உரைப்பா ருரையுகந் துள்கவல் லார்தங்க ளுச்சியாய்
அரைக்கா டரவா ஆதியு மந்தமு மாயினாய்
புரைக்காடு சோலைப் புக்கொளி யூரவி நாசியே
கரைக்கால் முதலையைப் பிள்ளை தரச்சொல்லு காலனையே.

இப்படித் தேவரீர் இந்தப் பிள்ளையைத் தந்தருள வேணுமென்று சொன்னதொழிந்து தாமாக அழைத்ததில்லை. ஆகையால் திருவருளைப் பெற்ற ஆன்மா பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யுமென்று நீ

இன்னவை கிடக்க முன்னவன் தன்மை
யெய்தினர் எல்லாச் செய்தியுஞ் செய்வர்
இரும்பெரி எய்தித் தருஞ்செயல் தகவெனிற்
பொருள்நிலை கிடக்க ஒருதிட் டாந்தப்
பேறே ஆயிற் சீறுக் கதுவிய
புனல்ஒரு புடைசேர் கனல்தகு மாயினும்
வேறொரு பொருளை நீறுக் கிலதே
நெருப்பெனும் இதனின் உருத்தனி காட்டுக

சொன்னது அர்த்தமன்று—இன்னவை கிடக்க முன்னவன் தன்மை எய்தினர் எல்லாச் செய்தியும் செய்வர் - இவையெல்லாம் மேல் நீர் சொல்லுகிறீர், இது கிடக்குது, கர்த்தாவினுடைய திருவருளைப் பெற்றவர்கள் அவன் செய்கிற சிருட்டி திதி சங்கார திரோபவ அனுக்கிரகமென்கிற தொழில்களெல்லாத்தையுஞ் செய்வர்கள். அது எங்ஙனேயென்னில்—இரும்பு எரி எய்தித் தருஞ் செயல் தகவெனில் - இரும்பானது அக்கினியோடுங் கூடி அக்கினியினது சொரூபத்தைப் பெற்றவிடத்து அந்த அக்கினி செய்கிற தொழில்களெல்லாத்தையும் இரும்பு செய்தாற்போல என்று நீ சொல்லில்—பொருள் நிலை கிடக்க ஒரு திட்டாந்தப் பேறேயாயில் - திருவருளைப் பெற்ற சுந்தர நாயினாற் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யப்பட்டதில்லை யென்று பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டிருக்கச்செய்தே அத்தைப் போட்டு இரும்பும் அக்கினியும்போல வென்று திட்டாந்தத்தினாலே உனக்குச் சாதிக்கலாமாகில்—சீறுக் கதுவிய புனல் ஒரு புடைசேர் கனல் தகுமாயினும் - கோபத்தோடுங் கூடியிருக்கிற செலவினையுடைய தண்ணீரானது ஒரு பக்கத்திலே பொருந்தியிருக்கிற அக்கினியோடுங் கூடி ஐக்கியம் வந்திருந்ததாயினும்—வேறொரு பொருளை நீறு ஆக்கிலதே - அக்கினியைச் சேர்ந்த இரும்புபோல இந்த வெந்நீர் வைக்கோல் முதலாயினவற்றைச் சுட்டுப் பொடியாக்க மாட்டாது. அது தண்ணீரோடுங் கூடி நிற்கையினாலே வைக்கோல் முதலாயினவையிற்றைச் சுட்டதில்லைக் காணும், தனியே நின்றதாயிற் சுடுமென்று நீ சொல்லில்—நெருப்பெனும் இதனின் உருத்தனி காட்டுக - நெருப்பென்று சொல்லப்பட்ட இந்தப் பூதத்தினுடைய சொரூபம் தனியே நின்று காரியப்

அங்கியும் ஒன்றைத் தங்கி னின் றல்லது
தன்தொழில் நடத்தா தென்றறி இனிநீ
இரும்பனற் செய்தி தரும்பரி சுளதே
அதுவென் ஓர் அலகை பொதிதருங் காலை
அதன்செயல் அனைத்தும் இவன்செயல் ஆமால்
அவன்இவன் ஆகில் இவன்அவன் செய்திக்
கென்அவை என்னிற் பின்னுறு செயலும்
அதன்செய லன்றி இவன்செய லாகில்
இவன்செயல் பேயின் தன்செயல் ஆகி

பட்ட துண்டாமாயிற் காட்டுவாயாக—அங்கியும் ஒன்றைத் தங்கி னின் றல்லது தன் தொழில் நடத்தாதென்று அறி இனி நீ-அக்கினியும் ஒரு விறகை இரும்பைச் சார்ந்து நின்று தன்னுடைய தொழிலைச் செய்யுமதொழிந்து தனியே ஒரு முதலாக நின்று தன்னுடைய தொழிலைச் செய்ய மாட்டாது என்றறிவாயாக. ஆகையால்—இரும்பு அனற் செய்தி தரும் பரிசு உளதே - அக்கினி இரும்பைச் சார்ந்து நின்று தன்னுடைய தொழில் செய்து போனதொழிந்து இரும்பு அக்கினியினுடைய தொழிலைச் செய்யும் பரிசுண்டாகாது. ஆகையால் திருவருளைப் பெற்ற ஆன்மாக்கள் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்பவர்களென்று நீ சொன்னது அர்த்தமன்று—அது என் ஓர் அலகை பொதிதருங் காலை அதன் செயலனைத்தும் இவன் செயலாமால்-அப்படி நீர் பஞ்ச கிருத்தியஞ் செய்யாதென்று சொல்லுகிற தென்ன? ஒரு பேயானது ஒருத்தனை வந்து பிடித்துக்கொண்ட விடத்து அந்தப் பேயினுடைய செயலாயுள்ள தெல்லாம் இவனுடைய செயலாகக் காணப்பட்டதோ இல்லையோ? ஆகையால் அருளைப் பெற்ற ஆன்மாக்கள் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்வர்களென்று நீ சொல்லில்—அவன் இவனாகில் இவன் அவன் செய்திக்கு என் - அந்தச் சிவன் இந்த ஆன்மாவாயிருந்து தன்னுடைய தொழில்களைச் செய்தானுமாகில் இந்த ஆன்மா அந்தச் சிவனுடைய தொழிலைச் செய்கைக்கு என் கொண்டது?—அவை யென்னில்-அந்தத் தொழில்களைச் செய்கைக்கு இந்த ஆன்மா உரித்தென்று நீ சொல்லில்—பின் உறு செயலும் அதன் செயலன்றி இவன் செயலாகில் இவன் செயல் பேயின் தன் செயலாகி இருந்தவா வெனத் தெரிந்திட வேண்டும் - ஒருவனைப் பேய் பிடித்துக்கொண்டி

இருந்த வாஎனத் தெரிந்திட வேண்டும்
௫௫ தெரியா தாயிற் புரியிற் கடுங்கனல்
எரிந்த தென்னும் இதுதரும் அன்றியும்
அவன் இவன் ஆகில் இவன் அவன் செய்தி
என்று செய்வான் ஒன்றிய மதத்தாய்
எல்லாம் அறிதல் செல்லா துயிர்கள்

ருந்து அவனை அந்தப் பேய் விட்டு நீங்கின அவதாரத்துப் பின்பு உண்டாகிய செயல்களெல்லாம் இவனுடைய செயலாமோ அந்தப் பேயினுடைய செயலாமோ? அதெல்லாம் இவனுடைய செயலாமாகில் அந்தப் பேய் பிடித்துக்கொண் டிருக்கிற பொழுது இவன் செய்த தொழில்களெல்லாம் அந்தப் பேயினுடைய செயல்களாகி யிருந்ததாமென்று அறிந்திட வேண்டும்—தெரியாதாயின் - அப்படிப் பேயினுடைய செயலாயிருந்த தென்று அறியப்படாதாயின்—புரியிற் கடுங்கனல் எரிந்த தென்னும் இது தரும் - புரியினிடத்துக் கடிதாயுள்ள அக்கினியானது கூடி நின்று தன்னுடைய தொழில்களைச் செய்து போனாற்போலச் சிவனும் ஆன்மாவினிடத்திலே பதிந்து நின்று தன்னுடைய தொழில்களைச் செய்துபோன தொழிந்து ஆன்மாச் சிவனுடைய தொழிலைச் செய்யமாட்டாது—அன்றியும் அவன் இவனாகில் இவன் அவன் செய்தி என்று செய்வான் ஒன்றிய மதத்தாய் - இதன்றியும் அந்தச் சிவனோ வென்றால் ஒரு காலத்திலும் நாசமில்லாம லிருப்பானொருத்தன், இந்த ஆன்மாவோ என்றால் கணப்பொழுதைக்குள்ளே நாசமடைந்து போவானொருத்தன், இப்படிக்கொத்த ஆன்மா அப்படிக்கொத்த சிவனுடைய தொழில்களைச் செய்தானுமாயினும் எந்தக் காலத்திலே செய்து நிறைவேற்றுவான்? பொருந்தப்பட்டிருக்கிற உன்மத்தத்தோடுங் கூடியிருந்துள்ளவனே, இதற்கு உத்தரமுண்டாகிற் சொல். இது ஆன்மா பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யுமென்பதனை மறுத்தது.

எல்லாம் அறிதல் செல்லாது உயிர்கள் - முத்தியிற் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யுமென்று சொன்னதை யன்றியும் ஆன்மாவுக்குச் சர்வக்கியத்துவமும் உண்டாமென்று நீ சொன்னாய். எல்லாத்தையும் அறியுமென்கிற பகுதி ஆன்மாவினிடத்து உண்டாகாது, எல்லாத்தையும் அறிந்திருக்கிற திருவருள் இவனிடத்திலே

சிற்றறி வெனும்இச் சொல்தவ றாகும்
என்பதென் அலகை தன்பத மடைந்தோர்
கொண்ட வாறு கண்டனம் என்னில்
மூங்கை அந்தருற் றோங்கிய குணங்குறி
செய்ததென் இன்னும் பவ்வமுற் றழுந்தினும்
நாழி கொள்ளா தாழியில் அலைபுனல்
அதனாற் கருத்து முதலுள தாக
வேண்டும் அன்றே ஈண்டினி அமையும்
எல்லாம் எனும்இச் சொல்லாற் படும்பொரு

பதிகையினாலே இவனும் எல்லாத்தையும் அறிவனென்று நீ சொல்லில்—சிற்றறிவெனும் இச் சொல் தவறாகும் - இந்த ஆன்மாவைக் கிஞ்சிஜ்ஞனென்று வேதாகம புராண சாத்திரங்கள் சொல்லுகிறது பழுதாம்—என்பது என் அலகைதன் பத மடைந்தோர் கொண்டவாறு கண்டனம் என்னில்-என்று நீர் சொல்லுகிறதென்னை? பேயினுடைய பதவியைப் பெற்றவர்கள் அந்தப் பேய்க்குண்டாகிய வருகால நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் தங்களிடத்திலே கொண்டு சொன்னவாறெல்லாம் கண்டோமே என்னில்—மூங்கை அந்தர் உற்றோங்கிய குணங் குறி செய்ததென் - ஊமையுமாய்க் கண்ணிரண்டுந் தெரியாதவனுமாயிருந்தானொருத்தன், அவனிடத்திலே இவையெல்லாங் குறைவற்றிருக்கிறதொரு பேய்வந்து பொருந்தினவிடத்து அவனு வழங்கி ஒன்றைச் சொன்னதுமில்லை கண் தெரிந்து ஒன்றைக் கண்டதுமில்லை. ஆகையால் பேயின் தன்மையெல்லாம் பிடியுண்டவனுக்கு உண்டாகாது—இன்னும் பவ்வமுற்று அழுந்தினும் நாழிகொள்ளாது ஆழியில் அலை புனல்-இதன்றியும் சமுத்திரத்தோடு கூடி ஆழ முகந்ததாயினும் நாழியானது அந்தச் சமுத்திரத்திலே அலையப்பட்டிருக்கிற புனலெல்லாங் கொள்ளமாட்டாது—அதனாற் கருத்து முதலுள தாகவேண்டும் - அப்படி யிருக்கையினால் பேரறிவோடு கூடியிருந்தாலும் பசுவுக்குள்ள அறிவுண்டா மொழிந்து பதிக்கு உண்டான அறிவெல்லாம் உண்டாகாதாகவேண்டும்—அன்றே ஈண்டு இனி அமையும்- அனாதியே இப்படி வருகையால் நீ அருளோடுங் கூடின ஆன்மா எல்லாத்தையும் அறியுமென்று சொன்ன சொல்லை இனி விட்டுவிடுவாயாக—எல்லாம் எனும் இச் சொல்லாற் படும் பொருளனைத்துங்

ளனைத்துந் தாக்காத் தனிப்பரத் துற்றவர்க்
கெவ்வகை உணர்வு செய்வதென் செப்புக
ஒன்றின் ஒன்றும் ஒன்றா துலகில்
நின்ற போதுயிர் நேராம் அன்றே
முத்தி உற்ற நற்றவ ரவையிடைச்
சேர்வர் என்றனை சார்தரு முத்தி
சாலோக் கியமோ சாயுச் சியமெனில்
பந்த முற்ற கந்தல கழித்த

தாக்காத் தனிப்பரத்து உற்றவர்க்கு - ஆகையால் ஒப்பில்லாததாய் எல்லாத்துக்கும் மேலாயிருக்கிற சிவத்தோடுங் கூடினவர்களுக்குச்சர்வ மென்று சொல்லப்பட்ட சொல்லினா லுண்டாகிய பயனெலாம் உண்டாகாது. அன்றியும் பெத்தம் நீங்கி முத்தனானபடியினாலே பழைய தன்மையென்னவு மொண்ணாது. ஆகையால்—எவ்வகை உணர்வு செய்வது என் செப்புக - திருவருளைப் பெற்றவர்களுடைய அறிவு எப்படி யிருப்பது தொழில் எப்படி யிருப்பதென்று சொல்லுவாயாக—இது சிவனைப் பெற்ற ஆன்மாக்களுக்குச் சர்வஞ்ஞத்துவம் உண்டாம் என்பதனை மறுத்தது. இதுவன்றியும்

ஒன்றின் ஒன்றும் ஒன்றாது உலகில் நின்ற போது உயிர் நேராமன்றே - முத்தியில் ஆன்மாவுஞ் சிவமும் ஒன்றாமென்னில் ஒரு முதல் இல்லையாம். அப்படிப் பரமுத்தியடையாமல் சரீரத்தோடுங் கூடிச் சீவன்முத்தனாய் நின்றதென்னில் அப்படி நின்ற ஆன்மா சிவனுக்குச் சமமாம். ஆகையால் இது அர்த்தமன்று. இதன்றியும்—முத்தியுற்ற நற்றவ ரவையிடைச் சேர்வர் என்றனை - திருவருளைப் பெற்றவர்கள் முன்னே முத்தியைப் பெற்றிருக்கிற நல்ல தவத்தையுடைய பெரியோர்கள் கூட்டத்தின் நடுவே சென்று கூடியிருப்பார்களென்று நீ சொன்னாய்—சார்தரு முத்தி சாலோக்கியமோ - இப்படிச் சென்று பொருந்தினார்களென்று நீ சொன்ன முத்தி சரிதைத் தொழிலுக்கு உண்டாகிய சாலோக முத்தியைச் சொன்னாயோ—சாயுச்சியம் எனில் - அப்படியன்று காணும், நான் ஞானபாதத்துக்கு உண்டாகிய சாயுச்சியத்தைக் காணுஞ் சொன்னேனென்னில்—பந்தமுற்ற கந்தலக

அறிவினோ டறிவு பிரியாப் பெற்றி
வேண்டுமென் பதற்கு ஈண்டிவர் இவ்வா
றிருப்பர் என்பதற் குருத்தான் வேண்டும்
அண்ணல தருளின் நண்ணினர் இருப்பினும்
சீவன் முத்தரென் றோதினர் அகன்று
நீங்கியும் உருவம் நீங்கா தாயின்
ஓங்கிய முத்தி யாவதென் உரைக்க
செடியுடல் அணுகாக் குடிலை கொடுக்குமென்
றோதினை நீயே பேதாய் பகட்டுரல்
ஒளிர்சினை முச்சித் தளிர்எனும் இதுதகும்

ழித்த அறிவினோடு அறிவு பிரியாப் பெற்றி வேண்டும் என்பதற்கு - தான் நீக்கவந்த சரீரத்தோடுங் கூடி நிற்கிற ஆணவமலத்தினாலே மறைக்கப்பட்டிருக்கிற சிற்றறிவுடனே பேரறிவு கூடினவிடத்து இரண்டும் தன்னிற் பிரியாமல் ஒன்றுபட்டு நிற்க வேண்டுமென்கிற இயல்பினுக்கு—ஈண்டு இவர் இவ்வாறு இருப்பர் என்பதற்கு உருத்தான் வேண்டும் - இவ்விடத்து அந்தப் பரமுத்தியைப் பெற்றவர்கள் முத்தியைப் பெற்றிருக்கிற பெரியோர்களது கூட்டத்தோடுங் கூடிக்கொண்டிருப்பார்களென்று நீ சொல்லுகிற இதற்கு இவர்களுக்கு ஒரு சரீரம் உண்டாகவேண்டும். இதன்றியும்—அண்ணலது அருளின் நண்ணினர் இருப்பினும் சீவன்முத்தரென்று ஓதினர்- கர்த்தாவினுடைய திருவருளோடுங் கூடினவர்கள் பரமுத்தியை யடையாமல் இந்தச் சரீரத்தோடுங் கூடியிருந்தார்களாயினும் அவர்களுக்குச் சரீரத்தொந்தனையில்லை, அவர்களைச் சீவன்முத்தரென்று நல்லோர்கள் சொன்னார்கள். இப்படி நல்லோர்களாலே சொல்லப்பட்டிருக்கச்செய்தே—அகன்று நீங்கியும் உருவம் நீங்காதாயின் ஓங்கிய முத்தியாவது என் உரைக்க - இந்தச் சரீரத் தொந்தனையை நீங்காமலிருக்குமாயின் மிகுந்திருக்கிற பரமுத்தியாவது எப்படிக் காண் சொல்லு. அப்படியன்று காணும்—செடியுடல் அணுகாக் குடிலை கொடுக்குமென்று ஓதினை நீயே - அந்த முத்தி இந்த அசுத்தமாயா சரீரம் பொருந்தாது, சுத்தமாயா சரீரத்தைக் கொடுக்க அந்தச் சரீரத்தோடுங்கூடி யிருப்பர்களென்று நீ சொன்னாய்—பேதாய் பகட்டுரல் ஒளிர்சினை முச்சித்தளிரெனும் இது தகும் - அறிவில்லாதவனே, நாலு

இச்சா ரூபம் நச்சினர் என்னின்
மும்மலத் தேதும் இன்மைய தன்றே
இதுவளர் முத்திப் பதமென இயம்புவர்
கூO ஈங்கிவை நிற்க.

சங்கிராந்தவாதி சங்கற்பம்

நீங்காது ஒளிர்உயிர்
விளக்கென நிற்கும் அளப்புறும் அறிவின்
றிறைவற் கேதும் அறியவேண் டின்றே

மூன்று தலைமுறையாக அரிசி நெல்லுக் குத்திவருகிற பெரிய உரலினிடத்திலே ஒளி பொருந்தின கொம்புகளும் அதனுடைய நுனியிலே இளைய தளிர்களும் உண்டானதென்று சொல்லுகிறதை யொக்கும் நீ மூன்று மலங்களும் நீங்கிப் பரமுத்தியைப் பெற்றவிடத்திலே ஒரு சரீரம் உண்டாமென்று சொன்னது. இதன்றியும்—இச்சாரூபம் நச்சினர் என்னின் - சுவேச்சையினாலே யெடுக்கப்பட்டிருக்கிற சரீரத்தோடுங் கூடிப் பிரியப்பட்டிருந்தார்களென்று நீ சொல்லின்—மும்மலத்து ஏதும் இன்மையதன்றே-ஒருவனுக்கு ஒரு சரீரமுண்டாமிடத்துக் கன்மத்தாலே யொழிந்து உண்டாகாது; அந்தக் கன்மந்தான் ஆணவமலங் கிடந்தாலொழிந்து உண்டாகாது. ஆகையால் முத்தியில் மலமாயாகன்மமான மூன்று மலத்தில் ஒரு மலமும் உனக்குப் போனதில்லையாம்—இது வளர்முத்திப் பதமென இயம்புவர் - இப்படி ஒரு சரீரத்தோடுங் கூடிக்கொண்டிருக்கிற முத்தியைச் சாயுச்சியத்துக்கு ஏதுவாயிருக்கிற சாலோக்கியாதியாயுள்ள பதமுத்திகளென்று காண் நல்லோர்கள் சொல்லுவார்கள்—ஈங்கு இவை நிற்க-இவ்விடத்து நீ பழுதாகச் சொல்லிவந்த பெத்தமுத்திகளை விட்டு நான் சொல்லுகிறத்தைப் புத்திபண்ணிக் கேட்பாயாக.

மேல் சங்கிராந்தவாதி தன் மதம் கூறுகின்றான்:

நீங்காது ஒளிர் உயிர் விளக்கென நிற்கும் அளப்புறும் அறிவு இன்று - ஆன்மாவானது நீங்காத பிரகாசத்தோடுங் கூடிக்கொண்டிருக்கிற விளக்கைப்போலே சுட்டற நிற்கும், அது இது என்று அளவிட்டுச் சுட்டியறிகிற அறிவு இதற்கு இல்லை—இறைவற்கு ஏதும் அறிய வேண்டின்றே - கர்த்தா நிர்விகாரியானபடியாலே அவ

மன்னும் ஆன்ம சன்னதி அளவிற்
காந்த பசாசத் தேய்ப்ப வாய்ந்த
உயிர்உடல் இயக்குஞ் செயலுறு பூட்டைப்
பலவகை உறுப்பும் இலகிய தொழில்போல்
ஐம்பொறி புலன்கள் இன்புறு மன்றே
இனைய வாயிலின் நிகழ்தரு பயனவை
அந்தக் கரணம் முந்தி உணர்ந்திடும்
இவைஅகல் வழிஐம் பொறிபுலன் நிகழா
துயிர்நீங் கிடில்உடல் செயல்இல தன்றே
இவ்வகை வினையின் செவ்விதின் நடத்தும்

னுக்கு ஒன்றும் அறிய வேண்டுவதில்லை—மன்னும் ஆன்மசன்னதியளவில் காந்தபசாசத்து ஏய்ப்ப வாய்ந்த உயிர் உடல் இயக்கும்-நிலைபெற்று வாராநிற்கிற ஆன்மாவினுடைய சன்னதி மாத்திரத்திலே காந்தமானது அசைவற நிற்க அதின் சன்னதியிலே இரும்பு காரியப்பட்டாற்போல ஆன்மா விகாரமற நிற்கப் பொருந்தப்பட்ட பிராணவாயுவானது உடலைக் காரியப்படுத்தா நிற்கும்—செயலுறு பூட்டைப் பலவகை உறுப்பும் இலகிய தொழில்போல் ஐம்பொறி புலன்கள் இன்புறுமன்றே - சமைக்கப்பட்ட பூட்டைகளிடத்துப் பட்டடையென்றும் தவிலென்றும் கதிரென்றும் சந்திரவளையமென்றும் பூணியென்றும் பலபல வகையாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிற உறுப்புக்கள் தோறும் மிகுத்து வாராநிற்கிற தொழில்களைப்போல் இந்திரியங்கள் ஐந்துஞ் சத்தாதி விஷயங்களை அனுபவியாநிற்கும்—இனைய வாயிலின் நிகழ்தரு பயனவை அந்தக்கரணம் முந்தி உணர்ந்திடும் - மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்று சொல்லப்பட்ட இந்திரியங்களாலே கொண்ட சத்தாதி விஷயங்களை மனோபுத்தியாங்கார மென்கிற உட்கரணங்கள் அறியாநிற்கும்—இவை அகல்வழி ஐம்பொறி புலன் நிகழாது - இந்த அந்தக்கரணங்கள் நீங்கின விடத்து ஐம்பொறிகளோடும் பஞ்ச விஷயங்கள் பொருநதாது. இது சகலம்—உயிர் நீங்கிடில் உடல் செயலிலதன்றே - பிராணவாயு நீங்குமாயின் உடல் சேட்டையின்றி அவத்தைப்பட்டுக் கிடக்கும். இது கேவலம்—இவ்வகை வினையின் செவ்விதின் நடத்தும் - இப்படி ஆன்மாவின் சன்னதி மாத்

பழமலம் நீங்க நிகழுங் காலை
ஏற்றோர் முகஒளி தோற்றும் கலனெனத்
தலைவன தருளுயிர் நிலவிடும் நிலவக்
காட்டத் தங்கி மாட்டத் தங்கிய
தன்மையும் அளத்துப் புல்வையின் நீப்பும்
போன்றது வாகித் தோன்றிடும் அதனாற்
பசுகர ணங்கள் சிவகர ணங்க
ளாக மாறி அறிவும்
ஏக மாம்உயிர் யானென தின்றே. கூ

திரத்திலே பிராணவாயுவானது பிராரத்தத்தைப் பொசிப்பித்துக் கொண்டு வாராநிற்கும். இது பெத்தம்.

மேல்முத்தியானது: பழமலம் நீங்க நிகழுங் காலை - இப்படிப் பிராரத்தம் பொசித்துக் கொண்டு வரச்செய்தே இவனுக்குச் சகசமாயுள்ள ஆணவமலம் நீங்கத்தக்கதாக இருவினை யொப்பும் சத்தினிபாதமும் உண்டான காலத்து—ஏற்றோர் முக ஒளி தோற்றுங் கலனெனத் தலைவனது அருள் உயிர் நிலவிடும் - எடுத்துப் பார்த்தவர்கள் முகத்தினது பிரதிவிம்பந் தோன்றப்பட்ட கண்ணாடியைப் போலக் கர்த்தாவினுடைய திருவருளும் ஆன்மாவினிடத்திலே பொருந்தாநிற்கும்—நிலவக் காட்டத்து அங்கி மாட்டத் தங்கிய தன்மையும் அளத்துப் புல் வையின் நீப்பும் போன்று அதுவாகித் தோன்றிடும் - இப்படி ஆன்மாவினிடத்திலே அந்தத் திருவருள் பொருந்தவே விறகினிடத்திலே நெருப்பைக் கொளுத்தின போது அந்த விறகுக்கு உண்டாகிய தன்மை போலவும் உப்பளத்திலே புல்லும் வைக்கோலுங் கூடின விடத்து இவை தன்னுடைய தன்மை கெட்டு உப்பான தன்மை போலவும் இந்த ஆன்மாவும் தன்னுடைய தன்மை கெட்டு அந்த அருட் சொரூபமாய்த் தோன்றாநிற்கும்—அதனாற் பசுகரணங்கள் சிவகரணங்களாக மாறி அறிவும் ஏகமாம் உயிர் யான் எனது இன்றே - அப்படி இந்த ஆன்மாப் பசுத்துவங் கெட்டுச் சிவத்துவமானபடியாலே பசுகரணங்களா யுள்ளவையுந் தன் தன்மை கெட்டுச் சிவகரணங்களாக மாறி அறிவும் இரண்டாக கில்லாமல் அருளோடுங் கூடி ஒன்றும். பின்னை இந்த ஆன்மாவுக்கு யான் எனது என்கிற பகுதி இல்லையாம். கூ

கо. சங்கிராந்தவாதி நிராகரணம்

இன்றுன துரையின் நன்றி உயிர்ஒளித்
தீபம் போலத் தாபந் தரில்இருள்
செறியுந் தன்மைஎன் அறிவில தாகில்
ஒளியென உரைத்த தெளிவதற் கேதாம்
ரு சன்னதி யளவில் மன்னுஞ் செயல்உடல்
காந்தம் போல வாய்ந்த தென்ற
தன்மையும் உணராப் புன்மையை யன்றே
உயிருடல் இயக்கில் துயில்பெறுங் காலைச்
செய்ததென் மனுதி எய்துயிர் பொறிபுலன்

மேல் ஈசுரவவிகாரவாதி மறுக்கிறான் :

(உரை) இன்று உனது உரையின் நன்றி - இப்பொழுது நீ பலவாகச் சொல்லி வந்த பெத்த முத்தியினது நன்மையை விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்து—உயிர் ஒளித் தீபம்போலத் தாபம் தரில் - ஆன்மாவானது ஒளிபொருந்தியிருக்கிற விளக்குப்போலத் தாவுதலைச் செய்யுமாயின்—இருள் செறியுந் தன்மை என் - இப்படிப் பிரகாசித்து நிற்கிற ஆன்மாவுக்கு அஞ்ஞானமாகிய இருள் பொருந்தின தன்மை என்தான்—அறிவிலதாகில் - இந்த ஆன்மாவுக்கு அறிவில்லாதது கொண்டு இருள் பொருந்தினதாகில்—ஒளியென உரைத்த தெளிவு அதற்கு ஏதாம் - ஆன்மா விளக்குப்போலே ஒளியாயிருக்குமென்று சொன்ன தேறுதல் ஆன்மாவுக்கு அறிவில்லாதது கொண்டு இருள் பொருந்தியிருக்குமென்று சொன்னதற்கு இது எப்படியாகும். நீதானே விசாரித்துப்பார்—சன்னதியளவில் மன்னுஞ் செயல் உடல் காந்தம்போல வாய்ந்ததென்ற தன்மையும் உணராப் புன்மையை யன்றே - ஆன்மாவினுடைய சன்னதி மாத்திரத்திலே பொருந்தப்பட்ட பிராணவாயுவானது காரியப்படுத்த உடல் காரியப்பட்டுவரும். அதென்போல வென்னில், காந்தத்தின் சன்னதியிலே இரும்பு காரியப்பட்டாற்போலவென்று நீ முன்னே சொன்ன தன்மையினையும் இப்போ விசாரியாத சிறுமையினையுடையவனுனய். இதன்றியும்—உயிர் உடல் இயக்கில் துயில்பெறுங் காலைச் செய்தது என் - பிராணவாயுவானது உடலைக் காரியப்படுத்துமாயின் நித்திரை செய்கிற அவதரத்துப் பிராணவாயுவும் ஒக்க நிற்கச் செய்தே உடல் காரியப்படக் கண்டோமில்லை. ஆகையால் ஆன்மா

கO நடத்த ஆவியும் சடத்தன ஆயின்
பூட்டையிற் பூணி கூட்டல் பெறுதே
புலன் ஐம் பொறியில் நிலவிடும் என்றனை
ஐஞ்சும் ஒருகால் துஞ்சா தறிதற்
கழிவென் நற்றருச் செழுமலர் இலைபலம்
கரு கனிதரு வதுபோல் இனையவை ஐந்தும்
ஒன்றென் றுக நின்றறி வுறுமெனில்

உடலைக் காரியப்படுத்துமதொழிந்து பிராணவாயுக் காரியப்படுத்த மாட்டாது. ஆன்மா அவிகாரியாயிருப்ப தொழிந்து இவையிற்றைக் காரியப்படுத்தாதென்று நீ சொல்லில்—மனுதி எய்து உயிர் பொறி புலன் நடத்த ஆவியும் சடத்தன ஆயின்-மனம் புத்தி யாங்கார சித்த மென்கிற அந்தக்கரணங்கள், பொருந்தப்பட்ட பிராணவாயு, சோத்திரம் தொக்கு சட்சு சிங்குவை ஆக்கிராண மென்கிற இந்திரியங்கள் சத்தப் பரிச ரூப ரச கந்தங்கள் என்கிற விஷயங்கள் இவை யெல்லாத்தையுங் காரியப்படுத்திக் கொள்ளுதற்கு ஆன்மாச் சடமாயிருக்குமாயின்—பூட்டையிற் பூணி கூட்டல் பெறுதே - பூட்டையினிடத்து உண்டாகிய பூணியினுலே மற்றுண்டான உறுப்புகளெல்லாங் காரியப் பட்டு வருகையினுலே நீ பூணியை ஆன்மாவுக்கு உவமை சொன்னது திட்டாந்தவிரோதம். ஆகையால் இது அர்த்தமாகாது. பூணியைப் போல ஆன்மா, தவிலைப்போல அந்தக்கரணம், கதிரினைப்போல பிராணவாயு, சந்திரவளையத்தைப்போல இந்திரியங்கள், சலத்தைப் போல இந்திரிய விடயங்கள், பட்டடையைப்போலச் சரீரமாகையால் எனக் கொள்க. இதன்றியும்—புலன் ஐம்பொறியில் நிலவிடும் என்றனை - சத்தாதி விஷயங்கள் ஐந்தும் இந்திரியங்கள் ஐந்தினும் வந்து பொருந்துமென்று நீ சொன்னுய்—ஐஞ்சும் ஒருகால் அஞ்சாது அறிதற்கு அழிவு என் - ஐந்து விஷயங்களையும் ஐந்து இந்திரியங் களுங் கொள்ளுமாயின் ஐந்தும் ஏககாலத்திலே அறியவேண்டும், விஷயங்கள் ஐந்தில் ஒன்று சீவித்து மற்றை நாலுஞ் சீவியாமலிருக்கைக் குக் குறைவென்—நற்றருச் செழுமலர் இலைபலங் கனிதருவதுபோல் இனையவை ஐந்தும் ஒன்றென்றுக நின்று அறிவுறும் எனில் - நல்ல தொரு மரமானது ஒரு காலத்திலே இலைகளைத் தோற்றுவித்தும் ஒரு காலத்திலே கொழுவிய மலர்களைத் தோற்றுவித்தும் ஒரு காலத்

ஒன்றின் பயன்நனி ஒன்றறி யாதால்
இதுவே யல்லது கதுமென இருசெவி
இருகூற் றொருகாற் றெரியாத் தன்மைவந்
தெய்தும் மனாதியும் மெய்யிற் செயலுந்
தனக்கிலை யொருவற் கெனத்தெளி கிலையே
நோக்கும் முகஒளி நீக்காத் தானெனக்
கவருந் தன்மை முகுரம் போலக்
கொடுத்தது கோடற் கடுத்ததுண் டன்றே

திலே காய்களைத் தோற்றுவித்தும் ஒரு காலத்திலே பழங்களைத் தோற்றுவித்தும் நின்ற தன்மைபோல இந்திரியங்கள் ஐந்தும் ஒவ்வொரு விஷயங்களாகக் காரியப்பட்டு வருமென்று நீ சொல்லின்—ஒன்றின் பயன் நனி ஒன்று அறியாது ஆல் இதுவேயல்லது கதுமென இருசெவி இருகூற்று ஒருகால் தெரியாத் தன்மை வந்து எய்தும் - ஒரு கொம்பிலே ஒரு காலத்திலே இலையும் ஒரு காலத்திலே பூவும் உண்டானாற்போல ஓர் இந்திரியத்துள்ள விஷயத்தை மற்றோர் இந்திரியம் அறியக்கண்டோமில்லை. இந்தத் தோஷமுமன்றி நீ ஒன்றொன்றாக அறியும் என்றதற்கு இன்னமும் ஒரு தோஷம் உண்டு. அது ஏதென்னில், ஓர் இந்திரியமா யிருக்கிற இரண்டு செவியினுஞ் சடக்கென இரண்டு சத்தம் ஒருகாலத்திலே சொல்ல ஒருவன் சொன்னதை யறிந்தும் ஒருவன் சொன்னதை யறியாமலுமா யிருக்கையாலும்—மனாதியும் மெய்யிற் செயலுந் தனக்கு இலை ஒருவற்கு எனத் தெளிகிலையே - அந்த இந்திரியங்களினுடைய தொழில் தனக்கின்றி ஆன்மாவுக் கானாற்போல அந்தக்கரணங்களுக்கு உண்டாகிய தொழிலும் சரீரத்துக்கு உண்டாகிய தொழிலும் இவையிற்றுக்கின்றி ஆன்மாவுக்கு உள்ளதென்று தெளிவாயாக. எனவே, ஆன்மா அவிகாரியல்ல விகாரியென்பது கருத்து. இது பெத்தத்தை மறுத்தது.

மேல் முத்தியை மறுக்கிறான் : இதன்றி நீ முத்தித் தன்மை சொல்லுகிற இடத்திலே கண்ணாடியிலே பார்த்தவர்களுடைய முகத்தில் ஒளி அந்தக் கண்ணாடியிலே தோன்றினாற்போலக் கர்த்தாவினுடைய திருவருளும் இந்த ஆன்மாவிலே பிரகாசிக்குமென்று நீ சொன்னாய் — நோக்கும் முக ஒளி நீக்காத் தானெனக் கவருந் தன்மை முகுரம்போலக் கொடுத்தது கோடற்கு அடுத்தது உண்

காட்டத் தங்கி கூட்டக் கூடும்
இந்தனத் தியற்கை வெந்தழல் தாங்கா
உப்பளத் தடுத்த புற்பலா லங்கள்
சடத்த வேனுங் கொடுத்தது கொள்ளுந்
தன்மைஉண் டுனக்கு இன்மைய தன்றே
அவமுறு கருவி சிவமய மாம்எனக்
கூறினை தாகம் வேறுருக் கவரா
தென்பதென் அவைமுற் றுன்பந் துடைக்குந்
திருவருள் மருவ உரியன என்னில்

டன்றே - பார்த்தவர்கள் முகத்திலுண்டாகிய ஒளியைத் தள்ளிவிடாமல் கண்ணுடி தானே யென்னத்தக்கதாகத் தன்னிடத்திலே கவளிகரித்துக்கொண்டு நிற்கிற கண்ணுடியினது தன்மைபோலக் கொடுத்தது கொள்ளுந் தன்மை உனக்கு அடுக்குமதோன் றன்று. இதன்றியும்—காட்டத்து அங்கி கூட்டக் கூடும் இந்தனத்து இயற்கை வெந்தழல் தாங்கா-விறகினிடத்து உண்டாகிய நெருப்பை ஆன்மாவோடுங் கூடி நிற்கிற அருளுக்கு உவமை சொன்னுய்.நெருப்பு விறகைச் சுட்டுப் போடுகையினுல் அது அர்த்தமன்று.இதன்றியும்—உப்பளத்து அடுத்த புற்பலாலங்கள் சடத்தவேனுங் கொடுத்தது கொள்ளுந் தன்மையுண்டு உனக்கு இன்மையதன்றே - அளத்திலே கூடின புல்லும் வைக்கோலுஞ் சடமாயிருந்ததாயினும் அவையிற்றுக்குக் கொடுத்தது கொள்ளுந் தன்மை யுண்டு; உனக்குக் கொடுத்தது கொள்ளுந் தன்மை யுண்டாகாது. இதன்றியும்—அவமுறு கருவி சிவமயமாம் எனக் கூறினை - அசுத்த மாயையிலேநின்றுந் தோன்றப்பட்டுப் பொல்லாங்குகளுக்கு ஏதுவாயிருக்கிற இந்தக் கருவிகளைச் சிவசொரூபமாமென்று உன் மதத்திலே சொன்னுய்—தாகம் வேறு உருக் கவராது - அது இந்தச் சரீரத்தோடு உண்டாகிய ஆசை நீ சொன்னுய். அதொழிந்து அந்தச் சிவசொரூபஞ் சுத்த நின்மலமாயும் இந்த மாயா ரூபம் மலமாயுமிருக்கையால் இது அதுவாகாது—என்பதென் அவை முன் றுன்பந் துடைக்குந் திருவருள் மருவ உரியன என்னில் - என்று நீர் சொன்னதென்னை ? அந்த மாயா கருவிகள் அனுதியே தொன்றுதொட்டு வருகிற செனன துக்கத்தை நீக்கி விடுகிற திருவருளைப் பொருந்தி அருட்சொரூபமாகைக்கு உரியன காணுமென்று

அருளுரு மாயா இருளின தாங்கொல்
சத்தப் பரிச ரூபரச *கெந்தமென்
றெத்திறத் தினதருள் இயம்புக அன்றியும்
நிறைந்து நீயாய் நின்றனை யேனும்
மறைந்தைம் புலனால் வாரா யென்றும்
கரணம் எல்லாங் கடந்தனை என்றும்
மரணம்ஐ யைந்தின் அப்புறத் தென்றும்
முன்னருட் டலைவர் பன்னினர் எனவும்
இனையவை ஒழிய அறிகுவ தெவ்வா
றென்ற நிற்கலிக் கொன்றிய இன்பம்
கூறுதல் தரும்மருட் பேறினை அன்றே

நீ சொல்லில்—அருளுரு மாயா இருளினதாம் கொல் - திருவருளும் மாயையிலே தோன்றப்பட்டிருக்கிற இருட் சொருபங்களிலே ஒன்றாக வேண்டும்—சத்தப் பரிச ரூப ரச கெந்தமென்று எத்திறத்தினது அருள் இயம்புக - சத்தப் பரிச ரூப ரத கந்தங்களோடுங் கூடி இவையிற்றை அறிந்துவருகிறது மாயா கருவிகள், இந்த விஷயங்களுக்கும் மனம்வாக்குக்கும் எட்டாத் திருவருள் எத்தனை தூரம், இதற்கு உத்தரமுண்டானாற் சொல்லுவாயாக—அன்றியும் நிறைந்து நீயாய் நின்றனையேனும் மறைந்து ஐம்புலனால் வாராயென்றும் கரணமெல்லாங் கடந்தனையென்றும் மரணம் ஐயைந்தின் அப்புறத்தென்றும் முன்னருட் டலைவர் பன்னினர் எனவும் இனையவை யொழிய அறிகுவது எவ்வாறு என்ற நிற்கு அலிக்கு ஒன்றிய இன்பங் கூறுதல் தரும் - இதன்றியும் [கைலைபாதி காளத்திபாதி] அந்தாதி [48], 'நிறைந்தெங்கு நீயேயாய் நின்றாலு மொன்றி, மறைந்தைம் புலன்காண வாராய்—சிறந்த, கணியாருந் தண்சோலைக் காளத்தி யாள்வாய், பணியாயா லென்னும் பரிசு' என்றும், திருவாசகம் [திருக்கோத்தும்பி, 9], 'காணங்க ளெல்லாங் கடந்துநின்ற கறைமிடற்றன், சரணங்க ளேசென்று சார்தலுமே தானெனக்கு, மரணம் பிறப்பென் றிவையிரண்டின் மயக்கறுத்த, கருணைக் கடலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ' என்றும், [அப்பர்] திருப்பாட்டு, 'பையஞ் சுடர்விடு நாகப் பள்ளிகொள் வானுளத் தானுங், கையஞ்சு நான்குடை யானைக் கால்விர லாலடர்த் தானும், பொய்யஞ்சி வாய்மைகள் பேசிப் புகழ்

*நறை - பாடபேதம்.

சரு ஏகம் உயிர்அறி வாக மொழிந்தனை
இருபொருள் ஒருமை மருவிய திலதே
இவ்வகை கிடக்க மெய்வகை கேண்மதி.

ஈசுவரவவிகாரவாதி சங்கற்பம்

பஃறுளைக் கடத்தி னுள்விளக் கேய்ப்ப
அறிவுள தாகும் உருவுறும் உயிர்கள்

புரிந் தார்க்கருள் செய்யும், ஐயைஞ்சி னப்புறத் தானும் ஆரு ரமர்ந் தவம் மானே' என்றும் முற்காலத்திலே திருவருளைப் பெற்ற பெரியோர்கள் அருளிச் செய்தார்களென்று நான் சொல்லவும், இந்த இந்திரியங்களை விட்டால் இவனுடைய அறிவு சீவியாதாகையால் அந்த இந்திரியங்களை யின்றித் திருவருளை யறியும் பகுதி எப்படி யென்று கேட்கிற உனக்குச் சொல்லுகிறது ஒருவனும் ஒருத்தியுங் கூடி அனுபவித்த இன்பத்தைத் தான் அனுபவிக்கமாட்டா அலியாயுள்ளவனுக்குச் சொல்லுகிறத்தை யொக்கும்—மருட்பேறினை யன்றே - மாயைக்குள்ளே மயங்கப்பட்டு வருகிற பொருள்களை அறிகிறதுதானே பேருகக் கொண்டாயாகையால் இது அர்த்தமன்று. இதன்றியும்—ஏகம் உயிர் அறிவாக மொழிந்தனை - அருளும் ஆன்மாவுங் கூடின விடத்து இரண்டும் ஒன்ருய் விடுமென்று நீ சொன்னுய்—இருபொருள் ஒருமை மருவிய திலதே - இந்தப் பிரபஞ்சத்திலே ஒரு முதல் கெட்டு ஒரு முதலாகுதல் அல்லது இரண்டு முதலாகுதலொழிந்து இரண்டு முதல் கூடி ஒரு முதலாய் நிற்கு மென்பது உண்டாகாது. ஆகையால் அருளும் ஆன்மாவுங் கூடி ஒரு முதலாய் நிற்குமென்பது உண்டாகாது. ஆகையால் அருளும் ஆன்மாவுங் கூடி ஒன்ருய் நிற்குமென்பது அர்த்தமாகாது—இவ்வகை கிடக்க மெய்வகை கேள்மதி - இங்ஙனம் நீ பலவகையாகச் சொன்ன அர்த்தங்களைப் போட்டு நான் சொல்லப் போகிற சத்தியத்தைப் புத்திபண்ணிக் கேட்பாயாக. மதியென்றது அசை.

மேல் ஈசுரவவிகாரவாதி தன் மதம் கூறுகின்ருன் :

பல் துளைக் கடத்தினுள் விளக்கு ஏய்ப்ப அறிவுளதாகும் உருவுறும் உயிர்கள் - பல துவாரத்தோடுங் கூடியிருக்கிற குடத்துக்குள்ளே ஏற்றிவைத்த விளக்கினைப் போல நவத்துவாரங்களோடுங்

கண்ணா லோசையுங் கரணமுங் கருத
வொண்ணா தென்னும் உணர்வுடை மையினால்
அவ்வவ புலன்கட் கவ்வவ பொறிகள்
செவ்விதின் நிறுவிச் சேர்ந்தவை நுகரும்
மூல மலத்தின் பாகம்வந் துதவுழி
இருள்தரும் இற்புக் கொருபொருள் கவரத்
தீபம் வேண்டு மானவா போல
மோக மாமலம் போக ஞான
விளக்கரன் அருளால் துளக்கறப் பெற்று
நீர்நிழ லனைய சீர்பெறு கடவுளைச்

கூடியிருக்கிற சரீரத்துக்குள்ளே நிற்கிற ஆன்மாக்களும் அறிவேயா யிருக்கும்—கண்ணால் ஓசையும் கரணமும் கருதவொண்ணாது என்னும் உணர்வுடைமையினால் - கண்ணைக் கொண்டு ரூபத்தைக் காணும தொழிந்து சத்தத்தையும் பரிசத்தையும் கெந்தத்தையும் இரதத்தையும் அறிய வொண்ணாதென்கிற அறிவு இந்த ஆன்மாவுக்கு உள்ளதா யிருக்கையினாலே—அவ்வவ புலன்கட்கு அவ்வவ பொறிகள் செவ்விதின் நிறுவிச் சேர்ந்தவை நுகரும் - இந்த ஆன்மாத் தனக்குக் கொள்ளவேண்டின அந்தந்த விஷயங்களுக்கேற்ப அந்தந்த இந்திரியங்களை மாறுபாடற நிறுத்தி அவையிற்றிலே பொருந்தப்பட்டு வருகிற விஷயங்களைப் பொசியாநிற்கும். இது பெத்தம்.

மேல் முத்தி : மூலமலத்தின் பாகம் வந்து உதவுழி - இப்படிக் கன்மத்தைப் பொசித்துக்கொண்டு வருகிற அதனாலே ஆணவ மலத்தினுக்குப் பாகம் வந்து உண்டானவிடத்து—இருள்தரும் இல்புக்கு ஒரு பொருள் கவரத் தீபம் வேண்டுமானவா போல - இருண்டுகொண்டிருக்கிற வீட்டுக்குள்ளே சென்று ஒரு பதார்த்தத்தை எடுக்க வேண்டினவிடத்து ஒரு விளக்கை முன்னிட்டுக்கொண்டு சென்று அந்தப் பதார்த்தத்தை யெடுத்த தன்மைபோல—மோகமாமலம் போக ஞான விளக்கு அரனருளால் துளக்கறப் பெற்று - இந்த ஆன்மாத் தனக்கு உண்டாகிய அஞ்ஞான இருளாகிய ஆணவமலம் நீங்கத்தக்கதாக ஞானமாகிய தீபத்தைச் சிவனுடைய அனுக்கிரகத்தினாலே அசைவறப் பெற்று—நீர் நிழல் அனைய சீர்பெறு கடவுளை - தண்ணீரைப்போலவும் நிழலைப்போலவும் ஒருவாளவினும் பக்ஷப் பிரதிபக்ஷமின்றி மிக்க சிறப்

௬௦ சலம்இல ளுகிச் சார்ந்தவர்க் கென்றும்
நலம்மிக நல்கும் நாதனை அணைந்து
பூழி வெம்மை பொருந்தா துயர்ந்த
நீழல் வாழும் நினைவினர் போலத்
திருவடி நீழல் சேர்ந்து
௬௫ கருவுறு துயரங் களைந்திருந் திடுமே. கரு

கக. ஈசுவரவவிகாரவாதி நிராகரணம்

இருந்ததுன் கேள்வி திருந்திடும் உயிர்கள்
அறிவின வாயிற் பொறிபுலன் என்னை

பிளுேடுங்கூடிக்கொண்டிருக்கிற கர்த்தாவை—சலம் இலளுகிச் சார்ந்தவர்க்கு என்றும் நலம் மிக நல்கும் நாதனை அணைந்து-அப்படிப் பக்ஷப்பிரதிபக்ஷமில்லாம விருக்கச்செய்தேயுந் தன்னை வந்து பொருந்தின பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்கள் பொல்லாங்கைச் செய்தார்களாயினும் அது தனது திருவுளத்திற் காணுமல் அவர்களுக்கு வேண்டின நன்மைப் பகுதிகளை மிகவுங் கொடுக்குஞ் சுவாமியாயுள்ளவனைச் சென்று கூடி—பூழி வெம்மை பொருந்ாது உயர்ந்த நீழல் வாழும் நினைவினர்போல - மத்தியானகாலத்திலே வழி நடந்தவர்களுக்கு அந்த வழியிலுண்டாகிய பொடிச்சூடு நீக்கத்தக்கதாக உயர்ந்த மரத்தின் நிழலிலே வந்து பிரியப்பட்டிருக்கிற நினைவினை யுடையவர்களைப்போல—திருவடி நீழல் சேர்ந்து கருவுறு துயரம் களைந்திருந்திடுமே - இந்த ஆன்மா கர்த்தாவினுடைய திருவடிநீழலைப் பொருந்தித் தனக்கு உண்டாகிய செனன துக்கங்களையெல்லாம் நீக்கிக்கொண்டிருக்கும். கரு

மேற் பரிணுமவாதி மறுக்கிறுன் :

(உரை) இருந்தது உன் கேள்வி - இப்படி யிருந்தது நீ கேட்ட கேள்வி. நான் சொன்னதற்குக் குற்றமென்னை?—திருந்திடும் உயிர்கள் அறிவினவாயின் பொறிபுலன் என்னை - ஆன்மாவென்று ஒரு முதல் காணப்படாம விருக்கச்செய்தே நீ உண்டென்று சொல்லப்பட்ட உயிர்கள் அறிவிளுேடுங் கூடியிருந்ததாமாயிற் சத்தாதி விஷயங்களைக் கொள்ளுகைக்கு இந்திரியங்கள் வேண்டுவதில்லை. இந்திரியங்களைக் கொண்டு அறிகையினுலே ஆன்மாவுக்கு அறிவில்லையென்பது

மற்றவை பற்றி உற்றறிந் திடுதலின்
அறிவென வழங்கும் உயிர்என உரைத்தல்
காணுங் கண்ணினன் கைகொடு தடவிப்
பூணும் பொருளின் பெயர்பல புகறல்
என்னுங் கிளவி தன்னொடு தகுமே
அவ்வவ புலன்கட் கவ்வவ பொறிகளைச்
செவ்விதின் நிறுவலின் அறிவெனச் செப்பினை
அறிவி லாமைகண் டனம்அணை புலற்குப்
பொறிகள் ஏவலின் அறிவொடு பொருந்தில்

கருத்து. அப்படியன்று—மற்று அவைபற்றி உற்றறிந்திடுதலின் அறிவென வழங்கும் உயிர் என உரைத்தல் - அந்த இந்திரியங்களை ஆன்மா பொருந்தி ஒரு விஷயங்களை உற்றறிந்து வருகையினாலே இந்த ஆன்மாவை அறிவென்று சொல்லப்படுமென்று நீ சொல்லுகிறது—காணுங் கண்ணினன் கைகொடு தடவிப் பூணும் பொருளின்பெயர் பல புகறல் என்னுங் கிளவி தன்னொடு தகுமே-கண்ணிரண்டுங் கொண்டு காண்பானொருத்தன் கண்ணைக்கொண்டு பார்த்துப் பதார்த்தங்களைச் சொல்லாமற் கைகளைக் கொண்டு தடவிக் கைகளிலே தட்டின பண்டங்களினுடைய பல பெயர்களையுஞ் சொன்னான் என்கிற சொல்லோடொக்கும், ஆன்மா அறிவா யிருக்கச்செய்தே தான் விஷயங்களைக் கொள்ளமாட்டாமல் இந்திரியங்களைக் கொண்டு விஷயங்களைக் கொண்டதென்று நீ சொல்லுகிற இது. இதன்றியும்—அவ்வவ புலன்கட்கு அவ்வவ பொறிகளைச் செவ்விதின் நிறுவலின் அறிவெனச்செப்பினை - ஆன்மாவுக்குக் கொள்ளவேண்டின அந்தந்த விஷயங்களுக்கேற்ற அந்தந்த இந்திரியங்களை மாறுபாடறச் செவ்வையிலே நிறுத்திக்கொள்ளுகையினாலே ஆன்மாவை அறிவென்று உன்னுடைய மதத்திலே நீ சொன்னாய்—அறிவிலாமை கண்டனம்-இதுகொண்டே ஆன்மாவுக்கு அறிவில்லையென்றது கண்டோம். அது ஏனென்னில், தான் அறிவா யிருக்கச்செய்தே தனக்குக் கொள்ளவேண்டின விஷயத்துக்குப் பொறிகளை ஏவுதலினாலே—அணைபுலற்குப் பொறிகள் ஏவலின் அறிவொடு பொருந்தில் - மற்றுஞ் சடமாயுள்ளதொன்று இந்திரியங்களைக் கொண்டு ஒரு விஷயங்களை யறியப்பெற்றோ மில்லையே; ஆகையால் தன்னொடு பொருந்தவேண்டின விஷயங்களுக்கேற்ற

கண்டதோர் பொறியாற் கொண்டிட வேண்டும்
உதவிய தொன்றாற் கதுமென இயற்றினர்
உண்டோ என்னிற் கண்டது மேல்நாள்
கடவுளிற் கடிமலர் முடுகிய மதனன்
அங்கம் அனங்கம் தங்கிடக் கிடந்தது
வையின் திரளிற் செய்ய சிறுபொறி
மாட்டி மூட்டிய தன்றே மீட்டுந்
தேனமர் தவிசில் நான்முகன் உச்சி
அறுத்ததும் கருவி பொறுத்தோ அன்றே

இந்திரியங்களை ஏவிக்கொள்ளுகையினாலே ஆன்மா அறிவோடுங்கூடி யிருக்குமென்று நீ சொல்லில்—கண்டதோர் பொறியாற் கொண்டிட வேண்டும் - ஆன்மா அறிவேயாகில் அந்த அவதாரத்துக்குக் கிட்டினதொரு இந்திரியத்தைக்கொண்டு தனக்கு வேண்டின விஷயத்தைப் பொசிக்கவேண்டும்; அது இல்லாதபடியாலே ஆன்மா அறிவன்று— உதவியதொன்றாற் கதுமென இயற்றினர் உண்டோ என்னில்-சோத்திரத்தைக்கொண்டு சத்தத்தைக் கொள்ளுவதொழிந்து யாதொன்றுங் கிட்டின இந்திரியங்களைக் கொண்டு சடக்கென ஒரு தொழிலைச் செய்தவர்களும் இந்தப் பூமியிலே உண்டோவென்னில்—கண்டது - அப்படிக் கண்டது உண்டு. அது எங்கே காணப்பட்டதென்னில்— மேல்நாள் கடவுளிற் கடிமலர் முடுகிய மதனன் அங்கம் அனங்கம் தங்கிடக் கிடந்தது வையின் திரளிற் செய்ய சிறுபொறி மாட்டி மூட்டியதன்றே - முற்காலத்திலே கர்த்தா யோகத்திலே எழுந்தருளியிருக்க அவனிடத்திலே மன்மதனானவன் அந்த யோகத்தைக் குலைக்கவேண்டித் தன்னுடைய மணம்பொருந்தின புஷ்ப பாணங்களைக் கொண்டு கிட்டினபொழுது அவனுடைய சரீரமானது அசரீரம் பொருந்தத் தக்கதாகச் சாம்பலாய்ப் போய்விட்டது கண் கொண்டு செய்த தொழிந்து அவன் மேலே வைக்கோற்றிரையைக் கொண்டு வந்து குவித்துச் சிவந்திருக்கிற சிறிய நெருப்புப் பொறியை நயந்த வைக்கோலிலே மாட்டி ஊதி யெரித்த தல்லவே—மீட்டும் - இதன்றியும்— தேனமர் தவிசில் நான்முகன் உச்சி அறுத்ததுங் கருவி பொறுத்தோ அன்றே - வண்டுகள் பொருந்தப்பட்டிருக்கிற தாமரைத் தவிசிலே யிருக்கிற பிரம்மாவினுடைய நடுவிற் சிரசைக் கையில் நகங்கொண்டு

ஈசனது இயல்பு பேசுதல் தவிர்க
காழி மாநகர்க் கவுணியர் கடவுள்
ஞான மாகிய நற்பதி கங்கள்
எழுதுறு மன்பர்தம் இன்புறு மொழியால்
களிறெனை அணைந்த கல்மனப் புத்தன்
முருட்டுச் சிரமொன்று உருட்டினர் அன்றி
வாய்ந்த வாளொன்று ஏந்தினர் இலரே
என்றதும் ஈர்வாள் கொன்றதென் பதுபோல்
தனித்துணை அருளால் துணித்தனர் என்பர்

கிள்ளிப்போட்ட தொழிந்து ஒரு வாட்கொண்டு அறுத்துப்போட்ட தில்லையே. ஆகையால் ஆன்மாவுக்கு அறிவுண்டாகாது—ஈசனது இயல்பு பேசுதல் தவிர்க - நான் ஆன்மாக்களுக்குச் சொல்ல நீர் கர்த்தாவைக் கொண்டுவந்து சொல்லலாமோ அதை விடும், ஆன்மாக்களிலே யுண்டாகிற சொல்லும்—காழிமா நகர்க் கவுணியர் கடவுள் ஞானமாகிய நற்பதிகங்கள் எழுதுறும் அன்பர்தம் இன்புறு மொழியாற் களிறெனை அணைந்த கல்மனப் புத்தன் முருட்டுச் சிரமொன்று உருட்டினரன்றி வாய்ந்த வாளொன்று ஏந்தினர் இலரே - சீகாழியென்கிற பெரிய நகரியிடத்துண்டாகிய கவுணிய கோத்திரத்துள்ளவர்களெல்லார்க்குந் தலைவராயுள்ள நல்ல சம்பந்தராலே அருளிச்செய்யப்பட்ட ஞானமாயிருக்கிற நல்ல திருப்பதிகங்களைக் கைத்திருவெழுத்துச் சாத்துகிறதே விரதமாகக் கொண்டுள்ள மிகவும் பத்திமானாயிருக்கிற சம்பந்தசரணாலயருடைய இனிய வாக்கினாலே மதத்த யானையைப் போல வாது செய்யவேண்டுமென்று எதிர்த்து வந்த புத்தனுடைய மொட்டைத் தலை உருண்டு விழத்தக்கதாகச் செய்தது வாக்குக்கொண்டல்லது கூர்மை பொருந்தி யிருக்கிறதொரு வாளை யெடுத்துக்கொண்டல்லவே. ஆகையாலே ஆன்மாக்களுங் கண்டதோர் பொறியாற் கொண்டிட வல்லர்களென்று சொல்லும்—என்றதும் ஈர்வாள் கொன்றதென்பதுபோல் தனித்துணை யருளால் துணித்தனர் என்பர்- என்று இப்படி இவர் செய்தாரென்று சொல்லப்பட்டதும் இந்த ஈர்வாள் எத்தனை பேரைக் கொன்றதென்றால் வாட்கொன்றதாகாமல் அந்த வாளைக்கொண்டு ஒருத்தன் கொன்றதானாற்போல ஒப்பில்லாத கர்த்தாவினுடைய அனுக்கிரகத்தினாலே புத்தனுடைய தலையைத்

ஆதலின் வாயில் அளவினில் அறிதலின்
ஏதமில் அறிவுயிர்க் கெய்துதல் இலதே
இருட்கு விளக்கொன்று ஏந்தினர் போல
மருட்கு ஞானம் மன்னுதல் உன்னும்
என்றனை கருவிகள் யாவும் அசேதனம்
துன்றிய உயிருந் துரியத் தண்மையன்
ஆதலின் அந்தர் அனைவரும் கூடித்
தீதற அருநெறி தெரியுமென் றற்றே
நீர்நிழல் அனைய சீர்பெறு கடவுளைச்

துண்டித்துப் போட்டாரொன்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்—ஆதலின் வாயில் அளவினில் அறிதலின் ஏதமில் அறிவு உயிர்க்கு எய்துதல் இலதே - ஆகையினால் இந்திரியங்களினுடைய எல்லையிலே நின்றறிந்து வருகையினாலே குற்றமற்றிருக்கிற அறிவு ஆன்மாவுக்குப் பொருந்துதல் உண்டாகாது. இது பெத்தத்தை மறுத்தது.

மேல் முத்தியை மறுக்கிறான்: இருட்கு விளக்கொன்று ஏந்தினர்போல மருட்கு ஞானம் மன்னுதல் உன்னு என்றனை - இருளினிடத்திலே ஒரு பண்டம் எடுக்க வேண்டினவர் கையிலே விளக்கைப் பிடித்துக்கொண்டு சென்று அந்தப் பண்டமெடுத்தாற்போல இவனுடைய அஞ்ஞான இருள் நீங்குதற்கு ஞான விளக்கு நிலைபெற்று நிற்கத் தக்கதாகக் கர்த்தா அனுக்கிரகஞ் செய்யுமென்று நீ சொன்னாய்—கருவிகள் யாவும் அசேதனம் துன்றிய உயிரும் துரியத்து அண்மையன் - கருவிகள் முப்பத்தாறையும் விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்துச் சுத்தச் சடமாயிருப்பதொன்று, அஞ்ஞானத்தினாலே நெருங்கியிருக்கிற ஆன்மாவின் தன்மையை விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்துத் துரியத்துக்கு அண்மையன், எனவே துரியாதீதத்திலே நிற்பானொருத்தன்—ஆதலின் அந்தரனைவரும் கூடித் தீதற வருநெறி தெரியுமென்றற்றே - ஆகையால் இவை தன்னிற் கூடித் திருவருளைப் பெற்று அது காட்டாகச் சிவனைப் பெறுமென்கிறது, அனேகங் குருடர் தம்மிற் கூடிக் குற்றமற்றிருக்கிறதொரு பெருவழியைக் கண்டு அந்த வழியே போய் ஒரூரிலே சென்று தலைப்பட்டார்களென்று சொல்லுகிறதுக்கொக்கும். இதன்றியும்—நீர் நிழல் அனைய சீர்பெறு கடவுளைச் சேர்ந்தவர்க்கு இன்பம் வாய்ந்திடுமென்றனை -

சேர்ந்தவர்க் கின்பம் வாய்ந்திடும் என்றனை
பாதவம் என்றும் சேதனம் இன்மையின்
இளைத்தோர் வம்மின் என்பதும் துன்பம்
விளைத்தோர் தம்வயின் வெறுப்புமொன் றிலதே
பொடித்திடு கொப்புள் வெடித்திடு பாதம்
வெய்ய பூழியின் *உள்ளுற அழுங்கி
ஆற்றுதல் இன்றி யாறியங் குநர்முன்
தோற்றிடும் என்று சொல்லவும் இலதால்
இவ்வகை கடவுட் கியம்புதல் தவறே

நீரைப்போலவும் நிழலைப்போலவும் பக்ஷப்பிரதிபக்ஷமின்றி யிருக்கிற சிறப்போடுங் கூடியிருந்துள்ள கர்த்தாத் தன்னைவந்து கூடின பக்குவான்மாக்களுக்குப் பேரின்பம் உண்டாகத்தக்கதாக அனுக்கிரகஞ் செய்யுமென்று நீ சொன்னாய்—பாதவம் என்றும் சேதனமின்மையின் இளைத்தோர் வம்மினென்பதும் துன்பம் விளைத்தோர் தம்வயின் வெறுப்பும் ஒன்றிலதே - மரமானது ஒருக்காற் சடமாயும் ஒருக்காற் சித்தாயும் இராமல் எப்பொழுதுஞ் சடமாயிருந்தபடியாலே வெயிலாலுந் தண்ணீர்த் தாகத்தாலும் இளைத்துப் போகிறவர்களை ஐயோ இங்கே வாருங்கோள் என்னுடைய நிழலிலே யிருந்து இளைப்பாறிப் போங்கோளென்று பிரியப்பட்டுச் சொல்லுவதுமில்லை, தன்னை அடியோடே வெட்டிச் சாய்த்துப் போட்டவர்களளவில் ஐயோ இப்படிச் செய்தார்களென்று அகிதப்பட்டதுமில்லை. இதன்றியும்—பொடித்திடு கொப்புள் வெடித்திடு பாதம் வெய்ய பூழியின் உள்ளுற அழுங்கி ஆற்றுதலின்றி ஆறு இயங்குநர் முன் தோற்றிடுமென்று சொல்லவும் இலதால் - உள்ளங்காலிலே கொப்புட்கொண்டு அது உடைந்த வாயிலே சுடுகிற புழுதியிலே பட்டழுந்தி அதனாலே ஆற்றமாட்டாமல் எங்கே தண்ணீர் காண்போம் எங்கே ஒருநிழற் காண்போமென்று மத்தியானத்திலே வழியிலே நடந்துவருகிறவர்கள் முன்னே மரமானது சென்று தோன்றி அவர்கள் விதனத்தைத் தீர்த்துவிட்டதென்கிற சொல்லும் இதற்கு இல்லாதபடியாலே—இவ்வகை கடவுட்கு இயம்புதல் தவறே - நீரும் நிழலும் போலுமென்கிற அவிகாரவாதம் கர்த்தாவுக்கு நீ சொன்னது மிகவும் பழுதாம். ஆகையால்—

*நொய்யென - பாடபேதம்.

*பாச அஞ்ஞானப் பழிவழி ஒழிக
ஈசன தருள்வழி இயம்புவன் கேண்மதி.

நிமித்தகாரணபரிணாமவாதி சங்கற்பம்

புவனம் யாவையும் புனிதன துருவாம்
சிவமுஞ் சத்தியும் எனத்தெளி அவற்றுள்
அசேதனம் என்றொன் றறைதற் கிலதது
சேதனன் நுகர்பொழு திரண்டும்ஓர் திறத்தே
இதுவெனும் ஒன்றை அதுவாய்ப் படுத்துப்
பொதுமையில் நிற்கும் போதம்என் றறிக
பொற்பணிப் பேதம் புரைவழி ஒருவழி

பாச அஞ்ஞானப் பழிவழி யொழிக ஈசனது அருள்வழி இயம்புவன் கேண்மதி - சரீரசம்பந்தமும் நீங்காமற் கர்த்தாவையும் அவிகாரவாதஞ் சொன்ன இந்தக் குற்றத்தை யுடைத்தாகிய முத்திநெறியை விட்டு ஞான கர்த்தாவினுடைய திருவருளின் வழியைச் சொல்லுகிறேன். நீ புத்தி பண்ணிக் கேட்பாயாக. மதியென்றது அசை. ௧௬

மேல் நிமித்தகாரணபரிணாமவாதி தன் மதம் கூறுகின்றான் :

புவனம் யாவையும் புனிதனது உருவாம் சிவமும் சத்தியும் எனத் தெளி - இந்தப் பிரபஞ்சமாகக் காணப்பட்ட உலகங்கள் இத்தனையுஞ் சிவசொரூபமாயிருப்பதொன்று, இதில் திரிசியமாயுள்ளதெல்லாஞ் சத்தியின் கூறென்றும் அதிரிசியமாயுள்ளதெல்லாஞ் சிவத்தின் கூறென்றும் நீ தெளியாயாக—அவற்றுள் அசேதனமென்று ஒன்று அறைதற்கு இலது-அந்த இரண்டு வகைக்குள்ளும் அசேதனமாகச் சொல்லப்பட்டதொரு பொருளுமில்லை—அது சேதனன் நுகர்பொழுது இரண்டும் ஓர் திறத்தே - அதிரிசியமாய் அறிவாயிருக்கிற இவன் அனுபவிக்குமிடத்து அந்த இரண்டு வகையும் ஒரு பகுதியாயிருக்கும்—இதுவெனும் ஒன்றை அதுவாய்ப் படுத்துப் பொதுமையில் நிற்கும் போதம் என்று அறிக- இதுவென்று சுட்டப்பட்டதொரு விஷயத்தை அனுபவிக்குமிடத்து அதே விஷயந் தானேயாய் அந்த அறிவானது தானென்றும் விஷயமென்றும் இரண்டாகாமற் பொதுமையிலே நிற்குமென்று அறிவாயாக. இதன்றியும்—பொற்பணிப் பேதம் புரைவழி யொருவழி - பொன் ஒன்றா யிருக்கச்செய்தே

---

*பாசஞானப் - பாடபேதம்.

நற்பொனில் திகழ்வென் நயப்பதொன் றன்றால்
ஆவதும் ஆகா தொழிவதும் என்றிப்
பாவகம் உண்மை பாரா தோர்க்கே
பாரா தோர்எனப் பகர்தலிற் பல்லுயிர்
ஆராய்ந் துரைக்கின் அவைபிற அல்ல
பலபல பேதம் இலஎன் போரும்இல்
கண்ணின தொளிஅக் கண்ணின தெனில்அது
திண்ணிய இருளிற் செறிபொருள் தெரித்தலும்

பொன்னுக்கும் பணிக்கும் பின்னஞ் சொன்னாற்போல அறிவுக்கும் பிரபஞ்சத்துக்கும் ஒருபக்ஷம் இப்படியுஞ் சொல்லலாம்—நற்பொனில் திகழ்வு என் நயப்பதொன் றன்றால் - நல்ல பொன்னினுண்டாகிய மாற்றுப் பணியினிடத்துக் காண்கையாற் பொன்னும் பணியும் ஒரு தானமா யிருக்கப் பொன்னையும் பணியையும் அறிவுக்கும் பிரபஞ்சத்துக்கும் உவமை சொன்னது என்னை யென்று நீ கேட்கில்—ஆவதும் ஆகா தொழிவதும் என்று இப்பாவகம் உண்மை பாராதோர்க்கே - இந்த உவமை ஆம்பகுதி இந்த உவமை ஆகாப்பகுதி யென்று சொல்லுகிற இந்தப் பாவகம் உண்மையைத் தரிசியாதவர்களுக்கா யிருக்கும், உண்மையைத் தரிசித்தவர்களுக்கு எல்லா உவமையும் தானா யிருக்கும். உண்மை பாராதவர்களென்றும் உண்மை பார்த்தவர்களென்றும் சொன்னது கொண்டே அறிவிலே பின்னமுண்டு என்னீர் என்ன—பாராதோரெனப் பகர்தலிற் பல்லுயிர் ஆராய்ந்துரைக்கின் அவை பிற வல்ல - உண்மை தரிசியாதவர்களென்று நான் சொன்னதுகொண்டே நீ ஆன்மாக்களைத் தனியே ஒரு முதலென்று சொல்லிற் பலவாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிற ஆன்மாக்களுடைய தன்மையை விசாரித்து நான் சொல்லுமிடத்து அந்த ஆன்மாக்கள் சிவனுக்கு வேறாயிருப்பதொன்றல்ல எல்லாஞ் சிவமுதலென்று அறி. இதன்றியும்—பலபல பேதம் இலவென்போரும் இல் - சிவம் ஒருமுதல், ஆன்மாக்கள் ஒரு முதல், பிரபஞ்சம் ஒரு முதலென்று பலபல பேதங்களாகச் சொல்லுவார்களும் உண்டு, அது சத்தியமன்று. கண் என்று ஒரு முதல் கண்டு வருமாப் போல் ஆன்மா என்று ஒரு முதல் தனித்து அறிந்துவரச் செய்தே இத்தை இல்லையென்பானேன் என்னில்—கண்ணினது ஒளி அக் கண்ணினது எனில் அது திண்ணிய இருளிற் செறிபொருள்

இன்மை மின்மினி யெனஇரு கண்மணித்
தன்மை தானுந் தாவில ததனால்
கண்ணின துருவும் அதிற்கதிர் ஒளியும்
நண்ணருஞ் சத்தி சத்தர்கள் நடிப்பே
உலகேழ் எனத்திசை பத்தென ஒருவன்
பலவாய் நின்ற படிஇது என்றும்
ஊனாய் உயிராய் உணர்வாய் என்றும்
மானக் கண்ணே மணியே என்றும்

தெரித்தலும் இன்மை - கண் ஒன்றைக் கண்டு வருகிற காட்சி அந்தக் கண்ணுக்கு உள்ளதாமாயின் அப்படிக்காண்கிற கண் நெருங்கியிருக்கிற இருளுக்குள்ளே பொருந்தியிருக்கிற பண்டங்களில் இது இன்ன பண்டமென்று ஒன்றைக் காணும் பகுதி கண்டோமில்லையே. இதன்றியும்—மின்மினியென இரு கண்மணித் தன்மை தானுந் தாவிலது-ஒரு மின்மினி இருளை நீக்கின மரியாதி இரண்டு கண்ணின் மணியுங் கூடி இருளை நீக்கக் கண்டோமில்லையே—அதனாற் கண்ணினது உருவும் அதிற் கதிரொளியும் நண்ணருஞ் சத்தி சத்தர்கள் நடிப்பே - ஆகையால் கண்ணினுடைய வடிவும் அதினிடத்து ஆதித்தப்பிரகாசத்தால் உண்டாகிய காட்சியும் இவையெல்லாம் மனதினால் எட்டுதற்கரிய சிவம் சத்திகளுடைய நாடகமென்று அறிவாயாக. இது எங்கே காணப்பட்டதென்னில்—உலகு ஏழ் எனத்திசை பத்தென ஒருவன் பலவாய் நின்றபடி இதுவென்றும் - **திருவாசகம்,** ‘ நிலநீர் நெருப்புயிர் நீள் விசும்பு நிலாப்பகலோன், புலனாய மைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்துநின்றா, னுலகே ழெனத்திசை பத்தெனத்தா னொருத் தனுமே, பலவாகி நின்றவா தோணோக்க மாடாமோ’ என்றும்—ஊனா யுயிரா யுணர்வா யென்றும் - [அப்பர்] திருப்பாட்டு, ‘ஊனாகி உயி ராகி யதனுள் நின்ற உணர்வாகிப் பிறவனைத்தும் நீயே ஆனாய், நானேது மறியாதே யென்னுள் வந்து நல்லனவுந் தீயனவுங் காட்டா நின்றாய், தேனாருங் கொன்றையனே நின்றி யூராய் திருவானைக் காவிலுறை சிவனே ஞான, மானாய்நின் பொற்பாத மடையப் பெற்றால் அல்லகண்டங் கொண்டடியே னென்செய் கேனே’ என்றும்— மானக்கண்ணே மணியேயென்றும் - [அப்பர் தேவாரம்] ‘திருவே யென் செல்வமே தேனே வானோர் செழுஞ்சுடரே செழுஞ்சுடர்நற்

தாமே தானுச் செய்தனன் என்றும்
நாமே சிவமாய் நண்ணினம் என்றும்
காயாய்ப் பழமாய்ச் சுவையாய் நுகர்வும்
ஓயா துண்போன் தானே என்றும்
அறிவோன் தானும் அறிவிப் போனும்
அறிவாய் அறிகின் றோனும் அறிவுறு
மெய்ப்பொருள் தானும் வியந்திது வெனப்படும்
அப்பொருள் யாவும் அவனே என்றும்

சோதி மிக்க, உருவேயென் னுள்ளுறவே ஊனே ஊனி னுள்ளமே உள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற, கருவேயென் கற்பகமே கண்ணே கண்ணிற் கருமணியே மணியாடு பாவாய் காவாய்,அருவாய வல்வினைநோய் அடையா வண்ணம் ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமர ரேறே' என்றும்—தாமே தானுச் செய்தனன் என்றும் - [சம்பந்தர் தேவாரம்] 'பத்திப்பேர் வித்திட்டுப் பரந்தவைம் புலன்கள்வாய்ப் பாலே போகாமேகாவாப் பகையறும் வகைநினையா, முத்திக்கே விக்கத்தே முடிக்குமுக்கு ணங்கள்வாய் மூடா ஊடா நாலந்தக் கரணமு மொருநெறியாய்ச், சித்திக்கே யுய்த்திட்டுத் திகழ்ந்தமெய்ப் பரம்பொருள் சேர்வார்தாமே தாமாகச் செயுமவ னுறையுமிடங், கத்திட்டோர் சட்டத்தங் கலந்திலங்கு நற்பொருள் காலேயோவா தார்மேவுங் கழுமல வளநகரே'என்றும்—நாமே சிவமாய் நண்ணினமென்றும்-திருவாசகம் 'அவமாய தேவ ரவகதியி லழுந்தாமே, பவமாயங் காத்தென்னை யாண்டுகொண்ட பரஞ்சோதி, நவமாய செஞ்சுடர் நல்கும் பண்டை நாமொழிந்து, சிவமாய வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ' என்றும்—காயாய்ப் பழமாய்ச் சுவையாய் நுகர்வு மோயாதுண்போன் றானேயென்றும் - திருப்பாட்டு, 'தீயாகி நீராகித் திண்மையாகித் திசையாகி அத்திசைக்கோர் தெய்வமாகித், தாயாகித் தந்தையாய்ச் சார்வுமாகித் தாரகையும் ஞாயிறுந்தண் மதியு மாகிக், காயாகிப் பழமாகிப் பழத்தி னின்ற இரதங்கள் நுகர்வானுந் தானே யாகி, நீயாகி நானாகி நேர்மையாகி நெடுஞ்சுடராய் நிமிர்ந்தடிகள் நின்ற வாறே' என்றும்—அறிவோன்தானும் அறிவிப்போனும் அறிவாய் அறிகின்றோனும் அறிவுறு மெய்ப்பொருள் தானும் வியந்திது எனப்படும் அப்பொருள் யாவும் அவனே என்றும் - [அற்புதத்திரு]அந்தாதி, 'அறிவா

தாய்தலைப் பட்டங் கொன்றாய்த் தென்றும்
ஏத மறநான் கெட்டேன் என்றும்
இன்னும் இன்னும் இறையோர் அளித்தவை
பன்னில் எண்ணரும் பான்மைத் தாதலின்
தருபொருள் கொள்பொருள் தருவோன் கொள்வோன்
ஒருபொருள் இவ்வியல் உவப்பென உணர்க
நுகர்பொருள் சத்திது நுகர்வோன் சத்தன்என்
றிகலறும் உணர்வுவந் தெய்துதல் அரிதே

னுந் தானே அறிவிப்பான் தானே, அறிவாய் அறிகின்றான் தானே— அறிகின்ற, மெய்ப்பொருளுந் தானே விரிசுடர்பா ராகாச, மப்பொரு ளுந் தானே யவன்' என்றும்—தாய்தலைப் பட்டங் கொன்றாய்த்து என்றும் - [கருவூர்த்தேவர்] **திருவிசைப்பா,** *'மோதலைப்பட்ட கடல்வயி னுதித்த முழுமணித் தரளம தாங்கே, தாதலைப் பட்டங் குருகியொன் றான தன்மையி னென்னைமுன் னீன்ற, நீதலைப் பட்டால் யானுமவ் வகையே நிசிசர ரிருவரோ டொருவர், காதலிற் பட்ட கருணையாய் கங்கை கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே' என் றும்—ஏதமற நான் கெட்டேன் என்றும் -* **திருவாசகம்,** *'வான்கெட்டு மாருத மாய்ந்தழல்நீர் மண்கெடினுந், தான்கெட்ட லின்றிச் சலிப் பறியாத் தன்மையனுக், கூன்கெட் டுயிர்கெட் டுணர்வுகெட்டென் னுள்ளமும்போய், நான்கெட்ட வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டா மோ' என்றும்—இன்னும் இன்னும் இறையோர் அளித்தவை பன்னில் எண்ணரும் பான்மைத்து - முதலே சொல்லி வந்த திருவாக்குக்களன்றி இன்னமும் மேலும் அனுக்கிரகம் பெற்ற அடியார்கள் அருளிச்செய்த செயல்களைச் சொல்லுமிடத்து எண்ணிறந்த பகுதியை புடைத்து—ஆதலின் தருபொருள் கொள் பொருள் தருவோன் கொள்வோன் ஒரு பொருள் இவ்வியல் உவப் பென உணர்க - ஆகையால் ஒருவன் ஒருத்தனுக்குக் கொடுக்கிற பொருள், தான் கொள்ளுகிற பொருள், ஒரு பொருளைக் கொடுக்கிற வர்கள், அந்தப் பொருளைக் கொள்ளுகிறவர்கள் அவையெல்லாம் ஒரு பொருளாயிருக்கும். அந்த முறைமையுள்ளதாகிய அர்த்த மென்ற றிந்து பிரியப்படுவாயாக. ஆகையால்—நுகர்பொருள் சத்து இது நுகர் வோன் சத்தன் என்று இகலறும் உணர்வு வந்து எய்துதல் அரிதே -*

நான்அவன் எனும்இது நவைவழி நல்வழி
தான்அவன் ஆகை இதுசா யுச்சியம்
இத்திறன் தெளிய உய்த்திடு மளவும்
யாதொரு வகையால் நீதிய தாகத்
தான்அறி வழியே தலைநின் றென்றும்
ஊன்உயிர் சிவத்தில் ஒடுங்கிட நடத்தி
மூடு முழுமலம் வீடுங் காலைக்
கருவிகள் அளவில் புரிதரும் அறிவு

இது இவனாற் பொசிக்கப்பட்டிருக்கிற சத்தாதி விஷயங்களும் சைதன்னியம், அந்த விஷயங்களைப் பொசிக்கிற இவனும் சைதன்னியன், இவையிரண்டும் வேறல்லவென்று மாறுபாடற அறிகிற அறிவு ஒருவனுக்குண்டாகிறது மிகவும் அரிது. இது பெத்தம்.

மேல் அவனது முத்தி: நான் அவன் எனும் இது நவைவழி நல்வழி தான் அவன் ஆகை இது சாயுச்சியம் - ஆன்மாவும் தனியே ஒருமுதல் சிவமும் தனியே ஒரு முதல் என்று இங்ஙனஞ் சங்கற்பித்துக் கொண்டு நிற்கிறது குற்றத்தை யுடைத்தாகிய வழியாயிருக்கும், நல்வழியாகச் சொல்லப்படுவது தான் ஒரு முதலறச் சிவமுதலேயாய் நின்று வருகை, சாயுச்சிய மென்று சொல்லுவது இப்படிச் சரித்துக் கொண்டு வருகிறதாக இருக்கும்—இத்திறன் தெளிய உய்த்திடு மளவும் - இப்படி நான் சொன்ன உண்மை இவனுக்கு அறுதிவரத் தக்கதாக இவன் போதஞ் செலுத்துமளவும்—யாதொரு வகையால் நீதியதாகத் தான் அறி வழியே தலைநின்று - மக்கள் ஒக்கல் சம்ஸாரத்தோடுங் கூடியிருப்பனாகிலும், அவையிற்றை விட்டுத் தான் அறிவனாகிலும் தான் நின்றது நீதியாகக் கொண்டு இது நமக்கு முத்திக்கு வழியென்று தன்னுடைய போதத்துக்குத் தோன்றின வழியிலே தலைநின்றுகொண்டு—என்றும் ஊன் உயிர் சிவத்தில் ஒடுங்கிட நடத்தி - நனவிலுங் கனவிலும் இந்த உடம்பையும் உயிரையும் சிவத்துக்குள்ளே ஒடுங்கத்தக்கதாக இவையிற்றினுடைய தோற்றமற நடத்திக்கொண்டு வரக்கடவன்—மூடு முழுமலம் வீடுங்காலை - இதனாலே ஒன்றையும் அறிய வொட்டாமற் பொதிந்துகொண்டு நின்ற ஆணவ மலமானது நீங்கின அவதரத்து—கருவிக ளளவிற் புரிதரும் அறிவு சாக்கிரங் கனவு நீக்கமில் சுழுனை துரியமென்று இவை பயில்தரும்

சாக்கிரம் கனவு நீக்கமில் சுழுனை
துரியம் என்றிவை பயில்தரும் அறிவு
துரியா தீதம் திரியாத் தன்மையில்
இறையருள் உதவும் கறையற மாறி
அறிவே யாகும் பிறியாக் கருவிகள்
நிறைமுதல் அவத்தையில் அறிவில தாகத்
துரியா தீதந் தோற்றத்
திரியா ததுநற் சிவகதித் திறனே. கக

கஉ. நிமித்தகாரண பரிணாமவாதி நிராகரணம்

திறம்பெற நீஇங் கறைந்தமை கருதில்
புவனம் யாவையும் புனிதன தருளனில்

அறிவு - சாக்கிரஞ் சொற்பனம் சுழுத்தி துரியமென்று சொல்லப்பட்ட நாலு அவதரத்திலும் அறிகிற அறிவுகருவிகள் அந்த அவத்தைகள்தோறும் ஏற்றக்குறைச்சல்களாக நின்று அறிகிறதா யிருக்கும். ஆகையால் இந்தக் கருவிகளெல்லாங் கழன்று ஒன்றும் அறியாமற் கிடக்கிற அவதரம் துரியாதீதம். இது கேவலம்.

துரியாதீதம் திரியாத் தன்மையில் இறையருள் உதவுங் கறையற மாறி அறிவேயாகும் - இந்தத் துரியாதீதமாயிருக்கிற ஐஞ்சாம் அவத்தை இவனை விட்டு நீங்காமல் நிற்கிற அவதரத்திலே கர்த்தாவினுடைய திருவருளானது கருவிகளைக் கூட்டி இவனுடைய போதத்தைச் சீவிக்கப்பண்ணும் பொழுது ஆணவமலமானது நீங்கிக் கருவிகளோடுங் கூடி அறிவாக நிற்கும். இது சகலம்.

மேல் சுத்தாவத்தை : பிறியாக் கருவிகள் நிறை முதல் அவத்தையில் அறிவிலதாகத் துரியாதீதந் தோற்றத் திரியாதது நற்சிவகதித் திறனே - இவனை விட்டு நீங்காமல் நிற்கிற கருவிகள் முப்பத்தாறும் நிறைந்து நிற்கிற சாக்கிராவத்தையிலே எல்லாக் கருவிகளுங் கழன்றிருக்கிற துரியாதீதம் தோன்றினவிடத்து அந்த அவதரம் நீங்காமல் நிலைபெற்றிருக்கிறது சிவகதியினுடைய பகுதி. கக

மேல் அவனைச் சைவன் மறுக்கிறான் :

(உரை) திறம்பெற நீ இங்கு அறைந்தமை கருதில் - நீ நன்றாகக்கொண்டு இவ்விடத்து உன் பெத்த முத்திகள் சொன்ன

அவன்முதற் காரணம் அன்ரும் என்னில்
*நிமித்த காரணம் *இனிநிகழ்த் தெனநீ*
அவனே காரணம் அனைத்துமென் றறைந்தனை
மண்தனிக் குலாலன் தண்டசக் கராதி
காரணம் மூன்றும் ஓர்பே ரணைந்ததித்
தாரணி அதனிற் கண்டது சாற்றுக
அத்தன் இயற்றும் இத்தொழில் பிறர்க்கோ
தனக்கோ வீணே எனக்கீ தியம்புக

வற்றை விசாரிக்குமிடத்தில் எப்படியிருந்தது? ஏன், இதற்குக்குற்ற மென்னே? புவனம் யாவையும் புனிதனது உருவெனில் - இந்தப் பிர பஞ்சமாகக் காணப்பட்டிருக்கிற உலகங்களெல்லாம் சுத்தனுயுள்ள சிவனுடைய சொரூபமென்று சொல்லில்—அவன் முதற் காரணம் - விசுவாதீதனுயுள்ள அந்தச் சிவன் முதற் காரணமாக வேண்டும்— அன்ருமென்னில் - அவன் முதற்காரணமல்லவென்று நீ சொல் லின்—நிமித்த காரணம் இனி நிகழ்த்தென நீ அவனே காரணமனைத் தும் என்று அறைந்தனை - அவனை நிமித்த காரணமென்று சொல் லென்று நான் சொல்ல நீ பின்னையும் அந்த விசுவாதீதனுயுள்ள சிவன் தானே நிமித்தகாரணமும் துணைக்காரணமும் முதற்காரணமு மெல்லாமென்று சொன்னுய்—மண் தனிக் குலாலன் தண்டசக்கராதி காரண மூன்றும் ஓர் பேர் அணைந்தது இத் தாரணியதனிற் கண்டது சாற்றுக - மண்ணுகிய முதற்காரணமும் ஒப்பில்லாத குசவனுகிய நிமித்தகாரணமும் அவனுக்குக் கருவியென்று சொல்லப்பட்ட தண்ட சக்கராதியாயுள்ள துணைக்காரணமும் இவை மூன்றும் மூன்று காரண மாயிருப்ப தொழிந்து மூன்று காரணமும் ஒருகாரணமா யிருக்கிறது இந்தப் பூமியினிடத்துக் கண்டதுண்டாகிற் சொல்லுவாயாக. நிமித்த காரணமென்றது சிவனை, துணைக்காரண மென்றது சத்திகளை, முதற் காரண மென்றது விந்து மோகினி மான் என்கிற உபாதானங்களை, இதன்றியும்—அத்தன் இயற்றும் இத்தொழில் பிறர்க்கோ தனக்கோ வீணே எனக்கு ஈது இயம்புக - கர்த்தாச் செய்கிற இந்தப் பஞ்ச கிருத்தியம் பிறர் நிமித்தமாகச் செய்து வருகிருனே, அல்லது தன் நிமித்தமாகச் செய்து வருகிருனே, இவை யிரண்டுமன்றிச் சும்மா பயனற்றதாகச் செய்து வருகிருனே இத்தை எனக்குத் தெரியச்

*நிகழ்த்துக எனநீ - பாடபேதம்.

வீண்எனிற் பித்தர் *மாணுறு தொழில்போல்
தலைமையும் அறிவும் இலதென இகழ்வர்
தனக்கெனில் அஃதும் இசைப்பதொன் றன்றே
தன்போல் அறிஞருந் தலைவரும் இலரால்
கரு மின்போல் நிலைமையை வேண்டலும் பழுதே
பிறர்க்கெனிற் பிறரும் பிறர்க்காம் பொருளும்
பொருட்கமை கருவியும் அதற்குபா தானமும்
செய்கையும் என்றோர் ஐவகைத் தாெனாடு
மாறாச் சைவர் கூறார் என்றால்

சொல்லுவாயாக. சொல்லமாட்டாயாகில் நான் சொல்லக் கேட்பாயாக—வீண் எனில் பித்தர் மாணுறு தொழில்போல் தலைமையும் அறிவும் இலதென இகழ்வர் - சும்மா பயனற்றதாகச் செய்தானுமாகிற் பித்தராயுள்ளவர்கள் மாட்சிமைப்படச் செய்த தொழிலினைப் போல இருக்கையாற் கர்த்தாவுக்குச் சர்வ முதன்மையும் சர்வஜ்ஞத்துவமுமில்லை யென்று சொல்லிப் பெரியோர்கள் இகழாநிற்பர்கள். ஆகையால் வீணாகச் செய்தானென்று சொல்ல வொண்ணாது—தனக்கெனில் அஃதும் இசைப்பதொன் றன்றே - கர்த்தாத் தன் நிமித்தமாகச் செய்தா னென்னில் அதுவும் முன் சொன்னதுபோலே பொருந்துவ தொன்றன்று. அதேனென்னில்—தன்போல் அறிஞருந் தலைவரும் இலரால் மின்போல் நிலைமையை வேண்டலும் பழுதே - தன்னைப் போலச் சர்வஜ்ஞத்துவமுஞ் சர்வ முதன்மையும் பிறரொருவர்க்கு இல்லாதபடியாலே இவன் மின்போலுந் தோன்றிம்மறைந்து போகிற பிரபஞ்ச இயற்கையை வேண்டிச் செய்தா னென்னும் அது மிகவும் பழுதாம். ஆகையால் தன் நிமித்தமாகச் செய்தானென்று சொல்லவு மொண்ணாது—பிறர்க்கெனில் பிறரும் பிறர்க்காம் பொருளும் பொருட்கு அமை கருவியும் அதற்கு உபாதானமும் செய்கையும் என்று ஓர் ஐவகைத்தானொடு மாறாச் சைவர் கூறார் - இந்தத் தொழில் கர்த்தா பிறர் நிமித்தமாகச் செய்தா னென்னில் தன்னையொழிந்து பிறரென்று ஒரு பொருளும், அந்தப் பிறரென்று சொல்லப்பட்டவர்களுக்கு வேண்டின விஷயமும், அந்த விஷயங்களைப் பிறர் பொசிக்கத்தக்கதாக அதற்கேற்ற கருவிகளும், அந்த இந்திரியங்கள் தோன்றுதற்கு ஓர் உபாதானமும், இந்த உபாதானத்

*மாண்பறுங் - பாடபேதம்.

உ0 நின்சித் தாந்த மவசித் தாந்தம்
என்சித் தான்ற வசித்தைமற் றீறு
தசித்தில தென்னில் வசித்ததென் உலகில்
உலகா யதனும் பூதக் கூட்டஞ்
சலமேற் கொப்புள் தகுமெனச் சாற்றினன்
உரு தீய கருமச் சீனர்சா வகர்பிறர்
நேயம் இல்லென நிகழ்த்தினர் இலரே
காண்டல் விரோத நிற்பிறர் *கதித்திலர்

திலேநின்றும் பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவிக்கிற சிவனோடேங்கூட இந்த ஐந்துவகைக்கும் மாறுபாடாகச் சைவராயுள்ளவர்கள் சொல்லார்கள்—என்றால் நின் சித்தாந்தம் அவசித்தாந்தம் என் - என்று இப்படியிருக்கையால் நீ கொண்டிருக்கிற சித்தாந்தம் சித்தாந்தமல்லவென்று நீதானே சொல்லு. இதன்றியும்—சித்து ஆன்ற அசித்தை மற்று ஈறுது-பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சிவனிடத்திலேதோன்றுமென்றாய்,சித்தாயுள்ள சிவம் அசித்தாயுள்ள பிரபஞ்சத்தைத் தன்னிடத்திலே நின்றுந் தோற்றுவியாது—அசித்து இலது என்னில் - அசித்தென்கிற வசனம் பிரபஞ்சத்துக்கில்லைக் காணும் எல்லாஞ் சிற்சொரூபந் தானேயென்னில்—வசித்தது என் உலகில் - இந்த உலகத்தின்கண்ணே பிரபஞ்சம் சடமாயிருப்ப தொன்றென்று சாத்திரங்கள் சொல்லுவானேன்? இதன்றியும்—உலகாயதனும் பூதக்கூட்டஞ் சலமேற் கொப்புள் தகுமெனச் சாற்றினன் - உலகாயத னளவாகப் பூதக் கூட்டமாயிருக்கிற தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தை நீர்க்குமிழிபோல நிலைநிற்பதொன்றல்லவென்று சொன்னான்; அப்படி யிருக்கச்செய்தே நீ இந்தப் பிரபஞ்சத்தைச் சிற்சொரூபமென்று சொன்னது அர்த்தமன்று.

மேல் அவன் ஆன்மா இல்லையென்ன உண்டென்று மறுக்கிறான்: தீய கருமச் சீனர் சாவகர் பிறர் நேயம் இல்லென நிகழ்த்தினர் இலரே- பொல்லாத் தொழிலுக்கு ஏதுவாயிருக்கிற புத்தர்கள் சமணர்கள் மற்றுமுண்டான சமயிகள் இவர்கள் அனைவரும் இந்தச் சரீரத்திலே ஓர் அறிவு உண்டென்று சொல்லுவார்கள்; அத்தனை யொழிந்து உன்னைப்போலே ஆன்மா இல்லையென்று சொல்லுவார் இல்லை—காண்டல் விரோதம் நிற்பிறர் கதித்திலர் - பிரத்தியக்ஷ விரோதம் நீ நாட்டினாற் போலப் புறச்சமயத்தி லுள்ளவர்களும் இப்படிச் சொன்னவர்கள்

*கணித்திலர் - பாடபேதம்.

ஈண்டுன துரைக்குமற் றியார்கரி உடலும்
சித்தோ சித்தின் சேர்வாற் சித்தெனில்
கடப டாதியும் உடற்கட் சிதைவென்
தாவர உயிர்போல் தனுஒழிந் தவற்றுள்
மேவிய உணர்வு விரவிடும் என்னிற்
சடத்துயிர் போலெனச் சாற்றினை ஆகலின்
உடற்குயிர் இறையை ஒழிந்துண் டன்றே
தருதிட் டாந்தமுந் தாட்டாந் திகமும்
ஒருபொரு ளாகில் உவமை பெறாதே

இல்லை—ஈண்டு உனது உரைக்கு மற்று யார் கரி-இவ்விடத்து நீ ஆன்மா இல்லையென்று சொல்லுகிற இதற்கு ஆர் சாட்சி? இன்னார் சாட்சி யென்று ஒருவரைக் காட்டு. இதன்றியும்—உடலும் சித்தோ - இந்தச் சரீரமும் அறிவோ அல்லவோ?—சித்தின் சேர்வாற் சித்தெனில்-அறிவோடுங் கூடி வாதனைப்பட்டு வருகையினாலே இந்த உடலும் அறிவென்று நீ சொல்லில்—கடபடாதியும் உடற்கண் சிதைவு என் - சால் குடஞ் சட்டி யாதியா யுள்ளவையும் புடைவை சீலை யாதியாயுள்ளவையும் இந்த உடலைப்போல அவையும் ஓர் உடல்களா யிருக்கச்செய்தே இந்த உடலைப்போலே சஞ்சாரமின்றிக் கிடப்பானேன்?—தாவர உயிர் போல் தனு ஒழிந்தவற்றுள் மேவிய உணர்வு விரவிடும் என்னில் - இந்த உடலிலே பொருந்திநிற்கிற பேரறிவு எல்லா உருபங்களிலுங் கலந்துகொண்டு நிற்கும்படி நிற்கச்செய்தேயும் இந்த உயிர் கூட நிற்கிற உடம்பிலே தாக்கி நிற்கிறாப்போல மற்றுள்ள உருபங்களிடத்திலே தாக்கி நில்லாதென்று நீ சொல்லில்—சடத்து உயிர்போலெனச் சாற்றினையாகலின் உடற்கு உயிர் இறையை ஒழிந்துண்டன்றே - உயிர் நிற்கிற உடம்புபோல உயிரில்லாத உடம்புகளில் அந்தப் பேரறிவு பொருந்தாதென்று நீ சொன்னாயாகையால், இந்த உடலுக்குக் கர்த்தாவை யொழிந்து ஓர் உயிர் உண்டாகவேணும். நான் திட்டாந்தஞ் சொன்னது கொண்டு என் அப்படிச் சொல்லுகிறீரென்று நீ சொல்லில்—தரு திட்டாந்தமுந் தாட்டாந்திகமும் ஒரு பொருளாகில் உவமை பெறாதே - ஒன்றுக்கு உவமையாகச் சொல்லப்பட்ட திட்டாந்தமும் அந்த உவமைபற்றி நின்ற தாட்டாந்தமும் ஒரு பொருளா யிருக்குமாயின் பொன்போலுங் கொன்றை என்கிற உவமை

ஒன்றே ஆகில் உடற்கிறை தாபரத்
தொன்றிய நிலையில் விசேடமென் உரைக்க
பூதச் சேர்வைப் பேதமென் றறையிற்
சேர்வைப் பேதம் என்கொடு செப்புக
கருமத் தளவில் வருமெனிற் பித்தர்
உரையில் திகழும் உணர்வொழிந் தனையே
கருமஞ் செய்வோன் கடவுளன் றுடலும்
மருவிநின் றிருவினை வாளா நுகரா
கடவுளும் உடலின் கண்படல் துஞ்சல்
இடர்நலம் உறுதல் இறங்குதல் ஏறுதல்

இந்த உலகத்தின்கண் உண்டாகாது—ஒன்றேயாகில் உடற்கு இறை தாபரத்து ஒன்றிய நிலையில் விசேடம் என் உரைக்க - நீ சொன்னாப் போலே பசுமுதலின்றிப் பதிமுதல் ஒன்றுமேயாக அந்தப் பதி முதல் எங்கும் ஒத்துநிற்கச்செய்தே தாபரங்களைப் பார்க்க இந்த உடலுக்கு விசேஷமுண்டானது ஏதென்று சொல்லுவாயாக—பூதச்சேர்வைப் பேதமென்று அறையில் - பூதங்கள் உரூபங்களாகக் கூடுகிற கூட்டத்தில் உண்டாகிய பேதங்கள்கொண்டு இருக்கும் இந்த உடலுக்கு விசேஷமுண்டானதென்று நீ சொல்லில்—சேர்வைப் பேதம் என்கொடு செப்புக - பூதங்கள் கூடுகிற இடத்திலே பேதந்தான் வந்தது ஏதுகொண்டென்று நீ சொல்லுவாயாக—கருமத்தளவில் வருமெனில் - கன்மத்தைச் செய்தபடியினாலே அந்தக் கன்மத்துக்கீடாக விசேஷமும் விசேஷ ஹீனமும் உண்டானதென்று நீ சொல்லில்—பித்தர் உரையில் திகழும் உணர்வு ஒழிந்தனையே - நீ கன்மத்துக்கீடாக வருமென்றது பித்தர் சொல்லுஞ் சொல்லுப்போல விளங்காநின்றது. நீயும் அறிவு கெட்டவனாயிருந்தாய்—கருமஞ் செய்வோன் கடவுளன்று - யாதொரு கருமத்தைச் செய்து வருகிறவனைக் கர்த்தாவென்று சொல்லப்படாது, ஆகையால் இந்தக் கன்மஞ் செய்தது சிவமல்ல—உடலும் மருவி நின்று இருவினை வாளா நுகரா - இந்த உடலுஞ் சடமாயிருந்தபடியாலே ஓர் ஏதுவின்றிப் பிராரத்த கன்மத்தைத் தானாகப் பொசிக்க மாட்டாது. சிவன் கூடிநின்று பொசித்தானென்னில்—கடவுளும் உடலின்கண் படல் துஞ்சல் இடர் நலம் உறுதல் இறங்குதல் ஏறுதல் எவ்வகையேனுஞ் செய்கை இன்றாதலும் -

எவ்வகை யேனுஞ் செய்கைஇன் றாதலும்
பலகலை உலகில் நிலவுத லானும்
எண்ணரும் பொருளும் இரவியும் ஒழியக்
கண்ணென ஒன்று காண்கையி னாலும்
பாசப் பகுதியும் ஈசனும் ஒழியப்
பசுவும் உண்டென் றிசையவேண் டின்றே
இதுவெனும் ஒன்றை அதுவாய்ப் படுத்தது
பொதுமையில் நிற்கும் மாயையின் பொற்பெனப்

வாக்குமனாதீதனா யிருக்கிற சிவனும் கன்மத்துக் கீடாக ஓர் உடலினிடத்து வந்து பொருந்துதல், பிராரத்தம் பொசித்துத் தொலைந்தவாறே அந்த உடலை விட்டு விடுதல், இந்த உடலோடுங் கூடி நின்று புண்ணிய பாவங்களைப் பொசித்துக் கொண்டு வருதல், சாக்கிராதியாயுள்ள அவத்தைகளிலே இறங்கி யதீதப்பட்டுக் கிடத்தல், மீளவும் உணர்த்து முறைமையினாலே ஏறிச் சாக்கிரத்தானத்திலே வருதல் இவை யெல்லாம் எந்தப் பிரகாரத்திலுங் கடவுளுக்கில்லாத படியாலும்—பலகலை உலகில் நிலவுதலானும் - கடவுள் சர்வஞ்ஞான படியாலே அவனுக்கு வேண்டுவதில்லை, பாசஞ் சடமானபடியாலே அதற்கும் வேண்டுவதில்லை, இந்த இரண்டு வகைக்குமின்றிப் பலவகையாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற சாத்திரங்கள் இந்தப் பிரபஞ்சத்திலே பொருந்தி வருகையினாலும்—எண்ணரும் பொருளும் இரவியும் ஒழியக் கண்ணென ஒன்று காண்கையினாலும் - எண்ணிறந்த பொருள்களாயிருக்கிற பிரபஞ்சப் பதார்த்தங்களும், இவையிற்றை யெல்லாம் விளக்கஞ் செய்துகொண்டு நிற்கிற ஆதித்தனும் இவை யிரண்டையுமின்றிக் கண் என்று ஒரு முதல் நடுவே நின்று கண்டு வருகையினாலும்—பாசப் பகுதியும் ஈசனும் ஒழியப் பசுவும் உண்டென்று இசையவேண்டின்றே - பாசத்தினுடைய பகுதியும் பதியினுடைய பகுதியும் இரண்டு மொழியப் பசுவினுடைய பகுதியும் உண்டென்று நீ பொருந்த வேண்டும்—இதுவெனும் ஒன்றை அதுவாய்ப்படுத்து அது பொதுமையில் நிற்கும் மாயையின் பொற்பு என-இதுவென்று சுட்டப்பட்டதொரு விஷயத்தை யனுபவிக்குமிடத்து அந்த விஷயந்தானேயாய் அந்த அறிவானது பொதுவிலே நிற்குமென்னும் அதை மாயா

பொற்பணி யாவும் பொன்னாந் தன்மையின்
நிட்கள சகளத் திருவுரு நிலையும்
ஈச னேஎனப் பேசுவர் அன்றி
அருஉரு வாகி வரும்உல கென்னில்
அனைத்தும் மாயை எனத்தெளி கிலையே
ஆவதும் ஆகா தொழிவதும் இலதெனும்
பாவகம் உலகா யதனது பான்மை
கட்கொலை வெகுளி காமம் களவுகள்
உட்படும் இவைவிட மொழியா தார்இலர்

மயக்கினுடைய பெருமையென்று அறிவாயாக—பொற்பணி யாவும் பொன்னாந் தன்மையின் நிட்களசகளத் திருவுரு நிலையும் ஈசனே எனப் பேசுவர் - பொன்னிலேநின்றும் உண்டாகப்பட்ட பணிகளெல்லாம் அந்தப் பொன்னையின்றி வேறொரு முதலா யிராமல் அந்தப் பொன்னேயா யிருந்த தன்மைபோல, அந்தமா அரூபமாயுள்ள நிட்களமும் அந்த நிட்களத்திலேநின்றுந் தோன்றின சகளமாகிய இச்சா ஞானக் கிரியா சொரூபமும் இவை யிரண்டுஞ் சிவனுடைய சொரூபமாயிருக்குமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்—அன்றி அரு உருவாகி வரும் உலகு என்னில் - அதன்றி அருவாயுள்ள சிவம் உருவாயுள்ள பிரபஞ்சமா யிருக்குமென்று நீ சொல்லில்—அனைத்தும் மாயையெனத் தெளிகிலையே - பிரபஞ்சம் மாயையா யிருக்கையால் இந்தப் பிரபஞ்சத்துக்கு உபாதானமாயிருக்கு மென்ற சிவமும் மாயையென்று தெளிகிறாயில்லை. என்னவே பிரபஞ்சத்துக்கு உபாதானம் சிவமல்ல மாயை யென்பது கருத்து. இதன்றியும்—ஆவதும் ஆகாது ஒழிவதும் இலதெனும் பாவகம் உலகாயதனது பான்மை - இது ஆம்பகுதி இது ஆகாப்பகுதி இவை யிரண்டுமில்லை என்கிற பாவகம் சைவராயுள்ளவர்கள் கொள்ளும் பகுதியல்ல, உலகாயதனுடைய பக்ஷமாயிருக்கும். ஞானவான்களுக்கு ஒன்றுமில்லை யென்னில்—கள் கொலை வெகுளி காமம் களவுகள் உட்படும் இவைவிட மொழியாதார் இலர் - மதுபானஞ் செய்கிறது, கொன்று பறிக்கிறது, கோபித்துச் சொல்லுகிறது, பாதாரகமனஞ் செய்கிறது, பிறருடைய சொத்தைக் களவு காண்கிறது, இப்படி இன்னுஞ் சொல்லப்பட்ட பொல்லாங்குக ளெல்லாவற்றையும் ஆகாது இவை

சோம பானம் சுராபா னங்கள்
ஆமென *நூல்கள் ஆர்செவிப் பறைந்தன
மறையோன் புலைச்சியை மருவும் என்பது
முறையோ எனில்அது புனைமொழி யென்னில்
சாதி பேத †நீயினித் தவிரினும்
மேதியை ஏறு விழையா விரும்பும்
கண்ணின துருவும் அதிற்கதிர் ஒளியும்
நண்ணரும் சத்தின் நாடகம் எனில்அதற்
கேதுவும் பயனும் ஓத வேண்டும்

யிற்றை விட்டு விடுங்கோளென்று சொல்லாமலிருப்பார் ஒருவரு மில்லை. இப்படிக் கொத்தவை யெல்லாத்தையுஞ் செய்தாலும் ஞான வான்களுக்குத் தோஷம் ஏறுதென்று சாத்திரஞ் சொல்லுமெனில்— சோமபானம் சுராபானங்கள் ஆம் என நூல்கள் ஆர் செவிப் பறைந்தன - சோமபானஞ் செய்கிறது சுராபானஞ் செய்கிறது இவை இரண்டுங் கொள்ளுகிறது ஆமென்று ஒருத்தரும் அறியாமல் நூல்க ளானது ஆருடைய செவியிலே சொல்லிவைத்துப் போச்சு? இவை யிருக்க—மறையோன் புலைச்சியை மருவுமென்பது முறையோ வெனில் - பிராமணனாயுள்ளவன் பறைச்சிக்கு ஆசைப்பட்டு அவளைக் கிரீடிக்கிறது முறைமையோ முறைமைக்கீனமோ வென்று நான் கேட்க—அது புனைமொழி யென்னில் - பிராமணன் பறைச்சியைப் பரிசிக்கலாகாதென்று சொல்லுகிறது ஒரு வரம்புகட்டிச் சொன்ன தொழிந்து பிராமணன் பறைச்சியோடுங் கூடினால் அவளிடத்திலே இவனுக்கு இன்பம் விளைந்ததில்லையோ என்று நீ சொல்லில்— சாதிபேதம் நீ இனித் தவிரினும் மேதியை ஏறு விழையா - பிராமண னென்றுஞ்சண்டாளனென்றும் இத்தனைகாலமும் வழங்கிவந்த சாதித் தன்மையை நீ தவிர்ந்துவிட்டாயாயினும் எருமையை இடபமானது விஷயமாக விரும்பாது. ஆகையால் ஞானவான்களுக்கு எல்லாம் ஆம் என்கிறது அர்த்தமாகாது—விரும்புங் கண்ணினது உருவும் அதிற் கதிரொளியும் நண்ணருஞ் சத்தின் நாடகமெனில் - நீ விரும்பப்பட்ட கண்ணினுடைய வடிவும் அதிலுண்டாகிய ஆதித்தனுடைய காட்சியும் மனதினாற் கிட்டவொண்ணாதிருக்கிற சத்தாகிய சிவத்தினுடைய நடிப்பாயிருக்குமென்று நீ சொல்லில்—அதற்கு ஏதுவும் பயனும் ஓத

*மறைகள். †நீதிநீ - பாடபேதம்.

நின்மொழி *விரோதம் நீடுல கியற்கையும்
தன்மசாத் திரமுஞ் சகலமும் என்செயும்
உலகே ழெனஇறை பலவாந் தன்மை
கடமொடு சராவம் †கலச மாதிகள்
அடலுறு குயவன் ஆயினன் என்றால்
தாமே யாகா அவைதான் ஆகான்
ஆயினன் என்ப தாக்கினன் எனவே
ஆனாய் என்ப தனைத்தும் அவ்வவை

வேண்டும் - அப்படிச் சிவன் கண்கொண்டு ஒரு ரூபத்தைக் கண்டு வந்தானுமாயின் சிவனுக்கு அப்படி ஒரு குற்றமுண்டென்றும், அந்தக் குற்றம் நீங்கிக் கொள்ளுகைக்கு இப்படிப் பொசித்தானென்றும் சொல்லவேண்டும்—நின் மொழி விரோதம் நீடுலகியற்கையும் தன்ம சாத்திரமுஞ் சகலமும் என் செயும் - சிவன் விசுவாதீதனா யிருக்கச் செய்தே அவன் இப்படிப் பொசித்து வருவனென்று நீ சொல்லுகிற சொல் விரோதம். இன்னான் நல்லவன் இன்னான் பொல்லாதவனென்று நிலைபெற்று வாராநிற்கிற உலகிலுள்ளார் அங்கீகரித்துக் கொண்டு வருகிற முறைமையும், இன்னது செய்யப் புண்ணியம் இன்னது செய்யப் பாவம் இந்தப் பாவஞ் செய்தவர்களை இராசாவானவன் தண்டஞ் செய்யக்கடவனென்று தன்மசாத்திரஞ் சொல்லுகிற முறைமையும் மற்று இப்படிச் சொல்லப்பட்டவையும் ஆன்மாவென்று ஒன்றில்லையாயின் இவையெல்லாம் என்ன செய்யும்? இதன்றி—உலகேழென இறைபலவாம் தன்மை - 'உலகே ழெனத்திசை பத்தெனத்தா னொருத்தனுமே, பலவாகி நின்றவா' என்ற திருவாக்கின் தன்மை—கடமொடு சராவம் கலசமாதிகள் அடலுறு குயவன் ஆயினனென்றால் தாமே ஆகா அவைதான் ஆகான் ஆயினன் என்பது ஆக்கின னெனவே-குடத்தோடே கூடச் சட்டிகள் கலசங்கள் இவையாதியாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிற பாத்திரங்களெல்லாம் வெற்றிபொருந்தியிருக்கிற குசவனாயினானென்று சொன்னால் இந்தக் குசவன் அந்தப் பாத்திரங்களாகினானல்லன், அந்தப் பாத்திரங்கள்தான் இந்தக் குசவனாகிறதல்ல; ஆயினனென்பது ஆக்கினனெனவே என்று இலக்கணங்களிற் சூத்திரஞ் சொல்லுகையால்—ஆனாயென்பது அனைத்தும் அவ்வவை தான் ஆகாமையைச் சாற்றிடுமென்க - வானாய் மண்ணாய்

*விரோதமும். †அகல்சால் கரகம், கலசாதி கணங்கள் - பாடபேதம்.

தான்ஆ காமையைச் சாற்றிடும் என்க
தாமே எனும்இத் தனியே காரம்
அழிந்திலர் அதுவே ஆய்த்திலர் அதுவிட்
டொழிந்திலர் பிறிவிலர் எனும்இவை உணர்த்தும்
அரு காயும் பழமும் சுவையும் நுகர்வ
தாயவன் தானும் அவன்முதற் றென்னும்
அகிலமுந் தெளிய அறிவோன் தானும்
அகிலமும் அறிஞரை அறிவிப் போனும்
அறிஞர்க் கறிவாய் அறிகின் றோனும்
கூo அறிவிற் கறிபொருள் ஆவோன் தானும்
அகிலமும் மேனி யானவ னென்னும்

என்று இப்படி ஆனய் ஆனய் என்று சொல்லப்பட்டதெல்லாம் அந்தச் சிவன்தான் அந்த வானும் மண்ணுமாகானென்பதனைச் சொல்லியிடுமென் றறிக—தாமே யெனும் இத் தனியேகாரம் - தாமேதாமாய்ச் செய்யுமென்கிற ஒப்பில்லாத ஏகாரத்தோடுங் கூடிக்கொண்டிருக்கிற திருவாக்கு—அழிந்திலர் அதுவே யாய்த்திலர் அதுவிட்டு ஒழிந்திலர் பிறிவிலர் எனும் இவை உணர்த்தும் - தாங்கள் அழிந்தார்களுமில்லை, அந்தச் சிவமுதலானர்களுமில்லை, அந்தச் சிவமுதலையின்றிக் காரியப்பட்டார்களுமில்லை, அந்தச் சிவமுதலுக்கு வேறாயிருந்தார்களுமில்லையென்று இப்படியிருக்கும் சொல்லு—காயும் பழமும் சுவையும் நுகர்வதாயவன்தானும் அவன் முதற்று என்னும்-'காயாகிப் பழமாகிப் பழத்துள்நின்ற இரதங்கள் நுகர்வானுந் தானே யாகி' என்ற திருவாக்குக் காயும் அவனாலே உண்டானது, பழமும் அவனாலே உண்டானது, பழத்தின் இரதமும் அவனாலே உண்டானது, அந்த இரதங்களை நுகர்வானும் அவனாலே உண்டானவன், ஆகையாலே அவையெல்லாஞ் சிவன்முதலாக உண்டானதென்று சொல்லும்—அகிலமுந் தெளிய அறிவோன்தானும் அகிலமும் அறிஞரை அறிவிப்போனும் அறிஞர்க்கு அறிவாய் அறிகின்றோனும் அறிவிற்கு அறிபொருளாவோன் தானும் அகிலமும் மேனியானவன் என்னும்-எல்லாத்தையும் மயக்கமற அறிவானு முள்ளவனும், அறியும் பகுதியை யுள்ளவர்களுக்கு எல்லாத்தையும் அறிவிப்பவனு முள்ளவனும், அறியும் பகுதியை யுள்ளவர்களுக்கு அவர்களுடைய அறிவாய் நின்று அறியும் பகுதியை

தருபொருள் கொள்பொருள் தருவோன் கொள்வோன்
ஒருபொரு ளாயின் *உவப்புண் டென்க
நுகர்வோன் தனக்கு நுகர்பொருள் வேண்டில்
கூ௫ இகலறக் கிடையா தொழிந்ததென் நிரயமும்
வேண்டா ராயினும் மெய்யுறு வியாதிகள்
ஈண்டா தொழியா திறைக்கிவை ஈடல
சத்தியுஞ் சிவமும் தாமே நுகருமென்

யுடையவனும், அறிகிறவர்களுடைய அறிவிற்கு அறியப்படும் பொருளாயுள்ளானும் என்ற திருவாக்குச் சர்வத்தையுஞ் சிவன் திருமேனியாக உடையவனென்று சொன்னதாயிருக்கும்—தருபொருள் கொள்பொருள் தருவோன் கொள்வோன் ஒருபொரு ளாயின் உவப்பு உண்டென்க - ஒருவன் கொடுக்கப்பட்ட பொருள், தான் கொள்ளப்பட்ட பொருள், ஒரு பொருளைக் கொடுக்கிறவன், அந்தப் பொருளைக் கொள்ளப்பட்டவன் இவையெல்லாம் ஒரு பொருளாயிருக்குமாயின் மிகவும் பிரியம் வருமென்க. இப்படியுஞ் சொல்லுவார்களோ!—நுகர்வோன் தனக்கு நுகர்பொருள் வேண்டில் இகலறக் கிடையாது ஒழிந்ததென் நிரயமும் - பொசிப்பானொருவனுக்கு ஒரு பொருளைப் பொசிக்க வேண்டினவிடத்து அந்தப் பொருள் அவனுக்கு மாறுபாடின்றி வந்து கூடுவதில்லை ; எல்லாப் பொருளும் ஒரு பொருளாயிருக்குமாயின் அவன் நினைத்தபொழுதே பொசிக்கவேண்டாமோ ? அது கண்டோமில்லை. ஆகையால் எல்லாம் ஒன்றாயிருக்குமாயின் நரகதுக்கமுண்டாகாது. அதேதெனனில்—வேண்டாராயினும் மெய்யுறு வியாதிகள் ஈண்டா தொழியாது - குன்மம் சூலைமுதலாயின வியாதிகளை அனுபவிக்க வேண்டா என்றிருப்பர்கள் இருந்தாலும் சரீரத்திலே உண்டாகப்பட்டிருக்கிற வியாதிகள் இவர்களை வந்து பொருந்தி அனுபவியாமல் விடாது. ஆகையால் நீ எல்லாம் ஒன்றென்று சொன்னது அர்த்தமன்று. ஆன்மா இல்லை எல்லாஞ் சிவமே அனுபவிக்கிறதென்றாய்—இறைக்கு இவை ஈடல - வேண்டின பொருள் கிட்டாமலும் வேண்டாத வியாதிகள் வந்து கிட்டியும் இவையிற்றினால் உண்டாகிய வருத்தம் ஆன்மாவுக்கொழிந்து கர்த்தா வாக்குமனாதீதகோசரமா யிருக்கையினாலே அவனுக்கு உண்டாகாது. இப்படி இருக்கச்செய்தே—சத்தியுஞ் சிவமுந் தாமே நுகரு

*உவப்பின் றென்க - பாடபேதம்.

றித்திறன் உணர்வுவந் தெய்துவ தெவர்க்கே
தமக்கே என்னில் தாம்உண ராமையும்
அமைப்பற உணர்தலும் அவர்க்கடை வன்றே
நானும் அவனும் நவையும் நலனும்
தான்அவன் ஆகையும் நின்சா தனத்தில்
சகயோ கத்தைச் சாயுச்சி யம்எனப்
பகர்வது பதிபசு பாசத் தவர்க்கே
யாதொரு வகையென ஓதிய திறைநூல்

மென்று இத்திறன் உணர்வு வந்து எய்துவது எவர்க்கே - ஆன்மா இல்லைச் சத்தி சிவங்கள் எல்லாச் சுகதுக்கங்களையும் அனுபவிக்குமென்று நீ சொன்ன இந்தப் பகுதியிலுண்டாகிய ஞானம் இந்தப் பிரபஞ்சத்துக்குள்ளே ஆர்க்குத்தான் வந்துண்டாவது? என்றது ஆக்ஷேபம்—தமக்கே என்னில் தாம் உணராமையும் அமைப்பற உணர்தலும் அவர்க்கு அடைவன்றே - சத்தி சிவங்களுக்கே இந்த அனுபோகமென்னில், அந்தச் சத்தி சிவங்கள் இந்தப் பிரபஞ்சத்தை அறியாதபடியாலும் அறியுமிடத்துச் சுட்டியறியாமல் தடையற எல்லாத்தையும் ஒக்க அறிகையினாலும் இந்தச் சுகதுக்கங்களால் உண்டாகிய அனுபோகம் ஆன்மாவுக்கொழிந்து அந்தச் சத்தி சிவங்களுக்கு உண்டாவதொன்றல்ல. இது பெத்தத்தை மறுத்தது.

மேல் முத்தியை மறுக்கிறான்: நான் ஒருமுதல் அவன் ஒருமுதலென்று நிற்கிற இது குற்றத்தையுடைய வழியென்றும் இவன் அவனாய் விடுகிற இது சாயுச்சியமாகிய நல்வழியென்றுஞ் சொன்னாய்.—நானும் அவனும் நவையும் நலனும் தான் அவனாகையும் நின் சாதனத்து இல்-நானென்கிற ஆன்மாவும், அவன் என்கிற சிவனும், நவையென்கிற குற்றமும், நலனென்கிற நன்மையும், இந்த ஆன்மா அந்தச் சிவனாக வேணுமென்கையும் நீ எல்லாம் ஒன்று என்கிறவனாகையால் உன்னுடைய சாதனத்துக்குட்பட்டதல்ல. இதன்றியும்—சகயோகத்தைச் சாயுச்சியம் எனப் பகர்வது பதிபசுபாசத்தவர்க்கே - யோகமார்க்கத்துக் குண்டான முறைமையை நீ சாயுச்சிய மார்க்கமாகச் சொல்லுகிற இது திரிபதார்த்த நிண்ணயம் வந்தவர்கள் கொள்ளும் பகுதியாமே. இதன்றி—யாதொரு வகையென ஓதியது இறைநூல் சொன்னவற்று ஒன்றன்று - இந்த முத்தித் தன்மை கூடுமெனவும் மக்க

சொன்னவற் றென்றன் றென்னில்வீ டெளிதே
தான்அறி வழியே தலைப்பொருள் பிடிக்கின்
மேல்நிகழ் பலமும் வீடளித் திடுமே
௧௧0 நிலையாக் கருவியை நிலையாக் கருதிப்
புலையா டுதலும் உலகா யதன்பொருள்
குட்டியம் இன்றிநற் கோலம் எழுதுதல்
இட்டம தாயிற் கருவியும் இடங்களுங்
கருத்துற உரைக்கத் தெரித்திடும் மதித்த

ளொக்கல் சமுசாரத்தோடுங் கூடித்தான் இருப்பான், இவையிற்றை விட்டுத்தானிருப்பான், நின்றதே நிலையாகக் கொண்டு சாதித்து வரக் கடவனென்று நீ சொன்னது, சிவாகமம் மோக்ஷத்துக்குகேதுவாயுள்ளவர்கள் சரிக்கவேண்டின முறைமை பலவழியுஞ் சொல்லும் அவையிற்றில் ஒருவழிக் குட்பட்டதல்ல—என்னில் வீடு எளிதே - அப்படிச் சரிக்கிறதுதான் காணும் முத்தி சாதனமென்னில், மோக்ஷத்தை அரிதென்று சொல்லவேண்டுவதில்லை, எல்லார்க்கும் எளிதாகப் பெற்றுவிடலாமென்று சொல்லு. இதன்றியும்—தான் அறி வழியே தலைப்பொருள் பிடிக்கின் மேல் நிகழ் பலமும் வீடளித்திடுமே - ஒரு ஆசாரியன் நல்லவழி கற்பிக்க அந்த வழியே ஒழுகிவாராமல் தன்னுடைய போதத்துக்குத் தோன்றின வழியே தலையான பொருளாகப் பிடித்து அந்த வழியே ஒழுகிவா அதனால் உண்டாகிய பலமும் வீட்டின்பத்தைத் தருமே—நிலையாக் கருவியை நிலையாக் கருதிப் புலையாடுதலும் உலகாயதன் பொருள் - நிலைநில்லாமைக்குச் சாக்ஷியாயுள்ள தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தை நிலைநிற்குமென்று கருதிச் செய்யாக் காரியத்தைச் செய்துகொண்டு வருகிறது உலகாயதன் கொள்ளும் பொருளாமொழிந்து சைவராயுள்ளவர்கள் கொள்ளும் பொருளல்ல—குட்டியமின்றி நற்கோல மெழுதுதல் இட்டமதாயின் - சுவரில்லாமற் சித்திரமெழுதுகிறது ஒருவருஞ் செய்யவொண்ணாதது, உனக்கு இட்டமாயிருக்குமாயின்—கருவியும் இடங்களுங் கருத்துற உரைக்க - தனுவுங் கரணமும் புவனமும் போகமும் ஆன்மாவுக்கே யென்று சாத்திரஞ் சொல்லச்செய்தே—தெரித்திடும் மதித்தது - மதித்தது தெரித்திடும் என மாறுக. இதன் பொருள்: சிவன் விசுவாதீதனா யிருக்கையினாலே அவனுக்கு இவை வேண்டுவதில்லை. இவை வேண்டினது ஆன்மா

௧௧௫ தறிவொன் றில்லோர்க் கிறையருள் உதவுதல்
பிறிவறி வரிய செறிஇருள் இடத்தோர்
அந்தகர்க் காண வந்தோர் எம்மை
நீவிரும் காண வேணும் என்றுங்
கெடுத்தொரு தீபம் கொடுத்ததை ஒக்கும்
௧௨௦ இச்செயற் கிறைவன் கொச்சையன் அன்றே
கருவி வசத்தில் தெரிவுறக் காண
வேண்டுநர் இலரால் ஈண்டறி வியாவுஞ்
சிவமே என்று செப்பினை அவம்உறு

வுக்கா யிருக்கச்செய்தே, ஆன்மா இல்லை, இவை அந்தாத்தே நிற்கு மென்று உன்னுடைய போதம் சற்றும் கூசாமல் நினைத்துச் சொல் லும். இதன்றி—அறிவொன்றில்லோர்க்கு இறையருள் உதவுதல் - ஓர் ஏகதேசமும் அறிவில்லாத ஆன்மாக்களுக்குக் கர்த்தாவினுடைய அருள் அறிவைக் கொடுக்குமென்றாய், அங்ஙனம் அது செய்தல்—பிறி வறிவரிய செறியிருளிடத்து ஓர் அந்தகர்க் காணவந்தோர் எம்மை நீ விருங் காணவேணும் என்றுங்கு எடுத்து ஒரு தீபம் கொடுத்ததை ஒக் கும் - ஒரு சற்றும் நீக்கிக் காணவொண்ணமற் செறிந்துகொண்டிருக் கிற இருளினிடத்திலே யிருக்கிற அந்தகராயுள்ளவரைக் காணவந்தவ ரொருவர் விளக்கைக் கொண்டுவந்து கண்டு அந்த விளக்கை அந்தகர் கையிலே கொடுத்து என்னையும் நீர் காணவேணுமென்று சொல்ல, அவரை இவர் கண்டாரென்கிறதுக்கொக்கும் அறிவில்லாத ஆன்மா வுக்கு அருள் அறிவைக் கொடுக்க அறிந்ததென்று நீர் சொன்னது— இச் செயற்கு இறைவன் கொச்சையனன்றே - அறிவில்லாத ஆன்மா வுக்குத் தன்னுடைய அருளைக்கொண்டு அறிவைக் கொடுத்தான் என் கிறது கர்த்தாவும் இந்த ஆன்மாவைப்போல அறிவில்லாதவனுக வேண்டும். இதன்றியும்—கருவி வசத்தில் தெரிவுறக் காண வேண்டு நர் இலரால் - கருவிகள் சடமா யிருந்தபடியாலே இவையிற்றைக் கொண்டு தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தை நன்றாகக் காண்கிற காட்சி சிவ ஞானிகளா யுள்ளவர்களுக்குள் ஒருவரும் வேண்டியிருப்பார் இல்லை. அப்படியிருக்கச்செய்தே—ஈண்டு அறிவு யாவுஞ் சிவமேயென்று செப் பினை - இவ்விடத்துக் கருவிகளைக் கொண்டு தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தை அறிந்துவருகிற அறிவெல்லாஞ் சிவமேயென்று நீ சொன்னுய்—அவம்

பொறிபுலன் அறியா அறிவது பிரமம்
என்றோர்க் குன்போல் இடர்ப்படல் இலதே
ஏற்றம் கருவி இருபதோ டிரண்டும்
போற்றும்ஓர் அவத்தையும் புகல்திரி மலமும்
ஈசனும் உயிரும் பேசினை அஃதொழிந்
தொன்றே யாகும் என்ற நின்இயல்பு
தாயர் மனைவியர் தாதியர் தவ்வையர்
ஆயவர் எவரையும் ஓர்மையிற் காணும்
கோகழி * தூர்த்தர் கொடுந்தொழில் தருமே

உறு பொறிபுலன் அறியா அறிவது பிரமம் என்றோர்க்கு உன்போல் இடர்ப்படல் இலதே - இந்திரியங்கள் தானாக விஷயங்களை அறியமாட்டாதது கொண்டு சடமாயிருந்தபடியாலே எல்லாத்தையும் அறிகிறது பரப்பிரமமென்று சொன்ன மாயாவாதிக்கும் உன்னைப்போலக் குற்றஞ் சொல்லத்தக்கது இல்லை. அதேனென்னில், அவன் பிரமத்தை அறிவென்றும் பிரபஞ்சத்தைச் சடமென்றுஞ் சொன்னான், நீ எல்லாத்தையுஞ் சித்தென்கையினாலே. இதன்றியும்—ஏற்றம் கருவி இருபதோடு இரண்டும் போற்றும் ஓர் அவத்தையும் புகல் திரிமலமும் ஈசனும் உயிரும் பேசினை - அந்த மாயாவாதி பதினாலு கருவியும் நாலவத்தையுஞ் சொன்னான். நீ அவனிலும் பார்க்க ஏற இருபத்திரண்டு கருவியுஞ் சைவராயுள்ளவர்கள் பரிகரித்துக் கொண்டு வருகிற ஓர் அவத்தையும் இவர்களாலே சொல்லப்பட்டு வருகிற மூன்று மலமும் கர்த்தாவும் ஆன்மாவும் உண்டென்று சொன்னாய்—அஃது ஒழிந்து ஒன்றே யாகும் என்ற நின் இயல்பு - அவையிற்றை யெல்லாம் விட்டு இப்பொழுது எல்லாம் அந்தச் சிவமொன்றுமே யென்று நீ சொல்லுகிற இயல்பு எதுக் கொக்கும்?—தாயர் மனைவியர் தாதியர் தவ்வையராயவர் எவரையும் ஓர்மையிற் காணுங் கோகழி தூர்த்தர் கொடுந் தொழில் தருமே - தன்னுடைய தாய் சிறியதாய் பெரிய தாயானவர்கள், தன் பெண்சாதி தமையன் பெண்சாதி தம்பி பெண் சாதியா யுள்ளவர்கள், தன் வெள்ளாட்டி முன் சொன்னவர்களுடைய வெள்ளாட்டியா யுள்ளவர்கள், தன்னுடைய தங்கைமார் தமக்கைமார் இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டவர்க ளெல்லாரையுந் தன்னுடைய பெண் சாதியைப் பார்க்குமாப்போலே இவர்களெல்லாரையும் ஒக்க விஷயப்

---

* தூர்த்தக் - பாடபேதம்.

ஆக மற்றதன் அருள்நிலை தன்நிலை
ஏக நாயகன் ஆகிய இறைநிலை
நாசமில் பாசம் வீசிய வியன்நிலை
இனையவை யொன்றும் நினைவினும் இன்றி
உண்டெனும் உணர்விற் கண்டது கருதில்
இழுக்கெனும் புலன்வழி ஒழுக்கமும் அதுவாய்க்
கொண்டு பண்டையில் எண்தரு மடங்கு
வந்தவா செய்யத் தந்ததை யன்றே
புன்மைகள் நீங்க உண்மை கேண்மதி.

பார்வையாகப் பார்க்கும் கோகழியுள் நடுக்கண்ணனது தன் எல்லையில் நில்லாமல் இறந்து கண்டு வருகிற தூர்த்தனுடைய கொடிய தொழிலை யொக்கும்—ஆக மற்றதன் - நீ சொல்லி வந்த ஞானத்தினது தன்மை இப்படித் தவறாகக் கிடக்க—அருள்நிலை தன்நிலை ஏகநாயக னாகிய இறைநிலை நாசமில் பாசம் வீசிய வியன்நிலை - அருள் சர்வத்தையுங் காரியப்படுத்தி வருகிற முறைமை, ஆன்மாத் தனக்கென ஓர் சுதந்தர மில்லாமல் நிற்கிற முறைமை, கர்த்தா எல்லாத்திலும் நிறைந்து நிற்கச்செய்தே ஒன்றிலுந் தாக்கற நிற்கிற முறைமை, அழிவில்லாம லிருக்கிற பாசம் சர்வான்மாக்களைப் பந்தித்துக் கொண்டு நிற்கிற முறைமை—இனையவை ஒன்றும் நினைவினும் இன்றி - இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டவை யொன்றும் உன்னுடைய நினைவிலுங் கூட இல்லாமல்—உண்டெனும் உணர்விற் கண்டது கருதில் - ஆன்மாவுக்கு அறிவில்லை சிவனே எல்லாத்தையும் அறிகிறவனென்று நீ நாட்டப் பட்ட அறிவினாலே நீ அனாசாரமாகச் சொன்னதை விசாரிக்கில்—இழுக்கெனும் புலன்வழி ஒழுக்கமும் அதுவாய்க் கொண்டு - இந்திரிய வாதனை பொல்லாதென்று சொல்லச்செய்தே அந்த இந்திரிய வாதனை தானே நீ ஞானாசாரமாகக் கொண்டு—பண்டையில் எண் தரு மடங்கு வந்தவா செய்யத் தந்ததை யன்றே - நீ பெத்த தசை யிலே நிற்கிற நாள் செய்து வந்த அனாசாரத்திலும் பார்க்க முத்தி தசையிலே எண்மடங்கு அனாசாரத்தைச் செய்துகொண்டு திரியத் தக்கதாக உனக்கு இந்த மயக்கந் தந்த அஜ்ஞானத்தை வெறுக்கிற தல்லது உன்னை வெறுக்க வழக்கில்லை—புன்மைகள் நீங்க உண்மை கேண்மதி - இப்படிக் கொத்த அஞ்ஞானங்கள் உனக்கு நீங்கத்தக்க

சைவவாதி சங்கற்பம்

அறிவாய் அறியும் அறிவுயிர் கேவலத்
தறிவிலன் இருளொடும் பிறிவிலன் அண்ணல்
கலைமுத லாக நிலவிய கருவிகள்
கசரு விளக்கென உதவும் துளக்கறப் பொருந்தி
இருவினை நுகர்வில் வருவினை செய்து
மாறிப் பிறந்து வருநெடுங் காலத்
திருள்மல பாகமும் சத்திநி பாதமும்
மருவுழி அருளுரு மன்னவன் அணைந்து

தாக நான் சத்தியத்தைச் சொல்லுகிறேன், அத்தைப் புத்திபண்ணிக் கேட்பாயாக. மதியென்றது அசை.

மேற் சைவவாதி தன்மதம் கூறுகின்றான் :

அறிவாய் அறியும் அறிவு உயிர் - அனுதியே அறிவாய் அறிந்து கொண்டு வருகிற அறிவாயிருப்பதொன்று ஆன்மா—கேவலத்து அறிவிலன் இருளொடும் பிறிவிலன் - இப்படி அறிவாயுள்ள ஆன்மா வுக்குக் கேவலாவத்தையில் ஒரு சற்றும் அறிவில்லை ; அவ்விடத்து ஆணவமலத்தோடுங் கூடி நீக்கமின்றி யிருக்கும்—அண்ணல் கலைமுத லாக நிலவிய கருவிகள் விளக்கென உதவும் - இப்படி ஒன்றும் அறி யாமற் கேவலப்பட்டுக் கிடக்கிற அவதாரத்திலே கர்த்தாவானவன் கலை முதலாகப் பொருந்தப்பட்டு வருகிற கருவிகள் முப்பத்தொன்றையுங் கண்ணுக்கு விளக்குக் காட்டான தன்மைபோல இந்த ஆன்மாவுக்குக் காட்டாகக் கொண்டு கூட்டும்—துளக்கறப் பொருந்தி இருவினை நுகர்வில் வருவினை செய்து - அந்தக் கருவிகளோடும் அசைவறக் கூடிப் பிராரத்த கன்மமான புண்ணிய பாவங்களைப் பொசிக்கச் செய்தே ஆகாமியத்தை ஆர்ச்சித்துக் கொள்ளும்—மாறிப் பிறந்து வரு நெடுங்காலத்து - இந்தக் கன்மத்துக் கீடாக அச்சுமாறிப் பிறந்து வாராநிற்கும் ; இப்படி நெடுங்காலம் பிறந்து இறந்து வரச்செய்தே— இருள் மலபாகமுஞ் சத்திநிபாதமும் மருவுழி - சிவபுண்ணியம் உண் டாயதனாலே ஆணவமலத்துக்குப் பாகமும் சத்திநிபாதமும் பொருந் தினவிடத்து. இது பெத்தம்.

செல்கதி ஆய்ந்து பல்பணிப் படுத்திக்
கருவியும் மலமும் பிரிவுறப் பிரியா
ஞானம் நல்கலும் தான்அது நோக்கித்
தன்னையும் அதனையும் தன்முதற் பொருளையும்
இன்னவென் றறியா இருவரும் முயங்கி
ஒன்றாய் உறுபயன் உவப்பும்
இன்றாய் நிற்கும் இதுசிவ கதியே. கஉ

கரு. சைவவாதி நிராகரணம்

இதுகதி யாக முதல்அறி வுயிரேல்
பொறிபுலன் நீங்க அறிவுயிர் அன்றே

மேல் முத்தி : அருளுரு மன்னவன் அணைந்து செல்கதி ஆய்ந்து பல்பணிப் படுத்தி-கர்த்தா அருளே திருமேனியாகக் கொண்டு ஆசாரிய மூர்த்தமாக எழுந்தருளி வந்து இவன் சென்று பொருந்தப்பட்ட கதிக்கு ஏதுவா யுள்ளவையிற்றை ஆராய்ந்து பல் பணியாகிய சரியை கிரியாயோகங்களிலே நிறுத்தி—கருவியும் மலமும் பிரிவுறப் பிரியா ஞானம் நல்கலும் - அந்தச் சரியை கிரியாயோகங்களை முற்றச் செய்கையிலே கேவல சகல மிரண்டையும் நீக்கி அநாதியே இவனைவிட்டு நீங்காமல் உபகரித்துக்கொண்டு வருகிற உண்மை ஜ்ஞானத்தைப் பிரசாதியாநிற்கும்,அப்படி செய்தமாத்திரத்திலே—தான் அது நோக்கித் தன்னையும் அதனையும் தன்முதற் பொருளையும் இன்னவென் றறியா இருவரும் முயங்கி-இந்தஆன்மா அந்த உண்மை ஜ்ஞானத்தைத் தரிசித்து ஞாதுருவாகிய தன்னையும் ஞானமாகிய அந்த உண்மை ஜ்ஞானத்தையும் அந்த ஞானத்துக்கு முதலாயுள்ள நேயத்தையும் இந்த மூன்று முதலையும் அவ்விடத்திற்சுட்டி யறியாமல் இந்த ஆன்மாவுஞ் சிவமுந் தன்னிலே கூடி—ஒன்றாய் உறு பயன் உவப்பும் இன்றாய் நிற்கும் இது சிவகதியே - இரண்டும் ஒரு முதலாய் அவ்விடத்து உற்றதொரு பயனும் பிரியமும் இரண்டும் இல்லையாய் இப்படி நிற்கிற அவதாத்தைச் சிவசாயுச்சியமென்று சொல்லப்படுவது. கஉ

மேல் சித்தாந்தியார் மறுக்கிறார் :

(உரை) இது கதியாக முதலறிவு உயிரேல் - நீர் இப்பொழுது சொல்லி முடித்த இது முத்தியானாலும், அது பின்பு சொல்லுகிறோம். ஆன்மா அநாதியே அறிவாயிருப்பதொன்றாகில்—பொறிபுலன் நீங்க

அடைகாய் நூறி னிடைசேர் சிவப்பென
இந்தியத் தொகையின் வந்தறி வொன்றுநின்
றின்றாம் என்றல் அன்றே எந்தை
அறிவிலன் அதீதச் செறிவில்என் றுரைத்த
நின்மொழி விரோதமும் பின்முன் மலைவும்
மன்வயின் நிகழா மலம்இருள் இறையொளி
தான்அமர் விளக்கில் தரும்மருட் கலாதிகள்
ஈனமில் இவனிடத் தெவ்வா றிசைந்தன

அறிவு உயிரன்றே-இந்திரியங்களும் அதனாலே அறியப்பட்ட விஷயங்களும் இரண்டு வகையும் நீங்க ஆன்மாவானதற்கு அறியும் பகுதி உண்டாமே! அது இந்திரியங்கள் கூடினபோது அறிந்தும் அவை நீங்கினபொழுது அறியாமையும் ஆன்மாவுக்குள்ள முறைமையென்று நீ சொல்லின்—அடைகாய் நூறின் இடை சேர் சிவப்பென இந்தியத் தொகையின் வந்து அறிவொன்று நின்று இன்றாமென்றலன்றே எந்தை - பாக்கும் வெற்றிலையும் சுண்ணாம்பும் கூடி மத்திச்சவிடத்திலே அவையிற்றினுடைய தன்மையின் நடுவே ஒரு சிவப்பு எழுந்தாற்போலச் சடமாயுள்ள இந்திரியங்களினுடைய கூட்டத்தின் நடுவே ஓர் அறிவு தோன்றி உடனே அழியுமென்று கணபங்கஞ்சொன்ன புத்தனையொப்பீர் தேவரீர். இதன்றியும்—அறிவு இலன் அதீதச்செறிவில் என்று உரைத்த நின்மொழி விரோதமும் பின்முன் மலைவும் மன்வயின் நிகழா - அறிவாய் அறிந்துவருகிற ஆன்மாவானதற்கு மலத்தினாலே நெருங்கியிருக்கிற அதீதத்தானத்தில் அறிவில்லையென்று சொன்ன உம்முடைய சொல்விரோதமும் ஒருக்கால் அறிவென்றும் ஒருக்கால் அறிவல்லவென்றும் நீர் முன்னொடு பின் மலையச் சொன்ன இவையும் நிலைபெற்று வாராநிற்கிற நல்லோர்களுடைய கூட்டத்தினிடத்துக் கொள்ளப்படாது. இதன்றியும்—மலம் இருள்-ஆணவமோ என்றாற் சுத்த இருளாயிருப்பதொன்று—இறை ஒளிதான்-கர்த்தாத் தானோ என்னில் மகாப் பிரகாசமா யிருப்பானொருத்தன்—அமர் விளக்கில் தரும் மருட்கலாதிகள்-பொருந்தப்பட்ட விளக்குப்போலும் இவனுக்குக் காட்டாயுள்ள கலை முதலாகிய முப்பத்தொரு தத்துவமும் மாயா கருவிகளா யிருக்கையினாலே மயக்கமா யிருப்பதொன்று. ஆகையால் இந்தக் கருவிகள்—ஈனமில் இவனிடத்து எவ்வாறு

இசைந்த தாயினும் இசையா தாயினும்
அசைந்திடும் முத்தி சாதனம் அவமே
சத்தினி பாதமோ தருமல பாகமோ
உய்த்த காரண காரியம் ஓதுக
பாகம் காரண மாகில் மற்றது
காலா வதியிற் காயா வதியில்
மேலா மென்னும் வினையுறும் அவதியில்
துயரென உயிர்க்குத் தோன்றிடும் அவதியில்
நயமிகும் இறையவன் நல்கிடும் அவதியில்
எதிற் கூடும் ஓதுக இருவினை

இசைந்தன - இருளா யிருக்கிற கேவலத்தானத்திலே ஆன்மா அழிவின்றி நிற்க இவனிடத்திலே மகாப்பிரகாசமா யிருக்கிற சிவனுலே மயக்கமாயிருக்கிற கருவிகள் சென்று பொருந்தினபடி எப்படி?—இசைந்ததாயினும் இசையாதாயினும் அசைந்திடும் முத்தி சாதனம் அவமே - அந்தக் கருவிதான் கூடி யுணர்ந்தாலுயினுங் கருவிகள் கூடாமற் கேவலந் தன்னிலே கிடந்தாலுயினும் அது நிற்குதும் நீர் நிலை நிற்கமாட்டாமல் முத்தி சாதனஞ் சொன்னது மிகவும் நன்று யிருந்ததில்லை. இது பெத்தத்தை மறுத்தது.

மேல் முத்தியை மறுக்கிறுர்: சத்தினிபாதமோ தரு மலபாகமோ உய்த்த காரண காரியம் ஓதுக - முன்னே இருண்மல பாகமும் சத்தினி பாதமும் மருவுழி என்றீர், இதில் சத்தினிபாதங் காரணமாக மலபாகம் உண்டாச்சுதோ, மலபாகம் காரணமாகச் சத்தினிபாதம் உண்டாச்சுதோ, இவையிற்றைச் செலுத்தப்பட்ட காரண காரியம் யாதென்று சொல்லுவீராக—பாகம் காரணமாகில் - மலபாகம் காரணமாகச் சத்தினிபாதம் உண்டான தென்னில்—மற்றது காலாவதியிற் காயாவதியின் மேலா மென்னும் வினையுறும் அவதியில் துயரென உயிர்க்குத் தோன்றிடும் அவதியின் நயமிகும் இறையவன் நல்கிடும் அவதியில் எதிற் கூடும் ஓதுக - அந்த மலபாக மென்று சொன்னது எண்ணிறந்த காலஞ் செல்லச்செய்தே அதிலே இன்ன காலத்திலே இவனுக்கு முத்தி யென்றிருக்குமே அந்தக் காலத்தினுடைய எல்லையிலேயோ, எண்ணிறந்த சரீரம் எடுத்துப்போட்டு வருகிறதுக்குள்ளே இன்ன சரீரத்திலே முத்தியென்றிருக்குமே அந்தச் சரீரத்தி

ஒத்த எல்லையில் வைத்தனர் என்னில்
அருவினை தூக்க உருவினை நில்லா
தொருவினை புரிகால் இருவினை ஆகா
ஒப்புறு மாறு செப்புக தேசிகன்
௨௫ அருளுரு என்ற பொருளினை ஆயின்
மாயா உருவினன் மாயா உருவினை
ஏயான் ஏய்ந்தவர் எம்ம னோரே

னுடைய எல்லையிலேயோ, ஒன்றுக் கொன்று மேலாய் வருகிற புண்ணிய பாவங்கள் இரண்டுந் துலையொப்பு வந்த எல்லையிலேயோ, எண்ணிறந்த காலம் பிறந்திறந்து வருகிற ஆன்மாவுக்கு இந்தச் செனனம் ஆக்கமென்று தோன்றிற்று அந்த எல்லையிலேயோ, இந்த ஆன்மாக்கள்மேலே மிகவும் பிரியத்தையுடைய கர்த்தா இவனை இன்ன அவதாரத்திலே இரட்சிப்பனென்று உண்டே அந்த எல்லையிலேயோ, இவையிற்றில் எந்த அவதாரத்திலே கூடுமென்று சொல்லுவீராக—இருவினை ஒத்த எல்லையில் வைத்தனரென்னில் - புண்ணிய பாவமிரண்டுந் துலையொத்த அவதாரத்திலே மலபாகம் உண்டாமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவர்களென்று நீ சொல்லின்—அருவினை தூக்க உருவினை நில்லாது - கன்மம் அருவமாயிருந்தபடியாலே புண்ணியம் ஒரு தட்டிலும் பாவம் ஒரு தட்டிலும் போட்டு இரண்டும் ஒத்ததோவென்று தூக்கிப் பார்க்க உருவாகக் காணப்படாது. இதன்றியும்—ஒருவினை புரிகால் இருவினை ஆகா - ஒரு புண்ணியத்தைச் செய்யுமிடத்து அதிலே பாவம் பாதியாகவும் புண்ணியம் பாதியாகவும் பகுத்து நில்லாது, ஒரு பாவத்தைச் செய்யு மிடத்திலே புண்ணியம் பாதியாகவும் பாவம் பாதியாகவும் பகுத்து நில்லாது, புண்ணியமும் புண்ணியமாகவே வரும் பாவமும் பாவமாகவே வரும்—ஒப்புறுமாறு செப்புக - புண்ணிய பாவம் இரண்டுந் துலையொக்கிறபடி எப்படியென்று நீர் சொல்ல வேண்டும். இதன்றியும்—தேசிகன் அருளுரு என்ற பொருளினை ஆயின் - ஆசாரியனுடைய வடிவு அருள்வடிவா யிருக்குமென்று நீர் சொன்னதினுடைய அர்த்தத்தை விசாரிக்கு மிடத்து—மாயா உருவினன் மாயா வுருவினை ஏயான் - கர்த்தாவோ என்றால் ஒருக்காலும் அழியாத திருமேனியினை யுடையவன், அவன் அழிந்து போவதாயிருக்கிற இந்த மாயா சரீரத்

பல்பணி ஞான காரணம் என்னில்
தொல்பணி தொறும்பயன் தொடுப்பத னாலும்
ஒருபணி செய்யாச் சிரபுரச் சிறுவரும்
அரச ராகிய தருணத் தலைவரும்
முதிர்பர சமயத் திதமுறும் அரசரும்
ஞானம் பெற்ற நன்மையி னாலும்
ஈனமில் பணிஅருட் கேதுவன் றென்றால்
ஞானோற் பத்தி நிமித்தம்இத் தொழிலென

தைப் பொருந்தான். அப்படியன்று காணும், ஆன்மாக்களை இரக்ஷிப்பான் பொருட்டாக இந்த மாயா சரீரத்தைப் பொருந்துவன் என்னில்—எய்ந்தவர் எம்மனோரே - யாதொருத்தர் இந்த மாயா சரீரத்தைப் பொருந்தினவர்கள் ஆன்ம வர்க்கத்திலே ஒருத்தரொழிந்து வேறொன்றாகச் சொல்லப்படாது. இதன்றி—பல்பணி ஞான காரணம் என்னில் - பலவாகச் சொல்லப்பட்ட சரிதை கிரியை யோகங்களைச் செய்வது காரணமாக ஞானம் உண்டாம் என்னில்—தொல்பணி தொறும் பயன் தொடுப்பதனாலும் - பழைதாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிற சரிதை கிரியா யோகங்களைச் செய்து அது காரணமாகச் சாலோக சாமீப சாரூபங்கள் உண்டாமென்று திருவாக்குச் சொல்லியிருக்கையினாலும்—ஒரு பணி செய்யாச் சிரபுரச் சிறுவரும் அரசராகிய தருணத் தலைவரும் முதிர் பரசமயத்து இதமுறும் அரசரும் ஞானம் பெற்ற நன்மையினாலும் - சரிதைக்குள்ளுங் கிரிகைக்குள்ளும் யோகத்துக்குள்ளும் இவையொன்றுக்குள்ளும் ஒரு தொழிலுஞ் செய்யாத சீகாழிக்குத் தலைவரா யிருந்துள்ள நல்ல சம்பந்தரும், இராச குமாரராய் வாலிபத்துக்கெல்லாந் தலைவரா யிருந்துள்ள சேரமான்பெருமாள் நாயனாரும், மிக்க அமண் சமயத்திலே நின்றும் அது சமயமல்லவென்று போந்து சைவமே சமயமென்று அறுதியிட்டுக்கொண்டு நிற்கிற திருநாவுக்கரசு நாயனாரும், இவர்கள் ஒரு தொழிலுஞ் செய்யாமல் ஞானத்தைப் பெற்று நின்ற நன்மைப் பகுதியினாலும்—ஈனமில் பணி அருட்கு ஏதுவன்று என்றால்-குற்றமற்றிருக்கிற சரிதை கிரியை யோகங்கள் ஞானத்துக் கேதுவென்று சொல்லப்படாது என்றால் ஞானல்லவென்று சொல்லி யிருக்கச்செய்தே நீர் ஆமென்று சொன்னால்—ஞானோற்பத்தி நிமித்தம் இத்தொழில் என ஏனோர்க்கு இறை

ஏனோர்க் கிறைநூல் இயம்பிற் றென்னும்
கருவியும் மலமும் பிரிவுற அருள்தரும்
என்றனை கேவலத் தேதும் அறிவிலன்
துன்றிய சகலத் தருள்நிலை தோன்றா
தெவ்வவத் தையில் இறையருள் பெறுகுவம்
செவ்விய ஞான தெரிசன மாவது
நால்வகை மாயைப் பால்வரு ஞானம்
பண்டை ஞானம் இதுபறி தாவரக்
கண்ட ஞானம் இதுவாக் காணில்
ஈனமில் ஞானிக ளென்போர் யாருமில்

நூல் இயம்பிற்று என்னும் - ஞானோற்பத்திக்கு நிமித்தமாயிருப்ப தொன்று இந்தத் தொழில்கள், ஞானத்துக்குக் காரணமன்று என்று உம்மை யொழிந்துள்ளோ ரெல்லார்க்குங் கர்த்தா நூல்களிலே அருளிச்செய்து வைத்தது என்னவாக முடியும்? இதன்றியும்—கருவியும் மலமும் பிரிவுற அருள்தரும் என்றனை - அறிவாயுள்ள கருவிகளும் அறியாமையாயுள்ள மலமும் இரண்டும் நீங்கத் தக்கதாக அருட்பிரகாச முண்டாமென்று நீ சொன்னாய்—கேவலத்து ஏதும் அறிவிலன் - மல சம்பந்தமாயிருக்கிற கேவலாவத்தையில் ஆன்மா ஒன்றும் அறியானாகையால் இவ்விடத்து அருட்பிரகாசம் உண்டாகாது—துன்றிய சகலத்து அருள்நிலை தோன்றாது - கருவிகளோடுங் கூடிச் சத்தாதி விஷயங்களினாலே நெருங்கியிருக்கிற சகலாவத்தையில் அருட்பிரகாச முண்டாகாது—எவ்வவத்தையில் இறையருள் பெறுகுவம் - முன் சொன்ன இரண்டு அவதரத்திலும் அருட்பிரகாச முண்டாகாதென்றால் பின்னை எந்த அவதரத்திலேதான் நாம் கர்த்தாவினுடைய திருவருளைப் பெறுவோம்?—செவ்விய ஞானதெரிசனமாவது - மயக்கமற நீர் தெரிசித்த ஞானமாவது—நால்வகை மாயைப்பால் வரு ஞானம் - தனு கரண புவன போகமென்கிற நால்வகையோடுங் கூடிக் கொண்டிருக்கிற மாயையின் பகுதியிலேநின்றும் அறிந்துவருகிற ஞானமாகவேண்டும்—பண்டை ஞானமிது பறிதாவரக் கண்ட ஞானம் இதுவாக் காணில் - இந்த மாயையினாலே அறிந்துவருகிற ஞானமிது எப்பொழுதும் உள்ள ஞானம், இது நீங்கத் தக்கதாக மேல் வருகிற ஞானம் இதுதானாகக் காணப்படில்—ஈனம் இல் ஞானிகளென்போர்

ஞான வேற்றுமை நாடலும் அரிதே
தானும் ஞானமுந் தலைவனும் என்றனை
ஆனபின் இவனும் இவனது ஞானமும்
பாசமும் பாச ஞானமும் என்றிவை
பேசுவர் ஒன்றாப் பெற்றிய ஆகலின்
மும்மைப் பொருட்கும் மும்மைத் தன்மை
செம்மைத் தென்னிற் செலவுகள் எழுதுக
இருவரும் கூடி ஒருபயன் ஆய்த்தென்
றருளினை இவ்வா றபேதிகள் நிலையே

யாரும் இல் - ஞானவான்கள் மூன்று லோகத்திலும் இல்லையென்று ஒருத்தரும் சொல்லுவாருமில்லை, நீர் சொல்லுகிற வழக்கெல்லாம் ஞானவான்களாக வேண்டும். ஞானந் திரிலோக்கிய துல்லபமென்கிற திருவாக்குப் பழுதாம். என்னவே, இவர்கள் மடமும் மடப்புறமும் மடவடியாருந் தேவாரமுந் திருமுட்டுந் திருவாபரணமும் இவை தானே ஞானமாகக் கொண்டு நிற்பர்கள் என்பது கருத்து—ஞான வேற்றுமை நாடலும் அரிதே - ஞானத்தினுடைய வேறுபாடறியும் பொழுது எத்தனை பாக்கியஞ் செய்யவேணும், எளிதாக உண்டாகாது. இதன்றியும்—தானும் ஞானமுந் தலைவனும் என்றனை - ஆன்மாவும் சிவனுடைய ஞானமும் சிவனும் என்று மூன்றாகச் சொன்னாய்— ஆனபின் இவனும் இவனது ஞானமும் பாசமும் பாசஞானமும் என்றிவை பேசுவர் ஒன்றாப் பெற்றிய ஆகலின் - சிவனும் சிவனுடைய ஞானமுமென்கையால் ஆன்மாவும் ஆன்மாவினுடைய ஞானமும் பாசமும் பாசத்தினுடைய ஞானமும் இவையெல்லாம் ஒன்றாகக் கூட்டிப் பெரியோர்கள் சொல்லுகிறது முறைமையானபடியாலே— மும்மைப்பொருட்கும் மும்மைத்தன்மைசெம்மைத்தென்னில் செலவுகள் எழுதுக - இவை மூன்று முதலுக்கும் மூன்று ஞானமும் உள்ள தொன்றாகில் அந்தப் பசுஞானமும் பாசஞானமும் போனபடி எப்படியென்று சொல்லவேண்டும். இதன்றியும்—இருவருங் கூடி ஒரு பயன் ஆய்த்து என்று அருளினை - ஆன்யாவுஞ் சிவனுங் கூடி ஒரு முதலாச்சு என்று நீ சொன்னாய்—இவ்வாறு அபேதிகள் நிலையே - இப்படிப் பெத்தத்தில் இரண்டாய் முத்தியில் ஒன்றாயிருக்குமென்கிற சித்தாந்தம் அபேத சித்தாந்தஞ் சொல்லுகிற மாயாவாதிகள்

பதிபசு பாசம் முதிர்அறி வுகளுடன்
ஆறு முன்னர்க் கூறுப் பின்னர்
இருபொருள் நீத்துமற் றொருநால் வகையையும்
ஈனமில் ஞாதுரு ஞானம் ஞேயம்என்
றிசைய மூன்றாய்ப் பசுபதி என்றவற்
றிரண்டாய் இரண்டும் ஒன்றின்ஒன் றாகத்
திரண்டாம் பயனெனும் திருவருள் தெளியில்
சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றும்
என்றிறை இயற்கை இயம்புதல் தருமே

சித்தாந்தமா யிருக்கும்—பதி பசு பாசம் முதிர் அறிவுகளுடன் ஆறு முன்னர்க் கூறு - பதியும் பசுவும் பாசமும் பதியினுடைய ஞானமும் பசுவினுடைய ஞானமும் பாசத்தினுடைய ஞானமும் இந்த மிக்க ஞானங்களோடே ஆறுவகையாக முன்னே சொல்லி—பின்னர் இரு பொருள் நீத்து மற்றொரு நால்வகையையும் - அந்த ஆறினும் பசு ஞானத்தையும் பாசஞானத்தையும் விட்டுப் பின்பு நாலாக்கி அந்த நாலுவகையையும்—ஈனமில் ஞாதுரு ஞானம் ஞேயம் என்று இசைய மூன்றாய் - இதிலே பாசமொன்றையும் விட்டுக் குற்றமில்லாத ஞாதுரு வென்றும் ஞானமென்றும் ஞேயமென்றும் இங்ஙனம் பொருந்தத் தக்கதாக மூன்றாக்கி—பசுபதி யென்று அவற்று இரண்டாய் - அவை யிற்றில் ஞானத்தை நீக்கிப் பசுவென்றும் பதியென்றும் இரண் டாக்கி—இரண்டும் ஒன்றின் ஒன்றாகத் திரண்டாம் பயனெனுந் திரு வருள் தெளியில்-இந்த இரண்டும் ஒன்றினிடத்திலே ஒன்று சென்று கூடி இரண்டும் ஒரு பயனாய் நிற்குமென்று நீ சொல்லுந் திருவரு ளின் பகுதியைத் தெளியுமிடத்து—சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றும் என்று இறையியற்கை இயம்புதல் தருமே - திருவாசகம், 'இன்றெனக் கருளி யிருள்கடிந் துள்ளத் தெழு கின்ற ஞாயிறே போன்று, நின்றநின் றன்மை நினைப்பற நினைந்தே நீயலாற் பிறிதுமற் றின்மை, சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந் தொன்றுந் திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே, யொன்றுநீ யல்லை யன்றியொன் றில்லை யாருன்னை யறியகிற் பாரே' என்று திருவாதவூர் நயினார் கர்த்தாவினுடைய தன்மையை அருளிச் செய்தது நீர் சொன்ன அர்த்தத்துக்குத் தருமே! என்ன, தகா

ஒன்றாம் என்ற லன்றியும் உவப்பும்
இன்றாம் என்றால் என்பயன் இயம்புக
என்றனை வினவும் யாவும் விளங்க
வென்றிகொள் கருத்தில் வேண்டினை யாயின்
நதிக்கரை ஆன்எனக் கொதித்தல் மறந்து
வெண்ணெயம் பதிதிகழ் மெய்கண் டவன்அருள்
உள்நிலை யுடையோ னொருவன் உரைத்த
தவப்பிர காசத் தன்மையில் விரித்த
சிவப்பிர காசச் செழுந்தமிழ் உண்மையை

தென்பது கருத்து. இதன்றியும்—ஒன்றாமென்ற லன்றியும் உவப்பும் இன்றாம் என்றால் என் பயன் - பசுமுதலும் பதிமுதலும் இரண்டு முதலாயிருக்க, இரண்டு முதலுங் கூடி ஒரு முதலாமென்று நீ சொன்ன தோஷமன்றி அவ்விடத்து ஓர் இன்பமும் இன்பத்தாலுண்டாகிய பிரியமும் இல்லையாமென்றால் இதனால் உனக்குப் பிரயோசன மென்னை? என்னவே, பெறுவானில்லை யென்பது கருத்து—இயம்புக - நான் சொன்ன அர்த்தத்தைத்தானே அல்லவென்றீரே பின்னை இந்தச் சித்தாந்த அர்த்தம் எப்படியிருப்பதொன்றென்று நீர் சொல்லுவீராக—என்றனை வினவும் யாவும் விளங்க வென்றி கொள் கருத்தில் வேண்டினையாயின் - பின்னை எப்படியென்று என்னை நீ கேட்கிறவை யெல்லாந் தெரியத் தக்கதாக உன்னுடைய திடமுள்ள கருத்திலே வேண்டு மென்ப தொன்று உண்டாயின்—நதிக்கரை ஆன் எனக் கொதித்தல் மறந்து - காவேரிக் கரையிற் பசுப்போலே அங்காமோ இங்காமோவென்று நீ பதறிக் கொண்டு திரிகிறதை விட்டு—வெண்ணெயம் பதி திகழ் மெய்கண்டவன் அருள் உள்நிலை யுடையோ னொருவன் உரைத்த - திருவெண்ணெய்நல்லூரென்கிற திருப்படைவீட்டிலே திருவவதாரஞ் செய்யப்பட்டிருக்கிற மெய்கண்டதேவ தம்பிரானாருடைய கடாக்ஷத்தில் உண்மையினைப் பெற்றுடையனா யிருந்துள்ள மறைஞானசம்பந்த நாயனார் எனக்கு அருளிச்செய்த அர்த்தத்தைக் கொண்டு—தவப்பிரகாசத் தன்மையில் விரித்த சிவப்பிரகாசச் செழுந்தமிழ் உண்மையை-முற்செனனத்திலே செய்த தவத்தின் மிகுதிகொண்டு நான் செயப்பட்ட சிவப்பிரகாசமென்கிற நாமத்தோடுங் கூடிக்கொண் டிருக்கிற செழுவிய தமிழி

அருளுடன் ஆய்ந்து கொள்ளத்
திருவருள் வினவல் திருந்திடும் அன்றே.

வெண்பா

தராவலயத் துள்ளோர்கள் தந்தசங் கற்ப
நிராகரணம் என்னல் நிகழ்த்தும்—பிரானை இனி
வெம்பந்தம் நீங்கத் தொழுமின் வியன்மருதச்
சம்பந்தன் வந்தருளும் தான்.

லுண்டாகிய அர்த்தத்தை—அருளுடன் ஆய்ந்து கொள்ள - ஆசாரிய னுடைய அனுக்கிரகத்துடனே கூடி ஆராய்ந்து கொள்ளவே—திருவருள் வினவல் திருந்திடுமன்றே - இந்தத் திருவருளின் பகுதி எப்படியிருப்ப தொன்றென்று என்னை நீ கேட்ட சந்தேகங்களெல்லாம் நன்றாக உனக்கு விளங்காநிற்கும். ௧௩

பாயிரத்திலே ஆறுபேரென்று சொல்லி அகவலிலே எட்டுப் போனது பாடாணவாதி பேதவாதி சமவாதி இவர்கள் மூன்று பேருடைய பெத்தம் மூன்றும் ஒன்றாயிருக்கையினாலும் மூன்று பேருடைய மூத்தியும் பேதவாதமா யிருக்கையினாலும் இவர்கள் மூன்று பேரும் ஒன்று, அவிகார வாதம் ஒன்று, சங்கிராந்தவாதம் ஒன்று, ஐக்கியவாதம் ஒன்று, பரிணாம வாதம் ஒன்று, சைவர் ஒன்று ஆகச் சமயிகள் ஆறு.

(உரை) தராவலயத்து உள்ளோர்கள் தந்த - இந்தப் பூமியிலுண்டான சமயிகளாலே சொல்லப்பட்ட—சங்கற்ப நிராகரணம் - சங்கற்ப நிராகரண மென்கிற சாத்திரத்தை—என்னல் நிகழ்த்தும் பிரானை இனி வெம்பந்தம் நீங்கத் தொழுமின் - ஒன்றும் அறியாத என்னைக் கொண்டு சொல்லுவிக்குஞ் சுவாமியாயுள்ள என்னுடைய ஆசாரியனை இனி உங்களுடைய வெவ்விய செனன துக்கங்களெல்லாம் நீங்கத்தக்கதாகத் தெண்டன்பண்ணி வழிபட்டு வாருங்கோள்—வியன்மருதச் சம்பந்தன் வந்து அருளும் தான் - மிக்க சிறப்போடுங் கூடியிருக்கிற மருதத்தூர்க்கு கர்த்தாவாயிருந்துள்ள மறைஞான சம்பந்தனென்கிற திருநாமத்தினையுடையவன் எழுந்தருளி உங்களுக்கு அனுக்கிரகத்தைச் செய்யாநிற்கும்.

பொற்பம ராப்பல சொற்றுறை யோரைப் பொதிந்தனசங்
கற்ப நிராகர ணத்துரை காட்டினன் காற்றியங்கி

லற்ப விராவிடை மங்கைபங் கின்றி யணைந்தஎங்கோன்
சிற்பன் நிராமயன் ஞானப்ர காசன்நம் தேசிகனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

[**சங்கற்பநிராகரணம்** கொ. சண்முகசுந்தர முதலியாராலும் காஞ்சி - நாகலிங்க முதலியாராலும் உரையோடு பதிப்பிக்கப்பட்டிருப்பினும் இருவரும் 'உரையிட்டார் பெயர் கிடைத்திலது' என்று எழுதி வைத்தனர். இரண்டு பதிப்பிலும் காணப்படும் உரைகளுட் பேதம் சிறிதும் இல்லை. இரண்டுக்கும் மூலமாய் உரைப்பிரதி இராசாங்கக் கையெழுத்து நூல் நிலயத்தி லுள்ளது. சிறிதும் மாறுதலின்றி அதிலுள்ளபடியே உரை இங்குப் பதிப்பிக்கப்படுகின்றது. இது ஞானப்பிரகாச தேசிகர் உரையென அப் பிரதியிறுதியிற் காணப்படும் செய்யுள் கூறுகின்றது. ஞானப்பிரகாசரென்னும் பெயருடையார் பல்லோர் விளங்கியிருக்கின்றனராகலின், இவர் இன்னாரென்று துணிந்துரைக்கக் கூடவில்லை. சீகாழிச் சிற்றம்பலநாடிகள் சீடர்களுள் ஒருவரும் காஞ்சி ஞானப்பிரகாசராதீன முதல்வரும் ஒரு ஞானப்பிரகாசர். **இருபாவிருபதிற்கும் சிவப்பிரகாசத்திற்கும்** உரையிட்ட மதுரைச் சிவப்பிரகாசர்க்குக் குரு ஒரு ஞானப்பிரகாசர். தருமபுராதீன ஸ்தாபகராகிய ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த தேசிகர்க்கு ஞான குருவாகிய கமலை ஞானப்பிரகாசரென்னும் பெரியார் திருவாரூரில் இருந்தவர். சிவஞானசித்தியார் பரபக்கத்துக்கு உரையிட்டார் திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசரென்று தெரிகிறது. சுபக்ஷத்துக்கு உரையிட்டாருள் ஒருவர் யாழ்ப்பாணம் ஞானப்பிரகாசர். இவர் ஐவரும் வேறு வேறு இடத்தையும் மரபையுஞ் சார்ந்தவர்கள். இவ்வுரை இயற்றியவர் இறுதியகவலில் 'நதிக்கரை ஆன் என' என்றதற்குக் காவேரிக் கரையிற் பசுப்போலே என்று வேறு நதியைக் குறிக்காது, காவேரியைச் சுட்டலால், அவர் தேசம் காவேரிக் கரையி லுள்ளதொன்றாக வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

—S. **அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை**]

உமாபதிசிவாசாரியார் வரலாறு

[இவ்வரலாறு, திரு. ஆ. சிங்காரவேல் முதலியாரவர்கள் தொகுத்த 'அபிதான சிந்தாமணி' என்னும் நூலில் கீழ்வருமாறு குறிக்கப்பட்டுள்ளது.]

இவர் சோழநாட்டில் திருப்புலியூரில் சைவவேதியர் குலத்தில் அவதரித்து வேதசிவாகமங்களை யோதி யுணர்ந்து மூவாயிர நாட்களுக்கு ஒரு நாளில் நடராஜன் பூசை புரிந்து சிவிகையூர்ந்து செல்வோர், திருக்கடந்தை மறைஞான சம்பந்தர் ஆண்டு மதுகர விருத்தி செய்வாரை நோக்காது செல்லுகையில் பகற்குருடன் போகிறான் என அவர் கூறக்கேட்டு, அவரது திருவடி பணிந்திருக்கையில் ஒரு நாள் இவரது பரிபாகமறிய மறைஞான சம்பந்தர் நெய்வார் தெருவில் சென்று அக்காருகர் பாவிற்கு இடும் கஞ்சியினைக் கையேற் றுண்கையில் உமாபதியாரும் அக்கையினின்றும் ஒழுகிய கூழையுண்டு உடன் வதிந்தனர். மறைஞான சம்பந்தர் இவரது பரிபாகமறிந்து சிவஞானபோதத்தை யுபதேசித்தனர். இவ்வகையிருக்கையில் இவரைத் தில்லை மூவாயிரவர் ஆசாரபிரஷ்டனென்று, விலக்கக் கண்டு அரசனால் கொற்றவன் குடியில் ஓர் மடங் கொண்டு அதில் தாம் நிட்டை புரிந்திருக்கையில் தமக்கு நடராஜன் பூஜை முறைவர அக்காலத்து உமாபதியார் பூசிக்கச் செல்ல அத்தில்லை மூவாயிரவர் விலக்க உமாபதியார் மீண்டும் மடமடைந்து மானதத்தால் பூசித்திருந்தனர். தடுத்த அந்தணர் திருக்கோயிலடைந்து திருக்கதவம் நீக்கிப் பூசைப் பெட்டகத்தை நோக்கப் பெட்டகம் காணாதவராய்த் திகைத்து வருந்துகையில் நாம் உமாபதிப்பால் இருக்கின்றோமென அசரீரியாய்க் கூறக்கேட்டு அந்தணரனைவரும் உமாபதியாரைப் பணிந்து அழைத்து வந்து பூசை புரிவித்தனர். இவ்வகை இவர் கொற்றவன் குடியில் எழுந்தருளியிருக்கையில் பூர்வஞ்செய்த பாபவசத்தால் வேதியன் ஒருவன் புலையனாய்ப் பெற்றான் எனும் பெயருடன் வளர்ந்து ஒரு புலைச்சியை மணந்து தன் பிறப்பில் அருவருப் படைந்து பூருவ புண்ணியத்தால் சுற்றத்தை விட்டுத் தன்னூரை

விட்டு நீங்கித் தில்லையடைந்து கட்டைவெட்டித் திருச்சிற்றம்பலமுடையார் திருமடைப் பள்ளிக்கு வேதியர் வழியாகக் கொடுத்து வருகையில் பரிபாகமடையச் சிவபெருமான் பெற்றான் சாம்பான் கனவிடைத் தோன்றி உமாபதிசிவாசாரியருக்குக் கொடுக்கும்படி திருமுகப் பாசுரம் "அடியார்க் கெளியன் சிற்றம்பலவன் கொற்றங், குடியார்க் கெழுதிய கைச்சீட்டுப், படியின்மிசைப்—பெற்றான் சாம்பானுக்குப் பேதமறத் தீக்கை செய்து, முத்தி கொடுக்க முறை" என எழுதிய திருமுகங் கண்டு சிரமேற்றாங்கி அதனைப் பத்திரப்படுத்திக் கொற்றவன் குடிவந்து அங்குச் சில நாள் மடத்தில் விறகு வெட்டித் தரும் திருப்பணி செய்துவரு நாட்களில் ஒருநாள், மழையால் பெற்றான் சாம்பான்வரத் தாமதித்ததால் போஜன வேளை தாமதிக்க உமாபதியார் காரணங் கேட்க அந்தணர்கள் மடைப்பள்ளிக்கு நாடோறும் ஒருவர் விறகு தந்து வருவர்; அவர் இன்றைக்கு வாராததனால் தாமதித்தது என்றனர். இதனைக் கேட்ட உமாபதியார் நாளை அவர் வரின் நம்மிடைக் கூறுக என்றனர். அவ்வாறே பெற்றான் சாம்பான் மறு நாள் இரண்டு நாள் விறகும் கொண்டுவரக் கண்டோர் உமாபதியாரிடங் கூற உமாபதியார் பெற்றானை யழைத்து நீ யார் எனப் பெற்றான் இறைவன் தந்த திருமுகத்தை வைத்துத் தொழலும் அத்திருமுகத்தை வேதியர் உமாபதியார்க்குத் தர அதனை நோக்கிச் சிரத்தில்வைத்துத் திருநயனங்களில் ஒற்றி ஆராணையை யெண்ணி அப் பெற்றான் சாம்பானுக்குச் சத்தியோநிருவாண தீக்ஷையால் முத்தியளித்தனர். இவர் சிதம்பரத்தில் துவசாரோகணம் தடைபட்டிருக்கக் கொடிக்கவி அருளிச்செய்து அதை யேற்றினர். இவர், பௌஷ்கர வியாக்யானம், கோயிற் புராணம், திருத்தொண்டர் புராணசாரம், திருமுறைகண்ட புராணம், சேக்கிழார் நாயனார் புராணம், திருப்பதிக் கோவை, சிவப்பிரகாசம், திருவருட் பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப் பஃறொடை, நெஞ்சுவிடு தூது, உண்மை நெறிவிளக்கம், சங்கற்ப நிராகரணம், சிவபுண்ணியத் தெளிவு முதலிய அருளிச் செய்தனர். இவர் காலம் சாலிவாகனசகம் (கஉஉஅ) என்பர்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சீகாழிச் சிற்றம்பல நாடிகள்

அருளிச்செய்த

துகளறுபோதம்

காப்பு

[1]எல்லாம்பொய் என்றே எனைக்காட்டி எம்பிரான்
சொல்லாத பேரறிவு தான்சொல்லி—நல்லதொரு
அற்புதமா மானந்த மாங்கருத்தல் செப்புதற்குக்
கற்பகத்தின் தாளிணையென் கண்.

பாயிரம்

1. பதிபசு பாசந் தெரிந்தந்தப் பாச
விதிவழியை வென்றதனின் வேறும்—கதிவழங்கும்
மெய்கண்டான் சந்தான [2]மேவிச் சிவானந்தங்
கைகண்டார் காணார் கரு. க

2. உற்ற சரியை ஒழியாத நற்கிரியை
குற்றமிலா யோகக் குறிநெறியும்—முற்றிப்
பிறந்தார்கள் தாமறியப் பேசுகேன் அன்றிப்
பிறந்தார் அறியாத பேறு. உ

3. எல்லாங் கழற்றி இறைவ [3]னுடன்கலக்க
வல்லார்கள் [4]சொன்ன வழிபலவும்—சொல்லரிய

---

[1]இச்செய்யுள் ஒரு பிரதியில் மாத்திரம் காணப்படுவது.
(பிரதிபேதம்)—[2]மேவிற். [3]னொடுங்கலக்க. [4]கண்ட.

[1]தம்பிரான் ஆகமத்திற் சாற்றும் அவதாரமும்
எம்பிரான் தந்தான் எமக்கு. ௩

பூதப் பழிப்பு

4. மண்ணுக் குயிராகி வந்துரத்துத் தான்தரிக்கும்
எண்ணும்உரோ மாதிஇதன் காரியமாம்—கண்ணிற்
பிறவுங் கடினமாய்ப் பேசியது தானும்
துறவுமுதற் பூதத் தொழில். க

5. நீர்க்குயிராய் நின்றே நெகிழ்ந்து குளிருமே
பார்க்கில்நீ ராதி பகர்கருமம்—கார்க்குரிய
[2]வெள்ள முதலாகும் மெய்யுணரின் அப்புத்தான்
அள்ள விடப்படா தாம். உ

6. வன்னிக் குயிராகி [3]வந்துசுட் டொன்றுவிக்கும்
பன்னுபசி யாதி பயில்கருமம்—[4]மன்னும்
விளக்காகிப் பந்தமாய் [5]வேருக நிற்குந்
துளக்கமிலாத் தேயுத் தொழில். ௩

7. தேடப் பிரித்துத் திரட்டுவிக்குஞ் செய்கருமம்
ஓடல்முத லோவா உயிர்மருத்து—நாடில்இவை
[6]யல்லவாம் வாயு அருட்குருவாற் காண்பதன்றிச்
சொல்லவா ராதே துணிந்து. ௪

8. இரந்தரமாய் நின்றே இடங்கொடுக்கும் வானம்
பரந்த குரோதமுதற் பார்க்கில்—விரிந்த
கருமமாய் வேருகுங் காணலாம் உண்மைக்
குரவனு லென்றே குறி. ரு

9. வட்டம் அறுகோணம் மாயாத முக்கோணம்
இட்ட பிறைசதுர மேவடிவம்—எட்டரிய
வேதன்மால் மிக்க விடையோன் மகேசனுடன்
ஆதி அதிதெய்வ மாம். சு

(பி - ம்)—[1]தம்பிரான் ருள்க டணவாத வாதனையும். [2]வெள்ளமுத லாதியுமாம். [3]வந்துசுட்டிங் கொன்றுவிக்கும். [4]மென்றும். [5]வேருகி. [6]யல்லவாய்.

10. இப்படியே பூதத் தியல்பு தனைத்தெளிந்தே
அப்படிநீ [1]நில்லாமல் ஆங்கறிந்திட்—டெப்படியுந்
தோன்றாமல் [2]தேசிகன்முன் சொன்னபடி கண்டிருந்தால்
ஊன்றா யதுவாம் உடம்பு. எ

பொறியற வுணர்தல்

11. பூத [3]மிடமாய்ப் பொருந்தும் பொறிபுலன்கள்
நாதனரு ளாலேநீ நாடியவை—ஏதமெனத்
தத்தம் உருவுணரத் தானகலும் அப்போதே
சத்தமுத லாதிவிடும் தான். க

12. சத்தாதி யைந்தினையுஞ் சந்தித்து நீஅகல
அத்தால் வரும்பயன்கள் [4]ஆங்ககலும் —எத்தாலுங்
காணாமல் அவ்விடயங் கைகழலக் கைகழலும்
நாணாப் பிறப்பின் நவை. உ

13. வாக்காதி அத்துடனே நீங்கவச னாதிவிடும்
நீக்காத உட்கரணம் நீங்குமே—தாக்கி
மனது முதலாக வந்தவந்த போது
தனது செயலுணரத் தான். ௩

அந்தக்கரண சுத்தி

14. மன்னும் மகாரம் மனஞ்செலுத்தும் புத்தியினை
உன்னும் உகாரம் உபகரிக்கும்—முன்னாகும்
ஆங்காரந் தன்னை அகாரம் செலுத்தியிடும்
நீங்காத சித்தம்விந்து நேர். க

15. அந்தக் கரணம் அகல அதிற்கூடுந்
தொந்தக் கலாதித் துரிசறுமே—பந்திக்குஞ்
சித்த [5]மலமறுத்துத் தீர உனக்கேற
ஒத்த படியே உணர். உ

(பி - ம்)—[1]யல்லாமல். [2]தேசிகன்றான். [3]வுடம்பாய்ப். [4]ஆறும், ஆறுமே. [5]மயலறுத்துத்.

கலாதிஞான நிராகரணம்

16. போங்கு புலனருந்தப் போதந் தருமாயை
தங்குகலை யாதி தருஞானம்—இங்கிதனை
நீங்குபடி மாணவக நின்போதம் [1]ஒன்றிரண்டு
தூங்குபடி நில்லாய் துணிந்து. க

17. கால நியதி கலையாதி தத்துவங்கள்
சாலஅறி விச்சைதொழில் [2]தானமுத்தல்—மூலமாம்
மாயை மயக்கல் வரைத்தல் [3]வினைகூட்ட
லாயவிட லாமென் றறி. உ

சுத்ததத்துவ தூடணம்

18. ஆன அதனால் அழுந்தினால் [4]ஆசதற்கேன்
ஈன வயிந்தவத்தின் எல்லைகாண்—ஊனமிலாப்
போகங் கருமானாற் பொல்லாதோ புண்ணியத்தின்
ஆகந் துணையானார்க் காம். க

19. சுத்தவித்தை யாதிமுதற் சொன்னஎழ் தத்துவமும்
ஒத்து நடத்தியிடும் ஓவாமல்—வித்தைசெயல்
ஏறிக் குறைந்தொத்தல் எப்போதும் பார்த்திடவே
மாறிப் பிறந்தகலு மாறு. உ

தத்துவாதீதம்

20. மண்முதலாம் நாதாந்த மாய்வந்த தத்துவத்தின்
உண்மையறிந் தெல்லாம் ஒழிந்தாயே—எண்ணில்இவை
தத்துவா தீதமெனச் சாற்றுங்காண் சைவமறை
அத்துவா எல்லாம் அற. க

21. இப்பரிசே ஐந்துசுத்தி எய்தியதால் எப்போதுஞ்
செப்பரிய மாயாதி தீருமே—அப்பரிசே
ஆங்கவற்றி னோடே அழியும் வினைமலந்தான்
நீங்கவற்றோ நீங்கா நிலை. உ

(பி - ம்)—[1]ஒன்றிரண்டுந். [2]தான்பூத்தல். [3]வினைக்கூட்ட. [4]ஆசறற்கே.

சகல தரிசனம்

22. நின்றுநின்று வந்த நிலைதோறும் நீஅறிந்த
தன்றிஅவை தன்னை அகன்றாயே—இன்றிவைதான்
முத்தி படுஞ்சகலம் முன்னம் படுஞ்சகலம்
பெத்தமது வென்றுநீ பேசு. க

23. அஞ்சு வகையாக ஆறாறும் நீத்ததற்பின்
விஞ்சிவரும் ஆணவத்தின் மேலீடு—வஞ்சமறச்
சாற்றில்அது கேவலமாம் தான்கழித்துப் போந்தநிலை
சாற்றில் அதுசகலந் தான். உ

கேவலம்

24. அன்றிவந்த தத்துவங்களெல்லாம் அகன்றிடவே
ஒன்றிநின்ற ஆணவந்தான் ஒன்றுமே—என்றுந்தான்
நீங்கா இருள்விழிபோல் நிற்குமே ஆன்மாவும்
பாங்காக ஆங்கே பதிந்து. க

25. பகலிழந்த வான்போற் பாவுமலம் நீயாய்
இகலறவே நின்றாய் இழந்தாய்—அகலறிவு
வாடாத முத்தியினில் [1]வாய்த்தஅருட் கேவலம்நீ
நாடாத கேவலமுன் னாள். உ

கேவல தரிசனம்

26. ஒன்றுந் தெரியா ஒழியா இருளாகி
இன்றளவும் நின்ற [2]திதுவோதான்—ஒன்றாகிச்
செம்பிற் களிம்புபோற் சேர்ந்துநின்ற ஆணவந்தான்
அம்புநிழற் போலென் றறி. க

27. கருவி கரணங் கழன்றுங் கழலா
இருளின் பெருமையிது என்னே—இருள்தான்
விடிகைக் கிருண்ட மிகுதிபோல் மாசு
மடிகைக் கிருண்டதுகாண் மற்று. உ

கேவலாதீதம்

28. வானில் இரவிவர வல்லிருள்போ மாறுபோல்
ஈன இருள்அகல்வ தெக்காலம்—மானே

(பி - ம்)—[1]வாய்ந்தஅருட். [2]திசைவோதான்.

அறிந்தாய் இருளென் றறியாமை தன்னைப்
பிறிந்தாயோ இல்லையோ பேசு. க

29. இந்த இருள்ஒழிய ஏதும்நான் காண்கிலேன்
இந்த இருள்அகல்வ தெப்படியோ—இந்த
அறியாமை நின்றால் அதனைநீ காணாய்
அறியா தறிந்தனையோ அன்று. உ

தன்னுண்மை

30. அந்த மலமாம் அறியாமை கண்டாயே
அந்த அறிவுநீ ஐயனே—தொந்தஇருள்
போனதே [1]உன்னைவிடப் போக்கித் [2]திரோதையரு
ளானதே கண்டாய் அறி. க

31. வைத்த அவதாரங்க ளெல்லாம் உடன்வந்தும்
அத்தகைமை கண்டும் அறியாயால்—முத்தனுப்
பாச அறிவும் பதியறிவு மன்றியே
ஆசறவே நின்றவன்நீ யாம். உ

சைதன்னிய தரிசனம்

32. கண்ணில்இருள் போனாலுங் கண்தன்னைக் காணாபோல்
எண்ணும்இருள் போனால் எனைஅறிய—வொண்ணாதோ
கண்போற் சடமோநீ காட்டியதுங் கண்டறிந்த
ஒண்போதம் நீயென் றுணர். க

33. இருட்கும் ஒளிக்கும் இடமாகும் வான்போல்
அருட்கும் மருட்கும் அகமாய்ச்—சுருக்கமிலா
நீசத் தசத்தன்று நேரே சதசத்த
னாய்சத் ததுவசத்த தாம். உ

34. அறியும் அறிவுநீ யன்றோ உனக்குச்
செறியுமலம் நின்றதோ செப்பாய்—அறிவுதனைப்
பாராதே பார்த்தறிந்து பாசப் பழக்கமதில்
வாராத தன்றோ வழக்கு. ந

(பி - ம்)—[1]உன்னைவிட்டுப். [2]திரோதைமரு.

ஞான தரிசனம்

35\. அறிந்தறிந்து வந்த அவதாரங்கள் தோறுஞ்
[1]செறிந்தறிய நின்றதெது தேரின்—[2]பிறிந்தகனின்
நின்ற [3]தறியாமல் நிகழ்த்தியது நீக்கிஉனை
இன்றறிய வைத்ததருள் என். க

36\. அந்த அருள்உனக்கிங் காதார மாய்அல்லின்
இந்து வெனஎறித்திட் டேகமாய்—முந்தி
உனைஉனக்குத் தான்விளக்கி ஓவா துணர்த்தும்
தனைஉனக்குக் [4]காட்டுமே தான். உ

37\. எல்லாம்பொய் [5]என்றிங் கிருந்தேனும் நானன்றோ
நல்லாய் எனைஅறிந்தேன் நானன்றோ—சொல்லாடும்
நான்பிரம மன்றி நடுவே உணர்த்துதற்கு
வான்பிரமம் உள்ளதோ மற்று. ங

38\. அன்றுமுதல் இன்றளவும் அண்ணல்அறி விப்பதன்றி
இன்றறிவேன் நான்என் றியம்புவதென்—என்றும்
அவத்தை தனில்உணர்த்தி ஆங்கருத்தி இன்றித்
தவத்தில் உணர்த்தினர்ஆர் தான். ச

39\. உன்அறிவை நீயே உணர்வையே யாமாகில்
இங்கெடுநாட் பாசத் திவையாயே—உன்அறிவை
நீங்கா அறிவாகி நீரும் இரதமும்போல்
ஆங்காண் அரனூர் அருள். ரு

40\. உன்அறிவுக் குள்ளே உணர்வாய் ஒழியாத
தன்அறிவு தான்உனக்குத் தாரகமாய்ப்—பின்னமற
ஒன்றாய் ஒழியாமல் உள்ளடங்கி உள்ளபடி
நின்றால் அதுவாவை நீ. சு

41\. இச்சை உயிர்க்கிரங்கல் ஞானம் இசைந்துணர்த்தல்
வைச்ச கிரியை வயநடத்தல்—நிச்சயமாஞ்

(பி - ம்)—[1]செறிந்தறிந்து. [2]பிறிந்தகனை. [3]தறியாமை.
[4]த் - தான்விளக்கும். [5]என்றே - யி.

சத்தியிவை மூன்றினையுந் தந்ததொரு சத்திகாண்
முத்தனே பார்நீ முயன்று. எ

பரைதரிசனம்

42. கிரியைஅறி விச்சை கிளர்ந்தசத்தி ஏதோ
பெரியபரா சத்தியெனப் பேசாய்—[1]தெரியிலதிங்
காரும் அறியா அகண்டபரி பூரணமாய்ப்
பேரறிவாய் நிற்கும் பெற. க

43. அந்த அறிவும் அறிவன்றோ இப்போது
தந்த அறிவும்அது தானன்றோ—வந்த
அறிவிற் கிளைத்ததுகாண் அவ்வறிவிங் கேதோ
நிறைவிற் கிளைப்பற்ற நேர். உ

44. அறிவார்க் [2]கறிவித்திங் கல்லாத தாகா
அறிவாய் விகற்ப மறியா—அறிவேகாண்
கண்பெற்றார் கண்ட கதிரொளிபோற் கண்டதனை
விண்பற்றாய் நில்லதிலே மேல். ங

பரையில் வியாத்தம்

45. விண்ணிற் கதிரோன் விளங்கி விரிந்ததுபோல்
கண்ணிற் கதிரோன் கலந்ததுபோல்—நண்ணிப்
பரைநிறைவில் நீயும் பதிவையே யாகில்
உரையிறந்திட் டொன்றாவை யுற்று.

பரையில் யோகமும் போகமும்

46. விண்ணில் விகற்பமற மேவியகால் நின்றதுபோல்
நண்ணும் பரையதனில் நண்ணியே—எண்ணிறந்து
நீர்உறங்குந் தன்மைபோல் நிற்கைபரை யோகம்அதிற்
சீருறலே போகமெனச் செப்பு.

(பி - ம்)—[1]தெரியிலது வாரும். [2]கறிவித்தங்.

[1]சுத்த பராயோகமும் சாக்கிரமும்

47. *நீங்காத [2]பேரறிவு நீங்காமற் [3]கண்டநீ*
நீங்காமல் நின்றபடி நின்றதனின்—நீங்காமல்
நின்றுவிட லன்றோதான் நின்மலன்தன் பேரறிவில்
ஒன்றுபடல் [4]என்னும் உரை. க

48. எத்திசையும் [5]ஒன்றாம் இறையறிவி லேஅழுந்தல்
சுத்தபரா [6]யோகமெனச் சொல்லுமே—[7]நித்தமறை
யத்தன்மை [8]கண்டால் அதுமுத்தி சாக்கிரமாம்
சித்த மயல்அறவே தேர். உ

[9]சாக்கிராதீதம்

49. *நின்ற [10]அறிவறிகை நீங்காமை சாக்கிரமாம்*
அன்றி அவிழ்தல் அதீதமாம்—[11]சென்றறிவை
நீங்காமை நின்று நெடிது துயில்கொளவே
வாங்கா தறிவாய் வர.

[12]பரையி லதீதம்

50. *இவ்வறிவு [13]காண்டல் இருள்தீருஞ் சாக்கிரமாம்*
அவ்வறிவு காணா ததீதமாம்—இவ்விரண்டும்
பாராமல் நிற்றல் பரையி லதீதமாம்
ஆரா அறிவகன்ற தால். க

51. *ஈசனறி வாகிஎல்லாம் இன்று கழன்றகன்றாய்*
பாசம்மிக வைத்தனிற் பற்றாதே—கூசாமல்
நேராக நீங்கிஅதில் நின்ற சுவடறவே
வாராய் சிவமேல் வர. உ

(பி - ம்)[1]*முத்திசாக்கிரம், சுத்தபராயோகமும் முத்திசாக்கிரமும்.* [2]*பேரறிவின்.* [3]*கண்டுநீ.* [4]*என்றறிநீ யுற்று.* [5]*ஒன்றாய்.* [6]*யோகமெனத் துணிநீ.* [7]*சத்தியமே.* [8]*காண்டல்.* [9]*முத்திசொற்பனம் சாக்கிராதீதம்.* [10]*அறிவறிவை.* [11]*சென்றறிவி னீங்காமல்.* [12]*முத்தி சுழுத்தி பரையிலதீதம்.* [13]*கண்டால்.*

[1]சுத்தாவத்தை

52. அறிவடையச் சென்றங் கதீதமாய் நின்ற
குறியிறந்திட் டொன்றுங் குறியா—நெறியேது
சுத்தவத்தை மைந்தாஉன் தொல்லைமலம் இல்லைஇல்லை
[2]அத்துடனே செல்வததுவாம்.

[3]சுகரூபம்

53. பைய இருந்து பதைப்பற்ற பின்உனக்குத்
துய்ய சுகப்பிரபை தோன்றுமே—ஐயனே
கண்டாய் சிவபூமி காட்சி யறக்கலந்து
கொண்டாள்வன் கண்டாய் குறித்து. க

54. விழுந்த அவதாரத்தில் விஞ்சு சுகந்தான்
எழுந்ததிது எங்கே இறைவா—மொழிந்தருளாய்
மாமணியிற் சோதி மலர்ந்த பிரபைபோ
லாம்அரன்தன் பாலே அது. உ

55. துன்பமற்ற [4]இந்தச் சுகப்பிரபை தன்னையே
இன்பசத்தி [5]என்றறிநீ எப்போதும்—அன்புறவே
நின்றதிலே ஆறி நிலாவு நிலாவும்போல்
மன்றல் தரமணந்து வாழ். ங

56. தேனூறும் இன்பச் சிவவடிவம் இப்படியோ
வானோர் காணாத மன்னவனே—ஞானா
இதுவும்ஒரு சத்தி [6]இறைவர்க்க தானால்
எதுமுத்தி சொல்லாய் இனி. ச

[7]சுகாதீதம்

57. இந்தச் சுகத்தில் இனிநீ விழியாமல்
அந்த அறிவின் அயர்ந்ததுபோல்—தொந்தமறப்

(பி - ம்)—[1]முத்திதுரியம் சுத்தாவத்தை. [2]அத்தனுடன். [3]சுகரூபம் துரியம். [4]இன்பச். [5]என்னு மிருக்காதி. [6]இறைவற் கிதனால், இறைவர்க் கதனால். [7]முத்திதுரியாதீதம் சுகாதீதம்.

போதாய் இதுவே சுகாதீதம் பொய்யற்றோர்க்
காதார மான அருள். ௧

58. ஒன்றுஞ் சுகவடிவுக் குள்ளான தம்பிரா
னன்றி ஒருபொருளும் ஆகாதே—நின்றமுழ்ந்திச்
சொல்லரிய இந்தச் சுகத்துக் கதீதமாய்
நில்அவன் தா னேமே நிலை. ௨

[1]சிவப்பேறு

59. எல்லாங் கழன்ற இடமே சிவமென்று
சொல்லா [2]டுவர்கழன்ற தூயோர்கள்—நல்லாய்கேள்
நின்றபடி தானே நிலையா நிலையதனில்
நின்றுவிடு நேராக நீ. ௧

60. வானகத்தில் வானும் மணத்தில் மணமும்போல்
[3]ஆனசுகப் பேற்றில் [4]அழுந்திஅது—தானாகும்
ஆண்டகுரு நாதா அடியேன் பெருவாழ்வை
மீண்டுசொல உண்டோ விதி. ௨

61. நீயுஞ் [5]சிவமுமாய் நின்றாயோ நின்றிலையோ
ஆயஅடி யேனே அதிகாரம்—நாயனே
ஒன்றன் றிரண்டன் றிரண்டொன்று தானன்று
நின்றதொரு தன்மை நிலை. ௩

62. சாற்றில் அதற்குவ்மை தாடலைபோற் சன்மார்க்க
வேற்று விதிபலவும் வேண்டாவே—போற்றரிய
நித்தனே சுத்தனே நித்தியா னந்தனே
அத்தனே முத்தனே ஆங்கு. ௪

63. அந்தச் சுகத்துக் கதீத அவத்தை யென்பர்
பந்தமற்ற முத்திப் பயனறியார்—அந்தோ
பிறியாத இன்பப் பெருமானைப் பெற்றும்
அறியாத வாதனையால் ஆங்கு. ௫

(பி - ம்)—[1]சுகப்பேறு. [2]டு - முன்னே சுருதிமறை. [3]லான சிவப். [4]அழுந்தியவா. [5]சிவமாகி.

பரமானந்த தரிசனம்

64. நின்ற நிலைசிவமாய் நின்றாயே நின்மலனும்
என்றும் பயனாய் இருந்தானே—அன்றோ
அவனுக் கிதமே தவனாகி நின்ற
இவனுக் கிதமே இனி. க

65. அன்றே தொடங்கி அனைத்துயிரும் தானாகி
ஒன்றாகி நின்றவருக் கின்பூட்டிக்—குன்றாமற்
கொண்டுவிட லன்றோநம் கோமாற் கிதமென்று
[1]கண்டுகொள்நீ இந்தக் கருத்து. உ

66. பார்க்கரிய இந்தப் பரம சுகந்தன்னைச்
சேர்ப்பன்உயிர்க் கென்றிறைவா செப்பினையே—மாற்ற
ஆனந்தம் ஆருயிர்கட் கண்ணல் அருத்துவது [ரிய
தான்எங்குப் பெற்றவா சாற்று. ங

67. பெற்றருந்தி இன்பம் பிறர்க்கும் அருத்தினனோ
உற்றபர மானந்தம் உள்ளதோ—மற்றிதுதான்
என்றுநீ கேட்கில் இறையுருவம் ஆனந்த
[2]மன்றிவே றொன்றில்லை யாம். ச

68. ஆனபர மானந்த மாகின்ற எல்லையே
ஊனமிலா உண்மைதனில் ஒன்றுபடல்—ஈனமறத்
தானான போது தணவா தெழுந்தசுகம்
மானே அதுவா மதி. ரு

பரமானந்த யோகம்

69. விளைந்தபர மானந்த வெள்ளந் தனிலே
துளைந்துதுளைந் தாடியதில் தோன்றா—வளைந்துன்னை
நீர்போல் அமிழ்த்தியதன் நீள்நிழல்போல் தான்கரந்
பார்போல் தரிப்பாகும் பார். [து

(பி - ம்)—[1]பண்டைமறை சொல்லும் பரிந்து. [2]மென்றுரைக்கு மாகமநூ லின்று.

70. பாராதே அந்தப் பரம சுகந்தன்னை
நேராகத் தானு [1]நிழல்போலத்—தீராச்
சுபாவம் [2]அதுவாகத் தோன்றிமறை யாதே
அபாவமாய் நில்லாய் அதில். உ

பரமானந்த போகம்

71. நின்றபர மானந்தம் நேரே அநுபவித்தங்
கொன்றுபட உள்ளுருகி ஓவாமல்—என்றும்
மதுவுண்ட வண்டுபோல் மாளாச் சுகத்தைப்
புதிதுண் டிருந்துவிடிப் போது. க

72. பருகத் தொலையாப் பரபோகந் தன்னை
உருகிஅடி யேன்அருந்த ஊட்டும்—குருவே
அழியாத இன்பம் அரன்அருந்தான் என்னும்
வழிஎது சொல்லீர் மகிழ்ந்து. உ

73. சற்கரை தான் ஆர்க்கும் தரும்இரதம் அவ்விரதம்
சற்கரை தான் கொள்ளுமோ சாற்றுங்கால்—சற்கரைக்
றின்புருவ மன்றி எழிலுருவம் வேறுண்டோ [கின்
இன்புருவ மேஇறைக்கும் என். ௩

74. நாவா ரிரதமது நாஅருந்த லல்லாதிங்
காவா இரதம் அறியுமோ—ஓவாப்
பரமசுகம் உன்பாற் பலிப்பதே யன்றிப்
பரமசுகங் கொள்ளா பயன். ௪

75. இந்தச் [3]சுகம்ஆன்ம லாப மெனஅறிநீ
அந்தச் சுகமொழிந்திங் காராதே—இந்தச்
சுகமெலாம் அந்தச் சுகமாக்கில் உன்றன்
அகமெலாம் ஆனந்த மாம். ௫

பரமானந்த மேலீடு

76. அண்ணலும்ஆ னந்தம் அருளும்ஆ னந்தம்உயிர்
எண்ணிலா ஆனந்தம் எவ்வுலகும்—பண்ணி

(பி - ம்)—[1]நிலைபோலத். [2]அதுவாகித். [3]சுகமாகில்.

அளித்தழிப்பா ராகும் அவர்களும்ஆ னந்தம்
களித்ததுவே எப்போதும் காண். க

77. எங்குநிறைந் தானந்த மெல்லாம் அமிழ்த்திமிகப்
பொங்கிக் கரைபுரண்டு பூரணமாய்—[1]அங்கு
விளைத்த உலகுயிரும் வாய்த்த சுகமாம்
அளத்திற் புகுந்ததுபோல் ஆங்கு. உ

78. கண்ட இடமெல்லாம் கருணைக் கடலமுதம்
மொண்டுகொள லாய்நிறைந்த முத்திதனைப்—பண்டே
திருமா லயனறியாத் தேசிகனார் பாதம்
தருமாம் [2]அடியேற்குத் தான். ந

பரமானந்த அவசம்

79. பரமபர மானந்தம் பார்கீழ்மேல் மற்றும்
அரவம்வா ராதே அகலும்—புரணமாய்
ஆங்கே அமிழ்ந்தி அவசமாம் ஆனந்தம்
நீங்கா ததுவாகி நில். க

80. உற்றபர மானந்தத் தொன்றாய் அதில்உறங்கி
முற்றுவதே முத்திமுடி வென்றுரைக்கும்—குற்றமிலா
வைதிக சைவம் வழிநூல் புராணமற்றுஞ்
செய்வனநூ லெல்லாம் தெளி. உ

அணுவகை

81. ஒன்றிரண்டு மூன்றுமல முள்ளஉயிர் மூவர்க்குஞ்
சென்றிவன்போல் நேரே சிவமாகி—நின்றநிலை
இவ்வகையே ஆளும் எழிற்குருவாம் ஈசனே
அவ்வகையை நீஅங் கறி.

பஞ்சாக்கர தரிசனம்

82. அஞ்செழுத்தும் அண்ணலருள் ஆன்மாத் திரோதமலம்
மிஞ்சி நமத்துரந்து மெய்யருள்வாத்—தஞ்சச்

(பி - ம்)—[1]எங்கு. [2]அடியேற்குந்.

சிகாரத்தில் யவ்வைவிடுந் தீதிலா இன்பப்
புகாரிற் புகுந்தருந்தப் போய்.

குருத்துதி

83. பற்றிநின்ற பாசம் பறித்தகல வேவிழித்திட்
டுற்றஉயிர் காட்டி உணர்வுணர்த்தி—மற்றுஞ்
சிவப்பேறு தந்து சிவபோக வாரி
புகப்பே றளித்தவரைப் போற்று.

சீடவிலக்கணம்

84. இரவு பகல்நிழல்போல் இட்டபணி செய்து
குரவர்புகழ் வாயாரக் கூறித்—திருமுன்
விழுந்துவிழி நீர்பொழிய மெய்விதிர்த்து நின்று
தொழுந்தவத்தோர் காணுஞ் சுகர்.

[1]முத்தனுக்கு முத்தியின்மை கூறல்

85. ஆகமுதல் நீங்கி அருளிற் கலந்துசிவ
போகம் விளையப் புணர்ந்தாலும்—வேகத்
தெரிவாய் நிரயத் திருப்பார் குருச்சொற்
பிரிவார் உலகிற் பிறந்து.

குரு வழிபாடே பொருளெனக் கூறல்

86. ஆகம் உயிர்பொருள்கொண் டன்றே அருள்அளித்துச்
சோகமெனப் பாவிக்கச் சொன்னானைத்—தாகத்தோர்
வேண்டும் பொழுதெல்லாம் வேண்டுபொருள் வந்தது
பூண்டுதொழ லன்றோ பொருள். [போற்

திருமேனி யருமை கூறல்

87. அன்றுமுத லாகவே ஆருயிர்கட் காருயிராய்
நின்றருளும் தம்பிரான் நீங்காமல்—என்றுங்
கருவாய்ப் பிறப்பைக் கழற்றினரோ தாமே
குருவாய் அருளாமற் கூறு.

(பி - ம்)—[1]முத்தனுக்கு முத்தியின்பங் கூறல்.

குருவே சிவமென்றல்

88. பாசம் பசுபதியைப் பாரித்துப் பார்த்தனரே
ஆசில் அகலறிவாய் ஆங்ககன்று—பேசரிய
ஆனந்தம் பெற்ருர் அருட்குருவே ஈசனென்பர்
மோனமே முற்றும் முயன்று.

குருபணி செய்வாரை வழிபடுதல்

89. கருவேலை தன்னைக் கடப்பர் உலகில்
மருவாத இன்பத்துள் வைத்த—குருவின்
அடியார் அடியார் அடியார் அடியார்
அடியாரைச் சார்ந்த அவர்.

யோகம்

90. சன்மாற்கம் ஈதாம் சகமாற்கம் சாற்றுங்கால்
பன்மார்க்கம் வாயுப் பகர்கருவி—தன்மாற்கஞ்
சால ஒடுக்கித் தடுத்து வளியிரண்டும்
மாலறவே நிற்கை மகிழ்ந்து. க

91. அந்த மனத்தாலே ஆதாரம் ஆறினையும்
சந்தித் ததிற்பொருள்கள் தான்அறிந்தி—டிந்துவில்
ஓவா ஒளிவைத் தருகும்அமு துள்நிறைக்கில்
ஓவா ஒளியாம் உரு. உ

92. நின்ற ஒளியுருவின் நீங்காமல் நிற்கவே
என்றும் அழியாமல் இன்புற்றுக்—கொன்றையந்தார்த்
தாணுவுருப் போலேபின் சாரூப் பியத்திலே
மாணவக வாழ்வாய்காண் மற்று. ந

கிரியை

93. புத்திர மாற்கம் புகைஒளி மஞ்சனம்பூ
வைத்தமுது தாம்பூலம் மற்றெவையும்—உத்தமமாய்த்
தேடிவைத்துப் பின்னைச் சிவபூசை செய்வதற்கு
நாடவத்திற் செல்லாமல் நாள். க

94. சுத்திஐந்து செய்து துகள்தீரும் மந்திரத்தால்
அத்தமது பத்துமுகம் ஐந்தாக—வைத்துவைத்து
வித்தியா தேகம் விதிப்படியிற் ரூபித்துப்
பத்தியால் மேனிதனைப் பார். ௨

95. பார்த்ததிரு மேனிப் படிகந் தனிற்பரனைக்
கோத்ததிரு மந்திரத்தாற் கொண்டுவந்து-பார்த்தருளச்
சொல்லிப் பராக்கறுத்துச் சோதிச் சிவாகமத்தின்
சொல்லிற் படியே துடங்கு. ௩

96. சோராமற் பூசித்துச் சொன்னபடி நில்இதழித்
தாரார் சமீபத்தில் தான்இருந்து—வாராமல்
தானே பரன்அளிக்குஞ் சங்கரனார் அம்முத்தி
தானே தரினுந் தரும். ௪

சரியை

97. தாதமாற் கஞ்சாற்றிற் சங்கரனார் இன்புற்ற
பூதி திருவேடம் போற்றியே—நீதியினாற்
பூங்கா வனஞ்சமைத்துப் பூமாலை புண்ணியற்குப்
பாங்காகச் செய்கை பரிந்து. ௧

98. அலகு திருமெழுக்கிட் டாலயத்தில் அன்பால்
இலகு திருவிளக்கும் ஏற்றிப்—பலகாலும்
சென்று வணங்கித் திருவடிவா ரஞ்சேர்த்தி
நின்றிடுகை தொண்டர்பணி நேர். ௨

99. கொன்றையந்தார் வேணியற்குக் கோயில் பலசமைத்துப்
பொன்றியவை முற்றும் புதுக்குவித்து—நின்றார்
அவலோகந் தன்னில் அடையார் அடைவர்
சிவலோகந் தன்னிற் சிறந்து. ௩

100. அந்த மலம்அறுத்திங் கான்மாவைக் காட்டியதற்
கந்த அறிவை அறிவித்தங்—கிந்தறிவை
மாறாமல் மாற்றி மருவுசிவப் பேறென்றுங்
கூறாமற் கூறக் கொடி. ௪

வெண்பா

சாக்கிரம் பத்தொன் பதுகனவு தாறொன்று
தூக்குசுழி யொன்று துரியமெட்டு—நீக்கு
துரியாதீ தம்மொன்று சுத்தவத்தை முப்பான்
சரியித் துகள றுபோ தம்.

[இவ் வெண்பாவும் கீழ் வரும் குறிப்பும் என்னிடத்திலுள்ள மெய்கண்ட சாத்திர மூலப் பிரதியில் மாத்திரம் இந்நூல் முடிந்த விடத்துக் காணப்படுகின்றன.]

துகளறுபோதத்தில் அவதரம் முப்பதுக்கு வகை

1. பூதப் பழிப்பு
2. பொறியறவுணர்தல்
3. அந்தக்கரண சுத்தி
4. கலாதிஞான நிராகரணம்
5. சுத்ததத்துவ தூடணம்
6. தத்துவாதீதம்
7. சகல தரிசனம்
8. கேவலம்
9. கேவல தரிசனம்
10. கேவலாதீதம்
11. தன்னுண்மை
12. சைதன்னிய தரிசனம்
13. ஞானதரிசனம்
14. பரைதரிசனம்
15. பரையில் வியாத்தம்
16. பராயோகம்
17. பராபோகம்
18. சுத்தபராயோகம்
19. சுத்தபராபோகம்

முத்திசாக்கிர மென்பதும் இவை.

20. சாக்கிராதீதம்: சொப்பன மென்பதும் இது.
21. பரையி லதீதம்: சுழுத்தி யென்பதும் இது.
22. சுத்தவவத்தை
23. சுகசொரூபம்

: துரியமென்பதும் இவை.

24. சுகாதீதம்: துரியாதீதமென்பதும் இது.

ஆக முத்திவரையில் இருபத்து நாலு.

'வானகத்து வானு' மென்னுங் (60) திருப்பாட்டில் துரிய வவத்தையி லின்னு மீண்டு சொல்லவுண்டேல் விதிப்பாயாக வென்று மாணக்கன் கேட்ப ஆசிரியர் அருளிச் செய்தது:

25. சுகப்பேறு
26. பரமானந்த தரிசனம்
27. பரமானந்த யோகம்
28. பரமானந்த போகம்
29. பரமானந்த மேலீடு
30. பரமானந்த அவசம்

ஆக - 30

[**துகளறுபோதம்** மதுரைச் சிவப்பிரகாசர் திராவிடமாபாடியகாரர் முதலிய சித்தாந்த சாத்திர வுரையாசிரியர்களால் எடுத்தாளப் பட்ட அரிய நூல். மெய்கண்ட சாத்திரம் பதினுன்கெனக் கணக்குக் காட்டும் 'உந்திகளிறு' என்னும் வெண்பாவுக்கு மாருக என்னிடத்திலுள்ள மெய்கண்ட சாத்திர ஓலைச் சுவடியிலும், திரு. வையாபுரிப் பிள்ளையவர்கள் நன்முயற்சியாற் கிடைத்த ஓலைச் சுவடியிலும் **உண்மைநெறி விளக்கம்** காணப்படாது **துகளறுபோதம்** காணப்படுகிறது. அதனால் மெய்கண்ட சாத்திரப் பதிப்பில் அதனைச் சேர்த்தல் ஒழுங்காம்.

துகளறுபோத மருளிச் செய்தவர் சீகாழிச் சிற்றம்பல நாடிகள். உமாபதிசிவாசாரியர் சீடர் அருணமச்சிவாயர் என்றும், அவர் சீடர் காழிக் கங்கை மெய்கண்டார் என்றும், அவர் சீடர் சிற்றம்பல நாடிகள் என்றும் உரைப்பர். இவர் **தத்துவப்பிரகாச** ஆசிரியர் தத்துவப் பிரகாசர், காஞ்சி ஞானப்பிரகாசர் முதலிய அறுபத்துமூவர் சீடரையுடையரா யிருந்து மாயூரத்தை யடுத்த சித்தர்வனத்திலே சமாதியாயினர். இவரையன்றிக் காழிக் கங்கை மெய்கண்டார் சீடர் காழிப் பெரும்பழுதைகட்டி சிற்றம்பலவர் மதுரையிலிருந்தனர் என்றும், காழிச் சிறுபழுதைகட்டி சிற்றம்பலவர் திருச்செந்தூரிலிருந்தனர் என்றும் உரைப்பர். முதலவர் சீடர் சீகாளத்தியிலிருந்த பழுதைகட்டி ஞானப்பிரகாசர் என்றும், அவர் சீடர் தருமையாதீனத்து ஸ்தாபகராகிய ஞானசம்பந்த தேசிகர்க்குக் குருவாகிய கமலை ஞானப்பிரகாசரென்றும் கூறுவர். பின்னவர் **திருச்செந்தூரகவல்** பாடியவர் என்பர். சீகாழிச் சிற்றம்பலநாடிகள் காலம் கி. பி. பதினுன்காம் நூற்றாண்டாகும். இவ் விவரங்கள் சீகாழி வித்துவச் சிகாமணி ப. அ. முத்துத்தாண்டவராய பிள்ளையவர்கள் எனக்குத் தந்தவை. **திருச்செந்தூரகவலில்** சிற்றம்பலவர் தமக்கு முருகப்பிரானே குருவாக வந்து உபதேசித்தாரென் றுரைத்தமை இங்குக் குறிக்கத்தக்கது. **துகளறுபோதம்** திருநெல்வேலி பால்வண்ண முதலியாரவர்களாலும், நாகபட்டினம் வேதாசலம் பிள்ளையவர்களாலும் [1898], திருமயிலை சண்முகம் பிள்ளையவர்களாலும் [1904] முன்னமே வெளியிடப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் பிரதிகள் கிடைப்பது அருமை. இப் பதிப்பிற்கு ஆதாரமாயிருந்த பிரதிகள் என்னிடத்திலுள்ள இரண்டு ஓலைச் சுவடிகளிலும், திரு. வையாபுரிப் பிள்ளை யவர்கள் நன்முயற்சியாற் கிடைத்த ஓலைச்சுவடியிலும், இராசாங்கக் கையெழுத்து நூல் நிலயத்துள்ள ஓலைச் சுவடியிலும் உள்ளவை. அச்சிலுள்ள பிரதிகளும் உபகாரப் பட்டன.

—S. அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை.]

சிவமயம்

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

